சிவமயம்.

அருணந்தி சிவாசாரியர்

இயற்றிய

சிவஞான சித்தியார்

சுபக்ஷம்.

மறைஞானதேசிகர்

சிவாக்ரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியர்

நிரம்பவழகியர்

சுப்பிரமண்ய தேசிகர்

இவர்களின் உரையுடன்

சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

[illegible] வைகாசிமீ

உ

சிவமயம்.

(சீரார்கயிலை—எழுதுவனே) என்னுஞ் செய்யுள் சிவபிரானரு
ளிய சிவாகமங்களின் கருத்தினையும், சிவாகமங்களை
த்திரட்டிய சிவஞான போதக கருத்தினையும்,
உடைத்தென்பவாகலான,
உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டிய
பிரமாண நூல்கள்.

மறைஞானதேசிகர்.

தொல்காப்பியம்	விஸ்வசாரோத்தரம்
திருவாசகம்	ரத்நத்திரயம்
ஔவை நூல்	கிரணகமம்
குறள்	நிச்வாசம்
பௌஷ்கரம்	காந்தபுராணம்
தர்க்கபரிபாஷை	ம்ருகேந்த்ரம்
வாதராசயோகாரா	சுப்ரபேதம்
சிவஞானபோதம்	தேவாரம்
ஸ்வாயம்புவம்	சூத்தாகமை
பார்க்கிமை	வாதுளம்
மதங்கம்	காலோத்தரம்
வாயவீயம் (சம்ஹிதை)	காலிகாகம
சிவதர்மோத்தரம்	காமிகம்
சித்தியார்	மகுடம்

ஸ்வச்சந்தம்
பரமதநிராகரணம்
காரணாகமம
ப்ரம்மபத்ததி
சமபுபததி
வாதுளோததரம்

ஆ நுசு.

சிவாக்ரயோகியர்.

———o———

வீராகமம்
வாதுளம
அமபாஸ்தவம
மதஙகம்
மஹிமநஸ்தவம்
பௌஷகரம
அநயதராபி (இதர நூல்)
காமிகம
சிததாநததீபிகை
நைஷதம
சைவாகமம
நயாயரசார்யம்
தேவிகாலோத்தரம்
ரதநததிரயம்
ஜைநதநதரம
பராககியம
காளிதாசா
ம்ருகேநதரம்
ததவப்பிரகாசம
ஆதிதயபுராணம்
பரமஹாஸைபுராணம்
சிவஞானபோதம
பூஜாஸதவம

ஆ உங.

ஞானப்பிரகாசர்.

———o———

ஞானாமிர்தம்
வாதுளம்
பௌஷகரம்
இரதநததிரயம்
மதங்கம்
காரணாகமம்
ஸ்வாயம்புவ வயாகயாநம

ஆ எ.

சிவஞானயோகியா.

———o———

சிகண்டபாஷ்யம்	சதாவேததாற்பரிய சங்கிரகம்
வேதாநதநூல்-உ - அதிகரணம, க - உ-பாதம.	தேவாரம
ஞானாமிாதம	வாயுசஙகிதை
இரதநததிரயம	வாதுளம
சிவபபிரகாசம	

கக்

ஆ௲ ௬

நிரம்பவழகியர்.

———o———

திருவாசகம	தேவாரம்
சஙகறபநிராகரணம	திருககளிற்றுப்படியார்
சிவஞானபோதம	தததுவவிளககம
சிததி-பரபககம	

ஆ௲ எ

———c———

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

க—சூ, இஅதிகரணம்.

க—ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு உலகமெல்லாம், வருமுறைவந்து நின்று போவது மாதலாலே, தருபவனொருவனவேண்டும் ந௦சு

உ—ஈறுமாகி, மருவிடு மநாதிமுத்த சித்துரு மன் னி நின்றே. ௲௭௪

ங—தானமுதல் ௬௬ங

இவற்றிறகுச் சூர்ணிகை கருத்து வார்த்திக முத லிய சிவஞானபோதத்திற் கூறியுள்ளதே! இதன விபரம் பாண்டிப்பெருமாள விருத்தியுள் அச்சி ட்டிருப்பதிற் காண்க.

அதிகரணத்திறகு உதாரண விருத்தத்தொகை.

க—சூ, விருத்தம		க
,,	க அதி	உ௭
,,	உ ,,	ஙக
,,	ங ,,	௬க
	ஆ	௭௦

அதிகரண சப்கார்த்தம —

நீலகண்டபாஷ்யம்

"விஷய சம்சய பூர்வபக்ஷ சித்தாந்த நிர்ணய சங்கதி நாமாதாரத்வம் அதிகரணத்வம்"

சிவஞானமுனிவர் சிற்றுரை - க—சூ, கருத்துரை.

தனனூற கூறப்படும பொருளும, அதனைக கேயபபடும, அ கரகுப பிறாகூறும பககமும, அதனைமறுத தனைககுஞ சிதகா நகத துணிவும், இயைபும எனனுமிவறறது நிலைககளம ாண- திகரணமெனபபடும

பாயோகவிவேகம் - கக - செ.

"விஷயமொரோவழி மேவுதலெங்கும வியாபகமென ரடைய விமமூனறு வகையான விரியுமதிகரணம"

'விஷயமுரிமை விளமபுகசாலே' 'ஒரோவழிமேவுத லுப சசிலேஷம, 'வேற்றுமைநயததால வேறேயாயினு-மொற் றுமைநயததா லொனறபிவியாபகம'

இவற்றால் உயததுணாக.

——0——

சிவமயம்

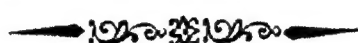
சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷ

விஷயசூசிகை.

பரபக்ஷம்

பாயிரத்தில் நின்றும் உரையாசிரியர்கள்

எடுத்துக்கொண்ட செய்யுள்கள்

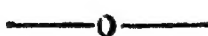

சுபக்ஷப்பாயிரம்.

அளவை.

கரு அநாதியே — மந்திரகலை தந்திரகலை உபதேச கலை என்னும் உரை மூவிதம — உ0௯
(கி) வேதம் சிவாகமமுதலி ய பதப் பொருளகளும், அகாராதி வாற்றேற்பத தியும், இவறறின சிறபபு ம கூறுகின்றது

கச ரண்டெபகக — போலி—கூ(ரு)-இன், விபரம் உதாரணங்களுடன் (உரு௯-உ)
(ஞா) சிவ-சிவசத்தி விளக குகலைக் கூறுகின்றது.

——o——

க—சூத்திரம்.

பதியிலக்கணம்.

க ஒருவனே — இப்பிரபஞ்சத்துச் கொருகத் தா வுண்டென்பது — உ௩௯
(சி)பசுபதி நாமத்தின பொரு ளும், அநவய வ்யதிரேக லக்ஷணமும், சார்வாகா தி மதநிராகரணமும்,
(ங்) சிவஞானபோத சூத் திர சூரணை வெண்பாக்க ளின் கருத்துள்ள தென் பது கூறுகின்றது.

க—அதிகரணம்.

"உதிப்பது, முதல்; 'காரியங் காரணம்' ஈறு கஎ-செய்யுளால் உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தார் மதமும், மீமாமசா தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்துட்பட்ட மூவர் மதமுமபற்றி ஐயநிகழாமல் 'வருமுறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவ னொருவனவேண்டும்' என்னு முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்தல்.

உ உதிப்பது	உலகாயுதன் மறுப்பு	௩௦௬
	(நி) சிவஞானபோதம "பூதாதி" என்னும் வெணபாவின கருத்து.	
௩ இயல்புகாண்	,,	௩௪௩
௪ நிலமபுனல்	,,	௩௪௬
௫ சார்பினிற்றோ	புத்தரில் சௌத்ராந்திகன் மறுப்பு	௩௨௫
௬ உளனதுமில்	,, மாத்திமிகர் ,,	௩௩௨
எ ஒருபொரு	சமணர் ,,	௩௩எ
	(ஞா) இது சாங்கியன் கருத்து.	
	(ம-நி) சார்பினில் எ - து முதல் இதுவரை புத்தர் கோட்பாடு.	
	(சி) புத்தர்-௪ - வர் கருத்து.	

த்திபங்களும் ஆதி என்ப
தும் ௩-அஎ

(சி) ப்ரபாகரன

(சிவ) 'மாயைக கொருவனு
ரெனவிங்கெனனி னுளள
வாறுரைப்பககேணீ'என
பதொழிந்து 'அழிநதிடும
னுாககடாமே' என்பதுமு
தல் இவை-சு-செய்யுளு
ம், தாக்கிகர்.

(ம-நி) படடாசாரி

கஎ புகதிமற்காரி பூதாதியாகிய பிரகிருதியும் பு
ருடனும் கர்த்தாவாகா எ
னரது ௩-கஉ

கஅ காரியங்கார கர்த்தா பிரபஞ்சகாரியத்தை
யுண்டாககுமிடத்துக குலா
லனைபபோல காரணத் திர
யத்தா லுண்டாககுவன எ
னபது ௩-கங

(சிவ) 'மாயைக்கொருவ ரி
ஙகெனனினி னுள்ளவாறு
றைப்பககேணி' எனபது
டபட இவையிரண்டு செ
ய்யுளும் சாங்கியர்.

(நி) மாயாவாதத்தில் கிரீச்
சுரசாங்கியன.

இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவ னொருவ னுற் றரப்படுமாறும் அவற்றி னியல்பும் யாங்ஙன மெனபார்க்கு, சூரியன் குலாலனுய் நின்று சகுமாறு 'விந்துவின் மாயை' முதல் 'அருவினிலுரு' ஈறு௰ செய்யுளாற் றெருத் துணைத்துகின்றார்.

உ—அதிகாரணம்.

உக மண்ணினிற்	மாயையி னின்று விகாரமாகி யபிரபஞ்சம் ஒரு கர்த்தா வாலுண்டாகின்றது	௬எ௬
	(ரு) புத்தன் மறுப்பு	
௩௦ சிலமோவுலக	கர்த்தாவுக்கு வடிவில்லையாயி ன ஒருதொழில் எப்படியி டற்றுவன்	௬எக
	சாங்கியன மறுப்பு	
௩௧ கற்றனூற்	அசரீரியும நிர்விகாரியுமான சி வன சிருஷ்டியாதிகள செ ய்வ தெப்படி	௬அ௫
	(ரு) சிவஞானபோதம் - க- கு, உ-அ, ௬-செ, 'ரோக காது' எனட தினகருதது	

"உயிரவை எ-து முதல்-கூ-செ, ஈறுமாகி மருவி டும்' என்றதனை வலியுறுத்துகின்றது.

௩உ உயிரவை	ஒடுங்கின னுனமா மீளத்தோன றுவானேனெனபது	௬கூக
	புத்தனை மறுத்தது.	
௩௩ தோற்றுவித	கர்த்தா கிருத்தியஞ் செய்யுமி டத்து விகாரியாகானோவெ னபது	
	பாஞ்சராத்திரியைமறுத்தது.	௬கூஎ
௩௬ உனாத்தவித்	,,	௫௦௬
௩௫ இறுதியாங்	,,	௫க௬
	(சிய) பௌராணிக மறுப்பு	

௩௬	சொன்னவித்	இத்தொழிலென்ன பயன் கருதிச்செய்கிருர்	௫௨௨
		(நி) புத்தன் மறு	
௩௭	அழிப்பிளைப்	பஞ்ச கிருத்தியமு மநுக்கிரகமெனபது	௫௨௮
		(சிவ) 'சொன்னவி'முதல்- ௨-செ, நாத்திகர் மாயாவாதி பரிணாமவாதி மறுப்பு	
		(நி) புத்தனமறு	
௩௮	அருவமோ	கர்த்தாவுக்கு வடிவியாதெனறகற்கு	௫௩௪
௩௯	நண்ணிடு	உருவத்தின முறைமை	௫௩௯
௪0	வித்தகயோக	,,	௫௪௪
௪௧	மாயைதான	கர்த்தா மாயாரூபி எனறது.	௫௪௯
		(நி) புத்தன மறு.	
௪௨	சத்தியே	அவனுக்கு வடிவு சத்தியாலுண்டாக்கப்பட்டது.	௫௫௯
		(நி) புத்தன் மறு	
௪௩	உலகினிற்	மேலதறகோர் புறனடை	௫௬0
௪௪	பந்தமும்வீடுமாய	கர்த்தாவின வடிவின்னதெனறளத்தற்கரிது.	௫௬௫
		(சி) சத்தபிரவாதி மறு.	
௪௫	குறித்ததொன்	மேன் முடிந்தது முடிந்ததென்னுங்கநியாவுதத.	௫௭௨
		குறித்ததொன்று முதல் உருமேவி வரைக்கும் பரஞ்சராத்திரிகள் மறுப்பு.	

முதல்வனுக்கு உருவத் திருமே
னியுண்டென்பது அரு+உரு-
எனபார் மகமறுபபு.

௫௬ ஆரணமாகம — சிவ ஞாகமங்களை யருளத் திருமேனிகொண்டது. ௫௭அ

௫௭ உருவருள குணங் — சிவ னொருவனு யிருந்து கிருத்திய நிமித்தியம திருமேனி கொண்டது. ௫அ௪
(சி) அங்க, ப்ரதயாஙக, சாஙக,உபாங்க,பதப்பொருளவிபரமும்,சிவபேத சத்திபேத உற்பத்திகளும்.
(சிவ) இவை-௯-செ, உருவ த திருமேனி

௫அ உலகினையிறந்து — ,, — ௫௯௩

௫௯ தேவரிலொருவ — தேவரில் ஒருவனல்லன் எனறது. ௬00
(சிவ) இவை-௨-செ, அசிந்திதன

௫) போகியாயிருந்து — கடவுள்போகவிசேஷம் ௬0௫

௫௧ ஒன்றெ டொன் — மகேசை விக்கிரக ஞானவிதமாயிருக்கு மென்றது. ௬0௯
இவை-௨-செ, அசிந்திதனு தற்கு ஏது

௫௨ நாயகனகண் — சிவப்ரகாசத்தால் உலகம் விளங்குவது. ௬௧௩

௫௩ கண்ணுதல் — கடவுள் யோகவிசேஷம் ௬௧அ

ரு—வது, அதிகாரணம்.

—o—

தான்முதல்'

சுஉ சத்திதன்வடி	மேற்சத்திரூப மூணர்த்தல்.	சுஎஅ
சுங ஔறதா	இச்சாஞானக் கிரியாசத்தி கிருதகிய மூணர்த்துதல்.	சுஅசு
	(சிவ) அநேகீஸ்வரவாதிமறு இந்நானகும் அனேகேசுரவாதியை மறுத்தல்.	
சுச சிவனுமிச்சா	சிவசமவாதி சிவனுக்கு மூவித சத்தியென்றீராயின அம்மூனறு மானமாவுக்குமுண்டாகையால் இருவருமொக்கும்.	சுகூ
	(ஞா) மீமாஞ்சகன சிவசமவாதி மறுப்பு.	
சுரு ஞானமேயான	சிவ விச்சாஞானக் கிரியாசொரூப னெனபதும், சுத்த மாயா காரியமும்.	சுகூஎ
சுசு வித்தையோ	சுத்தசத்வ மைந்துஞ் சிவன் றிருமேனி.	எ0சு
சுஎ ஒருவனே	சுத்த தத்துவங்களை யதிட்டித்திருகாலு மதற்குவேறுபட்டு நிற்பர்	எகஉ
சுஅ பொன்மைமிலா	சிவன் றனது தனமை திரியாமல் சத்திகாரணமாய் நின்று தானுங் காரணனென்றுணர்த்தல்.	எகஎ
	இக் நான்கும் சிவபேதவாதி மறுப்பு.	

சுகூ சத்தியுஞ்சிவ	ஐக்கியமாயிருக்கிற சிவசத்திகள் விசுவத்தின் கண்ணே பேதமாய் நிற்கும் முறைமை.	எஉசு
எ0 சிவனுருவருவு	பதியிலக்கணமுணர்த்தி மேலெய்தியது விலக்கி பிறிது விதிகூறுகிறுர்.	எகூக

முதற்சூத்திரச் செய்யுளின் கருத்து

முற்றியது.

இதில்வந்த குறிப்பெழுத்துகளின் விபரம்,

ம—மறைஞானதேசிகர்
சி—சிவாகரயோகியர்
ஞா—ஞானப்பிரகாசர்
சிவ—சிவஞானயோகியர்
நி—நிரம்பவழகியர் — இவர்கள் உரையிற் கூறுகினறது

என்பது.

சமயங்களின பெயர் வருமிடத்தில் ஷை மறுப்பு எனக்கொள்க.

—o—

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

௧—சூத்திரச் செய்யுளகராதி.

தே		ம	
தேவரி	சு00 சக	மண்ணினிற்	சஎச உக
தோ		(க—சு, உ—அ.)	
தோற்றமு	நஎச கச	மந்திரமதனிற்	சுருஉ ருக
தோற்றுவிக்	சகஎ நந	மந்திரமத்தவா	சுசந ருள
ந		மா	
நண்ணிடு	ருநக நக	மாயைதான்	ருசக சக
நா		மாயையி	நஅக கரு
நாயகன	சுகந ருஉ	மூ	
நி		மூவகையுனு	சருச உசு
நிகழ்த்திடும்	சசா உச	வி	
நிலம்புன	நக்க ச	வித்தகயோக	ருசச சா
ப		வித்தைகள்	சசஅ உரு
படைப்பாதி	சுஉந ருச	வித்தையோடீச	எ0ச சுசு
பந்தமும்	ருசுரு சச	விந்துவின	ச0சு கசு
பு		வே	
புத்திமற்	நகஉ கஎ	வேற்றுமை	சஉஎ உஉ
பொ		வை	
பொனமை	எசஎ சுஅ	வைகரி	சகஅ உ0
போ		ஆ செ-எ0	
போகியா	சு0ரு ரு)	பாயி-உட்,செ-க).	

செய்யுளகராதி முற்றியது.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்ஷம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உரையாசிரியர் காப்பு.

ஆனைமுகன் பதங்களைவா மார்வங்கூர வரனடியம் பிகை பாதம் பணியா மன்பால், வானவரை வருத்தியவல் லசுரர்தம் மை வதைத்தகுகன் மலரடியெம் மனத்தில் வைப்பாம், கான மதி னடமாடிக் கோயில்வாய்தல் காவலரு ணந்திபதங் கருத்தில் வைப்பாம், ஞானமுனி சநற்குமாரா தியர்தம் பாத நயந்தெணுவா மெண்ணியவா றமைக்கேயாமே.

சிவாக்கிரயோகியர் உரை.

உரையாசிரியர் அவையடக்கம்.

அருமறையா கமங்களைத்து மன்பத்தோன்று மக்காத்து ளடங்கியவா றுமதென்னத், தருவிதையு ளடங்கியதோர் தன்மையெனனச் சாற்றுசிவா கமப்பொருள்க டன்னை யெல்லாக், திருமுனிவர் சிவஞான சித்தியென்றே செப்பினரிங் கிதற்குரைநீ செப்கவென்றென், குருசரண ரருட்புரிதன் மறுக்கவஞ்சிக் கூறுமுரை குணமெனவே கொள்வர்நல்லோர்.

விநாயகஸ்துதி.

"திருமகளும லைமகளுஞ் சேவித் தேத்துஞ் சிவகாம சுந்தரிபுரு சிவனுமீன்ற, குருமணியாங் குமாரனுக்கு மூத்தோனை பாதங் கொண்டெனது புந்தியினிற் கூறுகின்றேன், வருமறையு ளுஞ் சைவநெறி யனைத்துங் கோத்தே யருணந்தி தேவனா ரருளிச் செய்த, தருஞ்சீருஞ் சிவஞான சித்தி யுண்மைத் தருமபொரு ளாக குருவருளென் றலைமேற்கொண்டே.

தனியன் — நேரிசையாசிரியப்பா.

நீலவளர்பெருங்கடல் சூழுலகுய்யப் - பார்புகழ்கயிலை
ப் பரமனன்றுரைத்த - திடமிகுவடமொழி யடைவுறத்தெ
ரிந்து - பண்ணவர்பயில்திருவெண்ணெய்நல்லூரின - மெய்கண்
டிலகப்புனை மெய்கண்டதேவனை - தொன்னூலுரையாற் றெரு
ளுறச்செய்து - முன்னூன்முறைபெறத்திறுவிய - நன்னெறி
தருஞ்சிவ ஞானபோதத்தை - வாங்கவருள்கொண் டந்தவ
னடமிழாற் - பாங்குறவிரித்துப் பழமறையாகமப் - பொரு
ளபொருளிடனே புலப்படத்தெரிந்த - அருணந்திதேவ சி
வாசாரியரானம் - அனியுரவுலகி லாசைப்பகர்க்க - தெளிசி
வஞான சித்தியினுண்மையைச் - சிவனன்பருக்குத் தெளிய
மறைந்தபொரு - ளுவமையின்விரித் துரைசெய்திடுங்கொ -
வாசாரியார்குறித்த தன்விசெய்தலிற் - றேசாரவருட் செ
றிந்தனமகிழ்ந்து - நிரமாமுனிவர் சிந்தித்தானே - பிர
மாணமென்றும் பின்னரதற்குக் - காணமாவன காட்சியுங்
கருதலு - முரையுமிவ்வகை மூன்றெனவோதிப் - பேரிசைப
டைத்த பிரபஞ்சமெல்லாம் - காரியரூபமாய்க் காணப்படுத
லின - இவையொருமுதல்வனு லெய்துமென்றும் - பலமுத
ல்புரிவோன் பாரிசேடத்தால் - அரனேயென்று மவ்வான்மா

க்கனின் - பரவியமலபரி பாகந்தனக்கு - மொருவருமிருவினை
யொத்தவாறினுக்கு - மருவிடசத்தி சுத்தமாடையின - ந
வையரநின்று ணிதருகரண - புவனபோகங்கள் பொலிய
வுண்டாக்கி - யாக்குமப்பிரபஞ் சத்திவ்வியாத்தியாய் - நீக்
குதலின்றி நிலைபெறநின்றுநா - ஞேயங்கியஞான வுருவாலவ
த்தை - நீங்கியும்வேறாய் நிற்பவனென்று - மெண்ணியசரு
மயியற்றியபயனை - மண்ணிடைத்துய்த்து வாழுமான்மா
க்கள் - காயமிந்திரியங் கூடியபிராண - வாயுவந்தக் கரண
மற்றிவைகளும் - வேறுயானவை சத்தியான்மிகவு - மாறாய்த்
தடுக்க மனவியஞானக் - கிரியாசத்திகளைக் கெடாஅதனைத்
தாய் - விரிவுகொணர்த்திய விபுவாயத்தக் - காங்கருடான
னாச் சததித்தடையாற் - பாங்காலீசன் பாதந்திரத்தாய்-வந்
தமுறையின் மாயாகாரிய - பந்தமதனாற் பயின்றெசதேசியுஞ்-
சிற்றறிவனாய்க் சிவனுவியற்றுதற் - குற்றவனாயி யொளிர்
மணவர்க்குக் - காயமிவற்றாற் கண்டற்கரிதாய் - ஆயுஞ்சிவ
ஞான அத்துவைத்தா -லறியப்பட்ட வத்தகையானமாச் - செ
றிபச்சத்துஞ் சித்துமாய்நின்ற - அரனுமவர்க்கு மசத்து
ருடமுமாய்ப் - பரவியவாநய்பிர பஞ்சத்தனைத்தும் - அக்கியனு
மாயல்விரண்டினையு - முன்னியறிதற் குணர்வுடையோனுமா
கி - யிருவினையொப்பு மலபரிபாகம் - பிறக்க பக்குவமதனிற்-
சத்திநிபாதத் தனிற்சிவனைகுருவாய் - முத்திசொருபிசத்
தினையொழியப் - பாசமொருவிப் பதியுடன்வேறிலா - ஆசற
மதுபவமடையுதேவென்று - மடையுமாறுவ சுயம்பருபசவி
ன் - படருஞானத்தாற் பாசஞானத்தா - லறிவரும்பதியைப்
பதிஞானத்தால் - தெரிதரக்காண்டு தெரிபொருடெரிபக் - க
ண்ணுறுபவனுங் காட்டியுங்காட்டிக் - கண்டிப்பெருகு மதிச்
சுழிபாமற் - றன்மயமாகத் தானிற்பதென்று - மின்னவாறு
ம் தெய்தாதிருக்கிற் - பாவனைப்பபிர பஞ்சமெல்லாஞ் -

சொல்லுநிலசத்தியஞ் சுதந்தரந்தனக்கென - வில்லையாகு மி
யற்றுகம்பணியெலாஞ் - சிவன்பணியென்று சிவனிடத்தேற்றி
ப் - பவங்கெடநிற்கினமுன பகர்ந்தவந்நிலையே - கூடுமெனறு
மக கொள்கையுங்கூடா - தாகியாணவச் சத்தியாற்றடைக
ள - பேதமோரறிவற் றிருந்தமகருக் - கோதிலறிவு கொ
டுதாருள்சிவனே - மறத்தலரிதென மதியுறக்கூறி-யாததகை
யந்தரியாகமதனை - சிறப்பொடுபுரிந்துமித திரத்திலந்தராய-
மாரப்படுத்திவைத் தருகினுஞானம் - வரப்பெறுமென்னுமிவ்
வகையரிதாயிற - றலைப்படும்பெருமைச் சற்குருசரண - நிலைப்
படவடைந்து நெறியியினுலவர்த - மேவலின்வழாமல் வியம்
பியசிவனிருக் - கோயிலினிடத்துங் குழாம்பயில்பரம - ன
டியவரிடதது மஞ்சலியொடும்வழி - படுமுறைபுரியினும் பர
கதிக்கேதுவாய்த - தப்பிலாஞானக தழைத்திடுமென்று - மி
ப்படியநேக மெய்ப்பயனவிளங்கக் - கருததுப்பதப்பொருள
காட்டெனமுனனே - ருனாத்திடும்வகையா லொண்பொருள்
விரிதது - பண்டைநாண்முகுதேன் பாற்கடல்கடைந்தெடுத -
தண்டமரர்புலவோர்க் கமுதளித்ததுபோற் - பான்மையிற
றெளிதருப் பரமனன்பருக்கு - ஞானமென்னு கல்லமுதிந்தன
ன - தாநதவிர்பெருமைச் சதாசிவதேசிகன் - றிருநதுசந்தர
நத தீபமாய்த்தோன்றி - நிலைபெறுசத்திநி பாதர்க்கருள்வா
ன - மலைவறுவருண மருவுமாச்சிரமம் - பெயர்குணமெனறி
வை பெறுதலில்லாமையைப் - பார்மிசையறிவிப் பதுபொரு
ட்டாக - வாற்றலினிவரு ஞச்சிரமியெனச் - சாற்றிடநின்
ற தலைமையோனுகிக - கொல்லாவிரதமுங் கொடியபொய்யி
னமையு - மெல்லாவுயிர்க்கு மிதந்தருங்கருணையும் - பொறை
யுஞ்சாநசமும் பொருந்துநக்ரகமு - நிறையுநிக்ரகமு நீதியா
சாரமுங் - குருவினனேசமுங் கொண்டுயர்தவத்தால் - அரு
மறைப்பொருளா மாகமமுழுதுந் - தெளிதமிழ்முழுதுந் திறா

சிகடலொலியென - மருவியதிருமட மணிமண்டபத்திற் - குல
மறைமுனிவர் சூழாம்புடைநெருங்கப் - புலியுரியாசனம் பொ
ற்புறவிருந்து - நெஞ்சுறுபத்தி நெறிகொணம்பிக்கை - வஞ்சக
மினமை வழுத்திய குருவின் - வாய்மைமறுமை மனத்தாதர
வு - காய்புலனடக்கல் கையுடனுண்மை - மெய்ப்பரிசுத்தம்
விழுத்தவமுயற்சி - யத்தகுநன்றி யறிதல்பலகால் - தத்துவ
ஞான சாத்திரங்கேட்கையென் - றித்தகையிலக்கண மிசைந்
தமாணுக்கருக் - காகச்சரிதை யாதிநாற்பாதமும் - போதித்த
ருளும் புலமையின் றலைமையுந் - தவமறத்தல்லவை தானமெ
யயாமையு - மவத்தைசெய்மாதிர வாதவினோதக் கிரியைகளி
னமையுங் கிளர்புலனடக்கலு - மதுபகைதடிந்த வாற்றலுமா
மைவு - மிறலருந்தாமத மிராசதமின்மையு - மெல்லோரிடத்து
மினபொதுப்பார்வையும்-பல்சமயத்திலுன் மைப்பயனறிகையு-
மருவுமாணாக்கர் மனகுணதோடமுன் - கருதுமுன்குறிப்பினிற்
கண்ணுறக்காண்கையுஞ் - சகலசாத்திரத்தின்சந் தேகந்தவிர்
க்கையு - மகமகிழ்சிவாகம் தாற்பூசியுமென - திவ்வகையினைத்
து மியல்புறவுடைத்தாய்த் - தெய்வதவடிவு சிறக்கனருகி - ம
ன்னியதிங்களும் வான்றிகழ்தியுஞ் - சென்னியின்மருவச் சிவ
னெனததோன்றுந் - துயகோபுரமுஞ் சுடரவனிரதப் - பாய்
பரியிடறப் பயிறிருமதிலு - மஞ்சுதஞ்சிய மாடமாளிகையும்-வி
ஞ்சியவளம்பல விளங்குதனோக்கிச் - சூழிவெண்கனிற்றோனா
ரொல்பதிவெறுக்கும் - வீழிபம்பதியின் மெய்த்தவன்கைவரு -
காழிஞானக் கவுணியன்போலச் - சைவநன்னெறி தான்றழை
வித்துப் - பரவியசைவ பரிபாலனென்று - மூணாதருசிவாச்ர
யோகமென்றுந் - திசைதிருகருணைச் செங்கொழுந்தென்றும் -
ராமபின்மாதவர் வழுத்தும் - பரம்பரைமம் படைத்த
தேசிகனே.

வரலாறு.

உலகங்களுக்குநடுவா யிலக்ஷம்யோசனையுந்தமு முப்பத்திராயிரயோசனை விஸ்தீர்ணமுமுடைத்தாய், பசும்பொன்வினிறமாயிருக்கும் மஹாமேருவினுச்சியினடுவே சோதிசிகரமெனனும் பெயரையுடைத்தாய், இருபதினாயிரம் யோசனையுந்தத்தையும்விஸ்தீர்ணத்தையுமுடைத்தாய்,இரசிதம்போலும் படிகம்போலு நிர்மலதையாயிருக்கிற மஹாகைலாசத்தினடுவே, சுத்தமாயாஸ்வரூபமாகிய வடவிருக்ஷமூலத்திலே, சுத்தவித்தியாமயமான மந்திரசிம்ஹாசனத்தின்மீது, பக்குவான்மாக்களுடைய பாசசங்காரநிமித்தமாக தக்ஷிணாபிமுகமாக வெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகண்டபரமேஶ்வரனை;ப்ரம்ம விஷ்ணு இந்திராதி தேவர்களும் சர்வருஷிகணங்களுஞ் சேவித்திருக்க, பரமகிருபாளுவான ஸ்ரீநந்திகேஸ்வரநாயனார் ஸ்வாமியைப்பிரதக்ஷிணத்திரயம்பண்ணி துவாதசவாரஞ் சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்கரித்துக் கிருதாஞ்சலிபுடராகி;சுவாமீ! சர்வானுக்கிரகார்த்தமாகத் தக்ஷிணாமூர்த்தமாய் சாஸ்திரவியாக்கியாக முத்திராசகிதமாக வடியேங்களுக்குச் சேவைப்பிரசாதித்ததால் க்ருதார்த்தரானோம். சிருஷ்டிகாலத்திலே ஸ்வாமியனுக்கிரகம்பண்ணிய வேதாகமங்கள் வெகுவிஸ்தாரமானதையால், அவையெல்லா மோதியுணருஞ் சத்தியில்லாமையால், சமுத்திரகலசநியாயமாக வவரவர்களறிந்தமாத்திரங்கொண்டு பூர்வபக்ஷமுஞ் சித்தாந்தமுமாக வநேகசாஸ்திரங்கள் பண்ணினார்கள்: அதனாற்சமயங்களு மநேகமாயிற்று. அச்சந்தேகங்களெல்லா நிவர்த்தியாகிப் பரமப்பிரயோசனமாகிய மோக்ஷத்தை யடைவதற்கு சங்கிரகமாக வுபதேசிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்த பிரஸ்னையாவன ?

(க) சகத்காரணம்.—அனாதியோ - ஆதியோ?
(உ) சகத்து சுவாபிகமோ - ஏதுவுள்ளதோ.

(௩) ஏதவானது, காலகன்மாதிமாத்திரமோ - சேதந னேதுவோ.

(௪) சேதநன்றான், சமுசாரியோ தத்தற்கற்பாந்தமு த்தனே - அநாதிமுத்தனே.

(௫) அநாதிமுத்தன்றான், அநேகனே - ஏகனே.

(௬) அவன்றனக்குத்தான் இலக்ஷணமேது.

(௭) அக்தக்கத்தாவினுடைய சத் பாவத்திலே பிரமா ணமேது.

(௮) அவன் காமமேது.

(௯) அப்படியொருவன்சித்தித்துள்ளாவில், சகத்தநிரு பாதானமோ - சோபாதானமோ - சூக்ஷ்மோபாதானமோ - ப ரமாணுபாதானமோ - பிரகிருதியுபாதானமோ - கேவலம் பிர மோபாதானமோ - கேவலம் மாயோபாதானமோ - ஈஸ்வரச த்தியதிஷ்டிதமாயோபாதானமோ.

(௧௦) சகத்துற்பத்தி, சங்காதரூபமோ-ஆரம்பரூபமோ- விவர்த்தரூபமோ - பரிணாமரூபமோ - காரணசமுசரூபமோ- விர்த்திரூபமோ.

(௧௧) ஈஸ்வரன் சகத்சிருஷ்டியைப்பண்ணுகிறது, கன் மநிரபேக்ஷையோ - கன்மசாபேக்ஷையோ.

(௧௨) கிருத்தியம்பண்ணுவது, லீலையோ - பிரயோசனத் தை யுத்தேசித்தோ.

(௧௩) உத்தேசம், ஸ்வப்பிரயோசனமோ-பரப்பிரயோ சனமோ.

(௧௪) கிருத்தியங்கள் பண்ணுமிடத்து, கரணநிரபே க்ஷையோ - கரணசாபேக்ஷையோ.

(௧௫) கரணந்தான், தேகவியாபாரமோ - பஞ்சேந்திரி யங்களோ - அந்தக்கரணங்களோ - விந்துவோ - சத்தியோ.

(௧௩) சுதந்தியாகில், அச்சத்தி அநேகையோ - ஏகையோ - சிவனுக்குச் சமயுக்தையோ - சமவேதையோ-சடரூபையோ - சித்ரூபையோ.

(௧௪) சிவனுக்கு பின்னமாதுனை ஜீவனுக்கு அநியமோ - தேகமோ - இந்திரியசமஷ்டியோ - பிராணவாயுவோ - அந்தக்கரணவர்க்கமோ - ஆலயவிஞ்ஞானமோ-இவை பிறநாக்கியமோ.

(௧௫) நாதிபமாகில், சடமோ-சித்தோ-அகர்த்தாவோ-கர்த்தாவோ - அணுவோ - மத்தியமபரிமாணமோ - விபுவோ.

(௧௬) ஆன்மா, ஏகனோ - அநேகனோ - கிஞ்சிஞ்ஞனோ-சர்வஞ்ஞனோ-அவஸ்தா பஞ்சகோர்பத்திரனோ பாவமோ-மிதநியஞானமோ - அநாதவாசனையோ - அநிர்வசநீயா வித்தையோ - ஆணவமலமோ.

(௨0) அந்தஆணவமலம், அத்ரவ்யரூபமோ - த்ரவ்யரூபமோ.

(௨௧) த்ரவ்யரூபமாகில், ஐக்கியமோ - அநைக்கியமோ.

(௨௨) இத்தமலத்திற்கு மான்மாவிற்குஞ் சம்பந்தம், அமவாயமோ - சமயோகமோ. (சையோகம்=சமயோகம்)

(௨௩) இம்மலம், ப்ரதிபுருஷநியதமோ - சர்வஜீவசாதாரணமோ - விசித்திரசத்தியுடையதோ - விசித்திரசத்தியில்லாததோ - அநித்தியமோ - நித்தியமோ.

(௨௪) இத்தமலத்தையுடைய ஜீவன், ஸ்வதந்திரனோ-பரதந்திரனோ.

(௨௫) பாதந்திரனாகில் தன்னிர்வாகமாயிருக்கிற சர்வஞாயபரமாணு, ஈரனுநிரூபமோ-சந்நிதிமாத்திரமோ.

(உசு) சாந்நியமானது, சமீபமாயிருக்கைவோ - சந்நிசமீபமோ - காரியோன்முக்கிய விசிஷ்டசந்நிதியோ.

(உஎ) இப்படிச்சந்நிதிமாத்திரத்திலே ஆன்மாக்களைப்பிரேரிக்கிற ஈஸ்வரன், பிரமாண விர்த்திப்பிரகாசியனோ - ஞானசொரூபனோ-சர்வப்பிரகாரத்தினுலு மதிர்ஸ்யனோ-சொரூபஞானப்பிரகாசனோ - ஞானஸ்வரூபமாத்திரமோ-ஞானருந்தஸ்வரூபியோ-விர்த்திஞானப்பிரகாசியனோ - ஆன்மஸ்வரூபஞானப்பிரகாசியனோ.

(உஅ) அந்தஈஸ்வரசத்பாவத்திலே, ஆகமம் பிரமாணமோ - ஆகமமும் பாரிசேஷமும் பிரமாணமோ.

(உகூ) இந்தப்பிரமாணத்தினுடைய பிரமாண்ணியமானது, பரதோவா - ஸ்வதோவா.

(௩௦) இந்தப்பதிக்கு, அந்நியமாகச் சொல்லப்பட்ட பசுவிற்கும் பாசத்திற்கும் இலக்ஷணமேது.

(௩க) இந்தப்பசுக்களுக்கு, மோக்ஷத்திலே சாதகமில்லையோ-உண்டோ.

(௩உ) அதுகான், கன்மமேசாதகமோ - ஞானகன்மசமுச்சயஞ்சாதகமோ - கன்மமேதுவான ஞானஞ்சாதகமோ.

(௩௩) ஞானமுங்கன்மமும், ஸ்வதந்த்ரசாதகமோ-அங்காங்கிபாவசாதகமோ.

(௩ச) கன்மஞானத்திற்கு, ஐக்கியபாத்தியபசாரகமோ - ஆராதுபகாரமோ.

(௩ரு) அந்தஞானம், சிவஜீவர்களுக்குப் பேதவிஷயஞானமோ - அபேதவிஷயஞானமோ - பேதாபேதவிஷயஞானமோ - தாதாத்மகஸ்வரூபமோ.

(௩௬) இந்தஞானத்திற்கு ஏதுவான சைவாகமத்திற் கதிகாரி த்ரைவர்ணிகரோ - ஸச்சூத்திரத் துவிஜர்களோ, சாதுர்வர்ணத்தி னவர்களுமோ.

(௩௭) ஆகமாதிகாரிகள், கேவல சாதுர்வர்ணத்தி னவர்களுமோ - சமஸ்காரவிசிஷ்டரோ.

(௩௮) அந்தசமஸ்க்காரந்தான், ஸ்மார்த்தமோ - சைவமோ.

(௩௯) சைவந்தான், சமயவிசேஷமோ-நிர்வாணதீக்ஷையோ.

(௪௦) நிர்வாணதீக்ஷையிலே, வர்ணமாத் திரத்திலே அதிகாரியோ - முமுக்ஷுவோ.

(௪௧) அந்த முமுக்ஷுவின் இலக்ஷணமேது.

(௪௨) தீக்ஷையைப்பண்ணு மாசாரியவிலக்ஷணமேது.

(௪௩) அந்தவாசாரியன்றான், ஜீவன்முத்தனோ-சிவனோ.

(௪௪) தீக்ஷையிலே சோதிக்கப்படு மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவ கலையென்னு மவைகளினுடைய சொரூபமேது.

(௪௫) இந்தஅத்வாவைச் சோதிக்குமடைவேது.

(௪௬) தீக்ஷாகர்த்தரம், பரமமுத்தனோ-ஜீவன்முத்த வியவதார முண்டோ.

(௪௭) ஜீவன்முத்தர்க்கு, கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிருத்தியமில்லையோ-உண்டோ.

(௪௮) ஜீவன் முத்தியவத்தையில், ஆகாமியமேறுமோ-ஏறாதோ.

(௪௯) ஏறாதற் குபாயமேது.

(௫) முத்தியானதுதான், தேக விநாசமோ - ப்ரகிருதிபுருஷ விவேகத்தைப்பண்ணிப் பிரகிருதிக்குப் புறம்பாய் புருஷமாத்திரமா யிருக்கையோ - ஞானசத்திவிச்சேதமோ-அத்தியந்திகதுக்கவிச்சேதமோ-உலோகாக்கரத்தை யடைவதோ-நித்தியமான ரூபத்தைப்பெறுவதோ - அணுமாதியைப்பெறுவதோ - கணுதிபத்தியமோ - பாஷாணவஸ்திதமோ - அநிர்வசனிய வத்தியா நிவர்த்தியோ - சிவசாயுச்சியமோ.

(௫௧) அந்தச் சிவசாயுச்சியந்தான் சிவகுணசங்கிராந்தியோ - சமுத்பத்தியோ - சிவசமாவேசமோ - ஆன்மாவிலேதனக்குள்ள சர்வஞ்ஞத்துவாதி அபிவியத்தியாய சிவசமமாயிருப்பதோ - அகண்டாகார சச்சிதாநந்தாத்வய சிவாநந்நிடாநுபவாத்ம சாக்ஷாத்காரமோ: என்னுமித்தியாதி சந்தேகங்களெல்லாம் நிவிர்த்தியாம்படிக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவேணுமென் றுவிஞ்ஞாபநம்பண்ண.

ஸ்ரீ கண்டருத்ரமூர்த்தி பகவான் சந்தோஷித்து, நந்திகேஸ்வரபகவான் சிரஸ்லே ஸ்ரீ அத்தத்தை வைத்து, நீர் பண்ணினபிரஸ்நை உலோகாநுக்கிரகமாச்சுது; இவ்வண மொருவர்க்கும் பிரஸ்நை பண்ணக்கூடாது.

சிருஷ்டிகாலத்திலே பரமசிவம் சதாசிவமூர்த்தியை யதிஷ்டித்து, ¶ மாகேசுகப்ரகாரமென்றும் ப்ரதி சப்ஹிதாப்ரகாரமென்றும் இருவகைத்தாய் ப்ரணவாதி சிவர்கள் பத்துப்பேர்க்கும் அநாதிருத்திராதியான உருதிரர் பதினெட்டுப்பேர்க்கும் ஆக விருபத்தெட்டுப்பேர்க்கும் காமிகாதி வாதுளாந்தமான ஆகம மிருபத்தெட்டையும் அருளினுநுக்கிரகம் பண்ணினார்.

¶ இதன்விரிவை சித்தாந்தசாராவளி சரியாபாத வியாக்யானம் - ௬ - ௨ - ௩ - ச்லோகத்திற் காண்க.

இதை விருபத்தெட் டாகமங்களையு மாகௌகப்பிரகார மாக அநந்தேஸ்வரதேவர்க்கு அநுக்கிரகம்பண்ண, அந்தப்பிர காரமே அநந்தேஸ்வர தேவர் நமக் கநுக்கிரகம் பண்ணினார்.

அதிலே * இரௌரவாகமத்திலே † பாச விமோசகப் படலத்திலே அநுஷ்டுப்ச் சந்தசாக த்வாதச சூத்திரஞ் சர் வாகம சாரமாயிருக்கும், அதை யுமக் குபதேசம்பண்ணுகிறோம். அதை தேவமுனிகணங்களிடத்திலே பக்குவமறிந்து நீரும்போ தியுமென்று "ஸ்ரீ புக்தபுஞ்சகாதித்துவா" இத்தியாத் துவாதச சூதிரத்தையு மதனுடைய வர்த்தத்தையு மநுக்கிரகம்பண் ண.—

* இரௌரவம்=ருருஎன்பவர்க்கு ஆதியில் உபதேசித்த ருளியதால் ரௌரவமெனப் பெயர் கொண்டது. இந்த வட நூற் சிவஞானபோத உரை யச்சிட்டிருப்பதிற் கூறுகின்றது.

† பாச விமோசகப்படலம், ரௌரவாரகமத்தில்—எ௰—வது படலம், ௬௨-வது அத்தியாயம், த்வாதசசூத்ரம் - சிவ ஞானபோதம்.

அந்த நந்திகேஸ்வர பகவான் சநற்குமார மகாருஷிக்கநு க்கிரகம்பண்ண, அவர் சத்தியஞான தரிசகர்க் கநுக்கிரகம்ப ண்ண, அவர் பரஞ்சோதி மகாமுனிக் கநுக்கிரகம்பண்ண, அ வர் க்ருபாவசத்தினாலே யித்தேசத்தேழுந்தருளித் திருவெண் ணெய் நல்லூரிலே சாம்பித்தராக அவதரித்திருக்கும் மெய்கண் டதேவ சிவசாரியரை இந்தச் சிவஞானபோதத்தை மொழி பெயர்த்துத் தமிழாகச்செய்து பக்குவான்மாக்களுக் குபதே சியுமென்று அநுக்கிரகம்பண்ண, அவ்வாறே மொழிபெயர்த்து முன்னூற்பெயராகவே யுரைத்துத் தம்முடைய சிஷியர்கள் - ௪௯-பேருக்கு மநுக்கிரகித்துத் தம்முடைய ப்ரதான சிஷியரா கிய அருணந்திதேவசிவாசாரியாரை விதை விஸ்தரித் தொருக்ர.

கீதஞ்செய்யும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க; அவரும் சகலவேதாகமபுராண இதிகாச யதாவத்தாக வறிந்துலோகாநுக்கிரகார்த்த மாகச் சிவஞானசித்திக்கும்பொருட்டாகப் பண்ணினதாகையால் சிவஞானசித்தியென்று நாமமாக பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தத்துடனே பிரமாணத்திரயங்களினுடைய இலக்ஷணங்களையும், பிரமேயத்திரயமாகிய பதிபசுபாசத்தினுடைய உத்தேசலக்ஷணபரீக்ஷைகளையும், சரிய கிரியா யோக ஞானமென்னுஞ் சாதக சதுஷ்டயத்தையும், சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியமெனனும் சதுர்வித க்ரமமுத்தியையும், ஜீவன்முத்தி பரமுத்தி லக்ஷணத்தையும், இத்யாதியான வுண்மைகளையெல்லாம் விளங்கவருளிச்செய்தார்:—இதன்பொருளை யளப்பரிதாயினு மென்னுடைய குருசரணசியோகிக் கையினாலே குருவாககியலக்கபயத்தினாலே சமுத்திரகலச நியாயமாக நானறிந்தளவு உரையிடுகின்றேன். இதைப் பெரியோர்க் ணெகிப் பிழைதீர்த்தருள்வர்.

திருவண்ணாமலை ஆதீனம்
ஞானப்பிரகாசர் உரை.

காப்பு.

சிவமுற நமக்கு முத்தித் தருவத் திரளைச் சித்தித்
தவமையில் சிவனெப் பில்லா வுண்குரு குலங்கண் மற்றெண்
ணவர்களை வணக்கி யின்பச் சிவஞான சித்திக் கேற்ப
நவமுற முரை யுரைப்பா முன்னுரை நலங்கொள் ளார்க்கே.

திருமறைஞானதேசிகர் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்தாசாரியர் இவரகள் சிவஞானசித்திக்குச்செய்த வுரைகள் விரிந்தபடியினாலே எழுவாய் பயனில் பொருட்புணர்ச்சி பொல்லொன்த்

கோன்றாகிலும் தீவ்ரதர புத்திமான்கள் தங்கள் தங்கள்
சம்ப்ரதாயத்துக்கு மாறிச் சிறிது விரோதித்தமாத்திரத்தினீ
ர்நீக்கிப் பால்கொள்ளு மன்னம்போலப் பொருள்கொள்ளு
வார்க ளாகையாலும், வேறு மற்றுள்ளோர்க ளுரைத்தவுரைக
ளாரம்பமாய்ச் சுஷ்கதர்க்கமாய் முடியுந் தன்மையாலும், மந்த
மதிகட்கு மயக்கம் போக்கும்பொருட்டுச் சுருக்கமா யோருரை
சொல்லுவாம் என்ற திதன்பொருள்.

சிவஞானயோகியர் உரை.

குருவணக்கம்.

பண்ணிசையெம் பரிதிமதி நிலத்தியின் றிபிருப்பு பாண்பு
ப்பு, விண்ணவரு முடனுபிரீர் நிழலுச்சிப் டன்வருபகம் வின
கருப் பாணீர், கண்ணிரவ் புணர்வொளிபோற் பிரியுமிய வத்து
விதக் கலவிகாட்டித், தன்னினைத் தேனியாணட தலை
நமசிவாயகுரு சரணம்போற்றி.

நிரம்பவழகியர் உரை.

காப்பு.

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைத் காட்சியர்வார்
தேசருளு சிவஞான சித்திக்கு—மென்ன
விரிக்கும் பதவுரைக்கு வேழத்தா னைச்சங்
கவிக்கும் விமுகனே காப்பு.
தேருஞ் சிவஞான சித்திப் பதவுரைக்குக்
காரு மதமுன் னிம்பரம்பும்—பேருகித்

பொய்யஞ்சு முள்ளார் புகழும் புலினூலுங்
கைவருஞ் முளளானே காப்பு

தனியன் — நேரிசையாசிரியப்பா.

உலகம்புரந்த பலமலர்த்தழீஇ - மூன்றுதலைவு கோன்றுட்
செல்வப் - பகலொளிகிளரு மகலிடமுழுதக- கதிடமக்கீரா ன
கரங்கமூழும் பாராளைக்கஞ்ச மோராலுமோராறு - கெய்யுறத
தழுவுங் கையுறுகோட்டத் - தேய்த்தறமோதிப் பாய்த்தடாங்
கெரியுங் - கொழுந்தமுலலீகாங் கெழுந்தயிர்த்தாடி - ய
ஞ்சாகெஞ்சி னஞ்சங்கிளர்த்து - பொங்குந்தங்க செங்கட்செ
வியி - னவ்வுழிதயிலுஞ் செவ்வியமாலு - மெய்யுறகாட்ட
யைவிருறற்று - ஞுவறகோக்குர் தேவர்கடேவுக் - தம்மையு
மலைனயுக் தம்முட்டம்மையுஞ் - செம்மையிலுடிச் சிவமுதற்
றெனருங் - கைம்புயற்காய்ந்து செம்பொருடேர்ந்து - கம்
மாற்செய்குவ கம்மறிவேதன - வம்மாற்கெயுறு வையரும
மாருங் - கற்றுக்கற்றல முற்றும்பெற்றில - மியாமாரன்பா
ர கோமானெவ்வுழி - பெனபோர்கணமு முனபோர்கணமும்-
பயிலுங்கயிலைச் சயிலத்தவ்வையி - னம்பாலேய்ந்த பெண்பா
லெம்மான் - முன்னங்கலைகன் பன்னினபலவே - யவைதக்கன
னற்றெருகுதிமுடுக்கி - யாடியகாலைக் கூடியவட்டாங் - கெக்
கையெட்பெருமா னக்கித்தலைவர்க் - காறிரண்டாகக் கூறிய
வஞ்ஞான - நிலைமைகொணர்ந்து மூவிவர்கணைத்தாங் - கருணைப
தேசப் பொருளெவைறையச - சினக்குழுறறஞ் சனத்ருமரா
திப - னன்னூனெறிலைபத் தன்னுளக்தழீஇ - மாயிருஞாலத்
தேயிருடியத் - தோன்றியம்மொழியைச் சான்றோர்பெரி
யன் - விண்ணைக்கவர்ந்த டெண்ணைக்கவர்ந்த - வெண்ணிக்கவி
க்கும் வெண்ணெய்க்கதிபன் - மெய்ப்பொருடழீஇப் பொய்ப்
பொருளொருவிக் - கைக்கொண்டனான் மெய்கண்டானென-காம

க்கோய்ந்த காமங்காய்ந்தோன் - தன்னுழிதழுவ வந்தூறு
வற- வஃதோரம்மா வன்னூறு—ா - விகரீஇப்பாயிர மெய்
நிடதொன்று - முன்னருஞ்சூத்திரம் பன்னிரண்டெனவு-மொ
பயறுஞ்சூரணை முப்பத்தொனபது - மரிதெனவிதனுக் கரைவு
முதர்ரண - மொருபதுமெழுபது மொருமூன்றெனவுங் - கூறு
வங்கணூறுனூறு - வாருர்பத்தோ ருேகாடித் - தன்ன
டிமலரைச் சென்னியின்மிலேயுங் - கூரியபோதத் தாரியர்கண்
டோ - விருமருணந்த வருமருணக்திக் - கன்பானுவநப் பினபு
ரைசெய்புஞ் - செழுஞ்சிவஞான சித்தியினற்பா - வெழுநத
வறுநூற் றிருபத்தேழாம் - விரிவாமஃது மிருபாலாகும்- மொ
ருபால்முன்னூ றளவாமஃதும் - பரபாலாகப் பாடினவா
கு - மின்பாலோது மினியோர்பாலுக் - தன்பாலாகச் சாற்றின
வாகுஞ் - சொல்லுமிவ்வழியிற் சுபக்கவிருத்த - மெல்லேயில்
முனனூற் றிருபத்தேழா - மிவ்வகைநூலுக் கேய்ந்தபொருளு -
மெய்வகைபிறங்கி மேவரும்பதமு - மெழிற்றெருக்தலேயு மிதனு
ந்சொல்லு - மொழிப்பிரமாணமு முள்ளிடைச்செல்லுஞ -
சமையச்செல்வர்க ளமையக்கூறுந் - தர்க்கமும்விடையு கிறகநி
றுத்திப் - பைம்பைத்தோய்ந்த வெம்பற்குண்டலி-மெய்க்கட்டு
உக்குமுக்கட்டேவு - மும்மலந்தழீஇய மம்மர்க்கிழவரு- மம்மர்
செய்தொளிரு மும்மலமஃது - மார்கலிசிருப் பவையொருமு
வறும் -பரவுமதனுற் போகமெனவு - முற்முன்மூன்றும் வற்
முகேயின - மற்றுமலமொன் றுடியாவெனவு - மாணுமாவுயி
ரறிவித்தன்றித் - தானுவொனறைச் சாராதெனவு - மவவிவ
ளுள்ளு மறிவாய்நிற்றல் - புவனியினுளமைப் பொருளாமெண
வுர் - தாயாங்கெனவிரு மாயாமசனி - சிருட்டலமசனிர் வெ
ருட்டவமுங்கும் - பூதந்தலேயா காதங்கடையாக் - கூறிய
தத்துவ மாறுதொருவத் - தோன்றியவதிவே கோன்றுளெண
வுங் - கட்டுண்டோடாக் காண்டிக்குமுவை - விட்டிடிலோவர

வேலையினுடி - யாண்டோய்க்கொருகா லீண்டியருதாங் - கிப்
புலனீத்து மெய்ப்பொருடோய்ந்த - வீரர்களிவ்வுழி வாரா
ரொனவு - மறையினபொருளின் - முறைபிறழாம - லிந்நூலொ
விர மனனுணைசெய்தோன - வைஞ்ஞாட்போவு மெய்ஞ்ஞான
தகோர்க - கருமறைமருதத் திருமறைஞானன் - வாடாமின
ருள் கோடாதேய்ந்த - கருமஞ்சலையுக திருமலியிஞ்சி - யிரு
தலைபொருதாங் கொருவனையெள்ளா - வாடகமினிரு மா
டகக்கோபுரத் - தில்லைபதியி னெல்லைக்குணபாற் - கொற்ற
ஙகுடிநகர் பற்றியசெல்வன் - பதமலரோய்ந்த முதலவர்கணத
தோ - றறிவால்மிக்க நெறிசேர்செல்வ - னகலிடமருவுஞ சக
லச்செல்வனை - யாடல்பொருட்டா கீடனைபுக்குப் - படரொ
ளிஞாயிறு சுடர்வானுலவப் - பக்குவக்கஞ்ச மிக்கலர்ந்தாங்கு -
செறறஞ்செற்ற கற்றவர்விடா - நிலைமையினிற்குந் தலைமைய
ளிப்போன் - பஙிறுளையோடாக் கஙிறுளைத்தாங்கெ - ஒருகா
வாயி லுருகாநிற்கக் - கருதாஞானக் கனிகனியிட்டோன -
வெம்பகலெங்கு மம்பரமாருக - கார்கொணீரரி யார்கலிதழீ
இ - வாயுழிமாணுத் தோயகதாங்கி - விசும்பிடைவீசப் பசுந
காலாடிக் - கொழுநதளிபூவின் விழுந்தாங்கம்மா - னறை
நூலாற்றின் துறைபுக்கவ்வையின் - ஞானத்தோய மானத்
தேற்ற - திருவாயம லாருள்சோகுரவன - கவரேுவும்பே
ழுவரேுப்பப்பட்டக் - காட்டாட்டாமனை மாட்டாத்தவவுழி
ச் - செநதாதுலவும் பைநதாளறுகால் - மானத்தோதுங் கா
னச்சும்மையு - மண்டங்கிளர்கக தண்டலையிசையி - னுண்டா
தேய்ந்து வண்டேனுண்டு - தந்தையிசைக்குஞ் சுத்தவிரட்டு
ஞ் - சூர்த்தநெஞ்சக் கூர்த்தகண்ணியர் - தீபத்தரழுங்
கோபத்தன்ன - காழகம்புனைந்த வாழியமங்கை - யாடற்சும்
மையும் பாடற்சும்மையுங் - தன்னுணர்த்தலக மின்னெனக்காண்
டோ - ரோதவெழுந்த வேதச்சும்மையுங் - கடுவோடமிர்த

மூங் கம்புகழக்கும் - படுகடலேழிற் படராற்புமூ - மளவி லகாட்சியு மஃகானோக்கும் - வளனோர்தோய்ந்த மதுரைதகலை வ - விர்கருணைவிமலன் சிற்குணனசின்மயன - காரணகாவ லன பூரணபுண்ணிய - ஞானனுகம ஞானநாயக - னதந்த னாகருப விதகனிராமையன - சேவுடைச்சேவக ஞவுடை நாயக - னற்புகலுபின் கற்பகநகர்சா - ஞரமபதிஞானத சோளிமேயா - விரமபவமுசனென னெஞ்சகததோனே.

கலித்துறை.

அறியும்பொருளுக் கறிவாவனவு மருகநவதசோர்
நெறியுநெறிசரு நிலையாவனவு நினைப்பரிதாங்
குறியுங்குறிககக குணமாவனவுங் குவளைவயற்
செறியுநதிருத தில்லை யம்பலவாணன திருவடியே.

மைகண்டமேவும் பெருமானடியைய மருவியருள
கைகணடுரைருஞ் சிவஞானசித்திக் கடர்சுபக்கம்
பொய்கணடுமுதவர் போற்றவியானசொற் பொருட்குதவி
மெய்கண்டதேவ னடித்தாமரையன்றி வேறில்லையே.

வெண்பா.

ஆரணமு மெக்கலையு மாகமமுங் கற்றுலக
சேருமுதன மூன்றுந தெரியாதே—பாரிற
கருணைபொழி ஞானப்ர காசன் கமலச
சரணமிரண் டில்லையேற் றன்.

சுப்ரமண்யதேசிகர் உரை.

சிவஞானமுனிவர் கூறிய குருவணக்கத்தையே இவரும் கைப்பாகக்கொண்டனர்.

உரையாசிரியர்களின தெய்வ வணக்க முதலிய முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்கம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நூல் — காப்பு.

விநாயகஸ்துதி.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னால்வாயை ங்கரத்தனாறு, தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடை யான் றருமொருவா ரணத்தின்றாள்க, ளுருகோட்டன பொடும்வணங்கி யோவாதே யிரவுபக லுணர்வோர்சி ந்தைத், திருகோட்டு மயன்றிருமால் செல்வமுமொ ன்றோவென்னச் செய்யுந்தேவே.

ஒருகோட்டன்...... ..தேவே. எ-து. ஒருகொம்பையுமி ரண்டுசெவியினையு மூன்று தானத்தினின்று பொழியாநின்ற மூன்று மதத்தினையு நானறவாயினையுந் துதிக்கையுட னைந்து கைகளினையு முடையனாய், கங்காதேவியையும் வளைவுபெற்ற ஞானசந்திர கலையினையுங் கொன்றைமாலையையு நீண்ட திரு ச்சடா பாரத்தின்கட் டரித்த வருத்திரமூர்த்தியும் பார்வதி யாருங் களிறும் பிடியுமாகக் கூடிப் புணர்ந்துண்டாக்காநின்ற வொப்பில்லாத வாரணத்தினது தாள்களை ; யுருகியோட்டா நின்ற வன்புடனே வணங்கி, இடையறும லகவரதமுந் தியா

நிப்போர்கள் சிந்தையிலுண்டாகிய மலமாயாதி குற்றத்தை யகற்றிப் பிரமன் மான் முதலாயினார் செல்வமுஞ் ¶சரக்கல்ல வென்று மதித்து, மேலான ஞானத்தைக் கொடாநிற்கும் இச் சிறப்பினையுடைய கர்த்தா என்றவாறு.

¶ சரக்கல்ல - பொருளல்ல, இதனை "நற்குஞ்சரக்கன் று நண்ணிற்கலைஞானங்,— கற்குஞ்சரக்கல்லகாண் என்னும் திருவருட்பயன நிரம்பவழகியர் உரை காப்பானுணர்க.

தேவே என்பது எழுவாய் செய்யும் என்பது பயனிலை. ஏகாரம் ஈற்றசை. உமமை சிறப்பு. ஓகாரம் எதிர்மறை.

இவ்வாசிரியர் சிவதுதி, சத்திவணக்கம், கணபதிவணக் கம், கந்தர்வணக்கம், குருதுதி, அவையடக்கம், நூற்சிறப் பு, குருமரபு, நூற்பெயா, நூற்கருத் திவைகளைப் பத்துச்செ ய்யுளாற் பாயிரமாக வுணர்த்தி, உலோகாயிதன்முதற் பா ஞ்சராத்திரியீறான பரசமயிகள் பதினல்வர் மதத்தையு மவ ரவர் மத மறுப்பினையு மிருநூற்றுத் தொண்ணூறு விருத்தத் தா லுணர்த்தி, அதன்பின் நமது மதத்தைபே தாபித்தற் பொ ருட்டுப் பரமதக் தன்மதமாகிய விரண்டினையும் விருவிடை யாகவி ஸ்வம்மதத்தினை முந்நூற் றிருபத்தொரு செய்யுளா லுணர்த்தினமையா லிதற்குச் சுபக்கமெனவு மதற்குப் பரப க்கமெனவும் பெயராயிற்று.

இதனுடைய பரபக்கமானது சங்கராசாரியார் செய்த ச ர்வதரிசன சங்க்ரஹத்தும், சர்வமதோப நியாசத்தும், இரா மாநாசாரியர் பண்ணின பரமத நிராகரணத்தும், சர்வான மசம்பு பண்ணின சித்தாந்த தீபிகையினும், அகோர சிவாசாரி யர் பண்ணின சித்தாந்தார்த்த சமுச்சயத்தும் பார்த்து; அவை களின் கருத்தைப்பற்றிச் செய்ததென வறிக.

சுபக்கமானது முன்னூலாகிய சிவஞானபோதத்தின் கருத்தினையும், வழிநூலாகிய சூத்திரஞ் - சூரணி - வெண்பா இவைகளையும், சிவாகமங்களையு முற்றுநோக்கி; அவ்வழியே பன்னிரண்டு சூத்திரமாகச் செய்ததெனவறிக.

சூத்திரமென்ற சொற்குப் பொருள் சூசனையாகச் சொல்லுகையாற் சூத்திரமெனப் பெயராயிற்று. அஃது வது.— "அவற்றுட் சூத்திரந்தானே, யாடிநீழலி னறியத்தோன்றி, நாடுதலின்றிப் பொருணனிவிளக்கி, யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப்பதுவே" என்றார் தொல்காப்பியனார். (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேலிந்தச் சாஸ்திரத்தி லாதியிலே நிர்விக்நபரி சமாப்தியின் பொருட்டும், சிஷியசந்தானாபி விர்த்தியின் பொருட்டும், இந்தச்சாஸ்திரம் லோகத்திலே பிரகாசிக்கையின் பொருட்டும், ஆதியிலே அருணந்திதேவ சிவாசாரியர் பண்ணின

விநாயகஸ்துதி.

(இ - ள்.) கங்கையையும் வளர்ந்த பிறையையுங் கொன்றை மாலையையுந் தரித்த நெடிய சடையையுடைய பரமேஸ்வரனுடைய வருளிலுலே தரப்பட்டொரு கொம்பையு மிரண்டு செவியையு மிச்சாஞானக்கிரியையென்னு மூன்றுமதத்தையு நான்றவாயினையு மைந்து கரங்களையுமுடையரா யானைபோன்ற திருமுகத்தராய்த் தமக்கொரு நாயகனில்லாமையால் விநாயகனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையராய், ஒப்பற்றவருடைய பாதார விந்தங்களிலே கரைந்த பத்தியுடனே யிரவுபகலிடையறாமற் றியானிப்போருடைய திருக்காகிய வஞ்ஞானத்தை

பொழித்துப்பரமப்பிரயோசனமாகிய மோக்ஷத்தையும், ப்ரம்ம விஷ்ணுக்கள் செல்வமுஞ் சிறிதென்னும்படிக்கு அவாந்தரப் பிரயோசனமாகிய போகத்தையுங் கொடுப்பவராகையா லத்தேவனே யிந்நூலுக்குக் காப்பு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

இந்நூல் தடையின்றிப் பூரணமாகும்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துச் சொல்லுகின்றாராய் முந்தி விநாயகவணக்கஞ் செய்கின்றார்.

ஒருகோட்டன் வாரணமென்று விசேஷிக்கப்பட்டதாகையால் ஐங்கரத்த னென்றதோடு விசேடித்தலைக்கரதத்தனாகிய வாரணமென்று ரூபகம்பண்ணுக. ஒருகோட்டன் - என்பது - ஒற்றைக் கொம்பையுடையனாகியும்,—இருசெவியன். எ - து. இரண்டு கன்னங்களையுடையனாயும்,—மும்மதத்தன். எ - து. மூன்று மதசலங்களையுடையனாயு மிருக்கின்ற,—நால்வாயைங்கரத்தன். எ - து. நான்றவாயினையு மைந்து கரங்களையுமுடைய (விநாயகனாகிய)—ஆறு தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றருமொரு வாரணத்தின். எ - து. கங்காதேவியையுங் கோட்டத்தரும் பிறையென்று கூட்டுதலாற் குனிப்பாகிய சந்திரகலையையுங் கொன்றை மாலையையுஞ் சூட்டாகவுடைய பின்றூங்காநின்ற சடையையுடைய சிவனாற்பவித்த குஞ்சரத்தினது,—தாள்கள். எ - து. பாதாரவிந்தங்கள் (கம்மை)—உருகோட்டன்பொடு வணங்கி. எ - து. மிகுந்த பத்தியோடுந்தாழ்ந்த நந்தவணக்கத்தினாலே யடையப்பட்ட சிவநிஷ்டைவான்களாய்,—ஓவாதே. எ-து. நீங்காதே,—

இரவுபகல். எ - து. அகோராத்திரம்,—உணர்வோர். எ-து. அநதப்பாதத்தியாக முன்னுகச் சிவத்தியாகம்பண்ணுவோர்,—சிகைைத் திருகோட்டில். எ - து. அந்தச் சிவத்தியானத துவாரத்திஞலே சிற்சத்தியினது விரிந்த அறிவுகொழில்களை மறைத்த மலசத்தியினது வியாபாரத்தைத தடுத் ததனுற் பணைணப்பட்ட வஞ்ஞானத்தைத் துரத்தும்,—அயன்றிருமால் செல்வமுமொனருே வெனன. எ - து. பிரமத்வம் விஷ்ணுதவமெனகினற வைஸ்வரியமு மொருபொருளோ வெனன,—செய்யுந தேவே. எ - து. (தேவேசெய்யும்) எனமாறுக-தேவாகதன்மையைச் செய்யும். முன்னிருந சிவத்துவததைத தானே விளககித தனித்தனி யவர்களைச் சிவனகளாகத தானே பண்ணும்; முத்தி வியத்தி யிரண்டு மோக்ஷமென்கையால்.

திருகோட்டுமென்றதனுல் பாசமுத்தியும்,செய்யுந்தேவேயென்றதனுல் சிவத்வாபி வியத்தியுஞ் சொல்லப்பட்டதறிக. தாள்கள. எ-து. எழுவாய். ஒட்டும் என்பதும், செய்யும் எனபதும், பயனிலை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சிவஞானபோதநூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல்யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்தவாசிரியர், எடுத்துக்கொண்டபொருள் இடையூறு நீங்கினிதுமுடிதற்பொருட்டும், இந்நூலின்று நிலவுதற்பொருட்டும், முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள்வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டுச் செய்யுளாற்றெரிக்கின்றூர்.

என்பது கங்கையும் பிறையுங் கொன்றையு மணிந்த சடையானணித்தருளிய ஒருகோடு முதலியவற்றை யுடையவனுகிய

வாரணமுகத்தானுடைய திருவடிகள், பேரன்பாலிடையறாது தமமை வழிபட்டுத் தியானிப்போரதிவினைகளனைத்தாகிய மல சகோடீனத் தாக்கும்; அதுவேயுமன்றி அயனரிமுதலியோர் வாழவு மொருபொருளன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந் தருமென்பதாம்.

சிந்தைத் திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்லதாளகளுக்கு, இடையூற்றையோட்டி இநூல முடிவுபெறச் செய்தல் அருமையன்றென்பது கருத்து.

கங்கையின் செருக்கடக்கப் பிறையை வாழ்வித்த பெருமான மகனுகலானும் அச்சீலமுடைமை தெளியப்படுமெனபார், ஆறுகருகோட்டம் பிறையிதழித்தாழ்சடையானருமொரு வாரணமென்றார்

இதழியுடன் கூறினார், திருவடையாள மாலையாதலின.

இதழித்துணர்போலத் தாழ்க சடையானென உவமத் தொகையாகக் கொண்டுரைத்தலுமொன்று.

கருகோட்டம்பிறை- தன்னுற்றரப்பட்ட வளைவானழகு பெற்ற பிறை.

இருசெவியனென்றது,இசைபெச்சத்தால் இரண்டு *முறமபோலுஞ் செவியனெனப் பொருந்த நிற்றலின், ஒரு கோடுமுதலியனபோலப் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாதற்கி முகின்மையுணர்க.

* முறம்போலுஞ் செவி எனச்செவிக்கு முறத்தை உவமித்ததை, சூற்பகர்ணம் என்னும் விநாயகர் ஷோடசநாம விதியிற் காண்க

யானைபுறப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றி யின்மையான் மும்மதத்திருகல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு மும்மதம் யானைக்கு அ

டைபென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கேயடையாய் நிற்றலின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமெனமறுத்து இச்சாஞானகிரியைகள் ஈனடு மும்மதமென உருவகஞ் செய்யப்பட்டனவென்றுரைபபாரும், ஒருகோடு முதலியவேனையடையெல்லாம் உறுப்பினையேயுணர்த்தி நிற்றலின் இது மாத்திரமினம்பற்றுதுருவகமாதல் செல்லாமையானும் உருவகஞ் செய்தற்குரியதோரியைபுவிசேடமின்மையானுங் கந்தன முதலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும் அதுவுமுறையனறென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத்தாறெழுத்து காலெழுத்துமுதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமு மிருமதங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின் அதுபற்றி ஆசங்கை யெனவேயென்றெழிவாருமுளர்.

வாரணமுஞ் சிநதையும் ஆகுபெயர்.

திருகு முதனிலைப்பெயர்.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

இஃதெண்ணலங்காரம்.

ஈண்டு "இறைவனையுமிறைவனுலியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி-முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையேவைத்துப்பரபக்கங்களை யெடுத்தோதி மறுத்தவாசிரியர், இனியம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

(இ-ள்) ஒருகோட்டன் எ-து. ஒரு கொம்பினையுமுடையனாய்,—இருசெவியன். எ-து. இரண்டு செவியினையுமுடையனாய்,—மும்மதத்தன. எ-து. மூன்று மதங்களையுமுடையனாய்,—நால்வாயன. எ-து. நான்றவாயினையுமுடையனாய்,—ஐங்கரத்தன். எ-து. துதிக்கையுடனே ஐந்துகரங்களையுமுடையனாய்,— அறுதருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையானருமொரு வாரணத்தினருள்கள். எ - து. கங்காதேவியினையும வலைவுபெற்ற பிறையினையுங் கொன்றைப்பூவினையுமுடைய நீண்ட திருச்சடாபாரத்தினையுமுடைய தம்பிரானார் தரப்பட்டவொப்பில்லாத மூத்தநாயனாரது ஸ்ரீபாதங்களை,—உருகோட்டன்பொடும்வணங்கி. எ-து. உருகியோடப்படாநின்ற பக்தியுடனே தண்டனபண்ணி,— ஓவாதே யிரவுபக லுணர்வோர். எ-து. ஒழியாதே யிரவுபகல் நினைக்கிற பெரியோர்களுடைய,—சிந்தைத் திருகோட்டும். எ-து. இருதயங்களின் மலமாயாதிகனமமெனகிற குணங்களைப்போக்கும்,— அயனதிருமால் செல்வமுமொன்றோவெனனச் செய்யும் எ-து. ப்ரம்ம விஷ்ணுக்களுடைய மாயாபோகமாகிய ஐஸ்வரியமும் ஒருபொருளோவெனனும்படி ஞானச்செல்வமாகிய பரமபோகததைக் கொடாநிற்கும்,—தேவே.எ-து. ஆகையா லிவனே கத்தாவென்று சொல்லப்படுமென்றவாறு.

என்னவே யாறு மிந்நூலைக் காப்பாற்று நிமித்தமாக வந்தச்சீர்பாதங்களை யொழியாதே யிரவுபகலு மென்னிருதயத்திலே வைத்துக்கொள்ளா நின்றேனெனபது கருத்து.

இது காப்பு.

———

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

---o---

(இ-ள்.) ஆறு. எ-து. கங்கையும்,—தருகோட்டம்பிறை. எ-து. தனனுற்றரப்பட்டவளைவான அழகுபெற்றபிறையும்,—இதழி. எ-து. கொன்றமாலையுமணிந்த,—தாழ்சடையானற ரும். எ-து. தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபிரான் அளித்தருளி ய,—ஒருகோட்டன். எ-து. ஒற்றைக்கொம்பை யுடையானும்,—இருசெவியன. எ-து. இரண்டுமுறம்போலும் காதையுடையானு ம்,—மும்மதத்தன். எ-து. மூன்றுமதத்தை யுடையானும்,—நா ல்வா யைங்கரத்தன. எ-து. நான்றவாயையும் ஐந்துகரத்தை யு முடையவனுமாகிய,—ஒருவாரணத்தின்றாள்கள. எ-து. ஒப் பற்றவாரணமுகத்தானுடைய தாள்கள,—உருகோட்டலபொ டு எ-து. உருக்கியோடுதற்கு ஏதுவாகிய பேரன்போடும்,—ஒவாதே வணங்கி. எ-து. இடையறாதுதம்மனம் வழிபட்டு,—இரவுபகல். எ-து. இரவும் பகலும்,—உணர்வோர் சிந்தை. தியானிப்போ ரறிவினகண்ணதாகிய,— திருகோட்டும். எ-து. மலகசோரனைத் தூர்க்கும் அதுவேயுமன்றி,— அயன்றிருமால் செல்வமும். எ-து. அயனரி முதலியோர் வாழ்வும்,—ஒன்றோ வென்ன. எ-து. ஒருபொருளன்றெனவெறுப்ப,—தேவுசெய் யும். எ-து. சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந்தரும்.

இந்தத்திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாளகளுக்கு இடையூற்றையோட்டி இந் நூன் முடிவுபெறச் செய்வ தருமையன்றென்பது கருத்து.

இது விநாயகர் துதி கூறியது.

பரபக்ஷச்செய்யுட்டொகை.

முகவுரையிற்றசமெழுமூன்றதன்முப்பானொன்று
மூதுலகன்முப்பானொன்றெண்ணேர்தாம்புத்தன
றிகழ்மூவர்க்கோரெட்டாநிகண்டனுக்கெட்டீரேழ
சீவகனுக்கீரைந்தோடிருமூனரும்பாட்டன
பகர்பதின்மூன்றீரைந்தேப்ரபாகரனீரிரண்டாம்
பரிணாமகான்கிருநான்கேமாயாவாத
நிகழைம்மூன்றாறுமூன்றும்பாற்கரியற்கேழா
நிரீசுரற்குச்சதுராத்திரியெழுமுப்பானொன்றே.

சுபக்ஷசெய்யுட்டொகை.

ஐந்ததுதி யீரேழு மளவையாகு
மாதிதனி லெழுபதுபின ருண்ணூற்றூறு
நதுதுசதுட்டைய நாற்பானவமும் பினனவமு
நனிநான்கு நாற்பதினி லொன்றிநீராறுங்
கந்தன்முக மோராறுங் கரமங்கீராறுங்
கருதிலவங் கணபதியைங் கரமுமிருபகமுஞ்
சிந்தையிவை மூவொனப தொடுமூன்றாறுஞ்
சிவஞான சித்திசுவ பக்கமெனத்தெளியே.

இதற்கு
மறைஞானதேசிகர் கருத்து.

இதன்கருத் தியாதெனில்?

சித்திதன்பரமகஞ் செப்புங்காலை - மையுறுமுலகா யதன் முதனமதமு - மெய்யுறுசைவ மேன்மையுமாகும் - ஸ்வம்மதந் தனனைத் துலங்கவுரைக்கிற் - கற்புறுமளவை யாண்டலாதியா

ய்ச் - சொற்பயின்மூன்றுந் தொல்சிவன்படைத்து - முத்தமவ
ளிப்புட னொழித்தருள்செய்து - மலனதுவாணையி னூனமாகக
னமும் - புவனந்தோறும் புசித்தவுடம்பின - மன்னியவானமா
மலத்துடனந்தப் - புண்ணியமூர்த்தியைப் புகலருஞ்சிவனைக் -
காணவுங்காணாப் பொருளதுமின்றி - வீறியபரமும் பாசமும
வேறு - யீதெனவான்மா வியல்புடனுணர்ந்து - மொழிதருதுரு
வா லிவ்வகைதெரிந்து - முழுதுணர்வாகி முத்தியையறிந்தரு-
சீருடன்குருவாற் சீவன்முத்தரு - யரனடிநிழலின் றஞ்செழு
த்துணர்ந்து - மகலருமும்மலத் தழுக்கினையகற்றியும் - புகலரு
ஞசைவாறு பூதியையடைந்து - மொழிவறுமின்ப முதலியபரன
பாற - பழுதறுமடிமைப் பத்திசெய்துஞ் - சிவனடியாரையுஞ்
சிவாலயந்தனையு - நவையறவழிபடு நன்மையுமுறைதரும் - ப
னிருசூத்திரப் பயனதுதனையு - முன்னியாகமப் படியுரைத
ததுவே எனவறிக.

இதற்கு மூலாகமங்க ளெழுதில் விரியுமென்று வேறேதிரு
ஷ்டாந்தமாக விருத்தஞ்சோறுங் காட்டினம்; ஆண்டுக்காணக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவஸ்துதி.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதி
யருண்ஞானமூர்த்தியாயகிலமீன்ற
மாதினையுமொருபாகத்தடக்கிவானோர்
மகுடசூடாமணியாய்வையம்போற்றப்
பாதிமதியணிபவளச்சடைகடாழப்
படரொளியம்பலத்தாடும்பரனார்பாதத்
தாதுமலிதாமரைகள்சிரத்தேவைத்துத்
தளராதபேரன்புவளராநிற்பாம்.

மேலிதச் சாஸ்திரத்தில் பிரதிபாத்யரான சிவனை ஸ்வரூபதடஸ்தமென்னு மிரண்டு லக்ஷணங்களினாலும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறது.

(இ - ள்.) ஆதிநடு வந்தமிலா வளவில் சோதி - உற்பத்தி திதி நாசமின்றிக் காலதேசவஸ்துக்களினாலே யபரிச்சின்னமாய் ஒன்றாய் சுத்தமாய் விபுவாய் ஸ்வயம் ப்ரகாசஞானானந்த ஸ்வரூபமாய் ஸ்வாநுபவைகவேத்தியமான பரமசிவம்

* [illegible]

இது ஸ்வரூபலக்ஷணம்.

மேல் தடஸ்தலக்ஷணம்:—சத்தர் உத்தியுக்தர் ப்ரவிர்த்தர் என்று மூனறுவிதம் இவவாறு பஹுவிதமாகில் அநேகேஸ்வரத்வமா மென்னில் ? சத்திப்பிரவிர்த்தி பேதத்தினாலே பேத முபசாரமாகச் சொன்னதன்றி வஸ்துபேத மில்லை.

[illegible]

அருண்ஞான மூர்த்தியாய்-அப்படிப்பட்ட சிவன் ஆன்மாக்களை யநுக்கிரஹிக்கவேணுமென்னுங் க்ருபையினாலே பஞ்சசத்திகளுக்குள் ஞானசத்தி மூர்த்திமானாகிச் சததமொன்று நாமத்தை யுடையராய் ரூபமாய் ஞானப்பிரகாசராயிருப்பர்.

* [illegible]

அகிலமீன்ற மாதினையுமொரு பாகத்தடக்கி - விஸ்வத்திற்கு அபின்ன நிமித்தோபாதானமாகிய தனது சமவாய அதிசத்தி வாம பாகமுந் தான தக்ஷிண பாகமுமாக விசித்திர தனுசுபோல நீலமும் பொன்மையுமாகி, யொருமுதலிலே யிருவகை நிறமுமாகி, ஞானக்கிரியா சமமாய், அகளமாகிய பரையாதிசத்திகள் சகளமாகிய சுத்தமாயையிலே தர்ப்பணத்தில் பிரதிபிம்பம்போலே பொருந்துகையால் சகளாகளமாகி, விஸ்வத்திற்குப் பரமகாரணமாகி, யநேகசந்தரப் பிரகாசமுமாகி, மாயாதீதமாய், உத்தியுத்தஒன்றும் சதாசிவனென்றும பரியாய நாமத்தையுடையராய், சுத்த மாயாகருத்தியத்தைப் பண்ணுவர். இவர்க்குத் திருமேனி பஞ்சசத்திகளுடைய பத்தியிலொரு அம்சமாக நிஷ்களமாகிய சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்ருசாதாக்கியம், கன்மசாதாக்கியமுண்டாம்; அது நிஷ்களம். சகளம் வித்தியிலே நின்றும் ஈசானன் ஈஸ்வரன் ப்ரம்மன சிவன் சதாசிவனென்னும் சகளமூர்த்திகளுண்டாம். இந்த இரண்டுவகை நிஷ்கள சகளத் திருமேனியிலே சிவனினது சுத்த மாயாஸ்துல க்ருத்யத்தைப் பண்ணுவர். சுத்தமாயையில் சூக்ஷும க்ருத்யத்தை சத்தர் பண்ணுவர் எனவறிக.

* [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]

ஶக்த்யுத்பாதிதேந கார்யேண ஸம்பந்தஃ || இச்சா
ஶக்த்யுத்பாதிதேநேச்சாதி கார்யேண ஸம்போக வ்ரு
த்தே | ஜ்ஞாநஶக்த்யுத்பாதிதேந கார்யேண ஸாக்ஷாத்வ்ய
வஹாரஃ || க்ரியாஶக்த்யுத்பாதிதேந கார்யேண ஸாக்ஷாத்வ்ய
வஹாரஃ —

வானோர் மகுடசூடாமணியாய் வையம்போற்றப் பரிதி மதி யணிபவளச் சடைகடாழப் படரொளி யம்பலத்தாடும்பரனார்பாதத் தாமலி தாமரைகள் சிரத்தேவைத்துத் தளராத பேரன்பு வளராநிற்பாம் - பிரம்மாதிதேவர்கள் (அபிஷேகத்திற்கு சிகாரதமாய்) சர்வலோகப்பிராணிகளுந் தோத்திரம்பண்ணும்படிக்குத் தனதிச்சையாற் றிருமேனியையாக்கிக் கொண்டு அஷ்டகலாப் பிரசாதரூபமாகிய வர்த்தசந்த்ரனை அழகுபொருந்தச் சிவந்த திருச்சடாபரத்திலே தரித்துக்கொண்டு அந்தச்சடைகள் தாழ்ந்து தொங்க சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசங்கள் மழுங்கும்படிக்கு மிகுந்தப்பிரகாசமாய் வயாபியுள்ள சிற்சபையிலே பஞ்சகிருத்யமே நிர்த்தமாகப்பண்ணுஞ் சிவனது தாதுசெறிந்த பாதாரவிந்தங்களிலே சிரசினால்வணங்கி தளர்ச்சியில்லாத மிகுந்த வன்புடனே கூடுவோம். இது ப்ரவிர்த்தனாச் சொன்னது.

இதற்கு வேறுவிதமாய்ப் பொருளுரைப்பாருமுளர். அவ்வருமாறு:—ஸ்வரூபம் தடஸ்தமெனனும் பரிபூரணம் சத்தர், உத்தியுக்தர், ப்ரவிர்த்தரென்று சொன்னதனறி அம்பலத்தாடும சிவனையே தோத்திரம்பண்ணினதாக வுரைப்பார்கள். (ஆதிகடு......நிற்பாம்.) எ - து. ஆதிமத்யாந்தரஹிதமாய் அளவிட அரிதாயுள்ள வொளியானது க்ருபையருளுகிற ஞானசத்தியினை வடிவாக வுடைத்தாய் விஸ்வத்தைத் தோற்றுவிக்கிர

கிரியாசத்தியைத் தன்னுடைய பாரிசத்திலேயுடைத்தாய் தேவர்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு ரத்திரமாயுலசுத்தார தோத்திரம்பண்ண அர்த்தசந்த்ரனைத் தரிக்கப்பட்ட பவளம்போன்ற நிறத்தினையுடைய சடைகளைத்தாழவிட்டு;ஒளியாக்கப்படாநின்ற அம்பலத்துள்ளே நிறுத்தம்பயிலாநிற்கிற பரமேஸ்வரனுடைய தாதுசெறிந்த கமலம்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களைத் தலைமேற்கொண்டு, தாழ்வுபடாத வணபினை மிகவும் அவன்பாதத்திலேயுண்டாக்காநிற்பேம். எ - று.

திருவம்பலத்து நிர்த்தம்பண்ணுகையாவது, பூமிக்குச் சுழுமுனைநாடி சிதம்பரமாதலால் அகிலாண்டகை அஜபாஸ்வர இபமாமிரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளாலாடுவதனுல், உலகத்திற்குயிருமாய் நிற்பனென்பது கருத்து. உயிர்களுக்கு பலமாயிருப்பனென்பது அஷ்டமூர்த்த வடிவாதலால் "தானுடைத் தனைசெயாநிம்" என்னும் பழவார்த்தையு மிதனைநோக்கி யெனக்கொள்க "தேவர்கள் தானவர் சித்தவித்தியாதரர் மூவர்களாதி முப்பத்துமூவாகள், தாபகர்சத்தர் சமயஞ்சராசரமயாவையுமாடிடு மெம்மிறையாடவே." "தத்துவமாட சதாசிவந்தானுடச், சித்திகளாடத் திசைகளுமாடிட, வைத்தசராசரமாட மறையாட, வத்தனுமாடினு னுகந்தக்கூத்தே." திருமந்திரம் திருக்கூத்துத்தரிசனம்.

*இச்செய்யுளும் பின்வரும் சத்திவணக்கம் கந்தர்வணக்கங்களும் பரபக்ஷத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. இவற்றிற்கு சிவாக்ரயோகிகள்,ஞானப்பிரகாசர் இவர்களிருவரும் இங்ஙனம் வருவித்துரையிட்டிருக்கின்றனர். ஒருகோட்டன் என்பது முதல் பாயக்ஷப்பாயிரச்செய்யுளிற் பிறவும் உரையாசிரியர்கள் சிலவற்றைத் தழுவியும் விடுத்துமிருப்பதை ஆக்கிரக்கு குறிப்பிக்கப்படும்.

பரபக்ஷ சுபக்ஷங்கட்குப் பாயிரச் செய்யுள் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதை "முகவுரையிற்றசம்" "ஐந்ததி" எனனும் செய்யுட்டொகை விருத்தங்களிற்காண்க. (௨௮-வதுபக்கம்.)

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆதிநடு வந்தமிலா வளவில்சோதி யருண்ஞான மூர்த்தியாய் - (சோதியாய் அருள்மூர்த்தியாய் ஞானமூர்த்தியாய் எனறுபிரித்து மூன்றிடத்துங் கூட்டுக. ஆதிநடு வந்தமிலா வளவில்சோதியாய் என்பது ஆகுபெயராதலால்)

சோதியாய் - உற்பத்தி திதி நாசங்களின்றுபசாரத்துக்குந் தூரமாய் மனோ வாக்கதீதமாகிய சுத்தசிவசோதியாகி அநந்த மத்தியநிஷ்கள நித்தசோதியாய்; ஆகையால் சகளாதிகார ரென்கின்ற சதாசிவன், சகளநிஷ்களபோக ரென்கின்ற வநாகதசிவன், நிஷ்களவிலய ரென்கின்ற பரசிவன், இவர்கட் கதீதமாய்: ஆகையால், மஹாப்பிரளயத்திலேதான் யோகவிவேக பாவனையிலேதான் அனுபக்ஷமாகிய பிரமாதி பரசிவாந்தமாகிய அதிஷ்டாதாக்களைவிட்டுச் சிவசத்தி யுன்முகமாய்த்திரும்பிய சம்புபக்ஷமாகிய பிரமா விஷ்ணு ருத்ரன் மகேஸ்வரன் சதாசிவன் பரவிந்து பரநாதம் பராசத்தி பரசிவமென நின்ற வேதத்தை விலயத்தானமாய், திரும்பச் சகளநிர்த்தம்பண்ணும்படி,—

அருள் மூர்த்தியாய் - 'மகாமாயாமய மகாசபாபீடத்திலே மாத்திரிகைமுதலியபூதாகாரசைவடிவாகிய மந்திரலிபியெழுமிலக்கில் மாத்திரிகை யுச்சரிக்கு மந்திரவிவழியாய்வந் தக்ஷோபாவளி

பிப்பலித்துத் திவ்யமந்திரமாகிப் பலன்கொடுக்கும்படி சிவன
து சங்கற்பத்தாலுண்டாய், அச்சத்தியசுத்த சம்மேளனமாகிச்
சுத்தமாயா புவநவாசிகளாகிய சாருபிகளுக்குச் சத்தியவடிவா
யும் மாந்திரிகனது சங்கற்பத்தாற் கற்பிதசம்மேளனமா
கிச் சிவனுக்குக் கற்பிதவடிவாயுமிருக்கும் வாசகமந்திரமாகிய
பஞ்சதசாக்ஷரி பஞ்சாக்ஷரமாகி, தனது பரிக்ரஹசத்தியாயி
ருக்கின்ற வாசகசத்திமயசரீரத்திலாவிர்ப்பவித் தவினுபூதமா
யிருக்கின்ற வாச்சியமந்திரமாகிய பஞ்சதசாக்ஷரி பஞ்சாக்ஷ
ரமாகி, தனது சமவேதசத்தியாயிருக்கின்ற வாச்யசத்திமய
சரீரியாய். ஆகையால்,—

ஞானமூர்த்தியாய் - சலையா யிருக்கின்ற ஜடமூர்த்திகட்
கு வேறாய், அசலையாயிருக்கின்ற சித்தருவாய், இப்படி கற்பித
மூர்த்திக்குக் கரசரணுதிகளின தசைவுகூடாதாகையால்,—

(அகிலமீன்ற மாதினையு மொருபாகத்தடக்கி) அகிலமீனற-
பாரம்பரியமாய்ப் பராசத்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட் டக்தப்பரா
சத்தி த்வாரத்தினாலேயுந் தன்னாலே சாக்ஷாத் அதிஷ்டிக்கப்
பட்ட ப்ரம்மாதி த்வாரத்தினாலேயுந் தநுகரண புவநபோக
ங்களாகிய சகலத்தையும் உற்பவிப்பித்து,—

ஒருபாகத்து - வாமபாகத்து,—

மாதினையும் - நிர்த்தசாக்ஷியாய் நிற்கும் உமாதேவியையு
மீ நிர்த்தசாக்ஷிபாய்த்தனது சந்நிசாந்நித்தியத்தாகமாய் நின
ற நிலைநிற்கவும் ஓரங்கசத்தினாலே,—

அடக்கி - சமுத்திரத்துதித்த முத்துப்போல வகைத த்வா
ரத்தினாலே மாயையி னுற்பவிப்பித்துத் தனது சம்மேளன ச
க்ரவிக்ரகத்தி லாவிர்ப்பவிப்பித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியிற் ப்ர
வேசிப்பித்து சம்மேளனமாகத் திரும்ப வுதிற் றுனுஞ்சாந்நித்
தியமாய்,—

வானோர் மகுடசூடாமணியாய்- பிரமாதிதேவர்க்கு மதி தேவராகிய ஸ்ரீகண்டாதிதேவர் தேவராகிய அநந்தாதிகட்குந் தேவனாய்,—

வையம்போற்ற - உலகங்களெல்லாந் துதிப்ப,—

பாதிமதி யணிபவளச் சடைகடாழ - (பாதி - சமபாக மன்று ஒரங்கிசமாதலால்) சந்த்ரகலையைத்தரித்த விரிந்த பவளக்கொடிபோன்ற சடைகள் பின்றூங்க,—

படரொளியம்பலத்து-பராசக்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்டுப் பரம்பாநின்ற ப்ரகாசத்தையுடைய சுத்த மாயாமயமாகிய சபையின்கண்ணே,—

ஆடும் - நடிக்கும்,—

பரனார் - சுத்த சிவனாரது,—

பாதத்தாதுமலி தாமரைகள் - பாதாரவிந்தங்களை,—

சிரத்தேவைத்து - சென்னியிற் றரித்து,—

தளராத பேரன்பு வளராநிற்பாம் - யாம் நீங்காத மிகுந்த பத்திநிறை வாக்காநிற்பாம். எ - று.

யாம்—தோன்றா வெழுவாய்.

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

———o———

ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்ப
மிலயமொடுபோகமதிகாரமாகித்
தேசருவமருவுருவமுருவமாகித்
தேவியுமாய்த்தேசமொடுசெல்வமிமாப்

பேசரியவுயிரையெலாம்பெற்றுநோக்கிப்
பெரும்போகமவையளித்தப்பிறப்பினையுமொழித்திட்
டாசகலுமடியருளத்தப்பனுடனிருக்கு
மன்னையருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம்.

மேலிதனச் சிவனுடைய *சமவாயசத்தியையும் §தத்பேதங்களையுங் கூறுகின்றது.

*சமவாயசத்தி - அபின்னசத்தி, §தத்பேதம் - அதனது பேதம்.

(இ - ள்.) ஈசனருள் - பரமேஶ்வரனுக்கு அக்நிக்கூஷ்ணம்போல + அவிநாபாவமாயிருக்கிற க்ருபாசத்தியானது பஞ்ச ¶க்ருத்ய நிமித்தமாக க்ருத்யபேதங்களினாலே யஞ்சுபேதம்.

* [illegible]

பரமசிவத்தி லாயிரத்தொருகூறு பராசத்தி,—

+ அவிநாபாவம் - பிரிவில்லாமை, ¶க்ருத்யம் - தொழில்.

இன்பம் - ஆன்மாக்களுக்கு விஷயசுகத்தைப் பொருத்து மாதிசத்தியானது அந்தப் பராசத்தியி லாயிரத்தொரு கூறாகத்தோன்றும்,—

இச்சை - ச்ருஷ்டியாதியைப் பண்ணவேணுமென்று மிச்சாசத்தியானது அந்த வாதிசத்தியி லாயிரத்தொரு கூறாகத் தோன்றும்,—

அறிவு-சர்வான்மாக்களுடைய கன்மங்களையு மக்கக் கன்மங்களுக்கேற்ற தநுகரண புவனபோகங்களையு முபாதானத்ர

யங்களினின்று மூண்டாக்கும். அதையு மேககாலத்திலே ‡யதச் சத்தாக வறியு ஞானசத்தியானது இச்சாசத்தியி லாயிரத் தொரு கூறாகத்தோன்றும்;—

‡ அதர்வத் - உளளபடி.

இயற்றல் - †ச்ருஷ்டியாதி க்ருத்யங்களைப் பண்ணுங் க்ரியாசத்தியானது ஞானசத்தியி லாயிரத்தொரு கூறாகத்தோன்றும்.

† ச்ருஷ்டியாதி யென்றதனால் பஞ்சக்ருத்யங்களையும் எனவறிக.

இது சிவச்ருஷ்டி, இந்தச் சிவசத்திகளுக்கு நிஷ்களமே.

* [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] *

இவ்வாறு பஞ்சசத்திகளு மொன்றுக்கொன்று சஹஸ்ராம்சமென்றது க்ருத்ய ¶ தாரதம்மியமாயிருப்பதே சொன்னதன்றி § பரிச்சின்னமாகச் சொன்னதல்ல வெனவறிக. இப்படி தோன்றின பஞ்சசத்திகளிலே பராசத்தியானது பல்வேறு

ளாகிய வான்மாக்களை யநுக்ரஹிக்கும். ஆதிசத்தியானது ஆணவமலம் பக்வமாம்படிக்குச் செலுத்தும்,—

¶ தாரதம்மியம் - ஏற்றக்குறைச்சல், § பரிச்சின்னம் - கண்டிப்பு.

இவையொழிய போகமதிகாரமாகித் தேசருவ மருவுருவ மூருவமாகி - ஞானசத்தியானது சத்கற்கு ஞானப்பிரகாசமாகி சர்மசக்ஷுராதி *அக்ராஹ்யமான தேஜோரூபமாம். இந்தப் பஞ்சசத்திகளினுடைய தசாம்சங்களினாலே சகளா ‡களமாகிய சதாசிவரூபமாம். இவர் உத்தியுக்தர். இவருடைய சகளரூபம் பிறகே சொல்லுகிறார். இவ்விடத்திலே நிஷ்கள ரூபத்தைச் சொல்லுகிறார். இவர் சுத்தமாயாக்ருத்யம் பண்ணுவர்; இவர்க்கு அந்த சத்தியில்லை. பத்திலொன்று என்னவே பத்திலொரு பங்கு நிஷ்களத்திருமேனியான சாதாக்யமெனறறிக.

* அக்ராஹ்யம் - க்ராஹிக்கப்படாமை, ‡ அகளம் - நிஷ்களம்.

[illegible]

[illegible] ||

க்ரியாசத்தியினாலே சதாசிவத்தில் சஹஸ்ராம்சமாகச் சகளமாகிய மஹேஸ்வரரூபமாய் இருபத்தைந்து விக்ரஹபேதமாகிய சுத்தமாயா க்ருத்யத்தைப் பண்ணுவர்.

இவர் ப்ரவிர்த்தர். இவர்க் கநந்தேஸ்வரர் என்றும் பெயர்.

* [illegible] ||

சேவியுமாய் - சதாசிவாதி மூர்த்திகளுக்கு மனோன்மனியாதி போகசத்திகளுமாய்,—

தேசமொடு செல்வமாகி-சிவனும் காதாரதேககரண வஸ்த்ராபரண ஆயுத ஐஸ்வரியங்களுந்தானேயாகி.

* [illegible] ||

பேசரிய வுயிரையெலாம் பெற்றநோக்கிப் பெரும்போக மவையளித்துப் பிறப்பினையு மொழித்திட் டாசகலு மடியருளா த் தப்பனுடனிருக்கு மன்னையருட் பாதமலர் சென்னிவைப்பா ம் - (இவ்வளவென் றிலக்கஞ்சொல்ல வரிதாகிய) அதாவது அ ளவிடப்படாத ஆன்மாக்களையெல்லா மீன்றும் வளர்த்து ம லபரிபாகத்திலே பேரின்பத்தையுங் கொடுத்து மேல் ஜநநமில் லாதபடியும் பண்ணி யாணவாதிகுற்ற நீங்கின வான்மாககளி டத்திலே சர்வான்மாக்களுக்கும் பிதாவாகிய சிவத்துடனே பேதமற ப்ரகாசித்திருக்கும் லோகமாதாவினுடைய பாதார விந்ததைத் தலையின்மேற் பாவிப்பாம். எ-று.

பதியைப்போல் பசுவு மநாதி, அதற்கு உற்பத்தி நாசமுமி ல்லையென்று சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்ல, இவ்விடத் தீஸ்வரா ளுன்மாக்களுக்குப் பிதாவென்றும் ஈஸ்வரியார் மாதாவென் றுரு சர்வப்பிராணிகளையும் பெற்றாளென்றுஞ் சொல்வது வி ரோதமெனனில்? விரோதமில்லாதபடி கூறுவாம்! ஆன்மாக்க ள மஹாப்ரளயகாலத்தி லாணவகேவலமாக விருந்தபொழுது ஞானம் ப்ரகாசியாதபடியாலே யானமாவென்ப தொனறில் லை யென்பதுபோல நினறது; அதை சிருஷ்டிகாலத்திலே ¶ ஈ ஸ்வரா விநாபூதையான சத்தி, சுத்தாசுத்த மாயைகளிலே த த்ததாகாரமான கலாதிகளை யுதிப்பித்து, அந்தக் கலாதிகரண ங்களினாலே யாணவமல சத்தியைச் சிறிதுநீக்கி, யான்மஞான ததைத்தான பேதமறநின்று ப்ரகாசிப்பிக்கையால்; ஈஸ்வரசத் தி யான்மாக்களைப் பெற்றதென்றது. அந்தச்சத்தி ஈஸ்வரா வி நாபூதையில் வேறற விருக்கையா லீஸ்வரநிமித்தகாரணமாகிய பிதாவெனறது. ஆணவமல பரிபாகத்திலே யான்மாக்களை வி ஷயசுகங்களான சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய ஸ்தூல சூக்கும சரீரங்களிலின்றும் வாங்கிப் பேரின்பஸ்வரூபமாகிய சிவனுடன் றன்னைப்போ லவிநாபூதமாக வேறற நிற்கப்பண்ணி, இவ்வாறு

ண்டான வான்மாக்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே யாணவகே வலத்திலே நின்றுநீங்கித் தன்விடத்திலே ஜநிப்பதையும் (பிற ப்பினையும் என்ற—வும்மையால், ப்ரளயகாலத்திலே யாணவ கேவலமாகையான மரிப்பது போன்றதையு) மொழித்து; தி கையப்படாத ப்ரகாச ஞானஸ்வருபமாகி, தானும் பரமாநந் த ஸ்வரூபமாகிய சிவமும்,தகைவற்று ஞாதிருஸ்வரூபமான வா ன்மாக்களிடத்திற் பேதமற நிற்பார்கள்.

¶ ஈஸ்வரா விகாபூதா - ஈஸ்வர அவிகாபூதை எனப்பிரி த்து ஈஸ்வரனுக்கு பின்னமற்றிருத்தல் எனப்பொருள்கூறுக.

பௌதிகதேகத்திற் கபிலியத்தி யேதுவானது கொண்டு பிதா நிமித்தகாரணமென்றும்,மாதா வுபாதாநகாரணமென்று ம், பிள்ளை யவ்விருவர் காரியமென்றும் விவகாரம் §ஆபால கோ பால ப்ரசித்தமாகையால் முத்தி பரியந்தஞ் ச்ருஷ்டிகாலங்க டோறும் சத்தாகமாக ஸ்வரூபாபி வியக்தியைப்பண்ணின வீ ஸ்வரசத்தியை யு மீஸ்வரனை யு மாதாபிதா வென்பதும்; அவர்க ள் காரணம் ஆன்மா காரியமென்பது முசிதம். ஆகையா லீஸ் வரன் பிதாவென்றும் ஈஸ்வரி மாதாவென்றுஞ் சொல்லுகிற து சர்வசாஸ்த்ரப் பிரசித்தம். ஈஸ்வரன காரணமென்பதும் ஆன்மா காரியமென்பது முத்தி பரியந்தமுண்டு. முத்தியிலே ஈஸ்வரன காரணமாகிலு முத்தியந்த்ர மான்மா சிவஸ்வரூப மே ஆகையாற் காரணகாரிய பாவமில்லை. ஆகில் பாசச் † சே த மொருகாலமு மான்மஸ்வரூபப் பிரகாச மொருகாலமோ வென்னில்? அப்படியல்ல பாம்பு * குப்பாசங் கழற்றினபொ ழுது குப்பாசங் கழன்ற தொருகாலமும் பாம்பினுடைய ப்ர காச மொருகாலமு மல்லாதது போல; பாச ‡ சேதமும் ஸ்வரூ பாபி வியத்தியு மேககாலமே.

§ ஆபால கோபால நியாயம் பாலியர் முதல் அறிஞரான இடையரீறாக. எ-து. † சேதம்-நீக்கம். * குப்பாசம் - சட்டை, ‡ களகம் - நீக்கம்.

* [illegible] *

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஒதனத்தினதுபாகஞ் சாத்தனது யாகமென்கிறதுபோல க் கர்த்தாவாகிய சிவனுந் கனமமாகிய ஜடசித்துக்களிலே க் கிரியையாகப் பண்ணப்படுகையால் சிவனது சிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபாவம் அநுக்கிரகம், ஜடசித்துகளது சிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபாவம் அநுக்கிரகமென்றுஞ் சொல்லப்படுமென்றறிக. (ஆகி என்பதனைப்பிரித் தெங்குங்கூட்டுக. ஈசனுக்கு அருளாகி அருளென்பதாகு பெயராதலால்) அருளாகி _ இத்தாகிய வான்மாவினிடத்திலே சிவனுக்கொப்பாகு முத்திசித்திரகும்பொருட்டு மலநீங்க மூன்றடைபட்டிருந்த பேரறிவு பெருந்தொழிலாகிய சிவத்துவவிருத்தி விளக்கமென்னு மருளனு அநுக்கிரகத்தைப் பண்ணும் பராசத்தியாகி,—

இன்பமாகி - க்ரமத்திலே பேரின்பமாவதாய் அந்தப்பே ரின்பத்துக்குக் காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்துக்கு நிமித்தமாகி ய சருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபாவமெனகிற நாலு க்ருத்ய ஙகளை ஆரணி ஜகதீ ரோதயித்திரிரூபமாயிருந்து பண்ணுந் த் ரோதானசக்தியெனனு மாதிசக்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகிய சிவனுக் கினபத்தைப்பண்ணும் பராசக்திபதீதமாகிய வினபசு க்தியாகிய எனனும் கொரிப்பொருளுமாம்.) இப்படிப் பஞ்ச க்ருத்யம் பண்ணுமிடத்து நியமித் தறிக தத்தியோகித்துச் சங் கறபித்துப் பண்ணவேண்டுகையால்,—

இச்சையாகி - இந்தப்பொரு ளிப்படியாம் இந்தப்பொரு ளிப்படியாகாதெனறு நியமத்தைப்பணணு மிச்சாசக்தியாகி,—

அறிவாகி-இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரிப மிதுப்ரயோ சநமெனனுஞ் சாதத சவிகற்பஞானத்தைப் பண்ணு ஞானசக் தியாகி,—

இயற்றலாகி - க்ரியாசக்தியாயிருந் திதைநான் பண்ணுறி ற்பேனென றுததியோகித்தலாகிய சாதாா சவிகற்பக் கிரியை யைப்பண்ணி, திரூப விச்சாசக்தி ரூபமாகியிருக் கிந்தவஸ் திப்படியாகக் கடவதென்று சங்கர்பத்தைப் பண்ணும் கரியா சக்தியாகி, மந்தத் தூலபஞ்சக்ருத்யங்களையும் அந்தத் தூலபஞ் சக்ருத்யங்களுக்கு யோக்கியத்தைப் பண்ணுமதாகிய சூக்கும ப ஞ்சக்ருத்யங்களையும் பண்ணுமிடத்தில் லயபோக வதிகார காலங்களிலே பணணவேண்டிய தாகையால்,—

இலயமொடு போகமதிகாரமாகி - லயபோக வதிகார ங்களுக்குள் லயத்தைச் சொல்வாம். (அர்த்தமாத்ரயோக ன நிர்விகற்பக்காட்சி, ப்ரத்தியர்த்தக்காட்சிமாத்ர சவிகற்ப ப் பார்வைபார்க்குஞ் சுத்தசிவன்போ லிருந்தாலும் போகனா யுமதிகாரனாயு மநுக்ரஹ க்ருத்யமாத்ரம் குறித் திருக்குமிப்

பித் துள்வைத் ததிரூக்குமயோசக சாத்த சவிகற்ப ஞானக்கிரி யா சங்கற்பவாரு யிருக்கின்ற விகதுவைநீங்காத விலபருகரு முதநிபண்ணு மநுக்ரக க்ருத்ய மப்படியிருக்கும். வித்துவை நீங்கிய விலயருககு வியத்திபண்ணு மநுக்ரச க்ருத்ய மெப் போது மியற்கையா யிருக்கின்றதாகினுங துலபஞ்ச க்ருத்யத துக்கு யோக்கியத்தைப் பண்ணுகிறதாகிய சூக்கும பஞ்சகருத்ய த்தைப் பண்ணும்படி இலயகாலத்திலே போகரையும் அதிகா ரரையுஞ் சூக்குமிப்பித் துள்வைத்துச் சிருஷ்டிகாலத்திலே தா னவர்க் குள்ளுமாயிருப்பர். இலயராதலால் அந்த முத்திவி யதநி க்ருத்யமு முடித்துத் துலபஞ்ச க்ருத்யநிமித்தமாகிய சூக்குமபஞ்ச கருத்யத்தையும் பண்ணுவர். ஆகையால், மஹா ப்பிரளயத்திலே துலபஞ்ச க்ருத்யங்களை விட்டிருக்குங் க் ரியாசத்திக்குச் சூக்கும பஞ்சக்ருத்ய நிமித்தஞ் சூக்குமித்து நிடமிதசல், சற்றே சவிகற்பித்தறிதல், அப்படி யுத்தியோகித்த ல், நிர்விகற்ப சவிகற்ப வேற்றுமைதோற்றச் சங்கற்பித்தலெ ன்னுந் தொழில்களைப்பண்ணு மிச்சாசத்தி ஞானசத்தி க்ரியா சத்தி, அந்தக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்திகளை பக்தி யமன்றித் தனக்குள்வைத்து நிர்விகற்பவறிவு மாத்ரத்தைப்ப ண்ணு ஞானசத்தி மாத்ரமாயிருத்தல் லயம்) (போகத் தைச சொல்வாம். அந்தக் கிரியாசத்திக்கு சிருஷ்டியாதி து லபஞ்ச க்ருத்யங்களைப் பண்ணும்படி நியமித்தல் அறிதல் உத் தியோகித்தலென்னுந் துலயோசக பவுத்த சவிகற்ப வேற்று மைதோற்றுஞ் சூக்கும யோசக சாத்தசவிகற்பத் தொழில்க ளின துள்ளுத்திரேகத்தைப் பண்ணி இச்சாசத்தியாயு ஞான சத்தியாயுங் க்ரியாசத்தியாயு மிருத்தல் போகம்.) (அதிகார த்தைச் சொல்வாம். அக்தக கிரியாசத்திக்குச் சொல்லிய சா த்த சவிகற்ப நிர்விகற்ப வேற்றுமைதோற்றுஞ் சூக்கும யோச க சாத்தசவிகற்ப சங்கற்பத்தினது அத்தர் ருத்ரேகத்தைப்

பண்ணிக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்தியாயிருத்தல் அதிகாரம்.) ஆகையாற் றன்னைக்குறித்துப் பிரபஞ்சம் ப்ரயோசநமாகத் தோற்றுதாதலாற் றனனைக்குறியாமற் ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்வரூபமாத்ரமாகப் பார்த்தலைப்பண்ணுவது, "ஆதிநடுவந்தமிலா வளவில்சோதி." என்று முன்சொல்லியது சுதந்திவச்சுபாவம். பிறர் ப்ரயோசநத்தைக் குறித்துப் பார்த்தலைப் பண்ணுதலைச் செய்வ திப்போதுசொல்லிய விலயபோக அதிகாரச் சிவச்சுபாவம் இந்த விலயபோக அதிகாரச்சுபாவமும் சர்வ கருத்ருத்வதந்தக்குட் சிறப்பு கருத்ருத்வ மாகலால் ஔபாதிகதடத்த லக்ஷணமன்று, நிருபாதிக மிருவகை பொருவகைச் சுபாவமும் சொரூபலக்ஷணமே. ஆதலால்,இந்த விலயபோக வதிகாரங்கள் விருத்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்பங்களினொன்றுகிய நித்தியங்கள் சோபாதிகங்கள் சத்தியங்களென்று: பஹிரங்கபேதமாய்ப் பிரித்தற்கரிதாகி அந்தரங்கபேதமாயிருக்கின்ற சிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்தி வ்யாபாரபேதமாயு மிருத்தலால் வ்யாபாரங்கட்கு இலயபோக வதிகாரமென்னு மங்கரங்கபேதமுண்டு: சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்கு மில்லையென்று சொல்லப்படாது. காரணபேத மில்லாதிருத்தலாற் காரியபேத மில்லையாதலால் சிவ சிவசத்தி சிவசத்திவ்யாபாரங்கள் மூன்றிற்குந் தனித்தனி இலயபோக வதிகாரங்களை பிரித்தலில்லாத வந்தரங்க பேதமாயும் பகிரங்கத் தபேதமாயும் நித்தியங்களாயுஞ் சத்தியங்களாயு மிருக்கும்; கற்பிதமூர்த்தி வடிவமாத்ரத்தாற் கற்பிதவநித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயு மிருக்குமெனவறிக. விந்துவுக்கும் வைநதவ சரீரிகட்கு மாத்ரம் இலயபோக வதிகாரங்கள் பிரித்தற்கெளிதாகிய பகிரங்கபேதமா யச்சற்காரியத்தால் நித்தியங்களாயு மனுமூர்த்தி வடிவுமுதற் காரியமாத்ரத்தா லநித்தியங்களாயு மசத்தியங்

களையு மிருக்குமெனவறிக. திரும்ப விலைபோக வதிராக்கி ரமங்களிலே,—

நேசருவ மருவுருவ முருவமாகி - சோதியாம் நிஷ்களா சகளநிஷ்கள சகளமாகிப் பின்னு மதிகாரத்துக்குப் புறம்புறமன்றுமாயிருக்கும் பரசிவனும் மகாசதாசிவனுமோமாகவே யீரிருகலைக் கிரமததிலே யதிஷ்டிக்கப்பட்ட சாந்தியதீதை சாந்திவித்தை ப்ரதிஷ்டை நிவிர்த்தியென்னுங் கலைகளில் விழுகதுபஞ்ச சாதாக்கியங்களையும் பஞ்சமூர்த்திகளையு மிந்த விருகலைப் பிறுமான பஞ்சப்பிரமங்களையு முறபவிப்பிக்கும் துயகாரிய பராசக்தி ஆதிசக்தி இச்சாசகதி ஞானசக்தி க்ரியாசக்திகளுமாகி, பின்னும் ஈசானியாதி மூர்த்தியந்தமாகிய பஞ்சசக்திகளுமாகி, வாமாதி சர்வபூததமனியந்தமாகிய வஷ்டசத்திகளுமாகி, பின்னு மனோன்மனிபாதி சரஸ்வதியந்தமாகிய பஞ்சசத்திகளுமாகி,—

தேவியுமாய் - போகசத்தியுமாய்,—

நேசமொடு செல்வமாகி-யோகசத்தியொடு வீரசத்தியுமாகிப் பின்,—

பேசரி வுயிரையெலாம் பெற்று - எண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்குப் பரதேகமென்றும் சூக்குமதேகமென்றும் தூலதேகமென்றுஞ் சொல்லப்படும் திரிதேகங்களோடுங் கூட்டி அறிவு விளங்கச் சிருஷ்டித்து,—

தோகதி - இரக்ஷித்து,—

பெரும்போகமவையளித்து - புவனபதிகளா யிருக்கின்ற பரபோகங்களையும் புவனவாசிகளா யிருக்கின்ற அபரபோகங்களையுங் கொடுத்துத் திரோபவித்து,—

பிறப்பினையு மொழித்திட்டு - சங்கரித்துச் சிவனுக்கொப்பாகி யிருக்கும் பரமுத்தியையும் சுத்த மாயாபுவனப் பிராப்தி

யாகிய வபாமுத்தியையுங் கொடுத் தநுக்ரஹித்து,—

ஆசகனு மடியருளத்து - தீக்ஷாசுத்தராகிய சாதகர் இருதயகமலத்திலே யவரவர் யோககியாநுகுணமாய்ச் சகள நிஷ்களசகள நிஷ்களநிருத்த மத்தியதிலக நிஷ்களாதீதமென்று முன்சொன்ன ஸ்வரூபங்களாய்,—

அப்பனுடனிருக்கும் - சிவனோடுகூட நியாகம்பண்ணப் படும,—

அன்னையருட் பாதமலர் - உலகமாதாவினது பாதாரவிந்தங்களை,—

சென்னிவைப்பாம் - சிரசிலே சூட்டிக்கொள்ளா நிற்கின்றோம். எ - று.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கந்தன்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலைநூறெரித்த
வகத்தியனுக்கோத்தாைக்குமருட்குருவாங்குரிசில்
திருமறைமாமுனிவர்முனிதேவர்கடக்தேவன
சிவனருள்சேர்திருமதலைசகலநிலையோர்தெய்வம்
பொருமறையார்கழல்வீரர்வீரன்கையிற்
பூதிர்கொண்டோவாதபோற்றுமடியவர்கள்
கருமறையாவணையருளிக்கதிவழங்குங்கந்தன்
கழலிணைகளென்சிரத்திற்கருத்தில்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அருமறையாகம மங்கமருங்கலை நூலெறிந்த - ஓதியுணர்தற்கரிய நாலுவேதங்களையு மிருபத்தெட்டு சிவகாமங்களையு மாறங்கங்களையு மற்று மரிதாகிய கலைஞானங்களையு முதலே யோதியுணர்ந்த,—அகத்தியனுக் கோத்துனைக்கு மருடகுருவாங் குருவை-அகத்தியமஹாருஷிக்கு வேதாந்த ஞானத்தை யநுக்கிரகம் பண்ணப்பட்டாநின்ற க்ருபாமூர்த்தியாகிய நித்தியபாலனுகிய குரு,—திருமறைமாமுனிவர்முனி § வேதோத்தர சாரயுத்தரா யிருக்கிற ருஷிகளுக்கெல்லாம் ப்ரதானமாகிய முனி,—* தேவர்கடங் தேவன சிவனருள்சேர் திருமகலை-தேவர்களுக்கெல்லா நாயகமாகிய சிவன், தாரகாசூரனைச் சங்கரித்து அவனுற் பீடிக்கப்பட்ட தேவாதிகளை யிரக்ஷிக்கவேணுமெனகிற க்ருபையினுலே தரப்பட்ட, ஸ்ரீமத் குமாரமூர்த்தி,—தவநிலையோர் தெய்வம் - தபசினுடைய நிலைமைக்குப் பிரதிஷடையான வொப்பற்றதேவன்,—பொருமறையார் கழல்வீரர் வீரன் - வேதத்தினுற் றுதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீபாதங்களையுடையவன மஹாவீரர்களெல்லா † மக்ரகண்யன,—கையிற் பூநீர் சொண் டோவாது போற்று மடியவர்கள்-சர்வகாலமுங் கையிலே புஷ்பத்தையும் ஜலத்தையுங்கொண் டர்ச்சித்துத் தோத்திரவழிபாடுசெய்யுந் தொண்டர்கள்,—கருமறையா வகைபருவிக் கதிவழங்குங் கந்தன் - ஜநநாதிதுக்கங்களினுற் றங்களுடைய ஸ்வரூபஞானத்தை மறைக்கப்படாதபடிக்கு சத்கதியை க்ருபைபண்ணுமவன், சத்ருக்களைச் ¶ சோஷிப்பிக்கையினுலே கந்தனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவன்,—கழலிணைகளென்சிரத்திற் கருத்திலவைப்பாம் - வீரக்கழலைப்பொருந்திய விரண்டு ஸ்ரீபாதங்களையு மென்னுடைய சிரசினுமிருதயத்திலும் பொருந்த பாவிப்பாம்.

§ வேதோத்தர சாரயுக்தர் - வேதத்தினுலே சொல்லப்பட்ட வாசாரங்களை யநுஷ்டிப்போர். * தேவர்கடங் தேவ

னென்பதனை யொருமுடிபாக்கி இந்த்ராதிதேவர்கட்கெல்லா மதிதேவனுயுள்ளவன் எனவும் இப்பாடல் முழுமைக்கும் பொழிப்புரையாகவும் சில ப்ரதியி லெழுதப்பட்டிருக்கிறது. †அக்ரகண்ணியன்-முதன்மைபெற்றவன, ¶ சோஷிப்பிக்கை - உலர்த்தல், வற்றுதல், வாட்டுதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அருமறையாகமமங்கம் - தனதிடத்திற் சிவதீக்ஷைபெற்ற பின ஆகமம், அதற்குமுன வேதவேதாங்கங்கள், அதற்குமுனமுன் பினமுன,—அருங்கலை - அரிதாகிய அறுபத்துநான்கா யிருக்கின்ற கலைஞானங்கள்,—நூல் - சத்ததர்க்க மீமாங்கிச வேதாந்தமென்கிற சாத்திர மிவைகளைத் தான்போதிக்க,—தெரிந்த- அவைகளிலே சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களை உத்தேச லக்ஷண பரீக்ஷைகளோடேகூட வறிந்த,—அகத்தியனுக்கு - அகத்தியமாமுனிக்கு,—ஒத்துரைக்கும் - பிரணவத்தை யுபதேசம்பண்ணி யதனமுடிவிற் சித்தாந்த மஹாவாக்கிய வுபதேசஞ்செய்யும்,—அருட்குருவாங்குருவை-அநுக்ரக விக்ரக குருவாகிய குமாரன,—திருமறைமாமுனிவர் முனி-வேதவித்தாகிய முனீஸ்வரர்களுக்கு முனீஸ்வரன்,—தேவர்கடந் தேவன் - தேவர்க்குந் தேவன,—சிவனருள்சேர் திருமதலை-சிவனது க்ருபைபொருந்திய புத்திரன்,—தவநிலைபோர் தெய்வம் - தவசைப்பண்ணுகிறபேர்க்குப் பலனைகொடுக்கிற தேவன்,—பொருமறையார் கழல்வீரர் வீரன் - போராகின்ற மறைக் தார்ப்பரியாகின்ற வீரவண்டயத்தையுடைய வீரர்க்கும் வீரன்,—கையிற் பூநீர்கொளை டோவாத போற்றுமடியார்கள் - கரத்திற் புஷ்பந் தீர்த்தங்கொண்டு இடைவிடாது பூசிக்கும் பத்தர்களுக்கு,—கரும

றையாவகையருளி - ஜநநமரணங்களுக்குக் காரணமாகிய மல மறையாதபடி க்ருபைபண்ணி,—கதிவழங்கும்-சிவஸ்வரூப விளக்கமாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்,—கந்தன் - நமது குமாரஸ்வாமியினது,—கழலிணைகள் - இருபாதங்களை,—என்சிரத்திற கருத்தில்வைப்பாம் - எமது சென்னியில்வைத்து வணங்கி மனசில்வைத்து த்யாநம்பண்ணுவாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சுபக்ஷப் பாயிரம்.

மேற் சுபக்ஷஞ் சொல்லுவான் றொடங்கித்
தெய்வவணக்க முணர்த்துகிறார்.

அறுவகைச் சமையத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய்வேறாங், குறியது வுடைத்தாயவேதா கமங்களின குறிபிறந்தங், கறிவினி லருளான்மன்னி யம்மையோடப்பணுகிச், செறிவொழி யாதுநின்ற சிவனடி சென்னில்வைப்பாம். (௧)

இ-ள். அறுவகைச சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய்	உலோகாயிதன் பௌத்தன் அருகன் மீமாஞ்சகன மாயாவாதி பஞ்சராத்ரியாகிய புறச்சமயிக ளறுவருந் தாந்தாங்கொண்ட கோட்பாட்டுக்குத் தக்க மூர்த்திகளுமாய்
வேறாங் குறியது வுடைத்தாய்	முற்கூறிய சமயிக ளிதுவே பரமமான மூர்த்தியென்று குறிக்கத்தக்க கோட்பாட்டுக்கெட்டாத முதலுமாய்
வேதாகமங்களின் குறிபிறந்து	வேதாகமங்களிற் கூறிய நினைவுகளுக் கெட்டாத பொருளுமாய், ஆயினறியப்படானோவென்னில் ?

அறிவினி லரு ளானமனவி	சிவன் றனது காருண்யத்தினுலே பக்கு வான்மாக்களுடைய வறிவிலே யநவரதமு நிலைபெற்று
அம்மையோ டப்பனுகிச் செ றி வொழியாது நின்ற சிவனடி சென னி வை ப் பாம்.	பார்வதியாரும் பரமசிவனுமாய் விட்டுநீங் காம லநவரதமுஞ் சராசரங்களாகிய வான் மாக்கடோறும் வியாத்தியினுலே யந்நியமா யிருக்கிற சிவனுடைய சிர்பாகங்களை யாஞ் சென்னியில் வைப்பாம்—எ-று.

யாமென்ப தெழுவாய், வைப்பாமென்பது பயனிலை. "தன்மைப்பெயரு முன்னிலைப்பெயருந் தானுந்தொகலுமா மின்னிசைசசெய்யுளினென்றன" என்பதனுற் றன்மைப்பெயர் தொக்கதெனவறிக.

பசுக்களினது நிறம் பலவாளுலும் பால் ஒன்றுனுற்போ லச் சமயங்கள் பலவாளுலும் பலதனைக் கொடுக்கிறவன சிவ னொருவ னென்பதுகருத்து. "அறிவினுன்மிக்க வறுவகைச் சமயத-தவவவர்க்கங்கே யாரருளபுரிகது" என்னுந திருவாக் கினு முணர்க.

சிவன சைவத்திற்குத் தாண்டவபூஷணனென்னு மூர்த் தியாயும், பாசுபததிற்குத் திருநீறுஞ் சடைமுடியுந்தரித்த மூர் தியாயும், மாவிரதத்திற்கு கெனபுமாலைதரித்த மூர்த்தியாயும், காளாமுகத்திற்குப் படிகம் புத்ரதீபமணிகடரித்த மூர்த்தியா யும்,வாமத்திற்கு அகநியுமுபவீதமுந்தரித்த மூர்த்தியாயும், பை ரவத்திற்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புந்தரித்த மூர்த்தியாயும், இவ ர்களெல்லா முககண்ணையு முடையராயிருத்தலால் அவ்வவர் பொருளெனச் சிறப்பித்தார். (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

எ - து. புறச்சமயமாகிய உலகாயிதன் புத்தன் சமணன் மீமாம்சன் மாயாவாதி பஞ்சராத்தி அறுவர்கரும், சைவம பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் பைரவம் எனனு மறுவர்கரு மவரவாகோட்பாடடுக்குத்தக்க மூர்த்திகளும் பொருளுமாய், அவர்கள் கோட்பாட்டுக்கு கெட்டாத அடையாளமுள்ள முதலுமாய்; வேதாகமங்களிற் கூறிய அடையாளங்களினுக்கெட்டாததா யிருக்குமாறு லறியப்படாத சூந்யமோவெனவில்? பக்குவான்மாக்களுடைய வறிவினுள்ளே சிவன காருண்யத்தினாலே விளங்கி நிலைபெற்றுநின்றுளளவன். மற்றவிடத்தி லில்லையோவெனனில்? பார்வதியும் பரமேஶ்வரனுமாகிய விருவரும் சடசித்துக்க ளியாவையிலும் வ்யாபகமா யந்நியமாகவிருக்கிற சிவனுடைய சீர்பாதகமலங்களை யென்தலைமேல்வைப்பாம்—எ-று.

யாம் - எழுவாய் வைப்பாம் பயனிலை.

பசுக்களினது நிறம்பலவாறுலும் பாலொன்றுனாற்போல் சமயங்கள் பலவாறுலுஞ் சமயத்துக்குக் கொண்டதெய்வங்கள் பலவாறுலு மதிலே நின்றும் பலத்தைக்கொடுக்குஞ் சிவனொருவனே! என்பது கருத்து.

இதற்குச்சம்மதி—“அறிவினுன்மிக்க வறுவகைச்சமையத்- தவ்வவர்கங்கே யாரருள்புரிந்து” என்னும் பாட்டாலும் “யாதொருதெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வமாகியங்கே, மாதொருபாகனார்தாம் வருவர்மற் றத்தெய்வங்கள், வேதனைப்படுமிறக்கும் மறக்குமேல் வினையுஞ்செய்யும் என்பதனாலுமறிக. சித்- உ—ரு, உரு—சு.

வேறுங்குறியது வுடைத்தாயென்றது சைவத்திற்குத் தாண்டவபூஷணனென்னு மூர்த்தியாயும், பாசுபதர்க்குத் திருநீறு

ஞ் சடையுந்தரித்த மூர்த்தியாயும், மாவிரதற்கு என்புமாலைதரி த்த மூர்த்தியாயும், காளாமுகத்திற்குப் படிகம் புத்ரதீபந்தரி த்த மூர்த்தியாயும், வாமதத்திற்கு அசநியும் உபவீதத்தையுந் தரி த்த மூர்த்தியாயும், பைரவத்திற்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புந்தரித் த மூர்த்தியாயும்; இவர்களெல்லா முக்கண்ணுமுடையராயிருத் தலா லவ்வவர்பொருளாய் வேறுங்குறியது வுடைத்தாயென் று சிறப்பித்தாரெனவறிக

* இப்பாட்டும் உரையும் சிலப்ரதிகளிலில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சுபக்ஷ சிவதோத்ரஞ்செய்கிறார்.

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் - புறச்சமயிகளறுவர் க்குள் உலோகாயிதன் ப்ருதிவு அப்பு தேயு வாயு காலுபூதங் களுமே கர்த்தாவெனபன், அருகன உலகமெலா மிந்தப்படி நித் யமாயிருக்கும்-தானே அருகேசுரன் குருதவமாத்திரத்திலே கர் த்தாவாயிருப்பனென்பன, புத்தனு மப்படி தானே சுகதா கர் த்தாவென்பன், மீமாங்கிசன் உலகமெலா மிந்தப்படி தானே நித்யமாயிருக்கும்-சரீரா தியுர்பத்தியிலே கன்மந் தானே கர்த் தா வெனபன், பாஞ்சராத்ரி ஸ்ரீமந் நாராயணர் தானே யபி ன்னநிமித்தோபாதானராய் ஜகத்கர்த்தாவாயிருப்பாரென்பன், மாயாவாதி பிரமந் தானே தனவிடத்திலே பரிணாமத்தினாலே தான் விவர்த்தத்தினாலேதான் ஜகத்கர்த்தாவாயிருக்குமென்ப ன்,இப்படிச் சொல்லாநின்ற அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும்,— அவ்வவர் பொருளாய் - அவரவர்களாலே சொல்லப்பட்ட கர் த்ருகாரணங்களை யதிஷ்டித்துக்கொண்டு அந்தக் கர்த்ருகார ணஸ்வரூபியாய், பின்னு முட்சமயிகளறுவர் ; அவர்கட்குச் சிவனே தேவதையாகையாற் சைவர்க்குந் தாண்டவபூஷண

னென்னு மூர்த்தியாய், பாசுபதர்க்குத் திருநீறுஞ் சடையுந் தரித்த மூர்த்தியாய், மஹாவிரதர்க்கு எனபுமாலைதரித்தமூர்த்தியாய், காளாமுகர்க்குப் படிகம் புத்ரதீபமணிகள்தரித்த மூர்த்தியாய், வாமர்க்கு அக்கியு மூபவீதமூநதரித்த மூர்த்தியாய், வைரவர்க்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புநதரித்த மூர்த்தியாய்,—வேமுங்குறிய தூவுடைத்தாய் - வைதிகசைவர்க்கு உருத்ராகாரமாய், சைவசித்தாந்திகட்குச் சதாசிவாதியாகாரமாய், அதின மிகுநத பககுவர்க்கு,—வேதாகமங்களின குறியிறந்து - வேதாகமங்களிற் கற்பிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளைக் கடந்து,—அவகு - அவ்விடத்தில்,—(அறிவினி லருளான்மன்னி) - அருளால் - சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்டு மேருவாக்கதீதமாயிருக்கின்ற,—அறிவினில் - தீக்ஷாவான்களுடைய சிற்சத்தியிலே,—மனனி - தோற்றி,—அர்மையோடப்பனாகி - சிவசத்திமாத்ரசொரூபமாகி,—செறிவொழி யாதுநின்ற - எங்கும் வியாபகமாயிராநின்ற,—சிவனடி - சிவனது ஞானக்கிரியாசொரூபமாயிராநின்ற சத்திரூபசாமர்த்தியத்தை,—சென்னிவைப்பாம் - உன்மனுகலைக்குமேலே த்யாகம் பண்ணுமற் றியாகம்பண்ணுவாம்: நிர்விகற்பமாகச் சிந்திப்பாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகம் என்று நானகனுள் அகச்சமய மொழித் தொழிந்த மூக்கூற்றுப்புறங்களிற் றனித்தனி யறுவகைப்பட்ட சமயங்களின் றுகொண் டவற்றுள்ளும் பலவேறுவகைப்பட வோர்த்துணர்கின்ற அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய்; அவரின்வேறாகிய பாடாணவாதமுதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயம் போகமதிகாரமென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே சத்திபு முத்தியோகமும் ப்ரவிர்த்தியு

மெனனுந் தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகே சனெனனும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமெனனுந் தடத்தக்குறியே குறியாகவுடைத்தாய், சித்தாந்தசைவர்க்கு அத்தடத்தகுறியேயன்றி வேதாகமங்களின் கருத்திற்கேதமாய், உயிர்க்குயிராய், உயிர்கட்கெல்லாமறிவைப் பிரப்பிக்கும் அம்மையப்பனுமாகி, எங்கணுமெக்காலமுஞ் செறிந்த வியாபகமாய் நின்ற சிவபிரான திருவடியைச் சிரமேற்கொள்வா மென்பதாம்.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையு மறுப்பரேவ, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்படுவாரோ யாவரென்னுங் கருத்தான், அவரையுமுடனெழுவ அறுவகைச்சமயத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினார்.

ஓர்த்தல் ஆராய்தல்.

விசேடியமடியாகலின் உடைத்தாயென்றார்.

சிவனடியென்றது உபசாரம்.

இதனுள், அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாயெனவே மேற்கூறிப்போகத பரபக்கத்துப் பொருளும், வேறுங்குறியது வுடைத்தாயெனவே முதற்சூத்ர முதலியவைந்து சூத்ரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்களின குறியிறந்தெனவே இரண்டுமன்றி யேனைச்சொருபலக்கணங் கூறும் ஆறுஞ் சூத்ரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆன்மஸ்வரூபங்கூறு மேழாஞ் சூத்ரப்பொருளும், அருளான் மனனியெனவே ஞானதரிசனங்கூறு மெட்டாஞ் சூத்ரப்பொருளும், அம்மையோடப்பனுகியெனவே ஞானமூன்றுயமுன்றுருவுமாகக் காணப்படு மொன்பதாஞ் சூத்ரப்பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனுகிநிற்றல் கூறும் பத்தாஞ்

சூத்ரப்பொருளும் சிவனடி சென்னிவைப்பாமெனவே அரன மலரடிக்கீழிருத்தல் கூறும் பதினெராஞ் சூத்ரப்பொருளும், சென்னிவைப்பா மெனனுஞ் சொல்லியல்பான அணைந்தோர்தன்மை கூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்ரப்பொருளுங் குறிப்பானறியக்கிடந்தன.

இங்ஙனந்தொகுத்துக் காட்டுதல் மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கணமென வுணர்க.

இனி, இதனுட் கூறப்படு மறுவகை வினைபெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டன வென்றுணாத்தலுமொன்று. அதுகாட்டுதும்:—

அவ்வவர் பொருளாயென்றதனுல் அங்ஙனம் பலவேறுவகைப்பட நிற்கு மநந்தசத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது.

வேறுங்குறியது வுடைத்தாயென்றதனுல் அநாதிபோத மநாதிமுத்தத் தன்மையெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் கூறப்பட்டது, நிராமயாணமா வெனப்படும் இயற்கையுணர்வினனாதலு மீண்டேயடங்கும்.

வேதாகமங்களின குறியிறந்தென்றதனுற் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்தனாதல் கூறப்பட்டது.

அறிவினிலருளான் மன்னியென்றதனுற் சர்வஞ்ஞத்வமெனப்படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது.

அம்மையோடப்பனுகி யென்றதனுல் அலுத்தசத்தியெனப்படும் பேரருளுடைமை கூறப்பட்டது, விசுத்ததேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனாதலு மீண்டேயடங்கும்.

செறிவொழியாதென்றதனுற் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்டதென் றுணர்க.

இன்னும் விரிப்பிற்பெருகும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் - சைவம் பாசுபதம் மஹாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம் என்று சொல்லப்பட்ட வாறுவகைப்பட்ட சமயத்துள்ளார் கரும் அவ்வவர்கொண்ட கொண்ட கோட்பாடுகளுக்குத் தக்கதாக வநுக்கிரகஞ்செய்கிறவத்தமாய்,— வேறாங்குறியது வுடைத்தாய் - இச்சச்சமயங்கள் குறிக்கத்தக்க கோட்பாடுகளுக்கெல்லைப்படாத சுகஸ்வரூபத்தையுடைத்தாய்,—வேதாகமங்களின் குறியிறந்து - வேதாகமங்களினாலே யறுதியிடப்பட்ட பொருளுக்கு மெட்டாததுமாய்,— அறிவினிலருளால்மன்னி - கனது காருண்யத்தினாலே யான்மாக்கள்தோறு நிலைபெற்று நிற்பதாய்,—அம்மையோடப்பனாகி - ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள வானமாக்களுக்கெல்லாம் மாதாவும் பிதாவுமாகி,---செறிவொழியாதநின்ற சிவனடிசென்னிவைப்பாம் - இப்படி சித்தசித்துக் ளிரண்டிலும்விட்டு நீங்காமல் நிற்கிற தம்பிரானுருடைய ஸ்ரீபாதங்க ளிரண்டையு மெனதுடைய தலையின்மேல் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேன்—எ-று.

அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர்பொருளாய். எ-து உலகாயிதன் புத்தன் க்ஷமணன் மீமாங்கிசன் மாயாவாதி பஞ்சராத்ரி என்றுசொல்லப்பட்ட புறச்சமயிகள் சிவனைக் கத்தாவாகக் கொள்ளாதபடியினாலே யவர்கள்கொண்ட கோட்பாடுகளுக் கறியப்படாத வத்தமாய்; சைவம் பாசுபதம் மஹாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவம்என்று சொல்லப்பட்ட வறுவகைச்சமயத்துள்ளார்க்கு மவ்வவர்கொண்ட கோட்பாடுகளுக்குத் தக்கதாக அநுக்கிரகஞ்செய்கிற வத்தமாயிருக்கும் என்றது. இதற்குப்பிரமாணம் திருவாசகம் திருவண்

டப்பகுதி—"இருமுச்சமயத்தொருபேய்த்தேரினை - நீர்நசை தரவருநெடுங்கண்மானகணம்" எ-ம். "திருத்தகு - மறுவகைச்சமயதத றுவகையோர்க்கும் - வீடுபேறுய்நின்ற" எ-ம். சிதம்பரபக்ஷம் பாயிரம் - ௬0 - செ.—"இறைவனையுமிறைவனுலியம்பநூலும், மீண்டளவும்பொருளியல்பும்வேண்டுஞசெய்தி, முறைமைகளும்பெத்தமொடுமுத்தியெல்லா, முதலாகியெமகனியன்றமுயற்சியாலே, நிறையுலவும்புனனிலவத்தோன்றும்பேய்த்தேர்ச், செப்பைபோலுமிடாயபொய்கொண்மார்க்கத், துறைபலவுங்கடாவிடையாற்சொல்லிப்போக்கித், துகடீரவிற்றுலிடசொல்லகிற்பாம்" எ-ம். சங்கற்பநிராகரணம் பாயிரம்—"அலைதாலக்ஞாற் றனைமையுனனிய - மாக்கரிதுவேபொருளெனறதனிலை - யறைதலினவேற்றுேர்பனுவலேற்றுேர்க - கிசையாமாறுபாடுகூறுவரதனுற் - புறச்சமயங்கள்சிறப்பிலவாகி - யருளின்மாதாவெருளுறமயக்கி - யலைத்தேரினிலையிற்றீரு - மீங்கிவைநிற்க" எ-ம். "நீங்காச்சமய - மூவிருதகுதிமேவியதாமு - மொனறேடொனறுசென்றுறுநிலையி - லாறுமாறுவீறுடைத்து" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

வேறுங்குறியதுவுடைத்தாய். எ-து. இதவுட்சமயத்தினுள்ளவிவர்களுக்குஞ் சிவனைக கத்தாவாகக்கொண்ட வம்மாதரமொழிந்து த்ரிபதார்த்த நிர்ணயமுடையவர்க ளல்லவென றிக.

வேதாகமங்களின் குறியிறந்து. எ-து. வேதாகமங்கள் மனவாக்குக்காயங்களினு லறிகையினு லப்பாசஞானமெனக் கொள்க.

செறிவொழிபாதநின்ற சிவன். எ-து. பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்திலும் விட்டுநீங்காமை நிற்பனெனக்கொள்க.

இதனை நிர்ணயம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

---o---

அறுவகைச்சமயத்தும் - புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அக மென்று நான்கனுளகச்சமயமொழித் தொழிந்த முக்கூற்றுப் புறங்களிற் றனித்தனி யறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்று கொண்டு,—ஓர்க்கும் - அவற்றுள்ளும் பலவேறுவகைப்பட்டவரா லியக்தறிகின்ற,—அவ்வவாபொருளாய் - அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய்,—வேறுங்குறியது உடைத்தாய் - அவரினவே றாகிய பாடாணவாதமுதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயபோ கமதிகாரமென்னு மூன்றவத்தையின, முறையே சத்தியுமுத்தி யோகமும் ப்ரவிர்த்தியுமெனனுந தொழில் வேறுபாடுபற்றி சிவன் சதாசிவன் மகேஸ்வரன்என்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்குறியே குறியாகவுடைத் தாய்,—வேதாகமங்களின் குறியிறந்து - சித்தாந்தசைவருக்குத் தடத்தக்குறியேயன்றி வேதாகமங்களினகருத்துக் கதீதமாய்,—அங்கறிவினில்-அவ்விடத்துயிர்க்குயிராய்,—அருளான் மன்னி - அருளானிலைபெற்றுயிர்கட்கெல்லா மறிவைப்பிறப்பிக்கும்,—அம்மையோடப்பனாகி - அம்மையப்பனாகி,—செறிவொழியாதுநின்ற-எஞ்ஞான்றுமெக்காலமுஞ்செறிந்து வ்யாபகமாய்நின்ற,—சிவனடி சென்னிவைப்பாம்-சிவபிரான் திருவடிகளைச் சிரமேற்கொள்வாம்—எ - று.

இஃது கடவுள்வணக்கம் கூறியது.

* இவ்வுரை சிவஞானயோகியர் பொழிப்பிற் கிணங்கச் செய்திருப்பதை அவ்வுரையாற்காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதற்குமேன் முன்னூற்சிறப் புணர்த்துகிருர்.

என்னையிப் பவத்திறசேரா வகையெடுத் தென்
சித்ததே, தன்னைவைத் தருளாலே தாளிணை தலை
மேற்சூட்டு, மின்னமர் பொழில்சூழ்வெண்ணை மேவி
வாழ் மெய்கண்டானூல், சென்னியிற் கொண்டுசைவ
த் திறத்தினைத் தெறிக்கலுற்ரும். (௨)

என்னையிப்பவத்தில்... .... தெரிக்கலுற்ரும். எ-து ஒன
ருகரு மாகாமலான ஜநநமரணசமுத்ரத்திலே கிடந் தடி
டடுகிறவென்னைத் தனது ஞானமாகிற கையைக் கொடுத்தென
னுடைய விதயகமலத்திலே தன்னை யநவரதமு நினைக்கும்படி
யிருததிப் பாசநாசம் பிறக்கும்படி தனது காருணயத்தினுலே
சீர்பாதங்க ளிரண்டினையு மென தலைமேல் வைத்தருளி, மேகம்
பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரா பதி
யாகவிராநின்ற ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனு ரருளிச்செய்த
ஞானசாத்ரமான சிவஞானபோதத்தை யெமதுதலைமேல் வை
த்துககொண் டதன்வழியே சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையின
திறத்தை யாம் தமிழாலே சொல்லப்புகாநின்ருேம்—எ-று.

யாமென்ப தெழுவாய், தெரிக்கலுற்ருமெனபது பயனி
லை. "சொல்லேயாயினுங் குறிப்பேயாயினுஞ் சொல்லிமுடிப்ப
வேண்டுமெச்சம்." என்பதனுல் தமிழாலெனபது சொல்லெ
ச்சம்.

வடமொழி ப்ராக்ருதம் சௌரஜக்யாத்கதி பைசாசி
சூசிகாபைசாசி அவப்பிரஞ்சம் தேசி எனப்பாடபேதம் பல
வாயிருக்கவு மிவ்வாசிரியர் தமிழாற் கூறியதென்னெனில்? வட

வேங்கடந்தென்குமரி நடுத்தமிழ்வழங்கும்பூமி யாதலாற் கா மிகமுதலிய விருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்களை யானமாகக ஏறிதற்குச் சிற்றறிவாதலால் ஸ்ரீநந்திகேஸ்வரநாயனார் பன னிரண்டு சூத்ரமாகச் சநற்குமாரபகவானுக சறுககிரகஞ் செ ய்தருளினார்.

அதனைச் சர்வானமாக்களு மெளிதிலறிந் திடேறும்படிக் கு ஞானசிந்தாமணியாகிய மெய்கண்டதேவநாயனார் பார் த்து முதனூல் கருத்தனளவு மிகுதிப்பொருள செய்விததோ ன எனனுமிலக்கணத்தால் முதனூற்பெயரிட்டு வழிநூலாக்கி யருளிச்செய்தார்.

அவர் மாணாக்கராகிய வருணந்திதேவநாயனார்திருத்து றையூரொன்னுந திருப்படைவீட்டி லெழுந்தருளியிருந் தம் முன னூல்வழியே பன்னிரண்டு சூத்ரமாகச் சிவஞானசித்திடென னுஞ் சிறப்புத்திருநாமஞ சாதநித் தமி ழாலருளிச்செய்தார்.

அஃதெக்காரணத்தாலெனனில ?—

"சீரார்கயிலைத் திருவாய்மலர்ந்த சிவாகமங்கற்
றூராய்வதுவட சொற்பயின்றாகெனி தமமொழியைச்
சார்ந்தவருஞ் தத்துவஞானந் தலைப்படுதற்
கோரார்தமிழ்ச்செய்யுளான மதிர வெழுதுவனே."

என்பதனாலறிக. (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

குருஸ்துதி.

மேகம்பொருந்துஞ் சோலைசூழ்ந்துள்ள திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே திருவவதாரஞ்செய்து ஒன்றாக்கும் பற்றுதவென்னை யெழுவகைப்பிறப்பாகிய கடலிலழுந்தாதவகை தனது ஞான மாகிய கையினாலே யெடுத்து ஸந்ததமுந் தன்னை யென்னித

யத்திலே சித்திக்கவைத்துக் கிருபையினாலே தம்முடைய ஸ்ரீ பாதங்களை யென்னுடைய புன்றலைமேல்வைத்தருளும் மெய்கண்டதேவநாயனா ரருளிச்செய்த சிவஞானபோதமென்னுஞ் சாத்திரத்தை சிரஸாகவுடைத்துக்கொண்டு சைவத்திற்றிரிபதார்த்த சதுஷ்பாதங்களையுஞ் சொல்லாநின்றேன் எனறிதனபொருள்.

யாம் - எழுவாய், பயனிலை - தரிக்கலுற்றும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

தமது குருவணக்கங்கூறி முன்னூற்சிறப்பு முரைக்கின்றார்.

(செம்பாத்தைப் பூநிறமா யொருமுகமு மிருபுயமுமுடையராகிச் செம்பட்டுஞ் செஞ்சந்தனமுஞ் சிவந்தமாலையுந் தரித்தவராகிய குருமூர்த்திபா லதிஷ்டிக்கப்பட்டிருந்த ரூபியாயிருந்து) அருளினாலே - தனது தீக்ஷாகன்மத்திலே விளங்காநின்ற தீக்ஷையென்னு மியர்சைபெயரையுடைய சிவசத்தியால்,—என்னை - அநாதியிலே பசுத்துவத்தினாலே யஞ்ஞானியாயிருக்கிற வெனனை,—இப்பவத்திற் சேராவகை - இந்த ஜநநமரணங்களுக் கேதுவாயிருக்கின்ற மலமாயாகன்மங்களோடு பொருந்தாமலிருக்கும்படி ஜடத்வசோதனைசெய்து,—எடுத்து - சமனுந்தம் பாசக்கூட்டங் கூடாதவகை சின்மாத்ர சுத்தகேவலமாய்ச் சேவிக்கப்பண்ணிச் சேவித்தருளின,—என்சித்தத்தே - விந்யாதத்வமென நினைக்கப்படு முன்மனாமூலத்துச் சின்மாத்ரமா யான்மாவென்று செப்பப்படுமெனதான்ம தத்வத்திலே,—தன்னைவைத்து - உனமனாகார வித்யாதத்வத்து பரியுமுந் தனது பாசிவஸ்வரூபத்திற் கொத்த விசிதலமுதலாகிய குணங்களோடுகூடிப் பாமென்றுரைக்கப்படு மெனது வித்யாதத்வத்தை விளக்கித் திரும்ப,—அருளினாலே - தனது சத்தி

சங்கற்பத்தினாலே,—தாளிணை-ஒவ்வொன்று மும்மூன்றாய்ச் சுத்தசிவ சாட்குண்ணியரூபமாகிய ஞானசத்தி க்ரியாசத்தி யிருசத்தியாகிய வொருசத்திகொத்து, அப்படி சாட்குண்ணிய பரிபூரணமாகிய சிவதத்வத்தோடு கூட்டிச் சுத்தசிவமென்று செப்பப்படுமென்னு சிவதத்வத்தை,—தலைமேறசூட்டும் - முன் சொன்ன பரமாகிய வித்யாதத்வத்துக்கும் பரிமுடிபோலச் சிறப்பித்துப் பிரகாசிப்பிக்கும்,—மின்னமர் பொழில்சூழ்வெண்ணெய்- மின்பொருந்திய மேகங்கள் படியாநின்ற சோலைசுற்றிய திருவெண்ணெய்நல்லூரின் கண்ணே,-மேவிவாழ மெய்கண்டான் - பொருந்திவாசமபண்ணாநின்ற சத்தியதரிசியென்னும் பெயருடைய பரமாசாரியனது,—நூல் - வடமொழிச் சிவஞான போதத்தைத்திரித்த தென்மொழிச் சிவஞானபோதத்தை,—சென்னியிற்கொண்டு (சென்னியிற்கொண்டென்பது பூஜ்ய வார்த்தை)செவிக்கேற்கக்கேட்டு மனதிலுட்படுத்திச் சிந்தித்துத்தெளிந்து,—சைவத்திறத்தினை - சைவாகமத்திலே சொல்லுக திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை,—தெரிக்கலுற்றும் - விரித்துச் சொல்வாம்.

இந்த விருத்தத்திற் கிதுவே கருத்தென்பது காண்பிப்பாம்.

"என்னை யிப்பவத்திற் சேராவகையெடுத்து" என்பதனாற் சமனாதபாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது.

"என்சித்தத்தே தன்னைவைத்து" என்பதனால் உன்மனாவதியுள்ள சிகாசசேதமுனாக நிஷ்கள சர்வாதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவத்திலே யோசனைசொல்லப்பட்டது.

"தாளிணை தலைமேற்சூட்டும்" என்பதனால் சிவத்வாபிவியத்தி லக்ஷண நிஷ்களாதீத சுத்தசிவமாதல் சொல்லப்பட்டது.

இதுவன்றி ''என்சித்தத்தே தன்னிலைவைத் தருளினாலே'' என்றது, இருதயத்திற் சிவரூப ஸ்வரூப குருத்யானஞ்செய் வித்து என்றுபொருளுரைத்தாற் சமனுக்த முத்திப் பொரு ள்கொடுக்கும் எடுத்து என்றதோடு மாறுபடும்.

''காளிணைதலைமேர் சூட்டும்'' என்பதர்குத்தனதுபாதங்க ளைச் சிரசிலேவைக்கும்என்று பொருளுரைத்தாலுமப்படிப் பொ ருள் பகைத்து மாறுபடும்.

அதனாற் பொருள் பகைத்தவிடத்தில் லக்ஷணையினா ற்பொருளுரைப்பதே யியல்பு. அதுவன்றிப் பொருள் பகை த்தவிடத்தும் சொற்பொருளிருந்தபடி பொருளுரைகிற் க ட்டில் கூப்பிட்டதென்றவிடத்து முகயப்பொருளுரைத்தா ல ப்பொருள் பகைக்கும் ; ஆகலா லப்பொருள்விட் டாதா ரலக்ஷணையிற் கட்டிலிருக்கும் புருடன்என்று கவுணப்பொரு ளுரைக்கவேணுமிடத்து மப்பொருள்விடுக் கட்டில் தானே கூப்பிட்டுதென்று முக்கியப்பொருளுரைக்கவேண்டும். ஆயுகரி ருதம் என்றவிடத்துங் காரணவிலக்கணையினாலே ஆயுவுகருக் காரணமாகிய க்ருதமென்று பொருளுரையாது ஆயுதானே க் ருதமென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். நாலுபிப்புடையன எ ன்றவிடத்துங் காரியவிலக்ஷணையினாலே நூலிலுண்டாகிய பு டவையென்று பொருளுரையாது நூல்தானே யுடுப்பனென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். கங்கையிலே யிடச்சேரி என்றவிட த்துஞ் சமீபவிலக்ஷணையினாலே கங்காதீரத்திலே யிடச்சேரி யென்று பொருளுரையாது கங்காஜலப் பிரவாகத்தில் யிடச் சேரியென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். பிச்சை சிதம்பரத்தில் வைப்பிக்குது என்றவிடத்து முபகாரவிலக்ஷணையினாலே பிச் சை. வாசோபகாரமா யிருந்ததென்று பொருளுரையாது பிச் சைபிடித் திருத்தித்தென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். சிக்க

நதானே புருடனென்றவிடத்துஞ் சாமர்த்ய சாதுர்ஸியவி லக்ஷணையினாலே சிங்கத்திற்கொத்த சாமர்த்யவானெனவும் பொருளுரையாது சிங்கந்தானே புருடனென்று பொருளுரைக் கவேண்டும் இதுவுமன்றி விடத்தைப்புசி இவன்வீட்டிற் புசி யாதே எனபதுமுதலர்த்தவாதத்தும், மலைநலையினுற் பிளப்ப ன எனபதுமுதல் துதிவாதத்தும், சொற்பொருளிருக்கபடி பொருளுரைக்கவேண்டும்; அபபடியுரைத்தா லெல்லாவியமமு றைமை தப்பும். ஆகலால் தாளிணைதலைமேற்சூட்டும் என்றவி டத்துஞ் சாம்பவதீக்ஷையிற் திருவடி சிரசிற்சூட்டுமிடத்து சிவசத்தி ரூபாகத்திற் பூசிக்கப்படுமாதலாற் ரூபாசமாகி டயாதாரவிலக்ஷணையினுற் சிவசத்தியென்றே பொருளுரைக் கவேண்டும். அப்படிப்பொருளுரைத்தாலுஞ் சிவசத்தி, சங்கி ராந்திசொல்லுமபாசுபதிமதமாம்.சிவனைக்குறித்தென்றுலும் சி வாவேசஞ்சொல்லுங் காபாலமதமாம் ஆகலாற் காரியவிலக்ஷ ணையினாலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிவத்வரூப வான் மசிற்சத்தியைச் சூட்டுமென்று முன்னுரைத்தபடிக்கே பொரு ளுரைக்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

எ-து. பவமாயக்கடலிலழுந்துகின்ற வெனனை அதன்க ணழுந்தாதவண்ணங் கருணைக்கையாலெடுத்து, என்னறிவின் கண்ணே தற்சொரூபத்தை விளக்குதற்கெழுந்தருளிவந்து,திரு வடி சென்னியிற் சூட்டித் தீக்ஷைசெய்தருளிய வெண்ணெய் மெய்கண்டதேவன மொழிபெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த சிவ ஞானபோதநூலை; ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாணநூல் கட்கெல்லாஞ் சிரத்தானமாகக் கொண்டு, அதனிற் கூறப்படு ரு சைவாகமப் பொருட்கூற்றை விளக்குவா மென்பதாம்.

இந்நூலுக்கு வழிகூறியவாறு.

எடுத்தென்றது குறிப்புருவகம்.

வைத்தென்றது உபசாரவழக்கு ; "அன்போடிவைபந்த வழக்கு" என்றாற்போல.

சென்னியின இன் உவமவுருபு.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

—o—

இதனாற் சொல்லியது சிவஞானபோதத்தி லருளிச்செய்யப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையை யானு மிந்நூலிலே விரித்துச்சொல்லுகிறேனென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

என்னையிப் பவத்திற்சேரா வகையெடுத்து - ஒன்றுக்கும பற்றாதவென்னை யிந்தச்சின்னங்களிற்வந்து பிறவாதபடி யெடுத்து,—எனசித்தத்தே தனனைவைத்து - என்னுடைய விதயத்திலே தன்னை யிருத்தி,—அருளினாலே தாளினை தலைமேற்சூடும் - தன்னுடைய காருணியத்தினாலே தனது சீபாதங்க ளிரண்டையு மெனனுடைய பொல்லாத தலையின்மேல் வைத்தருளின,—மினனமர்பொழில்சூழ் வெண்ணெய்மேவிவாழ் மெய்கண்டானூல் - மின்பொருந்தப்பட்ட சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரைத் திருப்பதியாகப்பொருந்தி வாழ்கின்ற மெய்கண்டதேவ நாயனா ரருளிச்செய்த சிவஞானபோதத்தை,—சென்னியிற்கொண்டு - எனனுடைய தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு,—சைவத்திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றும் - சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையைச் சொல்லப்புகாநின்றேன்—எ-று.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

எனனை - பவமாயக்கடலு ளழுந்துகின்றவென்னை,—இப்பவத்திற் சேராவகை - இப்பவக்கடற்க ணழுந்தாதவண்ணம்,—அருளினுலெடுத்து - கருணைக்கையா லெடுத்து,—எனசித்ததே - என்னறிவின்கண்ணே,—தனனைவைத்து - தற்சொரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து,—தாளிணை - திருவடிகளை,—தலைமேற்சூட்டும் - சென்னியிற்சூட்டித் தீகைசெய்தருளிய,—மினனமர் - மின்பொருந்திய மேகந்தங்குதற் கிடமாகிய,—பொழிற்சூழ்-சோலைகள் சூழ்ந்த,—வெண்ணெய்மேவிவாழ் -திருவெண்ணெய்நல்லூரென்னும் திருப்பதியில் விரும்பிவாழ்கின்ற,—மெய்கண்டானூல் - மெய்கண்டதேவனமொழிபெயர்த்துவைத்தருளிச்செய்த சிவஞானபோத நூலை,—சென்னியிற்கொண்டு - ஏனையஆசிரியர்கள்செய்த ப்ரமாணநூல்கட்கெல்லாஞ் சிரத்தானமாகக்கொண்டு,—சைவத்திறத்தினை - அதனிற் கூறப்படுஞ் சைவாகமப்பொருட்கூற்றை,— தெரிக்கலுற்றும் - விளக்குவாமெனபதாம்.

இது நூற்கு வழிகூறியது.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவையடக்கம்.

நீடுபுகழுலகுதவினமைந்தர்மாதர்
நேயமொடுகொம்பயக்கபுதல்வர்வாயிற்
கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொன்றுங்
குறிப்பரிதாயிடினுமிகக்குலவிப்போற்றி

மாடுகமிக்கிதவென்றுகொண்டுவாழ்வ
ரதுபோலமன்னுதமிழ்ப்புலமையோரென
பாடுகவிகுற்றங்களபாராரிகநூல்
பாராட்டாநிற்பரருட்பரிசிஞலே.

பெரிதாகிய புகழையுடைய வுலகத்தினகண் மக்களு மக விரகளும் விருப்பதகிஞலே தாயகளபெற்ற குழந்தையினது வாக்கிலுண்டா மதலைச்சொல்லானது அவ்யத்தமாகச் சப்த த்தையு மருத்தத்தையுந் தெரியவரிதாயினு மசிழ்ந்து திதித் திரவாககிஞலே வியததமாயிருககிற சப்தங்களைக்கேட் பதி னு மிப்பிள்ளையினுடைய மழலைச்சொல்லே கமககினிதென்று ச ந்தோஷித துக்கொணடு வாழ்வர். அதுபோலத தமிழுணர்ந்த பெரியோரு மெனனுற் சொல்லப்பட்ட விந் நூலுக் கெழுத்துச் சொற்பொரு ளியாப பலங்காரமெனனப்பட்ட பஞ்சாதிகார க் குற்றங்கள பாரார்கள; சிவனருளாற்பண்ணுங் க்ருத்யங்க ளை யிந் நூலிற் கூறுகையா லவ்வியல்பிஞ லிந் நூலைப் பரிபால னம் பணணுநிற்பர்.

நூற்கதிகாரியும் - நூல்வழியும் -
நூற்பெயரும்.

போதமிகுத்தோர்தொகுத்தபேதமைக்கே
பொருந்திநெறிவர்ககறிசகதிப்பாற்செல்ல
வேதநெறியெனுமவர்கட்சறியமுனனு
ளிறைவனருணந்திகணத்தியம்பநத்தி
கோதிலருட்சநற்குமாரர்க்குக்கூறக்
குவலயத்தினவ்வழியெங்குருநாதன்கொண்டு
தீதகலவெமக்களித்தஞானநூலைத்
தேர்ந்துரைப்பன்சிவஞானசித்தியென்றே

ஞானுதிகாரியாகிய சாம்சித்தர்க்கும், உலகவாழ்வே மெய்யெனறும் தேகமே யான்மாவென்றுமிருக்கும் ப்ராகருத ஜநங்களுக்குமன்றி; மோக்ஷத்துக்கேது வென்னேயென று சிந்திக்கும் வைநயிகாககறியும்படி யாதிகாலத்திற் சர்வலோக ஸ்வாமியாகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஶ்வரன ஸ்ரீநந்திகேஶ்வரர்க்கருக்கிரகம்பண்ண அவர் க்ருபாமூர்த்தியாகிய சநற்குமாரபகவானுக்கு அநுக்கிரஹிக்க, அக்குருபரம்பரையிலு லென்னுடைய குருவாகிய மெய்கண்டதேவ சிவாசாரியரெனக் குபதேசம்பண்ணின ஞானசாஸ்த்ரத்தை யதார்த்தாகவுணர்ந்து சிவஞானசித்தியென்னு நாமமாக விச்சாஸ்த்ரத்தைக் கூறுகின்றேன.

சாம்சித்தராவார் - சாமாந்யமான இஷ்டாபூர்த்சாதி தருமங்களுக்குப் பரமான விசிஷ்ட சிவதருமமாகிய சரியை க்ரியா யோக மியற்றி யதனுன் நின்மலாநதக்காரணராய்; அந்தத் தேகம்விட்டு மந்தஞானங்கெடாமன் மீளவும் ஜநிக்கும்பொழுது மநதஞானத்துடனே ஜநித்து சிவபாவனை பண்ணுமவர்.

வைநயிகராவார் - விநயசீலரா யுலகத்துக்குயர்ந்தோர் போதிக்குஞானத்தினுலுங் குருபதேசத்தினுலுஞ் சிவசாஸ்திரத்தினு நித்யாநித்யவஸ்து விவேகிகளாய்,மனோவாக்குக்காய வ்யாபாரங்களினுற் சர்வகன்மங்களையுந் துடைக்கப்பட்டவர்களாகிக் கிரமத்தின் மோக்ஷத்தையடைபவர்.

ப்ராக்ருதராவார் - பூமியில்ஜநித்த மேற்சொற்பனத்தின் ஞானம்போ லறிதறியாமலுங் கிளிஞ்சலை வெள்ளியென்று அறிவதுபோல விபரீதஞானியுமா யதனுலே தேகாதிகளை யானமாவெனறும் ப்ரகிருதி § ஐச்வர்யங்களையே பரமென்று மெண்ணுமவர்.

[illegible]

§ ஜங்கியவஸ்துக்கள் - உண்டானவஸ்துக்கள்.

* "நீடுபுகழ்" "போதமிருந்தோர்" எனனுமிவ் விரண்டு செய்யுளும் பரபக்ஷத்தன; இவவுரையாசிரியர் இதனை வருவித்துரையுரைத்தனர்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனூற்பய னுணர்த்துகிறார்.

பண்டைநற றவத்தாற்றோன்றிப் பரமனைப் பத்திபண்ணும், தொண்டரைத்தானேயாய கதியினிற் றருகுப்பன் மார்க்கர், கண்டநூ லோதிவீடு காதலிப் பவர்கட்கீசன், புண்டரி கத்தாள்சேரும் பரிசினைப புகலலுற்றாம். (ரு)

(இ-ள்.) பண்டை ஆன்மாக்கள் முன்ஜநநத்தி லார்ஜ்ஜி
நற் றவத் த்த தபோபலத்தாற் பூமியிங்க ணற்சாதி
தாற் றோ யிற்றோன்றி ஞானாசாரியனை யடைந்து சரி
ன்றிப் பரமனைப் யை முதலியவற்றாற் சிவனை வழிபடாநின்ற

பத்தி பண்ணுந் தொண்டரைத் தானே தூய கதியினிற் றொகுப் பன	ற வெண்வகைப்பத்தியையுடைய பக்தஜ னங்களைச் சிவன் றானே தூயகதியாகிய சுத் தாத்வாவினுண்டாகிய போகங்களைப் புசிப் பிப்பன்
மார்க்கர் கண்டநூ லோதி வீடு காதலிப்பவ ராகட்கிசைய புண் டாதரத் தான்சே ரும பரிசினைப் பு கலலுற்றும்	அணு சதாசிவ ரட்டவித்யேஶ்வரர்களா ற் பரம்பரையாக வுண்டாக்கப்பட்ட இவ் யாகமங்களை யோதி மோக்ஷத்தை யடை வோமென றிச்சையுடைய வானமாக்கட்கு முனனுள்ள சிவத்வாபிவியத்தியைப் பொரு ந்துமுறைமையை யாஞ் சொல்லப்புகாநின றேம்—எ-று.

மாரககரெனபது ஆசாரியர்களையுஞ் சொல்லப்பெறும்.

ஈசன - எழுவாய், தொகுப்பன - பயனிலை.

யாம்-தோனருவெழுவாய், புகலலுற்றும்-பயனிலை. (ங)

சிவாக்ரயோகியரு[illegible]ா வருமாறு.

—o—

மேல்விஷயப் பிரயோசக சம்பந்தாதிகாரிகளைக் கூறுகி ன்றது

பண்டைநற் றவத்தாற்றோன்றிப் பரமனைப்பத்திபண்ணுந் தொண்டரைத் தானேதூய கதியினிற் றொகுப்பன் - பூர்வஜந் மத்திற் சரிதை கிரியா யோகங்களைச்சாதித்த பெயர் வரப்பிர சாதத்தினுற் சுக வாமதேவ ஜடபரதாதிகளைப்போற் பூர்வ ஜநம ஸ்மரணையுடனே பிறந்து,சிவனிடத்தநந்ய பத்திபண்ணு ஞ சாமசித்தரை; யாசாரியமூர்த்தியை யபேக்ஷியாமற் சிவன

றன்னையிற்றுனே விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலர்க் கநுக்கிரஹ
ம் பண்ணுவதுபோல வநுக்கிரகம் பண்ணுவர்,—மார்க்கர்கண்ட
றாமேலாதி விடுகாதலிப்பவர்கட் கீசன் புண்டரீகத்தாள்சேரும்
பரிசினைப்புகலலுற்றும் - பூர்வஜந்மத்திலே சிவதர்மங்களை ய
நுஷ்டித்து ஞானசித்தியின்பொருட்டு பூமியிலே ஜநித்து
குருவினாலே தீக்ஷிதராகிச் சன்மார்க்கஸ்தரா யுள்ளவர்கள் ப
ணைப்பட்ட ஞானசாஸ்த்ரத்தை யோதி யறிந்து மோக்ஷத்
தை யடையவேணுமென்கிற விச்சையுடைய வைநயிகர்க்கு பர
மேஸ்வரனுடைய ஸ்ரீபாதகமலங்களைப் பொருந்துமுறைமை
யைச சொல்லுகினறேன்.

சிவன - எ-ய், தொகுப்பன் - ப-லை. யாம் - தோ-எ-ப்,
புகலலுற்றும் - ப-லை.

ஈசன எனவே பதி, புண்டரீகத்தாள்சேர எனவே சேர்
பவன-பசு என்று சொன்னது, சேரும் பரிசு எனவே பாசத்
தை நீக்குமுறைமை என்றது; இது த்ரிபதார்த்தம்.

இந்தச் சாஸ்த்ரத்திற்கு விஷயம் திரிபதார்த்தம், ப்ர
யோசநம் - சிவசாயுச்யம், அதிகாரி - வைநயிகன், சம்பந்தம்-
சொல்லப்படுகிறதுஞ் சொல்கிறது எனனும் ப்ரதிபாத்ய ப்ர
திபாதகபாவம், நற்றவம் - கன்மநிஷ்ட தபசன்றியின் ஞான
நிஷ்டமான தபசை.

ஞானப்பிரகாசருடைய வருமாறு.

—o—

டண்டைநற்றவத்தால் - மாயாதேகபோக சம்பந்தநதி
னாலே முந்திய ஜன்மத்திலே மலபரிபாகமானது சத்தேதோ
ற்றுகின்றளவி லதற்கநுகமாகிய தீக்ஷைமுன்னாகத்தா னிலல்
லாமற்றான் சைவப்பிரகாரமாய்த்தான் வைதிகப்பிரகாரமாய்
த்தான் பூசாவிரதமுதலியவற்றினாலே சிவலோகமுதலாகிய
தானங்களிலே போகம்புசித்துத் திரும்பா—தோன்றி - பூலோ

கத்திலே வந்து ஜன்மித்துத் தீவிர தீவிரதர மலபரிபாகத்தி னாலே,—பரமனைப் பத்திபண்ணும் - சிவனைக்குறித்துத் தியா னம்பண்ணும்,—தொண்டரை - அடியார்களை,—தானே - கு ருவதிஷ்டானமன்றியிலே நிரதிகரணமாகத் தானே சத்திசங் கற்பமாத்திரமாயிருக்கின்ற நிரதிகரண தீக்ஷையினாலே தீக்ஷித் துச் சுத்தபுவநத் திருத்தியு மிருத்தாமலும்,—தூயகதியினில் - சிவசமானரூபவியத்த சிற்சத்திரூப சியதத்வத்திலே,—தொகு ப்பன் - கூட்டுவன், சாத்திரம் தேவையில்லை. தீவிர தீவிரதர மந்த மந்ததர மலபாகத்தினாலே சாதி காணசத்தியோ நிர் வாணதீக்ஷையினாலேதான, சுதத்தியோ போகதீக்ஷையினாலே தான், தீக்ஷிதர்கட்கு மொனறும் வேண்டுவதில்லை யாதலால் சாதி காணவசத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷையினாலே தீக்ஷித்துக் கொண்டு ஆரியபாஷை தெரியாதபடியால்,—மார்க்கர் - சைவ சித்தாந்தமார்க்கஞானிகளா யிருக்கின்ற தேசிகர்,—கண்ட நூ லோதி - தமிழ்ப்பாஷையிற் பண்ணின சாத்திரத்தைப்படித் ததனாற் பதிபசுபாசலக்ஷணங்களை யறிந்ததான், ஒருபிரதேச ங்களையறிந்ததான், அவரவர் மரியாதியில்வந்த வந்தந்த ஞா னங்கொண் —நதந்தஞானஞ் சாக்ஷாத்காரரூபமாய்ப் பலத துக்குவருப்பொருட்டு ஒன்றுக்கொன்று ஐககாரியாயிருக்கின ற சரிகை க்ரியை ஸாலம்ப நிராலம்ப சிவயோகங்களை யனுஷ் டிதது,—வீடுகாதலிப்பவர்கட்கு-முத்தியை விரும்புமவர்களுக் குச் சாக்ஷாத்கான பதமுத்தியிலிருந்து பாரம்பரியத்தினாலே தான்,—ஈசன் புண்டரீகத்தாள - ஓதனத்தினது பாகம் தேவ தத்தனதுபாகம் எனபதுபோல ஈசன் புண்டரீகத் தாள் என் றுஞ் சொல்லப்படுமாதலால், இருளிரூற்கு விக்த சூரியனது கி ரணத்தினு லலர்ந்த தாமரைப்பூபோன்று மலசத்தியினர்கு விக திசனது சத்தியா லலர்ந்த ஞானக்கிரியாரூபசொரூப சிற்

சத்ருபவியத்த சிவதத்வத்தை,—சேரும்பரிசினை - பொருந்து முறைமையை,—புகலலுற்றும் - சொல்லுவாம்.

ஆகையாலன்றே சதநியோ நிர்வாணதீக்ஷையிலே தேசிகனுக்கன்றி சாதகனுக்கு ஞானம் வேண்டுவதில்லை; யாதலாற் றேசிகனுக்கு ஞானம் ப்ரதாநம்.

சாதகர்களுக்கு தீக்ஷை ப்ரகாசமென்றும் ஸ்வாயம்புவ வியாகநத்திற் சத்தியச்சோதிபாகங்களால் விஸ்தரித்திருக்கையால், ஞானம் தீக்ஷாகன்மத்துக்கங்கம், தீக்ஷாகனமமங்கியென்பதும்; மலம் திரவ்யமாதலால் நேத்திரபடலம்போல ஞானகொடிகளாலும் போகாதென்பதும் மேல்விஸ்தரித்துச்சொல்வாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ-து. சாமுசித்தர் வைநயிகர் ப்ராகிருதரெனமூவருள், ஆற்றலுமறிவுங்காதலுமில்லாத ப்ராகிருதரையொழித்து, ஒழிந்தவிருவருள் முற்செய்தவவிசேடத்தாற் சாமுசித்தராய்ப் பிறந்து வீடு காதலிக்குஞ் சிவபத்தரை: விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலரைப்போல நூல்வழியானன்றித் தானே சிவகதியிற் சேர்த்துவனாகலின் அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான், முறைமையின் மந்ததரமுதலிய சத்திநிபாதமுடையவராய் நூல்வழியான் முத்தி பெற விரும்பும் வைநயிகராயினோர்க்குச் சிவகதி கூடுமுறைமையினை ஈண்டு வகுத்துக் கூறுகின்றுமென்பதாம்.

சன்மார்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை.

சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள்.

கண்டநூல் அவர்களெல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்டநூல்.

இதனானே நுதலியபொருளுங்கேட்போரும்பயனுங் கூறியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

இதனாற் சொல்லியது இன்னூ லார்க்குச் சொன்னதென்ன ? வினவுவார்க்கெனறு மேலருளிச்செய்கிறார்.

பண்டைநற் றவத்தாற்றோன்றி - முன்னஜன்மங்களிற் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே நன்றாக தவங்களைப்பண்ணி யந்த பலத்தாலே பூமியின்கணணே வந்தவதரித்து,—பரமனைப் பதிபண்ணுந் தொண்டரை - பரமேஸ்வரனளவிலே மிகுந்த வழிபாடுசெய்யு மடியாராகாயுள்ளார்களை,—தானேயாய கதியினிற் றெருப்பன - அந்தப் பரமேஸ்வரனா ருனே சுத்தமாயிருக்கிற சாயுச்சியத்திலே கூட்டுவன,—மார்க்கர் கண்டநூலோதிவீடு காதலிப்பவர்கட்கு -சன்மார்க்கத்தி லுள்ளா ராரா யப்பட்ட ஞானசாத்ரங்களையோதி மோக்ஷத்தை யெப்படியே பெறுவோமென்கிற வாசையினுடனே கேட்டதையுடையவர்களுக்கு,—யீசன புண்டரீகத்தாள் சேரும்படிசினைப் புகலலுற்றும் - தம்பிரானுருடைய ஸ்ரீபாதகமலங்களைப் பொருந்து முறைமையைச் சொல்லப்புகாநின்றேன்—எ-று.

இதனாற் சொல்லியது இன்னூனுத்தமர்கது மதமர்க்கும் வேண்டாவேண்டும் மததிமர்கு வேண்டுமெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

(சாமுசித்தர், வைநயிகர், ப்ராகிருதரென்னுமிவரு ளாற்றனு மறிவுங் காதலுமில்லாத ப்ராகிருதரை யொழித் தொழிந்த இருவரில்) பண்டைநற்றவத்தால் - முற்செய்த தவவிசேடத்

தால்,—தோன்றி - சாம்சித்தராய்ப் பிறந்து,—பரமனை - முத ல்வனிடத்தில்,—பத்திபண்ணும் - வீடுகாதலித்துப் பத்திபண் ணுகின்ற,—தொண்டரை - சிவபத்தரை,—தானே-விஞ்ஞான கலர் ப்ரளயாகலரைப்போல நூல்வழியானன்றித் தானே,— தூயசத்தியினிற் செருகுப்பன் - சிவசத்தியினிற் சேர்த்தருளுகலின அவர்க்கு நூல்வேண்டாமையின்,—மார்க்கர் - ஞானிகள்,—க ண்டநூலோதி-ப்ரமாணமென் றறிந்ததைக்கொண்ட நூலோ தி யதன்வழியான்,—வீடுகாதலிப்பவர்கட்கு - முறைமையின் மந்ததரமுதலிய சத்திநிபாதமுடையவராய் முத்திபெறவிரும் புமவைநயிகராயினோர்க்கு,—ஈசன் - சிவனுடைய,—புண்டரிக தகாள்சேரும் பரிசினை - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகூடுமு றைமையினை,—புகலலுற்றும் - வகுத்துக்கூறலுற்றும் எனப தாம்.

இதனானே நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனும் கூ றியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலவையடக்க முணர்த்துகிறார்.

மறையினு லயனுன்மாலான் மனத்தினுன் வாக் கான்மற்றுங், குறைவிலா வளவினுலுங் கூறொணு தா கிநின்ற, விறைவனூர் கமலபாத மின்றியா னியம்புமா சை, நிறையினூர் குணத்தோர்க்கெல்லா நகைபினை விறு த்துமன்றே. (௪)

மறையினுல்.........விறுத்துமன்றே. எ-து. சாதுர்வேத ங்களாலும் பிரமாவாலு மாயனாலு முக்குணங்களுடன் கூடிய

சஙகிலிட்ட முதலிய மூவிதமான மனத்தினாலும் வாக்கியமா சிய வுரையளவைகளாலு மற்றக் காண்டன்முதலிய வளவை களாலு மின்னபடியென றளவிடற் கரிதாகின்ற நிலைகளா லளவிடப்படாதிருக்கினு மிப்பொழுதியான் கத்தாவினுடைய ஸ்ரீபாதகமலங்களை யடைகையின்பொருட் டிந்நூலினைக் கண்ணச் சமிதஞ்சொல்லு மாதரவு மெத் தன்மைக் காக்கு மெனின்? நி றைவினை யடைந்த வியர்கையை யுடைய ஞாதாக்களானவர்க்கு ஞ் சிரிப்பையுண்டாக்கும்—எ-று.

அவையகத்தாரெல்லாரானும் வழிபடுகிளவிசொல்லுத லவையடக்கமெனப்பெறும். "அவையடக்கியலே யரிறபதத்தெரி யின-வல்லார்கூறினும் வகுத்தனர்கொண்மினென - றெல்லாமாந் தர்க்கும் வழிமொழிந்தன்றே" என்றார்தொல்காப்பியனா ரெனவறிக.

அவறெனக்கிளவியு மின்றெனக்கிளவியு மாமெனக்கிளவியுமா குரெனப.

ஆசை - எழுவாய், நிறுத்தம் - பயனிலை. (ச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலவையடக்கமும், சிவன வாக்குமனாதீதனென்பது மு-து.

வேதாகமங்களினாலு மனத்தினாலுங் குற்றமற்ற வநுமா னங்களினாலும் சருஷ்டி ஸ்திதி கர்த்தாக்களாகிய ப்ரம்ம விஷ் ணுக்களினாலு மறியப்போகாத கர்த்தாவினுடைய கமலமலா போன்ற ஸ்ரீபாதத்தினுடைய தன்மையை யானிவ்விடத் தா சையுடனே சொல்லுகிறேனென்கிறது;பரிபூரணஞானமுடைய வர்களுக்கு ஒழிவற்ற விஸ்மயத்தை யுண்டாக்குமென் றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அவையடக்கங்கூறுகின்றார்.

மறையினால்-பதியினாற் பாரம்பரியமா யதிஷ்டிக்கப்பட்டுத் தனதவதி சர்வஞ்ஞனாயிருக்கின்ற பசுவினாற் பண்ணப்பட்டபடியாற் சிறிதிடத்து பதிஞானமெனறும் பசுஞானமென்றும் பதிப்பிரமாணமெனறும் பசுப்பிரமாணமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இயற்கையால் காதரூப பாசரூபமாதலானும் மானமஞானத்தை விளக்குதலால் ஞானமென் றுபசரித்தலானும் பாசஞானமெனறும் பாசப்பிரமாணமென்றுஞ் சொல்லப்பட் டியல்பினு லானமசிற்சத்திபைப பொருதிப் பசுபாச பதார்த்தமாததிரத்தையே படிக்கும் வேதங்களால்,—கூறொணுதாகி - சிறிதிடத பொருப்ரகாரத்துப் பதிபதார்த்தத்தைக்கூறி வேறுய்க்கூறுமாகினு மியல்பாகிய விலக்ஷணதரத்ற் சொல்லப்படாததாகி,—அயனால்மாலால் - சிவாநுக்கிரகம்பெறற நிரஞ்சனவிதி விஷ்ணுக்களுக்கு வேறுகிச சாஞ்சனராயிருக்கின்ற விதிவிஷ்ணுக்களுக்குப் பசுத்துவ நீங்காதபடியினாலே பாசஞானதரால் விளங்கிப் பசுஞானப் பசுப்பிரமாணமாகிக காணடல்முதலிய த்ரிப்பிரமாணமாகி யவரவர்களது சிறசத்திமானங்களா லவர்களா லறியப்படாததாகி,—மனததினால - பாசஞானம் பாசப்பிரமாணமெனகின்ற மனமுதலிய வுட்கருவிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினாலும் கேத்ரமுதலிய புறககருவிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினாலும் பாசயோகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினாலும் பசுயோகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினாலு மறியப்படாததாகி,—வாக்கால் - உலோகவாதஞ் சத்தியமு மசத்தியமுமா யிருக்குமாதலால், அதற்குட் சத்திய மாகமப்பிரமாணத்தி லடங்குமாதலாற் பொதுவாகு மந்த உலோகவாதத்தின லறியப்படாததாகி,—மற்றுங்குறைவிலா

வளவிஞலும் - பசுசாத்திரங்களிற் படிக்கப்பட்டுப் பசுப்பிர மாணங்களாகிப் புத்திப்பிரகாசமாகிய லிங்கபார மரிச்சிதஈ விருதநிமுதலாகிய பஞ்சாவயவங்களிஞல் நிறைந்த பாசா துமானங்களிஞலும்,—கூடுறுஞதாகி - அறியப்படாததாகி,— நின்ற - நிலைபெற்ற,—இறைவஞற் - சிவஞரது,—கமலபாதம்- தாமரைபோல விரிகசு சத்தியென்னுஞ் சிவதத்துவ லக்ஷணத் தை,—இன்றிபா னியம்புமாசை - இப்போது நானசொல்லவே ணுமெனகிற விருப்பம்,—நிறையிஞற் குணத்தோர்க்கெல்லாம்- சமதகிஞலே நிறைநக நீர்மையராகிய சகலர்க்கும்,— நகை யினை - சிரிப்பினை,—பிறத்துமனறே - நீங்காதுண்டாகக்கூ தானே.

சிவஞானயோகியருளை வருமாறு.

எ-து. வேதமுதலியவற்ருே மறிதற்கரிய முதல்வனதியல் பை யான சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை; சா ல்புடையா ரெல்லாரும் ஏயே யிஃதோவிவனறிவென் றெள்ளி நகையாடுதற்கேதுவா மெனபதாம்.

அயனுன் மாலான் மனத்திஞன் வாக்காஜெனபுழி, ஆனு ருபு முன்னையவிரண்டும் வினைமுதற்பொருண்மையினும், பினனை யவிரண்டுங் கருவிப் பொருண்மையினும் வந்தன: சாத்தஞற் கண்ணுனெக்கப்பட்டதெனுற்போல.

ஈண்டளவென்றது அநுமானப்பிரமாணத்தை. அயன்மா லென்றது உபலக்கணம்.

கூறெணுதென்றது உபசாரம்.

இனி, அடனென்றது அவ்வேதத்திற் கங்கமாய் அயஞற் செய்யப்பட்ட பதினென் புராணநூலையும், மாலென்றது

மாயோனவதாரமாகிய வியாதனாற் செய்யப்பட்ட இதிகாசநூலையும், மனமென்றது மனுமுதலியவிருடிகளான் மனத்தானினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூலையும், வாக்கென்றது அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென இருவகைப் படுத்தெடுத்துக்கொண்டு அதனபொருளை நிச்சயித்துரைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூர்வமீமாஞ்சை யுத்தரமீமாஞ்சைகளையும், அளவென்றது அளவைநூலாகிய தர்க்கசாத்திரத்தையும். ஆகுபெயரா லுணர்ந்தினவெனக்கொண்டு, வேதத்தானு மதற்கங்கமான புராணமிதிகாசமிருதி மீமாஞ்சை தருக்கங்களானுங் கூறொணாத பாதமெனறுரைத்தலுமொன்று.

அவையடக்கங் கூறியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

மேலவையடக்க மருளிச்செய்கிறார்.

மறையினால் - இருக்கு எசுசு சாமம் அதர்வம் என்கிற நாலுவேதங்களினாலும்,—அயனால் - பிரமாவாலும்,—மாலால் விஷ்ணுவாலும்,— மனத்தினால் - மனத்தாலும்,—வாக்கால் - வாக்கினாலும்,— மற்றுங் குறைவிலா வளவினாலும் - வேறுங் குறைவற்ற வளவைப் பிரமாணங்களினாலும்,—கூறொணாதாகிநின்ற - சொல்லப்படாத தொன்றுயெங்கும் பரிபூரணமாய்ச் சற்றுமசைவற்றுநின்ற,—இறைவனார் கமலபாதம் - அப்படி குறைவற்றுநின்ற தம்பிரானுருடைய சீபாதகமலங்களை,—இன்றியானிபம்புமாசை - இப்போ தொன்று மறியாதயான் ஒருசாத்திரத்திலே சொல்லுவதாகத் துணிந்தவாதரவு,—நிறையினார் குணத்தோர்க்கெல்லாம் நகையினை நிறுத்து

மனறே- சர்வகுண சம்பந்நராயிருக்கிற ஞாதாக்களுக்கெல்லா மெப்பொழுதுஞ சிரிப்பினையுண்டாக்காநிற்கும்—எ-று.

இதனுற் சொல்லியது வேதங்களாலு மரிப் பிரம்மாதிகளாலு மளவைகளாலு மறியப்படாம லிருப்பதொருவதத தனை யான் சொல்லுவேனெனகிற வாசை பெரியோர்களுக்கு சிரிப்பினையுண்டாக்குமெனறு முறைமை யறிவித்தது.

இது சான்றோர் அவையடக்கம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மறையினுல் - வேதங்களினுலும்,—அயனுல் - அயனுலு ம,—மாலால் - மாலாலும்,—மனத்தினுல் - மனத்தினுலும்,—வாககால் - வாக்காலும,—மற்றுங குறைவிலா வளவினுலும- வேறுங்குறைவில்லாத ப்ரமாணங்களினுலும்,—கூடொணு தா சிநின்ற -அரிதற்கரிதாகினின்ற,—இறைவனுர் - முதல்வனது,— கமலபாதம் - கமலம்போலும் பாதமென றுபசரித்துக் கூறப்படு மருளி பல்லை,—இனறியானசொல் - இனறியானசொல்லுவேனென்று எழுநத எனது புல்லியவாசை,—நிறையினர் குணத்தோர்க்கெல்லாம் - சால்புடையராய குணத்தினை யுடையாரெல்லார்க்கும்,—நகையினை நிறுத்துமனறே - ஏ யே? இஃ தோஇவனறியெனறெள்ளி நகையாடுதற்கேதுவாமெண்பதாம்.

(இனிமற்றொருவிதம்.)

மறையினுல் - வேதங்களாலும்,—அயனுல் - அவ்வேதத்திற்கங்கமாய் அயனுற்செய்யப்பட்ட பதினெண்புராணங்களாலும்,—மாலால் - மாயோனவதாரமாகிய வ்யாதனுற் செய்யப்பட்ட இதிகாசங்களாலும்,— மனத்தினுல் - மனுமுதலிய

விருடிகள் மனத்தால் நினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதி நூல்களாலும்,—வாக்கால் - அவவேகத்தை கருமகாண்ட ஞானகாண்டமென் றிருவகைப் படுத்தெடுத்துக்கொண் டதன் பொருளை நிச்சயித்துரைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூர்வமீமாம்சைகளாலும்,—மற்றுங் குறைவிலாவளவினாலும் - வேறுங்குறைவில்லாத அளவைநூலாகிய தருக்கசாத்திரங்களாலும்,—கூறொணாதாகிநின்ற - சொல்லுதற் கரிதாகிநின்ற இறைவனுறகமலபாதம் என்றலுமொன்று

இதனானே அவையடக்கங் கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படிச் சிவனை யறியப்போகாதெனப்பிராயி ஞாகாசத்திற பூப்போலபாவபகார்த்தமாய்விடுமென்ற மாணுககனைக்குறித்தாகமமுதலியவற்றாலறியலாமென றுணர்த்துகிறார்.

அருளினு லாகமத்தே யறியலா மளவினாலுந்,
தெருளலாஞ் சிவனைஞானச் செய்தியாற் சிந்தையுள்ளே,
மருளெலா நீங்கக்கண்டு வாழலாம் பிறவிமாயா,
விருளெலா மிரிக்கலாகு மதயரோ டிருக்கலாமே. (ரு)

(இ-ள்.) அருளினுலாகமத்தே யறியலாம் - ஞானாசாரிய னநுக்கிரகத்தைப் பெற்றவர்கள் அபரஞானத்திற் சொல்லப்பட்ட வாகமப் பிரமாணத்தாலும் சிவனை யறியலாம்.

அளவினாலுந் தெருளலாஞ் சிவனை - புகையைக்கொண் டனலை யநுமித்தறிந்தாற்போலச் சத்தியினது காரியத்தைக்கொண்டு சத்திமானாகிய சிவனையு மறியலாம்

ஞானச்செய் தியாற் சிந்தை யுள்ளே மருளெ லா நீங்கிக்கண்டு வாழலாம்	ஞானமாகிற தீபம் பிரகாசிக்கவே யாண வாதியாலுண்டாகிய மயக்கவிகற்பநீங்கித் தன்னுள்ளே பலகாலு மநுசந்தானம்பண் ணிக்கொண்டு பரமமான நிட்டையைப்பொ ருந்தி நாடோறும் வாழவே
பிறவிமாயா விருளெலா மிரி க்கலாகும்	பிறப்பை யுண்டாக்குகிறதற்குக் காரண மாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமு மோ ட்டலாம். இங்ஙனம் பாசக்ஷயம்பிறக்கவே
அடியரோ டி ருக்கலாமே.	சிவாநுக்கிரஹத்தைப் பெற்ற முத்தான் மாக்களைப்போலச் சிவானந்தாநுபூதியைத் திளைத்திருப்பார்கள்—எ-று.

அளவினாலுமெனற வும்மையால் யோகக்காட்சியாலுஞ் சிவனை யறியலாமெனவறிக.

சிவனை எ-து. நடுநிலைத்தீடமெனவறிக.

இவை யைந்தும் பாயிரம்.

"ஆயிரமுகத்தாலகன்றதாயினும் - பாயிரமில்லது பனுவ லன்றே". "வகைகமதிகாரமெனறிரண்டுஞ் சொல்லச் சிறப் பெனனும் பாயிரமாஞ்சிர்" என்றாராகலிற் சிறப்புப்பாயிர மாயிற்று.

*"ஆக்கியோன்பெயரேவழியேயெல்லை - நூற்பெயர்யாப் பேநுதலியபொருளே - கேட்போர்பயனொடாயெண்பொருளு ம் - வாய்ப்பக்காட்டல்பாயிரத்தியல்பே" எனபதனால் ஆக்கி யோன்பெயர் - அருணந்திதேவநாயனார், வழி - சிவஞான போதம், எல்லை - நடுநாடிட் டிருத்துறையூர், நூற்பெயர் - சிவஞானசித்தி, யாப்புத்தொகைவிரிநுதலியபொருள் - பதிமு தலிய முப்பொருளினதிலக்கணம், கேட்போர் - அவர் மாணு

க்கருட் டலைமையாகிய மறைஞானசம்பந்தநாயனார், பயன்வீடு பேறு; மேல்வந்தவாறுகாணக. * தொல்காப்பியம் பாயிரம்.

யாதானு மொருநூற்குப் பொருளுரைக்குங்கால் உரைவகை விருத்திவகை காண்டிகைவகையென மூவிதப்படும். ஈண்டிந்நூற் குரைக்கப்பட்டது காண்டிகைவகையெனவறிக.

அஃதாவது:—"பழிப்பில்சூத்திரப்பட்டபண்பிற் - கரப்பின்றிமுடிப்பதுகாண்டிகையாகும - விட்டகல்வின்றிவிரிவொடுபொருந்திச் - சுட்டியசூத்திரமுடித்தற்பொருட்டா - வேதுநடையினுமெடுத்துககாட்டினு - மேவாங்கமைந்தமெய்ந்நெறித்ததுவே" எனுமுர் தொல்காபபியனார், பொருள்-மரபியல். (ரு)

உரையாசிரியர் அவையடக்கம்.

"ஓரா தெழுதினே னாயினு மொண்பொருளை
யாராய்ந்து கொள்க வறிவுடையார்—சீராய்ந்து
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்".

ஓர்வகையானே பாயிர முற்றிற்று.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி யறியப்படாதபொருள் கர்த்தாவென்னில்? இல்லையாம்; அதனாற் பயனுமில்லையாம். அஃதனறியும்வேத சிவாகமங்களும் ப்ரமாணங்களு மேதுக்காகவென்னில்? அவையனைத்தும் * அர்வாசீநபதாவாச்யமாய் ஜகத்சிருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணுஞ் ஸதாசிவாதிமூர்த்திகளைப்போதிக்கும் பரமசிவம் †ஸ்வரூபஞானரூபமாகவேத்ய மென்பதை மேற்கூறுகின்றது.

* அர்வாசிகபதவாச்சியமாய் - கீழ்ப்பட்ட பதத்தினாலே சொல்லப்படுகிறதாய், † ஸ்வரூபஞானானுபவைகவேத்யம் - ஸ்வரூபஞானத்தினாலே யுண்டாகிற யநுபவமொன்றினாலே யறியபபடும்.

அருளினா லாகமததே யறியலாம் - கருணையினாலே தரித்த சதாசிவ மஹேஸ்வராதி மூர்த்திகளினுடைய லக்ஷணங்களை யாகமததிலே யறியலாம்,—அளவினாலுந் தெருளலாம் - ப்ரத்யக்ஷமன்றி யாகமங்களினாலு மநுமானங்களினாலு முணரலாம்,—சிவனை ஞானசசெய்தியாற் சிக்கையுள்ளே மருளெலா நீங்கிககண்டு வாழலாம்-பரமசிவனை யவனது க்ரியாசத்தி ‡ சம்யோகத்தா லானமக் கிரியாசத்தியினாலே பாசங்களைநீங்கி, யவனது ஞானசத்தி சம்யோகத்தா லான்மஸ்வருப ஞானசத்தியினாலே யானமாவிற் சிவனை யநந்நியமாகக்கணடு, சிவாநந்தாநுபவியாகலாம். ஆதலாற் பரமசிவம் அநுபவைகவேதயம்,—பிறவிமாயா விருளெலா மிரிக்கலாகும் - அவ்வாறு சிவாநுபவமுண்டாகவே ஜனமததுக் கேதுவாகிய § மலமாயாகனமங்க ளெல்லாவற்றையுங் கெடுக்கலாம், இப்படிப்பட்ட ஞானதிற்குப் பக்குவமுண்டா மாறெங்ஙனமெனில்? அடியரோடிருக்கலாமே - சிவபத்தர்களுடனேகூடி யவர்களை வணங்கி வழிபட்டு அவர்களுபதேசித்தபடி நடக்கவுண்டாம். இவ் விரண்டு விருத்தத்திறகும் சம்மதி.

‡ சம்யோகம் - கூட்டரவு, § மல மாயா கன்மம் - ஆணவம் மாயை வினை.

* [illegible]
[illegible]
[illegible]

ண꞉ கல்ருவிஷய꞉ வஷேகூடுவாவீரெந வதநிநஉந꞉
கலருநவச꞉ ॥ *

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவனிப்படி ப்ரமாணத்தரானுற் சூந்யப்பொருளோவெ ன்ன? அன்று; பதிப்பிரமாணததாற் பார்க்கப்படுமெ பொருளெ வாறு கூறுகின்றார்.

ஆகமத்தே-பிறன்படிக்கும் வன்னபதவாச்யங்களை கே ட்கும் வ்யோமபௌதிகாகம வெழுத்தைப்பார்க்கு நினைக்குந தீக்ஷாவானகளாகிய நமது மனச்சஙசற்பத்தினுல், வயோம பௌதிகத்தொங்யோடு கிளம்பிய புத்தியினுற்பொருநதப்பட்ட வன்னபதவாக்யமயமா யுச்ஞரோசையாகிய மததிவைவா க்குருபமா யிருதயத்திற்ரேற்று மாத்தியான்மிக சடாகமத்தி ல், கரியிலக்கிநிபோலவந்த வன்னபதவாக்யக் கிரமத்தி லாவிா ப்பவித்தப் பொருள் போதிப்பதாய்; மஹாப்ரளைய பரியநத காசமில்லாமற் சுத்தவித்கையிலிருக்கு மாதிதைவிக திவயாக மத்திலேவந்த சாங்த்யமாகிய,—அருளினுல் - சிவசத்தியாகிய வாதிதைவிக திவயசிதாகமத்தினுல், திரும்ப விதுகாரியலக்ஷ ணையாதலா லதினுல் விளக்கப்பட்ட நமது சிற்சத்தியாகிய வாதியான்மிக சிவாகமத்தினுற் சிவனை,—அறியலாம் - பரோ க்ஷமாய் நிச்சயிக்கலாம்,—அளவினுலும் - திவ்யசிவாகமத்திற் சிவனுற் காண்பிக்கப்பட்டுச் சிவசத்தி யதிஷ்டித புத்திப்பிர காச கலுஷித லிங்கபராமரிச வ்யாபாரசீலமான நமது சிற்ச த்தி யநுமானத்தினுலும்,—தெருளலாஞ் சிவனை - பரோக்ஷ மாயறியலாம்,—த்யானசமாதிபெறு மங்கயோகவாசனையில்வ ந்த பதிந்த சிவசத்தியினு லக்ஷ்சமாதிசமய மாத்திரத்தி

ல்,—மருளெலாநீங்க - மலமூல வஞ்ஞானங்களெல்லாம் போக,—சிந்தையுள்ளே - திரும்பவந்தச் சிவசத்தியினால் விளங்கிய நமது சிற்சத்தியிலே,—ஞானசசெய்தியால் - அந்த நமதுசிற்சத்தி விருத்திலக்ஷண சதேகஜீவன முத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால்,—கண்டு - சாக்ஷாத்கரித்த பரோக்ஷமாகப் பார்த்து,—வாழலாம் - நமதந்தச் சிற்சத்தி வ்யாபார சாக்ஷாத்காராகார சிவாநுபூதியினது பூரிதகலாகிய நமது சிவாநந்தத்தின தநுபூதி லக்ஷண ஸ்வாநுபூதிமானகளா யிருக்கலாம்,—சரீராந்தசமயத்திலே யந்தஜீவனமுத்தி சாக்ஷாத்கார சாமர்த்யத்தினாலே சேவித்துத் திரும்பத்திரும்பவாராதபடி, பிறவி மாயாவிருளெலாம் - (பிறவியென்றதாகுபெயர்) ஆதலால், பிறவிக்கேதுவாகிய கனமமலம்,—மாயாவிருள் - மாயாமலம், திரும்பமாயாவிருளை யெடுத்துக்கொண்டு மாயாவிருள் - கெடாத வநாதிசித்தவாணவமல மிவைகளெல்லாம்,—இரிக்கலாகும் - நம்மைப் பந்தியாமற் பொருளுண்மைமாதரமா யிருக்கப்பண்ணலாம்,—அடியரோ டிருக்கலாமே - நிரதிசயவிதேக பரமுத்தி பலசர்வார்த்தவிஷய சிவசாக்ஷாத்கார வ்யாபாரகாரமா யிருக்கின்ற நமது சிற்சத்தி சமவேத சிவாநுபூதியினது பூரித்கலாகிய சிவாநந்தாநுபூதியாகிய ஸ்வாநுபூதிமான்களாய்க் கொண்டு அடிமை சிவசத்திசமான தமது சிற்சத்தியையுடையராகிய முத்தான்மாக்களோ டொத்து நாம்வயாபிக்கலாமே.

முனசொன்ன ஜீவன்முத்தியவஸ்தையிலேயாகிற் சிவபத்தர்களோடு கூடியிருக்கலாம். பரமுத்தியிலே பரதந்திரியங் கூகைபதமெனறு ஞானமிர்தத்தி விருத்தலினு லடிமைத் திரமில்லாதபடியினாலே சிவன்களொன்றல்லா தடியர்களென்று சிவசமான முத்தான்மாக்களைச் சொல்லப்படா தென்பதறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

எ-து இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும், அவனை அவ்விறைவனுரெனப்படும் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தினநுபவமுடைய தேசிகரருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம், கேட்டதனை அதற்கநுகூலமானவளவையாற் சிந்தித்தமறியலாம்: சிந்தித்ததனைத்தன்னறிவின்கண்ணே சிவஞானத்தான் மாசறத்தெளிந்தறிபலாம்; அதனாற் பாசக்ஷயம்பண்ணி நிட்டைகூடிச் சிவானந்தாநுபூதியும் பெறலாமென்பதாம்.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. மேல் அவையடக்கத்துட் கூறியதுபற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று.

இக்கடவுள்வணக்க முதலாயினவெல்லாம் பரபக்கத்தானுமுகத்தாற் கூறிப் போந்தனவேயாயினும்; பரபக்கஞ் சுபக்கமென விதனை இருநூலாதலுங் கொள்ள வைத்தமையின ஈண்டும் வேறு கூறினார்.

அறுவகைச்சமயத்தோன்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள்வணக்கங்கூறுமுகத்தாற் சுபக்கத்தி னிறைவனாவானிவனென்பதூஉம், ஏனை நான்குசெய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனாலியம்பப்படும் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் பொதுநூல்சிறப்புநூலெனனும் வேறுபாடுமுணர்த்தப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

இந்தவத்தந்தன்னை யறியுமுறைமை யெங்ஙனேயென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அருளினு லாகமத்தே யறியலாம் - தம்பிரானார் திருவருளுண்டானவர்களுக்கு வேதாகமங்களினுலு மந்தப்பொருளைக்கற்றுத் தறுபவிக்கலாம்,—அளவினாலும் தெருளலாம் - அனவை

ப்பிரமாணங்களினாலும்சிந்தித்தறிபலாம்,—சிவனைஞானச்செய்தியாற் சிந்தையுள்ளே மருளொலாநீங்கக்கண்டு வாழலாம்- மந்தகதராவை யிப்படி ஞானம் ப்ரகாசித்தமுறைமையாலே அஞ்ஞானங்களெல்லாம் விட்டுநீங்கத தன்னுடைய விருதயத்திலே பேரின்பதநைதயுந தரிசித்த நுபவிககலாம,—பிறவிமாயா விருளெலா மிரிககலாகும் - ஜநநங்களை யுண்டாக்குகிற மலமாயாதிகனமங்களையு மோட்டலாம்,—அடியரோடிருககலாமே - இப்படிபெற்ற திருவடியடியார் திரட்சியிலே கூடியிருக்கலாம்—எ-று.

இதனாற சொல்லியது சிவனுடைய திருவருளுண்டானவர்களுககு வேதாகமங்களினாலு மளவைப்பிரமாணங்களினாலுந தங்களிருதயத்திலுங்கண் டநுபவிககலாமென்றுஞ் சநநங்களையுண்டாக்குகிற மலங்களைப் போக்கிககொள்ளலாமென்றும், இப்படிட்பெற்ற வடியார்களுடைய கூட்டத்திலுங் கூடியிருககலாமெனனு முறைமையு மறிவிததது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(இறைவனியல்புஅப்பெற்றித்தாயினும்)சிவனை - அவ்விறைவனை,—ஆகமத்தே - அவ்விறைவனுலெனப்படும் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தை,—அருளினு லறியலாம் - அநுபவமுடைய தேசிகர் அருளிச்செய்யு முபதேசததால் கேட்டறியலாம்,—அளவினும் - கேட்டதனை யதற்கநுகூலமான அளவையாலும்,—தெருளலாம்-சிந்தித்து மறியலாம்,—சிந்தையுள்ளே - சிந்தித்ததனைத் தன்னறிவின்கண்ணே,—ஞானச்செய்தியால் - சிவஞானததால்,—மருளெலாநீங்கிக் கண்டுவாழலாம் -மாசறத்தெளிநது மறிபலாம்,— பிறவிமாயா விருளெலா மிரிக்கலாகும் - அதனால் பிரவிமாயாமைக்கேதுவாகிய பாசகூட்டமும் பண்ணலாகும்,—அடியரோடிருக்கலாமே - அதனா லவனடியாரோடு கலந்து நிட்டைகூடி சசிவானந்தாநுபூதியும் பெற்றிருக்கலாம்.

இதனுனே பொதுநூல் சிறப்புநூலென்று வேறுபாடுகூறி யவாறு.

"ஐந்துதுதி"
என்னும் பாயிரம் ஐந்தும்
முற்றிற்று.

* 'ஐந்துதுதி' என்னும் சுபக்ஷசெய்யுட்டொகைச்செய்யுள் வரையறுத்தது 'அறுவகை' 'எனவே' 'பண்டை' 'மறையினால்' 'அருளினால்' என்னும் ஐந்து செய்யுட்களையே! இச்செய்யுட்களைந்தினையும் பெரியவெழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு எல்லாவுரையாசிரியரும் உரையிட்டிருக்கின்றனர்.

மற்ற 'ஆதிகடு' 'ஈசனருள' 'அருமறை' 'நீடுபுகழ்' 'போதமிகு' இவ்வைந்தும் பரபக்ஷ செய்யுட்டொகைச்செய்யுள் வரையறுத்த 'முகவுரையிற்றசம்' என்பதனுளடங்கியவை. இவற்றில் முதல் மூன்றுசெய்யுட்கும் சிவாகரயோகியர் ஞானப்பிரகாசர் இருவரும் உரையிட்டிருக்கின்றனர். பின் இரண்டிற்கு சிவாகரயோகியர் ஒருவரே உரையிட்டனர். இச்செய்யுட்களைச் சிறிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

'ஒருகோட்டன' என்னுஞ் செய்யுள் தொகைச்செய்யுளிரண்டினு மடங்காமையாலும், விநாயகனை வெவ்வேறுகாரியங்கட்கு மிடையூறு நீங்குதற்பொருட்டு முன்னர்த் தியானிக்கவேண்டுமையாலும், உரையாசிரியர் யாவரும் பரபக்ஷ சுபக்ஷ மிரண்டிடத்தும் வைத்துரையிட்டனர். ஆதலால் இச்செய்யுளையும் பெரிய வெழுத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

'முகவுரையிற்றசம்' ஐந்துதுதி'என்னும்இரண்டுசெய்யுளும் பரபக்ஷத்திற்கு முன்னர்க் கூறியிருப்பதை மறைஞானதேசிகர் 'ஒருகோட்டன்'என்னுங்காப்புச்செய்யுட்குப்பின்னர்க்கூறி,இவற்றின கருத்தாய 'சித்திதன்' என்னும் அகவலைக்கூறினர், சுபக்ஷ அதிகார மிஃது விளங்குதற்பொருட்டு. இதனையும் சிறிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

சிவமயம்.

அளவை.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதிகார மெனுநுதலிற்றோவெனின்? பதிமுதலிய முப்பொருளையும் விளக்குவதாயுள்ள வளவைபபிரமாணங்களைப் பதினுலு திருவிருத்தத்தாற் பெயரு முறையுந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

அளவையென்பது - அளந்தறியப்படுவது. அஃதெவ்வாறுமெனின்? உலகத்துப்பதார்த்தங்களை யெண்ண லெடுத்தன முகத்த னீட்டலென்னு நால்வகையளவிறு லளந்தறியுமாறு போலப் பதிமுதலிய பொருள்களைப் பக்குவான்மாக்கட்களந்தறிவிக்கைபொருட் டளவைப்பிரமாணங்களை முதற்கட் கூறியதெனவறிக. "பண்ணிலாற்கில்லாத பாட்டிற்பயப்போன்று, கண்ணிலார்க்கில்லாக் கவின்போன்று—மெண்ணிலாவஞ்சொலளவை யறியாதவர்க்கில்லை, செஞ்சொலளவின் சிறப்பு." என வளவைவிளக்கத்தி லறிக.

இத்தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோவெனின்? காண்டன் முதலிய வளவைப்பிரமாணங்களைப பத்துவகை யானே பெயரு முறையுந் தொகுத்துக்கூறி அவைகளைக் காண்டன முதலிய மூன்றி லடக்கி யுணர்த்திற்று.

அளவைகாண்டல் கருதலுரை யபாவம்பொரு ளொப் பாறென்ப, ரளவைமேலு மொழிபுண்மை யைய மீகத்தோ டியல்பெனநான், களவைகாண்ப ரவைபிற் றின் மேலுமறைவ ரவையெல்லா, மளவைகாண்டல் கருதலுரை யென்றிம்மூன்றி னடங்கிடுமே. (க)

(இ-ள்.) அளவை காண்டல் கருதலு ரை யபாவ ம் பொருளொப் பாறெனபர் — அளவைப்பிரமாணம் வல்லார்கள் அறுவகைதெனபர்கள். அவையாவன? காணடலெனவு மநுமானமெனவு மூரையெனவு மபாவமெனவும் அருத்தாபத்தியெனவும் உபமானமெனவும்வரும். அவை வருமாறு.—

காண்டலாவது - ப்ரத்தியக்ஷம், மறைந்து மலத்திற் கரணம் வாய்த்திடவு மத்கமறிநதிடுங்கால் காண்டலாம்.

கருதலாவது - கண்டபொருளை யநுமித்தறிதல்.

உரையாவது - ஆகமப்பிரமாணம்.

அபாவமாவது - "ஒனறினை மற்றொன்றென்றொருவிப்பி னுண்மையின்றொடொன்றனபாவமெனவோர்". இதனை விரித்தறியி லைவகைப்படும் என்றுமபாவமு மில்லதனபாவமு மொ ன்றிலொன்றபாவமு முள்ளதனபாவமு மழிவுபட் டபாவமு மென வைந்தபாவம்.

முயற்குக்கோடில்லையென்கை என்று மபாவம்.
பெரியோர்வாயிற் பொய்யில்லையென்கை இல்லத னபாவம்.

கடத்தின்கட் படமில்லை படத்தின்கட் கடமில்லை
யென்கை ஒன்றிலொன்றபாவம்.

ஆனைப் பந்தியிற்சண்டிலமெனகை உள்ளதனபாவம்.

கட முடைந்தா லஃதில்லையெனகை அழிவுபட்ட
பாவம். எனவுணர்க.

பொருளென்பது - அருத்தாபத்தி, அஃதாவது? "உடுத்
தலகோதும் பொருளருததாபத்தி யாமிதுதா, னெடுத்தமொ
ழியினஞ் செப்புவதாகுமெ இவவூரிலருள், படைத்தவனெ
னிற் படையாதவருள ரொனறுமிவன், கொடுப்பவனெனனிற்
கொடாதாருமுண்டென்று கொள்வதுவே". எனவறிக.

ஒப்பாவது - "கண்ணன்கருமுகில்போல் வண்ணனெனக்
கேட்டவனைக் - கண்ணுமுணர் வொப்பனவேகாண்" எனவறிக.

அளவைபேறு இங்ஙனங் கூறிய வறுவகைப் பிரமாண
மொழிபுண்மை த்தில் மொழிடெனவு முண்மையெனவு மை
யைதிகத்தோடி திகமெனவு மியல்பெனவும் நால்வகைப் பிர
யல்பெனநான்க மாணங் கூறுவர்கள்.
ளைவகாண்பர்

அவையிற்றில் ஒழிபாவது:—"சேரரொழிபென்று
செப்படபடுவது திணபுவிமேற, போராடிநின்று
பொருதாரிருவர்தம் போர்க்களத்துப், பாராரிராக
கவன் வென்றுனெனிற்ரன் பரிசழிந்து, சேராமி
ராவணன தோற்றசசொல்லாயி னிகழ்வதுவே"
எனவறிக.

உண்மையாவது - சம்பவம், அஃதாவது:—துயக்க
ரவுண்மை யெனகாவலர்க ணிக்துரைப்ப, திய
ற்கைப்பொருளினையிற்றெனவாமிது தாளுரைக்கி

ண், வியச்குற்றகால்சலிக்குத் தீச்சுடு நீர்ளுளிரும், வயகருற்றமண்வலி தெனறுபட்டாங்கு வழங்குவதே" எனவறிக.

ஐதிகமாவது— கொன்டயில்வேலைக் கடல்புடைசூழும் குவலயததோரன்புடனுலி லலகையுக்டெவபாக ளெனபதவு,மினடயில்புர்றில் விடகாகமுண்டெனப ரொன்பதவு, மெனபாகளுவல ரெனபது மைதிக மெனபர்களே". எனவறிக.

இயல்பாவது.— "மாமேலிருந்தொரு கோருவெவிற்சுவளிக் கோறரலுக், துமேலிருநதொரு கோருவெனிற் றரவேதுணிந்து, பூமேவுங்கண்ணழுத் தங்கோல்கொடுத்தலும் பூதலததே, காமேவியம்பென்று கூறுவர்கலலசொன் னுவலரோ".

இங்ஙன நால்வகைப் பிரமாணங்களையு மறிக.

அவையிற்றின் மேலு மறைவர் — இங்ஙனங்கூறிய பத்துப்பிரமாணத்தின் மேலும் ப்ரமாணமுண்டென்று சொல்லுவர்கள.

அவையெல்லா மளவை காண்டல் கருதலுரை யெனறிம்மூன்றி னடங்கிடுமே. — அந்தக்காண்டன்முதலிய பத்தும் ப்ரத்தியக்ஷ மநுமான மாகமம் மூனறினுள்ளு மடங்கும்—எ-று.

முற்கூறிய வபாவமு மியல்புங் காண்டலிலடங்கும். அஃதெங்ஙனமென்னில்? இங்ஙனங்கூறிய வபாவம் இருவிதப்படும்; கண்ணுற் காணப்படுவதெனவும் காணப்படாததெனவுமென்.

இதன்முந்தியது கண்ணாற் காணப்பட்டிருக்கிற கடாதியினுடைய தோற்றரவு கண்ணுக்குக் காணப்படுகையினாலே காண்டலிலடங்கும். மற்றையது கண்ணாற் காணப்படுவதற்கு விடயமாகாதிருக்கிற பரமாணுவாதிகளினுடைய தோற்றரவினறியிருத்தலா லநுமானத்திலடங்கும்.

இயல்பும் பதாதிவதித்துக்கொடுக்கையாற் காண்டலிலடங்கும்.

மற்றவநுமானத்தி லருத்தாபத்தியு முண்மையு மொழிபும் அடங்கும்.

அஃதெங்ஙனமெனில்? தேவதத்தன் பருத்திருக்கையா லிராத்ரி புசிப்பன்; பகற் புசியாதிருக்கையினும் பருத்திருக்கிறானெனும் வியாத்திபைக்கிரிக்கையா லநுமானத்திலடங்கும்.

ஒழிபு - பாரிசேடம். அஃதெங்ஙனமென்னில்? ஜகத்கர்த்தா மாயையுங் கர்மமு மானமாவு மன்றெனவே, சிவனே கர்த்தாவெனறு பாரிசேடத்தால் அநுமித்தறிதலால் அநுமானத்தினடங்கும். அஃதெக்காரணத்தானென்னில்? மாயையுங் கன்மமுஞ் சடமாதலானு மானமா தானாக வறியு மறிவிலாமையானும் சர்வஞ்ஞன கர்த்தாவே சிவனெனவறிக.

சம்பவம் ஆயிரத்தினுறென்னு மெண்ணிக்கையான தவிகாபாவமாயிருக்கையா லநுமானத்தி லடங்கும்.

ஐதிகம் அப்ரமாணமெனவும் ப்ரமாணமெனவு மிருவிதமாம்.

இதன் முந்தியது ஆலின்கட் பேயுண்டென்கை யொருவருமதனைக் காணுதிருத்தலால் அப்பிரமாணமெனப்பெறும். மற்றது சான்றோர் வாக்கியமே மூலமாக விந்தவாலிற் பேயுண்டென் றறுதியிட் டறிகையா லிதுவு முனையி லடங்குமெனவறிக.

சமயிகளிந்தப்பிரமாணங்களை வேறுபடுத்திக் கூறுவர்கள்.

உலகாயிதன் - காண்டலொன்றுமே கொள்வன்.

பௌத்தனும் வைசேடிகனும் - காண்டலுட னநுமானமுங் கொளவன.

சாங்கியன - காண்டலு மநுமானமு முரையுமாக மூனறு ப்ரமாணமுங் கொள்வன.

நையாயிகன - அமமூன்றுட னுபமானமுங்கொள்வன

அருகனும் ப்ரபாகரனும் - அநநாலுட னருத்தாபத்தியுங் கொள்வன.

பாட்டனும் வேதாந்தியும்- அவ்வைந்துடன் அபாவமுங் கொள்வன

பௌராணிகன் அவ்வாறுடன் சம்பவமு மைதிகமுங் கொள்வன்.

இப்படிச் சாயிகள் பேதப்படுத்திக கூறுகையா லிவவாசிரியரும் பத்துப் பிரமாண முண்டென்று ஓதினரெனவறிக.

இதனுட் பலவெழுவாயும், பலபயனிலையுங் காண்க (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ப்ரமாணங்களினாலே ப்ரமேயங்களை யறியவேண்டுகையான முதல் ப்ரமாணங்களின துதேசலக்ஷணங்களைக் கூறுகின்றது.

அளவையென்பது அளந்தறியப்படுமது. அஃதெவ்வாற்றுமெனின் ? உலகத்துப் பதார்த்தங்களையெல்லா மளக்குமிடத்து எண்ண லெடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் எனனும் நால்வகையாலின்று வளத்தறியுமாறுபோலப் பதிபசு பாசமுதலிய பொரு

ன்களைப் பக்குவானமாக்களுக் களங்கறிவிக்கையின் பொருட்டு அளவைப்பிரமாணங்களை முதற்கண் கூறியதெனவறிக.

அல்லாமலுந் தர்க்கயுக்தியாயுள்ளவையு மிந்தவளவையிலே சொல்லப்படுமென்றறிந்து ஆதசப்பிரயோகம் பண்ணவேணுமாகையான முதற்கண் கூறிற்றெனவுமறிக.

> "இராகமறியார் இசைப்பயன் தானறியார்
> தராதரமறியார் சர்க்காரியமறியார்
> ஓராளவை யொருபானுந் தானறியார்
> ராரெய்கூளவை யறிந்துகொள்ளீரோ."

அளவை-பரமாணம். ப்ரமாணமாவது சிற்சக்தி.—அச்சிற்சக்திக் கதிஷ்டானங்களாவன? காண்டல் கருதலுரை - ப்ரத்யக்ஷம் அநுமானம் ஆகமம் என்று மூன்றுவிதமாம்.—இதற்குமேல் நையாயிகாதிகள் சொல்லும் பரமாணம், (அபாவம் பொருளொப்பாறெனபா) அபாவமானது - உண்டென்று ஞானத்திலில்லாமை, அநுபலத்தி;—பொருள் - அர்த்தாபத்தி,— ஒப்பு - உவமானம், இவைகள்கூட வாறென்று சொல்லுவர்கள,—(மேலுமளவை யொழிபுண்மை யைதிக மேநோடியல்பென நான்களவை காண்பர்) பௌராணிகாதிகள் முன்சொன்னவாறு பரமாணத்திற்கு) மேலுமளவை ஒழிபு-பாரிசேஷம்,—உண்மை-சம்பவம்,—ஐதிகம் - சர்வபரம்பரையாகவருமவாக்கியம்,—இயல்பு-ஸ்வபாவலிங்கம், எனறிந்நாலுங்கூடப் பத்தாகச்சொல்வர்கள,—அவையிற்றின மேலுரைவா - இந்தப் பத்துக்குமேலும ப்ரமாணமுண்டென்று சொல்வாருமுளர் (அவைகள் "போதுகாற்றத்தா லறிதல்" என்னும் இதனபின்வரும் - கஉ - வது விருத்தத்திற் காட்டுதும்) அவையெல்லாம் - இவ்வாறுசொல்லும் ப்ரமாணங்களனைத்தும்,—காண்டல் கருதலுரையென் றிம்மூன்றிலடங்கிடுமே-ப்ர

த்யக்ஷம் அநுமானம் ஆகமமென்று மூன்று ப்ரமாணத்திலும்
* மகரர்ப்பவிக்குர். * அநரப்பவிக்கும் - அடக்கும்

மேலிதற்கு விரிவுரை — இதனமேல் ப்ரத்யக்ஷமொன்று
மே ப்ரமாணமெனனுஞ சார்வாகரையும், ப்ரத்யக்ஷமு மநுமா
னமுமொழிந் தாகமம் ப்ரமாணமல்லவெனனும் பௌத்தரையு
மூன்று ப்ரமாணமுமுண்டென்று காட்டி நிராகரித்து; ப்ரத்
யக்ஷாநுமா னாகமங்களுக்கு மேற்சொல்லும ப்ரமாணங்களை
யும், இம்மூன்றுப்ரமாணங்களிற்குள்ளே யந்தர்ப்பவித்து, இ
ம்மூன்று ப்ரமாணங்களினுடைய ஸ்வரூபங்களையுங் கிஞ்சித்
விஸ்தரித்துக்கூறுவாம

அளவையென்பது ப்ரமாணம்.ப்ரமாணத்தின் துசாமாந்நிய
லக்ஷணம், சம்சய விபரீயய ஸ்மிருதி வ்யதிரிக்தையான ஞம
சிற்சத்தியே

* தஉ—க ௦ பௌஷ்ரா—லமௌயாஉ் விமி உ—
கா விஅசிஉ—ா நதிஷ ஜ் க உகி.

இதகவிருத்தத்திலே ப்ரத்யக்ஷம் அநுமானம் ஆகம மூன
றும ப்ரமாணமென்று சொல்லியிருக்கச் ¶ சிற்சத்தி ப்ரமா
ணமென்று சாதித்ததென்னையோவெனனின்? இம்மூன்றுஞ் சி
ற்சத்திக் * கபிவியஞ்சகமாகையா லுபகாரலக்ஷணையாக வ
வைகளைப்பிரமாணமாகக் கூறியதே! இப்பிரமாணங்களினு ல
றியப்பட்ட வஸ்துக்களில் அநிஷ்டமானதை விடுகையும இஷ
டமானதைப் பற்றுகையும் இஷ்டாநிஷ்ட மிரண்டுமல்லாத
தை உபேக்ஷிக்கையும ப்ரமாணத்துக்குப் பலம்; ப்ரமாண சா
மாநயலக்ஷணம்.

¶ சிற்சத்தி-ஞான சத்தி, * அபிவியஞ்சகம்-விளக்குவது
† ப்ரமாகரணம் - ப்ரமாணமென்று கையாயிகா சொல்
லுவர்கள், ப்ரமைக்குக் கரணமாகிற்று ; ‡ சக்ஷுராதி ப்ரமா

ணமாமபொழுது தீபாதிகளும் ப்ரமாணமாம், ஆகையால் சக்ஷுராதிகள சிற்சத்திக்கு ப்ரமேயமுமாய் § பதார்த்தாபி வியஞ்சகமுமாவதன்றி ப்ரமாணமாகமாட்டாது.

† ப்ரமா-ஞானம் ‡ சக்ஷு - கண், § பதார்த் தாபிவியஞ்சகம் - பொருள்களை விளக்குவது,

ஆகில் கண்ணாலே காண்கிறேனென்கிற தெப்படியென்னில்? விளக்காலே காண்கிறேனென்கிறதுபோல வுபகாரம் ஆகையினாலே சக்ஷுவானது சப்தத்தையறியாது + ஸ்ரோத்ரமானது ரூபத்தையறியாது இவ்வாறு பஞ்சேந்திரியங்களு மொன்றையொன்றறியமாட்டாதபடியாலும், ஒன்றினுடைய விஷயத்தை யொன்றறியாதபடியாலும், எல்லாவிஷயத்தையு மறிகிறதியாதொன்றது ப்ரமாணமாக வேண்டும். ஆகில் எல்லாவற்றையு மறிகிறது புத்தியாகையால் புத்தியே ப்ரமாணமென்னில்? புத்தியும் ப்ரகிருதி ஜந்யமாகையால் சக்ஷுராதிகளுக்கு மாறுமபேதமில்லை. இதனறியும் புத்தியானது சுகதுக்கரூபையாய சிற்சத்திக்குப் பிரமேயமானபடியாலும், ஜடமேயல்லது சித்ரூபமான ப்ரமாணமாகமாட்டாது ஆகையால் சிற்சத்திக்குப் பிரத்தியக்ஷாதி ப்ரமாணங்களிலே அவ்யாத்திதோஷமும், நானாப்பிரகாரமாயிருக்கிற ப்ரமேயங்களிலே அறியாததிதோஷமும், தான் நித்தியவ்யாபக சித்ரூபமாகையாலசம்பவதோஷமு மில்லாதபடியாலே இந்ததோஷத்திரய ரஹிதமான ஆன்மசிற்சத்தியே ப்ரமாணம்.

+ ஸ்ரோத்ரம் - காது.

✻ ஶ்ருத்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ச த்ருஷ்ட்வா ச ஜக்த்வா க்ராத்வா ச யோ நர꞉ । ந ஹ்ருஷ்யதி க்லாயதி வா ஸ விஜ்ஞேயோ ஜிதேந்த்ரிய꞉ ॥ [illegible]

[illegible]

பின்னுமொருவன் அந்தக்கரணங்களும் * பாஹ்யேந்த்ரியங்களும் விஷயங்களும் ப்ரமாதாவும் இதனாலுமுண்டாகுமொன்றையொன் றறிகையு மிவைகளிலே யொன்றில்லாவிடினு மறியமாட்டாமையு மாகையால் ப்ரமா சாமக்கிரியே ப்ரமாணமென்னில்? மறுத்தால் அப்பொழுது †ப்ரமாணம் ப்ரமேயம் ப்ரமாதா ப்ரமிதியென்னும் வ்யவஹாரமில்லாமற்போம் யாதொன்று யாதொன்றைக் காட்டிலுமதிக மதுவதற்குப் ¶ பின்னமென்கிற வ்யாப்தியுமில்லையாம. ஒன்றினாலே யொன்றையொன் றறிகிறதென்கிறது மில்லையாம. ஆகையாலே சந்தேகாதிகளில்லாத ஆன்மசிற்சத்தியே ப்ரமாணம.

* பாஹ்யேந்த்ரியங்கள்-வெளியே தோற்றுவிக்கும பஞ்சேந்த்ரியங்கள், †ப்ரமாணம்-அளவை, ப்ரமேயம்-அறியப்படும் பொருள், ப்ரமாதா-அறிகிறவன், ப்ரமிதி - மெய்யறிவு, ¶ பின்னமென்கிற வ்யாப்தி - வேறென்கிறநியமம்.

* ததுக்தம் தத்த்வத்ரயநிர்ணயே ஸம்விதேவ ஸாக்ஷிணீ கேந நேஷ்யதே । ப்ரமாத்ராதி வ்யாபாரேஷு ஸம்ஸ்வேவ வ்யவஸ்திதா ॥ ந தஸ்யா ஜாதுசித்யாதி வ்யவஹாராஸ் ஸம்பவத: । ஜாத்யந்தர ப்ரமேயாணாம் உபஹாராவதஸ்தித: ॥ தேஷாம் வ்ருத்திரேகைவ ஸாக்ஷீ நசைவ ப்ரதீயதே । யஸ்யை வ்ருத்திவிச்சேதே தேஷாம் ஸர்வேஷாம் ॥ ஸம்பாத்யாதி விஷயாஸ்ஸாக்ஷி உபநிஷத்ஸ்தாபி இதி.

அதிலுஞ்சகு *உக்ததோஷமுண்டு, உம்முடைய மதத்திலே ஆன்மா ஞானஸ்வரூபனாகையால் ப்ரமாணமும் ப்ரமாதாவும்

ப்ரமையுந் தானேயாகவேண்டு மாகையாலென்னில்? அப்படி ய ன்று; ஆன்மசிற்சத்தியானது விதயாராகாதி †கலுஷிதையாய் ‡ விஷயாபிமுகியானபொழுது கலுஷிதாம்ச சிற்சத்தி ப்ரமாணமேயாம். புத்தியின § வ்ருத்தியோடேகூடி விஷயத்தைப் பரிச்சேதிக்கிறபோது ப்ரமையாம். இதவுபாதிகளினாலே ¶ அகலுஷித சைதந்யம் ப்ரமாதாவாம். இந்த வுபாதிவ்ருத்தியினாறி சிற்சத்தி × சிவோன்முகியானபொழுது சிவஞ்ஞானம் + பிவியத்தியினாற் சூரியகிரணத்தாற் சூரியனையும் சாயபதார்த்தத்தையுங் கண்டதுபோலச் சிவனையு மந்தச்சிவஞானத்தையுந் தனனையுந் தானேகாணும்பொழுது அது ப்ரமையாய் அந்த ப்ரமையை யறிவிக்கிற சிவஞானமே ப்ரமாணமும், சிவைகியாநுசந்தானம் ப்ரமிதியும், ஆன்மா ப்ரமாதாவுமேயாம்.

* உக்ததோஷம - மேற்சொன்னதோஷம், † கலுஷிதை - கூடிக்கலங்கல், ‡ விஷயாபிமுகியாதல் - விஷயத்தை விசசித்தல் § வ்ருத்தி - வயாபாரம், ¶ அகலுஷிதம் - கூடிக்கலங்காதது. × சிவோன்முகியாதல் - சிவனை விஷயமாகப்பண்ணுதல், + அபிவியத்தி - ப்ரகாசம்.

இதனால் ஆன்மசிற்சத்தி கலுஷிதமாய் விஷயாபிமுகியானபொழுது அந்தவம்சம் ப்ரமாணமேயொழிய பரமாதாவாகாதென்றும், அகலுஷிதையாய் பரோன்முகி யானபொழுது ப்ரமாதாவொழிய ப்ரமாணமாகாதெனறுங் கூறப்பட்டது

* [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸைவதந்த்ரம் ப்ராம்ஸைவ நவ்ராணஷ் ஐத்யோ ஜநா || *

* சுநத்ராவி — ஸிவாகடீ ஸக்திரீயிதத்ரா ஸத்ரூஸ க்ருத விதூர ஸா | ஸிவம் ஸுக்த்ராதி ஹிஸாஸடீம் வெஸத்ராதீ முதாவுகிஸிதி.

அத்ர சிரசதத்திப்பிரமாணமென்றும் பொதுப்பிரமாணமானது ப்ரமிதியாகாது, பரமிதியானது ப்ரமையாகாது, ப்ரமையானது ப்ரமாதாவாகாது; பெத்தமுத்தி யிரண்டிலுமாத்ரம ப்ரமாதா அகரப்ரதிகஞான பேதத்திலே ப்ரமிதியாம்.

ஸ்வரூபஞானமான சிற்சத்தி முத்திலே ப்ரமிதிபேதத்திலே சிவனுடைய இச்சாஞானக்கிரியை ப்ரமாணம். முத்தியிலே சிவனுடைய பராசத்தியாகிய ஸ்வரூபசத்தி சிற்சத்திப்பிரமான பேதத்திலே மாயாபதார்த்தங்களே ப்ரமேயம் முத்தியிலே சிவனே ப்ரமேயம் இப்படியன்றி அத்ரசிற்சத்தியைத்தானே யோரவசரத்திலே ப்ரமாணமென்றும், ஓரவசரத்திலே ப்ரமைபென்றும், ஓரவசரத்திலே ப்ரமாதாவென்றும், ஓரவசரத்திலே பரமதியென்றுஞ் சொல்வது விருத்தம் மமத்வாசரயம் ஒரு வஸ்துவுக்குச் சொல்லுகிறது உசிதமல்ல. இதற்குச் சம்மதி சிவப்பிரகாசத்திலே "இத்தகையினையருளால்" என்னும் பாட்டிலே "பொருந்தியிடும்வகை புணரும்புனிதசத்திபுணர்ந்தே" என்றும் "பேசரியவராகந்தன் கனமதனுசத்திடாய" என்னும் பாட்டிலே "இறைசத்தியுடனாய் நின்றே" என்றும், "பன்னிரங்கவருக்கன்னை" என்னும்பாட்டிலே படிகத்தின ப்ரகாசத்தை விளக்குவிக்கிற ஆதித்தப்பிரகாசம் அது பல வன்னத்தைக் கூட்டியும் உருமத்திலே

அதை நீக்கித் தனது பிரகாசத்தைப் பதித்தும் நின்றதுபோலச் சிவஞானம் பெத்தத்திலே விஷயத்தைக்கூட்டியு முத்தியிலே யதை நீக்கி ஞானமாய்நின்று நேயத்தைக்காட்டி நிற்பதுஞ் சொல்லுகையானும்; சிவசத்தியே ப்ரமாணமாத்ரசத்தி ப்ரமிதியெனறே கொள்ளவேணுமெனவறிக.

அவயாத்தி அதிவ்யாத்தி அசம்பவதோஷ முண்டாயிருக்கையாலு மத்ரசிற்சத்தியைப் பிரமாணமென்பது கூடாது. அஃதெப்படியெனில்? சிவனை அந்த ஆன்மசிற்சத்தி யறியப்போகாது என்கையிருலே யவயாத்தி தோஷமும், சிவஞானமன்னது விஷயாதிகளையு மறிவிதுச் சிவனையு மறிவிக்கையிருலே ப்ரமேயமல்லாதவஸ்துச சிவனென்ப தொன்றுணடாகையிருலே அதிவ்யாப்திதோஷமும வந்தது. ஆன்மசிற்சத்தி தானே சிவனை யறியமாட்டாதாகையிருலே அசம்பவதோஷமுண்டு. நித்யவயாபக சித்ரூபனுமாவாளுைம் சிவஞானத்திருலே மலகோஷம நீங்கியும் சிவஞானமறிவித்தாலல்லது தனனையும் சிவனையும் பாசததையு மறியமாட்டாதபடியாலும் அசம்பவதோஷமுண்டு. ஆகையால் சிவசத்தியே பெத்தமுத்தி யிரண்டிலும் ப்ரமாணமெனவறிக.

* ஶிவாக்ஷ் ஶக்தியிர்த்ரா ஸர்வஜ்ஞத்வ விதா
யிநீ । ஶிவம் ஶக்த்ரஷ் ஹிஸாஸம் வஶத்ரத்ரா
மநா வ்ர்திபிதி.

என்றது சிவரூபி ஆதித்தனுனவன் சத்தியிருலே அத்ர சிர்சத்தி மலம் நீங்கினவிடத்துச் சிவனையு மந்தச் சத்தியையும் ஆன்மாவையும் பாசங்களையு மறியுமென்ருர்.

பௌத்தர் † அவிசம்வாதியானவர்கள் அறிவு விஞ்ஞானம் ப்ரமாணமென்பர்கள். அப்படிசொல்லி ஆகமப்பிரமா

ணமில்லையென்பன்; அப்படியன்று. பரலோக பாதாளலோகங்
களை யறிவிப்பது ஆகமமாதலால் ஆகமப்பிரமாணமுண்டென
வறிக. அதாவது?—அர்த்தக்கிரியாஸ்திதி இதன்பொருள், யா
தொருபதார்த்த * தரிசனத்தினாலே ஞானமானது † பாதி
க்கப்படாமலிருக்கும் அதுவே அர்த்தக்கிரியாஸ்திதி அதுகூ-
டாது, ‡ பூதபவிஷ்யத விஷயங்களாயிருக்கிற அநுமானங்
களிலே அவ்யாப்திபாஷையாலே இந்தஆற்றில் வெள்ள ம
ழைபெய்ததுண்டானது எனகிறவிடத்தில் வெள்ளமுண்டு, அவ்
விடத்து மழையில்லாதபடியாலே அர்த்தமுண்டு, க்ரியையில்லை
யாகையால் அந்தகாலத்தில இது அவ்யாப்தி, அவன § ஸ்மிரு
திஞானமும சவிகற்பஞானமும ப்ரமாணமல்லவென்கையா
லவனுக்கலக்ஷியமான விவவிரண்டினு மர்த்தக்கிரியா காரித்வ
முண்டாயிருக்கையா லதிவ்யாப்தியுமா மாகையால் ¶ பூர்வோ
க்தசிற்சத்தியே ப்ரமாணம.

| அவிசம்வாதி விஞ்ஞானம் - யாதொருபதார்த்தத்தை
க் கண்டதனாலே ஞானமானது கெடுக்கப்படாமலிருத்தல்,
* தரிசனம் - காண்பது, † பாதிக்கப்படாமல் - கெடுக்கப்ப
டாமல், ‡ பூதபவிஷ்யத்விஷய - செல்கால எதிர்காலவிஷ
யம், § ஸ்மிருதிஞானம் - முன்நினைவு, ¶ பூர்வோக்தம் - முன
சொன்னது.

மேல் ப்ரபாகரர்-அநுபூதியே ப்ரமாணமென்பர்கள் அநுபூதி
யாவது-¶ ஸ்மிருதி வியதிரிக்தஞானம். ஸ்மிருதியாவதேதென
வில்? § பூர்வாநுபவ ஜநிதசமஸ்கார ஜந்யஞானமென்பர்கள்;
அதுகூடாது அஃதெவ்வாறென்னில்? * பதார்த்தஸ்மரண பூர்
வகமாக வேதவாக்யார்த்த ஞானத்துக்கு ஸ்வதப்ரமாண்
யம் சாதித்தவனே ஸ்மிருதிவ்யதிரிக்தஞானம் ப்ரமாணமென்
கையால் ‡ பூர்வோத்தரவிரோதம். மேலும் ஸ்மிருதிகளுக்கு

ம் × ஆன்மஸ்வாத்மாம்சங்களிற் ப்ரமாண்யமு மில்லையாமாகி ல் தோஷமேதெனனில்? + ஸ்வமததி லபசித்தாந்தமாகை யால் அநுபூதியே ப்ரமாணமெனபது † நிரஸ்தம.

¶ ஸ்ம்ருதி வ்யதிரிக்தஞானம் - முன்னினைவில்லாதஞான ம், § பூர்வாநுபவ ஜநித சமஸ்காரஜாதீயம் - முன்னால்தத்த நுபவித்த தத்தைலே யுண்டா யிருக்கிற, * பதார்த்த ஸ்மரணபூர்வகம் - சப்தார்த்தத்தைத் நினைத்து அதுமுன்பாக, ‡ பூர்வோத்தரவிரோதம - முன்சொன்னதற்கு பின்சொன் னது விரோதம × ஆன்மஸ்வாதமாமசம - தனனுடைய வேக தேசம், + ஸ்வமதம-தனனுடையமதம, † நிரஸ்தம-கூடாமை.

மேல்பாட்டர் - அநதிகதார்த்தகதருப்ரமாணமென்பர் கள.இதனபொருள் ஒருககாலுமறியாதவஸ்துவையறிவிகிறது ப்ரமாணம்; அதுகூடாது ஒருகார்கனடகடத்தை யிதுகடம் இதுகடமென ஒருமுங்காகவருகிற ஞானங்களிலே யிரணடாவ து முதலாயிருககிற ஞானங்களுககு ப்ரமாண்யமில்லையாம இவை தனறியும் தையாதீனமாக § அர்த்தசம்வாதததை உண்டில்லை யென்றவாதம்உடைத்தாயிருககிறதோஷததையுடைய சக்ஷு ராதிகளுககும் *ப்ராந்தவிப்பரலம்பக வாக்யங்களுக்கும் ப்ர மாண்யமவந்துவிடும்.ஆகையாலி துவுநிரஸ்தம்.பூர்வோகத ஆன் மசிற்சத்தியே ப்ரமாணமாகில் சிற்சத்தியானது இநத்ரியார்த்தக் கரணங்களை சம்பந்தமனறி தானே ¶ பதார்த்த தாபிமுகியாகா து. ஆகையாலே சிற்சத்திக்குக் கடாதிவிஷயங்களோடு சம்ப நதமெப்படியென்னில்? ஒக்கும். சிற்சத்தியான தாணவமலத் தாற் றகையப்படுகையாலே † ஸ்வநிஷ்டமாகவே யிருக்கும். கலையினாலே ‡ கிஞ்சித்சஞ்ஞான நீககப்பட்டு வித்தையு மரா கமுங்கூடினபொழுது புத்தியாதியோடேகூடி விஷயா ⊥ யி முகியாய் ஞானேந்தரியங்களோடேகூடி விஷயசம்பந்தமாம்.

இவ்வாறன்றிக்தனியே +கேவலபதார்த்தேந்த்ரிய×சம்யோகங் கொண்டு ப்ரத்யக்ஷப்பிரமையுமுண்டாமென்று சொல்லப்போகாது. பதார்த்தேந்திரிய சம்யோகமுண்டாகியும் புருஷனுக்கு விஷயசுகமுண்டானபொழுது அந்தப்பதார்த்த ஞானமில்லாமல் சம்யோகம் ‖ நிஷ்பலமாகையாலே சிறசுருதி விஷயசம்யோகமே ╋ ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணம்.

§ அர்த்தசம்வாதம - உண்டில்லையென்னும் வாதம், * ப்ராந்த விப்ரலம்பகவாக்யம - பித்தர் விகடாசொல்லும் வார்த்தை, ¶ பதார்த்தாபிமுகம்-பதார்த்தத்திற் கெதிர்முகம், † ஸ்வநிஷ்டம்-தன்னிஷ்டம், ‡ கிஞ்சித்கஞ்ஞான நீக்கப்பட்டுமீ சற்றேமலத்தை நீக்கப்பட்டு, | அபிமுகம்-எதிர்முகம், + கேவலபதார்த்தேந்த்ரியம் - தனியே பதார்த்தங்களும் இந்த்ரியங்களும், × சம்யோகம்-கூட்டுறவு, ஞ ஞானம்-அறிவு, ‖ நிஷ்பலம - ப்ரயோசநமில்லாமை, ╋ ப்ரத்யக்ஷம்-காண்டல்.

* [illegible]

இந்தப்ரமாணம் § நிர்விகற்பகமென்றும் *சவிகற்பகமென்று மிரண்டுவிதமாம். நிர்விகற்பமாவது ¶ சாமாந்யமாகவொரு, ‡ வஸ்துவைககாண்பது. பிறகு † சமசய ◯ விபர்யயஸ்திரிதி ● நிவிர்த்தியினபொருட்டு ✳ நாம ╚ ஜாதியாதி போசனைபைப்பண்ணு 1மவாந்தர வ்யாபாரம். இந்த நாமஜாதியாதி விகற் 2 பாநந்தரம் வஸ்துவை 3 யதாவத்தாக வறிகிறது சவிகற்பகஞானம் இந்த ப்ரத்யக்ஷந்தான் இந்த்ரிய 4 சாபேக்ஷமென்றும் அந்தக்கரண சாபேக்ஷமென்றும் இந்த்ரியாந்தக்கரண o நிரபேக்ஷமென்று மூன்றுவிதமாம். இதில் இந்த்ரியாந்தக்கரண நிரபேக்ஷ ப்ரத்யக்ஷமாவது ஒருக்காலு ¶¶ மாவரணமேலசமற்றிருக்கிற ஈஸ்வர சிற்சத்தியாலே சிவாநந்தத்தை ஆன்மா வநந்யமாக வநுபவிப்பது. இதற் கந்யமான விந்த்ரியசாபேக்ஷ ப்ரத்யக்ஷமாவது ஆணவமலா §§ வ்ருத்தியை நீக்கியாலே சிருசித் நீக்கப்பட்டு அந்தக்கரண ஞானேந்த்ரிய †† த்வாரா வஸ்துக்களை யறிவது அந்தக்கரண சாபேக்ஷமாவது ‡‡ பாக்யேந்த்ரியங்களினாலே கண்டபதார்த்தங்களை சிற்சத்தியானது அந்தக்கரணங்களோடுகூடிநின்று சித்திப்பது.

§ நிர்விகற்பம் - விகற்பமில்லாதது, * சவிகற்பம் - விகற்பத்துடனே கூடினது, ¶ சாமாந்யம - பொது, ‡ வஸ்து- பொருள், † சம்சயம் - ஐயம், ◯ விபர்யயம் - திரிவு, ● நிவிர்த்தி - இல்லாமை, ✳ நாமம - பெயர், ╚ ஜாதியாதி - குலம குணமுதலான, 1 அவாந்தரம - நடுவேயுண்டானது, 2 அநந்தரம் - பிற்பாடு, 3 அதர்வத் - உள்ளபடி, 4 சாபேக்ஷம்-கூடினது, o நிரபேக்ஷம் - கூடாதது, ¶¶ ஆவரணமேலே சமற்றிருக்கிற - மறைப்பிலலாமலிருக்கிற, §§ வ்ருத்தி - அதிகமாதல்அதாவது மறைததல், †† த்வாரா - வழி, ‡‡பாக்யேந்த்ரியம்- வெளியிந்த்ரியம். அதாவது கண்முதலிய ஞானேந்த்ரியங்களே.

* [illegible]

இச்சப்ரமாணு ¶ பிவ்யஞ்சகமானது ப்ரத்யக்ஷமென்றும் அநுமானமென்றும் சப்தமென்றும் சைவத்திற்கு மூன்றுவிதமாம்.

¶ அபிவியஞ்சகம் - வெளிப்படத்தோற்றுகிறது.

* [illegible]

மேல் உலோகாயிதன ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே யொழிந்த அநுமானுகமங்கள் ப்ரமாணமல்லவென்பன் அதற் கவனுடைய மதத்தை நிராகரித் தநுமானுகம ப்ரமாணங்களுண்டென்ப அது பரபக்ஷத்தி லவனுடைய மதநிராகரணத்திலே கூறப்பட்டது.

நாலு பூதங்கூடினதே ஆன்மாவென்பன் "பூதங்கூடின தைக் கண்டாயோ இந்தப் பூண்டபூத வுடம்பினவநெழு போகமெனகொடு கண்டனே" இதெல்லாம் அநுமானமெனவறிக.

அநாவாசையுங் க்ரஹணந்தீண்டலும சந்தப்ரமாணத்தி னாலேயே அறிந்தாய்; ஆகையால் உணாயுண்டு.

இனி ப்ரத்தியக்ஷாநுமானங்க ளல்லாமல் உபமானம் §ப்ரத்தகப்ரமாணமென்று நையாயிகர் சொல்லுவர்கள். அந்த உபமானம் அநுமானத்திலே *யந்தர்ப்பவிக்கும்படி ‡ப்ரத ரிசிப்பிப்பாம். உபமானமாவது கவயமாகிய மரையை யறியவே ண்டின பட்டணஸ்தனொருவன் வநத்துக்குப்போய் வநத்திலு ள்ளவனொருவனை மரையெப்படியிருக்குமென்று கேட்க ப் பசுவைப்போலிருக்குமென றவன் சொல்லக்கேட்டு வநத்தி ற்குப்போய் மரையைக்கண்டு இது ¶கோசத்ருஸ்யமாயிருக்கி ற மரை கவயமென்றறிகிறது. இது ப்ரத்யக்ஷாநுமானங் களினாலே †யசாத்யமாகைபாலே ப்ரத்தகப்ரமாணமெனனில்? சாஸத்ரஸ்யஞான முபமானமேயாமெனவில் ? இந்தமரை பசுவுக்கு சமானமாமென்கிறபொழுது ப்ரத்யக்ஷமேயாம். அ ல்லது 1அதிதேசவாக்ய சரவணத்திற்குப் பிறபாடு கவய 2வா சிபதவ பரிச்சேதமான துபமானமெனனில்? அநுசப்த்தி னாலே தானேவரும். இந்தப்பசுவுக்குச்சமான மரையென்கிற துபமானமெனவில்? அந்தமரை யிந்தப்பசுவுக்கு சமானம் ஆ கத சாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரதியோகியாலே யென்றுசொல்லி யறி கைபாலே அஃதநுமானத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும்; ப்ரத்தக ப்ர மாணமல்ல.

§ப்ரத்தக் - தனியே, *அந்தர்ப்பவித்தல்-அடங்குதல், ‡ப் ரதரிசிப்பித்தல் - சொல்லுதல், ¶கோஸத்ருஸ்யம் - பசுவுக்கு சரிபாயிருக்கிறது, †அசாத்யம் - (அறிகிறது) கஷ்டம், அ.ரா

வது அறியக்கூடாதென்பது கருத்து, 1 அதிதேசவாக்ய ச்ரவணம்-வநத்திலிருப்பவன சொன்னதைக் கேட்டது, 2 வாச்சிய தவபரிச்சேதம்-சொல்லினாலே சொல்லப்படுகிறது.

ப்ரபாகரர் *அர்த்தாபத்தி பரதக்பரமாணமென்பர்கள். அர்த்தாபத்தியாவது ஒருபுருஷன பகலெல்லாம் போஜநம் பண்ணவில்லை பருத்துமிருக்கிறான என்றதுகொண்டு பகல் போஜநம பண்ணுதவனுக்கு தேகபுஷ்டி ராத்ரி புசியாவிட்டால் கூடாதாகையா லிந்த வநுபவத்தினாலே ராத்ரிபுசிப்பானென்று நிச்சயிக்கப்படுவது. இதுப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாண சதுஷ்டயங்களிலு × மகம்மியமானபடியாலே அர்த்தாபத்தி ப்ரதக்ப்ரமாணமெனின? அஃதல்ல இந்த ஆர்த்தாபத்தியானது கேவல வ்யதிரேககியநுமானத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும். அஃதெப்படியெனனில்? தேவதத்த னிராத்ரி புசிப்பன், பகல்புசியாமலிருக்கவும் பருத்திருக்கையாலே. எவன ¶திவாராத்ரம் புசியாமலிருந்தா னவனுக்கு ‡பீநதவங்கூடாது, §மாசோபவாசியைப்போல வெனகையால் கேவல வ்யதிரேகியி லந்தர்ப்பவிக்கும். ஆகையாலே ப்ரதக் ப்ரமாணமல்ல.

* அர்த்தாபத்தி - பொருள், × அகம்மியம் - அறியப்படாதது, ¶ திவாராத்ரம் - பகலுமிரவும், ‡ பீநதவம் - பருத்திருத்தல், § மாசோபவாசி - மாசப்பட்டினி யிருப்பவன.

மேல் பட்டாசாரியர் ப்ரத்யக்ஷாதிக ளைந்தும் ப்ரமாணமுமன்றி யபாவமான † தநுபலப்தி வேத்யமாகையா லபாவம் ப்ரதக் ப்ரமாணமெனபர்கள்; அதுகூடாது, சக்ஷுசம்யுக்தமான விந்பூதலம் ¶கடா பாவத்தையுடையதென்று பூதலத்துக்கு விசேஷணமாகத்தான், இந்த பூதலத்திலே கடமில்லையென்று பூதலத்துக்கு விசேஷியமாகத்தான், கூடிதி

க்கப்படுகையா லிந்த வபாவம் ப்ரத்யக்ஷத்தி லந்தர்ப்பவிக்கு ம்; ஆகையாலே ப்ரதக் ப்ரமாணமல்ல.

† அநுபலப்திவேத்யம் - இல்லாமையைக்கொண் டறியப் படுகை, ¶ கடாபாவம் - (கட ஆபாவம) கடமில்லாமை.

பௌராணிகர் பாரிசேஷமும் சம்பவமும் ஐதிகமும்* ஸ்வ பாவலிங்கம் இவைநாலும் ப்ரதக் ப்ரமாணமெனபாகள். இவைகள் முன்சொனன மூன்றுப்ரமாண த்ரயததி லநதாப்ப விக்கையால் ப்ரதகப்ரமாணங்களல்ல. அஃதெவ்வாறெனனி ல்? ஆயிரமியானையின பலமுடையவர்கள் சல்லியன சராசந் தன கீசகன பீமசேனன இந்த நாலுபேருமாகையா லிவர்களு க்குள்ளே கீசகனை வதைத்தவனுறென்றவிடத்தில் அவவிடத் தில் சல்லியனுஞ் சராசந்தனு மில்லாதபடியால் * அஞ்ஞாத வாசியாகிய பீமசேனனேயென்று நிச்சயிப்பது பாரிசேஷம். ஆ யிரமியானையின் பலமுண்டான கீசகன தனக்கு சமபலமான வன கையாலே கொல்லப்படுவன; அத்தனை பலத்தை யுடை த்தாகையாலே சராசநதனைப்போலே யெனகிறது வயாப்திமூ லகமானபடியாலே யிந்தப்பாரிசேஷம் அநுமாநத்தி லந்தாப் பவிக்கும். சம்பவமானது ஆயிரத்திலே நூறுண்டென்கிறது, இதுவும் வ்யாப்திமூலகமாகையா லநுமாநத்தி லந்தர்ப்பவிக் கும். ஸ்வபாவலிங்கமானது - தேமா ¶ வ்ருக்ஷமாம். தேமா ஸ்வபாவ மாகையால் வ்ருக்ஷமாகாதபோது தேமாவாகாது. ‡ இஃதுபோல என்பது அந்வய வ்யதிரேக வ்யாப்தியுண்டாயிரு க்கையால் இதுவும் அநுமாநத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும். ஐதிகமா வது இந்தஅரசிலே † ரக்ஷோவுண்டெனபது. இது ப்ரத்யக்ஷமு மல்லாமல் அநுமானமுமல்லாமல் வாக்யமூலமாகையால் சப் தத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும்; ஆகையால் முன்சொன்ன ப்ரத்யக்ஷ அநுமாநாகமங்கள் மூன்றுமே ப்ரமாணம். இந்தப்பிரமாணங்களி

னுடைய ப்ரமாண்யமானது § ஸ்வதோவா பரதோவாவென்னில்? இந்த மூன்றுப்ரமாணத்திலும் ‖ அநுக்ரகமாயிருக்கிறவானமசிற்சக்தியானது + ஸ்வசம்வேத்ய மாகையாலே × ஸ்வதகப்ரமாணமே.

* அஞ்ஞாதவாசி - அறியாமல் வசவாசம்பண்ணுவோன, ¶ வ்ருக்ஷம் - மரம், ‡ சிலை - கல்லு, † ரக்ஷ - பேய், § ஸ்வதோவா பரதோவா-தன்னைக்கொண்டுவருமோ வேறொன்று கொண்டுவருமோ, ‖ அநுக்ரகம்-கூடியிருத்தல், + ஸ்வசம்வேத்யம - தன்னாலே யறியப்படுகிறது, × ஸ்வதகப்ரமாணம் - தன்னைகொண்டறிகிறதே ப்ரமாணம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

பதிபசுபாச தரிபதார்த்தமாகிய ப்ரமேயசித்தி ப்ரமாண மன்றி யில்லையெனபதனுற் ப்ரமாணங் கூறுகின்றார்.

அளவை - பரமாணம், ஆறென்பர்,—காண்டல் - ப்ரத்தியக்ஷம்,—கருதல் - அநுமாநம்,—உரை - ஆகமம்,—அபாவம் - அநுபலத்தி—பொருள் -அர்த்தாபத்தி,—ஒப்பு - உபமாநம், இபபடி பாட்டினும் வேதாந்தியும ப்ரமாணமாறென்பர்கள் .அருகனும ப்ரபாகரனும் அவைகளுக்குள் அபாவப் பிரமாண மொன்றையுந் தள்ளிப்பிரமாணம் ஐந்தென்பர்கள்,நையாயிகள் அவற்றுள் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மொன்றையுந்தள்ளி நாலென்பன, சாங்கியன அவைகளுள் உபமானப்பிரமாண மொன்றையுந தள்ளிப் பிரமாண மூன்றென்பன்,பௌத்தனும் வைசேஷிகனும் அவையிற்றுள் ஆகமப்பிரமாண மொன்றையுந்தள்ளிப் பிர

மாண மிரண்டென்பர்கள்,உலோகாயிதன் அவற்றினுள் அநுமா
னப்பிரமாண மொன்றையுந்தள்ளிப் பிரமாண மொன்றென்ப
ன்,—அளவைமேலும் - சொல்லியவாறுப் பிரமாணங்களுக்கு
மேலும்,—ஒழிவு - பாரிசேஷ்யம்,—உண்மை - சம்பவம்,—
ஐதிகம் - உலோகவாதம்,—அதனோடியல்பு - ஸ்வபாவம் என
நான்களவை காண்பர்,—அவையிற்றினமேலு மறைவர் - சொ
ல்லிய விப்பத்து ப்ரமாணங்களுக்கு மேலும் ப்ரமாணங்களைச்
சொல்லுவார்கள்,—அவையெல்லாமளவை - அந்த வெல்லாப்
பிரமாணங்களுஞ் சாங்கியத்திலேபோல சைவசித்தாந்தத்தி
லே,—காண்டல் கருதலுரை யென்றிம்மூன்றின் - ப்ரத்தியக்ஷ
ம் அநுமானம் ஆகமமெனகின்ற மூன்று ப்ரமாணங்களின்,—
அடங்கிடுமே - அந்தர்ப்பவிக்குந்தானே.

இந்தப் பிரமாணங்களினது பகுப்பிலக்ஷணம் அடக்கம் உ
தாஹரணங்கள் விரித்து,சுருங்கியவுரையி னுரைக்கில் விபரீதமா
ய் விரியும்; அதனால் முன்சொல்லிய முன்னோருரையில் முதிர்ந்
தோ ருரைக்க வொருநெறியாலறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி,நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக் களவுகூறுவா
ன்றொடங்கி, அவ்வளவையினியல் புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை
யெடுத்துக்காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையினியல்பு
பதினொன்று செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

எ-து. பிரமாணமாவது காட்சிமுதல் அறுவகைப்படுமெ
ன்பாரும்,அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரிசேடமு
தலிய நான்குபிரமாணமுளவென்பாரும், அப்பத்துக்குமேலும்

பிரமாணங்களுளவென்பாருமுளர். அவையெல்லாம் பிரமாண மேயாயினுங் காட்சிமுதலிய மூன்றனுளடங்குவனவன்றி வே றுவனவல்லவென்பதாம்.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மநுமானத்தி லடங்குமெனப் புத்தர் முதலாயினோர் கூறுப. அஃததனுளடங்காதென்பது "நூலுரைத்தானொருவனுளன" என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளா னுணர்க. பௌத் - சௌத் - மறுதலை - கஉ—செ.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணமினைத்தெனபது கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

அளவைப்பிரமாணங்களினாலு மறியலாமென்ற தெப்படி யென்ற மாணாக்கனைநோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

அளவை - அளந்தறியத்தக்க ப்ரமாணம்,—காண்டல் - ப்ரத்தியக்ஷம்,—கருதல் - அநுமானம்,—உரை - ஆகமம்,—அபாவம் - உள்ளதை யில்லையெனகை,—பொருள் - அர்த்தாபத்தி,—ஒப்பு - உவமானம்,—ஆறென்பர் - இப்படி ஆறுவகையாகச் சொல்லுவர்கள்,—அளவைமேலும் - இந்தப்பிரமாணங்களையொழிய மேலும்,—ஒழிவு - பாரிசேஷம் (பாரிசேஷம் - மூன்றுபெயரிலே யிருவரைக் கள்வரல்லவென்றால் நின்றவொருவனைக் கள்வனென்றறிகை),—உண்மை - சம்பவம் (சம்பவம் - நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்றறிகை),—ஐதிகம் - மரத்திலே பே யுண்டென்று லகதுபோல் ப்ரதிவாதிக்கை,—இயல்பு - மா பூத்ததென்றால் மரத்தின்மேல் நிற்றல்,—என

கோன் களவைகாண்பர் - என்று நாலுவகையாகவு மளக்கறிவர் கள்,—அவையிற்றின்மேலு மறைவர் - அவையிற்றுடனே வே றேயுஞ் சொல்லுவர்கள்,—அவையெல்லா மளவை - அப்படிச் சொல்லப்பட்டவையெல்லாம பிரமாணங்கள்,—காண்டல் கரு தலுரை யெனறிம்மூன்றி னடங்கிடுமே - இவைதான் ப்ரத்திய க்ஷம் அநுமானம் ஆகமம் என்றுசொல்லப்பட்ட மூன்றிலுள்ளு மடங்கும்:

இதனாற்சொல்லியது ப்ரத்தியக்ஷம்முதலான பத்தும் ம ற்றுமுள்ள ப்ரமாணங்களுங் காண்டல் கருத லுரை யென்னு மூன்றினுள்ளு மடங்குமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அளவை இலக்கணம்.

அளவை - ப்ரமாணமாவது,—காண்டல் - காட்சியும்,— கருதல் - அநுமானமும்,—உரை - ஆகமமும்,—அபாவம் - இன் மையும்,—பொருள் - அருத்தாபத்தியும்,—ஒப்பு - உவமையுமெ ன,—ஆறெனபா - ஆறுவகைப்படுமெனபர்,—அளவைமேலும்- அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்களுக்கு மேலும்,—ஒழிபு - பாரிசே ஷமும்,—உண்மை - சம்பவமும்,—ஐதிகத்தோடு - உலகவாத த்துடன்,—இயல்பென - சகசமுமென,—நானகளவை காண்ப ர் - நான்குப் பிரமாணமுளவென்பாரும்,—அவையிற்றின் மே லுமறைவர் - அப்பத்திற்கு மேலும் ப்ரமாணங்களுளவென்பா ருமுளர்;—அவையெல்லா மளவை - அவையெல்லாம் ப்ரமாண மேயாயினும்,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அநுமான மும்,—உரை - ஆகமமும்,—என்றிம்மூன்றி னடங்கிடுமே - என் ற இம்மூன்றி னடங்குவனவன்றி வேறுவனவல்லவென்பதாம். இதனானே ப்ரமாணமித்தெனக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிறுத்த முறையானே காண்டன் முதலிய
மூன்றினையும் வகுத்துணர்த்துகிறா.

மாசறு காட்சியையந் திரிபின்றி விகற்பமுன்னு,
வாசற வறிவதாகு மநுமான மவினுபாவம், பேசுறு
மேதுக்கொண்டு மறைபொருள் பெறுவதாகுங்,காசறு
முளையிம்மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டும்.(உ)

(இ-ள்.) மாசறு காட்சியை யந்திரிபின்றி விகற்பமுன்னு வாசற வறிவதாகும்	குற்றமில்லாத காட்சியாவது,ஐயந் திரிபு மிகுதி முதலிய குற்றத்தையின்றி யரன மாவினது சிற்சத்தியா லறிவது.
அநுமான மவினுபாவம் பேசுறு மேதுக்கொண்டு மறைபொருள் பெறுவதாகும்	அநுமானமாவது தன்னைவிட்டு நீங்காத வ்யாதசி பொருந்தின வேதுவைக்கொண்டு மறைந்தபொருளை யறிவது
காசறுமுளை யிம்மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டும்.	குற்றமற்ற வாகமப்பிரமாணமாவது மூ ற்கூறிய காட்சியாநு மநுமானத்தாநு ம றியப்படாதிருக்கிற ஸ்வர்க்க நரகாதிகளை யுண்டென் றறுதியிடுவிப்பது—எ-று.

விநு - விட்டுநீங்குவது; அவிநு - விட்டுநீங்காதது; பாவம் - உள்ளது; இது வடமொழி.

பசு சாத்திரஞ் சொன்னவர்கள் சர்வஞ்ஞரல்லாதபடியாலு மிராகத்வேஷத்துடன் கூடினவர்களாதலாலுஞ் சிவனுக் கஃதில்லாமையாற் சிவவாக்கியங் குற்றமில்லாதவாக்கியம் ஆதலாற் காசறுமுறையெனச் சிறப்பித்ததெனவறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாகமங்களுடைய லக்ஷணங்கூறுகின்றது.

மாசறுகாட்சி - குற்றமற்றப் பிரத்யக்ஷமாவது,—ஐயம்-சந்தேகம்,—திரிவு - ஒன்றை மற்றொன்றாகக் காண்பது,—¶ அனறி - பூர்வஸ்மரணையன்றி,—விகற்பமுனனு- நிர்விகற்ப * தரிசனாந்தரம் சவிகற்பமாக விசாரித்து,—ஆசறவறிவதாகும்-முன்சொன்ன ‡ சம்சயாதிதோஷங்களின்றிக்காணபதாம்,—அநுமானம்-அநுமானமாவது,— † அவிநாபாவம் -காரணகாரியங்களுடைய பிரிவின்மை,—பேசுறுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள பெறுவதாகும் - த்ரடவ்யாப்தியாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகிய காரியவேதுவைக்கொண்டு அப்ரத்யக்ஷமாகிய காரண மவ்விடத்துண்டென்று நிச்சயிப்பது,—காசறுமுறையிம்மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டும் - சிற்றறிவனும் வஞ்சனுமன்றி சர்வஞ்ஞனுக்கு சர்வாத்ரியாமியுஞ் சர்வஜீவ தயாபரனுமாகிய வீஸ்வரன் வாக்யமான வேதாகமங்கள் ப்ரத்யக்ஷாநுமானமாகிய விவ்விரண்டினாலு மறியப்படாதபொருளை யுறிவிக்கும்.

¶ அன்றி - இனறிஎனவும்பாடம், இன்றி - இவ்விரண்டுமி ன்றி எனப் பொருளுரைப்பதுவுமொன்று, * தரிசனாந்தரம் - க டைபிறகு, ‡ சம்சபாதி தோஷங்கள் - ஐயந்திரிவுகளாகிய கு ற்றம், † அவிநாபாவம் பேசுறுமேதுக்கொண்டு - எளஒன்றாகச் சேர்ந்த பிரிவினைசொல்லுகிற காரியகாரணத்தைககொண் டு தாடவயாப்தியாகச் சொல்லப்பட்ட,—மறைபொருள் பெ றுவதாகும் எனக் கூட்டிமுடிககவும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேனிறுத்தமுறையானே காண்டலமுதலிய ப்ரமாண மூ ன்றினையும வகுத் துணர்த்துகின்றார்.

மாசறுகாட்சி - குற்றமில்லாதபொறி புணர்ந்த சிற்சத்தி க்குறி ப்ரதயக்ஷமாவது,—ஐயந்திரிவின்றி - சந்தேகவிபரீத மி ருதிகளன்றி,—விகற்பமுன்னு - நிர்விகற்பத்துக்குமேற் சவிக ற்பமாக,—ஆசற - குற்றமின்றி,—அறிவதாகும் - பொருளைப் போதிப்பதாகும்,—அநுமானம் - தூமமுதற்சாதநம் புணர்ந்த சிற்சத்திக்குறி யநுமானமாவது,—அவிநாபாவம் பேசுறுமே துக்கொண்டு-வ்யாத்தியோடு சொல்லப்படுமந்த தூமமுதற்சா தநங்கொண்டு,—மறைபொருள் பெறுவதாகும் - ப்ரத்யக்ஷத்து க்கியோக்யமு மயோக்யமுமா யொளித்தவஸ்துவை யறிவிப்ப தாகும்,—காசறுமுரை - குற்றமற்ற அர்த்தவாக்யம் புணர்ந்த சிற்சத்திக்குறிச் சிவாகமமாவது,—இம்மானத் தடங்கிடாப் பொருளைககாட்டும் - ப்ரத்யக்ஷத்தைக் கடந்த அநுமானத்தி மாகிய பதார்த்தத்தையும் போதிக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

எ-து. அம்மூன்றனுள், நிருவிகற்பவுணர்வைத் தனக்கு மூன்னாகக்கொண்டு ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வுமின்றி விடயங்களை நேரேயறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி காட்சியளவையெனப்படும். அங்ஙனம் நேரேயறியப்படுவதனறிச் சாதித்துப் பெறற்பாலதாய் மறைந்து நின்ற பொருளை அதனை விட்டு நீங்காது யாண்டுமுடனாய் நிகழுமேதுவைக்கொண்டு அவவாறுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி கருதலளவையெனப்படும். இவ்விரண்டானுமறியப்படாத பொருள்களை ஆத்தனவாக்கியங்கொண்டு அவவாறுணரச்செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி உரையளவையெனப்படுமென்பதாம்.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோகமுதலாயின. இம்மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங்கொண்டறிவது அருத்தவாதம். ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமூன்றுவென்பதனை யாண்டுங் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க.

விகற்பமென்றது தலைக்குறை.

இதனானே இம்மூன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

காண்டல் கருதலுரையென்ற விம்மூன்றினு மெல்லா மடங்குமென்னில்? இம்மூன்றையும் விரித்துணர்க்கவேணுமென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

மாசறுகாட்சி - குற்றமற்றப் பிரத்யட்சமானது— ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமூன்று மாசறவறிவதாகும் - ஐயக்கா

ட்சியுந் திரிவுகாட்சியுமற விகற்பக் காட்சியும் விசாரியாமல் பொருளைக்கண்ட மாத்திரத்திலே குற்றமற வறிவதாகும்;—அநுமானம் - அநுமானமானது;— அவிநாபாவம் - அவிநாபாவமென்றும்,-பேசுநுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள் பெறுவதாகும்-பிரிவில்லாதகுணமாகச்சொல்லப்பட்ட வேதுக்களைக் கொண்டு காணதபொருள்களைக் காணப்படுவதாகும்,—காசறு முறையிம் மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டும் - குற்றமற்ற வாகமமானது முன்சொல்லப்பட்ட விரண்டுப்ரமாணங்களினு மடங்காதவத்தைக் காட்டாநிற்கும்.

இதனாற்சொல்லியது ஐயக்காட்சி திரிவுக்காட்சி விகற்பக் காட்சி மூன்றுங்கூடாமற்காணகிறது மாசறுகாட்சியென்றும், அநுமானம் ஏதுக்களைக்கொண்டு மறைந்தபொருள்களைக காண்கிறதென்றும், ஆகமம் இந்தவிரண்டு ப்ரமாணத்திலு மடங்காத பொருளைக் காட்டிநிற்குமென்னு முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

(அ·மூன்றுனுள்) விகற்பமுமூன்ற-நிருவிகற்பவுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு,—ஐயந்திரிபின்றி - ஐயவுணர்வும விபரீதவுணர்வு மில்லாமல்,—ஆசறஅறிவது-விடயங்களை நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி;—மாசறுகாட்சியாகும்-குற்றமற்ற காட்சி யளவையெனப்படும்;—மறைபொருள்-அங்ஙன நேரே யறியப்படுவதின்றிச்சாதித்துப்பெறற்பாலதாய் மறைந்துநின்ற பொருளை,—அவிநாபாவம் பேசுநுமேதுக்கொண்டு -அதனைவிட்டு நீங்காது யாண்டுமுடனிகழுமேதுவைக்கொண்டு,—விகற்பமுன்னா வையந்திரிபின்றிப் பெறுவது - அவ்வாறு நிருவிகற்ப வுணர்வைத்தனக்கு முன்னாகக்கொண் டையமிப

ரீதக்குற்றமின்றி புணர்வதாகியஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—அநுமானமாகும்-கருதலளவையெனப்படும்,—இம்மரணத்த—ங்கிடாப்பொருளை - இவ்விரண்டு ப்ரமாணங்களாலு மறியப்படாதபொருளை ஆப்தவாக்கியங்கொண்டு,— விகற்பமுன்னு வையங்திரிபினறிக்காட்டும் - அவ்வாறு நிருவிகற்பத்தைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐயவிபரீதக்குற்றமின்றி புணரச்செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—காசறுமுரை - குற்றமற்ற வுரையளவை யெனப்படும் - எ-று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஐயக்காட்சி திரிவுகாட்சி யிருவிதமெனபதும் சவிகற்ப நிர்விகற்ப மிருவிதமென்பது முணர்த்துகிறார்.

கண்டபொருளை யிரட்டுறவே கருதலையந் திரிபவே, கொண்டறிவாம் பெயர்சாதி குணமேகன்மம் பொருளெனவைந், துண்டவ்விகற்ப வுணர்வினுகருப் பொளினுண்மை மாத்திரத்தின், விண்டவில்லா வுழிவாரும் விகறபமில்லாக் காட்சியே. (௯)

(இ-ள்.) கண்டபொருளை யிரட்டுறவே கருதலையம் — ஐயக்காட்சியாவது - தோன்றினதொரு பொருளைக் குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோவென் றிரண்டுறக்கருதுமது

திரியவே கொண்டறிவாம் — திரிவுகாட்சியாவது - தோன்றினதொரு பொருளை விபரீதமாகக் கருதுதல்.

அஃதாவது? இருளின்கண் மயக்கத்தாற் பழுதையைக் கண்டு பாம்பென றச்சமுறுதல். இங்ஙன மாறுகொளக் கருதல் பிறவும் வந்துழிக்காண்க. விகற்பகாட்சி இருவிதமாம் அஃதாவது?

பெயர்சாதி குணமேகன்மம் பொருளெனவை நதுண்டவவிகற்பவுணாவினுக்கு

பெயர்முதலிய வைந்தையுங் கூடி யறியுமறிவு சவிகற்பக்காட்சி. அஃதாவது? பெயர் மாவென்பது, சாதி மாவினதுதன்மை. குணம் வண்ணம் வடிவு முதலாயின, கனமும் அசைதல் நிற்றன முதலாயின, பொருள் மரம்

பொருளினுண்மை மாத்திரத்தின விண்டலில்லா வறிவாகும் விகற்பமில்லாக் காட்சியே.

சவிகற்பம்போலப் பெயர்முதலியவற்றைக் கூட்டி யுணராமற் பொருளினுண்மை மாத்திர முணரு முணர்வு நிர்விகற்பக்காட்சியாம்—எ-று.

அஃதாவது இஃதொன்றென்கை. இப்படி யைந்துவகையாக விகற்பியாதறிகை யெனவறிக.

ஆனாலிதுதான் பாலமூகாதிகள் ஞானத்தைப்போலவோவென்னில்? அவர்களுக்குள்ளே விகற்பித்தறியு மறிவும் பிரியாப் பிரியமு முண்டாகையால் விகற்பஞானமெனவறிக.

ஏகார மீற்றசை.

உதாரணம் "அவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்றிரண்டா மக்காட்சி-யவிகற்பங் காட்டுவம்பா ரீண்டு."

"அவிகற்ப மத்தமுறை தென்றறிகை பின்பறிகை- சவிகற்ப நாமாதி சார்ந்து" எனவறிக. (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ப்ரத்யக்ஷலக்ஷணங் கூறுகின்றது.

கண்டபொருளை யிரட்டுறவே கருதலையம்-இரண்டு †வஸ்
துவுக்குப் பொதுவாயுள்ள வடையாளத்தை யொன்றினிடத்தி
லேகண்டிது வெதுவோவென்பதுவும், ஒருதருமத்தை யிரண்டு
வஸ்துக்களிடத்திலே கண்டு சந்தேகப்படுவதும். அஃதாவன?
சாயம் ப்ராதம் சந்தியாகாலத்திலே தூரத்திலே மரையைக
கண்டிதுமரையோ பசுவோவெனபதாதியும், கடக மகுடகே
யூராதி ராஜசின்னாபரணங்களை சமனுகத்தரித்துள்ள ராஜா
வும் தண்டநாயகனுமோரிடத்தினிற்பதைக்கண்டு இவனராஜா
வோ இவன்தண்டநாயகனோ வென்பதாதியும்,—திரியவே கொ
ண்டறிரிவாம்-மரையைப் பசுவெனக்கருதலும் தண்டநாயகனை
ராஜாவாகக காண்பதாதியுந் திரிவுக்காக்ஷி, இவ்விரண்டுடனே
கூடி யேற்றப்பட்ட * பூர்வாநுபவ ஜநிதமாகிய முன்வினைவு
ம் "ஒருமொழியொழிதனினங்கொளற் குரித்தே" என்னுஞ் சூ
த்ரத்தாற் கூட்டிப் பொருளுரைக்கவேண்டியது. அதுவருமா
று·—காமுகனுக்குக் காமினியுரு வெளியாதி. இதுவும் ப்ரத்ய
க்ஷாபாசம். மேல்புத்தி கூடாமல் வித்யாதத்வமாத்ரங்கொ
ண்டு காண்பது சாமாந்ய ப்ரத்யக்ஷமெனபதற்காக,—பொரு
ளினுண்மைமாத்திரத்தின் விண்டலில்லா வறிவாகும் விகற்பமி
ல்லாக்காட்சியே - ஒருவஸ்துவை நாமஜாதியாதி நிர்த்தேசம
றி யிஃதொன்றெனறு காண்பது நிர்விகற்பக ப்ரத்யக்ஷம்,மே
ல் புத்திதத்வத்தைக்கூட்டி நாம ¶ஜாதியாதி விசேஷத்தோ
டேகாண்பது விசேஷ ப்ரத்யக்ஷமென்பதற்காக,— § விகற்ப
வுணர்வினுக்குப் பெயர்சாதிகுணமே கன்மம்பொருளென வை
த்தண்டு - சவிகற்பக ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு நாமஜாதிகுண ‡ கன்

ம வஸ்துவென்னு ஸம்வகையும் பகுத்தறிவது ஸவிகல்பப்ரத்யக்ஷம். அஃதாவது மதனபாணமான புஷ்பத்தையும், பரிமளத்தையும், கோகில o கூஜிதத்தையு முடைத்தாகையா லித்வ்ருக்ஷமதே மாவென்றறிவது.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

† வஸ்து - பொருள், * பூர்வாநுபவ ஜநிதம் - முன்னநுபவத்தா லுண்டாயது, ¶ ஜாதியாதி விசேஷத்தோடே - ஜாதிகுணக்கிரியையுடனே என்பதாம், § இம்மூன்றாவது கண்ணழிவை இரண்டாவதினும் இரண்டாவதை மூன்றாவதினும் பாடடிற் கேற்ப சிலப்ரதிகளி லுமாயிட்டிருக்கும், ‡ கனமம் - க்ரியை, o கூஜிதம் - த்வனி, ஓசை.

* [illegible]

* [illegible]

* [illegible]

பெயர் - மாவென்பது, ஜாதி - விருக்ஷஜாதி, குணம் - வண்ணம் - வடிவு - பூககாய் பழமுதலாயினவை, கன்மம் - அசைதல்- நிற்றல் - பூத்தல் - காய்கருமது, பொருளாவது - இன்னது பெறும் விலை-இன்னத்துக்கானபொருளென்பது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஐயந்திரிவின திலக்கணமும், நிர்விகற்பஞானம் சவிகற்ப ஞானமென்று ஞான மிருவிதமென்றும்பண்ணி யதிவிலக்கணமும், உணர்த்துகின்றார்.

ஐயம் - சந்தேகமாவது,—கண்டபொருளை - பொதுவில லக்ஷணமாகப் பார்த்த பதார்த்தத்தை,—இரட்டுறவேதுருதல்- குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோவென்று குறித்தல்,—திரிவு- விபரீதம்,—திரியவே கொண்டலாம் - சிப்பியை வெள்ளியென று க்ரகித்தலாம்,—அவ்விகற்ப வுணர்விறைக்கு - அந்தச்சவிகற் ப ஞானத்துக்கு,—பெயர்சாதிகுணமே கன்மம் பொருளென வைத்துண்டு -தாண்டவனென்னும் பெயர், ப்ராம்மணனென்னு ஞ் ஜாதி, சிவப்பனென்னுங் குணம், தேவபூஜகனென்னுங் கன்மம், இவனென்னும் பொருளெனவைத்துண்டு,—விகற்பமில்லா க்காட்சிபே - நிர்விகற்பஞானமாவது,— பொருளினுண்மைமா த்திரத்தின் - ஒன்றிதென்று வஸ்துவினது சத்வமாத்திரத்தி லே,-விண்டவில்லா வறிவாகும்-முன்நிர்விகற்ப காரணத்திலே சவிகற்பகாரியந் தோற்றுதாகி னுத்தரகாலஞ்சவிகற்பமுண்டா காதாமென்னுஞ் சற்காரியவாதவார்த்தையினாலே காமஜாதி குண க்ரியைகட்குத் தன்னிடத்திற் சற்றேதோற்றத லுண்டா யிருந்தாலும் வசனித்தலுக் கேதுவல்லாத ஞானமாகும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஏ - து. மேற்கூறியபோந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்க னுள், பெயர்முதலியவற்றுற் பகுத்தறிதலின்றி இஃதொன்று தோன்றுநின்றதெனப் பொருளுண்மை மாத்திரையேயறியும் ஞானசத்தி நிருவிகற்பமெனப்படும். அங்ஙனமறிந்த பொரு ளை இஃதியாதோவென ஒன்றிற்றுணிவுபிறவா தாராயும் ஞா னசத்தி ஐயமெனப்படும். அதனை அதனோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கும் ஞானசத்தி திரிவெனப் படும். பெயர்முதலியவைந்தும் பொருளோடுறுமுண்மையின அ வவைந்தும் அப்பொருட்கணுள்ளவாறினிதுவிளங்க வுணரு ம ஞானசத்தி சவிகற்பமெனப்படு மெனபதாம.

முனகண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர் வு இவ்விடத்துக் கண்ட பொருளின்கணிகழ்வதனமையின, அ தனையீணடெடுத்தோதி விலக்காராயினுர்.

இதனுனே காட்சிமுதலிய மூனறினுஞ் சேறற்குரிய நிருவி கற்பமுதலிய நானகினிலககணங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முனசொனன ஐயககாட்சி திரிவுகாட்சி விகற்பக்காட்சி நிருவிகற்பக்காட்சியெனறு நாலு மேலருளிச்செய்கிறுர.

கண்டபொருளை யிரட்டுறவே கருதலையம் - தோன்றின தொருபொருளை யிரண்டுபடக் கருதுகிறது ஐயக்காட்சி,—திரி யவே கொண்டல் திரிவாம் - தோன்றின வந்தப்பொருளைத் தி ரியக்காண்கிறது திரிவுகாட்சி,—பெயர்ச்சாதி குணமேகன்ம ம் பொருளெனவைந் துண்டவிகற்ப வுணர்விறுக்கு - பெயர்மா வென்றும் சாதிசந்தனமென்றும் குணஞ்சுகந்தமென்றும் இந்த

மரத்தைக்கண்டவ னிதைக்கொண்டுபோது லிதனல் நமக்குப் பயனுண்டென்றும் இது நமர மித்தனைபொன பெறுமென்றும் இப்படி ஐந்துவகையாக வறிகிறது சவிகற்பப பிரத்யட்சம்,—பொருளினுண்மை மாத்திரத்தின விண்டலில்லா வறிவாகும் விகற்பமில்லாக காட்சியே - தோன்றின பொருளினுண்மை சற்றுஞ்சொல்லுதற் கொண்ணாத வறிவாயிருக்கிறது நிர்விகற்பப் பிரத்யட்சமாம்

இதனாற் சொல்லியது ஐயக்காட்சியும் திரிவுக்காட்சியும் விகற்பககாட்சியும் நிருவிகற்பக காட்சியுமென்று சொல்லப்பட்ட நாலினது முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள்)விண்டலில்லா-பெயர்முதலியவற்றாற் பகுத்தறிதலின்றி,—பொருளினுண்மை மாத்திரத்தி னறிவாகும்-இஃதொன்று தோன்றுகின்றதெனப்பொருளுண்மை மாத்திரையே யறியு ஞானசத்தி,—விகற்பமில்லாககாட்சியே - நிருவிகற்பக்காட்சி யெனப்படும்,—கண்டபொருளை இரட்டுறவே கருதல் - இஃதியாதோவென வொன்றிற் றுணிவுபிறவாதாராயு ஞானசத்தி,—ஐயம் - ஐயக்காட்சியெனப்படும்,—திரியவேகொண்டல் - அதனையதனோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கு ஞானசத்தி,—திரிவாம் - திரிவுகாட்சியெனப்படும்,—பெயாசாதிகுணமே கன்மம்பொருளென வைந்துடன் - பெயருஞ் சாதியுங குணமுங் கன்மமும் பொருளுமெனவைந்தும் பொருட்டோறுமுண்மையின் அவவைந்து மப்பொருட்கணுள்ளவாறறிந்து விளங்கவுணரு ஞானசத்தி,—அவ்விகற்ப வுணர்வினுக்காம - சவிகற்பக்காட்சி யெனப்படும் என்பதாம்.

இதனுடனே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேறற்குரிய நிருவிகற்பமுதலிய ஞானவிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் காண்டல் நால்வகையெனபதுவு மனுமான மிருவகைத்தெனபதுவு முரை மூவிதமெனபதுவு மிலக்கண மிருவித மெனபதுவு முணர்த்துகிறார்.

காண்டல்வாயின் மனந்தன்வேதனையோ டியோகக்காட்சியென, விண்டிநான்கா மநுமானந் தனக்கும் பிறர்க்குமென்றிரண்டா, மாண்டவுரை தந்திரமந்திர முதோ படதேசச்சொ லெனமூன்றும், பூண்டவளவைக் கெதிர்புலனறன னியல்புபொதுவென் றிரண்டாமே. (எ)

(இ-ள்) காண்டல்வாயின காண்ட லிவ்விடத்து நால்வகைப்படும அஃதாவது?—

மனந்தன வேதனையோ டியோகக காட்சியென விண்டுநான்காம

இந்திரியக்காட்சி மானதக்காட்சி வேதனைக்காட்சி யோககாட்சி எனவரும். காட்சியெனபதனை முற்றுங்கூட்டுக. ஒடு எண்.

அநுமானந் தனக்கும் பிறர்க்கு மெனவிரண்டாம்.

தன்னநுமானம் பிறரநுமானமெனவு மிருவிதமாம்.

மாண்டவுரை தந்திரமந்திரத்தோ டுபதேசச் சொலெனமூன்றும்

அழிவிய வாகமப்பிரமாணந் தந்திரகலை மந்திரகலை யுபதேசகலையென மூவிதமாம்.

பூண்டவளவை க்கெதிரபுனை னிபல்புபொதுவென விரண்டாமே.

இப்படிச்சொல்லப்பட்ட ப்ரமாணங்களாலே யளந்தறியப்பட்ட பொருள்களிருவிதப்படும். அஃதாவது—தனியியல்பென் றும் பொதுவியல்பென்று மிரண்டாம்.

எதிர்தல் - தோன்றுதல், புனை - ப்ரமேயமெனவறிக.

(௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ப்ரத்யக்ஷ நாலுவகையு மநுமானமிருவகையு மாகமமூன்றுவகையுமென்னு முறைமை கூறுகின்றது.

காண்டல் வாயில் மனந்தன் வேதனையோ டியோகக்காட்சியென விண்டோனகாம - ப்ரத்யக்ஷமாவது, இந்த்ரியப்பிரத்யக்ஷமென்றும் மானஸப்பிரத்யக்ஷமென்றும் ‡ஸ்வவேதந ப்ரத்யக்ஷமென்றும் யோகப்ரத்யக்ஷமென்றும் நான்குவகையாம்.

[illegible]

என்றும், ஊதெ௵ஂஷி ய ஸாலெக்ஷஂ மிரலெக்ஷு ஞெலெவுவ । கஜெ ௧ாரண ஸாலெக்ஷ ஶிக்ஷிவிய ஶி ஷெ ௵தெ ॥ என்றும் ப்ரத்தியக்ஷ மூன்றாக சிவாகம வசநமிருக்க இவ்விடத்திற் ப்ரத்யக்ஷ நாலுவிதமென்று சொன்னது விரோதமெனனில்? ஸ்வவேதனப்ரத்யக்ஷ மாந ஸபிரத்யக்ஷத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும். ஆகையால் விரோதமில்லை,—அநுமானத்தைக்கும் பிறர்க்குமெனவிரண்டாம - அநுமானமானது ¶ ஸ்வார்த்தாநுமான மென்றும் † பரார்த்தாநுமானமென்று மிருவகைப்படும்,—மாண்டவுரைதந்திரமந்திரத்தோபதேசச்சொல்லென மூன்றும்-ஆகாம்க்ஷாதி யமுகையுடைய ஆகமமானது கன்மகாண்டமென்றும் உபாசனாகாண்டமென்றும் ஞானகாண்டமென்றும் மூன்றுவிதமாம்,—பூண்டவளவைக்கு - பொருந்தப்பட்ட ப்ரமாணத்துக்கு,—எதிரபுவன - முன்னேகாணப்பட்ட ப்ரமேயமானது,—தனியல்பு பொதுவென விரண்டாமே - தனியல்பு என்பது அவ்யாப்தி ஸம்பவதோஷ *ரஹிதமான × அசாதாரணலக்ஷணம். பொதுவியல்பு என்பது சாதாரணலக்ஷணம். இயல்பு என்பது லக்ஷணத்தீபகம். லக்ஷணத்திற்குக் குற்றமூன்றுண்டு அஃதாவன—ஞெஷெக்ஷெஷெ ஷெலெஷ ஷக்ஷணவ்யாவத-ஜந ஜவ்யாப்தி । ஊஜெக்ஷ ஷக்ஷணவ்ய வத-ஜந ஜக்ஷிவ்யாப்தி। ஷெக்ஷ காவெ வத-ஜந ஜஸஂஹவஂ । என்றிதன் பொருள்.

‡ ஸ்வவேதனை - தன்வேதனை, ¶ ஸ்வார்த்தம்- தன்பொருட்டு, † பாரார்த்தம் - பிறர்பொருட்டு, * ரஹிதம்-இல்லாமை, × அசாதாரணம்-உண்மை.

இலக்கியத் தோரிடத்தி லக்ஷணமிராமை யவ்யாப்தி - இலக்கியமில்லாதவிடத்தி லக்ஷணமிருப்ப ததிவ்யாப்தி - இலக்கியத்தோரிடத்து மிலக்ஷணமிராமை யசம்பவம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிர்விகற்ப சவிகற்பஞானமெனும் ப்ரமிதிபலவத்தாகிய ப்ரத்யக்ஷப்பிரமாணமுதலாகிய ப்ரமாணத்தினது பேதங்களைக்கூறுகின்றார்.

காண்டல்-ப்ரத்யக்ஷப்பிரமாணமாவது,—வாயில்-இந்த்ரியப்ரத்யக்ஷம்,—மனம்-மானதப்ரத்யக்ஷம்,—தன்வேதனை - சுவசங்வேதனப்ரத்யக்ஷம்,—அந்தச்சுவசங்வேதன ப்ரத்யக்ஷத்தோடு யோகக்காட்சியென-யோகப்பிரத்யக்ஷமென,—ஈண்டு நான்காம்-இத்தைசவத்தில் நான்காம்,—அநுமானம்-அநுமானப்பிரமாணமாவது,—தனக்கும் பிறர்க்குமென்றிரண்டாம்-தனக்கானுமானமென்றும் பிறர்க்கானமென்று மிருவிதமாம்,—மாண்டவுரை - மாட்சிமைபொருந்திய வாகமப்பிரமாணம்,—தந்திரமந்திரத்தோ டுபதேசச்சொல்லென - தந்திரகலை மந்திரகலை யுபதேசகலையென,—மூன்றும் - மூன்றுவிதமாம்,—பூண்டவளவைக் கெதிர்புலன் - பொருந்தோடு பொருந்திய ப்ரமாணங்கட்கு முன்னாகிய ப்ரமேயம்,—தன்னியல்பு பொதுவென்று - அசாதாரணலக்ஷணத்தை யுடையது சாதாரணலக்ஷணத்தை யுடையதென்று,—இரண்டதே - இரண்டுவிதமேயாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

எ - று. அம்மூன்றனுள், காட்சியளவை-வாயிற்காட்சிமு தல் நான்கு வகைப்படும்; கருதலளவை-தனபொருட்டுப் பிற ர்பொருட்டென இருவகைப்படும்; உரையளவை-தந்திரகலைமு தன மூவகைப்படும். இப்ரமாணங்களா னறிபப்படும் ப்ரமேய ங்களதியல்பு - சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென இருவகைப்படு மென்பதாம்.

இதனுனே, காட்சிமுதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்ரு னளககப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத் துக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

மீளவும் ப்ரத்யக்ஷ மநுமான மாகமமென்ற மூன்றையும் பாரித்து விரித்தருளிச்செய்கிருர்.

காண்டல்வாயில் மனத தன்வேதனையோ டியோகக்கா டசி யெனவீண்டு நானகாம் - இந்த்ரியப் பிரத்யக்ஷமென்றும் மானதப் பிரத்யக்ஷமென்றும் தனவேதனை ப்ரத்யக்ஷமென்றும் யோகப்ரத்யக்ஷமென்றும் இவ்விடத்துப் பிரத்யக்ஷம் நாலா ம்,—அநுமானம் - அநுமாநமென்று சொல்லப்பட்டது,—த னக்கும் பிறர்க்கு மென்றிரண்டாம் - அர்தவநுமானத்தான ஸ் வார்தாநுமானமென்றும் பரார்த்தாநுமானமென்றும் இரண்டு வகையாம்,— மான்றவுரை தந்திரமந்திரத்தோ டுபதேசச் சொல்லென மூன்றும் - மாட்சிமையுடைத்தாகிய வசனமாகம் மான ததான் தந்திரகலையென்று மந்திரகலையென்றும் உ

பதேசகலையென்று மூன்றுப்பிரகாரமாம்,—பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன் றன்னியல்புபொதுவென் றிரண்டாமே - இப்படி பொருநதப்பட்டப் பிரமாணங்களுக்கு மாறுபாடாகச்சொல்லப்பட்ட விஷயங்களானது தனவியல்பெனறும் பொதுவியல்பெனறு மிரண்டுவகையாம்.

இதனாற்சொல்லியது ப்ரத்யக்ஷம்நாலுப்பிரகாரமாயிருக்குமெனறும் அநுமானமிரண்டுப்பிரகாரமாயிருக்குமென்றுமதுக மம மூனறுப்ரகாரமா யிருக்குமெனறும் இந்தப் பிரமாணங்கள் தனவியல்பெனறும் பொதுவென்று மிரண்டுவகையாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

(அம்மூன்றனுள்) காண்டல் - காடசியளவையானது,—வாயிற்காடசி - வாயிர்காட்சியுர்,—மனக்காட்சி - மானதககாட்சியும்,—தனவேதனைககாட்சி - தனவேதனைக்காடசியுர்,—யோகக்காட்சியென - யோகக்காட்சியுமென,—நானகாம் - இங்ஙன நானகுவகைப்படும்;—அநுமானம் - கருதலளவையாவது,—தனக்கும் பிறர்க்கும் - தனபொருட்டநுமானமும் பிறர்பொருட்டநுமானமும்,—என்றிரண்டாம் - என்றிருவகைப்படும்;—மாண்டவுரை - மாட்சிமைப்பட்ட வுரையளவையாவது,—தந்திரச்சொல் - தந்திரகலையும்,—மந்திரச்சொல்லோடு - மந்திரகலையும்,—உபதேசச்சொல் - உபதேசகலையும்,—எனமூன்றும் - எனமூன்றுவகைப்படும்;—பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன் - இப்பிரமாணங்களால் அறியப்படும் ப்ரமேயங்களி னியல்பு,—தன்னியல்பு பொதுவென்று - சிறப்பியல்பு பொதுவியல்புஎன,—இரண்டாமே - இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றும் படும்பாகுபாடுமவ ற்றானளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய தன்னியல்பும் பொதுவியல்பு
மென விருவிதமுணர்த்துகின்றார்.

அன்னிய சாதியுந் தன்சாதியு மகன்றுநிற்ற, றன்
னியல் பந்நியத்தைத் தவிர்ந்துதன் சாதிக்கொத்த,
றுன்னிய பொதுவியற்கை சொன்னவிவ் விரண்டினுள்
ளே, மன்னிய பொருள்களியாவு மடங்கிடு மானமுற்
றுல். (ரு)

(இ-ள்.) அன்னிய சாதியுந் தன் சாதியு மகன்றுநிற்ற றனியல்பு — அந்நியசாதியாகிய விருப்பையுந் தன்சாதியாகிய மாவையு மகன்று தேமாவென ச்சிறப்புப்பெயர்பெற்றுநிற்ற றன்னியல்பெனப் பெறும்.

அந்நியத்தைத் தவிர்த்துதன் சாதிக்கொத்த றுன்னிய பொதுவியற்கை — அந்யசாதியாகிய விருப்பைமுதலியவொழிந்து தன் சாதியாகிய மாமரமெனப் பொதுப்பெயர்பெற்றுநிற்றல் பொதுவியல்பெனப்பெறும்

சொன்னவிவ் விரண்டினுள்ளே — இத்தவிசேடஞ் சாமாந்யமெனச் சொல்லிய விரண்டினுள்ளே யுலகத்து நிலைபெற்ற

மன்னிய பொரு பொருள்களெல்லா மளந்தறியுங்கா லிவற்
ளெகளியாவு மட றிறு ளடங்கும்—எ-று.
ங்கிடு மானமுற்
முஒ.

ஈண்டிதனுற் ப்ரயோசநமியாதோவெனின் ? அந்ய
சாதியென்பது - பாசவர்ககம், தனசாதியெனபது - ஆனம
வர்ககம், தனவியல்பெனபது - அநயசாதியாகிய பாசத
தை யொழித்துத் தனசாதியாகிய விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகல
ர் சகலரென நிற்றல், பொதுவியல்பெனபது - அந்யசாதியா
கிய பாசத்தைத தவிர்நது தனசாதியாகிய சகலரென்னும் பெ
யரையு மொழித்துப் பசுவென நிற்றலெனவறிக. (ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் அசாதாரணலக்ஷண மிவ்வாறு சாதாரணலக்ஷண
மிவ்வாறு என்பது கூறுகின்றது.

அநனியசாதியுந் தனசாதியு மகன்றுநிற்றல் தன்னியல்பு-க
பிலைப் பசுவானது அந்யஜாதியான எருமைமுதலானவைக
ளினுடைய லக்ஷணத்தையுந் தன்சாதியாகிய வெள்ளை கறுப்பு
சிவப்புமுதலான வர்ணங்களையுடைய பசுக்களுடைய லக்ஷண
ங்களையு மன்றிக்கபிலைப்பசுவென்று நிற்பது தன்னியல்பென்னும்
¶ அசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தைத் தவிர்ந்து தன்சாதிக்
கொத்த றுனவியபொதுவியற்கை-அந்யஜாதியாகிய வெருமை
குதிரை முதலானவைகளின் லக்ஷணங்களையன்றிக் கழுத்தில்
தான்ற கொம்பு குளம்பு வால் குட்டேறு இந்த வைகுதலக்ஷ
ணங்களையுமுடையது பசுவென்பது பசுக்களுக்கெல்லாஞ் * சா
தாரணலக்ஷணம்,— சொன்ன விவ்விரண்டினுள்ளே மன்னியு

பொருளியாவு மடங்கிடுமானமுற்றால் - இந்த அசாதாரணஞ் சாதாரணமென்னு மிரண்டிலக்ஷணத்துக் குள்ளே ப்ரமேயத்ரி பதார்த்தமான பதார்த்த த்ரயங்களின் பேதங்களெல்லாம் ப்ரமாண § புரஸ்ஸரமாக விசாரிக்குங்காலத்தி லறியப்படுமா கையால் பதியினுடைய ஸ்வரூபலக்ஷணத்தையும் சத்தர் உதாசியுக்தர் ப்ரவர்த்தரென்னும் பதி † யவஸ்தாத்ரயா சாதாரணல க்ஷணங்களையும் தச்சத்திபேதங்களினுடைய அசாதாரணலக்ஷ ணங்களையும் விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலர் சகலரென்னு மான மவர்க்கங்களினுடைய அசாதாரணலக்ஷணங்களையு மவஸ்தாத் ரயா சாதாரண லக்ஷணங்களையும் ஆணவாதி ‡ பாசபஞ்சக த்தினுடைய அசாதாரண சாதாரணலக்ஷணங்களையும் சுத் தாசுத்த மாயாகாரியங்களாகிய தத்வதாத்விகங்களினுடைய அசாதாரண சாதாரண லக்ஷணங்களையும் × பரீக்ஷாபூர் வகமாக வறிந்தவன + ப்ரமாணஞ்ஞன் ஆகையாலிந்த ஸாஸ் திரத்தில் முதல்ஸூத்ரந் தொடங்கி ஏழாஞ்ஸூத்ரபரியந்தம் இந்த லக்ஷணங்களவந்த விடங்கடோறுங்கண்டுகொள்க.

¶ அசாதாரணலக்ஷணம் - உண்மைலக்ஷணம், * சாதார ணலக்ஷணம் - பொதுலக்ஷணம், § புரஸ்ஸரமாக - முனவிட்டு க்கொண்டு, † அவஸ்தாத்ரயம் - மூன்றவத்தைகள், ‡ பாசப ஞ்சகம்-பஞ்சபாசமென்னமாறுக, × பரீக்ஷாபூர்வகமாக வறிந் து-பரீக்ஷித்துப்பார்த்து, + ப்ரமாணஞ்ஞன் - ப்ரமாணத்தை யறிந்தவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

தன்னியல்பு பொதுவியல்பென்று சொல்லிய ப்ரமேயப் பொருளின இயற்கையைக் கூறுகின்றார்.

பதிபதார்த்தத்துள் - அநாதிமுத்த சிவனுக்கு:—அன்னிய சாதியும் - பசுபாசங்களையும்,—தன்சாதியும் - ஆதிமுத்தசிவன அபரமுத்தசிவ னிவர்களையும்,—அகன்று - நீங்கி அநாதிமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல், - இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்களைமாத்திரம்,—தவிர்ந்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - ஆதிமுத்தசிவன அபரமுத்தசிவ னிவர்களுக்குச் சமமாகிச்சிவனென்று,—நிற்றல - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

ஆதிமுத்தசிவனுக்கு.—அன்னிசாதியும் - பசுபாசங்களையும்,—தனசாதியும - அநாதிமுத்தசிவன அபரமுத்தசிவ னிவர்களையும்,—அகன்று - நீங்கி, ஆதிமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,— தனியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்களை மாத்ரம்,—தவிர்ந்து - நீங்கி,— தனசாதிக்கொத்தல் - அநாதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ னிவர்களுக்குச் சமமாகிச் சிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தனவிடபொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

அபரமுத்திசிவனுக்கு:—அன்னியசாதியும் - பசுபாசங்களையும்,—தன்சாதியும் - அநாதிமுத்தசிவன் ஆதிமுத்தசிவ னிவர்களையும்,—அகன்று - நீங்கி, அபரமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்களைமாத்ரம்,—தவிர்ந்து - நீங்கி,—தனசாதிக்கொத்தல் - அநாதிமுத்தசிவன் ஆதிமுத்த னிவர்களுக்குச் சமமாகிச் சிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

பசுபதார்த்தத்துள் விஞ்ஞானகலனுக்கு:—அன்னியசாதியும் - பதிபாசங்களையும்,—தன்சாதியும் - பிரளயாகலன் சகல

விவர்களையும்,—அகன்று - நீங்கி விஞ்ஞானகலனென்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,—தன்னியல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியதனை - பதிபாசங்களை மாத்ரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன சாதிக்கொத்தல்-ப்ரளயாகலன்ச கலவியர்களுக்குச்சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னியபொதுவியற்கை-பொருந்திபசாதாரணலக்ஷணம்.

ப்ரளயாகலனுக்கு:— அந்நியசாதியும் - பதிபாசங்களையும்,— தனசாதியும் - விஞ்ஞானகலன் சகலவியர்களையும்,—அகன்று - நீங்கி,—ப்ரளயாகலனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,— தனவியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பதிபாசங்களை மாத்ரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன சாதிக்கொத்தல் - விஞ்ஞானகலன சகலவியர்களுக்குச் சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திப சாதாரணலக்ஷணம்.

சகலனுக்கு —அந்நியசாதியும் -பதிபாசங்களையும்,—தன் சாதியும் - விஞ்ஞானகலன் பரளயாகல வியர்களையும்,—அகன்று - நீங்கி சகலனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை -பதிபாசங்களை மாத்ரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல்-விஞ்ஞான கல ப்ரளயாகல வியர்களுக்குச் சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திப சாதாரணலக்ஷணம்.

பாசபதார்த்தத்துள், மூலத்துக்கு:—அந்நியசாதியும் - பதிபசுக்களையும்,—தனசாதியும்-மாயாகன்மங்களையும்,—அகன்று-நீங்கி மலமென்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,—தன்னியல்பு-தனது சாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை- பதிபசுக்களை மாத்ரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - மாயாகன்மங்களுக்

குச் சமமாகிப் பாசமென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னிய பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

மாயைக்கு:—அன்னியசாதியும்-பதிபசுக்களையும்,—தன்சாதியும்-மலகன்மங்களையும்,—அகன்று-நீங்கிமாயையென்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,—தன்னியல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அடங்கத்தை - பதிபசுக்களைமாத்ரம்,—தவிர்ந்து-நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல்-மலகன்மங்களுக்குச் சமமாகிப் பாசமென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

கன்மத்துக்கு—அன்னியசாதியும் - பதிபசுக்களையும்,—தன்சாதியும் - மலமாயைகளையும்,—அகன்று - நீங்கிக் கன்மமென்று,— நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அநபத்தை - பதிபசுக்களைமாத்ரம்,—தவிர்ந்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - மலமாயைகளுக்குச் சமமாகிப் பாசமென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்,—

சொன்ன விவ்விரண்டினுளளே-கூறிய பொதுச்சிறப்பென்கின்ற விந்தவிரண்டினுள்ளே,—மன்னிய பொருளியாவும்-நிலைபெற்ற பதார்த்தங்களெல்லாம்,—மானமுற்றால் - அளவைப் பொருந்தில்,—அடங்கிடும் - அந்தர்ப்பவிக்கும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ-து. சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற இரண்டனுள், ஒருபொட்கு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினுந் தன்சாதிப்பொருளினுஞ் செல்லாது தனக்குமாத்திரையே யுரித்தாய் நிலைபெறுந் தன்மை சிறப்பியல்பெனவும், வேற்றுச்சாதிப்பொருண்மாத்திரையிற் செல்லாது தன்சாதிப்பொருட்கெல்லாம் ஒப்ப நிலை

பெறுந்தன்மை பொதுவியல்பெனவுங் கூறப்படும். காட்சிமு தலிய பிரமாணங்களாற் பிரமேயப்பொருள்களை யறிபவனுமிடத்து அவையெல்லாம் இவ்விரண்டியல்பினு ளொன்றுபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேறாகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப்படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியமன்றாய்ப் போமெனப தாயிற்று. பிரமேயத்தை யறிந்தவறிவே தான் பிராமாணியமெனபதனையு மறியுமெனவும், தான பிராமாணியமாகாதவழி அவ்வாகாமைமாத்திரையே பிறிதொன்றானறியப்படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணியம் பிறிதொன்றா னறியப்படுமேயெனனுந் தார்க்கிகா முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க. இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பரதத்துவமென வழங்குப

சாதியாவது ஒருநிகரனவாகிய பலபொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை.

இதனானே, மேற்றன்னியல்பு பொதுவியல்பெனறவற்றி லிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

இச்செய்யுள் சூசிகடாக நயம்பற்றி முன் வைத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

தன்னியல்பென்றதேது பொதுவென்றதேது என்ன மேலிரண்டு மருளிச்செய்கிறார்

அன்னிய சாதியுந் தன்சாதியு மகன்றுநிற்றல் தன்னியல்பு - தனக்குவேறான சாதியென்றசொல்லப்பட்ட விருப்பையும் தனக்கு வேறற்றிருக்கிற தன்சாதியாயிருக்கிற மாவையு மிவை யிரண்டையு நீங்கித் தேமாவெனநிற்றல் தனக்குள்ள விய

ல்பு,—அந்நியத்தைத் தவிர்த்துதன் சாதிக்கொற்றல் துன்னிய பொதுவியற்கை-தனககுவேறுன சாதியென்றுசொல்லப்பட்ட விருப்பையொழிந்து தனக்கு அநயசாதியென்று சொல்லப பட்ட மாயெனநிற்றல் பொருந்தின சாமாந்யத்தினுடைய வியல்பாம்,—சொன்னவிவ் விரண்டினுள்ளே மன்னிய பொரு ளியாவு மடங்கிடு மானமுற்றால் - இப்படிச்சொல்லப்பட்ட தனவியல்பு பொதுவெனற விரண்டினுள்ளு நிலைபெற்ற பொருள்களெல்லா மடங்கிடு மளக்குங்காலததில்.

இதனாற்சொல்லிபது தனவியல்பு பொதுவென்று சொல் லப்பட்ட விரண்டினுள்ளு மெல்லாப் பிரமாணங்களு மடங்கு மெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பு எனவிரண்டனுள்)அன்னியசா தியும் -ஒருபொருட்கு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினும்,—தனசாதி யும்-தனசாதிப்பொருளினும் செல்லாது,—அதனறுநிற்றல்-தன க்கு மாத்திரையே யுரித்தாய் நிலைபெறுந்தன்மை,—தனவியல் பு-சிறப்பியல்பு எனவும்,—அந்நியத்தைத் தவிர்த்து - வேறுச் சாதிப்பொருள் மாத்திரையின் செல்லாது,—தன்சாதிக்கொ ற்றல் - தனசாதிப் பொருட்கெல்லா மெய்நிலைபெறுந் தன மை,—துன்னிய பொதுவியற்க - பொருந்திய பொதுவியல் பெனவுங் கறகப்படும்,—மானம் - காட்சிமுதலிய பிரமாணங் களால்,—பொருள்கள்-பொருந்திய பிரமேயப்பொருள்களே,— உற்றால் - அறிபவுறுமிடத்து,—யாவும் - அவையெல்லாம்,— சொன்னவிவ் விரண்டினுள்ளே யடங்கிடும் - முன்பெக்கூறிய விவ்விரண் டியல்பினு ளொன்றுபற்றி யறியப்படும்.

இதனானே மேற் றன்வியல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றி னிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் வரன்முறையானே யிந்திரியக்காட்சி மானதக் காட்சி யிரண்டினையு முணர்த்துகிறார்.

உயிரினோ டுணர்வுவாயி லொளியுரு வாதிபற்றி ச், செயிரொடு விகற்பமின்றித் தெரிவதிந் திரியககா ட்சி, யயர்விலிந் திரியஞான மைம்புலன் சார்ந்துயிர்க் கண், மயர்வற வந்தஞான மானதக் காண்டலாமே.(சு)

(இ-ள்) உயிரினோடுணர்வு வாயிலொளியுரு வாதிபற்றிச் செயிரொடு விகற்பமின்றித் தெரிவதிந்திரியக்காட்சி — ஆன்மாவுடனே விட்டுநீங்காத சிற்சத்தியாலே யிந்திரியமுங் கலாதிகளுஞ் சோம சூரியாக்கினிப் பிரகாசங்களுமாகக் கூடி யுருவமுதலியவற்றை யையககாட்சிமுதலிய குற்றமின்றி யறிவதிந்திரியக்காட்சி;

"வாயிலிடனும்புலனுமாகும்" என்பதனா லிந்திரியக்காட்சி யெனினும் வாயிற்காட்சியெனினு மிழுக்கா.

சாமானிய விசேடமென விருவிதமாம்.

இதிற் சாமாந்யமாவது - சமுதாயமாயறிவது. அஃ தாவது? சமவாயகுணத்தோடேகூடித் தூலகன்மத்தினை ய றிகை.

விசேடமாவது - அதனைப்பிரித்தறிகை. அஃதாவது? ஆன்மா மனதோடேகூடித் தேசகால வவத்தைகளுட னிந்திரிய விடத்துக்கு விடயமானபொருளை யறிகை.

இந்த விந்திரியக்காட்சியினுடைய சம்பந்தத்தை யறியுமிடத் தறுவகைப்படும். சையோகம் - சையுத்தசமவாயம் - சையுத்தசமவேதசமவாயம் - சமவாயம் - சமவேதசமவாயம - விசேடணவிசேடியபாவம்.

இவையிற்றிற் சையோகமாவது - யாதொருபொழுது கடம் விடயமாயிருக்கிற ஞானமான துண்டாகாநின்றதப்பொழுது கண் இந்திரியம் கடம் விடயம் இந்த விரண்டினுடைய கூட்டரவு. இது பிரிந்திருக்கிற வத்துக்களினுடைய சம்பந்தமாகையாலே சையோகமெனப் பெயராயிற்று

சையுத்தசமவாயமாவது - யாதொருபொழுது கண்ணாலே கடத்திலே யிருக்கிற ரூபமான தறியப்படுகின்றதப்பொழுது கண் இந்திரியம் கடத்தையடைந்திருக்கிற நீலாதிரூபம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தம். அஃதெந்போலவெனில்? கண்ணுடனே கூடியிருக்கிற கடத்திலே ரூபமானது சமவாயமா யிருக்கையினாலே டெனவறிக.

சையுத்தசமவேதசமவாயமாவது - யாதொருபொழுது கண்ணாலே கடத்தை யடைந்திருக்கிற ரூபத்திலேயிருக்கிற ரூபத்துவமான தறியப்படுகிறது, அப்பொழுது கண் இந்திரியம் ரூபத்துவம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தமெனவறிக

சமவாயமாவது - யாதொருபொழுது சோத்திரேந்திரியத்தினாலே சத்தமான தறியப்படுகிறது, அப்பொழுது சோத்திரம் இந்திரியம் சத்தம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தம் சோத்திர மாகாசமிடமாக வறிகையினாலெனவறிக.

சமவேதசமவாயமாவது - யாதொருபொழுது சோத்தி ரத்திலே சத்தத்தின் றன்மையைக் காணப்படுகிறது, அப்பொழு து சோத்திரமிந்திரியம் சத்தத்வசாமாநியம் விடயம் இவை களினுடைய சம்பந்தம் சோத்திரத்திலே சமவேதமாயிருக்கிற சத்தத்திலே சத்தத்துவஞ் சமவாயசம்பந்தமாயிருக்கையினு லெனவறிக.

விசேடணவிசேடியபாவமாவது - யாதொருபொழுது க ணணுடனே கூடியிருக்கிற பூமியிலே கடத்தினுடைய வில்லா மையான தறிபப்படுகிறது. அஃதாவது, இந்தப்பூமியிற் கட மில்லையெனறால் அப்பொழுது கண்ணுடனேகூடின பூமி விசே டணம், கடாபாவம் விசேஷியம் ; கடாபாவத்தையுடைய து பூதலம் எனறபொழுது கண்ணுடனே கூடினபூமி விசேஷி யம், கடாபாவம் விசேடணம்

இங்ஙன மிந்திரியக்காட்சி யறுவிதமான சம்பந்தமாய்வந் தவாறுகாண்க. சம்பந்தமெனினும் சன்னிகருடமெனினுமிழுக் கா. உ-ம். "இந்திரியமத்தத் திணங்கும்பொழுதாறு-பந்தமு றும பாரறிவிப்பாம்" "இந்திரியமத்தத் திணங்குதலேசையோ க-மிந்தப் பொருளுணர்ச்சியாம்" "சாதிகுணந்தன்னிற் சை யோகசமவாயமாம்-போதமுளார் தாங்காணும்போது" "சை யுதசமவேத சமவாயசம்பந்த-மெய்துங்குணதத் துவத்திலே" "சத்தஞ்சமவேதத் தாலேசெவிப்புலத்துக்-கத்தமா மென்றே யறி" "சத்தத்திற்சாமாநி யத்தைத்தருமதனில்-வைத்தசம வேதசமவாயம்" "தவாதசமவாய சம்பந்தங்கருங்கா-ணபாவ விசேடணத்துவம்". இதனைப்பெளட்கரத்திற் கூறினு மா ண்டுக்காண்க.

அயர்வி லிந்தி குற்றமில்லாத ஞானேந்திரியங்களினது ரியஞான மற்றும் ஞானமானது சத்தாதிவிடயங்களைப் பொ புலன் சார்ந்துயி ருந்தி யான்மாவிலிடத்து மயக்கமறவந்து

ர்க்கண் மயர்வற அக்க மனத்தா லறியு மறிவு மானதக்காட்சி
வகைதருஞான மா யாம்—எ-று. (சு)
ஊதக காண்ட
லாமே.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

ேலிந்த்ரியப்பிரத்யக்ஷ மானஸப்பிரத்யக்ஷங்களி னுடைய க்ரமங் கூறுகின்றது.

உயிரினோடு உணர்வுபாய் ஒளியுருவாதிபற்றிச் செயிரின்றி விகற்பமோடு தெரியத்திக்திரியக்காட்சி-ஜன்ம சித்சத்தியானது ப்ராணவாயு மனசுடனே §பாஹ்யேந்த்ரியத்வாரா சூரியாதிப் பிரகாசங்கள் சகாயமாக ரூபாதி பாவவஸ்துக்களை சம்பந்தித்துக் குற்றமாகிய ‡சம்சயமும் ¶ விபர்யயமும் †பூர்வாநுபவ ஜநிதமாகிய ஸ்ம்ருதியு மன்றி நாமஜாதியாதி விசிஷ்டமாகக் காண்கிறது இந்திரியப்ரத்யக்ஷம். "வாயிலிடனும் புலனுமாகும்" எனவறிக.

§ பாஹ்யேந்த்ரியத்வாரா -புறவிந்த்ரியங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ‡ சம்சயம் - ஐயம், ¶ விபர்யயம் - திரிவு, † பூர்வாநுபவஜநிதம் - முன்னினைவு.

இவ்விந்த்ரியப் பிரத்யக்ஷத்திற் கேதுவான விஷயேந்த்ரிய சந்நிகர்ஷம் விஷயபேதத்தினாற் சம்பந்தபேதமாகும். அவையாவன ? சம்யோகம் சம்யுக்தசமவாயம் சம்யுக்தசமவேதசமவாயம் சமவாயம் சமவேதசமவாயம் விசேஷணவிசேஷ்யபாவம்.

மேலவையிற்றின் தரிசனம்:—கடதரிசனத்திலே சக்ஷுவுக்கும் கடத்துக்குமுண்டான சம்பந்தம் * சம்யோகம்.

* சம்பந்தமென்னுஞ்சொல்—கைகளைத்திரித்தது.

கடத்ரூபத்திற்குஞ் சக்ஷுவுக்குமுண்டான சம்பந்தம் சையுக்தசமவாயம்.

கடத்ரூபத்தில் ரூபத்வாதி சாமாந்யத்திற்கும் சக்ஷுவுக்குமுண்டான சம்பந்தம் சையுக்த சமவேத சமவாயம்.

சப்தத்திற்குஞ் ஸ்ரோத்ரத்திற்கு முண்டான சம்பந்தம் சமவாயம்.

சப்தத்வஜாதிக்கும் ஸ்ரோத்ரத்துககு முண்டான சம்பந்தம் சமவேதசமவாயம்.

அபாவத்தையும் சமவாயத்தையுங் க்ரஹிக்கிறபொழுது சக்ஷுவுக்கும் சமவாயாதாரமான படத்திற்கும் அபாவாதாரமான பூதலத்திற்கு முண்டாகின சம்பந்தம் சையோகம்.

சக்ஷு லசையுக்தமானபடத்தில் படத்துவம் சமவாயமென்கிறபொழுது சையுக்தவிசேஷ்யத்வம் சம்பந்தம்.

இத்தபடத்திலே படத்வம் சமவேதமென்று க்ரஹிக்கிறபொழுது சையுகதவிசேஷணத்தை சம்பநதம்.

சக்ஷு சையுக்தமானபூதலத்தி லிப்பூமியிலே கடமில்லையென்கிறபோது பூதலம் விசேஷணம்,கடாபாவம்விசேஷ்யம்.

அந்த அபாவத்துக்கும் சக்ஷுவுக்கும் சையுக்தவிசேஷ்யதை சம்பந்தம் கடாபாவத்தையுடையது பூதலமென்கிறபோது, அபாவம் விசேஷணம், பூதலம் விசேஷ்யம். இதற்குண்டான சம்பந்தஞ் சையுக்தவிசேஷணத்தை

* [illegible]

வாயாத் ஸந்நிகர்ஷ: || ஶப்தஸ்ய ஶ்ரோத்ரேணம் ஶ்ரோ-த்ர ஸமவேத தயா க்ருஹீதம்| ஶப்தத்வ ஸமவேததாஸ-ஸமவாயாத் ப்ரதீயதே || விஶேஷண தயாபாவ ஸம வாய ஸித்திருஷிதா | விஶேஷ்யத்வேந வாபாவ ஸம வாய ஸித்திருஷிதே இதி,—

சம்பந்தமெனினும் சந்நிகர்ஷமெனினுமொக்குமெனவறிக.

அயர்வி லிந்திரியஞானமைம்புலன் சார்ந்துயிர்க்கண் மயர்வற வந்தஞான மானதுகாண்டலாமே-குற்றமில்லாமற் பார்க்கிற ஞானேந்த்ரியமானது சப்தாதி பஞ்சவிஷயங்களைப் பொருந்தி சம்சயாதி மயக்கங்களற வுண்டான அநுபவத்தைந் மனசினாலே அநுசந்தானம்பண்ணுவது மானசப்பிரத்தியக்ஷம்.

"இந்திரியமத்தத் திணங்கும்பொழுதாறு- பந்தமுறும் பாரறிவிப்பாம்" "இந்திரியமத்தத்திணங்குதல் சையோகமுதலந் தப் பொருளுணர்ச்சியாம்" "சாதிகுணந்தன்னிற் சையோகசமவாயமாம் - போதமுளார் தாங்காணும்போது" "சையுத்தசமவேத சமவாயசம்பந்த-மெய்தும் குணத்துவத்திலே" "சத்தஞ்சமவேதத் தாலேசெவிப்புலத்துக்-கத்தமா மென்றேபதி" "சத்தத்திற்சாமாநி யத்தைத்தருமதனில் - வைத்தசமவேதசமவாயம்" "தவாதசமவாய சம்பந்தத்தீருங்கா - ணபாவவிசேடணத்துவம்".

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ப்ரத்தியக்ஷ தான்கின் இலக்கண மிரண்டு திருவிருத்தத்தாற் கூறுகின்றார்.

உயிரினோடு - ஆன்மாவாகிய ப்ரமாதாவோடு,—உணர்வும் - சிற்சத்தியாகிய ப்ரமாணம்,—வாயில் - மலத்தைச் சிறிது நீக்கி யதைச் சிற்சத்தியைச் சிறிது விளக்காநின்று தனக்குப் ப்ரேரக மாயிராநிற்குங் கலை வித்தை ராகங்களோடுகூடிய மனசினாலே செலுத்தப்பட்ட விந்திரியம்,—ஒளி - காட்டாகிய சோமசூரி யாக்கினிப்பிரகாசம்,—உருவாதி - உருவ சத்த ஸ்பரிச விரச கந் தங்களிவைகளை,—பற்றி - பொருந்தி,—செயிரொடு விகற்ப மின்றி - ஐயந்திரிவோடு சவிகற்பமின்றி,—தெரிவது - நிர்விகற் பமாகக் காண்பது,—இந்திரியக்காட்சி - வாயிற் ப்ரத்தியக்ஷ ம்;—அயர்விலிந்திரியஞானம் - முன்சொன்னவாயிற் ப்ரத்தி யக்ஷமாகிய நிர்விகற்பஞானம்,—ஐம்புலன்சார்ந்து-சத்த ஸ்ப ரிச ரூப ரச கந்தங்களைப் பொருந்தி,—மயர்வற-ஐயந்திரிவுகளி ன்றி,—உயிர்க்கண் -ஆன்மாவினது புத்திகலுஷித சிற்சத்தியினி டத்தது விதுவாய்,—மயர்வறவந்தஞானம் - விளங்கிய சவி கற்பஞானம் பௌத்தப்ரமிதி ப்ரத்தியக்ஷமாயிருந்தாலு மிதின் னரூபமாகவேணுமெனு மனசினது சங்கற்ப சந்தேகஞான மு ன்னாக வுண்டாதலினால்,—மானதக்காண்டலாமே - மானதப் ப்ரத்தியக்ஷமுமாமே.

புத்திசகி மனசென்றும் பெயர் பொது, பௌத்தமென்றது செம்மைப்பொருள்.

தத்துவ வியாபாரமுறைமை சிறிது சாற்றுகின்றோம்:—ஒரு சிற்சத்திரூபமாகிய வோர்ஞானந்தானே தற்பொருளறிவென் றும் பிறப்பொருளறிவென்று மிருவிதமாயிருக்கும்.

அப்படியிருந்தாலும் பிறப்பொருளறிவாயிருந்த தான்றே தற்பொருளறிவாயிருந்து பகுப்பற் றிருதன்மையாயிருக் கும். பிறப்பொருளை யறியுமிடத்துத் தற்பொருளறிவானது தற்பொருளறியுஞ் சமுதாய சித்ரூப மாத்ரரூப முன்மனைந்த கர் த்ருரூப சிவரூப வான்மரூப ப்ரத்தியக்ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற

ப்ரமாதா. பிறப்பொருளறிவானது கரணரூப சிவசத்திரூப வான்மசத்திரூப பராக்ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற ப்ரமாணம். ப்ரமாணத்தின தறிகற்றொழிலானது க்ரியையென்கின்ற ப்ரமிதி. பிறப்பொருளென்கின்றது கர்த்ருகரணக் கிரியைகட்கயமாகிய கன்மமென்கின்ற ப்ரமேயம்.

தற்பொருளை யறியுமிடத்துத் தற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவெனகின்ற விரண்டிற்கும் பொது நபிச்சித்ரூபமாதலிரவந்து ரான்மப்ரேரகவறிவானது கர்த்ரூப மாத்ர சிவரூபானமரூப சிற்சத்தியெனகின்ற ப்ரமாதா. இப்பிரமாதாவோடு மணந்து பிறப்பொருள் ப்ரமாதாவாயிருந்த தற்பொருளறிவானது கரணரூப சிவசத்திரூபான்மசத்திரூப ப்ரத்யக்ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற ப்ரமாணம். ப்ரமாணத்தின தறிதற்றொழிலானது க்ரியையென்கின்ற ப்ரமிதி. பிறப்பொருளறிவான பராக்ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற பிறப்பொருட் பிரமேயம்போ லல்லாமற் பிறப்பொருட் ப்ரமாணரூபமாக வறியப்படும் ப்ரமேயம்.

சிவன் முத்தசிவன் அபரமுத்தசிவன் ஜீவன்முத்தசிவன் ஜீவான்மாவென்னு மைவர்க்கும் அவரவர்க் கயமாகிய வவரவர் பிறப்பொருட் சித்சிற்பிரமேயம் ஸ்வரூபமன்று, பின்னப்பொருள். அவரவர் ப்ரமாதிரூபம் ப்ரமாணரூப மிரண்டும் ஜீவான்மாவுக்கும் ஜீவன்முத்தசிவனுக்கும் அபரமுத்தசிவனுக்கு மாத்திரஞ் செப்பப்படுவதாகிய தடதக பௌத்த சவிகற்பஞான வௌபாதிகமாதலாற் பௌத்த தூல விகற்பமாத்திரத்தைத் தள்ளி நீங்காமலிற்குமுன் னற்பசாத்த சவிகற்ப நிர்விகற்பஞான ப்ரமிதிரூபமும், பிறப்பொருட் ப்ரமாணமாகும் தற்பொருட் சித்ப்ரமேயரூபமுமாக காலும் பகுப்பற்ற வேறுவேறு யவரவர்க்கு காண்கர்ப்பி தடத்தலக்ஷணமன்றி ஸ்வரூபலக்ஷணமாய்த் தானேயிருக்கும். இவையாற் காரத்தவஞ்

சிற்சத்திவிருத்தியிற் சிறிது மலத்தைநீக்கிப் பிறப்பொருளறி தலைப் பண்ணுதலைக்குறித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்திதனமே லிச்சாசத்திகோத்த கிரியாசத்திரூப விரொருகாரணரூபியா யிருக்கின்ற பாராகரூபிப்பெயரெய்திய வெதிர்முகியாகிய சிற் சத்தியைப் பொருந்தி யதனிடத்தினுள் ளற்பசவிகற்பநிர்விக ற்பஞானமா யினிமே லிந்திரியத்வாரத்தால் விஷயாத்தவத்தி னுல் மலவாசனைமாற்றிப் பிறபொருளை யிதுவென்றறியும்படி க்கு மேலிராகத்தவங்கோத்த கலாதத்வமென்கின்ற தன்னுல் மலவாசனைமைமாற்றி யிதுகாரியமென் றுத்யோகித் தினண் தாக்கக்கடவதென்று சங்கற்பித்துப் பண்ணும்படிக்கு மறிசல் பண்ணுதற்றொழிற்களை மலவாசனைமணக்கச் சிறிது விளக்கி யப்போதுமாத்ரங் காரணகாரகமாயிருந்தது.

பின்னுட னுள்முகமாய்த் திரும்பிப் பிறப்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக் குறித்துப் பகுப்பற்று ஞாதிருகர்த்ருரூப விரொ ருகாதருரூபியாயிருக்கின்ற பிரத்தியகரூபிப் பெயரெய்திய திரு ம்பியமுக சிற்சத்தியைப் பொருந்தி யதினெதிர்முக சிற்சத்தி காணங்கொண் டறிதற் பண்ணுதற்றொழில்களைப் பண்ணுவிக் குஞ் சாமர்த்தியத்தையு மச்சிற்சத்தி பிறப்பொருள்காட்ட வச்சிற்சத்திகொண்டு பிறப்பொருளறியும் சாமர்த்தியத்தையும் விளக்கி யக்கலை காதருகாரகமாயிருந்தது.

தற்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்தி தன்மேலிச்சாசத்திகோத்த க்ரியாசத்திரூப வீ ரொருகரணரூபியாயிருக்கின்ற ப்ரத்யக்ரூபிப் பெயரெய்திய திரும்பியமுகமாகிய சிறசத்தியைப்பொருந்தி யதிலறிதல் பண் ணுதற்றொழில்களைச் சிறிதுவிளக்கிக் காணகாரகமாயிருந்தது.

பின் னந்த வெதிர்முகசிற்சத்தி திரும்பியமுகசிற்சத்திக ளிரண்டிற்கும் பொதுவேச் சித்ரூபமாத்ர வந்தரான்ம கர்த்ரு

ரூபமாத்ர சிற்சத்தியைப்பொருந்தி யதிற் றிரும்பியமுக சிற்சத்தி கரணங்கொண் டறிதல்பண்ணுதற் றொழில்களைப் பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையும அச்சிற்சத்தி தற்பொருள்காட்ட வச்சிற்சத்திகொண்டு தற்பொருளறியுஞ் சாமர்த்தியத்தையும் விளக்கி யக்கலை கர்த்ருகாரகமாயிருந்தது.

அப்படியிருந்து நானறிவேன் நானறிபாநிற்கின்றேன் நான் பண்ணுவேன் நானபண்ணாநிற்கின்றேனென்றும்,அறிந்தனேனும் பண்ணினனேனும் நானறிந்தேன் நானபண்ணினேனெனறும்,முன் னற்ப சவிகற்ப நிர்விகற்பஞானமாய் அஹங்கார துலவிகற்பார்ப்பகமா யறிதல் பண்ணுதற் கிரமத்தில் கர்வித்துச சங்க்ரமப்பித்து நிற்கும்; ஆகலாற் கலை கர்த்ருகாரகமெனப தே முக்கியம்.

பிறப்பொருட் ப்ரமாணமென்கின்ற தற்பொருட் ப்ரமேயந்தான ரூனே ப்ரத்யக்ரூப தற்பொருட்பரமாதிருப்ரமாணரூபமா யதி லதிருக்குமித்து மேயவிலக்ஷணமாய்ப் புரித்து ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் நிரந்திரமாய்ச் சடிதிவிளங்கிவிடுதலா லநவதத்தையினறித் தற்பொருட்ப்ரமேய விஷயத்திற் ப்ரமாதாமுதலிய நான்கும் ஸ்வரூபமாயிருந்தாலும்ப்ரமாதாவல்ல; ப்ரமாதா ப்ரமாணமல்ல, ப்ரமாணம் ப்ரமிதியல்ல, ப்ரமிதி ப்ரமேயமல்ல, ப்ரமேயமெனவறிக. பிறப்பொருட் சிற்ப்ரமேயவிஷயத்திலேயுஞ் சிறிது சிறப்பொப்பிருத்தலாலப்படி யொருபடியறிக.

பின்பு வித்தியாதத்வங் கலையினு லொருபடி விளங்கிய கர்ணரூப பார்க்ரூப ஞானசத்திரூப சிற்சத்தியைப்பொருந்தி மலவாசனையை நீக்கித் தெளிவுபண்ணிக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும். ராகதத்வங் கரணரூப பார்க்ரூப

விச்சாசத்திருப சிற்சத்தியைப்பொருந்தி போக்யப்பொருளி லுபரஞ்சிப்பித்துக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

காலதத்வ நியதிதத்வத்தாற் போக்கியப்பொருளில் நியமித்த புருடனை யேவி நியதியோடு கரணகாரகங் கர்த்ருகாரகமுமன்றிக் கரணமாத்திரமாயிருந்தாலு மொருப்ரகாரத்தாற் கர்த்ருகாரகமென்று பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

புருடதத்வம் அவிவேக ப்ரதிபத்தி விபரீத சுகதுக்க ஹ வேதன போகக்கிரியையைப் பண்ணு போகதாவா யோடுகூடிக் கர்த்ருகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கு

ப்ரக்ருதிதத்வஞ் சாதாரணாசாதாரணமுமாய்ப் ப்ரவிருத்தி நியம வியாபாரசீல குணகாரியத்வாரத் தனக்குக் கீழுள்ள போக்கியபோகப்பொருள்களை யுண்டா குணதத்வத்தோடுகூடக் காரணமாத்திரமாய் நிற்கும் மாத்திரைகளும் பூதங்களுமாகிய தேரிற் றேராளிபோகும்.

சக்ஷுராதி தத்வமுதலிய ஞானேந்த்ரியம் இச்சாசத்திருபசுற சத்தியைப்பொருந்திய விராகதத்வத்தாற் செலுத்தப்பட்டுச் சிற்சத்தியைப்பொருந்திய விராகதத்வமணைந்த மனசினாலே வப்பட்டு பார்க்ரூப ஞானசத்திரூப சிற்சத்தியைப்பொருந்தி முன்சொல்லி புறபோகியப்பொருள்களைக்காண்பித்த் தத்த சிற்சத்திபொருந்திய வித்யாதத்வத்தினாற் புருஷ னென்றிது வென றறியும்படி பண்ணிக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

அந்தவறிவு நிர்விகற்பஞானமென்று மிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

அவ்வறிவை யவ்விராகதத்வங் கலக்கும்.

திரும்ப அராகதத்வத்தோடு கோத்துநிற்கும் மனதத்வ மந்தநிர்விகற்பஞானத்திற் றோற்றும்பொருள்களி லொன்றை விகற்பித்துத் தாக்கி யிது வின்னதையின்னது ரூபமாகவேணுமென் றிதுமுதல் ரூபங்களைச் சந்தேகமாய்ச் சங்கற்பித்து அஹங்கார புத்திப்ரேரகமாய்க் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

கலாதத்வத்தோடு கோத்துநிற்கு மஹங்காரதத்வம் புறப்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித்து ஞாதிருகர்த்ருரூப கர்த்ருரூபமாத்திரமாய்த் தற்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித்து ஞானசத்திமே லிச்சாசத்திகோத்த க்ரியாசத்திரூப கரணரூபியாயு மிருக்கின்ற ப்ரத்யக்ரூபியெனவொய்திய திருமியமுமேயாகிய சிற்சத்தியையு மெதிர்முகசிற்சத்தி திரும்பிமுக சிற்சத்திகளிரண்டிற்கு மந்தராணமசித்காத்ருரூபமாத்ர சிற சத்திலையுங் கலாதத்வத் துவாரத்தாற் பொருந்தி, யதினதினி டத்தி லறிதல் பண்ணுதற்றொழில்களையு மந்தத்தொழில்களைப் பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையு முறைமையிற் சமர்த்தித்து திக்கவிந்திரிய நிர்விகற்பஞான மெதைப்பற்றிவந்ததோ வதை நிச்சயமாய் நானறிவே னானறிபாநிற்கின்றேன நானபண்ணுவேன நானபண்ணுநிறகின்றேனென்றும்; அறிந்தபின்னும் பண்ணினபின்னும் நானறிந்தேன நானபண்ணினே னென்றும்: அந்த கலையிரு னூர்ப்பவித்த தற்பொருள்விஷய நிர்விகற்பஞான நதைப்பற்றிப் பிறக்குஞ் சவிகற்பஞானமாய்ப் பிறப்பொருள் விஷய வித்தியாகலாகலுஷித பார்க்ரூப ஞானக்கிரியாசத் திலை விஷயீகரித்து கர்வித்து சங்க்ரமப்பித்து நிற்குமாத லா லொருப்ரகாரத்தாற் கரணகாரகமென்றும் ப்ரதானமாய் கர்த்ருகாரகமென்றும் பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

பின்பு வித்யாதத்வத்தோடுகோத்துநிற்கும் புத்திதத்வம் கரணரூப பார்க்ரூப ஞானசத்திரூப சிற்சத்தியைப்பொருந்தி

இவ்வளவினை இதுமாலை இதுசந்தனம் இதுசர்ப்பம் இதுமுள் இதுவிடம் இதுசிவகநாதம் என்றிவைமுதற்பொருள்களை நிச்சயித்துக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

அந்த நிச்சயிக்கப்பட்டபொருள் ஞேயமாத்திரத்தினாலே தான போகத்துக்குப் பொருந்திய கன்மேந்திரியங்களாற் காரியப்பட்டுத் தான புத்தியிற் ப்ரதிபிம்பிக்கும்.

புத்தி யதனாற் சுகரூபையாயுந் துக்கரூபையாயும் மோகரூபையாயு மிருக்கும்.

அந்த சுகமுதலாகிய மூன்றை யொவ்வொன்றுப் பார்க்ரூபஞானசத்திபொருந்திய வித்தியாதத்வமான திதுவென்று நிர்விகற்பமாயப் பார்க்கும்

அந்தப்பார்வையைப் பார்க்ரூப விச்சாசத்திபொருந்திய விராகதத்வ முபரஞ்சிப்பித்துக் கலக்கும்.

அந்த விராகதத்வத்தோடுகூடித் தங்கவிச்சாசத்திபொருந்திய மனதத்வ மிது சுகரூபமாகவேணும் இதுதுக்கரூபமாக வேணும் இதுமோகரூபமாகவேணுமென்று விகற்பித்து ஒவ்வொன்றைத் தாங்கிச் சங்கற்பிக்கும்.

கலாதத்வத்தோடுகூடித்து ப்ரத்திபக்ரூபஞானசத்திபொருந்திய வஹங்காரதத்வம் வித்யாதத்வத்தினறேற்றி நிர்விகற்பஞான மதை விஷயீகரித்து வந்ததோ வந்தவஸ்துவை நானிச்சையிப்பேனென்று கர்விக்கும்.

பின்பு தற்ப்ரகாச பிறப்ரகாசமாயிருக்கின்ற புத்திதத்வத்தினது முன ப்ரபஞ்சித்த பார்க்ரூபசிற்சத்தி விருத்திகுறி நிர்விகற்ப பிறப்ரகாசத்தோடுகூடித் தற்ப்ரகாசசத்தி லந்தச் சுகதுக்கமோகங்க ளிதுசுக மிதுதுக்க மிதுமோகமென்று தோற்றும்.

அந்தச் சுகதுக்கமோகங்களோடு பகுப்பற்றிருக்கு மந்தப் புத்தி யதயவசாய சவிகற்பஞானத்தில்நின்று மந்தப்புத்தி ப்ரகாசத்தோடுகலந்துநின்று அதனறிகற்றொழிலோடும வித் யாதத்வத்தோடுகோத்துக் கிளம்பி யந்தப்புத்திப்பிரகாசாங்கி சமாதர போக்கியத்தினமேல்விழுந்த வெதிர்முகஞானசத்தி யில் அந்தப்புத்திப்ரகாசத்தினது விகற்பந்தோய்ந்த சற்றே சவிகற்பஞானமாய்வரும்புத்தி யதயவசாய முற்றுப்பொருந் திய பௌத்தசுகதுக்க மோகபோகமெனகின்ற வேதனையினது சுபூர்த்தி துடபூர்த்திச சொரூப சுபாநந்த துராநந்தமாய்த் தோற்றும்போகத்தை யாங்காரத்தோடுகோத்தத திரும்பிய முகசிற்சத்தி,கலையிறுற் றன்னிடத்தின முனைமுற்றிப வுள்ளற் ப சவிகற்பஞானமான சுவசம்வேதனு ப்ரத்தியக்ஷத்தை யகங் காரவிகற்ப சவிசற்பமாககி, நானசுகி நானதுககி நானமோகி யென்று பெயாககோப்பபோகமாய் ; புசிக்கும் அநுபவிக்கும் பார்க்ரூபியென்றும் பரோனமுகியென்றும் பாசங்விததென் றும சத்தியென்றும் மெதிர்முகசிற்சத்திகருப் பெயரொன்றறிக.

ப்ரத்யக்ரூபி யென்றும் ஸ்வயோனமுகி யென்றும் ஸ்வ சங்வித் தென்றும் சத்திமானென்றும் சிவான்மாவென்று திரும்பியமுகசிற்சத்திக்குப் பெயரென்றறிக

அந்த வெதிர்முகசிற்சத்தித் திரும்பியமுகசிற்சத்திகளிர ண்டின தந்த்ரானமசித்தானமாவுக்கு மவரவ ரீற்றுசத்திக்குள் ளருஞ் சிததான்மாவென்பதைக் குறித்துச் சிவனென்று மா னமாவென்றும் பெயரொனறறிக.

பின்னுமொரு சிற்சத்தியினுடைய வெதிர்முகரூபக் திரும் பிய முகரூபமே சத்தியென்றுஞ் சிவனென்றுஞ் சொல்லப்படு மாதலாற் றனதுசத்தியைத்தவிர சிவன் றனென்பதில்லையென்

பது மப்படியாதலாற் றனதுசத்தியைத்தவிர வான்மாத் தானென்ப தில்லையென்பதுமறிக.

திரும்பவந்தவகங்காரங் கலையினால் விளங்கிய கிரியாசத்தியைப்பொருந்தி மனோசங்கற்பமுள்ளனாகிப் பிராணவாயுக்களையிந்திரியங்களைச்செலுத்தி ஞானசத்தியாலறிந்த கடமுதற் காரியபதார்த்தங்களைப் பண்ணும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ-து. மேற்கூறிப்போந்த காட்சிஞானங்களுள்ளும், தன்னை நோக்கிநிற்குமறிவாகிய ஆன்மாவினின்றும் விடயங்களை நோக்கியோடுமறிவாகிய சிற்சத்தி, கண்முதலிய பொறிகளையும், அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துநிற்குந் தேயுமுதலிய பூதங்களையும், அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றைவிட்டு நீங்குதலின்றி உடனாயுருவமுதலிய தன்மாத்திரைகளையுமதிட்டித்துக்கொண்டு, ஐயவிபரீதக் குற்றங்களும் பெயர்சாதிமுதலிய விகற்பமுமின்றி, உருவமுதலியவைம்புலன்களை நிருவிகற்பமாயறியுமறிவு வாயிற்காட்சியெனப்படும். அங்ஙனமைம்புலன்களை இவையென்றறிந்த பின்னர் மீள மரத்தலின்றிச் சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு; பெயர்சாதி முதலியவற்றான் விபரீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்ப் புத்தித்தத்துவத்தின்கண் வருதலானாகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மானதக்காட்சியெனப்படுமென்பதாம்.

ஐம்புலன்சார்ந்தயர்விலிந்திரியஞானமென மாறுக.

இன ஐந்தாமுருபு.

ஓடுணர்வு வினைத்தொகை.

ஒளி அருபெயர்.

ஆதியெனபதனை ஒளிபோடுங் கூட்டுக.

சாரதபினெனபது சாரதெனத்திரிநது காரியத்தின்மே னினறது.

உயிர்க்குப் பற்றுககோடாகிய புத்திபை உயிரென்றுபசரி த்தார்.

வந்தஞானமென்னும் பெயரெச்சம் அறுசென்றபெயரெ னறுற்போல நினறது.

மனத்தினெருழிற்பாடு முனனுக நிகழ்தலின மானதககாட்சிபெனப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமையென்னுமுத்தியான் உயிரினேடுணாவு தெரியதெனபதனை அளவையதிகாரமுழுதினு முய்த்துரைகக.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

———o———

முனசொன்ன ப்ரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் நாலில் வாயில் காட்சியு மானதககாட்சியு மேலருளிச்செய்கிறர்

கூ உயிரினே டுணர்வுவாயி லொளியுரு வாதிபற்றிச் செயிரொ விகற்பமின்றித தெரிவ திந்திரியக்காட்சி - ப்ராணவாயுவும் னமபோதமு மிந்திரியங்களுஞ் சோமசூரியாக்கினிப்பிரகாசமு மாக வுருவமுதலானவைபிற்றைப் பொருந்திக் குற்றத்தோ டிகத்ரியவிகற்பமுமினறியே காண்பது இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம்,—அயர்வி லிந்திரிய ஞான மைம்புலன சார்ந்துயிர்க்கண் மயர்வற வநதஞான மானதக் காண்டலாமே- குற்றமில்லாத விந்திரியங்களினது அறிவுகளானது பஞ்சவிஷயங்களையும்பொரு

ந்தி யான்மாவினிடத்திலே மயக்கமற வந்தவறிவு மானதப் பிரத்தியக்ஷம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(மேற்கூறிய போந்த காட்சிஞானங்களுள்ளும்) உயிரின் - த ன்னைநோக்கி நிற்குமறிவாகிய வானமாவினின்றும்,—ஒடுண ர்வு - விடயங்களை நோக்கியோடு மறிவாகிய சிறசத்தி,— வாயில் - கண்முதலிய பொறிகளையும்,—ஒளியாதி - அவற்றிற் குத் துணையாய் வலிசெய்ப் துடனிற்குந தேயுமுதலிய பூதங்களை யும்,—உருவாதிபற்றி - அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமா யவ ற்றைவிட்டு நீங்குதலின்றி யுடனாகிய வுருவமுதலிய தன்மாத்தி ரைகளையு மதிட்டித்துக்கொண்டு,—செயர் - ஐயவிபரீத குற்ற ங்களும்,—உறுவிகற்பமின்றி - பொருந்திய பெயர்சாதி முதலி ய விகற்பமுமின்றி,—தெறியது - உருவமுதலிய வைம்புலன்க ளை நிருவிகற்பமா யறியுமறிவு,—இந்திரியக்காட்சி - வாயிற்கா ட்சியெனப்படும்,—ஐம்புலன்சாராது - அங்ஙனமைம்புலன்களை யியைந்தறிந்த பின்னர்,—அயர்வில் - மீளவுமறத்தலின்றி,—இ ந்திரியஞானம் - சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு,—மயர்வற - பெயர்சாதி முதலியன வற்றுன விபரீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்,—உயிர்க்கண் - புத்தி தத்து வத்தினகண்,—வந்தஞானம - வருதலினாலாகிய சவிக ற்ப வுணர்வாயுயிரினோடுணரவுதெரிவது,—மானதக்காண்டலா மே - மானதக்காட்சியெனப்படும்.

இதனுனே வாயிற்காட்சி மானதக்காட்சிகள் இயல்பு கூ றப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேவிருத்தமுறையானே வேதனைக்காட்சியும்
யோகக்காட்சியு முணர்த்துகின்றார்.

அருந்தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராக மாகி, தருந்தன்வே தனையாங்காட்சி சமாதியான மலங்கள்வாட்டிப், பொருந்திய தேசகால வியல்பகல் பொருளகளெல்லா, மிருந்துணர் கின்றஞானம் யோகநற் காண்டலாமே. (எ)

(இ-ள்) அருந்தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராகமாகி தருந்தனவே தனையாங்காட்சி — ஆன்மஞானத்தாலே யிராகம் வித்தை கலை யிவற்றா லுண்டாக்கு மினபதுனபங் களைப் புசித்தலே தனவேதனைக்காட்சி.

சமாதியான் மலங்கள்வாட்டிப் பொருந்திய தேசகால வியல்பகல் பொருள்களெல்லா மிருந்துணர் கின்றஞானம் யோகநற் காண்டலாமே — யோகிகள் பலகாலுஞ் சமாதியைப் பண்ணப்பண்ண மலசத்தி தடைப்பட்டுத தாம் பொருநதியிருக்குந தேசங்களுடையவும், செல்காலம் வருகால மதகளுடைய தன்மையையும், அகயதேசத்திலுண்டாய வ்யாபாரங்களையு மிருந்தவிடத்திலேயிருந் தெல்லாவற்றையு மறியத்தக்கவறிவு நனறான யோகக்காட்சியாம்—எ-று.

சுவசங்வேதகமாகிய தத்சொரூபதரிசனமுஞ் சுவசங்வே த்யமாகிய சிவாநுபூதியு மிவைகள் சாக்ஷாத்காரியாதலால் இவைகாண்டலி லடங்கும்.

இஃதொப்பின முடித்தலாற் கூறியதெனவறிக. (எ)

காண்டல் முடிந்தது

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் நிறுத்தமுறையானே ஸ்வவேதனுப்ரத்தியக்ஷம் யோ கப்ரத்தியக்ஷங்களுடைய க்ரமங்கூறுகின்றது.

அருஈதின்பத் துன்பமுளளத் தறிவினுக் கராகமாதி தருந் தனவே தனைபாங்காட்சி - விஷய * ஜந்யங்களாயிருக்கிற சுக துக்கங்களை யிராகதத்துக்காதியான வித்யாதத்வம் ஆன்மஞா னததிவிடத்திலே செலுத்த நான்சுகி துக்கியென்பது முதலாக வருகிற ஞானம் † ஸ்வவேதனுப்ரத்யக்ஷம்,—சமாதியா ன மலங்கள்வாட்டி - வித்யாராகாதி நிரபேக்ஷயாக § அ நாவித இயம நியம ஆசன ப்ராணாயாம ப்ரத்தியாகார தார ணை தியான சமாதி என்னு மிவையை ‡ சிற்சத்தியாகிய சிவஞானநந்த யோகத்தினாலே மலங்களை நீக்கி,— பொருந் திய தேசகால வியல்பகல் பொருள்களெல்லா மிருந்து ர கினறஞான மியோகநற் காண்டலாமே - பொருந்தப் பட்ட த்ரிபுவனத்திலுண்டான வஸ்துக்களையும் பூதபௌஷ ய வர்த்தமானமென்னும் த்ரிகாலங்களிலே வருகிறவிஷயங் களையும் தூரத்ருஷ்டி தூரச்ரவணங்களை யியல்பாக விரிவுட னேகூட யேககாலத்தி லதீந்த்ரியமாகவே கரதலாமலகம்போ ல வறிவது ஸவிகற்பஞானம். ஞாதாஞாதுபவஸ்வபாவமாக வே நிற்பது நிர்விகற்பஞானம். இப்படி யோக ‡ ப்ரத்யக்ஷ மிரண்டுவகைப்படும். ஸவபாவமென்பது தாதாத்மியம்.

* ஜந்யம் - உண்டாதல், † ஸ்வவேதநே - தன்வேதனை, § அகாவிரதம்-தடையில்லாமல், ‡ சிற்சத்தி-ஞானசத்தி, ‡ ப்ர த்யக்ஷம் -காக்ஷி.

தத்ருகா— தமெத்ருஷீயா நமெவக்ஷநு ஸவஞ்ஞாத த்ககவமயா। விஷய்ககா நஜெமெயாமாவ மெயாம ஸாஹாவிமெகாஜத ஜகி.—

இதனாற் பஞ்சேந்திரியங்களு மொவ்வொருவிஷயத்தை யறிகிறதொழிப அந்யவிஷயத்தை யறிய மாட்டாதபடியாலும், அந்தக்கரணங்களு மப்படியே யொன்றறிந்த தொனறியா தாகையாலும்,மனசு பற்றவும் அகங்காரங் க்ரஹிக்கவும் புத்தி நிச்சயிக்கவும் புத்தியினாலே நிச்சயிக்கப்பட்ட விஷயத்திலே யிராக மிச்சையைப்பண்ணுவிக்கவும் வித்தை விஷய ¶ கடநம் பண்ணவுமாய் நிற்பதேயாகையால் இவையெல்லாத்தையும் வியாபித்து சர்வவிஷயத்தையும் பரிச்சேதம்பண்ணுவதாகையினாலும்,இந்தக்கரணங்களெல்லாத்தையு நிரபேக்ஷமாகவே × பூதபௌஷியத்வர்த்தமான‡காலீனமாயிருக்கிற விஷயங்களை யறிகையினாலும்,தனனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் சிவனையும் அபரோக்ஷமாகத் தரிசிக்கையாலும், ஆன்மசிற்சத்தியே *யுபாதீதமான பரமாணம்.

¶ கடநம் - பொருத்துதல், × பூதபௌஷியத்வர்த்தமானம் - செல்கால நிகழ்கால வெதிர்காலம், ‡ காலீநம் -காலங்கள், * யுபாதீதம் - உபாதியில்லாதது.

இவைபொழிந்து சொல்வாருமுளர். அவைவருமாறு.— கண்டுணராமை உணர்ந்ததை யுணர்தல் நினைப்பு என்னும் போலிகளும் கூறும்.

கண்டுணராமையாவது - சிலவற்றைக் கண்டதின்பின் பெயரறியார்;

உணர்ந்ததையுணர்தலாவது - முன்பு குளிர்வந்தபோது அக்காலத்து நெருப்பு மருந்தென்று அறிந்தான், பின்பு மதற்கிது மருந்தென உள்ளங்கொள்ளல்.

நினைப்பாவது - குழவிப்பருவத்தே தந்தைதாயை யிழந்தோன காரணங் கருதாது நினக்கினனோர் தந்தைதாயென்று பிறர்சொல்ல விதனைக்கருதிக் கொள்ளல். இதுபோலிகள்; இம்முறை யறியுமாறுங் காண்க.

இதனுடைய பூர்வபக்ஷசித்தாந்தம் விஸ்தாரம், இவ்விடத்து க்ரந்தவிஸ்தாரபயத்தினாற் சொன்னதில்லை; ஆகையால் சித்தாந்ததீபிகையிலே விஸ்தரித்துச்சொனனோம், கண்டுகொள்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

(முன்சொன்ன முறைமையிற் புறம்பே பார்க்குபசிற்சத்தியைப்பொருந்தி நிர்விகற்பமாய்ப்பார்க்கும் வித்யாதத்வத்திற்பினகோத்த விராகமுதற் புத்திதத்வ முடிவாகிய தத்வங்களினால் முன்சொன்ன முறைமையில்வரும் இதுமாலை இது சந்தனம் இவள்வனிதை இதுபாம்பு இதுமுள்ளு இதுவிஷம் இதுசிங்காதமென்று புத்தி நிச்சயபுத்தி ப்ரதிவிம்பங்களினாற் புத்திதத்வத்துதிக்கும்.)

அருகதின்பதுன்பம் - போக்கியமாகிய சுகதுக்கமோகங்களை,—

இராகமாதி - திரும்ப வுள்நிர்விகற்பமாய்ப் பார்க்கும் வித்யாதத்வததிற்பினகோதக விராகததவமுகற் புத்திதத்வ ஸ்வப்பிரகாசமந்தமாகிய தத்வங்கள்,—

உள்ளாதறிவினுக்கு-ஆன்மாவின தெதிர்முகசிற்சத்திக்கு,—

தரும் - கொடுக்கும், (திரும்பத்தனனோடு பிரித்த ர்சனிதாகிய சுகமுதலியவற்றைத் தனது சுகாதிவேதனாபூர்த்திசஞறி போகத்தோ டெதிர்முகசிற்சத்தி முனசொல்லியபடிக்குத் திரும்பியமுகசிற்சத்திக்குக் கொடுக்குமது முனசொல்லியபடியநுபவிக்கு மதத வநுபவம்),—

தன்வேதனைபாங்காட்சி-ஸ்வசம்வேதனப்ரத்தியக்ஷம்,—

பலவிதமாயிருக்கின்ற சுத்தாவத்தைகளைச்சுருக்கிக் கேவலவத்தைமுத லவத்தைகளிற் சாக்ராவதைமுத லேந்தகளையுந் தனது சாக்ரமுத லேந்தவத்தைகளினால் ஜயம்பண்ணும் சுத்தாவத்தையிற் சாக்ரமாவது—ஆசநப்ராணபாமங்களைபபண்ணி யிநதிரியங்களைச் சத்காதிவிஷயங்களினின்றும் திரும்பித் தன்வசமாய் நிறுத்தலாகிய ப்ரத்யாகாரம்.

ஸ்வப்நமாவது.—சாலம்ப சிவயோகத்திற் ஸ்வரூப சிவரூப சகள சகளாகள சாகாரசிவனிடத்தில் ப்ராகருதமனத்தைவைத்து நிறுத்தலாகிய தாரணை, திரும்ப நிராலம்ப சிவயோகத்திற் ஸ்வரூப சிவரூப நிஷகள நிஷகளாதீத நிராதார நிராகாரசிவனிடத்தில் முறைமையிற் ப்ராகிருதமனதை நிர்விஷயமாய் ஜ்வலிதமாயிருக்கும்படிபண்ணித் தியானத்தினடுதடுப்புக்குள்ளும்போய்த் தாக்குஞ் சிவசத்தியாகிய மன சினலவிளங்கிய தனதுசிற்சத்தியாகிய மனதைச் சின்மாத்ரானமாவில்வைத்து சிவசத்திக்கொப்ப விரித்துத் தேடசிவத்தில் வைத்தலாகிய தாரணையுஞ் சுழுத்திகுள்ளுந் தாக்குஞ் ஸ்வபநமாம்.

சுழுத்திபாவது:—சவிகற்பமாயு நிர்விகற்பமாயு மந்தநால் வகை ஸ்வரூப சிவரூப விருசிவனகளை முறைமையிற் சிந்தனைபாவனைபண்ணுவதாகிய வங்கசிவயோகமென்கின்ற தியானம்.

துரியமாவது—தியானதசை வருதலாகிய வங்கசிவயோகமென்கின்ற சமாதி.

துரியாதீதமாவது — சமாதிசாமர்த்தியத்தினால் முறைமையிற் சவிகற்பமாயு முனனற்ப சவிகற்ப நிர்விகற்பமாயு மந்த நால்வகை ஸவரூப சிவரூப சிவபரத்தியக்ஷமாகுஞ் ஸ்வரூப சிவரூப சிவாபரோக்ஷமென்கின்ற ஸ்வரூப சிவரூப சிவசாக்ஷாத்காரமாகிய வங்கிசிவபோகம்.

இப்படி சிவயோகமுறைமைசுருக்கியிருத்தலால்,—

சமாதியால் மலங்கள்வாட்டி - சமாதிசாமர்த்தியத்தினால் மலமாயாகனம சாமர்தநியங்களைத் தடுத்து,—

பொருந்திய தேசகால வியல்பகல் பொருள்களெல்லாம் - தானிராநின்றவிடம் தானிராநிற்குங் காலம் இநததேசகாலங்களினது முறைமையை நீங்கியு நீங்காமலு மிருக்கின்ற சிவமுதல் நித்தியபதார்த்தமுதற் பதார்த்தங்களையெல்லாம்,—

இருந்து -தானிருந்தவோரிடத்திருந்து,—

உணர்கின்ற ஞானம்-சாலம்ப நிராலம்ப சிவயோக முறைமையிற் சவிகற்பமாயு முன்னற்பசவிகற்ப நிர்விகற்பமாயுஞ் சாக்ஷாத்காரியாநின்ற சாக்ஷாத்காரம்,—

யோகநற் காண்டலாமே - யோகக்காட்சியென்கின்ற போகப்பிரததியக்ஷமாமே; அந்த விந்தசுவசங்வேத்யமாம் பராநுபூதி டரியாய பரசங்வேதனுகார சிவரூப சிவாநுபூதி விசேஷலுகமாகிய சுவத்தை விஷயீகரித்துவருஞ்சுவசங்வேதரூப ஸ்வரூப சிவாநுபூதி ஸ்வாநுபூதி ப்ரத்தியக்ஷமுமாமே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து. அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ் சத்துவருணை முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய இன்பதுன்பங்கள் புருடனதறிவிற்கு விடயமாம்படி அராகமுதலியவைந்து தத்துவங்களாலும் புணர்க்கப்படுமதனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தன்வேதனைக்காட்சி யெனப்படும்; இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற மலசத்திகளை இயமநியமமுதலிய அட்டாங்கயோகசமாதியான் ஒருவாறுகெடுத்து ஓரிடத்தொருகாலத்திருந்தாங்கிருந்து மூவிடத்து முக்காலத்துப் பொருள்களையுங் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது யோகக்காட்சியெனப்படுமென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளாலும் மேலெடுத்துக்கொண்ட நால்வகைக் காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்சொன்ன ப்ரத்தியக்ஷப்பிரமாண நாலில் வாயில்காட்சியு மானதக்காட்சியு மருளிச்செய்து மேல் தன்வேதனைக் காட்சியும் யோகக்காட்சியு மருளிச்செய்கிறார்.

அருந்தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராகமாதி தருந தன்வேதனையாங்காட்சி - புசிக்கத்தக்க விதாவகிதங்களை யான்மாவினுடைய ஞானத்துக் கிராகத்வேஷாதிகளாலே யுண்டாக்கிறவிது விவனுடைய வேதனாப்பிரத்தியக்ஷம்,—சமாதியால் மலங்கள்வாட்டிப் பொருந்திய தேசகால வியல்பகல்

பொருள்களெல்லா மிருந்தனர் கின்றஞானம யோகக்கட்சை டலாமே - சமாதியாலே யசைவறவிருந்து அந்தச்சமாதியினாலே மலமாயாதிகளமங்களைக் கீழ்ப்படுத்தித் தானபொருந்தப்பட்ட தேசங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் தான்பொருந்தப்பட்ட காலங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் தான்பொருந்தியிருக்கப்படாத மற்றுமுள்ள விராஜ்யங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் திரிகாலங்களிலுள்ள பொருளகளெல்லாத்தையுந் தானிருந்த விடத்திலே யிருந்தறியத்தக்கவறிவு நன்றனயோகப்பிரத்தியக்ஷம

இதனாற்சொல்லியது தன்வேதனைக்காட்சியு மியோகக்காட்சியு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேற்பட்டு நிகழும் சத்துவகுணமுதலியவற்றின விளக்கமாகிய) அருந்தின்பத்துனபம் - நுகரப்படு மினபத்துனபங்கள்,—உள்ளத்றிவினுக்கு - புருடன தறிவிற்கு விடயமாம்படி,—அராகமாதிதரும் - அராக முதலிய வைகதுததத்துவங்களாலும் புணர்க்கப்படுவதனை யுயிரினேடுணர்வுதெரிவது,—தனவேதனைக் காட்சியாம் - தனவேதனைககாட்சியெனப்படும்,—மலங்கள் - இவ்வாறினறி யறிவைத்தடைசெய்து நின்றமலசத்திகளை,—சமாதியான்வாட்டி - இயம நியமமுதலிய வட்டாங்கயோக சமாதியாலொருவாறு கெடுத்து,—இருந்து - ஓரிடத்தொருகாலத் திருந்தாங்கிருந்து,—பொருந்திய - பொருந்தப்பட்ட,— தேசகால வியல்பகல் பொருள்கள் எல்லாம் - மூவிடத்து முக்காலத்து மியல்பாகவிரிந்து

பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்,—உணர்கின்றஞானம் - காண்கின்ற காட்சியா யுயிரிஞேடுணர்வுதெரிவது,—நல்யோகக் காணடலாமே - நன்மையாகியயோகக்காட்சி யெனபதாம்.

இதஞனே தன்வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சிகளி னியல்புகூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலறுமானமுணர்த்துவானருெடங்கிப்பக்கமூனறெனவு மியல்புமுதலிய வேதுமூனறினையுந் தெகுத்துப் பொருகதவறுமானந் தன்னறுமானம் பிறரநுமானமாக விரணடினையும் வகுத்து, அக்வயவெதிரேகமிருவிதமெனபதனையுந தொகுததுணர்த்துகிருர்.

பக்கமூன்றின் மூன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துணரத், தக்கஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர் தம்பொருட்டா மநுமானந், தொககவிவற்றுற பிறர் தெளியச் சொல்லலாகு மச்சொல்லு, மிக்கவந்நு வயத்திஞெடு வெதிரேகச்சொ லெனவிரண்டாம். (அ)

(இ-ள்.) பக்கமூனறு	பக்கம் சபக்கம் விபக்கம் எனப்பக்கமூனரும்
மூன்றேது	இயல்பேது காரியவேது அநுபலத்தியேதுஎன வேது மூனரும்
உடையபொருளைப் பார்த்துணரத் தக்கஞானம்	இங்ஙனங்கூறியபக்கங்களேதுக்களாலுமதற்கேற்றப் பொருள்களுடனகூடத் தானே வியாத்தியைக் கிரகித்தறிகிற தநுமானம் இருவிதப்படும்

தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டாமநுமானந் தொக்கவிவற்றுற் பிறர்தெளியச் சொல்லலாகும்

அந்தவநுமானந் தன்னாலநுமித் தறியப் படுவதெனவும், பிறராலநுமித் தறியப்படுவ தெனவும் இருவிதமாம்

சுவார்த்தாநுமானமாவது—சுவர்த்தஞ் சுவப்பிரதிபத்தியேதுவாகையாலிது பரோபதேசமன்றி முன்பு தான புகை கண்டவிடத்திலே யனலைக்கண்டு பினபு தானேயாதாமோரிடத்திலே புகையுண் டவ்விடத்திலே யனலுமுண்டென்று வியாத்தியைக் கிரகித்தறியு மறிவு தன்னநுமானம். இஃதனறித் தானே சிவனுண்டென் றறுதியிட் டறிகிறதுமாம்.

முற்கூறிய பக்ஷம், ஏதுக்களினாலும் பிறரறியும்படி யறிவிக்கு மறிவு பரார்த்தநுமானம். இஃதனறிக் குரவன் மாணாக்கற்குச் சிவனு மான்மாவும் பாசமுமுண்டென் றறிவிக்கு மறிவுமாம்.

அச்சொல்லு மிக்கவந்நுவயவெதிரேகசொலெனவிரண்டாம்.

அச்சொல்லு மிருக்கு வந்வயச்சொல்லெனவும் வெதிரேகசசொல்லெனவு மிரு வகையாம்—எ-று.

மூன்றுபக்கமும் எ-து. மூன்றும் பரார்த்தாநுமானத்துக்கு வேண்டுகையாற் றொக்கவிவற்றாலெனச் சிறப்பித்தார்

அநுவயவெதிரேகிக்குப் பஞ்சரூபமுடைத்தாதலின 'மிக்க வந்வயம்' எனச் சிறப்பித்தாரெனவறிக. (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்னஞ் ஸ்வார்த்தாநுமாநம் பரார்த்தாநுமாநமென்றுத்தேசங்கூறி யதற்குமே விலக்ஷணங் கூறுகின்றது.

பக்கமூன்றின் - பக்ஷ சபக்ஷ விபக்ஷ மென்னுமூன்றிலே,— மூன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துணரத் தக்கஞானம் - இயல்பு காரியம் அநுபலப்தி என்னு மேதுத் * த்ரயங்களினு ¶ லேதுமத்தாகிய சாதநியங்களைத்ருடவியாப்திகளினுலே நிச்சயிக்கு மறுமிதிஞானம்,— தனபொருடடாம் பிறர்பொருட்டா மநுமானம் - † ஸ்வார்த்தாநுமாநமெனறும் ‡ பரார்தாநுமாநமென்று மிருவகையாம், ஸ்வார்த்தாநுமாநவாவது பரோபதேசமின்றி முனபுநான புகையைக்கண்டவிடத்திலே அனலைகண்டு, பினபுநானே யாதாமோரிடத்திலே புகையுண் டவவிடத்திலே யனலுமுண்டென்று வியாத்தியை கரஹித்தறியு மறிவு, ஸ்வார்த்தாநுமாநமெனனும் தனபொருட்டநுமாநம் - இஃதனறித்தானே சிவனுண்டென் றநுதியிட்டறிகிறதுமாம. முற்கூறிப பக்ஷத்துள் பரார்த்தாநுமாநமெனபது இவைகளினுலே பிறரறியும்படி யறிவிக்குமறிவு பரார்த்தாநுமாநம் எனனும் பிறர்பொருட்டநுமாநம்; இஃதன்றிக் குரவன மாணுக்கனுக்கு சிவனும் ஆன்மாவும் பாசமு முண்டென்று அறிவிக்கு மறிவுமாம்,— தொக்கவிவர்முற் பிறர்தெளியச் சொல்லலாகும் - பஞ்சாவயவ § யுக்தவாக்யரூபமாயிருக்கிற வநுமாநத்தினு லங்யருக்குத்தெரியும்படி சொல்லலாம்,— அச்சொல்லு மிக்க + வந்நுவயத்தினுடு வெதிரேகச்சொல்லெனவிரண்டாம்-அந்தப்பஞ்சாவயவவாக்கியமானது அந்வயவ்யதிரேகி கேவலவ்யதிரேகியென்னு மேதுவாம்.

*த்ரயம்-மூன்று,¶ஏதமத்தாகிய-ஏதுகூடிய,†ஸ்வார்த்தம் - தனபொருட்டு, ‡பரார்த்தம்-பிறர்பொருட்டு, § யுக்தம் - கூடிய, + அந்நுவயத்தியொடு வெதிரேகச் சொல்லெனவிரண்டாம் - அங்வயமெனறு மேதிரேகமென்று மிரண்டுவிதமாம்.

மூனறுபக்கமும் பகார்த்தாறுமாகத்திற்கு வேண்டுமையால் "தொக்கவிவற்றால்" எனச்சிறப்பித்தார்.

அசவயவெதிரேகிக்கும் பஞ்சருபமுடைத்தாதலின் "மிக்கவந்துவயம்" எனச்சிறப்பித்சார் எனவறிக.

அங்வயம் - பொருத்தமுள்ளது, வெதிரேகம் - பொருந்தாது. இவை மேல்விரிததுக்கூறுமிடத்தறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

அநுமானப் பகுப்புணர்த்துகின்றார்.

பக்கமூன்றின - பக்ஷம் சபக்ஷம் விபக்ஷமென்கின்ற மூன்றிலுள் மலை யுலகுமுதலிய பக்ஷத்தின்,—உடையபொருளை - அதத பக்ஷத்தினது சாத்தியதனமமாகச் சாதிக்கப்படு மக்நி கர்த்தா முதலிய பகார்ததங்களை,—பார்த்துணர - ஊகித்தறிய,—மூனறேது -இயல்பேது காரியவேது அநுபலத்தியேதுவெனக காரணவேது கணமவேது வாகமவேது முதலியவேதுபேதங்களையுந் தோற்றுவிக்கு மேதுமூன்று, தன்பொருட்டநுமானம் பிறர்பொருட்டநுமானமென வநுமானமிருவிதமாதலால்,—தக்கஞானம் - சொல்லிய மூன்றேதுவினது தகமைபொருந்திய தனதுசிற்சத்தி,—தன்பொருட்டாம் - தன்பொருட்டநுமானம்,—பிறர்பொருட்டாம்- பிறர்பொருட்டநுமானம்,—தொக்கவிவற்றால் - மூன்றுபக்கத்தோடுகூடின மியாதிபெற்று

ந்திய முன்சொன்ன மூன்றேதுக்களால்,—பிறர்தெளிய - பிற ரது சிற்சத்தியநுமானம் ப்ரகாசித்துப் பிறர்மறைத்த வகயீ யீஸ்வரன்முதலிய பொருள்களையறிய,—சொல்லலாகும் - ப்ரி திஞைஞ யேது திருஷ்டாந்தம் முபநயம் நிகமநமெனனும் பஞ் சாங்கத்தைப் படித்தலாகும்.—அச்சொல்லும் - அந்தபஞ்சாங மும்,—மிககவந்று வயதிரேகுடு வெதிரேகச்சொல் லெனவிர ணடாம் - மிக்கவந்வயச்சொல் சாதந சாத்தியங்களினது மேனமையாகிய வுள்ளமையைச் செப்புதல், வெதிரேகசசொல் மாறியில்லாமையைச சொல்லுதல்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஓரேதுவுடைய சாத்தி யத்தைப்பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து அவினாபாவம்பற்றி ஆ ராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தனபொ ருட்டநுமானமாம் அவ்வேதுக்களானே தானறிந்ததனைப் பிறர றியப்போதித்தலையுயிரினோடுணர்வு தெரிவது பிறர்பொருட்டநு மானமாம். அங்ஙனம் பிரரறியப் போதிக்குஞ் சொல்லும் உட ம்பாடு மறையென்று இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதனானே மேற்கொடுத்துக்கொண்ட இருவகையநுமானங் களியல்பு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்சொன்ன ப்ரத்தியக்ஷப்பிரமாணமானது ஐயக்காட் சி திரிவுகாட்சி விகற்பக்காட்சி நிர்விகற்பக்காட்சி வாயிற்கா

ட்சி மானதக்காட்சி தன்வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சி ஆக
எட்டாயிருக்குமென்றுசொல்லி; மேலநுமானமாவது ஏதுக்க
ளைக்கொண்டு மறைக்கபொருளை யறியலாமென்ற தெப்படியெ
னின்? அநுமானத்தை விரித்தருளிச் செய்கிறார்.

பக்கமூன்றின் மூன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துண
ரத் தக்கஞானந் தனபொருட்டாம் - பக்கமூன்றலு மூன்றேது
க்களை யுடைத்தாயிருக்கப்பட்ட பொருள்களை யாராய்க்கறிபத
தக்க வறிவு சுவார்த்தாநுமானம்,—பிறர்பொருட்டா மநுமானத
தொகக்கவிவற்றா பிறாதெளிபச் சொல்லாகும் - கூடப்பட்ட
பக்கமூன்றலு மேதுமூன்றலும் பிறர்க்கு மறியும்படி யறிவிக்க
தக்கது பரார்த்தாநுமானமாம்,—அச்சொல்லு மிக்கவகநுவ
யத்திஞெடு வெதிரேகச்சொல் லெனவிரண்டாம் -அகப்பரா
ர்த்தாநுமானமென்று சொல்லப்பட்ட சொல்லானது மிகுதத
வகநுவயச்சொல்லென்று மதஞெடுகூட வெதிரேகச்சொல்
லென்று மிரண்டுவகையாம்.

இதனுற் சொல்லியது தன்பொருட்டா மநுமானமென்று
சொன்ன விரண்டினமுறைமையும் பிறர்பொருட்டாமநுமா
னக்தான அந்நுவயமென்றும் வெதிரேகமென்று மிரண்டுவகைக
யாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மூன்றேது வுடையபொருளை - இயல்புமுதலிய மூன்றனுள்
ஓர்ஏதுவுடைய சாத்தியத்தை,—பக்கமூன்றின் - பக்கமுதலிய
மூன்றின்வைத்து,—பார்த்துணரத் தக்கஞானம் - அவிநாபா
வம்பற்றி யாராய்தற்குரிய ஞானமா யுயிரினேடுணர்வுபெரிய

து,—தன்பொருட்டாம் - தன்பொருட் டநுமானமாம்,—நோக்கவிவர்ருற் பிறர்தெளியச் சொல்லல் - அவ்வேதுக்களாலே தானஅறிந்ததனைப் பிறர்அறியப்போதித்தலை யுயிரினேடுணர்வு தெரிவது,—பிறர்தம்பொருட் டநுமானமாகும் - பிறர்பொருட்டநுமானமாம்,—அச்சொல்லும் - அங்ஙனம் பிறர்அறியப் போதிக்கும் சொல்லும்,—மிக்க வநுவயத்தினேடு வெதிரேகச்சொல்லென - மேலாகிய உடம்பாடு மறையென,—இரண்டாம்- இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதானுனேமேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகை யநுமானங் களாதியல்பு கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றெருத்துப்போகத பக்க முதலிய
மூன்றின் பகுதியை யுணர்த்துகிருர்.

மூன்றுபக்கம் பக்கநிகர் பக்கநிகரில் பக்கமெனத்,
தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமாமுவமை நிக
ர்பக்க, மான்றபொருள்சென் றடையாத விடமாநிக
ரில் பக்கமுத, லேன்றவிரண்டும் பொருளுண்மைக்
கிடமாமொன்று பொருளின்ரும். (சு)

(இ-ள்) மூன்று பக்கம் — பக்க மூன்ருயிருக்கும். அவையாவன?

பக்க நிகர்பக்க நிகரில்பக்கமெனத் தோன்றும் — பக்கமெனவுஞ் சபக்கமெனவும் விபக்கமெனவு மூன்றும்

பக்கந் துணி இதற்பக்கமாவது—தானறுதியிடப்பட்
பொருளுக் கிட டதொரு பொருளுக்கிடம் பக்கமாயிருக்கும்
மாம்

அஃதாவது? இந்தமலையின்க ணெருப்புண்டென்று சுட்
டிக்கூறுதல். அஃதெக்காரணத்தாலெனில்? இடையருமலி
ருக்கிற புகையுண்டாகையினாலெனவறிக.

உவமை நிகர் உவமானத்துக்கொத்த பக்கமாவது தா
பக்கம் னொன்றை முன்னறுதியிடப்பட்ட பொரு
ளுக்கொத்திருத்தல்

அஃதாவது —புகையால் அனலுண்டென்றறிந்த தெவ்வா
ற்றாலெனில்? தானமுன்கண் டநுபவித்த வடுக்களைபோலெ
னக் கூறல்.

நிகர் - உவமையில் வந்தது நேர் நிகரெனபதனாலறிக.

ஆனதபொரு [விபக்கமாவது - தனக்கொவ்வாத பக்க
ளசென் றவை ம்] தானறுதியிடப்பட்ட தொருபொருளைச்
யாதவிடமா நிக சென்று பொருந்தாதவிடமாம்
ரில் பக்கம்

அஃதாவது? யாதொருவிடத்தி லக்கினியில்லை யவ்விடத்து
ப் புகையுமில்லை, அஃதென்போலவெனனில்? மடுப்போலென
வறுதியிடுகை.

முதலேன்றவி முற்கூறிய பக்கமாகிய மலையிடத்தும்
ரண்டும் பொரு நிகர்பக்கமாகிய வடுக்களையிடத்தும் தான
ளுண்மைக் கிட றுதியிடப்பட்ட பொருளுண்டாதற் கிட
மாம் மாயிருத்தல்

ஒன்றுபொரு ளினருமை. நிகரில் பக்கமாகிய பொருளொன்று தானறுதியிடப்பட்ட பொருள் சாதித்தற்கிடமல்லவாயிருத்தல்—எ-று.

இது மேல்வரும் புறநடைச்சூத்திரத்தாலறிக.

விபக்கமெனினு நிகரில்பக்கமெனினு மிழுக்கா. (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் முன்சொல்லிய பக்ஷத்ர ¶ திரயங்களினது ஸ்வரூபங்களைக் கூறுகின்றது.

¶ த்ரயம் - மூன்று.

மூன்றுபக்கம் - பக்ஷமூன்றுவன,—பக்க நிகர்பக்க நிகரில் பக்கமென - பக்ஷ சபக்ஷ விபக்ஷங்கள். இவற்றுள்,—தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமாம் - முன்னேதோன்றியபக்ஷம் ஏதுவாகிற † தூமத்தையுடைய பர்வதம் நிச்சிதாரத்தமான § வந்நிக *காச்ரயமாம்,—உவமைநிகர்பக்கம் - சபக்ஷமானது உவமானஸ்தலம். அஃதாவது? இப்பர்வதம் வந்நியையுடையது தூமத்தையுடைத்தாகையால், பாகசாலைபோலென்பது,—ஆன்றபொருள்சென்றடையாத விடமாநிகரில்பக்கம் - நிகரில் பக்ஷமென்று சொல்லப்பட்ட விபக்ஷமானது நிச்சித ‡ சாத்யாபாவன். அஃதாவது, எங்கே யக்நியில்லை யங்கே தூமமில்லை; இழுமுள்ள மடுவைப்போலென்பது. ஆகையால்,—முதலென்றவிரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாம் - முன்பொருந்திய பக்ஷ சபக்ஷ மிரண்டுவருமாநத்தாலும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலுஞ் ‖ சித்தவஸ்துகம்,—ஒன்றுபொருளின்றும் - பின்சொன்ன விபக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷத்தினாலு மநுமாநத்தினாலு × மசித்தசாத்யம்.

† தூமம் - புகை, § வக்நி - நெருப்பு, *ஆச்ரியம் - இருப்பிடம், ‡ சாதய அபாவவான = சாத்தியாபாவவான - அக்நாவது நிச்சயமில்லாதது, | சிததவஸ்துகம் - சித்தமான பொருளையுடையது, × அசிததசாதயம் - சித்தமாகிற பொருளில்லாதது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பககமுதல் மூன்றினது பகுப்பிலககண முணர்த்துகின்றா

மூனறுபக்கம் - பக்கமூன்றுவன,—பக்க நிகர்பகக நிகரில் பக்கமெனத தோன்றும் மூனறினுள்,—பக்கந்துணிபொருளுக் கிடமாம் - சாதிக்கபபடுமதாகிய வாக்கி யீஸ்வரனமுதலிய பதாரத்தத்துக்குத் தானமாகிய மலை யுலகு முதலிய பொருளாம,—நிகாபக்கம - சபக்ஷம்,—உவமை - திருஷ்டாந்தத்தானமாகிய பாகசாலை குடமுதலியவிடம்,—நிகரில்பக்கம - விபக்ஷம்,—ஆனாபொருள் சென்றடையாத விடமாம - அந்த சாத்தியசாதநங்களாகிய வக்நி தூமமுதலிய பதார்த்தங்களைப்போய்ப் பொருந்தாத மடுமுதலிய தானமாம்,—முதலெனறவிரணடிட்-முனபொருந்திய பக்ஷ சபக்ஷங்க ளிரண்டும்,—பொருளுண்மைக கிடமாம்-சாத்தியசாதநங்களின துள்ளமைக்குத தானமாம்,—ஒனறு - விபக்ஷம்,—பொருளினறும் - சாத்தியசாதநங்க ளில்லாததாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஏ-து. பக்கமூன்றுவன, பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கமெனப்பண வாம். அவற்றுள், ஐயுறறுத துணியற்பாலதாய பொருளிருக்கு மிடம் பக்கமெனப்படும, அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப்படும் அப் பொருளில்லாதவிடம் விபக்கமெனப்படும். இம்மூன்றனுட் பக்கஞ்சபக்கமிரண்டும பொருளுண்டென வறிதற்கிடமாம, விபக்கம் அஃதில்லையென்றறிதற்கிடமாமெனபதாம்

துணிபொருள எதிர்காலவினைத்தொகை.

அவிநாபாவமறிதற்கண் ஐயமறுத்தற்பொருட்டுச் சபக்க விபக்கமிரண்டும் வேணடப்படுமென்மார், முதலேனறவிரண்டும பொருளுண்மைக்கிடமா மொன்றுபொருளின்றுமென வுங் கூறினார்.

இதனானே மேற்பக்கமூன்றென் றவற்றினபெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இனிமூன்றுபக்க மேதென்ன மேலருளிச்செய்கிறுர்.

மூன்றுபக்கம் - பக்கமென்று சொல்லப்பட்டது மூன்று வகைப்பட்டிருக்கும். அஃதேதென்னில்?—பக்க நிகர்பக்க நிகரில்பக்கமெனத் தோன்றும்- அததான பட்சபட்சமென்றும் சபட்சபட்சமென்றும் விபட்சபட்சமென்றும் இப்படி மூன்றாகக் காணப்படும். பக்கமெனபதேதென்னில் ?—பக்கத துணிபொ

ருளுக்கிடமாம் - தன்பட்சமானது தானறுதியிட்டபொரு ளுக கிடமாயிருக்கும். நிகர்பக்கமேதெனனில்?—உவமைநிக ர்பககம - தனககொற்ற பட்சமானது தானறுதியிட்டபொரு ளுககுவமையாயிருக்கும். நிகரில்பகக மேதெனனில்?—ஆன ற பொருள்சென றடையாதவிடமாம் நிகரில்பக்கம் - தனக் கொவ்வாத பட்சந்தான அறுதியிட்டபொருள சென்றுபொரு நதாத விடமாம்,—முதலேனற விரண்டும் பொருளுண்மைக்கி டமாம-ஆகையால் முனனே சொல்லப்பட்ட பட்சிரண்டுந தா னறுதியிடப்பட்ட பொருளுண்டாதலுக் கிடமாம,— ஒனறு பொரு ளின்றும் - பினசொல்லப்பட்ட நிகரில்பக்கத்துககுப் பொருளில்லையாம்.

இதனுற்சொல்லியது பக்கம் நிகர்பக்கம் நிகரில்பக்கமெ னறு சொல்லப்பட்ட மூன்றில் தனபக்கததுக்கும் தனக்கொ ததபககததுககும தானறுதியிட்ட பொருளுணடெனறும், த னககொவவாப் பகககதுககுத தானறுதியிடட பொருளுண் டாகாதெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பக்கமூன்று - பக்கமூன்றுவன?—பக்க நிகர்பக்க நிகரில்பக் கமென தகோனறும் - பக்கமும் சபக்கமும் விபக்கமுமெனப்பல வாம்,—துணிபொருளுக்கிடம் பக்கமாம் - அவ்வாறு ஐயுற்றுத் துணியறபாலதாய பொருளிருககுமிடம் பககமெனப்படும்,—உவ மை நிகர்பககம்-அதற்கெடுததுக காட்டப்படுவதாய்த் துணியப் பட்ட பொருளிருககுமிடம் சபககமெனப்படும்,—ஆனற பொரு ள சென்றடையாதவிடமா நிகரில்பக்கமாம்-அப்பொருளில்லா

தவிடம் விபக்கமெனப்படும்,—முதலேன்ற விரண்டும்-இம்மூன றனுள் முதற்கடபொருந்திய பககஞசபக்கமிரண்டும்,—பொரு ளுண்மைக்கிடமாம்-பொருளுண்டென வறிதற்கிடமாம்,—ஒன று - விபக்கம்,—பொளினரும - அஃதில்லையென றறிதற்கிடமா மெனபதாம்.

இதனுனே மேற்பக்கமூனறென றவற்றிற் பெயரு மியல்பு ங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லிறுததமுறையானே யேதுமூன்றையும்
வகுத துணர்த்துகிறா.

ஏதுமூன்று மியல்புகாரியத்தோ டநுபலத்தி யி வை; யோதினியல்பு மாமரத்தைக் காட்டலுறுகா ரியம்புகைதன்,ஞெியான வனல்காடட லாகுமநுப லத் திபது, சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல்போலுஞ் செப்பிடினே. (கo)

(இ-ள்.) ஏதுமூ ஏதுக்களின் முறைமை மூன்றுவகையா ன்றும் யிருக்கும். அவையாதெனில்?

இயல்பு காரிய த்தோ டநுபல த்தியென — இயல்பேது காரியவேது அநுபலத்தியே து எனமூன்றும்.

இவையோதின் — இவையிற்றை யடைவே சொல்லில்

இயல்பு மாமர த்தைக் காட்டல் — இயல்பேதாவது - மாப்பூத்ததென்றுன் மாமரத்தின் மேனிற்றல். மாப்பாய்ந்த தென்றற் குதிரையின் மேனிற்றல். அவ தரத்துக்கேற்ற பெயரையிடுவ தியல்பெனப்பெறும்.

உறுகாரியம்பு கைதன ஞதியா யானவனல்காட் டலாகும் — மிகவுமபொருந்திய காரியவேதுவாவது - புகை தானே முதற்கண்டநுபவித்தான ம றையநின றதற்குக காரணமான வனலையு ண் டென றநுமித தறிவிக்கை. அஃதெனபோ லவெனனில்?

கலாதி காரியததைக்கொண டதற்குக் காரணமான மா யையுமுண்டென றறிதலாம்.

அநுபலத்திப ஆ சீதமினமை பனியிலமை கா ட்டல்போலுஞ் செப்பிடினே. — அநுபலத்தியென்னு மேதுவைச்சொல்லு மிடத்துக குளிரில்லாததுகொணடு பனியி ன்மையென வநுமித்தறிதல்—எ-று.

ஒரு ஏண்.

"காரியவேது காரணவேதுதன்மமுமென்-றோரிலொரு மூ னறினமுளவு" எனவு மறிக. (கo)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலேதுமூன்றினது ஸ்வரூபத்தைக்கூறுகின்றது.

ஏதுமூனறி னியல்பு காரியத்தோ டநுபலத்தி-ஏதுக்கள் மூனறுவன? [இயல்பேதுவெனினும, ஸ்வபாவவேதுவெனினு மொக்கும. இது தர்மத்திற்குப் பரியாயநாமம்.] தர்மத்

தினாற் றருமியை யறிவிக்கு மியல்பேதுவொன்று, காரிய
மாயிருந்து காரணத்தை யறிவிக்கு மேதுவொன்று, அநு
பலத்தியாவது அபாவத்தை சாதிக்கிறஹேது (அதுகாரண
மாகிய வக்கினியில்லாதவிடத்திற் காரியமாகிய தூமமில்லை
யென்று சொல்லுமதுபோலக் ‡ காரணாபாவத்தினாற காரிய
மில்லையென்று அறியப்படுமேது, இவைதர்மாதர்மி யநுமானம்-
காரியாத காரணாநுமானம், காரணாத் காரியாநுமானம்) என
று சொல்லவும்படும்,—

‡ காரணஅபாவம் - காரணாபாவம், அதாவது காரணமில்
லாமை.

* தது³க்தம் — யஜ்ஞ ஸாம்ப்ரதீய ஶ்ச வஹ்நி
காரியேண காரணம் । காரணேந வஹ்னிகாரியம் வஹ்நி
நாஸ்தாயத⁴ர்மநாஶ: இதி

இவையோதின் - இவ்வேது மூன்றிற்கு முதாரணங்கூ
றின,—

இயல்புமா மரத்தைக்காட்டல் - மாஎன்றசே இலக்ஷ
மிக்கும் யானைக்கும் குதிரைக்கும் வண்டிற்கும் இவைமுதலிய
வநேகவஸ்துக்களுக்குப் பெயராயிருக்க மாதளிர்த்த தெனபு
ழி மர மென றறிவிக்கும், மாபாய்ந்ததென்றால் யானை, மா அ
னுமானித்ததென்றால் குதிரை, மா பறந்ததென்றால் வணடு, எ
னறறிவது ஸ்வபாவ லிங்கானுமானத்தினா னறிவிக்கும் இது
தாதாத்மியம்.

தாதாத்மியஸ்வரூப மெவ்வாறெனின?

* கிஞ்சித்³த⁴ர்மஸத்³பா⁴வாத் த⁴ர்மஸ்வரூபாத் ௰.

சற்றுபேதத்தோடேகூடி யபேதமாயிருத்தல் தாதாத்மியம் என்பது ஸ்லோகப்பொருள். அஃதாவது §சுத்தவத்திலுலே பேதமும், வருக்ஷத்வவ்யாப்தியிலுலே யபேதமும்,—

உறுகாரியம - பொருந்திய காரியஹேதுவானது,—

புகைதனனுதியான வனல்காட்டலாகும்-புகைதனக்குக் காரணமாகிய வகநியை யநுமிப்பதாம்,—

அநுபலத்தியது - அநுபலத்தியேதுவானது,—

சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல்-பனிக்குக்காரணம்சம் சீதனமாதலையாகலின காரணீபூதமான சீதபரிசமில்லாதது தனகாரியமாகிய பனியையில்லையென்று அநுமிப்பது சீதம் பனியினருணம. பனிக்குக காரணமல்லவெனின? † காரண மு—ணாதி காரியமு—ணா நாசுவமெ என்னுநியாயத்திலுற் பனிக்குக காரணஞ் சீதனமாதரமே.

காரணத்தினகுணம் காரியத்திலே யுணடாக்குமெனபது ஸ்லோகப்பொருள.

மு—ணா நாசுவஸ மாவது - காரணத்தை யாரம்பிக்கை யெனவறிக,—

சோலுஞ் செப்பிடிலே - இப்படிப்பட்ட ஹேதுக்களிலுலே இச சாஸ்த்ரத்திற் ப்ரமேயமாகிற பாசபசுபதிகளை யநுமிபபது—எ-று.

* தஉ—கூ—மு—லொாலயிமகூ ஜேயம வொாலா வெலா—வெதிா ஊதி.

ஒ௫ எ௰.

பாசபசுபதியெனனும் ¶அவியக்தக் கிரமமாகச்சொன்னது, முதற்பாசதரிசநம் பண்ணி நீங்கினபின்பு பசுதரிசநமாய் அதனபினபு பதிதரிசந மாகவேண்டு மாகையால்.

¶ அவியக்தக்கிரமம் - மயக்கமாகச் சொல்லல்.

இயல்புமாமரத்தைக்காட்டலென்றது - ப்ரபஞ்சந்தோன்றிநிற்கையாலிதற்கொரு பதியுண்டு பசுவுண்டு பாசமுமுண்டெனப்படுதலாம்.

உறுகாரியம் புகைதன்னுதியான வனல்காட்டலாவது-ப்ரபஞ்சங் காரியமாயிருத்தலால் காரியஞ்செய்வோனையின்றியில்லையாதலாற் காரியகருத்தாவையும் காட்டிற்று. தேகஞ்சேதனமானமையால் அதைக்காரியப்படுத்தி நடத்துவானொருவனைத் தங்கியனுண்டென்று காட்டிற்று. பாசத்துக்குக் காரணமின்றிக் காரியந்தோன்றாதென்பதனால் காரியமாகிய ப்ரபஞ்சங் காரணமாகிய மாயையைக் காட்டிற்று.

அநுபலத்தியது சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல்போலுமென்றது - யாதொரு யாதொருகாரியத்துக்குக் காரணமில்லையவ்விடத்தந்தக் காரியமுமில்லையாமெனக் காட்டிற்று. கர்த்தாவில்லையாகிற் ப்ரபஞ்சகாரியமில்லை, ஆன்மாவில்லையாகில் தேகமில்லை, மாயையில்லையாகில் தத்துவதாத்விகங்களில்லையென்றதாம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஏதுமூன்றினது பகுப்பிலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

ஏதுமூன்றும் - ஏதுக்கள் மூன்றுவகையாயிருக்கும்,—இவை - அவையாவன? இயல்பு - இயல்பேது,— காரியத்தோடு- காரியவேதுவோடுகூட,— அநுபலத்தி - அநுபலத்தியேது, (இயல்பு - இயற்கை, காரியம் - பண்ணப்படுவது, அநுபலத்தி-ஞா

ஞபாவம்,)க்ரமத்திலே யூகரிக்கின்றார்,—ஒதினியல்பு - சொல்லிய வியல்பேதுவாவது,—மாமரத்தைககாட்டல்-இது மாமரம,மா வென்கையா லெனகிறவேதுவால் மனது குதிரை மற்றதிற் செல்லாமல் இயற்கையாய் மரததிற் செல்லுதலால் மாவெனகை மரததைக்காணபிககுமேது,—உறுகாரியம்புகை-உற்றகாரியவேதுவாவது, மலையிறுவகநியுடைத்து, புகை யுடைததாதலால் எனனும்,— தன்ஞுதியான வகல்காட்டலாகும - தனககுக் காரணமாகிய வகநியைக் காண்பிபபதாகும், புகை தூமவேது,—அநுபலத்திபது - அநுபலததி யேதுவாவது,—செப்பிடிலே - பனியில்லை பனிஞாஞபாவததிஞலெனறு,—பனியினமை காட்டலாகும் - பனியினதில்லாமையைக காணபிக்குமசீதமினமை, சீதமினமையால்வரும் பனிஞாஞபாவமாகிய வேதுபோலும

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

எ-து மேலெடுத்துககொண்ட மூனறேதுவாவன? இயல்புங்காரியமும் அநுபலததியுமாம். அவற்றுள், மாமுதலிய சொற்கள மரமுதலிய பொருளையுணர்ததுதற்கண் வேறு காரணமின்றி அசசொற்களினியல்பானுளதாகிய ஆற்றல் சகசவேதுவெனப்படும், புகைமுதலிய காரியங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணஙகளை யுணாததுதற்கண் அவைகாரியவேதுவெனப்படும்:குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமைமுதலிய காரணுபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமைமுதலிய காரணுபாவங்கள் குளிர் வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அநுபலத்தியேது வெனப்படுமென்பதாம்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவுமூவகைப்பட்டன. காரியவேதுக்கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப்படும். அஃதாவது? இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழைபெய்தலைக்காட்டுதல் போல்வது.

சீதமின்மைபனியின்மை காட்டலெனபது, "வாளாமீனுள்ளறலைப்படல்" என்றாற்போல நின்றது.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமூன்றென் றவற்றின பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

பக்கமூன்றிலே மூன்றேதுவென்றதெப்படியென்ன மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஏதுமூன்றும் - ஏதுவென்று சொல்லப்பட்டவை மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கும். அவையெங்ஙனே யெனனின்?—இயல்பு காரியத்தோடநுபலத்தி - இயல்பேதுவென்றும் காரியவேதுவென்றும் அநுபலத்தி பேதுவென்றும் மூன்றுப்பிரகாரம்,—இவையோதின - இவைமூன்றையுஞ் சொல்லுமிடத்து,—இயல்பு மாமரத்தைக்காட்டல் - இயல்பேதுவென்றது மாப்பூத்ததென்றால் மாமரமென றறிக,—உறுகாரியம் - பொருந்தப்பட்ட காரியவேதுவானது,—புகைதானுதியான வனல்காட்டலாகும் - புகையானது தனக்குமுதலான வக்கியையுண்டென றறிவிக்கையாம்,— அநுபலத்தியது - அநுபலத்தியேதுவானது,—சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல்போலுஞ் செப்பிடி

லே - சொல்லுமிடத்துக் குளிரில்லாதது கொண்டு பனியில்லை யெனறிந்தாற் போலும்.

இதனாற்சொல்லியது இயல்பேதுவென்றும் காரியவேது வென்றும் அநுபலத்தியேதுவென்றும் சொல்லப்பட்ட வேதுக்க ளிப்படியிருக்குமென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மூன்றேது-மேலெடுத்துக்கொண்ட மூன்றேதுவாவன,—இயல்புகாரியத்தோ டநுபலத்தியாம்-இயல்பு காரியமு மநுபலத்தியுமாம்,—இவையோதின - இவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறமிடத்து,—மாமரத்தைக்காட்டல் - மாமுதலிய சொற்களை மரமுதலிய பொருளை யுணர்த்துதற்கண் வேறுகாரணமின்றியச் சொற்களினியல்பா லுளதாகிய வாற்றல்,—இயல்பு - சகசவேதுவெனப்படும்,—புகைதனலுதியாயவனல்காட்டல்-புகைமுதலிய காரியங்க ளெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்களை உணர்த்துதற்கண்,—உறுகாரியமாகும் - அவைபொருந்திய காரியவேது வெனப்படும்,—செப்பிடின - சொல்லுமிடத்து,—சீதமின்மை பனியின்மைகாட்டல் - குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமைமுதலிய காரணாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும், பனியில்லாமைமுதலிய காரணாபாவங்கள குளிர்வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களையுணர்த்துதற்கண்ணும்,—அநுபலத்தியது - அநுபலத்தியேதுவெனப்படுமென்பதாம்.

இதனானே யேதுமூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிருத்தமுறையானே கேவலாந்வயியையுங்
கேவலவெதிரேகியையு முணர்த்துகிறார்

புகையாலனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப்புகற
லந்துவயம், வகையாமனலின் றுமிடத்துப் புகையின்
றுகு மலரிஞெமி, முகையார்நீரிற போலென்று மொ
ழிதல்வெதிரேகச் சொலிவை, தொகையாருறுபபைங்
தொடிங்கூடச் சொல்லுவாரு முளர்துணிந்தே. (கக)

(இ-ள) புகையாலனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப்புகற லந்துவயம் [அனலுண்டுபுகையா லடுக்களைபோலென ப் பதமாறிக்கொளக] கேவலாந்வயியாவது - மலையினக ணனலுண்டு - இது ப்ரதிஞ ஞை, அவவிடததிடையறுத புகையுண்டா கையால் - இஃதேது, அஃதெனபோலவெ னனில்? அடுக்களையிடத்துப் புகையுமனலு ங் கூடக்காணுந தன்மைபோலென்கை - இஃது திருட்டாந்தம்;

ஈண்டு தன்றொடொதத திருட்டாந்தத்தையுடைத்தாத லால் இது கேவலாந்வயியெனறும் பெயராயிற்று. இஃது அந் வயவயாத்தியெனப்பெறும.

வகையாமனலின் றுமிடத்து ப் புகையின்றுகு மலரிஞெமி மு கேவலவெதிரேகியாவது - முறைமையா கச் சொல்லப்பட்ட மலையின்க ணெருப்பில் லையெனகை - இது பிரதிஞ்ஞை, அவவிடத் தனலிலாமையாற் புகையுமில்லையென்பது-

கையார் நீரிற் இஃதேது, அஃதென்போலவென்னில்? ஏர
போலென்று மனைப்பூவினுடனேயரும்புநிறைந்த மடுப்ப
மொழிதல்வெதி கம்போலென றுவமித்துசசொல்லுதல் -
ரேகசொல் இஃது திட்டாந்தம ;

தனேன்றொடாவ்வாத் திட்டாந்தத்தை யுடைத்தாதலாற் கேவலவெதிரேகியெனப் பெயராயிற்று இஃது வெதிரேக வியாத்தியெனப்பெறும்

இங்ஙனங்கூறிய கேவலாந்வயியையுங் கேவலவெதிரேகியையு மூன்றுறுப்பைக்கூட்டிச் சமயசாத்திரம் வல்லவாகள் கூறுவாகள். அஃதெங்ஙனமெனனில்? ப்ரதிக்ஞைமுதலிய மூன்றினையு ம பட்டாசாரியனகொள்வன. உதாரணமும் உப நயமு மாக விரண்டினையும் புத்தனகொளவன.

இவைதொகை நையாயிகருஞ - சைவநம், பிரதிஞ்ஞை
யாருறுப்பைந்து ஏது உதாரணம் உபநயம் நிகமநமெனறு
டனகூடச்சொ மைந்தினையுங்கூட்டி யறுதியிட்டுச் சொல்லு
ல்லுவாருமுளர் வாருமுளர்—எ-று.
துணிபதே.

இதனை முதற்சூத்திரத்தில் விளங்கக்கூறுது மாணடுக் காண்க.

சொல்லுவாருமுளரென்னு மும்மை யெதிர்மறை.

அநுமானத்திற் கவயவமைந்துள் ; "மேற்கோளேதுவுப நய - நிகமனமெனமுறைநிகழப்பெறுமே" என்றார் தாக்க பரிபாஷையிற்காலிங்கராயர். (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

முன்சொன்ன வந்வய வெதிரேகிகளின உதாரணங் கூறுகின்றது.

புகையாலந்லுண் டடுக்களைப்போ லென்னப்புகற லந்நுவயம் - புகையிருலே யிவ்விடதது நெருப்புண்டு பாகைசாலைப்போ லெனபது அந்வயம்,—வகையாமந லில்லாவிடததுப் புகையினருகு மலரிரெடு முகையார்நீரிற் போலெனறு மொழிதல் வெதிரேகசசொல் - அக்நியில்லாவிடத்துப் புகையுமில்லை; தாமரைபுஷபததையு மரும்பையுமுடைய மடுவைப்போல வெனறது வெதிரேகம்,—இவைதொகையாரூறுப் பைநதொடு நகூடச் சொல்லுவாருமுளா துணிந்தே - இவ்வந்வய வெதிரேக வநு'மாநத்தை திடவயாத்தியுடனே பஞசாவவயவயுகதமான ஹேதுவிருற் பிற ரறியததககதாகப் போதிப்பார்கள.

* தஉ—கூ—க நஉா நஉஉ ... வொ ... வெொ
க்ஷாயை—ாவ லிவாயக க்ஷி.

பஞ்சாவவயவமாவது - ப்ரதிஞ்ஞை - எது - உதாரணம் - உபநயம் - நிகமநம்.

ப்ரதிஞ்ஞையாவது இந்த பர்வதம் அக்நி †மான்என்பது.

† மான - உடையது.

ஏதுவாவது - புகையிருலெனபது.

உதாரண'மாவது-எங்கேது மமுணடோ வங்கெல்லாமக்நியுண்டு பாகசாலைப்போல எனபது.

உபநயமாவது - அப்பாகசாலையைப்போ லிப்பர்வதமுந் ¶ தூமவானென்பது.

¶ தூமவான - புகையையுடையது.

நிகமனமாவது- ஆகையா லிப்பர்வதமு மக்நிமானென்பது.

இவ்வன்வய வ்யதிரேகி யநுமானத்திற்கு § பக்ஷதருமத்துவம் -சபக்ஷசத்வம் - விபக்ஷாதவ்யாவிர்த்தி-அபாதிதவிஷயத்வம் - அசத்ப்ரதிபக்ஷத்வம். என்னுமவயவம் - ரு - உண்டு. அவையாவன:—

§ பக்ஷதருமத்வம்முதல் முறையே பக்ஷத்திலே யுண்டாயிருக்கை-சபக்ஷத்திலே யுண்டாயிருக்கை -விபக்ஷத்திலே யில்லாமலிருக்கை - கொடுக்கப்படாத விஷயமாயிருக்கை-ப்ரத்யக்ஷமில்லாமலிருக்கை எனபதுபொருள்.

பக்ஷதருமத்வமாவது-பக்ஷமாகிய பர்வதத்தி × லவிச்சின்னமூலமா +யப்பிரமலிகமா யிருக்கிற தூமமுண்டாயிருக்கை.

× அவிச்சின்னமூலமாய் - இடையறாமல், + அப்பிரமலிகமாய் - ஆகாசத்தையளாவிய.

சபக்ஷசத்வமாவது - பாகசாலையிலே தூமமு மக்நியுமுண்டாயிருக்கை.

விபக்ஷாத் வ்யாவிர்த்தியாவது - விபக்ஷமாகிய மடுவிற்றூமமில்லாம லிருக்கை.

அபாதிதவிஷயத்வமாவது - தூமத்தினால் வக்நியை யநுமிக்கிறதற்குப் | ப்ரமாணாந்தரத்தினாற் பாதையில்லாமலிருக்கை.

| ப்ரமாணாந்த்ரம் - வேறொரு ப்ரமாணம்.

அசத்ப்ரதிபக்ஷமாவது - சாத்தியத்திற்கு விபரீதசாதகமாயிருக்கிற o வேத்வந்தரமில்லாமலிருக்கை.

o வேத்வந்தரம் - வேறொருஹேது.

இவ்வவயவங்களி லொன்றில்லாவிடினுமேதுவாபாசமாம்.

ஏதுவாபாசலக்ஷணங்களெல்லா மளவையிற் பதினொன்கா ம் விருத்தத்தில் விரித்துக்கூறுவாம்.

கேவலான்வயிக்குங் கேவலவ்யதிரேகிக்கும் அவயவநா னகு. அவைவருமாறு —

ஸூக்ஷ்மமானது ப்ரமேயம் அசத்தாஸையினால் பாஷாணம போல என்னுங் கேவலான்வயிக்கு, விபக்ஷமில்லை யாகையால் விபக்ஷாத வ்யாவிர்த்தியில்லை ஜீவிக்கிறசரீர மானமாவை யுடையது ப்ராணாதிவாயுக்களை யுடைத்தாயிருக்கையால், யா தொன்று *ஸ்வாத்மகமல்ல அது †ப்ராணாதிமத்துமல்ல கடம் போல என்கிறகேவலவ்யதிரேகிக்கு சபக்ஷமில்லாமையால் சப க்ஷசத்வமில்லை.

* ஸ்வாத்மகம் - ஆன்மாவோடு கூடினது, † ப்ராணாதிம த்து - ப்ராணாதிகளுடனே கூடினது.

சிவாகரயோகியர் உரை.

மற்றோர் ப்ரதியில் எழுதியிருப்பது

புகைபாலனலு ண்டடுக்களைப்போ லெனனப்புகரலாகுவ யம் - இவ்வையுறப் புனையுமடு ஆகலா லம்மலையிடத்து நெருப பு்ணடு, இது ப்ரதிஞ்ஞை.

ப்ரதிஞ்ஞையெனினும் பக்கமெனினு மொக்கும, அநவய மெனினுமது

எங்ஙனேயெனனில்? அடுக்களையி னிடத்துப் புகையைக்க ண்டுகூட அனலுங் கூடக்காணுந் தன்மைபோல், இது திட்டா ந்தம்.

திட்டாந்தமெனினும் சபக்கமெனினு மொத்ருபக்கமெனி னு மொக்கும் இப்படிச் சொல்லுவ தொற்றுமைப்பாட்டைய றிய வியற்றியது.—

வகையா மனலில்லாவிடத்துப் புகையுண்டாகும் - கூறு

படுத்திச்சொல்லும் நெருப்பில்லாவிடத்துப் புகையில்லையாம். அஃதென்போலெனனில்?

மலரினொடு முகைபார்நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரேகச்சொல் - அக்கினியில்லாவிடத்துப் புகையில்லையெனபது எப்படிபபோலவெனனில்? மலரினுடனேமுகை, நிறைந்த நீரில்லாவிடத்து இல்லையானாற்போலவென்று கூறுதல்; இது கேவல வெதிரேகி

இது வேற்றுமைப்பாட்டையுடையது

முகை - தாமரை

வெதிரேகமெனினும் விபக்கமெனினும ஒவ்வாத பக்கமெனினும மீட்சிமொழியெனினு மொக்கும.

இரண்டாவது மதனை வலியுறுத்தல் அது நெருப்பையுடைத்தல்ல திபாகோரிடம அவ்விடத்துப் புகையுமில்லை, புனலிலலாவிடத்துத் தாமரையிலலை, அதுபோற்பொருளினறு மீட்சியாய் தனமாதனமிய திட்டாந்தத்திற்கு நனகுகிய காரியவேதுவாயிற்று

இனிவிஸ்வம் பொய்யெனறல் தனனுடைய பக்கம் அஃதெனபோலெனனில்? பண்ணப்படுதலால் எனறது பக்கத்தின் கணே யுள்ளதாகிய கோரிபல்பானவேது. யாதொருபொருள் யாதொருவன் காரியமாய்ச செய்யப்பட்டது அது அநித்தம; அஃதெனபோலெனனில்? கடம்போலவெனறல காரியவேதுவாகிய சபக்கமாம யாதொனறு பண்ணப்படாதது அனித்தமல்ல; அஃதெனபோலெனனில்? பதிபசுபாசம போலவெனறது.

யாதோரிடத்துப் புகையென்றது அவ்விடத்து நெருப்புணடெனறு மனவயத்தாலும, இயாதோரிடதது நெருப்பில்லையவவிடத்துப புகையில்லை-புனலில்லாவிடத்துத் தாமரையில்லையானாற்போலவெனனும வெதிரேகத்தாலும், புகைநெருப்பையுஞ்சாதித இடத்தையும் சாதித்தவாறுபோல;யாதொன்று கா

ரியமாயுள்ளது அவ்விடத்துக் காரணமுண்டென்னு மந்வயத் தானும், யாதோரிடத்துக் காரணமில்லை யவ்விடத்துக் காரிய மில்லையெனனும் வெதிரேகத்தானும், காரியமானப்ரபஞ்சந் தனக்குக்காரணமான மாயையுஞ் சாதித்துத் தோற்றுவிக்கும் கர்த்தாவையுஞ் சாதித்ததெனவறிக.—

இவை தொகையாருஞ்பயைக்தொடுக்கூடச் சொல்லுவா ரு முனா துணிந்தே - தொகை பொருந்திய வைந் தவய வத்தோடுங்கூடச் சொல்லுவாருமுண்டு தெளிந்தே—எ - று

அஃதாவது, நையாயிகருஞ் சைவருட்பரதிஞ்ஞை ஹேது உதாரண உபநயம் நிகமநமென்னு மைந்திணையுங்கூட்டி யநு தியிடுஞ் சொல்லுவார்கள் அஃதாவது —

* இவ்விடத்து பரதிஞ்ஞைமுதலிய உதாரணம முன்னு மையில் கூறப்பட்டுள்ளதே!

சொல்லுவாருமுளா துணிந்தே யென்ற வும்மையால் சொ ல்லாதாருமுளரென்பதாம். அது உபநயமும் நிகமநமும் முன் சொன்ன மூன்றினு ளடங்குமாதலா லெனவறிக இதற்குதா ரணம் "பூபூகராதி (யோவரவுஞற்று - மொருவினையுடைத் துப பொருவிரிகாரிய - மாதலிற்கடமபோரலெனவிற்கோதின - திருஙகடமதகோ டியற்றிபொருவனை - யொருநகுடன் கண் டோ ஞெழிநதிகலிருகடந - கண்டாலிவையுமவ்வெனக்கொ ண்டாங - குணர்டோவுலக முஞர் றுதலொருவற்-கணடுமற்றறிவு முடிவ வொனவெனிற - கணடதில்மான முணககுககொண் டலகோள - கிரிவளாதுமமதனிலெரிவள - நடடி லொணபு நை யயலனலுணர்நது - மோட்டினைப்பிறங்கலொளளழிலொட டிய - தெனனைவிசேடசமனிபத தியாகிற்பனெனனிப - விசே டமெனனின மனஞ்ஞாகாட்சி - யலஇிலசமனிய மாட்சியதென றிடிற் - செயலொடுசெய்வோா கண்டோனமனை - மரணவிதாக தனி ஞெனருவோதுவ - ஞொருவன்றீதுகு செயலெனறற்

றேன-மாகமாகிய வினையாலெற்றெ-பாகமிபைதலிற் கடற்றின
ரோணருண - மனனலிவைபோ லாகியவழியு மழிபவை செய
லென-றெருதுறுவஃதுந தீசுறுசெயலே" ஞானமிாதம பதியில
ககணஞ்சாதிகருமி—தது இநதவைந தறுபபும வநவாறுகாணக.

இபபொருள முனவிரிததமுறையே பதிபசுபாச மூனறிற்
கும வருமாறும விரிததுப பொருளுணாககுமாறும அறிநது
கொளக.

* இவவுரையு முதாரணமும் சிவஞானபோததிற்குப
பாணடிப்பெருமாளகூறிய வுரையிலிருநது எடுததெழுதப்பட்ட
தாய்க்காணப்படுகிறது இநநூ அபபுததகததி னுரையாற்
கணடுகொளக. சிலவிடங்களின மறைஞானதேசிகருரை விரா
விவருதலுங கணடுகொளக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முனசொல்லிய வநவய வெதிரேகவிலசகணங்கூறுகின்றார்.

அனலுண்டு - இந்தமலையி லனலுணடு,-புகையால்— தூம
முடைததாதலால்,-¶ எங்கேபுகையுண்டு அங்கேயனலுண்டு,அ
டுககளைபோ லெனனபபுகற லந்நுவயம்,—வகையாமனலில்லா
விடதநுப்புகையினறுகும்,மலரிறெடுமுகையார்கிரிற்போலென
றுமொழிதலவெதிரேகசொல்,—இவை - அந்நுவயச்சொல்வெ
திரேகச்சொல்லிவைகளை,-தொகையாருறுபபைநதொடுதகூட்டச்
சொல்லுவாருமுளர் தணிநதே-முனசொல்லிப மூனறுறுப்பி
னோடிரண்டுறுப்புககூட்டிக் கூட நிறைந்த பஞ்சாங்கங்களோ
டுங்கூட நிசசயம்பணணி யுரைப்பாருமுளர்.

¶இசசெய்யுட்குப் பதரதிற்குப் பொருள்கூறாது பதத்தை
யே அநவதித துரைத்திருக்கின்றது; இவவாறு பிறவும் வந்
ழிக கண்டுகொள்க.

இதுவருமாறு — மலையிதுவன்னியுடைத்து - இதுப்ரதிஞ்ஞையெனகின்ற வவயவம்.

புகையுடைத்தாதலால் - இதுஹேதுவெனகின்ற வவயவம்.

எங்கெங்கேபுகையுண்டங்கங்கே வந்நியுண்டு-எப்படி? அடுக்களைப்போல்; இது திருஷ்டாந்தமெனகின்ற வவயவம.

அப்படியிந்தமலையும புகையுடைத்து - இதுவுபநயமென்கின்ற வவயவம்.

ஆகையாலப்படி வன்னியுடைத்து-இதுநிகமனமென்கின்ற வவயவம.

இப்படி யந்நுவயத்தி லைந் துறுப்புங்காண்க.

மலையிது வன்னியையுடைத்து - இதுபிரதிஞ்ஞையென்கின்ற வங்கம்.

புகையுடைத் தாதலால் - இது ஏது வெனகிற வங்கம்.

எங்கெங்கேவன்னியில்லை அங்கங்கேபுகையில்லை - எப்படி? மடுப்போல-இதுதிருஷ்டாந்தமெனகின்ற வங்கம

அல்லவப்படி இது - உபநய மெனகின்ற வங்கம்.

ஆகையாலல்ல அப்படி இது - நிகமநமெனகின்றவங்கம.

இப்படி வெதிரேகத்திற் பஞ்சாங்கமுமறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

எ - து. மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள், புகையுள்ளவிடத் தனலுண்டென உடம்பாடுபற்றி அட்டிலை உவமைகூறுஞ் சொல் அந்நுவயசசொல்லாம், நெருப்பில்லாதவிடத்துப் புகையில்லையென மறுதலைபபற்றித் தாமரையோடையை உவமைகூறுஞ்சொல் வெதிரேகசசொலலாம். இவ்விருவகைச் சொற்களையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துககாட்டும் உபநயமும் நிகமனமுமெனனும் ஐவகையுறுப்புக்களான் இணங்கவைததுத் தெளியக் கூறுவாருமுளரெனபதாம்.

அவ்வாறு சொல்வர் தார்க்கிகர் முதலியோர்.

இதனானே சொல்லிரண்டென றவற்ற தியல்பு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்னே சொன்ன பிறரொருட்டனுமானம் அந்நுவயமென்றும் வெதிரேகமென்றும் சொன்னதெப்படியென்ன, மேலிரண்டையு மருளிச்செய்கிறார்.

புகையாலனலுண் டடுக்களைப்போ லென்னப்புகற லந்நுவயம் - புகையைக்கொண்டே யக்கினியுண்டென்றும் அவ்விடமடுக்களைபோல யிருந்ததென்றும் புகையைக்கண்டு அக்கினியையுமென்ன றநுபவித்துச் சொல்லுகையா லநுபோகமாம்,—வகையாமனலில்லா விடத்துப் புகையினுருமும் - இந்தவகுப்பிலேயே அக்கினியில்லாதவிடத்துப் புகையில்லையாம். அந்நுவயத்தினுடைய முறைமைசொல்லி, மேல் வெதிரேகத்தினுடைய முறைமை யருளிச்செய்கிறார்,— மலரிஞ்சு முகையார் நீரிற போலென்றுமொழிதல் - பூவுடனேகூடி நிறகிற வரும்பு பொருந்தியிருக்கப்படாநின்ற குளத்திலே புகையுமென்று சொல்லுகிறவிது,— வெதிரேகசொல் - மாறுபடச்சொல்லுகிறதாம்,—இவை- இவ்வகை,—தகையாருறுபைங்கொடுக்கூடச் சொல்லுவாருமுளர் துணிந்தே - ஐந்துருப்புடனந்நுவயம் வெதிரேகமென்று சொல்லுவாருமுளார்.

உறுப்பைந்தாவன —பட்சம் ஏது திஷ்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் ஆகவைந்து.

பட்சமென்கிறது நெருப்புண்டென்றது.

ஏதுவென்கிறது புகை

திட்டாந்தமாவது நெருப்பும் புகையுமுள்ளவிடம் அடுக்களைப்போலு மென்றறிக.

உபநயமாவது அதுபோலவிவ்விடத்திலே புகையுண்டென்றறிக.

நிகமனமாவது இவ்விடத்திலே நெருப்புண்டென்றறிகை.

இதனாற்சொல்லியது அநுவயம் வெதிரேகமென்னு மிரண்டுப்ரமாணத்தையும், இவையனறியும் பக்ஷம் ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் என்னுமைந்து ப்ரமாணத்தையுங்கொண்டறிதியிட்டுச் சொல்லுவாருமுளரென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

(மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள்) புகையாலனலுண்டு - புகையுள்ளவிடத்து அனலுண்டென வுடம்பாடுபற்றி,—அடுக்களைபோலெனப்புகறல்-அட்டிலை யுவமைகூறுஞ்சொல்,—அநுவயம - அநுவயச்சொல்லாம்,—வகையா மனலில்லாவிடத்துப் புகையின்றாகும - விளங்கிய நெருப்பில்லாவிடத்துப் புகையில்லையென மறுக்கலைப்பற்றி,—மலரிரொடு மூவகையாம் நீர்போலென்று மொழிதல்-மலரோடு அரும்பு நிறைந்த தாமரைப்போடையை யுவமைகூறுஞ்சொல்,— வெதிரேகச்சொல்-வெதிரேகச்சொல்லாம,—இவை-இவ்விருவகைச் சொற்களையும்,— தொகையாறுறுப்பைநதொடுக்கூட - தொகைபொருந்திய மேற்கோளுமேதுவு மெடுத்துக்காட்டு முபநயமு நிகமநமு மென்னு மைவகையுறுப்புக்களால் இங்ஙனவைத்து,— துணிந்து சொல்லுவாருமுளர் - தெளியக்கூறுவாருமுளர் என்பதாம.

இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றினியல்பு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் காண்டல முதலிய மூன்றினுள்
மூன்றநுமான முணர்த்துகிறார்

போதுநாற்றத் தாலறிதல் பூர்வக்காட்சி யநுமான, மோதுமுறையா லறிவினா லுணர்தல்கருத லநுமானம், நீதியான்முற் கன்மபல நிகழ்வதிப்போ திச்செய்தி, யாதியாக வரும்பயனென் றறிதலுரையா லநுமானம் (கஉ)

(இ-ள்) போது நாற்றத் தாலறிதல் பூர்வக்காட்சி யநுமானம்

பூர்வக்காட்சி யநுமானமாவது:—முன் பொருவன் முன் யாதாமொரு பூவையும் சந்தனமணத்தையு மநுபூதியாகவறிந்து பின் பொருகாலத் தோரிடத்துப் பூவினமணங்கிச வதனைக் காணதிருக்கவு மதனையீதென றறிதிரிகை இது திருட்டாநுமானமெனப் பெறும்.

ஓதுமுறையா லறிவினா லுணர்தல் கருதலநுமானம்

அநுமானுநுமானமாவது— முன்பொருவனொருநூலை யதிகரித்தறிந்தவர்கள்சொன்ன வாக்கியத்தைக்கொண்டே யிவனுக்கிந் நூல் கைவருமென றநுமித்தறிதல். இஃது திருட்டாநுமான மெனப்பெறும்.

நீதியான முற்கன்மபல நிகழ்வதிப்போ திச்செய்தி யாதியாக வரும்பய னென் றறித

[இப்போ திச்செய்தியாதியாக வரும்பய னீதியான முற்கன்மபல நிகழ்வதென் றறிதலுரையா லநுமானம்—எனப்பதமாறிக் கொள்க] ஆகமாநுமானமாவது—ஒருவ னிந்தஜநநத்தி லார்ஜிதத்தொழிலுக்குத் தோற்றமாய் வருகிற மகத்தாகியசுகதுக்க போகங்களைக்

னுரையா லநு கண்டு முறைமையாக முன் ஜநநத்தி லார்ஜி
மானம் த்த நல்வினை தீவினைப்பய னிரண்டுமடையதெ
ன ற நுமிதத றிவது—எ-று.

"உரையினநுமானத் தூ முண்டநுமானங்கள் - விரியுமின
ம்பாரிவ விதம்" எனவறிக. (௯உ)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அளவை முதல்விருத்தத்திற் பத்துவித ப்ராமாணஞ் சொ
ல்லி "அவையிற்றின மேலுமறைவா அவையெல்லா மளவைகா
ணடல் கருசலுமாமென நிமமுறைநிலடங்கிடுமே" என றதற்கு
ப பூர்வதரிசந பரமாணமெனறும, வசநலிங்க ப்ரமாணமென
றும்,அநுபவ ப்ரமாணமெனறும,†ப்ரமாணாந்தரங்களாகச்சொ
ல்லுமவைகளை ; யநுமானத்தி §லநதாப்பவிசகுமபடி, மேலவி
ருத்தத்திற் கூறுகினறது.

†அநதர்ப்பவிசகும் - அடங்கும். §ப்ரமாணாந்தரம் - வே
று பிரமாணம.

போதநாற்றதகா லறிதல் பூர்வக்காட்சி யநுமானம்-பூ
ர்வத்திற் புஷபத்தையும் வாசனையு மோரிடத்திற் கண்டு பின
போரிட த்தில் வாசனையைக்கண்டு புஷபத்தைக காணுதிருக்கவு
ம்இவ்விடத்துப் புஷபமுண்டென்றறிவது தர்மாதர்மி யநுமா
னமே †பரசுக்ப்ரமாணமல்ல—துெமுறையா லறிவினள வுணர்
தல் கருசலநுமானம - பரயுக்தி யப்பிரதியக்ஷமாகையா லொ
ருவனசொனன வாக்கியத்தைக கொண் டவனுக்கு ஞான மிவ
வளவுண்டென றறிகிறதும் வசநலிங்காநுமானமே,—நீதியான
முற் கன்மபல விசழுவதிப்போ திச்செய் தியாதியாக வருபய
னென் றறிதலுரையா லநுமானம் - இப்போதறியப் படுகிற சுக

துககாநுபவமானது பூர்வஜனமங்களி லிதியாலு மகிதியாலும் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவஙகளின பலமென றறிவதும், இன்னபுண்ணியத்திற் கின்னசுக மின்னபாவத்திற் கின்ன துக்க மென்றும், இகத்திற் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணுகபடியாற் ச்ருஷ்டியாதி - ளிற சொல்லிய வாகமஙகளிற் புண்ணியபாபஙகளுக கிவவாறுபலம வருமென றநுமிககையினால் ; இஃதாகம லிங் காநுமானமே ஆகையா லிம்மூன்று தாமாதாமி யநுமானமும் வசநலிஙகாநுமானமு மாகமலிங்காநுமானமுமாக ; வநுமா னத்தி * லநதர்ப்பவிக்கும்.

§ ப்ரதகப்ரமாணம - வேறுப்ரமாணம், * அநதர்ப்பவிககும - அடங்கும.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

பின்னுங் காண்டல்முதலிய மூன்றினுலு மூன்றநுமான முணர்த் தகின்றார்

(இவவழியினைகோர் புரத்துத் தாழைபபூவுமுண்டு பூர்வ ங்கண்டு முதநத தாழைப்பூ மணத்துககொத்த சாதியமணம் வீசலால் என்று) போது - புஷபத்தை,—

நாற்றத்தால் - மணத்தால்,—

அறிதல் பூர்வககாட்சி யநுமானம்-முன்னும்பின்னும் ப்ர த்ய க்ஷயோககியப் பொருளையுணாத்தலால் ப்ரத்யக்ஷாநுமா னம், இது கனமாநுமானம் திருஷ்டாநுமான மென்றுமாம்— நம்பிடத்துச் சாத்திரப்பொருள் போதிக்குமுதிர்ந்த வார்த் தை மானதப்ரத்யக்ஷத்திற்றோற்று முதிர்ந்த புத்திபூர்வமாய் வருதல் கண்டவன ; முதிர்நதபுத்திமான, சாத்திரப்பொருள் போதிசகு முதிர்ந்தவார்த்தை வசநித்தலால், நம்போல்வாரி லொருவனபோலென்று பிறன,—

ஒருமுறையால் வறிவினளவுணர்தல் கருதலநுமானம்-பிறர் றிவு யோகிகளுமாத்திரத்துக்கல்ல தொருவாகளும் ப்ரத்யக்ஷம் ல்லவாதலாற் புத்திபூர்வமான வார்த்தைவருமென் றநுமித்த திகத வறிவினதுயரசியை யநுமித்த லநுமானநுமானம், இது காரியாநுமானம; சாமாந்நியத்திநூற் றிருட்டாநுமானமென நுமாம்,—

இப்போதுநிகழுவது - முன்சொன்ன முறைமையிற் புத்தி யிலிருக்கும போசககன்ம நிமித்தமா யுண்டாகிய புறபோக்கி யபொருள் முன்னுகப் புத்தியி லிப்போதுண்டாகி நிற்கின்ற சுகதுக்கமோகங்கள்,—

நீதியான முர்கனமபலம்-முறைமையில் மூர்த்திபஜனமங் களிற் செய்தபுத்தியிற் சஞ்சிதகன்மத்தி லெடுத்துக்கோத்த ப கருவபராரத்த கன்மத்திற போசககன்ம நிமித்தியமாய் முத ர்காரணமாகிய போக்கியகன்ம பரிணாமமாகிய பலங் கன்மகா ரியமென ருகமஞ் சொல்லுதலால்,—

இசசெய்தியாதியாக - பராரத்தம புசிக்குமிடத்துவரு மி வ்வாகாமியகன்மங் காரணமாக,—

பயனென்று - சுகதுக்கமோகங்கள்,—

வருமெ - சொர்க்கநரகங்களிலேயுஞ் ஸ்வர்க்கநரகசேடமா கிய பூலோகத்திலேயு மினிமேல்வந்து பொருந்தும்.

(சுகதுக்க மோகபல காரணங் கன்மமென ருகமஞ்சொல் லுதலாலென்று) அறிதலுளாயா லநுமானம்-இவவிரண்டநுமா னமு மாகமாநு மானம், கிரமத்திலே காரியாநுமானமெனறுங் காரணாநுமானமெனறுஞ் சொல்லப்பட்டு;திரும்பவிரண்டுஞ் சா மாந்நியத்திநூற றிருட்டாநுமானமென்றுஞ் சொல்லப்படும்— எ - று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

எ-று. காற்றமுதலிய ஏதுப்பற்றி போது முதலிய காட்சிப்புலனாதற்குரிய பொருளை, உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் பூருவக்காட்சி யநுமானமெனப்படும் உரைமுதலிய ஏதுபற்றி அறிவினளவு முதலிய கருத்துப்புலனாதற்குரிய பொருள்களை தனக்குறிப்போடு சாரதது, உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாங் கருதலநுமானமெனப்படும் இவ்விரண்டினும் வேறாய் இதமகிதங்கள் முன்னர் அசசெயலானு லிருவரையை செயினமேலைக்காகும் எனவுறுபோல, வேதாகமங்களுட சொல்லியது கொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி யூகித்துத் துணிவதாய் உயிரினோடுணாவு தெரிவதெல்லாம உரையநுமான மெனப்படுமெனபதாம.

ஆகமத்துட்கூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற்கிடைபுடைய அநுமானத்தின வைததறிவதூஉம் உரையநுமானமெனபபடுமெனபாருமுளர்

இதனானே (அவையிற்றின மேலுமறையவர்) எனப்பட்ட அளவைகள காட்சியநுமானத்தோடொப்பவைத்து அநுமானத்துளடக்கிக் காட்டப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

---o---

இனனுமனுமான மூனறுபிரகாரமா யிருக்குமெனனு முறைமை யருளிச்செய்கிறுர்

போது காற்றத்தா லறிகல் பூர்வக்காட்சி யனுமானம் - தான முனபறிந்த சுகதங்களைக்கொண்டே யிது பாதிரியா யிருக்குமென றறிகிறது பூர்வக்காட்சி யனுமானமென று சொல்லப்படும்; இதுதிட்டிதானுமானம்.—ஓதுமுறையா லறிவி னளவு

ணர்தல் கருதலநுமானம் - ஒருவன சொன்ன வார்தகை பைககொண்டே யினனவளவுஞான முணடாயிருக்த தெனறி கிறது கருதலனுமானமெனறு சொல்லப்படும் இது அதிட்டிகா னுமானம்,—நீதியால்முற்செய் கனமபல நீசழுவதிப்போதி ச்செய்தியாதியாக வருபயனென றறிக லுரையா லனுமான ம - இப்பொழு துண்டாயிருககிற விநத முறைமையைககொ ணடு முறைமையாக முறசனைங்களிலார்ஜித்த புண்ணியபாவ ஙக ளேதுவாக வநத பிரயோசனமென றறிகிறது ஆகமவனு மானமெனறு சொல்லபபடும.

இசஞற சொலலியது பூர்வககாட்சி யனுமானததின மு றமையும கருதலனுமானததின முறமையும் சாததரங்கொண டறிகிற வனுமானததின முறமையும இபபடி யிருககுமெனனு முறமை யறிவிததது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

---o---

காற்றததாற் போதறிதல்-காற்றமுதலிய வேதுப்பற்றிப் போது முதலிய காடசிபபுலனுகறகுரியபொருளை யுயிரினேடு ணர்வு தெரிவதெல்லாம்,— பூரவகாடசியநுமானம்-பூரவகாட் சியநுமானமெனபபடும்,—ஒதுமுறையால் அறிவின அளவுணர் தல் - ஓகப்படடவுரைமுதலிய வேதுப்பற்றி யறிவினளவுமுத லிய கருத்துபபுலனுகற் குரிய பொருள்களைத தனகுறிப்போடு சாத்தி யுயிரினேடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—கருதலநுமான ம்-கருதலநுமானமெனப்படும்,—இச்செய்தி நீதியான் முற்கண மபலம்-இவவிரணடினும்வேறு யிகமகிதங்கண் முன்ன ரச்செ யலானுல்,—இடபொழுது நிகழ்வதாதியாக வரும்பயனெனறு அறிதல்-இங்குபவைசெயினமேலைக்காகு மெனறுற்போல வே தாகமங்களுட் சொல்லியதுகொண்டு சொல்லாத பொருளையு

மொப்புமைபற்றி யூகித்தறிதலிவதா யுயிரிதேறு வேணர்வுசெரி வதெல்லாம்,—மையாலநுமானம-உமையுறுமான மெனப்படு மெனபகாம.

இதனுனே டமையிற்றினேதுமறைவனெனப்பட்ட வள லைகள காட்சியநுமானத்தோடு ஒப்புமைத்து அநுமானத்து ள அடக்ககாட்டப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிருத்தமுறையானே யுரை மூவிதமெனறுணாத்தனிரூர்.

அநாதியே யமலனுய வறிவனூ லாகமந்தான், பி றுதிமா மின்றிப்பேண றந்திர மந்திரந்தான், மறுதிக ளட்கதித் தெய்வம் வழிபடும் வாயமையாகுங், தறுதிமி றிலாதான்றனமை யுணாத்துத லுபதேசந்தான. (கக)

(இ-ள) அநாதி அநாதியே மலமிலாதவனுமாய் சாவஞ ேயமல ஞதவாதி குணங்களையுமுடையனு யிருக்கிற னுய வறிவ சிவனருளி-செய்யப்பட்டாநின்ற காமிகமுத னூலாகமம் லிய திவயாகமங்க ளிருபத்தெட்டுஞ் சிவா கமமெனப்பெறும

ஆ-சிவஞானம, க-மோக்ஷசாதகர், ம-மலகாசம, ஆகலா லாகமமெனப் பெயராயிற்று.

சாதாக்கியமெனனுந தத்வத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சதாசிவ ரு மமலனுன "நயந்தாருலகெல்லா நண்ணவரமாதி - யியம் பிறுகமநாலேழு" எனவறிக.

தானபிறுதி அநந மகாத்தனருளிச்செய்த வாகமக் மா மின்றிப் பே தான முனறெடுபின மலவினறி யிருக்கும, னல்

"விளையினீங்கியவிளங்கியவறிவின-முதல்வன்கண்டது முதனூலாகும்" நூலெனபடுவது நுவலுஙகாலை - முதலுமுடிவு மாறுகொளின்றி-யுனைன்னாகனா வுரையொடுபொருந்தி-நுண்ணிதனவிளககலதுவதனபண்பே" எனறா தொல்காபபியனார்.

தநதிரம் தநதிரகலையாவது —சத்த சாமர்த்திபத்தாற கொளவது, அத்த சாமாததியததாற கொளவது, அல்லது வத நசததியிறைற றுனகொள்வது, இம்மூனறுவி தததாலு மாகமாநதரஙகளிற்கணடு செய்வது,

இதனை மருகோநதிரபதாதி வியாககியை யில் விளங்கயறிக.

மநதிரஙகள மறைதிகளடஙகித தெட்வமவழிபடுவாயமை யாகும் — மநதிரகலையாவது —யாகாரோருவனை நதத் தெயவததை யாராதிததா னககக து செய்வங்ஙளுஈசுரிததான நியாசம் இருடிசநதசு தேவதைமுதலியவற் றுண்மையையு ணாநது நதநதத தேவதைகளை யாராதனை செய்தல்

தநதியீறிலா தாழறனுடையு னாத்துகு உபதேசதான — உபதேசகலைபாவது — ஆதிபந்தமில்லாத பரமசிவனுடைய வயாததிவயாபகததையும ஆனமாவினுடைய வயாததிவயாபகததையும, பாசவயாததிவபாபகததையும, ஆசாரியனிடமாக வுளளபடியறிகை—எ-று

ஆகா நாலுபாதமென றேதியிருகக மூனறெனறதெனனெனினி? சரியை கிரியை யிவவிரணடுந தநதிரகலையிலடங்கும், மநதிரகலையி லியோகமடஙகும, உபதேசகலையின ஞானபாதமடங்குமெனறறிக. (கந)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஆகம மூன்றுவிதமென்னு முறைமை கூறுகின்றது.

அநாதியே யமலனாய வறிவனூ லாகமநான- அநாதியே யமலனாயுள்ள சிதருபனாகிய சிவ னநுக்ரகமபண்ணிய வேதாகமங்க ளிரண்டையும்.

எனவே காமிகாதி வாதுளாகமம் - உஅ, வேதம் - ௬, ம் எனவறிக. [ஆ வென்பது சிவஞானம், க வென்பது மோக்ஷசாதநம்,மகாரம மலநாசம், ஆதலா லாகமமெனப் பெயராயிற்று]

[வேதமெனபது வஸ்துவையறிவது] இவைகளை—

பிறுதிமா றின்றிப்பேணல தந்திரம்-†உபக்கிரமோப சம்மாரமதநியே பராமாசஙகளினாலே பூாவோதர விரோதமில்லாமல் ஏகவாக்யததைப் பண்ணிச் சத்தசாமாத்யததார கொள்வதும்,அர்த்தசாமாதயததாற் கொளவதும்,வஸ்துசததியினாற் கொளவதும் விசாரிதசறிநது, அகநிஷ்டோமஞ் சிவபூசாதி க்ரியாபாததைப் போதிப்பது தநதிரகலை,—

† உபக்கிரமோப சம்மார மதநியேபராமர்சங்களினாலே-முதனடுவிறுதியை விசாரிதது.

மந்திரங்கள் மறுதிகளடக்கித்தெய்வம் வழிபடும்வாய்மையாகும்-மனசுமுதலாகிய அந்தககரணங்களைத் தகைநது நிறுத்தி நின்று தானயாதொருதெய்வங்களை அநுக்கிரகோபாசனை பண்ணுகிறு னந்தத தெய்வததுக்குள்ள நியாசம் இருடி சந்தசு அதிதேவதை பீஜம் சததிமுதலியவற்றி னுண்மையு முணர்ததி; அநதமூர்த்தியினுடைய ஜயோதிாமயததைத தானெனறு நிற்கும்படி பாவித்து உபாசனைபண்ணும்படி போதிப்பது மந்திரகலை.

மந்திரமென்றது மந் - அநசவஸ்தைவை நினைக்கிறவனை, திரம்- இரக்ஷிக்கிறதென்று பொருள் [மந - மநநம்.]

தனுதி யீறிலாதானதனை யுணாததுத லுபதேசநா ன - உபதேசகலையென்றது உற்பத்தியு நாசமுமில்லாத ஞா னரூபியாகிய சியஸ்வரூபதைதயு,உற்பத்தி நாசவதத்தான சே கதைதயுடைய வானமாவையும், உற்பத்தியாகுஞ் சேகததுககு ஏதுவான வாணவாதிபாசஙகளையும,வியாதது வபாபகத துட னே அதுவதினசொரூபஙகளையறிவிககிறதுஉபதேசகலை—எ-று

உபதேசம் - அறிவிப்பது.

ஆகமததிலே சரிதாதி நாலுபாதம்சொல்லியிருக்க மூன றென்று தெப்பதுவெனனில்? சரியை கிரியை இரண்டும் தநதிர கலையிலடஙகும்,மநதிரகலையில் லியோகமடஙகும்,உபதேசகலையில ஞானபாதமடஙகுமெனறறிக

அமலனென்றது அநாதியே யமலனெனறது - அநாதியுக ம் சாதிமுததராகிய அநதேஸ்வராதி * வியாவிருததியினபொ ருட்டு

* வியாவிருத்தி-அவர்களல்லவென்று தள்ளுகையெனவறிக

அமலனுடனெனகிற கிரியாபாதம மலசகிதராகிய ஆன மாக்களிடதது அவிநுபூதராயிருநது மவர்களு அநதமலச ாடங் தமில்லை யென பதினபொருட்டு அமலனெனனும் பதமாத்திரம் போதும்,அறியனெனனும் பதமுங்கூட ப்ரயோகிப்பானேனெ னனில்? ஜடமாகிய சுததமாயைககும நினமலதவம் கூறபபடு கையால் தத்வ்யாவிருத்தியினபொருட்டு அறிவனெனனுமபதம பரயோகித்த தெனவறிக.

நூல் ஆகமமெனறு இரண்டுபதங் கூறினது வேதம சிவா கமமிரண்டு மீஸ்வர வாக்யமென்கையால்.

இதற்குச்சம்மதி "வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்" என்று பிறகேசொல்லியிருக்கையால் நூலென்றது வேதமெனவறிக.

இதற்குமீமாம்சர் வேதம் *அபௌருஷேயமாய் நித்யமுமாகையால் ப்ரமாணமாம், ஆகமத்திற்கு ப்ரமாணயங்கூடாது, ¶பௌருஷேயமாகையா லென்பார்கள். அஃதெப்படியெனின்? வேதத்திற்கு நித்யத்வஞ் ஸ்மிருதியிற் சொல்லப்படுகையினாலும், காரணமின்னதென்று நிரூபிக்கப்படாமையினாலும், இப்படி நித்யமாகிய வேதத்திற்கு தோஷரகிதமாகையாலும், மஹாஜன +பரிக்கிரஹமுள்ளமையாலும், ப்ரமாணஞ் சித்தம்; மனுவாதி ஸ்மிருதிகள், § த்ருஷ்டமாயிருக்கிற வேதமூலகமாகையால் அதுவும் ப்ராமாணயவத்தென்று சொல்லப்படும்.

* அபௌருஷேயம்-புருஷராற்கூறப்படாதது, ¶ பௌருஷேயம் - புருஷராற்கூறப்பட்டது, + பரிக்கிரஹம்-அங்கீகரித்தல், § த்ருஷ்டம்-காணப்படுதல்

ஆகமத்திற்குப் புருஷப் †ப்ரணீதமாகையினா னித்யத்வமும் நிர்தோஷத்வமுங் கூடாமையாலும், வேதமூலகத்வ மில்லாமையாலும், வேதம்போலும் ஸ்மிருதிபோலு மஹாஜனபரிக்ரக மில்லாமையாலும், ப்ரமாண்யங்கூடாது. ஆயினும் விசிஷ்டபுருஷராயுள்ள வியாசாதிகளினாற் ப்ரமாணாந்தரமூலமாகப் பண்ணப்பட்ட பாரதாதிகள்போ லவர்களாலு மாசார்யரான ஈஸ்வரராலே ரசிக்கப்பட்ட வாகமத்திற்குப் ப்ரமாணயங்கூடாதோவெனின்? பாரதப் பிரதிபாத்யமான தருமாதி புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸ்ருதியாதிகள்போல வாகமங்களுக்கு மூலபூதமாக வொருப்ரமாணாந்தரங் காணாமையாலும், ஆகமங்களினாற் பரஸ்பர விருத்தமான வர்த்தஞ் சொல்லப்

படிகையினாலும், தந்திராநுஷ்டானத்திற்குப்புராணங்களி னி
ந்தைக்கேட்கப் படுகையினாலும்; இஃதன்றியும துர்வாசர் ததீசி
கௌதமர் கண்வா ப்ருகு உபமன்யுவாகிய வறுவர்களாலு
ஞ் சபிக்கப்பட்ட ப்ராமணா ஈஸ்வரனையும் விஷ்ணுவையு நம
ஸ்கரித்தெங்களுக்கு விருத்திபேதென்று கேட்டளவில், ஈஸ்வ
ரனும் விஷ்ணுவும் ப்ரமசாபத்தால் வைதிகத்தி லநதிகாரிக
ளாயிருக்கிற வப்ராமணர்களுக்கு ஜீவநோபாயமாகவும் அசு
ராதி வ்யாமோகார்த்தமாகவும் ஆகமங்களைப் பண்ணினோர்க
ளென்று கேட்கப்படுகையானும், தந்த்ராநுஷ்டானத்தினா
சாண்டில்யா சித்திரநாமாவென்கிற த்ராவிட ராசாமுதலி
யவர்க்கு நரகயாதநைகேட்கப் படுகையானும், ஆகமத்திற்கு ப
ப்ராமாண்யங்கூடாதெனின்? இப்பூர்வபக்ஷமுஞ் சித்தாந்த
முஞ் சித்தாந்த தீபிகையில விஸ்தரித்துச்சொன்னோம இவ
ணுஞ் சிறி†துகூறுவாம்

† ப்ரணிசம் - சொல்லுதல்.

வேதநித்தியம் நிர்த்தோஷத்வத்தினாற் ப்ராமாண்யமு
டையது, புருஷபிரணீதமாகலின ஆகமத்திற்குப் பராமண்
யமின்றெனபது கூடாது.

வேதத்திற்கு நித்யத்வத்தினாற் ப்ராமாண்யமில்லாமையா
ன் வேதமுஞ் ஸ்வரூபநித்யமோ ப்ரவாகநித்யமோவெனின?
ஸ்வரூ நித்யங்கூடாது; முன்கேட்ட மகாரம போயிற்று க
காரமுற்பன்னமாயிற்று என்றும், கோலாகலஞ் சாந்தமாயிற்
றென்றுஞ் சொல்லுகையினாலே வர்ணாத்மகங்களுக்கு அநித்யத்
வம் ப்ரத்யக்ஷசித்தமா யிருக்கையாலின்றுகேட்ட மகாரம்
நேற்றுக்கேட்ட மகாரமேயென்ற ப்ரத்யபிஜ்ஞையினாலே வ
ர்ணங்க ணித்யமேயெனின்? காசியிற் யாகொருநெல்லைப் புசி
த்தோம் அதுவே சோணதேசத்திலும் புசித்தோமென்புழி ‡வ

ரீஹித்வஜாதி யொன்றாய்¶வ்ரிஹிவியக்திபின்னமானதுபோல, நேரறுகேட்ட மகார மின்றுக்கேட்டோமென்பது மதவாதிஜாதி ப்ரத்யபிஞ்ஞையொழிபவந்த மகாரமல்ல வாகலின வானவ மநித்யமே.

‡ வ்ரிஹித்வஜாதி - நெல்லென்னும்ஜாதி, ¶ வ்ரிஹிவியக்தி பின்னம் - நெல்லின ஆகாரங்கள பின்னமானது

இஃதன்றியுர, உரக்கச்சொன்ன மகார மெள்ளச்சொல்லப்பட்ட மகாரத்தைவிட பின்னமென்று மகாரபேதம ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கப்படுகையால் வர்ணங்களநித்யமே, ஆகையால் *வர்ண சமூஹமாயிருக்கிற வேதமு மநித்யமே

* வர்ணசமூஹம்-அக்ஷரக்கூட்டம்

இனி ப்ரவாகநித்யத்வமென்பதுங் கூடாது ப்ரவாகநித்யத்வமாவது? + அவிச்சின்னருதவ்யாபக பரமபராதீநத்வம், அதுகூடாது; போன ப்ரளயமு மினிமேல்வரும ப்ரளயமும ப்ரமாணசித்தமாகலின.

\+ அவிச்சின்னரூத வ்யாபக பரமபராதீநத்வம்-ஒழியாமற்படிப்பிக்கிற பரமபராதீநம.

ஆகில்வேதத்திற்குனே வேதநித்யமென்று சொல்லியிருக்கிறதேதெனின? நித்யமாகிய சிவபிரானிதமாகையாலும ஆப்ரளயஸ் தாயியாகையாலு நித்யமென்றுசொல்லப்பட்டது. அல்லாமலும் நிருபத்தை முகமென்பாகளஒலெதிருமுகமாமோ? அந்தமுகத்திலே நின்றுபிறந்த வாசகத்தை யந்தத்திருமுகமென்பதுபோலும், ஸ்வயம்புவினிடத்திலே நின்றும் பிறந்தபடியினாலே ஸ்வயம்புவென வறியாயாக.

ஆகில்வேதத்திற்குப் ப்ரமாண்ய மின்னபடியென்று நீர் சொல்லுமெனின? வேதம சாதயோசசாரணத்தை யபேக்ஷி

யாமலிருக்கிற ஸ்வார்த்த யதார்த்தஞானவானுகிய வொருவ ராற்சொல்லப்பட்டதே பரமாணவாக்யமாகலின், யாதொரு சத்த —முகத்த சாத்தியவத்தல்ல அது ப்ரமாணவாக்யமல்ல, கவிவர்ணனு வாக்யம்போல அஃதெவ்வாறெனின்?

— உகத்தசாத்திடவத்தல்ல-ஒருவரால் சொல்லப்பட்ட சா த்யத்துடனே கூடினதல்ல

[illegible] | [illegible] ||

ஆகையால் யாதொருவன ப்ராந்த விப்ரலம்பக ஞானா தவனுக யாதொருவனுடைய சத்தத்தினபடியே யாத்தமுண் டாகிறது அத்தன்மைய னுப்தனுகலின அநாதிநின்மல நிரதி சயானந்த ஸ்வரூபியாய் சர்வஞனுனு சர்வகர்த்தாவுமாயி ருக்கிற சிவன் பரமாப்தன; அவனவாக்யமாகலின வேதமுஞ சிவாகமமும் ப்ரமாணமே.

எத வாக்யம் ப்ரமாண மாம்பொழுது வாம காளா முக பௌத்தாதிகளுக்கும் ப்ரமாணய முண்டாகாதோவெ னின? சத்தியம், வேதபாஹ்யராயிருக்கிறவர்களுக் கதிகாரமாகு குணமாகவு மசுராதி வயாமோகார்த்தமாகவு மசசாஸ்திரங்க ளைப்பண்ணி யவவீஸ்வரனே காமிகாதி சைவாகமங்களி லிச சாஸ்திரங்கள் வேதபாஹ்யமாகலின் வேதோக்தா நுஷடா னுதிகாரிகளுக்கு ஸேவியமல்லவென்று நிஷேதிக்கலி னவை களுக்குப் ப்ராமாண்யங்கூடாது.

[illegible] | [illegible]

[illegible]

ஆகமமிரண்டுவிதமாயிருக்கும். வேதத்தை யநுசரித்தொன்று, அநுசரியாதொன்று; வேதத்தை யநுசரித்தது வங்கீகாரம், அநுசரியாதது மோகிப்பிக்கிறதின்பொருட்டு நாமேசொன்னவென்கிற ஈஸ்வரவாக்கியம் அதெங்கேயென்னில்? வாமம் பாசுபதம் லாகுளம் வயிரவம் இதுமுதலானதுகள் வேதவாஹ்யங்களாகையால் என்பது ஸ்லோகப்பொருள்.

ஆகையால் மநுவாதிஸ்மிருதிகளிற் றந்திராநுஷ்டானத்திற்கு நிஷேதஞ்சொன்னது வேதவிருத்தமான வாமாதியாகமவிஷயங்களே! மனுஷ்யாதி சிவபரியந்த மாப்த தாரதம்மியங்களினாற் சிவன் பரமாப்தனாகலின் சிவவாக்ய மொருவராலும் பாதிக்கப்படுவதல்ல.

[illegible]

பூர்வத꞉|| ஶிவாகமா விஶிஷ்யந்தே ஸர்வஶாஸ்த்ரேப்ய ஏவ து வ்ருத்தீஶ்ச | நாநா ஶாஸ்த்ரவிஶிஷ்யந்தே தத்ஸம்வாத தயாபவா || ஶிவஶாஸ்த்ரவ்யவஸ்தாப்யாந்தத்ராப்யம் வ்யாபகம் யத꞉ | யஸ்யயஸ்யாபிஶாஸ்த்ரஸ்ய யாவதீ வ்யாப்திரிஷ்யதே || தாவதே தஸ்ய ஸம்வாதிப்ராமாண்யம் தஸ்ய தஸ்யவை.

மனுஷவாக்கியத்திலும் ருஷிகள்வாக்கியம் விசிஷ்டம், ருஷிகளவாக்கியத்திலுந் தேவதைகளவாக்கியம் விசிஷ்டம், தேவதைகள் வாக்கியத்திலும் ப்ரமமாவினவாக்கியம விசிஷ்டம, பரமமாவினவாக்கியத்திலும்விஷணுவாக்கியம்விசிஷ்டம், விஷ்ணுவாக்கியத்திலும் ருத்திரனவாக்கியம் விசிஷ்டம, ருத்திரன வாக்கியத்திலும் சிவனுடையவாக்கியம் விசிஷ்டம, இப்படிமேனமேல் விசிஷ்டமுங் கீழ்கீழ்த்தள்ளுகிறது சிவாகமங்களுக்கு விரோதமில்லாத சாத்திரங்களெல்லாம் ப்ரமாணயம விரோதமுள்ளது அப்பிரமாண்யம.எந்தெந்தச்சாத்திரங்களெவவளவு வயாபிச்சிருக்கிறது அவ்வளவு அதுவதுகட்குப் பிரமாணயம் எனபது ஸ்லோகப்பொருள்.

காமிகாதியாகமங்கள் பரமசிவ கர்த்ருகமென்பதற்குச்சம்மதி பாரதத்தில்.

காமிகாத்யா ஜ்ஞாநாம் யதோக்தேன ஶிவேந து | அஷ்டாதஶபுராணாநாம் கர்த்தா ஸத்யவதீ ஸுத꞉.

காமிகமுதலான வாகமங்களுக்கு எப்படிக் கர்த்தா மகேஸ்வரனோ வப்படி பதினெண்புராணங்களுக்குங் கர்த்தா சத்தியவதியினுடைய பிள்ளை யென்பது ஸ்லோகப்பொருள்.

பௌஷ்கரேபி — ஶ்ரோத்ருத்வாத் ரா ஷ்டே ஸ்ரவி ப
ரோக்ஷார்த்தேஷுக ஸாயநம் । ப்ரத்யக்ஷேணா நா
ராதிநந பஞ்சாயுஷும் ஸமந்விதம் ॥ யோவக்தி ஸோ
யதா தத்வம் ப்ரோக்தம் தஸ்யாப்ரதாபஸ்ரிதம் ॥ ஸம்ப்ரஸ
ஸ்ருதி ப்ரஸ்ராத ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வதோசாம: । பக்ஷ
பாதவிநிர்முக்தோ யதாயஷும் ப்ராஹஸ்லோகா ॥ சுவ
ய: பரிபூர்ணஸ்வஸ்தந் தந்த்ர: பராம் பராஶரா ।
ப்ராணோசம் தஸ்ய கஸ்ய தஸ்ய ப்ரோயோ நியஸ
நாஜதி.

ஆகில் நிஷ்களசிவத்தினின்று நாதாத்மகமாக ஞானமா ரகமானது †பரவர்த்திக்கப்பட்டதென்று கேட்கப்பட்டது. சிவம் நிஷ்களனென்றுங் கேட்கப்பட்டது. நிஷ்களனான சிவனு க்கு வாக்கிந்திரியமில்லையாகலின சப்தோச்சாரண மெப்படிக கூடுமெனின? அதயநகம *விமலனாகி சர்வத்ர சிற்சத்தி §வி ச்ருமபணத்தையுடைய சிவன் வாக்கிந்திரியமன்றியுஞ் சப் தோறபத்திபைப் பண்ணுவனெனகிற தாச்சரியமல்ல. அஃதெ வவாறுண்டாகுமெனின?

† ப்ரவர்த்தி-உண்டாதல், * விமலன்-நிர்மலன், மலமில் லாதவன, § விச்ருமபணம்-பரம்பியிருத்தல்.

சுத்தமாயையாகிய விந்துவிற் சிவனது சிற்சத்தியானது ப்ரவர்த்தி +உன்முகமாக்கப்பட்ட நாதமுண்டாம். அதில் அசூக்ஷ்மமாய ×சிநேககசரணமாயிருக்கிற நாதத்திற் பைசந்திமத்திமை வைகரியென்னும் வாக்குகள் கிரமத்தில் வருந்திருபமாகப் பிரவர்த்திக்கும் அச்சத்தங்கள் வக்த்ரபாரம்பரியக்கிரமங்களால்வேதசிவாகம ஸ்வரூபமாய் கன்மமார்க்க ஞானமார்க்கங்களைப்போதிக்கும் இப்படியுண்டான சத்தத்தி னுற்பத்தியெப்படியுண்டாயிற்று? சுப்ரசித்தமான மந்த்ர தந்த்ரங்களெவ்வாறுண்டாயிற்று? இவைகளின் பேதங்களெத்தனைப்ரகாரம்? சாதனமெத்தனைப்ரகாரம்? சித்தியெத்தனைப்ரகாரம்? இவையெல்லாம் விளங்க விளம்பவேண்டுமெனின்?

+ உன்முகம்-எதிர்முகம், × சிநேககசரணம்-ஆன்மாக்களை ரக்ஷித்தல்

நிரோதக் கருணாசாலியாயிருக்கிற பரமசிவன், சிற்சத்தியால் விந்துவை ‡க்ஷோபிக்க, அவ்விந்துவினின்றும் ப்ரமமயமான அகாரமுதிக்கும், அசுத்தமாயையை க்ஷோபிக்கப்பண்ணியசிவாவிருப்புடையான சத்தி மாயாதிஷ்டாத திரியாசக்தினிடானையால் போகமாயையென்று நாமமாம்.

‡ க்ஷோபிக்க-கலக்க.

ஈஸ்வரசிற்சத்தியால் —க்ஷோபித்தமான சுத்தார்த்தரூப சத்தகாரணமாகிய விந்துவின் முதற்சாஸ்திரங்க ¶நாதாத்மகமாகவுண்டாம். அதற்குமேற் குண்டலாகாரமாகச் சந்த்காலத்தினிஷ்களங்க சந்த்ரப்பிரகாசமாக வ்யாவிந்துவுண்டாம். அவ்விந்து ஞானதேசோஜோதியான விந்து விர்த்திரூபமாகக் கிரமத்தி லுத்தரோத்தர காரணமாகச் சூக்ஷ்மை பைசந்தி மத்திமை வைகரியென்று நான்குவாக்குரூபமாம்.

— க்ஷோபித்தம்-கலக்கல், ¶ நாதாத்மகம்-நாதஸ்வரூபம்.

சிவேச்சையால் க்ஷோபிதையாகிய விந்துசத்திக் 0கீழ்ப் பாகத்தி லம்பிகையென்கிற சத்தி யுண்டாம். அவ்வம்பிகையிடத்தினின்றுஞ் சந்திரப்பிரகாசம்போல வாமை ஜ்யேஷ்டை ரௌத்ரீயென்று மூசசத்திகளுண்டாம்.

0 அதோபாகம்-கீழ்ப்புறம்.

அர்த்தமானது.—

வாமை சிருஷ்டிபண்ணுகின்ற ஸர்ப்பம்போற் குண்டலாகாரையாயிருக்கும்.

ஜ்யேஷ்டை தண்டாகாரையாயிருக்கும்.

ரௌத்ரி யிரண்டுகலைச்சேர்ப்புபோ லிருக்கும்.

அம்மாயை யபரரூபையாய்க்கொண்டு சயை விசயை அசிதை பராசிதையென்று நான்குசத்தியாம் மேலும் நிவிர்த்தி ப்ரதிஷ்டை வித்தை சாந்தி இந்திகை தீபிகை உரோசிகை மோசிகை வயோமரூபை அநந்தை அநாதை அநாசிரிதையென்றுடனொன்றுசத்தியுமாகப் பதினறுசத்தியாம.

இவைகளினுற் சிவதத்வமுதலாகப் ப்ருதுவிதத்வ மீறுகச சர்வப்பிரபஞ்சமும் வயாபிக்கப்படும்.

இச்சத்திகளிடத்திற் றானே முனனூற்பத்தியாமென்ற அகார சஹிதமான வைம்பதக்ஷரமுண்டாம். அந்தவிஸ்தாரம பிறகுசொல்லுகிறோம். முனசொன்ன அகாரம், ரூபமாகிய தெவனெரெனின? இரௌத்ரீசிரசும் வாமைமுகமும் அமபிகை பாவமும ஜ்யேஷ்டைதண்டாகாரமானதான ப்ரதானதேகமுமா யிருக்கும்.

இப்படியே அகாரமென்று சொல்லப்பட்டது. அவ அகாரரூபமான சிவனுடைய சத்தி யானது அகாராதியாக ‡விஸ்ருதயாய் அக்ஷரத்தமாக வைம்பதுபேதமாம்.

‡ விஸ்ருதை-விஸ்தாரம்.

சர்வானுக்கிராஹிகையாய்ச் சர்வசத்தார்த்தரூபிணியுமா யிருக்கிற இவ் வக்ஷரரூபிணியான சத்தியன்றிச் சத்தப்பிரபஞ்சமு மில்லை, யர்த்தப்பிரபஞ்சமு மில்லையாகலின, இவ்வர்ணங்களெல்லாஞ் சாவசித்திக்கு மாலயமாயிருக்கும். இவற்றிற்கெல்லா மீஸ்வரனுடைய ஞானசத்தி யேவியும், ஈஸ்வர விம்பிதமும், விந்துவுபாதானமுமாம் இதற்கான்மாக்களின கன்மமு *சஹகாரிகாரணமாம்; காரணங்களினின்று காரியமெல்லாமான்மாக்களின கன்மானுகுணமாக வுண்டாகவேண்டுகையால்.

* சஹகாரி-துணைக்காரணம்.

ஆகலின, விந்துவ்யதிரிக்தமாக வர்ணங்க ளொன்றுமில்லை, வர்ணங்க ளனேகமும் ஜடமுமாகலின விந்துவிற சிவனு லுண்டாக்கப்பட்டதே ஆகலி னுற்பன்னத்திற்கு நாசமுண்டு. ஆ ப்ரளய ஸ்தாயியானபடியாற் ஸ்வரம் யுக்தமாயிருக்கிற வி வ்வர்ணங்களையும், வர்ணசமூஹமாயிருக்கிற பதங்களையும், பத சமூஹமாயிருக்கிற வேதவாக்யங்களையும், நித்தியமெனரே.

வேதங்களை ஸ்வயம்புவென்றது தர்க்க தாலோஷ்ட புட வ்யாபாரத்தினாற்றானே யுண்டாகாம லீஸ்வரசத்திப் ○பிரசாரத்தினால் விந்துவினின்றும் ¶நாதாத்மகமாக வுண்டாகையால் இப்படியிருக்கிற வாக்யங்களாம் வைதிக லௌகிக வ்யவஹாரவேதுவாயிருக்கிற † வர்த்தப்பிரதீதியுமுண்டாம். இவ்வர்ணங்கள சகத்திற்கு மாதருஸ்தானமாயிருக்கையாலும், §ஸ்வதந்தர்வஞ்ஞராகிய சிவசத்திப பிரசாரத்தினா லுண்டாகையாலுஞ், சிவமாத்ருகையென்று சொல்லப்படும்.

○ ப்ரசாரம்-விஸ்தரிக்கப்பட்டது, ¶நாதாத்மகம் - நாதஸ்வரூபம், † அர்த்தப்பிரீதிதி - அர்த்தவிர்பத்தி, அர்த்தஞானம், § ஸ்வதந்தர்வஞ்ஞர் - தானேசர்வஞ்ஞர்.

இதில் அகாராதி ஷோடச ஸ்வரத்திற்குப் பரதேவதை சிவனும், ககாராதி க்ஷகாராந்த அக்ஷரங்களுக்குப் பரதேவதைதேவியும். இவைகள் ளடபிவாக்கமாகப் பிரிந்துள்ளவில் அகாராதி ஷோடச ஸ்வரத்துக்கு மதிதேவதை விநாயகன், ககாராதி க்ஷகாராந்தமாயிருக்கிற ரூபத்வாக்யத்திற்கும் ப்ராமியாதி சப்தமாதாக்களுந் தேவதை.

இவ்வாணங்கள் சர்வாநுக்ரஹராயிருக்கிற வீஸ்வரனுக்குக் கரணங்களாகலி னீஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லப்படும். லோகமாதருகையா யிருக்கிற வீவ்வாணங்களே ஞானசத்தியென றறியப்படும். அவ ஞானசத்தியிற்றனே § வாங்மயமாயிருக்கிற † சத்தஜாலமுஞ் சராசராத்மகமா யிருக்கிற ‡ வாத்தஜாலமுங் கிரமத்திலுண்டாம். × இவ்வர்ணாத்மகமாயிருக்கிற சத்தியை புராதாரமாகக்கொண்டு சிவன வேதாகமங்களா லநுக்ரஹம்பண்ணுவர்.

§ வாங்மயம்-வாக்குமயம், † சத்தஜாலம்-சத்தஸ்வரூபம், ‡ அர்த்தஜாலம்-அர்த்தஸ்வரூபம், × வாணாத்மகம் - வர்ணரூபம.

முன்னே சிவனமூர்த்தா, வாக்சிந்த்ரிய வர்ஜ்ஜிதர்என்று சொல்லப்பட்டார்; அவாக்கிச்சாஸ்த்ரகாரணமெப்படிக்கூடும். கூடிடபண்ணிறு லெனின, அவருமிவ்வர்த்தத்திலுற் சகளராவரெனின? அப்படிசகளராகவேண்டா! ஸ்வேச்சாசாமாத்யபலத்தினுன முனவிந்துவினின்றும் ¶ வர்ணுதியுற்பத்தியைப் பண்ணினதுபோற் சாஸ்த்ர ரசனையுங்கூடும். எப்படியெனில்? சம்ஞாவல்லபரான பரிபக்குவமல விஞ்ஞானகலாக்‡ கசரீரியாகஞானப்ரதானம் பண்ணினதுகொண்டு சகளராவரோ! ஆகார். ஆயின் சாஸ்த்ரங்களிற் சம்ப்ரதாய பரம்பரை பெவவாறுவதத தெனின் அஃதெல்லாந தோன்றச்சொல்லுவோம்.

¶ வர்ணாதி-அக்ஷராதி, † அசரீரி-சரீரமில்லாதவர்.

சிவனுக்குச் சாவாரம்பமுமானமாகங்களின பொருட்டாகவின ஸவேசசையிருந் பூரணமூர்த்தியாயிருக்கிறவர் பஞ்சமந்திரமூர்த்திமானுவா. அவையாவன? ஈசானஞ்சிரசாகவும், தற்புருடம் வக்த்ரமாகவும், அகோரமிருதயமாகவும், வாமதேவங் குஹ்யமாகவுஞ், சத்தியோசாதம் மூர்த்தியாகவுஞ், சாவஞ்ஞத்வாதி யிருத்யாதி யாறு மங்கமாகவுங் கொளவா.

ஆயி னிவவர்ததத்தினு லானமாககள் கலாசஹிதரான போதுசகளரானதுபோல சிவனுஞ் சகளராவரெனின்? ஆகாா. ஆன் மாகக டேகம்போற் சாமாஸ்சிமுதலிய தேக தாதுக்களில்லையாகவி னகளரோ! ஆனமாககளின த்யான பூஜாநிமித்தமாகவுஞ் சாஸ்தர *வகதருதவ நிமித்தமாகவும் பரையாதி பஞ்சசத்திஸ்வருபமாகிய வீசானுதிபஞ்சமந்தர தநுமானுகையால், வஸ்துத அகாரராயிருந்து முபசாரமாகச் சகளரெனறு சொல்லப்பட்டு வேதங்களையுங் காமிகாதிபாகமங்களையு மறுபத்தெட்டுச்சக்ஷசாக வநேககோடி சங்கியை யாகப்பண்ணி விஞ்ஞானகலரிப்பக்குவமலரைத் தமதுசக்திபரிசத்தினுன ஞானக்ரியா சத்திகளை §நிராவரணமாகப் பிரகாசிக்கப்பண்ணி, அவர்களிற்ப்ரணவாதிசிவர்கள பதினமருக்கு மேகருத்ராதிகள் பதினெமருக்குங் காமிகாதி வாதுளாந்தமான விருபத்தெட்டாகமங்களை யொவ்வொருவாக கோவவோ ராகமமாகப பஞ்சமுகத்தினுலு மநுக்ரகம்பண்ணினாராகலின்; வேதசிவாகமங்கள் பரமாப்தசிவ † ப்ரணீதமாகையாற் ப்ரமாணம். இந்தச் சந்தர்ஜாலத்தை யிந்தசாத்திரமூலத்திலே விளங்கச்சொல்லாதபடியால் இதற்குச்சம்மதி ஆகமத்திற் காட்டுகிேறாம்.

* வக்தருதவம்-சொல்லுகிற, § நிராவர்ணம்-தடையில்லாமல் † ப்ரணீதம்-சொல்லப்பட்டது.

[illegible]

ஹ꞉ । ஸப்தத்ரிம்ஶத் ஸாஸ்த்ராணி ஜ்யோதிஷாம் ப
ரமேஶ்வரை꞉ ॥ ஶிவேஷ்டா கேஶாதிகேஶஸ்ய ஸப்த
ரம்பிகா । ஶாம்பவாதிகாரம் ஶக்தித்ரயாத்மகம்
த꞉ ॥ யாஸா ஜ்யேஷ்டா தயா ரௌத்ரீ ஸர்வ நாமம்
ரீ ... நிஹா । யாஸாமேவ ஜ்யேஷ்டா ரௌத்ரீ ஶ்ரீ
ஜாஹவேஷ்டிதா ॥ ஸாஸாயா பரமேஶ்வரேண ஜயா
த்யா꞉ பரிக்ஷிப்தா꞉ । ஜயா ச விஜயா சைவ அஜிதா
சாபராஜிதா ॥ நித்யா க்லிஷ்டா ச விஜயா ஶாங்கரீ
ஸமேவ ச । ஐந்த்ரிகா தீபிகா சைவ ரோசிகா மோ
சிகா பரா꞉ । வ்யாபிநீ வ்யோமரூபா ச அநாதா
நாஶ்ரிதா ததா ॥ ஸூக்ஷ்மா ஸூக்ஷ்மதரா ஶ்ரீ வாமா
வஸிஷ்டா சரா । ஸாஹஸ்ரஸ்ய ஸர்வஸ்வபாஸாம்ப
த்ர்யாஸ ஸம்ஶக்தி꞉ ॥ ஶிவஸ்யாஸாம் ஸ்திதா ரௌத்ரீ
ஸ்தாவர பரிக்ஷிப்தா꞉ । ஸம்விகாபாஸாப்தாஸ்யா
ஜ்யேஷ்டா மேவ ஷண்வஷ்டிதா ॥ ககாரவஷ்ட விஷ்ட
த꞉ க்ஷாரம் பூர்ண தத்விஜா꞉ । வஷ்வதத்தமேயா
ஸா ஷண்ணா நா ஸ்த்ரீ ஷ்டிதம் ச ॥ பேஷாணாம் ம
க்ஷணமேவாக்ஷா ஜயா விஸ்தார ஹீரண்ணா । தஸ்யஶ
க்ஷிஶியாஹிநா பஞ்சயா ஷட்விஷ்டத꞉ । ஸர்வா நா
ஸ்த்ராஷ்டிகா ஜ்ஞயா ஸர்வஶ்வாஸார்ரவிணீ ॥ மேத

[illegible]

[illegible]

வேதாந்தஶ்ரவணாயாத் | பஶுபாஶைர் விமுச்யதே
தந்த்ரோக்தம் ஶிவஜ்ஞானம் தத்ஸ்வரூபம் || ஸாங்க்யாஷ்டாங்க யோகாதி
ஶாஸ்த்ரார்த்தைஸ் ஸர்வாதிகம் || தத்த்வம் ப்ரக்ருதி
ஸம்பந்தம் தத்த்வாதீதம் தத்ஸ்வதஃ ||

ஆயின் சிவப்ரணீதமாகிய சாஸ்த்ரத்தானன்றிக் கபிலசாணக்யாதி மஹாருஷிகளானற்பண்ணப்பட்ட சாஸ்த்ரங்களினால் ஞானசித்தியு மோக்ஷமுமில்லையோவெனின்? அவர்களெல்லாம் ப்ரகிருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட தத்வமுஞ் சொன்னதேயொழியப் பிரகிருதிக்குமேலுள்ள தத்வம் பன்னிரண்டையும் * ஷட்த்ரிம்சத் தத்வாதீதமாகிய பரசிவத்தையுஞ் சொன்னதில்லையாகலின் சிவாகமத்தாலே ஸ்ரவணமனனாதிகளினாலே பரஞானசித்தியும் பரமோக்ஷமுமாம்.

* ஷட்த்ரிம்சத் - முப்பத்தாறு.

* ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்த்வ — ஸம்யுக்தா ஹ்ருத்ப்ராப்த
ப்ராப்யாஶிவபதோபாயம் | ஸர்வஜ்ஞானாயகாஃ
ப்ரக்ருத்யாதிதத்த்வோபாயாஃ || ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார
கர்த்தாஃ - யஸ்மாத் காரணாத் ஸர்வஜ்ஞா நா
தாஃ கவிஶ்ரேஷ்டாஃ - ப்ரவ்ருத்தா விஶேஷாஃ -
ப்ரக்ருத்யாதய ஸத்த்வோபாயாவ - தத் தேஷாம்
ஶ்ருதிஃ ப்ராப்யா ப்ராப்யம் ஶிவஜ்ஞானம் ஸர்வப்ராப்தி
க்ரியாஜ்ஞானா ஶிவதத்த்வகோபாயஸித்திஶ்சநாஃ.

இத்தன்மையான சிவாகமத்திற்கதிகாரி புராணவிதிகாசங்களுக்குப்போல ஸ்த்ரீசூத்ர த்விஜபந்துக்களோ, சாதுர்

வர்ணத்தி லவர்களுக்குமோவெனின்? ப்ராம்மண க்ஷத்ரிய வை
ச்ய சூத்ர சத்த குலோத்பவா இதிவசநாத். என்பது § த்
ரைவர்ணிகருமுபயகுலசுத்தருமாய்ப் பரம்பரையாக ஸ்த்ரீக
ளும் புருஷரும் ∩ அபேயபாநாதிரகிதருமாயிருக்கிற சூத்திரரினு
ம், இவர்ஜாத்தி லவர்களினும் சத்திநிபாதமுடையராய்ச் சிவ
தீக்ஷையுடையவர்க ளதிகாரிகள்.

§ த்ரைவர்ணிகா-மூன்றுவர்ணத்தார், ∩ அபேயபாநாதி-மதுமாமசாதி.

இதற்குச்சம்மதி யெட்டாஞ் சூத்திரத்திற் றீக்ஷாப்ரகரணத்திற் கூறுவாம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகமத்தினது பகுப்பிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

ஆகமந்தான் - சத்தப்பிரமாணந்தான்,—அநாதியே மல
ரூய - அநாதிமலமுத்தசிவனாகிய,—அறிவனூல்-சர்வஞ்ஞனது
சாத்திரம்,(அந்தவாகமம் தந்திரகலையென்றும், மந்திரகலையென்
றும், உபதேசகலையென்று மூன்றுவிதமாம்.) அம்மூன்றினுள்,—
தந்திரம்-தந்திரகலையாவது, சரியாகிரியாபாதப் பகுப்பாதலா
ல்,—நூதிமாறின்றிப்பேணல்-சத்தசாமர்த்யம் அர்த்தசாமா
ர்த்யம் வத்துசாமர்த்யங்களால் பின்முன் னாகமாந்தரவிரோ
தமின்றிச் சரியா கிரியா க்ருத்யம் போதிப்பது.—மந்திரந்தா
ன் - மந்திரகலையாவது, யோகபாதப் பகுப்பாதலால்,—மனு
திரண்டகி - ஆசன மந்திர ஜபத்தோடு ப்ராணாயாமம் ப்ரத்
தியாகாரந் தாரணை யிவைகளால் சித்தேந்த்ரியங்களை நிறுத்
தி,—தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையாகும் - சுத்தபஞ்சாக்ஷர

ஜப சிவத்தியான சிவசமாதி ஜீவன்முத்தசிவன் சிவசாட்சாத்காரங் காங்கியோகங்களையுள்ள முறைமை போதிப்பதாகும—உபதேசஞான - உபதேசகலையாவது,—தனுதி யீறிலாதானறனமை யுணர்த்துவது-பசுபாச பதார்த்தங்களினிலக்கணங்களோடு கூட்ட தனநற்பத்திநாசங்கள் காரண இலக்கணத்தைப் போதிப்பது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

௧-து. அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனருளிச்செய்த வேதாகமங்கள், கருமகாண்டம் உபாசனுகாண்டம் ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும் அவற்றுள், கருமகாண்டம்பற்றிப் பினனொடு முன மாறுகோளின்றி அநுட்டித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தந்திரவுரையளவையெனப்படும்; உபாசனுகாண்டம்பற்றி மனுதிகளடக்கித் தெய்வம்வழிபடும் வாய்மையை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவையெனப்படும்; ஞானகாண்டம்பற்றித் தனக்கு முதலுமுடிவுமில்லாத இறைவனை தனினவேறல்லாத எண்குணமுடையனுதல் தனனினவேறுகிய பசுபாசங்களையுடையனுதல் முதலிய தனமைகளைத் தானுணருமாறும பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது உபதேசவுரையளவையெனப்படுமெனபதாம்.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது சீகண்டபாடியத்துள் ஞங்காணக ஆதரவாககிடமெனபதுணர்த்துதற்கு அநாதியே யமலனுயவறிவனெனமுர்.

அறிவனூலெனபுழி ஆருவதுசெய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது.

இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமுமிலக்கணமும் பின்முன் மாறுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக்கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது தந்திரவுரையெனவும், மனுதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையெனப்படுஞ் சாதநமாகிய வேண்டுஞ்செய்திமுறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திரவுரையெனவும், தகுதியீறிலாதானறனையுணர்ந்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்புகூறும ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரையெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்டமொன்றனையே மூவகைப்படுத்துரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு மற்றையுபாசனாகாண்டமுங் கன்மகாண்டமும் பிரமாணத்துளகப்படாமையறிக.

இனித் தார்க்கிகர்முதலியோர் குடம்படமுதலிய உலகச்சொற்கள்பற்றி அவ்வப்பொருள்களையுணர்தலும உரையளவையெனபர். அவை, காட்சியநுமானங்களினடங்கிடாப்பொருளைக் காட்டுவனவன்மையின, மா மரத்தைக் காட்டல்போலும் இயல்பேதுபற்றிடறிவதாகிய அநுமான விசேடமாவனவன்றி உரையளவையாதற்கேலாமையறிக.

சொல்லானறிந்தேன என்றனுபவநிகழ்தலின் அது வேறளவையாவதன்றி அநுமானத்துளடங்காதெனபார்க்கு, குளிரினமைபனியின்மை முதலியன அநுபலத்தியாலறிந்தேனென்று அநுபவநிகழ்தலின, இன்னோரன்னவற்றை வேறு பிரமாணமென்று காட்சிமுதலியவற்றுளடக்குதல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்றொழிக.

இதனானே உரையளவை மூன்றென்றவற்றதியல்புகூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

காண்டல்வாயில் என்றெடுத்த திருவிருக்கத்தில் தன் பொருட்டாமநுமானம் பிறர்பொருட்டா மநுமானமெனற பக்கத்தநகுபக்கமூன்று மூனறுபக்கம் ஏதுமூன்று புகையால் போதநாற்றம் என்ற ஐந்து திருவிருத்தத்தளவும் வயாக்யா நமவந்தமுடிந்து, ஆகமப்பிரகார மூன்றுவகையா யிருக்குமெ னற செப்படியென்ன மேலருளிச்செய்கிறார்.

அநாதியே யமலனுய வறிவனு லாகமநதான் - ஆகமமா னது அநாதியே நிமலனுயிருக்கிற சர்வஞ்ஞனுலே சொல்ல ப்பட்டசாத்திரம்,—பிறுதிமா றிறப்பேணல் தந்திரம் - முனெனுபின மலேவற விதனே யாராய்ந்துபார்த்துச சொல்லு வது தந்திரகலேபரம்,— மந்திரஙகள் மநாதிகள—சுந்தெய்வ ம் வழி-படும் வாய்மையாகும் - மந்திரகலேபாவது மனமுதலா கிய காணங்களேயடக்கி யவரவர்க்குவேண்டின தெய்வங்களே வழிபடுகிற வுண்மையாம்,—நனுதியி றிலாதானறன்மை புண ாந்துத லுபதேசநதான - தனக்கொரு முதல்நடுவிறுதி மூன் றுமில்லாத பரமேஸ்வரன உண்மையை யறிவிக்கிறவிது உப தேசகலேயாம்.

இதனுற்சொல்லியது சாத்திரங்களே முனனுபின ம லேவறக் கொள்ளுகிறது தந்திரகலேயாமென்றும், கரணங்களு டைய வயாபாரங்களே யடக்கி யவரவர் தங்களுக்குவேண்டின தெய்வங்களே யந்தந்த மந்திரங்களினுலே வழிபடுகிறது மந்தி ரகலேயாமெனறும, தனக்கு முதலு முடிவுமில்லாத பரமேஸ்வர னுடைய சிவஞானத்தை பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிப் பிக்கிறது உபதேசகலேயா மென்னுமுறைமையை யுமறிவித்தது.

———

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆகமம் - உரையளவையாவன?—அநாதியே யமலனாய வறிவனானவன் - அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய முதல்வன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களா மவை கருமகாண்ட முபாசனாகாண்ட ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும்,—பிறிதொன்றினாற்பேணல் - அவற்றுட் கருமகாண்டம்பற்றி பின்னொடுமுன் மாறுகோளின்றி யநுட்டித்தலை, யுயிரோ டுணர்வுதெரிவது,—சாத்திரம - தந்திரவுரையளவை யெனப்படும்,—மனுதிகளடக்கத் தெய்வம் வழிபடு வாய்மை - உபாசனாகாண்டம்பற்றி மனுதிகளடக்கித் தெய்வம வழிபடு வாய்மை, யுயிரோ டுணர்வுதெரிவது,—மந்திரங்களாகும் - மந்திர வுரையளவை யெனப்படும்,—தனுதி யீறிலாதான-ஞானகாண்டம்பற்றித் தனக்கு முதலும் முடிவுமில்லாத விறைவன்,—தன்னை யுணர்த்துதல - தன்னின் வேறல்லாத வெனத்துணமுடையனாயில தன்னின் வேறுளய பசுபாசங்களையுடையனாதன முதலிய தன்னைக் கூறித் தானுணருமாறும் பிரகாசகுணர்த்துமாறு முயிரோ டுணர்வுதெரிவது,—உபதேசத்தான - உபதேச வுரையளவையெனப்படு மென்பதாம்

இதனுனே வுரையளவை மூன்றெனறவற்ற நியல்புகூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் காண்டன முதலிய வளவைப்பிரமா
ணங்களைக் கூறி, மேற் பக்கப்போலி முதலி
யவற்றைத் தொகுத் துணர்த்துகிறார்.

ஈண்டுப்பக்கப் போலிநான் கேதுப்போலி யொ
ருமூன்றும், வேண்டுமெழுமூன் றுகும்விளங் குவமை
ப்போலி யீரொன்பான், காண்டிங்தோல்விக் தானமிர
ண டிருபத்திரண்டாங் கருதிலிவை, யாண்டுமொழிவ
ரவையெல்லா மளகமிலறுபத் தைந்தாகும். (கச)

(இ-ள) ஈண்டு பக்கப் போலி நான்கு — இவ்விடத் தநுமானம் ப்ரயோகிக்குமிடத்துப் பட்சாபாச நாலாயிருக்கும்.

ஏதுப்போலி யொருமூன்றும் — ஏதுதுடண மூன்று மிருக்கும்.

வேண்டுமெழுமூன்றுகும் — அசித்தனமுதலிய பஞதிமை வகுத்தறியுமிடத் திருபத்தொரு பேதப்படும்

விளங்குமுவமைப்போலி யீரொன்பான காண்டும — அனமாகக ளுக்கு விளங்கப்படணும் திருட்டாந்தாபாசம் பதினெட்டுப் பேதப்படும

தோல்வித்தானமிரண்டு — செபபுவமு விஞவமுவால்வரு நிக்ரஹத் தானமிரண்டாம

அஃதாவது? அப்பிரதிபததியெனவும் விப்பிரதிபத்தியெனவும பெறும

இருபததிரண்டாய கருதி லிவை — இவைக ளிரண்டினை பிரித்தறியுமிடத்துப் பரதிஞ்ஞாடானி முதலிய பதினமூன்றும், அநுபாடனமுதலிய வொனபதும், ஆகவிருபத்திரண்டாம்

ஆண்டுமொழி இவையிற்றின மேலும் வாதத்தில் வாரா
வா ததை, அத்தாந்தர முதலிய வாறுவடை
னறும் சொல்லுவார்கள

அவைபெல் அவைகளின பகுதியை விசாரித் தறியுமி
லா மளககிலறு டது தாகவறுபத்தைக்காம். இககுற்றம் வா
பத் தைசுதாகும. ராமற ப்ரயோகிப்பதே நல்ல தை. எ - று.

போலி அறுபத்தைந்தாவன—பட்சாபாசம் - சு, ஏதுப்
போலி - உச, உவமைப்போலி - கஅ, நிகரஹதுதானம் - உஉ,
ஆகவறுபததைநதையு மறிக.

ஆபாச மெனபது வடமொழி.

"ஒப்பில்போலியு மப்பொருட்டாகும்" என்றார் - தொல்
காப்பியனார். இவையிற்றின வயாததிமை யறியுமிடத்துப் பெ
யருமுதாரணமும வருமாறு —

பட்சாபாச நானகாவன ?

படசாபாசம்	க	ப்ரதிஞ்ஞாபாசம்	ந
அநுமானுபாசம்	உ	வசனுபாசம்	ச

இதற்கு முறையானே - உ-ம்.

பட்சாபாசமாவது - அநுஷணம்வன்னி, ஈதநுமானம்.
எ - ற. பட்சமாயுள்ள வகநியிடத்துகுடில்லாமை யாபா
சமாகையா லறிக. (க)

அநுமானுபாசமாவது-அநித்தியம் சத்தம் கண்ணுற்கா
ணப்படுகையினுலே யென்கிறவநுமானம். (உ)

ப்ரதிஞ்ஞாபாசமாவது-சுத்தியிலிரசிதமென்னுமறிவு.(ந)

வசனுபாசமாவது - ப்ராம்மணனுலே சுராபாநம்பண்ணப்பட்டது தாவத திரவியமாகையாலே பால்போலறிவது. (ச)

பௌவியமெனறும்பெயர் இதருறைவு

ஆகப் படசாபாச நாலும் வந்தவாறுகாண்க

இதனை

அபிரசித்தவிசேடணம் க அப்ரசித்தோபயம் ௩

அபிரசித்தவிசேஷியம் உ அபரசித்தசம்பநதம ச

எனக்கூறுவாருமுளர்

ஏதுபோலி மூனறுவன?

அசித்தன விருத்தன அநைகாந்திகன - ௩

இதில் அசித்தனுவது - நிச்சயிக்கப்படாத பட்சவிருத்தியையுடையது (க)

விருத்தனுவது படசத்திலும விபடசத்திலு முடைத்தாயிருக்கை. (உ)

அநைகாந்திகனுவது பட்சத்திரயத்திலும் விருத்தியிருத்தல் (௩)

இதிலசித்தபேதம் பனனிரண்டாவன?

சொருபாசித்தன	க	ஆசரய ஏகதேசாசித்தன்	எ
வயாததிகரணசித்தன	உ	வடாததவிசேஷயாசிதத்ன	அ
விசேஷயாசித்தன	௩	வயாதத விசேஷணுசிதத்ன	௯
விசேஷணுசித்தன	ச	சந்தேகாசித்தன	க0
யாகாசித்தன	ரு	சத்திதவிசேஷயாசித்தன	கக
ஆச்ரயாசித்தன	௬	சத்திதவிசேஷணுசித்தன	கஉ

ஆக அசித்தபேதம் - கஉ.

விருத்தபேத மிரண்டாவன?

பட்சவிபட்ச வ்யாபகவிருத்தன ௧ பட்சவிபட்ச ஏகதேசவிருத்தன ௨

ஆ விருத்தன் - ௨

அனைகாந்திகபேதமேழாவன?

பட்சத்திரய வியாபகவிருத்தி ௧ பட்சத்திரய ஏகதேசவிருத்தி ௨ பட்சவ்யாபக சபட்சவிபட்ச ஏகதேசவிருத்தி ௩ பட்சசபட்ச வ்யாபகவிபட்ச ஏகதேசவிருத்தி ௪ பட்சசபட்ச ஏகதேசவிருத்தி விபட்சவ்யாபகன ௫ பட்சவிபட்ச ஏகதேசவிருத்தி சபட்சவ்யாபகன ௬ பட்சவிபட்ச வ்யாபகசபட்ச ஏகதேசவிருத்தி ... ௭

ஆ அனைகாந்திகன - ௭.

ஆ ஏதுப்போலி - ௨௧

இவ்முறையானே யிதற்குதாரணம் —

அசித்தபேதம் பனவிரண்டும் வருமாறு —

சொரூபாசித்தனுவது-சத்தமநித்தியம காணப்படுகையாலே யநித்தியத்தைச சாதிக்கிறதாயிருக்கிற சத்தத்திலே காணப்படுகையென்கிற வேதுசொரூபமாகவில்லை, சத்தஞ்சிராவணமாகையாலே, இதமுகத்திப சொரூப சித்தனெனவறிக (௧)

வ்யாத்திகாணு சித்தனுவது - அநித்தியம் சத்தம் படம் பண்ணுகையாலே; இச்சவேது சத்தமெனகிறபட்சத்துக்குப் பின்னமாயிருக்கிற வாசரத்தையுடைய படத்திலே யிருக்கை யினுலெனவறிக. (௨)

விசேஷியாசித்தனுவது - சத்தமநித்தியம் சாமாந்யத்தை யு முடைத்தாய்க் காணப்படுகையினாலே; இந்தவேதுவிலே விசேஷியங்காணப்படுகை யசித்தமாகையினு லெனவறிக (௬)

விசேஷணு சித்தனுவது - சத்தம அநித்தியம் காணப்ப ட்டுச் சாமாந்யத்தை யுடைத்தாகையினாலே, இந்தவேதுவி லே விசேஷணங் காணப்படுகை யசித்தமாகையினு லெனவ றிக (௭)

பாகாசித்தனுவது - சத்தம் அநித்தியம் ப்ரயத்னத்துக் குப் பின்புண்டாகையினாலே; இந்தவேதுவிலே யரலவாதிசத் தங்களுக்கு ஈஸ்வரப்பிரயத்னம பூர்வத்துவமுண்டாயிரு க்கையினு மானுடப் பிரயத்னத்தாலே யுண்டாயிருக்கிற தீ விரத்துவ மந்தரத்துவ முதலாயிருக்கிற சுந்தாலோட்டங்க ளின வயாபாரத்தினாலே ஜந்யத்துவ மில்லாதபடியா லெ னவறிக (௮)

ஆச்ரயா சித்தனுவது - தனக்குமாருய்நின்ற வாதிக்கு த்தறிப வேதுவுக்குப் பொருந்திய தனமமில்லையாகிய வேது வைக்காட்டல் அஃதாவது, சாங்கியன - பரகிருதியுண்டு, விசுவமபரிணுமியாகையினாலே ; இந்தவேதுவிலே ஆசரய மாயிருக்கிற ப்ரதானந்தாரக்கினுக் கில்லாதபடியினுலென வறிக. (௯)

ஆசரய வேகதேசாசித்தனுவது - ப்ரதானமு மானமாவு மீசுரனுநித்தியம, ஒருவராற் பண்ணப்படாதிருக்கையினாலே ; இந்தவேதுவிலே பட்சமாயிருக்கிற ப்ரதானம் ஜீவனீஸ்வரனி வர்களுக்குள்ளே ப்ரதான மசித்தமாகையினு லெனவறிக (௭)

வயாத்தசித்த விசேஷியாசித்தனுவது - சத்தம் அநித்தி யம் பண்ணப்பட்டுச் சாமாந்யவத்தாகையினாலே ; இந்தவே

துவிலே சாமாந்யவத்தெனகிற விசேஷியம் வ்யர்த்தமாகையி ஞலெனவறிக. (அ)

வயாத்தவிசேஷணு சித்தனுவது - இந்தப்பட்சத்திலே யிந்தவேதுவை முனபினுகச் சொல்லுகை இநதவிரண் டசிதகனு மீமாஞ்சகனமதத்திற் சொல்லுகிற தெனவறிக. (௯)

சந்தேகாசித்தனுவது - தானகூறுகிறவேது ஐயமாய்நிறக வு மப்பொருளைச் சாதித்தல் அஃதாவது-ஆவியோ பனியோ தோனறுகின்றதென ஐயமுறுகின்றவிடத்து, அதுபுகையென றுறுதியிட்டு அவ்விடத்து நெருப்புண்டென்று கூறுதலெனவறிக. (௧0)

சந்திக்தவிசேஷியா சித்தனுவது - கபிலரிப்பொழுது ராகத்வேஷாதியுடனே கூடினவர், புருடத்தவததோடு கூடினததவஞான மில்லாத புருடனுகையாலே எனவறிக. (௧௧)

சந்திக்த விசேஷணுசித்தனுவது - கபிலரிப்பொழுதிராகாதியுடனே கூடினவர், ததவஞானமில்லாத புருடனுகையினுலே, இந்தவேதுவிலு மிதற்குமுன்சொனன வேதுவிலும புருடததவததிற்கு விசேஷியமாயும் விசேஷணமாயு மிருக்கிற ததவஞானமில்லாமையெனகிற வேது. இப்பொழு தண்டாகா நேயிருக்கிற தத்வஞானத்தை யுடையவனெனகிறதும, எபபொழுதுந தத்வஞான மில்லாதவனெனகிறதுஞ் சந்தேகமாயிருக்கையினுலே; இரண்டினுலும் பெறற பெயரெனவறிக. (௧௨)

ஏதுப்போலியில் அசித்தபேதம்—௧௨, ம் முற்றிற்று.

இனிவிருத்தபேதம இரண்டுவருமாறு:—

பட்ச விபட்ச வ்யாபக விருத்தனுவது? சத்தம் நித்தியம் காரியமாகையினுலே; இந்தகாரியத்துவ மெனகிறவேது நித்யமெனகிற சாதநிபத்துககு விபரீதமாயிருக்கிற அநித்யத்

தோடு வபாத்தமாகையாலும், பட்சவிபட்ச வ்யாபகத்தை யாலு மெனவறிக. (௪)

பட்சவிபட்ச ஏகதேசவிருத்தியென்கிற விருத்தமாவது? நித்தியஞ் சத்தம ப்ரயத்தனாந்தர மாகையினாலே; இதுவே ஆ வாயு முதலான சத்தமாயிருக்கிற பட்ச ஏகதேசத்திலும், த்ர ணமாதியாயிருக்கிற விபட்ச ஏகதேசத்திலும், இல்லாதபடியி னாலெனவறிக (௨)

ஏதுப்போலியில் விருத்தபேதம் உ-ம் முற்றிற்று.

அநைகாந்திகனேமும் வருமாறு —

அநைகாந்திகம் - ஒன்று பலவாதல். எனவே அவ்விரண் டிற்கு நிற்றலின் அநைகாந்திகமாயிற்று.

பட்சத்திரயவ்யாபக அநைகாந்திகமாவது? சத்தம் அ நித்தியம் அறியப்படுகையினாலென்கிற வேது, பட்சமாயிருக்கி ற சத்தத்தினிடத்திலும், சபட்சமாயிருக்கிற கடத்திலும், வி பட்சமாயிருக்கிற ஆகாசத்திலும், இருக்கையினா லெனவறிக. (௧)

பட்சவ்யாபக சபட்சவிபட்ச ஏகதேச விருத்தியென்கிற அநைகாந்திகமாவது? சத்தம் அநித்தியம், ப்ரத்யட்சமாகையி னாலே யென்கிறவேது; ப்ரத்யட்சத்துவம் பட்சமாயிருக்கிற சத்தமெல்லாத்திலு மிருக்கையினாலும், சபட்சவிபட்சங்களி லேகதேசமிருக்கையினாலு மெனவறிக. (௨)

பட்சசபட்சவ்யாபக விபட்ச ஏகவிருத்தியென்கிற அநை காந்திகமாவது? இஃது பசு, கொம்பை யுடைத்தாகையினாலென கிற விருத்தவேது, பட்சமாயிருக்கிற விருத்தப்பசுவினிடத்தும், ச பட்சமாயிருக்கிற பசுக்களெல்லாத்திலும், வ்யாபித்திருக்கையி னாலும்; விபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற கோஜாதியி லிருக்கையி னாலு மெனவறிக. (௩)

பட்சவிபட்சவ்யாபக சபட்ச ஏகதேச விருத்தியெனகிற அநைகாந்திகமாவது? இதுகோவல்ல கொம்புடைத்தாகை யினாலே எனகிறவிதத்தேது, பக்ஷமாயிருக்கிற வித்தபபசுவினி டத்திலும் பசுவாகாமலாகையினாலே, விபட்சமாயிருக்கிற வெல்லாப் பசுவினிடத்திலும் வயாபிக்கையினாலும். சபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற யானைமுதலானவைகளிடத்திலு மிருக்கையினாலெனவறிக. (௪)

பட்சத்திரய ஏகதேசவிருத்தியெனகிற அநைகாந்திகமாவது? பூமிநித்தியம், நாசம பரத்யட்சமாகக் காணுகையினாலே எனகிறவேது, பட்சமாயிருக்கிற பூமியி னேகதேசத்தினிடத்திலும், சபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற கிரணாணுவாதியினிடத்திலும், விபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற வானமாவினிடத்திலும்; இருக்கையினாலெனவறிக. (௫)

பட்சசபட்ச ஏகதேசவிருத்தி விபட்ச வயாபகமாவது? திக்கு காலமானது, இவைதிரவியம், அமூர்த்தமாகையினாலெனகிறவேது. பட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற மனதினிடத்திலும், சபட்ச வேகதேசமாயிருக்கிற பூமியாதியிடத்திலு மிராமலிருக்கையினாலும், விபட்சமாயிருக்கிற வானமா வாகாசத்திலே வயாபித்திருக்கையினாலு மெனவறிக. (௬)

பட்சவிபட்ச வேகதேசவிருத்தி சபட்சவ்யாபகமாகிய அநைகாந்திகமாவது? திக்குக காலமானது திரவியமல்ல; மூர்த்தமாயிருக்கையினால். என்னவே, பட்ச வேகதேசமாயிருக்கிற மனதிலும் விபட்சவேகதேசமாயிருக்கிற வான்மாவினிடத்திலு மிருக்கையாலும், சபட்சமாயிருக்கிற குணாதிகளையெல்லாம் வ்யாபித் திருக்கையினாலும், சபட்சமுதலிய விருத்தியுமிவைக

ளில்வந்த வ்யாபிக்குமாகையினாலே அநைகாந்திகமென்ப் பெற்றது (எ)

ஏதுப்போலியில் அநைகாந்திகன்—எ-ம், முற்றிற்று.

பௌடகரத்திலே நநுடணமஞசெனருேறியிருககவிவவாசிரி யர்மூனருசக்கூறியதென னெனில்?விருத்தமபிரகரணம் சாத ய சமமதீதகாலா யெத்துவாபாசாதிகள-கரு-ம, சூதரவிரோ ததநினுலும் எத்துவாபாச மூனறுதானே. அஃதெப்படியெ னனில ? சமானுதிதுல்லிய பல விகற்பததினலே சற்பிரதி பட்சமெத நுவாபாச மாகாதபடியினுலும, பாதிதவிஷயன வி ருத்தி ்னிலே அநதர்ப்பவிககையாலும,இ நனையிவவாசிரியர்செர லலியதெனவறிக.

ஆகவேதுப்போலி - உக - முற்றிற்று.

மேல்திருட்டாந் தாபாசமாவது.—

திருட்டாந்தம் - ஏதுவுக்குஞ்சாத்தியத்துக்கும்வ்யாப்தி யைக்ரிககருநகலம்.

வயாததிசமவேத நஸ்குய்ய ஈதிருஷ்டாந்த மிதிரீயதே எனருர். வாதராச்யக்காரனா. இவவிலககண மினறியிலேதிரு ட்டாநதம் போலததோனறுமவைகளெல்லாந்திருட்டாந்தாபா சமெனபபெறும்; அவைபதினெட்டாம. அவையாவன ?

சாததியவிகலன	க	சாத்தியா வ்யாவிருத்தன்	எ
சாதகவிகலன	உ	சாதனுவ்யாவிருத்தன	அ
உபயவிகலன	௩	உபயவியாவிருததன	கூ
ஆசரியஹீனன	ச	ஆசிரயவிஹீனன	க0
அவவியாததியபிதானன்	ரு	வயாவிருததியபிதானன்	கக
விபரீதவயாததியபிதானன	கூ	விபரீதவயாத்தியபிதானன்	கஉ

சந்தித்த சாத்தியன்	கரு	சந்தித்த சாத்தியா வ்யாவி	
சந்தித்தசாதனன்	கசு	ருத்தன்	கஎ
சந்திதத்தவுபயன	கரு	சந்திதத்தசாதனு வ்யாவிருத்த	
சந்திதத்தவாச்ரயன	கசு	ன	கஅ

ஆ சாதடவிகலாதி - கஅ-ம், உத்தேசமெனவறிக.

மேலிலககணம் வருமாறு

சாததியவிகலனெனனுந திருட்டாந் தாபாசமாவது? ம னது அநிததியம் மூர்த்தமாகையினுலெனகிற வேதுவிலே, பர மாணுவைபபோலெனகிற திருட்டாநதம, அநித்யததுவமென கிற சாததியமில்லாதபடியினு லெனவறிக. (க)

சாதகவிகலனுவது? மனது அநிததியமூர்த்தமாகையினு லே யென்கிறவேதுவுக்குக கனமம்போலவெனகிற திருடடாந தம, மூர்த்தததுவமெனகிற சாதநமில்லையா மெனவறிக (உ)

உபயவிகலனுவது? இநதச்சாத்தியத்துக்கு மிநதவேதுவுக் கு மாகாசம்போலெனகிற திருட்டாந்ததத்தினுலே, சாததிய மாயிருக்கிற அநித்தியமும், சாதநமாயிருககிற மூர்த்தததுவ மும ஆக விரணடுமல்லாமையா லெனவறிக. (ரு)

ஆச்ரயனீனனுவது? இநதவேதுவுககுத்தானே ஆகாசததி ற் பூப்போலவெனகிற திருட்டாந்தமாயிருககிற வாகாசபுடப மில்லாதபடியினு லெனவறிக. (ச)

அவயாதித் யபிதானனுவது? இந்தவேதுவுக்குத்தானே கடம்போலென்கிற திருட்டாநதத்தினுலே யாதொனறுமூர்த் தம் அதுநித்தியம், கடம்போலெனகிற தலத்திலேயொழியப் புறத்தில் வ்யாத்திதோன்றுதபடியினு லெனவறிக. (ரு)

விபரீதவ்யாத்தி யபிதானனுவது - இநதவேத சாத்திய ங்களுக்கே யாதொன்றுமூர்த்தம் அது அநித்தியம்என்று வயா

ததிசொல்லாமல்,இதற்கு விபரீதம் யாதொன்று அநித்தியம் அது மூர்த்தம என்று வ்யாததிசொல்லுகையின லெனவறிக (சு)

சாதனவ்யாவிருத்தனாவது - இந்த வேதுசாததியங்களு க்குததானே யாதொன்று அநிததியமல்ல அதுமூர்த்தமுமல்ல, பரமாணுவைப்போலவெனகிற திருஷ்டாந்ததிலே சாதந மாயிருக்கிற மூர்த்தத்வம வயாவிருத்தமாகாமல் அதிலேயி ருக்கையின லெனவறிக. (எ)

சாத்யா வயாவிருத்தனாவது - இந்தவேதுசாத்தியங்களு க்கே கனமவதுதெனகிற திருஷ்டாந்ததிலே இப்படிக்கொதத வெதிரேகவயாததியினலே சாததியமாயிருக்கிற அநித்யத்வ வ யாவிருத்தமாகாம லிருக்கையின லெனவறிக (அ)

உபய வ்யாவிருத்தனாவது - இந்தவேது சாத்தியங்களு க்குக கடாதியைப்போலவெனகிற திருஷ்டாநதம் பொருந்து கையா லெனவறி (கூ)

ஆச்ரயவிஹீனமாவது-இந்தவேது சாத்தியங்களுக்கு ஆ காசததிற் பூபபோலவெனகிற திருஷ்டாநதம் பொருந்துகையா லெனவறிக. (கய)

வயாவிருததி யபிதானனாவது - ஆச்ரயம்போலவெனகிற வயாததியுண்டாகையா லெனவறிக. (கக)

விபரீத வ்யாததி யபிதானனாவது - இந்தவேது சாத்திய ங்களுக்கே விபரீதவ்யாத்தியிலே ஆகாசவததெனகிற திருஷ் டாநதம் பொருநதுதலா லெனவறிக. (கஉ)

சநதித்த சாததியமாவது - இவன் மகாவிராஜாவாகப் போகிறுன,சோம வமசோற்புதனுகையினலே யிராஜ்யபார த்துக்குக் கர்த்தனுன விராஜபுத்திரனைப்போல. இந்தவேது இ வனிராஜ்யபாரத்துக்குக் கர்த்தனுகப் போகிறுனென்கிறசா

த்தியத்தோடேகூட வ்யாதஇக்குந் திருட்டாந்த நிச்சயிதது இராஜபபாரத்தை யுடையவனுகையா லெனவறிக (௧௩)

சநதித்தசாதநமாவது-இவன அசர்வஞ்ஞன அஃதெககா ரணததா லெனிப், இராகத வேஷாதிகளுடன கூடினவனு கையாற் றெருவிற்போகிற புருடனைப்போல. இந்தவேதவுசகு த் திருட்டாந்தமாயிருக்கிற தெருவிற் புருட னிசசிததசாதனனு கையாலு ம,சாததியமாயிருககிற விநதப்புருடனிடத்திலே யசர் வஞ்ஞ லடசணமுண்டோ வில்லையோவென்று சஙகித்த மு றுதலா லிது திருட்டாந்தாபாச மெனவறிக. (௧௪)

சநதிததோபயனுவது - இவன் சுவர்ககத்தை யடையப் போகிறுன, முற்ஜநநத்திற் றேடப்படடிருக்கிற சற்கன்மபல தனை யுடையவனுகையினுலே, தேவதத்தனைப்போல இந்த திருட டாந்தத்திலே யேதுவாயிருக்கிற முனபார்ஜ்ஜித்த சுகத கனமத்வமுஞ சாத்தியமாயிருககிற சுவர்ககாதித்வமும் சநதி த்தமாகையினு லெனவறிக. (௧௫)

சந்தித்தவாச்ரயமெனனுந் திருட்டாந் தாபாசமாவது-இ வன் சர்வஞ்ஞனல்ல,அஃதெகக காரணததாலெனில்,வெகுவகத் தாவா யிருக்கையினுலே ஜநிக்கப்போகிற தேவதததனைப்போ ல வென்கிற திருட்டாந்தமாயிருக்கிற தேவதததன ஜநிககிறதி லே ப்ரமாணமில்லாதபடியா லெனவறிக. (௧௬)

சந்தித்த சாததிபா வ்யாவிருத்தனுவது - யாதொருவன மகத்தாயிருக்கிற விராஜ்யம் பணணவில்லையவன் சோமவம் சோற்புதனுமல்ல, வேறேயொரு ராஜபுருடனைப்போலவென்கி ற திருட்டாந்தத்திலே திருட்டாந்தமான விராஜபுத்திரனிடத தில சாத்யா வ்யாவிருத்தியமுண்டாய் சந்தேகமுண்டா கையினு லெனவறிக. (௧௭)

சந்தித்தசாதனு வ்யாவிருத்தனுவது - யாதொருவன் சு ாவகக்யன அவனே ராகததுவேஷமில்லாதவன, சகலசாத் திரகக்யனைப்போலவென்கிற திருட்டாந்தத்திலே யிருக்கிற சமஸ்த சாத்ரகக்யனுக்கு இராகாதியில்லாததிலே ப்ரமாணமில்லாதபடியா லெனவறிக (கஅ)

இப்படித திருட்டாநதாபாசம் பதினெட்டும் வநதவாறுகாணக.

மேற் றேகையானே நிககிரகத்தாநம

அப்பிரதிபத்தியெனவும

விப்பிரதிபததியெனவும்

இரண்டாம்

அப்பிரதிபத்தியாவது - வாதியானவன் முன்சொனனதும், ப்ரதிவாதியானவன சொனனது மறியாதிருதகல்

விப்பிரதிபததியாவது - வாதியானவன முனசொனனவசநத்தையும், ப்ரதிவாதியானவன சொனனவசநதததையும், உள்ளபடி யதனையறியாமல் விபரீதமாக வறிகை

இந்தவிரண்டும் வகையானே யறியுமிடத்து, அப்பிரதிபத்தி-பரதிஞ்ஞு ஆனிமுதலான பதின்மூனறும், விபபிரதிபததி-அந்நு பாடனமுதலான வொன்பதும், ஆகநிககிரகத்தாந மிருபததிரண்டாம்

நிக்கிரகத்தாநமென்பது ஒருவராலுங் கண்டிக்கப்படேனென்று மவன்மதத்தைப் பிறருற் கண்டிக்கப்படுகை நிக்கிரகத்தாநம். அவையாவன ?

ப்ரதிஞ்ஞுஆனி	க	ப்ரதிக்கியாவிரோதம்	ந
பரதிக்கியாநதம்	உ	ப்ரதிக்கியாசந்யாசம்	ச

எத்துவாந்தரம்	ரு	அஞ்ஞாதம்	கரு
அர்த்தாந்தரம்	சு	அப்பிரதிபை	கசு
நிரர்த்தகம்	எ	விக்ஷேபம்	கஎ
அவிக்கியாதார்த்தம்	அ	மதாநுக்கியை	கஅ
அபார்த்தகம்	கூ	பரியநுயோச்சியாபேக்ஷ ணம்	ககூ
அப்ராத்தகாலம்	க0		
நூனம்	கக	நிரநுயோச்சியானுபேக்ஷ ணம்	உ0
அதிகம்	கஉ		
புனருத்தம்	கங	அபசித்தாந்தம்	உக
அநநுபாடன	கச	எத்துவாபாசன	உஉ

இவையிற்றுக் கிலக்கணம். வருமாறு —

பரதிஞஞானியாவது - வாதிகதையிலே வாதியானவன் சபக்கமுதலியவற்றைச் சொல்லி, யதனை முட்டச் சாதிக்கமாட்டாமலுடனே யதனைவிடுகை யெனவறிக. (க)

ப்ரதிக்கியாந்தமாவது - வாதியானவன் விசேஷியாமல் சொன்ன ப்ரதிக்கியாதிகளைப் ப்ரதிவாதியானவன் அதனைதூஷித்தளவில் அந்தப்பிரதிக்கியாதிகளைப் பின்பு விசேஷணத்துடனே கூட்டிச்சொல்லுகை யெனவறிக (உ)

ப்ரதிக்கியா விரோதமாவது - யாதொருவன் பகவாக்கியங்களிலுலே ஜகத்கர்த்தாவை யங்கீகரித்துப் பின்பந்த வீஸ்வரனைக கர்த்தாவல்லவெனகை யெனவறிக. (ங)

ப்ரதிக்கியா சந்யாசமாவது - தான்சொன்ன ப்ரதிக்கியாதிகளை ப்ரதிவாதியானவனிந்தித்துள்ள விருவதனைச் சொல்லவில்லையென்கை யெனவறிக. (ச)

எத்துவாந்தரமாவது - வாதிசொன்ன சாத்தியாம்சமாயிருக்கிற வேதுமுதலியவற்றைப் பிரதிவாதியானவன் தூஷிக்கையி லவன் பின்னையுமொரு விசேஷணத்தோடே கூடத் தா

ன முன்சொன்ன வேதுவை திடப்படுத்திச் சொல்லுகை யெனவறிக. (௫)

அர்த்தாந்தரமாவது- ப்ரதிவாதி சொன்ன தூடணத்துக்குத் தானதற்கேற்ற வசனஞ் சொல்லாமலதற் குபயோகமில்லாத வார்த்தையை யவ்விடத்திற் சொவலுகை யெனவறிக. ()

நிரர்த்தகமாவது-ப்ரதிவாதியானவன ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருக்கையிற முன் வீண்வார்த்தையைச சொல்லுகை யெனவறிக. (எ)

அவிஞ்ஞாதார்த்தமாவது-ப்ரதிவாதியானவன் ஒரு ஏதுவை மூன்றுதரஞ் சொல்லுகையிலுஞ சபையிலேயிருக்கிற பரீக்ஷித்துக்க ளறுவாதிக்கையிலும், ப்ரதிவாதியானவன எனக்கிந்த வேது தெரியாதெனகை யெனவறிக. (அ)

அபார்த்தகமாவது - அந்வயத்தில் அர்த்தமாகாதிருக்கிற பதவாக்கியங்களைச் சொல்லுகை. அதாகு - உ - ம் குணடமாததிமதே சடாடிமாஜினிட பூபாம எனகை யெனவறிக.(கூ)

அப்பிராப்த காலமாவது - வாதமபண்ணுமிடத்து வாதியானவன் பஞ்சாவயவங்களை யடைவில் மாறிப் பிரயோகிததலெனவறிக. (க0)

நூனமாவது-ஸ்வஸித்தாந்தத்திற் கூறிய அவையவங்களை யறிந்து ப்ரயோகியாமல் மாறிக் குறைத்துப் பிரயோகித்த லெனவறிக. (கக)

அதிகமாவது - ஏது முதலியவற்றுடனே கூட வுதாரண தூடணுவாதங்களுக்கதிகததைப் பிரயோகிக்கை யெனவறிக.

புனருத்தமாவது- சத்தத்தினாலேதான் அத்தியாகாரத்தினாலே தானசொனன வசனங்களைப் பிரயோசன மின்றியில் மீளவு மதனையே சொல்லுகை யெனவறிக. (கங)

அந்நுபாடணுவது - வாதியானவன் சொன்னபொருளக ளைச் சபையிலிருக்கிறவர்களுக்கு அநுவதித்த சதந்தரத்தை நானறியேனென்னுமல் சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (கச)

அஞ்ஞானமாவது - வாதியும் சபையிலுள்ளவர்களும் வாக்கியார்த்தத்தை யறியாதிருத்தலெனவறிக. (கரு)

அப்பிரதிபையாவது - வாதிசொன்னதற்குத் தானுமங்கீகரித் திருக்கையினுலு மதற் குத்தரஞ் சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (கசு)

விக்ஷேபமாவது - வாதியானவ னுனறைச் சொல்லத் தொடங்கி, யதனைமறந்து, வேறொரு வியாசசியத்தையிட்டு அதைச்சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (கஎ)

மதாநுக்ஞையாவது - வாதியானவன் தன்னுடையமதத்துக்கு வருந் தூடணம் பரிகரியாமல், பிரமதத்துக்கு இட்டதைத் தூடணமாகச் சொல்லுகை யெனவறிக. (கஅ)

பரியநுயோச்சியா பேக்ஷணமாவது - வாதம்பண்ணவந்தவிடத்து அந்தவாதம் பிறனுலே நிக்கிரகிக்கப்படுகையி னுனும் நிக்கிரகிக்கப்பட்டோமென்று பரிபவமின்றியிருக்கை தானெனவறிக. (ககூ)

நிரனுயோச்சியாநுபோகமாவது - நிக்கிரகத்தாற் ப்ராப்தனுகாதவனை நிக்கிரகஞ் செய்யவேணுமென்று நிக்கிரகிக்கிறது. ஏவப்படாதவனை யேவுதலெனவறிக. (உ0)

அபசித்தாந்தமாவது - ஒருசித்தாந்தஞ் சொல்லத்தொடங்கி யதற்கு விருத்தமாயிருக்கிற சித்தாந்தவசநஞ் சொல்லுகை யெனவறிக. (உக)

எத்துவாபாசனுவது - அவாந்தர பேதங்களுடனேகூட அசித்தாதிகளான பஞ்சரூபப் பிரகாரமான யாதொருரூபங்க

ளாலே காணப்பட்டிருக்கிறதோ அவைக ளந்தந்த ரூபங்களிஞலேதானே யெனவறிக. (உஉ)

இப்படி நிக்கிரகத்தான மிருபத்திரண்டையு மறிக.

அளவைகாண்டலென்றதுமுதல் ஈண்டுப் பக்கப்போலியீறுக வளவை பதினுலுக்குப் பிரமாணஞ் சித்ததந்திர மெனவறிக

அளவைப்பிரமாண முடிந்தது

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேலநுமானப்ரமாணங்கள வயாத்திபை நன்ருகவறிந்து நிாததோஷமாக ப்ரயோகிககுஞ் சாதநமானது சாத்திய சமாதநனத்திற் பரியாப்தமாம். யாதொருமார்க்கமேனும் வ்யாத்தியங்கம்வரு மநுமானத்தைககூறி லஃதேதுவாபாசனும். இஃதநுமானத்திற்கு முதற்றூஷணமாகலின பக்ஷஹேது திருஷ்டாந்தங்களை யவிரோதமாக ப்ரயோகித்து வாதகதையிலும பஞ்சாவயவ பௌர்வாபரிய விபர்யயவாதியான நிகிரகஸ்தாநங்கள வாராமற் கூறவேண்டும். ஆகையாற் பக்ஷாபாசாதிகளுக்குத தொகையாகப் பௌஷ்கராநுசாரமாகத் தோஷங்களினது ஸ்வரூபங்கூறுகின்றது.

* தகூ-கும ஃலஷெ/ரா — [Grantha verse, illegible]

ஈண்டு பக்கப்போலிநானகு - [ஈண்டு-இவ்வடத்து] இவ் வநுமானத்திற் பக்ஷலக்ஷணம் சேஷமாக வில்லாமையிருந்து

மேகதேசத்தினூற் பக்ஷம்போற்காண்பித்துப் பரீக்ஷித்தளவிற் பக்ஷமல்லாமற்போம் பக்ஷாபாசநானகு. [ஆபாசம் போல எனபது பரியாயநாமம்]

அவையாவன:—

ஓரிடத்திற் பக்ஷமில்லாமையினூலே
ஓரிடத்திற் பக்ஷத்தன்மையில்லாமையினூலே [லே
ஓரிடத்திற் பக்ஷம் பக்ஷத்தனமை யிரண்டுமில்லாமையினூ
ஓரிடத்தி லிரண்டுமிருந்தும் வயாத்தியில்லாமையினூலே

இவற்றுள பக்ஷமில்லாமைக் குதாரணம்.—ஆகாயத்தாம ரை வாசனையுள்ளது; தாமரைத்தனமையால் குளத்திலுண்டான தாமரைபபோல வெனபது. (க)

பக்ஷத்தனமை யில்லாமைக்கு - உ-ம். ஆன்மாநித்தியன அனுருபமாகலினெனபது. (உ)

பக்ஷம் பக்ஷத்தன்மை யிரண்டுமில்லாமைக்கு-உ - ம். முயற்கோடு காதமுள்ளது, ப்ருதிவி விகாரமாகலினெனபது (ங)

பக்ஷம் பக்ஷத்தன்மை யிரண்டுமிருந்தும் வயாத்தியில்லாமைக்கு - உ-ம். ப்ருதிவிநித்யம், கண்ணிற்கு விஷயமாகலினெனபது. (ச)

இநநான்கு முபலக்ஷணம்.

'இவ்வாறுவந் ததுழி வந்துழி யுய்த்துணர்க,—

ஏதுப்போலியொருமூன் றும்வேண்டுமெழுமூன் றுகும்-எ து. ஏதுலக்ஷணமில்லாதிருந்த மேதுப்போற்றோனறி பேதுவல்லாமற்போ மேதுவாபாசனுவது, முன்னே அசித்தன விருத்தன் அநைகாதிநகனென் று மூன் றுவிதமாய் மேலுமிவற்றிற் சிறிது பேதமாய்க் காலாத்தியாபதிஷ்டன், ப்ரகரணசமனென் றிரண்டுங்கூடி யைந்துவிதமா யிவைக ளவாந்தரபேதங்களினூ லிருபத்தொனறும்.

அவைவருமாறு:—

ஆகாசத்தாமரை வாசனையுள்ளது, தாமரைத்தன்மையால், தடாகத்தாமரைபோல, இதற்குப் பக்ஷமாகிற ஆகாயத்தாம ரையில்லையாகலின் ப்ரதமமான வாசரயாசித்தன். (க)

கடமுதலானவை பரமாணுரூபங்களாகக் கூடும், அநித்தி யத்தனமையால். பாஞ்சராத்ரிமதத்தி லானமாவைப்போல என்றால் சாவசம்மதமா யநித்தமாயிருக்கிற கடத்தி னித்தியத் தனமை யேதுஸ்வரூபத்தினால் சித்தமாகலின ஸ்வரூபாசித் தன. (உ)

சத்த மநித்தியம், கண்ணிற்குத்தெரியுங் குணமாகலின; ரூபம்போல இந்த கண்ணிறகுத தெரியுமெனகிற விசேஷ ண மேதுவி லசித்தமாகலின விசேஷணாசித்தன. (ங)

சத்தம் அநித்தியம, அறிவிற்கு விஷயமான திரவியமாக லின; கடம்போல இந்த விசேஷியமாயிருக்கிற திரவியத்த னமை யசித்தமாகலின விசேஷியாசித்தன் (ச)

மேலும் விசேஷண விசேஷியாதி யென்கிற வாதிபக்ஷ த்திலும், அவயவரூபமென்கிற பக்ஸ்வாரஸ்பத்திலும், இவவிருத்தத்தி னிருபத்தோனறெனறு கணக்காயிருக்கையி லும், விருத்தன அநைகாந்திக னைதுக்கி யசித்தன பதினறுக் கு முதற்சொன்ன நான்குநீங்கலாக நின்றபனிரண்டும வருமா றுகூறுவார்,—

கட மநித்தியம் குணமாயு மிந்திரியங்களுக்கு விஷயமா காமலு மிருத்தலின, விசேஷணமாயிருக்கிற குணத்தனமையு ம் விசேஷியமாயிருக்கிற விந்திரியவிஷயமாகாமையுஞ் சித்த மாகலி னிந்த யாசித்தன. (க)

சீவனுடைதேகமு மநித்தியம், காரியமாகலின், கடம்போ ல, இது பக்ஷமாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஜீவதேகங்களுள் ஜீ

வனிடத்திற் காரியத்தன்மை யேது அசித்தமாகலிற் பாகாசித்தன. (உ)

தேவதத்தன் பகுதனமுள்ளவன், அதற்கேதுவாகிய வதிருஷ்டமுள்ளானாகலின யஞ்ஞதத்தன்போல, அதிருஷ்டமுளானெனகிற ஹேது நம்மா லறிபொணாதாகலி னிஃ தேதுவஞ்ஞானாசித்தன (ங)

இப்போ திவ்வாகாயத்திற் பரமாணு வொருக்காற் றிரவியத்தையுண்டாக்கும் பரமாணுவாகலின, கடத்தை யுண்டாக்குகிறபரமாணுப்போல ஆகாயமிடமாயிருக்கிற வேதுவுக காச்ரயமாயிருக்கிற பரமாணுவிஷயமான ஞானமின்மையி னிஃ ததிகரணஞ்ஞானாசித்தன. (ச)

எல்லாம்க்ஷணிக மசத்தாகலின்,நீர்க்குமிழிபோல;அசத்துக்கும் க்ஷணிகத்திற்கும் வியாத்தியைப்பிரிவிக்கிற பிரமாணமில்லாமையி னிஃதுவியாப்பியத்து வாசித்தான். (ரு)

கருப்பத்திலிருக்கிறவன கறுத்தவன மயித்திரைபிள்ளையாகலின முனபிறந்த மயித்திரை பிள்ளைபோல கறுப்பைச்சாதிக்குங்காற் சாகாதியாகார பரிணாமபேதமெனகிற வுபாதியுண்டாகலி னிஃ தௌபாதிக வியாபபியத்து வாசித்தான (சு)

யாகமுதலியவை சுவர்ககசாதகங்களல்ல கிரியையாகலின்:ஹீன கிரியைபோல இதற்குச் சாத்திய மாகமத்திலுற பாதிதமாகலி னிஃ தாகம பாதித விஷயசாத்தியாசித்தன (எ)

கவயமெனபது பசுவுக்குச்சமானமல்ல வஸ்துவாகலின,இதற்குச் சாத்தியமுவமானததிலுற் பாதிதமாகலி னிஃ துவமான பாதிதவிஷயசாத்தியாசித்தன். (அ)

நூறுவருடஞ் சீவித்திருக்கிற தேவதத்தன் வீட்டினுமில்லை வெளியினுமில்லை, பிரத்தியக்ஷமாகத் தோற்றுமையின இஃ தா த்தாபத்தியினுற் சாத்தியம் பாதிதமாகலின் அர்த்தாபத்தியபாதித விஷய சாத்தியாசித்தன். (கூ)

விஶ்வமானது சந்தானபரம்பரையாயிருக்கும், வஸ்துவா கலி னெனகிற ஹேது தன்சாத்தியசாதனத்தி லப்பிரயோசக மாகலினிஃது நித்திய வசிரனென்கிற பிரயோசகாசித்தன(க0)

சகதம் அநித்தியம், செய்யப்படுதலின, கடம்போல- எனபுழி யிஃது மீமாம்ச கர்மத்த்திற் செய்யப்படுகிற ஹேது அசித்தமாகலி னிஃது தந்நியதாசித்தசன. (கக)

ஆகவசித்தபேதம் - கரு.

ஆத்மாவிபுவல்ல - கேசத்தி லடங்காமையின் என்னுமே து பக்ஷமாயிருககிற வாத்மாவினிடத்தும் விபக்ஷமாயிருககிற வாகாயததினிடத்தும் விபாபபியமாயிருக்கலினிதுவிருத்தன.

விருத்தன - க.

ஆதமாநித்தியன பிரமேயனுகலின, பிரமேயத்துவமென கிறவேது மூனறுபக்ஷத்தினு மிருக்கலினிது சாதாரணைகாந்திகன. (க)

இதனு லசாதாரணைகாந்திகனுஞ் சூசிக்கப்பட்டது. அஃதாவது? பூமி நித்தியம கந்தமுடைமையி னெனகிற வே து தார்ககிகமதததிற் சபக்ஷமசயிருககிற வாகசாதிகளினும் விபக்ஷமாயிருககிற சலாதிகளினு மிராமற் பக்ஷமாயிருககிற ப்ருதிவிமாத்திரத்தி னிருப்பதாகலி னிஃது தசாதாரணைகாந்திகன. (உ)

ஆ அநைகாந்திகன்-உ.

காரியமெல்லா முபாதானமில்லாத வாகந் துக்மாகலி னெனகிறவேது சர்வகாரியததிற்கு முபாதானத்தை யறிவிக்கிற பிரமாணத்தினுற் பாதிதவிஷயமாகலி னிஃது காலாததியயாபதிஷ்டன்.

அக்கினி சூடில்லாதது பதார்ததமாகையால் ஜலத்தைப் போல எனபது சூட்டையறிவிககிற பிரத்தியக்ஷ பாதிதமாதலி னிஃதுங் காலாததியயாபதிஷ்டன.

கன்ம நித்திய மனுதியாதலி னுத்மாபோல வென்கிற வ னுமானத்திற்கு, கனம மநித்திய மனோவாககுகாய வியாபார ஜநயமாகையால் கடமபோலெனகிற வநுமானத்தாற் சாத யன வேறுசாதிககபபடுதலி விருபிரகரணசமன -

ஆ-அநைகாநதிகபேத காலாதயாபாதிஷடன

ப்ரகரணசமன - உ.

ஆ ஏது வாபாசன - உக.

மேல் திட்டாநதாபாசஙகள கூறுகினறது,—

விளங்குவமைப்போலியீரொனபானகாணும் எ-து. உவ மைபோற் பரகாசித துவமாபாசமாகபபோவது, ¶சாத்திய விகலன - ‡சாதநவிகலனென இரண்டுவகையாகப் பதினெண பேதமாம.

அவை வருமாறு.—

¶ சாத்தியவிகலனுவது-தானுண்டெனறு சாதிககிற பொ ருளிலலாமை

‡ சாதநவிகலனுவது-தானசாதிககிற பொருளுககுச் சொ ல்லும் ஹேது இல்லாமை.

சாதருமிய திட்டாந்தத்திற்குச, சாத்தியவைகல்லியம்- சாதநவைகல்லியம உபயவைகலலியம் - ஸ்வரூபவைகல்லியமெ ன நானகுவிதமாம்.

வைதருமியதிட்டாநதத்திற்குச, சாத்தியாபாவவைகல் லியம் - சாதநாபாவவைகலலியம - உபயாபாவவைகல்லியம்- ஆசரயாபாவவைகல்லியமெனறு நானகுவிதமாம்.

அவற்றுள், அநவயதிட்டாநதத்திற் சாதயவைகல்லியத்திற் கு. உ - ம. ஆதமாநித்தியன விபுவாகைல் ஆகாயமபோல இ தறகு வைதிகசைவாதிகளி லாகாயத்திற்கு நித்யதவமில்லாமை

இந்த திட்டாநவயசாத்தியவிகலனே, வெதிரேகதிட்டா நதத்திற் சாத்தியாபாவவிகலன.

அன்வயதிட்டாந்தத்திற் சாதநவைகல்லியத்திற்கு. உ - ம். விமதங்காரியம் பிரதியக்ஷமாகையால் திருஷடம்போல வி

வண் திட்டாந்தமானது சாதகமாயிருக்கிற பிரத்தியக்ஷமல்லா தது.

இதுவே வெதிரேகதிட்டாந்தத்திற் சாதனுபாவ வைகல்லியத்திற் குதாரணம்

உபயவைகல்லியத்திற்கு. உ-ம் விமதங்காரியம் பிரத்தியக்ஷமாகையான மாயைபோல இவண சாதபமாயிருக்கிற காரியத்துவமுஞ் சாதகமாயிருக்கிற பிரத்தியக்ஷத்வமுமில்லை.

இதுவே வைதருமியதிட்டாந்தத்திற்கு முதாரணம்.

ஸவரூபவைல்லியத்திற்கு. உ-ம் விமதங்காரியம் பிரத்தியக்ஷமாகலி ஞகாயபுஷ்பம்போல இவண் திட்டாந்தமாயிருக்கிற வாகாயபுஷ்பமே யில்லை

இஃது வெதிரேக திட்டாந்தத்திற்கு முதாரணம்

அனவயதிட்டாந்தத்திற்குவேறுய்ச்சொல்லுகையு மனனுவயவெதிரேகவியாத்திகளுக்குவேறுய்ச்சொல்லுகையு மவ்வியாத்திகளிற்றனே சாத்தியசாதனங்களை வேறுய்ச்சொல்லுகையுஞ் சாத்தியத்தைச்சாதனமாகச்சொல்லுகையுஞ் சாதனத்தைச்சாத்தியமாகச்சொல்லுகையுமென றனவயானுமானத்துக்குதோஷ மைந்துவிதம்.

இப்படியே வெதிரேகானுமானத்து மைந்துவிதம் ஆகப்பத்துவிதம்.

திட்டாந்த விபரீத யோகத்தியாவது? மலைநெருப்புள்ளது புகையிருலென்று மநுமானத்தி லனவயவியாத்தியைச்சொல்லி மடுவைப்போலவெனகை அவ்வநுமானத்தில் வெதிரேகவியாத்திசொன்னபினபு பாகசாலைபோலவெனகை. அவ்வனுமானத்திற்றனே எங்கேஙெங்கே அக்கினி, அங்கேஅங்கே புகையாகசாலைபோலவென்கை. அவ்வநுமானத்திற்றனே மலை

புகையுள்ள தக்கினியினுலென்று சாததிய + விபர்யயத்திற்குஞ் சாதனவிபரியபதத்திற்குந திட்டாந்தம்.

+ விபர்யயம் திரிபுக்காட்சி

வெதிரேகததிறு மிப்படியே சத்கார்த்கதோஷ வசததி ருறு மனறுவயவெதிரேகத்திறுறு திட்டாநதாபாசம் பதி னெண்விதம்.—

தோல்விததான மிரண்டிருபத்திரண்டாங் கருதில் எ-து. தோல்விததானமாவது விசாரிககுமிடதது † அப்பிரதிபததி - §விப்பிரதிபததியென்று மிருவகைப்பேகத்திறு லிருபததிரண் டாம்; இதற்குத தத்துவாபபிரதிபததியென்று சாமானியலட்ச ணம்.

† அப்பிரதிபத்தி - அர்த்தந்தெரியாதது, விப்ரதிபத்தியா வது-வேறேயொனறுகச் சொல்லுகை.

சததமநிததியம் இநதிரியகிராஹ்பமாகலின், கடம்போ ல; என்னுமனுமானத்திற்குப் பிரதிவாதி இந்திரியககிராஹிபமா னது நித்தியமாயிருக்கிற சப்கதவஜாதிபோலே வியாதகமா யிருக்கையினிவவேது விபிசாரிபெனறு தூஷித்தவுடனே யா கில் சததநதானு மநித்தியமாகிடுமெனபது பிரதிஞஞாஹானி யெனனு நிககிரஹஸ்தாநம். (க)

வர்ண மநிததியஞ் சுரோததிரேந்திரியக் கிராஹ்யமாகலி ன்சத்ததவசாதியைபபோலவெனகிற வநுமானத்திற்கு? தவ னிகளுட † னவ்வியாத்தியாயிருததலின் னவ்விபிசாரியெனறு தூஷித் தவளவில் ஆகில் த்வனிகளோடு வர்ணங்க ளநிததியமெ னபது பிரதிஞ்ஞாநதரமெனனு நிககிரகஸ்தாநம். (உ)

† அவ்யாத்தி - பிரிக்கக்கூடாதது.

குணத்திற்குவேறுயது திரவிய மதற்குவேறுகாமையின் ரூபத்தைப்போலென்றது குணத்திற்குவேறெனகிறபிரதிஞ்

ஹுக் கதற்குவேறுகாமையி னென்பது விரோதமாகலி னிஃது பிரதிஞ்ஞாவிரோதமென்று நிக்கிரகஸ்தாநம். (ங)

சத்தமான துநித்தியம் §வியாபாரஜந்யமாகலின ஆகாசம்போலெனபுழி யனித்தியத்தோடு ¶வியாத்தமாய் வியாபாரசனனியத்துவமானது நித்தியதவத்திற் கெங்ஙனமேதுவாமென்று தூஷித்தளவில் வியாபாரசனனியமென்று நாஞ்சொல்லவில்லையெனபது பிரதிஞ்ஞாசன்னியாசமென்று நிக்கிரகஸ்தாநம். (ச)

§ வ்யாபாரஜந்யம்-தொழிலாற்பிறந்தது, ¶ வ்யாத்தம்-கூடினது

சத்தமநித்தியம் நாம்முதலானது பாக்யேந்திரிக் கிராகியமாகலி னிவ்வேதுநித்தியமாகிய சதத்த்வஜாதியோடு வ்யாத்தமாகலின விபசாரியென்று தூஷித்தவளவிற் சாமாந்யவஸ்துஜாதியுள்ளதாயுமெனகிற விசேஷணத்துட னவ்வேதுவைச் சொல்லுத லேதுவந்தரமென்று நிக்கிரகஸ்தாநம். (ரு)

சத்தமநித்திய மிந்த்ரியக் கிராஹியமாகலின் கடத்தைப் போலவெனற விவவநுமானத்திற கேதுவான விந்த்ரியக கிராஹியத்துவமானது நிததியமாயிருககிற கடததுவ ஜாதியோடு விபசாரியென்று சொன்னவளவி லிச்சத்தமாகாசத்திற்குணமாகாசத்திலுற் க்ரஹிக்கப்படுஞ் சமவாயசம்பந்தத்திலு லச்சமவாய சம்பந்தமு மநித்தியமென்று ‡ ப்ரகிருதோபயோகியாகாதவாக்கியத்தைப் பிரயோகிப்ப தர்த்தாந்தரமென்று நிக்கிரகஸ்தாநம். (சு)

‡ ப்ரகிருதோபயோகி-முன்சொன்னதை.

கட மநித்தியம் அகார ககார யகார ரேபாத்மகமா யிருக்கிற சத்தமான தகார்ய ரூபமாயிருக்குமெனனும் ப்ரகிருதார்த்தத்தைச் சொல்லமாட்டா தசத்தத்தைச்சொல்லுகை நிரர்த்தகமென்று நிக்கிரகஸ்தானம். (எ)

வாதியானவன் மூன்றுப்ரகாரஞ் சொல்லியிருக்கையிலு மத்தியஸ்தருக்கும் ப்ரதிவாதிக்கு மர்த்தந்தெரியாத சதரரு சொல்லுகை யவிஞாதார்த்தமென்னு நிக்கிரகஸ்தானம்.

அஃதாவது- *ஸ்வேதோயாவதியென்கிற வாக்கியத்திற்கு வெள்ளைநாய் வழியேபோகிற தென்றும், வெள்ளையாயிருக்கிற குதிரைபோகிற தென்றும்,ஸ்வேதனென்னு நாமமுடைய புருஷன் போகிறானென்று நிச்சயிக்கப்போகா வாதத்தைப் பிரயோகிக்கை (அ)

* ஸ்வேதேயாவதி-வெள்ளைபோகிறது.

விசேஷண விசேஷ்யபாவத்தினு லந்வயம்பண்ணுகைக்கு யோக்கியமாகாமலு மொன்றிற்கொன்ற †ஆகாம்க்ஷை சந்நிதியோக்கியதை யிவைகளன்றியிருக்கும் வாக்கியத்தையும், அஸம்பந்தமாயிருக்கிற வாக்கியத்தையும் சொல்லுகை யபார்த்தகமென்னு நிக்கிரகஸ்தானம்.

† ஆகாம்க்ஷை சந்நிதியோக்யத்தை - பதசமூகம் வாக்யசமூகம்

அஃதாவது- பத்துமாதுளம்பழம், ஆறப்பம், ஒரு குழிடாடுதோல், மாமசபிண்டம், இந்த சல்லடம் குரியுடையது,ஸைதரிபகருதனென்கிற புருடனுடைய பிதா பராதிசீனனென்றும், அசந்மோடையிலுண்டு, குளித்துப்போகிறான், என்னும் வசனம்போ லொத்தவாக்கியம் பரயோகிக்கை. (கூ)

ப்ரதிஞ்ஞையாதி யவயவங்களையு மவற்றி னம்சங்களையுங் கரமந்தப்பி முன்பின்னாகச்சொல்வ தப்ராப்தகாலமென்னு நிக்கிரகஸ்தானம்.

அஃதாவது? புகையினு லடுக்களைப்போல மலையினு நெருப்புண் டென்பதுபோலச் சொல்லும் வசனங்கள். (க0)

பாதிஞ்ஞை முதலிய வவயவங்களுக்குட் சிறிதுசொல்லியும் மறாமைசொல்லாமை * நயூநமெனனு நிக்கிரகஸ்தானம்
மலைநெருப்புள்ளது புகையினால் அடுக்களைபோல வென்று சொல்லி மற்றதுசொல்லாமை. (கக)

* நயூநம-குறைவு
உபயோகமாயுங் கூட்டவுடைத்தாயு மிருக்கிற சொற்களைப் புனருத்தமாகச்சொல்லுத லதிகமெனகிற நிக்கிரகத்தானம

அதாவது பர்வதமானது வக்கினியுடையது, புகையும் வெளிச்சத்தையு முடைத்தாகையால் எப்படியானால்? அடுக்களை - சொல்லனுலைமுழுதுகள்போல (கஉ)
வெளிபாயிருக்கிறவர்த்தத்தை ப்ரயோசனமில்லாமல் திருப்பியும் வேறொரு சதங்கொண்டு இரட்டித்துச் சொல்லுதல் புனருத்தமெனகிற நிக்கிரகத்தானம்.
அஃதிரண்டு விதமாயிருக்கும் சத்தத்திலேயு மர்த்தத்திலேயு முந்தின வித்தியுஞ் சத்தமனித்தியம இரண்டாவதனித்தியஞ் சத்தநாசமாயப்போம (கங)
வாதியினாலே சொல்லப்பட்டு வறிவுடையவனாலே யறியப்பட்ட வாக்கத்தை யுடைய சத்தத்தை மூடனாயிருக்கிறவன் வனசொன்னபடி திருப்பச்சொல்ல வறியாமலிருத்தல் கூடச் சொல்லாமையெனகிற நிக்கிரகத்தானம். இதுவேஅநநுபாடம்.
வாதியாற் சொல்லப்பட்டு மத்தியஸ்தராற் பொருளறியப்பட்டு மறுபடி வாதியினாற் சபையாராற் சொல்லப்பட்டுஞ் சொல்லகப்படாயு மிருக்கிற சொல்லுக்குப் பதில்சொல்லாமை யநநுபாஷணமெனனு நிக்கிரகஸ்தானம.எனபதுமொன்று.(கச)

வாதியினாலே சொல்லப்பட்டு வறிவுடையவ னறிந்திருந்தாலும் வாதியினுடைய பாஷ்யார்த்தத்தை யெப்படிதெரிஞ்

அதில்லையென்று ப்ரதிவாதிசொல்லுதல் அக்கியானமெனகிற நிக்கிரகஸ்தானம். (கரு)

வாதிமூன்றுதரஞ் சொல்லி மத்தியஸ்தர் பொருளறிந்திருக்கையிலும் அப்போது ப்ரதிவாதி நானறியவில்லையென்று கனவறிபாமையை வெளிப்படுத்துகிறதே அப்போதவனுக்கப் பிரதிபையென்னு நிக்கிரகஸ்தானம.

அஃதாவது? தேவதாத இப்பாகம் செய்வோர்போற் பேசாதிருக்கை, இராஜகார்யஞ்சொல்லுகை, ஸ்லோகமுதலானவை படித்தல், மயிராற்றுதல், ஆகாசம்பார்க்கை, தலையிலெழுதுகை முதலியவைகளைச் செய்கை (கசு)

வாதம் பண்ணவேண்டுமென்று வந்த வாதி, ப்ரதிவாதிகளிலொருவன் வாதமாரம்பித்தபின்பு, காலதாமசம்பண்ண அதற்காக மத்தியஸ்தராயிருக்கிற வித்துவாமிசர் வரவில்லையென்றும், சபைக்கு நாயகனாயிருக்கிற விராஜா வரவில்லையவன் வருதற் கேதுவாகிய வெககாலையினைத் தந்தருளு கேளாமென்றும், காலக்ஷேபம்பண்ணுவது விக்ஷேபமென்னு நிக்கிரகஸ்தானம. (கஎ)

தன்னு சித்தாந்தத்தி லெதிராளிசொன்ன தோஷத்தை நீக்காம லெதிரிக சித்தாந்தத்திலேற் றன்னிஷ்டத்தைக் காட்டன மதானுஞ்ஞையென்னு நிக்கிரகஸ்தானம்.

அஃதாவது? சிலர் தனக்குச் சோரத்தன்மையைப் பொருட்படுக்கொண்டு ப்ரதிவாதியைப்பார்த்து புருஷனுடையாற சோரத்தன்மை யுனக்குண்டென்றுசொல்ல, அவனேவனுனியு ஞ் சோரனென்றுசொல்லுகை (கஅ)

ப்ரதிவாதியானவ னிக்கிரகயோக்கியமான வாக்கியத்தைப் பிரயோகித்திருக்கையிலு மதைநிர்த்தாத வறியாமையாத

னிக்கிரகித்துப் பரியாசம்பண்ணுதிருப்பது பரியநுயோச்சியோ பேக்ஷணமென்னு நிக்கிரகஸ்தானம். (௩௯)

வாதியானவ னிக்கிரகஸ்தானத்திற் கிபோக்கியமல்லாம ற்றருந்த வர்க்கியஞ்சொல்லியிருக்கவு மாபாசமாக நிக்கிரகத் தைச்சொல்லிப பரியாசமபண்ணுகை நிரநுயோசசியாநுபே க்ஷண நிக்கிரகத்தானம. (௨0)

யாதாவதொரு சாஸ்திரத்தின சிததாந்தத்தைக்குறிதது வாதமுண்டாயிருக்கையி னடுவிற் சிததாநதவிரோதமான வாத் தத்தை யொப்புககொள்ள லபசிததாநதமென்னு நிக்கிரஹஸ் தானம.

அஃதாவது? மகத்தாதியா யிருக்கிற விகாரங்க ளேசப் பிரகிருதியி லுணடானவைக ளேகரூபமாக காணகையின ஏக ஜாதியாயிருக்கிற மண்ணுண்டையி லுண்டான கட மனன்ன து விகாரமா யிருக்குமாபபோலவென்ற சாங்கியனை; ப்ரகிரு தியாவதேது விகாரமாவதேதென்று கேட்டுழி, யாதொனறிலி ருந்து மசநதுக்களாயிருக்கிற விகாரங்க ளுண்டாகின்றன வ துப்ரகிருதி யாவை சில வுற்பததியு நாசமு முண்டாயிருக்கி ன்றன வவை விகாரங்களென றுததரஞ்சொன்னாஞகி லவது க்கசததகாரியாங்கீகாரமாகிய வபசிததாநதமென்னு நிக்கிரகஸ் தானம. (௨௧)

உஉ - வது எத்வாபாசன உதாரணம் ப்ரதிகளில் விட ப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குதாராணம் மறைஞானதேசிகரு ரையாற் காண்க —

இவை யாண்டு மொழிவர்-இவ்வாறுசொன்னபக்ஷாபாசம் ஏதுவாபாசம் உவமாபாசம்×பராஜயஸ்தானமென்னு நான்கு

லக்கையின் பேதங்களையு முண்மையா யறிந்து வாதசமயத்திற் குற்றங்களவாரா தறிந்தோ ருரைப்பர்.—

× பராஜயம் - நிக்ரகம்.

அவையெல்லாமடக்கி லறுபதனைந்தாகும்-இந்நால்வகையிற் பேதத்தொகையுமாபி னறுபத்தைந்தாமென றிதனபொருள்.

மேலிச்சாஸ்திரம் பனிரண்டுசூத்திரத்தினும் பூர்வபக்ஷமாகச் சொன்னவிடமெல்லா மித்தோஷங்களினு னிராகரித்தலையுஞ் சித்தாந்தத்தி லித்தோஷங்களில்லா துரைத்தலையுங் கண்டுகொள்க.

அளவை காண்ட லநுமான மாகம
முளவை மேலுமா செய்வ திதற்குளாம்
விளைவு தோன்ற விளம்பின னன்பாக
டெளியு மாறு சிவாக்கிர யோகியே

இவ்வுதாரணங்கள் சமஸ்கிருதவாக்யப் பிரயோகங்களாகச் சிலப்பிரதிகளி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளை முறையானேகுறிப்பிட்டு கீழடியிற் றனியே சேர்க்கப்பட்டது.

வருமாறு —

* தத்ராதௌ ந்யாயாவயவேஷு — பக்ஷ லக்ஷணம் ஸஹிதாவி பக்ஷபக்ஷாவஹாவஸாநா: - பக்ஷாவஹா ஸாஜதி.

பக்ஷாபாசம் - ௯ -உம், அவற்றி னுதாரணமும்.

க்ருதிஸ் பக்ஷாஹாவாஸ்- க்ருதிஸ் பக்ஷய ஹ்ஸாஹாவாஸ் க்ருதிஸ்-பக்ஷபக்ஷ யஹ்ஸவ யோ

[illegible]

[illegible] க

[illegible] உ

[illegible] ௩

[illegible] ௪

ஏதுவாபாச - ௪ - உம், அ-உ-ம்

[illegible]

[illegible] க

[illegible] உ

[illegible] ௩

[illegible] ௪

அசித்தபேதம் - கஉ - உம், அ-உ-ம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨
[illegible]
[illegible] ௩
[illegible]
[illegible] ௪
[illegible] (௫)
[illegible]
[illegible] ௬
[illegible]
[illegible] ௭
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௦
[illegible] ௧௧

விருத்தன - க் - உம், அ-உ-ம்.

[illegible] ௩௰

அநைகாந்திகன - க - உம, அ-உ-ம்.

[illegible] ௩௧

காலாத்யயாபதிஷ்டன - க - உம, அ - உ - ம்

[illegible]

[illegible] க

பரகரணசமன - க - உம், அ - உ - ம்.

[illegible]

[illegible] உ

* [illegible]

[illegible]

திடடாந்தாபாசங்கள் - உஉ - உம், அ-உ-ம்.

* [illegible]

இந்த்ராங்க - சாத்திபவிகல - ச - உம், அ - உ - ம்

[illegible] ௧

[illegible] உ

[illegible] ௩

[illegible] ௪

[illegible]

மேல் நிக்கிரஹஸ்தாநம் - உஉ - இ உ - ம்.

[illegible] ௧

[illegible] ௨

[illegible] ௩

[illegible] ௪

[illegible]

த்ருத்தேகஸ்ய ஹேதோர் ஸ்வார்த்தேந வ்ருத்தி ரஜதி தோஷஹேதோ ஸார்த்தந்ய பேக்ஷத்வஸ்த்ரீதி விசேஷணப்ரேக்ஷணம். ௫

உபக்ராந்தஸ்ய ஹேதோர் நிர்தோஷணஸ்ய ப்ராந் ப்ரயோக்தஸ்ய தஸ்ய வசநம் - ஸ்மார்த்தநாம் நிக்ர ஹஸ்தானம் ஸமித்ருஷ்டாந்தே ப்ரத்யக்ஷாத் யத்ர ஸ்யாத் ஸ்வார்த்தேந வ்ருத்திர் ஆஸீத ஜதி நிஷ்பத்தி ஸமாகாரா நிர்ணாதே ந ச ந்யாய்ய தே ஸமவாயஸம்பந்தேந ஸமித்ருஷ்ட ஸம்பந்த இதி. ௬

ஸாதகம் பதம் ப்ரயுஞ்ஜாநஸ்ய வாதிநோ நிர் ஸ்யாத்காராத் நிக்ரஹஸ்தானம் பவதி. ௭

வாதிநா த்ரைரூப்யஹீனோ ஹேது: ப்ரயுக்தே ப்ரதிவாதிநா ச ஸாதநாபாஸ ஸாதநா தோஷம் நாம நிக்ரஹஸ்தானம் - தத்வபரிஜ்ஞாநாபாவாத் வ்ரா ஜோஹாதிநா ப்ரயுக்தம் ஸ்வதோஷாயாவத்தீதி வாக்ய தோஷாஜந ப்ரயோஜநவஸாத் ஸாம்யகம் வாக்ய ரூபம். ௮

பதஜாதம் வாக்யஜாதஜந்மிதம் - பாஸ்யகம் விசேஷண விசேஷ்யபாவேநாந்விதம் - யோக்யதா

[illegible] ௧

[illegible] ௰

[illegible] ௧௧

[illegible] ௧௨

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹-
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂. ௧௭

[illegible]
[illegible]
𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௮

[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ௧௯

[illegible] 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁-
𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂. ௨0

[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நாமவம்தோ ஹாவாவிகாராஜதி வஷ திரதவ ஹவஸ
காயஹவாஷ வஸித ஹாஷாஷவஹிஸாஜராஜதி. உக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

காண்டன முதலிய வளவைகளின இலக்கணங்களைக்கூறி யநுமானப் பிரமாணத்தில் வரு மாபாசங்களைச சொல்கின றார்.

ஈண்டு - அநுமானப் பிரயோகம் பணணுமிடத்து,—பக்க ப்போலிநானகு-முனசொனன பக்கமபோலத்தோனறி யல்ல வாய்ப்போம பக்கபாசம நானகு,—ஏதுப்போலி யொருமூன ரும்-முன சொனன வேதுபபோலத் தோனறி யல்லவாய்ப் போமேது வாபாச மூனறும். அநத மூன்றுநானே,—எழுமூ னறுவேண்டும - இருபத்தொனறுக விருமபப்படும்,—விளககு முவமைப்போலி - முனசொனன திருட்டாநதமபோலத் தோ னறி யல்லவாயப்போம திருட்டாந்தாபாசம,—ஈரொனபா ன காணடு - பதினெட்டாகப் பார்ப்போம்,—தோல்வித் தானமிரணடு,—நிக்ரகத்தானமிரணடும்,—கருதில் - விசாரிக்கி ல்,—இவை-இநத நிக்கிரகத்தானஙகள,—இருபத்திரண்டாம- இருபத்திரணடாம்,—தணடு மொழிவர் - இவற்றினமேலுஞ் சொல்வாரகள,—இவையெல்லாம்-முனசொல்லிய பக்கப்போ லி முதலிய வெல்லாம்,—அளக்கில் - பகுப்புத்தொகை பண் ணிப் பார்க்கில்,—அறுபத்தைநதாகும் - அறுபத்தைந்தாம.

இவற்றிற குதாரணங்கள காட்டில் விரியும. திருமறைஞா னதேசிகரது விரிநத உரையில் முதிர்ந்தோர் காண்பிக்க வொ ருப்ரகாரங் காண்க.

இப்படி யளவைகளின திலக்ஷண மறிவிக்கப்பட்டபடியால் நேத்திர முதலிய விந்திரிய விளக்கு, புகைமுதலிய காரியலிங்கவிளக்கு, சிவாகம முதலிய சத்த விளக்கு, இந்த மூன்றுவிளக்கிற் பின்முன் கோத்த சிவசத்தி விளக்கு

இந்த நான்கு விளக்குக்களோடு விளக்க விளங்குஞ் சம்பந்த வதிபாகுஞ் ஜீவான்மசிற்சத்தியும் ஜீவன்முத்தான்மசிற்சத்தியும் கவிழ்க்கி இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமென்றும், அநுமானப் பிரமாணமென்றும், சத்தப்பிரமாணமென்றும், ஜீவன் முத்தான்மசிற்சத்தி மாத்திர யோகிப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமென்றும், தடத்த லக்ஷணமா முபாதிபாகுணகாயுள்ளொருஸ்வரூப லக்ஷணப் பிரமாணமாயிருக்கும்.

ஆதலால் அந்த நான்கு விளக்குந் தனது தனது சாமாத்தியமுறைமையில் மலவிருளினது வாசனைபோக ஜீவான்ம ஜீவன்முத்தான்ம சிற்சத்திப் பிரமாணத்தை விளக்கு முபகாரத்தாலவாகளைக் குறித்த துபகாரோப காரபபிரமாணம், சிவசத்தி சிவனைமாத்திரம் குறித்து முக்கியப் பிரமாணம், நிருபாதிகமாய் நிரபேக்ஷமாயிருக்கும்படி இரும்புந் திரும்பச சிவசத்திவிளக்கு விரும்பாம லொருங்கே சிவசத்தி விளக்கினால் விளக்கப்பட்டுச் சுவயம் பிரகாசமாய் நிரதிசயமாய, சிவன்முற்ற சர்வபதார்த்தப பிரத்தியக்ஷியாயிருக்கின்ற சிற்சத்திப பிரமாண மொன்றுமாத்திர முடையனாய், நிரபேக்ஷனாய சிவதல்லிட சிவனாயிருக்கின்ற முத்தான்மாவைக் குறித்ததுச சிவசத்தியுபகாரோபசாரங்களினாலும பிரமாணமன்று சிவனுக்குமப்படி வேறொரு சிவசத்தி பிரமாணமாய் வருமதனால் லநவஸ்தைபடா மாதலால்.

இப்படியிருக்கச் சிலர் ஆனமாவுக்குப் பெத்தாவத்தையிற் சிற்சத்தியினது வித்தியாதத்துவ கலுஷிதாம்சம் பிரமாண

ரூபம், வித்தியாதத்துவ கலுஷிதமல்லாத அம்சம் பிரமாதிரு
ரூபம். அதனால் முத்தியவஸ்தையிற் பிரமாதிரு ரூபமாத்திரமே
பிரமாண ரூபமில்லை யாதலான முத்தான்மாவுக்குச் சிவனைப்
பார்க்குமிடத்துச் சிவசத்தியே பிரமாணமென்றும், சிலர் ஆ
ணவ முத்தான்மாக்களிருவர்க்குஞ் சிவசத்தி முக்கியப் பிரமா
ணமென்றும், சங்கிராந்தவாதி-ஆவேசவாதி-பிரயோச்சிய காத்
திருத்துவ வாதி-மதமென்கின்ற மும்மதப் பிசா சாவேசிகளா
ய்ப் பிரஞ்ஞையின்றிப் பிரலாபிக்கின்றார்கள், அவர்கள் சுத்த
சிவ சித்தாந்த மந்திரவாதிகளா லந்தப் பிசாசோட்டப் பிரஞ்
ஞை பெறுவார்கள்.

அந்த மந்திரவாதிகள் மந்திரோபதேசமாவது, வித்தி
யாதத்துவ கலுஷித ஸ்வரூபம் பிரமாண லக்ஷணமென்று பேசு
தன்னறன்று, அது சிவசத்திக் கில்லாமையாற் சிவசத்திப் பிர
மாணமே யில்லையாமென்று சிவனுக்கும்; முத்தான்மாவுக்கும்
பிரமாணக் கண்ணில்லாமையால் அந்தகர்களாய் விடுவார்களா
தலால்.வேறொரு பிரகாரத்தினாலே சிவசத்திப் பிரமாணமுண்
டென்றால், அது சிவனுக்கு முத்த சிவன்முதற்பொருள்களைப்
பார்க்குமிடத்துப் பிரமாணம், முத்தான்மாவாகிய சிவனுக்குச்
சிவன் முதற்பொருள்களைப் பார்க்குமிடத்துப் பிரமாணமன
று. ஆயிரம் விளக்கு வந்தாலு மந்தகனானவன் அந்த விளக்குக்
கொண்டு பொருள்களைப் பார்ப்பதின்று; அந்த விளக்கினால்
விளங்கிய கண்ணுள்ளவன் அந்தக் கண்கொண்டு விளக்கையும்
பொருளையும் பார்ப்பன.

பின்னுமொன்று—சிவசத்தி சிவனுக்குக்கண்.அது பிறகண
ணாதலால் முத்தான்மா அதுகொண்டு சிவன்முதற்பொருள்களை
ப்பாரான். பார்ப்பானாயினும்,பார்த்தற் கிரியைப் பிரமிதப் பிர
யோசன மவனதன்றாம். சிவானன்னிய வைக்கியத்தினால் அக்

தப பிரயோசன மவனதாமென்னில்? அது கூடாது. சிவனுடைய
பிரீயம சிவசமான சாதியாகிய சிவசாதிருசியம வேமெனு
ணன்றென்று சித்தாந்த சிகாமணி பிரமாண தீபிகை முதலான
வைகளிலே அநேக பிரகாரத்தாற் சாதிக்கப்பட்டிருக்கையால்,
சிவனுந் சிவசத்தியுஞ் சிவசத்தி விளக்கினுள் விளங்கி, திரும்ப
அவ்விளக்கு விரும்பாமலிருக்கின்ற முத்தானமாவினது பிறப
பொருளறிவாகிய வெதிர்முக சிறசத்தியா லறியப்படுந் தன
மையின்றி, யறியும் பொருளாக வறியப்படும்

முத்தானமாவினது பிறபொருளறிவாகிய திரும்பிய முக்
சிறசத்தியால் அறியப்படாது அறியப்படுமாகில் நிருபசரிதமை
சுகியம் வருமாதலால் ஏகானமப பிரசங்கம் வந்து சித்தாந்த
மாறி வேதாந்தமாய் விடுமாகலால், முத்தானமாக்களை விர
க்ஷிக்கிறா எனனுமேகதேசவசனத்துக்கும், பரமுத்தராகிய அப
ர முத்தராகளாமென்றாதுமாதலால், பரமுத்தானம சிவசிறசு
த்தி, திரும்பச் சிவசத்தி விளக்கு விரும்பாமற ஸ்வயம்பிரகாச
மாய ஸ்வதந்திரமாய ஸ்வரூபப பிரமாணமா யிருக்குமென்று
சித்தாந்தம ஆகையால், சிவன முத்த சீவன்மா வந்தமான அ
றபொருள்களுக்கெல்லா முன்சொன்ன முறைமையிற பிரமாதி
ருநம பிரமாணருமம பிரமிதிருபமம மூன்றும சொருபந்தானே
தப்புதமன்று

ஆகலாம் அவரவ ரெதிர்முகியாயிருக்குங்கரணக்குறிச் சிற
சத்தியே பிரமாணம், பிரமிதி பிரமாணமன்று அது பிரமாண
வியாபாரக்குறிப பிரமாண பலமாதலால் பிரமிதிதானே பிர
மாணம பலமேதெனனில? பிரமாதிருகோடிப் பிரமிதி பிர
மாணம. பிரமேயக்குறி விஷயகோடிப் பிரமிதிதான, விஷய
வ்யாபாரந்தான, பலமெனும் பிறர்மதமுமம; அதுவன்றி காதவி
ருத்தி வித்தியா ராகாதிகளாற் கலக்குண்ட சவிகற்ப நிருவிக

ற்ப் பிரமிதிதானே பரோன்முக சிற்சத்தி, அதுதானே பிரமா ணம். ஹானோபாதானோபேக்ஷாபுத்தியே பிரமாண பலபிர மிதி. நாதவிருத்தி விருத்தியாராகாதிகளாற் கலக்குண்ணாத ஸ்வ ஸ்வமேயோன்முக சிற்சத்தியே ப்ரமாதிருரூபம், பரமாதிருரூப மாதுரு சொரூபம் முத்தியிலிருப்பதாம். பிரமாணப் பிரமிதி ரூபமிரண்டும் தட்டத்தம் முத்தியிலில்லை, சம்சாரத்திலிருப்பது. முத்தானமாவுக்குச் சிவன் முதற்பொருள்களை யறியுமிடத்துச் சிவசத்தியே பிரமாணமென்னும் பிரமாதமும் பேசாமற்போ யின.

திரும்ப ஆகித்தும் பார்க்குமிடத்துச் சிவசத்திமுத்தானம் சிவன் முதற் பிறபொருள்களைப் பார்க்குமிடத்துச் சிவனுக்குப் பிரமாணம், தற்பொருளாகிய தன்னைப் பார்க்குமிடத்துச் சிவ னுக்குச் சிவசத்தி பிரமாணமன்று. அது பிறபொருளறியாத லால் சிவன் சத்திக்குப் பின்னப் பொருளாயப் போவாராத லின், சிவன் தன்னறிவாகிய தன்னுடைய சொரூப சிற்சத்திப் பிரமா ணத்தினுற் பிறவறிவாகிய தன்னுடைய சுதந்திர ரூபமென்கிற சிவசொ ரூபப் பிரமேயத்தைத் தற்பொருட் பிரமாணம் பிறப்பொருட் பிரமாணமாகும். அந்த இரண்டுக்கும் அந்தரானம் சித்துரூப சிவரூபப் பிரமாதாலாயிருந் தறிவார். இந்த நித்முத்தானம் சிவ னமுதற் சிற்பொருள்களுக்கும் சமமாகும்.

ஆகையால், சிவன்முதல் சித்த சிவயோகி நிருபாதிக சிவச த்தி விளக்கில் விளங்கிய தன்னுடைய சிற்சத்திப் பிரத்தியக்ஷப் பிர மாண சிவப்பிரமாணத்தில் ஊர்ப்பவித்த அபரோக்ஷ சாட்சாத் கார சிவ லக்ஷண லக்ஷிய நிபந்த சிவயோகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமிதியினுற் சிவனைப் பார்ப்பன.

சிவன் முதல் சாத்திய சிவயோகி, திவ்வியாதிசைவிக சிவ, நாம சத்ராணு விருத்தாத்தியானமிக சிவாகம சத்விஷய வாச,

ஞபூரித புத்திப் பிரகாசத் திரியிற்பற்றி, சிவாகமப் பேர்பெ றுஞ சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய தனது சிறசத்தி நேத்திர சிவாகமப் பிரமாண சிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவித்த பரோட்ச சத்தப் பிரமிதியினுற் சிவலக்ஷணக கேழ்வி வழியால்; சிவனை யறிநது தியானசமாதி பண்ணுவன.

அறிந்தபினனும்,அவன் வாதிப் பிரதிவாதி விப்பிரதிபத்தி க சலகஙகளால்வருஞ் சந்தேகம் போம்படி காரிய லிங்கவிஷய வாசஞபூரித புத்திப பிரகாசத திரியிற் பற்றி யனுமானப பேர் பெறுஞ் சிவசத்தி விளககில் விளங்கிய சிற்சத்தி நேத்திரானு மான சிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவித்த பரோக்ஷானு மிதியினுற பரீக்ஷித்துப் பரீக்ஷையின தேககோடியில் விழுநதறிநது தியா ன சமாதி பண்ணுவன.

சிவஞானயோகியருளை வருமாறு.

எ-து மேற்கூறிப்போந்த அநுமானசாமக்கிரியைகளுள் து ணிபொருட்கிடனுதலாகிய பககலககணத்திற் குறைபாடுடை த்தாயும் ஒருபுடையொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகி ய பககப்போலி

துணியும்பொருட் கிடனுகாத்துஉம்
துணியும்பொருட் கொருமருங் கிடனுகாத்துஉம்
துணிந்தபொருட் கிடனுவதுஉம்
துணிந்தபொருட் கொருமருங்கிடனுவதுஉ

மென நான்குவகைப்படும்.

சாத்யப்பொருளோடு வ்யாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்தி லிருத்தலாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒரு புடையொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி

துணியப்படாததூஉம்

மறுதலைக்கட் படுவதூஉம்

ஒருதலைப்படாததூஉ

மெனமூவகைப்பட்டு, விரியா விருபத்தொன்றும்.

அவையாவன.—

சார்பில்லதூஉம்

சார்புண்மை யறியப்படாததூஉ

மெனச் சார்புபற்றிய குற்றமிரண்டும்

சொரூபமில்லதூஉம்

சொரூபமுண்மை யறியப்படாததூஉம்

சொரூபத்தின விசேடணமில்லதூஉம்

விசேடணமுண்மை யறியப்படாததூஉம்

விசேடியமில்லாததூஉம்

விசேடியமுண்மை யறிப்படாததூஉம்

ஒருமருங்கில்லதூஉம்

ஒருமருங்குண்மை யறியப்படாததூஉம்

பரனுக் குடம்பாடில்லதூஉ

மெனச் சொரூபம்பற்றிய குற்றமொன்பதும்

சாதநியதத்தோடு வ்யாத்தியுண்மையறியப்படாததூஉம்

செயற்கைபற்றி வயாத்தியுடையதூஉ

மென வயாத்திபற்றிய குற்றமிரண்டும்

ஆகியபக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப்போலி

யின் விரிபதின்மூன்றும்

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம்

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டு வருவதூஉம்
சாட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருவதூஉம்
உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டுவருவதூஉ
மென மறுதலைத் தலையுடையஏதுப்போலி விரிவைந்தும
பக்கசபக்க மாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம
சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையிலுள்ளதூஉம்
சபக்கவிபக்கங்கள் கிடைக்கப்பெறாதூஉ
மென ஒருதலைப்படாத வேதுப்போலி விரிமூன்றும்
இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற் கிடனாகலாகிய உவமையிலக்கணமின்றியும உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்துவயமபற்றியும வெதிரேகம்பற்றியும இருவகைப்பட்டு, விரியானொன்பானென்றுதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும்.

அவையாவன —

சாத்தியமுடைத் தாகாததூஉம்
சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம்
ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம்
ஏதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம்
இரண்டுமுடைத் தாகாததூஉம்
இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம்
சொரூபமில்லதூஉம்
சொரூபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாததூஉம
செயற்கையாகிய வியாத்தியுடையதூஉ

மென அந்நுவய வுவமைப்போலிவிரி ஒன்பதும்

சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம்

சாத்தியமின்மை யுடைத்தெனபது நிச்சயிக்கப்படாதது உம்

ஏதுவின்மை யுடைத்தாகாததூஉம்

ஏதுவின்மை யுடைத்தெனபது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம்

இரண்டின்மையு முடைத்தாகாததூஉம்

இரண்டின்மையு முடைத்தெனபது நிச்சயிக்கப்படாதது உம்

சொரூபமில்லதூஉம்

சொரூபமுன்மை பரனுக் குடம்பாடாகாததூஉம்

வெதிரேகவியாத்தி செயறகையானுடையதூஉ

மென வெதிரேக வுவமைப்போலிவிரி

யொன்பதுமாம

இவ்வி தருக்கவாததகினசட பேசத தெரியாமையானும், கோல்விததானும், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென திருவகைப்பட்டு, விரியானிருபத்திரண்டாம

அவையாவன —

தாவெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டா மல் அதற்குக வேடுவரப் பேசுதலும

பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும்

மேறகோளுக்கு மறுதலைப்படப் பேசுதலும்

மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும்

தான்கூறிய ஏதுவுக்குக குற்றம் வந்துழி வேறொரு ஏதுக கூறுதலும்

தனக்கு வருந்தோல்வியைப் பிறிதொன்றுபேசி மறைத்தலும்

படமொடுபடாதன பேசுதலும்

பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டுபேசுதலும்

அவாய்நிலை தகுதி பண்மையில்லனவாய்ப் பேசுதலும

மேற்கோண்முதலிய வைந்தினையும் முறைபிறழப் பேசுதலும

அவற்றுட் சிலகுறையப் பேசுதலும்

ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும்

சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும்

பொருளையிரட்டித்துச் சொல்லுதலும்

பிறன்கூறிய பொருளை அநுவதிக்கமாட்டாமையும்

பிறன்கூறியபொருளை யறிந்தும் அறியான்போன்று வினுதலும

விடைசொல்லத் தெரியாது வேறொரு கருத்துடையன் போன்றிருத்தலும்

வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச் சொல்லிப் பொழுதுபோக்கலும்

சுபக்கத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியாதுடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக் குற்றம்பேசுதலும்

தோல்வித்தானமெய்தியோனைத் தோல்வித்தானமெய்தினுயென றறிந்துகூறுதிருத்தலும்

தோல்வித்தானமெய்தாதானை எய்தினுயென்று கூறுதலும்

தன சித்தாந்தத்திற் கிணங்காதவற்றைச் சொல்லிச சித்தாந்தஞ் சாதித்தலு

மெனவிவை

இங்கனம் நான்கும், இருபத்தொன்றும், பதினெட்டும் இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தும்; அனுமான வளவைக்குக் குற்றங்களா மெனபதாம.

....

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்னாக வையாது இறுதிக்கண் வைத்தார். இவற்றிற்குதாரணம உய்த்துணர்ந்துகொள்க· ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இன்னும் இப்பக்கவேது வுவமைகளை எடுத்துச் சொல்லும் வழிப் படுஞ் சொற்குற்றங்களெல்லாம் தோல்வித்தானத்துள் அடங்கும.

ஈண்டுக்கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம் ஏதுப்போலியுளடங்குமெனத் தார்க்கிகா கூறுவா. பக்கவுவமைகளி னிலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப் போலி யுவமைப்போலியெனப படுவனவன்றி ஏதுப்போலியெனப் படாமையறிக.

இதனானே அநுமானப் பிரயோகத்தின் கட்படுங் குற்றங்களிவையெனபது தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

---o---

'காண்டல் வாயில்'என்ற திருவிருத்தத்துக்கு 'அளவியே யமலனாய்' என்ற திருவிருத்தமளவும் வியாக்கியானம் வந்து

முடிக்கது. மேலிந்தப் பிரமாணங்களுக்குத் தொகை யருளிச் செய்கிறார்.

ஈண்டு பக்கப்போலி நானகு - இவ்விடத்துப் பட்சம் நாலாயிருக்கும்.

அவையாவன —

பிரத்தியட்சாபாச மென்றது - அநுஷ்ணோயம் அக்நிதி யனுமானம, ஸஹா பிரத்தியட்சாபாசம.

அனுமானபாசம .. அவித்திய சத்தம் சாக்ஷுஷத்து வாது, இதிய மநுமானத்து

ஸ்வனுமா நாபாசம் பிரத்தியாபாசம் .. சுத்திகையிலே ரசிதம்திஞானம, ஸஹா பரத்தியாபாசம.

வசனாபாசம . பரம்மணோ ன சுராபோனா திரவத் திரவி யாத வாது க்ஷீரவது இதி யநுமானம, இது வசனாபாசம.

ஆ. ௪

எதுப்போலி யொருமூன்றாய் வேண்டு மெழுமூன்றாக - எதுவாபாச மூன்று பிரகாரமா யிருபதொன்றும.

அவையாவன —

அசித்தம . அசித்த பட்சவிருத்தி
அனேகாந்திகம .. பட்சத்திரய விருத்தி
விருத்தம் . பட்ச விபட்ச விருத்தி.

யென்று மூன்றும் —

அசித்தபேதம்-௧௨
அனேகாந்திகம்-எ.
விருத்தபேதம-௨.

ஆக இம்மூன்றுபேதமும் இருபத்தொன்று —

விளங்குவமைபோலி யீரொன்பான் காண்டும் - விளங்
கத்தகக திருட்டாந் தாபாசம்-௧அ-ஆகக காணப்படும.

அவையாவன —

சாதநிய விகலாதி டநிரெட்டுமாம்.—

தோல்வித்தான பிரமா ணிருபத திரண்டாம் - நிக்கிரகத்
தான பிரமாணவகையா யிருபத்திரண்டாம.

அவையாவன ?—

பிரதிஞ்ஞா ஹாநி முதலான-௧௯,
அனனுபாஷண முதலான-அ,

ஆக இருபத்திரண்டாம்.

இதக குவமை,

பாதிஞ்ஞாஹாநி கதநா வுண்டெனன வேறே யொருவ
னில்லை யென்று சாதிகக வுடனபடுதல். க

பிரதிஞ்ஞாநதரம ஒரு பிரதிஞ்ஞையைப்பண்ணிஅதனைச்
சாதியாமல் வேறேயொன்றைப பிரதிஞ்ஞை பண்ணுதல். உ

பிரதிஞ்ஞா விரோதம ..தான சொன்ன பிரதிஞ்ஞைக்கு
தானேதானே விரோத முரைத்தல். ௩

பிரதிஞ்ஞா சந்நியாசம .. ஒன்றை பிரதிஞ்ஞைபண்ணி
அதனை வாதியானவன துடணமடன்னி யுள்ளவளவில் ஆரசொ
ன்னது ரென்கை ௪

எதுவாந்தரம் . . வேதம் நித்தியமென்று சொல்லி யுதி
கைககு எதுககாட்டி அதற்குத் தூஷணம்வர வேறே ஒரு
த்தை ஏதுவாககொள்ளல். ௫

அத்தாந்தரம் வாதியானவன் தனக்குத் தோல்விவர ஏது வென்ற சத்தத்துக்குப் பொருளேதென்று வினவிக் கேட்டவை தன்னை மறைத்தல். அ

நிரர்த்தகம் ... அர்த்தமல்லாத வசனங்களைப் பேசல். எ

அவிஞ்ஞாதார்த்தம்...வாதியானவன் தனக்குவந்த தூஷணமறைத்தற்காக தெரியாதசத்தங்களைக் கொண்டு பேசல். அ

அபார்த்தகம்...பூர்வபாஷை சம்பந்தமின்றி யிருக்கின்ற வசனங்களைப் பேசுதல். க

அப்பிராத்தகாலம் ... பஞ்சாவயவங்களை யடைவொழித்து மாறிப்பிரயோகித்தல். ௧0

நியூனம் ... பஞ்சாவயவங்களைக் குறையப் பிரயோகித்தல். கக

அதிகம் ... ஏது உதாரணங்களைப் பலவாகப் பிரயோகித்தல். கஉ

புனருத்தகம் ...சொன்னபொருளை மீண்டுஞ்சொல்லுதல்.

அத்தப் புனருத்திகம், சத்தம தொனி கேடின்றியிருக்குமென நிரட்டித்துச் சொல்லுதலுமாம். கங

அநுபாஷணம் ... வாதியானவன் சொன்ன பொருளையறிந் தநுமதியாதிருத்தல். கச

அஞ்ஞானம்...ஒன்று மறியாதிருத்தல். க

அப்பிரதிபை ... உத்தரஞ்சொல்லாமல் திகைத்தல். உ

விட்சேபம்...ஒன்றைச் சொல்லுவதாகத் தொடங்கி வேறேயொரு வியாசத்தையிட்டுச் சொல்லாமலிருத்தல். ங

மதாநுஞ்ஞை...தன்னுடைய மதத்துக்குவருந் தூஷணம் பரிகரியாமல் பிரமதமெடுத்துத் தூஷிக்கை. ப

பரியனுயோச்சியா பேட்சணம்...நிக்கிரகத்தான பிராந்தி யினையறிந்து நிக்கிரஹியாமிருத்தல். ௫

நிரனுயோச்சியானுபேக்ஷம் ... நிக்கிரகத்தான பிராந்தனு காதவனை நிக்கிரகித்தல். ௬

அபசித்தாந்தம் ..சித்தாந்தஞ் சொல்லத் தொடங்கி வேறேயொன்றைச் சொல்லுதல். ௭

* எத்துவாபாசன - உதாரணம். விடுபட்டிருப்பதை மறைஞானதேசிகருரையிற் காண்க. ௮

சூ உ௨.—

கருதலிவை யாண்டுமொழிவா ரவையெல்லா மளக்கிலறு பத்தைக தாகும்—பிரமாணத்தைக் கொண்டு பிரமேயத்தை யறியுங் காலத்தி லப்படியே யனுபவித்துச் சொல்லுவார்கள், அவையிற்றையெல்லா மறியுங்காலத்து அறுபத்தைந்து பிரகாரமாம். இந்த வறுபத்தைந்து குற்றமும வாராமல் பிரயோகிப்பது எ-று.

இதனுற் சொல்லியது பக்கப்போலி
பிரத்தி யட்சாபாசமென்றும்
அனுமானு பாசமென்றும்
பிரத்தியாபாசமென்றும
வசனுபாசமென்றும்

ஆக நாலென்றும,

எதுபக்க மூன்றுயிருக்குமென்றும், அவை
அசித்தம்
அனேகாந்திகம்
விருத்தம்

ஆக மூன்றுக்கு வகை

அசித்தபேதம் - கஉ
அநேகாந்திகம் - எ
விருத்தம - உ

ஆ உக - என்றார்,

இதில்திட்டாந்தபக்கம் சாத்தியாகலாதி முதல் பதினெட்டுப்பேதமென்றும ;

கொலவிததானமென்றது, இரண்டு வகையான பிரதிஞ்ஞா ஆனிமுதற்-கசு.

அனுபாஷணமுதல்-அ

ஆ உஉ - என்றும்,

பிரமாணத்தைக் கொண்டு பிரமேயத்தை யறியுமிடத்து இவையெல்லாவற்றையும் பெரியோர்கள் அநுபவித்து அவைவைப்பிரமாணமாக - கூறு எனபொன்று முறைமையும அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

மேற்கூறிப்போந்தவனுமானசாமக்கிரிகளுள்,—ரண்டுக்கப்போலி - தன்பொருட் கிடனாதலாகிய பக்கலக்கணத்திற்குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்துப் பக்கப்போல்தோன்றுவதாகிய பக்கப்போலி,—நான்கு-நான்குவகைப்படும்,—ஏதுப்போலி - சாத்தியப்பொருளோடு வியாத்தியுடையத்தாய் பக்கத்திலிருத்தலாகிய வேதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தொரு புடையொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய வேது

ப்போலி,—ஒருமூன்றாய் - ஒருமூவகைப்பட்டு,—வேண்டுமெழு மூன்றுகும் - விரிபா னிருபத்தொன்றாகும்.—விளங்குவமைப் போலி - இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற்கிடனாதலாகிய உவமை யிலக்கணமின்றியு முவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய விளங்கு வமைப்போலி,—ஈரொன்பானகாண்டும் - அன்னுவயம்பற்றியு ம எதிரேகம்பற்றியு ம இருவகைப்பட்டு, விரியா லொரோவொ ன் றொன்பதாய்ப் பதினெட்டுவகைப்படும், — தோல்வித்தா னம - இனித் தருக்கவாதத்தின்கட் பேசத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம,—இரண்டிருபத்திரண்டாம் - மயங்கப் பே சுதலும வாளாவிருத்தலுமென இருவகைப்பட்டு, விரிபா னிருப த்திரண்டாம — அவையெல்லா மளக்கில் - அவைகளை யளவி டுமிடத்து,— அறுபத்தைந்தாகும - இங்ஙன நான்கு மிருபத் தொன்றும பதினெட்டு மிருபத்திரண்டு மாகிய அறுபத்தைந்தா ம,—இவைகருதில - இவைகளை விசாரிக்கின,—பான்மொழி வா - அனுமானவளவைகட் செவ்விடத்துங் குற்றங்களாமென் றுரைப்பதாம்.

இதனானே யனுமானப்பிரயோகத்தின்கட் படுங் குற்றங் களிவையென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

அளவை-கசு.

பாயிரமுட்பட செய்யுள்-உ௦.

"ஈரேழுமளவையாகும்"

என்னு மளவை பதினாலும் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம்.

மேலிச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின்? அளவை
யை யுணர்த்தி, அதனா லநுமிக்கப்படும் பதி
யிலக்கண முணர்த்துத னுதலிற்று

அச்சூத்திரத் திலக்கண மியாதோவெனின்? "அவற்றுள், சூத்திரந்தானே யாடிநிழலி னறியத்தோன்றி, நாடுதலின்றிப் பொருணனிவிளங்க, யாப்பினுட்டோன்ற யாத்தமைப்பதுவே" என்றார் தொல்காப்பியனார்.

மேலித்தலைவிருத்த மென்னுதலிற்றோ வெனின்? இப்பிரபஞ்சத்துக் கொரு கர்த்தாவுண்டென்றும், அந்தக்கர்த்தா சங்காரகர்த்தாவென் றுணர்த்துத னுதலிற்று.

ஒருவனோ டொருத்தியொன்றென் றுரைத்தி
டு முலகமெல்லாம், வருமுறை வந்துநின்று போவது
மாதலாலே, தருபவ னொருவன்வேண்டுந் தானுமு
தலீறுமாகி, மருவிடு மநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநி
ன்றே. (க)

(இ-ள்.) ஒருவ ஒருவனோ டொருத்தியாகிய வுயர்திணையு
னோடொ ம்,ஒன்றென்று சொல்லப்பட்டநின்ற வஃறிணை

ருதறியொன்றெ யுமாய், சொல்லிய பிரபஞ்சமெல்லாம் னறுமாகறிமு லகமெல்லாம

வருமுறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே — உபாதானத்தினின்று தோன்றுமுறைமையிலே தோன்றி, நிற்குமுறைமையிலே நின்று, ஒடுங்குமுறைமையிலே யொடுங்கி வருகையினாலே, தோன்றியு மொடுங்கியு மிப்படிக் காணப்படுகையினாலே

தருபவனொருவன் வேண்டும — இவையிற்றைத் தோற்றி நிறுத்தி யொடுக்குவிக்குங் காரிபப்படுத்துகையா லொரு கர்த்தாவைக் கருதவேணடும்.

தான்முதலீறுமாகி மருவிடுமநாதிமுத்த சித்துருமனனிநிறை — ஆனமாக்களைப்போல வாதிமுத்தனன்றி யநாதிமுத்தனுமாய், ஞானமே தனக்கு வடிவாய், நிலைபெற்று நிறகு மந்தக்கர்த்தா தானே, சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கட்கு முரியனாய் நிறபன. எ - று

"ஒருமொழியொழிதன் னினங்குகொளற்குரித்தே" எனவே, திதியுங் கூறிபதாயிறறு.

உம்மை யிறுதிக்கணின்று விளக்கின வெண்ணும்மை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

அநாதிமுத்தன் எழுவாய், மருவிடும் பயனிலை.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் - க - சூ - ம், எனவறிக

இதனை யநுமித்தறியுமிடத்துக் கேவலாந்வயி யநுமானத்தாலறிக.

அஃதாவது? இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தா வுண்டென்பது - பிரதிஞ்ஞை.

அதற்கேது யாதெனின்? ஒருவனொருத்தி யொன்றென நவயவப்பட்டிருத்தலா லென்பது - ஏது.

அஃதெனபோலவெனனின்? கடாதி காரியத்துக்குக் குலாலனைப்போலென்கை - திருட்டாந்தம்.

இக்கடாதி காரியத்துக்குக் குலாலனுளனென மதித்தாற்போல, ஒருவனொருத்தியெனனும் காரியத்துக் கொருகர்த்தா வுளனெனமதிக்கை - உபநயம்.

முன்சொன்ன திருட்டாந்தத்துச் கிந்தத் திருட்டாந்திரெந்திருக்கையா லேதுவாகிய காரியத்துக் கொருகர்த்தாவுளனென்ற பிரதிஞ்ஞை திடம்பண்ணுகை - நிகமநம். (க)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

இவ்வாறு ப்ரமாணலட்சணங்களைக் கூறி, மேற் ப்ரமேயமாகிய பதிபசுபாசமெனனும் பதார்த்தத்திரயங்களிற் பரதமோத் திஷ்டமான பதிபதார்த்தத்தை; பேதபூர்வமாக நிரூபிக்கின்றது.

பதி யென்றது, இந்திரனென்ன நாமைகதேசே நாமக்கிரஹணமாகத் தேவேந்திரனெனப் பெற்றதுபோல; பதி எனவே. பசுபதி யெனப்பெறும்

பசூநாம்பதி, பசுபதி என்னும் வசநத்தினல்,

பசு பசுத்துவ சம்யோகாத்-என்னும் வசநத்தினல், அநாதியே பசுத்துவமாகிய வாணவப் பிரதி பந்தத்தினல் ஜீவான்மாக்களெல்லாம் பசுவெனப்பெறும்.

பந்தநாத் பாசமுச்யதே - என்னும் வசநத்தினால், ஆன்மாக்களுடைய விபுத்துவ சர்வஞ்ஞதையை யநாதியே பந்தித்திருக்கையா லாணவாதிகளைப பாசமெனறது.

ஆணவாதியெனறது, ஆணவங் காமிகம் மாயை யென்றது

பந்த மொனறினு லென்னுமன் மூன்றைச்சொன்னது கற்பனு கௌரவமெனின ? அற்றன்று உபசர்க்க வசத்தினு லர்த்தபேதமுண்டு அஃதெப்படியெனனில் ? ஆணவம் ஆனமாவினது சர்வஞ்ஞதைபைத தகைகையாலே ப்ரதிபந்தம்.

காமிகம் ப்ரவாகாநாதியாக வான்மாவைப் பினபற்றிக் கொண் டானமாவினுடைய புத்தியை, முத்தியி லிச்சைசெல்ல விடாமல், போகததிற் ப்ரவாததிப்பிகையினு லநுபந்தம்.

மாயை யான்மாவின் விபுத்வத்தை யாவரித் தேகதேசவர்த்தியாகப் பண்ணுகையாற சம்பநதம். இநதபந்தங்கள் சமயோகமென திப்படி பேதமாக வறியப்படும்.

* ஆணவாதி ப்ரதிபத்தயே க்ஷபஶ்யந்தே ஸம்ஸ்-
த்ரியா காமிகீ ஜாக்ரஜ்ஜாபநதோவி ஷோஷ ஸம்ஹி
தெளிந்தெ த்ர்யைநணவத: | ஶம்ஸா ஸம்ஸ்ந
த: பரோக்ஷ விஷயோ ஸ்ப்தர்ஸ்யைவாஸ்தி
அசித்ஸம்ஸ்ர: ஶிவாத்ர்யதிநாத் ஸேஹம் ஸம்
யேதே ||

சொல்லிப்போந்த பிரமாணங்களினுற் ப்ரமேயங்களை யறியப்பெறவேண்டும்.

அவைவருமாறு:—

ப்ரத்திய க்ஷாநுமா னாகமங்களுட் பிரத்தியக்ஷமாவது, இந்திரியக் காக்ஷியாகையான, முதற் பதியுண்டென்பதின் ப்ரமாணத்தையு மிலக்கணத்தையு முதற்சூத்திரத்தில் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

(ஒருவனோடொருத்தி—மன்னினரே) எ-து. ஆண்பெண்ணலி தேகமுதலான காரியரூபப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வேதாகமங்களி லின்னதின்னபடி தோன்றி, இன்னபடி புசித்துநின்று, இன்னபடி யழியுமென்று சொன்னபடியே, தோன்றிநின் றழிய ககாண்கையால்; இப்பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குவா னொருகாத்தாவேண்டும். அக்கர்த்தாதா னிந்தப்பிரபஞ்சத்தைச் சம்ஹரித்து, மீளவு முண்டாகுவன் அவனிலக்கண மேதெனின்? அநாதிநின்மல ஞானஸ்வரூபன் ஆதாரமேதெனின்? சர்வவ்யாபியாய் நின்றே ஜடசித்துக்களைப் பிரேரிப்பன. அவன நாமமேதெனின்? அஞ்ஞானத்தை யரிக்கிறவனாகலின் அரனென்னும் யோகநாமத்தை யுடையவன் —இதுபொழிப்பு.

இனி விருத்தி —அத னிலக்கணமாவது, சூத்திரத்துட்பொருளன்றியு மாண்டைக் கின்றியமையா தியாவையும் விளங்கத் தன்னுரையானும் பிறநூலானு மையமகல வைங்காண்டு கையுறப்போடு மெய்யினை யெஞ்சாதிசைப்பது விருத்தி

பதிபசுபாசமூன்று பொருளும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாமையி னநுமானத்தினா லறியவேண்டும.

இனி யந்வய வியதிரேகி யநுமானத்தினாற் பதியுண்டென்னும்படி வருமாறு.—

முதற்சூத்திர மெழுபதுவிருத்தமாகையான் முதல் விருத்தமன்றி, நின்ற விருத்தங்களினு மெடுத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும். "குளகப்பலபாட் டொருவினைகொள்ளும்" என்பவாகலின்.

அந்வய வ்யதிரேகி யநுமானத்திற்கு

பிரதிஞ்ஞை

ஏது

திட்டாந்தம்

உபநயம்

நிகமநம்

என ஐந்து ரூபமுண்டு.

இவற்றுள் 'கருபவனொருவன் வேண்டும்' என்றது-பிரதிஞ்ஞை. ௧

'வருமுறைவந்துநின்றுபோவதுமாதலாலே' என்றது-ஏது.

'ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம்' என்றது-காரியத்துவசாதநை.

'மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே' என்றது - திட்டாந்தம். ௩

'எண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவன' என்றது-உபநயம்.

'கண்ணுகாரியங்க ளெல்லாங் காரணமதனிற் காண்பன' என்றது-நிகமநம். ரு

'ஈசனாகுனை' என்றது - பக்ஷதருமத்தின் பலத்தினுல மகேஸ்வரன் ஏகனே ஜகத்கர்த்தா வென்றது.

இனி ஹேதுவுக் கைந்துகுணமு மைந்துதோஷமு முண்டு. இத்தோஷங்களுக்கு குணம்வருமாறு:—

௧ - பக்ஷதருமத்துவம், பிரபஞ்சங் காரியரூபமாகலிற் பக்ஷத்திலேயுண்டு; அதனால் - அசித்தியென்கிற ஹேத்துவாபாச நிரஸ்தம்.

௨ - சபக்ஷசத்துவம், அது கடாதிகளிலுங் காரியத்துவமாகக் காண்கையால் - விருத்தன் ஹேத்வாபாச நிரஸ்தம்.

௩ - விபக்ஷாத் வியாவிருத்தி, ஆத்மாவிற் காரியத்வமில்லாதிருக்கையால் - அநைகாந்திக ஹேதவாபாச நிரஸ்தம்.

௪ - அபாதித விஷயத்துவம், பிரபஞ்சத்திற் குற்பத்தி லயங் காணப்படுகைபா லீஸ்வர கர்த்திருத்துவ மில்லாமையி னென்ற தபாதிதமாகலில் - காலாதீதியாபா திஷ்ட வேதுவாபாச நிரஸ்தம்.

௫ - அசத்பிரதிபக்ஷத்துவம், உபாதாந காரணமான மாயையுந் துணைக்காரணமான கன்மமும் ஜடமாகையினாலும், பசுக்களுடைய ஞானக்கிரியை யாணவத்தினாற் றடுக்கப்பட்டிருக்கையினாலும், இரண்யகர்ப்ப நாராயணாதிகளை சிருட்டியந்தர மீஸ்வரனாலுண்டாக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிகளை யுடையவ ராகையாலும், பரமேஸ்வரனுடைய கர்த்திருபாவஞ் சாதிக்கிறதற்கு - ப்ரகரணஸமனென்னு மேதவாபாசநிரஸ்தம்.

இனி அநுமானந்தான்

தருமாதருமி யநுமானமென்றும்
காரணாத காரியாநுமானமென்றும்
காரியாத் காரணாநுமானமென்றும்
உரையாலநுமானமென்றும்

நான்குபேதப்படும்.

இவற்றுள் ஈஸ்வர கர்த்ருத்வஞ் சாதிக்கிறதற்குப் பிரபஞ்சங் காரியமித்தமாகையா லிக்காரியத்தை யறிந்து பண்ணுவதாக ஞானக்கிரியா ஸவரூபமாகிய சத்தியுண்டு இச்சத்திக்குஞ் சத்திமானாகிய வீஸ்வரனுண்டென்று தருமா தருமியநுமானத்தினா லறியப்படும்.

எப்படியெனின்? மண்ணுந் திரிகையுந் தண்டுங் கடாதிகளை வேண்டினவனுங் குலாலனுமிருக்க, குலாலனுடைய வியாபா

ரமுண்டானாற் கடாதிகளுண்டு இல்லாதிருக்கி வில்லை; அப்படி யே மாயையுங் கனமமு மானமாககளு மீஸ்வரனு மெப்போது முண்டாயிருக்கையினு மீஸ்வரனுடைய சமவேதசத்திப் பிரவிருத்தியுண்டாயிற் பிரபஞ்சமுண்டு இல்லையாகிற் பிரபஞ்சமில்லை யெனறு மன்வய விபதிரேகியனுமானததினுல், ஜகத்கர்த்தா மகேஸ்வரனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

சாவகர்த்தா மகேஸ்வரனென்று ப்ரதிஞ்ஞைபண்ணிக் குலாலனைத் திட்டாந்தம்பண்ணி யது பிரதிஞ்ஞாவிரோதமெனின்? அற்றன்று காத்திருத்துவம்.

† பிரயோசககர்த்திருத்துவமென்றும்.

* பிரயோச்சிய கர்த்திருத்துவமென்று

மிருவகைப்படும்.

† பரயோசகர்த்ருத்வம் - ஏவுகிறது.

* பரயோச்சிய கர்த்திருத்தவம் - ஏவப்படுகிறது.

இவற்றுள் =

ஈஸ்வரனெவவிடத்தும் பிரயோசகர்த்தா,குலாலாதிகள் பிரயோச்சியகர்த்தாக்கள்

ஆகலிற் பிரதிஞ்ஞாஹாநியில்லை ; திட்டாந்த விரோதமுமில்லை —

'மருவிடு மநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே -அநாதியே யாணவத்தினுடைய தடையற்ற ஞானஸ்வரூபியா யான்மாக்களையும் முபாதாநங்களையும் பொருந்திநின்று சிருட்டியாதியைந்தொழில்களையும் சத்தியாலேபண்ணுமென்றிதன்பொருள்.

ஒருவனேநந்தி யென்றென்றுருமையாகக் கூறிய வாசிரியர்கருத்து, இணையற்ற வீஸ்வர னிமித்தமு மீஸ்வர சமவாய

சத்தி யோனியும், ஆன்மாக்களுடைய கன்மத் துணைக்காரண மும், ஒடென்றதனால் விந்து வுபாதானமாகுமளவி லிவ்வேதுவி னாற் பிரபஞ்ச முண்டாயிற்றென்பது.

இதற்குச்சம்மதி

* பௌஷ்கரே — தேஶிகாஶ்சா பாஶயோ
நிவ்ருத்திஜ: பாஶத்வஸ்ய | நித்யத்வேஶஸ்ய தேஶிகம்
உபாதாநம் ச பிந்து: ஸ்யாத் || ஸ்வகர்ம ச மஹாகாரீ
ஸர்வத்ஸ்வகாலக்ரியும் ஸம்ஹத்யக்ஷ |

இதனால் - ஜகதது நித்தியகமென்றது கொள்ளப்பட்டது.

வருமுறை வந்துநின்று போவது மாதலாலே - என்றத னால் பிரபஞ்ச நித்தியம், இதற்கொரு கர்த்தாவும் வேண்டா! என்கிற சார்வாகமதமும், பூர்வமீமாம்சமதமுநிரஸ்தம்.

தருபவ னொருவனவேண்டும் - என்றதனால் நிரீஸ்வரவாதி கண்மதமும், ஒருவனென்றதனால் - அநேகேஸ்வரவாதி மதமுந் தள்ளப்பட்டது.

தானமுத லீறுமாகில் - என்றதனால் நித்தியனென்று கூறப்பட்டது

மருவிடும் - என்றதனால் சகலவ்யாபி யென்னப்பட்டது.

அநாதிமுத்தன - என்றதனால் ஆதிமுத்தரான வனந்தேஸ் வராதிகளைப் போலன்றி ஸ்வதந்திரனென்று கூறப்பட்டது.

சித்தரு - என்றதனால் தேஹேந்திரியாதி சஹிதரெல்லாம் பிரயோச்சியகர்த்தாக்கள். தேஹேந்திரியாதி ரஹிதருள்ச் சுத் தசைதன்னிய ஸ்வரூபியாயுள்ள சிவனே பரம். தத்சததியோக பலத்தினு லபரராயுள்ள வனந்தேஸ்வராத் தியதிகார புருஷ

ரெல்லாங் கிருத்யங்களைப் பண்ணுவார்கள். சிவனுக்குக் கேவல சைதன்யவிபமே ஸ்வரூபமல்லது ஸதுலக்ஷ்ணருக்கும ரூமயரூபமி னறெனறது.

* [illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

ஆகையாற் சாத்திரத்தினலறியு மறிவிற் சந்தேகம் வாராதபடி யனுமானத்தினுற் சிவனை யறியுமுறைமையை யுணர்த்து கின்றார்.

உலகமெல்லாம் தருபவன் ஒருவன்வேண்டும் - சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவ மீறுகும் தத்துவ தாத்துவிகமாகிய உல கொரு கர்த்தாவையுடையது. இது...பிரதிஞ்ஞை.

காரியத் தனமையால். இது வருவித்த.. ஏது.

உலகிது காரியமன்று ; உமகேதச் சுவரூபா சித்தம், கமதேதச் சுவரூபா சித்தமன்று ; உலகு காரியம்.—

ஒருவனொடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு மாதலாலே - சரீரத்தைப்பற்றி யசேதனமாகவு மொருவனொ டொருத்தி யொன்றென் றநேகமாகவு மறையப்படு மாதலால்,—

வருமுறை வந்தநின்று போவது மாதலாலே-இவ்வுளதாகி உளதிலதாகி உற்பத்தி, திதி, நாசமுறு மாதலால்;

இப்படிக் காரியத்துவ நிச்சயமாதலால் யாதொரன் றியா தொனறு காரிய மது கர்த்தாவையுடைத்து, எப்படி ? கடம், இது ... திருட்டாந்தம்.

அப்படி யுலகிது காரியம். இது உபநயம். ஆகையால் அப் படி யுலகிது கர்த்தாவையுடைத்து...இது நிகமனம்.

அந்தக் கர்த்தாவின திலக்கண மெப்படியென்னில்,—

தான-அந்தக கர்ததாவானவன,—

முதலீறுமாகி மருவிநிற் - சிவதத்துவ முதற் சுத்தவித்தி யா தத்துவ மீருகுரு சாதாரண வசாதாரண சாதாரணாசா தாரணங்களாகிய தத்துவதாத்துவிக புவன சூக்குமதேக தூலதேக போககிய சுத்தாத் துவப் பொருளகளைச் சுத்தமாயை யினின்றுஞ் சிருஷடிததுத் திதிததுச் சங்கரித்து,

ஸ்ரீமத் அநநதேசுரத் துவாரத்திலுலே மகாசிருட்டியிற் காலதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவ மீருகுரு சாதாரண வசா தாரண சாதாரணு சாதாரணங்களாகிய தத்துவ தாததுவிக புவன சூககுமதேக தூலதேக போககிய சுத்தாசுத்த வசுத்தா துவப் பொருள்களை அசுத்தமாயையிலே நின்றுஞ் சிருஷ்டித்து தத் திதித்துச் சங்கரித்து,

குணதததுவத்துள்ளும் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதி யின தக்கிரத்து நிலயராகிய, ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட நாதத்துவாரத் திலுலே,மத்திம சிருஷடி தோறும் அசாதாரணம் மகாப்பிரள யபரியந்தம் இருக்குமென்றுகொண்டு, குணதத்துவ முதற் பிரு திவி தத்துவ மீருகுஞ் சாசாரண அசாதாரண சாதாரணுசா தாரண தத்துவ தாத்துவிக புவன திவ்விய தூலதேக போ க்ய அசுத்தாத்துவப் பொருள்களையும், பின்னும் குணதத்துவத் துள் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதியின தக்கிரத்து நிலயார்.

கிய பிரம விட்டுணுத் துவாரத்திறுலேயும் பிரமாண்டத் துண் ணிலையராகிய பிரமவிட்டுணுத் துவாரத்திறுலேயும், சில திவயா திவவிய துலதேக போசகிய வசுத்தாத்துவப் பொருளகளையும் பிரகிருதியிலேநின்றுஞ சிருஷடித்துத் திதிதுச் சங்கரித்து —

முதனடு வீறுமாகி மருவிடும் -என்றுகொள்ளுகலால், முத லென்று சொல்லும் சிருட்டி கர்த்தாவாயும், நடுவென்றுசொல் லும் திதிகர்த்தாவாயும், ஈறென்று சொல்லும் சங்காரகர்த்தா வாயும் பொருந்திடும்.

அதுவன்றிச் சுவபாவத்திறுலேயும் அநந்தேசுவர த்வா ரத்திறுலேயும திரோபாவ கர்த்தாவுமாம், சுவபாவத்திறுலே யும அநந்த ஸ்ரீகண்டாதித துவாரத்திறுலேயும் அநுக்கிரக கர் த்தாவுமாம்.

சரீரிகளே கர்த்தியம்பண்ணுகலால், அசரீரியாயிருக்கின்ற உமது கர்த்தாவுக்குக் கிருத்தியமெப்படிக் கூடும்? சத்தியம். மூர்த்தி யிரண்டுவிதம் —சலையென்றும் அசலையென்றும். சலை யாயிருக்கின்ற மூர்த்தி யவாக்கில்லாதபடியிறுலே,—

அநாதிமுத்த சித்துருமன்னி நின்றே - அசலையாகிய நித்தி யமுத்த சிற்சத்தி மூர்த்தி பொருந்தி நின்றே.

தான் முத லீறுமாகி மருவிடுமென்று பொருட்புணர்ச்சி போதிக்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வள வையா னுணரப்படு மிப்பொருள்களுண்மை மூன்றுசூத்திரத்

தா னுணர்த்துவான் றொடங்கி, முதற்சூத்திரத்துப் பதியுண் மைகூறு அளவை கூறுகின்றார்.

எ - து. அவனவளதுவெனனும் அவயவப்பகுப்புடைய பிர பஞ்சம், தோனறுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற் றோன்றிநின்று அழிதலுடைமையால், அதுதன்னைத தோற்றுவிப்பா னொருவினை முதலை அவாய்நிற்கும். ஆகலான, அவ்வுலக மொடுங்குதற்கு ஏது வாய் நின்ற சங்காரகாரணனே! அஃதொடுங்கிய பினனும் அநா திமுத்தசித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று, அநாதிபெத்த சித்துரு வினபொருட்டு மீளவு மவவுலகத்தை முனபோல மருவுவிக்கும் அதனால் அவனேயுலகிற்கு முதற்கடவுளெனபதாம்.

“கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவிலென்கூற்றுககளே” என் பதனுட் கொள்ளப்படாதெனபதுபோல, போவதென்னுமொரு மை அதுதொழின்மேனின்றது

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஒருவனையென்று மிரண்டாவதும், தானேயென்னும் பிரி நிலையேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மைசிறப்பு. ஆகியென்பதுபெயர்.

மருவுவித்தல் முனபோலவே தோன்றச்செய்தல்.

“குடிபொன்றிக்-குற்றமு மாங்கே தரும்” என்றாற்போல விவ்விகுதி விகாரத்தற் றொக்கது.

முழுவதுமொடுங்கியபின முதல்வனெவ்வாறு நிற்பனென்; னுங் கடாவைவிடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநி னறு என்றார்.

ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்துருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தலின் அநாதிபெத்த சித்துருவுமுண்டென்பதூஉம், மீளவுமருவுவித்தல் அதனபொருட்டென்பதூஉம் பெற்றாம். "மலத்துளதாம்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்

ஒருவனேயொருத்திபொனறெனறுரைத்தலாகிய அடைமொழி, வந்துநின்று போதலாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இது மூனறெழுவாயும் மூன்றுபயனிலையுமுடைத்தாய் முதனூன முதற்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறுகாண்க.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

——o——

மேல் சிவஞானபோதமும் சிவஞான சித்தியும் ஒரு கருத்தா விருக்குமெனறு பரபட்சத்தி லிந்த நூலுக்குச சொன்ன பாயிரத்தில் நூற்பெயர்சொன்ன திருவிருத்தஞ் சொல்லும்.

அஃதெங்ஙனே யென்னில்? போத மிகுத்தோர் — முற்சனனத்திற் செய்த சரியை கிரியா யோகங்களின முதிர்ச்சியிலு லுண்டாகிய சிவஞானத்தின் மிகுதியாலே பூலோகத்திலேவந்த வதரித்த பெரியோர்களுக்கும்,—தொகுத்த பேதமைக்கே பொருந்தினோர் — அநாதியே பொருந்தி யிருக்கிற அஞ்ஞானத்தோடே கூடி யொன்று மறியா திருக்கிறவர்களுக்கும்,— இவர்க்கன்றி - இந்த விரண்டு பேர்க்கு மன்றி, — சதிப்பாற்போக வேதுநெறியெனு மவர்கட் கறிய - ஜநந மரண துக்கத்துக்கஞ்சி மோக்ஷத்தைப் பெறுகைக்கு வழியே தென்று தேடுகிற விருப்பத்தை யுடையவர்களுக் கறியத் தக்கதாக, —

மூன்று ளிறைவ னருணந்தி தனக் கியம்ப - முற்காலத்தி லே ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன ஸ்ரீ நந்திகேஸ்வர் தம்பிரானுற்கு அருளிச்செய்த ஞானசாத்திரத்தை, — நந்திகோதிலருட் சனற்குமாரர்க்குக்கூற - ஸ்ரீநந்திகேசதேவ தம்பிரானுர் குற்ற மற்ற திருவருளினேடெ கூடியிருக்கிற சனற்குமார பகவானுக் கருளிச் செய்ய,—குவலயதத் லவ்வழி யெங்குருநாதன்கொண்டு - சனற்குமார பகவானுதியாகச சததிபஞான தரிசனிகள் பூலோகத்திலே யநதச்சாததிரததைக் கொண்டெழுந்தருளி வந்த எனனுடைய வாசாரியனுகிய மெய்கண்டதேவ தம்பிரானுற்கு அநதக் கிரமத்திலே அருளிச்செய்ய,—தீதகல வெமக்களித்த ஞான நூலைத தேர்நதுரைப்பனசிவஞான சித்தியெனறே -மெய்கணடதேவ தமபிரானுர் எனனுடைய வஞ்ஞான நீங்க வோனறுக்கும் பற்றுத வெனக்குத் திருவுள்ளம்பததின சிவஞானபோததிலுண்டாகிய சம்பிரதாயத்தை யாராய்நது பாாதது, ஒனறுமறியாத நானுஞ் சிவஞான சிததியெனறு ஒருசாததிரமாகச் சொல்லாநின்றேன.

எனவே சிவஞான போதம் பன்னிரண்டு சூத்திரமும் அந்தச் சூத்திரங்களுககுச் சூரணிகளு மநதச் சூரணிகளுக் கெண்பத் திரண்டு வெண்பாவு மாகச் சொல்லும் இந்த மூனறுவகையிலு முள்ள வாத்ததததைத் தாமெடுத்துக கொண்டு, சுபட்சம் பன்னிரண்டு சூத்திரததுக்கு மாக முனனூத் திருபத்தேழு திரு விருத்தமாக வருளிச் செய்தா ரெனபது கண்டு கொள்க.

அளவைப் பிரமாணத்தில் 'அநாதியேயமலனுய்' என்ற திருவிருத்ததில் 'உணர்த்துதலுபதேசத்தான்' எனறுசொல்லுகையால், மேல்உலகாயுதன அப்படி யொரு பதியுண்டென்றும், ஒரு

பசுவுண்டென்றும், நீர்சொன்னது உள்ளதொன்றல்லவென்னு; பின்னையுள்ளதேதென்ன, பிரத்தியட்சமாயுள்ள நாலுபூதங்களுமே யுள்ளது, அது நித்தியமுமாய் ஜடமுமாய் நிற்குமென்று சொல்ல: இல்லையென்று கர்த்தாவையுமுண்டென்றும், அவன் நித்தியமென்று பிறவஞ்சத்தை யனித்தியமென்றும், மேல் மறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம் - நீ நித்தியமென்ற பிரவஞ்சம் அவ னவ ளென்ற யுயர்திணையாயும், அது வென்ற அஃறிணையாயும், மூன்றுவகை யாகச் சொல்லப்பட்ட பிரவஞ்சங்க ளெல்லாம்,—வருமுறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே -தோன்றுகிற கிரமத்திலே தோன்றி, நிற்கிற கிரமத்திலே நின்று, அழிகிற கிரமத்திலே யழிவதுமாய் வரும். ஆகையாலே பிரவஞ்ச நிமித்தியம். அதுவன்றியும் பிரவஞ்சம் ஜடமா யிருக்கபடியாலே இதுதானே காரியப்படமாட்டாது. ஆகையாலே,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - இவயிற்றை யுண்டாக்குவா னொரு கர்த்தாவுண்டாகவேணும். பாஞ்சராத்திரி பிரபஞ்சஞ் சிருட்டி கத்தாவாலே யுண்டாவதொழிந்து சங்காரகாத்தாவாலே யுண்டாகுமோ வென்ன? அவனைமறுத் தருளிச்செய்கிறார்,—தானமுதலீறுமாகி மருவிடும் - சங்காரகத்தாதகானே சிருட்டி காத்தாவாயும், திதிகத்தாவாயும், தோற்றிவிக்கவு மிரட்சிக்கவுங் கர்த்தாவாய்ப் பொருந்திநின்றுசெய்வன. அப்படிச்செய்யில், அவனையுமொருகத்தாப் படைக்கவேண்டுமென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்ல, அவனை ஒருகத்தாப்படைக்கவேண்டுவதில்லை; அஃதெங்கனேயென்னில்? அநாதிமுத்த சித்தரு மன்னிநின்றே - அநாதியே சர்வத்தையும் பொருந்திநின்று காரியப்படுத்துகச் செய்தேயுந் தானொன்றுடனுந் தோய்வற நிற்கிற ஞானமே தனக்குத் திருமேனி

யாக வுடையவன். ஆகையாலே தனக்குவேண்டின வடிவு தானேகொண்டு நின்று செய்வன.

இதனாற்சொல்லியது உலோகாயுதன் பிரவஞ்ச நித்தியமெனறுங் கத்தாவில்லையெனறு மவனை மறுதது; பிரவஞ்ச மநித்திய மெனறுங் கத்தாவுண்டென்றும் சங்காரகததாதானே சிருட்டியையுஞ் செய்வனெனறு முறைமையையு மறிவிததது. ()

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஒருவனே டொருத்தியொன்றென றுரைத்திடும்உலகமெல்லாம்-அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவெனறும இவவாறுஅவயவப் பகுப்புஉடைத்தாய்கசுறபபடுமபிரபஞ்சத்தொகுதி,—வருமுறை-தோனறுதற்குரிய சற்காரிய முறையால்,— வந்துநினறுபோவதுமாதலாலே-தோனறிநினறழிதலுடைமையால்,—தருபவ னொருவனவேண்டும - அதுதனனைத தோற்றுவிப்பானொரு வினைமுதலை யவாய்நிற்குமாகலான,—ஈறுமாகி - அவ்வுலக மொடுங்குவதற் கேதுவாய்நினற சங்காரகாரணனே,—அநாதிமுத்த சிததரு மன்னிநின்றே - அஃதொடுங்கிப் பினனும் அநாதிமுத்த சித தருவாய் நிலைபெற்றுநினறு,—மருவிடும்- அநாதிபெத்தசித்தருவின் பொருட்டு மீளவு மவ்வுலகததை முன்போல மருவுவிக்கும்,—தானே முதல் -அதனா லவனே யுலகிற்கு முதற்கடவு ளெனபதாம்.

இஃது முதனூன் முதற்சூத்திரம் போல மூன்றெழுவாயு மூன்றுபயநிலையுமாய் முக்கூற்றதாமாறுகாண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகாயுத னிப்பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்ற மொடுக்க மில்லா திருக்கவு மஃதுண்டென்று சொன்ன தெப்படியென்று சொல்ல; அவனை மறுத்து மூன்று விருத்தத்தால் உணர்த்துகிறார்.

உதிப்பது மீறுமுண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னைமுன்னோர், மதித்துல கநாதியாக மன்னிய தென்ப வன்னி, விதறிபா னநுமானத்தி யெடேனிப் பூதாதி யெல்லாம், விதிப்படி தோற்றிமாயக காணலான் மேதினிக்கே. (உ)

(இ-ள்) உதிப்பதுமீறுமுண்டென்றுரைப்பதிங்கென்னை — இப்பிரபஞ்சமொருகர்த்தாவாலே தோன்றிநின்றொடுங்குமென்று நீர் சொல்லியதென்னை, அஃதெதுகாரணமென்னில்?

முன்னோர் மதித்துலகநாதியாக மன்னியதென்பவென்னில் — ப்ரகஸ்பதிபகவான் முதலிய வாசிரியமார் இப்பிரபஞ்சத்தை யநாதியென்று தணிந்து சொல்லுவர்கள் என்று நீ சொல்லில்?

இதற்கியான நுமானத்தி யெடேன — இந்த விசுவந்தானே தோன்றிநின்றொடுங்கு மென்பதற் கநுமானமுதலிய பிரமாணங்களைப் பெயர்த் தெடுத்துச் சொல்லுவதில்லை. அஃதெக்காரணமென்னில்?

இப் பூதாதியெல்லாம் விதிப் — நீ பிரத்தியட்ச வாதியல்லோ, உனக்கநுமான மெடுத்துச் சொல்லுவதில்லை; இந்தப்பூ

படி தோற்றி மா   மியினகன்னே பூதாதியான சரீரங்களெல்
யக் காரணமான   லா மீசுரன விதிக்கப்பட்டபடியே தோனறி
மேதினிக்கே   நின் றழியக் காரணமையா விதனை யுள்ளபடி
யுணாவாயாக எ-று

இதற்குப் பிரமாணம் ஸ்வாயம்பு வாகமம் எனவறிக (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

இச்சூத்திரத்தி லர்த்தங்களை யொவ்வொருமகத்தினவாக வொவ்வொருபதத்தைப்பற்றிச் சங்கைபண்ணி யதற் குத்தரஞ்சொல்லி ஜகத்கர்த்தா வீஸ்வரன ஏகனே அநேகானமாக களுடைய மலங்கள் ஈனு குணமாக சுத்தாசுத்தமாயைகளிற் றனு கரண புவன போகங்களை யுண்டாக்கிப் + பாலித் தழிப்பனெனபதை மேற் கூறுகின்றது

+ பாலித்தல் - திதித்தல்

இதில் 'வருமுறைவந்தின்று போவதுமாசலாலே' என பதற்கு, லோகாயுதஜ சங்கையு முத்தரமுமாக, மேன மூன்று விருத்தத்தாற் கூறுகின்றது.

உண்மை இறுதிக்கணின்று விளக்கினவெண்ணும்மை

ஏகாரம் ஈற்றசை.

சித்துரு என்பது எழுவாய், மருவியும் என்றது பயனிலை

* இக்கருத்து - க - செய்யுளினகுறை, ஈண்டு சிலக நோக்காய் இச் செய்யுளில் அதிகாரமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(உதிப்பதுமீறு ... எனவில்) - இச்சகத்திற்குத் தோற்றமுமாசமு முண்டெனடதென்னே, பெரியோர்கள் விசாரி

த்துப்பார்த்து ஜகத் தநாதியுமாய் நித்தியமுமாயுள்ளதென்று சொல்லுவர்களென்று சொல்லின்? (இதற்கியானநுமானுதி .. மேதினிகளே) எ - து நீ தோற்றமுமொடுக்கமுமில்லை ஸ்பாவமாமென்ற வசநத்திற் கநுமாநுகமங்கள்கொண்டுசொல்லேன; பிரத்தியக்ஷமாகப் பூதங்களை முதற்காரணமாக நரபசு பக்ஷி கிருமி கீடாதி தேகங்களும், விருக்ஷகுள மல தாபர பாஷாணுதிகளெல்லாம், இன்னதிலின்னபடிரூபமா யின்னபடிபலித் தின்னபடிநசிக்குமென்று வேதாகமங்கள் சொன்னபடியே, மகாபூதங்களினின்றுந் தோற்றமுமொடுக்கமும் பூமியினகண்ணே காணலால் பூமி பாதிமகாபூதங்களுங் காரியவஸ்தாயிருக்கையினுல், இதற்குமொருகாரணமும், அக்காரணத்திற்காரியத்தையுண்டாக்குங் கர்த்தாவு முண்டென் றிதன்பொருள்.

பூதாதியென்றதில் வேற்றுமை தொக்குநின்றது.

இதனுல்ஜகத்து-சாதியே! வேதத்தில்ஜகத்தநாதியென்றிருக்க விவண்சாதியென்றதுவேதவிருத்தமெனின்? அநாதியென்றவாக்கியத்திற்குப பிரபாகரன் ஆதியிலே தாற்பரிய மாகையால் விரோதமில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

உலகொரு கர்த்தாவையுடைத்து, காரியமாதலால், உலகு காரியம் ,ஒருவனுடொருத்தி யொனறென்றுணைத்திடுமாதலாலும், வருமுறைவந்து நின்று போவதாதலாலும், என்று காரியத்தைச் சாதித் ததனுற் கர்த்தாவைச் சாதித்தீர்; அது கூடாது. பிருதிவிமுத லுலகிற் றேற்றநாசங் காணுமென்று லோகாயுதன் ஆருகதன்முதலோர் சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை - உலகுக்கு உற்பத்தியாதலு நாசமாதலு முள்ள தென நிசைப்ப தேது,—முனனோர் - தர்கக முதற்சாததிர முணர்ந்தோர்,—மதித்து - தர்க்கித் துநிச்சயம்பண்ணி,—உலகு - பிரபஞ்சம்,—அநாதியாக - எப்போது மிப்படியிருப்பதாய்,—மன்னியதெனபர் - நிலைபெற்றதெனறு நிகழத்துவர்,—எனனில் - என்று நீ சொல்லில்,—இதற்கு - நீ சொல்லு மிநதவார்த்தைக்கு,—யான - நான் நீ பிரததியக்ஷவாதி யாகையினுலும், இது பிரத்தியட்ச சித்தமாகையாலு ம,பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாததிரமன்றி,—அநுமானுதி யெடேன - அநுமானுகமப்பிரமாணங்களைத் தொடேன, பின்னை யறியுமாறெப்படி யெனனில்—இப்பூதாதியெல்லாம் - பூதங்களையாதியாகக் காரணமாக வுடைததாய்ப பூதபரிணுமமாகிய உட லூர்மர முதலிய விவவுலகிற்பொருநதிய பொருள்களெல்லாம்,—விதிப்படி தோற்றிமாயக்காணலான மேதினிக்கே - பூமியின கண்ணே கன்மமுறைமையி லீசுரசங்கற்பத்தினு லுற்பத்தி நாசமாகப் பிரததியட்சப் பிரமாணமாகிய சிற்சததிபொருநதிய நேததிரத்தினுற் பார்த்தலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி அம்மூனறனுள் முதற்கூற்றை இருபத்தேழுசெய்யுளான் வலியுறுத்துவான றொடங்கினுர்.

எ - து. உலோகாயதநூலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென் பாராகலான், நிலத்தொழிலொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு தொழில்களதுண்மை பெறப்படாதெனின்?—ஈண்டு நீ விதித்த விதி

யாகிய நிலத்தொழில்போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலும் உடன்கழுக காண்டலான, இதனைச் சாதித்தற்கு நீ கொண்ட காட்சியளவை யொனறே அமையுமாகலின், ஈண்டு வேறு பிரமாணங்க ளெடுத்துக்காட்டல் வேண்டாமென்பதாம்.

படி. உவமவுருபு.

"தோற்றமுமீறு முள்ளதனபாலே கிடத்தலின்" என்றார் முதனூலாசிரியரும.

மேதினிகதென்பது உருபுமயக்கம்.

இதனுனே உலோகாயுதன மதம்மற்றி நிகழுமாசங்கையைப் பரிகரிதது முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்படடது.

பரபக்கத்துட் சித்தாநதப் பாாவையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப் பரபக்கப் பார்வையால் அவா கூறு மறுப்பைப் பரிகருத்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார் இவை தம்முள் வேறறுமையாகலிற் கூறியதுகூறலன்மையுணர்க.

வேதாந்தநூ லிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாததநினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொளளப்படும்.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

மீளவு முலோகாயுதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்ற மொடுக்க மில்லையாயிருக்க வுண்டென்ற தெப்படியென்று சொல்ல, அவன் மதமறுத்து மே லருளிச்செய்கிறார்.

உதிப்பதுமீறுமுண்டென் றுரைப்பதிங்கென்னை முன்னோர் மதித்தல கனுதியாக மன்னியதென்பர் - பிரபஞ்சத்துக்குத்

தோற்றமுமொடுக்கமு முண்டென்று சொல்லுகிறபடி யெப்ப டிபே! ஞாதாக்கள் விசாரித்துப் பார்த்துஇந்தப்பிரபஞ்ச மநாதியே நிலைபெற் றுள்ளதென்று சொல்லுவர்,—எனில்-எவறு நீசொல்லில்,—இதற் கியானநுமாதியேடெனநீயிப்படி நித்தியமென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்ச மநித்தியமென்று காட்டுகிற விதனுக்கு நான அநுமான முதலான பிரமாண மெடுத்துசசொல்லவேண்டுவதில்லை,—இப்பூதாதி யெல்லாம் விதிப்படி தோற்றிமாயக காணலால் மேதினிக்கே - இந்தப் பூதகாரியமான தேகங்களெல்லாம் பரமேசுரனாலே விதிக்கப்பட்ட விதியின வசத்திலே இந்தப் பூமியினகணணே தோனறி நின் றழியப் பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம்

உலகாயுதன நீர்சொன்ன கர்த்தாவென்ப தொன்றில்லை நானு பூதங்களுமே யுள்ளது அது நித்தியமாயிருப்ப கொனறென ன;ஒரு வடிவிலேநின்று மொருவடிவு தோனறி நின் றொடுங்குதலால் பிரபஞ்ச மநித்தியமெனறும்,இது ஜடமானபடியினாலே இதைக்கொண்டு செய்வா னொரு கர்த்தாவுண்டெனறும், அவனை மறுத்தற்குப் பிரமாணம்—சிவஞானபோதம் “ பூதாதியீறு முதலுந்துணையாகப்,பேதாய்திதிபாரும் பெத்திமையி-லோதாரோ, வொன்றொன்றிற்றோன்றி யுளதாயிறக்கண்டு, மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து.”என்றும, பரபட்சம் “பூதமானவை நித்தமென்று புகன்றதென்னை யுருககளா, யாதாலோட்டுழியாகுமாதலி னுகுவோரவர் வேண்டிடுங், காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோருளர்கண்டனஞ்,சிதனீரினெழுந்தகொப்புணிகழ்ந்தமாருத கெய்கையே.” என்றும் “பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு, மாதலாலொரு நாதனிங்குள னென்றறிந்தகொள்ளையனே, பேதமான கடாதிமண்ணினி

ல் வந்தவாறு பிடித்திடிற், கோதிலாத குலாலனால்வரு செய்
கையென்று குறிப்பதே." என்றுமது கண்டுகொள்க."

சித - ப, ரு - உச - செ.

இதனாற் சொல்லியது உலகாயுதன் பிரபஞ்ச நித்தியமெ
ன்றும் கத்தா வில்லை யென்றுஞ் சொல்ல, அவனை நோக்கிப்
பிரபஞ்ச மநித்தியமென்றுங் கத்தா வுண்டென்று மறுத் தரு
ளிச்செய்த முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

முனனோர் - உலகாயதநூ லுணர்ந்தோர்,—மதித்து-கா
ட்சியளவைக ளொப்பதாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து,—
உலகநாதியா மனவியதென்பார்- உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு
மெனபர் ஆகலான,—உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பது-
நிலைதொழிலேயன்றி யேனைதோற்றநாசங்களை யுண்மைகூ
றுவது,—இஙகெனனை யென்னில் - இவ்விடத்துப் பொருப்படா
தெனின,—விதிப்படி-நீவிதிததவிதியாகிய நிலைத்தொழில் போ
லவே,—மேதினிக்கு-இவ்வுலகின்கண்,—இப்பூதாதியெல்லாம்-
இப்பூதமுதலிய பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றிற்கும்,— தோற்றி
மாயகாணலான - தோற்றநாசங்களாகிய இவ்விரண்டுதொழி
லு முடனிகழக காணலான்,—யானதற்கு- யானிதனைச் சாதித்
தற்கு, — அநுமானதிபெடேன் - நீகொண்ட காட்சியளவை
யொனறேயமையுமாகலி னீண்டநுமானமுதலிய வேறுபிரமா
ணங்க ளெடுத்துக்காட்டுவே னல்லே னென்பதாம்.

இதனானே உலகாயதமதம்பற்றி நிகழு மாசங்கையைப்
பரிகரித்து, முத்தொழிலுண்மைசாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இயல்புகாண் டோறறிமாய்கை யென்றிடி னியல் பினுக்குச், செயலதின் றியல்புசெய்தி செய்தியே விய ல்பதின்று, மியல்பதாம் பூதநதானே யியற்றிடுஞ்செய் தியென்னிற, செயல்செயவ - னொருவன்வேண்டுஞ் செயற்படும் சேதனத்தால். (௬)

(இ-ள்.) இயல்பு காண்டோ ற்றி மா ய் கை — இந்தப் பிரபஞ்சந் தானேதோன்றித் தா னேயழிகை யியல்புகாணும், இதற்குக் கர்த்தா வேண்டுவதில்லை

என்றிடின — என்றுநீ சொல்லின்?

இயல்பினுக்குச் செயலதின்று — நீசொல்லுகிற வியல்பாகிய பூமிமுதலிய நாலுபூதத்திற்குந் தாந்தாஞ்செய்யுந் தொ ழிலில்லை.

இயல்புசெய்தி — பூதங்களினது தத்தம் வ்யாபாரந்தானே யியல்பெனின்?

செய்தியே வியல்பதின்றும் — நீசொல்லுகிற தொழிலேயே யியல்பென் று சொல்லுவையாகில்? அதனைவிட்டுவிடு.

இயல்பதாம் பூதந்தானே யியற்றிடுஞ் செய்தியென்னின — சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட பூதங்கடானே தத்தந்தொழில்களைச்செய்யாநிற்குமெனின்? பூமிகம்பிப்பானேன், ஓரிடத்திலேநீர்சுடுவா னேன், ஓரிடத்திலே யக்கி சுடாதிருப்பா னேன், வாயு சலியாதிருப்பானேன், இப்ப டிக் காண்கையிலே

செயல் செய் வா னொருவன் வேண்டுஞ் செய ற்படும் சேதனத் தால்

பூதங்கள் ஜடமாகையா லித்தத்தொழி ல்களைச செய்வா னொருகத்தாவேண்டுங்கா ண்; ஜடமானபூதந்தானே காரியப்படமா ட்டாது. ஆகலால் ஒருசேதனன காரியப்படு த்தக் காரியப்படும். எ - று.

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதுமுத லுள திருவிருத்தத்துக்கும் ப்ரமாணம் பார்க்கி லையெனனு மாகமமெனவறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இயல்புகாண டோரறிமாய்கை யெனறிடி லியல்பிறுக்கு ச்செயலதினறு - மஹாபூதங்களிற் றேகாதிகடோற்றுகிறது மொடுக்குகிறதும் ஸ்வபாவமே யெனின ? ஸ்வபாவமானது ஷ ட்பாவவிகாரம பொருநகாது,— இயல்புசெய்தி செய்திடே லிய ல்பதினறும-இங்ஙனந்தொழிற்படுவதே ஸ்வபாவமெனின ? வி காரப்படுகிறது ஸ்வபாவமல்லவாம்,— இயல்பதாம் பூதநதா னே யிடிற்றினு செய்தியெனனிற் செயல்செய்வா னொருவனை வேண்டும் - இயல்பாயுள்ள பூதங்கடானே தேகாதிகளைத் தன னிடத்திலுண்டாக்குமெனின்? இநதக்காரணத்திற் காரியத்தைக யுண்டாககுகிறவ னொருவன்வேண்டும்,— செயற்படுஞ்சேதனத் தால் - பூதங்க ளசேதனமாகையாற் கர்த்தாவினாலே காரிய ப்படுமென் றிதனபொருள்.

இதனாற் சுவாபாவிக மன்று ஜகத்தேதுக மென்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

உலகுக் குற்பத்தி நாசமுளது, அஃதொரு கர்த்தாவை விரும்பாம லியல்பி லாமென்ன ; மறுத்துணர்த்து கின்றார்.

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கை யென்றிடில் - உபாதான காரணத்திற் றோற்றி யொடுங்குவது காரியப்பொருளினது சுபாவமென்று நீ சொல்லில்,—

இயல்பினுக்குச் செயலதின்று - இயல்பாயிருக்கும் பொருளுக் கொருபோதுண்டாய் ஒருபோதின்றாய்க் காரியப்படுந் தன்மையின்று,—

இயல்புசெய்தி - அப்படிக்காரியப்படுவ தப்பொருட் சுபாவமென்று நீசொல்லில்,—

செய்தியே லியல்பதின்றாம் - காரியப்படுமாகில் அப்பொருட்குச் சுபாவ மில்லையாம். அப்படிச் சொல்ல வேண்டுவ தில்லை, செய்தி யியல்பதாம்; உற்பத்திநாச யோக்கியமாகிய வியல்பில்லாத பொருளை சர்வ சாமர்த்தியமுடைய கர்த்தாவி னாலுந் தோற்றுவித் தொடுக்கப்படாது; ஆதலால் காரியப்பொரு ளுற்பத்தி நாசமாகு மோ ரியல்புடையது, ஈரியல் புடையதன்று. அப்படியாயி னுற்பத்தி காலத்து நாசம், நாசகாலத் துற்பத்தி காணா திருப்பா னேனை? உள்ளது. தற்காலத் துற்பத்தி ரூபமாயும் நாசரூபமாயும் நாசோற்பத்திக ளோரியல்பாயிருக்கும் பௌத்தனுக்குப்போல, தற்காலத் தீரியல்பா யிராது. அந்த வுற்பத்தி நாசங்கள் காரியப்பொருளிற் காணப்படுதலாற் காரியமாய், செயற்படும் பொருள் செய்பவனை விடாததலால்; அந்தவுற்பத்தி நாசங்களொருங்கே

யொருகாலத் தோரியல்பாயிருந்தாலுந் தனது தனது காரியம மறைதலாகு முருபந் தனது கர்த்திருகாரக முதற் காரகங்களி னறி முதற்காரணத்தினின்றுந் தோன்றுது. ஆதலாற் கர்த்தா வை விரும்புதல் காரியத்துக்குண்டு. சம்மதமே! இதெல்லா முமசருமாதலால்,—

செய்தி இயல்பதாம் - காரியம் இயல்பதாம், சிருட்டி திதி சங்காரங்களை பூதந்தானே கர்த்தாவாய்,—

இயற்றிடுமெனவில் - பண்ணுமென்று லோகாயுத பக்ஷ மிருக்கும் நீ சொல்லில், அப்பூதங்கள,—

செயற்படுமசேதனத்தால்-காரியமாகுஞ் சடமாதலால்;—

செயல் செய்வானொருவன் வேணடும் - பூதகாரியத்தினது தோற்றம் நிற்றல் போதற் றெழில்களைப் பண்ணுமொரு கர்த் தாவைவிரும்பும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ - து. அத்தோற்றகேடுகள் உலகிற் கியல்பாகலின அ வற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டபபடுவதனறெனில்,—தோனறலு ங் கெடுதலும் விகாரமாகலின விகாரமாத லியல்பிற்குக் கூடா து. அஙஙனம் விகாரமாதலாலே உலகிற்கியல்பெனின? அவ் வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின வேறாய் இயல்பென்பதொன் றில்லையெனப்படும. படவே, தோற்றிமாய்கைஇயல்பெனபது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும். இனி இயல் பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதநான்கும் இயல்பா யுள்ளன.அவை தோற்றிமாய்தலாகிய விகாரத்தைச் செய்யுமெ னின? நனறுசொன்னாய்; அவை அங்ஙனந் தொழிலுற்று நிற்

குஞ் செயப்படுபொருளாகலிற் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படுமெனபதாம்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

அசேதனமென்பது செப்யப்படு பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது

சாதகன் தனனைக் குத்திருனென்புழியும், குத்தியது கையும் குத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின; வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளுமொன்றுதல் யாண்டுமின்மையுணர்க.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

---o---

பிரபஞ்சத் தக்கு அகையு மழிகையு மியல்புகாணும், அதற்கொரு கத்தா வேண்டுவதில்லையென்று உலோகாயதன சொல்ல; அவனை நோக்கி மேலு மறுத்தருளிச்செய்கிருர்.

இயல்புகாண் டோற்றிமாய்கை யென்றிடின் - பிரபஞ்சத்தானே தோன்றுகையு நிற்கையும் அழிகையுமாய் வருகிறது அதற்குள்ள வியல்புகாணும, இதற்கொரு கத்தாவேண்டுவ தில்லையென்று நீசொல்லில்,—இயல்பினுக்குச் செயலதின்று - நீஇயல்பென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்சம் சடமாகையாலே தானுகத் தோன்றி யழியமாட்டாது,—இயல்புசெய்தி - பிரபஞ்சத்துக்குத் தோன்றி நின ரழிகிறது தானே இயற்கை காணுமென்று, நீ சொல்லில்,—செய்தியே யியல்பதின்றும் - பிரபஞ்சத்துக்குத்தோன்றிநின ரழிகிறது செயற்கையாகையால் இயல்பென்றதில்லையாம்,—இயல்பதாம் பூதத்தானே யியற்றிடுஞ்செய்தியெ

னவில்-பூதகாரியமல்லோ தொழில், பூதங்க ளியல்பதாகையாலே எடபொழுது மொருசுபாவமாயிருக்கத்தக்க பூதங்களதானே தொழில்களையெல்லா முண்டாக்கா நிற்குமென்று நீ சொல்லில்,—செயல்செய்வாரொருவன வேண்டுஞ் செடற்படுஞ் சேதனத்தால் - அந்தபூதங்கள சடமாகையாலே இந்தத்தொழில்களை யுண்டாக்குவா ரொரு கர்த்தாவேணும் ஆகையாலே சடமான பூதங்கள் இவனாலே செய்யப்பட்ட தொழில்களுக்கிடமாக நின்று தொழிற்பட்டுவரும்.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானே தோன்றுவகையுந் தானே யொடுங்குவகையும இதற்குள்ள வியல்பென உலகாயதன சொல்ல, அவனை மறுத்து இது சடமானபடியினாலே இந்தப் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கவும ஒருகர்த்தாவுண்டென்னு முறையையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தோற்றிமாய்கை -அததோற்றகேடுகள்,—இயல்புகாணென்றிடல் - உலகிற கியல்பாகலி னவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதனறெனின,—செயல் தியல் பிறக்கின்று - தோனறலுங் கெடுதலும விகாரமாதலின விகாரமாதல் வியல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி யியல்பெனறிடின - அங்ஙனம விகாரமாதலே யுலகிற்கியல்பெனின,—செய்தியே வியல்பதின்றும - அவவாறு இயம்புவார்க்கு விகாரத்தினவேறு யியல்பெனப்பதொன்றில்லையெனப்படும்.படவே தோற்றிமாய் கை யியல்பென்பது விடடுபோய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும். இனியியல்பும் விகாரமும் வேறெனவேகொண்டு, பூதததானே யியல்பதாம்

பூதநான்கு மியல்பாயுள்ளன,—செய்தியியற்றி மென்னின - அவைதோற்றி மாய்தலாகிய விகாரத்தைச்செய்யு மெனின், கனறு சொனனும்,—செயற்படும்-அவையங்ஙனந் தொழிலுற் றுநிற்கும்,—அசேதனதகால் - செயற்படுபொருளாகலான,— செயல் செய்யாவொருவன வேணடும - செயப்படு பொருட்கு விணைமுதல் வேறுவேண்டப்படுமெனபதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—o—

பூதங்கள் கிருததியகாததாவல்லவென றுணர்த்துகிருர்.

நிலம்புன லனல்காலகாண நிறுத்திடு மழிககுமாக்
கும், பலந்தரு மொருவனிங்குப் பண்ணிட வேண்டா
வென்னி, லிலங்கிய தோற்றநிறற லிறுவை யிசைத
லாலே,நலங்கிளர் தோற்றநாசந தனக்கிலா நாதன்வே
ண்டும். (சு)

(இ-ள்.) நிலம்புனலனல்காற்காண நிறுத்திடு மழிக்குமாக்கும் பலந்தரு மொருவனிங்குப் பண்ணிட வேண்டாமெனனில் நாலுபூதமும் ப்ரததியட்சமாகப் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றியு நிறுத்தியு மழித்தும பிரயோசனங்களைத தாராநிற்கும், ஒருகர்ததா விவற்றை யுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லையென்று நீசொல்லில் ?

இலங்கியதோற்றநிற்றலீறிவை யிசைதலாலே	நாலுபூதமும் விளங்காநின்ற தோற்றமுதலிய கருத்தியம ப்ரத்யட்சமாகக் காரியப்படக் காண்கையாலே
நலங்கிளர் தோற்றநாசந் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்	உற்பத்தியு நாசமுந் தனக்கில்லாத கருத்தாவே யிவற்றையுண்டாக்கவேண்டும். எ-று.

(௯)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

(நிலம்புனல் . என்னில்) -ப்ருதிவி அப்பு தேஜசு வாயுவென்னுநான்குபூதங்களே பிரத்தியக்ஷமாகத் தேகாதிகளை யுண்டாக்கி நிறுத்திப் பலங்கொடுத்தழிக்கும் வேறொருகர்த்தாவுண்டாகவேண்டாமெனின்,—(இலங்கிய தோற்நிற்ற லீறிவை... நாதன் வேண்டும்)-விளங்கப் பட்ட வுற்பத்தியையுந் திதியையுநாசத்தையு மிந்நான்கு பூதங்களும் பொருந்துகையா லுற்பத்தி நாசமில்லாத நலத்தையுடைய கர்த்தாவானவ னொருவனபின்னுவான வேண்டுமென் றிதன்பொருள்.

இம்மூன்று விருத்தத்தினுஞ் சங்கிரகமாகச்சொன்ன வுலோகாயுத மதமுந் தத்துஷணமும் விஸ்தரித்துப் பரபக்ஷத்திற் கூறினோ மாதலுணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணகோசரமாகபபூதங்கடாமே பொருள்களைத்தோற்றுவித்து நிற்பித்துப் போககும்; சேதனனுகிய வொருகர்த்தா வேண்டுவதில்லை யெனன மறுததுரைததுகினறா

நிலம்புன லனல்கால் - பிருதிவியப்புத் தேயுவாயுக்கள்,—காண - பிரததியட்சமாக சரீராதிப்பொருள்களை,—[நிறுத திடு மழிககுமாககும் பலக்தரும] - ஆசகும் சிருட்டிககும,—நிறுததிடும் - திதிக்கும,—பலந்தரும் - அதனுற போகததைக் கொடுககும்,— அழிக்கும் - சங்சரிககும்,— ஒருவன - அபபிரத்தியக்ஷனுய்ச் சேதனனு யொருகர்ததா,— இஙகு - இநத ககாரியத்து,— பணணிடவேண்டாம் - செயயததககதில்லை,—எனனில் - எனறு நீ சொல்லுகில், "பூதாதியீறு முதலாக துணையாகப் பேதாய் திதியாகும்" எனறு சிவஞானபோதத திருத்தலால்,நிற்றலாகிய திதி தோற்றமீருகிய சிருட்டி சங்காரஙகளை முனபின காணபியாதிராது. அப்படிப் பூதஙகளிலிருக்கும திதியும் அப்படி யன்று,—இலங்கியதோற்ற நிற்ற லீறிவை யிசைதலாலே-மனதி லுதித்த சிருட்டி திதி சங்கார சமபநததினுல், பூதங்களுங காரியமென்றுகொணடு அவற்றைத் தோற்றுவிதது நிற்பித்துப் போககும்பொருட்டு,—தனககுத் தோறற நாசமில்லாத,—நலஙகிளர் நாதன - சாட்குணணிய பரிபூரணனு யிருககினற காததா,— வேண்டும் - விரும்பபபடுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. நான்கு பூதங்களுள், வாயு ஒழிந்த மூனறு பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமூகததி னிலைபெ

றும. அங்கி வினை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்ற அ சமூகத்தி னழிவெயதும். அப்பு வினை மூன்றுபூதங்களையுங் கோற்றித் தான அவற்றது சமூகத்திறறுன்றும பிருதிவி வினை மூன்றுபூதஙகளினின்று நுகரபபடும் பயனைப பயப்பித்து த தானுமஅவற்றது சமூகத்திற் பயனபடுதலையுடைத்தாம. இங்ஙனஙகு செயயப்படும்பொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல கணகூடாக நிகழுதலின, இவையே தம்முள் ஒன்றனை யொன்று பணணவமையு ம,வேறொருவன ஈண்டைக்கு வினை முதலாதன மிகையாமெனின ? அற்றன்று. இங்ஙனங்கூ பூதஙகளுமொபப முதறொழிறபடுதலான இவை ஒன்றனைக காரிபபடுத்துமாறறல் உடையனவனமையின, இவைபோல முற்றொழிற் படுதலின்றி மேமபாடுடையானொருவனே இவற்றைத் தொழிறபடுத்தற்பொருட்டு வேணடப்படுமெனபதாம.

எதிரதுபணிறைபாக வைத்துரைக்க.

இவவாறன்றி மேலைசசெய்யுளின பொருளே பொருளாகக் கொணடு கூறிபதுகூறலெனனும வழுப்படவுறைப்பாருமுளர்.

நலஙகிளாதாததனென வினையும. நலம மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம முதறொழிலுடைத் தெனபதனை யுடமபட்டுத் தருபவனொருவன வேண்டாவென்னும உலோகாயதரிலொருசாரார்மதமபற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கபபட்டது.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

—o—

மீள வுலகாயுதன் நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்தி லே பிரபஞ்சந் தோன்றிநின் றழியும், ஆகையால் ஒரு கத்தாவே

ண்டுவேதில்லையென்று சொல்ல; அவனை நோக்கி மேல் மறுத்தரு ளிச்செய்கிறார்.

நிலம்புன லனல்கால்காண நிறுத்திடு மழிக்குமாக்கும் பல க்கருமொருவனுக்கு பண்ணிடவேண்டாவெனவிலை-பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவென்று சொல்லப்பட்ட நாலு பூதங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே எல்லோருங் காணவே தோற்றிவித்தும் நிறுத்தியும் அழித்தும் பல பிரயோசனங்களையும் தாநிற்கும்; ஆகையாலே இந்த நாலுபூதங்களுமொழிய வேறேயொருவன இவையிற்றை யுண்டாக்க வேண்டுவதில்லையென்று நீ சொல்லிற?—இலங்கிய தோற்றநிற்ற லீறிவை இசைதலாலே - விளங்கா நின்ற சிருட்டியும் திதியுஞ் சங்காரமுமிவை மூன்றும் பிரபஞ்சத்துக் குண்டாயிருக்கையாலே,—கலங்கிலா தோற்றநாசந்தனக்கிலா நாதனவே வேண்டும்-இந்த மூன்று தொழிலையுஞ் செய்கைக்கு நன்மை மிக்கிருக்கப்பட்டாநின்ற முதலு முடிவுந் தனக்கில்லாததொரு கர்த்தாவுண்டாக வேணும்.

இந்தத் திருவிருத்தமிரண்டிற்கும் பிரமாணம் 'உதிப்பது மீறும்,என்ற திருவிருத்தத்துக்கு இட்டப் பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க இதுவன்றியும் சிவபுராணம் "ஆக்கமளவிறுதியில் லாதனைத்துலகு-மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருடருவாய்" என்னு மது கண்டுகொள்க.

திருவாசகம்-க-செய்.

இதனாற் சொல்லியது நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே சிருட்டி திதி சங்காரமுண்டாகா தென்றும், இந்த மூன்று தொழிலுந் தானசெய்கச் செய்தேயும் இவையிற்றிற் றேய்வற நிற்கிற கர்த்தா வுண்டென்னுமுறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

கால்காணங்றுத்திடும் - நான்கு பூதங்களுள் வாயு வே ளைமூன்று பூதங்களையு நிலைபெறுத்தித் தானவற்றது சமூக த்தினிலைபெறும்,—அனலழிக்கும் - அங்கி யேனைமூன்று பூதங்க ளையு மழித்துத் தானவற்றது சமூகத்தி னழிவெய்தும்,—புன லாக்கும்-அப்பு வேனை மூன்றுபூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற்றதுசமூகத்திற் றோன்றும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதிவி யேனைமூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித் துத் தானவற்றது சமூகத்திற் பயன்படுதலை யுடைத்தாம். இங் ஙனஞ் செயற்படு பொருட்கு வினைமுதல் வேறாய்நின்று காரி யஙிகழ்த்துதல் கண்கூடாகநிகழ்தலின் - ஒருவனிங்குப்பண் ணிட வேண்டாவெனனில்,—இவையே யொன்றனையொன்று பண்ணவனை யும், வேறொருவனிணைடைக்கு வினைமுதலாதன் மி கையாமெனின்? அற்றன்று,— இலங்கியதோற்றநிற்ற லீறிவை யிசைதலாலே - விளங்கியவிந்நான்கு பூதங்களுமொப்ப முத் தொழிற்படுதலா லிவை யொன்றனைக்காரிப்படுத்து மாற்ற லுடையன வன்மையின - தோற்றநாசந் தனக்கிலா நலங்கிளர் நாதன் வேண்டும்,—இவைபோல முத்தொழில் படுதலின்றி மேம்பாடுடையானொருவனே யிவற்றைத்தொழிற்படுத்தற்பொ ருட்டு வேண்டப்படுமெனபதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் உலக முத்தொழிலுடைத் தென்பதனை யுடன்பட்டுத் தருபவனொருவன்வேண்டா வென் னு முலகாயதரிலொருசாரார் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிக ரிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் புத்தரிற் சௌத்திராந்திகனைநோக்கிக் கர்த்தா வனாதியிலே நிகழாதென மறுத்துரைக்கின்றார்.

சார்பினிற் றோன்றுமெல்லாந் தருபவ னில்லை
யென்னிற், றேரினில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற்
கோநீ செப்பாய், யோரினில் லதுவுந் தோன்றா துள்ள
தே லுதிக்கவேண்டா, சோர்விலா திரண்டுமின்றி நிற்
பது தோன்றுமன்றே. (ரு)

(இ-ள்) சார்பினிற்றோன்றுமெல்லாந் தருபவனில்லை யெனில்	பஞ்சஸ்கந்தங்களுடைய வாச்ரயவிசேடத்தாலே பூதங்கடோன்றுவதன்றி வேறொருகர்த்தா வுண்டாக்க வேண்டுவதில்லையென்று நீசொல்லில் ?
தேரினில்லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற்கோ நீசெப்பாய்	அது தோற்றமில்லாதபொருட்கோ உள்ளபொருட்கோ வதனை நீவிசாரித்துச்சொல்லாய்
ஓரினில்லதுவுந் தோன்றாது	உணருங்காலத் தாகாசத்திற் புட்பம்போல வில்லாததொருக்காலு முண்டாகமாட்டாது
உள்ளதே லுதிக்கவேண்டா	காரியமெப்பொழுதமுள்ளதாகி லிப்பொழுதுலகத்தினகட் காரியப்பட்டு வரவேண்டுவதில்லை
சோர்விலா திரண்டுமின்றி நிற்பது தோன்றுமன்றே	இவ்விரண்டுமின்றிப் பாரிசேட வநுமானத்தான் மாயையினிடத்திலே புதியாநிற்பதியாதொன்றதுவேதோன்றும். எ-று (ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

"தருபவனொருவன் வேண்டும்"

என்ற பதத்திற்குப் பௌத்தரிற்சௌத்திராந்திகன்சார் பினாற்சகத்துண்டாவதொழிய வேறொருகர்த்தாவேண்டாவெ னன; அதைநிராகரித்துச சகத்திற்குக் கர்த்தாவுண்டெனவி தைத மேன மூன்றுவிருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது.

சார்பினிற் றோற்றமெல்லாந் தருபவனில்லை யெனவில் - ரூப ரஸ கந்தமாவது மூர்த்தமாயிருக்கிற பூதங்களுடைய சந் தானம

இந்த ரூபாணுக்களி னுடைய உபசயமானது † ஸ்தம்ப கும்பாதியா யிருக்கிற பாஹ்யார்த்தம்

† தூண்கல சமுதலாயிருக்கிற வெளிபானபொருள்.

ப்ருதிவியின் தருமம் §ஸ்தைரியமும், ரூபமும்,

§ உரம்.

ஜலத்தின தருமம் * த்ரவத்வ ஸ்நேஹாதி

* பெருகல், தொட்டா லொட்டுதல்

தேஜசுக்கு ¶ கௌஷ்ணிய சுக்லபாஸ்வரத்வாதி

¶ சூடு வெளுத்த பிரகாசமுதலிய.

வாயுவுக்கு ¶ சமீபகரண வேகாதி

¶ திரட்டல் ஓடல்.

வர்ணம - கந்தம - இரசம் - உரூபம் - ஓஜசுக்களாயிரு க்கிற நான்கு பூதங்களின சங்காதமே பிண்டம்

அப்பிண்டத்தினின்றும் பிருதிவ்யாதி யுண்டாம்.

அப்பிருதிவியாதிகளாவது - பரமாணுக்களின் சமூகம்.

சுரோத்திர துவக்கு சக்ஷு சிங்ஙுவை யாக்கிராண மைக் திர்கும் பிரதய பஞ்சகமென்று பெயர்.

வாக்கு பாத பாணி பாயு உபஸ்தங்க ளைந்திர்குங் காரக பஞ்சகமென்று பெயர்.

சைதன்னிய சமுதாயத்திற்குப் புத்தியென்று பெயர்.

அதிற் காரணபூதமாயிருக்கிற வேகதேச மனசு.

இப்படியே யொன்றினுடைய சாரயின லொன்றாகத் தா னேயுண்டாவதன்றி யிதனை யுண்டாக்குவா ரொருவ னில்லை யெனின்,—

தேரி னில்லதற்கோர் தோற்ற முள்ளதற்கோர் சேப்பாய் - விசாரிக்குமிடத் துள்ளதற்கோ வில்லாததற்கோ தோற்ற மென்றுசொல்லுகிறாய்,—

ஓரி னில்லதுவுந்தோன்று துள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - அறியுமிடத் தில்லாத தாகாய — குசுமம்போல வொருகாலு முண்டாகாது உள்ளதே யாமாகிற் தோற்றமொ சொல்ல வேண்டுவதில்லை,—

— குசமம் - பூ

சோரவிலா விரண்டுமின்றி நிற்பது தோன்றுமன்றே - அழிவற்ற காரியரூப மல்லாததுமா, யசத்துமன்றிநின்ற தொ ருகாரணத்திற் காரியமான துண்டாக வேண்டுமென் றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

பௌத்தன் புத்தனேவனை குருவாயிருத்தன் மாத்திரம ன்றி உலககர்த்தாவல்லன், பஞ்சக்கந்தங்களினது கூட்டத்தினு

னுலருண்டாம்,கர்த்தா வேண்டுவதில்லை யென்ன; மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

சார்பினிற் றோன்றுமெல்லாம் -பஞ்சகந்தத்தினது கூட்டவிசேடத்தாற் பூதமுதலாகிய பொருள்களெல்லா முதிக்கும்,— தருபவனில்லையெனில் - சிருட்டிமுதற் கிருத்தியகிருத்தாய் முன்னீசொன்ன முறைமையனாகிய கர்த்தாவில்லையென்று நீ சொல்லில், கர்த்தாவுண்டில்லை யென்பது பின்பேசுவோம். இப்போது நீ நிருபாதான வாதியன்றோ,—தேரினில்லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற்கோ நீ செப்பாய்-விசாரிக்கிற் றோற்ற முள்ளபொருட்கோ இல்லாதபொருட்கோ நீ சொல்,—ஒரில் - லை,—இல்லதுவுந் தோன்றா துள்ளதே லுதிக்கவேண்டா -இல்லாத முயற்கொம்பு முதலியவு முண்டாகாது, உதித்துளதாயிருக்கின்ற கடபடாதியு முண்டாகமாட்டாவாம்,—சோர்விலாதிரண்டுமின்றி நிற்பது - அப்படியுள்ளது மில்லது மின்றி யுள்ளதாயிருப்பது,—தோன்றுமன்றே - உண்டாகுந்தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ - து. க்ஷணபங்கமாகிய வெல்லாப் பொருள்களுந்தாம் முறைக்ஷணத்திற்றோன்றிய பொருள் பிற்க்ஷணத்திற்றோன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின், எல்லாப் பொருளும் வித்தினைக்கேட்டினங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமென்ச சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறுவமையும்; இதற்கொரு கருத்தாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடுடையனுயுளனுதல் வேண்டாவெனின்? அற்றன்று. நீசார்பிற் றோறறங்கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ? இல்

பொருட்காயின், அது முயற்கோடுபோல ஒருஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை. அற்றேற் குடம்போல உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின், மாததிமிகர்மதம்பற்றி இல்லதுமன்றியுள்ளதுமன்றி அநிர்வசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்றுமெனக் கோடுமெனபதாம்.

இல்லதுவுமெனனும்மை சிறப்பு.
உடம்படுமெய்பெறுதல் இலேசாற் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பஞ்ச கந்தங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே, உருவம் வீடு வழக்குஎனனும் நாலும், தநதஞ் சார்புகளிலே பிரபஞ்சந் தோனறுமதொழிந்து ஒருகததா வேண்டுவதில்லையென்று சொன்ன புததரில் சௌததராநதிகனை நோக்கி ; மேல் மறுததருளிச்செய்கிறார்.

சார்பினில் தோன்றுமெல்லாந் தருபவனில்லையென்னில் — சர்வமும் உருவம் அருவம வீடு வழககு என்று சொல்லப்பட்ட நாலிலும் அநதந்த சார்புகளிலே ஒன்ராய்த்தோன்றி சொல்லாநிற்கும்; இவை பிறரையுண்டாக்குகைக்கு ஒருகததா வேண்டுவதில்லையென்று நீசொல்லில்,—தேரிநில்லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற்கோநீசெப்பாய்-விசாரிததுப் பார்க்கில் நீதோன்றுமெனகிறதாய் உள்ளது தோன்றுமென்கிறாயோ இல்லாதது தோன்றுமென்கிறாயோ சொல்லாய்,—ஓரினில்லதுவுந்தோன்றாது - ஆராயுமிடத்து இல்லையாயிருப்பதொன்று, ஒருகாலத்திலுமுணடாகமாட்டாது,—உள்ளதே உதிக்கவேண்டாம்-எப்பொழுதுமுண்டாயிருப்பதொன்று புதிதாகத் தோன்ற வேண்டுவதில்

லை,—சோர்விலாவிரண்டுமின்றி நிற்பதுதோன்றுமன்றே - இப்படி யுண்டாயு மில்லையாயு நிற்சத்தக்க பொருள்க ளிரண்டுமின்றியே ஆவதுமழிவதுமாய்நிற்ப தொருபொருள அதற்கே தோற்றம். எ-று.

சாரயினிற் றோன்றுமெல்லாந் தருபவ னில்லையென்றும் புத்தன சொன்னதற்குப பிரமாணம் பரபக்ஷம. "ஒருவனென றேகப்பட்டா னுருவாதி யைந்துங்கூடி, வருபவனென றுஞாதல் தொகையுண்மைவழக்கதாகு,முருவமங்காதியாய வைகளை யுமொருவனின்று, தருவதுதொகையினின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங்காலே" என்றும "உளவழக் கிலவழக் குளதுசார்ந்த வுளவழக்கோ, டுளது சார்ந்தவின்மை வழக்குடனின்மைசார்ந்த, வுளவழக்கின்மைசார்ந்த வில்வழக்கெனறோதும்,முளவழக்குணாவுண்டெனகை முயற்கோடின்றி வழக்கே." என்றும. "உணாவுசார்ந்துணாவுதிகளை யுள்ளதுசார்ந்தவுண்மை, யுணர்வு பினின்றுமென்கையுள்ளதுசார்ந்தவின்மை, யுணாவுமுன்பின்றி தந்தோன்ற வில்லதுசார்ந்தவுண்மை, யுணரிதல்லதுசாரின்மை யுள்ளங்கை ரோமகாணே." என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - சௌ - மத, எ - ௧0 - ௧௧ - செ.

இரண்டுமின்றிநிற்பதுதோற்றமன்றே-அவனைமறுத்தது இதற்குப் பிரமாணம "என்றுமிலா தொன்றின்றாய் வருமுருவம் வித்தினெழுமரம்போலேநின்ற-வித்தினுண்டாய்நினறெழுவகாண்ணற்றேல வித்தினமரங்கண்டி தில்லையென்னி நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாயே நிற்கு, மொன்றிலொன் றங்கிலாமையினுமுதியா காரணம்பெற்றிருப்பது காரிய மதவு முள்ளதாகு, மனறமதிககலைபோலக் கதனைரந்து மருவியுள தெனுமுறையுமாநதனையோ வின்றே." எ-ம். உருவாதி கந்தங்க ளைந்துங்கூடி பொருவனவே ருருவநில்லை யென்றுரைக்கும்புத்தா, வுருவா

தியைத்தினையு முணர்பவராமெனன வுணரும் விஞ்ஞானமெ னருய் ஞானமுணர்ந் தவரா, ருருவாதி பொருள் காட்டித் த னைககாட்டுஞ் சுடர்போ லுணர்வுபிறி தினையுணர்ததித் தனை யுணாததுமெனவி, னுருவாதிபொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு முலோசனமபோ லுணர்வுபொரு ளுணர்பவன வேறுணடே" எ - ம். கண்டுகொள. சித-பர-சௌத-மறுதலை-கசு-உசு-செ.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சம் சநதானத் தொடாசசி யாக வொனறிலே யொனருசததானே தோனறுமென்ற சவுத் திராநதிகளை மறுதது; பிரபஞசம் தானேதோன்றுதென றும, தோற் றிவிகைகக கொருதருணடெனறும, உள்ளது யில் லதுதோனறுதெனறும், உளளகாலததிலே உள்ளகாரியக தோ னறுமெனனு முடமைையையு மறிவிததது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

(கணபங்கமாகிய வெல்லாப்பொருளகளுள்ளும் முற்கண த்திறமுரனறிய பொருள் பிற்கணததிற்தோனறும பொரு—கு ச் சார்பாய்மேமபடுதலின) எல்லாஞ் சார்பினிற்றோனறும்-எ ல்லாபபொருள்களும் விததினகேட்டி னங்குரமபோல அவ்வச் சார்பிலே தோனறுமெனச சவுததிராந்திகா முதலியோர் மத ம்பற்றிக கூறவலமையும்,—தேரின - ஆராயுமிடதது,—தருபவலி ல்லையென்னின் - இதற்கொருகருத்தா தோற்ற நாசமினமை பற்றி வேம்பாடுடையனுயுளனாதல் வேண்டாவெனின்? அற்றன் று,—தோற்ற மில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ நீ செப்பாய் - சா ர்பிற் றோற்றங்கூறிபது இல்பொருட்கோ வுள்பொருட்கோ, நீகூறுவாயாக,—ஓரின் - உணருமிடத்து,—இல்லதுவுந் தோன று - இல்பொருட்காயி னதுமுயற்கோடுபோல வொருஞான்

றுந் தோன்றுமாறில்லை,—உள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - அற்றே ல் குடம்போல வுள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையி ன,—சோர்விலாதிரண்டுமின்றி நிற்பது - மாத்திமிகர் மதமப த்றி யில்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி அநிர்வசநமாய் நிற்பதொரு பொருள்,—தோன்றுமன்றே - தோன்றுமெனக் கோடுமெனப தாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லதற்குச் சற்காரியவாதஞ் சாதித் துப் புறனடை யுணர்த்துகிறா.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதே லு ண்டா, மில்லதே வில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாதா கு, முள்ளகா ரணத்தி லுண்டாங் காரிய முதிக்குமண ணி, வில்லதாம் படங்கடாதி யெழுறரு மியறறுவா ஞல். (௬)

(இ-ள்.) உள்ள துமிலதுமி ன்றி நிற்ற தொன றுளதே லுண்டாம — யாதொருபொருளுண்டானதுமன்றி யில் லையானதுமன்றி நிற்பது யாதொருகாரண மாகிய மாயையிற் பரம்பரையாகிய பௌதி கத்துக்குத் தோற்றமுண்டாகாநிற்கும்.

இல்லதே வில் லையாகுந் தோற் றமு மிசையாதா கும் — உவர்ப்பூமியின்கண் வித்துண்டா யிருந்த தாயினு மதினிடத் தங்குரோற்பத்திகருக் காரணமில்லாதபடியாலே யவ்விடத்தில்லை யாகும்

உள்ளகா ரண த்தி லுண்டாங் — பசுவின்கொம்பிலே யங்குரோற்பத்திக் குக் காரணமுண்டாகையால் காரியமாகிய

காரிய முதிக்கும் நாண லவ்விடத்துண்டாகாநிற்கும். அஃதெ ஙபோலவென்னில்?

மண்ணி லில் லதாம் படங்க டாதி யெழுற்று மியற்றுவானுல் — மண்டொழி னனுசவல்ல குலாலன் கடத்தையுண்டாககுவ தொழிந்து படத்தை யுணடாககமாட்டான, படகாரியமவல்ல குவிந்தன றாதவினசட் படத்தை யுண்டாககுவதொழிந்து கடத்தை யுணடாககமாட டான, காரியோற்பததிககுக காரணமில்லாமையால். எ-று.

இதற்கு மதங்கததும வாயுவவியதது மறிக.

"இல்லாதன பிறக்துளளன மாயுமென றிம்மயகக, நல்லாகம வறிவாராகவில்லை" எனனும திருவாக்கினுமுணர்க. (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதுமிலதுமன்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம்-காரியரூபமாக வுள்ளது மல்லாமற் காரணுதமனுதி யிலலாததுமல்லாமலொருபதார்தத முணடாகு லதிற்பிரபஞ்சமுணடாம,—

இல்லதே லில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாதாகும் - அப்படி யொருவஸ்து வில்லையாகிற் பிரபஞ்சமு மில்லையாம்,உற்பத்தியுண்டென்று சொல்லுகிறதுங் கூடாது,—

உள்ளகாரணத்தி லுண்டாங்காரியம் - சத்தாயுள்ள காரணத்திற் காரியரூபமாகிற பிரபஞ்சமுண்டாம்படி யோருபாதானகாரணமாக வொருவஸ்து வுண்டாகில்,—

உதிக்கும் - அக்காரணத்திற் றனே பிரபஞ் சுண்டாம். ஒரு கர்த்தா வேண்டாவெனின? கர்த்தாவின்றி லல்ல துண்டாகா தெனபதற் குகாரணம்

மண்ணில்லாதாம் படங்கடாதி யெழிற்கு மியற்றுவானும்- நூலின்றி படத்திற்குச சமவாயி காரணமான தந்துசகளும் கடத்திற் குபாதான காரணமாகிய மிருத்பிண்டமு மெப்படி யுண்டாயிருக்கவுந் தானே படமுங்கடமு முண்டாகாது. தந்துவாய குலாலனு லமுருபெற வெப்படி யுண்டாயிற் றப்படியே யுபாதான காரணமாகிய மாயையினின்றும் பிரபஞ்ச மீஸ்வரனுலு ண்டாமென றிதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

ஆகக் சற்காரியவார்த்தையைத்தானே சமுத்தரித்து நிறுத்துகின்றுர.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம்- வியத்திரூ-மெனசிற காரியரூபத்திலுலே உளதுமின்றி, சத்திரூபமெனகிற காரணரூபத்திலுலே யில்லது மின்றி, இருப்பதொரு பொருளுண்டாமாகில் அது உற்பத்தியாம்.—இல்லதேல் - இப்படி யொருபொருளின்றேல்,—இல்லையாகும் தோற்றமு மிசையாதாகும - உற்பத்தியும் பொருந்தாதாகும்,— பின்னைச்சித்தாந்தமெப்படியெனனிறசொல்வாம்.—உள்ளகாரணத்தில - காரியகாலத்தில் வியத்திரூபமாய்ச் சத்தாயிருக்கு முதற்காரணத்தில்,—உண்டாங் காரியம் - காரணகாலத்திற் சத்திரூபமாய்ச் சத்தாயிருக்குங் காரியம்,—உதிக்கும் - உற்பத்தியாம். காரியங் காரணத்தில்லா துண்டாமென்னில்?—மண்

ணிலில்லதாம் படம் - சத்திரூபமாய் முனைதில்லாமையால் நூலையடாமல், மண்ணைக் குலாலனெடுக்கும்படி முனசூசகு மித திருநூ இதுகாரண மதுகாரண மல்லவென்றுநியமிக்கு ம காரியமாகும,—சடாதி இயற்றுவானுல - கூலாலனுல்,—எ ழிரும - பிரகாசிததுண்டாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானென் று உணடோ இல்லையோவெனக சடாயிறாககு, உண்டெனி னு ளபொருளேயாம,இன்றெனி லி ப பொருளே யாமெனப்பட்டு அ நிாவசனமெனறது போலியாபொழியு ம அல்லதூஉம், அநிர்வச னபபொருள் சூனியமாகலின அசற்குத தோற்றமுங கூடாது: இவவாறு சவுததிராந்திகா முதலியோர் கூறும இப்பொருட் கும்,மாததிமிகா முசலியோா கூறும் அநிாவசனபபொருட்குத தோற்றங கூடாமையின, பாரிசேட வளவையாற் காரணங காரியமிரணடுஉ் உள்பொருளேயாய், காரணத்தினின்றுங் காரி யம ஒருகருததாவால் வெளிபபட்டுத தோனறு மெனபது, குய வனுவான திரிமுதலிய துணைககாரணங்களை மன்னுகிய முத ற்காரணததினைக ணுய்ப்ப, அதனின்னறும குடைமுதலிய கா ரியங் தோனருது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரியமே வெளிப் படுத்த தோனறுதலின, அவவெதிர்மறை முகத்தானும் உட மபாடு முகததானும் அறியப்படுமெனபதாம்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதேயென்றது அநு வாதஞ் செய்துகொண்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதுதோன்றாது இல்லாததுந் தோன்றாதென்றால், பிரபஞ்சந் தோன்றுகிறபடி யெப்படியென்ற புத்தனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளதுமில்லதுமின்றி நின்றதொன்றுளதேலுண்டாம் - இயாதொருபொருளுண்டானதுமன்றி யில்லையானதுமன்றி நிற்பது, அப்படி பொருபொருளுண்டாகில் அசற்கே தோற்றமுண்டாகா நிற்கும்,—இல்லதே யில்லையாகுந் தோற்றமுமிசையாது உம் - இப்படிபே பொருளுமில்லையாகில், பிரபஞ்ச காரியமு நேராக வில்லையாய் விடும். இதனை யொழிந்து அதற்கொரு தோற்றமுண்டாகாது—உள்ள காரணத்தி லுண்டாங் காரியமுதிக்கும்-அதுஉண்டாகத்தக்க காரணத்திலேஉண்டாகப்பட்ட பிரபஞ்ச காரியங்களுண்டாம். அதெனபோலவெனின்? மண்ணிலில்லதாம் படங் கடாதி யெழிற்ற முயற்றுவாரால்- மண்தொழிலிக்குவல்ல நூலால னென்னினும் மண்ணைக்கொண்டு கடாதிகளை யுண்டாக்குவன, இதனையொழித்து படாதிகளையுண்டாக்குவதில்லை, அதுதனைப்போலும். எ-று.

இதனாற் சொல்லியது உள்ளது தோன்றவேண்டுவதில்லையென்றும, இல்லதற்குத் தோற்ற மில்லையென்றும், இவ்விரண்டுமன்றி இருப்பதொரு காரணத்திலே காரிய மாகிய பிரபஞ்சம் கர்த்தாவாலே உண்டாமென்னும முறைமையையு மறிவித்தது உறு

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதுமில்லது மின்றி நின்றதொன்று - அங்ஙனம் உள்ளதுமில்லது மல்லவா யநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருு

டாளென்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயினார்க்கு,—உளதேலுண்டாம்-உண்டெனி னுள்பொருளே யாம்,—இல்லதே வில்லையாகும் - இன்றெனி லில்பொருளேயா மெனப்பட் டனிர்வசன மென்பது போலியா மொழியும்,—தோற்றமு மிலையா தாகும் - அல்லதூஉம் இவ் வநிர்வசநப் பொருள் சூனியமாகலி னதற்குத் தோற்றமுங்கூடாது. இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர்கூறு மில்பொருட்கு மாத்திமிகர் முதலியோர் கூறு மநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையிற் பாரிசேட வளவையால்,—உள்ள காரணத்தில் உண்டாங்காரிய முதிக்கும் - காரணகாரியமிரண்டும் உள்பொருளேயாய்க் காரணமாய்க காரணத்தினின்று முண்டாகும் காரியம் ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்று மெனபது,—இபற்றுவானுள மணணில் - குயவனுவான் திகிரி முதலிய துணைக்காரணங்களை மாணாகிய முதற் காரணத்தின்க ணுய்ப்ப வதனினின்றும்,—படமிலதாம் - ஆடை முதலிய காரியந் தோன்றுது,—கடாதி யெழிறரும் - குடஞ்சால்கரகமுதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வெதிர்மறை முகத்தானு முடம்பாட்டு முகத்தானு மறியப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவனைநோக்கிக் காரணரூபமுங் காரியரூப
மென் றிரண்டுளவென் றுணர்த்துகிறார்.

ஒருபொரு ளொருவனின்றி யுளதில தாகுமென்னின், றருபொரு ளுண்டேலின்றுந் தன்மையின் றின்றேலுண்டாய், வருதலின் மிலதுகாரிய முதலுள தாகு

மெனனிற, கருதுகா ரியமுமுண்டாய்த் தோற்றமுங்
கருத்தாவாலாம். (எ)

(இ-ள்) ஒருபொ ஒரு கத்தாவையின்றி யொரு பொரு ளு
ருளொருவ ண்டாயு மில்லையாயும் வருமென்று நீ சொல்
னின்றி யுள லில்?
தில தாகுமென
னின்
ஒரு பொரு எப்பொழுது முண்டா யிருக்கத்தக்க பொ
ளுண்டேலின்று ருளுண்டாகி யில்லையாகத்தக்க முறைமையி
க தன்மையின்று ல்லையாம
இன்றே லு எப்பொழுது மில்லையான தொன் றுண்
ண்டாய் வருத டாய்ப் பின்புவருவதுமில்லை.
லின்று
இலது காரிய காரியமானது மழிந்துபோங் காலங், கா
மும் உளதாகு ரணமான தழியாமற் கிடக்குமெனனில்?
மெனனில்
கருது காரிய நீ காரணத்தை யுண்டென் றங்கீகரித்த
மு முண்டாய்த் போதே காரிய முண்டாகையினு லிவையிர
தோற்றமுங் க ண்டு மொரு கர்த்தாவாற் றோற்ற முண்டா
ருத்தாவா லாம மென்று கருதுக. எ-று.
இதற்கு நிச்சுவாசோதகாரம். (எ)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

---0---

ஒருபொரு ளொருவனின்றி யுளதில தாகுமெனனில் - ஒரு வஸ்துவானது ஜகதீஸ்வரனை யன்றித் தானே யுற்பத்தியையு நாசத்தையு மடையுமெனின்,—ஒருபொருளுண்டேல் இன்றேத

ன்மையின்று - ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக வுண்டான வஸ்துவுக்கு நாச மவாராது.—இன்றேலுண்டாய் வருதலின்று - நாசத்தையடை யுமாயின மீளவுமுண்டாகமாட்டாது.—இலதுகாரிய முதலுள தாகுமெனனில் - நீர் காரணரூபமாக முதலுண்டாமென்றதில் லை, முதலே காரியமேயாமெனின்,—கந்துகாரண முண்டாய்த் தோற்றமுங் கர்த்தாவாலாம் - விசாரித்துப்பார்; காரியமுண் டெனகையினு லிதற்கொரு காரணமுமுண்டு, அக்காரணத்திற் காரிய முண்டாவது மொரு கர்த்தாவினுலென றிதன்பொருள்

இம்மூன்று விருத்தத்தினும் புத்தாகநூல்வருடையமத த்தையுமறுத்தது.

இதனை விஸ்தாரமு மறுப்பும் பரபக்ஷத்திற் சொன்னோ மெனவுணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முதற்காரணத்தின் முன்னிருந்து காரியந் தோன்றுமென றீர், அது நிமித்தகாரணமின்றித் தானே பிரகிருதியிற் றோன்று மென்று சாங்கியன்சொல்ல மறுத்துரைக்கின்றார்.

ஒருபொருள் - காரியம்,—ஒருவனின்றி - நிமித்தகாரணனை யன்றி,—உளதிலதாகுமென்னின் - முதற் காரணத்திற் றோற்றி யொடுங்குமென்று நீ சொல்லில்,—தருபொருள் - அந்த முதற் காரண முற்பவிப்பித்த வஸ்து,—உண்டேல்-உள்ளதேல்,—இன் றாந்தன்மையின்று - நாசத்திற்குக் காரணமில்லாமையால் நிலை பெற்றிருக்குந் தானே,—இன்றேல் - நாசமானால்,—உண்டாய் வருதலின்று - நிமித்தமில்லாமையால் காரணரூபமாயிருப்பத ன்றிக் காரிய ரூபமாய்த் தோற்றுவதில்லை,—முதலுளதாகும் - முதற்காரண முள்ள பொருளாகும்,—இலது காரியம் - அதிற்

றோன்றுங் காரியம், [சிப்பியிற் றோன்றும் வெள்ளிபோல ஆ
பாசமாய் அசத்தியமாம்,]—என்னில் - என்றுநீசொல்லில்,அது
அசத்தியமன்று,—கருது காரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங்
கர்த்தாவாலாம் - குற்றமற்ற பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண முதற்
பிரமாணங்களினா லுள்ளபொருளென்று பரீக்ஷிக்கப்பட்ட காரி
யம், முன் சூக்குமித்தது முதற்காரணத் துள்ளதா யதினாற்பத்
தியுஞ் செய்பவனாலாகும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து. அற்றேல்-அவையிரண்டு மேலாமையிற் காரியப்படுவ
தோர் பொருள் உண்டுமா யில்லையுமாய் நிற்கும், ஈரியல் புடைய
தாகலின் இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவா னல்லனெனச
சமணர்மதம் பற்றிக் கோடுமெனின்? அற்றன்று உண்டு மில்லையு
மாமென மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை ஒருபொருட் கிசைதல் கூ
டாது. இனிக் காரணரூபமாயுண்டு, காரியரூபமா யில்லையெனப
தே உண்டுமில்லையுமென்றதற்குப் பொருளெனின்? நன்று சொன்
னாய். காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையிற்
காரண முளபொருளாகவே காரியமு மதன்கட் சூக்குமரூபமா
யுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்று
தல் ஒருவினை முதலானுமென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

இன்னுமிச் சற்காரிய வாதத்தின்கட் படுங் கடாவிடைக
ளெல்லாம் "தந்துமுதல் காரகம்" என்னும் ஞானாமிர்த முதலி
யவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்
றுமென்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது
முள்ளதுமல்லது தோன்றுமென்னும் மாத்திமிகர் முதலியோர்

மதமும், இல்லது முள்ளதுமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து; வருமுறை யென்பதனு ற்பெறப்பட்ட சற்காரிய வாதத்தை வலியுறுத்தி கருபவனொ ருவன் வேண்டுமெனபது சாதிககப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவும் புத்தன் ஒரு காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்சகாரி யந் தோனறுமிடத்துத் தானேதோனறித தானேயொடுங்கா தோ, இதற்கொரு கர்ததா வேண்டுவ தில்லையென்று சொல்ல; அவனைநோக்கி மறுத் தருளிச்செய்கிருர்.

ஒருபொரு ளொருவனினறி யுளதிலதாகு மென்னில் - ஒரு கத்தாவை யினறியே தேகாதிப் பிரபஞ்சந் தானே தோன்றி யொடுங்கும் என்று நீசொல்லில்,—தருபொருளுண்டேலின்றுந் தன்மையின்று - இந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றத்தக்க முதலுண் டாகில் இல்லையென்றுசொல்லு முறைமை யுண்டாகாது.—இன் றே லுண்டாய் வருதலின்று-இல்லையான தொன்றிலே பிரபஞ் சந் தோன்றுமென்னில் உண்டாய் வருவது முண்டாகாது,— இலதுகாரிய முதலுளதாகுமென்னில்-காரியமழிந்து காரணங்கி டக்குமென்று நீசொல்லில்,—கருதுகாரணமு முண்டாய்த் தோ ற்றமுங் கத்தாவாலாம் - ஆராய்ந் தறியுமிடத்து ஒரு காரணமு முண்டா யிந்தக் காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்ச காரியமும் ஒ ருகர்த்தாவாலே யுண்டாம்.

இதனுற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானேதோன்றி யொடு ங்காதென்றும், உள்ளதொன்று எப்பொழுது முண்டாயிருக்கை யினுல் தோன்றவேண்டுவ தில்லையென்றும், இல்லாத தொன்

றும் எப்பொழுது மில்லையாயிருக்கிறதற்குத் தோற்றமில்லையா யிருக்குமென்றும், காரணத்திலே நின்றுங் காரியம் ஒரு கர்த்தா வாலே யுண்டாமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம் "சாபினில்" என்ற திருவிருத்தத் துக்கிட்ட பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க.

'சார்வு' 'உள்ளது' 'ஒருபொருள்' இம்மூன்றும் புத்தன்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

ஒருபொருளொருவனின்றி-அற்றேலவையிரண்டு மேலாமை யின,—ஒருபொரு ளுளதிலது - காரியப்படுவதோர் பொருளுண் டுமா யில்லையுமாகிநிற்கு மிரியல்புடைய தாகலின்,—ஒருவனின் றியாகுமென்னின - இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவ தின் றியே யுண்டாமெனச் சமணர் மதம்பற்றிக் கோடுமெனின? அ ற்றன்று,—தருபொருளுண்டேல்-தரப்பட்டபொருள் உளபொ ருளாயின,—இனருந் தனமையின்று - இல்லையாந்தன்மை யி னமையி னுள்ளதேயாம்,—இனறேல் - இல்பொருளாயின்,— உ ணடாய் வருதலின்று - உணடாய் வருதலின்மையி னல்லதே யாம்,—ஆதலில் உண்டுமில்லையுமாமென மாறுபட்ட விரண்டு தன்மை யொருபொருளுக் கிசைதல் கூடாது,— மூதலுனதாகு ங் காரிய மிலதெனின்- இனிக் காரணரூபமா யுண்டுக் காரியரூப மாயில்லை யென்பதே யுண்டு மில்லையெனபதற்குப் பொருளென் னின?என்றுசொன்னுய்; காரண காரியங்களுக்குத் தம்முள் வே ற்றுமை யின்மையின் காரண முன்பொருளாகவே,—கருதுகாரி யமுமுண்டாய்-கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கண் சூக்கும ரூப மாயுள்ளதாய்;—தோற்றமும் கருத்தாவாலாம்-அது பின்னர்த்

துலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுத லொரு வினைமுதலாலு மெ
ன்பது தாமே போதரு மென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானு முறையே இலது தோன்றுமெ
ன்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இலது முளது
மலலது தோனறுமென்னு மாத்திமிகர் முதலியோர் மதமும,
இலதுமுளது மாயது தோனறுமெனனுஞ் சமணர்மதமும் பற்
றி யாசங்கித்துப பரிகரித்து; வருமுறை யெனபதனாற் பெறபப
ட்ட சற்காரிய வாததனை வலியுறுத்தி, தருபவன ஒருவன
வேண்டுமெனபது சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிரண்டு திருவிருததததாற் பட்டாசாரியன
மதமறுத் துணர்த்துகிறூா

காயத்தி னழிவுதோறறங கண்டன மூலமிறகா
னை, நீபித்தை யுரைத்தவாறிங கென்னெனி னிகழ்
த்துமுண்மை, மாயத்த வுலகம்பூநீர் தீவளி வானமா
தி, யாயித்தா னென்மினென்று தோன்றிநின றழிதலாலே　　(அ)

(இ-ள்) காயத்தி னழிவுதோ றறங் கண்டனை மூலகிற்கானை — இதகச் சரீரம ஜடமாகையினுலே தோற்றமுமழிவுங் கண்டோம், பிரபஞ்சததின கட் டோர்றமு மழிவுங் கண்டிலம

நீபித்தையுரைத்வாறிங்கென்னெனின் — நீ பித்தைச் சொனன தெப்படி யென்று சொல்லுகிறாயாகில்?

நிகழ்த்துமுண்மை — அதைப் பூதங்கட்குத் தோற்றமு மிறு முள தென்பதனை யெனக்குள்ளபடியே சொல்லும்.

மாயத்தவுலகம் பூநீர்தீவளிவானமாதி, யாயித்தாமொன்றிலொன்று தோன்றிநின்றழிதலாலே. — பூமி நீர் தீ வளி வான மிவைகள், ஆகாச முதலாக வொன்றி லொன்றாகத் தோன்றிக் காரியப்பட்டு நின் றுதித்தமுறையா லுதித்தொடுங்கு முறைமைக் காணகையா லானமாக்களுக்கு மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரபஞ்சமு மழிந்துவிடுங்காண் எ-று.

உலகெனபது - பஞ்சபூதக் கூட்டத்தை.

அழிவு தோற்றமெனபதனை யிருபாலுங் கூட்டுக.

பூதோற்பத்தியை யவன மதானுசாரமாகக் கூறி மறுத்ததென வறிக

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதற்குச் சித்தியாகமமென வறிக. (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முதல் விருத்தத்திற்
"போவது மாதலாலே"

எனற பதத்திற்குப் பட்டாசாரிய மதானுசாரிகள் - சுகதாசித நிதருசஞ்சகத்-என று காரியரூபமா யிருக்கிற தேககடாதிகளுக்கே யுற்பத்தியுநாசமும், காரணரூபமாயிருக்கிற பிருதிவியாதி மகாபூதரூபமாகிய வுலோகங்களுக்கு நாசமில்லையென்றபக்ஷத்தை மேலிரண்டு விருத்தங்களான் மறுத்துக் கூறுகின்றது.

(காயத்தினழிவு ...சென்னெனின்) தேகங்களிற் றோற்றமு நாசமுங் கண்டோம், உலோகங்களுக்குத் தோற்றநாசங்கண்டதில்லை, நீயிதனை யுண்டென்று சொல்வதென்னையோவெனின,—

கேழ்த்தருண்மை - உள்ளபடி சொல்வாம், — மாயத்தவுலகம் ∴ றழிதலாலே-மயக்கத்தைப் பொருந்த மூலகங்களான பிருதி வி யப்பு தேஜோ வாயு வாகாச மைநதும் ஆகாசாதியாக வொ ன்றிலொன்று தோன்றினை றழியுமென்று வேதஞ் சொலலுகை யால்; வேதப்பிரமாண்ய வாதியாயிருக்கிற வுனக் கிஃதன்றெனப் போகாதென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பட்டாசாரியன் மத மாசங்கித் திரண்டு திருவிருத்தத் தான் மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

காயத்தினழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற்காணேம்- ஒருவனோடொருத்தி யொனறென் றுரைத்திடும் சரீரமுதலி ய பொருள்களி னுற்பத்திநாசங் கண்டோம், பூமிமுதலிய சக த்திற்காணேம,—நீ யித்தை யுரைத்தவாறிங் கெனனெனில்-உல கமுங் காரிய மாதலால் அதற்கொரு கர்த்தா வுண்டென்று நீர் சொல்லுவ தேதென்று நீ சொல்லுகில்,—மாயத்த வுலகம்- மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரபஞ்சம்,—பூநீர் தீவளி வான மாதி யாயில் - பிருதவி யப்புத் தேயு வாயு வாகாச முதற் பொருளாகில், சைவத்திற்குத் தன மாத்திரையிற் றோற்ற மொடுக்கம். அதுநிற்க, நமக்குப் பொதுவும் உனக்குப்பொதுவ ன்றிச் சிறப்பு மாகும் வைதிகமார்க்கத்தில்,—ஒன்றி லொன்று தோன்றி நின றழிதலாலே - ஆன்மாவிலாகாயம், ஆகாயத்தில் வாயு, வாயுவிலக்கினி, அக்கினியி லப்பு, அப்புவிற் பிருதிவி இ ந்த முறைமையி லுண்டாயிறும் தக்க முறைமையி லொடுங்

கு மென்று சொல்லுதலாலே அந்தவுலகம், —உண்மை நிகழ்ந்தும் - தனக்குத் தோற்றம் நிற்றல் ஈறு இது சதுதியமென று சாற்றும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இதுகாறும் வந்தநின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறையென்றதூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிசப்புறத்தார் மதத்தான இகந்துபடாமைக் காத்தார்; இனிவை திசத்துடபட்ட மீமாஞ்சகர் தார்ககிகர் சாங்கியர் மதத்தான முறையே அவை யிகந்துபடாமற் காக்கின்றார்.

எ-து. காயமுமுலகுமென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள், ஆண்பெண்ணலியென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக காயத்திற்கேயன்றி ஏனையுலகத்திற்கின்மைபால், அவயவப்பகுப்புடைமைபற்றித் துணியப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கேயன்றி உலகிற்கில்லையெனபது துணியப்படுவதாயிருக்க ; தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்கு மொப்பக்கூறுதல் அடையாதென்று நீ சொல்லில், அற்றன்று. இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகியவுலகமும் நிரவயவமாகவின்றி நிலநீர்தீவளிவான மென நாற்றுடகத்துப் பகுப்புடைத்தாகியவிதனுன, அவ்வுண்மையே நீகூறு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்து ளொன்றாகியவுலகமும் ஏனைக்காயம்போலத் தோனறிநின்றழிதலை உணர்த்துமெனபதாம்.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்துளகரமும், இதனுளென்பதனுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன. "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன" என்றாற்போல.

ஆயிற்றொன்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு.

"ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருளவயின்-மெய்யுருபு தொகா விறுதி யான" என்பதோத்தாகலின, இரண்டாவது இறுதிகசட் டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினொன்று தோனறிநின் றழியுமெனனுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலா லெனறுரைப்பாருமுளர்.

வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழிந்த தொழிநதனவெல்லாம் புனைந்துரை வகையானனறிப் பிரமாணமாகாவெனக் கொண்ட மீமாஞ்சக மதத்தார்க்கு, அவ்வுபநிடதச் சுருதி பிரமாணமன்றென்பது அவரறிநதிலா. அல்லதூஉம ஈண்டுக் கூறுவன வெல்லாம் பொருநதமாறு பற்றியனறி ஆகம வளவைபற்றி யனமையானும் அவவுரை போலியாத லறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உலகாயுதன் சரீரங்களுக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுங் கண்ட தொழிநத பிரபஞ்சம் ஆசவுமழிவுங் கண்டதில்லையே யென்று சொல்ல; அவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டன முலகிற்காணேம் - தேகங்கள் ஆக்கியுமழிவையுங் கண்டோம், பிரபஞ்சத்திற் கண்டோமில்லை,—நீயித்தையுரைத்தவாறிங் கெனனெனில் - நீ யித்த பிரபஞ்சத தோன்று மொடுங்கு மென்று சொன்னபடி யெப்படியென்று கேட்கிறாயாகில்,—திகழ்த்துமுன்மை மாயத்துலகம்

பூ நீர் தீவளி வானமாதி யாயிற்றொன்றிொன்று தோன்றிநி ன ரழிதலாலே - ஆராயில் மயக்கதநையுடைய பிரபஞ்சம் பிரி திவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஆதியாயிருக்கும்; ஆகையாலே நீ யழியுமென்று சொல்லுகிற பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகாதி யுள தான ஒன்றிலே ஒன்றுதோற்றி யழிகையாலே, அந்தப் பிர பஞ்சத்துக்கும் அழிவுண்டாமென்று இந்த தேகாதிகள் தாமே யறிவியா நிற்கும்.

ஆயிதநா னொன்றிொன்று தோன்றிநின் றழிதலாலே எ-து. உலகாயுதன. இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞான போ தம. "பூதாதியீறுமுதலுந் துணையாகப், பேதாய்நிதியாகும்பெ றறிமையி—லோதாரோ, வொனறொனறிற் றோனறி யுளதாயிற் கணடு, மென்றெனறுமுண்டென்னவாய்ந்து" எனனுமது கணடு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பூதகாரியமாகிய சரீரங்கள் தோ ன்றிநின றழியக் காண்கையினாலே பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆகையு பழிகையு முண்டெனனு முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(காயமுமுலகு மென்னு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துளான் பெண் ணவியென மேற்கூறிய அவையவப்பகுப்புக் காயத்திற் கேயனறி யேனையுலகத்திற் கினமையால்) அழிவு தோற்றங் காயத்திற் கண்டனம் - அவயப்பகுப்புடைமைபற்றித் துணி யப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கே யன்றி,—உலகிற்கா ளும் - உலகத்திற் கில்லையென்பது துணியப்படுவதாயிருக்க,— வீயித்தை யுரைத்தவாறிங் கென்னெனில் - தோற்றக்கேடுகளிர

ண்டற்கு மொப்பக்கூறாத வமையாதென்று நீ சொல்லில்? அற்றன்று,— மாயத்தவுலகம் - இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகிய உலகமு நிரவயவமாதலினறி,—பூ நீர் தீ வளி வானமாதிபா யிதகான-நில நீர் தீ வளி வானமென்றற் றொட கசுத்தப் பகுப்புடைத்தாகிய விதனுல்,—உண்மை - அவவுண் மையே,— ஒன்று - நிகூறுமிறுகூற்றுப் பிரவஞசத்தொன் ருகியவுலகமும்,— ஒன்றின - ஏனைககாயம்போல,— தோனறி நின்றழிதல் - தோன்றிநின்றழிதலே,— நிகழ்ததும் - உணர்த்து மெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஓரிட மழியப்பின்னு மோரிடநிற்கு மொக்கப்,பா ரிட மழிவதின்று மென்றிடிற பயில்வித்தெல்லாங, கா ரிட மதனிறகாட்டு மங்குரங் கழியும்வேனிற், சீருடைத் துலகுகாலகு சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும். (கூ)

(இ-ள்.) ஓரிடம ழியப் பின னுமோரிட நிற்கும்	இப்பிரபஞச மொரு பிரதேசமழியப் பின னுமொரு பிரதேச மழியாமனிறகும்
ஒக்கப் பாரிட மழிவதினறும்	பூமிமுதலிய பூதங்க ளெங்கு மொக்கவழி ந்துபோகாது
என்றிடில்	எனறுநீ சொல்லுகிருயாகில்?
பயில் வித்தெ ல்லாங் காரிடம தனிற் காட்டு மங்குரம்	பூமியின கண்ணே செறிந்திருந்த வித்துக் களெல்லாம் கார்காலத்தி லங்குரோற்பததி களை யெங்குமொக்கக் காட்டாநிற்கும்

சழியும் வேவில — வேலிற் காலத்திலே முன்பே முளைத்துப் பயிரானவைகளெல்லாஞ் சேரவழிந்து போக கண்டாமே

சிருடைத்தல குகாலஞ் சேரத் திடப்பெயர்ந்து செல்லும் — சிவசத்தியினுடைய கூட்டரவினாலே சிறப்பினையுடைத்தாகிய விகற்பப்பிரபஞ்சமும் மப்படியே சிவன் சிருட்டிக்கிறபொழுது சேரவுண்டாயும், அதனைச் சங்கரிக்கிற காலத்திற் சேர வழிந்தும், இப்படிக் காலங்கடோறு மாறிமாறியுண்டாயும் பின்பழிந்தும் வாராநிற்குங்காண் எ-று.

இதற்குச் சிந்தியத்தும், சுவச்சந்தத்து காண்க. (௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சைவத்திலே அங்கார வுற்பத்தியாகிய பூதாதி யாங்காரத்திலே பஞ்ச தன்மாத்திரையிற் பூதோற்பத்தி சொல்லியிருக்க, ஆகாசத்தில் வாயுவும், வாயுவிலக்னியும், அக்னியிலப்பும், அப்புவிற் பிருதிவியுமாக வொன்றிலொன றடைவே தோன்றுமென்று சொல்வானேன் பிறப்பானேனெனின? பூர்வமீமாம்சருக்குச் சம்மதமாக வெவ்வாற்றானும் பிரபஞ்ச முற்பத்திநாசமுடைத் தெனபதற் காகக் கூறியது. அயி னுைக் கந்தவேதவாக்கியஞ் சம்மத மனறோ வெனின? ஆம். வேத சிவாகமங்களிரண்டு வாக்கியத்திற்கு மவிரோத மிரண்டாஞ்சூத்திரத்திற் பூதோற்பத்திக் கிரமத்திற் கூறுவாம்.

ஓரிடமழியப் பின்னுமோரிடத்திற்கு மொக்க வழிவதின்றும்- உலகமான தழியுமென்ற வாக்ம வாக்யத்திற்குப்பொருளிப் பூதங்களி லொன்றழியுமென்று சொன்னதன்றி யெல்லாமொக்

கழியுமென்று சொன்னதன்று, பின்னை யழிவ தேதெனி ன,—பாரிடம்- பூமியானது §ஜலமக்கினமாகச் சிறிதுகாளிருக் குமெனறதெனின? அஃதற்றன்று,— டயில்வித்தெல்லாங் காரி டமதனி லங்குரங்காட்டுமே வேனிற் கழியுஞ் சிறுடைத்தாலகு காலஞ் சேர்ந்திடப போகது செல்லும் - பூமியினுண்டான பீஜங்களெல்லம் வருஷாகாலத்தின முளையானதுண்டாம், வே னிற்காலத்திற் பட்டுப்போம், அப்படிப்போல சிறைப்புடைத் தான வுலகங்களுஞ் சிருட்டிகாலம் பொருந்தினபொழு துண் டாம், சம்வாரமானது பொருந்தினபோது நாசத்தை யடை யுமென் றிதன்பொருள்.

§ ஜலமக்கம் - நீரி லழுந்தியிருத்தல்

இவவிரண்டு விருத்தத்தினும் பூர்வமீமாம்ச ருடைய ம தமு நிராகரணமுஞ் சங்கிரகமாகக் கூறப்பட்டது.

இதனவிஸ்தாரம் பரபக்ஷத்திற் சொன்னோ மறிணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

பஞ்ச பூதங்கட்கு நாசஞ் சொல்லுஞ் சுருதிக்குத தாற்ப ரியஞ்சொல்ல மறுத் துணர்தது கின்றுர்.

இதனபொருள் வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

எ-து. நில மலை கடன் முதலிய வடிவிற்ருகிய வுலகமுங் காயம்போல் அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோ ன்றிநின்ற ழிதல்பெறப்படுமென்றதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும்,

பார்த்தறியப்படுமுலகமெல்லாம் ஒருங்கேயழிவதெனின்? உலக மநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும், மீளத் தோன றுதற் கோரியையின்றாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றி உலக ததிலொருபக்கமழியினும ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொரு தத முடைத்தெனின,—அற்றன்று; தமமு ளொருசாதிப் பல பொருளாகிய வித்துமுதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேட ததின ஒருங்கே தோனறுதலு மொருஙகேயழிதலுங் கண்டா மாகலின, அவ்வியல்பிற்றாகிய வுலகமும் அவவககாலம் வந்து ழி அவவாறு முழுவது மொருங்கே தோனறி ஒருங்கேயழியு மெனபதாம்.

பாரிடம் விணைத்தொகை.

சீா உவமவுருபு, அசசீரெனமுற்போல.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

——o——

ஒரு தேசமழிய ஒரு தேசபழியாதிருக்கும், ஆகையாலே யெங்குமொக்க அழியாதென ற பட்டாசாரிபனை நோக்கி; மேல் மறுத தருளிச் செயகிறார்.

ஓரிடமழியப் பினனுமோரிடநிற்கு மொக்கப்பாரிடமழிவ தினறும் - பிரபஞ்ச மொருதேசமழிய பின்னுமொரு பிரதேச நில்லாநிறகும், எங்குமொக்கப் பிரபஞ்ச மழிந்து போகாது— எனறிடில் - எனறு நீசொல்லுகிறாயாகில்,— பயிர்வித் தெல் லாங் காரிடமதனிற்காட்டு மங்குரம்- பூமியிலே சொரியத்தக்க விதைகளெல்லாம், சேரக் கார்காலத்திலே யங்குரங்களைக் கா ட்டாநிற்கும்,—கழியும்வேனில் - வேனிற்காலததிலே அவையெ ல்லாஞ் சேர வழிந்துபோகா நிற்கும்,—சீருடைத் துலகுகாலஞ்

சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும்- அப்படியே சிறப்பை யுடைத்தாகிய பிரபஞ்சஞ் சிருட்டிகாலத்திலே சேரவுண்டாயும், சங்காரத்திலே சேரவழிந்தும், காலங்கள் தோறு மிப்படியே மாறிநிற்கும.

இதனாற் சொல்லியது ஒருதேசமழிய ஒருதேசமழியாமல் நிற்குமென்று சொல்லுகிறது ஆகாதென்றும; சிருட்டிகாலத்துச் சாவமுந தோன்றும் சருவசங்காரத்தி லெல்லாமழியு மென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(நிலமலைகடன்முதலிய வடிவிற்றாகிய வுலகமுங காயம்போலவயவப் பகுப்புடைமையா லதுபோலத் தோன்றிநின் றழிதல் பெறப்படுமென்ப தொக்கும், அங்ஙனமாயினும) பாரிடமொக்க வழிவதின்றும் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லா மொருங்கே யழிவதில்லையாம், அழியுமெனின? உலக மநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலான மீளத்தோன்றுவதற் கேரியையின்றாய் முடியுமாகலானும்,—ஓரிடமழியப்பின்னு மோரிடநிற்குமென்றிடின்-அவ்வாறின்றி யுலகத்தி னொருபக்க மழியினு மஒருபக்க நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைத்தெனின், அற்றன்று,—பயில்விததெல்லாம்-தம்மு ளொருசாதிப் பலபொருளாகிய பயில்கின்ற வித்துமுதலிய சடங்கள்,—காரிடமதனில ங்குராங்காட்டும்-கார்காலமாகிய வோர்காலவிசேடத்தி னொருங்கே முளைதோன்றுதலும்,—வேனிற்கழியும்-வேனிற்காலமாகிய வோர்கால விசேடத்தி னொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமாகலின்,—சீருடைத்தலகு - அவ்வியல்பிற்றாகியவுலகமும்,—கா

லஞ்சோதி — அவ்வக்காலம்வந்துழி,— பெயர்ந்துசெல்லும்— அவ்வாறு முழுவது மொருங்கேதோன்றி யொருங்கேயழியுமெனபதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது கர்த்தாச் செய்யவேண்டுவதில்லை, காலந்தானே கர்த்தா வென்று காலவாதி சொல்ல, அவனை மறுத்துணர்த்துகிறார்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்னில், காலமோ வறிவின்றுரு மாயினுங் காரியங்கள், காலமே தரவேகாண்டுங் காரணன் விதியினுக்குக், காலமுங் கடவுளேவ லாற்றுணைக் காரணந்தான். (௧௦)

(இ-ள்) காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக்கென்னில் — இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கு மூன்று காலந்தானே சிருட்டிமுதலிய தொழில்களைப் பண்ணும், அதற்கு வேறு கர்த்தா வேண்டுவதில்லை, அது நித்தியமா யிருக்குமென்று நீ சொல்லின்?

காலமோ வறிவின்றுரும் — நீ சொல்லிய காலம் சடமுமா யநேகமுமாய் நித்தியமுமா யிருக்கையாற் றானொரு தொழிலைச் செய்யமாட்டாதுகாண்.

ஆயினுங் காரியங்கள் காலமே தரவேகாண்டும் — அது சடமேயா யிருந்ததேயாயினு மானமாக்களுக்குப் பருவங்கடோறுமரங்களிற்பூக்கவுங் காய்க்கவும் பழுக்கவும் வால யவ்வன விருத்தமெனப் பேதமும் பிரயோசனமுங்கண்டோம். அது தானுக் கொடுக்க வற்றோ வெனில்?

காரணன் வி திபினுக்குக்கால முங் கடவுளெவ லாற் றுணைக்கா ரணந்தான்.	பரமகாரணனாகிய சிவனது ஜநநி ரோ தயித்ரி ஆரணி யென்னுஞ் சத்திகளினாலே யதிட்டிக்கப்பட்டுத் தானே சிருட்டி முத லிய கிருத்தியங்களுக்குத் துணைக்காரண மாம் எ-று.

தான எ-து. அசை.

இதற்குப் பரமத நிராகரணம் காரணகமத்தும், பௌட்க த்ரதும் காண்க

"இறப்பே நிகழ்வே யெதிர்வே யென்னுந், திறத்தியன் மருங்கிற் றெளிந்தன ருணரப், பொருணிகழ் புரைபபது கால மாகும்" என்றார் தொல்காப்பியனார் இந்தக் காலம் சமணனை யுங்களுக்கேயும் அட்சபாதனையும்போல நித்தியத்துவஞ் சொ ல்லப்பட்டதில்லை எனவறிக. (௧0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் முதல் விருத்தத்தில்,

"தருபவ னொருவன வேண்டும்"

என்ற பதத்திற்குச் சிருஷ்டி திதி சம்ஹாரத்திற்குக் கால மே கர்த்தா வல்லது வேறில்லையெனனுங் காலேஸ்வர வாதி யை மறுத்தல்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக்கெனில்-கா லமானதே பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கும், காலமேதிதிபண்ணு ம், காலமே சம்ஹாரத்தையும் பண்ணும், † பிரபஞ்சோப சம்மா ராநந்தரமுங் காலமேநித்தியமாயிருக்கும், காலத்தை யொருவ ராலுங் கடக்கப்போகாதாகையாற் காலமேகர்த்தாவெனின?-

† ப்ரபஞ்ச மழிந்தபின்னுங் காலமே நித்தியமாயிருக்கும்.

தது³க்தம் — கால꞉ ஸ்ருஜதி பூ⁴தாநி கால꞉ ஸம்ஹரதி ப்ரஜா꞉ । கால꞉ ஸுப்தேஷு ஜாக³ர்தி காலோ ஹி து³ரதிக்ரம꞉ இதி ॥

இப்படிச் சொல்லிற் காலமோவறிவின்றாகும் - காலமானதறிவில்லாததாகையாலும் ‡ ஜகத்து புத்திமத் கர்த்ருகமாகையாலு மிவ்வநவய வ்யதிரேகத்தினாற் காலத்திற்குக் கர்த்ருத்வங் கூடாது,—ஆயினுங் காரியங்கள் காலமேதரவேகாணும் - காலம் ஜடமாயினுங் காரியங்களெல்லாங் காலத்தினாலுண்டாகக் கண்டோமெனின்?—காலமுங்கடவுளேவலாற் காரணன விதியினடக்குந் துணைக்காரணங்காண் - அக்காலமானது பரம கர்த்தாவாகிய சதசுருடைய ஜ்ஞாந் ஆஜ்ஞை ரோதயிதரீயெனனுஞ சத்தித் திரயத்தினா லதிஷ்டிக்கப்பட்டுக் கொண்டு சதாசிவாதி காரணேஸ்வரர்பண்ணுஞ் சிருஷ்டியாதிக்கு ஸககாரிகாரணம் என்றிதனபொருள.

தது³க்தம் . ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ ந காலோ யஞ்ஜமகஸ்ய ஷ்ட்யாதிகாரணீ । ஜ்ஞாநவாந்ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞாநந்த்³ரீஶம் ச ஸ்வபேக்ஷத இதி.

பௌஷ்கரேऽபி ப்ரோக்தம் — சித்³ரூபத்வாத் ஸதா³ ஸர்வம் ஜாநம் ஸ்வேச்சா²மயாத꞉ । ஶிவ꞉ காலாநவச்சி²ந்நோ ஜ்ஞாநயாத꞉ ஸ்வீயஶக்தித꞉ ॥ உத்பாத³யதி விஶ்வம் ஸ காலாதீந் ஸ்வீகர்த்ருகாதிதி.

‡ ப்ரபஞ்சம் புத்திமானாலே செய்யப்படுகையாலும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

காலேசுரவாதி காலமே கர்த்தாவென்று சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

தொழிலுக்கு - சிருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு,—காலமே கடவுளாக - கர்த்தாவாக,—கண்டனமெனனில் காலமோ அறிவின்றாகும் - இதுகதிது காரணங் காரியம் கரணம் பிரயோசனமென் றறியுமறி வில்லாததாம்,—ஆயினும காரியங்கள்-ஆயினும், தாத்துவிகபோககியப் பொருள்களை,—காலமே தரவேகாண்டும் - கால முற்பததிபண்ணக் கண்டோமாகையால்,—காரணம் விதியினுககு - முதற்காரணமாகிய தததுவங்களினின்று தாதவிகமாகிய போக்கியப் பொருளினது தோறற நிலே யீருகச் சொல்லப்படும் நிமிதத காரணனுகிய சிவனது கிருத்திபத்துககு,—காலமும் கடவுளேயவலால் - காத்தாவினது செலுத்துதலால்,—துணைக காரணங்காண் - சககாரி காரணங்காண்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. காலஞ்சேர்த்திடப் பெயர்து சேறலான் அத்தோற்றக் கேடுகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின? அஃதொக்கும். அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது சேதனனுகிய கருத்தாவினதேவலான் அவன செய்யு மத்தொழிற்குத் துணைக்காரண மாமென் றறிவாயாக வென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

ஒகாரஞ் சிறப்பிணைகண் வந்தது.

காலமேதரவே என்னும ஏகார மிரண்டினுள் முன்னைய து பிரிநிலைக்கண்ணும், பின்னையது தோற்றத்தின் கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கிதுப் பரிகரித்து, வந்துநின்றுபோவது சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

மீளவும் பட்டாசாரியன் பிரபஞ்சங் காரியப் படுகைக்கு வேறோர் கருத்தா வேண்டுவதில்லை, நீர்சொல்லுகிற காலங்கள் தானே கர்த்தாவாமென்ன; அவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கெனனில் - பிரபஞ்சகாரியத்துக்கு வேறே கர்த்தா வேண்டுவதில்லை, இந்த காலங்கள் தானே கர்த்தாவாகக் கண்டோமென்று நீசொல்லில்?—காலமோ வறிவின்றாகும் - காலங்கள் சடமாயிருக்கையினாலே பிரபஞ்சகாரியங்களை உண்டாக்குகைக்கு அதற்கொரு பிரஞ்ஞையுமில்லை, காலத்துக்கொரு பிரஞ்ஞையுமில்லையானால் காலம்வேண்டுவதில்லை என்று நீசொல்லில்?—ஆயினுங் காரியங்கள் காலமேதரவேகாண்டும் -பிரஞ்ஞை யில்லையாயினு ம காலங்களிலே அந்தந்தக்காரியங்கள் கைகூடக் காண்கையாலே, இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களைக் காலமே யுண்டாக்கவேணும். ஆனால் கத்தாவேதுக்கு என்று நீசொல்லில்?—காரணன்

விதியினுக்குக் காலமுங்கடவுளேவலாற்றுணைக்காரணங்காண்-கர்த்தா நிமித்தகாரியத்துக்குக கர்த்தாவினுடைய ஏவலினாலே இந்தக காலங்களும் பிரபஞ்ச காரியததுக்குத துணைககாரணமாம்; இசனை ஒழித்துக் காலங்கள நிமித்தகாரண மெனறு சொல்லப்பட்ட கர்த்தா வாகா

இந்தவிரண்டு திருவிருத்தமும் பட்டாசாரியன். இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமதம் "போககோடி வரவுகால மொனறினிாப் புணர்வதினறி, யாக்குவோரொருவரினறி யருதியா யணுக்களாகி, நீக்கிடாவினையிற்கூடி நிலமுதலாகநீடி, யூககமாருலகமெனறு முளளதென றுரைக்கலாமே" எனறும. அவனமறுபபு "அறிகினற பானமையவை யவஙினறதாகிலணு வழியுஙகடாதி யெனவே, செறிகினற வாறதிலெ யெனில்வநது சேருமது திடமனறுகூட லொருவன, குறிகொண்டுகாரினமுலை வருகினறபீசமவை கொலைவொனறி யேனிலழிய, முறுகினறகாலமவை யுடனினறுபோயழியு முலகெனறு நீடியிலதே" எனறுமது கண்டுகொளக.

பட்டா-மத, அ-செய். பட்டா-மறு, எ-செ

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்ச காரியத்தை யுணடாககுகைககுக் காலங் கத்தாவாகாதெனறும்; இநதக காலஙகளைத தோற்றுங்கத்தா தனனுடைய ஆஞ்ஞையினாலே பிரபஞ்சததை யெல்லாம் உணடாக்குவ னெனனு முறைமையும அறிவிததது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(காலஞ்சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசேரலான) தொழிலுக்கு-அத்தோற்றக்கேடுகட்கு,—காலமேகடவுளாகக் கண்டனமெ

னின் - காலமேகருத்தாவாய் முடியுமெனின்? அஃதொக்கும்,—ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும்,—காலமோ வறிவின்றாகும் - அக்காலமறிவில்லாத சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது,—காரியங்கள்காலமே தரவேகாணமே - காரியங்களைக் காலமேதரக்காணடலின,—கடவுளேவலால் - சேதனனாகிய கருத்தாவினதேவலால்,—காரணனவிதியினுக்கு - அவனசெய்யு மதமொழிற்கு,—காலமுந் துணைககாரணங் காண்-காலமுந் துணைககாரணமாமெனறறிவாயாகவெனபதாம்.

இவைமூன்று செய்யுளானு மீமாஞ்சகர்மகம்பற்றி யாசங்கிதது பரிகரிதது "வந்துநின்று போவது" சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலருகன மத மறுத் துணர்த்துகிறார்.

அழிந்தபி னணுக்கடாமே யகிலமாய் வந்துநின்று, கழிந்திடுங் கன்மத்தென்னிற கன்மமு மணுவுங்கூட, மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான் முடியா செயகி, யொழிந்திடு மணுருபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே. (௧௧)

(இ-ள்) அழிந்தபினணுக்கடாமே யகிலமாய் வந்துநின்றுகழிந்திடுங்கன்மத்தெனனில் சிருட்டியாங் காலத்தி லான்மாக்கள்கன்மததுக்கீடாகப் பரமாணுவிலே பரிணமித்த பிரபஞ்ச மழிந்தபினனும் பரமாணுக்களாய்ச் சூக்குமித்து நின்று,சிருட்டிமுதலிய ஒவ்வொரு காலங்களிலே கருமத்துக் கீடாகப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று, பின்

பொரு காலங்களிலே யழியா நிற்குமென்று நீசொல்லில்?

கன்மமு மணு வுங்கூட மொழி நதிடுஞ் சடமே யாகி முடிதலா ன் முடியா செய்தி — நீசொன்ன கன்மமும் பரமாணுவுஞ் சடமாகையினாலே இந்த விதியை யறிந்து பிரபஞ்ச காரியத்தைத் தானாகத் தோற்றுவியாது;

ஒழிந்திடு மணு ரூபங்க ளுலகெ லா மொடுங்கு மன்றே — அவ் வணுரூபங்களெல்லாஞ் சங்காரகாலத்திலே சேர வழியுமாதலா லவை இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரண மாகா. எ-று

அணுக்கடாமே என்னும் ஏகாரம தேற்றம்.

இந்தவிருத்த முதற் "கருதுகாரணம்" என்னும்விருத்த மீறாக வாறுக்குங் காரணகமப் பிரமாணமென வறிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேல் பரமாணு†புஞ்சமே பிரபஞ்சமென்கிற ஆருகதமதத்தை மறுத்தல்.

† புஞ்சம்-கூட்டம்.

ஓர் பரதியில்:—மேற் பரமாணுக்கூட்டமேப்ரபஞ் சோற்பத்தி, மாயை யல்லவென்பன். அதற்கு முதல் விருத்தத்தில்

"வருமுறை வந்துநின்று போவது"

என்ற பதத்துக்கு அருகமதக்காரர் பரமாணுவே கூடுகிற முறைமையிலே கூடிப் பிரபஞ்சமாயும், பிரிகிற முறைமையி

லே பிரிந்து நாசமாயும் போமென்ன; அப்படியல்ல, மாயையிலே கர்த்தாவினாலே ப்ரபஞ்சோற்பத்தி யென்றும் ஒருபாட்டினாலே மறுத்துணர்த்துகிறார். எனறெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

அழிந்தபின னணுக்கடாமே யகிலமாய்வந்துநின்று கழிந்திடுங் கனமதென்னில் - பிரபஞ்சோப சம்மாரானந்தர மீஸ்வரனன்றியிற் பரமாணுக்கடானே யானமாக்களுடைய கன்மானுகுணமாகப் புஞ்சமாக †தருணகுல்மலதாதிகளின கூட்டமே வனமானது போலப் பிரபஞ்சரூபமாய்ப் பினனுங்கன்மானுகுணமாகவே *யுபசம்ஹிருதமாம்,—

* உபசங்காரம்.

தத்³ருக்ஷம் ஜக³தீத³ம் — வஸ்துஜாதம் வஸ்து
ஜக³த்க்ருதம் யதா²யதா²ர்த²நாஶாத்³ ஸித்³தி⁴: । ஸ்தா²ணுஷி
ஸாத்⁴யா தே³ஹாத்³யுத்³ப⁴வோஸ்வதே³ஹோத³ய: ॥ஸதே³
ஹாத்³ யஸ்யாத்³ நாமோஹா தே³ஹாதி³ஹாநிரிதி.

இப்படியெனனில்? கனமமு மணுவுங் கூட வொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - கருமமும் பரமாணுக்களும் ஜடமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலும், அவைகள் பிரளயகாலத்தி னாசத்தை யடைகையினாலும், திரும்பவுற்பத்திக் கிரியை யுண்டாகாது,—ஒழிந்திடு மனுரூபங்களாலே கேவலா மொடுங்குமன்றே - ஆகையால சர்வலோகோப சம்ஹாரகாலத்தி லணுக்களெல்லா நாசத்தை யடையுமென் றிதன பொருள்.

† புல்சிறுகொடிமரங்கள்.

இவண் சூசிக்கப்பட்ட சைனனுடைய மதத்தையு மறுப்பையும் விஸ்தரித்துப் பரபக்ஷத்திற் கூறினு மாங்குணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆருகதரி லொருவன் மத மறுத தணர்த்து கின்றார்.

(அருகேசுரனுக் குபதேச கர்த்திருத்துவ மாத்திரஞ் சக த்கர்த்திருத்துவ மில்லையாகலால்) அழிந்தபின் - பிரளயத் து லக மொடுங்கின பின், ஒடுங்காது நின்ற,—அணுக்கடாமே - முதற்காரணமாகிய பரமாணுக்கடாமே,—கன்மத்து - நிமித் தகாத்தாவாகிய பாப புண்ணியங்களினாலே,—அகிலமாய் - எ ல்லாவுலகுமாய்,—வந்து நின்று கழிந்திடு மெனனில் - தோற் றியிருந் தொடுங்குமென்று நீ சொல்லுகில்,—கன்மமு மணுவு ங்கூட - நிமித்தகாரண முதற்காரண மிரண்டு மொத்து,— மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலால் - சொல்லப்படும் அசே தநமாகி யநித்தியமா தலான,—முடியாசெய்தி - கிருத்தியம் நிறைவேறாது.—உலகெலா மொடுங்குமன்றே - உலகமெல்லாஞ் சங்கார மாமபோதே,—அணு ரூபங்கள் - பரமாணுக்கள், சை வத்துக்குப் பூத காரிய மாதலால்,—ஒழிந்திடும்-ஒடுங்கும்; பூத முதலிய வுலகத்துக் கெப்படிக் காரணமாம், காரணமன்று தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து உலகமழிந்தபின்னர் மீளப் பரமாணுக்கடாமே கன்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின் றழியும், கனம ங்காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒருகாரணமாமத்தனை யே பிறிதில்லையெனின்? அற்றன்று; கன்மமுமணுவுஞ் சடமே யாகலான், அவை தம்முட்கூடித்தொழிற்படுதல் சித்தாகியு

முதல்வன்றொழிலையின்றி அமையாது. அதுவன்றியும், உலக மொடுங்கும்போது அணுவுங் கூடவேயொடுங்குமாதலால், அது பின் அகிலமாய்வந்து கழியுமாறு யாண்டையதென்பதாம்.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவகர்களுக்கு மொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—o—

மீளவும் பட்டாசாரியன பரமாணுவினாலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் ஒடுங்கினபின்னும் இந்த வணுக்களினாலே ஆனமாககள் கனமதது கூடாக மீளவும் உண்டாமெனறுசொல்ல; அவனைநோக்கி மறுத தருளிச்செய்கிறார்.

அழிந்தபின னணுக்கடாமே யகிலமாய் வநதுநினறு கழிந திடுங்கனமதெனனில் - அணுபரிணாமமான பிரபஞ்ச மழிநத பின்னர், பரமாணுக்களாய்ச் சூக்கமததிலே நினறும் கனமங்களுக கூடாக ஒவ்வொரு காலங்களிலே பிரபஞ்சமாகித் தோனறிநின்று; பினபு ஒவ்வொரு காலங்களிலே அழிபாநிற்கும் எனறு நீ சொல்லில்?—கனமருமணுவுங்கூட மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - நீசொன்ன இந்தக் கனமங்களும் பரமாணுக்களுஞ் சேரச் சொல்லப்பட்ட சடமேயாய் விடுகையாலே, இவையிற்றால் பிரபஞ்சகாரிய முண்டாகாது.— ஒழிந்திடு மணுரூபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே - பிரபஞ்சஙகளெல்லா மழியுங்காலத்து அந்த பரமாணுக்களுங் கூடவழிந்துபோம்.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்ச மொடுங்கினவிடத்து பரமாணுக்கள் மீளவுங் கன்மத்துக் கிடாகத் தோன்றி நின்றொடுங்காதென்றும், அந்தக் கன்மமு மணுக்களுஞ் சடமானபடியாலே தானாகத் தோன்றமாட்டாதென்றும்; சருவசங்காரத்திற் பூதவணுக்களும் பிரபஞ்சமும் சேரவொடுங்குமென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

அழிந்தபின்-உலகமழிந்தபின்னர்,—அணுக்கடாமே-மீளப் பரமாணுக்கடாமே,—கன்மத்து-கன்மவேதுவாக,—அகிலமாய்-பிரபஞ்சமாய்,—வந்துநின்று கழிந்திடும்-தோன்றி நின்றழியும்,—எனனின்-கன்மங்காலங்கள்போ லிறைவனிச்சையுமொருகாரணமாம். அத்தனையே பிறிதில்லை யெனின்? அற்றன்று,—கன்மமு மணுவுங்கூட-கன்மமும் அணுவுங்கூடினும்—மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான-சொல்லாநின்ற சடமாயே முடிதலின்,—செய்திடுமியா-அவை தம்முட்கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன தொழிலையின்றி யமையாது,—உலகெலா மொடுங்குமன்று-அதன்றியு முலகம் ஒடுங்கும்போது,—அணுருபங்களொழிந்திடும்-அணுவுங்கூடவே யொடுங்குமாகலான் அது பின் னகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமாறியாண்டைய தெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்பிரபஞ்சத்துக் குபாதான மாயையென்றுணர்த்துகின்றார்.

காரண வணுக்கள்கெட்டாற் காரிய வுலகின்றே
னென்னிற், காரண மாயையாகக் காரியங் காணலாகும்,
காரண மாயையென்னை காணப்படுங் கணுவேயென்
னிற், காரண மாயையேகாண் காரிய மணுவிற்கண்
டாய். (௬௨)

(இ-ள்.) காரண வணுக்கள் கெட்டாற் காரிய வுலகின்றென்னில் — இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிற பரமாணுக்கள் சங்காரகாலத்திலே யழிந்துபோனால் காரியமாய் வருகிற பிரபஞ்சம் பின்னை யெப்படித் தோன்றப்போகிறதென்று நீ சொல்லில்?

காரணமாயையாகக் காரியங் காணலாகும் — நித்தமாயிருக்கிற மாயை காரணமாயிருக்கையினாலே, காரியம் பின்னுண்டாதற்குக் குறையில்லை;

காரணமாயையென்னை காணப்படுங் கணுவேயென்னில் — மாயை காரணமென்று நீர் சொல்லுகிறதென்ன, வணுக்களே காரணமாகக் கண்டிருக்கின்றோமேயென்பாயாகில்?

காரணமாயையேகாண் காரிய மணுவிற் கண்டாய் — அணுக்கள் காரியமா யவயவத்தோடே கூடியிருக்கையினாலே யவயவமில்லாத மாயையே பரமகாரண மாகவேண்டுமென்று காண்பாயாக எ-று. (௬௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் நியாயவைசேஷிகரும் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமாணூபாதான வாதிகளாகையாற பரமாணுகாரணவாதமாகிய வாருகதமதத்தை நிராகரித்துக்கொண்டு பரமாணுவுக்குநாசஞ்சொல்லின மேற்பிரபஞ்ச முண்டாகாதெனறும்; பரமாணுநித்தியமெனறும், அதுவே ஜகத்துபாதான காரணமெனறுஞ்சொலலும வாக்கியத்தை யநுவதித்து நிராகரித்தல்

காரணவணுக்கள் கெட்டாற் காரியவுலகின் றெனனில் - காரணமாயிருக்கிற பரமாணுக்களை பிரளயகாலத்தி லழிதலை யடையிற காரியமாகிய பிரபஞ்ச மேலுமுணடாகாதெனின?— காரணமாயையாகக் காரியங்காணலாகும - காரணமாகியமாயை நித்தியமாகையாற் காரியமாகிய பிரபஞ்சமுண்டாகக்காணலாம் —காரணமாயையென்னை காணபதிங்கணுவேயெனனில் - காரணமாயையென்று சொல்லுகிறதெதற்காக, நாங் காரணமாகக்காணபது பரமாணுவேயெனின?—காரிய மணுவிற்கணடாற் காரணமாயையேகாண் - காரியமாகிய ரூபததுவமுமேகதேசமும் பரமாணுவிற் காணப்படுகையால், ரூபதவமுமேகதேசமு மல்லாதமாயையே சகத்திற்குக காரணமாகவேணடுங்காணென றிகனபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

உலோகாயத னுலகுக்குக் காரணமென்னும் பூதமும், நையாயிகன முதலோர் உலகுக்குக் காரணமென்னும் பரமாணுவு

ம், பிரளயத் தொடுக்குமென்றீர்; பின்காரணமேதெனறு விஞ வச செப்புகின்றார்.

காரண வணுக்கள் கெட்டால் - நாங்காரணமாகக் கற்பி த்த வணுக்கள் சங்கரிக்கப்பட்டால்?—காரியவுல கின்றெனவில் -காரிமாயய்த தோற்றும் பிரபஞ்சமு மில்லையாயவிடும்; அஃது ணடாகும் பொருட்டுக காரணம் வேணடு மெனின்?—காரண மாயையாக;அதினின்று முற்பவிக்குங்காரியங் காணலாகும்,—காரணமாயையென்னை - மாயைகாரணமெனபதேது,—இங்கு, காரியத்திற்குக காரணமாக,—அணுவே காண்பதெனனில, அ ணுவில் காரியங் கண்டால்-காரியத்தன்மையறியப்பட்டால்,—காரணமாயையே காண.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. சத்திரூபசமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்களழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக் காரியப்படுதற் கோரிழுக்கில்லை யெனவும்; அணுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவை யுலகிற்கு முதறகாரணமாதல் செல்லாதெனவு முணர்கவெனபதாம்.

இது சொற்பொருட்பினவருநிலை.

காண்டாலாலென்பது கண்டெனத்திரிந்தது, ,,மயலாரு மர்றும் பெயர்தரு,, என்றாற்போல.

ஆல் அசை.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

பிரபஞ்ச மழிவதனறியே, பிரபஞ்ச காரணமாயுள்ள பரா ணுக்களும்கூட வழிகதால், மீளப் பிரபஞ்ச முண்டாகாதென்ற வினே நோக்கி; மேலு மருளிச் செய்கிருர்.

காரணவணுக்கள்கெட்டால் காரியவுலகினறெனனின்- பிரபஞ்ச காரணமாயிருக்கத்தக்க பரமாணுக்கள் கெட்டால் காரியப்பட்டு வருகிற பிரபஞ்சம் பின்னேயும் உண்டாகாதென்று நீ சொல்லில்?—காரணமாமாயையாகக் காரியங்காணலாகும் -இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணம் மாயை யாகையாலே பிரபஞ்ச காரியங்களுந் தானே யுண்டாகாநிற்கும்,—காரணமாயை எவ்வினே காண்பதிங் கணுவேயெனனில் - மாயையைப் பிரபஞ்ச காரணமாகச் சொல்லுகிறது காரணமாக, இவ்விடத்துக் காணப்பட்டது பரமாணுக்களல்லவோவென்று நீ சொல்லில்,—காரணமாயையேகாண காரிய பணுவிரகண்டால் - நீசொல்லுகிற பரமாணுக்கள் காரியப்பட்டு வருகையாலே இந்தவணுக்கள் காரணமாகாது; காரணமாயுள்ளது மாயையென றறிவாய்

இதனுற் சொல்லியது அணுக்கள் பிரபஞ்ச காரணமாகாதென்றும், பிரபஞ்சகாரணமாயுள்ளது மாயையென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

காரணவணுக்கள் கெட்டால்-காரணமாகிய வணுக்கள் அழிந்தால்,—காரியவுலகின் றென்னின் - காரியமாகிய பிரபஞ்சமின்றெனின்,—மாயை காரணமாக - சத்திரூபசமுகமாய் நில

பேறுடைய மாயையே யுலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரி யகாரணலாகும்- அணுக்கள் அழிந்தமைபற்றி யுலகு மீளக்காரிய படுத்தற கோரிழுக்கில்லை,—இங்குகாண்பதணுவே - ஈண்டு முத ற்காரணமெனக் காணப்படுவ தணுவே,—காரணமாயை யென னெயெனின - அங்ஙனமாக முதற்காரண மாயையென்பதென னை யெனிற்?—அணுவிற்காரியங் கண்டால் - அணுக்களிடத் தே காரியத்தன்மை காண்டலான, அவையுலகிற்கு முதற்கார ணமாதல் செல்லா தாகலின,— மாயையே காரணங்காண் - மாயையே முதற்காரணமாமென உணாக வெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

காரிய மென்பதென்னை காரண வணுவையென் னிற, காரிய மவயவத்தாற் கண்டனங் கடாதிபோலக், காரிய வுருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தாற, காரிய வுறுபாயமாயை தருமெனக் கருதிடாயே. (௩௩)

(இ - ள்) காரிய மெனபதெ னனைக் கா ரணவணுவை யெ னனில் — அவயவத்தோடே கூடின காரியமென்று நீரணுக்களைச் சொல்லுகிற தென்ன, அணு க்க ளுருவத்துக்குக் காரணமன்றோ வென்னையாகில்?

காரிய மவயவ த்தாற் கண்டன கடாதி போல — பிரபஞ்ச காரியங்கள் கால வவயவமா யிருந்து காரியப்படுகையினாலே கடாதி கா ரியங்களைப்போலக் காரியப்பட்டு வருமென றறிகதோம்;

காரிய வுருவ மெல்லா மழிதரு வ காரணதகால் — யாதொன்று காரியமுமா யுருவமுமாகக் காணப்பட் டிருக்கின்றது, அவையெல்லா மொவ்வொரு காலங்களில் ஒவ்வொரு காரணங்களாலே யழிந்துவிடு மாதலால்,

காரிய வுறாப் பினமாயை தரு மெனக் கருதி டாயே. — தனக்கொரு காரணமில்லாமற் றானவ்வய வப்படாம லிருக்கிற மாயைதானே, இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குமென்று புத்தி பண்ணுவாயாக. எ-று. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

காரணவணுவைக் காரியமெனபதென்னையெனின் - ஜகத்காரணமாகிய பரமாணுக்களைக் காரியமெனபதெனனையோவெனின்?—காரியமவயவத்தாற் கண்டனங் காரியவுருவமெல்லாங் கடாதிபோல வழிதருங் காரணதகால் - பரமாணுக்கள வயவ வதாகக் காணப்படுகையாற் காரியரூபமானதெல்லா மண்குடமுதலியவைபோ லழியுமென்னு மேதவினாற் பரமாணுகளும் பிரளயகாலத்தி னாசத்தையடையவேயாதலாற் பிரபஞ்சததிற்குக் காரணமாகாது. பின்னை பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமேதெனின்?—காரியவுறாப்பின் மாயைதருமெனக் கருதிடாயே - காரியரூபமல்லாத மாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக காரணமென றறிவாயாயாகவென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

திரும்ப விகற்பிதது நிராகரிக்கின்றூர்.

காரண வணுவை - நாங்களுலகுக்குப் பரமகாரணமாக க்கற்பிதத பரமாணுவை,—காரிடமெனப தெனனே யென்னில்? அவயவத்தால் - சாம்சததால்,—கடாதிபோலக் காரியமாகக் கண்டனம் - அறிகோம்,— நிரவயவமாகிய பரமாணுவைச் சாவயமாக வெதத வேதுவினுலே கணடீர்? திகொடு சம் யோகியாயும் மூர்த்தமாயுங் கேட்கப்படுதலாற் சாவயவமெ னறும், அதனாற் காரியமெனறும், அதனு லதற்குவேறெரு காரண முணடெனறும், அறிகதோ மாகையால்; பரமாணு முதலாம்.—காரியமுருவமெல்லா மழிதருங் காரணததால் - அ நதப் பரமாணு முதலிய காரியங்களை,—காரியவுருப்பினமா யை - அசேதனமாய் அநேகமா யிருக்தல், அமூர்த்தமா யிரு த்தல், சாவயமா யிருததல் முதலான காரிய லக்ஷணமில்லா ததாய்; இதற்குச் சேதன மாததிரமின்றி விபரீதலக்ஷண முள் ளதாகிய மாயை,—தருமென - உணடாக்குமென,—கரு திடாயே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

எ - து. அணு காரியப்பொருளாய் அழிதன்மாலைத்தெனப தூஉம், மாயை காரியப்பொருளாதலின்றி நிலைபேறுடையதெ னபதூஉம்; முறையேஅவயமுடைமையானும் அஃதின்மையானு மறிபப்படுமெனபதாம்.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின் வரு நிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப் பதே யாற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

பரமாணுக்கள் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயிருக்க, அவை யிற்றைக் காரியமென்று சொல்லுவானேனென்ற பட்டாசாரி யனை நோக்கி; மேலருளிச்செய்கின்றார்.

காரியமெனப தென்னைக் காரணவணுவையென்னில் - பிர பஞ்ச காரணமாயிருக்கத்தக்க பரமாணுக்களைக் காரியமென று சொல்லுகிறதெப்படி யென்று நீ சொல்லில்? —காரியம வயவத்தாற் கண்டனங் கடாதிபோல - பரமாணுக்கள் தா னே யவயவங்களுடனா யிருக்கையாலே கடாதிகளைப்போலே கா ரியப்பட்டு வருமென்று அறிகிறோம்,—காரியவுருவமெல்லா ம ழிகருங்காரணத்தால் - காரியப்பட்டு வருகிற பிரபஞ்சமெல் லாம் வெவ்வேறாவதாரங்களிலே ஒரோர் காரணங்களாலே அழிய த்தக்க முறைமையுண்டாம. ஆகலாலே,—காரியவுருபபின் மா யை தருமெனக் கருதிடாயே - பண்ணப்பட்ட அவயவங்களி ல்லாததொரு மாயையே பின்பு இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குமென்று புத்திபண்ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பரமாணுக்கள் அவயவங்களாய் காரியப்பட்டு வருகையினாலே பிரபஞ்சத் தோற்றுகைக்குக் கா ரண மாகாதென்றும்; அவயவங்க ளில்லாததொரு மாயையே பிரபஞ்சத் தோற்றுகைக்குக் காரணமாய் நிற்குமென்று முற மையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

காரணவணுவை - காரணமாகியவணுவை,— காரியமென்பதெனனை யெனனில் - காரியமெனப தெங்ஙனமெனின,—காரியங்கடாதிபோல - அணுககள் காரியப் பொருளாதல் குடமுதலியனபோல,—அவயவததாற் கணடனம் - அவயவமுடைமையா லறிந்தனம்,—காரியவுருவமெல்லாம்-காரியப்பொருளகளெல்லாம்,—அழிதருங்காரணத்தால் - அழிதனமாலைய வாகலின,—காரியவுருப்பினமாயை - காரியப் பொருளெனப்படுதற்கியைபுடைய அவயவத் தனமையினமையி னிலெபெறுமியற்கைத்தாகிய மாயையே,—தருமெனக் கருதிடாயே - முதற்காரணமென நீ யறிவாயாகவெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வுலகு மாயையின காரியமென்பதற்கு
உதாரணமிட் டுணர்த்துகிருர்.

தோற்றமு நிலையுமீறு மாயையின் றொழிலதென்றே, சாற்றிடு முலகம்வித்துச் சாகாதி யணுக்களாக, வேற்றதே வீண்டிநிற்கு மில்லதே யில்லையாகு, மாறறநீ மறந்தாயித்தான் மாயையை மதித்திடாயே. ௧௪

(இ-ள்.) தோற்றமு நிலையுமீறு மாயையின் றொழிலதென்றே சாற்றிடு முலகம் — ஞாதாக்கள் சிருட்டிமுதலிய தொழில்களை மாயாகாரியமென்று சொல்லுவார்கள், அஃதென்போல வென்னில்?

வித்துச்சாகா று	சூக்குமமாய்ப் பூமியாதாரமா யிருக்கிற வித்தின்கட் பனை கொம்பு முதலானவைக ளடங்கி நின்று காரியப்பட் டவவித்தினைக ளொடுங்கிநின்று பினபுதோனறுமாறுபோல,
அணுக்களாக வேற்றதே வீண் டி நிற்கும்	இப்படி யொழிந் தப்பரமாணுக்க டாமே பிரபஞ்ச ரூபமாகப் பொருந்தில், ஒருகால ததிலு மழிவின்றியே நிற்கவேணடும்
இல்லதே வில் லையாகும	அஃதொரு காலஙகளி லழியுங்காணு மெ வில்? அப்பொழுது காரணகாரிடங்கள சேர வழிகையாற் பினபொருகாலததில் றோறரு ம லொனறுமில்லையாய்ப் போகவேணடும்
மாற்ரகி மறந் தாய்	அறிவாலுபர்ந்தோா மாயையே காரண மெனறு சொல்லில் இ பொழுது ரியிந்த வார்த்தையையு மரந்து விடுவையோ !
இத்தான் மா யையை மதித்தி டாயே	இதுபோல மாயையே காரணமென றறி வாயாக. எ-று

இதகாவென்பது - அஃறிணைச் சுட்டுப்பெயரின மூனறும் வேற்றுமை யேதுவினகண் வந்தது. (கச)

ஏசார மீற்றசை.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இன்னமும் அத்த வாதியை மறுப்பதாக உதாரணமிட் டு ணர்த்துகிறார்.

உலகத் தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின்றொழில தென றே சாத்திரம் - உலகமான துண்டாகிறது நிலைபெற்றுநிற்கி

றது மொடுங்குகிறது மாயாசத்தி விலாசங்களென்று வேத ாகமங்களசொல்லும்,—வித்துச் சாகாதியணுக்களாக வேற்றதே வீணைடிநிற்கு மில்லதே விசைவதினரு மாற்றநீமரக்தாய் - சூக்குமமாகிய வடவீசத்திற் றூலமாகிய சாகோபசாகை பததிரபுஷ்ப பலஙகளெல்லா முண்டாவதுபோ லத்ருஶ்யமாயிருக்கிறமாயையில் திருஶ்யமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் அகடிதகடனாபடீயஸீமாயா என்றுண்டாவ தன்றிப் பரமாணுக்களின கூட்டமே பிரபஞ்சமாமெனின? இவண் வித்துககளின் கூட்டமே சாகோப சாகையாக நிற்கவேணடும். அப்படிநிற்க நீசொல்லும் பரமாணுக்களின கூட்டங்களும் பிரபஞ்சமாம். அஃதில்லையாகையாற் பரமாணுக்களின கூட்டமும் பிரபஞ்சமெனபது கூடாது இதறகு நீயுத்தரஞ்சொல்லமாட்டா திருக்கையாலப்பிரதியாநாம நிகரகஸ்தானம்;—இததானமாவையை மதித்திடாயே - இநத நிக்ரகஸ்தான முனககு வருகையால் நானசொன்னமாயையே பிரபஞசததிறகுக காரணமென்று விசாரியபாயாக என்றி தன்பொருள்.

இதனுற் சகததுறபததி * சங்காதரூப மல்லவென்றது.
* சஙகாதம - கூட்டம்

இம்மூன்று விருத்தத்தினுஞ் சங்கிரஹித்துச்சொன்ன நியாய வைசேஷிகருடைய மதத்தையு மறுப்பையுஞ் சித்தவிஸ்தரித்துக்கூறுவாம்.

ஈஸ்வரேச்சையினும் *போஜகர திருஷ்டத்தினும் பரமாணுத்துவயங்களிற கிரியையுண்டாய் ஸஜாதீய பரமாணுககளுககுச் சம்யோகம்வநதபோது த்விஅணுகமாம். † த்வியணுகத திரயத்தினுற் —ஜாலஸ்தசூரிய மரீசிப்பிரகாச்யமான த்ருசரேணுவாம். த்ருசரேணுவின் கூட்டங்களா லவயவித்துவார மஹா பிருதவியாதியாம். ¶ஏவம் ஆப்ய தைஜஸ வாயவ்ய

ங்கள் தத் தத் பரமாணுக்களினு லிக்கிரமத்திலுண்டாம். பிர ளயமு மீஸ்வரனுடைய ‡ சகிஹீருஷயினுனு மான்மாக்களு டைய போஜகா§திருஷடாபாவததினுனு மஹாபூதசதுஷடயா ரம்பக பரமாணுககளிற் கிரியையுண்டாய் கிரியையினுல் +வி பாகமுண்டாய் அவ்விபாகத் துவாரா அசமவாயிகாரண சம் போகநாசததினுன மஹாபூதங்களுடைய நாசமுண்டாம். ஆகா சம் காலம் திககு ஆன்மா இநநான்கும் விபுவும் நிததியமும், மன தணுவுமா யநிததியமு மா யிருக்கும். இஃதவர்கண்மதம்.

* ஆன்மாக்களுடைய புசிப்புககு அதருஷடம் வநததினு லும், † இரணடணு சேர்நது மூனறு கூடியது, ÷ சாலகவாச சூாய கிரணததிலே விளககுகிற மூவணு, ¶ இப்படி அட்பு தேயு வாயு ‡ சங்கரிப்பு, § அதருஷட - அபாவம்=அதிருஷ டமில்லாமை, + பிரிதல்.

இதற்குமறுப்பு பரமாணுசத்பாவத்திற் பிரமாணமேயி ல்லை நிரவயவ திரவியத்திற்குச் சம்யோகங்கூடாது. சா வய மாகி ஞசவத்தா யுபாதானத்வங் கூடாதாகையாற் பர மாணுப் புாகசிறிமையினுற் சகத்சிருட்டிகூடாது. ஆகாசங் காலந திககு மன திவைகளுக குற்பத்தி வேகாக மோகத மா கையா விததிபததுவங் கூடாது. மன தணுவாகின், மஹத்பு தாாத்தகிரணங் கூடாது, ஆகையான் மன மகத்தே, விபுவே. ஆன்மா நிததியமும் விபுவுமென்றதே யதார்த்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———

இவ்வுலகமாயையின் காரியமென் றுணத்துகின்றூர்.

உலகின்த தோற்றமு நிலையுமிறும் - சிருட்டியுந் திதியுஞ் சங்காரமும்,—மாயையினடுறுநிலதென்றே - அன்னத்தினது

பாகஞ் சாத்தனது பாக மென்றாற்போல மாயையினதுகிருத்திய மீசுரனது கிருத்தியமென்றுதானே,—சாற்றிமூலகம்—ஆயுரக்கோர சொல்லுவாராகள்,—வித்து - ஆலம் விதைமுதலியன,—சாகாதி-பணை கொம்புமுதலானவையை,—அணுக்களாக - சூக்குமசத்தி ரூபங்களாக,—ஏற்றதேல் -தனனிடத்துத் தரித்திருந்ததானால்,—ஈண்டி நிற்கும- தனதிடத்து நின்றுந் தூலவியத்திருபமாகத் தோனறி நிறகும்,— இல்லதேலில்லையாகும் மாற்ற நீ மறந்தாய் - முதற்காரணத்திற் காரிய முன் சூக்குமித்துச் சத்திருபமா யிராதிருந்தா லுண்டாகாதென்று முன சொனன வசனத்தை நினையாதிருந்தாய்,—இததால் - வித்துச சாகாதிபெனனுந் திருட்டாந்த முறைமையால்,—மாயையை மதித்திடாயே - மாயை தனது காரியத்தை முன் சத்திருபமாகவேற்றதேல் அந்தக காரியத்துக்குக காரணமாம். இல்லையேற் காரணமாகாதெனறு மாயையைச் சற்காரியவாதியாகித் தானே விசாரித்துப் பார்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. மாயைதருமெனறற்கு, மாயையே பிரகிருதியென்றறிக வெனனுமவேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலியவற்றின வைதது, உடம்பாட்டானுமெதிர்மறையானும் வழங்குகினற உகலமொழியும் சான்றாகலின் ; இதனுனும அணுகாரணவாததைத விட்டுமாயையே காரணமெனபதனை அறிவாயாகவென்பதாம்.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்திபவாறு.

வேதத்துமைறெழுதல் அதனை யுணாக்தார்மே லேற்றிக் கூறப்பட்டது.

ஏனையவற்றைப் பிரித்தலையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவு றுப்பினன்மை மாதகிரையேயன்றி யென இறந்ததுதழீஇயிற்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்சந் தோன்றிநின்றொடுங்குகைக்கு மாயையே யுபா தானமெனச் செங்கே காணப்பட்டது எனறவனை நோக்கி; மே லருளிச் செய்கிறார்.

தோற்றமு நிலையு மிறு மாயையினன்றொழிலென்றே சாற் றுமுலகம் - பிரபஞ்சந் தோன்றிநின் றழிகிற விதனை ஞாதாக்க ளா மாயாகாரியமென்றே சொல்லுவார்கள். அதெனபோலவெ னனில்?—விததுசசாகாதி - விதையிலே சாகைகள் முதலான வை தோனறுகிறுப்போலே,—அணுககளாக வேற்றதே லீ னடு நிற்கும் - அப்படியொழிந்து அந்தப் பரமாணுக்கள் தானே பிரபஞ்சமாய்ப் பொருந்தில், ஒரு காலத்திலு மழிவின்றி நிற்க வேணும்,—இல்லதே விசைகிைன்றும் - ஒருகாலங்களிலே யழி யுங்காணு மென்னில்? காரணகாரியங்களசேர வழிகையாலே பினபு ஒருகாலங்களிலுண்டாகாமற் போக,இல்லையாய்விடவே ணும்,—மாற்றநீ மறந்தாய் - ஞாதாக்கள் மாயையைக் கார ணமெனறு சொல்லிப்போதுகிறவிது காண்கையாலும், நீ கா ரணமென்று சொன்ன பரமாணுக்களுக்கு அழிவு ண்டாமெ றதிகையாலும்,—நீதான்மாயையே மதித்திடாயே-இனிமாயை யேபிரபஞ்சத்துக்கேத்தகாரணமென் றுநீபுததிபண்ணுவாயாக,

இதனுற் சொல்லியது பிரபஞ்சத் தோன்றுகைக்கு மொடுங்குகைக்கு மாயையே காரணமென்றும், பரமாணுக்கள் காரணமென்னில் பிரபஞ்ச மொருகாலத்திலு மழியாதிருக்க வேணுமென்றும், ஒருகாலத்திலே யழியில் பின்னை யொருகாலத்திலுந் தோன்றுதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தோற்றமுநிலையுமீறும் - தோற்ற நிலை யிறுதியென்னு முத்தொழிலும்,—மாயையின ருரூபிலதெனறே சாற்றிடும் - மாயை தருமெனற்கு மாயையே பிரகிருதியென றறிவென்று கூறுகின்ற வேதமொழியும்,—வித்துச் சாகாதியணுக்களாக வேற்றதேல் - வித்தினகண்ணே சாகைமுதலியன சூக்குமரூபமா யடங்கினறனவாயின,— ஈன்றிடற்கும் - அவைதூலரூபமாக வெளிப்படும் எனவுடம்பாட்டானும்,— இல்லதேல் - அவ்வாறு சூக்குமரூபமாயடங்கி நிற்றலிலவெனின,— இவைவதின்முமை - அவைதூலரூபமாக வெளிப்படுதலின்றுமென வெதிரமறையானும்வழங்குகின்ற,—உலகமாற்றம் - உலகமொழியுஞ் சான்றுகளின,—நீமறந்தாய் - அதனைநீமறந்தாய்,—இதனால் - காரியவுறுபபின்மை மாத்திரையன்றி வேதமொழி யுலகமொழி சானறுதலாகிய விதனுனும்,—மாயையை - அணுக்காரணவாததை விட்டு மாயையேகாரணமென்பதனை,—மதித்திடாயே - அறிவாயாகவெனபதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மாயையின்கணின்று தோன்றி யொடுங்குவதில்லை யென்றவனை நோக்கித் திருட்டாந்தமிட் டுணர்த்துகிறார்.

மாயையி லுள்ளவஞ்சம் வருவது போவதாகும்,
நீயதிங் கில்லையென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு
போயுகு மிலைகளெல்லா மரங்களிற் புகக்குப்போதி, ஞா
யிடு மதுவுமென்னிற் காரணங் கிடக்கவாமே. (கரு)

(இ-ள்) மாயையி லுள்ள வஞ்சம வருவதுபோவதாகும் — காரணமாகிய மாயையிலே நின்று தோன்றும் பிரபஞ்சம டரிணமியாமற் முனே தோன்றிபு மபினபழிவது மாகாநிற்கும.

நீயதிங் கில்லையெனில் — இங்ஙு விசுவந் தோற்றுமதற்குக் காரண மில்லையென்று நீ சொல்லில்

நிகழ்ந்திடுமுய லிற்கோடு — இல்லாதது தோன்றுமாயின அது முய லுசகுக கொம் புண்டென்று சொல்லுகிற தற கொக்குங்காண.

போயுகு மிலைக ளெல்லா மரங்களிற் புகக்குப் போதி ஞாயிடு மதுவு மெனனில் — மரத்தின கணின் றுதிர்ந்த விலைகளந்த மரத்திலே பொருந்தித் தானே மீளவுந்தோ னறுமாயின, இவவிடத் தழிந்தபோன வு லசமு மாயையின்கட் சென்று தோன்றுமெ னனில்?

காரணங் கிடக்கவாமே — அகவிடத்திலே காரணமுண்டாயிருக்கு மாகிற் பின்பு காரியமு மப்படியே யுண்டாம். எ-று.

பிரவஞ்ச மெனபதனை வஞ்சமெனத் தலைகளுரைத்தலாக் கிறுமென வறிக. (௧௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——) ——

மேல் லப்தாவகாசனுச, சூனியவாதி நீவி ரிருவருஞ் சொல்லும்பரமாணுவு மாயையும், பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம ல்ல; சூநயமே! சகத் துபாதானகாரணமெனனும் வசனத தை யொருவிருததததிறு லநுவதிததத் தூஷிததல்.

மாயையி னுள்ளவஞ்சம் வருவது போவதாகும் - மாயை யின் கணுண்டாம் பிரபஞ்சமானது, உண்டாய்வருவது நாசமா ய்ப்போவதுமாம்;—நீ யகிங்கில்லையெனவி னிகழ்த்திடு மூபலிற் கோடு - இவ்விடதது நீசத்தாக வொருமாயை யெனபதோ ரு பாதானகாரண மினறெனின? அத்திபநகாபாவமாகச சொல் லு முயற்கொம்புகளு குணகாமக கிரியைக ளில்லாத துபோல வுபாதானகாரணமு சூநயமாகிற் பிரபஞ்சமுஞ் சூநியமேயா ம் இதகாரிய மு ண்டு காரணமில்லையென்று சொல்லுகிறது கா லாத தியபாதிஷட வேத்வாபாச மாகையால் இப்பக்ஷம் நிரஸ்தம்,—போயுரு மிலைகளெல்லா மரங்களிற புகுப் போ திருயிடு மதவுமெனனில் - அதிற் பிரவஞ்சமானது மாயையி லொடுங்கி மீண்டு மாயையிலுண்டாமெனபது, மரங்களினின் றும் பழுநதவிழுந்த விலைகள் மீண்டு மம்மரங்களிற் புக்கமீதே சனிராகத் தோனறு மாயின,நீர்சொல்லியமாயையிற் பிரவஞ்ச மிலபத்தையடைநது மறித்து மம்மாயையிலினறு முற்பத்தி யடைமெனின்?—காரணங்கிடககவாமே - அங்ஙனங் காரியரூப மானதெல்லாஞ் சூக்குமரூபமாகக் காரணத்திலிருந்து மீளவுமு

ண்டாமென்று சொல்லுமவர்களுக் கித்திட்டாந்தமூக தூஷணமு மெம்மதமானது. காரணமாகிய சமுத்திரத்தில் +வாயுவசாத தரங்க பேநபுற்புத துஷாரங்களுமுண்டாய் மீண்டு மதிலயிப்பதுபோ லீஸ்வரசத்தி மாயையை க்ஷோபிக்கப்பண்ணவி னைதக்ஷுப்தப் பிரதேசத்திற் றனுகரண புவனபோக சதுர்விதரூபப்பிரபஞ்ச முண்டாமென்பதேயாம்.

[illegible]

+ வாயுவசத்தினால் திரை நுரை குமிழி விநதுத்திவலை.

பிரவஞ்சம எனபது. வஞ்சம் எனக் குறைந்துநின்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அட்படி தானே,மதித தலைவெளிப்டண்ணிச் காட்டுகின்றார்.

மாயையின உள்ளவஞ்சம் - சத்திருபமாய் முன் சூக்குமித்திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திரூபமாய்த திரூபச் சத்திருபமாய், மாயையின் - மாயையினிடத் திருநது,—வருவது போவதாகும - தோற்றிபொடுங்குவதாகும்,— நீயதிக்கில்லையென்னில் - மாயையிற் காரிய முனசத்திருபமாயிருந்து வருவதுபோவ தில்

லையென்று நீசொல்லில்,— முயலிற்கோடு - முயலின்கண்ணே கொம்பு,—நிகழுந்திடும் - உண்டாம்,—மரங்களில் உருமிலைக ளெல்லாம்-உதிரும் பத்திரங்க ளெல்லாம் மரங்களிலே,—போயப்புக்குப் போதின - சென்றொடுங்கி வருமாகில்,—அதுவும் ஆயிடுமென்னில் - மாயையிற் பிரபஞ்சம வருவது போவதாகு மென்று நீ சொல்லில், மரங்களி லுதிர்ந்தவிலைகள் தங்களுக் குக் காரணமாகும் மரங்களுக்குக் காரணமாகிய பிருதிவியிலொடுங்கும. அப்பேது மரங்களி லிலைகளினது தோற்ற மெப்படியெனில்?உதிர்ந்த விலைகள்வந்தொடுங்காதிருந்தாலும்,—காரணங்கிடக்கவாமே - அவைகளினடிப் பினனுமனந்த பத்திரசத்திருபமாகிய மரநிற்க வேறுவே றிலைகளுண்டாகாநிற்கும.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

அதுவன றியுஞ சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பததியாமெனபாாகது முயலின்கணணுங கோடுளதாதல் வேண்டும்; அற்றேல் உள்ளபிரபஞ்சமே மாயையினொடுங்கி மீளத் தோனறு மென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்றுதிர்ந்த விலை,காணே மரத்தி லொடுங்கி,மீளத் தோனறுதல் வேண்டுமெனின? அஃதொக்கும். அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள் சத்திருபகாரணமாய் நிலைபேறுடைமையின, அது மீளத் தோனறுதற்குரிய பிறகாரணங்களெல்லம் அதனொடொருங்கு கூடியவழி, அவ்வாறே தோனறும்; அல்வழித் தோனறாதாகலின் ,அதுபற்றிக் கடாவென்னையென்பதாம்.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

பிறகாரணங்களாவன, கனமங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது மழைபெய்யக் குளநிறையு மென்றாற் போல நின்றது.

அதுவே தோன்றுதற்குரியகாரணவிபைபு இல்வழியும், மாத்தின்கண் அதுபோல மற்றுஞ்சததிகள் பலவுளவாகலின, இயைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோன்றுதற் கிழுக்கின்மையு முணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மாயையிலே நின்றும் பிரவஞ்சம் தோன்றுகிறதும் ஒடுங்குகிறதும் உள்ள தொன்றல்லவென்றவனை நோக்கி; மேலுமறு த்தருளிச் செய்கிறார்.

மாயையினுள்ளவஞ்சம் வருவதுபோவதாகும் - இப்படிக் காரணமான மாயையி னின்றுங் காரியமான பிரவஞ்ச மாவது மழிவதுமாயும் வாராநிற்கும்.—நீயிதிங்கில்லையெனனி னிகழ்த்திடு முபமிறகோடு - இப்படிக் காரணமான மாயையினின்றும் காரியமான பிரவஞ்ச மாவதாயு மழிவதாயும் வருமென்று சொல்லாமல், பிரபஞ்சந் தானே காரணமுமாய்க் காரியமுமாயிருக்குமென்று நீ சொல்லுகிற விது; முயலுக்குக் கொம்புண்டென்று சொல்லுகிறதுக் கொக்கும்;—போயுகுமிலைகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப்போதி ஞயிறுமெதுவெனனில் - உதிர்ந்துபோகிற இலைகளெல்லா மரத்திலே புகுந்து மீண்டு மிலையாகப் புறப்படில், நீர் சொல்லுகிற பிரபஞ்சகாரியமு மிப்படியே யாமென்று சொல்லில்?—காரணங் கிடக்கவாமே - காரியப்பட்டவை காரணத்திற் செல்லவேண்டுவதில்லை, காரண முணர்கவே காரியமுந் தானே யுண்டாகா நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது மாயையினாலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றியு மீளவு மந்த மாயையிலே யொடுங்கியும் பிரபஞ்சங் காரியப்படுமெனறும; மரங்காரணமாகத் தோன்றின விலைகளும் பூககளும காய்களும் மரத்திற்சென றொடுங்க வேண்டுவதில்லையெனறும மரங் காரணமு முண்டானாற்போல மாயையென் கிறகாரணங் கிடக்கவே, காரியமு முண்டாகா நிற்குமெனனு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நீ பதிங்கில்லையென்னின - அதுவனறியு நீசற்காரியகாரணங்கொள்ளாது இலல தறபத்தியா மெனபையாயின,—முபலின்காடு நிகழ்ந்திடும - முபலினகண்ணுங் கோடுண்டாதல்வேணடும,—உள்ளவஞ்சம் - அறறேல் உளள பிரவஞ்சமே,—மாயையின போலதுவருவதாகும-மாயையிலொடுங்கி மீளத் தோனறுமெனபாக்கு,—மரஙகளிறுத மிலைகளெல்லாம் - அவ்வாறே மரத்தினினறு உதிர்ந்தவிலைகள,—போய்ப்புக்கு - தானே மரத்திலொடுங்கி,—போதின - அசற்குரியகாலத்தில்,—துயிரமதநுமெனவில்-மீளத்தோனறுதல் வேண்டுமெனி னஃதொசமும,— காரணங்கிடக்க - அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள் சத்திரூபகாரணமாய் நிலைபெ றுடைமையின்,—ஆமே - அதுமீளத் தோனறுதற்குரிய கனமங் காலமுதலிய பிறகாரணங்கள் எல்லா மதனே டொருங்குகூடியவழி யவ்வாறேதோன்றும்; அல்லுழித் தோன்றாதாகலி னதுபற்றிக் கடாவென்னையென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மாயை காரிய காரணத்துடனே கூடியிருக்கையா லநாதி யெனபதுஉம், பிரபஞ்சமுஞ் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களு மாதியெனபதுஉம் உணர்த்துகின்றது.

கருதுகா ரணமுண்டாகக் காரிய முள்ளதாகி, வருதலா லநாதியைய மநறொருகடவுளித்தைத், தருதலா லாதியாகச் சாற்றலு மாகுமாயைக், கொருவனுெ னனிலெனனி லுள்ளவா றுரைப்பகேணி. (கரு)

(இ-ள்.) கருதுகா ரணமுண் டாகக காரிய முள்ளதாகி வருதலாலநாதி — இந்த மாயை யநாதி, யெக்காரணத்தாலெனனில்? கருதப்பட்ட காரணத்துடனுங் காரியத்துடனு மனறே கூடிவருகையினுலே?

ஐய மறறொரு கடவுளித்தைத் தருதலா லாதியாகச் சாற்றலு மாகும் — இந்தப் பிரபஞ்சம் ஜடமாகையா லதனை யொரு கர்த்தா சிருஷ்டித்ததாக காரியப்படுத்துகையா லாதியென்று சொல்லப்படும்.

மாயைக் கொருவனு ளெனனிற் கெனனின — இந்த மாயை கானே போதாதோ, ஒரு கர்த்தா வானெனனில்?

உள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ. — கர்த்தா வுண்டெனபதனை யுனக்குள்ளபடி யாஞ் சொல்வ மதனைக் கேட்பாயாக எ-று. (சகு)

மற்றென்ப தசைநிலை

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பிராபாகரன் ஜகத் தநாதியு நித்தியமும், இதற்கு நிமித்தோபா தானங்கள் சொல்லவேண்டுவ தின்றெனபதைக் குறித்துக் கூறல்.

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகி வருதலால நாதி வையம் - புத்திபண்ணு முபாதான காரணமாகிய மாயை சத்தா யநாதியாயுள்ள விககாரியமாகியபிரவஞ்சமு மம்மாயை யினின்று முண்டாய் வருகையாற் பிரபஞ்சமும் ‡பிரவாகா நாதி,—மற்றொருகடவு ளிதனைத் தருதலா லாதியாகச் சாற் றலுமாகும் - [மற்றுவினைமாற்று] காததாவானவனுண்டாக் கலிற் பிரபஞ்சத்தை யாதியென்று சொல்லவுங் கூடும்,—மா யைக்கொருவனு னெனிங்கெனவின - நிரீஸ்வரசாங்கிய கா பிலர், அங்குராதிகளுக் கொருசேதனனை யபேக்ஷியாமற் பீ ஜாதிகள் சாமககிரியையானதுபோல் மூலபிரகிருதியானது தி ரிகுணாத்மக மாகலின மகதாதி பிரபஞ்சோற் பததியுந் திதியு மிலயமுந் தானேயாயிருககுமாகலி னிதற்கோ ரீஸ்வரனை வே ண்டா. ஈஸ்வரனொருவன ஜகத்கர்த்தாவாக வுணடாமாகி லி ப்பிரகிருதி யேதிற்கென்று சொல்லுவர்,—

தது-க்தம் - யதா ஹ்யாவசிஜாமெணைக ஸஹாவம் தத்ர
தத்யா । க்ஷநாநவெக்ஷ வீஜாதி ஸாமக்ரியத்வம்
கூரெ । ஊமஹாதிவிகாரஸ்வ வரிணாம ஸ்வஹாவகஃ।
திாமாணாத ஹ்யா நது தெந ஸாமவ்யம் மிரீஸ்வ
ரதா.

உள்ளவா றுரைப்பக்கேணீ - இப்பிரகிருதி ஜகத்தூருபமாகப் பரிணமியாது,ஜகத்துண்டாமாறு சொல்லுதுங்கேள என்றன பொருள்.

‡ ப்ரவாகாநாதி-ஆற்றிலே தண்ணீர் முன்னேவந் தத் தண்ணீரோடிப்போகப் பினனேயு மொழியாமல் வருவதென வறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

பிரபஞ்சம் பிரவாகாஞதி யென்பதிசைக்கின்றூர்.

கருது காரணமுண்டாக - இநதக்காரியத்துக் கிதுவேகாரணமென்று பரிசிககப்பட்ட மாயை யெக்காலத்து முளளதாயிருகக,—காரியமுள்ளதாகி - காரியஞ் சத்தி ரூபத்திஞலேயும் வியத்தி ரூபதகிஞலேயு மெப்போது முளளபொருளாகி,—வருகலால் - சததிரூபந்திரிநது வியததிரூப மாதலால்,—வையம - பிரபஞ்சகாரியம்,—அநாதி - நிததியம,—வியத்திரூபத்திஞலே யொனறுபோகவொனறு பிரவாகமாய்வருகலாற் பிரவாகா நித்திபமெனறு சொல்லபபடும்; மற்றெருகடவுள்-நிமித்தகாரணஞகிய கர்ததா,—இத்தை - இந்தவையத்தை,—தருதலால் -சததிரூபத்தை வியததிரூபமாகத் திரித்துநீக்கி வியத்திரூபமாக்கலால்,—ஆதியாகச சாற்றலுமாகும் - அநித்திய மாகவுஞ் சொல்லப்படும்,—மாயைக கொருவஞரென்னிங் கெனனில்-மாயை யொவ்வோரொவவோர் பிரதேசங்களிலே, சத்திரூபந்திரிந்து வியததி ரூபமாதலுககு நிமித்தகாரண னெவனெனறு நீர்சொல்லுமெனறு நீசொல்லில்,—உள்ளவாறுரைப்பக் கேணீ-சத்தியமாகச் சொல்லுவாம் நீ கேள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலக மழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின்? அற்றன்று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலிற் காரியப்பிரபஞ்சமும் நித்தபொருளேயாம ஒருகருத்தாவால் ஒருகாலத்து விளங்குதலு மொருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடுபற்றி அழிபொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும். அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதாதவழி உண்மையால் நித்தப்பொருளென்பதே துணிபென்பதாம்.

மாயைக்கொருவனு ரெனனிங் கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக கேணீ எனபதொழிந்தது அழிந்திடுமேனுங்கடாமே எனபது முதல் இவையாறு செய்யுளானுஞ் தார்க்கிக மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறை எனபதனுற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மாயையிற் றோனறுமென்ற பிரவஞ்சம் ஆ போ வகாதி யோவெனறு கேட்ட பட்டாசாரியனை நோக்கி; மேலருளிச்செய்கிறார்.

கருது காரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகித் தருகலாலநாதியைய‌ம் - கருதப்பட்ட வுபாதான முண்டாகவே அந்தக் காரியப்படுகிற பிரபஞ்ச முண்டாய் வருகையா லநாதியேயுள்

எது.—மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலா லநாதியாகச் சாற்றலுமாகும் - முன சொன்னதொரு கத்தா சிருஷ்டிகாலத்தி லே இந்தப் பிரவஞ்சத்தை யுண்டாக்குகையினாலே இதனை யாதியென்றுஞ் சொல்லுமாம்,—'அழிநசயின்'‹ காரணவனு' 'காரியமொனபது' 'தோற்றமும்' 'மாயையின்' என்ற அஞ்சுதிருவிருத்தமும் பட்டாசாரியன. இதனை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம்-பாபட்சம். "அழிகினற தால்வினைகளாகினறவாறெனொரு வதும்பக்கியானபரிசே, யொழிவின்றியோதனமு மறவுணபோமவினைகளுறுகின்றவாறதெனலாங், சழிகின்றகாலறிவு வினைதந்திடாவினைஞர் கருமங்களூடியுரவோா, பழுதினறியேயுதவு மதபனபதாகவருள பரமனகணும் வினையே," எனனுமது கண்டுகொள்க. நிரிச்சுர சாங்கியன் மாயை கானே யுருககளாகிற சொழிநது இசற்கொரு கத்தா வேண்டுவதில்லையெனன அவனை மறுத் தருளிசசெய்கிறுர்,—மாயைக் கொருவனு ளென்னிதனெனவில் - மாயையாலே பிரவஞ்சமுண்டாமாகில் இதற்கொரு கத்தாவும்வேணும் என்றிவ்விடத்திற் சொல்லுகிறது எப்படியென்று நீகேட்கில்,—உள்ளவாறனைப்பக் கேணீ - நாமுளளபடி சொல்ல நீ கேட்பாயாக

பட்டா-மறு, க-செ.

இதனுற் சொல்லியது பிரபஞ்ச மநாதியென்றும் ஒருகாலத்திலே கர்த்தாவினுலே காரியப்படுகையாலே ஆதியெனறும் ; இப்படி சாரியப்படுகைக்கு கர்த்தா வேண்டாமெனன கர்தா வேண்டுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகிவருதலால்-கருதுகின்றகாரண முள்பொருளாக வதனகட்டோனறுங் காரிய முமுள்பொருளே யெனபது மேற்கூறிய வற்று னினிது விளங்குதலில்,—வையமனாதி - காரியபிரவஞ்சமு நிததப்பொருளே யாம,—மற்றொருகடவு ளித்தைத்தருதலால் - ஒருகர்த்தாவா லொரு காலதது விளங்குதலு மொருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவ்வதை வேறுபாடுபற்றி,—ஆதியாகச் சாற்றலுமாகும்-அழிபொருளென்று சாற்றவும்படும. அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதா வழி யுண்மையா னித்தப பொருளென்பதே துணிபெனபதாம். ஆகலின,—இங்கு-இவ்விடத்து,—மாயைக் கொருவ னுரெனனெனின - மாயையே தனகாரியத்தைத்தரும் இதற்கொருகருத்தா வெற்றுகனெனின?—உள்ளவாறுணாப்பர் - அதனை யுள்ளவா றுரைத்தலே,—நீகேள் - நீகேட்பாயாக என்பதாம்.

மாயைக் கொருவனுரெனனிங் கெனனி னுள்ளவாறுணாப்பகேணி எனப தொழிதது; அழிந்திடு மனுககடாமெ யெனபதுமுத லிவை யாறுசெய்யுளானுந் தார்ககிகேர்மகம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிதது வருமுறையெனறதனுற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தி னியல்பு கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பூதாதியாகிய பிரகிருதியும் புருடனுங் கிருத்திய கர்த்தா வாகாதென றுணர்த்துகிறுர்.

புத்திமற் காரியங்காண் பூதாதி புருடன்றானு, மத்தனு கரணம்பெற்று லறிதலா லவற்றைமாயை, யும்

த்திடு மதனன்மாயைக் குணர்வொன்று மில்லையென்றே, வைத்திடு மதனுலெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன்வேண்டும். (௧எ)

(இ-ள.)புதநிமற் காரியங்காண் பூதாதி — பரமாணு முதலிய பூதாதியாகிய விசுவம் புதநிமானாகிய கத்தாவினது காரியங்காண்.

புருடனறும் — ஆன்மாவு மஞ்ஞானனாகையாற் பிரபஞ்சந்தானாக வுண்டாக்க மாட்டான், அதுவும் புத்திமான காரியங்காண்.

அத்தனுகரணம்பெற்று லறிதலால் — அந்த வானமாவுந தனுகரணங்களையும் பெற்றகாலத்து விடயங்களை யறியவேண்டுகையினாலே

அவற்றை மாயையுய்த்திடும — அநதத் தனுவாதிகளை மாயைதானே செலுத்தாநிற்கும்;

அதனன மாயைக்குணர்வொன்றுமில்லையென்றேவைததிடும் — அநத மாயை சடமாகையாற் சரீர வவயமு மாயாகாரியமாய்த் தனுவாதிகளைத்தானாக வறிந்து கூட்டுதற் சறிவில்லை யென்று வேதாமங்கள சொலலும்

அதனு லெல்லாம வருவிப்பா னொருவன வேண்டும். — ஆதலா லானமாவையு மாயையினையுங் கூட்டிக காரிபப்படுத்துவான் பசுபாச விலக்கணனாகிய வொரு கத்தா வேண்டுமென்று புத்தி பண்ணுவா யாக எ-று.

புத்திமான் எ-து. வடமொழி.
ஏகாரம் தேற்றம்.
உம்மை - எதிரதுதழீஇய வெச்சம்.

இதற்குப் பிரமாணம். பார்க்கிலையும் வாயுவ்விய சங்கிதையுமென வறிக. (௧எ)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

—o—

பூதாதி - பிருதிவிமுதலான பிரவஞ்சம்,—புத்திமற்காரியத்தால் - தடையற்ற ஞானக்கிரியாவானு லுண்டாகவேண்டும்,—புருடன் - ஞானக்கிரியாவா னானமாவல்லவோ, அவனுற்ப்ரவஞ்சமுண்டாமெனின,— தானும்-[அந்தவானமா தானும் என்பது சொனைநில்],— அதற்னுகரணம்பெற்று லறிகலால் - கேவலத்தி லொன்று மறியாமலிருந்து அப்பூதாதிகளினின்றுங் கனமத்திரகிடான காயத்தையும் புறககரணங்களையு முட்கரணங்களையுமுண்டாகப்பெற்று லடபோசொனறை யறியுமறிவுண்டாதலா லானமாககளாற் சிருட்டிக்கககூடாது,—அவர்றை மாயை யுப்ததிடுகலால் - அககாயாதிகளுககு மாயை யுபாதான காரண மாகையினும் மாயையாமவைகளைச் செலுத்துகையினும், அதனால்,—மாயைககு ணர்வொன்று மில்லையென்றே வைததிடுதலால்-வேதாகமங்களின மாயைககோ றறிவுமில்லையென்று ஸ்தாபித்திருக்கையினும்,—எல்லாம் வருவிப்பானொருவன்வேண்டும் - எல்லாப்பிரபஞ்சத்தையு மாயையினின்றும் பிறப்பிப்பா னொருகர்த்தாவேண்டுமென்று பாரிசேடப்பிரமாணத்தினுற் ஜகத் தீஸ்வரகருத்திருகமென்று கூறப்பட்டது.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

உள்ளமுறைமையை யுணர்த்துகின்றார்.

பூதாதி-சங்காரக்கிரமத்தில் பூததத்திற்குப் பூர்வமாகவும், பிருதிவி தத்துவாதி சிவதத்துவாந்தமாகியவுலகு.

புத்திமற் காரியத்தால் - [புத்திமத்என்னும் தகாராந்தவடமொழிப்பதம்.] இலக்கணையாற் புத்தியென்றது, ஞானமன்றிக் கிரியையுங் காட்டுதலால்; சர்வசிருட்டி ஸ்திதி சங்காரத்தொழில்அறிவுடையவொரு கர்த்தாவையுடைத்து-இதுபிரதிஞ்ஞை.

காரியப்படுந்தன்மையால்-இது ஏது.

காரியானுமானத்தால் முன்காத்தாவைவிஸ்தரித்துச் சாதித்திருக்க, கூறிய தூ கூறலென்னுங் குற்றம் வரத் திரும்பக்கூறுவானேன? உண்டு.இப்போது காரியானுமானங்கோத்த பாசேஷியானுமானத்தாற் சாதித்துச் சிறப்பிக்கின்றார்.

ஞானவான் காத்தாவாகவேண்டுமென்ற வறிவுள்ளவரைப் பிரசித்தருளை வானமாத்தானே கர்த்தா,பிரசித்தனன்றியிருக்குமவேறோரீசுரனவேண்டிய தில்லையென்று மீமாஞ்சகன சொல்ல; மறுத்துணாத்துகின்றார். விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க ளறிவின்றி யப்பிரசித்தராதலால்.—

புருடனன்றும் - சகலன்றும்,—

அத்தனுகரணம்பெற்றால்- அந்தவேறொரு கர்த்தாச் சிருட்டித்துக்கொடுத்த தூலதேக சூக்குமதேக பரதேகங்களைப்பொருந்தினால்,

அறிதலால் - அவனறிவுக்கு நிமித்தமாக முன்பொரு சுவதந்திர வறிவனுகியகர்த்தாச் சித்தித்தலாலும்.

அவன் கர்த்தாவல்லன் முதற்காரணந்தானே கர்த்தாவெ ன்று சாங்கியன் முதலோர் சொல்ல மறுத்துணர்த்து கின ரூர்.—

அவற்றை - அந்தத்தனுகரணாதிகளை,

மாயைமுதற்காரணமாயிருந்து நிமித்தகாரணனாலேவப்ப ட்டு,—

உய்த்திடும் - உண்டாக்கும்,—

அதனால் - முதற்காரணமாகையால், யாதொன்று முத ற்காரண மஃதறிவில்லது மண்போலவென்று —

மாயைக்கு உணர்வொன்று மில்லையெனறே வைத்தனர்- பெரியோர் நிச்சயித்தார்கள்,—

அதனால் எல்லாம் வருவிப்பானொருவன் வேண்டும் - சகலத்தையு மறிந்துண்டாக்கு மொருகர்த்தாவிருப்பபடுவன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஈண்டுக் கூறியவற்றுள ஏனையவெல்லாமொக்கும், மற்றொ ருகடவுளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருந்தாது. மாயை யேதனகாரியத்தைத் தரும்,இதற்கொரு கருத்தா எற்றுக்கெனி ன ? அறியாது கூறினாய் குடங் குயவனாற் செய்யப்படுங் கா ரியமானாற்போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒருசேத னப்பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருட ன் சேதனப்பொருளாயினும் அவன் அப்பூதாதியானாகிய தனு கரணாதிகளைப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையானும், மா யை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின் அது சேதனப்பொரு ளாதல் செல்லாமையானும், பாரிசேடவளவையான் இவ்வனை

த்தினும் வேருய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெ ல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பா னொருகடவுள் வேண்டப்படுவ னெனபதாம்.

புத்திமற்காரிபமென்பது வடசொன்முடிபு.

ஈண்டுத் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மை யின வந்தது.

புத்திமான் சேதனனென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமெனனும்பொருளபட நின்றது

ஏகாரந் தேற்றம.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

மாயையிலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்குக் கர்த்தா வேண்டாம், தானே தோன்று மென்றவனை நோக்கி, மேல் மறுத தருளிச்செய்கிறா.

புத்திமற்காரிபத்தாற் பூதாதிபுருடனமுறு மத்தனுகரண ம்பெற்று லறிதலால் - [அவயம்] பூதங்கள் முதலான தனு வும்கரணமும் புருடனபெற்ற காலத்து,புத்திமற் கிருத்தியமா யிவனறி பத்தக்கவை யெல்லாத்தையு மிவனறிகையாலே,--அவற் றைமாயையுய்த்திடும்-அந்ததனுகரணாதிகளை யிவன்பொருட்டா கமாயை கொடாநிற்கும்.—அதனுல் மாயைக் குணர்வொன்று மில்லையெனறே வைத்திடும்-இபபடிகொடுததாலும் அந்தமாயை க்குப் பிரஞ்ஞை சற்றுமில்லையென்றே வேதாகமங்கள் சொல் லாநிற்கும்.—அதனுலெல்லாம் வருவிப்பா னொருவனவேண்டும் -ஆகையா லிவையெல்லாத்தையு முண்டாக்கிவிப்பானுமொரு கர்த்தா வேணும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாவுக் கறிவு மாயை கூட்டி னாலறியுமென்றொழிந்தது தானேயறியாதது கொண்டு மாயை அசேதனமாகையாலும், இரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிற து கர்த்தாவென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

(என்றுகூறியவற்றையெல்லாந் தொகுத்தும், மற்றொருகடவுள் இசைத்திருத்தலால் என்றது பொருந்தாது, மாயையே தன்காரியத்தைத்தரும்; இதற்கொரு கர்த்தாவேறுண்டோ வெனின்? அறியாது கூறினாய் குடங்குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற் போல),—பூதாதி - பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம்,—புத்திமற்காரியத்தால் - ஒருசேதனப் பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும்,—புருடனாலும் - புருடன் சேதனப்பொருளாயினும்,—அதற்கணுகாரணமபேற்றலதிக லால்-அவன்பூதாதி பலஞ்சிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையாலும்,—மாயையவற்றையுந்தருமதனா ல்-மாயையவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின்,—மாயைக்குணர் வொன்று மில்லையென்றே வைத்திடும் - மாயைக்குணர்ச்சியின் மையின் அது சேதனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும்,—அத னாலெல்லாம வருவிப்பான் - பாரிசேடவளவையா லிவ்வனைத் தினும்வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல் லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவன்வேண்டும்-ஒருகட வுள்வேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தக் கர்த்தா பிரபஞ்ச காரியத்தை யுண்டாக்கு மிடத்துத்
தானே யுண்டாக்குவானோ, ஒரு காரணங்களா
லுண்டாக்குவானோ வென்னில்? குலாலனைத்
திருட்டாந்தமிட் டதுபோலக் காரணத்
திரயத்தா லுண்டாக்குவனென
வுணர்த்துகின்றார்.

காரியங் காரணங்கண் முதறுணை நிமித்தங்கண்டாம்,
பாரின்மண் டிரிகைபண்ணு மவனெமுதற் றுணைநிமித்தம்,
தேரினமண் மாயையாகத் திரிகைதன் சத்தியாக, வாரி
யன் குலாலனாய்நின் றாக்குவ னுலகெல்லாம். (கஅ)

(இ-ள்) காரியங்காரணங்கண் முதறுணை நிமித்தங்கண்டாம்	இந்த லோகத்தை யுண்டாக்கு மிடத்துக் கருத்தாக காரணத்திரயத்திலே நின்று காரியங்களை யுண்டாக்குவன. அக்காரணமு முதற்காரணமெனவுந் துணைக்காரணமெனவு நிமித்தகாரணமெனவு மூவிதப்படும். அவை யாதெனில்?
பாரின மண் டிரிகை பண்ணு மவனமுதற் றுணை நிமித்தம்	நிலைநிலையே மண்ணை முதற்காரணமாகவும், திரிகையைத் துணைக்காரணமாகவும், குலாலனை நிமித்த காரணமாகவும், பூமியிலே கண் கண்டமை, அதுபோலச் சிவனும் பிரபஞ்சகாரியத்தை யுண்டாக்குமிடத்து.
தேரின மண் மாயையாக	இதனை விசாரித் தறியுமிடத்து மண்ணை மாயையாகவும்,
திரிகை தன் சத்தியாக	திரிகை தண்டு முதலானவைகளைக் கிரியா சத்தியாகவும்,

ஆரியன் குலாலனும்நின் முசகுவனகிலமெல்லாம்.	சிவனுங் குலாலனைப்போலச் சுத்த மசுத்த மாகிய விருவிதப்பட்ட வத்துவாவி லுண்டான வண்டமாகிய பாண்டத்தை யுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்தாநிற்பன. எ-று.

காரணமெனினுங் கரணமெனினு மிழுக்கா. முதற்காரணத்தை உபாதான காரணமெனப்பெறும் காரண மென்ற சொற்பொருளியாதெனின்? யாதொன்று காரியத்துக்கு முன்னே யுண்டாய, இஃதில்லாவிடத்திற் காரிய நிறைவேறா தெனபதுமாய், வேறேயு மொன்றை யுண்டாக்காததுமாய்,இருக்கு மியாதொன்று காரணமெனப் பெறும. உ-ம. "சட்டிகுடஞ் சால் கலசந் தோண்டி சார்வாதி யெனப், பட்டவிவை தோன்றும் பகம்பண்ணி—லிட்டமுக, விந்தவிந்தனையிலக்கிய மண்ணினெழுதிலை, இந்தவியல் காரியமெனனு ம""குலாலன் றனைகைடற்றிக கோலாற் சுழற்ற,வுலாவுநகிசிரியதனமேலுற்-றுலாவுறனு, மநதமணற் கைதொழிலா லாகுமவன சாலாதி, யிநதவினை காரணமென றெண" என விதனுட காரியகாரணத்தின் முறையையறிக.

இதற்குப் பிரமாணம் பார்க்கிலை மதங்கம் நிசுவாசமென வறிக. (௧௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———○———

மேல் காரியத்திற்குக காரண பதங்களைத் திட்டாந்த பூர்வகமாகத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.

காரியம் - காரியமாகிய பிரவஞ்சத்திற்கு, [இவண் நாலம் வேற்றுமை தொக்குநின்றது,]—காரணங்கள் முதறுனை நிமித்த

தி மண் கிரிகை பண்ணுமவன் முதலானவை நிமித்தம் பார்க்கின்
டாங்குவேரின் மண்மாலையாகத் திரிகை தனசத்தியாக வா
ரியன குலாலனும்பின்னுருக்குவனகிலமெல்லாம் எனக்கூட்
டிப் பொருளுரைக்க,—* உபாதானகாரணஞ் சககாரிகாரண
நிமித்தகாரணமென மூவிதமாம் அவைகள், கடாதிகளுக்குபா
தானகாரண மண்ணுமடையும், சககாரிகாரணந் திரிகையாதி
களும், நிமித்தகாரணங் குலாலனுமாகப் பூமியினிடத்திற் கண்
டோம், அதுபோலவுபதிக்கில், கடாதிகளுக்கு மண்போலப்
பிரபஞ்சத்திற் குபாதானகாரண மாயையும், திரிகையாதிகளைப்
போல சககாரிகாரண மீஸ்வரனுடைய கிரியாசத்திப் பிரேரித
மானகாலமும் [இக்கருத்தே "காலமுங்கடவுளை வலாற்று
ணைக்காரணம்" என்றது.] குலாலனைப்போல சாவலோக பூர்
யரான வீஸ்வர நிமித்தகாரணமாக வனாதியமாகநின்று சக
லப் பிரபஞ்சங்களையு முண்டாக்குவன.

மண்போலவென்னுமன மண்ணென்றதாதிமுதல் வேற்று
மையி லொத்தவென்றபொருள்.

இவன் சொன்ன கர்த்தா சதாசிவேஸ்வர ருஞானாபரி
பாலகரான அநந்தேஸ்வரரை யசுத்தமாயா கிருத்தியத்திற்குச்
சொன்னது.

ததுக்தம் - வாசாஞ் ஸம்ஹிதாயாம் ஸிவோ ஹ்யாவிர்
பவிஷ்யதி । விஞ்ஞான ஜாதி நாமஜ யோஷாயாம் வி
ஷ்ணுவ ஸ்ரீம் நாபிதா.

* முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம் என
னவுமாம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

காரியோற்பத்தியிற் காரணம் மூன்றுமுறைமையா யிருக்குமென் றுரைக்கின்றார்.

காரியங் காரணங்கள் - கடமுதற்காரியங்களினது காரணங்கள், — முதல்துணை நிமித்தங்கண்டாம் - முதற்காரணமென்றுந் துணைக்காரணமென்றும் நிமித்த காரணமென்றும் மூன்று பகுதிபடக் கண்டு பரீட்சித்துப் பார்த்தோம், § அதெப்படி? — தேரின் - விசாரிக்கின், — மண்மாமாயையாக - மண்போல முதற்காரணஞ் சுத்தமாயையாக, — திரிகை தன் சத்தியாக - திரிகைபோலத் துணைக்காரணந் தனது சத்தியு மதனாலேவப்பட்ட வநந்தேச்சுர சத்தியுமாக, — ஆரியன் - நிமித்தகாரணனாகிய சிவன், — குலாலனைப் - மண்மகனைப்போல, நின்று, — அகிலமெல்லாம் - சகலலோகமெல்லாம், — ஆக்குவன் - உண்டாக்குவான்.

முதற்காரணம்-உபாதானகாரணமென்றும், சமவாயி காரணமென்றும்; துணைக்காரணம்-சககாரிகாரணமென்றும் பெயர் பெறும்.

§ இவ்விடத்தில் —பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவன் (முறையே) முதல்துணை நிமித்தம். இக்கணுழிவுபதம் பிரதியில் விடப்பட்டிருக்கிறது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

அல்லதூஉம், ஒருகாரியநிகழ்ச்சிக்கு முதறுணை நிமித்தமென்னுங் காரணமூன்றுந் தம்முளொன்றையின்றி யமையாவென்பதூஉம், மூன்றுந் தம்முள் வேறுதலுங் குடமுதலிய காரியத்தி

த் காட்சிப்புலனு மறியப்படுதலானும், பிரபஞ்சகாரியத்திற்கு மவ்வாறே முதற்காரணந் துணைக்காரணங்களின் வேறாய் நிமித்தகாரணமும் ஒருதலையான வேண்டப்படுமென்பதாம்.

காரியகாரணங்களெல்லாம் ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை வட நூன்முடிபு

மாயைக்கொருவ னுண்டெனிற் கேளவி னுள்ளவாறுரைப் பர்கேளர் என்பதனாற்பட இவை யிரண்டுசெய்யுளானும், சாங்கியமதமுற்றி யாசரித்துப் பரிகரித்துத் தருமவொருவனை வேண்டுமென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் உதிப்பதும்மீறுமென்பதுமுதால் இதனையும், உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தாராமதம் பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத் துட்பட்ட முததிரத்தார் மதம்பற்றியும் ஐயங்கழாமல்; வருமுறையானறின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவனையே வேண்டும் என்று முக்கூற்றுப் பொருளாயுங் காத்துக்கொண்டு, இனியசகாரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனுற் றாய்மடுமாறும் அவற்றியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு. அரியன குரால னுப் நின்றுகேட்டுமாறு ஒன்பது செய்யுளாற் பெருத்துணர்த்து கின்றா.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

நிரீச்சுரசாங்கியன் நிர்சொன்னன் கர்த்தாவே பிரவஞ்சத் துக்குக் காரணமெனனில் மாயை வேண்டுவதில்லை யென, மாயாகாரணமும் வேண்டுமென் றருளிச்செய்கிறர்.

காரியங்காரணங்கள் முதல் துணை நிமித்தங்கண்டாம் - காரணங்களிலே நின்றுங் காரியமுண்டாயிடத்து முதற்கார

ணமென்றுந் துணைக்காரண மென்றும் நிமித்தகாரண மென்று மூன்றுப் பிரகாரமாயிருக்கும். அதெங்ஙனே என்னில்,— பாரில் மண் திரிகை பண்ணுமவன் முதல்துணைநிமித்தம் - பூமியின்கண்ணுண்டான மண்ணுந் திரிகையும் வனையுமவனும், முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமும் நிமித்தகாரணமுமென்று மூன்றுவகைப்பட்டு வருகிற முறைமையைத்;—தேரின் மண்மாயையாகத் திரிகை தனசத்தியாக வாரியன்குலாலனாய்நின்றுக்கு வனகிலமெல்லாம் - இப்படி யிந்த முறைமையையெல்லாம் விசாரித்துப் பார்க்கில், மாயைக்கு மண்ணுவமையாகவும், சத்திக்கு திரிகை யுவமையாகவும், கர்த்தாவுக்குக் குலால னுவமையாகவுஞ் சொல்லும். இப்படியே நின்று பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்டாக்குவான.

எனவே மாயையுங் கர்த்தாவு மிரண்டும் வேறுமெனப்படு கருத்து.

"மாயைக்கொருவனொனனிங் கென்னி லுள்ளவாறுணைப்பகர்வேன்" என்ற பக்முட, "புத்திமற் காரியங் காண்" என்ற திருவிருத்த முத லிரண்டும் மாயாவாதத்தில் நிரீச்சுர சாங்கியனைமறுத்தது. இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் "அறியான்புருடனபிரகிருதி யசேதனங்காரியத்திறுதக்குக், குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்தி விவேகமெனிற, செறிவாந்தனைபோ காதறியிற் சேர்த்தோனவேண்டுஞ் செயலிற்போ, நெறிபாற்பணி செய் தடற்பாசம் நீச்சிக்கொணணீ நிமலனுல்" என்னு மதுகண்டுகொள்க.

பர-நிரீ-மறு, ௬-செ·

இதனுற சொல்லியது கர்த்தா பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குமிடத்து மாயை முதற்காரணமாகவும், தனது சத்தி துணைக்

காரணமாகவும், தா னிமித்தகாரணமாகவு முண்டாக்குவனென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காரியகாரணங்கள் - அல்லதூஉ மொருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டுங்காரணங்கள்,—முதற்றுணைநிமித்தம்-முதற்காரணந் துணைக்காரண நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும்,—பாரின மண் திரிகைபண்ணுவன - இவ்வுலகினகண்ணே குடமாகிய காரியத்திற்கு மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,—முதற்றுணை நிமித்தங்கண்டாம்-முறையே முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமு நிமித்தகாரணமுமாதல் காட்சியளவையா லறிந்தாம்,— தேரின்-ஆராயுங்கால்,—அகிலமெல்லாம் - பிரபஞ்சகாரியத்திற்கு மவ்வாறே,—மாயைமண்ணாக - மாயை மண்போலமுதற்காரணமாகவும்,—தனசத்தி திரிகையாக - தனசத்தியே திரிகைபோலத் துணைக்காரணமாகவும்,—ஆரியன குலாலனாய்நின்று - சிவபிரான குலாலன்போல நிமித்தகாரணமாய்நின்று,—ஆக்குவன - தோற்றுவிப்பனென்பதாம்.

மாயைக்கொருவனு ளெனவிங்கெனனி னுள்ளவாறனைப் பக்கேணி யென்பதுளப்பட விவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சாங்கியர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தக்கர்த்தா ப்ரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கு மிடத்
துபாதானகாரண மூன்றெனபதூஉம், அவற்
றிற் றோன்றுங்காரியங்க ளிவையெனப
தூஉம், தொகுத் துணர்த்துகிறார்.

விந்துவின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம்
வந்திடும் விந்துத்தன்பால் வைகரி யாதிமாயை
முந்திடு மிராகமாதி முக்குண மாதிமூலந்
தந்திடுஞ்சிவனவன்றன்சன்னிதிதன்னினின்றே.(௬௯)

(இ-ள்) விந்து வின் மா யையாகி — சுத்தமாயையைப்போல அசுத்தமாயையு முபாதான காரணமாகி

இன ஐந்தாமுருபு ஒப்பினகண் வந்தது. "இனறுதிமே லெல்லைநீக்கு முவமைபெனப் - பனனுகலு முன்னடக்கிப் பார" எனவறிக.

மாயையி னவ்வியத்தம் வந்திடும் — மாயையைப்போலப் பிரகிருதியு முபாதானகாரணமாய்வரும்.

விந்துத்தன் பால் வைகரியாதி — முற்கூறிய விந்துவிலே சூக்குமைமுதலிய நாலுவாக்குக்களிடத்தி லொன்றிலொன றுகக் காரியருபமாய்த் தோன்றும்

மாயைமுந்திடு மிராகமாதி — அந்த அசுத்தமாயையிலே யிராகதத்துவ முதலிய வைந்துமுண்டாம்.

முக்குணமாதி மூலந் தந்திடும் — அந்தமூலப் பிரகிருதியிலே குணமுதலிய தத்துவங்களெல்லாந் தோன்றும்.

இக்கமூன் றுபாதானங்களுந் தத்தங் காரியங்களைத் தா மாகத் தோற்றுவிக்கவற்றோ வெனின்?

சிவனவன்றன் சன்னிதி தனனி னிறே	ஆதித்தன் சன்னிதியிற் ப்ரபஞ்சங் காரியப்படுமாறுபோல, சிவனது சன்னிதிமாத்திரத்திலேதானே தத்துவங்களையுந் தாத்துவிகங்களையு முண்டாக்கிக் காரியப்படுத்துவன. எ-று

"பெருமாயை விந்து பரசிருதியென்ன-வொருமூன் றுபாதானமுண்டு" எனவறிக.

மூந்திபமெனபதனை விந்துவினிடத்துங் கூட்டுக.

இதிற பலவெழுவாயும பலபயனிலையும.

இதுகுபபிரமாண ம விசுவசாரோரரத்தர மெனவறிக (சக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஒன்பது விருத்தத்திலு முபாதானத் திரயங்களினின்று காரியருபப் பிரபஞ்சமுண்டாமபடி தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

விந்துவின மாயையாகி மாயையினின்வியத்தம் வந்தி- ம்-விந்துவாகிய சுத்தமாயையி னதோபாக மசுத்தமாயை அவ் வசுத்தமாயையினிடத் தவவியத்தமாகிற மகானுண்டாம இவ் வாறு விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலர் சகலரென்னு மூவர்க்குந் தனுகரணுதிக ளுபாதானமாகிய விந்து மோகினி மகானென்னுமிரு சித்தித்துள்ளனவி னியையிற்றின காரிய முண்டாம்படி சொல்லில்,—

விந்துத்தனபால் வைகரியாதி முந்திடும் - விந்துவினிடத் தினின்று காதாதித்தத்துவங்களுதிப்பதற்கு முன்னே வைகரிக காதிகாரணமான சூக்ஷுமை பைசந்தி மத்தமையுண்டாம்,—

மாயை யிராகமாதி தந்திடும் - மோகினியாகின்ற வசோ மாயை யிராகதத்வத்திற் காதிகாரணமான காரணமாயை;கா லம், நியதி, கலை, வித்தைகளைடபெற்றிடும்,

சூ-ம் யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள் செனம ருங்கில் வேற்றுமைசாரும். எனபவாகலின், இராகமென்ற தற் கிராகத்திற்கு என்று கானகனுருபாகப் பொருளுரைககப் பட்டது —

மூல முசகுணமாதி தந்திடும் - மூலப்பிரகிருதியாகிற வவ் வியத்தசஞ சாத்மீக விராசத தாமதகுணங்கள் முதலிய வா னமுத்தத்துவ மிருபத்துநானகையும் பெற்றிடும்.

பிரகிருதியினின்றும் புத்திமுதலாக வொன்றிடுென்று தோனறுவதைப் பிரகிருதி தருமெனறதும், கலையினுண்டான பிரகிருதியை மாயைதருமென்றதும், காரியத்திற காரணுப சாரலக்ஷணை இவவுற்பத்திக கிரம மேல்விரித்துக் கூறப்படு ம். இவவா றுபாதானத்திரயங்களே பிரபஞ்சத்தை யுண்டா க்கிற கர்த்தா வொருவ னேதுக்கெனின.—

சிவன -சிவனேயிவவுபாதானங்களினின்றுங் காரியங்களை யுணடாககுகிறவன. சிவருக்கிற் சிவன சிரியாவானுவ னெனி ன்?—

அவனறன் சந்நிதி தனனிலன்றே -அச்சிவனது சந்நிதிமா த்திரத்திற காரியப்படுவகாம்.

சூ-ம். அனறெனகிளவி யாமெனத்தகுமே

தது-க்தம் - யதா³ க்ராந்தி ஸந்நிதா⁴நாத்³ ஸக்தியே

ஸ்த²வகாஸ்த²கஃ । ததா² ஸந்நிதா⁴நேந விஷ்யாத்

விசம் ஶிவஃ ॥ இதி.

விந்துமோகினி மஹானென்று மூன்றுபாதானமாகச் சொல்லுகிறது கற்பனுகௌரவம்

மாயையொன்றே போதுமெனின்? அப்படியன்று சுததாத்வாவுககு விந்துவே யுபாதானமாக வேண்டும். மிச்ராத்வாவுககு மோகினி யுபாதான மாகவேண்டும். அசுத்தாத்வாவுககுப் பிரகிருதியே யுபாதானமாகவேண்டும் அஃதெப்படியெனில்? பருத்தினூலிற படடுப் புடைவையுங் கோணியு மாகாததுபோல, மாயையிலே மிசராததுவா வொழிய சுததாதவாவு மசுததாதவாவுங் கூடாது

இதற்கு சிவாதவைதவாதி - ஈஸ்வரனே ஜகத்துபாதான காரணமென்றும்

வாமாத்வைதவாதி - சிற்சத்தியே ஜகத்துபாதானகாரண மென்றும்.

பாசுபதி - மாயையேஜகத் துபாதான காரணமென்றும்.

நியாய வைசேஷிகா-பரமாணுவே யுபாதான காரணமென்றும்

சாங்கியனும் பாஞ்சராத்திரியும - பிரகிருதியே யுபாதான காரணமென்றும சொல்லுவார்கள்

* அருகன-அணுவே யுபாதான காரணமெனபன.

புததன-பஞசகந்தமே காரணமெனபன்;

உலகாயுதன-நாலு பூதமே காரணமெனபன்.

அதுகூடாது. இவை சுத்தாததுவாவுககு விந்துவே யுபாதானகாரணம்.

* அருகன மதமுதல் சேர்த்து சில ப்ரதிகளிலெழுதி யிருக்கிறது. இது, யுக்தமன்று. இவவிடத்து மாயையின் பேதங் கூறியது மாயையுண்டென்பவர்ககே யாகலின.

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — நஜாயதே [illegible] நா
[illegible] | உபாதாநஸ்ய [illegible]
[illegible] பரிணாமேந [illegible] || நாத்ர ஸக்திர் [illegible]
[illegible] ஹ்யாஸ்ரய: | ஜாயா விநா [illegible]
[illegible].

மேலுஞ் சுத்தாத்துவாவுக்கு விந்துவேகாரண மென்பது ஷ்ருதி. பிரபுத்தராகிய விஞ்ஞானகலருடைய தனுகரணாதிகளுக்கு சுத்தமாயை காரணமல்ல. விஞ்ஞானகலர் தேகேந்திரியாதிகளை யுடையவர்களாகிலுஞ் சிவானுக்கிரகத்தினாற் சாவதானப்பிரபுத்தரோ அசுத்தமாயை காமானுகுணமான தனுகரணாதிகளை யுண்டாக்குவதாகையாலுஞ் சுத்தாத்துவ வாசிகளாகிய விஞ்ஞானகலருக்குக் கருமமில்லாமையாலு மவர்களுடைய தனுகரணாதிக்குச் சுத்தமாயிருக்கிற விந்துவே காரணம் சுத்தாசுத்தமென பிரமாணமே யாகலின், அசுத்தம் மாயையாகலின் சுத்தமென்று விந்துவைச் சொல்லுகையால் ஈஸ்வரனுக்குச் சமவாயசத்தியேயெனின்? அதுசுத்தமாயாலும் ஜடமுமா யுபாதானகாரணமு மாகையாற் குலாலனுக்கு ம்ருத்பிண்டம்போல வீஸ்வரனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியல்லது சமவாயசத்தியல்ல.

இங்ஙனமறியுங் அசுத்த மாயையை க்ஷோபிப்பித் தான்மாக்களுக்குக் கர்மானுகுணமாகத் தனுகரணாதிகளை யுண்டாக்குகிற வநந்தேஸ்வரருடைய தனுகரணாதிகளுக்கு யாதொன்று காரணம், அது பிந்து அனுருத்திரரான பேர்கள் யாதொரு தனுகரணாதிகளினாற் பந்திக்கப்படுகிறார்கள், யாதொரு தனுவாதிகளை விட பரம முத்தியையடைகிறார்க ளத்தனுகரணாதிகளுக்கு முபாதானம் விந்துவே.

ஈஸ்வரனுடைய லயபோகாதி காரங்க ளியாதோ ரூபா தியிலுண்டாயிற் றதுவும் விந்துவே.

ஆகையாற் சுத்தாத்வாவுக்கு விந்துவே யுபாதான கார ணம் மிச்ராத்துவாவுக்கு அசுத்த மாயையே யுபாதான கார ணம் அசுத்தாத்துவாவுக்கு மாயாஜந்யமான ப்ரகிருதியே யுபாதான காரணம.

ஆகையால் விந்து யோகினி மஹாவென்று முபாதானத் திரயமு மங்கீகரிப்பீம

[illegible]

தகழ || யது–வாதா நமெதா ஜாதம் ஸவிந்து–ரிதி ம ஐ ரூதாழ | கிஞ்சா–சு ராணமொரெய நபஸ ரூமெத யதா வாஷிதாஃ || விசுவ ரூமெதயமெதா வாயம் ஸவிந்து–ரி திமஐ ரூதாழ| மயாதிமெஹஃ ப்ரா ம–க்ஷா யது– வா யளஸிவஸ ரூத– || ஸவிந்து–ரிதி உதைவ ரூமெ ஸூவ க–ாலமி தீஜமெதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவசைவாசாரியர்கள் சுத்தமாயை யொன்றுமே முதற்கா ரணத்துள நித்தியமாகும் பரமகாரணம், அசுத்தமாயை பிரகி ருதி யிரண்டும், சுத்தமாயையினின்று முறைமையிற்றோற்றி அநி த்தியமாகு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்கள், மற்று ளள சைவாசாரியர்கள் சுத்த மாயைபோல் அசுத்த மாயையும் நித்தியமாகும் பரமகாரணம், பிரகிருதிமாத்திரம் அநித்தியமா கு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்கள் என்று இரத்தி நத்திரய திர சொல்லி யிருத்தலால், அசுத்தமாயையும் நித்திய மெனபார கருத்து இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் 'நித்தமாயருவா' என்றும் திருவிருத்த முதல் விருத்தங்களினால் விஸ்தரிக்கின் றார்.

அநித்தியமென்பார்கருத் தி போ தறிவிக்கின்றார்.

விந்துவின்மாயையாகி - சுத்தமாயையி னின்றும்அசுத்த மாயைதோற்றி —

மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும் -அந்தவசுத்தமாயையி னின்றும் பிரகிருதி தோன்றும்,—

வித்தத்தைபால் - இரும்பச் சுத்தமாயையி னின்றும்,—

வைகரியாதி வந்திடும் - (எனக்கூட்டுக) சங்காரக்கிரம கணனைக்கு வைகரிமுதல், சிருட்டிகிரம கணனைக்கு அதிசூக்குமை முதலாதலால், மகாமாயையி னின்றும் மகாசிருட்டியினுண்டாய் மகாப்பிரளயபரியந்தம அவரவர்க்கு வேறுவேறு யானமாக்களைப்பற்றிப் பிரணவகலாசத்தி சதுஷ்டய ரூபவிருத்தயபாகஜத்திருக்கும பிரணவ பஞ்சம நாதகலாசத்தி கர்ப்பப் பிரதான நாதத்துக்குள் ளாமையுருட்புபோலப்படிச் சத்திரூபமாயடங்கிச் சிவதத்துவமென்றிடமாயிருக்கின்ற நாத விந்து மகார உகார அகாரபெயர்ப் பிரணவகலைக ளைகயும பற்றிக்கொண் டதிசூக்குமை சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி எனகின்ற வாக்குகடோற்றும.

அவவாக்கு நான்கென்றுமிடத்து ; உகார அகாரங்களிரண்டினையும பற்றி வைகரிவரும், அதிசூக்குமை சூக்குமையி னடங்கும் —

மாபைமுக்திமராகமாதி - சங்காரக்கிரம கணனைக்கு ராகமுதல், சிருட்டிக கிரம கணனைக்குக் காலமுதலாதலான, மாயையினின்றுங் கால நியதி கலை வித்தை ராகங்கள புருடதத்துவத்தோடு மேற்சொல்லு முறைமையில்,—

முகந்திடும் - உண்டாம்,—

முக்குணமாதி மூலந் தந்திடும்-பிரகிருதி, முக்குணத்துவமுதற் பிருதிவிதத்வ மீறுக்க தத்துவங்களை மேற்சொல்லு முறைமையிற் றோற்றுவிக்கும் நிமித்தமின்றி யாமோ வாகாது,—

சிவனவனறன் சந்நிதி தன்னிலின்றே - சிவனது சங்கற்பத்திலும், சிவனதியற்றுகற் கர்த்தாவாகிய அனந்தேசுரர் சங்கற்பத்திலும் முன்னிலேயே

சிவனவனைக் கொணு மாறும்பெயற்றனைத் தொகை விரிவுவிட்டு சிவனுகிய வவனென்று பண்புத்தொகை மாத்திரம விரிவு பண்ணினுல் மாறுபடும், அசுத்தாத்துவா அனந்தேசுரர் கர்த்துவமாதலால்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—— o ——

சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் மூன்றிறப்படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுங் கம்முள் வேறுதலபெறும். அவற்றுள், மலகன்மங்களோடுவிரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃதன்றி யிரண்டினையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப அவவிருதுவின ஒழாடவகி மலகன்மங்களோடுவிரவி முதற்காரணமாவது அசுத்தமாயையென்றும், அவ்வசுத்தமாயைபோல அலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றுங் கூறப்படும். அம்மூன்றனுள், சுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி வைகரி முதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலுவாக்குந் தோன்றும் அசுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படுங் காரணத்தத்துவமேழுந் தோன்றும். பிரகிருதிமாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல்வைத்தெண்ணப்படும் போக்கிய தத்துவமிருபத்துநாலுந் தோன்றும். இவ்வனைத்துஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மானென்னு முத்திறக் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்பரூப சாந்நித்தியினின்றுந் தோற்றுவிக்குமென்பதாம்.

விகாரத்தின மாயையாகிய என்புழிக் இழென்றும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. இன் சாரியை. அகோர மாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றியென்க. இஃதறியாதார்

விந்துவைப்போல மாயையாகியென உவமையுருபாகக்கொண் டுரைப்பாரும், விந்துவினின்று மாயை தோன்றியென ஐந்தாம் பொருட்டாகக் கொண்டுரைப்பாருமாயினார். இந்நதிந்திர யமொன்றும் வடநூலின அவ்விரண்டினையும் பிறாகருத்தாக வைத்தோதுதலின அவைபொருந்தாமையறிக. அந்நர் சிக ண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசத்தியைபயினறி யமையாவெ னறுங்கருத்தான மூன்றாற்குஞ் சிவசத்தியே கூறினார்.

அவன பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இதனுடே, முதற்காரண மூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கு மாறும், அது முதலவனையினறி யமையாவாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி மாயையிலே நின்றும் கர்த்தாப் பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குகிறபடி யெப்படியென்ற மாணாக்கனைநோக்கி மே லருளிச்செய்கிறார்.

விந்துவினமாய்கையாகி - விந்துவாகிய சுத்தமாயையைப் போல அசுத்தமாய்கையும் நித்திய வுபாதானமாகி,—மா யையினவியத்தம்வந்திடும் - அந்த அசுத்தமாயையிலே அவ் வியத்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி தோன்றும்,—விந்துதனபால் வைகரியாதி - முன்சொன்ன விந்துவிலே நின்றும் வைகரிமு தலிய வசனத்தி சூக்குமையென்கிற நாலுவாக்குந் தோன்று ம்,— மாயைமூர்த்திடுமாராகமாதி - முன்சொன்ன மாயையிலே அராகம் வித்தை கலை நியதி காலம் என்கிற தத்துவம் அஞ்சுந் தோன்றும்,—முக்குண மாதிமூலத் துத்திடும் - சாத்துவித இ

ராசத தாமதம் என்கின்ற மூன்றுகுணமுதலான தத்துவங்களை டங்கலையும் மூலப்பிரகிருதி தோற்றுவிக்கும் இந்த வுபாதானங் களிலே இவைதானே தோன்றுமோ வெனனில்?—சிவனவன் றன் சந்நிதி கன்னிலன்றே - இவையித்தையெல்லாங் கர்த்தா வினுடைய சந்நிதியிலே தோற்றுவிக்கும்

மாயையி னவ்வியத்தம் வந்திடுமென்றது எல்லா தத்துவ ங்களுந் தோன்றுமுன்னே மூலப்பிரகிருதிக்குத் தோற்றஞ்சொ ல்லவேண்டினது, இதுவும் உபாதானமாகையினா லெனக்கொள்க.

மாயைமுந்திடு விந்துத் தன்பால் வைகரியாதி என்றது சுத்தமாயா காரண காரியங்களுக்குப் பின்னமற் றிருக்கையினா லும், சிவதத்துவ மஞ்சும காரியப்படு மிடத்து நாலு வாக்கு களாகக் காரியப்படுகையினாலும் எனக்கொள்க

மாயை முந்திடு மராகமாதிம என்றது வித்தியாதத்துவ மேழுக்குள் அருசுக்குத் தோற்றஞ்சொல்லி, இரண்டிற்குத் தோற்றஞ் சொல்லியிருந்து புருடன் தனித்தொரு முதலல்லா தது கொண்டு தோற்றஞ்சொன்னதிலிலே, காரியப்படு மிடத்தி லே கண்டுகொள்ளவேணும் ஆகையினாலும், ப்ரகிருதிக்கு முன் னே தோற்றஞ் சொல்லுகையினாலு மெனக்கொள்க.

முக்குண மாதிமூலந்தந்திடும், முக்குணமு மொத்தவிடம் அவவியத்தமாயும், அவவியத்தங், தானே சித்தமாயும் ஒருகுண மேறினவிடம் புத்தியாய் முக்குணமும் புத்தியிலே சென்று பொருந்த புத்தியிலே நின்று ஆங்காரந்தோன்றியும்,இந்த வாங் காரந் தான் மூன்றுவகைப்பட்ட வாங்காரமாய் இதிலே முக் குணஞ்சென்று பொருந்த மனதும் சோத்திராதியும் வாக்காதியு ஞ்சத்தாதியும் இந்தச் சத்தாதியிலே பூதாதியும் இவையெல்லா

த்தோன்றுமையினால் சித்தமுதல் பிருதிவி ஈறுயின. ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநாலுக்கு முக்குணங்களே முதலென்றறெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது விந்து மோகினி மானென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று தானத்திலும்; வைகரியாதி யான நாலுவாக்குகளும், அராகமாதியான தத்துவங்களளும், குணமாதியான தத்துவங்களிருபத்துநாலும், ஆக மூன்று வகைப்பட்ட தத்துவங்களும் சிவனுடைய சன்னிதியிலே தோன்றுமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் எனக் காரியப் பிரபஞ்சமூன்றப் படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களும் தம்முள் வேறுதல்பெறும். அவற்றுண் மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய்நிற்பது சுத்தமாயையென்றும்,அஃது தேகேயிரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப) விந்துவின் மாயையாகி-அவவிந்துவின் கீழாயடங்கி மலகன்மங்களோடு விரவி முதற் காரணமாவது அசுத்தமாயையென்றும்,—மாயையி னவ்வியத்தம்வந்திடும் - அவ் வசுத்தமாயையினது தூலபரிணமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றுங் கூறப்படும் அம்மூன்றனுள்,—விந்துத்தனபால் - சுத்தமாயையி னின்றும்,—வைகரியாதிமுத்திடும் - சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் நாலுவாக்குந் தோன்றும்.—மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும்,—அராகமாதி முத்திடும் - சங்காரமுறைபற்றி யராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணதத்துவ மைந்து

ந் தோன்றும்.—மூலா-பிரகிருதிமாயையினின்றும்,—முக்குணமொன்றி முந்திடும் - சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல் வைத்துச் சொல்லப்படும் போக்கியதத்துவ மிருபத்துநாலுந் தோன்றும், இங்ஙனம் சடரூபமான விந்து மோகினி மானென்னு மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களை,—சிவனவன் தன் சந்நிதிதனினின்றே—சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றும்,—தந்திடும் - தோற்றுவிக்குமென்பதாம்.

இதனானே முக்காரண மூன்றுமாம், அவை தத்தங்காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அதுமுதலவையினறி யடைவாகியவாறும் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்றொகுத்துப் போந்தவற்றுள் வைகரி
யென்னும் வாக்கின் இலக்கணந் தன்
காரணக்கிரமத்தாலுணர்த்துகின்றார்.

வைகரி செவியிற் கேட்பதா யத்தவசனமாகி, மெய்தரு முதானவாயு மேவிட விளைந்த வண்ணம், பொய்யற வடைவுடைத்தாய்ப் புந்திகாரணமதாகி, பையவே பிராணவாயு வடைந்தெழுந் தடைவுடைத்தாம். (உ0)

(இ-ள்) வைகரி　வைகரியென்னும் வாக்கு: செவிக்குக் கே
செவிப்புற　ட்கப்படுவதாகி
கேட்பதா
ய்

அத்தவசன　அந்தக்கரணங்களைப் பொருந்திய சத்த
மாகி　சொரூபமாய்

மெய்தருமு தானவாயுமேவி ட விளைந்தவன் னம்	மெய்தரும் உதான வாயுவைச் சார்ந்து பல்லு மிதழு நாவு மூக்கு மண்ணமுமாகிய முயற்சியையும், தானத்தினையும் பொருந்தி; ஐம்பத்தோ ரக்கரமாம்
பொய்படா வ டை வுடைத்தா ய்	விளைந்தமற அகாரமுதலிய வெழுத்திற் றாமவெழுத்து செட்டியவர்க்கதனைப் பொருந் திநிற்பதாய்,
புந்தி காரண மதாகி	யாவனொருவனொன்றை யறியுமிடத் தவ னுடையவறிவே துணைக்காரணமாக வுள்ள தாய்,
ஐயமில் பிரா ணவாயு வடைந் தெழுந் தடைவு டைத்தாம்.	சந்தேகமறப் பிராணவாயு மூலாதாரத் தினின்று பிரமாந்திரமளவாக முட்டிநின் றுசாரிப்பப்படுத்தி வருகிறதே யிதற்கு மு தன்மையாம் எ-று

உதானவாயு - எழுவாய், அடைவுடைத்தாம் - பயனிலை வைகரிசெவியிற் கேட்பதாம் என்ற விருத்தசமுசயவெட்டி ருக்கும இரத்தினத் திரயமென்னும் பிரகரணமே பிரமாணமெ னவறிக (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் நூலாருக்கதி †நியாயேன வைகரி முதலானவாக்குக ளைங்கினையுந் தெரிசிப்பிக்கின்றது

† நியாயமாக.

(வைகரி...வுடைத்தாம்)-வைகரிவாக்கானது பிறர்செவிக் குக் கேட்பதுமாய்த் தேசத்தி லுதானவாயுவுடனேகூடித் தூ லாக்ஷர வ்யாத்தியாய்ப் புத்தியினால் வர்ணனுசந்தான ரூப

மாக நிச்சந்தேகமாகப் பிராணவாயுவுடனேகூடி யர்த்தத்திற்கு வாசகமுமாய் வசனிக்கிறவனாக குபகாரதலைப்பட்ட்ன்னுவது மாயிருக்கும். எ - று

[illegible]

——0——

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

சங்காரக்கிரமத்தில் வாக்குகளில் வைகரிவாக்கின திலக்கணமுணாததுகின்றா

வைகரி செவியிற கேட்பதாய் - வைகரிவாக்குக் கேட்பவனசெவியிற் கேட்பதாய்,—அர்த்தவசனமாகி - கேட்பவனதுநாக்சதிலறைந்த முறைமையிலை மதறிமையாககி,—அவனுசகுப் பிலபொருளைப் போதிப்பதால், முனசொலபவனது கிரியாசத்தி பொருந்திய வகங்காரப் பிரயத்தினப் பிரேரிதமாய்,—மெய்தரும - உண்மைகொடுக்கும்,—உதானவாயு.—மேவிட - பொருந்த, இச்சாசத்தி பொருந்திய மனச்சங்கற்பத்தால்,—விளைந்தவனனம் - வைசந்தியிற் பரிணமித்த வககரங்கள்,—புந்தி காரணமதாகி-ஞானசத்தி பொருந்திய புத்திபோதங் காரணமாக —பொய்யற வடைவுடைத்தாய் - விபரீதமற் றொழுங்குபெற்று மதநிமையாய்,— ஐயமில்பிராணவாயு வடைந்தெழுந்தடைவுடைத்தாம்- பிராணசம்சய காரக விரேசகமற்ற பிராணவாயுவைப பொருந்திப் புறம்பே புறப்பட்டு வைகரியாயுர்ப்வித்த முறைமையிற் கேட்பவனுக்குக் கேட்கப்படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள், வைகரியாவது தன் செவிக்கும் பிறர்செவிக்குங் கேட்கப்பட்டு நினைத்தபொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்; அச்சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உதானனென்னுங் காற்று னுந்தப்பட்டு முதநிலைத்தானத்துச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிறந்து தோன்றிய வக்கரங்களை அகங்காரதத்தாற்செலுத்தப்பட்ட பிராணனென்னுங் காற்றுனுந்தப்பட்டெழுந்து புறத்தேயுடைதலுடைத்தாதலுமாகிய இரண்டும் இலக்கணமாகவுடைத்தென்பதாம்.

மெய்தருமுதானவாயு மேவிடவிளைந்தவனலம் என்றது அனுவாதம்

விளைதல் உருவெவையுகத் தெரிதல்.

மெய் உடம்பு

பொய் விபரீதம்.

ஐயமில் பிராணவாயு, மனத்தின்றொழிற்பாடாகிய ஐயமின்றுற்ற தேதுவாய் அகங்காரதத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென வந்த பெயர்கொண்ட குறிப்புவினைத்தொகை

எழுந்த பொய்யறவுடைவுடைத்தாயென மேலேகூட்டுக.

உடைவு பின்னையது இலக்கணம்.

ஈண்டுப் புத்தியென்றது ஏகபுத்திக்கோடலாற் பிறர்க்குரிய சவிகற்பவுணர்வினையேற்றுயிற்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சுத்த மாயாகாரியங் காரியப்படுகிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்.

வைகரி செவியிற்கேட்பதாய் - வைகரிவாக்கானது இவனுடைய சோத்திரத்துக்கு விஷயமாய்,—அத்தவசனமாகி - அத்தங்களை பொருந்தின சத்தமுமாய்,—மெய்தரு முதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம் - தேகத்திலே யுண்டாய்நிற்கிற வுதானவாயுப் பொருந்த வுண்டானவாக்காம்,—பொய்பறவலை வுடைத்தாம் - சத்தியமாக வடைவே யொழுங்குபட வுடையதாய்,—புத்திகாரணமதாகி-இவனுடைய வறிவைக் காரணமாக வுடையதாய்,—ஐயமில் பிராணவாயு வடைந்தெழுந் தடைவுடைத்தாம - சந்தேகமற்ற பிராணவாயுவுடனே கூடிவருகிறதே இதுக்கு முறைமையாம.

இதனாற் சொல்லியது, வைகரிவாக்கானது உதானவாயுக் கூடின பிராணவாயு தனோடு கூடிவந்த வசனம் சூக்கும முதலாயுள்ள வாக்குகளை செவியின பகுதியிலே கேட்க, நினைந்தபொருளை யறியா நிற்குமென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள்,—வைகரி - வைகரியாவது,—செவியிற்கேட்பதாய் - தனசெவிக்கும் பிறர்செவிக்கும் கேட்கப்பட்டு,—அத்தவசனமாகி - நினைந்தபொருளைச் சொல்லுஞ்சொல்லாய்,—புத்திகாரணமதாகி - அச்சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற் கேதுவாதலால்,—மெய்தரும்-உடம்பினைக் கண்ணிடுக்கும்,— உதானவாயுமேவிட-உதானனென்னுங்காற்று லுந்தப்பட்டு,—விளைந்தவன்னம்-மத்திமைதானதுதச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிய வக்கரங்கள்,—ஐயமில்பிராணவாயு - மனத்தின தெழிற்பாட்டினி

ய வையமின்றாகற் கேதுவா யகங்கா ரத்தைச் செலுத்தப்படு ற பிராணனென்னுங்காற்றால்,— அடைந்தெழுந்து - உந்தப்பட் டெழுந்து,—பொய்யற வடைவுடைத்தாய் - விபாகமறப் புற த்தே யடைதலுடைதாதலுமாகிய விரண்டும,—அடைவுடை த்தாய்-இலக்கணமாக வுடைத்தெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முறையானே மத்திமையெனனும்
வாககின இலககண முணாததுகிறா.

உள்ளுணர் வோசையாகிச் செவியினி லுறுத ல்செயயா, தொள்ளிய பிராணவாயு விருததியை யு டையதன்றித், தெள்ளிய வககரங்கள சிந்திடுஞ் செய லின்றி, மெள்ளவே யெழுவதாகு மத்திமை வேற தாமே. (உக)

(இ-ள்) உள்ளுணர் வோசை யாகிச செவியினி லுறுதல்செய்யாது — மத்திமையென்னும் வாககு வைகரிக்குக காரணமா யிதற்கு வேறுமா யிவனுடைய கண்டததின்கண்ணின் றறிவா யுள்ளேயோர் தொனியுமாய்ச் சோததிரத்துககு விடய மாகாமற் சவிகற்ப சொரூபமாய்ப் புத்தியி னக ணெழுத்துககளை யொழுங்குபட நிறு வி

ஒள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை யுடையதனறி — நல்ல பிராணவாயுவைச் சார்ந்து புறம் பே பேசுவிக்குந தனமையினைப் பொருந்தா மல்,

றி

தெள்ளிய வக்கரங்கள் சிகதிரு செயலதிறி — பைசந்தியினின்றும் விளங்கப்படாத வக்கரங்களை மிடறுமுதலிய தானங்களைப் பொருந்தி நாநாவிதமாகப் புறம்பே புறப்பட்டு ஜீவிகளுந் தொழில்களுமின்றி

மெளனமேவ பொழுவசாகு மதிமை வேறதாயே — புத்திப் முபாதானமாய் மெத்தென நோனாலவுதாய் நுலவொலிக்குக் காரணமாய் வேறுபட் டெழுந்திருப்ப தியாது அது மத்திமையாம். எ-று.. (உச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

(உள்ளுணா...வேறதாயே) - மத்தியமைவாககான திவலைகரிவாககிறசனவிபமுமாய்ப் பிறாசெவிககுக்கேடகபபடாமலாகர்ககசமான சததசைசயுடைத்தாய் வர்ணனுசததானமுமினறிப் பிராணவாயு விருததியுடனகூடாததுமாய் மந்தசுவாசததைதயுடையதுமா யிருககும்.

தஉக்கு தமெதுவ - பிராணவருத்தி உதிகதாஸா வாமெ மாஷ உஸ்ரூாஷயா । வணாஊமெமாநு ஸயா நவிஈஷாய ஸஉஜமெதி .

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

மத்திமைவாக்கினது லக்ஷணங்கூறுகின்ருர்.

உள்ளுணர்வோசை பாகி - சொல்பவன இருதயாதி கண்டாந்தத்துக்குள் அவனதறிவுக் கறியப்பட்டு, அவனுற் சொல்லப்படும் பொருளில் அவனறிவைவிளக்கும் தொனியாகி,—செவி

யினிலுறுதல் செய்யாது-கேட்பவன்செவிக்Iகேறுதகாய் வைகரி யாய்த் திரிந்து மேலவனுக்குக கேட்கப்படுவதாய்,—ஒள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை யுடைய தன்றி-உதானவாயு வியாபா ரமாத்திரமுடையதாய் பலமுடைய பிராணவாயு வியாபாரத் தினது விடுதலுடையதாய்,— தெளளியவக்கரங்கள் சிதறிநீந் செபலகினறி - தெளிவாகிய வனனங்கள் சிதறுதலின்றி பொ ழுங்குபெற்று,—மத்திமை,—வைகரிசுகும பைசுகிசுகும,வேறு ய்,—மெள்ளவே யெழுவதாகும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

செவியிற் சேட்கப்படாதாயும் மெல்லோசையாய்க் கண் டத்திலே விளங்குதலுடைமையாற் சொல்லுவானரனுள்ளே யுணருஞ் சவிகற்பவுணர்புகேதுவாய் உள்ளேயுணரப்படுமோ சையாதலும், பிராணவாயுவின தொழிற்பாடின்றி உதானவாயு வின தொழிற்பாடுமாத்திரையே ஆண்டுளமையிற் சூக்குமரூப மாய் அககரஙகள பிரிந்து தோனறினும் பல்லிதழ்நாவண் ணங்களிற் பட்டுச சிதறிப்போதலின்மையுமாகிய அவ்விரண்டி லக்கணத்தானு முறையே பைசந்திகரும் வைகரிகரும் வேறு ய றியப்படுவது மத்திமைவாக்கென்பதாம்.

இரட்டுறமொழிதலான உணரோசையென்னும் வினைத் தொகையின ஓசையெனபது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொ ருட்பெயராயு நின்றது.

தெள்ளுதல் ஈண்டு வடிவு விளக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள விகுதி.

"உயிரிற் சேர்ந்தவருமலை மருவுமுரு வெலையுந் தெரித் தடமுக்கியிடுஞ் செவியுலுறு தள்ளுணர்வா யோசை முழங்கிவீ

மெத்திமை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும் §உயிரிற்சேர்ந்து ருமனைப் பெறாது முன்னர்க் கூறப்படும் வைகரியை

§ சிவப்பிரகாசம்-உசு-செ.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மத்திமை காரியப்படுகிற முறைமை மேலருளிச்செய்கி றார்.

உள்ளுணா வோசையாகி - இவனுக்குள்ளே யறிவுமாய்த் தோன்றுமாய்,—செவியினி லுறுதல்செய்யாது - இவனுடைய சோத்திரத்துக்கும் விஷயமாகாமல்,—ஒளிப பிராணவாயு விருத்தியையுடையது - நன்றான பிராணவாயுவினது தொழி லையுமுடையதாய்,—அனறித் தெள்ளிய வக்கரங்கள் சிந்திடு செயலினறி - அதுவுமனறி ஞானமாவுக்கு மயக்கமறத் தெளிந் தவக்கரங்களை சிதறும லொழுங்குபடக் கூடிக் கொள்ளுகிற தொழிலையுமுடைத்தாய்,—மெள்ளவேயெழுவதாகு மத்திமை வேறதாயே - வைகரியாகக்குக்கு வேறுபட்டு மெத்தனவே யெ ழாநிற்கிறது மத்திமையென்றது.

இக்கூற சொல்லியது பிராணவாயுவிலே கூடிவருகிற அக் கரங்களைப் பொருந்தக்க ரூபங்க ளெல்லாவற்றையும் ஒழு ங்குபட நிறுத்திச் செவிக்குக் கேளாமல்இவனுக்குள்ளே யறிவா யதோன்றுமாய், நாவிலே பிறக்கு மத்திமையென்னு முறைமை யுமறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

செவியினி லுறுதல்செய்யாது - செவியிற்கேட்கப் படா தாயும்,—மெள்ளவேயெழுவது - மெல்லோசையாகக் கண்டத்

தில் விளங்குதலுண்மையால்,—உள்ளுணரோசையாகி-உள்ளே யுணரப்படும் ஓசையாதலும்,—ஒளிபிராணவாயு விருத்தியையுடையதன்றி - விளங்கியபிராணவாயுவின் றெழிற்பாடின்றி யுதானவாயுவின் றெழிற் பாடொன்றினாலே யாமுண்மையின்,—தெளிவியவக்கரங்கள் - சூக்குமரூபமாய் வடிவுவிளங்கிய வக்கரங்கள்,—சிந்திருஞ்செயலதின்றி - பிரிந்துதோன்றிஞ யபல் வித்ழ நா வண்ணங்களிற்பட்டுச் சிறிதபோத வினையுமாசிய விவ்விரண்டுஇலக்கணத்தானும்,—வேறதாய் - முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும் வேறு யறியப்படுவது,—மத்திமை யாகும் - மத்திமைவாக்கென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முறையானே பைசந்திவாக்கி
லிலக்கண முணர்த்துகிறா

வேற்றுமைப் பட்டவன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகித், தோற்றுத லடைவொடுக்கிச் சொயம்பிர காசமாகிச், சாற்றிடு மயிலினண்டந் தரித்திடு சலமே போன்றவ, காற்றவே யுடையதாகிய பைசந்தி யமாக் துகிறதும். (உஉ.)

(இ-ள்) வேற்று மைப் பட்டவன்னம்	பைசந்தியெனனும் வாக்கு மத்திமையைப்பற்றி விளங்காதிருக்கிற விந்துரூபமாகித் தனனிடத்துக் காரியங்களெல்லாம் விளங்
வெவ்வேறு விபாகமாகி	காத புத்தியாற் சுட்டி யீதென்றறிப்படாத வக்கரங்களை பொன்றொன றொவ்வாத வடிவாக வுடையதாய்,
தோற்றுத லடைவொடுக்கிச்	சூக்குமையாகிய வாக்கே தனக்குக் காரணமாய்த் தன்னிடத்திற் றோற்றப்பட்ட வ

சொயம்பிரகாச மாகி — க்கரங்களினுடைய முறைமையைச் சற்றுந் தெரியாதபடி தனினிடத் தொடுக்கித் தன விடத்தெல்லாம் விளங்கும் ப்ரகாசத்தினை யுடைத்தாய் நிற்கும். அஃதெனபோலவெனி ன?

சாற்றிடு மயி லினண்டத் தரி த்திடுஞ் சலமே போனறங் காற் றவே யுடை-யதா கிப் பைசந்தியம ர்ந்து நிற்கும். — மயிலினண்டத்தின்கண் மயில் சொரூபி கரித்துத் தோற்றுமியினுஞ் சலமாயவாறு போல எழுத்துக்கள சொரூபிகரித்துத்தோ னறி விளக்கநிற்கும். எ-று.

பைசந்தி-எழுவாய், நிற்கும்-பயனிலை. (உஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

(வேற்றுமை . நிறகும) - அங்வயம் வேற்றுமைப்பட்டவ ன்னம் வெவவேறு விபாகமாகித் தோற்றுக லடைவொடுக்கி சாற்றிடுமயிலினண்டத் தரித்திடுஞ்செயலேபோனறு சொயம் பிரகாசமாகி யாற்றவே யுடையதாகிப் பைசந்தியமர்ந்து நிற் கும் - நீலாதியாகிய பலவர்ணங்களையும் வெவவேறாகக் கா ணப்பகனறி மயூராண்ட ஜலமான தேகரசமாக நின்றது போலப் பைசந்திவாக்கான நேகபஞ்சாசத வர்ணத்தினுடை ய பேதத்தையுங் கிரமத்தையு மடக்கிக்கொண்டு விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய் மேன மத்திமைவாக்கிற்குக் காரணமுமாய்ப் பி ராணவாயுவுடனேகூட உத்தானமினறி நிற்கும்.

தஃசுதஂஉய ஞாயோஂஷி஡ரஷாஜயா யாஸிகா ।வஸ்ஸம்ஜீவாஹி யஜ்ஞயா த்ர க்ரியா ஸிவ ஸாலந்த்த.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

பைசந்திவாக்கினதிலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

பைசந்தி - பைசந்தி,—வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம் - வெவ்வேறு குறியாயிருக்கு மக்கரங்கள்,—சாற்றிப மயிலின்ட்ட ககரித்திடுஞ் சலமேபோலாறு வெவ்வேறு விபாகமாகித் தோற்றுதலடையொடுக்கி யாற்றவே யுடையதாகி - சொல்லிய மயிலின்து முட்டைதாங்கிய நீரிற் சிறகுமுதலிய வுறுப்புகளைபோல வெவ்வேறுபிரிந் தொழுங்கு பெற்று மதநிலைமையாய்த்திரிந் தினிமேல் வருகலை யிப்போ தடக்கி யந்த வன்னங்களைநிலைபெற வுடையதாகி,—சொயமபிரகாசமாகி-சொல்வோர்க்கும் கேட்போர்க்கும் முறைமையில மத்திமையும வைகரியுமாய, புத்தி யசங்காரங்களோடு கூடிச் சவிகற்பஞான காரணமாய், பைசந்தி வித்தையோடுங்கூடி நிருவிகற்ப ஞானகாரணமாய், பின மனத்தோடுகூடிச சவிகற்ப ஞானத் தத்தியோகிகளும் சூக்குமை வித்தையோடுகூடி நிருவிகற்ப ஞானகாரணமாயிருக்கும. ஆதலால், புருடப் பிரயத்தினம் பொருள்தாமற் சற்றேபொருந்தி தானே விளங்கி,—அமர்ந்துநிற்கும்-நிருவிகற்ப ஞானவிளக்காய்ச சவிகற்பஞானத் தத்தியோகிகளுக்கு நிலைபெறாநிற்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பைசந்திவாக்காவது, மேல் விளங்கித் தோன்றுவனவா கிய பஞ்சவன்னங்களையுஞ் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபடவொடு க்கி நிற்கு மயிலமுட்டையிற்போலப் பலவகைப்பட்ட வெ ழுத்துக்களை மத்திமைத்தானத்துப் பிரிவுபட விளக்கித்தோ ன்று முறைமையினை அடக்கி, மிகவுஞ் சூக்குமரூபமாய்க்கொ ண்டு சிந்தையினகணிற்றலும், நிருவிகற்பவுணர்விற்கு ஏதுவா தலுமாகிய இரண்டிலக்கணமாகவுடைத்தென்பதாம்.

விபாகம் - பிரிவு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பைசந்தி காரியப்படு முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

வேற்றுமைப்பட்டவன்னம் வெவ்வேறுவிபாகமாகி - ஒன் றுக்கொன்று வேறாயிருக்கிற சுபாவத்தையுடைத்தாகிய அக்கர ங்களை வேறுவேறான ரூபங்களையுடையதாய்,—தோற்றுதலை யொடுக்கி - தோன்றுகிற முறைமைகளை அடைவிலே கூட் டி,—சொயம்பிரகாசமாகி-அந்த வக்கரங்களுக்குள்ள பிரகாச மேயாய்,—சாற்றிடு மயிலினண்டத்தின் சலமேபோன் று-சொல்லப்பட்ட மயிலின முட்டைக்குட் ஜலத்திலே பஞ்சவ ன்னங்களுந்தோன்றி உருத்தெரியாது நின்று உடைத்தால் ஜல மான தன்மைபோல,—ஆற்றலை யுடையதாகி-அக்கரங்களைத் தோன்ற இருக்கச்செய்தே உள்ளே சிக்கினவே உடைத்தாய்,— பைசந்தியமர்ந்து நிற்கும் - பைசந்திவாக்கானது ஆன்மாவுக் கறிவாய் இப்படியே பொருந்திநிற்கும்.

ம இகனாற் சொல்லியது மயிலின் முட்டைக்குட் ஜலத்தி லே மயிலுருவெசிந்துத் தோன்றி உடைதலால் ஜலமான தன் மையேபோல, சித்தத்திலே யோருணர்வுமாத்திரமாய் நிற்கும் மைசந்தி வாசகமானதென்ற முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பைசந்தி-பைசந்திவாககாவது,—வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம் - சொல்லினங்கிதாகானறுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களையும்,—அடிகாற்றவேயுடையதாகி - சூக்குமரூபமா யடைவுபட லொடுககநிற்கும்,—சாறறிமயிலி னண்ணடகதரிந்திடுஞ் சல மேபோனறு-கூறுஙினரமயிலின முட்டையிற்றிதநிடு நீரபோல,—வெவ்வேறு விபாகமாககி - பலவகைப்பட்ட வெழுத்துக் கண் மதநிமைதகானத்துப் பிரிவுபட,—கோற்றுகலடையொடுககி - விளங்கிதகோன்று முறைமையிலே படககி,—சொயம்பிரகாசமாகி - மிகவுஞ்சூக்கு ருபமாய்க்கொண்டு,— அமாதநிறகும் - சிநதையிலக ணிறறது நிருவிகற்பவுணர்வுக் கேதுவாகலுமாகிய விரண்டு மிலக்கணமாகவுடை-தகனபகாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பேன் முறையானே சூக்குமவாக்கினை முறைமையுணர்த்துகிறார்.

சூக்கும வாக்கதுள்ளோர் சோதியா யறிவதன்றி, யாக்கும மதிகாரத்துக் கழிவினை தன்னைக்கண்டா, னீக்கமி லறிவானந்த முதன்மைநித் தியமுடைத்தாயப, போக்கொடு வரவிளப்பு விகாரமும் புருடனின்றும்.. (உக)

(இ-ள்) சூக்கும வாக்கதுள்ளோர் சோதியாய் — சூக்குமையென்னும் வாக்கான துள்ளே, யதத்யாத்திரத்தை விளக்குகிறதாய்

அழிவதன்றி — மற்ற வாக்குகளைப்போலத் தோன்றுவது மொடுங்குவதுமின்றித் தானிலைபெற்றியல்பாயிருக்கும்

ஆக்கிடு மதிகாரத்துக் கழிவினைத் தன்னைக் கண்டோர் — அதிகாரத்தை யுண்டாக்கி யத்தை யழிக்கிற விந்தச சூக்குமவாக்கினுடைய வுண்மையா தொருபுருடன விவேகஞானத்தினாலே யிது பரமமான பதமென்று விசாரத்தி தற்கு மேலான விந்துவையுங் கடந்திருக்கிற தந்தப்புருடற்கு

நீக்கமி லறிவா னந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தாய்ப் போக மொடு வரவிளைப்பு விகாரமும் புருடனின்றும் — நீங்காதபேறறிவும் பரமமான வானந்த முஞ் சுதந்தரத்தையு நித்தியத்துவத்தையு பெற்று ஜனனமரணங்களையும் விட்டு நீங்கி யானமவிதத்தா யிருப்பர்கள். எ-று.

இதுமுதலிய பந்தம் நீங்கவே மோட்சமடைவனென்பது கருத்து. உ-ம் 'அநாதிமுதத சின்மய ஞேககா ஞதமாகு, மகாதிசுத்த மாயையி ஞனமாககண - மஞதியினே, யாக்கப் புவிதமந்த நாதத்தாம் விநதுவிஞம், வாககொருநான் கென்று ர் மதித்து.' 'சூக்குமைநம பைசந்தி மத்திமைசொல் வைகரி யென், ருக்கு மிவற்றினபே ரடைவறிக - சூக்குமைதான், பகுதிதான் மாவுணாவைப் பைசந்தி மத்திமையா, மந்தத்தித்

னால வெழுத்தாம்' 'வாக்கி னுதித்துப் பொருளை மதிப்பிக்கை க், சாக்கும பதத்தி னவயவமாய் - வாக்கியமாய்ப், பாவா யி யலாகி நூலாய்ப் பரந்திலங்கு, மோவாதே மதநிலையி னற று.' என விவைகளை யறிக.   (உக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சூக்குமவாக்குளளோர சோதியாய்நிவதினறி - சூக்கு மவாக்கான தந்தாக்கதமாய் விஞ்ஞானப்பிரகாசமாய்த் தன னுடையகாரியவிருத்தியான பைசந்தி மத்திமை வைகரியெனனு மூன்றுவாக்கு மொடுங்கிய காலத்துந் தானொடுங்கவருவதினறி நிற்கு மானமஞ்ஞானக்கிரியாப் பிரதிபந்தகமான வாணவமலநி விர்த்தியுடனே நிவிர்த்தியாகையாற் முனே யானமாக்களுக்குப பரமானபந்தமுந் தனனுடையநிவிர்த்தியே பரமானமோக்ஷமு மாகப் பிரதயானம நியதமாய்நிற்கும்,—

[illegible]

தனனைக் கணடா லதிகாரத்திற் கழிவினையாக்கிடும் புரு டனினமும் போககொடுவரவிளைப்பு விகாரமு மினமும் நீக்க மிலநிவானந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தநம். (எனமாறுக) இச் சூக்கும வாக்கிற் கனனிபமாக வானமாக்க டஙகளைக காண்ப தருமை குருகடாக்ஷத்தினாற் கலாசேரதனை பண்ண ப்பெற்ற வானமா வானவன் சூக்கும வாக்கிற் கங்யமாகத் தன்னைக் கண்டாற் போகாதி காரத்திற் கழிவினை யுண்டாக்கு

மவ்விடத்துப் புஂஸத்வமல நிவிர்த்தி யாகையா லான்மாவுக் கருப் புருட னெனனும் பெயரில்லையாம் ஆன்மாவைக் கஞ்சுகம்போல வாவரித்த தேகதேச விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு இரியும் புஂஸத்வமலம் போகையால் ஜநந மரணமு மதனாலுண் டான பராதீநமும விகாரமு மில்லையாம். இது அநிஷ்ட நிவிர்த்தி. நையாயிகரைப்போ லாத்தியந்திக துக்க சம்சேதமே மோக்ஷ மெனப் தனறி சைவ சித்தாந்தத்திற்கு ஸ்வதந்திரத்தையும் ஞானானந்தானுபவமாகிற இஷ்டவயாபகியு முண் டெனபதனு னிரபேக்ஷ சாவஞ்ஞதையும பரமானந்தஸ்வரூபமுனு ஸ்வாதந்திரியமு நித்யதையுமுண்டாமென றிதன பொருள்

தஉக்தம் தத்வப்ரகாசே தத்வநிதௌ பு- ஸ்த்வஸம்ஹரணே ஸதி । ஸம்யக் ஜ்ஞாநேந கர்மாணம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸ்வாஸ்ரயம் விபுத்வம் । ... ஸ்வாதந்த்ர்யம் ...

நாஸ்தி நஷ்ட நிவர்த்தி ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சூக்குமைவாக்கின இலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

சூக்குமைவாக்கது உள்ளோர் சோதியாய் - தூலசரீரத்தின இருதயாதாரத் திருக்கும் பார்த்திவபங்கசப்பொகுட்டினது

சூழியிற்பற்றி, அதனது அழிவில் வேறொன்றுபற்றி, பிரளய பரியந்தம யிருக்கு முனசொன்ன பரசரீர விந்துசத்திசதுஷ்டய பஞ்சசத்தியிருக்கும் பிரதான நாத கர்பத்திருக்கும் பிரணவ கலாநாத சத்தியைப் பற்றி யிருந்தலா லொப்பற்ற அந்தரங்க பிரகாசமாய்,—

அழிவந்தின்றி - பிரளயபரியந்த மீறின்றி இருக்கும்.—

(அது) தனனைக்கணடால்,—

முறைமையிற பிரகிருதிபுருட விவேகஞானத்தார் சாங்கியன பாதஞ்சலன வேதாந்தி இவா முதலோர்க்குப புருடதத்துவப பிராப்தி.

மலபரி பக்குவமின்றிக் கேவலங் கலாதத்வாந்த தீக்ஷாசுத்தி மாயாபுருஷ விவேக ஞானத்தாற் சைவைகதேசிகட்கு விஞ்ஞானகலப் பிராபதி

மலாந்த தீக்ஷாசுத்தி மலபுருஷ விவேகஞானத்தால் மந்திராதி தீவிராந்த மலபரிபாகமுடைய மகாவிரதா முதலோரா சாமானியசைவர், சைவசித்தாநதிகளிற் சிலாககுஞ் சுத்தத்துவப பிராப்தி.

மகாமாயாந்த தீக்ஷாசுத்தி மகாமாயா புருஷவிவேக ஞானதநாற தீவிரதர மலபரிபாக முடைய சைவ சித்தாந்திகட்குப பரமோக்ஷப பிராபதி.

நாதபுருடவிவேகஞானமே மகாமாயாபுருட விவேகஞானமாதலா லந்த நாதத்தோடு பற்றியிருக்கும் சூக்குமை வாக்கை நான்வே றிது வேறெனறு விவேகித்துத தரிசித்தால்,—

அதிகாரத்துக் கழிவில்லையாகும்-மோக்ஷாதிகாரங் கொடுத்துப் போகாதிகாரத்துக்கு நாசத்தைப் பண்ணும்தா னீ

ங்குவதே கொடுப்பதும். அப்போது புருஷன் சர்வபாச முத்தனாய் சின்மாத்திரனாய்.—

நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தாய்-சங்காரத்திற பசுத்துவ ஸ்வரூப சிற்சத்தி விளக்கமே போகாநந்தம் முத்தியிற் சிவனுக்குப் போல, சிவத்துவ ஸ்வரூப சிற்சத்தி விளக்கமே மோக்ஷானந்த மாதலால நீக்கமிலெனறது; மலமறைப்பிலும் ஸ்வநிட்ட மாய்ப் புருடனோடு சமவாயசம்பந்தமாயிருந்த லொன்றாதலால்,—

[நீக்கமிலறிவானந்தம் - சர்வஞ்ஞத்துவ சிவதரூப சர்வஞ்ஞதை நிருத்தி, அநாதிபோதம முதற்குண வடிவாகிய ஞானசத்தியபிவியத்தி,

நீக்கமின முதனமை - சாவ கர்த்திருத்துவ சிவத்துருப ஸ்வதந்திரதை யலுத்தசத்தி யனநதசத்தி முதற்குண வடிவமாகிய கிரியாசத்தி யபிவியத்தி இபபடி யறிவிதமாம. இருவிதமாய் ஒருவிதமாயிருக்கின்ற சிவத்துவரூப சிற்சத்தி யபிவியத்தி யெனகின்ற சிவத்துவ விளக்கமாகிய சிவானந்தத தெரத்த தனது சிவானந்தத்தை.

நித்தியமுடைத்தாய் - சிவசத்தி விளக்கிறைற் நிருப்பச்சிவசத்திவிளக்கு விருப்பினறிச சர்வப்பிரகாரமாய் மலமறைப்பு நீங்கி விளங்குதலாற கெடாதிடைவிடாது அநுபவிப்பாருகி,]—

போகக்கொடுவரவிளைப்பு விகாரமுமின்றும் - இறப்புப் பிறப்பில்வருந தொய்விற்றோனறும வேற்றுமையு மில்லாதவனாய்.

போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமானதும் புருடனுக்கின்றுமென்றும் எழுவாய் பயனிலை யிசைத்துப் பொருளுரைக்கவுமாம்.

சிவத்துவமெனகின்ற சிவகுண விளக்கமே சிவானந்தமெ ன்று சித்தாந்தஞ் சித்தித்திருக்கவும், சிவகுணமே சிவான ந்தமென்று சிலர்சொல்லுவார்கள், அதுமாறுபடு மென்பது பிரமாணதீபிகை சித்தாந்தசிகாமணி சிவஞானபோத வியாக்கி யான மிவைகளின்மேல் காணப்பிரந்துக கண்டித்தனம், இதுசொல் லிபடுகேது? சிவத்துவசின்ன குணவிளக்கமூர குணமாகாதோ! குணமாமே! உள்ளது குணமானாலுங் குணியிலிருப்பதென்று கந்தாதிகளிடத்துத் தீவிராதி தனமம்போல சிவத்துவ லக்ஷ ணம் குணத்திலிருக்கு மதன்ஞானமாறுபாடில்லை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாத்திரைக்கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடைய அசூக்குமவாக்கு அதுதான, பைசந்தி மத்திமை வைகரி யாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகாரமாத்திரைக்கேயுமு வுண்டாக, தான சுத்தமாயாரூபமாய்க் கேடின்றி நிலைபெறு வதாம த்வவிசேடத்தால் அதனை உள்ளபடி காணப்பெறுவா ர்க்குச சுத்தமாயாபுவனத்தினகணணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போக முண்டாமெனபதாம்

ஆப இன்றி ஆக்கிடமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய்இ னறுமெனவும், வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவினை வினைத்தொகை.

புருடனென்பது "கால முலகம்" என்னுஞ் சூத்திரவிதி யால் அஃறிணைச்சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெ ரும்போகத்தினியல்பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார், நீக்க

மிலறிவானந்த முதலமை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவின்மையும் விகாரமும் புருடனின்றும் என்றார்.

தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அதுசிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மை பெற்றாம்.

தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது அதிசூக்குமவாக்கினை வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாய்க் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம்படமுதலியன காட்சிப்புலனுமாறுபோலத் தன்னியல்பானினிது விளங்கக் காண்டல். கண்டாலெனவே அங்ஙனங் காண்டல் அரிதெனபது பெற்றாம். இவ்வாறன்றி, 'ஒழிவிலதுஞானமுதிப்பதோர்ஞானமுமடைதற் சேவுயர் கொடியிறைவனருளுசேவடிசேரலாம்'எனபதே ஈண்டைக்கும் பொருளாகக்கொண்டு, 'கண்டாலாகசிடும்' எனக்கூட்டித் தமக்குவேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுளர். அவர், 'அழிவதின்றி யழிவினைடாக்கிடும்' என்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற்கேலாமையும், கூறியதுகூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்திஇலக்கணம் ஈண்டு வருதற்குக்கூறுதற் கோரியையின்மையும் நோக்கிலர்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் சூக்குமை வாக்குக் காரியப்படுகிற முறைமையருளிச் செய்கிறார்.

சூக்குமவாகத்துள்ளோர் சோதியாய் - சூக்குமைவாக்கென்று சொல்லப்பட்டதுதான் ஆன்மாவுக்குள்ளே அவரவர் அறிவுக்குத்தக்க பிரகாசத்தினை யுடைத்தாய்,—அழிவதின்றியாக்கி

ம்-கேடின்றியே மேலுண்டான மூன்று வாக்குகளையும் அந்த வாக்குகளுக்குண்டான காரியங்களையு முண்டாக்காநிற்கும்,—அதிகாரத்திற் கழிவினை - இப்படித்தான கொடுக்கத்தக்க பி ந்த அதிகாரங்களுக்கு அழிவுண்டாங் காலத்து அவையிற் றை ஒடுக்கிக் கொள்ளுவதுமாய்,—தன்னைக் கண்டால் நீக்கமி லறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமும் பருடனினமும - தன்னை யுள்ளபடி த ரிசித்தால் ஒருகாலத்திலும் பிரியாத வறிவினையுற்ற சொரூபத் தையும் பிரபஞ்சத்துக் கெல்லாம் மேற்பட்டிருக்கிற முதன்மை யும் அழியாத முறைமையையு முடைத்தாய,இப்படிக் கொத்தி ருக்கிற தன்னுண்மையைத் தரிசித்த பசுவானமாக்களுக்குச் சு க்துக்கங்களுக் கிடாகச் சொர்க்க நரகங்களிற் போகையும்,அது கொலைக்கவாறே பூலோகத்திலே வருகையுமாய், கொள்ளிவ ட்டம்போலவும் கரங்குபோலவும் வட்டஞ்சுத்தித் திரிகிற இந்த விகாரங்களும் இளைப்புகளு மெத்தனை வில்லையாய் விடும்.

இதனாற் சொல்லியது சூக்கும வாக்கானது ஆன்மாவுக் குள்ளே யிருப்பதொரு பிரகாசமுமாய் அறிவுமாய் மற்றுள்ள வாக்குகளுக்கெல்லா முதன்மையுமாயத் தன்னை யுள்ளபடி த ரிசித்த பெரியோர்களுக்கு நிர்விகாரத்தையு முண்டாக்கி அவ ர்களுக்கு ஜநந மரண துக்கமென்கிற இளைப்பும இல்லையாக்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சூக்குமவாக்கது - சூக்குமவாக்கானது,—உள்ளோர்சோ தியாய் - பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குத

ளும் ஞானமாத்திரைக் கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையு டையதாய்,—அழிவின்றி - தானசுத்தமாயாரூபமாய்க் கேடின்றிநிலைபெற்று,—அதிகாரத்திற கழிவினையாக்கிடும-அதுதான் பைசந்தி மத்திமைவைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகாரமாத்திரைக்கே யழிவுண்டாகும்,—தன்னைக்கண்டால்-தவவிசேடத்தா லதனையுள்ளபடி காணப்பெற்றால்,—புருடன்-அப்புருடனுக்கு,— நீக்கமில்லறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய - நீங்காதபேரறிவு மானந்தமும் சுதந்தரமு நித்தியத்துவமுமுடையதாய்,— போககொடுவரவிளைப்பும் விகாரமுமின்றி-நாசோற்பத்தியானவரு மிளைப்பும் விகாரமுமுறுதலுமில்லையாய்,—ஆம - சுத்தமாயா புவனத்தின கண்ணதாகிய பரமுத்தி-பெருப்போகமு முண்டாமெனபதாம்,

---

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாக்கு நான்கும், நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளி லிருப்பார்க்குக் காரியத்துவாரத்தால் சிவிக்கு முறைமை யுணர்த்துகிறார்.

நிகழுந்திடும வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித், திகழுந்திடு மருசத்தாகச் செயல்பரிணாமமன்று, புகழுந்திடும் விருத்தியாகும் படங்குடி லானற போல, மகிழுந்திடும் பிரமமன்று மாமாயை யென்பர் நல்லோர். (௨௪)

(இ-ள்) நிகழுங் விளங்காநின்ற வாக்கு நான்கும் நிவிர்த்திம் வாக த்திமுதலிய கலைகளி லிருப்பார்க் கஞ்சவி குநானகு தமாய் சிவியாநிற்கும். அஃதெங்ஙனமெனி

நிவிர்த்தாதி கலைப் பற்றித் திகழ்ந்திடு மஞ் சதாக

ல்? நிவிர்த்திமுதலான புவனவாசிகளுக்கு மிகவுந் தூலமாயும், ப்ரதிட்டாகலை புவனவாசிகளுக்குத் தூலமாயும், வித்தியாகலா புவனவாசிகளுக்குச் சூக்குமமாயும், சாந்திகலா புவனவாசிகளுக்கு கதிசூக்குமமாயும், சாந்தியாதீதகலா புவனவாசிகளுக்கு அதிசூக்குமதரமாயும் சீவியாநிற்கும்.

இங்ஙன மூவகை யானமாகசளுக்கும் சீவிக்குமுறைமை யறிக

செயல்பரிணாமமன்று — அவை காரியமாகிறபோது பரிணாமவாதமன்று

அஃதாவது, பா ஐயிராயும், தயிர் மோராயும் இப்படி யொருபொருடான முன்னிருந்தவடிவைப் பேதித்து மற்றொரு வடிவாகை உம் 'வாளாகை தாளாகை பரிணாம மண்ணிற்-பின்ளை மூலையாதி பெறும்', எனவறிக.

புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் படக்குடி லான்றாற் போல — மடிப்புடைவையைத்தானே விரித்துக் கூடாரமாய்க் காரியப்படுமென்று சொல்லும் விருத்திகாரியமுமன்று,

மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று — மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திப் பிரமந்தானே விவர்த்தமாகுமெனனும் விவர்த்தவாதமுமன்று, பரிணாமமாயிற் பாலுக்கு நாசம் வருமாறுபோல வுபாதானத்துக்கு நாசம் வருமாதலா லதுகூடாது

விருத்திகாரியமென்னில்? படமாய்க் காரியப்படும்போது குடிலுக்குக் காரியமில்லாமற் போமாதலாற் கூடாது.

விவர்த்தவாதமெனனில்? காரியத்துக் கசத்தாய் விடுமா தலா லிதுவுங் கூடாது.

மாமாயைபெ ைபா நல்லோர் — வாயு வடிக்கிறபோது சமுத்திர மெப்படி யொரு ப்ரதேசத்திலே விகாரப்படும் அதுபோலச் சிவஞானது பரிக்கிரகசத்தியாயிருக்கிற குண்டலியி னேகதேசத்தைப் பரிணமிப்பித்தத தத்துவ தாத்துவிதங்களைத் தோற்றுவித்துக் காரிப்ப படுத்துவிப்பனென் றறிவா லுயர்ந்தோர சொல்லுவர்கள் எ-று (௨௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

நிகழ்ந்திடு மவாசகுநாலு நிவிர்த்தாதிகலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடு மைந்தசாக - முன்சொன்னவைகரிபாதி வாகருநான்கு நிவிர்த்தாதி கலைகளுடைய ஸ்வரூபமாகக்கொண் டைந்து பேதமாய்த் தத்தத்கலாவாசிகளுக் கவ்வாறே தாரதம்யமாகச் சத்தார்த்தப் பிரகாசகமாயிருக்கும்,—

தத்ரைகா வைகரீ — ஸௌஷா வர்ணவிக்ரியா வ்ருத்தி நிவ்ருத்த ஸ்தானகாமவ்யயாஸ் । வைகுயா விக்ரிதை ஸா[illegible] இதி

காமோத்ரேவ - மாஞ்ஜிவிக்ருஷ்டாப்ருதிஷாவலிவ்ருத்திஸ்மூர்த்தாஃகாஃ । வாக்சித்ரோவாஃ ப்ராணஸ்தூக்வாயாமா[illegible] ஸம்விதா இதி-

ஈப்ஸ்ரப்ஜவ்ருத்தௌ - ஸௌஷா ஸூவாதிகாஸிம

உ—வ்ருத்திர் வ்ருத்த்யாதி கவாஸ்யாணாம் ஸூத்ரநாதே
ந தம் ஹாவேந வந்துயஜ்ஞா நோவ காரிகே த்யுக்த
இதி.

செயல் பரிணாமமென்று புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் படங் குடிலானாற்போல - இவ்வாக்கானது விந்துவின் பரிணாமமல்ல. பரிணாமமாகிய ‡ க்ஷீரம் ததியாய் ததி தக்ரமானாற்போல விந்துவுக்கு நித்தியதை யில்லாமற்போய்விடும். போகில், புநஸ் ஸிருஷ்டி யுண்டாகாது. ஆகையாற் புடைவையே கூடாரமானதுபோல விந்து வாக்குகள் விந்துவிருத்திரூபமே,—

‡ பால் - தயிர் - மோர்.

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — ஸவிகல்பம் விஜாநாதி த்ரி
விபோயோ ஹ்யாநதஃ । வ்ருத்திரேவஸ்தா ஸிந்தூஃ
விடவெ வக்ஷ்யதி தத இதி.

மகிழ்ந்திடும் பிரமமென்று மாமாயையென்பர் நல்லோர் - இவ்வாக்கு விந்துவிருத்தியென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை, பர மாணமாவே வாக்குரூபமென்றும் வாக்கே பரமாணமாமென்று சுருதியர்த்தங்கள் கேட்கப்படுகையினாற் சத்தம் பிரமமே யெனின்? பரமானந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற்குச் * சமவாயிகாரணமென்று. அஃதெவ்வாறெனின்? வாக்கானது விகாரியாகையினாலும் ஜடமாகையினாலும் பிரதி புருட நியதமாக அநேகமாகையினாலும், பிரமமும் விகாரியும் ஜடமும் அநேகமுமாய் விடுமாகையான மஹாமாயையே வாக்குவிருத்திக்குச் சமவாயி காரணமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ததுக்தம் தத்த்வ - ப்ரகாசே வாக்ஷாத்ராவ
ரேவாம் தத்ஸ்த்யாதேஃ ।

இது பூர்வபக்ஷம்.

மேல் சித்தாந்தம்

நஹ்யகாரணகா ஸர்வா ஸாஹவெயம: கதாசந ॥
தேஷாம் யத்காரணம் விப்ரா ஸ ஸித்தாந்தே நிஷ்யதாமிதி.

* முதற்காரணம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பஞ்சகலைகளில் வாக்கிருக்கும் முறைமை வகுத் துணர்த்துகின்றார்.

நிகழ்ந்திடும் வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடும் அஞ்சதாக - நிவிர்த்திகலா கர்ப்ப புவன வாசிக ளுக்குத் தூலதரமாயும், பிரதிஷ்டாகலா கர்ப்ப புவன வாசிக ளுக்குத் தூலமாயும், வித்யாகலா கர்ப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூக்குமமாயும், சாந்திகலா கர்ப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூக் குமமாயும் சாந்தியதீதகலா கர்ப்பபுவனவாசிகளுக்குச் சூக் குமதமமாயு மிருக்குமென் றிதன்பொருள்,—செயல் - காரிய படுதல்,—பரிணமமன்று - மண்ணினின்றுங் கடகலச முதலா னவைபோல மகாமாயையினின்றும் வாக்குற்பத்தி தூலபரி ணதி ரூபமன்று,—படங்குடிலாகுதற்போலப் புகழ்ந்திடும் விரு த்தியாகும் - புடைவை கூடாரமாதல்போல விருத்திரூபமா ம், விருத்திக்கும் பரிணமத்துக்கும் அத்தியந்தம் பேதமில்லா மையால் முற்றுவமையன்று, சூக்கும பரிணாமமாகுமென் றிதன் பொருள். அந்தவாக்கு விருத்திக்குக் காரணம்,—மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று - சத்தப்பிரமவாதி சொல்லுமான்மாவன்று,— நல் லோர் மாமாயை யென்பர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த வைகரிமுதலிய நான்குவாக்குகளும் நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளை பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்சதத்துவங்களி னிருக்கும். இவைசுத்தமாயையினின்றும் விருத்தியாயக் காரியப்படுவனவன்றி அசுத்தமாயா காரியம்போலப் பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல. இவ்வாக்குகளைச் சத்தப்பிரமவாதிகள் பிரமமென்பர்; சைவசித்தாந்திகள் பிரமமாகலின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசத்தியெனப்படுஞ் சுத்தமாயாரூபமாமென்று கூறுவரென்பதாம்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளாகிய குப்பைப்போலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலாகிய வாடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேராகிய நீர்த்தோற்றம் போல மாயாவாதிகள் கூறும் விவர்த்தவாதமும், சித்தாந்தத்திற்கேலாமையின்? அவற்றையொழித்து, சித்தாந்தத்திற் கொள்ளப்படும் பரிணாம விருத்தியென்னு மிரண்டினுள் இச்செயலியாதோவெனனின்? ஐயநீக்குதற்பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தியாகுமென்றும், அஃதேற் பிரமம்போலுமென்னுங் கடாவையாசங்கித்துப் பிரமமன்று, மாமாயையாமென்றுங் கூறினார்

அன்றியென்னும் வினையெச்சத் திகரம் உகாரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ்சென்றியையும்.

பரிணாமம் விருத்தியென்னு மிரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படைக்குடிலாகு

ற்போல; விருத்தியெனவே ஏனைப்பரிணாமம் அவற்றோடு விரவி ய அசுத்தமாயையின காரியத்திறகெனபதூஉம் பெறப்பட்டது. பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முழுவதும பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற்பரிணமித்தலுமென பரிணாமமிருவகைப்படும். அவற்றுள் பின்னையதே அசுத்த மாயையிற் கொள்ளப்படுவதூஉமெனக.

விருத்தியெனபது சூக்குமபரிணாமமெனப.

நிவிர்த்தாதி கலைபற்றித் திகழுந்திடுமஞ்சதாக எனப தற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிஷ்டையுடபட்ட புவனவாசிகட்கு தூலதரமாயும், வித்தையுடபட்ட புனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும, சாந்தியதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகடகுச் சூக்குமதரமாயும, இங்ஙனம் நால்வகை வாக்கும ஐவகைபடுமென் றுரைத்தலுமொன்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் வாக்குகள் நாலும் கலைகளைந்தாலும் காரியப்படுகிற முறைமை அருளிச்செய்கிறார்.

நிகழ்ந்திடும வாககுநானகு நிவிர்த்தாதி கலைபபற்றித் திகழுந்திடுமஞ்சதாக-இந்த கலைகளைந்தாலும ஆனமாவுக்குள்ள வறிவு விளங்காநிற்கும்,—செயல் பரிணாமமனறு புசழ்ந்திடும விருத்தியாகும படங்குடிலானாற்போல-சுத்தமாயாகாரியம் அசுத்தமாயாகாரிய மப்பரிணாமமிராது, சொல்லப்பட்ட விர்த்திகானே காரியமாயிருக்கும் அதென்போலவெனனில்? புடவை தான் குடிலானாற்போல. இப்படியேயிருந்ததாமாயினும்,—மகி

ழ்கிடும் பிரமமன்று மாமாயையெனபர் நல்லோர் - சர்வான்மாக்களிடத்திலும் அநுக்கிரக மூர்த்தமாயிருக்கிற கர்த்தாவல்ல, மகத்தான சுத்தமாயையென்று சொல்லுவார்கள் ஓதியுணர்ந்த பெரியோர்கள்

வாக்கு நாலு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி திகழ்ந்திடு மஞ்சதாகளென்றது நிவிர்த்தி வைகரியைக் காரியப்படுத்தும், பிரதிட்டை மத்திமையைக் காரியப்படுத்தும், வித்தை பைசந்தியைக் காரியப்படுத்தும், சாந்தி சாந்தியாதீதை சூக்குமையைக் காரியப்படுத்து மென்னு மது கண்டுகொள்க

மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று மாமாயையெனபர் நல்லோர்-கர்த்தா கொள்ளப்பட்ட திருமேனியெல்லாஞ் சுத்தமாயையிலே கொள்ளுகையினாலும், வேதாகமங்களிலே நின்று தோன்றுகையினாலு மெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பஞ்சகலைகளினாலே நாலு வாக்குங் காரியப்படுகிற முறைமையும், சுத்தமாயா காரணகாரியங்கள் தன்னிற் பின்னமில்லையென்றும, இந்த மாயை கர்த்தாவாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கும் - இங்ஙனம் கூறிப்போந்த வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குகளும்,—நிவிர்த்தாதி கலையைபற்றி - நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்ச கலைகளைப் பற்றுக் கோடாகச் சார்ந்து,—அஞ்சதாகத் திகழ்ந்திடும் - ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்ச தத்துவங்களின் இருக்கும்,— படங்குடிலாற்போல - படமே குடிலாற்போல,—புகழ்ந்தி

மேம் விருத்தியாகும் - இவை சுத்த மாயையி னின்றும் புகழ த்தக்க விருத்தியாய்க் காரியபடுவன வன்றி,— செயல் பரி ணாம மன்று - அசுத்த மாயா காரியம் போலப் பரிணாமமாய்க் காரியபபடுவனவல்ல,— மகிழுந்தும் பிரமமென்பா - இவ்வா க்குகளைச் சததபிரமவாதிகள மகிழ்ந்திடும பிரமமெனபர் — நல்லோர் - சைவசித்தாந்திகள,— அனறுமாமாயையென்பா - பிரமமாதலினறிப் பிரமதற்கு நேரேபரிக்கிரகசத்தியென்ன படுஞ சுததமாயாரூபமென்று கூறுவரெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இஙஙனம விநது காரியமுணாத்தி, மேல் விஞ்ஞான கலாகரு கனுயாகியையநதவமென றுணர்த்துகிருர்.

விந்தைகள வித்தையீசர் சதாசிவ மென்மிவர்க் கு,வைத்துறும் பதஙகளவன்னம் புவனஙகண் மந்திரங க,டத்துவஞ சரீரம்போகம கரணஙக டாமெலாமு,முய் த்திடும் வயிந்தவநதா னுபாதான மாயிநின்றே. (உரு)

(இ-ள)வித்தைக ள் வித்தை யீசர் சதா சிவர் சுத்தவித்தையிலிருக்குஞ் சத்தகோடி ம நதிர மூர்த்திகளுக்கும்,ஈசுரதத்துவத்திலிரு க்கும அநநதா சூக்குமர் சிவோத்தமர் ஏக நேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி சிரீகண் டர் சிகண்டி எனனும் அட்டவித்தேசுர ரா

கிய வெண்மர்க்கும், சதாசிவ தத்துவத்தி லிருக்கும் பிரணவர் சாதாக்கியர் திக்கர் காரணர் சுசீவா ஈசர் சூக்குமர் காலர் தேசேசர் அம்பு என்க கூறிய வணுசதாசிவர் பதின்மர்க்கும்

என்றிவர்க்கு வைத்துறும் பத ங்கள் வன்னம் பு வனங்கள் மந்தி ரங்க டத்துவஞ் சரீரம் போகங் க ரணங்க டாமெ லாமும் — என்று சொல்லப்பட்ட விவர்களுக்குப் பதமுதலான தெல்லாம் பொருந்தும். அஃதி யாதெனில்?

உய்த்திடும் மயிந்தவந்தா னு பாதானமாகி நி னறே. — சுத்தமாயை யுபாதானமாய்நின்று தரா தரபோகங்களை யுண்டாக்கி யவைகளைச் செலுத்தாநிற்கும். எ-று.

அட்டவித்யேசர் அனுசதாசிவரென்றும் வித்தையீசா சதாசிவரென்றும் தலைகருதைத்தல்.

தான - அசை.

ஏகார மீற்றசை.

சத்தருபத்துடனே மந்திரங்களைக் கூட்டிச் சொல்லாம றபின்னாக கூறியதென்னெனில்? தலைதடுமாற்றமென்னுந தந்திர யுக்தியெனவறிக. (உ௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல் விந்து உபாதான காரணமாய்க் காரியப்பட்டுத தத்வ தாத்விகங்க ளுண்டாவது இன்னதெனெ றுணர்த்துகிறுர்.

வன்னம் பதங்கள் மந்திரங்கள் வித்தைகள் வித்தை யீசர் சதாசிவரெனறிவர்க்கு வைத்துறும் தத்துவஞ் சரீரங் கர

ணம் புவனம் போகஞ்சடாமெலாமும் வயிந்தவந்தா னுபாதா னமாகி நின்றேயுத்திடும் (என்மாறுக.) வர்ணங்களும் பதங்களு மந்திரங்களு மந்திரேஸ்வரர் மந்திரமகேஸ்வர ருஞ்சதா சிவாதிகளுக்கு அதிட்டானமான தத்துவங்களுஞ் சரீரங்களுங் கரணங்களும் புவனங்களும் போகவஸ்துக்களுஞ் சுத்தமாயை யாகிற விந்துபாதானமாகினின் றீஸ்வரசத்தி ப்ரேரகத்தினு லுண்டாகுவதாம்.

எல்லாமென்ற திராகாதி தத்துவமில்லாதபொழுது போசுத்தாதரரைபா லசுத்தாத்துவாவிலேபோல சுத்தாத்துவாவிலும் காலம் நியதி கலை வித்தை இராகம் புருடதத்வம்அந்தக்கரணங்கள் ஞானேந்திரியங்கள் கன்மேந்திரியங்கள் எல்லா முண்டென்றது.

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — ஸ்வாயம்போ மஹேந்த்ரே க்ஷோ மோ மாயா மாத்ஸர்வ்விதம் || ஈதத்வேஷு ஸோவேத கம்போ மோஸ்மேமும் | ஈத்ராவி காமஸ்வவ்யா மி ந்ரமோயமா || கிதோதா ந்த்ர பமோஜா மி மோவேந்து வா மிமிமோஜா த்ஜாஜதி.

ஆனால் கலாதி சம்பந்த முண்டாகையினாலே இவர்களும் சகலரோ எனனில்? விஞ்ஞான கலர்க்குக் கலாதிசம்பந்தமுண் டாயிருந்துங் கலாதிபரதந்திர ரல்லாதபடியா லகலரே.

ததுக்தம் தமேத்ரவ — கமாதி தத்வஸம் யோகாத் ஸகமா ஸமேனாஸ்ஃவிதம் |மேஷாத்ராவிஷஸ்ஜாவே ஸகமாஸகமாஸ்வி||மேஷாம்கமாதி யோமேவி வாரா

தந்த்ரம் ஸாந்தாநவைத: | விஜ்ஞாநகேவலா ஹ்யஷ்டௌ ஸப்தகோடீஸமந்விதா இதி.

இவ்விடத்து போதமாவன? இரத்தினசிகாமணி கிரகாதிகளுக்கு * சருக்கு சந்தன வனிதாதிகளுக்கு சர்வமு மசுத்ததயாவிலேபோல, சுத்ததயாவினுக்கு சுத்தமுமாய் இலவியமுமாய் நுகக்லேச வாஜிநமுமாய தீக்ஷையினை லிவரை யோசிக்கப்பட்ட பேர்களுக்கு வித்யாதித்துவங்களில் ஞானக்கிரியா சத்தி யபிவிர்த்தி தாரதம்மியமையாகவுண்டாம * மாலை

தத்ரஸ்தம் தேஷ்வபி - ஸமாஸேந்த்ரோக்தமித்ரஸ்வாதி ரூபாணாம் நாம க்ஷோபாதீநாம் | விசித்ரமபராஸ்வா ஸ்ரீ: வசி தாமி க்ஷோமாந்தம்ச || சிவப்ருஹ்ஸ்வ லோகாஸ்ஸோ ஸோமோத்தமோவவிவர்ஜ்ஜிதை: தநோஹோமேச்சே யாமேஷ்ய வசிதாநந்தாமிச || வோமாயி காரயோஸ்ஸிரஹிவக்கே ஹஷீக்ஷயா | யேஷாம் தேஷா க்ஷோஹோமாயம் ஸிவேந வாஸிகவ்தீதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படி மாமாயையினின்று மசாதாரணசத்த சிருட்டிசொல்லிச் சாதாரண சத்தார்த்த சிருட்டியைச் சாற்றுகின்றார்.

வித்தைகள் - சத்தகோடி மகாமந்திரர்கள்,—வித்தையீசர் - அனந்தாதி மந்திர மகேசுவரர்கள்,—சதாசிவர் - அனுசதாசிவர்கள்,—என்றிவர்க்கு வைத்திம்பதங்கள் - சாதாரண

ங்களா யிருக்கும் பதங்கள் எண்பத்தொன்று.—வன்னம் ஐம்பத்தொன்று,—புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்துநான்கு,—மந்திரங்கள் பன்னிரண்டு,—தத்துவம் அசாதாரணமா யிருக்கும் சுத்தகலாதி சுத்த பிருதிவியந்தம் முப்பத்தொன்று.—சரீரம் - சாதாரண சாதாரணமாயிருக்கும் தூலதேகம்,—போகம்-போக்கியப்பொருள்,—கரணம் - முன் சொன்ன தத்துவங்களில் விசேடமாகும் இந்திரியங்கள்,—காமமெலாமும் - இவைகளெல்லாவற்றையும்,— வயிந்தவந்தான் - சுத்தமாயையி லுண்டாகிய சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்னுஞ் சிவதத்துவமைந்துந்தானே தானே தங்களங்களிடத் திருப்பவர்க்கு முறைமையில்,—உபாதானமாகின்றே உய்த்திடும்-சமவாயி காரணமாய்நின் றுண்டாக்கும்.

மாயையிற்பிரபஞ்சம் மாயையிற்றோற்றுண்டாவதுபோல, மாமாயையிற் றோற்றுண்டாகவேண்டியதில்லை. விஞ்ஞானகலருட் பரிபக்குவ மலர்களி லநுக்கிரகப்பட்டு மலபாகமின்றிய பதிதாராத்துக்குட் பிரவேசித்துப் பதியாயிருக்கின்ற மந்திரங்கள் மந்திரமகேசுவரர்கள் அநுசதாசிவர்கள் என்னும் இவர்களை விஞ்ஞானகலர்களென்று சிலர் வியாக்கியானம் பண்ணினார்கள் அது முன்னின்மையும். ஒருமலத்தார் விஞ்ஞானகலர் என்று சொல்லியிருக்க, மலம் நீங்கி அதிகாரமலமாத்திரர்களாய அபரபதிகளாய்க்கட்டுப்போனவர் எப்படி விஞ்ஞானகலராவார்கள், ஆகார்கள் அப்படியாகிற் சிலவிடத் தப்புச்சொல்லி யிருப்பதேதுவுள்ளது. பூர்வத்து விருப்பை நோக்கிப் புரட்டப்பட்ட வசனம். இப்போதிருப்பை நோக்கிச் செழுந்த வசனமென்று விஞ்ஞானகலர் மாயைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக் கீழ் நடுத்தானத்திலே யெண்ணிறந்திருப்பார்கள் என்றறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்று, மந்திரேசுரர் மந்திரமகேசுரர் அணுசதாசிவர் முதலிய பரமுத்தர்க்கு வேண்டப்படுஞ் சுத்த தத்துவாக்களெவற்றிற்கும் முதற்காரணமாமென்பதாம்.

விந்துவை யைந்தியமென்றது பகுதிப்பொருள் விகுதி பெற்றது.

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

மேலுஞ் சுத்தமாயையி லுண்டான தோற்ற மருளிச் செய்கிறார்

(அந்வயம்) மாமாயையானது தான உபாதானமா கின்று நாதம விந்து சாதாக்கியம் ஈசுரம சுத்தவித்தைக ளென்கிற சிவதத்துவங்க ளைந்தும் பஞ்சகலைகளும் நாலுவாக்கு களும ஐம்பத்தோ ரக்கரங்களும் வேதாகமங்களிலே சொல்லி யிருக்கிற பொருந்தப்பட்ட எண்பத்தொரு பதங்களும சத்த கோடி மந்திரங்களு மந்திரா அட்ட வித்தியேசுரா அணுசதா சிவரிவர்களுக்கு குண்டாகிய தனுகரண புவனபோகங்களும்; விஞ்ஞான கலர்க்குத தனுகரண புவன போகங்களுந் தோன்று மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

———

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

வயிந்தவந்தான - சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது,— வித்தைகள்-ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்றி

மந்திரேசுரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமகேச்சுரர்,— சதாசிவரென்றிவர்க்கு-அனுசதாசிவர்முதலிய அபரமுத்தர்க்கு,—வைத்துறும்பதங்கள்-வேண்டப்படும் பதங்களும்,—வன்னம்-அக்கரங்களும்—புவனங்கள்-புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திரங்களும்,—தத்துவம்-தத்துவங்களும்,—சரீரம்-சரீரங்களும்,—போகம்-போகங்களும்,— கரணங்கடாமெல்லாமும் - கரணங்களுமாகிய சுத்தாத்துவாக்களெவற்றினுக்கும்,—உபாதானமாகி நின்றே யுபத்திடும்-முதற்காரணமாய்நின்று செலுத்துமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த விந்துஞான மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களுக்குத் தாரதம்மியமாகச் சித்திக்கு முறைமையை யுணர்த்துகின்றார்

மூவகை யணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்துஞான
மேவின தில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமின்று
மோவிட விந்துஞான முதிப்பதோ ஞானமுண்டேற்
சேவுயர் கொடியினானற சேவடி சேரலாமே. (உ௬)

(இ-ள்) மூவகை யணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்துஞான மேவினதில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமின்றும் — மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு விந்துகாரியமாய் நாலுவிருத்தியையு முடைய சுத்தஞானம் தாரதம்மியமாகப் பொருந்தி யிராதிருக்குமாகில், அவர்களுக்கு ஞானமுண்டாகாது.

இவிட விந்து ஞான முதிப்ப தோர் ஞானமு ண்டேற் சேவுய ர் கொடியினன றன சேவடி சே ரலாமே.	விந்து ஞானம் பரமமான பந்தத்துக்கு க் காரணமாகையா லந்த ஞானத்தைவிட் டுச் சுத்தமாயைக்கு மேற்பட்டிருக்கிற சிவ னது பரசாதத்தினாலே சிவஞான மிவாக ளுக்குப் ப்ரகாசிக்குமாயின; உயர்ந்த விட பகொடியையுடைய சிவனது சீபாதகம லங்களை யடையலாம். எ-று.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

முறைமை எனபதனாற் ப்ரணவாதிகளைப்பற்ற வந்தா திகளுக்குக் குறைய சீவிக்கும், அவர்களைபற்ற சத்தகோ டி மகாமந்திரங்களுக்குக் குறையும, அவர்களைப்பற்ற மண்ட லாதிகளுக்கு, அவர்களைப்பற்ற கணேசாதிகளுக்கு, அவர்க ளைப்பற்ற பரமாண்டதாரகராகிய வுருத்திராதிகளுக்கும ப்ர மாதிகளுக்குங் குறையக்குறைய சீவிக்குமெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சுத்தாசுத்த வாசிகளான வான்மாக்களுக்கு மறிவுங் குறைந்தும் விளங்குமெனவறிக. (உ௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

(மூவகை...சேரலாமே)-விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சக லரொன்னுமிவர்களுக் கடைவே சுத்தாதவா மிசிராத்வா அசுத் தாதவா தாரதமமியமாக வாச்சியவாசகஞானமானது பொ ருந்திற்றில்லையாகி லறிவேயில்லையாம். இவவாச்சிய வாசகஞா னமாகிய விஞ்ஞானம் பிரகாசித்து, மேல் விஞ்ஞானப்ரகாச மு மப்பிரகாசமாம்படி சிவானந்தானுபவ ஞானோதயமுண்டா

மாகில் ருஷபக்கொடியை யுயர்த்த சிவனது செய்ய தாமரைமலர்போன்ற சிரீபாதத்தையடையலாமென நிருனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முன்சொல்லிய மந்திரர் முதன மூவகையானமாக்களுக்குச சாவஞ்ஞத்துவம், முன்சொல்லிய வாசகுவிருத்திமுதல் விந்துகாரியமின்றி உண்டாகாதென றுணர்த்துகின்றார்.

(சாவான்மாக்களுக்குஞ் சூக்குமைவாசகு முதலிய விந்துஞானமிருந்தாலுங் கன்மத்தினால் மாயையி லுண்டாகிய தூலசரீர சூக்குமசரீர சம்பந்தத்தினாலே சர்வஞ்ஞத்துவம் பிரகாசிக்கவில்லை யாதலால்.) மூவகை ஞுக்களுக்கு - மந்திர மந்திரமகேசுவரர் அனுசதாசிவர்களுக்கு,—முறைமையால் விந்துஞானமேவியதில்லையாகில்-சூக்குமைமுதல் வாக்கு விர்த்தி சம்பந்தக்கிரமத்தில் ஞானத்தை விளக்குதலான் ஞானமென்று பெயருடைய முன்னடுத்த விந்துத்தில் சொல்லிய வயிந்தவ சூக்குமதேக தூலதேக புவனாதிகாரிய சம்பந்த மில்லாதிருந்தால்,—விளங்கிய ஞானமின்றும் - சாவஞ்ஞத்துவ சத்தியிற சமுற்பன்ன சவிகற்ப சர்வவிஷயஞானம் அவர்களிடத்திற காணப்பட்ட தில்லையாய் விடும்,—விந்துஞானம்-இப்போது சொல்லிய வயிந்தவ தத்துவதாத்துவிக வாக்குருபவியஞ்சக ஞானமுமவாக குபாதி பொருந்திச் சர்வஞ்ஞத்துவசத்தியிற் சமுற்பன்ன சாவவிஷயவியங்கிய சவிகர்ப ஞானமும்,—ஓவிட-நீங்கிட,—உதிப்பதோர் ஞானமுமுண்டேல்-பரமுத்திக்குரோரியவாகுச் சிவநிரீக்ஷணபாத்ர நிர்விகற்ப சமாதி சமுற்பன்ன நிர்விகற்ப சீவன்முத்தி சாட்சாத்கார ஞானமும்.

சகலர்க்கு முன்சொல்லிய மகாமாயாகத தீக்ஷாசத்தி மகா மாயாபுருஷ விவேகஞான சிவத்திபான சிவசமாதியினுற்பவி க்கு மொப்பற்ற சிவவிஷய சீவன்முத்தி சாக்ஷாத்கார ஞான நதான, சமாதிஞான மாத்திரகதான, தியானஞானமாத்திரக் தான, விவேகஞான மாத்திரகதான, உளவேல்! அமுதமு றைமையினும்,—சேவயர் கொடியினனுறன,—சேவடி சேரலா மே-திருவடியைப் பெறலாகுமகாவே!

சாரிய லக்ஷணையினால் முன்சொல்லிய அறிவானந்த முத் னமை யெனகின்ற சிறசத்தி லக்ஷண சிவத்துவாபி வியத்தி பெறலாகுந்தாவே!

சத்தியோநிருவாண தீட்சாசத்தியாகில், அசத்தியோ நிருவாண தீக்ஷா மாத்திரத்துக கங்கமாகிய விவேகஞானத்தி யான சமாதி சீவன்முத்தி சாக்ஷாத்காரங்களின்றிப் பெறலாம.

மூவகைபணுசகளாவார் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலா சக லாக ளல்லர், விதேகிகளாகும். முதலிருவர்க்கும் விந்துஞான மில்லாமையால் விந்துஞான மென்றது வாசகமாத்திர மென் று பணனி, அஃதெல்லாாக்கு முன்டென்று சகலர்களுள் உத் தம மத்திம அதமர்கள மூவகை யணுசவென்று பொருளுரை ததாலு மாறுபாடில்லையே! உளளது; ஒருபிரகாரததா லப்ப டியும் பொருளுரைகலாம.

சிவஞானயோகியருளை வருமாறு.

மேற் கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்துக் கே துவாகலால், ஈண்டுக் கூறியது சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித் தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைகக்கே யன்றி, விஞ் ஞானகலா பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஒருதலையான் வேண்ட

ப்படும் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குகள் தன் வின வேருகக் காணப்படடு நீஙக; அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின, அவனப்பொழுதே பரமுத்தியை த் தலைப்படுமவனெனபதாம்.

எனவே, இவ்வாக்குகள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின மேவுதலாவது, வித்தைகள வித்தைசர் முதலியோா போலனறி சகலா முதலிய மூவாக்குமவியஞ்ச வேறுபாடுபெற்று முறையே தூலதமமாயுந தூலதரமாயுந் தூல மாயும பொருநதுதல்.

ஞானத்திற் கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென றுபசரித்தார

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலாகூத தனுவில்லையென மயங் கிக் கூறுவாருமுளா, அஃது ஆகம வசனஙகளோடு முரணுதலி ன அவசித்தாநதமென ஒழிக.

இவை யேழுசெய்யுளானுஞ சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் காரியஙகளும் அவறறியல்பும வகுத்துக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

முன் சொன்ன சுத்தமாயையா லொழிநத மூன்று வகை ப்பட்ட ஆனமாக்களுக்கு மறிவுண்டாகா தென்று மேலருளிச் செய்கிருர்.

மூவகையணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்துஞான மேவின தில்லையாகில விளங்கிய ஞானமின்றும் - ஆனமவர்க்கெல்லா மலசம்பந்திகளாயிருக்கையினுல் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆனமாக

களுக்கும் அவரவ ரறியும் பகுதிக் கேடாக வயிந்தவ ஞானங் கூட்டநின்று அறிவிக்கிறதில்லையாகில் இவர்களுடைய விச்சா ஞானக்கிரியைகளாலே பிரகாசிக்கப்பட்ட வறிவுண்டாகாது.— நுவிட விந்துஞான முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற் சேவுயர் கொடியினனரன சேவடிசேரலாமே - இப்படி சிவதத்துவங்களைத்தாலும் வேதாகம சாத்திர புராணங்களினாலும் அறியப்பட்ட வயிந்தவஞானத்திலேயும் ஒழியும்படிக்கு கேடாக யிவனிடத்திலே பிரகாசிக்கத்தக்கதொரு சிவஞான முண்டாகில்,உயர்த விஷபக்கொடியை யுடைய தம்பிரானுருடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தலாம்.

இதனாற் சொல்லியது மூன்றுவகைப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு வயிந்தவஞானத்தா லொழிய அறிவுண்டாகா தென்றும், இந்த ஞானமு மொழியும்படி யிவர்களிடத்திலே சிவஞானம் பிரகாசித்த காலத்து சிவனுடைய திருவடியைச் சென்று கூடலாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

'விந்துவின் மாயை' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'விந்துதனபால் வைகரியாதி' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

விந்துஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாதலால்;—மூவகையனுக்களுக்கும் - முன் பேகூறிய சுத்தப் பிரவஞ்சம்போல, வித்தைகள வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைகளேயன்றி, விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும்;—முறைமையான மேவினதில்லையாகில்-முறையே துலமாயுந் துலதரமாயுந் துலதமமாயும் பொருந்தியதி

தவில்லையாயின்,—விளங்கியஞானமின்றாம் - சவிகற்பஞானத்
திற்கேதுவாகிய அவ்வாசகங்களா லுண்டாகும் ஞானமில்லை
யாம்.—விந்துஞானமோவிட - விந்துஞானம் பரமபந்தமாத
லின் றனின்வேறாகக் காணப்படுங்க,—உதிப்பதோர் ஞா
னமுண்டேல் - அதற்குமேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்
குமாயின்,—சேவுடைக் கொடியினான்றன் சேவடி சேரலாமே-
அவன்பொழுதே யிடபக்கொடியையுடைய சிவபிரான் திருவ
டி சேர்தலாகிய பரமுத்தியைத் தலைப்படுவ னென்பதாம்.

இவை ஏழு செய்யுளானும் சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் கா
ரியங்களு மவற்றினியல்பும் வகுத்துக்கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் வாக்கின் முறைமையைக் கூறி யருவமாயிருக்கிற
மாயையினின்றும் பரடஞ்சகாரியந் தோன்று
முறைமையை யுணர்த்துகிறார்

அருவினி லுருவந்தோன்றி யங்காங்கி பாவமா
கி, யுருவினி லுருவமாயே யுதித்திடு முலகமெல்
லாம், பெருகிடுஞ் சுருங்குமபேதா பேதமோ டபேத
மாகு, மொருவனே யெல்லாமாகி யல்லனு முடனுமா
வன. (உஎ)

(இ-ள்) அருவி லுருவந் தோன்றிய ங்காங்கி பாவமா கி யுருவினி லுரு — அரூபமாகிய மாயையினின் றுருவமாகிய தனுவாதிக டோன்றித் தேகமுந் தேகியும் போன்று, அஃதாவது தனுவாதிகள் சரீரம் போலவும் மாயை யான்மாவைப்போலவுங் கலந்து பிறிவற்று நின்று, பின்பொரு வடி

வமாயே யுதித்திடும்	விலே நின்றாக தூலவுருவம் பரிணமித்த தொருவடிவாகித் தோன்றிநிற்கும்
உலகமெல்லாம் பெருகிடும்	இந்த முறையே விசுவமெல்லா மாயைதானே நராமிருகாதியான வெண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதமாய் விரியும்.
சுருங்கும் பேதாபேதமோ டபேதமாகும்	பேதமு மபேதமுமாகிய வாண்பெண்ணுகியும் அந்தப் பேதமாகிய வாண்பெண்போலத் தோன்றுகையினாலே பேதமல்லாத வலியாகியுந் தோன்றிப் பெருகாநிற்கும்.
ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லனு யுடனுமாவன்	அநத்த காதாதாரானே யிவைகளெல்லாமாகியிந்தப் பிரபஞ்சத்துக் கயனுமாய் யாதத்தினாலே யநந்யனுமா யிருப்பன் (உஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

அருவினிலுருவந்தோன்றி யங்காங்கிபாவமாகி யுருவினிலுருவமாயே யுதித்திடும் - அருவமாகிய மாயையின முதல் சூக்குமருபந்தோன்றி, தோன்றினவளவிற் சூக்குமரூபமங்கமு மானமாவாங்கியுமெனகிற தன்மையைப்பொருந்தி, மேற்சூக்குமரூபத்திற் றூலரூபமான துண்டாம்,— உலகமெல்லாம் பெருகிடுஞ்சுருக்கும - உலகங்களுக்கு மிப்படியே சூக்குமமாகிய தத்துவங்களுண்டா யதிலே தூலமாகிய வுலகமுண்டாயவிரியும் விரிந்தவை யெல்லாஞ் சூக்குமத்தினுஞ் சூக்குமங் காரணத்தினுமொடுக்கும். இனி யந்தக் காரணமான மாயையுங் காரியமாகிய பிரபஞ்சமு மெவ்வாறு நிற்குமெனின் ?—பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - காரிய காரணங்களாயிருக்கிற வவசரத்தின் மாயை

யென்றும் பிரபஞ்சமென்று மிரண்டுபெய ருளைக்கவுண்டாயிற் காரிய காரணங்களைப் பிரிக்கப்படாத தன்மையாற் பேதாபேதமுமாம், வஸ்துக அபேதமுமாம். வஸ்து ஒருமுதலாகையா லிப்படி மாயைதானே யிவ்வாருகிற் கர்த்தா கேவல நிமித்தமே போமெனின?— ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாவன - சிவனொருவனே மாயாப் பிரபஞ்சமெல்லாமாய்ப் ப்ரபஞ்சத்தன்மையுந் தானல்லவா † யனுப்பிரவிஷ்டனாகநின்று ஸ்திதியையும் பண்ணுவனென்ன றிகளபொருள.

† உள்ளே நின்று.

ஒருவனென்றது ஒருவனேயென்ற ஏகாரத்திரு லகேவ ஸ்வர ‡ வியாவிருத்தி.

‡ கள்ளபபடுதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

இவ்விடத்து மகாமாயாகாரியத்தைச் சிறப்பித்த சிவிமேற் செப்புட படிகளுப் பொதுவாயுரைத்து, மாயாகாரியத்தையும் அப்படிச்செப்புப்படிக சுபபடியுரைக்கின்றார்

அங்காங்கிபாவமாகி-காரியசத்தி சமூகமே மாயையாதலா ன மாயையாசி, காரியங்க ளங்கங்கொன்றுந் தன்மையாகி,— அருவினில் - காரியசத்தி ரூபமாகிய மாயையின,—உருவம்-அந்தக்காரியசத்தி வியத்திரூபமாகிய கலாதிகாரியம்,—தோன்றி - உற்பத்தியாய்,--உருவிலுருவமாயே-அக்கக்கலாதி காரியத்தினின்றும் பிரகிருதி முதலாகியகாரியமாகித்தானே,—உலகமெல்லாம்-கலாதி பிருதிவி யந்தமாய தத்துவதாத்விகப் பொருளனைத்தெல்லாம்,—உதித்திடும்-உற்பத்தியாம்,--பெருகிடுஞ்சுருங்கும்-

சிருட்டிகாலத்தில் வியத்திருபமாயும் சங்காரகாலத்திற் சத்தி ரூபமாயுமிருக்கும்,— பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - வியத்திரூபமாய்க் காரணம் பெருகிக் காரியமான காலத்திற்கடமும் மிருத்துமம்போலக் காரியகாரணங்கள் விசேஷா விசேஷமாய்த் தோற்றும், சத்திரூபமாய்க் காரியஞ் சுருங்கிக் காரணமான காலத்திற் காரிய காரணங்கள் அவிசேஷங்களாய்த் தோற்றும், நிமித்தகாரணனன்றி யாமோ வாகாதென் றுணர்த்துகின்றார்,—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லனு முடனுமாவன்-சிவனொருவனே அநந்த துவாரத்தாலே மாயா காரியமெல்லாவற்றையு மபண்ணுகிறவனுக் குலாலன் தண்டு முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டிருந்து பண்ணுவது போலப் பண்ணுகிறவனுமாய்த் தனது சத்திரூப கரண சங்கற்ப சலனமாற தொழிலினாற் பண்ணுகிறவனுமாவன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சூக்குமமாகிய மாயையினின்றுந் தூலமாகிய கலாதியும், அவற்றினின்று தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும் அத்தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம். இவ்வாறே காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றி, நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலி என்றற்றொடக்கத்து அவயவப்பகுப்புடையனவாய், வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிணமித்துவரும். இத்தன்மையவாகிய காரியகாரணங்கட்குத் தம்முட்பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் நையாயிகர் முதலியோர் மதம் அடாது. மற்றென்னெனில்? பரிணாமமாதலை நோக்கிப் பேதாபேத

மாம், சற்காரியமாதலை நோக்கி அபேதமாம், மேற்சிவனவன்றன் சந்நிதி தனினின்றே தோன்றுமெனபதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வனை, அநந்தர் ஸ்ரீகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால், கலப்பினாலொன்றாயும் பொருண்மையால் வேறாயுஞ் செலுத்துதலான் உடனாயு நிற்பனெனபதாம்.

எல்லா மென்றதனாற் சுத்தமாயா விருத்தியினும் அவ்வாறு நிற்பனென்பது பெறுதும்.

உருவினின்றருவாய்த் தோன்றுமெனப் பிரித்தலையின், ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

ஒருவனே யென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்

அங்காங்கிபாவமாகிய பெருக்குஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக.

அசிராவசனத்தின உலகந் தோன்றுமென்னும் மாயாவாதத்தை மறுப்பார் அருவினினுருவந் தோன்றுமென்றும், அவயவமே பொருளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவியெனபதொன்றில்லை யென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார் அங்காங்கிபாவமாகியென்றும், நிலமுதலிய உருவம் பொருளினின்றுஞ் சத்தகுணமுதலிய அருவந் தோன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார் உருவினினுருவமாயே யுதிக்குமென்றுங் கூறினார்.

பெருக்குஞ் சுருங்குமென்றதும பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒருபொருளே பெயர்பாலும் வேற்றுமைகூறும், அவ்வாதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு, பிறவுமன்ன.

இதனானே மாயை முதலியவொராகமாதி முக்குணமாதிமூலங் கந்திரும் என்றதனைக் கட்டுப்பட்டியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

—o—

சுத்தமாயையிற் றோற்றமு மதற் காரியப்பட்ட முறைமை யு மருளிச்செய்து, மேல் சுத்தமாயையினின்று பிரபஞ்சந் தோன்றுகிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

அருவினிலுருவந்தோன்றி - அருவமாயிருக்கிற மாயையில் நின்று மாயாகாரியமான பிரபஞ்சரூபந் தோன்றி,—அங்காங்கிபாவமாகி - இவையிரண்டும் தேகமுந் தேகியும்போலப் பிரிய முடிந்துநின்றதாய்,—உருவினி லுருவமாயே யுதித்திடு முலகமெல்லாம் பெருகிடுஞ் சுருங்கும் பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - இந்தப் பிரபஞ்ச மளவிறந்த வடிவாகப் பெருகித் தூலாகாரமாய் நிற்கும், ஒடுங்குங்காலத்திற் சூக்குமமா யற்பமாய் விடும், இந்த வடிவுகளதான ஒன்றுக்கொன்று இருளும் வெளியும்போல பேதங்களுமாய், சொல்லும் பொருளும்போலப் பேதாபேதங்களுமாய், பொன்னும் பணியும்போல அபேதங்களுமாய், இப்படியே தோன்றுநிற்கும். இந்தப் பிரபஞ்சந் தானே நின்று காரியப்படுமோ வென்னில்?—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவாயுடனுமாவன் - கர்த்தா தானே முன் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாந் தானேயாய் விசாரித்துப் பார்த்தால் இவை யிறைசகுள் ளொன்றுமில்லவுமாய் இப்படித் தோய்வற நிற்கச்செய்தேயும் இவை யெல்லாந்தையும் விட்டு நீங்காமல் நிறிவரும்.

இப்படி எண்ணிறந்த வடிவமாயிருக்கிற விசுவத்தோடே கர்த்தாவுங்கூடி விசுவரூபியாய் நிற்பனென்பதற்குப் பிரமாணம் திருப்பாட்டு. “இருநிலனாய்த் தீயாகிநீருமாகி யியமானனாயெறியுங் காற்றுமாகி, யருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி யாகாசமாயட்ட மூர்த்தியாகிப், பெருநலமுங் குற்றமொடுபெண்

னுமானும் பிறருருவுந் தம்முருவும் வேறதாகி, நெருனலை யாயினமுகி நாளையாகி நிமிரபுனசடையடிக ணின்றவாறே'' கீர்த்தித் திருவகவல். ''வேறுவேறுருவும வேறுவேறியற்கையு ம்,நூறுநூறுயிர மியல்பினதாகி'' எனறும், திருவண்டப்பகுதி, ''நாடொறு-மருக்கநிற்சோதி யமைத்தோனறிருத்தகு - மதியி ற்றண்மை வைத்தோனறிண்டிறற - றீயின வெம்மை செய்தோ னபொய்தீர-வானிற்கலப்பு வைத்தோன மேதகு-காலினூக்கங் கண்டோ னிழறிகழ்-நீரினினசுவை நிகழ்ந்தோன வெளிப்பட-ம ண்ணிற்றிணமை வைத்தோ னனறெண-றெனைபபலகோடி யெ னைப்பலபிறவு - மனைத்தனைத்தவவயி னடைத்தோன.'' திருத தோணோக்கம. ''நிலநீர்நெருப்புயிர் நீளவிசும்புநிலாபபகலோ ன், புலனாயமைநதனோ டெணவகையாய்ப் புணர்ந்துநினறு னுலகேழெனத் திசைபத்தெனத தானொருவனுமே, பலவாக நினறவா தோணோக்கமாடாமோ'' எனறும், திருக்களிற்றுப் படி ''ஏதேனுங்காரணத்தா லெவ்வுலகிலெத்திரமு, மாதேயும் பாக நிலைச்சினையே—யாதலினாற், பேதமேசெய்வா யபேதமே செய்திடுவாய், பேதாபேதஞ்செய்வாய் பின'' என்றுமதுங் க ண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது அருவமாகிய மாயையிலே நினறும் உருவமாகிய பிரவஞ்சம கர்த்தாவாலே தோனறுமெனறும்,கர் ததா விந்தப பிரவஞ்சந் தானேயாய் இவை யல்லவுமாய் இப் படி நிற்கச்செய்தேயும் விடடு நீங்காமற் பிரிவற நிற்பனெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அருவினுருவங்தோன்றி - சூக்குமமாகிய மாயையினின்றுந்தூலமாகிய கலாதியு மவற்றினுந்தூலமாகிய மூலப்பகுதியு மதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும்,—உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடும்-அந்தத் தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங்காரிய மவற்றினுந் தூலமேயாம்,—உலகமெல்லாமங்காங்கிபாவமாகி - இவ்வாறே காரியப்பிரவஞ்சமெல்லாந் தோற்றி நில நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலியென்றாற்றுப்படகத்தினை யவ்வப் பகுப்புடையனவாய்,—பெருகிடுஞ் சுருங்கும்-வளர்ந்துந்தேய்ந்தும பரிணமித்துவரும இத்தன்மையவாகிய காரியகாரணங்கட்குத் தமமுட்பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறு நையாயிகா முதலியோர் மதமடாது மற்றென்னெனில்,- - பேதாபேதமோ டபேதமாகும்-பரிணாமமாதலைநோக்கிப் பேதாபேதமாம், சற்காரியமாதலை நோக்கி லபேதமாம்,—ஒருவனே- மேற் சிவனற்ன சந்நிதி தனினின்றே தோன்று மெனப்பகருற் பெறப்பட்டநிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன,—எல்லாமாகி - அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தா னவற்றைக் காரியப்படுத்துங்காற் கலப்பினுலொன்றாகியும்,—அல்லவாய் - பொருண்மையால் வேறாகியும்,—உடனுமாவன - செலுத்துதலாலுடனாகியு நிற்பனெனபதாம்.

இதனானே "மாயை முந்நிமராகமாதி முக்குணமாதிமூலந் தந்திடும்" என்றதனகட்படு மியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தமாயையிற் ப்ரபஞ்சந் தோன்றுவதில்லை, பிர
மத்தின்நின்றும் ப்ரபஞ்சந் தோன்றுமென்னு
ம் பாறகரியனைநோக்கி யுணர்த்துகிறார்

அருவுரு வின்றதாகும் விகாரமு மவிகாரத்தில்,
வருவது மில்லையென்னின் வானவளி யாதிபூதந், த
ருவது தன்னின்மேக சலனசத் தங்களோடு. முருவின்
மின்னா றுருமேறெல்லா முதித்திடு முணர்ந்துகொள்
ளே. (உஅ)

(இ-ள்) அருவுரு வின்றதாகு ம் விகாரமு மவிகாரத்தில் வருவது மில்லையெனனில் — முறகூறிய வருவத்திலே நின்று முருவந் தோன்றுறு? அவிகாரமாகிய மாயையினின் றும் விகாரமாகிய ப்ரபஞ்சந் தோன்றுகைக் கொரு காரணமுமில்லையென்று நீ சொல்லில்?

வானவளி யாதிபூதந் தருவது தன்னின் — அருவாயுள்ள வாகாசத்திலே வாயுமுதலிய பூதங்கள் உண்டாகாநிற்கும். இன்று மல்லாமலும்,

மேக சலனசத்தங்களோடு முருவின் மின்னா றுருமேறெல்லா முதித்திடும் — அந்த வாகாசத்திலே மேகமுஞ் சலனத்தையுந் திரட்சியையுமுடைய மின்னுமிடியு மிவையெல்லாந் தோன்றாநிற்கும்.

உணர்ந்து கொள்ளே. — அதுபோல வருவமாயுள்ள மாயையிலே யுருவமாயுள்ள ப்ரபஞ்சந் தோன்றுங் காணென வறிந்துகொள்வாயாக. எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம் விசுவசா ரோத்திரத்தி லெனவறிக.   (௨-அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேலு மதற்கோர் புறநடை.

அருவுருவினுதாரும் விகாரமுமவிகாரத்து வருவதுமில்லையெனின் -அரூபத்திலுரூபமுண்டாகாது அவிகாரத்தில விகாரமுமுண்டாகாது. ஆகையா லரூபமாயிருக்கிறமாயை ரூபமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தைப்பெறுது அவிகாரியாயிருக்கிற சிவனிடத்திற்கிருத்தியமாகிற விகாரமுமவாராதெனின்?—வான - ஆகாசமவிகாரரஹிதமாயிருக்க,—வளியாதிபூதந் தருவதுமேகம் - ¶பாரத்திவமாயிருக்கிறதுமதத்தையும ஜலத்தையுந் தேஜசையும் அரூபமாயிருக்கிறவாயு வநுபந்தித்துக்கொண்டு மேகத்தையுண்டாக்கும — தனனிரசலனசத்தங்களோடு முநவினமின னூநமேரெல்லாமுதித்திடும்-அம்மேகத்தினிடத்தில் வாயுதருமமாகிய சலனமும, இவைகளுக் ×கவகாசப்பிரதமாயுள்ள வாகாயகுணமான சத்தமும, தேஜசினுடைய தர்மமான மினனிடியும்,—அப்பியதருமமானஜலமும, பிருதிவிதருமமானரூபமு முண்டாகக்கண்டோம்,— உணாநதுகொளளே -இவ்வாறுசொன்ன திருஷ்டாநதத்தினபடியே தாஷடாநதிகத்தையு மறிந்துகொள்வாயாக. அவையாவன? மாயையுங் கனமமு மாணவமுமான மாவுமகூடி நித்தியநிமலநிர்விகாரியாயிருக்கிற வீஸ்வரனுடைய சந்நிதியிற் பிரபஞ்சமுண்டாம் உண்டாம்படி, மாயாகாரியமாகிய தனுகரணாதிகளுங் கனமபலமாகிய சுகதுக்கங்களும், ஆணவதர்மமாகிய மோகாதிகளும், ஆன்மதர்மமாகிய ஞாதிருத்வ கர்த்திருத்வ போக்திருத்துவங்களும், ஈஸ்வரசிற்சத்தி இ

ருதநியமாயிருக்கிற ஞானப்பிரகாசமுமுண்டாய்;இவையைந்து நுகூடிப பிரபஞ்சமா மெனறிதனபொருள்.

¶ ப்ருதிவிவிகாரம், × இடம்கொடுக்கிற, ÷ மப்பு,

இஙஙனமனறி வானவெளியாதி பூதநதருமெனபது, ஆகா சநதில்வாயுவும் வாயுவிலக்கினியு மக்கினியிலப்பு மப்புவிற பி ருதிவியுமுண்டாமெனறு சொல்லலாகாதோவெனின? மேற்பி ரபஞ்சபூதோற்பததியி லாகாசாதிகளிலொனறிலொனறு தோ னறுமெனபதை நிராகரிததது, பஞ்சதனமாததிரையிற் பஞ்சபூ தஙகளுந தோனறுமெனறு சமாததிதகிருக்கையாற பூதஙக ளொனறிலொனறு தோனறுமெனறு சொல்லில், ஸ்வமத அஞ் ஞானமும பரமதாப்பியனுஞ்ஞையு மிரணடு நிககிரகஸ்தானமு ணடாம

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

தநதுமுதலிய வுருவததினினறும் படமுதலியவுருவந் தோ னறுதல் கணடிருந்தும, அருவினி லுருவந் தோனறு மெனப தடாதெனு ருசஙகிதது மறுத் துணர்த்துகினறார்

அரு-மாயை,— உருவீனுதாகும் - கலாதிகளை யுண்டாக்க மாட்டாது,—விகாரமும்-பரிணமமும்,— அவிகாரததில்-பரி ணாமமல்லாத பொருளின,—வருவதுமில்லை யெனவில்-வாரா தெனறு நீசொல்லில், வைதிகமததிஞன மறுககினறார்,—வா ன-அருவாகிய ஆகாசமானது,—வளியாதி பூதந்தருவது-வாயு வாதி பூதங்களை யுண்டாக்குவது,—தனவில் - அதனிடத்தில்

அநகப் பூதவிகாரங்களாகிய தூம தூளீ படல முதலியவற்றி ன,—மேகசலன சததங்களோடு முருவின மினனுருமேறெல்லா முதித்திடு முவைாநதுகொளளே

அந்தமேகத் தசைவு தொனிகளோடுகூடி, உருவென்பது வருவிதது, உருமின, உருவில் உருமேறெனறுபொருளகளகொண்டு இவைபெல்லா முதிததிடுமெனறு கூட்டுக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அருவெனவே அவிகாரமாதலும பெறப்பட்டமையின், அப் பெற்றிததாகிய மாயையினினறும உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞசந தோனறுமெனறல் பொருநதாதெனில்? அறியாதகூறினாய்; உனமததகதில் அருவமும அவிகாரியுமாகிய ஆகாயததின்னினறும உருவுமும, விகாரியுமாகிய வாயுமுதலிய பூதங்கண முறையே தோனறும. அதுவேயுமனறி அவவாகாயததினினறும பல முகில்களும் முகிலினகட பல விகாரங்களும் பலவோசைகளும பலமினகளும பலவிடிகளும இனனு மிவைபோல்வன பலவுந தோனறுமாகலான, அதனை மறநது அங்ஙனங் கூறுதல் உனககே வழுவாய் முடியுமெனபதாம்.

சற்காரியங்கொண்ட வெமககாயின அதுவழுவன்றென்பது கருத்து.

இதனுனேமாயாவாதி மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவகிழயருளை வருமாறு.

---o---

மாயையிலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்கிறது அர்த்தமல்ல, பிரமத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்ற பார்க்கரியனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

அருவுருவிலதாகும் விகாரமு மவிகாரத்தில் வருவதுமில் லை - மாயையிலே நின்று பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்பானென்னை யில்? அதிசூக்ஷமா யிருக்கிற மாயையிலே நின்றும எண்ணிறந்த ரூபங்களாயிருக்கிற பிரபஞ்சந் தோன்றப்படாது அதெப் படியெனில்? அவிகாரமா யிருப்பதொருபொருளிலே நின்று விகாரமா யிருக்கப்பட்ட பல பொருள்களு முண்டாகைக் கேதுவுமில்லை,—என்னில் - என்று நீ சொல்வாயாகில்,—வான வெளியாதி பூதந் தருவது - ஆகாசத்திலே வாயுபூத முதலான பூதங்களெல்லா முண்டாகாநிற்கும். இதுவன்றியும்,— தனினின் மேகசாலம் சத்தங்களோடு முருவில் மின்னுருமேறெல்லா முதித்திடு முனாத்துகொள்ளே - அந்த ஆகாசந் தனிலே சலிப் புந்திரட்சியும் பொருந்தியிருக்கிற மேகமும உருவத்தையுடைய வில்லும் பிரகாசத்தையுடைய மின்னும இடியும இவையெல்லா ந்தோன்றுநிற்கும்; இந்த முறைகளையு மாராய்ந்தறிவாயாக.

பாற்கரியன —பிரமத்திலே நின்று பிரபஞ்சந் தோன்றி யொடுங்கி யொழிந்து மாயையிலே நின்றும பிரபஞ்சந் தோன் றினதற்குப் பிரமாணம், பரடட்சம; அவன மதம. "சித்தேயுல காய்ப்பரிணமித்து சிவருகித் திகழ்ந்தமையாற், சத்தேயெல் லாமுத்திகளைச் சாரக்கண்ட ஞானங்கள், வைதத்தேமொழியு மாமறைகள் சொன்ன மரபேவந்தக்கா, லொத்தேகேட்டுப் பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென றுரைத்தனனே."

சித்-பர-பார, உ - செ.

அவன் மறுப்பு—உன்னுகினறபிர மத்திலேசிரிதிய் வுலக மானதென வோதினீ, மன்னுகின்றசில காலமோடழியு மழிய வநதுதவு மாயையாற்,றனனிலொனறுரெனில வருதலோடிறு தி தருகலாலது சடசததா, மினனமுஞ்சசமி துனமையனறுசட மெனனவேயுறுதி மனனுமே" எனனுமதுங் கண்டுகொளக.

சித - பர - பாற் - மறு, - உ - செ.

இதனுற் சொல்லியது அருவததிலே நின்று முருவந் தோனறுது, அவிகாரததிலே நினறும விகாரந தோனறுதாற்போலவெனறு பாறகாரிபன சொல்ல, அவனே மறுதது, அருவமாயிருக்கிற வாகாசததிலே நினறும் உருவமாயிருககிற பூதஙசளும், உருவமாயிருககிற மேகமுதலானவையுந தோனறுகிற முறைமைபோலே, அருவமாயிருககிற மாயையிலே நினறும் உம்முடைய கததாவாலே பிரபஞச முணடாகிற தெப்படியெனனில? எ எணணிறந்த ரூபங்களாயுளள பிரபஞ்சந தோனறுமென்னு முறையையு மறிவிததது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அருவவிகாரத்தின - அருவும் அவிகாரமென்னும் பெற்றித்தாகி, மாயையினி னறும்,—உருவிகாரம் - உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரவஞசம்,—ஈனுதவருவது மில்லையாகுமெ ன்னில்- தோனறுமெனறல் பொருநதாதெனின? அறியாது கூறினாய்,—வான வளியாதிபூதநதருவது- உனமததில் அருவும் அவிகாரியுமாகிய வாகாயததினினறு முருவமும் விகாரியுமாகிய வாயுமுதலிய பூதங்கண் முறையேதோனறும்,—தன்னின் - அதுவேயுமனறி யவவாகாயத்தினின்றும்,— மேகசஃலசத்தங்களோடு

ம் - பலமுகில்களு முகிலினகட் பலவிகாரங்களும் பலவோசை களோடும்,—உருவமின்னுறுமேறெல்லா முதித்திடும் - உருவமாகிய பலமின்னுக்களும், பலவிடிகளும், இன்னும இவைபோல் வனதோனறுமாகலான,—உணாநதுகொளளே- அதனைமறந்த நுனனங்கூறுத லுனககே வழுவாய்முடியு மெனபதனை யறிவாயாகவெனபதாம.

இதனனே மாயாவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

 க - சூத்திரம, க - அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகாரமாகிய
பரபஞ்சந தானுகத தோறறவறறோவெனி
ல்? ஒருகாததாவா லுணடாமெனபதற்
குதாரணமிட் டுணர்த்து கிருர்.

மண்ணினிற கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே, யெண்ணிய வுருவமெல்லா மியறறுவா னீசனாலே, கண்ணுகா ரியஙகளெல்லாங காரண மதனிற காணபன், பணணுவ தெஙகேநின்றிங கெனறிடிற பகரக்கேளீ. (உக)

(இ-ள்) மண்ணி பூமியின் கன் மண்ணின் விகாரமாகிய கனிற் கடா டாதி காரியஙகளெல்லாங் குலாலனாலுன தி யெல்லா டாக்கப்படு மதுபோல ம்வருவது குலா லனாலே

எண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவா னீசனுறுமை	சிவன் குலாலனைப்போலக் கரண சிருட்டியினறிச் சங்கற்பமாத்திரத்திலே மாயையினிடத்துத் தனுவாதிகளை யுண்டாக்காநிற்பன
கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரண மதனிற் காணபன	தான் கருதப்பட்ட சகத்திலுண்டாகிய காரியங்களெல்லாதத்தையுந் தத்தங்காரணங்களிலே நின்றுதிப்பிப்பன
பண்ணுவதெங்கேநின்றிங் கென்றிடிற் பகரக்கேண்	உமது கர்த்தாவோ அகண்ட பரிபூரணனாயிருக்கிறவன், எவ்விடத்தே யெந்தவடிவை யெடுத்துக்கொண்டு நின்று பண்ணினு னென்று கேட்கிறாயாகில்? யாமதனை விளங்கச் சொல்வாம், அதனைக்கேட்பாயாக எ-று.

இதற்கு நிச்சுவாசமும் பௌஷ்கரமு மெனவறிக (உக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் விரித்தபொருளைத் தொகுத்துரைத்தல்.

மண்ணினிற கடாதியெல்லாம் வருவதுகுலாலனாலே யெண்ணியவுருவமெல்லா மியற்றுவனீசனுறுமும் - பூமியினிடத்தின மிருத்துகடமுதலான பாண்டங்களெல்லாங் குலாலனாலுண்டாம், அப்படிபோல பூசர்தேவமனுஷிய தேகாதிடவயவங்களாகப்பண்ணப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லா மீஸ்வரனுண்டாக்குவன் எங்ஙனெனின்?—கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரணமதனிற்காணபன - கருதப்பட்ட காரியங்களெல்லாங் காரணங்களிலுண்டாக்குவன.— பண்ணுவதெங்கேநின்றிங் கென்றிடிற்

பகரக்கேணீ - இப்பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கும்பொழுது கத்தா வெங்கேநின் றுண்டாக்குவனென்னின் சொல்லக்கேளென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

திருஷ்டாந்தமுனனுகச் சிவனகிருத்தியம பண்ணுமுறை யமையறிவிக்கின்றா.

மண்ணினின - பிருதிவிதத்தினின்றும்,— கடாதியெல்லாம - கும்பகலசமுதலிய காரியங்களெல்லாம,—குலாலனுலே வருவது - மணமகனுலுண்டாவது, அப்படி,—ஈசனருலும்-சிவனும்,—எண்ணிபவுருவமெல்லா மியற்றுவன - நினைந்த காரியங்களெல்லாம நிருமிப்பன. முதற் காரணமின்றி முடிப்பானே வெனில்? சர்வசாமர்த்தய மிருந்தாலு மது கூடாது பின்னெப்படியெனனில்?—கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரணமதனிற்காண்பன-நினைத்த காரியங்களெல்லாம முதற்காரணமாகிய மாயையினின்று முண்டாக்குவன —குலாலன பூமி யாதாரமாக நின்று கடாதிகாரியம் பண்ணக்கண்டோமே,—ஈசனுனும் எங்கே நின்றுபண்ணுவ தெனநிடில்,—பகரக்கேணீ - சொல்லுவாம் நீகேள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

இவ்வாறு, உதிப்பதுமீறும், எனபது முதல் 'அருவுரு' என்பதீருகிய இருபத்தேழு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் 'ஒருவனே டொருத்தியென்றென றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம் வருமுறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன வே

ண்டும்' என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துவலியுறுத்தி; இனி 'ஈறுமாகி யநாதி முத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடும்,' என்னும் இரண்டாங் கூற்றை அவ்வாறுவலியுறுத்துவானெருடங்குகிறார்.

இங்ஙனம் அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலனைபோலின்று ஆக்குவனாயின், குலாலன் கடாதி காரியங்களையெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அகிலத்தினின்றுஞ் செய்யக் கண்டோமே! ஆரியன் யாங்ஙனநின்று செய்வனென்பதாம்.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலேயெ ண்ணியவருவமெல்லா மியற்றுவ னீசனாலும் என்றது அநுவாதம்.

ஆயின் என்பது சொல்லெச்சம்.

காரணம் என்றது நிலமென்னுந் துணையாய்நின்றது.

காணல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இதுவிஞ இதற்குப பிறரெல்லாங் கூறியதுகூற்றெலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

புருதன் மாயையிலே நின்றும் உம்முடைய கர்த்தாவாலே பிரபஞ்சமுண்டாகிறபடி எப்படியென்ன மேலருளிச் செய்கிறார்.

மண்ணினிற்கடாதியெல்லாம் வருவதுகுலாலனாலே-மண்ணினி லுண்டான கடாதிகளெல்லாங் குலாலனாலே யுண்டாகிற முறைமைபோல,—எண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்றானும் - முன்சொல்லப்பட்ட எண்ணிறந்த வடிவுகளெல்லா

வற்றையுங் கத்தா அநத மாயையைக்கொண்டே யுண்டாக்கா நிற்பன,—கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரண மதனிற்காண்ப ன - கருதபபட்ட காரியஙகளெல்லாவததையுங் காரணததிலே யுணடாககாநிறபன,—பண்ணுவ தெஙகேநினறிஙகு - இந்தப் பிரபஞசததை உமமுடைய கத்தாவானவன எவவிடததிலேநின றுண்டாககினுன,— எனறிடிறபகரககேளீ - எனறு கேடபாயாகில் நாமசொல்ல நீ கேடபாயாக.

இதற்குப பிரமாணம பரபட்சம அவனமதம் "உள்ளது கடாதிபோல வுதிப்பிததா னெனறுரைககின, மெள்ளவேயெயுகுநினறு விதிதகனனுலகினமீது, வளளறுனினறுனெனனில் வ ந்கதாமுலக முன்னே, தாளிடாதெஙகுநிறகி லெஙகுமுன றநததாமே". எனனுமதுங் கணடுகொள்க.

சித - பர - பௌத - சௌ, உஉ - சௌ.

இதனுற் சொல்லியது குலாலன மண்ணிலேநினறுங கடாதிகளை யுணடாககுகிற முறைமைபோல, கததாவு மாயையாகிய காரணததிலேநினறும எணணிறநத வடிவுகளாயுளள பிரபஞசகாரியங்களை யுணடாக்குவனெனறும, இபபடியுண்டாககு மிடத்து எஙகேநின றுணடாககுவனெனறு கேடடவனைப் பாாத்து மேல்சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாகவெண றருளிச்செயத முறைமையு மறிவிததது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இவவாறு 'உதிம்பதமீறும்' என்பதுமுதல் அருவுரு என்ப தீருகிய விருபததேழு செய்யுளானு முதற் செய்யுளின 'ஒருவ னேடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம வரு

முறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவ னொருவன்வே ணடும்,என்ற முதற்கூற்றை முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யா சங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி,இனி, ஈறுமாகி யநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடும்' என்னு மிரண்டாங் கூற்றை யவ்வாறு வலியுறுத்துவானெடுக்கின்றார்.

குலாலனாலே - குயவனால்,—மண்ணின்றகடாதியெல்லா ம்வருவது - மண்ணின்றகடமுதலிய காரியமனைத்தும் வருதல் போல,—ஈசன - அரியனும,—எண்ணியவுருவமெல்லா மியற்று வன - அகிலமெல்லாவற்றையு மாக்குவனாயினர்,— தானுப்கண ணு காரியங்களெல்லாம - குயவனமுறுங் கருதியகடாதி காரி யங்களையெல்லாம்,— காரணமதனிறகாணபன - அவற்றிற்கு க்காரணமாகிய வநநிலத்தினின்றுஞ் செய்யக்கண்டோமெ. அ துபோல,—இங்கு-அரிபணிவவிடத்து,—எங்கேநின்று பண்ணு வது - யாங்கனநின்றுசெயவன,—என்றிதற்பகரக்கேணீ - எ ன்ற வினாவிற்கு'விடை மேற கூறப்படுதலி னீயறிவாயாக வெ னபதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சாங்கியன் உமது கர்த்தாவுக்கு வடிவில்லையென்றீர், அவ னொருதொழிலை யெப்படி யியற்றுவனென்று சொல்ல; அதற்குத் திட்டாந்த பூர் வமாக வுணாத்துகிறார்.

சிலமோ வுலகம்போலத் தெரிபபரி ததனுனிற் குங், கோலமு மறிவாரில்லை யாயினுங் கூறக்கேணீ, ஞாலமே ழினையுந்தந்து நிறுத்திப்பின் னுசம்பண

ஞூவ, காலமே போலக்கொண்ணீ யச்செயல் கடவுட்க ணேணே. (௯0)

(இ-ள) சேமோ வுலகம்போ லத தெரிப் பரிது	அநகக் கர்த்தாவினுடைய சுபாவததை விசாரிககுமிடதது மூாதக மாகையாலுஞ செயல் காணபபடாதபடியாலு மினனபடி யெஎ றாவிட்டுச சொல்லுதறகரிது,
அதனுநிர்குங் கோலமு மறிவா ரில்லை	அதலா லவனது சொரூபததையு மவனிற கு நிலைமையினையு மொருவராலு மறாவிட்டுச சொல்லுகற கரிது;
ஆயினுங் கூற க்கேணீ	ஆனாலு மவனது நிலைமையை யாஞசொ ல்வாம, அதனைக் கேடபாயாக
ஞாலமே மூ னையுந்தநது நிறு ததிப்பின ஞசம பணணுங் கால மே போலககொ ணணீ யச்செய ல் கடவுட் கண ணே	பூலோகம புவலோகம சுவலோகம மகா லோகம சனலோகம் தபோலோகம் சததி யலோகமெனக கூறிய வேழுலோகஙகளையு ஞ சிருட்டிததுத திதிததுச சஙகரிததுஞ் செய்கை கூடிநிற்கிற காலமெபபடி வடிவற றிருநதும எபபடி பலததைககொடுககுது, அதுபோலச சிவனு மமூாததனாயினு மனனி ச்சாசததியாலே சகததைப பணணுநிற்பன

ஞால மேழினையும் எனற உம்மையால் அகலவிநல முச்சி ய வேழினையு மெனவறிக.

ஓகார மெதிர்மறை.

உம்மை எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மை.

ஏகாரம் ஏற்றசை.

இதற்குக் கிரணகம மெனவறிக. (௧௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேல் கர்த்தாவினுடைய நிலைக்குஞ் செயற்கு முதாரண முரைத்தல்.

நிலமோவுலகம்போலத் தெரிப்பரிதாகனிற்குங் கோலமுமறிவாரில்லை - பரமேஸ்வரனுடைய சரித்திர முலோகத்திலுண்டாகிய பிரமாதிதேவர்களைப்போலத் தெரிப்பரிது, அதனாலப் பரமேஸ்வரனுடைய நிலைபெற்றஸ்வரூபத்தையும் நிற்குநிலைமையும் ஒருவராலு மறியப்போகாது,—ஆயினுமக்கூறக்கேணீ - அப்படி பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாதாயினுந் திட்டாந்தத்தினாற் சொல்லுகிறோம் நீ கேள்,—ஞாலமேழினையுந்தந்து நிறுத்திப் பின்றுசம் பண்ணுங் காலமே போலக் கொண்ணீ - எழுவகைப் பிறப்பினுகிய ஜந்துக்களை நிறைந்த பூலோகமுதலிய ஏழு பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கி நிலைபெறுவித்து அழிக்குங் காலமே போல, சிவனு மருபமுமாய் வியாபியுமாய்நின்று பண்ணுவனென்று நீயறிந்துகொள்,—நிலைசெயல் கடவுட்கண்ணேயே - சிவனே சர்வாதாரமுமாயிருக்கச் சர்வமுஞ் சிவனிடத்திலேயே நிலைபெறுமென்றிதன்பொருள்.

கடவுட்கண்ணே யென்னும்ஏகாரத்தினாற் சிவனிடத்திலெல்லா மிருப்பதனறிச் சிவனுக்கோ ராதாரமில்லை யென்றது

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

கர்த்தா நிற்கும் நிலைமையை நிர்வசனிக்கின்றார்.

சிலமோ வுலகமபோலத் தெரிப்பரிது - பரமேசுவரனுடை யசரித்திரம உலகத்திலுண்டாகிய பிரமாதி தேவர்களுக்குப் போலச் சொல்லுவது தல்லபம, அமூர்த்தமாகையால்,—அத னு னிற்குங் கோலமுமறிவாரில்லை -ஆகையால், இந்தப்பரமேச் வரனுடைய சகளவிக்கிரக தடதலக்ஷணத்தையுங் காண்பாரி ல்லை,ஸ்வரூபலக்ஷணந்தானெனபது சொல்லவேணடுமோ!—ஆ யினுங் கூறக்கேணி-அப்படியிருந்தாலுஞ் சொல்லுகிறோம் நீங்க ள,—ஞாலமேழினையுந் தநது நிறுத்திய பிரபஞ்சம் பண்ணுங் காலமேபோல - தாத்துவிக சகலபிரபஞ்சத்தையுந் தோற்று வித்து நிறபித்துட்போக்கும், அமூர்த்தமாய், அபபிரத்தியட்ச மாய, நிராதாரமா யிருக்கும் காலமேபோல,—கடவுட்கண் ணே - காரியம்பண்ணும் சிவனிடத்திலே,—நிலைசெயல் கொ ளணீ - நிராகரமாய்நிற்கு முறைமையுஞ் சங்கறபமாத்திர ச னனிதானத்தாற் கிர்த்தியம நிசழுதன முறைமையுங் காண் பாயாக.

அபபோ காலத்துக்குப்போற் புக்கிமற் கர்த்திருத்துவம பொருநதுவ தினறெனனின ? அப்படிச்சொல்லவேண்டாம. காலமெனபது அமூர்த்தமாய் ஸ்வதேகத் தசைவுபண்ணும் ஆன்மாவைப்போலவென்று போததிப்பது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

அவன் உலகம்போலனறி வாக்குமனாதீத கோசரப்பொ ருளாகலான, அவனிற்கு நிலையும் அயவியல்பிற்றேயாம்; அங்

ணமாயினும், ஒருவாற்று னுவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும். உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லார்க்கு மொக்குமன்றே, அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாபொருட்குந் தா னாதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்துமுறைமை உணர்ந்துகொள்க வென்பதாம்.

சீலம் தன்மை.

ஓகாரம சிறப்பின்கண் வந்தது.

சோலமுமென்ற உம்மைஇறந்தது தழீஇயற்று.

ஞாலமொழியென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு

ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார்.

உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல், மக்கட்பண்பு முதலியனபோல இலேசாற் கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நிற்றலெனனும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்குநின்றது அற்றேல் ஞாலமொழியுந் தந்து நிறுத்திப்பின் ஞசம்பண்ணுங் காலம், அததொழில் வேறுபாடுபற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங் கணம் இலவங்குடியென்றற் றொடக்கத்தனவாயப் பலவகை யவத்தைப்படுமென்பது சித்தாந்த நூற றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற்காதாரமாய் நின்றுசெய்யு முதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகையவைத்தப்பட்டுந் தடக்குறுவனபொலு மெனின? அதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

கர்த்தாவினுடைய வுண்மை பிரவஞ்சத்தின முறைமைபோலச் சொல்லுதற் கரியதெனகிரமுறைமையை மேலருளிச்செய்கிறார்.

சிலமேயுலகம்போலத் தெரிப்பரிது - அந்தக் கர்த்தாவினு டைய சுபாவம் பிரபஞ்சத்தை யிதுவென றறுதியிட்டுச் சொல் லுதற் கெளிதல்ல,—அதனால் நிற்கும் கோலமு மறிவாரில்லை - அப்படியிருக்கையினாலே அவனுடைய நிலைபெற்ற சொரூபமும் ஒருவ ராலறியப்படாது,—ஆயினுங் கூறக்கேளினி - ஆனாலுஞ் சொல்ல நீ கேட்பாயாக,— ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப் பின்னுஞ்சமய மனுங் காலமேபோலக்கொள்நீ நிலைசெயல் கடவு டகணினை - ஏழுமண்ட லென்னப்பட்ட உலகங்களை சிருட டித்தும் திதித்தும் சங்கரித்துஞ் செய்கைக்குங் கூடிநிற்கிற காலங்களி னுண்மைபோல, கர்த்தாவினுடைய வாசகினையினது நிலையும் அவனுடைய நிரதிசயங்களையும் புத்தி பண்ணுவா யாக

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம, அவனை மறுப்பு "கா ரியமா யுலகமெலா மிருத்தலாலே கடாதிகளேபோற் காரிய கர்த் தாவொருவனவேண்டு, மாரியமா யறுபொருளோ டின்பமினி டெல்லா மறைந்துயிர்கட் கறிவுசெயலளிப்பதுநூ லந்நூல், கூ ரியராயுள்ளோர்க ளோதவோதிக் கொண்டுவரலான முனனே குற்றமிலாறிச், சீரியபே றறிவுடையோனா செப்பவேண்டுஞ் செ யலிறுசருங் கரிவேண்டுஞ் சிவனானெனறறியே". என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

சித-பர-சௌ-மறு, நசு-செ

இசனுற சொல்லியது கர்த்தாவினுண்மை பிரபஞ்சத்தினு ளள முறைமைபோல அறிதற் கெளிதல்லவெனறும, ஆயினுஞ் சொல்லுமிடத்தில் உலகங்களெல்லாந் தோனறுகைக்கும நிற் கைக்கும் ஒடுங்குகைக்குங் கூடிநிற்கிற காலங்களின முறைமை போலத் தனனுடைய வாசகினையாலே எல்லாக் கிருத்தியங்களை யுஞ் செய்வன எனகிற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—೧—

சீலமோவுலகம்போலத் தெரிப்பரித்தனுல்- அவனறனமை யுலகம்போலனறி வாக்குமனதீதகோசரப்பொருளாகலான,— நிற்குங்கோலமு மறிவாறில்லை - அவனிற்குநிலையு மவவியல்பிற் றேயாம்,—ஆயினுங்கூறக்கேணி - அங்ஙனமாயினு மொருவாற்ரு னுவமையில் வைத்து உனக்குக்காட்டுதும,—ஞாலமேழினையுந்த ந்து நிறுத்திப்பினருஞ்சம்பணணும காலமேபோல - உலகமெல் லாங் காலத்தாற் றேனறி நினறு மழிந்துங் காரியப்படுமென டெல்லோர்க்கு மொசக்குமனறே! அக்காலமவற்றைக் காரியப் படுத்துங்கா லெல்லாப்பொருட்குந் தான ஆதாரமாய்த் தனக் கோராதாரமினறி நிற்றல்போல,—கடவுட்கண் - சிவசத்தி,— நிலைசெயல்கொணணீ - நிராதாரமாய நினறே காரியப்படுத்து முறைமை யுணாந்துகொள்க வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அசரீரியுமாய் நிர்விகாரியுமுமா யிருக்கிற சிவன சி
ருட்டியாதிகளைச செய்யுமதற்குத திட்டாநத
பூர்வமா யவனைமறுத துணாத்துகிறூர்

கற்றநூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினி லட
ங்கித்தோன்றும், பெற்றியுஞ் சாகிராதி யுயிரினிற
பிறங்கொடுக்க, முற்றதும் போலவெல்லா வுலகமு மு
தித்தொடுங்கப், பற்றொடு பற்றின்றி நின்றனன் பர
னமன்றே. (ருக)

(இ-ள்.) கற்றநூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கித்தோன்றும பெற்றியும — யாதாமொருவன் கற்கப்பட்ட வேதாகமங்களின சததமதத்தமாகிய விரண்டினையுங் கற்றவனறிவிலே யிருந்து வருத்தமற வவனிடத்திற்றோன்றி யொடுங்குமுறைமை போலவும,

சாக்கிராதி யுயிரினிற பிறந்தொடுக்க முற்றதுமபோல — சாக்கிரமுதலிய வவத்தைகளைந்து மான்மாவினிடத்தே ப்ரயாசமற வொடுங்கித் தோனறுகிற முறைமைபோலவும,

எல்லா வுலகமு முதித்தொடுங்கப் பற்றிருடபரற்றினறி நின்றனன் பரனுமன்றே — நிர்விகாரியான சிவனறன சன்னிதிமாத்திரத்திலே யெல்லாப் பிரபஞ்சங்களையுந தோற்றி யொடுக்கினுனேயாயினுந் தானொரு செயலுஞ் செய்யாது பணியறநிற்பன. எ-று.

"அனறெனகிளவியு மின்றெனகிளவியு மாருமென்ப."
இதறகு விசுவாசோத்தர மெனவறிக. (நடக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———()———

எல்லாஞ் சிவனிடத்தில்நிறப தெவ்வாறெனின்.

கற்றனூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கித்தோனறும் பெற்றியும் - படிக்கப்பட்ட சாத்திரங்களிற் சத்தமுமர்த்தமும, நினைக்கும்போது தோன்றி யல்லாதநேரந் தோனறாத முறைமைபோலவும்,—சாக்கிராதி யுயிரினிற்பிறந்தொடுக்க மு

ற்றதும்போல - சாக்கிராதியவத்தைகளிற் கருவிக ளான்மா வினிடத்திற் கூடிப் பிரிந்தொடுக்க முற்றதுபோலவும். [சாக்கி ராதியென்றது ஆகுபெயர்]—எல்லாவுலகமு முதித்தொடுங்கப் பற்றும்பற்றதின்றி நின்றனன பரனுமன்றே - பிரபஞ்சமெல் லாந் தோன்றிநின்றொடுங்கப் பிரபஞ்சத்திற் றன்பற்றுதலின் றி, அதிற்பற்றிய வான்மாவினோடே தானைந்நியமாகப் பர னொருவனே நின்றனன் என்றிதன் பொருள்

கற்றனூற்பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கித்தோ ன்றல்போல வென்றது சிவன் பிரபஞ்சத்தையின்னபடி யுண் டாக்கவேண்டுமென்று நினைத்தபொழுதுண்டா யல்லாதபொ ழு தில்லையாதலுக்குத்திட்டாந்தம்.

சாக்கிராதி யுயிரினிற் பிறந்தொடுக்க முற்றதுபோலவென் றது சத்தா உதயுத்தா பிரவிருத்த ரவசரங்களிற் சத்திக ளபிவ்யத்தியானதற்கு மந்தர்க்கதமானதற்குந் திட்டாந்தம்

ததுக்தம் தத்வப்ரகாசே — ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம் ஹாரதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

சிவசங்கற்பத்தான மாயையில் விகாரமாய்ச் சிவனுக்கு விகாரமின்றிப் பிரபஞ்சந்தோற்று முறைமையை விரிக்கின்றார்.

கற்றனூர்பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கித்தோ ன்றும் பெற்றியும்-முன்படித்துப் பழகிய சாத்திரச் சொல்லனு பூதி பொருளனுபூதிகள் புத்தியிற் கூட்டிய வாசனையொடுங்கிக்

கண்ணெழுத்திலையபு முதலிய காரணத்தில், திரும்ப அந்தவாச னை கிளம்பி மதியினினைவு வருவிக்க, நினைத்தவரு வுயிர்த்தனை வி மனத்தி லிச்சிக்க, சூக்குமைவாக்கிற் சொல் முனைதோற்ற, மதிமணிவிளக்கினமலர்ந்த சிற்சத்தியிற் சொல்லனுபூதி பொருளனுபூதிகள் பின்றோற்றுமுறைமையுற போல,—சாக்கிருதி - சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகளைந்தும்,—உயிரினிற்பிறந்தொடுக்க முற்றதும்போல-அருவாகி நிமித்தனாகிய வானமாவிற் பொருந்திய கருவிகளிற் றமோகுணங் கிளம்பிக்கிளம்பி மெள்ளமெள்ள மேலிடமேலிடச் சத்துவகுணஞ் சற்றே சிறசத்தி மனச்சலசற்பதத்தோடு குன்றிக்குன்றி மூவர் முறைமையிற் றோற்றி, திரும்பத் தமோகுண சத்துவகுணங்களின் தோற்றுதல் குறைதல் மாறிவர மறைந்ததும் போல,—பரனார்-சிவனும்,—எல்லாவுலகமு முதித்தொடுங்க - சகல காரிய பிரபஞ்சமுற்றும மாயையிற் றோற்றியழிய, அந்தப் பிரபஞ்சத்தோடு,—அன்றே - அநாதியே,—பற்றொடு பற்றின்றி - தனது சத்தியாகிய சொரூப காரணத்தினது சத்திய சங்கற்பத் தொழிலாகிய சன்னிதிச் சொரூப சமட்டியாய் நின்று, கடத்தொடுகொட்டு கணைகொடுபிடித்த தண்டசக்கிராதி கடத்தினைசெய்தொழிற் சம்பந்திபோற் சம்பந்தியன்றி,— நின்றனன - வியாபித்திருப்பன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

கரணங்களாலாகிய சாக்கிரமுதலிய வவத்தைகள் ஆன்மாவிலொடுங்கித் தோன்றும்வழி ஆன்மாவும் அவத்தைப்படத் தடக்குறுதல்போல,முதல்வன எல்லாவுலகமுந் தனபாலொடுங்

ஐயுதிப்பத் தானுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகாரமெனனும் அவத்தைப்படுத்த தடக்குறுவோனுசியும், கற்றநூற்பொருளுஞசொல்லும் வாதனுரூபமாய்ப் புத்தித்த்துவத்தை பொடடிநின்று ஆனமபோதத்தினகண் ஒடுங்கித தோனறும்வழி அவவானமபோதம் அதுபற்றித் தடக்குருகவாறுபோல, ஆணடுத் தடக்குறுதலின்றியே நின்றனனெனபதாம்.

எதிராகிரணிலறையாககொளக

எண்டுக கருத்தெனறது உயிருணர்வை

பற்று முதனிலைதகொழிறபெயர்

இவைமூனறு செய்யுராணும மண்ணினினமேமருவிடு மென்றது தடைவிடைகளாற் றெறிததுணாதத்தப்பட்டது

இவைபுபற்றி இதனைமுலைவைததார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

நிருவிகாரியா யிருககிற கத்தா சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூனறு தொழிலையுஞ செய்யுமிடத்து அவனுககுப் பாரமாசாதோவென்ற ஆசீவசன சொல்ல, அதனை மறுதது மேலருளிச செய்கிறா

கற்றநூற் பொருளுஞ சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித தோன்றும் பெற்றியும்- கற்கப்பட்ட சாதகிரங்களிற் சத்தமுமத்தமுமிரண்டும ஆனமாவினுடைய வறிவிலேயொடுங்கி யுண்டாகிற முறைமையும்,—சாககிராதி யுயிரினிற பிறங் தொடுககமுற்றதும்போல - சாக்கிரமுதலான அஞ்சவத்தைகளும் ஆன்மாவினிடத்திலே தோனறியொடுங்குகிற முறைமைபோல,—எல்லாவுல

கழு முதித்தொடுங்கப் பற்றொடுபற்றின்றி நின்றனன் பரனும்
னன்றே - அந்தக் கர்த்தாவுந் தன்னாலே எல்லாப் பிரபஞ்சமுந்
தோன்றி யொடுங்கும்படி தான் கூடிநிற்கையிலேயுந் தனக்கொரு
பணியாநின்ற முறைமை; ஆன்மாவினறிவிலே சத்தார்த்தங்க
ளொடுங்கித் தோன்றுகையிலும் நினைவுமாத்திர மொழிந்து அந்
தறிவுக்கொரு பாரமற்று நின்றாற்போலவும், ஆன்மா அஞ்சவத்
தைப்பட்டு அவத்தை நீங்கி விழித்தவிடத்து அந்த வவத்தையி
னுக்கு நினைவுமாத்திரம் மெய்யாயப் பயனில்லையானாற் போலவு
ம், கர்த்தாவும் சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொ
ழிலையுஞ் செய்கச் செய்தேயும் அவனுக்குப் பாரமற்றுநின்ற முறை
மையும் இத்தன்மையது

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் "நோக்காது
நோக்கி னொடித்ததன்றே காலத்திற், றாக்காது நின்றுளத்திற்
கண்டிறைவ-னாக்காதே, கண்டநனவுணவிற் கண்டகனவுணர
க், கண்டவனி லிற்றினருங் கட்டு" என்னுமது கண்டுகொள்க.

சிவ-போ, க - கூ, ச-செ

இதனாற் சொல்லியது, கர்த்தா சிருட்டி திதி சங்காரமெ
ன்கிற மூன்று தொழிலையும் செய்யுமிடத்துந் தனக்கு பாரமற
நின்று செய்வனென்னு முறைமை அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

சாக்கிராதி - கரணங்களானாகிய சாக்கிரமுதலிய அவத்
தைகள்,—உயிரினி லொடுக்கமுற்றும் பிறந்ததும்போல - ஆன்
மாவினொடுங்கித் தோன்றும்வழி யான்மாவுமவத்தைப்பட்டுத்
தொடக்குறுதல்போல.—பரனும் - முதல்வனும்,— எல்லாவுலக

முதித்தொடங்க - எல்லாவுலகுந் தன்பாலொடுங்கியுதிப்ப,— பற்றொடுநின்றானை - தானுமதுபற்றி யிலயமபோக மதிகாரமென்று மவத்தைப்படுத்த தொடக்குறுவோனாகியும்,— கற்றநூற் றாருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கி - கற்றகற்றநூற் பொருளுஞ்சொல்லும் வாதனாரூபமாய்ப் புத்தித்தத்துவத்தை பொட்டிநின்றனம போகத்தினகண் ஒடுங்கி,— தோன்றும்பெற்றியும்போல - தோன்றும்வழி யவ்வான்ம போக மதுபற்றித்தொடக்குறுத வாறுபோல — பற்றின்றி நின்றானை - ஆண்டுத்தொடக்குறுதலின்றியே நின்றானை யென்பதாம்.

இவைமூன்று செய்யுளானு மனிநின்றே மருவிடுமென்ப தினைத் தடைவிடைகளாற் றெரிந்துணர்த்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

புத்த னவத்தையிலொடுங்கின வானமாககண் மீளவுந்
தோன்றுவா னேனென்று சொல்ல,
மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

உயிரவை யொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதென் னரன்பாலென்னிற்,
செயிருறு மலத்தினுக்குச் சிதைந்ததே தென்னிறசித்தத்,
தயர்வொழி காரியங்க ளழியுங் காரணங்கிடக்கும்,
பயிறரு காரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன். (௫௨)

(இ - ள்.) உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னுமுதிப்பதென் னரன்பாலென்னில் — பரமேசுரன் சந்நிதியிலே யழிந்துபோன விப்பிரபஞ்சமுமானமாக்களு மறித்துத் தோன்றுவதென் என்று கேட்கிறாயாகில்,

செயிருறு மல த்திருக்கும்	குற்றத்தைப் பொருந்திய வாணவமலங் காரணமாக வுண்டாகாநிற்கும்.
சிதைந்த தே தெனில்	ஆறு லான்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கு ம ழிவில்லாதிருக்குமாயி னந்தச் சங்காரந்த னிற் சங்காரப்பட்ட தேதென்று நீ சொ ல்லி லு?
சிதைந்த் தயர் வொழி காரியங் களழியும்	ஆன்மாவினது ஞானக் கிரியைகளை சீவி பிக்கின்ற காரியரூபங்களழியும்
காரணங் கிட க்கும்	காரியத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட காரண மழியாது நிற்கும்
பயிறரு காரிய ம் பின் பண்டு போற் பண்ணுமீ சன.	அந்தக்காரணங் கிடக்கையாலே யந்தக் காத்தா செய்யத்தக்க காரியங்களை மீண்டு முன்புபோல் சிருட்டிகளை யுண்டாக்காநிற் பன. எ-று. (௬௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

---o---

மேல் ஜநககாரண முணர்த்துதல்.

உயிரவையொடுங்கிப் பின்னுமுதிப்பதெ னரன்பாலென்னி ல் - ஆன்மாவானவைகள் சாவசங்கார காலத்தி லன்னமயம் ப்ராணமயமநோமயமாகிய கோசத்திரயமுஞ் சம்ஹாரத்தையு டைய விவையிரறைச் சம்ஹாரமபண்ணின அரனிடத்திலொ டுங்கின முத்த னென்று திரும்ப வுற்பத்தி சொல்லுங் கா ரண மேதெனின் ?— செயிருறு மலத்திருக்கும் சிதைந்ததே

செனின்-குற்றமாகியவாணவமலநீங்குவதே மோக்ஷம், மலநீங்
காமற் றனுவாதி யுபசம்ஹாரப்படுகையாற் சிவனுடன்கூடியிரு
ந்து சிவானுபவம் விளங்காது காரணத்தினாற் புனருற்பத்தி
யாகவேண்டியது, ஆம்பொழுது கோசத்திரயமு நாசத்தை
யடைகையா லெவ்வா றுண்டாமெனின்?—சித்தத் தயர்வொ
ழிகாரியங்க ளழியுங்காரணங்கெடச்சும் - ஆன்மாவி னியாவெ
னனு மஞ்ஞானத்தை நீக்கு மாயாகாரியங்கெடுங் காரணமாகி
யமாயை சம்ஹாரகாலத்தினு நிற்குமாகலால்,—பயிரருகாரிய
மபின பண்டுபோற்பண்ணுமீசன - அம்மாயை யைக்கொண்டு பூ
ர்வம்போலச் சங்காரத்திற்குப்பின்புந் தனுவாதி காரியங்களைப
பரமேஸ்வரன் பண்ணுவனென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சித்துக்கும் அசித்துக்கும் தோற்ற மொடுக்கஞ் சாத்திர
ஞ் சொல்லுமாகலான் மாயையிற் றோற்ற மொடுக்க முயிர்க்
கு மதிக்கப்படாது, சித்துக்குச் சடத்தன்மை வருமாதலாலே
பாரிசேடத்தாற் சிவனிடத்திற் செப்பவேண்டும், சிவனிடத்
தொடுங்கினால் முத்தி யடைந்து போகாமற் றிரும்பச் சித்துதிப்
பானேனென் றாசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.

உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்
னில் - சிவனிடத்திற் சித்துக்குத்தோற்ற மொடுக்கம் பிரமத்
தில் நாராயணப் பிரகிருதியிற் பரிணத வேதாந்தி பாஞ்சராத்
ராத்திரிபோல, சித்தாந்திகள் செப்பார்கள். பின்னெப்படி?—
செயிருறுமலத்தினுக்கும் - ஆன்மாக்களுக்குத் தோற்றமொடுக்க
ம் மாயையிற் கலாதிதத்துவங்க டோற்றி யொடுங்கக் கட்டவி

ட மோகமுற்ற மல மொருபிரதேசத்தில் நீங்க மறைக்க, அத ஞல் ஞானக்கிரியைகள விளங்க மறைய உபசரிக்கப்படும விகா ரமின்றி, ஞானக்கிரியைகட்குக கலையினுல் விளங்குதல், மல த்தினுன மறைதல், சித்துக்கு ஜநந மரணம சிவனிமித்த மா தலால் அரனபாலென றுபசரிக்கப்பட்டது சடத்துக்குச் சி வசங்கற்பத்தால் விகாரமாய்த் தனதுகாரண ரூபத்திற் காரி யரூப மறைதல், காரணரூப மறையக காரியரூபம விளங்குக ல், நாச முற்பத்தி,—சிதைந்த தேதெனனில் - ஆணவ முதலி ய மலங்களிருக்கிற சங்கரிக்கப்பட்ட தேதெனில்,—சித்தத்த யர்வொழி - மனசில மயக்கத்தைவிடு,—காரியங்களழியும-காரி யப்பொருளொடுங்கும,—காரணங் கிடக்கும் - முத றுணை நிமி த்தமெனகின்ற காரணத்திரய மிருக்கும அதனுல்,— பயிரரு காரியங்களபின பணடுபோற் பண்ணுமீசன - சிவனிமித்தகார ணனுய் நின்று போசகபோக்கியங்களாக முனபழகிய காரியப் பொருள்களை முந்திய சிருட்டியிற போல முதற்காரணத்தினி னறு துணைக்காரணத்தினுற் ருேற்றுவிப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி ஐறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென றதனை வலியு றுத்துகின்றுர

ஈருசியோனு லீறெய்திய வுலகம் ஈரெய்தியவாறே யொழி யாது மீளவுமவனபானினறு தோனறுதல் எற்றுக்கெனின ? மலபரிபாகம வரும்பொருட்டுத் தோனறும். அஃதேன், மீள வுந்தோனறற்பாலது முனனழியாது நிலைபெறவே யமையும். அவ்வாறன்றி அழித லெற்றுக்கெனின ? உயிரினிளைப்பு ஒழித்த

ற்பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்துநின்ற காரியங்கள் அழியுமாகலான, அழிந்தவழியும் முனனை வினைததொடர்ச்சிக்குறியனவாய்த் ததகவ காரணங்களிற் கனமதநோடு பயினறு கிடக்கினற அககாரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிககச செய்வனெனபதாம்.

ஆகக மவவவர் கனமமெல்லாங் கழிததிடல் என முனனர்க் கூறுவாராகலின, அதற்குறியவிபைபு ருண்டயுணர்ததுவாா காரணஙகிடககும பயிறருகாரியமபின பண்டுபோறபண்ணுமீசன எனருர்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு
ஏதெனபது எற்றுககெனனும் பொருட்டாய் நினறது.
சிதககததயர்வு அறிவினகணணதாகிய இளைப்பு
உழிபவெனனும் வினைபெசசததகரம் விகாரததாற்றெக்கது
கிடக்குமென்பது பெபரெச்சம.
இதறகுப பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத் தியல்பினவைதது க் கூறியதுகூறலெனனும் வழுப்படவுரைததாா.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

புக்தன உம்முடைய கர்ததாவினிடத்திலே யொடுங்கின ஆனமாககள மீளவுந் தோனறுவா னெனனெனறுசொல்ல, அவனை மறுத தருளிச் செய்கிறுர்.

உயிரவையொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்னில் - கர்த்தாவினிடத்திலே யொடுங்கினவானமாக்கள் மீளவுந தோனறவேண்டுவானேனென்று நீ சொல்லில்,—செபிருறுமலத்தினுலும்-குற்றத்தைப் பொருநதினஆணவமலங் காரணதத

உண்டாகாநிற்கும், — சிகைதக்தேதெனனில் - ஆன்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கும அழிவில்லையா யிருக்குமாகில் அநதச சங்காரந தனனில சங்காரபபட்ட தேதெனறு நீ சொல்லில்,—சிததத்தையாவொழி காரியங்களழியு ம-ஆனமாககளுககு அநாதியே மறைபபையு ணடாககி மடக்கிககொணடு நிறகிற ஆணவமலததினசததிகளை நீககுகிற மாயையின காரியமாகிய முப்பததொரு தத்துவங்களு மழியும,—காரணங கிடக்கும - அநதக காரியஙகளையு ணடாககபபட்ட காரணமாகிய மாயை கிடக்கும,—பயிரருகாரியமின பணடுபோற்ட னுணுமீசன - அநதக காரணமாகிய மாயைகை கிடக்கையிலே அநதச சனமஙகளுக கிடான தேகாதிப பிரபஞசங்களைக காததா மீணடுமுனபோலே யுண்டாககாநிறபன்

செயிருறு மலததிறுகுமெனறு புததரை மறுததற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம "இலயிததததனனி லிலயித்ததாம லததா லிலயிததவாறுளததாவேணடு-மிலயித்த,த்ததிதியிலெனனி லழியாததவைய்ழிவத, சததிதியு மாதியு மாமங்கு" எனறும்,பரபட்சம எப்பொருளு மனிததமெனை வியாபதிகைவயனிதத மில்லதறகோ வுளளதற்கோ வுளதிலதானதறகோ, செப்பிடினிலதறகில்ல தெனறுமிலை செனறடைவ துளளதறகே வுளதெனறுமுண்டா, மப்படி காணுளதிலதா மபபொருளுககெனனி னுளதிலதாகா வலது முளளதாகா, திபபொருளுக் கிதுதமிலைவெனமுனறைக் காட்டா யெனிறறெனறும பொருணினறிய கிறுதியாமே" எனனுமது கணடுகொள்க.

சிவ - போத - க - ரு, உ - செ.
சித - பர - சௌ - மறு, கஙு - செ.

இக்ஙுற சொல்லிபது ஒடுங்கிய பிரபஞச மலங்காரணஞ் துண்டாமெனறும், ஆனமாச்சளுக்கு மாததா லுண்டானமறைப்

மை நீக்கின மாயாகாரிய மழியுமென்றும், மீளவு மாயா காரண த்திலேநின்றும் பிரபஞ்சத்தைக் கர்த்தா வுண்டாக்குவானெ ன்னு முறைமையையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

ஈசன் - ஈருகியோனால்.—ஒடுங்கியுயிரவை - ஈறெய்திய வுயிரோடுங்கூடியவுலகம் பின்னும் ஈறெய்தியவாறே யொழி யாது மீளவும்,— அரனபாலுதிப்ப தெனனெனில் - அரனபா னின்று தோன்றுத லெற்றுக்கெனின்,—செயிருறு- குற்றமபொ ருந்திய,— மலத்திருக்கும் - மலபரிபாகம் வருதற்பொருட்டுத் தோன்றும்,—சிதைந்ததேதெனனில்-அற்றேல், மீளவுந் தோன் றறபாலது முன்னழியாது நிலைபெறவேயமையுமா, அவ்வாறனறி யழித லெற்றுக்கெனின்?,—சித்ததகாவொழிகாரியங்க ளழியு ம - உயிரி னிளைபபொழித்தற பொருட்டு முன்னிளைபபினைச்செ ய்து நின்ற காரியங்க ளழியுமாகலான் —காரணம் பயிருகி டக்கும் - அழிந்த வழியு முன்னை வினைத்தொடர்ச்சிக் குரியன வாய் தத்துவகாரணங்களிற் கன்மத்தோடு டாயினறுகிடக்கின் ற,—காரியப்பின் - அக்காரியங்களடைபின்பு,—மண்டுபோற் பல னும் - ஒடுங்கியவாறே யுதிப்பச் செய்வனென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பஞ்சாராத்திரி யுமது கர்த்தா கிருத்தியஞ் செய்யுமி டத்து விகாரியாகானோ வென்ன, அவிகாரியெ னறு திருட்டாந்தமிட் டுணர்த்துகிறூர்.

தோற்றுவித் தளித்துப்பின்னுந் துடைத்தருடொ ழில்கண்மூன்றும், போற்றவே யுடையனீசன புகுந்த

து விகாரமென்னிற, சாற்றிய கதிரோனிற்கத் தாமரை யலருங்காந்தங், காற்றிடுங் கனலைநீருங் காந்திடுங் காசினிக்கே. (௯௯)

(இ-ள்) தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருடொழில்கண்மூன்றும் போற்றவே யுடையனீசன — சங்காரனே சிருட்டிமுதலிய மூன்று கிருத்தியங்களையுஞ் செய்தற்குரியனென்றெல்லாராலுங் கொண்டாடத்தக்க மகிமையையுடையன.

புகுந்தது விகாரமெனில்? — விகாரியாவனென்று நீ சொல்லில்? அவன் விகாரியல்ல, அவிகாரியே! அஃதெனபோலவெனில்?

சாற்றிய கதிரோனிற்கத் தாமரையலருங் காந்தங் காற்றிடுங் கனலைநீருங் காந்திடுங் காசினிக்கே — இந்தப் பூமியினகண்ணே யவிகாரியாகிய வாதித்தன சந்நிதியிலே சூரியகாந்த மணிடையுமிழாநிற்கின்றது, முகுளித்தமான முளரியலராநின்றது, சலமானது மண்ணின்கண்ணே சுவறிச் செலலாநின்றது, இந்தமுறையிலே காத்தா வவிகாரியாய்நின்று பரபஞ்சத்தை நடத்துவான் எ-று (௯௯)

உவமை முற்றுமை

இதற்குப்பிரமாணம் விசுவசாரோத்தர மெனவறிக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சிவனிர்விகாரியென்ப துணர்த்துதல்.

தோற்றுவித்தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருடொழில்கண்மூன்றும் போற்றவேயுடையனீசன புகுந்தது விகாரமென

யில் - சிருஷ்டி திதி சம்ஹாரமென்கிற மூன்றுகிருத்தியத்தையு
மீசுவரன் பண்ணுவாராகில் அவனுக்கு விகாரமுண்டாயிற்றெ
ன்று சொல்லின்,—காசினிக்கே சாற்றிபகதிரோனிற்கத் தாம
ரையலருங் காந்தங்காறுமிழுங்கனலே நீருங்கரந்திடும்-அந்தக
னிர்விகாரியாய் நிற்க, விவ்வுலகின்கட் டாமரையானது விகசிக்
கும், சூரியகாந்தமானது அக்கினியையுமிழும், நீரானது சுவறிடும்,
இப்படிப்போலச் சிவனிர்விகாரியாய்நிற்கப் பிரபஞ்சமானது
விதமாக அவன சந்நிதிமாத்திரத்திற் காரியப்படுமென்றறிக

தத்ரோக்தம் - [illegible]
[illegible] ததா ஸந்நிதிமாத்ரேண [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

தாமரையலருமென்றது- சங்கோசமாயிருந்தமாயை சிரு
ட்டிகாலத்திற் றனுவாதிவிகாசமாதலுக்குத் திட்டாந்தம

காந்தமனலேயுமிழுமென்றது- கன்மம ஸ்திதி காலத்திற் ப
லோதயமாதலுக்குத் திட்டாந்தம

நீருவறுமென்றது- சங்காரகாலத்திற் பிரபஞ்சமொடுங்கு
தற்குத் திட்டாந்தம.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன் கிருத்தியகிருத் தானாலும் விகாரியல்லனென்று வி
ளம்புகின்றார்.

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன்றும-சிருட்டி திதி சங்காரமென்கின்ற மூன்று கிருத்தியங்களையும், சொல்லாமல் சித்திக்கும திரோபாவானுக் கிரகமென்கின்ற விரண்டு கிருத்தியங்களையும்,— ஈசன - சிவன,— போற்றவேயுடையன - பண்ணுதற்குரியன.—புகுந்ததுவிகாரமெனவில - குலாலாதிகளுக்குப போல முனனிருந்த முறைமைவிட்டு வேறொரு முறைமை யாருதலாகிய விகாரிவந்ததெனவிலல, அஃதிலலை,—சாற்றிய கதிரோனிற்கத தாமனாயலருமகாந்தங்காற்றிடுங கனலை நீருங் கரந்திடுங காசினிக்கே-உலகத்தினக்கணணே காரணமாகக கற்பிக்கபபட்டசூரியன முன்னின்ற முறைமையி னிற்கக கமல மலரும், சூரியகாநதக கல்லுந தானும அசைவற்றிருநது அக்கினியைக்ககக்கும், காசினிக்கே யென வினறுமெடுத்துப் பூமிக்குள்ளே நீருஞ்சுவறும

நீ சொன்ன துபக்குத் திட்டாந்தமன்று, சூரியனுக்குக் கமலமலரக்கடவது, காந்தங்கனலைக் கக்கக் கடவது, நீர் நிலத்திலே சுவறக்கடவது என்று சங்கற்பமில்லை; காரியம் நிகழக்கண்டோம், இதுகொண்டு பூதங்காத்தா, பிரகிருதிகாத்தா, கன்மங்காத்தா, காலங்காத்தா எனகின்ற வாதங்கள வந்தலாவ; புத்திமான் காத்தாவெனபதுபொய்யாய்த் தூரம போயிற்று சத்தியம். நீசொல்லியது சூரியனுக்குக் கமனசங்கற்பத்துவாரத்திலாற் கமலவிகாசாதி சங்கற்ப காரியமாமென்று காணுதலால் வேறுமாறில்லை

கடகாரியம் நிருமிக்கவிலே குலாலனுக்கு விகாரமுண்டென்றீர, சகத்காரிய நிருமித்தலிலே சிவனுக்கு விகாரமில்லையென்றீர், சேதனப்பொருளாக ளிரண்டி லொன்றி லுமக்கு பட்சபாதமேன்? சத்தியமே நீசொன்னது. கடவிகிர்தியிலே குலா

லதூல சரீர விகிரதி காரணம்,குலால தூலசரீர விகிர்தியிலே குலால சூக்கு சரீரவிகிரதி காரணம, குலாலசூக்கும சரீரவிகிரதியிலே விகிரதியில்லாத குலால சிறசத்தி யசலசங்கற்பமேகாரணம அவவிடத்தும விகிர்தியில் விகிரதியுள்ள பொருள காரணமெனனில் அநவஸதைவரும குலாலதூல சூக்கும சரீரவிகிரதித துவாரத்திருலே குலாலனுககு விகிரதி சொனனோம, சடசாக்ஷாதசத்தி சரீரததில்லையெனபதே பரமார்த்தம்.

சிருஷடியாவது சாததுவிக குணத்திகத்தாற் கர்த்திரு சங்கறபததால் முறகாரணத்திற் காரியபபொருள வெளியாதல்

திதியாவது ராசத குணதி கததாற றேறறிய அந்தநதப பொருள அநதநதததொழிலி லமைநது முதறகாரணம பற்றுக நிற்றல்.

சங்காரமாவது தாமதகுணதிக்கத்தாற் றனது தனது தொழில்களை விடடு முதறகாரணததில் முழுகிமறைதல்.

திரோபாவமாவது மிகுதியும நிநதிதமாகியபோககிபபொருளினு மிது நனகெனறு நழுவாதிருததல்

அநுககிரகமாவது பாசவீடு சிவததுவ விளககமெனவறிக.

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

—o—

ஒருகடவுள் மூன்று தொழி லிடையறாது செய்வானாயிற் பாரமெய்தி விகாரிபாவானபோலுமென்பார்க்கு, அஃதில்லையெனபது; தனககுரிய முத்தொழில் செய்யுமதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றினவைதது அறியப்படுமெனபதாம்.

காமிளிசகெனபது உருபுமயக்கம்

இவையிரண்டு செய்ளானும புதகர்மதம்பரறி யாசங்கித்துப பரிகரிதது ஈறுமாகி மருவுவித்திடுமாறு வலியுறுததபபட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———௧———

பஞ்சராத்திரி இநதக கிருததியஙகளை உமமுடைய காதா செய்யுமிடதது விகாரியாகானே யெனறுசொல்ல, அவனை மறுத தருளிச்செய்கிறா

சோறறுவித தளிததுப்பினனுந துடைத்தருள தொழில்களமூனறும போறறவே யுடையனீசன-பிரபஞசததைச் சிருட்டிததுந திதிததுஞ சங்கரிததுஞ செயகிற விநசக கிருததியஙகள மூனறும நீ சொலலுததககதாக உமமுடைய காததாவுககு அநாதியே யுண்டாயிருககில,—புருடநது விகாரமெனனில -ஆனமாககளைபபோலே காததாவுககும விகாரமுண்டான தெனறு நீ சொல்லில? இநதத தொழிலகளைச செய்கச்செய்தேயும விகாரஙகளி லகபபட்டால், அதெனபோல வெனனில?—சாறறிய சதிரோளிற்கத தாமரையலருங காநதஙகாறறிடும கனலீனுங் காந்திடுங்காசினிக்கே - சொல்லபபட்ட ஆதித்தன சனனதியிலே தாமரையானது அலராநிற்கவும, சூரியகாந்தக் கல்லானது அக்கினியை யுமிழாநிற்கவும, சலமானது சுவறாநிறகவும, இநதப பூமியிலே மூனறு தொழிலும் ஆதித்தனாலே தொழிற்படுகைச் செயதேயும ஆதிததனுககு விகாரமில்லா திருந்தாற் போல; காததாவுககு முனசொல்லபபட்ட கிருத்தியங்களைச் செய்கச் செய்தேயும விகாரமற்றிருப்பன.

இந்தக் கிருத்தியங்களைச் செய்தச்செய்தேயும் கர்த்தாவு க்கு விகாரமில்லை யென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவண்டப்ப குதி, "படைப்போற்படைக்கும் பழையோன்படைத்தவை-காப்போற்காக்குங் கடவுள்காப்பவை-கரப்போன்கரப்பவை க ருதாக-கருதக் துடைக்கடவுள்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தா சிருட்டி திதி சங்காரமெ னகிற மூன்று கிருத்தியங்களையுஞ் செய்கைச்செய்தேயும் விகா ரமற்று நிற்பனென்னு முறைமை அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஈசன - ஒருகடவுள்,—தோற்றுவித்த தளித்துப் பின்னுக் துடைத்தரு டொழிற்கண் மூன்றும - தோன்றச்செய்து நி லைபெறுத்திப் பின்னு மிறுதியைச்செய்விக்கின்ற விம்முத்தொ ழிலும்,— போற்றவேயுடையன - இடையறுது செயவாரு யின்,—புகுந்தது விகாரமெனனின - பாரமெய்தி விகாரியா வான் போலுமெனபாரக் கிலைதில்லையென்பது,— சார்ந்திபகதி ரோனிறக - யாவரானும் புகழப்படுகின்ற ஞாயிற்றினசந்நிதி ககண,— காந்தங்கணலைககாற்றிடும் - சூரியகாந்தக கல்லினக ணெருப்பைககாலச்செயதலும,—தாமரை பலரும - தாமரைய லரச் செய்தலும,—காசினிககு - பூமியினகண,—நீருங்காந்தி டும் - நீரைககாந்திடச செயதலுமாகிய தனக்குரியமுத்தொழி ல்செய்தும அதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றினைவைத் துறிய ப படுமெனபதாம.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் புத்கர்மதம்பற்றி யாசங்கி த்துப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவிவித்திடுமாறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

உரைத்தவித் தொழில்கண்மூன்று மூவருக் குலகமோத, வரைத்தொரு வனுக்கேயாகி வைத்ததிங் கென்னையென்னில், விரைக்கம லத்தோன்மாலு மேவலான மேவினோர்கள், புரைத்ததி காரசத்தி புண்ணிய னணைவாலே. (௬௪)

(இ-ள்) உரைத்தவித் தொழில்கண் மூன்று மூவருக் குலகமோத வரைத்தொருவனுக்கேயாகி வைத்ததிங் கென்னையெனில் — ஞானாகக ளித்தொழில்கண் மூன்று மூவருக்கு முரித்தென்றுசொல்லச் சிவனுக்கே யிம்மூன்றுவகைக் கிருத்தியமென்று வரையறுத்துக் கூறியதென்னையென்று நீசொல்லுகிறாயாகில்?

விரைக்கமலத்தோன்மாலு மேவலான மேவினோர்கள் புரைத்ததிகார சத்தி புண்ணியனணைவாலே — மேலான சிவனுடைய வதிகாரசத்தி, பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு அவனுடைய வேவலினாலே பொருந்தி யவரவர் கிருத்தியங்களைச் செய்வார்கள். எ - று.

அதிகாரசத்தியாவது, முக்குணமிகையாகிய வாமை பிரமாவை யதிட்டிக்கை, சேட்டை மாயையை யதிட்டித்துக் கிருத்தியங்களைச் செய்கை.

உம்மை எண
ஏகார மீற்றசை.

இதற்கு விசுவசாரோத்தரமும் வாய்விய சங்கிதையும சுவசசநதமு மெனவறிக. (நசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சிவனுடைய வேவலாற் பிரமவிஷ்ணுக்கள கிருத்தியங்களைப பண்ணுவாகளெனபதுரைததல்.

உரைதத விததொழில்களமூனறு மூவருக்குலகமோத வரைதறொருவனுககேயாககி வைபபதிங கெனனையெனனில் - சொல்லாநினற சிருட்டி திதி சஙகாரமெனனு மிமமூனறுகிருததியமும பிரமவிஷ்ணுருததிரா மூவர்கரு முலகததார் சொல்ல,பிரமாதிகளிககி யொருவறகே மூனறுகிருத்தியமு மிவவிடததுச சொல்லுவானேனெனின,—விளாககமலததோன மாலுமேவலால் மேவினோர்கள - கமலோறபவனும்விஷ்ணுவும, [உமமையினுலுஞ சந்நியோக விசிஷடதையினுலுங காலருத்திரனும் இமமூவரும்] சரீகண்ட பரமேஸ்வரனுடைய வேவலினுலிததொழில்களைப பொருநதினபேர்கள் அஃதெங்ஙனெனின,—புரைததிகாரசததி புண்ணியனணலாலே - புண்ணியனுகிய பரமேஸ்வரனுடைய வதிகாரசததியானது, பிரமாசிருட்டிக்கவும விஷ்ணுவிரக்ஷிககவுங் காலருததிரன சங்கரிக்கவும பொருந்துகையலே,‡ அயோதஹத்தியென் ருற்போல சிவசததி யிவர்களை யதிட்டித்துசசெய்கையா லிவர்களே செய்ததெனப்பெறும். இப்பிரமாதிகளும் பதிபதார்த்தத்தி லந்தர்ப்பாவமெனவுமறிக. சிருஷ்டிகாலத்திற் ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரர்

பிரகிருதியிற் சூக்கும சிருட்டியைத் தாமுண்டாக்கித் தூலசிருட்டியாதிகளுக்குத் தம் அதிகாரசத்தியைப் பிரமாதிகளிடத்தில் வைத்து, ஸ்தூலமாயிருக்கிற சிருட்டிஸ்திதி சங்காரங்களைப் பண்ணுவிப்பர்.

‡ இருமபு சுடுகிறது.

தது-க்தம் சூக்ஷ்ம த்ருவ்ய-ஸ்ரஷ்டா — யதா ஜ்வலாஜ்வலிந: ஸ்ருஷ்டா விஸ்ருஜதி பாவஸ்தூலான் | ஸோ மந்த்ரா காலருத்ராதி விஷ்ணு ப்ரஹ்மாதி ரூபிண: ||

அல்லதூஉம், பிரமவிஷ்ணுக்கள் அதிகாரசத்திக்குத் தக்க புண்ணியத்தைப்பண்ணிப் பெற்றவர்களென்று முன்னமே சொல்லுவார்கள். அதற்கு வேதாகமங்களில் பலவிரோதமுண்டு. அஃதன்றியும் பிசகாதத்திரத்திலும் 'தேவதாருவனத்தில் நர்த்தனமாடிய தேவன்' என்பதற்கும் விரோதமாதலால் பிரமாவினிடத்திற் கிரியாசத்தி பதிந்து கருமப்பிரதானமும் ஞானப்பிரதானமுமாயிருக்கும், விஷ்ணுவினிடத்தில் ஞானக்கிரியைகள் சமானமாய்ப்பதிந்து ஞானகருமசாமியமாயிருக்கும், காலருத்திரனிடத்தில் ஞானசத்தி பதிந்து ஞானப்பிரதானமாயிருக்கும். சிவனமாயாதீதர். பிரமாசிருஷ்டித்த பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணு பாலனம் பண்ணுவர், காலருத்திரர் சங்காரம் பண்ணுவர் ஆகையாலவர்கள் சாஞ்சனராகலிற் பிரகிருதியிற் குணத்திரயத்தையதிஷ்டித்துக்கொண்டுபிரமாண்டவர்த்திகளாயிருப்பர்கள்

தது-க்தம் - ப்ரஹ்மாண்டே வர்த்திநோ ஹ்யேதே ஸாஞ்ஜநா விஷ்ணுமுக்யா: || ஸாத்விகாத்யா குணாஸ்தேஷாம் ஸர்வஸாதாரணா: | இதி.

வஸ்து பேதமில்லாதிருந்தும் ஞான தாரதம்மியத்தினும் ஸ்தான தாரதம்மியத்தினும் கிருத்திய தாரதம்மியத்தினும் பேதமாய் குருசிஷ்ய நியாயமாகவுஞ் சுவாமி பூத்ய நியாயமாகவு நடப்பது மென்றி தன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிருட்டி திதி சங்காரங்கள் பிரம விஷ்ணு காலாக்கினிருத்திர ளியாசகளுக்குச் சொல்லியிருக்க மூன்றுதொழிலுஞ், சிரீகண்டமூர்த்திக்குச் சொல்லியதென்னையெனின்? அதற்கு உத்தரமுரைக்கின்றார்.

உரைத்தவித்தொழில்கள் மூன்றும் மூவருக்குலகமோத—சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற கிருத்திய மூன்றும், பிரமவிஷ்ணு காலாக்கினிருத்திரரியாசருக்கு லகஞ்சொல்ல,—

வரைத்தொருவனுக்கேயாக்கி வைத்தது மெங்கனே யெனில் - குணமத்திய நிலையராயும், பிரகிருதி யக்கிர நிலையராயும், இராகாந்த நிலையராயுமிருக்கின்ற, ஸ்ரீகண்டமூர்த்தி யொருவருக்கே நியமித்துச் சொல்லியதேதெனில்? முறைமையிற சொல்லுவாம.

பிரகம மகாசிருஷ்டி காலத்திற் பரசிவன் சுத்தமாயையினின்றும் பொருட் பிரபஞ்சஞ் சொற்பிரபஞ்சமுமாயிருக்கும் சுத்தத்துவமஞ்சையுஞ் சுத்தாத்துவவாசிகட்குச் சிருஷ்டித்ததில் புவனங்கள் சூக்குமதேகங்கள் தூலதேகங்கள் போக்கியப்பொருள்களிவைகளைப் பொதுச்சிறப்பாசப் பணணிப் பொருத்தி, சுத்த சுத்தாசுத்த வசுத்தாத்துவ வாசிகளெல்லார்க்கு

ம் வேறுவேறு நாதமாகிய பரதேகங்களைச் சிறப்பாகப்பண்ணி
ப்பொருத்தி, அந்தப் பரதேகத்துக்குள் ளிருக்கும் பிரணவக
லா பஞ்சகரூபமாகிய சிவதத்துவ மஞ்சையு மிருக்கப் பண்ணிக்
காத்து, மஹாப்பிரளயத்தின் முற்று மவாந்தரத்துஞ் சிலதேகா
திகளையுஞ் சங்கரிப்பர்

பின்னந்த மஹாசிருட்டி காலத்திலநந்தேசுரர் அசுத்த
மாயையினின்றும் புவனங்கொத்தாயுஞ் சூக்குமதேகங்கொத்
தாயும் இருவகையா யிருக்கின்ற கலாதிபிருதிவியந்த தத்துவங்
களையுந் தூலசரீரங்களையும் போக்கியப் பொருள்களையும் பொ
துச்சிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக்காத்து, மஹாப்பிரளயத்
தின் முற்று மவாந்தரத்துஞ் சிறிது தேகங்களையும் ஸ்ரீகண்டா
தித் துவாரத்தினாலுந் தாமாயுஞ் சங்கரிப்பர்

மத்தியம சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டருத்திரர் பிர
கிருதியினின்றும் புவனாகாரங் கொத்துமாத்திரமா யிருக்கின்
ற குணாதி பிருதிவி யந்த தத்துவங்களைப் பொதுவாகப் பண்
ணிப் போக்கியப் பொருள்களைத் தூலதேகங்களைப் பொதுச்சி
றப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காத்து மத்தியமப் பிரளயத்
தில் முற்றுஞ் சங்கரிப்பர்

அவரேவலால் குணநிலையர்களா யிருக்கும் பிரமவிஷ்
ணுக்களும், பிரமாண்டத் தனைநிலையர்களாயிருக்கும் பிரமவி
ஷ்ணுக்களும், குணாதிபிருதிவியந்த புவனங்களிற்றூலதேகங்களை
யும் போக்கியப்பொருள்களையும் பொதுச்சிறப்பாகப் பண்ணிப்
பொருத்திக் காப்பார்கள் பிரதமப்பிரளயத்தில் ஸ்ரீகண்டரேவ
லாற் றமதிருப்புத்தொடங்கிச் சுவர்க்கபரியந்தஞ் சங்கரிக்குங்
காலாக்கினிருத்திரரே அவாந்தரத்தும் பிரமாண்டத்துட் டேகச
ரீரங்களோடு போக்கியப் பொருள்களைச் சங்கரிப்பர். ஆதலால்;—

புண்ணியன - பரசிவானுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தரா ய்ச் சிவனுயிருக்கு முன்சொல்லிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,—

புனைந்ததிகார சத்தி நண்ணலாலே - பரசிவனிடத்தினி னறும பரசிவனுக கொத்திருக்கும பிரகிருதிகாரிய சிருஷ்டியாதி கிர்த்தியஞ் செய்யுஞ் சாமாத்தியம பெறலாலே, அவரோவுதற் காத்தா,—

விரைக்கமலத்தோன மாலு மேவலான மேவிஞேர்கள்- காலாகனிருத்திரரோடு பிரமவிஷ்ணுகக ளியற்றுகற காத் தாககள ஆதலால், அவரொருவருககேயாகவைத்தது அதுவ னறி

புண்ணியன - ஸ்ரீம தநநதேசுரானுக்கிரகம பெற்றுப் பரி சுத்தாயச சிவனுயிருக்கும பிரமாணடத்துட் சிவலோக கை லாச மேரு சிகர நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன,

புனைந் ததிகாரசத்தி நண்ணலாலே-ஸ்ரீம தநநதேசுரரிட த்தினினறு மநநதேசுரருக கொத்திருக்கும் பிரமாண்டத்துட் பிரம விஷ்ணுமுதலோககளுக்கு நிகரஹானுக கிரகம டண்ணுஞ சாமாத்தியம பெறலாலே அவரோவுகற காத்தா

விரைக்கமலத்தோனமாலு மேவலான மேவிஞேர்கள்-பிர மாணடத் தானிலையராகிய காலாககினி ருத்திரரோடு கூடியிரு க்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களியற்றுதற காத்தாககள். அது வனறி யும,

புண்ணியன - பரசிவானுககிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தரா ய்ச சிவனுயிருக்கும் ஈசுரதத்துவ நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபர மேசுரன,

புனைத்ததிகார சத்தி நண்ணலாலே-பரசிவனிடத்தினின றும் பரசிவனுக கொத்திருக்கு மநந்தேசுரரோடுகூடி மாயா

காரிய சிருட்டியாதி கிருத்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெறா லே, அவர் ஸ்வயமாயுங் குணநிலைய பிரமாணடநிலைய விரு ஸ்ரீகண்டத்துவாரத்திலேயு மேவுதற் கர்த்தா,

விளாசகமலத்தோன மாலு மேவலான மேவினோர்கள்-கு ணதத்துள பிரமாணடத்தி னிருவகைய பிரமவிஷ்ணுக்களு மி யற்றுதற் கர்த்தாக்கள்,

இடபடி ஸ்ரீகண்டத் திரியம பிரேரகம், காலாக்கினி ருத் திரரோடு பிரம விஷ்ணு சதுட்டயம் பிரேரிடம் எனவறிக

பரசிவ னேவுதற்கர்த்தா, அநந்தேசாதிசரோடுகூட ஸ்ரீ கண்டத்திரயம் பிரமவிஷ்ணு சதுஷ்டயமெல்லா மியற்றுதற் கர்த்தாவாயிருக்கும்

* இவ்விடத்து ஞானப்பிரகாசர் ருகூ-ருஎ-வது செய்யு ட்களை வைத்து,ருசு-ருஞ-வது செய்யுட்களை ருகூ-ருஎ-வதாக அமைத்து உரைபாடம் கூறியிருக்கின்றனா அது சிருஷ்டியா திகளைக் கூறி அதனகாரண முணாத்தவேண்டு மெனபதுபோ லும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

அயனமாலிருவரும், புண்ணிய விசேடத்தான முதல்வனு டைய அதிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற்றுடையாரன்றி அத் தொழிற்குச் சுதந்திரரல்லராகலான, முத்தொழிலுஞ் செய்தற் குறிய சுதந்திரமீறுமாகி யொருவனுக்கேயுண்டெனபதாம்

நல்வினைக்கண் வாழ்நாளின்மாலயனுகி" என்றார் புடை நூலாசிரியரும். வேதம் புராணம்இதிகாச முதலியவற்றிற்கும்

இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரக முதலிய வற்றுட் காண்க.

வரைந்து வரைந்தென வலித்தது.

புரைத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

புரைத்தல் உயர்தல்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலும் பஞ்சராத்திரி இந்த மூன்றுதொழிலும் பிரம்மா விட்டுணு உருத்திரன் என்கிற மூன்றுபேர்க்கு முள்ளதென்று பெரியோர்கள் சொல்ல, சிவ னொருவனுமே செய்வானென்று சொல்லுவானேனென்றுசொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

உரைத்தவித் தொழில்கள் மூன்று மூவருக் குலகமோத - சொல்லப்பட்ட வித்தக் கிருத்தியங்கள் மூன்றும் பிரமமாவுக் கும் விட்டுணுவுக்கும் உருத்திரனுக்கும் உள்ளதென்று ஞாதாக் கள் சொல்ல,—வரைந்தொருவனுக்கேயாக்கி வைப்பதிங்கெனை னென்னில் - இந்த மூன்று தொழிலுஞ் சிவனொருவனுக்குமே யுள்ளதென்று நீ நியமித்துச் சொன்னதெப்படியென்று சொல்லுகிறாயாகில், சிருட்டித்தி யிரண்டும் பிரம விட்டுணுக்களு க்குச் சிவன் கற்பித்த வதிகாரமாகையால், மூன்று தொழிலுஞ் சிவனுக்கேயுள்ளது அதெங்ஙனே யென்னில்,—விரைக்கமலத் தோன்மாலும் மேவலானமேவினோர்களபுரைத்ததிகாரசத்திபு

ண்ணிய வண்ணலாலே- மணம்பொருந்தின தாமரைப் பூவிலே
இருக்கும் பிரமாவும் விட்டுணுவுங் கர்த்தாவினுடைய வேவலி
னாலே தந்தாங் கிருத்தியங்களைச் செய்கிற வர்கள், பொருந்த
ப்பட்ட புவனங்களிலுண்டான ஆஞ்ஞாசத்திகளை அநாதியே
தம்பிரானார் பொருந்தி நின்று அவரவர் கிருத்தியங்களைச் செய்
விக்கையினாலே, அவர்களுக்கு ஒரு முதன்மையில்லை, சிவனுக்
கே யெல்லா முதன்மையும்

வரைந்தொருவனுக்கே யாக்கியென்பதற்குப் பிரமாணம்
திருவாசகம் -சதகம் "ஆயனான்மறையவனு நீயேயாத லறிந்து
யா னிப்பாவரினுங் கடையனாய, நாயினேனுதலையு நோக்கிக்கண்
டு நாதனே நானுனக்கோ ரன்பனென்பே, னாயினேனாதலாலா
ண்டுகொண்டா யடியார்தாமில்லையே யன்றிமற்றோர், பேயனே
னிதுதானும் பெருமையன்றே யெம்பெருமா னென்சொல்லிப்
பேசுகேனே" என்றும், பரபட்சம் நாரணனயனையீன்று மய
னும் நாரணனையீன்றுங், காரணமொருவருக்கங் கொருவர்தா
மிருவருக்கும், வாரணமுரித்தவனாற் காரணமென்றுமன்றத்,
தாரணை முனைக்கும்பக்கத் தவர்களு மடைந்தாரன்றே." என
னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பாஞ - மறு, எ - செ.

"விளக்கமலத்தோன் மாலு மேவலாம்மேவினோர்கள்,
ரபுரைத்தக்காரசத்திபுண்ணியனண்ணலாலே" என்பதற்குப் பி
ரமாணம் திருப்பாட்டு "பாராழிவட்டம் பகையால் நலிந்தா
ட்டவாடி, பேராழியான திடர்கண்டருள் செய்தவாபேணி, நீ
ராழிவிட்டேற நெஞ்சிடங்கொண்டவர்க்குப், போராழியீந்தபு
கழும் புகழுற்றதன்றே" என்றும், திருவாசகம் -சதகம். சாவமுன
னட்டக்கன் வேள்வித்தகர்தின்றுநஞ்சமஞ்சி, யாவவென்றாவெ

ன் றவிதாவிடேம் மவரவர்க்கே, மூவரொன்றே யெம்பிரானொடு மெண்ணி விண்ணாண்டு மண்மேற், றேவரென்றேயிறுமாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே." என்றும், திருத்தோணோக்கம். "பங்கய மாயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத், தங்கண்ணிடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுஞ், சங்கரனெம்பிரான சக்கரமாற் கருளியவா, றெங்கும்பரவிநாந் தோணோக்க மாடாமோ" என்றும், திருச்சாழல் "சலமுடையசலந்தரன்ற னுடறடிந்தநல்லாழி, நலமுடையநாரணற்க னறருளியவாறென்னேடி, நலமுடைய நாரணனற னயனமிடந்தரனடிக்கீழலராகவிடவாழி யருளினன்காண்சாழலோ." என்றும், பரபட்சம், "சீவன்கள் சன்னம்போலச் சிலவுரு ஒன்றில் நிற்றல், தேவென்றே யுலகங்காக்கச் சுவேச்சையால் சனித்தானென்னில், பூவனின் படைக்கமாட்டா தாளடிபோற்றவேதக், கோவந்தமுகத்திற்சென்றிச் சிருட்டியைக்கொடுத்தல்கூறும்," என்றும், வானங்கீழ்மண்ணுமெல்லாமாயனே கத்தாவென்பாய், தானஞ்சுசலந்தரனற னுடல்கிழித்த சக்கரத்தை, யானஞ்சுமாறுவானபாற் பெற்றுலகளித்த வார்த்தை, தானெங்குமாகுமெல்லாஞ் சங்கரன் காப்பேயாகும்," என்றும், "அஞ்சியனரிதாமேருட வசுரனைக்குமாரனாலே, தஞ்சிவித்தொருபெண்ணாலே தாருகனுடற்றுணிபித்த, தஞ்சிட்டப்புரந்தீயூட்டிச் சலந்தரனுடல்கிழித்தோச், நஞ்சினை யுண்டுமன்றே நாயகனுலகங்காத்தான்." என்னுமற்றுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பாசு - மறு, சூ - கூ - உஉ - செ

இதனாற் சொல்லியது சருவசிருட்டியில் மூன்றுதொழிலும் சிவனே செய்வனென்றும், பிரம விட்டுணுக்களுடைய சிருட்டியுந் திதியுஞ் சிவன்கொடுக்க வவர்கள் செய்வார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உரைத்த இத்தொழில்களுமூன்றும் - சொல்லப்படுமிம்மூத்தொழில்களும்;—மூவருக்குலகமோத - மூன்றுகடவுளுமியற்றுமென வுலகரு சொல்லாநிற்பவும்,—வரைத்தொருவனுக்கேயாகச்சிவைத்ததிங்கென்னையெனில்- வரையறுத்தொருகடவுளுக்கேமுத்தொழிலுஞ் சுதந்தரமென்பதென்னையெனில்?--விரைக்கமலத்தோனமாலும்-வாசனைபொருந்திய கமலத்தினகணுள்ளோனாகிய அயனு மாலுமாகிய இருவரும்,—புண்ணிய நன்மையாலே - புண்ணிய விசேடத்தான,—புரைத்ததிகாரசத்தி - முதல்வனுடைய உயர்ந்த அதிகாரசத்தி,—ஏவலான மேவினோர்கள் - அவனதேவலாற் பெற்றுடையாரன்றிச் சுதந்திரரல்லா ஆகலான் முத்தொழிலும் செய்தற்குரிய சுதந்திர மிறுமாகி ஒருவனுக்கேயுள்ளதென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

இறுதியாங் காலந்தன்னி லொருவனே யிருவருந்த, முறுதியி னின்றபோனி லுறுதிதா னுண்டாகாதா, மறுதியி லரனேயெல்லா மழித்தலா லவனுளின்றும், பெறுதுநா மாக்கநோக்கம் பேரதி காரணத்தாலே. (கரு)

(இ-ள்) இறுதி யாங் கால ந் தன வி லொருவனே எல்லாரு மொடுங்கிய சங்காரகாலத்திலே சிவனொருவனுமே யுளான்.

இருவருந் தமுறுதியி னின்றுசொனைவில். — உம்முடைய சிவனைப்போல விவ்விருவருங் காத்தாவாய்ச் சங்காரப்படார்களோ வெனில் ?

இறுதிதானுண்டாகாதாம — அப்பொழுது ப்ரகிருதி மட்டு மழிகிற முக்கினசங்காரமும, மாயைமட்டு மழிகிற மத்திமசங்காரமும, நாதமட்டுமழிகிற மகாசங்காரமுமாக இவை மூவிதமான சங்காரமுண்டாகமாட்டாது;

அறுதியிலரனேயெல்லா மழித்தலால். — இம மூவிதமான சங்காரத்தையுஞ் சிவனே சங்கரிக்கையாம்

அவனுவினைமைபெறுதனாமாக்க நோக்கமபோதி கரணத்தாலே. — அந்தக் கர்த்தாதானே மேலுஞ் சிருட்டியுந் திதியு மவ்விருவரையு மதிட்டித்துக் கொண்டு கிருத்தியங்களை யுண்டாககாநிற்பன. எ - று

அதிகரண மெனபதறு லதிட்டித்து நடத்துவனென்ன வறிக

இதற்குச சுவாயம்புவத்திலும காந்தபுராணத்திலுங் காண்க. (கரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

இதுவுமது

இறுதியாங்காலந்தன்னி லொருவனே - மஹாப்பிரளயத்திற் பரமேஸ்வர னொருவனே நிற்பன. [ஏகாரத்தினுற் பிரம

விஷ்ணுக்களு முபசம்மாரத்தைப் பொருந்தவர்கள்,]—இருவ ருந்தம முத்தியின்றியொழிவி லிறுதிதானுண்டாகாதாம் - பிரமாவும் விஷ்ணுவுந் தங்கள் பலத்தினலழியாம லின்றுர்களெனனில், சிருஷ்டி திதி நிமித்தமா யுண்டானபேர் நிற்கி லச்சிருஷ்டியுந் திதியுமாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சம்மாரப்படாது. ஆகையாலம்மூர்த்திகளு முபசம்மாரப்படும். சிருட்டிதிதி கர்த்தாக்களு முபசம்மாரப்படுகையால் மேல் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியமின்றிப் பிரபஞ்சஞ் சூனியமாமெனின்?—அநாதியிலரனேயெல்லா மழித்தலா லவனு லினமெனப்பெறுந்நாமாகக்கேநாகம்பேரதிகரணத்தானே - தனக்கேறி லாதவானே சிருஷ்டி திதி கர்த்தாக்களையும் பிரபஞ்சத்தை யுஞ் சம்மாரித்து நிற்கையாலும், புனர்ச்சிருஷ்டியுண்டென்று கேட்கப்படுகையினுலும், பாரிசேஷப்பிரமாணத்தினு லவ்வரனே சூக்கும சிருஷ்டியையுண்டாக்கி ஸ்தூல கிருத்தியத்திற்குப பிரமாதிமூர்த்திக திரயங்களையு முண்டாக்கி யம்மூர்த்திகளி லதுப்பிரவிஷ்டரா யக்கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவர். ஆகையாற் றடையற்ற விச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடைய பரமேஸ்வரனு லானமாக்களெல்லா முற்பத்தியாதி தருமங்களைப் பெறுவர்கள் நாமெனையால் சகலமொன நிதன பொருள்.

[illegible]

இம்மூன்று விருத்தமும் பாஞ்சராத்திமத நிராகரணம், அம்மதத்தின விஸ்தாரம பரபக்ஷத்திற் சொல்லினோம கண்டு, கொள்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகையால் மகாப்பிரளயத்தில் பரசிவமொன்றுமே பதிக ளுக்குட பாரிசேஷிகருமென்று படிக்கின்றார்.

இறுதியான காலந்தனனில-மகாமபிரளயத்தில்,—

ஒருவனே - பரசிவனொருவரோ, பதிகளிற் பாரிசேடித்து நிற்பார்,—

இருவரும் தாமுறுதியி னின்றொனனில் - பிரம விஷ்ணுக்களிருவரும், (தாமெனபது பவுராணிகமதப் பழக்கத்திற் படித்தது,) சிவசாஸ்திரீயத்திற்கு அநந்தாதி அதிகாரகாத்தாக்களிருவருந்தமதுகிருத்தியங்களோ டிருந்தாராகளாகில்,—

இறுதிதானுண்டாகாதாம்-மகாமபிரளயம் வாராதாகும. ஆதலால்,—

அறுதியில் - அத்திதிகால முடிவில்,—

அரனே-பரசிவனே,

எல்லா மழித்தலால் - சிவதத்துவமுதற் பிருதிவி தத்துவ பரியந்தம் பிரபஞ்சமுற்றுஞ் சங்கரிபித்துச சங்கரித்தலால்,—

அவனால் - அநதப்பரசிவனால்,—

போதி காணத்தாலே-"அதபத்யுரதிஷடாகம்" என்று ஸ்ரீ மன் மதங்காகமவசனத்தால் தாகான மியத்தினால் அந்தப்பர சிவனுக்குப்பெரிதா மிருப்பாருஞ் சததிகாணத்தினாலே தானே.

திரும்பவெடுத்துக்கூட்டுக.

பேரதிகரணத்தாலே-பேரதிகரணத்தினின்றுமென (வேற்றுமைமாறுக) "நித்யாதிஷ்டேயரூபிணி" என்று பவுஷ்கரவசனத்தினாற் பரிக்கிரக சத்தியாதலா லநதப் பரசிவனுக்குப் பெரிதாமிருப்பாகுஞ் சுத்தமாயையினின்று சிவத்தத்துவ மனுக்குமம்

இன்றும்-இனிமேலும்,—

ஆக்கநோக்கம் பெறுதும்—சிருட்டி திதிகளைக் காண்போம்

திரும்ப வெடுத்துக்கூட்டுக.

பேரதிகாரணத்தாலே - பரிக்கிரகசத்தியினால் அந்தப் பரசிவனுக்குப் பெரிதாயிருப்பாகு மியற்றுதற் காரத்தாவாகும் அநந்தேசுரனாலேதான.

திரும்பவெடுத்துக் கூட்டுக

பேரதிகரணத்தாலே - தாதானமியத்தினாலந்த வநந்தேசுரருக்குப் பெரிதாமிருப்பாகு மந்தவநந்தேசுரசத்தி கரணத்தினாலேதான

திரும்பவெடுத்துக்கூட்டுக

பேரதிகரணத்தாலே-(பேரதிகாரணத்தினின்றுமென வேற்றுமை மாறுக) பரிக்கிரகசத்தியினால் அநந்தவனந்தேசுரருக்குப்பெரிதாமிருப்பாகும அசுத்தமாயையினின்றுந் தானேகாலதத்துவமாதியாய்ப் பிருதிவி தத்துவமந்தமாகுந் தத்துவங்களுக்கு,—

இன்றும்,—

ஆக்கநோக்கம் பெறுதும்-திரும்பச் சிருட்டி ஸ்திதிகளைக் காண்பாம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சங்காரகாலத்தில் ஏனையிருவருந் தத்த மாற்றலோடு நிலை பெறுவாராயின உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான், அக்காலத்து அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றாம். அல்லதூஉம், சங்காரகடவுளெனப்படுவோன், சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன். அப்பெற்றியனாகிய சங்காரகடவுளின் வேறு சங்கரிப்பாரில்லை யாகலான் முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சிநிற்றல் பெறப்படுதலானும், ஒடுங்கியவுலகங்கட்குப் பெரியதோராதாரம் அவனேயாகலானும், ஒடுங்கியவுலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கும் நிறுத்துதற்கும் அவனேயுரியனென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

அறுதியிலரனென்னும் பெயருடையானும் ஓரேதுக் கூறியவாறு.

இன்னும் மீளவும்.

ஆதாரம் அதிகாரமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

பேரதிகரணமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகாரமாதலுண்மையின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பௌராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுஞ் சடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிகரித்தவாறுமாயிற்று.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

சிருட்டிகாலத்துக்குப் பிரமாவும் திதிகாலத்துக்கு விஷ்ணுவும சங்காரகாலத்துக்கு உருத்திரனுமாகத் தந்தாங் கிருத்தியங்களைச் செய்கிறது கண்டிருக்கச்செய்தே, மூன்று காலத்துக்குஞ் சங்கார கர்த்தாவேயுள்ள தியாவகனங் காணப்பட்டதென்ற பாருசராதந்திரியை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

இறுதியாங்காலந்தனனி லொருவனே - சங்காரகாலத்தனில் சிவன ஒருவனுமேயுள்ளன. காரகிறவனிருக்கக் காவலழிபுமோ! ஆகையாலே,—இருவருந் தம் முறுதியாய் நின்றாரெனில் - அந்தச் சங்காரகாலத்திலும பிரமம விஷ்ணுக்க ளிருவருந் தங்கள பலத்திலேலே அழியாமல் நிரபாரகவொன்று நீசொல்லில்,—இறுகிதானுண்டாகாதாம - சஙகாரமெனகிற கிருத்திய முண்டாகிறது நோரகவில்லைபாம ஆகையா லவர்களையும் அவாகள் கிருத்தியஙகளையு ம அழிபண. கிருத்தியங்களை யழியாமற் கிருத்திய கர்த்தாககளையு மழிததால்,மேல கிருத்தியமுணடாம்படி யெப்படி யெனில்,—அறுதியிலர னேயெல்லா மழித்தலா லவனுவினனம் பெறுகு நாமாக்கம நோக்கம் - அந்தச் சங்காரகாலத்தில் சிவனே சருவத்தையும் சங்கரிக்கையினாலே அந்தச சிவனாலே மேலும் சிருட்டி திதியும் நாமெல்லாரும் பெறததகக துண்டாம். சங்காரகர்த்தாவாலே சங்காரமொழியச் சிருட்டி திதியுண்டாம்படி எப்படியெனனில்,—பேரதிகரணத்தாலே - இந்தக் கிருத்தியங்களைக் கொடுக்கத்தக்க மேலான வதிகார சத்திகளைத் தனககு கருவிகளாக வுடையவனாகையிலேலே.

இதற்குப் பிரமாணம் முனனின்ற திருவிருத்தத்துக்கிட்டபிரமாணஙகளைக கணடுகொளக.

இதனாற் சொல்லியது சஙகாரகாலத்திற் பிரம விஷ்ணுக்களையு மவர்களுடைய கிருத்தியங்களையு மழித்துத் தானொருவனுமேயாய் நிற்பனெனறும, சிருஷ்டிகாலத்திலே அவர்களையும் அவர்கள் தொழில்களையு முண்டாக்குவ னெனறும, திதிகாலத்தி லவர்களுடைய வதிகாரத்தையுஞ் சஙகாரகர்த்தாவே கொடுப்பானெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இறுதியாங்காலந்தனனில்-சங்காரகாலத்தில்,—இருவருக்கம்முறுதியி னின்றொன்னில்-ஏனையிருவரும் கருத்தமாற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின,—இறுதிகா ணுண்டாகாதாம - உலகஞ் சங்காரமாத லின்மையா னககாலத தவவிருவருஞ் முனரல்லவெனபது பெற்றும்,—அறுதியி லரனே எல்லாமழித்தலான-அல்லதுவுஞ் சங்காரக கடவுள எனபபடுவோன சிலவறறையொழித்துச் சஙகரிப்பானல்லன அப்பெற்றியனுகிய சஙகாரககடவுளே வேறு சஙகரிப்பாரிலலாகலானமுழுதுஞ் சஙகரித்தவழி,—ஒருவனே-அவனொருவனே எஞ்சிநிற்றல் பெறப்படுதலானும,—பேரதிகரணத்தாலே - ஒடுங்கிய உலகங்கட்குப் பெரியதோராதாரமவனே யாகலானும,—ஆககநோக்க மவனுளினும் பெறுதும்-ஒடுங்கிய உலகததை மீளத் தோற்றுதற்கு நிறுத்துதற்கு மவனே யுரியனெனபது தானேபோதருமெனபதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும பவுராணிகர்மதப்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே யாகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனுனே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களை ப் பரிகரித்தவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தத்தொழில்க ளென்னபயனைக்கருதிச் செய்கிறு ரென்றவனை நோக்கி யுணர்த்துகிருர்

சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணந் தோற்றவெனின், முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலு மாமுயிர்கள், மன்னிய புத்திமுத்தி வழங்கவு மருளான் முனனே, துன்னிய மலங்களெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே. (௬௯)

(இ-ள்) சொன்னவித்தொழில்களென்னகாரணந் தோறவெனின் — இக்கிருத்தியங்கள் கர்த்தாவானவனுடைய க்ருகைகருக் காரணமெனனென்று நீசொல்லில்

முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமாம் — அந்தக்கர்த்தா வொருப்ரயோசனத்தைக் கருதிச்செய்யாதபடியாலே யவனது லீலையென்று சொல்லப்படும்.

இவ்விளையாட்டுச் சிறுபிள்ளைகளாடல்போலப் பலத்தைக்கொடாதோவெனவில்?

உயிர்கள் மன்னிய புத்திமுத்தி வழங்கவு மருளான் முனனே — அவனதருளா லான்மாக்களுக்கு நிலைபெற்ற பராபரபோகங்களைப் புசித்தத் தொலைத்தற்பொருட்டும், அநாதியே செறிந்துநின்ற மலங்களை யொழிக்கையின் பொருட்டும்,

துன்னிய மலங்க   மோட்சத்தை யடைவிக்கைக்குக் காரண
ளெல்லாந் து   மெனறுஞ் சொல்லலாகும். எ - று.
டைப்பதுஞ்சொ
ல்லலாமே

இதறகுச் சுவாயம்புவ மெனவறிக.   (௩௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிருட்டியாதி சூக்ஷமகிருததியங்கட் கேதுகூறல்.

சொனனவித தொழில்க ளெனனகாரணந தோற்றவெண
வில் - கிழசசொல்லிப்போநத சிருட்டியாதிபஞ்சகிருததியத
தையும் பண்ணுவதான கிரியை நிராவிகாரியான சிவனுடைய
சததிததுவாரா வுணடாகவேண்டிய வேதுவேதெனின,—மண
னிபவுயிாக கருளாற்புததிமுததிவழங்கவும -அநாதியே யாண
வாதிபாசஙகளைப் பொருநதிக் துககிககிற வான்மாககளுக்குக்
கருணையினுன மாயையினி னறுங் கலாதிகளையுணடாக்கி யாண
வசததிகளை பேகதேசநீககிப் போகததையு மாணவமாயைக
ளையுஞ சாவாணமருநீககி யதனுன மோக்ஷததையுங கொடுப்
பது, (உபமை யெண்ணுமை) ஆகிறக்ர்ததாவுககுப் பிரயாசமுண்
டாமெனின? இல்லையெனபதற்காக,—முனனவனவிளையாட்
டெனறு மொழிதலுமாம் - மூனறுபொருளகளுககுள் முநதி
னபொருளாகிய பதியினுடைய லீலாமாததிர மெனறு சொல்
லலுமாம் (சொல்லலுமாமெனறது சநநிதி மாததிரத்திற் கிருத்தி
ய முணடாமெனபது கருதது) நிததியமாகிய வாணவமாயைக
ளிற் சததிசமுகங்களைச சிருட்டிகாலததி லுணடாக்கிச சங்
காரகாலத்தி லொடுக்குவ ரென்று கீழ்ச்சொல்லிப போந்து,
இவ்விடத்துக காரணங்களை நீக்குவ தென்ற தெவ்வாறெ
னின?—ஆங்கேதுன்னிய மலங்களெல்லாந துடைப்பதுஞ் சொ

ல்லலாமே - அச்சத்திகளை நீக்கினதுபோல வநாதியே யான்மா வை நெருங்கியிருக்கிற வாணவமாயைகளையும் வகையற நீக்கு வர்.

தடைப்பதும் எனறவும்மையாற் பக்குவான மாக்களிடத்திற் பாசங்களையெல்லா நீக்கியு மபக்குவானமாக்களிடத்திற் பாசங்க ணிற்கையாற் பாசங்களுடைய நித்தியமுங் கெடா தெனபது கருத்து. அல்லது ஏகமுத்தியிற் சர்வமுத்திப்பிரசங்கம வரும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிருட்டி முதலியகிருத்தியமேதுநிமித்தம் மியற்றுவதென் னப் பலம இரண்டு நிருத்தத்தா லிசைக்கின்றார்.

தோற்ற வென்னகாரணமெனறு கூட்டுக.

விளையாட்டெனபது சிலாகருத்து.

இது வெளி—பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சங்காரககடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுத லிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம் யாதெனில், "காத்தும படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" எனபது முதலிய திருவாக்குகள் பற்றி ஒருசாரார், அத்தொழிற்குக் காரணம் விளையாடற் கருத்தெனபர். ஒருசாரார், "ஐயாநீ யாட்கொண்டருளும் விளையாட்டி, னுய்வார்களுய்யும் வகையெல்லா முய்க் தொழிந்தோம்," எனபது முதலிய திருவாக்குகள்பற்றி. விளை

யாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ் சுமத்தல் சாத்தனுக்கு வி னையாட்டெனபதுபோல, அதனை யெளிதிற்செயப்படுதலை நோக்கியேயாகலின அகசருநதும் உயிாகட்குப் பெத்தகால ததுச் சுவர்ககாதி போகமும பதமுததிசளும, முததிகாலதது வீடுபேறுங் கொடுததற்பயததெனபா அவ்விரண்டுந தம்முன் முரணுமையான் உயிாகண்மேற்சென்ற கருணையே ஆண்டைக் குக் காரணமெனபதாம.

மொழிதலுமெனனும்மமை எதிரது தழீஇயது.

ஏனைய எண்ணும்மை

வழங்கவுமெனனும்மமையோடு இயைதற்கேற்பத் துடை ப்பதாகவுமென ஆககச்சொல் வருவிதது ரைகக

அருளாலெனபதனை மேலும்கூட்டுக.

காரணமெனனையெனக கடாயினூர்க்குப் பயன்கூறிவிடுத் தல் செடபுவழுவாம் போலுமெனின, ஆகாது; அருளாலென் வே வழங்கவுமதுடைப்பவும வைத்த அவவருள் காரணமெனப து தாற்பரியமாகலின. அற்றுயினும அநுக்கிரகமொழித தொழி ந்ததொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புகளிற் படுத்தத துயருறு த்துவனவாகலின, அவற்றைச செய்வது அருளாமா றியாங்ஙு னமெனின? அதற்கனறே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்தத் தொழில்களை என்ன பயனைக்கருதிச் செய்கிறூர் உம்முடைய கர்த்தாவென்று புத்தன்சொல்ல, அவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறூர்.

சொன்னவித தொழில்களென்ன காரணத்தோற்றவெ னனில் முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமாம் - அந்தக் கர்த்தாவினுடைய திருவிளையாட்டென்று சொல்லுமாம். ஆயினுமமுடைய கர்த்தாப் பாலரையப்போலப் பயனற்ற காரியஞ் செய்வானேயெனனில்? கர்த்தா அப்படிப் பயனற்ற காரியஞ் செய்யான். அதெங்ஙனேயெனனில்?—உயிர்க்கு மனாதிப் புத்தி முத்தி வழங்கவு மருளால் முன்னே தனாதிய மலங்களெல்லாம் துடைப்பதென்று சொல்லலாமே - தன்னுடைய காருண்ணியத்திருவலே ஆன்மாக்களுக்கு நிலைபெற்ற போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கைக்கும், இதுவுமன்றி அநாதியே சகசமாயிருக்கிற மலங்களைப் போக்குகைக்கும் காரணமாகச் செய்தானென்று சொல்லலாம், பெரியோர்க ளப்படிச் சொல்லப்படுகையால்.

முன்னவன் விளையாட்டென்றது இந்தத் தொழில்களைச் செய்யுமிடத்துப் பாரமற்ற நெளிதாகச் செய்தனென்று கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் திருவெம்பாவை "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்குமுகே னென்னக், கையாற் குடைந்து குடைந்துன்கழல்பாடி, ஐயாவழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காணா ரழல்போற், செய்யாவெண்ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல், மையார்தடங்கண் மடந்தைமணவாளா, ஐயாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டில், உய்வார்களுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம், எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்" என்றும் "ஆர்த்தபிறவித் துயர்கெட நாமார்த்தாடுந், தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங், கூத்தனிவ்வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங், காத்தும் படைத்துங் கரந்தும்விளையாடி, வார்த்தையும்பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக, ளார்ப்பரவஞ்செய்ய வணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப், பூத்திகழும்

பொய்கைக் குடைந்துடையானபொற்பாதம், மேத்தியிருஞ்சுனைநீ ராடேலோரெம்பாவாய்," என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லிய கர்த்தா தனது காருணியத்தினாலே ஆன்மாக்களை இரட்சிக்கை காரணமாக பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்தானென்றும்; இது செய்யுமிடத்துப் பாரமறநின்று செய்தானென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சொன்னவித் தொழில்கள் - சங்காரக்கடவு ளின்பானென் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களை,—தோற்றக்காரண மெனின்-செய்தற்குக் காரணமியாதெனின்,—முன்னவனைவிளையாட்டென்று மொழிதலுமாம் "காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குகளபற்றி,(விளையாட்டென்பது ஐங்கலப்பாரஞ்சுமத்தல் சாதகனுக்கு விளையாட் டென்பதுபோல) அத்துணை எளிதிற் செய்யப்படுதலை நோக்கியே யாகலின் அக்கருத்தும்,—உயிர்க்குமுனமே - உயிர்கட்கு பெத்தகாலத்து,—மன்னிய புத்திமுத்தி- தங்குதற்கேதுவாகிய சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும்,—துன்னிய மலங்களெல்லா மருளாற றுடைப்பதும் - முத்திகாலத்துள் பொருந்திய மும்மலங்களு மருளாற் நீங்குதலாகிய வீடுபேறுதல்,—வழங்கவும் - கொடுத்தற்பொருட்டென்பர்,—அருளாற் சொல்லலாமே - அவவிரண்டுந் தம்முன் முரணுமையா னுயிர்கண்மேற் சென்ற கருணையே யாண்டைக்குக் காரண மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவன்செய்யும் பஞ்சகிருத்தியமு மான்மாக்க ளுக் கனுக்கிரகமென வுணர்த்துகின்றார்.

அழிப்பிளைப் பாற்றலாக்க மவ்வவர் கன்மமெல் லாங், கழித்திட நுகரச்செய்யப்பகை காப்பது கன்மவொ ப்பிற், றெழித்திட மலங்களெல்லா மறைப்பருட் செய் திதானும், பழிப்பொழி பந்தம்வீடு பார்த்திடி னரு ளேயெல்லாம். (கஎ)

(இ - ள்.) அழிப் பிளைப் பா ற்றல் — சங்காரமாவது, சுத்தாசுத்தமாகிய மா யையிற் காரியங்களைத் தத்தங் காரணங்க ளிலொடுக்கி ஜநநமரணப்பட்டுத் திரியாம லான்மாக்களை யிளைப்பாற்றுகை.

அஃதெங்ஙனமெனின்? பகலெல்லாம் வேலைசெய் திளைத் தவ னிராத்திரி நித்திரைசெய் திளைப்பாறுமாறுபோல.

ஆக்க மவ்வவ ர் கன்மமெல்லா ங் கழித்திட — சிருஷ்டியாவது, ஒடுங்கியிருக்கிற கருவிக ளையு மநந்தவான்மாக்களையுங் கூட்டி யவரவ ர் கன்மங்களை யநுபவிக்க, அவ்வவர் யோ னிகடோறும் புகுவித்துழன்று திரிகை.

நுகரச்செய் கை காப்பது — திதியாவது, அந்தக்கன்மபலங்களை யேரு மற் குறையாமற் றத்தம் விடயங்களைப் பொருந்திப் புசித்துத் தொலைக்கை.

கன்மவொப்பி ற் றெழித்திட மலங்களெல்லா மறைப்பு — திரோபாவமாவது, கன்ம சாமிய மான் மாக்களுக்குப் பிறந்தகாலத்தும் பரிபாக மான மலங்களினது கிரியத்தைத் தடுத்தல்.

அருள் செய்தி அநுக்கிரகமாவது, ஆன்மாக்களுக்காணவ தானும் பழிப் முதலிய குற்றத்தைப் போக்கி ஞானத்தை பொழி பந்தமகி க்கொடுத்து வீட்டை யடைவிப்பிக்கை ு

பார்த்திடின இந்தப்பிரபஞ்ச கிருத்தியங்களும் விசாருளேயெல்லாம். ரிக்கி லநுக்கிரகத்தின பொருட்டாம். எ-று.

இதற்குச் சுவாயம்புவமும் மிருகேந்திரமு மெனவறிக. (௩எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபையினுற கிருத்யங்களைப் பண்ணுவரென்றதெங்ஙனம், சமஹாரமும் மறைபபுங் கிருபையோவெனின? அதுவு மாமெனறு கூறல்.

ஆக்க மவவவர்கன்மெல்லாங் கழித்திட-சிருஷடியில் தனுகரணுதிகளை யுண்டாக்குவது அவ்வானமாககள் பண்ணிய கனமமெல்லாம் புசிததுத் தொலைப்பதறகு,--காததிடல் நுகரச்செய்தல்-ஸ்திதிபண்ணுவ தவ்வககனமங்களைப் புசிபபிககிறதற்கு,—அழிப்பிளைப்பாற்றல்-சங்கரிப்பது சநந மரணத்திளுற் சகலாவஸ்தையிலுண்டாகிய விளைப்புநீங்கத் தததுவங்களெல்லாமொடுக்கி யானமாக்ககளைக் கேவலாவஸ்தையிற கிடத்துகின்றது,—

தஉ-கூ௦ ஐ௫ெ௦ெஉ ௫ — ஹொமஹாய நஊாசஷிவ௨ கூ௫ஹாகாரணஸ௦ஹ௫ யமூ தவஹா௺கஊாகஃ விஹ௫ஊ யாவதிஷெத ॥ ஹவிநா௦ ஹயவிஷாநாப ஸ வ௨ ஹ௵ தஹி௦தாயதஃ ॥ ஹாவாவஹாநஊாஹாஹெ௫கி.

மறைப்புக் கன்ம வொப்பின் மலங்கலெல்லாக் தெழிந்திட-திரோதானம் பண்ணுகிறது கன்மசாம்மியத்தின் மல

ங்க ளெல்லாவற்றையு நீக்குவதாகையாற் கன்மசாம்ய மாமல
ளவுங் கன்மபலத்திலே ஷேடபுதத்வாராமற் புசிப்பிக்கும்படி
களுக் கன்மசாம்ய மானபொழு தத்திரோதான சத்தியே யநு
க்கிரக சத்தியாம்;—

தது³க்தம் தத்ரைவ — பரிணாமயதீ தாஸ்²யா
ய ஜம் காகவித்³விஷா | யமிஹாக்ஷீண நாயமேத்³ தநாநு
க்³ராஹிகாவ்ருத்தஜக்ஷி.

அருள்-அநுக்கிரகம் பண்ணுகிறது ஆன்மாவுக் குபாதியாயு
ள்ள வாணவாதி பாசபந்த நிவிர்த்தித்துவாரா ஸ்வஸ்வரூபமா
ன சச்சிதானந்தாபிவியக்தியாக்குவது,—பழி-பொழி-ஆகையா
ற சங்காரம்பண்ணுகிறது தாமதகுணமென்றும், மறைக்கிறதுவ
ஞ்சனமென்றும், பஞ்சராத்திரி சிவதூஷணஞ் சொல்லுகின்ற
தைத் தவிர்,—பார்த்திடிற் பந்தமவீடெல்லாச் செய்திதானு ம
ருளே-விசாரிக்குங் காலத்துக் கலாதி தத்துவங்களினாலான
மாசுகளைப பந்திக்கிறது மக்கலாதிபந்தத்தைச் சங்காரகாலத்
தில் விடுவிப்பதுங் கிருபையினாற்செய்யுங் கிருத்தியமென் றித
னபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—— 0 ——

அழிப்பு - சங்கரித்தல்,—இளைப்பாற்றல் - பூமியின் கண்
ணே சரீரேந்திரியங்களோடே சநநமரணங்களிற்கூடுதல் பிரி
தல், சுவர்க்கநரகபூமிகளிற் போதல் வருதல் முதற்றொழிற்க
ளான வருத்தோய்வுதீர்த்தல், சத்திகுன்றிய மாயைக்குத் திரு
ம்பச் சாமர்த்திய முண்டாக்கலுமாம், கன்மபாக நிமித்தமு

மாம்.—ஆக்கம்-இரும்பச்சிருட்டித்தல்;—அவ்வவர் கன்மமெல்லாங்கழித்திட - பிரளயத்திற் பக்குவப்பட்ட அவரவர கன்மங்கள் முற்றும் மலபரிபாகத்திற்கு நிமித்தமாய்ப் புசிப்பித்துத் தொலைக்க,—காப்பது - திதிசெய்வது;—நுகரச்செய்கை- கன்மபலத்தைப் புசிப்பித்தல்,— மறைப்பருள செய்தி தானும் - மலபாகம் வருமபொருட்டுக் கனமபலபோக்கியப் பொருள்களிலமிழ்த்துதலாகிய திரோபாவகிருத்தியமும், தீக்ஷையணுக்கிரக கிருத்தியந்தானும்,—கனமவொப்பில்- மலபரிபாகம்வர வரும் உபகாராபகாரகனமபலசமத்தில்,—மலங்களொல்லாத தெழுந்திட - மலமாயா கனமங்களை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்க, திரோபாவ கிருத்தியத்தாற் கனம சமத்துவம் வருவித்தல், அநுக்கிரககிருத்தியத்தால் மலம் நீக்கிச் சிவத்துவம் வருவித்தல் எனப்பொருள்கொள்க பழிப்பொழி முதல் பொருள் வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஒடுக்கந் தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தும்; முறையே இளைப்பாற்றலும், கனமங் கழியுமுகத்தான மலபாகம் வரச்செய்தலும், கனமங் கழியுமாறு அதனை நுகர்வித்தலும், கன்மவொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்தலும், பக்குவம் விடுவித்தலுமாகிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான், ஐந்தொழிலுமருட்செயலேயாகலின், இவற்றுட் சில மறந்தொழிலேயேனுமெனப் பழித்தலையொழிவாயாக வெனபதாம்.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண் டைந்தொழிலென்றன் மயமாம்.-பிறவெனின், ஆகாது; மறைப்பையு மருளையும் நிலை யி

றுதிகளினடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றூர், தம்முள் வேற்றுமையுடைமைபற்றி ஈண்டைந்தொழிலென்றூராகலின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், சங்காரககடவுள் செய்யுந்தொழில் மறமாய் முடியுமெனனும நாததிகர்மதமும், வீண்டொழிலெனனும் மாயாவாதிகள மதமும், தன்பொருட்டெனனும் பரிணுமவாதிகள மதமும்பற்றி ஆசங்கிததுப் பரிகரித்து, மேலது சிறப்பிககப்பட்டது

திரம்பவகிழுயருணை வருமாறு.

இப்படி ரட்சிககிற கர்ததா சங்கரிப்பானேனென்றும் புத்தன்சொல்ல, அவனை நோககி மேலு மருளிச்செய்கிறூர்.

அழிப்பிளைப்பாற்றல் - சங்கரிககிற காமததிஞலே அலைப்புண்ணு மானமாககளை இளைப்பாற்றும்படி சிறிதுகா ளவையிற்றை நீககிவிட்டு வைககிறது அபபடியிளைபபாறிவிடாமல், ஆன்மாக்கள் துககததையநுபவிகக மீளவுஞ் சிருஷடிப்பானேனென்னில்?—ஆகக மவ்வவர் கனமமெல்லாங் கழிததிட - சிருஷ்டிக்கிறது, மலம் நீங்காதபடியாலே மலநீங்குகைக் காரணமாக ஆனமாககளுககுத தனுகரண புவன போகங்களைக் கொடுத்துக் கன்மத்தைத் தொலைபிததல். அப்படி சிருஷடித்தாற்போல மலத்தைப் பாசம் வருத்தினது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளாமல் நெடுங்காலந் திதியெனறு நிறுத்துவா னேனென்னில்?—றுகரச்செய்கை காப்பது -ஆனமாக்கள் செய்தகன்ம மிகுதியாயிருக்கையிஞலே, அந்தக் கன்மம் புசித்துத் தொலைப்பிக்க வேண்டி இரட்சித்து. இப்படிசெய்யிற் கர்த்தா மறைப்பிப்பானேனென்னில் ?—கன்மவொப்பித்தெழித்திட மலங்களெல்லா

மறைப்பு - திரோபவிக்கிற அந்தபாகத்தைப் புசித்துத் தொலைப்பித்துக் கன்ம வொப்பிலே மலங்களெல்லாம் போக அநுக்கிரகமென்றது என்னில்,—அருளாசெய்திதானும் பழிப்பொழி பந்தம்வீடு - அநுக்கிரக முறைமைதானும் குற்றத்தைப்பொருந்தியிருக்கிற பாச பந்தங்களைப் போக்கி முத்திநெறியைக் கொடுக்கை இதுவொழிந்து முனசொல்லப்பட்டவை அநுக்கிரக மல்லவோ வெனனில்?—பார்த்திடி லருளேயெலலாம் - பார்க்குமிடத்திவனுககு நிக்கிரகமன்றி முன சொல்லப்பட்ட நாலுகாரிய மும் அநுக்கிரகமென்றே சொல்லப்படும்.

இந்தக் காரியமும் அநுக்கிரக மென்றதற்குப் பிரமாணம் தத்துவவிளக்கம், "கனமந்தனைக் கனிவிக்குங் காழிப்பிரான் கருணை, பனமைப்படுநகொழி லைநதுபடைப்பு நிலைகொருத்த, வினமையிழநத வொளிப்புத் துயாநின றெடுத்தலெனப, வன மைபடாநிலைமை பெரியோனுக கமைநதனவே." எனனுமதுங் கண்டுகொளக.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை காரண மாகக கர்த்தா பஞசகிர்த்தியங்களைச் செய்தானென்னு முறை மையை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது,—இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற்றலும்,—ஆக்கம் - தோற்றமாவது,— அவ்வவர் கனமமெல்லாம் - அவரவர் கன்மங்கழியு முகத்தான,—கழித்திட - மலபாகம் வரச்செய்தலும்,—காப்பது - நிலையாவது,— நுகர்ச்செய்கை - கன்மங்கழியுமா றதனை நுகர் வித்தலும்,—மறைப்பு-மறை

ப்பாவது,— கன்மவொப்பின் - கன்மவொப்புவருவித்து,—மல ங்களெல்லாந தெழித்திட - மலங்களை முதிர்வித்தலும்,—அரு ள - அருளாவது,—பந்தம் வீடு - பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய வுத விப் பயத்தன வாகலான,—பார்த்திடின - பராவுமிடத்து,— எல்லாசெய்திதானு மருளே - ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயா கலின,—பழி-பொழி - இவற்றுட சில மறதொழிலே போலு மெனப் பழித்தலே ஒழிவாயாக வெனபதாம்

இவையிரண்டு செய்யுளானும் சங்காரக்கடவுள் செய்யுந் தொழின் மறமாய்முடியுமெனனும் நாத்திகர்மதமும்,வீடுடொ ழிலெனறு மாயாவாதிகள் மதமும், தனபொருட டெனனும் பரிணாமவாதிகள் மதமும பற்றி ஆசங்கித்தும பரிகரித்து; மேல துசிறப்பிக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் பஞ்சகிருத்தியம பண்ணுகிற கர்த்தா வுக்கு வடிவு யாதெனறு வினவ, அவனை லோககி யுருமேனி யெனற விருத தமீருக வொரு தொடராக வுணர்த்து கிறார்.

அருவமோ ருபாருப மானதோ வன்றிநின்ற, வு ருவமோ வுனக்குநாகத்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னி, லருவமு மருபாருப மானது மன்றிநின்ற, வுருவமு மூன்றுஞ்சொன்ன வொருவனுக் குள்ளதா மே. (௬௮)

(இ - ள்) அருவ உருமுடைய கத்தா நிட்களமோ, சகளநி மோ ருபா ட்களமோ, இவையல்லாக வெல்லாவவயவ

ரூப மானதோ
வன்றி நின்றவு
ருவமோ வுணா
க்குங் கத்தாவ
டிவெனக் குண
ர்த் திங் கென
வில்

ங்களுங் காணப்பட்ட சகளமோவென் றெ
னக்கு நீ யறிவிக்க வேண்டுமென்று நீ சொல்
லில்,

அருவமு மரு
பாரூப மானது
மன் றிநின்றவுரு
வமு மூன்றுஞ்
சொன்ன வொ
ருவனுக் குள்ள
தாமே.

முற்கூறிய நிரதிகாரியாகிய பரமகத்தாவு
க்கு நீ முன்னஞ் சொல்லிய மூன்றுமூ திரு
மேனியாம் எ-று.

உம்மை எண்.
ஓகாரம் வினாவின்கண் வந்தது
இதற்குச் சுப்பிரபேதமு மதங்கமுமெனவறிக (௬௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உபக்கிரமத்திற் கர்த்தா சித்ரூபியென றுபசம்மாரமு ம
வ்வாறே சமர்த்திப்பதான் மத்தியே பராமர்சை கூறுகின்
றது.

அருவமோரூபாரூப மானதோவன்றிநின்றவுருவமோவுணர
க்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னில் - நீசொல்லு
ங்கர்த்தாவின் ஸ்வரூபம் அரூபமோ ரூபாரூபமோ வல்ல தரு
லத்தாரோ விவனெனக் கறிவியுமெனின்?—அருவமு மரூபாரூப

மானது மன்றினின்ற வுருவமு மூன்றுஞ் சொன்னவொருவனுக் குளனதாமே -முன்சொல்லப்பட்ட மூன்றுருபமு மொப்பற்ற பரமேஸ்வரனுக்கு லபபோகவதிகாரங்களிற் சுவேச்சையினு லுளனதாம, அவன் ஸ்வரூபஞான சிதானந்தப் பிரகாசமே யென்றிதனபொருள.

[Grantha text, illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதனுலுங் கர்த்தாசசரீரியல்லனென்பது சொல்லப்பட்டு, சில வாதிகள் சரீரியல்லாத கர்த்தாவுக்குக் காரியகர்த்திருத்துவங் கூடாதென்று சொல்லுவார்கள், அஃதெப்படியென்று வினவ, உத்தரமுரைக்கின்றார்.

இது வெளிபபொருள்

வினுவின் சேஷங்கருத்து இவை —கர்த்தா சரீரியோ, அசரீரியோ, அசரீரிச்சரீரியோ, அசரீரிச்சரீரியசரீரியல்லாதவரோ; இந்த நாலு பக்ஷத்துள் சரீரியசரீரி யல்லாதவனுகிற் சூனியபபொருளாய்ப் போவன, சரீரியசரீரியாகில் விருத்தமாம் இரண்டுஞ் சீதமும் உஷ்ணமுமபோல ஒருபொருளிலிரா. அப்படியிருக்குமாகிலுஞ் சரீரிக்கும் அசரீரிக்குஞ் சொல்லப்போகிறகுற்றஞ் சொல்லாமறறுனே வரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்த சித்துருவென்றதனை இருபத்திரண்டு செய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார்.

ஐந்தொழில் செய்யுமுதல்வனுக்கு வடிவம் இன்றியமையாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனுள் யாதெனின்? அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாமென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

உள்ளவென்றது அன்பெறாத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்கூறப்பட்டவொருவன்

இதனானே அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளுக்குத் தடத்த வடிவமிவையென்பது கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்பனுவல் சொல்லிப்போந்த கர்த்தாவினுடைய வடிவு அருவமோ உருவமோ அரூபாரூபமோ வென்று கேட்டவனை நோக்கி; மூன்று மவனுக்குளதென் றருளிச் செய்கிறார்.

அருவமோரூபாரூப மாவதோவன்றிநின்ற வுருவமோவுனைக்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திடுகென்னில் - நீர்சொல்லுகிற கர்த்தாவுக்கு வடிவு அருவமென்று சொல்லுமோ! உருவமென்று சொல்லுமோ! இவை யிரண்டுமல்லவாய் நிற்கிற அரூபாரூபந்தானோ என்று எனக்கு விளங்கச் சொல்லவேணுமென்று நீ

சொல்லில்?--அருவமு மருபாருபமானது மன்றிநின்றஉருவமு மூ னறுஞ்சொன்ன வொருவனுக்குள்ளனவாமே-அருபமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், அருபாருபமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், இவையிரண்டு மல்லவாய் நிற்கிற உருவமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், ஆக இவைமூன்று திருமேனியும முன்சொன்ன கர்த்தாவுக்கு அநாதியே யுள்ளதாயிருக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது அருவம் உருவம் அருபாருப மென்றுசொல்லப்பட்ட இந்த மூன்று திருமேனியும் சிவனுக்கே யுள்ளதென்று முறைமையை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உரைக்கும் கருத்தாவடிவு-ஐந்தொழில் எப்படி, முதல்வனுக்கு வடிவமின்றி யமையாமையி னவ்வடிவமாவது,— அருவமோவுருவருபமானதோவன்றி நின்றவுருவமோ-அருவாகியவடிவமோ அருவுருவாகிய வடிவமோ அவ்விரண்டுமின்றி நின்றவுருவாகியவடிவமோ இம்மூன்றனுள் இவ்வடிவென,—இங்கெனக்குணர்த்தெனனில் - இவ்விடத்து எனக்குணர்த்தவேண்டுமெனில்,— சொன்னவொருவனுக்கு - அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்கூறப்பட்ட வொருவனுக்கு,— அருவமு முருபாருபமானது மன்றி நின்றவுருவமு மூன்றும - அருவும அருவுருவும் உருவுமென்கின்ற மூன்றும்,—உள்ளவாமே - வடிவாமெனபதாம்.

இதனுனே அநாதிமுத்த சித்துருவாகிற சங்காரக் கடவுளுக்குத் தடத்த வடிவ மிவையென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறியவற்று ளுருவத்தின முறைமை யுணர்த்துகிறார்

நண்ணிடு முருவமென்னி னமக்குள வுருவம்போ
லப், பண்ணிட வொருவன்வேண்டு மிச்சையேற் பல
ருமிச்சை, கண்ணிய வுருவங்கொள்ளேம் யாம்பெருங்
கடவுடானு, மெண்ணிய யோகசித்தர் போலுரு விசை
ப்பனாறனே. (கக)

(இ-ள்.) நண்ணிடு முருவமெனில் — அநதக கர்த்தாவுக குருவந்தானே திருமேனியென்று சொல்லில்?

நமக்குள வுருவம போலப் பண்ணிட வொருவன வேண்டும — நமககொருவ ருண்டாக்கின வடிவுகள போல, வவருடைய சரீரமும் ஒருவனுணடாகக வேண்டும ஆதலா லநவததா தோடமுணடாம்.

இசசையேற் பலருமிசசை — இசசையினு லுமது கர்த்தா வடிவுகொள் ளுவனென்று சொல்லுகிறீராகில், ஆனமாக்களெல்லாருந் தங்கடஙகளிச்சையினுலே வடிவுணடாககிக கொளளவேண்டும.

கண்ணிய வுருவங் கொளளேம் யாம் — யாம நினைததவொரு வுருக கொள்ளமாட்டோமாதலால்,

பெருங் கடவுடானு மெண்ணிய யோகசித்தர் போலுரு வி — எல்லார்க்குங் கண்ணாற்காணவு முவமிக்கவு மளவிடவும் படாதேயிருக்கிற பெருமையினையுடைய யோகசித்தர் நினைத்தகோருருவைச் சமஷ்டிருபத்தாற் கொள்ளுமா

சைப்பன் றானே றுபோல, கர்த்தாவுந் தனது காருண்ணி
யத்திருவே யானமாகக்கொ யிரட்சிக்கையி
னபொருட்டுத் தனக்குவேண்டிய தோருரு
வைத் தானே கொள்வன எ-று. (௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

இவ்வாறு விருத்த தருமமாயிருக்கிற ரூபமும ரூபாரூபமு
மரூபமு மொருவனுக்கு முடையின அநேகாந்திக தோஷமு
ண்டாமெனன, மேலு முருபாதிகளை யொவ்வொன்றுகப் பூர்வ
பக்ஷத்தி லாக்ஷேபித்துச் சித்தாந்தத்தில் சமாதானங் கூறல்.

நமக்கணிடு முருவமெனனி னமக்களவுருவமபோலப பண்ணி
ட வொருவன வேண்டும - பொருந்தப்பட்ட ரூபவான பரமே
ஸ்வரனெனின? நம்முடைய வுருவத்தை யொருவனுண்டாக்
கினதுபோல வவனுடையரூபத்தை யுண்டாக்குவா னொருவன
வேண்டும,—இச்சையேற் பலருமிச்சை-சுவேச்சையினு லுருப
ங்கொள்வரெனின? எல்லாருஞ் சுவேச்சையினு லுருபங்கொள
ளலாமெனின, அங்ஙனமல்ல — கணக்கிலுருவங் கொள்ளே
மியாம் - நாமெல்லா நினைத்தவுருவங்களை யெடுக்கமாட்டோ
ம,—பெருங்கடவுடானு மெண்ணிய வியோக சித்தர்போ லு
ருவிசைப்பன றானே - மகாதேவராகிய கர்த்தாவும் யோக
சித்தாக டாங்கணினைத்த வுருவமானது போலத் தமமுடைய
விச்சையினால் ரூபத்தைப் பொருந்துவரெனறறி.

பாகதஞ்செலவொடுவரவு மென்பதனு லிசைவனென்பதற்கி
சைப்பனென்றிருகாலத்தையுங் குறித்துச்சொல்லியதெனவறிக.

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சரீரியுமாம் அசரீரியுமாம் சரீரியசரீயுமாம் என்று நாம் சொன்னோம், சரீரியசரீரியாகிற் சரீரிகளும் அசரீரிகளுஞ் சொல்லுங் குற்றம வருமெனறது ஏதெனறு குரு வினவுசிஷன கூறுகின்றதற்குக கூறுகின்றார்.

நணணிடு முருவமெனனில் - கர்த்தாவைச சரீரம் வநது பொருந்துமெனனில்,—நமக்குள வுருவமபோல - நமபோல்வார்க்குள்ள சரீரத்திற்குபபோல,—பணணிடவொருவன வேணடும - சிருட்டிக்க வேறொரு காததா விரும்பபபடுவன அப்படியாகி லவனுக்கும் வேறொருகாததா வேணடுமெனறு அநவஸ்தை வரும்,—இச்சையேல் - தமது சங்கற்பததாற்றமக்குச சரீரததைப பணணிக்கொளவாரெனறு நீர் படிநதுப் பேசில், தாம்சரீரியாயிருநது தமக்குச சரீரத்தைப்பணணிக் கொணடாரோ, அனறி யசரீரியாயிருநது பண்ணிக்கொண்டாரோ; சரீரியாயிருநது தம திநதச சரீரததைச சிருட்டித்தாராகுல், அந்தச் சரீரத்தையுஞ் சரீரியாயிருந்து சிருட்டிக்க வருமெனறனவஸ்தை வரும். அசரீரியாயிருநது சஙகற்பத்தாற்றமது சரீரத்தைப் பணணிக்கொண்டாரெனனில், அப்படிச் சங்கற்பததாற் சாவடபிரபஞ்சததையும் பணணுவரெனறு சரீரகற்பனை நிஷபலமாம். அப்படி யாகினும்,—பலரு மிசைசை-நாமெல்லாரும் நமது சஙகறபததால நமக்கு வேண்டிய சரீரங்களைப்பணணிக் கொளவோம. அப்படி நீ சொல்லவேண்டியதல்ல,— யாம் - நாமெல்லாரும்,—கணணிய வுருவங்கொள்ளோம் - கருதிய திவ்விய சரீரஙகளை மலாதி தகைந்த சாமர்த்தியர்களாதலாற் பண்ணிப் பொருத்திக் கொள்ளமாட்டோம்,—பெருங்கடவுடானும்- பரமகர்த்தாத்தானும்,—எண்ணிய யோ

காசித்தர்போ லுரு விசைப்பன்காணே - எண்ணிக்கையாயிரு க்கின்ற யோகர்கள சித்தர்களபோல வேண்டிய சரீரங்களை யெடுப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வுரையிற் (௩௯ ௬) இரண்டு செய்யுளையும் குராகமாக் கி உரையிட்டிருப்பதால் இச்செய்யுட்கு (௬௦) செய்யுளின் உரை வரிசையிற் பார்க்கவும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு ஒரு வடிவுண்டென்று சொல் லில், நம்முடைய வடிவுகளபோல அவனுடைய வடிவையும் ஒரு வர் படைக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, அவனது திருமேனி ஒரு வர் படைப்பிலகப்படாதென்று அருளிச்செய்கிறார்.

நண்ணிடுமுருவென்னில் நமக்குள்ளவுருவம்போலப் பண் ணிடவொருவனவேண்டும் - கர்த்தாவுக்கு உருவமுண்டென்று நீர் சொல்லில் எமக்குண்டான வடிவுகளபோல அவனுடைய ரூ பத்தையுமொருவருண்டாக்கவேண்டும். கர்த்தா சுவேச்சா விக் கிரகனுகையால் அவனுக்கு ஒருவடிவு ஒருவர் கொடுக்கவேண் டியதில்லை தன்னுடைய திருவுளத்துக்குப் பொருந்தின திருமே னி தானே யெடுத்துக்கொள்வனெனனில்?—இச்சைபேற் பல ருமிச்சை - அவனது சுவேச்சையினாலே உருவங்கொள்ளுவனெ ன்று நீர் சொல்லில்? சர்வானமாக்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் இச்சையினாலே வடிவுகளை உண்டாக்கிக் கொள்வார்கள்.—

கண்ணியவுருவங் கொள்ளேம்யாம் - இப்படி சருவான்மாக்களு க்குக் கர்த்தா மிசையினுலே தங்களுக்குக் கருதப்பட்ட வடிவு களையுண்டாக்கிக் கொள்ளுவர்களென்று நீ சொன்னதை நாங் கொள்ளுவதில்லை. ஆனாலுமுன்னுடைய கர்த்தா வடிவு கொள்ளுகி றபடி யெப்படியெனில்?—பெருங்கடவுளானும்மெண்ணியயோ கசித்தர் போலுருவினைப்பனன்றே - எல்லார்க்கு மேலாய் மக த்தாயிருக்கிற கர்த்தா தானும், சொல்லப்பட்ட யோகசித்தர் கள் தங்களுக்கு வேண்டின வடிவு ஒருவர் கொடாமலிருக்கச் செய்தே தாங்களே யெடுத்துக்கொள்ளுகிற தன்மைபோல; சிவ னுந் தனக்குவேண்டின திருமேனி தானே கொள்ளுவான்.

நண்ணிடி முருவமென்றது, புத்தன் அவன் கர்த்தாவில்லை யென்றும் உண்டானாலும் உருவமுமல்ல வருவமுமல்லவென்று ஞ்சொன்ன விதற்குப் பரபக்கம், அவனமதம் "உருவொடுதி னுருவெனனி லுருவமுண்டாத் தானவேண்டு, முருவவலிங்கை யெனனி லுலகெலாமிசையாகு, முருவுலகத்துளோர்கட் குருவ துகனமாமெனனி, லுருவுடை யோகடெல்லா முற்றதுகன் மத்தாமே" என்றும, "அருவெனிறபவத்தினி லுறு மெடுத்தி டாகாசம்போல், மருவினனிழல்போவெனனில் மருவினர்க ளாகுமாட்சி, பெருகியவறிவுணடென்று பேசிடினசத்தோடுங், கருதிடவுருவமவேண்டு மில்லையேற் கருதலின்றே" என்னுமது ங்கண்டுகொள்க.

சித - பர - சௌ - மத - உடு - உசு.

இதனுற் சொல்லியது கர்த்தாவினுடைய திருமேனி கன் மத்துக்கிடமான ஆன்மாக்களுக்குள்ள வடிவுபோல ஒருவரா ல் சிருட்டிக்கப்பட்டதென்றுர், தன்னுடைய திருவுளத்துக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியைத் தானே கொள்ளுவனென் னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(௩௯-௪0) செய்யுளிரண்டுமே மோர்முடிபாகவி யுரையிட்டி ருப்பதால் இவ்வுரை (௪0) செய்யுள் வரிசையிற்பின் வைக்கப் பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமா போ, லுத்தமன் கொள்வனென்னி லவர்களி லொருவ னாவ, னத்தகை யவர்க்கெல்லா மாக்குவ தருளாலாங் கு, வைத்தது மாயையென்னில் வடிவெலா மாயையா மே. (௪0)

(இ-ள) வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமா போ லுத்தமன் கொள்வனென்னில்	யோக சித்தர்களைப்போலக் கர்த்தாவுந் தனக்குவேண்டியதோ ருருவத்தைக்கொள்வனென்னில்?
அவர்களிலொருவனாவன	அந்தயோகசித்தர் ராகத்துவேஷத்துடன் கூடினவர்களாகையால், அவ்வியல்பினையு ஞ்சிவனுமுடையவனாவன.
அத்தகை யவர்க்கெல்லா மா	அத்தகைமைப் பாட்டினையுடைய யோக சித்தர்களெல்லாருஞ் சரீரத்தை யெடுக்கிற

க்குவ தருளால்	தாம் விடுகிறதுங் கர்த்தாவின தருளினாலே காண
ஆதலாலுவைதக	அவவிடத்துச் சரீரமெடுப்பதெல்லா மா
து மாயையென	யையென்று நீர் சொல்லுகிறீராகில்,
னிர்	
வடிவெலா	யாதொருவன கொள்ளுகிற வடிவுகளெ
மாயையாமே.	ல்லா மாயாதேகமொழிந்து வேறில்லைகா
	ண எ - று

இதற்குக கிரமுகமம (௭௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேலிதுவுமது,

விதககபோக சித்தா வேண்டுருக கொள்ளுமாபோ லுக்தமன கொளவாரெனனிலவாரினி யொருவருடயன - சமர்த்தராயுள்ள போகசித்தர்களைப போல தேவாணமயுள்ள பாமேஸ்வரன வடிவுகொளவ ரெனனில், அசரிதகாகளி லொருவனுவன,—அததனை யவர்களெல்லா மாசகுவ தருளால்-உத்தமனையுடைய சித்தாகளெல்லாந தாஙகளவேண்டுருக கொள்ளுகிறது பரமேஸ்வரனுடைய பிரசாதத்தினாலே அப்படியே,—அங்கே வைத்தது மாயையெனனில் - அவவிடத்துச சித்தர்களுககுண்டாக வைததிகக மாயையெனின,—வடிவெலாமாயையாமே-உருவஙகளெல்லா மாயையே யாம என றிதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

நீ்சொல்லிய திட்டாநதஞ் செப்பமன்றென்று செப்புகின்றார்.

வித்தகயோகர்சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமாபோ லுத்
தமன் கொள்வனெனவில் அவர்களி லொருவனுவன் - அத்
த வித்தகயோகர் சித்தர்களுக்குள்ளே யொருவனுவன. ஆனு
லென்ன? அவர்கள் பிராகாமிய சித்தியினுலே தங்களுக்குச்
செயற்கையாகிய திவ்வியசரீரங்களை யெடுத்துவிடுவார்கள்; த
ங்களியற்கையினுற் செயற்கையாகிய சரீரங்களைவிட்டு இயற்கை
யாகிய திவ்விய சரீரங்களை யெடுக்கமாட்டார்கள்,—அத்தகை
யவாக வெல்லா மாயகுவ தருளா லாங்கே வைத்தது மாயை
யெனவின் - அறுவனறியு மவர்கள் ஆங்கே - அவ்விடத்து,—
அத்தகையெல்லாம் - பிராகாமிய சித்தியினு லெடுக்குஞ் சரீர
ங்களனைத்து முபாதான காரணமின்றி யுண்டாகாதெனின்,—
அருளால் - சிவாஞ்ஞையினுல் காரியப்படுத்துவாரத்தினுலே,—
மாயைவைத்த தெனவின் - மாயையுண்டாக்கிக் கொடுத்தசெ
ன றுத்தாரு சொலவில், அத்திருட்டாந்தம்போல் அச்சிவனு
க்கும்,—வடிவெல்லா மாயையாமே - சரீரமுற்று மாயாமயமாமே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி இரசனைராகும் பிறர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்
பாராய் உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே, ஏனைய
வும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்று கருத்தான், உருவத்தின்க
ணுசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.

முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின்? உருவமெல்லாம் ஒ
ருபெற்றியவாகலின் உருவமுடைய நம்மனோர்க்குளதாகிய ப
தந்திரம் முதல்வனுக்குமுளதாதல்வேண்டும்; அஃதன்றியின்
முதல்வனுக்குளதாகிய சுதந்திரம் நம்மனோர்க்குமுளதாதல்வே

ண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறு
பாடு பெரிதாயினாற்போல, யோகிகண்முதலிய நம்மனோர்க்கு
ம் முதல்வனுக்குமுளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின்; ஒப்பு
மை கூறுதல் பொருந்தாதெனின்? அங்ஙனமாயினும், உருவ
டிவெல்லாம் ஒருபெற்றியாமெனின் உருவத்தின் வேற்றுமையில்
வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்த பயன் என்னையென்பதாம்.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ லுத்த
மன்கொளவென்னின் என்றது அநுவாதஞ் செய்துகொ
ண்டது.

இவையிரண்டு செய்யுளுந் தடை. (ருக-ருஉ)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி யுமமுடைய கர்த்தா யோகசித்தர்களைப்போல
வடிவங் கொள்ளுவருகிலவர்களி லொருவனென்று சொல்ல
அல்லவென்று மறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தம
ன்கொளவென்னி லவர்களிலொருவனுக்கு - சாத்திரஞ்சொ
ன்ன முறைமையிலே சித்திபெறத்தக்க தபசுகளைப்பண்ணின
யோகசித்தர் தங்களுக்கு வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுத
ற்போல் சிவனும் அப்படி வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுவ
னென்னில்? இவனும் இந்த யோகசித்தர்களிலே ஒருவனாவன்.
அப்படி யல்லகாணும், சிவனுடைய வடிவு அந்த வடிவுகளுக்கு
ளொன்றல்ல. அதேதென்னில்? அந்தவடிவுகள் சிவனுடைய கா
ருணியத்தினாலே பெறுகிற வடிவுகளுமாய் மாயாதேகமுமா
யிருக்கையினா லெனக் கொள்க.—அத்தகையவர்களெல்லா மாக

குவதருளாலாங்கு வைத்ததுமாயை - அந்த முறைமையினையு
டைய யோகசித்தர்களெல்லாம கர்த்தாவினுடைய வருளினு
லே வேண்டின வடிவுகொள்ளுவர்கள் அப்படி கொள்ளுகைச்
செய்தேயு மவர்கள் கொள்ளுகிற தேகங்களெல்லா மாயாதேக
மாயிருக்கும்,— எனனில் வடிவெலா மாயையாமே - என்று
சீர்சொல்லில் கர்த்தாவாகிலும் வடிவுகொள்ளுவனாகிலந்த வ
டிவுகளெல்லா மாயாதேகமாம்.

இதனாற் சொல்லியது சித்தா யோகிகளைப்போலச் சிவனு
ம் தனக்கு வேண்டின வடிவுகொண்டாலும், அந்த வடிவுகள்
போலச் சிவனுடைய வடிவு மாயாதேகமல்லவென்ன; அவனு
மொரு வடிவுகொள்ளவேணுகையிலே வடிவுகளெல்லா மா
யாதேகமு மாமென் றவனசொன்ன முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

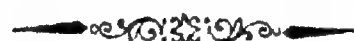
—0—

உருவகாரியமெனனில் - முதல்வனுக்கு உருவமுண்டெ
னவில்,—உருவகாரணம்போல - உருவமெல்லாமொரு பெற்றி
யவாகலி னுருவமுள்ள—பாசமமைந்தோர்க் குளதாகிய பாசதந்திரம்
போல,— பண்ணிட வொருவனை வேண்டும் - முதல்வனுக்கு மு
ருவுண்டாதற் கொரு கருத்தாவுமவேண்டப்பட்டு பாசதந்திரமா
தல் வேண்டும்,—இசைபெல்-முதல்வ னினைக்க வடிவம் கொள்
ளுதல் சுதந்திரமெனனில்,—அவனிச்சை - முதல்வனுக் குள
தாகிய சங்கற்பமாத்திரமே ஞானசத்து முளதாகல் வேண்டுமேல்,—யாங்க
ளெண்ணிய வுருவங் கொள்ளேம் - நம்மனோர் கருதிய வடிவமெடு
த்தல் முடியா,—பெருங் கடவுளாதலும்-முதல்வனும்,—யோக
சித்தாபோல் எண்ணிய வுருவிசைப்பனகாண - யோகிசித்தர்

போலத் தான்கருதியதொரு வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்வன்,—வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோல்-சதுரப்பாடுடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டுருக் கொள்ளுமாறுபோல,—உத்தமன் கொள்வானென்னி லவர்களி லொருவனுமவன்-முதல்வ னினைந்த வடிவங் கொள்வானாயி னவனியோகசித்தர்களிலொருவனாய் முடியுமெனின்,--அதனை யவர்க்கொல்லாமாகருவ தருளால்-அத்தன்மையுடைய யோகசித்தர் முதலியோர் வேண்டுருக் கொள்வது முதல்வனருளான்றி முடியாமையானும்,—இங்குவைத்தது மாயையெனில் - அவ்வறிபுமவ்விடத்தில் யோகசித்தர்கட் குண்டாகிய வுருவ மாயாகாரியமாய் முதலானாரு,நமமனோர்க்கும் யோகிகட்கு முள்ளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயினாற்போல யோகிகள் முதலிய நம்மனோர்க்கு முதல்வனுக்கு முள்ளதாகியவேறுபாடு பெரிதாகவி னுபமை கூறுதல் பொருந்தாதெனின்?— வடிவெலாமாயையாமே-அங்ஙனமாயினுமுருவடிவெல்லா மொருபெற்றியாகிய மாயாகாரியமேயாகலி னுருவத்தின் வேறுமை இல்வழி அவ்வேறுபாட்டாற்போந்த பயனென்னையென்பதாம்

இவைஇரண்டு செய்யுளுந் தடை (நகக-சப)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகலா லெமதுகாத்தா மாயாரூபியென வுணர்த்துகிருர்.

மாயைதான் மலத்தைபபற்றி வருவதோர் வடிவமாகு
மாயவா ணவமகன்ற வடிவொடு தொழிலியார்க்கு
நாயக னெல்லாஞானத் தொழின்முத னண்ணலாலே
காயமோ மாயையன்று காண்பது சத்திதன்னால்.(சக)

(இ-ள்.) மாயைதான மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவமாகும் — நீசொல்லிய மாயை கன்மத்துக் கீடாக வடிவை யெடுப்பிப்பதன்றித் தனித்தொரு வடிவை வேறொன்று மெடுப்பிக்கமாட்டாமையால் மலத்தைச் சார்ந்து வருவதொரு வடிவைப் பொருந்தும்.

ஆயவாணவமன்றே அறிவொடு தொழிலையாக்கும் — இப்படி யான்மாக்களைப் பொருந்திநின்ற வாணவ மலமானது அவர்களது ஞானக்கிரியைகளைத் தடுத்து பிரகாசியாதபடி நிற்கும்.

நாயகனெல்லா ஞானத் தொழிலினு முதலனானமையாலே — ஆன்மாக்களைப் போலக் கிஞ்சிஞ்ஞத்தையு மறைப்பையு மில்லாத கர்த்தாவானவன் சர்வத்தையு மறிகையினாலுஞ் சர்வகிருத்தியங்களைப் பண்ணுகையினாலும்

காயமோ மாயையன்று — அவனது வடிவு மாயையினா லெடுக்கப்பட்டதாயி னவனும் நம்மைப்போல வொருவனாய் விடுவன்,

காண்பது சத்தி தன்னால் — யாங்காணப்பட்ட திருமேனி யவனது சத்தி சாமர்த்தியத்தாற் கொண்டது. எ-று.

ஏகார தேற்றம்

அவனுக்கு வடிவுண்டாகப் படுவது சத்தியா லென்றறிக (௬௪)

இதற்குக் கிரணாகமத்திலும் பார்க்கினையிலுங் காண்க.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சொல் உத்தரங்கூறல்.

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவதாகும்.

மாயையான தஞ்ஞான சம்பந்தியாயிருக்கிற வான்மாக்களைப் பற்றி வருவதொரு ரூபமாகும்,— ஆயவாணவ மகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் - அஞ்ஞானமாகிய வாணவம் பெரிதாகிய ஞானத்தையுங் கிரியையு மறைக்கும் அதைநீங்கிய,—நாயகனெல்லா ஞானத்தொழின் முகமன்னாலே காயமோ மாயையன்று காண்பது சத்திகனைல் - சர்வலோகநாயகனான சிவன் சர்வஞ்ஞனுஞ் சர்வகர்த்தாவு மாகையினாலே அவனுடைய தேகம் மாயையல்ல பின்னையேதெனின்? சிற்சத்தியேயென நிகழ்பொருள்.

[illegible — Grantha script verse] ஸம்ஹவாரோ... இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

ஏகதேசவுவமையில் முற்றுவமைக்குள்ளவுரை யுரைக்கப்படாதென றுரைக்கின்றார்.

மாயைதானமலத்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவமாகும் - ஆணவமல நிமித்தமாக வாராநின்றிருக்கும தூலசூக்குமசரீரமாகும். எதற்காக?—ஆயவாணவம - அந்த ஆணவமலம பசு ஆன்மாக்களுக்கு,— அகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் - சிவனுக்குப்போல விரிந்த சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வகர்த்திருத்துவ மெனநின்ற சிவத்துவமாகிய பேரறிவைக் கட்டும. அதனாலத்தப் பசுவானமாக்களுக்கு மலபரிபாகம் வரும் பொருட்டுப் போகம்புசிக்கச சிற்றறி வுண்டாகச் சிவனருளால் மாயை தூ

ல சூக்கும சரீரமாம்,—நாயகன - சிவன்,—எல்லா ஞானத் தொழிலுமுதல நண்ணலாலே - சாவஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவரூப சிவத்துவத்தில் நின்று நிமித்தமன்றி விளங்குஞ் சகலஞான கிரியாநுக்கிரகங்களைப் பொருந்தலாலே,—காயமோ மாயையன்று - அவனுக்குச் சரீரமாயோற்பன்னமன்று. அதற்கு நிமித்தமாகு மலமில்லாமையால், மலமில்லாம லிருக்கவும ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் முதலோர்க்கு மாயாசரீரம் வருவானேனென்னெனின்? மலவாசனையால் அதிகாரகாரணமாய் ஸ்ரீமத்தக்ஷாதிகட்கு மகாமாயா சரீரம்போல மாயாசரீரம் அதிசுத்தமாய்வரும். சிவனுக்கு மலவாசனையுற்பன்ன வதிகார மலமில்லாதபடியால் காயமோ மாயையன்று, அப்போது நீர் அவனுக்குச் சொன்ன வடிவேது? சொல்லுவாம்,—காரணமது சத்திதனால் - சிவனது சமவேதசத்தியினாலே யவனுக்கு வடிவுண்டாக்கப்படும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

இனி விடை.

நியங்களை கூறுதல் பொருந்தாது அங்கிகளை ஏற்றுத் தாழுவால் அங்கங்களுக்கு ஏற்றதக்கொழுகுவே பாலவையன்றித் தம்முளொப்பனவல்ல கூறாமேல், அவ்வேறுபாடுகூறுமுகத்தானேயேனிற் கூறுதும். யோகிகள் உபமேயநெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்கள், அதுவன்றியும் ஒன்றோவொன்றிதனும் ஒன்றுறிய செயலும் ஒன்றிலே முன்னைமயாதலுமாகிய அற்பஞானத் தொழின்முதலுடையராம். முதல்வருவான அம்மல நீக்கியவழியிற்றுங்கின்று உணர்த்துவோனாகிய பசுபதி; அது

வுமன்றி எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லா முதன்மை யுமுடையன. இங்ஙனம் அங்கிசுட்டுத தம்முள ஏற்றத்தாழ்வு ண்மையின், அதற்கேற்ப மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு அத னோடுகூடியுடைத்தாய ஏகதேசவறிவைச்செய்யு மாயை யுருவமு ம, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு மலநீங்கியவுயிர்க கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ் சத்தி யுருவமுமாதலே அமைவு டைமையின், அங்ஙனங்கூறுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இ னிது விளங்குதலான், அதனையறியாது இச்சையேற பலரும் ச்சையென்றும, மாயைகொண்டு வடிவெல்லா மாயையாகுமெ ன்றுங் கூறுதல் அடாதென்பதாம்

தானென்பது அநுவதித்தலையுணர்த்திநின்றது

பற்றியென்பதுபோல "ஒன்றுவிக்கும்பற்றால்" என்புழிப் போலப் பற்றிக்கொண்டு நானென்னும்பு விரித்துணர்க

காயசெனெல்லாஞானந் தொழின்முத னென்னவாலென வே, உயிர்கள் ஒருஞானத் தொழின்முதலே நண்ணுவனவென பது பெற்றாம்

அகறல் நீங்குதல்.

ஆதல் பொருந்துதல், அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின மேனின்றது

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று, வியாபகவறிவைச்செ ய்தல் வியாபகப்பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடை யதற்கு உரித்தன்றாகலான், ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியா பகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோலேகதேசப்படுந் தகுதியில் லாத சத்தியே உருவமாயிற்றெனக் கொள்க.

இனி, ஆணவமலத்தை அறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபகஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந் தடுக்கு மென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னும் பின்னும் பொருளியைபுப் படுத்தற்கேலாது நின்றுவறலுமாகலின் அஃதுரையன்மையறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மீளவும் புத்த ருமமுடைய கர்த்தாவுக்கு மாயாதேகமல்லவோவென்று சொல்ல, எம்முடைய கர்த்தாவுக்கு மாயாதேகமல்ல, சத்திவடிவுகாணும். அப்பொழுது சத்திவடிவென்றும் மாயாவடிவென்றும் பேதமயாதோவென்று சொல்ல, ஒவ்வாதென்று மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

மாயைதானமலத்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவதாகும் - மாயாதேகமானது ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்தாக கிடாச ஆணவமலங் காரணமாகவுண்டாய் வருகிறவடிவுகளாகயிருக்கும். எம்முடைய கர்த்தாவுக்குச் சத்திவடிவு காணும். அப்போ சத்தியாலே கொள்ளப்பட்டவடிவு அப்படிப்பல்லவோ, அல்ல. அதெப்படியெனில்?—ஆணவமலம் மறைத்த அறிவொடு தொழிலையார்க்கும் நாயகன் - இப்படி அநாதியே யுண்டாய்வருகிற ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்படாமல் மலாதீதராயிருக்கிற ஞானசத்தியையுங் கிரியாசத்தியையு முண்டாக்குகிற கர்த்தாவானவன்,-- எல்லா ஞானத் தொழில்முதல நண்ணலாலே காயமோமாயையன்று - அந்தக் கர்த்தா சருவஞ்ஞத்தையும் சருவ கிருத்தியத்தையும் சருவ முதன்மையையுமுடையவனாகையாலே அவனுக்கு வடிவு மாயையல்லவாகையாலே,—காண்பது சத்திதன்னால் - அவனுடைய வருளை யவனுக்குத் திருமேனியாம் என்றறிவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது மாயாசரீர மலசம்பந்தமாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக் கொழிந்து சிவனுக்கில்லையென்றும், அவன் மலரஹிதனாயிருக்கிறபடியினாலே தனது சத்தியே வடிவாகச் சகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்துவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இனி விடை.

நீ பின்னங் கூறுதல் பொருந்தாது, அச்சிவனேற்றத் தாழ்வா லங்கங்கள் வேற்றத் தாழ்வுடையனவன்றித் தம்மு ளொப்பனவல்ல, அற்றேலவ்வேற்றத் தாழ்வு கொள்ளனே யெனிற் கூறுதும். போகிகளம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப் பற்றிக்கிடக்கும் பசுக்கள், அதுவன்றி ஒன்றையே யறிதலுமொன்றையே செய்தலுமொன்றின்மேல் முதன்மை யாதலுமாகிய அற்பஞானத் தொழின் முதலுடையராம் அம்முதல்வருள்ளான,— ஆயஆணவ மகன்ற - இவ்வாணவமலம் நீங்கிய,— அறிவொடு தொழிலையார்க்கு நாயகன் - அறிவிற்றங்கி நின்றுணர்த்தவோனாகிய பசுபதி —எல்லா ஞானத்தொழின் முதன்மைகளாலே - அதுவுமன்றி யெல்லா அறிவு மெல்லாத்தொழிலு மெல்லா முதன்மையு முடையன் இங்ஙனமங்கி கட்டுத் தம்மு ளேற்றத் தாழ்வுகளுண்மையி னதற்கேற்ப,—மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு,—வருவதோர் மாயைதானவடிவமாகும்-அகதேடிவை புடைத்தா யேகதேசஅறிவைச்செய்யு மாயை யுருவமாதலும், அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய பசுபதிக்கு,—காயமோர் மாயையன்று-வடிவ மேகதேசத்தைச்செய்யு மாயையல்ல ஆகலின,— சத்திதனால் காண்பது - மலநீங்கிய வுயிருக்கு வியாபக அறி

வைச்செய்யும் சத்தியுருவமு மாதலே யமைவுடைமையின் அங்கங்களினூந் தம்மு ளேற்றத்தாழ்வு மின்மை இனிது விளங்குதலா ன அதனையறியாது இச்சைசேயற பலருமிச்சை யென்றும, மா யையெனினில்ல வடிவெல்லா மாயை யாகுமென்றுகூறுதல் அடா தெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவனுக்கு வடிவுண்டாகப் பகிவது சத்
தியாலென வுணர்த்துகிறார்

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தானேபரி ணாமமாகு,நி
த்தமோ வழியுமத்தா னின்மல னருவேயெனனி, னத்
துவா மாககததுள்ளா னெனல்வ னருமைதனனைப்,புத்
திரா னுடைமைபோல விருந்ததன் புகலக்கேளீ.(சஉ)

(இ-ள்.) சத்தியே வடிவென்றாலுந் தான பரிணாமமாகு நித்தமோ வழியு மத்தா னின்மல னருவேயெனனில — அநந்தசகர்த்தாவுககுச சத்திதானே வடிவானெனனில் ? அப்பொழுது பரிணாமமென னுங் குற்றமுண்டாம அதற்கு நித்தியத்து வமில்லையாயவிடும அதுவுமேலின்மலனாகிய சிவன ருபமொழிந்து ருபங்கொள்ளானென று நீசொல்லில்?

அத்துவா மார்க்கத துள்ளா னெனறு — அருபமாகி லானமாக்களுக்குப் பாவனை கூடாது.

ஆகையால் வடிவுடையவனையே பாவித்துப் பூசிக்கையின பொருட்டு மயிர் தோல் முதலியவாறுங் கலைமுதலியவாறுக இ

ரூமேனியாகையால்; அதத்துவாமூர்த்தியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகிற தில்லையாய விடுங்காண

இவனருமை நீ புத்தியை யுடையவாகளைப்போல விரு தனைப் புத்தி கனையா லவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் வ் தா னுடைமை யாபகத்தையு முனக்குணாத்துநம அதனைக போலவிருக்கனை கேட்பாயாக எ - று.

புகலக்கேணி.

இதற்கு மதங்கத்திலுஞ் சுவாயம்புவத்திலு மறிக (சஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சத்தியே வடிவெனக்கூறுங் காலை பரிணாமமாகு நித்தமோ ஊழியும் - சத்தியே தேகமென்னும் பொழுது சேகம பாவியா தி யவத்தையை யுடைய வேணடும், அடைந்தபொழுதே பரிணா மியாய் நித்தியத்வ வானியுமவரும் —அத்தா வினமலனருவே யென்னி லத்துவாமாகாத்த தன்னானன்று - அதனாலையுள்ள சங்கை பரிகாரமாகக் காத்தா வுருபமெனில், சடத்துவாருப பிரவிஷ்ட னல்லவாமெ என, உத்தரமாக,— இவனருமை தன் னைப் புத்திநாவுடைடைபோல விருந்தனை புகலக்கேணி - இவ வாறு சங்கிதமாயுள்ள சிவஸ்வருபத்தி னருமையைச் சொல்லு கிறோம், நீபுத்தி யுடையவனைப் போ லிருக்கிறாய் கேளொன்று மேறகூறுதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்போது பரிணாமதோஷம் வருமென்று சொல்லப் பரி கரிக்கின்றார்.

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தான்-சிவனுக்குச் சிவசத்தியே சரீரமென்று சொன்னாலும் அகண்டித மூர்த்தியாகச் சொல்லலாம், கண்டிதமூர்த்தியாகச் சொல்லில்,—பரிணாமமாகும்-திரிவதாகும். அதனால்,—நித்தமோ வழியும் - நித்தமென்கிறதுபோய் அநித்தியமாகும் மாயை கலாதி காரியமாவதுபோல ஏகதேசத்திற கண்டித மூர்த்தியாமெனனில் மாயைபோற் சடமாம்,— அதனால் - அந்தக்குற்றம் வருதலால்,—நின்மல னருவே யெனனில் - நீர் சொன்ன வுருவமன்று, நீர்சொன்ன வருவே யெனனில்?—அருவாமார்க்கத்துள்ளானன்று - சிவன் சடத்தருவா மார்க்கத் தொருவுருவாயிருக்கும் பொருள்போல்லன, ஆவனெனனில்,—இயன்றமை தன்னைப் புத்திதானுடைமைபோல விருந்தனை புகலக்கேணி - மாறுபடுமெனபது சொல்ல நீ கேள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்ஙனமாயினும் உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற் பரிணமித்தழிவெய்தாத சிவசத்திக்குத் தகாமையால், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் முதற்கட் கூறப்படும் அருவப்பொருளாதன் மாத்திரையானே அமைவுடைத்தெனின்? அற்றதுவாயையும் சடமாம் பொருளே அவற்றோடொப்ப வைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாதெனபதாம்.

புத்திதானுடைமைபோல விருந்தனையெனபது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி

அனறெனபது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத்துள்ளானென்பது. அத்துவாமார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கருதப்படானெ

ன்றுரைத்து, அனாதியென்பது அவயவத்துவாக்கள தியல்போடு மாறுபட்ட இயல்பென்ன வினைத்தொகையாக வைத்துரைக்க. அன்றுதல் அப்பொருட்டாதல் "அனாதிஞர்புரமெரித்தார்க்கு" எனபதனுமுணர்திக. அற்றேல், முதல்வன் அருவமேயெனில் அத்துவாக்களினொருவனும் முதயுமென்றல் யாங்ஙனமெனின்? அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

தன் சத்தியே வடிவாதலுடைமையானே உருவமுண்டாம், உருவமுண்டானபொழுதே அதற்கொரு அழிவு முண்டாம், ஆகையால் சிவனுக்கு வடிவு அருவமென்று புகலென்சொல்ல; அருவமல்லவென்று மறுத்தருளிச்செய்கிறார்

சத்தியே வடிவென்றது ஞானபரிணாமமாகு நித்தமேயாவதியும்—அந்தக் காரணத்தாலுங்கூடத் திருமேனி சத்தியேயென்று சொல்லினும் அதற்குப் பரிணாம முண்டாகத் தகுதியமென்கிற முறைமையும் இல்லையாயவிடம்,—அதனால் நிர்மலனுருவேயெனவிலத்துவாமாகத்துளானென்று—அநாதி நிர்மலமே சிவன், அருபியாயிருப்பான் ஞானமென்று நீ சொல்லின், அருவமுடையாயிருக்கும் அத்துவாமோதத்தினென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகிற முறைமையுண்டாகாது சிவனுடைய திருமேனி யுருவமானாலும் அதுக்கழிவில்லை யென்றும், அத்துவாமோதத்தி யாகையினாலருவமல்லவென்றுஞ்சொல்ல, இவையிரண்டு மல்லவென்னில்? பின்னை ஏதென்று கேட்க,—மேலு மருளிச்செய்கிறார். இவனருமை தன்னைப் புத்திரனுடையைபோல விருந்தனை புகலக்கேண்மை—ஆகையால் நீ புத்தியுடையவர்களைப்போலே யிருந்தாய், அதைக்

கர்த்தாவினுடைய வருமையை நா முனக்குச் சொல்ல நீ கேட்பாயாக.

இதனாற் சொல்லியது சிவன் றனது சத்தியே வடிவாகச் சகளீகரித்தாலும், அது ஒரு காலத்திலு மழியாதென்றும்; அது அரூபமாயிராதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சத்தியே வடிவென்றாலும் - அவனுக்குச் சத்திவடிவாயினும்,— தானபரிணாமமாகு நித்தமோவழியும் - உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாதலின் பரிணமித் தழிவெய்தும்,— அதுகால் - அதுசிவசத்திக்குத் தகாமையால்,— நின்மல னருவேயென்னில - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன முதற்கட கூறப்படும அருவப்பொருளாகவே மாத்திரை யென்றலே அமைவுடைத்தென்னில்,— அந்நுவயாமார்த்தத்தாளா னன்று - ஆறத்துவாவையுங் கடந்தபொருளை யவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாதென்னில்,— இவனருமை தன்னை - இவன்தன்மையை,— புத்திரனுடைய போல இருந்தனை - புத்திரனுடையாய்போல விருந்தவனே,— புகலக்கேள் - கூறுவாம் நீ கேட்பாயாக வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலைக்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவ மாகி, நிலவிடு மொன்றொன்றாக நின்றவந் நிலையே,

போல, வலகிலா வறிவன்றானு மருவமே யென்னிலா யந்து, குலவிய பதார்த்தத்தொன்றாய்க் கூடுவன் குறித்திடாயே. (௪௩)

(இ-ள்.) உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவமாகி நிலவிடும் — விசுவத்திலுண்டாகிய பதார்த்தமெல்லா முருவமாயு மருவமாயும் பொருந்தாநிற்கும்.

ஒன்றொன்றாக நின்ற வந்நிலையேபோல — அந்த ரூபமும் ரூபமுங் கூடிநின்றாலும் உருவ த்திரவிய மருவத்திரவிய மாகாது, அருவத் திரவிய முருவத்திரவிய மாகாது நின்ற முறைமைபோல;

அலகிலா வறிவன்றானு மருவமே யெனவில் — சர்வஞ்ஞனான சிவனு மருவத்தன்மையுடைய னென்றால் அப்பொழுது

ஆய்ந்து — ஆராய்ந்து,

குலவிய பதார்த்தத்தொன்றாய்க் கூடுவன் குறித்திடாயே — ஞானமார்க்களாற் கொண்டாடப்பட்ட சிவனும், விசுவத்திற் பதார்த்தங்களோ டொன்றாய் விடுவன்காண் எ-று.

இதற்கும் பந்தமுமென்ற விருத்தத்துக்கு மதங்காகம மெனவறிக (௪௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோடருவமாகி நிலவிடு மொன்றொன்றாக நின்ற வந்நிலையேபோல வலகிலாவறிவன்.

ருறு மருவமே யெனனில் - உலகத்திலுண்டான வஸ்துக்களெ ல்லா முருபமாகியு மருபமாகியுமுள்ளதாம் உருபமான தருபமா காது, அருபமான துருபமாகாது,அது நின்ற நிலையேபோல வ ளவிறந்த ஞானஸ்வரூபியாகிய சிவனு மருபமேயென்று சொ ல்லில்,—ஐந்து குலவிய பதார்த்தத் தொன்றுங்க கூறிவன - விசாரித்துப பார்க்கிற பிரபஞ்சசத்திலுள்ள பதார்த்தங்களு க்கு ஒன்றாகப் பொருந்துவன,—குறித்திடாபே - அப்படி யன்றி யவன சாவவியாபியாகையா லெல்லா ரூபமுங காணுகி நின்ற பதியினுடைய ஸ்வபாவ ரூபமானது சிற்பிரகாச மான தமது சமவாய சக்தியே

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———

மாறுபடுநிலை வரைநதுரைக்கின்றார்

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லாம உருவமோடருவமாகி நிலவிடும் - மாயை முதலிய வருவமும பூத முதலிய வுருவமுமாகி நிற்கும்,—ஒன்றொன்றாகா நின்ற வந்நிலையேபோல - அருவுரு வாகாது,உருவருவாகாது நிற்கும அந்தமுறைமையேபோல,— அலகிலாவறிவன்றானு மருவமே யெனனில் - ஒப்பற்ற ஞானமு

டைய சிவனு முருவில்லாப்பொருளென்று சொல்லில்,—ஆய்ந்து உலகிய பதார்த்தத் தொகுதிக் கூடுவன் - விசாரித்துக் கொண்டாடப்பட்டனவாகா மாயா மாயாகாரியப்பொருள்களின் ஒன்றுடைய அப்பொருள்களோடு கலப்பில்லான கலப்பன,—குறித்திடாயோ - விசாரித்துப்பார்

சித்துருவுஞ் சடவுருபோ லன்றென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகிகளுரை வருமாறு.

—o—

ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடையதாகாது, நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடையதாகாது, சந்திரன்முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பேயுடையதுமாகாது உருவியல்பேயுடையதுமாகாது இங்ஙனம் ஆராய்ந்துணரப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றினியல்புடையதாகமாட்டாது ஆகலான், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளேயெனின்? அவனுடைமை போல மாட்டாமையுடையனெனப்பட்டு அவற்றுளொருவனாய் முடியுமென்பதாம்.

உருவமோருவமெனப்பதனை இரட்டுறமொழிந்துரைத்துக் கொள்க.

ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத்தாகாதென்பார், ஒன்றொன்றாகாவென வுபசரித்தார்; இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாதமுரணுமாறுணர்க.

இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும், அருவுருவேயென்பார் பக்ஷமு மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று. அங்ஙனமாக, சத்தியேவடிவென்றால் பரிணாமமாகவே அநித்த

மமாய் விடுமெனக் கூறிய சூத்ரத்திர்குப் பரிகாரமென்னை யெ
னின, அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறபபடும்.

நிரம்பவகிழயருரை வருமாறு.

—o—

அந்த முறைமையைத் தெளிய வெனக்குச்சொல்லவேணுமென்
ன மேலருளிசசெயகிறா.

உலகினிறபதார்த்தமெல்லா முருவமோடருவமாகி நிலவி
டும் - பிரபஞசததி லுணடான திரவியமெல்லாம விளங்கப்பட
ட அருவமும் அததுடனேயுருவமாயிருககும்,—ஒனறொனறகா
கினறவகநிலேயேபோல - எநதப் பதாாததஙகளதான அருவமு
ருவமாகாமல் உருவ மருவமாகாமல் அருவமருவமாயும உருவமு
ருவமாயும் நிறகுநதனமைபோல,—அலகிலாவீசனறு மருவ
மேயெனவிலாயநது-எண்ணிறநத திருமேனிகளெல்லாந தாஞ
யநிற்கிற பரமேசுரனேயும நீயருவமெனறே யாராயநதுசொல்லி
ல்,—குலவியபதாாததத்தொனருய் கூறுவன குறிததிடாயே-
ஆகையா லநதக காததாவும் அனமபோததாலே அறிநதுசொ
ணடாடப்பபடட பிரபஞச பதாாத்தஙகளிலே ஒனருய் விடுவ
ன் இதனே யப்படி யாகாத படியிஞலே காததா வருவமல்லவெ
னறு புத்திபண்ணிக கொள்வாயாக.

இதனற் சொல்லியது பிரபஞ்சத்திலுளள பதார்த்தங்க
ளெல்லா மாயாபதார்த்தருமா யருவமு முருவமுமா யிருக்கும,
சிவன அவையிற்றி லொனறுகாதபடியாலே அருவமல்லவென
று முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லாம - உலகிற்காணப்பட்ட பதார்த்தமெல்லாம்,—உருவமோ டருவமாகி நிலவிடும் - உருவும் அருவும் அருவுருவமாகி காணப்படுநிற்கும்,—ஒன்றொன்றாகா நின்ற அந்நிலையேபோல - ஆகாயமுதலிய அருவப்பொரு ளுருவத்தி னியல்புடையதாகாது, நிலமுதலிய வுருவப்பொருள் அருவத்தி னியல்புடையதாகாது, சந்திரன்முதலிய அருவுருவப் பொருள் அருவியல்பேயுடையது மாகாது,உருவியல்பேயுடையது மாகாது, இவ்வாறு மாறுபடுத்தவாறுபட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்ற னியல்புடையதாக மாட்டாதாகலான்,—அலகிலா அறிவனொன்று மருவமேயெனனில் -அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளேயெனின்,—குலவிய பதார்த்தத்தொன்றுப்பக் கூடுவன - அவனாற் கொண்டாடப்பட்ட பதார்த்தங்களைப்போல மாட்டாமையுடைய னெனப்பட்டவாறு ளொருவனாய் முடியும்,—ஆய்ந்து குறித்திடாயே - நீ சிந்தியாராய்ந் தறிவாயாக வென்பதாம

இதனானே நின்மலனை அருவேயென்பார் மதமும் அருவுருவேயென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அநந்தக் கர்த்தாவினவடி வினைதன்மையென்
றளத்தற்கரிதென றுணர்த்துகிறார்.

பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லாதுந் தமு மாகியில்லா னளப்பில னாதலாலே, யெந்தைதா

னின்னனென்று மின்னதா மின்னதாயி, வந்திடானெ
ன்றுஞ்சொல்ல வழககொடு மாற்றமினறே. (சுரு)

(இ-ள்.) பந்தமு ம் வீடுமாய	ஆன்மாக்களைப் பந்திக்கப்படும் பந்தமுமவர்களை மேலானபதத்தை யடைவிக்கப்படு மோட்சமுமெனக் கூறிய சொல்லும்பொருளு மல்லாதவன,
பதபதார்த்தங்க ளல்லான்	
அந்தமு மாதியில்லான	முடிவெனனும் பதத்தி னுடையவு முதலெனனும் பதத்தினுடையவும் பொருளல்லாதவன,
அளப்பிலன	அளவைப் பிரமாணங்களா லளவிடற் கரியவன,
ஆதலால்	இத்தன்மையை யுடையனாதலாலே;
எனதைதா னின்னனென்று மின்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழககொடு மாற்றமினறே.	எமதுகர்த்தா வொருவராற சுட்டியறிதற் கரியனாகையாலு மின்னதாகுமென றறிவிடற் கரிதாகையாலு மின்னவனாகா னென்று சொல்லுதற கேதுவுடன கூடியதொரு சொல்லில்லை. எ - று.

ஏகாரம் தேற்றம்.

உ-ம். மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங்கச்சி மயானத்தான்வார்சடையான் மாசொனறில்லா, னொப்புடைய னல்லனொருவனல்ல னோரூரனல்ல னோருவமையிலலி, யப்படிய னவ்வுருவ னவ்வண்ணத்த னவனருளே கண்ணாகக் காண்பதல்லா, லிப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே. (சுஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

---0---

மேல் சிவஸ்ரூபத்தை யத்த வியாவிருத்தியினாற் றெருத்துக் கூறல்.

பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - ஆன்மாக்களைப் பந்திப்பதுமாயாணவத்தடனீங்குவதுமாய சத்தார்த்த ஸ்வரூபமான வாங்மயவிஞ்ஞான ரூபியென்று சத்தப்பிரமவாதி சொல்லுவதுமன்று.

இதர்குச் சம்மதி வாக்குக்களினரோற்றத்திலெழுதிறோம்.

சப்தமே ப்ரம்மமெனபதற்குச் சமமதி.

உ ரு மி ம ம் இ - தா நா ஹ தி ஸ ய ரா ஜ ா ந ம வ ா ய

உஜா த ரா ஹி ஜெ வ தா.

அந்தமு மாதியில்லான - உற்பத்தி திதிநாசத்தையுடைய தேகமில்லாதவன,—அளப்பிலனுதலாலே - காலதேச வஸ்துககளினாற் பரிச்சேதிக்கப்படுகிறவனல்லனுகையால்,— எந்தைதா னின்னனென்று மின்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே - எம்முடைய ஸ்வாமிதானதிகார கர்த்தாக்களுக்கு வினனுறென்று மின்னதாவரென்று மின்னதாகாரொன்றுஞ் சொல்லுதற்குச் சங்கையு முத்தரமுமில்லை.

இதனாற் சத்தமே பிரமமென்பவனையு மதிகாரகர்த்தாக்களு ளொருமூர்த்தி யெனபவனையு மறுத்தது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---0---

சாங்கரியமுண்டென் றுரைக்க வில்லையென்றும், பிரகாராந்தரத்தினு லுண்டென்று முரைக்கின்றூர்.

பாதமும் விதமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - மோகமும் போதகமுமாயிருக்கும் மாயா மகாமாயா காரியமாகிய சொற்பொருளாகும் பொருள்களல்லான,— அந்தமு மாதியில்லான் - நித்தியன,— அளப்பிலன - வியாபகன,— ஆதலாலே எந்தைதான - எமது சுவாமிதான,— இன்னனென்றும் - இக்குறியுடையனென்றும,— இன்னதாம - இப்படியாவதென்று சுட்டியறியப்படும பொருளாமென்றும,— இன்னதாகிவந்திடான -வியாபகத்தால் எல்லாந் தானதுவா யிருத்தலால் இப்பொருளாய் வாரான,— என்றுஞ் சொல்லவழக்கொடுமாற்றமின்றே - சங்கை யுத்தரங்களில்லை அனுமா னுகமங்களில்லை யென்றுமாம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தை, கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்லனாகலானு', எழுவாயிறுவாய் இலனாகலானும, அவையிலனாகவே அளவைகட் கெட்டாமையானும்,அருவம் உருவம் அருவுருவமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னனுவனென்று தான் அம்முக்கூறும்படும் விருத்தி பரிணமம் விவாதத்தமெனபவற்றுள் ஒன்றிற் படுவன படானென்று தான கூறுதற் கோராசங்கையுமில்லை, ஆசங்கையின்மையின அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமுமில்லையெனபதாம்

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமாயழிதலு மொருதலை. அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்பு படுவனவுமாம்.

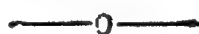
அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக் கேடுகளின்மையானும, அவை யின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புப

டாமையானும், அவன் மூக்கூற்று ளொருகூற்றினும் வைத்து மொழியப்பட்டா னென்பார், அந்தமுமாதியில்லா னளப்பிலருதலாலே, யெந்தைதானின்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே. என்றும்; கட்டு வீடுகளிலருகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்விடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்லவழக்கொடு மாற்றமின்றேயென்றும் கூறினார். எதிர் நிரனிறை "எந்தையாரவரெவ்வகை யார்கொலோ" என்றருளிச்செய்த பாசுரமுமிது

பதபதார்த்தமென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை பதம் அவயவச்சொல்லி.

ஆதியுமென்னு மும்மை விகாரந்தகாமைக்கது அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் தடக்குறுதலு முடையராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவமுண்டாயின அவையு முளவெனப்படு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய கர்த்தாவினுண்மை எப்படியென்ன, அவனுண்மையை ஆன்மபோதத்தால் அறிந்து சொல்லப்படாதென்றருளிச்செய்கிறார்.

பந்தமும்விடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்-ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடாக அவர்களைத் தொந்திக்கப்பட்ட பந்தங்களுமாய், அது புசித்துத் தொலைந்தால் விட்டு நீங்குவதாயிருக்கத்தக்க லோகங்களுமாய், அந்த லோகங்களிலுள்ள பொரு

ள்களுமல்லாத தத்துவாதிகளுமாய்,—அந்தமு மாதியில்லான்- மற்றுள்ள வடிவுகளைப்போலத் தனக்கொரு முதலு முடிவுமில்லா தவன் ஆகையிலே,—அளப்பிலன் - ஒருவராலு மின்னபடியெ ன் றளந்தறியப்படாதவன்,—ஆகலாலே எந்தைதானின்னனெ ன்று மின்னதாமின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ்சொல்ல வழக் கொடுமாற்றமின்றே - அப்படியிருக்கையிலே எம்முடைய சுவாமிதான இன்னனென்று மின்னதென்றும் இன்னதா மென்று மின்னதாகாதென்று இன்னதாகி வருவனென்றும் இன்னதாகி வாரானென்றும் சொல்லுகைக்கு அதற்குண்மை யாதொரு வழக்குமில்லை அதற்கோ ருத்தரமு மில்லை.

எந்தைதா னின்னனென்று மின்னதாமின்னதாகி வந்தி டானென்றுஞ்சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என்றதற் குப் பிரமாணம் தேவாரம்,“மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சியேகம்பத்தான் வார்சடையான்மாசொன்றில்லா,தொப்புடை யனல்லனொருவனல்ல னோரூரனல்ல னோருவமனில்லி, யப் படியனவ்வுருவனவ்வண்ணத்தனவனருளேகண்ணாகக் காணினல் லால், லிப்படியனிவ்வுருவனிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவனென்றெ ழுதிக் காட்டொணாதே.” என்றுஞ், சிவபுராணம். “இன்பமுந் துன்பமு மில்லானேயுள்ளானே-அன்பருக்கன்பனே யாவையு மா யல்லையு மாஞ்-சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமை யனே-யாதியனேயந்த நடுவாகியல்லானே” என்றும், திருச்சு ண்ணம். “வேதமும்வேள்வியுமாயினார்க்கு மெய்ம்மையும்பொய் ம்மையுமாயினார்க்குச், சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத் துன்பமுமா யின்பமாயினார்க்குப், பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப் பந்தமுமா ய்வீடுமாயினார்க்கு, ஆதியுமந்தமுமாயினார்க்கு ஆடப்பொற்சுண் ணமிடித்துநாமே” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தா சடசித்துக்க ளிரண்டினும் நிறைந்து அவை தானேயாய் நிற்கச்செய்தேயும அவையொன றுடனுந் தோய்வற நிறபன ஆகையால், அவனுண்மையை அவ னறிவிக்க வறியும தொழிநது அனமபோதத்தால் இனனபடியெ னறுஞ சொல்லப்படானென னுமுறைமையை யறிவித்தது.

'சொனன' 'அழிபபு' 'அருவமோ' 'கண்ணிடும்' 'வித்தக' 'மாறைபதான' 'சத்திய' 'உலகினில' 'பந்தமுற' ஆகத் திருவிரு த்தம ஒனபதும் புததன.

அவன காததா விலலையென்றாம, பிரபஞ்சம் ஒருவர் படை க்கவேணடுவ திலலை அநாதியேயென்றும சொனன விதர்குப் பிரமாணம் பரபடசம, அவனமதம "பெறுவதிங் கெனபடை த்துப் பெற்றதுவிலையாடடெனிற, சிறுமழைவிறையதாகுரு செய்திடுங்கனமதசென னி, னுறுபெருங்கணமஞசெய்வோா மு ன்புளராவருனனை, யறிவுறுஞாலமெல்லா மநாதியென றறிந் திடாயே" எனனுமதுங கணடுகொளக.

சித - பர - சௌ - மத, உ௬

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

எக்கைதான் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய வெக்கை,— பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான - கட்டுவீடெ னனும் பகுதிகளையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்பு டைய னல்லனதலானும்,—அந்தமுமாதி யில்லான-இறுவாயெ முவாயிலனாகலானும்,— அளப்பிலனதலாலே - அளவையிலனாக லானும்,— இன்னனென்றும் - அருவமுருவ மருவுருவமென்னு மூக்கூற்றுள் இனனனெனறுதான்,—இன்னதா மின்னதா

சிவந்திடானென்று சொல்ல-அம்முக்கூற்றுப்படும் விருத்தி பரிணாமம்விவர்த்தன மென்பவற்றுள் ஒன்றிற்படுவன படானென்றுதான கூறுவதற்கு,—வழக்கொடுமாற்ற மின்றே - ஓராசங்கையு மில்லை, யாசங்கை யின்மையி னதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமு மில்லையெனபதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முடிந்தமுடித்தலெனுஞ் சுருதி
யுத்தியா லுணர்த்துகிறார்

குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவில துதலா
னு, நெறிப்பட நிறைந்தஞானத் தொழிலுடை நிலை
மையானும், வெறுப்பொடு விருப்புத்தன்பான் மேவு
த லிலாமையாலு, நிறுத்திடு நினைந்தமேனி நின்மல
னருளினாலே. (௬௫)

(இ-ள்) குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவில துதலானும்	ஆன்ம போதத்தாற் குறிக்கப்பட்டன வெல்லாமாய் நிற்கின்ற நிறைவினையுடைத்தலானும்,
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும்	தன்னிடத் தொருக்காலும் பிரிவற்றிருக்கிற ஞானக்கிரியைகளை யுடையனாய் நிற்றலானும்,
வெறுப்பொடு விருப்புத்தன்பான் மேவுத லிலாமையானும்	ஆன்மாக்களைப்போ லிராகத் துவேஷாதிக டன்னிடத் தில்லாதவனாகையாலும்,

நிறுத்திடு நி நிட்களஞான சிவன் றனதாகாருண்ணிய னைந்த மேனி நி தநிறுலே தனக்குப் பொருந்தினதொரு நி ன்மல னருளிறு ருமேனியைக் கொண்டருளுவன. எ-று.
லே.

இதற்குச் சித்தியத் தருசூத்ராக்கியைபிலுங் காண்க (சஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———○———

ஆயினுஞ் சிவனுக்கு ருபமுண்டென ஆகமங்களிற் சொல்லு வது முறையோடுயென்னை? உண்மை. அஃதெப்படி யென்னில்?

குறித்தது தானாகுமாட்டாத குறைவிலநுகலானும்-ஆன் மாக்களைப்போ லொன்று நினைத்து, அது கூடாதெனனுங் கு றைவில்லாதவனுகையினுனும்,—செறிபபட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும்-மாறுபாடில்லாத பூரணஞானக் கிரியை நித்தியமாக வுடையனுகையானும்,—வெறுப்பொடு வி ருப்புத் தனபான வேவுவதிலாமையானும் - கோபமான நிக்கிர கத்தையும பிரியமான வநுக்கிரகத்தையும பண்ணுகையினு மவை யாற் பாவபுண்ணியங்கட னவிடத்திற் பொருந்தாதவனுகை யானும்,—நிறுத்திடுநினைதமேனி நின்மல னருளிறுலே-நின்மல னுகிய சிவனுனவன் பாவிக்குஞ் சீவன்முத்தர்களுடைய தேகத்தைத் திருவையினற் றமது திருமேனியாக வதிஷ்டித்து க்கொண்டு நின்று கிருத்தியங்களைப்பண்ணுவன. இதனு லநந் தேஸ்வராதிகளை யநுக்கிரகித்த தன்மாத்துகளை யதிஷ்டித்துக் கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன. பூமியினு மாசாரிய மூர்த்திகளை யதிஷ்டித்துக்கொண் டநுக்கிரகம்பண்ணுவனென் றிதன்பொருள்.

[illegible Grantha text]

சுருதிராவி - ஏகாதமா ஹ்ருதகா.ப்ருஸ்ஜுதி.

சிவஞானபோதம் "நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடு முளமுண்டாதலால், நானெனவொண்ணாதிறைவ தானதுவாய்— நா னெனவொண்ணா, திறலொன்று தானே பெறுபவனாக தன்னடியை த, தொல்லைநூற்றொலிமிலை எ-ம் சிவஞா-10-சூ,க-செ இதனை நீங்கப்பயவா மனமகோயிலாகக் கொள்பவன் எனபதனும்

[illegible Grantha text]

எனபதனும கணடுகொளக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மேல் அசற்கோ ரோது கூறுகின்றார்.

நிர்மலன - சிவன்,—குறித்ததொன் முகமாட்டாக் கு ணாவிலருக்கானும் - ஏதுகற் கத்தாவா யிருக்கின்ற சிவன

இயற்றுதற் கர்த்தாக்களாயிருந் தூடதேசகர்த்தாக்களுஞ் சிரு டடிமுதலிய கிருத்தியகர்த்தாக்களுமா யிருக்கின்ற அனுசதா சிவர் அநந்ததேசுரா ஸ்ரீகண்டருத்திரயம பிரம விஷ்ணு புத்தர் அருகர் கபிலா கணாதா முதலிய கர்த்தாக்கள் சரீரங்களெல்லா ஞானாதனும் பாரம்பரியமாயுப் மதிட்டித்தாத் தனது சரீரமாகப் பண்ணிக்கொண்டு அவர்கள் ப ண்ணுவிக்கிருத்தியங் தனது கிருத்தி யமாய் முடித்தலால அந்த நமது சரீரமென்று,—குறித்த-சங்கற் பித்த சரீரங்களுக்குள் ளொரு சரீரமுமல்ல வென்னுங் கு றைவின்றி நிறைவாகி நிற்பவ ராதலாலும்,—நெறிப்பட நின்ற ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யாலும் - எல்லாமாக்கத்தகுஞ் செல்லப் பூரணமாகிய சிற்சித்திபாசசெய்தி சபசத்தியுடைய தன்மைய ராதலாலும்,—வெறுப்பொடு விருப்புத் தனபால்மே வுத லிலாமையாலும் - இராகத் துவேஷ விஷயங் தனக்கிடத் தில்லாமையாலும்,—அருளினால - தனது சத்தி சங்கற்பத்தா ல்,—நினைத்தமேனி - சங்கற்பித்த காரியத்திற்கேற்ற அனு ச தாசிவர் முதலோர திருமேனியை,—நிறுத்திடும - தனது திரு மேனி போலத் தரிக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

விகாரப்படுதற்குக் காரணம் பரதந்திரம், ஏகதேசமாதற்கு க் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், குட்சகுறு தற்கு காரணம் விருப்புவெறுப்புகளுமேயாகலின், அநாதிமுத்த சி த்தருவாகிய முதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிகளின்மையின் ; அக் குற்றங்களுக்குச் சேயனுகிய அவன், ஆணவமகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்த்து நிற்றலின், தானினைக்கதோரு திருமேனி யைத் தனதாகக்கொண்டருளுவனென்பதாம்.

குறித்ததொன் ருகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவ தெனவறிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செயய வல்லுமாகலான, உருவங்கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின, அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

உமமுடைய கர்த்தாவி னுண்மையை அவனறிவிக்க வறியுமதொழிந்து ஒருவராலு மறியபபடாதென்ன, சகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்த வேண்டுகையினால் அவனையு மொருவர் படைக்கவேண்டுமென்ற பஞ்சராத்திரியை நோக்கி, அவனொருவாபடைப்பி லகப்படானென்று அருளிச்செய்கிறார்

குறித்ததொன்ருகமாட்டாக குறைவிலனாகலானும- ஆனமபோதத்தால் அறவித்து வென்று சுட்டி யறிப்பப்படாத குறைவற்று நிறைந்த ஞானமே தனக்குத் திருமேனியாக வுடையவனாகையாலும,—நெறிப்படநிறைந்த ஞானத் தொழிலுடைநிலைமையானும் - போந்தசெய்யாமல் எபபொழுதும் ஒருதன்மையாயிருக்கிற சருவஞ்ஞத்தையும சருவகிருத்தியத்தையும ஒருமை தனக்குள்ளவனாகையாலும்,—வெறுப்பொடுவிருப்புத் தனபால் மேவுதலிலாமையானும-பிரியாப்பிரியஙகள் தனனிடத்துப் பொருந்தப்படாதவனாகையாலும்,—நிறுத்திடுநினைந்தமேனி நினமனைருளினாலே - இங்ஙனஞ் சொல்லிபபோநத முறைமைகளையுடையவனாகலா லவனுக்கொருவ னொருவடிவு கொடுக்க வேண்டுவதில்லை; தனக்கு வேண்டின வடிவு தானே யெடுத்துக் கொள்ளுவன் மலரகிதனாகையால்.

குறித்ததொன்றாகமாட்டாரென்றது, மீன் ஆமை கேழல் நாரசிங்கம் ஆதியாயுள்ள தசாவதாரமும் எனக்கொள்க.

வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால் மேவுதலிலாமையானு மென்றது, அவன் பசுமுதலல்லனெனக்கொள்க.

இங்ஙனம் சொல்லியது ஆன்மபோதத்தால் சுட்டியறியவொண்ணாத முதலாகையாலே, ஏகனீசனிங்கு மிட்டத்துத் தனக்கேற்ற திருமேனி தானே படுத்துக்கொள்ளுந் தொழிலன்றி மற்றொருவரால் படைக்கப்பட்டவனன்றென்னு முறைமையையறிவித்தது. இதற்குப் பிரமாணம் தேவாரம் "அண்டமாரிருளூடு கடந்தும்பர், உண்டுபோலுமோரொண்சுடரச்சுடர், கண்டிங்காரறிவாரறிவார்க்கெலாம், வெண்டிங்கட்கண்ணி வேதியனென்பரே." என்றும் "விரிகதிர் ஞாயிறல்லர் மதியல்லர் வேதவிதியல்லர் விண்ணுநிலனுந், திரிதருவாயுவல்லர் செறிதீயுமல்லர் தெளிநீருமல்லர் தெரியில், அரிதரு கண்ணியாளை யொருபாக மாக வருள்காரணத்தில் வருவார், எரியரவாரமார்பர் இமையாருமல்லர் இமைப்பாருமல்லர் இவரே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—— ௧ ——

குறித்ததொன்றாகமாட்டாக் குறைவிலனாதலானும்—நினைந்ததொன்றாகமாட்டாது விகாரப்படுதற்குக் காரணமாகிய பாரதந்திரமிலனாகிய தன்வயத்தனாதலானும்,—நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - முறைமைப்பட ஏகதேசமாதற்குக் காரணமாகிய சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களின்றி முற்றுணர்வு மளவிலாற்றலுமுடையனாதலானும்,—வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பாலின்மேவுதலிலாமையானும் - தொ

...க்குறுதற்குக் காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள் தன்மாட்டில்லாகிய பொருளுடைய னாதலானும்,—நின்மலனருளினாலே - அத்தன்மைத்தாகிய அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் கருணையான,—நினைந்தமேனி நிறுத்திடும் - நினைந்த தொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவஞானமாகமங்களை யநுக்கிரகஞ்
செய்கையின் பொருட்டுத் திருமேனி
கொண்டதென வுணர்த்துகின்றது

ஆரண மாகமங்க ளருளினா லுருவுகொண்டு
காரண னருளானுமிற் கற்பனை யில்லையாகு
நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க்கெல்லாம்
பூரணி குருவந்தானச் செய்திடுஞ்செனமிடாமே.(௪௬)

(இ-ள்) ஆரண மாக மங்க ளருளினா லுருவங் கொண்டு காரண னருளாநிற் கற்பனை யில்லையாகும் — சிருட்டிகாலத்திற் சதாசிவ தேவநாயனார் தம்முடைய காருணியத்தினாலே திருமேனியைத் தரித்துக்கொண்டு வேதாகமங்களை யருளிச்செய்தாரில்லையாகில், அவரைப்போலச் சருவஞ்ஞத்துவ முடையவர்களா யவை யிற்றைச் சொல்லுதற்கு வேறொருவரு மில்லையாகும்.

நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர் நரர் நாகர்க்கெல்லாம் பூரணி குரு — ஆகையா லப்பொழுது மாயன் முதலாக வுள்ள தேவர்களும் மானுடரும் பாதாளத்திலிருக்குஞ் சேடனிவாக ளெல்லார்க்குஞ் சிறபயினைப் பொருந்திய குரு பரம்பரை சமஷ்டி

சங்கரானச் செய்தியுஞ் செனறி டாரே — தாசகிரமமெனக் கிரமமென விருவித மாக வாகமத்தையுண்டாக்கி, அதனைப் பாசபந்தமுதலிய வறுவிதமாயும் பஞ்சவிதமாயுமொருவாகசோருமசேதமில்லாவிடத்தத்தவாகமங்கேட்டருளிப் பவிதமோபோதவிதம் குருசந்தான பரமபரையுமிவ்வாசே போதவிதங்காண் எ-று

சாஹிதாசகிரமமாவது—சதாசிவதேவநாயனார் காமிக முதலிய சிவபோத பதினையுமுக்கநகண் அநுசாசிதமாகக் குமரபுப் அநாதிபவ்வையாருமுதலான பதினெட்டுருத்திராக்கு மனுக்கிரகஞ்செய்வது

கௌரசகிரமமாவது —சிவன அட்டவிச்சிகேசுரர்க்கு முதலனுக்கிரகஞ்செய்தது, பினபு சீழுள்ள வுருத்திராக குறைப்பது

சம்பந்தமாருவன —பாசமபந்தமாவது —சிவனுக்கும் அனுசதாசிவாக்கும்

மஹாசமபந்தமாவது — அனந்ததேவாக்கும் சீகண்டாக்கும்

அந்தராளமாவது—சீகண்டாக்கும் தேவர்க்கும

திவ்வியமாவது—சேவர்களுக்கு மிருஷிகளுக்கும

திவ்வியா திவ்வியமாவது—முனிக்கும மருடாக்கும

அதிவ்வியமாவது — குருக்களுக்குஞ் சிஷருக்கு மெனவறிக.

இவற்றுளாதியி லனுசதாசிவனை நீக்கி மற்றது பஞ்சசம்பந்தமெனப் பெறும்.

இவவிருவிதததானுஞ் சிவன திருமேனிகொண் டநுக்கிரகஞ் செய்யாவிடத்துக் குருபரமபரை சிவபோதத்துக்கு நூ-

உருத்திரபேதத்துக்கு-௩௬, ௲க-௬௬-௨-ம், இல்லையென்பது கருத்து

இதற்கு வாதுளாகமம் கிரணம் (௪௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் அப்பரமசிவன் அனந்தாதிமூர்த்திகளையும் பூமியிலாசாரிமூர்த்திகளையுந் தனது திருமேனியாக வதிஷ்டித்துக் கொண்டு நிற்பானேனெனின்? வேதாகமங்களை யநுக்கிரகம் பண்ணிக் குருசிஷ்ய சாம்பிரதாயப் பிரவிர்த்தியைப் பண்ணுவித்து அத்தத் துவாரா போகமோக்ஷங்களைக் கொடுப்பதாக வென்பது கூறுகின்றது.

(அந்வயம்) காரண னருளினு லுருவுகொண் டாரணவாகமங்க ளுரைத்து முதலாயுள்ள சாரநாகர்க்கெல்லா மருளாநின் றகிப்பவரில்லையாதலாற் சீரணி குருசந்தானஞ் செய்திடுஞ் சென்றிடாவே - பரமகாரணனாகியசிவன் கிருபையினாலனந் தேசுவரர் ஸ்ரீகண்டேஸ்வரராதி மூர்த்திகளைத் திருமேனியாகக் கொண்டு நாராயணாதி தேவர்களுக்குஞ் சனற்குமாராதி தேவருஷிகளுக்கும் வசிஷ்டாதி மனுஷ்யருஷிகளுக்குஞ் சேஷன் முதலிய சர்ப்பராஜர்களுக்கும் வேதாகமங்களை யுபதேசியாதிருந்தாற் சொல்லுவாரு மறிவாருமின்றிக் குருசிஷ்ய சம்பிரதாயப்பிரவிர்த்தியு மின்றித் தருமார்த்த காமமோக்ஷமென்னுஞ் சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களையு மடைவாரற்றுப் போமென்றி தன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி குருசங்கமங்களை அதிஷ்டித்துத் தீக்ஷோபதேசஞ் செய்யாதிருந்தால், முத்தராவா ரில்லையென்று குருசந்தானமும் கடவுளேயென்று கூறுகின்றார்.

காரணன் - சிவன்,—அருளின் றுருவுகொண்டு - தனது சங்கமமாகத் திருத்தமா வுருவு கொண்டும், இதுமுறையென்று குருசங்கமங்களைச் சுவீகரித்துச் செலுத்தி,— ஆன்ம வேதாகமங்க ளருளா தில - வேதாகமங்களை யுபதேசியாதிருக்கில்,— கதிப்பவரில்லை - முத்தராவா ரில்லை.

மற்றது வெளி-பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இடக்குதற்கண் வேறோ ருருவம் வேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றாயினும், பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கமிரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் நின்றுணர்த்தினன்றி உணரமாட்டாவாயின, உயிர்வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்ந்து வீடுபெறுமாறு வேதாகமங்களைச் சோ வைப்படச் செய்தற்பொருட்டும், அதனைக் குருபரம்பரையின் கண் வைத்தற்பொருட்டும், திருமேனி ஒருதலையான வேண்டப்படுமென்பதாம்.

கதித்தல் கதியடைதல்.

அற்றேல், இவ்வாற்றால் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே தனுவிற்குரிய தொழில் சரணம் புவனம் போகங்களு முளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர் போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதீத னென்றல் வழுவாம்போலுமெனின்? அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உமமுடைய கர்த்தா சகளீகரித்து இந்தக் கிருத்தியங்களைச் செய்யவேணுமோ! நிட்களமாய் நின்று செய்யவொண்ணாதோவென றவனைமறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஆரணமாகமங்க ளருளினாலுருவுகொண்டு காரணனருளானாகிற் கதிப்பவரில்லையாகும் - கர்த்தா தனது காருண்ணியத்தினாலே ஞானமே திருமேனியாகக்கொண்டு வடவிருக்ஷத்தின் கீழே எழுந்தருளியிருந்து நாலுவேதங்களையும் இருபத்தெட்டாகமங்களையும் அவையிற்றிலே விரிந்த பொருள்களையும் அருளிச்செய்தானில்லையாகில், அவனை யொழிந்து மற்றொருவரிந்த இரண்டு நூல்களையுஞ் சொல்லத்தக்கவரில்லையாகும் —நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர்நரர்நாகர்க்கெல்லாஞ் சீரணிகுருசந்தானஞ் செய்தியுஞ்சென்றிடாதே - பிரம விஷ்ணுக்கள் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் மற்றுமுள்ள தேவர்களாயுள்ளவர்கள் நாகலோகத்திலுள்ளவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாஞ் சனன மரணங்களைப் போக்குவதாயுள்ள சிறப்புப்பொருந்தியிருக்கப்பட்டநின்ற குருபாரம்பரியத்தின் முறைமையுமுண்டாகமாட்டாது.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தா சகளீகரித்திருந்தே வேதாகமங்களை அருளிச்செய்யாதபொழுது மற்றொருவரால் சொ

ல்லப்படாதென்றும், அதுவன்றியுஞ் சருவாக்ஞ குரு பாரம்பரியமுண்டாகாதென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம். திருவம்மானை, "பாரார்விசும்புள்ளார் பாதாளத்தாரப்புறத்தார், ஆராலுங்காண்டற் கரியானெம் மகெளிய, பேராளன்றென்னன் பெருந்துறையான்பிச்சேற்றி, வாராவழியருளி வந்தென்னுளம்புகுந்த, வாராவமுதா யலைகடல்வாய்மீன்விசிறும், பேராசைவாரியனைப் பாடுதுங்காணம்மானாய்" என்றும், திருவெண்பா, மூவருமுப்பத்து மூவருமற்றொழிந்த, தேவருங்காணாச் சிவபெருமான்-மாவேறி, வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க, மெய்யகத்தே யின்பமிகும்" என்றும், திருக்களிற்றுப்படியார், ஆகமங்க ளெங்கே யறுசமயந் தானெங்கே, யோகங்க ளெங்கே யுணர்வெங்கே-பாகத், தருள்வடிவுந் தானுமா யாண்டிலனே லந்தப், பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு" என்னு மிதனாற் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை யியக்குதற்கண் வேறோருருவ மவேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன் றாயினும்)—காரணனருளினுருவுகொண்டு-முதல்வனருளா லுருக்கொண்டு,—ஆரணமாகமங்களருளானாகில் - வேதாகமங்களை கோவைப்பட அருளிச்செய்திலனேல்,—கதிப்பவரில்லையாகும் - பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் பசுவர்க்கமிரண்டு முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினு நின்றுணர்த்தினா லன்றி யுணரமாட்டாமையின்;உயிர்

வாசகங்கள் பொருளியல்புணாதது வீடுபேறடைதலில்லை யாகு ம—காரணன முதலாயுளளசுரா - அதுவனறித திருமாலமு தலிய தேவாகளும,—நரா - மானுடாகளும,—நாகாகளெலலா ம - நாகாமுதலியோாகளும,—சீரணி குருசநதானச செய்தியு ம - சிறப்புப பொருநதிய குருபரமபரையின வைததருளுத லும,— செனறிடாவே - செலலாமையின, திருமேனி யொருத லையான வேணடப்படும.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவனொருவனுமிருநது, சிருட்டிமுதலிய கிருததிய
நிமித்தமாகத் திருமேனி கொணடதெல்லா ம
நுககிரகமென றுணாததுகிறா

உருவருள குணஙகளோடு முணாவருளுருவிற்
றோனறும், கருமமு மருளானறனறன கரசரணுதிசா
ஙகந, தருமரு ளுபாஙகமெல்லாந தானருடனககொன்
றின்றி, யருளுரு வுயிருககென்றே யாகுவனமலன்று
னோ. (௪௭)

(இ-ள) உருவருள — சிருட்டிமுாததி யைநதும் திதிமூாததி யைநதும சஙகாரமூாததி யாறுமாகப் பதி னாறு திருமேனிகொணடது மநுக்கிரகத்தி ன பொருட்டு பிரவு மெனவறிக.

குணங்களோடு முணர்வருள — அவன இச்சாஞானமு மநுககிரகம்

உருவிற்றோன் றுங கருமமு மருள — சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களு ம ருளே

அரன்றன் கர சரணாதி சாங்கந் தருமருள — அவனது பாதம பாணி யங்குலி சடஞ் செவி நாசி கண்ட மகுடமுதலான சாங்க மு மருளே.

உபாங்க மெல்லாந் தானருள — பரிவட்டம் பூணூல் மாலை ஆயுதங்கள் ஆபரணங்கள் சந்தன கங்காபவானி ஆசனம முயலகன நாகம ஆமை இவைமுதலாயின வெல்லா வுபாங்கங்களையுந் தரிக்குமது அருளே

ஏனை கொன்றின்றி — இவைகளைத் தரித்ததெல்லாந் தனக்கொரு பரயோசனத்தைக் கருதிக்கொண்டதன்று. ஆறு விடகாரணமோ வெனவில்?

அருளுரு வுயிருக்கென்றே யாக்குவ னமலன் அருளே — நீட்களனாகிய சிவனானது காருண்ணியத்தினு லானமாக்களை யீடேற்றுகையின் பொருட்டுத் திருமேனிகொண்டது என்று

சாங்கமென்பது—அங்கத்துடன் கூடிய வுருப்புக்களென வறிக.

உபாங்கமென்பது—அவனைவிட்டு நீங்காமற் சமீபத்திலிருக்குமது

ஒடு எண்.

தான அசை

ஏகாரம தேற்றம்

இதற்கு வாதத்தைதுங் காரணத்துங் காண்க (சுஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—௧—

மேல் கர்த்தாவானவனுக்கு ரூபாதிகளில்லை யெனனில் நினைக்கவும்போகாததாமாகையால் அவனைவழிபட்டுப் பிழைப்பதெவ்வாறெனின்? உத்தரம்.

உருவருளாவு - சிவனுடைய வங்கமு மானமாக்களின னுக்கிரகார்த்தமாகச் சிற்சத்தி ஸ்வரூபமானதே,—கரசரணாதியருள் - கரசரணாதியான பிரத்தியங்கமுங் கிருபையினாலான ஞானஸ்வரூபமே,—குணங்களோடு சாங்கமுணர்வருள் - தேசகுண ஸ்வரூபமான சாங்கமுங் கிருபையாலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உபாங்கமெல்லாந் தானருளாவு - உபாங்கமான வைகடானு மருளினாலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உருவிற்றோன்றுங் கருமமுமருள் - இத்திருமேனியிற் றோவாகணமுதலான வரைத் தோற்றுவிப்பதுங் கிருபையினாலேயே,—சனகிகொன்றினறி யருளுரு வுயிருக்கென்றே யாக்குவ னகிநதனனறே-இங்ஙனமானதிருமேனிக்கு மாயோபாதியு மில்லாமற் றனக்கொரு பிரயோசனமு மில்லாம லான்மாக்களின போகமோக்ஷார்த்தமாகப்பண்ணுந் தியானபூசையின்பொருட்டுக் கிருபையினாலுண் டாகிய பாவனாரூபமான விக்கிரகத்தை யுடையவனாகையி னாற் சிந்திக்கப்படாதவனென்ற தினபொருள்.

அங்கமாவன.—சிரசு முகமு மிருதயமுமாம்.

பிரத்தியங்கமாவன —வக்ஷசுங் கண்டமும் ஸ்தனங்களுந் தோள்களு நாபியு முதரமுங் குஹ்யமு நேத்திரமு நாசியுஞ் சுரோத்திரங்களு மஸ்தகங்களும் பாதங்களு மங்குலிகளு முருக்களு முழந்தாள்களுங் கணைக்கால்களுமாம.

சாங்கமாவது —குணமூர்த்திகளான பத்தும். அவையாவன? ஆரிங்ஙணியாதி குணத்திரயம-திரிசூலம், சத்தியம்-பரசு,

பிரதாபம்-கட்கம், துரபேதநியம-வச்சிரம், அநுக்கிரகம -அபய முத்திரை, ருத்தியாதிசுத்தமாயை - நாகம், அதோமாயை-பாசம், விவாணம அங்குசம, சத்தநாதம - கண்டை, பாசசங்காரம் - அக்னி.

உபாங்கமாவன —வஸ்திரம உபவீதம மாலை கந்தம ஆபரணம் ஆசனம ஆவரணம இவையேழுமாம்.

* [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || இதி.

இவ்வாறு கிருபையினாற் கொண்ட சதாசிவரிடத்திலுண்டான மகேசுவரனுடைய திருமேனியி லிருதயத்தினின்று சகசராம்சமாக ருத்திரதேவர் தோன்றுவர். கோடி யம்சமாகவர் மத்தகத்தின் பார்சுவங்களில் விஷ்ணுவும் பிரமாவுந் தோன்றுவர்கள். சக்ஷுவாம லலாட நேத்திரங்களிற் சூரியசோமாக்கினி தேவர்கள் தோன்றுவர்கள். பிராணனில் வாயுபகவான் றோன்றுவன். சுரோத்திரியங்களின் மந்திராதி சாவராக்ஷகமான திலகந் தோன்றும். முகத்தில் வேதாதி சாவசாத்திர ரூபமான வபரஞானந் தோன்றும். கண்டத்திற் கமேசுவரர் தோன்றுவர். இருதயத்திற் சுப்பிரமணியர் தோன்றுவர். நாபியி லிந்திர யமவருண குபேரர் தோன்றுவர்கள். பிரதஷ்டையகத்திற் பஞ்சாசத்கோடி தேவர்களுந் தோன்றுவர். உரோம கூபங்களிற் கோடிருஷிகள் தோன்றுவர்கள்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களென்றும் நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருடிகளென்றும் மிகவுங் கேட்கப்பட்டிருக்கையி லதிகசங்கையாகச் சொல்லுவானென்னை யெனின்?

அதிகசங்கையெல்லாம் கண்டத்திற்குப் புறம்பென் றறிக

சூரிய சோமேந்திராதி தேவர்களுக்குக் காசியபாதத்திரியா திகளிடத்தி லுற்பத்தியென்றிருக்க மகேஸ்வரனிடத்தி லுற்பத்தியென்றதென்னையோவெனின்? காசியபாதியுற்பன்ன சூரியாதிதேவர்கள் ஈஸ்வராம்சோற்பன்ன தேவர்களுக் கதிஷ்டேய ஸ்தானமென்றறிக.

ஈஸ்வராம்சோற்பன்னரான தேவர்கள் சுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருந்து அசுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருக்கிற அந்ததேவர்களை யதிஷ்டித்துக்கொண் டிருப்பார்கள்.

இப்படி மகேஸ்வரனிடத்தி லுருத்திராதி சகல தேவர்களு முண்டானாற்போல, மகேஸ்வரியாளிடத்தினு முமாதி சமஸ்த தேவதாஸ்திரீகளும் சோடசசத்திகளு முண்டாம் எனவறியா யாக.

[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—— o ——

இப்படிச் சிவனுக்கு வாஸ்தவ தேகமில்லாமையால் தியாநபூசாதி நிமித்தங் கற்பனைத் தேகம், அணுசதாசிவாதி தேகங்களைப் போலக் கற்பிக்கவேண்டும் அஃதெதினாற் கற்பிக்க வேணுமென்று வினவ, அவன்றன் சத்தியாற் றிருமேனி கற்பிக்கப் படுமென்று சாற்றுகிறார்

நிரவதிகைகளாய், நிருபைகளாய், நிரம்ச நிர்ப்பேதவதிகளாய், நிஷ்காடிந்யைகளாய், நிஷ்சபலைகளாய், நிச்சலைகளாயிருக்கின்ற ஏசாநயாதி மூர்த்தியுக்த பஞ்சசத்தி சமுற்பன்ன சதியாதி அஷ்டத்ரிம்சத் கலைகளாயிருக்கும் முன்பின் மூலாகமங்களில் முறைமையிற் சோதக ஞானசத்தி இச்சாசத்தி மதசாகிய கிரியாசத்தி கலைகள், விண்ட அகண்ட பிண்டாசல சிவசரீரம் சாவதிகளாய், சருபைகளாய், சாம்சபேதவதிகளாய், சகாடிந்யைகளாய், சசபலைகளாய், சசலைகளாயிருக்கும் மாயாகலைகள் விண்ட கண்ட பிண்ட சல சுபசரீரம்போல், அயக்காந்தம்போல் அசைவற்றிருந்துங் கிருத்திய கிர்த்தாதலால், கடினகண்டித சலிதசரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது.

ஆதலால், அஞ்சு பதினொந்து பத்து இரண்டு ஆகிய முச்சே த்திர காரசாரணுதிகளிற் காட்டிய கண்டிப்பு சலனம் வெனனை நிராமுகல நிராமாதிகளானருல் வருஞ் சகளாதி பேதஞ் சகலமு ங் கற்பிதங்கள அசத்தியங்களாம

ஆகையால் கிரியாசத்தி லக்ஷண சிவசரீரத்துக்கு இச்சா சத்தி சங்கற்ப ரூப பிரவிர்த்திலக்கண சகளாதிகார சதாசி வநாம ஸ்வரூபமும, கிரியாசத்தி சமுத்தியோகரூபப பிரவிா த்தி நிவிர்த்தி லக்ஷண சகள நிஷ்களபோகாகார சிவநாம சதா சிவ ரூபமும, ஞானசத்திசக்திச் சுமமா இருப்பு ரூபநிவர்த்தி லக்ஷண நிஷ்கள இலய சிவநாம சாந்தரூபமும, விர்த்தி பரி ணதி வியாதக்ாரமபமன்று

ஆதலால அநித்தியங் கற்பித அசத்தியங்களுமன்று.

ஆகையால் அந்த இலயபோகாதிகார முச்சொரூபமும் நித்திய சத்திய ஸ்வரூபலக்ஷணந் தானே!

ஆதலால் அந்தச் சகளமுஞ் சத்திகலா சாகித்தியத்திஞற் சகளம், மாயாகலா ராகித்தியத்திஞல் நிஷ்களமாதலாற சக ள நிஷ்களமாம

ஆகையால் சிவனது

உருவு - அங்கமும,—அருள - சத்திரூபம் —சாங்கநதருங் குணங்களோடு உருவிற்றேன்றுட,—உணாவுங் கருமமுட-சா வுத்தையும அறிதலுமபண்ணுதலும்,— அருள - சத்திவியாபார ரூபம்.—அரனறன காரசாரணுதி,—சிவனது பிரத்தியங்கமும,— அருள - சத்திரூபம.—உபாங்கமும்அருள.—எல்லாநதானருள்- இதுவனறிச சிவனுக்குச சொலலப்படு மது யாதொன்றுணட கேல்லாஞ் சத்திரூபமதான. இப்படி,—அங்கதன-சிவன்,—அரு ளூரு-சத்திசரீரத்தை,—தனகொண்டினறி - தற்பிரயோசனம்

குறியாமல் பிரயோசனம் உயிருக்கென்றே,—ஆக்குவன்,
அது வாதுளத்தில் விதத்திரிக்கப்பட்டது
அது வருமாறு

"அங்கப்ரத்யங்கஸாங்கஞ்ச உபாங்கஞ்சதுரோபவேத்
சிரோவக்த்ராஞ்ச ஹ்ருதயம் அங்கஞ்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
வக்ஷகண்டஸ்தனௌபார்ஹ்வம் நாபிகுஹ்யோதரந்ததா
நேத்ரநாஸாஸ்யகர்ணௌச பாணிபாதௌததாங்குலீ
ஊருஜானுஞ்சங்கேச ப்ரத்யங்கஞ்சேதிகத்யதே
மூர்த்திநாயகுணாநபாந்து ஸாங்கஞ்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
அணுரூர்ண்மிதிஞ்ஞேயம் தத்குணைஸ்தசதாபவேத்
குணைரஸ்த்யம்பரந்தாபஞ்ச தாபபேதயாநுசரஹரந்தா
ருத்திமாயாவியாணைஞ்ச நாதாஸஹிருத்ரோவச
ஷடேத்சகுஹ்யபரோக்தா ஜேஷாமலக்ஷணமுச்யதே
த்ரிகுணமருமிஷயுக்தம சக்தியம்பரகீர்த்தியதே
சடகமீசபரந்தாபோயம் தாபபேதயமவஜ்ரமிஷ்யதே
ஈசஸ்யாநுக்ரகபசைவ அபயஞ்சபரசஸ்யதே
ருத்திஸ்யாமநாசருஙந்து பாசமமாயாஸ்வரூபகம்
விவர்ணமங்குசஞ்சைவ கடாநாதாதம்கமவிது
ஸம்ஹாரமகநிரூபமஸ்யாத் பாசாநாம்பஸமஸாதசிருதி
ஏதேவைகுணரூபாச ஸாங்கம்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
வஸ்த்ரோபவீதமாலாஸ்ச கந்தமாபரணந்ததா
ஆஸநாவரணமசைவ உபாங்கஞ்சேதிகீர்த்திதம். இதி"

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

—()—

அரனுறை அருளாகலான், உயிர்கட் குணர்வளிப்பதாய்
அவ்வுருவிற் சேருமாறு தொழில்களும் குணங்களுமாகிய கர

ணமும் அருள்வடிவே, கைகால் முதலிய வுறுப்புக்களும் அருள வடிவே, உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களு மருளவடிவே, இவ்வருள்வடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டனறித் தன்பொருட்டன்மையான் இவைபற்றிச் சிந்திதருயினும் அசிந்தித்னே யெனபதாம்.

அருளுரு முன்னையதுவினைத்தொகை, ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

குணம் வாய்மை முதலியன. அவையேஅவனுக்குச் சூலமழுமுதலிய படைக்கல மாகலின அவை கரணமெனபபட்டன.

கரசர ணாதிசாங்கந் தருமருளெனபது முன்வைக்கற்பாலதாயினும் செய்யுளாகலின முறைபிறழ வைத்தார.

ஆதியென்றதனால் ஏனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன. இவற்றைச் சாங்கமெனறது உபசாரம்

அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித் தொகை

அன்றே அசை

இவையெனபது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத் திருமேனியுண்டெனபது பிறர்கூறுங் குறாரங்களா னிக்கதுபடாமை காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவகிழயருளா வருமாறு.

—o—

இப்படியும்முடைய கர்த்தா வடிவுகொண்டது எனனபயனைக் கருதி என்றவனை நோக்கி; யவனுககொரு பயன வேண்டியதில்லை, ஆனமாக்களை இரட்சிக்கைப் பொருட்டாகத் தனது கா

ருவணிபமே திருமேனியாகக்கொண்டதென றருளிச் செய்கி
ரூர

உருவருள் - அவனுடைய திருமேனி காருண்ணியம் மூர்த்த
ம்,— குணங்களோடு முணர்வருள - குணங்களும் அதனுடைன
கணங்களும ஞானம,—உருவிற்றேன்றுங்கருமமு மருள - அவ
னுடைய திருமேனியாலே செய் தனவாகப்பட்ட கிருத்திய
ங்களும் அந்த ஞானந்தான,—அரனறன கரசரணுதி சாங்கங்
களுமருள - ஈாதகாவினுடைய கரசரணமுதலான சாங்கவுரு
வங்களும் அவனாலே உண்டான ஞானமாம,— உபாங்கமெல்
லாந்தானருள - இந்தத் திருமேனியிலுண்டான இரண்டாமங
கமான வடையாளங்களும மற்று முள்ளவையும இந்த ஞானந
தானு ம,—தனககொன றின்றே- இப்படிச் சாவத்திலும தோய்
ந்திருந்தாலும தனக்கொரு விகாரமற்று நிற்பன —அருளுருவு
யிருக்கென்றே யாசகுவ னமலனனறே.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

அரனுருவருள் - அரனறனுரு அருளாகலான,—உணர்வரு
ளுருவிற்றேன்றும - உயிர்கட் குணாவளிப்பதாய அவ்வுரு
விற்றேன்றும,—கருமமும் குணங்களோடு மருளுரு - தொழி
லகளும வாய்மை முதலியகுணங்களுமாகிய காணமும் அருளா
கியவடிவே,—கரசரணுதி சாங்கந் தருமருளுரு - கைகானமுத
லிய உறுப்புகளு மருளாகிய வடிவே,—உபாங்கமெல்லாந் தா
னருளுரு - உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருளாகிய வ
டிவே —அருளுரு வுயிருக்கென்றே - இவ்வருள்வடிவெல்லாமு
யிர்களின பொருட்டன்றி,—தனககொன்றின்றி யாக்கின னறி

ங்கனன்றே – தன்பொருட்டன்மையா லிவைபற்றிச் சித்திதரு யினும் அசித்திதனேயென்பதாம்.

இவை ஒன்பது செய்யுளாலும் முதல்வனுக் குருவத்திரு மேனி யுண்டென்பது பிறர்கூறுங் குற்றங்களான் இகந்துபடா மைகாத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகினை யிறந்துநின்ற தாருரு வென்பதோரார், உலகவ னுருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடு மென்பதோரார், உலகினுக் குயிருமாகி யுலகுமாய் நின்றதோரார், உலகினி லொருவனென்ப ருருவினை யுணராரெல் லாம். (சஅ)

(இ-ள்) உலகினை யிறந்துநின்ற தாருரு வென்பதோரார் — இந்தப் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்திருக்கையினாலே இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதீதமாயிருக்கு மவனுடைய திருமேனியென்று மறியார்;

உலகவ னுருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடு மென்பதோரார் — இந்தப்பிரபஞ்ச மந்தக்கர்த்தாவின் தருளினாலே தோன்றி யருளினாலே யொடுங்கு மென்று மறியார்;

உலகினுக் குயிருமாகி யுலகுமாய் நின்றதோரார் — பிரபஞ்சத்திலுள்ள வான்மாக்களுக்குப் பிராணனுமாய்ப் பிரபஞ்சத்திற்கு ப்ரபஞ்சமுமாய் நிற்குமென்று மறியார்;

உலகினி லொருவனென்ப ருருவினை — அப்படிப்பட்ட கர்த்தாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவத்தை யுணராதவர்களெல்லா ம

வினை யுணராரெ ல்லாம் வனையு மிந்தப்பிரபஞ்சத்திலே யொருவனெ ன்றுசொல்லாநிற்பர். எ-று. (௬௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் விஸ்வமூர்த்தியும் அந்தர்யாமியும் விஸ்வகாரண னும் விஸ்வாதீதனுமாய் நிற்பனெனப தணர்த்துதல்.

(அநவயம்) உலகுமாய்நின்றதோரா ருலகவனுருவிற் றோ ன்றி பொடுங்கிடுமென றுமோரா ருலகினுக்குயிருமெனறோரா ரு லகினை யிறந்துநின்ற தானுரு வென்பதோரா ருலகினிலொருவ னென்ப ருருவினையுணராரெல்லாம்-சிவனுடைய திருமேனியான சிற்சத்தி அபினனோ நிமித்தோபாதானதையினாலே விஸ்வாத் மகமாக நின்றதையும், சிவனுடைய திருமேனியாகிய சிற்சத்தி மாயையைப் பதிக்கும்பொழுது ப்ரபஞ்சந்தோன்றி சத்திபராமு கையானபொழுது பிரபஞ்சம் ஒடுங்குமென்பதும், பிரபஞ்சானு பிரவிஷ்டையினாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நியந்தாவாகிய உயிராய் நின்றதும், அசமகோத்ர சிந்தையினாலே விஸ்வாதீதனாக நின்ற தையும் அறியார்கள், சிவனுடைய ஸ்வரூபமாகிய அகண்டா கார சச்சிதாநந்தத்தை யறியாதபேர் உலகத்தில் பிரம்மாதி தேவர்களைப்போலே யொருவனெனபர்களென றிதனபொருள்.

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — விஶ்வாத்மகம் ஸர்வஸர்வம்
அந்தர்யாமீஶம் விஶ்வேஶம் ஸர்வகாரணகாரணம் [illegible] | வி
ஶ்வாதீதம் ஸர்வகாரணகாரணம் [illegible] நித்யம் நிராலம்ப
[illegible] ஸர்வஸாக்ஷி [illegible] | விஜ்ஞேயம் [illegible]
[illegible] நிஶ்சயம் ஶிவஶக்திச.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன ஸ்ரீகண்டப் பிரேரகராகும் அநந்தேசுரராகிய மூர்த்தியானமாவி லநதரானமாவாய்த் திரும்ப வநதஅநநதேசுரராகிய மூர்த்தியானமாவைப் பிரமாண்டாநதராதிபதியாகும் ஸ்ரீகண்டராகிய மூர்த்தி யான்மாவி லநத ரானமாவாக்கி யந்தஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாய்ச சத்தியகாடிநய கண்டிப்புடைய காயகரணகலைகளாற சகளராயிருந்து பிரமவிஷ்ணு முதலோர்க்கும், ஸ்வேதோயமனைவியப் பிரபிருதிகட்கும், கிருஷ்ணார்ச்சுனதியர்க்கும, அறுபத்துமூவா முதலோாக்கும், நிககிரகா நிக்கிரகங்களைப்பண்ணி விளையாட்டு விளைததுப் பின்னகம் பிரதமர்கரும் அர்பசொற்ப அததியடற்புகப் பிரசாத ப்ரதராயிருந்து சரிக்குஞ் சரித்திரங்களிற் சிறிது பவுராணிக மதம் பாஷியபதற்குபக் கிரமிககினறார்.

அரனுரு - ஸ்ரீகண்டசரீரமாகிக கண்டிப்புப் பொருந்திய சிவசரீரம்,—உலகினை யிறந்துநினறது - சீவான்ம கிருத்தியவிலக்ஷண கிர்ததியங்களை யுடையது,—எனபது ஓரார் - விசாரியார்,—உலகு-பிரபஞ்சம்,— அவனுருவிற் றேனறி யொடுங்கு மெனறு மோரார் - அந்தச் சிவனது கணடிப்பில்லாச் சமவேதசிற்சத்தி சரீராதிட்டித வகண்டித பரிககிரக மஹாமாயா மாயாசத்தி சரீரத்தில் நினறும் பிறந திறந்திருக்குமெனபதும் விசாரியார்,--உலகினுக்குயிருமாகி யுலகுமாய் நினறதோரார்-சிதசித் பிரேரகராய் வியாபியாயிருப்பது முணரார்· இப்படியிருக்கும்,— உருவினையுணரா ரெல்லாம்-விவேகித்தறியா ரனைவரும் ஸ்ரீகண்டரூபியாயிருககின்ற சிவன் அதிஷடாகார ராதலால்,— உலகினிலொருவ னெனபர்-நம்மைப்போலே யொருவனென்று சொல்லுவார்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனிச்சிந்திதனும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்து முகத்தான் அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கணிகழுந் தொழில்களும் அவற்றானாய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

சிந்திதனாயினும் அசிந்திதனே யென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்றும், விச்சுவகாரணனென்றும், விச்சுவத்திற் கந்தரியாமியென்றும், விச்சுவரூபியென்றுங் கூறுஞ் சுருதிகளே சான்றென்பதாம்.

மாயையிற் றோன்றியொடுங்குமுலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனாதலிற் றோன்றி யொடுங்கியதூஉ மாமென்பது, கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனா னறிக.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உலகினையீந்து நின்ற தாணுவென்றுமோரார் - ப்ரபஞ்சத்திற் கப்பாற்பட்டு நின்ற சிவனுடைய உருவமென்று இங்ஙனஞ் சொல்லி விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள், — உலகவனருளிற் றோன்றி யொடுங்குமென்றுமோரார் - இந்தப் பிரபஞ்சம் கர்த்தாவருளினாலே தோன்றி யொடுங்குமென்று நிரூபித்தறியவு மாட்டார்கள், — உலகினுக்குயிருமாகி யுலகுமாய்நின்றதோரார் - பிரபஞ்சத்திலுள்ள சருவான்மாக்களுக்கும் பிராணனுமாய் விசுவத்துக்கு விஸ்வரூபியுமாய் நிற்பனென்று நிரூபித்த

றியவு மாட்டார்கள்;—உலகினிலொருவனென்பருருவினையுணரா
ரெல்லாம் - அவனுடைய சொரூபத்தை ஆராய்ந்து அறிதற்
குப போதமில்லாதவர்களெல்லாம் அவனையும் மிகப் பிரபஞ்சத்
திலுள்ள வானமாக்களைப்போல வொருவனென்று சொல்லு
வார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது விஸ்வாதிகனுமாய், விஸ்வந் தோ
ன்றுகைக்கும் ஒடுங்குகைக்குங் காரணனுமாய், விஸ்வத்திலு
ண்டான வானமாக்களுக்குப் பிராணனுமாய், விஸ்வரூபியுமாய்
நின்ற கர்த்தாவினுடைமை அறியமாட்டாதவர்கள், அவனையும்
விஸ்வத்திலே ஒருவனென்று சொல்லுவார்களென்று முறை
மையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அரனுரு - சிந்திக்குமிடத்து அசிந்திதனே யென்பதாகு
வேதத்து ருத்திரனுருவார்,—உலகினை யிறந்து நின்றதென்ப
தோரார் - விசுவாதிகனென்று கூறுஞ் சுருதியினையு முணரா
ர்,— அவனுருவில் - அவனவடிவத்தில், - உலகுதோன்றி யொடு
ங்குமென்று மோரார் - உலகந்தோன்றி யொடுங்குதலால் வி
சுவ காரணனென்னுஞ் சுருதியினையு முணரார்,—உலகினுக்குயி
ருமாகி நின்றதோரார்-விசுவத்திற் கந்தரியாமியென்று கூறுஞ்
சுருதியினையுமுணரார்,—உலகுமாய் நின்ற தோரார்-விசுவரூ
பியென்று கூறுஞ் சுருதியினையுமுணரார்,—உருவினை யுணராரெ
ல்லாம் - இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சாற்றுஞ் சிவன் திருமேனியி
யல்புணராரெல்லாம்,—உலகினி லொருவனென்பர்-உலகத்திலு
ள்ளார் கூறுங்கடவுளரி லொருவனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது கர்த்தா தேவர்களுள் ளொருவனென்ன அன்றென றுணர்த்துகிறார.

தேவரி னொருவனென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர், மூவராய நின்றதோரார் முதலுருப் பாதிமாது, ராவது மறியராதி யரியயற் கறியவொண்ணு, மேவரு நிலையுமோரார தனுரு விளைவுமோரார். (சசு)

(இ - ள) தேவரி னொருவனெ ன்பர் திருவுருச சிவனை: இப்படி திருமேனி யெடுத்திருக்கிற சிவனை யந்த முப்பத்து முககோடி தேவர்களுக்குளளே யொருவனென்ன வறிவில்லாதவாகள சொல்லாநிறபர்கள்.

தேவர் மூவராய் நின்றதோரார: அந்தத் தேவர்களுட் சிறப்பினையுடைய மும்மூர்த்திகளையு மவனதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று தந்தாங்கிருத்தியங்களையு மறியார்கள்.

முதலுருப் பாதிமாத ராவதும றியார: மகேஸ்வரவிக்கிரகத்திற் றோன்றிய விருபத்தஞ்சி லத்தனு ரீசுரமா யிரண்டாநின்ற முறைமையினையு மறியார்கள்.

ஆதி யரியயற் கறிய வொண்ணு மேவரு நிலையு மோரார்: சகலத்துக்கு மாதியான வமூர்த்தி சாதாக்கிய மனற் றம்பமாய்ப் பிரமவிட்டுணுக்களுக் கடிமுடிகாணப தரிதாய்நின்றது மறியார்கள்.

அதனுரு விளைவுமோரார்: அந்தத் தழற் பிழம்பிற்றோன்றிய லிங்கோற்பவமூர்த்தமூர்த்தியென் றறியார்கள் எறு

இதற்குச் சுப்பிரபேதத்தும் வாயவ்யத்துங் காந்தத்துங் காண்க. (௪௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

திருவுருச் சிவனைத்தேவர் தேவரி லொருவனென்பார்-ஞானஸ்வரூபியான சிவனை ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்திரனென்னும் மூர்த்திகளுக்குள்ளே யொருவனென்பர்,—தேவர் மூவராய் நின்றதோரார் - ஸத்தியோ முக்த ப்ரவாத்தரென்னும் லயபோகாதிகார ஸ்தானங்களிலே சிவன் சதாசிவன் மகேஸ்வரன் என நின்ற மூன்று ஸ்வரூபத்தையும் அறியாதபேர்,—முத லுருப்பாதிமாத ராவது முணரார் - ஸ்ருஷ்டாதியிலே சத்தி சிவாத்மகமாக இந்திரதனுசுப்போல நீலமும் பொன்மையுமாய் நின்றது மறியார்,—அதி அரியயற் கறியவொண்ணு மேவருநிலையு மோரார் - சகளத்துக் காதியான அமூர்த்தி சாதாக்கியம் அனல் ஸ்தம்பமாய் ப்ரமவிஷ்ணுக்களுக்கு மடிமுடி காண்பரிதாய் நின்றது மறியார்,—அதனுரு விளைவுமோரார் - அக்கமூர்த்தி சாதாக்கியத்திலே சகலப்ரபஞ்சமு முண்டாகிறது மொடுங்குகிறது மறியார் என்றிதன் பொருள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸப்ராஹ்ம்யமுக்தா உமாஸீர்யோமாஸதீஸிம்ஹாஸநே ஸ்தி தே || இதி.

ஏகமேவ த்வய ஸ்ருஷ்டம் உமாஸஹ ஸிம்ஹாஸநே ஸ்தித: ஸ்ரீசைலம் ஸம்ஸ்த்தாப்ய ஸ்தோத்ரம் ஸமுத்பத்யதே || ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார காரணம் ஸ்ரீகண்டநாத ஸமுபாஸ்யதே ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதுவுமது

திருவுருச்சிவனை - ஸ்ரீகண்ட சரீரியாயிருக்குஞ்சிவனை தேவர் மூவர்களைச்செலுத்தி அவரவராய்த் தியானம பண்ணப்படுவ தெனபதியார்,— முதலுருபபாதி - சத்திசிவானமகம்,— மேவுருவில - இலிங்கத் தம்பாகிருதி,— அதனுருவிலை - சதாசிவரூபம்.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

விச்சுவாதிக னென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறைபே வலியுறுப்பனவாய், அரியயனும் அடி முடி தேடியறியாவண்ணம நீண்ட திருவுருவி னிலைகூறும் புராணவசனமும், மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றோன்றி நின்ற வடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனமும், அவனவடிவிலே விளைந்தவன்மை

மே உலகிற்கு விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராணவசனமுமாகிய இவையுமதற்குச் சான்றெனபதாம்

இவையிரண்டு செய்யுளும் அசித்திகனென்றதற்கு உதாரண வகை காட்டியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தாவும் தேவர்களுக்குள்ளே ஒருவரிருப்பிருந்து வேறே ஒருவனென்று சொல்லவேண்டியதில்லை என்றவனை மேல்வாறுகூறுகின்ற செய்யுள்.

தேவரிலொருவனென்பர் திருவுருச்சிவனே - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய பரமேசுவரனை மாயையே வடிவாகவுள்ள பிரம்ம விஷ்ணுக்களுடனே கூட்டி வவனையுமவர்களைப்போல ஒருவனென்று சொல்லுவார்கள் போதகனையுடையவர்கள் இப்படிச் சொல்லுவார்களே அறிவற்றவர்களென்பானேன்னெனில்?—தேவர் மூவராய் நின்றதோராரா-பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கு பிராணனுமாய இவர்களுக்கு கர்த்தாவுமாயிவர்களுடனே கூட்டி எண்ணப்பட்டமுறைமையு மறியார்கள் அதுகொண்டேயாயிருக்கு மறிவற்றவர்களென்றது இதுவன்றியும்,—மூன்னுருப்பாதிமாதராவதுமுணரார்,—அந்தக் கர்த்தாவினுடைய திருமேனி அர்த்தநாரீசுரமாகயிருந்த காரணமும் ஏதுக்கென்றறியார்கள்—அதியாரிபயற்கரியவொண்று மேவருநிலையுமோரார் - பரமேஸ்வரன பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கு மறியப்படாதழற் பிழம்பாய் நின்றது ஏதுகாரணமென்று மறியார்கள் இதுவன்றியும்,—அவனுருவிளைவுமோரார் - அவனுடைய திருமேனியாலுண்டான பிறையோசனங்களையு மறியார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சதகம், "தேவர்கோவறியா
ததேவதேவன் செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை
மூவர்கோனாய்நின்ற முதல்வன்மூர்த்தி மூதாதைமாதாளும்
பாகத்தெந்தை, யாவர்கோனென்னையும்வந் தாண்டுகொண்டா
னியாமார்க்குங் குடியல்லோ மியாதுமஞ்சோம், மேவினோமவ
னடியா ரடியாரோடு மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே"
என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனி ஞா
னமே யாகையினாலுஞ் சத்தி சின்மயமாயிருந்து ஆன்மாக்க
ளுக்குப் போகமோக்ஷங்களைக் கொடுக்கிறவனாகையாலும், பிர
ம்ம விஷ்ணுக்களா லறியப்படாதவனாகையாலும் தேவர்களி
லொருவ னல்லவென்று முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

ஆதியரியயற்கறிய வொண்ணா மேவுருவினையுமோரார்-விஷ்ணு
வாதிகளென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையு முறையே வலி
யுறுப்பனவாய் அரியுமயனு மடி முடி தேடி யறியாவண்ண நீண
ட திருவுருவி னிலைகூறும் புராணவசனத்தினையு முணரார்,—
தேவர் மூவராய்த் திருவுருநின்றதோரார் - மும்மூர்த்திகளுந்
தன்னுருப்பிற்றோன்றி நின்றவடிவி னியல்புகூறும் புராணவச
னத்தினையு முணரார்,—அவனுரு விளைவுமோரார்-அவன்வடிவி
லே விளைந்தவண்ணமே யுலகிற்கு விளைவுகூறும் புராணவசன
த்தினையு முணரார்,—முதலுருப் பாதிமாத ராவதுமுணரார் -
அர்த்தநாரீச்வரவடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையு முண
ரார்,—சிவனைத் தேவரி லொருவனென்பர்-இங்ஙனங் கூறும் புரா

வசனங்கள் சான்றாகவும் இவ்வுண்மை யறியாதவர் சிவபிரா னைக கடவுளரில் ஒருவன எனபர் எனபதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளாலும் அசிந்திதனென்பவர்க்கு உரை யளவை காட்டியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார், யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோ ரார், வேகியானற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரார், ருகியா மூடரெல்லா மும்பரி லொருவனெ ன்பர். (ரு0)

(இ-ள்) போகியா யிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப்புரிதலோரார் — சிவன்றான் போகியாயிருந் தான்மாக்களு க்குப் போகத்தைக்கொடுக்குந் தன்மையு முணரார்கள்

யோகியாயோகமுத்தி யுதவுத லதுவு மோரார் — சிவன்றான் யோகியாயிருந் தான்மாக்களு க்கியோகசாதனையாற்பெறு முத்தியின முறைமையு மறியமாட்டார்கள்

வேகியானற் போற்செய்த வினையினை வீட்டலோரார் — இராகத் துவேட மில்லாத சிவன்றானுங் கோபமுடையவர்களைப்போல வான்மாசக ள்செய்த குரூரகனமங்களை யறிந்த தற்கேற் ற துயரங்களைத் துய்ப்பித் ததனை விலக்கிப்பி க்கு முறைமையு மவன் செயல்களென றுண ரார்.

ஊகியா மூடரெல்லா மூமடரிலொருவ னென்பர். இப்படி நாலுவிதமாக வுபகரிக்குஞ் சிவனது மகிமையை யுள்ளபடி விசாரித் தறியமாட்டாதவர்கள் தேவரி லொருவனென்று கருதுவார்கள் எ - று. (௩0)

சிவாக்ரயோகிகளுரை வருமாறு.

—o—

மேலியவாறு நிர்க்குணத்தை ப்ராபித்து சகலர்க்கு முபாஸ்யா மூர்த்தியாய பரவரத்தாபேக்ஷமாய சகலமஸ்தகத்திலே யிருந்து ப்ரக்ருதி மண்டல சிருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணும ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனை ப்ரம்ம விஷ்ணுவாதிகள் அபேக்ஷையாக பரனென்று கூறுகின்றது.

போகியாயிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் - உமாமகேஸ்வர மூர்த்தமாயிருந்து உலகத்திலானமாக்களுக் கெல்லாம ஸ்ரீபுருஷ ஸம்யோக மோகத்தை யுண்டாக்குவது நிமித்தமென்றும்,— யோகியாயோகமுத்தி யுதவுதலுஞ் செய்வாரோரார் - ஆதிசைவனத்தில் யோகாசனத்திலே யிருந்து போகிகளுக்கெல்லாம் போகசாமர்த்திய முண்டாக்கித் ததபலமாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்கும்,— வேகியாகுற்றோற் செய்த வினைவினை விடுதலோரார் - கோபத்தை யுடையவராகப்போலே யானமாக்களைத் தண்டிக்கிறது அவர்கள் பண்ணின பாவமேனமேலும் வளராம லொழிக்கிற தென்றும்,— ஊகியா மூடரெல்லா மூமடரிலொருவ னென்பர் - விசாரியாத அஞ்ஞானிகளெல்லாம் இந்தச் சரித்திரங்களைக் கொண்டே தேவர்களி லொருவனென்றே சொல்லுவார்கள் என்றிதன் பொருள்.

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதுவுமது

போகியாய் - சேவி தேவனாயிருந்து,— யோகியாய் - தக்ஷிணாமூர்த்தியாயிருந்து,— வேசமாறுபோல் - சோமியாரைப்போல,—ராகியார் - விகாரியார்.

மற்றது வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சிலதிருமேனி போகவடிவமும், சிலதிருமேனி கோரவடிவமும், சிலதிருமேனி யோகவடிவமுமாகக்கொண்டது; முறையே உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும், வினையினை விடுத்தற்பொருட்டும், போகமுத்தியுதவுதற்பொருட்டுமாமெனப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உம்முடைய கர்த்தா சத்தி சிவானமியமாயிருந்து போக மோட்சங்களைக் கொடுப்பா னென்றவனை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கிறார்.

போகியாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் - பரமேஸ்வரன் தான் போகசொரூபியாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குப் புசிப்புகளைக் கொடுக்கிற முறைமையு மறியார்கள்,—யோகியாய் யோகமுத்தி யுதவுதலதுவு மோரார் - தானே யோகசத்தி

லேயிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு யோகமுண்டாக்கி யதனால் மோட்சத்தையும் கொடுப்பது மறியார்கள்,—வேகியானுற்போற்செய்த வினைகளைவிட்டலோரார் - தான கோபமுடையவர்களைப் போல விருநது ஆனமாககளுக்குக் கோபங்களையு முண்டாக்கி அவரவர் முனசெய்த கனமத்துக் கிடாக வுண்டாக்கிய சுகதுக்கங்களைப் புசிககச்செய்தே உண்டாகிய பிரியாப் பிரியங்களினாலே ஆகாமியத்தையும் ஏற்றுவித்து, இப்படிப் புசிப்பித்துத் தொலைககிற முறைமையையும் அறியார்கள.—யூகியாமூடசொல்லா மும்பரிலொருவனென்பர் - இங்ஙனம் பரமேஸ்வரன் ஆன்மாககளுக்குச் செய்கிற உபசங்காரங்களை விசாரித்துப் பாராத புத்தியீனரொல்லா மிவனையுந் தேவர்களிலே ஒருவனென்று சொல்லாநிற்பர்.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அதுக்கதுக்குத் தக்க திருமேனியாயிருநது போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கிற சிவனை த தேவர்களி லொருவனென்று சொல்லப்படாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்-முதல்வனகொண்ட திருமேனிகளிற் சிலதிருமேனி போகவடிவங்கொணடது உயிர்கட்குப் போகவடிவம் புரிதற்பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—வேகியானுற்போற் செய்தவினையினை வீட்டலோரார் - கோரவடிவங்கொண்டது உயிர்கள்செய்தவினையினை வீட்டுதற் பொருட்டெனபதனையு முணரார்,—யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோரார் - யோகவடிவங்கொ

ண்டது உயிர்கட்கு யோகமுத்தி யுதவுதற் பொருட்டெனபத
னையு முணரார்,—ஊகியா மூடரெல்லாம்-இவவாறு திருமேனி
கொளளு முறைமையினை யாராய்ந தறியுமறிவில்லோா,—உம
பரின்றொருவ னெனபா - தேவரின ஒருவனெனபா எனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி மஹேசவிக்ரஹ நாலுவிதமா யிருக்கு
மென றுணாத்துகிறா.

ஒன்றுடொன் றுவ்வாவேட மொருவனே த
ரித்துக்கொண்டு, நின்றலா லுலகநீங்கி நின்றனை னென
றுமோரா, ரன்றியவ் வேடமெல்லா மருளபுரி தொழி
லென்றோரார், கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்ற
வக குணமெனறோரார். (நிக)

(இ-ள) ஒனறுடு ஒரு வடிவுக கொருவடிவு மாயுதங்களு
டொன று மொவவாம லிருபதனைநது விக்கிரக மாக
வவா வேட வொருக்கத்தானே தரித்துக்கொண்டு நி
மொருவனே தரி ர்கையால்
த்துக் கொண்டு
நின்றலால்

உலகநீங்கி நி சிவன ப்ரபஞ்சத்துக்கு வேறு யதனைநீங்
னறனை னென று கி நினறுனென ற முறைமையினையு மறியார்
மோரார் கள்.

அனறியவவே இங்ஙனங் கூறிய வடிவினறி வேரேயுஞ்
டமெல்லா மரு டாக்கப்பட்ட திருமேனிகளெல்லா மான

எபுரி தொழிலெ மார்ககளுக் கருளைக்கொடுக்கையின பொருட் ன ரோரார் டென்று மறியார்.

கொன்றது வி அரன திரிபுரமுதலியவற்றைச சங்கரித் னையக கொன தகெல்லா மநதநதவானமாக்களை யீடேற் று நினறவக கு றுகையினபொருட் டவாகள்செய்த கனமங் ணமென ரோரா களைப் புசிப்பிததுத் தொலைப்பிதததனறி யி ர் ச்செயலன்றென்று நல்வினை யடைவிபபிதத தென்று கருதவுமாட்டாாகள எ-று

இதறகு வாயவபசஙகிதை யெனவறிக. (௫௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேலிதவு மற்றகே புறநடை.

ஒனறுடொன றுவவாவேட மொருவனே தரிததுக் கொணடு நின்றலா லுலகுநீஙகி நினறனனென்று மோரார்-பர ம்ம விஷணு ருததிரனெனனு மூனறு விக்ரஹங்களு மொன ரொடொன றுவவாததாய், ஒருவனே ஏககாலததிலே தரித துககொண்டு நிற்கையால்; காமககுரோதாதிகளுககு காரண மாகிய மாயா பரபஞசததிற்கு அந்யமாகநினறதையும்,— அ னறி யவவேடமெல்லா மருளாபுரிதொழிலென ரோரார் – அனறி யநத விகரஹஙகளெல்லாங் கருணையினாலே பண்ணப்படட கருதயங்களுக கெனறும விசாரியார். கிருபையினாலே பண்ணுகி ற க்ருத்தியததிற்குச் சங்கரிப்பானே னென்னில்?—கொனறது வினையைககொன்று நினறவக்குணமென்றோரார் – அந்தச் சம் ஹார குணமானது ஆன்மாககள் பண்ணின கர்மததையே நசி ப்பிததசெனறு விசாரியார் என்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

இதுவுமது.

ஒன்றொன்றொன் றுருவாவேடம் - கிரர்தாதி விக்கிரகபேத ஆயுதபேதங்களை,—கொன்றது - தக்ஷ மதருதி சங்காரம்,—வினையைக்கொன்றது - இருவினையும் பாவத்தைப் புசிப்பித்து நாசமாக்குவது.

மற்றது வெளிப்படை

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்த் தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டுநிற்றலும், தம்முன் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமு முத்தியுமுதலான அநுக்கிரகமொன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமைசெய்வது நன்மையைப் பயத்தலும், உலகத்தின வைத்தறியப்படாத வதிசய நிலையாகலான; இதுவுமதற்குச் சான்றென்பதாம்.

உலகினை யிறந்துநின்ற தரனுருவ மென்பதூஉம் ஈண்டினிது விளக்கியதூஉமாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலென விகாரம்.

அன்றியவெனனும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசிந்தித்தற்கு ஏதுக்காட்டியவாறு.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

உம்முடைய கர்த்தா ஒருவனென்றால் வடிவமொன்றொழிந்து பலவாகச் சொல்லவேண்டுவதில்லை என்றவனை நோக்கிப் பலவடிவு அவனுக்குண்டென்றருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றவ னுலகநீங்கி நின்றனன் என்றுமோரார் - ஒன்றைப் பொன்றொவ்வாமற் பலவாகக் கர்த்தாகக்கொண்ட திருமேனிகளெல்லாம் ஒருவர் கொடுத்ததல்ல, தனதிச்சையாலே தானே உண்டாக்கிக்கொண்டு நிற்கிறவன்; ஆகையால் பிரபஞ்சத்தை நீங்கி நிற்பானென்கிற முறைமையையு மறியார்கள். இப்படித் திருமேனி பலவாக வேண்டுவானேனென்னில்?—அன்றியவவேடமெல்லா மருள்புரிதொழிலென்றோரார் - இதுவன்றியும் அப்படி பொன்றையொன்றொவ்வாத திருமேனிகளெல்லாம் ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணுகைப் பொருட்டாகக்கொண்ட திருமேனியென்று மறியார்கள். அப்படி யநுக்கிரக மூர்த்தியாயிருக்கிறவன் சங்கரிப்பானேனென்னில்?— கொன்றது வினைபைக் கொன்று நின்றவக் குணமென்றோரார்-திரிபுரதகன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கொலைகளெல்லாம் ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கிடான சரீரங்களையெடுத்து சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிறதை நீக்கி யிளைப்பாற்றிவைத்தது குற்றமல்ல, குணமென்று விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள்.

இதனாற்சொல்லியது கர்த்தா எண்ணிறந்த வடிவுகள் கொண்டது ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை நிமித்தமாகவென்றும், அவன்செய்கிற நிக்கிரகமும் அநுக்கிரகமே யாமென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

———

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஒன்றுடொன் றெவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலால்-அருவனம் போகவடிவும கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்த தமமுண மாறுபட்ட பலவடிவு மொருவனே தரித்துககொண்டு நிற்றலால்,—உலகநீங்கி நின்றன னென்றுமோரார் - உலகத்தின வைததறியப்படாத அதிசய நிலேயனெனபதனேயு முணரார்,--அனறி யயவேடமெல்லா மருள்புரி தொழிலெனருேரார - தம்முண மாறுபட்ட அபபலவடிவஙகளும் அருவனம் போகமும் வீடும் யோகமும உதவுமுகததா னநுக்கிரக மொனறற்கே யேதுவாமெனபதனேயு முணரார,—கொனறது வினையைக்கொனறு நினறஅக் குணமெனறு ஓரார-கொல்லுதலாகிய தீமைசெய்வதும வினையக கெடுததலாகிய நனமையைப் பயததலாகிய குணமெனபதனேயு முணரார்.

இவை யிரணடுசெய்யுளானும அசிநதிதனே யெனபதற்கேது கூறியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

நாயகன் கணணயபபா ளையடி புதைப்பவெஙகும்,
பாயிருளாகிமூடப பரிந்தவ ளிறைகருநெற்றித், தூ
யநேத திரததினுலே சுடரொளி கொடுத்தபண்பிற,
றேயமா ரொளிகளெல்லாஞ சிவனுருத் தேசதென்
னூர். (கூஉ)

(இ-ள்.) நாயக கைலாயததின் கண் இரத்தினப் பிரத்தன் கண் மென்னுந் தாழ்வரையிற் கணங்களெல்லாங்

ணயப்பா ளுமை கண்புதைப்ப — தோத்திரஞ்செய்யப் பார்வதியாருடன் சிவனெழுந்தருளியிருக்கிற வவசரத்தில் நிருத்தமுதலிய லீலைகளைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருக்கிற சமயத்திலே, பார்வதியார்விநோதார்த்தமாகச் சிவன திரு நயனத்தைப புதைக்க,

எங்கும் பாயிருளாகிமூட — உலகமெங்கும் பரந்தவிருளாற் றேவர்களெல்லாரையும் தேவவருடத்திற் கோடிவருட மறைக்க; அப்பொழுதவர்க டோத்திரஞ்செய்ய,

பரிந் துலகினுக்கு — உலகத்திலுண்டான வானமாக்களுக் கெல்லாந் துயருறுவதனைக்கண் டது நீக்குகையினபொருட்டுக் கிருபைசனித்து

நெற்றித் தூய நேத் திரத்தினாலே சுடரொளி கொடுத்தபண்பின — பாலத்தின ஞானக்கண்ணாற் சுடர்பொருந்திய ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்த முறைமையாலே,

தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனருத் தேசதென்னார் — தேசங்களிற் பொருந்தப்பட்ட ப்ரகாசங்களெல்லாஞ் சிவன தநுக்கிரகத்தா லுண்டான ப்ரகாசமேயென்று விசாரியார்கள். எ – று.

இதற்குச் சைவபுராணத்தி லேகாதச வுருத்திர சங்கிதையி லெனவறிக.

உ-ம். தேவாரம். "மலைமடந்தை விளையாடி வளையாடு கரத்தான மகிழ்ந்தவனகண் புதைத்தலுமே வல்லிருளா யெல்லா, வுலகுடனாக மூடவிருளோடும்வகை நெற்றி யொற்றைக்கண் படைத்துகந்த வுத்தமனூர்வினவில், லலையடைந்த புனல்

பெருகி யானைமருப் பிடறி யகிலொடுசந் துந்திவரு மரிசிலின்
றென் கவாமேற், கலையடந்து கலிக்கடியந் தணமேமாமப புகை
யாற் கணமுகில்போன றணிகிளரு சலையநல்லூர் சாமே "
எனவறிக. (ருஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ப்ரபஞ்சத்தில் பரகாசமெல்லாம சிவனுடைய நேத்ரங்களின பரகாசமெனப துணாததுதல்.

ஸாவலோக நாயகனுகிய பரமேஸவரனுடைய திருநயனங்களிலே லோகநாயகியாகிய பாாவதியாா விநோததிலை மூட வெல்லாலோகங்களும் அந்தகாரமாகையிலைலே, லோகங்களுக்கு கிருபையிலைலே நெற்றித் திருநயனததிலைலே ப்ரகாசததைக் கொடுதத பரிசிலைலே ; லோகஙகளிலுளடான பராகாசமெல்லாஞ் சிவனுடைய திருநயனங்களின ப்ரகாசம எனறறி எனறிதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதுவுமது.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வேடபெல்லாம் அருள்புரி தொழிலெனபதற்கு முதல்

வி திருக்கண்புதைத்த திருவிளையாட்டினக ணிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி யே சானறெனபதாம.

நயப்பு மகிழச்சி
பாப்கல் பரத்தல.
தேயம உலகம.

நிரம்பவழகியருளை யருமாறு.

—o—

இப்படி உம்முடைய சாத்தா பிரபஞசத்தை இரட்சிப்ப னென றெஙகேகாணபபடடதென றவனைநோக்கி மேலருளிச செயகிறா.

நாபகனகண்ணையப்பால் நாயகிபுதைப்ப - பரமேஸ்வரனு டைய திருநயனஙகளைப பரமேஸவரி விநோதமாக செயதததத தாலே மறைகக,—எஙகும்பாயிருளாகிமூட - எவவிடமுமிரு ளானது பாாத்து சாவததைசயு மூடிககொள்ளப் பரிநது பரமே ஸ்வரன ஆனமாககளுககாக விரஙகித திருவுளம்வாழ்ந்து உல கினுககு,—தூயகேததிரததினுலே சுடரொளி கொடுததப்பண பில் - பிரபஞசததுககு நெறறியிலுணடான சுததமான திருநய னததாலே விட்டு விளஙகாநினற சுடர்பொருநதின பிரகாசத தைக கொடுதத முறைமையாலே,—தேயமாரொளிகளெல்லா ஞ சிவனுருத தேசதெனறார் - பிரபஞசத்தி லுணடான சநதி ராதித்தாக்கினி நட்சததிர முதலான பிரகாசஙகளெலலாம பரமேஸவரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசததினுலே காரியப்ப டுகிற வொளிகளெனறு இந்த முறைமையை உளளபடி யறிந்து சொல்லுகிறார்களில்லை. அதேதெனனில்? தங்கள் அகங்காரங களால்.

இதற்குப பிரமாணம். தேவாரம், "மலைமடந்தை விளையாடி வளையாடுகரத்தால் மகிழ்ந்தவனகண் புதைத்தலுமே வல்லிருளாயெல்லா, வுலகுடனறுனமூடவிருளோடமும்வகைநெறி யொறறைக்கண படைத்தகந்த வுத்தமனூர்வினவில், லலையடைந்தபுனலபெருகி யானைமருப்பிடறி யகிலொடுசந்துந்துமரிசிவினறெனகரைமேல், கலையடர்ந்து கலிககடியந் தணரோமப் புகையாற கணமுகில்போன றணிகிளருங் கலையநல்லூா காணே" எ-ம, திருவாசகம். நீத்தல்விண ணபம, "களிவந்தசிந் தையொ டுனகழல்கண்டுங் கலந்தருள, வெளிவந்திலேனை விடுதிகணடாய் மெயசசுடருக்கெல்லா, மொளிவந்தபூங்கழ லுத்தரகோசமங் கைக்கரசே, யெளிவந்தவெந்தைபிரா னெனனையாளுடை யெனனப்பனே". எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரன திருநயனத்தைப் பரமேஸ்வரி மறைக்கப பிரபஞ்சமெல்லாம் அந்தகாரமாய்விடப பரமேஸ்வரன நெற்றிக்கண்ணாலே அந்த வந்தகாரத்தைப் போக்குகையால்; எல்லாப பிரகாசங்களும பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(அவ்வேடமெல்லா மருளபுரி தொழிலெனபதற்கு) நாயகி நயப்பால - முதல்வி மகிழ்சசியால்,—நாயகன கணபுதைப்ப - முதல்வனது திருககண்புதைத்த திருவிளையாட்டினகண்,—எங்கும்பாயிருளாகிமூட - எவ்விடத்தும்பரவிய இருளாகிப்போர்ககவும்,—பரிந்துலகினுக்கு - பரிவுற்றுலகினுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி நேத்திரத்தினாலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கண்ணால்,—

சுடரொளிகொடுத்த பண்பின் - மிகுந்தபிரகாசத்தினை யளித்த ருளியதனமையால்,—தேயமா ரொளிகளெல்லாம - உலகினுள்ள வொளிகளெல்லாம்,— சிவனுருதசேசதெனஞர் - சிவனற ன திருமேனிய பிரகாசமென றுணரார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமது

கனனுதல் யோகிருபபக் காமநின் றிடவேட்கை க்கு, வினனுறு தேவராதி மெலிநதமை யோரார்மா று,'னெண்ணிவேண் மகனையேவ வெரிவிழித் திமவா னபெற்ற, பெண்ணினைப் புணர்நதுயிர்கருப பேரின்ப மளித்ததோரார். (ருக)

(இ-ள.) கன்னுதல் யோகிருப்ப — சிவ னிமவானிற் ருழவனாயிற் றேவதாரு மரததினிழலிலே வேதிகையிற பரியஙகமெனனு மியோகாதனமாக வெழுநதருளியிருந த வவதரத்தில்

காம நின றிட வேட்கைக்கு வின் ணுறு தேவ ராதி மெலிக்த மை யோரார் — தேவலோகததிருக்குந தேவர்கண் முதலாயினோர்கருக் காமவிகாரமினறி யதனுல வர்கள் வருத்தமுற்ற முறைமையினையு மறியார்.

மாறு னெண்ணி வேண்மகனை யேவ — மாயஞனவன் றேவர்களுக்குத் துயரத்தை நீக்குதல் காரணமாகத் திருவுளத்தடைத்துத் தன்பிள்ளையாகிய காமராசனை யழைத்து நிக்தச் சிவ னியோகத்தி லிருக்கையா லா

ன்மாக்களுக்குச் சுகமில்லாமற் றுயருறுகிறார்கள்; ஆகையா னீ பேர யிநதயோகததிற சிவன கருத்தைத திருப்பென்ன,அவனு மப்படியே யதனைக ருலக்க,

எரிவிழித்து	சிவனு மிப்படி வருவானென்று விசாரித்த ப்பொழுது நெற்றிக்கண்ணா லவ னெரிந்து போமபடி விழித்துபபார்த்து,
இமவான பெ ற்ற பெணணினை ப் புணர்ந்துயிர்க் குப் பேரின்ப ம ளித்த தோரார்.	மேனையுட னிமவான கூடிப்பெற்ற பா ர்வதியாரைச் சிவன திருககலியாணம்பண் ணி யருளினபின்பு, சர்வானமாக்களுககு மி குநத போகததிற சருததுண்டாககிக காத தா கொடுகச, அதனைபபெற் றநுபவிக்கு மு றைமையினையு மறியாாகள். எ - று.

இதற்குக் காலோதகரததுங் காலங்கததுங் காண்க (நிங)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

———o———

மேல் காத்தாவினுடைய யோகபோக ரூபங்கள் ஆனமாக் களின பொருட்டல்லது தனககில்லையென் றுணர்த்துகினறது.

கணணுதல் யோகிருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைககு வி ண்ணுறுதேவராகி மெலிந்தனையோரார் - நெற்றியிலே நயன த்தையுடைய பரமேஸ்வரன ஸகிதேவியானா நீங்கி யோகததி லிருக்கவே ஸ்ரீபுருஷர்களை விகாரமுண்டாக்கிக் கூட்டுங் காம னுணடாயிருக்கவும், தேவர்கள் முதலான பேர்கள் ஸ்ரீபோக. மில்லாமல் அககிதரானதையும் விசாரிபார்.—மாறு னென்னி வேள்மகனையேவ வெரிவிழித் திமவான்பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந் துயிர்க்குப் பேரின்ப மளித்ததோரார் - திருமால்தான பரமேஸ்வரன யோகாசனத்தி லிருகைகயிலுலே யெல்லாத்

கரும போகமில்லை யாசசுது, அநத யோகத்தை விலக்கெ ன்று வேளாகிய தம்முடைய பிள்ளையை யனுப்ப; அவனபோய் புஷபபாணததைத் தொடுப்ப, அவவளவில் பரமேஸவரன நெ ற்றி யனல்விழியாலே யெரிததுப் பினபு இமவானமகளாகிய பாாவதியார் தபசுபண்ண அததபசினாலே சநதோஷிததத தி ருககலயாணம பணணிககூடி, ஆனமாககளுககு அமைவுபெறுத விஷய சுகததைக கொடுததததை விசாரியார் எனறிதன பொ ருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதுவுமது.

வெளிப் பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பல்வேறுவகைப்பட்ட அருளபுரிகொழிலும் அவ்வேடததை யின்றியமையாமைககுக கண்ணுதல யோகிருநதுழி உலகத்தின க ணகழுநத நிகழசசியே சானறெனபதாம.

உலகினுக்குயிருமாய் நின றவற்றை இவ்விருவகைத் திருவி ளையாட்டினவைத்து இனிது விளககியதூஉ மாயிற்று. ஒனறு டோன றுவவாவேட மொருவனே தரிததுக்கொணடதும் இ தனுட் கண்டுகொள்க

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதனும் அசிநதிதனேயென்றதனை வலியுறு த்தியவாறு.

சீகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொ ழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையு டகூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரி யனவே யாமெனக்கொள்க.

அற்றேலினனறே ஈண்டுக் கூறியவடிவங்களெல்லாம் ம கேசுரமூர்த்தமிருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டனவெ ன்பது.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

மோட்சத்தையன்றிப் போகமு சிவனே கொடுக்கவேணு மென்கிற முறைமையை யருளிச்செய்கிறுர்

கண்ணுதலியோகிருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைக்கு வினை ணுறு தேவராதி மெலிந்தமையோரார்-பரமேஸ்வரன் யோகத் திலே எழுந்தருளியிருக்கக் காமராஜனும் சித்திரம்போலே நிற் க,இன்பத்துச் சுத்தெய்வலோகத்திலேயுள்ளதேவர்கள்புவிலோ கத்திலுள்ளவர்கள் நாகலோகத்திலுள்ளவர்கள் இத்தனைபேரு மிகவுமெலிந்து வருத்தப்பட்டது மறியார்கள் —மால்தானெ ணணி வேளமகனையேவ - விஷ்ணுவானவர் பரமேஸ்வரன் எ ழுந்தருளியிருந்த யோகத்தைக் கலைப்பதாக நல்ல விசாரம் வி சாரித்துத் தன்னுடைய பிள்ளையாகிய காமராஜனையேவ,—எரி விழுந்து - அந்தக் காமராஜன் வெந்து பஸ்மமாய் போம்படி திருநயனத்தாலே பார்த்து,—இமவானபெற்ற பெண்ணிணைப் புணர்ந்து - ஆன்மாக்கள்படுகிற வருத்தத்தைக் கண்டு பரமேஸ் வரன் தானே திருவுளம் வாழ்ந்து பருவதராஜன் புத்திரியைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு போகத்தையநுபவித்து,—உயிர்

ச்குப்பேரின்பமளித்தகோரார் - ஆன்மாக்களுக்குச் சிவனுள்ள வனறே தொடங்கி அவன் திருவடியைப் பெறுமளவும் விடுதலாகாத மிகுந்த மாயாபோகத்தைக் கொடுத்ததை மறியார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சாழல், "மலையரையன்பொற் பாவை வாணுதலாள்பெண்டிருவை, யுலகறியத்தீவேட்டா னென்னுமது வெனனேடீ, யுலகறியத்தீவேளா தொழிந்தனனே லுலகனைத்துங், கலைநவின்றபொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ" எனனுமதை கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது பரமேஸ்வரன போகியாயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் போகத்தைப் புசிப்பிக்கிறவன, யோகத்திலேயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் போகத்துக்கும் மிகுதியாகவருந்த; அது கண்டு மிகுதியும் தானே போகியாயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் போகத்தைக் கொடுக்கானெனனும் முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(பல்வேறுவகைப்பட்ட அருள்புரி தொழிலு மவவேட்டத்தையின்றி யமையாமைக்கு) கணணுதல்யோகிருப்ப - நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான யோகிருந்தழி,— வேட்கைக்குக்காமனின்றிட—வேட்கைக்குக்காரணமாய்காமனிருக்கவும்,— விண்ணுறுதேவராதி-மேலிடத்துள்ள தேவர்கண்முதலியோர்,—மெலிந்தமையோரார் - மெலிவுற்றது மறியாராய்,—மாறுனஎண்ணிவேணமதனையேவ - மாயனுங்கருதிகாமனையேவுதல் செய்ய,— எரிவிழித்து - விழித்தெரித்து,—இமவான்பெற்ற பெண்ணினைப்புணர்ந்து - உமாதேவியைக்கலந்து,—உயிர்க்குப் பேரினபம

னித்ததோராா - உயிர்களுக் கின்பநிகழ்ச்சி யருளிச்செய்ததும் சானறெனபதுணரார்.

இவையிரண்டுபாட்டானு மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெரிவித் துச சிதைதிருயினும அசிந்தி நனேயெனறதனை வலியுறுத்தியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ னநுககிரகஞ் செயயு முறைமையைப் பலவாகக்கூறி,
மே லவற்றை யிரண்டு விருத்தததான முடிநதது
முடிததலெனனுந் தந்திர வுகதியா
லுணர்த்துகிருர்.

படைப்பாதி தொழிலும்பத்தர்க கருளும்பா வ
னையுநூலு, மிடப்பாக மாதராளோ டியைநதுயிர்க வின்
பமென்று,மடைப்பாறு மதுவுமுத்தி யளித்திடும் போ
கும்பாசந், துடைபபாருந தொழிலுமேனி துடககா
னேற சொல்லொணுதே. (ருச)

(இ-ள) படைப்பாதி தொழிலும் — அழிப்பிளைப்பாற்றலெனனும் பஞ்சகிருத்தியத்தின முறைமையினையும்,

பத்தாககருளும்பாவனையும் — எறும்புமுதற் றேவர்க ளீருயுள்ள வான் மாக்களைத திருக்கண சாததி யிரட்சிககிற பெருமையினையும்,

நூலும் — ஆரண மாகமங்களென்னு மாகமங்களுண்டா யதுவரும் குருமரபின முறைமையினையும்,

இடப்பாக மாதராளோ டியைந்துயிர்க்கின்பமென்று மடைப்பாரு மதுவும் — கண்ணுதல் யோகிருப்ப வென்பதனால் அந்தநாரீசுரனுகச் சிவன் பார்வதியாரைப் பொருந்திப் போகத்தை யான்மாக்களுக்குக் கொடுக்கு முறைமையினையும்,

முத்தி யளித்திடும் யோகும் — யோகியாயிருந்தென்றும் யோகத்தின் முத்தியின்பத்தைப் பெற்றிருக்கு முறைமையினையும்,

பாசந் தடைபபாருந் தொழிலும் — ஞானதீக்கையைச் செய்த்தரு லடையு முத்தியினையும்,

மேனி தடக்காளேற் சொல்லொணுதே — சிவன் திருமேனி தரித்துக்கொண்டு சிருட்டிமுதலிய தொழில்களைச் செய்யாதிருப்பானுகில்; கிருத்தியங்க ளுண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாது எ-று

ஆன சாரியை.

உம்மை எண்.

இதற்குக் காமிகங் கிரணம் மகுடத்திறகாண்க. (௫௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன் திருமேனியைச் சிவனதிட்டித்து நில்லாதபொழுது ப்ரகிருதியில் ஸ்ருஷ்டியாதி கிருத்தியங் கூடாதென்ப துணர்த்துகின்றது.

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க்கருளும் பாவனையு நூலு மிடப்பாக மாதராளோ டியைந்துயிர்க் கின்பமென்று ம

டைப்பாரு மதுவும - ஸ்ருஷடியாதி க்ருததியங்களைப் பண ணுவது பகதஜநஙகள தயாநபூஜைகரும வேதாகமங்களை ய ருளுவதும், இடதுபாகததி லீஸ்வரியாருடனே கூடியிருநது ஆ னமாககளுககு எபபொழுதும் விஷயசுகததைச சேர்ச்சிறது ம,—முததி யளிததிடும யோகும பாசந் தடையபாருந தொழி லுமமேனி தடக்காளேற் சொல்லொனறே - பததிமுததியை க கொடுககும யோகமும, அஞ்ஞானததை யொழிக்கும அநுக கிரஹமாகிய கிருததியமும், எதெல்லாம ஸ்ரீகணடபரமேஸ்வர ன திருமேனியை அதிஷடியாதபொழுது ஆமெனறு சொல்லொ ணுதென றிதனபொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

சுததாதது வ சிருட்டி திதி சங்காரஙகள போற் பிர கிருதிகளுள் உளள அவாநதரகிரததியம, பிரமாணடததிலுளள அவாநதர கிரதயம, சாக்ஷாத சிவகிரதய மாசட்டேர, சிக ண்ட ரேகமறைவிறுற் சிவனுக்குக கிரததியமெனபது வே ண்டாம அது நனறனறு சகரவாததியாயிருககினற விராசா வுககு அநதரஙக கிருததியம பகிரஙக கிரததியமபோல , சிவ னுககு மப்படி யநதரஙக கிருததியம பகிரஙக கிருததிய மிர ண்டும் முறைமையிற் சாக்ஷாத தனனாலும பிறரைச செலுததி யவர் தாமுகி மறைவாலும் நடககுமெனறு கூறுகினறார்.

முறைமையிற் பிரதம மஹாசிருஷ்டியில் சிவன சிவததது வ பஞ்சக சிருட்டிபண்ணிப் பின னநநதேசுர சரீரசரீரியாய் அசுத்தமாயையி லின்றும் காலதத்துவ முதற் பிருதிவி தத்து வ மநதமாகிய தததுவ தாததுவிகங்களை யுணடாககி, உருததிர

ரை இருதயத்தினின்றும், விஷ்ணுவையும் பிரமாவையும் பாரிச ங்களினின்றும், சூரிய சோமாக்கினிகளை வல திடது நெற்றி நேத்திரங்களினின்றும, விக்கினேஸ்வரரையுஞ் சுப்ரமணிய ரையுங் கண்டத்தினின்று மிருதயத்தினின்று மிப்படி வாதுளத் திற் சொன்னபடி, மற்றமற்ற அங்கங்களினின்றும தேவர்களி ருடிகள வேதசாஸ்திரங்கள மற்றுமுள்ளன வுண்டாகக்குவா.

நடுவே நடுவே வரும அவாந்தர சிருட்டியில்

மேனிதட்ககானேல் - பிரகிருதிநிலைய ஸ்ரீகண்ட சரீரசரீர யாயும், பிரமாணடநிலைய ஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாயும இராநிருந் தால,—படைப்பாதிதொழிலும்-மத்தியமப்பிரளய முடிவினி ற் குணதத்துவமுதற பிருதிவி ததவமீறுகும் தத்வதாதவிக சி ருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களும்,—பத்தர்களுக்கும் பாவனையும்- தீக்ஷாவானகளா யிருக்கும் சிஷடருக் குபதேசித்துக காணபி கருமநிராலமப சாலமப சிவத்தியானமும்,—நூலும - சிவாக மோபதேசமும;--இடப்பாக மாதராளோ டியைந் துயிர்க்கின பமொன்றும அடைப்பாளுமதவும - உண்டாக்குவதும,—முத தியளிததிடுமியோகும - உபதேசித்துக்காண்பிக்கும் சாலம்ப நி ராலம்ப சிவத்தியானமும்,—பாசந்துடைப்பானுங் கொழிலு ம-தீக்ஷையைப் பண்ணுவதும்,—சொல்லொணுதே - ஆமென்ற றையபபடாதே.

சூரியனைக் காசிபர் புத்திரனென்பதும, சந்திரனை அத்திரி புத்திரனெனபதும், ருஷிகளைப் பிரமா முதலோர் புத்திராக ளெனபதும, வேதசாஸ்திரங்களைப பிரமா முதலோர் சொன னதெனபதும், சுப்பிரமண்ணியர் விக்கினேசுர ரிவர்களை ஸ்ரீக ண்ட புத்திரர்க ளெனபதும, இவைமுதலிய பலவும்; அவாந் தர சிருஷ்டியில்.

முன் சொல்லியபடி மஹா சிருஷ்டியில் மகேசுர புத்திரர்களே.

மாந்திரசாத்திரம் சதாசிவ மாசலால் வௌகிகாதி அதிமார்க்கராந்த சாஸ்திரங்கள் சாக்ஷாத்தும் பிராகாராந்தரத்திலும் வந்தாலும் மகேசுர சாத்திரங்களே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஆரணமாகமமெனனுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி, உலகவனுருவிற்றோன்றியொடுங்கிடுமென்பது முதலாக, இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலையருளிறுதியெனனும் ஐந்தொழில்செய்தற்கும்; அவ்வடிவம இன்றியமையாச சிறப்பினவாய் வேண்டப்படுமெனபதாம்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்திலோதியவாறே இயங்கியற்பொருளும நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள், முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறுசெய்யவேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டுதலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அநுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும, உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவெனபதுகண்டுகொள்க.

ஐந்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதியென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையெனபது பததாக்கு இருவினை யொபபின அருளுதற்பொருட்டுச செய்யும பாவனையென த, திரோதானததொழிலையுணர்ததிறறு. பாவனையென்றா, அஃதவனுககு இயல்பனமையின

நூல் எனபது நூலைசசெய்யுமெனப் பெயரடியிற் பிறந்த பெயரெசசவினையாய் இடைப்பாகமாதராளுககு அடையாயிறறு இவவாறனறி எணணுமமை யேறற சொலலாகவே வைதது, மேற்கூறிபபோநத ஆரணவாகமஙகளைப் பிரிததுககூட்டலெனனுமுததியால் ஏணடுமுடனவைதது எணணிறறெனறுரையபினுமாம

பாசந துடைப்பர்ளுந தொழிலெனறது ஈணடுச சங்காரததினமேறறெனபது, கொனறது வினையைக கொன்று நினற வகருணமெனபதஞன அறிக

அடைபபான துடைப்பானெனபன பானீற்று வினையெச்சம செய்யுளாகலின முறைபிறழ வைததார.

இவையனைததுஞ சுததமாயையிற படுங் காரியங்களை நோககிக கூறிடதெனறுணர்க.

உலகினையெனபது முதல் இவவேழுசெய்யுளானும், மேலைச் செய்யுளின அசிந்திதனெனறதனை வலியுறுத்துமுகத்தான அவ்வருளுருவின, பேதஙகளும், அவற்றுளுய தொழில்களும் பயனும், அவையினறியமையாச சிறபபினவாமாறும், தொகுததுக கூறபபட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

---o---

சர்வஞ்ஞனயிருக்கிற உம்முடைய கர்த்தா அரூபமாயிருந்து ஆனமாககளுககுப் போகத்தைக கொடுககமாட்டானே! உ

ருவமேன் கொள்ளுகிறு னென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

படைப்பாதிததொழிலும் - சிருட்டி முதலாகிய கிருத்தியங்களும்,—பத்தர்ககருளும் பாவனையும - சிவபத்தாகளுககு அநுககிரகமபண்ணும ஒருமையும,—நூலும - சாத்திரங்களும,—இடப்பாகமாதராளோ டிசைநதியிறகினபமென்று மடைப்பாளுமதுவும - பரமேஸ்வரன தனனுடைய இடபபாகததிலே பரமேஸ்வரியை வைததுககொண்டிருநது ஆனமாக்களுக்கு எப்பொழுதும போகததைககொடுக்கிற அநத முறைமையும,—முத்தியளிததிடுமியோகும்- ஆனமாக்களுககு மோட்சததைக கொடுககிற சிவயோகமும,—பாசநதுடைப்பானுந்தொழிலும-ஆனமாக்களுடைய பக்குவாபக்குவ மறிநது ஆசாரியனாக எழுநதருளிவநது பாசஙகளைபபோககுகிற தீட்சைகளும,—மேனிதொடக்காமென்ற சொல்லொணுதே - இஙஙனஞ் சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பரமேஸ்வரன தனது காருணணியத்தினலே திருமேனிகொண்டாலில்லையாகின, ஆனமாக்களுக்குப போக மோட்ச முண்டாகாதெனனு முறைமையை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(ஆரணமாகம மெனனுஞ்செய்யுளில் கூறிப்போந்த வுபதேசமாததிரைககே யனறி) படைப்பாதிததொழிலும-படைப்பாகிய ஆதித்தொழிற்கு வாதுளாகமத்தி ளோதியவாறே இயங்கியர்பொருளு நிலையியற்பொருளுமாகிய வுலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியி லொவ்வோ ருறுப்புககளி னின்று தோனறுமாறுசெய்யவேண்டு மாதலானும்,— பத்தாக்கருளும் பாவனையும்—பத்தர்களுக் கிருவினையொப்பின அருளும்பொருட்டுச் செய்யும்

பாவனையாகிய திரோதானத்தொழிற்கு ஊனநடன மியற்ற வேண்டுதலானும்,—உயிர்க்கின்பமென்று மடைப்பருமதுவும்- உயிர்களுக்கின்பத்தைச் செய்வதாகிய திதிக்கும்,—நாலுமாத ராளோடிடப் பாகமியந்து - இடையினுக்கு நூலொப்பாகச் செய்யுந் தேவியோடிடப்பாகத் திமையவேண்டுதலானும்,— முத்தியளித்திடும் யோகும் - முத்தியளிப்பதாகிய அநுக்கிரக த்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசந்தடை ப்பாருந் தொழிலும - பாசநீங்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற் குத் தோன்றினமுறையே யவ்வவ்வுறுப்புகளி னுடுக்கவேண் டுதலானும,—மேனிதொடக்கானேற சொல்லொணாதே- இவற் றிற்கு மவ்வடிவமின்றியமையாச சிறப்பினவாய் வேண்டப்படு மென்பதாம்.

உலகினையென்பது முதலிவ்வேழுசெய்யுளாலு மேலைச்செ ய்யுளின அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான அவ்வ ருளுருவின பேதங்களும், அவர்ருளுய தொழில்களும பயனும் அவையின்றியமையாக சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூற ப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றலைதமோற்றமெனனுந் தந்திரவுத்தி.

உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முரு
விறந்த, வருமேனி யதுவுங்கண்டோ மருவுரு வான
போது, திருமேனி யுபயம்பெற்றோமு செப்பிய மூ
ன்றுநந்தம்,கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் விளைவு
காணே. (௫௫)

(இ-ள்) உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றாலும்	மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யிவைகளையுடைய சகளமே சிவனுக்குத் திருமேனி யென்றது
உருவிறந்த வருமேனி யதுவுங் கண்டோம	கலைகளுடன் கூடாத நிட்களமான திருமேனியின் முறைமையு மறிந்தோம,
அருவுரு வான போது திருமேனி யுபயம பெற்றோம	முற்கூறிய வுருவமு மருவமும் ஒன்றுக்கூடித் திருமேனி கொண்டவிடத்துச சகள நிட்களமான திருமேனியின் முறைமையுங் கண்டோம்,
செப்பிய மூன்று நந்தங் கருமேவல் கழிக்கவந்த கருணையின் விளைவுகாணே.	இப்படிச்சொல்லிய மூவிதமான திருமேனியுஞ் சனன மரணப்பட்டு வரு நாறு வடிவைப் போக்கும்படிக்கு அவனது கிருபையி ஞுண்டாயதென் றறிவாயாக. எ-று.

இதில் நிட்களம் பரமென்றும், அபரஞ் சகளமென்றும், பராபரஞ் சகளநிட்களமென்றும் பெறும.

அஃதெனபோல வெனனில்? சகளம் மரமானதுபோலவும், நிட்களம நிழற்போலவும, சகளநிட்களம் பூவும் பூவினது மணம்போலவு மறிச

ஒருபொருட் கிரண்டுதன்மையு முண்டெனனில்? சித்தாந்தத்துக்கு விருத்தமான அநேகாந்திகமென்னுங் குற்றமுண்டாம். உருவமாயிருக்கிற புட்பத்திணிடத் தருவமாயிருக்கிற கந்தமாயிருக்கிற கந்தமாச்ரயமாயிருத்தலாற் குற்றமில்லை யென வறிக. (ருரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மூன்று ரூபமும் அநுக்கிரஹார்த்தமென் றுணர்த்துதல்

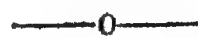
உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்த வருமேனியது வுங்கண்டோம் - சர்த்தா ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டா னென்கையில் உருவில்லாம லருவமென்ப தறிந்தோம்,— அருவுரு வானபோது திருமேனி யுபயம் பெற்றோம் - கண்ணாடி நிழல்போலக் காணவுண்டாய், தீண்டுதற்கு இல்லையாயிருக்கும் ரூபாரூப மானபோது; இருதன்மையாயிருக்கும் திருமேனியையுங் கண்டோம்— செப்பியமூன்றுநந்தம் கருமேனிகழிக்க வந்த கருணையின் வடிவுகாணே -சொல்லப்பட்ட ரூபம் அரூபம் ரூபாரூபமென்னு மூன்றுதிருமேனியும் நம்முடைய கன்மகாரணத்தால் வருந்தேஹங்களை மாற்றவந்த கருபாசத்தியின் வடிவென்றறியென்றிதன்பொருள்.

நந்தம் என்றது சகலரைச் சொன்னது

ஆகில் ஒருமூர்த்தியாக அநுக்கிரகம்பண்ணுவரென்னாமல் மூன்றுமூர்த்திகளினாலே அநுக்கிரகம்பண்ணுவரென்று சொல்வது கல்பனாகௌரவமெனனில்? அதில்லை சக்ஷுராதி தீக்ஷை பண்ணுவதற்காக ரூபமூர்த்தியாயும், தியானபூஜார்த்தமான சகளாகளமாயும், அந்தர்யாமியாயிருந்து அஞ்ஞானத்தை ஹரிப்பதற்காக அரூபமாகவும் சொல்லவேணும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படி மூன்று திருமேனியு முகிக்கப்பட்டதென்றுணர்த்துகின்றார்.

உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றலும் - ஸ்ரீகண்ட சகள சரீரத்தைத் தனது சரீரமாய்ப் பரித்திருக்குமென்று படித்தமா த்திரத்தில், தரிக்கப்படுவது உரு, தரிப்பது அரு, என்று இரண் டுபொருள் சித்தித்தலால்,—உருவிறந்த அருமேனியதுவுங் கண் டோம் - உருவாதீதமாய் அருவாயிருக்கும் நிட்கள சரீரமனுமிதி த்தறிந்தோம்,—அருவுருவானபோது - அருவுமுருவுமாயிருக்கு மிசுரசரீரமென்று,—திருமேனியுபயம் பெற்றேம்-சகளநிஷ்கள சரீரமுந் தியானிப்போம்,—செப்பிய மூன்று நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவுகாணோ-அசலம் சலாசலம் சலம் என்றும், பரம் சூக்குமம் தூலமென்றும், சாற்றிய மூன்று சரீர மும், பாசரீர சூக்கும சரீரத்தோடுகூடப் பிதா மாதிரு சுக்கில சுரோணிதங்களினுண்டாகிய ஸ்தூல சரீர சம்சாரத்தை நீக்கவ ந்த சிவசத்திவடிவாயும் சிவசத்தி யபின்னசத்தி வடிவாயு மிருக்கி ன்றதுதானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

திருமேனியெல்லாம் ஒருநிகரனவாகலின், ஏனைய வருவத் திருமேனி அருவுருவத்திருமேனிகளதுண்மையும்; அவையும் அவ வியல்பினவாமாறும், உருவத்திருமேனிக்கோதிய நயமேபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருடெல்லாம் அருவமென ப்படுஞ் சூக்குமவவத்தை ஒருநிலையானுண்டென்றுஞ் சற்காரி யத்தினியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றலு மு ருவிறந்த வருமேனியதுவுங்கண்டோமென்றும்; அவ்வருவமெ னப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத் தையெய்துமபோது அவவிரண்டற்கும் பொதுவாயதோரவத்

தையும் உண்டென்பது தானேபோதருமெனபது பற்றி அரு வுருவானபோது திருமேனியுபயம பெறறுமெனறும, வேறு பொருளனமையான அவையும் அவவுருவடிவோ டொககுமெ னபதுபற்றி மூனறு னாதங கருமேனி கழிககவநத கருணையி ன வடிவெனறும, கூறினா.

இஙஙனே ஏனைத திருமேனிகளிரணடினது உண்மையும் அவற்றதியல்பும உருவத் திருமேனியோடுளதாகிய இயைபுபற றிச சாதிககப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தாவுககு உருவமொழிநது அருவம் அரூ பரூபம காணப்பட்ட தில்லையெனறவனை மறுத்து மே லருளி சசெய்கிருர்.

உருமேனி தரித்துக்கொணட தெனறலு முருவிறநத வரு மேனியதுவுங கணடோம-பரமேஸ்வரன சகளமான திருமேனி யெடுத்துக்கொண்டா னெனறபொழுதே சகளமுமனறியே நிட் களமான திருமேனி உணடெனறு மறிநதோம.—அருவுருவான போது திருமேனி யுபயம்பெற்ழும்- நிட்களமானபோதே திரு மேனி சகள நிட்களமெனறு முறைமையு மறிந்தோம். இப்படி ஒருவனுககு மூனறு திருமேனியாகச் சொல்லுவானே னெனனி ல்?—செப்பியமூனறு நங்கள் கருமேனி கழிககவநத கருணையி னவடிவுகாணே - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூனறு திருமே னியும் நமக்குள்ளதாகிய கர்ப்பாசயத்திற் ருெங்கனே அநாதியே யொழியாமல் வரப்பட்ட தேசாதிகளைப் போக்குதறகு வநத காருண்ணியமான திருமேனியென் றறிவாயாக.

இதனுற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியேயொழியாமல் வரப்பட்ட சனன மரண துக்கங்களைப் போக்குவது காரணமாகப் பரமேஸ்வரனுக்கு சகள நிட்களம் சகளநிட்கள மென்னு மூன்று திருமேனியும அநாதியே யுள்ளதென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

'குறித்ததொன்று' 'ஆரணம' 'உருவருள' 'உலகினை' 'தேவரில்' 'போகியாய்' 'ஒன்றுமொன்று' 'நாயகன' 'கண்ணுதல' 'படைப்பாதி' 'உருமேனி' ஆகத் திருவிருத்தம - கக-ம, பஞ்சராத்திரி அவன சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலும, திதி கர்த்தாவே செய்வன என்றதற்குப பிரமாணம. பரபட்சம, அவனமதம். "உந்தியி லயனையீன்று மவனைக்கொன நிலகுண்டாக்கி, வந்தமிலுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்தது, தந்திடு சகத்தினுக்குத் திதிகர்த்தாதானேயாகி, வந்திடு தோற்றமீறு நிலைமையும் பண்ணுமாயன." என்றும். அவன மறுப்பு. "அயனறனைப் பயந்தானென்ருய் டிரியயன சிரஞ்சேதிப்பப், பயந்திடானறலமாறுனும் படைத்திடானசிரத்தைக்கிளரும், சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனென்கைதப்பேயன்றே, தியங்கிடாதனை ராயெல்லாஞ் சிவனசெயலென றுநதேர்நதே." என்றும் ,"அழிப்பரியேவலென்று யரிதனையழிக்குமன்றங, கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னங்குமழிததேபூண்டா, னழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததனறே, வழித்திடுமரனேயாக்க நோக்கமுமாக்குவானே." என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சி - பா - மத-உ, மறு - டு - அ.

அருவமேயென்ற திருவிருத்தத்துக்கு வியாக்கியானம் உருமேனியென்ற திருவிருத்தமீறுக வந்து முடிந்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தெனறாலும - உருவமெனப் படுந் தூலப்பொருட் கெல்லாம அருவமெனபபடும சூக்கும அவ த்தை யொருதலையானுண்டெனனுஞ் சறகாரிய வாதததினியல் புபற்றி யுருவததிருமேனி தரிததமையால்,—உருவிறந்த அருமே னிபதுவுங கணடோம - உருவிறகுக காரணமாகிய அருவததி ருமேனியதனமையுங் கண்டோம,— அருவுருவானபோது திரு மேனியுபயம பெறறேம - அவவருவமெனபபடுஞ் சூக்குமப பொருள் பின னுருவமெனபபடுந தூலாவத்தை யெய்துமபோ து அவவிரணடிறகும பொதுவாய தோரவத்தையுண்மையி னி ரணடாகிய அருவுருவததிருமேனி யுணமையும்பெறறேம,—செ பபிய மூன்றும் - இங்ஙனங்கூறிய மூனறு திருமேனியும்,—நந தங்கருமேனிகழிக்கவந்த - நாங்கருவில் வீழாவணணங்காதத றகுக கொணட,— கருணையின வடிவுகாணே - கருணை வடிவெண பதாம

இதனானே யேனைத்திருமேனிக ளிரணடின றன்மையு மவறறகியல்பு முருவததிருமேனியோ டொதாகிய விளைவுபற்றி ச சாதிககப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற றொகுத்துப்போநதவற்றை விரித் துணர்த்துகிறார்.

அத்துவா மூர்த்தியாக வறைகுவ தென்னையென் னி, னித்தனைப் நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலைமையா

னுஞ், சித்துட னசித்துகளெல்லாஞ் சேட்டித ஞதலா
னும், வைதததா மத்துவாவும் வடிவென மறைகளெல்
லாம். (ருசு)

(இ-ள்.) அதது வா மூாத தியாக வ ைறருவ தென் னையெனில — ஆறதுவாவுஞ் சிவனுக்குத திருமேனியா ன தெபபடியென்று நீ கேடகிறுயாகில்?

நிததனுய் நி றைந தவற்றி னீ ங்கிடா நிலைமை யானும — அநதசசிவ னொருகாலதது மழிவினறி யி ருககிறவனுமா யெஙகும பூரணனுமா யநத வாறததுவாககளிலும வியாபிததறகு மேற படடுநிறகையாலும

சிதது டனசி ததுக கெல்லாஞ சேடடித ஞத லானுஞ — சித தசிததாகிய விரணடினையு மநாதியே யுளளபடி யறிந ததனைச சேட்டிப்பிச துக கொணடு நிற்கையாலும

வைதததா ம ததுவாவும வடி வென மறைக ளெலலாம — வேதாகமஙகள சிவனுக் காறத்துவாவுந் திருமேனியென்று சொல்லுங்காண. எ-று.

யாதொருவனுக்கு நிததியததுவமாக விலககணமில்லாம லிருக்கினறது அவனுககுச சிததசிததுககளினது சேடடை கூ டமாடடாதாதலால் நிததியத்துவம் பதம்வைத்ததென வறிக.

அத்துவா வடிவான முறைமை யெங்ஙனமெனனின? சா ந்தியாதீதகலை திருமுடி, சாநதிகலை திருமுகம், வித்தை மார்பு, ப்ரதிஷடை குய்யம், நிவிர்தது முழந்தாளும் பாதமும், இப்ப

டிப பஞ்சகலைகளு மங்கமாகவும்; புவனங்கள் உரோமம்,வன்ன ஙகள தோல், மநதிரங்கள சோரி, பதங்கள நரம்பு,தத துவம் எ னபுநதசையும, இப்படி யாறததுவாவும் சதாசிவர்கருத் திருமே னியாகவும், பிராணபூதம் பரமசிவ னெனவுமறிக.

இதற்கு வாதுளதநதும் ப்ரம சமபு பததநியினுங் காண்க.

உ - ம. "அவயவங் கலைகளாகு மாதிய புவனரோமஞ, சு வையுறு துவககுவனனஞ சோரிமந திரமதாகுந, தவமுறு பத நரமபு தததுவந தாதுவாகுஞ, சிவமுயர் சதாசிவர்ககுச சிற நதவா றுறுப்புநதானே." எனவறிக. (௫௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேல்சிவன ஷடத்வமூர்ததியெனறு வேதங்களிலேசொ ல்ல, இவவிடததுசிதரூபனெனறு சொல்லுவா னேனெனபதற குஉததரம.

அததுவாமூர்ததியாக வறைகுவதெனனேயெனில் - மநதர பத வரண புவன தத்துவ கலையெனகிற வாறதவாவும் காததா வுககு தேகமெனறு வேதங்களசொல்ல, நீ சிற்சததியே மூர்த் தியெனறு சொனன தெனனவெனனில்?—நிததனுய் நிறைந த வற்றி னிங்கிடாநிலைமையானும் - சர்ததாவானவன நிததியனு மாய் பரிபூரணனுமாய் அந் தத்வாககளைப் பிரியாத நிலையுடை யவனுகையாலும்,— சிததுடனசிததுக்கெல்லாஞ் சேடிசனு தலாலும் - சிததாகிய வானமாககளுககு மசித்தாகிய மாயாகா ரியஙகளுககும் பிரேரகனுகையாலும்,—வைத்ததாமத்துவாவும் வடிவென மறைகளெல்லாம் - அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்கு தே கமெனன வேதாகமங்கள ஸ்தாபித்ததென் றிதனபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

செப்பியது நன்றுதான. அவ்வள விவ்வளவில், ஈசானி பூரணி ஆரதி வாமை மூர்த்தி எனனும பஞசசக்தி புரவுருவு டைததாய்,ஆரணி சனனி ரோதயித்திரி எனனுந திரிசக்தி உள ளுருவுடைத்தாயிருக்கும் கிரியாசத்தி சரீரப் புறவுருவி லுந்த சசினியாதி யஷடத்திரிமசத கலைகளினது பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி பிரவிருத்திநிவிர்த்தி வடிவாயிருக்கும சகளவுருச சரீரம, சகள நிஷகள வருவுருசசரீரம், நிஷகள வருசசரீரம, சொரூபமென று முனசொனனீர, திரும்ப அதுவனறி மூனறுள சகளசரீரமா த்திரஞ் சத்திகலா சாசித்தியத்தினுலே சகளமாதலால், மாயா கலா ராகித்தியத்தினுலே நிஷகளமாதலால், சகள நிஷகளமெ னறு முனசொனனீர. திரும்ப வதுவனறி இப்போது ஸ்ரீகணட தேகதேகியா யிருக்கினற சிவனுக்கு ஸ்வரூப தடதசங்களிலே நி ஷகளம் சகளநிஷகளம சகளமாயும் சரீரஞ்சொனனீர். திரும் ப அதுவனறி அததுவா மூர்த்தியாக ஆகமங்கள சொல்லுவதே தென ருளங்கிக்க உததரஞ் சொல்லுகினருர.

அததுவாமூர்த்தியாக வுரைகுவது எனனையென்னில் - ஏதெனறு நீ வினுவினுல்,—நித்தனுய் நிறைந்த வுறுதி னீங்கி டாநிலைமையானும் - நித்தியனுய் இடைவிடாது வியாபித்துப பிரியாதிருத்தலானும,—சித்துட னசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டி தனுதலானும்-சேதனசடபதார்த்தங்க ளனைத்திற்கும் பிரோரக னுதலானும்,—அத்துவாவும் - ஆறுமார்க்கமுஞ் சிவனுக்கு,— வடிவென - சரீரமாக,—மறைகள்எல்லாம் - சிவாகமங்கள,— வைத்ததாம் - சொன்னதாம்.

அப்படி யனறே. ஆனமாக்களுக்குச் சலையென்றும், அசலை யெனறும் மூர்த்தி யிரண்டு.

அவற்றுள அசலேயாவது-முன பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற ஞானககிரியாரூப சிறசததி மூர்ததி. அது தனது சஙகறபததால தானசைவின்றி அசைவிலுற் கடகாரிய நிகழுபபண்ணும். அதனால் மூர்ததியென றுபசரிககப்படடது

சலேயாவது முனபிரபஞசிததிருககின்ற பிரணவ கலாபஞசக ரூபமாய், நாததது ளஞசாயிருககும சிவததது்வ தாத்துவிக பரதேக மூாததியாயும, ஏழு இருபததுநாலா யிருககும விததியாதததுவ ஆனமதததுவ தாததுவிக சூககுமதேக மூர்ததியாயும, பௌவன தூலதேக மூாததியாயும இருககும்

அசலேயெனறு முனசொனன ஞானககிரியாரூப சிற்சத்திமூாததி, சஙகற்பத்தால் அசைநது சஞ்சரிததுக காரியப்படும. அதனால், இஃதொனறுமே நிருபசரித வாஸ்தவமூாததி.

கரசரணாதியாயும கரசரணாதி சமபநதமாயுங காணப்படுதலால் அபபடிச சிவன இரணடு மூர்ததிகளில் அசலேயாவது? ஞானககிரியாரூப சிறசததிமூாததி. அது தனது சஙகறபததாற றுனசைவனறி அசைவிலுற சடகாரியம நிகழுபபண்ணும, அதனுல் மூாததியென்று உபசரிககபபடடது

சலேயாவது சுததாத்துவ பரதேக மூாததியாயும, சுத்தாசுததாததுவ சூககுமதேக மூாததியாயும, அசுததாததுவ தூலதேக மூாததியாயும் இருககும.

அசலேயெனறு முன சொனனஞானககிரியாரூப சிற்சத்தி; மூாததி சஙகற்பததால் அசைநதுசஞசரிததுக காரியப்படும். இதனுலும், லிஙகததிற் கலாதி சடததுவ நியாசம்பண்ணுகலானும, வாஸ்தவபாகத மூர்த்தியலலாதிருநதாலும், மூர்ததியெனறுபசரிககப்பட்டது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

ஏனமுகைகூறியவாற்றான முதல்வனுககு கருணைவடிவேய னறி மாயை வடிவு இல்லையாயின, ஆகமஙகளின அதநுவாகக ளாறுமம முதல்வனுககு வடிவமெனற தெனனையெனின ? அது எல்லாமாகி யலலவா யுடனுமா மியல்புடைய முதல்வனுககுத தனது திரோதானசததியா னவற்றோடுளதாகிய இயைபு நோககிக கூறும உபசாரமேயாமெனபதாம

அததுவாவும எனனுமமமை உபசாரவடிவெனப துணர்த திநினறது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

உருவ மருவ முருவாருப மூனறும பரமேஸ்வரனுக்குத் தி ருமேனியாயிருக்க, அததுவாமூர்த்தியெனறு வேதஞ் சொலலு கிறது எபபடியெனற மாணுககனை நோககி, மேலருளிச்செயகி றார்.

அததுவா மூர்த்தியாக வரைகுவ தெனனைபென்னில்-பர மேஸ்வரனுககு மநதிரம பதம் வனனம் புவனந் தததுவங் க லையெனகினற ஷடாத்துவாககளோ திருமேனியாக வேதஞ்சொ னன தெப்படிஎனறு கேடகிறாயாகில்?—நிததனாய் நிறைநதவ ற்றை நீங்கிடா நிலமையானும - அழிவில்லாத சம்பூரணனா ய நத அத்துவாவிலே நிலைபெற்று நிற்கிற முறைமையையுடைய னாதலானும்; அதுவனறியும்,—சிததுட னசித்துககெலலாஞ் சே ட்டித னாதலானும் - அநாதியே சித்தாகிய ஆன்மாக்களையும அ

சித்தாகிய பாசத்தையும் சேட்டிப்பனுகையாலும்,— வைத்த தா மத்துவாவும் வடிவென் மறைகளெல்லாம் - பரமேஸ்வர னுக்கு அத்துவாவே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லப்பட்டது

இதனாற் சொல்லியது அநாதியே பரமேஸ்வரன் சட்சித்துக்களிரண்டிலும் நிறைந்துநின்று அவையிற்றைச் சேட்டிப்பிக்கையால் அத்துவாவே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்ற முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(ஈண்டுக்கூறியவாற்ற லிறைவனுக்குக் கருணைவடிவேயன்றி மாயைவடிவின்மையாயின்),— மறைகளெல்லாம்-ஆகமங்களெல்லாம்,— அத்துவாமூர்த்தியாக அரனுக்குச் சொன்னதெனனில் - அத்துவாக்களாறு முதல்வனுக்கு வடிவமாகக் கூறுதலென்னை யெனின்,—நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலைமையானும் - நிறைவுற்றவத்துவாக்களினுங் கலந்து எல்லாமாகி நிற்றலானும்,—நித்தனாய் - அவையல்லனாய் நிற்றலானும்,—சித்துடனசித்தைச் செல்லாநு சேட்டித்தலானும் - சட்சித்துக்களையெல்லாம் செலுத்தி யுடனுமாய் நிற்குமியல்புடைய முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவும் வடிவென்வைத்ததாம் - தனதுதிரோதானசத்தியானவற்றோடொத்தாகிய வினையைநோக்கியத்துவாவும் வடிவெனக் கூறுமுபசாரமேயாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆறத்துவாவினிடைச் சிறந்த மந்திரமே திரு
மேனியென் றுணர்த்துகிறார்.

மந்திர மத்துவாவின் மிகுந்தொரு வடிவமாகத்
தந்ததே னரனுக் கென்னிற் சத்தினுக் குபாதானங்கள்
விந்துமோ கினிமான் மூன்று மிவற்றின்மேலாம் விந்துச்
சிந்தையா ரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும். (௫௭)

(இ-ள்) மந்திர மத்துவாவின் மிகுந்தொரு வடிவமாகத் தந்ததே னரனுக் கென்னின் — ஆறத்துவாவினுள் மந்திராத்துவாவே சிவனுக்குத் திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லியதென்று நீ கேட்கிறாயாகில்,

சத்தினுக் குபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான்மூன்றும் — ப்ரபஞ்சோற்பத்திக் குபாதானகாரணங்கள் மூன்றாயிருக்கும் குண்டலி யென்றும அசுத்த மாயையென்றும் ப்ரகிருதியென்றும். அம்மூன்றுந் தன்னி லொக்குமோ வென்னில்?

இவற்றின்மேலாகிவிந்துச் சிந்தையா ரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும். — இங்ஙனங் கூறிய மூன்றினுள், மேலாகிய சுத்தமாயை சுத்தமாயிருத்தலாலு மானமாககண் மனதாற் சிந்தித்தற் கரிதுமாய் நிட்களமுமாயிருக்கும் பராசத்தி யதனை யதிட்டித்துக்கொண்டு வாக்குண்டா யிற்றோற்றிய மந்திரங்களே சுத்தனுக்குத் திருமேனியாகா நிற்குமென் றறிவாயாக. எ-று.

இதற்கு வாதுளோத்தரத்திற் காண்க. (ருள)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

---o---

மேல் மந்தர ரூப முணர்த்துதல்.

மந்திரமத்துவாவின் மிகுத்தத்தோராவஷ்வமாகத் தந்ததெ னறனுக்கெனனில் - அதவாசகளுக்குளளே மந்திராத்வாவே முக்யமான மூரதகியாக வரனுக்குச் சொன்ன தெனனையெனி ல்,—சகத்திறனுக்குபாதாநங்கள் விந்துமோகினிமானமூனறு மி வற்றினமேலாகிவிந்து சிந்தையாரதீதமான சிவசத்திசோந்து நிற்கும - பரபஞ்சத்துக் ரூபாதாநமானது விந்துவென்றும் மோஹிநியென்றும மஹானென்றும் மூன்றும இந்த மூன்றுபா தாநத்திற்குளளே உத்தமமான விந்துவிலே சிந்திக்கப்படாத பராசத்தி பொருந்தியிருக்கும.

யாதாமொன்று ஜடமு மநேசமுமாயுள்ளது அஃதெல்லா ம் காரியமும் அசத்துமென்னு மநுமானத்தால் ஜடமாக, ஜ கத்துபாதாந காரணம் மூன்றென்று சொல்லுகையால் காரி யமும் அசத்துமாம. இதனால் சைவம் சற்காரியவாதமெனப தற்கு விரோதமென்னில்? மேயமஹாமாயையெனப தொன்றே முதற்காரணம். அந்த மஹாமாயை சத்தியையசத்தி க்ஷோப் தம்பண்ண, அந்த க்ஷோப்தப் பிரதேசம் பரகாசமென்றும் மோ ஹகமென்றும் அஞானகமென்றும் தரிவிதமாம அதற்கே பரியாய மாக சுத்தமென்றும் சுத்தாசுத்தமென்றும் அசுத்தமென்றும் பிந்துவென்றும் மோகினியென்றும் மஹானென்றும் இத்யாதி நாமங்களுணடு. இந்த உபாதாநங்களுக்குள்ளே பிந்துவிலே நின்று முண்டான சுத்தாத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்கு சாந்தாதம

கமென்றும், மோஹினியிலே யுண்டான மிச்ராத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்குக் கோராதமகமென்றும், மஹானிலே யுண்டான அசுத்தாத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்கு மூடாத்மக மென்றும் பெயராம். பரமோபாதாந காரணம் குண்டலினி மஹாமாயாதி நாமத்தை யுடையதொன்றே அபரவிந்து மோஹினி மஹானென்னும் மிம்மூன்றும் மூலோபாதானமான குண்டலியிலே நின்று முண்டான குணாத்மகங்களா இதக்கருத்தே "விந்துவின் மாயையாகி மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும்" என்றதும்.

குண்டலினி மூலோபாதான மெனபதற்குச சம்மதி.

[illegible]

குணத்ரயம் உண்டான விஸவம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் என்பதற்கு சம்மதியும் அதில்தானே

[illegible]

மோகினியே நித்யம் என்றது ர, ஆ மோக்ஷஸ்தாயியாகையினாலும், குண குணி பேதோபசாரத்தினாலும், ஆகையினாலே மூலோபாதான காரணம் மஹாமாயை ஒன்றே யென்பதற்குச் சற்காரிய வாதத்திற்கும் விரோதமில்லை என்றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வாச்சிய மந்திரமும், அநதச் சத்தி சரீரமென்று சாதித்ததனால் சங்கிக்கப்படுவ தன்றென்று வாசகமந்திரத்தை மனசில் வைத்துச் சங்கித் துத்தர முரைக்கின்றார்.

அத்துவாவில - ஆறத்துவாவுக்குள்,—மந்திரம்-மந்திராத்துவா,—அரனுக்கு - சிவனுக்கு,—மிக்கதொருவடிவமாக - மிகுதியும ஒப்பற்ற மூர்த்தியாக,—தந்ததென்னெனவில் - சொன்னதேதென்று நீ சொல்லில்,— சகத்தினுக்கு முபாதானங்களை - உலகத்துக்கு முதற்காரணங்கள்,—விந்துமோகினி மானமென்மும - மகாமாயை மாயை பிரகிருதியென்று மூன்று வகையாம்,—இவற்றில் - இம்முதற்காரண மூன்றனுள்,—விந்து - மகாமாயையானது,—சிந்தையாரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும - சித்தத்தை வியாபித்துக் கடந்திருக்கும சிவசத்தி சார்ந்த சன்னிதிப படடிருக்கும.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

இவவுரை ஐமபததெட்டாவது செய்யுளின உரையுடன சேர்க்கபபட்டிருக்கின்றது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

---o---

பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாக்களாறும திருமேனியாயிருக்க மந்திர மூர்த்தத்தை விசேஷமான திருமேனியென்றது,எபபடியென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்

மந்திரமத்துவாவின மிக்கதொருவடிவமாகத் தந்ததேனரனுக்கெனனில் - ஷடாத்துவாக்களிலும வைத்துக் கொண்டு மந்திராத்துவாவை பரமேஸ்வரனுக்கு சேட்டமான திருமேனியென்றும் வேதாகமங்கள் சொன்னபடி யெப்படியென

னில்?—சகத்திறுக்குபாதானங்கள் விந்துமோகினிமான் மூன்றும் - பிரபஞ்சத்துக்குபாதானங்கள் சுத்தமாயை யென்றும் அசுத்தமாயை யென்றும் பிரகிருதியென்றும் மூன்றுவகையாம் —இவற்றின் மேலாகி விந்துசசிந்தையாரதீதமான சிவசத்தி சோந்துநிற்கும் - இவையிற்றுக்கெல்லா மேலுமாய் சுத்தாதீதமான சிவனுடைய பராசத்தியை மாமாயை யென்று சொல்லப்பட்ட விந்துப் பொருந்திற்கும்.

விந்துவென்றது விந்துவை, மோகினியென்றது அசோரமாயையை,மானென்றது காரியமாயையாகிய பிரகிருதியை விந்துசசிந்தையா ரதீதமான சிவசத்தி சோந்து நிற்குமென்றது,சிவனுடைய சத்துவைப்பொருந்தி நிற்கிற சுத்தமாயையிற் றோற்றின மந்திரங்களாகையால், மந்திரமூர்த்தமே விசேஷமென்றதெனக் கொள்க.

இங்ஙன் சொல்லியது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிற சிவசத்தியைவிட்டு நீங்காத விந்துவிற்றோன்றின மந்திரங்களே சிவனுக்குத் திருமேனியாயிருக்கையினாலே, அத்துவாமூர்த்தத்திலும் மந்திரமூர்த்தமே விசேஷமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இவ்வுரை ஐம்பத்தெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்கோர் புறநடை யுணர்த்துகிறார்.

சுத்தமாம் விந்துத்தனிற் றோன்றிய வாதலா
னுஞ், சத்திதான் பிரேரித்துப்பின் றனதிட் டித்துக
கொண்டே, யத்திறற் புத்திமுத்தி யளித்தலா லரனு
க்கென்றே, வைத்ததா மந்திரங்கள் வடிவென மறைக
ளெல்லாம். (௫௮)

(இ - ள்) சுத்தமாம விந்துத் தனிற் றோன்றிய வாதலானும - மந்திரயோனி மகாமாயாவெனனும வாக்கியமுண்டாகலால் விந்துவினகண டோற்ற முண்டாகையாலும,

சத்திதான பிரேரித்துப்பின் றனதிட்டித்துக்கொண்டே - அநதமந்திரங்களைப் பராசத்தி தானே தோற்றுவித்து, பின்பதனைச சத்திதானே யதிட்டித்துக்கொண்டே நிற்கையாலும,

அத்திறல் - அந்தக் காரணத்தினாலே

புத்திமுத்தி யளித்தலால் - இந்த மந்திரங்கொண்டே சிவபூசை யக்னிகாரியஞ் சபமுதலியவற்றால் வழிபட்டவானமாக்களுக்குப் போக மோட்சங் கொடுக்குஞ் சாமாத்திய முண்டாகையினாலே,

அரனுக்கென்றே வைத்ததா மந்திரங்கள் வடிவென மறைகளெல்லாம் - வேதாகமங்களெல்லாஞ் சிவனுக்கு மந்திரமே திருமேனியென றுறுதியிட்டுச் சொல்லாநிற்கும். எ - று.

அத்து சாரியை
இம்மந்திரத்தின் பகுதியை விரிக்கிற் பெருகும்.
இதற்கு வாதுளோத்தரத்திற் காண்க. (௫அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

சுத்தமாம் விந்துதனிற் றோன்றிய வாதலானும் - சுத்த மாயையென்று பெயருடைய விந்துவிலே தோன்றினதாகை யாலும்,—சத்திதானப்பிரேரித்துப்பின் றுண்டிட்டுத்துக்கொண் டே யத்துயாற்புத்திமுத்தி யளித்தலால் - சிவசத்தியானது ம ந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து அநுப்ரவிஷ்டமாய் மந்திரங்க ளை யதிஷ்டாநமாய் நின்று பிரேரித்து உபாஸகர்க்குப் போக மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலுண்டாகையால்,—அரனுக்கென்றே வைத்தது மந்திரங்கள் வடிவென மறைகளெல்லாம் - அரனுக்கு மந்திரரூபமென்று வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டது என்றத னபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

அதனால் ஏதெனனச் சமபந்தஞ் சாதிக்கின்றார்.

சுத்தமாம்விந்து தனிற்றோன்றிய வாதலானும் - சுத்த மாயையினின்றுஞ் சிவசத்தி சங்கற்பத்தாற்றோற்றிய காரணத் தினாலும்,— சத்திதானப்பிரேரித்துப்பின் றுண்டிட்டுத்துக்கொ ண்டே - அந்தச்சிவசத்திதானே தனது சங்கற்பத்திலுண்டாகச் சுத்தவித்தையிலிருக்கும் அநத ஆதிதைவிக திவ்வியாக்கினிசம

மந்திரங்களைப் பிரேரித்து மாந்திரிகனுச்சரிக்குங் கிரிகைக்கொத்த ஆத்திபானமிக மந்திரங்களிலே செலுத்திப் பற்றுவித்து அவைகளிற்சாணித்திய மாய்த்தானே,—அதனினால் - மாந்திரிகனாலே சபிக்கப் பூசிக்கப்பட்ட அந்தமந்திரங்களினாலே,— புத்திமுத்தியளித்தலால் - சித்திமோக்ஷங்களைக் கொடுத்தலால்,—அரனுக்கென்றே வைத்தகாமந்திரங்கள் வடிவெனமறைகளெல்லாம்-சிவனுக்கு மந்திரங்கள் சரீரமென்று ஆகமங்களனைத்துஞ் செப்பியதாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திரவடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, தலைமையும் பயனும்பற்றி விசேடவுரிமையாதலானென்க வென்பதாம்.

சத்திகளுக்குத் தானங்கள் விந்து மோகினி மானென்னு மென்றது அநுவாதம்.

ஆதித்தம் பண்புத்தொகை.

சேர்ந்து சேரப்பட்டு.

விந்துக்கணிற் றோன்றின வென்பது விந்துத்தன்பால வைகரியாதி எனக்கூறிப் போந்தவாற்றானறிக.

பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல்.

அதிட்டித்தல் கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக் கோடல்.

விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்தனென்றார். (௫௭ - ௫௮)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மந்திரமூர்த்தத்தின் விசேஷ மேனு மருளிச்செய்கிறா

சுத்தமாமவிந்துதனிற் றோன்றியவாதலானும் - இப்படிச் சிவசத்தியைப் பொருந்தி சுத்தமாயிருக்கிற விந்துவிலே தோன்றப்பட்ட தாகையினாலும்,—சத்திதான் பிரேரித்துப் பின்னதிட்டித்துக்கொண்டு - அந்தப் பராசத்தியானது இந்த மந்திரங்களிலே யதிட்டித்து இந்த மந்திரங்களாக நின்று,—அத்தியாற் புத்திமுத்தி யளித்தலால் - விருப்பத்துடனே அந்த மந்திரங்களிலே ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களையுங் கொடுத்து நிற்கையினாலும்,—அரனுக்கென்றே வைத்தா மந்திரங்களை வடிவென்றுரைக்கலாம் - இப்படி யிந்த மந்திரங்களிருக்கையினாலே பரமேஸ்வரனுக்குமந்திரமே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லாநின்றது.

இதனாற் சொல்லியது சிவசத்தியானது சுத்தமாயையிலே நின்று மந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து, அந்த மந்திரங்களை யதிட்டித்து, அவை தாரகமாயிருந்து மவையிற்றினாலான்மாக்களுக்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுத்து, இப்படி யிருக்கையினால் இந்த மந்திரங்களே சிவனுக்குத் திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அரனுக்கு - முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவின் மந்திரமொரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திரத்தை யொருவடிவமா

க,—மிகுத்துத்தந்தனென்னில்-சிறந்தெடுத்தோதிய தெனவேயெனின,—சகத்தினுக் குபாதானங்களை-உலகிற்கு முதற் காரணங்கள்,—விந்துமோகினிமானமூன்றும-சுத்தமாயை,--அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூன்றும்,—இவற்றின்மேலாகிவிந்து-இம்மூன்றின மேலாகிய விந்துவினகண்,— சிந்தையாதீதமான - மனோதீதமாகிய,—சிவசத்திசேர்ந்து நிற்கும-சிவசத்திசேரப்பட்டு நிற்றலானும்

சுத்தமாம் விந்துதனனில் - சுத்தமாயையில்,— தோன்றியவாதலானும - தோற்றியதலைமையானும,— சத்திதானபிரேரித்து-சத்திசாதகராவார் கணிகருமாறு செலுத்தியும,— பின்ருனதட்டித்துக்கொண்டே - கணித்தபின பயன கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு,— அத்திறுற புத்திமுத்தியளித்தலால்- அதனுற் போகமோக்ஷத்தை யளித்தலாகிய பயனும்பற்றி. - மறைகளெல்லாமஅரனுககு-ஆகமங்களெல்லா முதல்வனுககு,—மந்திரங்கள வடிவெனவைத்த தெனறேயாம - மந்திரவடிவம விசேட வுரிமையாதலேனுககிக கூறியனவேயாமெனபதாம. (ருஎ-ருஅ)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சிறப்புவிதி யுணாத்துகிருர்.

மந்திர மதனிற பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத்
தந்திரஞ் சொனனவாறு மெனனெனிற சாற்றக்கேணீ
முந்திய தோறறத்தாலு மந்திர மூலத்தாலு
மந்தமில் சத்தியாதிக மிசைத்தலு மாகுமனறே.(ருக)

(- இ ள) மநதி சுத்தாத்துவாவிற் ருேற்றிய மந்திரங்கர மதனிற் ளேகமுளவாயினு மீசானமுதலிய வைந

பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ் சொன்னவாறிங் கெனனெனின — து மந்திரங்களுமே திருமேனியென்று திவ்வியாகமங்கள் கூறியதென்னென்று நீ கேட்கிறாயாகில்,

சாற்றக்கேண்மோ — அதனை யாம் விளங்க வுனக்குச் சொல்வாம் கேட்பாயாக

முந்திய தோற்றத்தாலும — சிவனானவனே சுத்தமாயையிற் றோற்றுவிக்கையாலும,

மந்திர மூலத்தானும — சதகோடி மஹாமந்திரங்களுக்கு மீசான முதலிய மந்திர மைந்துமே ப்ரதானமாகையாலும

அந்தமில் சத்திபாதிக கைத்தலு மாகுமன்றே. — ஆதியாகிய சதாசிவதேவர் முதலாயினோர்க்கு ஈசானி பூரணி ரவுத்திரி வாமைஜோதி சேட்டையு மிட்டிக்கொண்டு பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்திநிற்கையாலு மிந்த வைந்து மந்திரமுமே சிவனுக்குத் திருமேனி எ - று.

இதற்கு மிருகேந்திரத்து மதங்கத்துங் காண்க.

சிவன் முதற்கண் பஞ்சமந்திரங்களைத் தோற்றுவித்துப் பின்பு பதமந்திரங்களை யுண்டாக்குகையால் மந்திரமூலமெனச் சிறப்பித்தா ரெனவறிக

மந்திரங்களெல்லாஞ் சத்தியின் சொரூபமாயே யிருக்குமென்று ரத்ந த்ரயத்தி லோதினா ரெனவறிக. (௫௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் பஞ்சமந்திர தனுவென் றுரைத்ததல்

மந்திரமென்னிற பஞ்சமந்திரமேவடிவமாக தந்திரஞ்சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற்சாற்றக்கேளீ - சப்தகோடி மஹாமந் திரங்களிலும் பஞ்சபரமான மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனி யாக வாகமம் சொன்ன தென்னெனில் சொல்லக்கேள், — மு ந்திய தோற்றத்தாலும் மந்திரமூலத்தாலும் மந்தமில்சத்தியாதிக் கிசைந்தலுமாகுமன்றே - பராசத்தி முதலாகிய பஞ்சசத்திக ளால் சுத்தமாயையிலே பஞ்சமந்திரங்களு முற்றமென்றுணையி னாலும், நின்ற மந்திரங்களுக்கெல்லாமிந்த ஐந்து மந்திரங்களு ங் காரணமாகையினாலும், முடிவற்ற பஞ்சசத்திகள் விகாரமற் றுக் காதியாகிய சதாசிவத்திற்குத் திருமேனியாகக் கூட்டி நிற்கையாலும், பஞ்சமந்திரங்களை சிவனுக்குத் தனுவாகச் சொ ன்னதென் றறிவாயாக என்றதன்பொருள்.

சிவனுக்கு மந்திரதனுவு மாயாதனுவு மில்லாமல் ‡ சித்ஸ்வரூ பமேயாயிருக்கவும், சாதகருடைய த்யானபூஜைக் கணிமித்தமா கச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமந்திரதனு வுபசாரமல்லது ஸ்வபா வமல்ல. பஞ்சமந்திரமாவது அநுக்ரஹ திரோதான சம்ஹார ஸ்திதி ஸ்ருஷ்டாத்மகமாக, ஈசானம் தத்புருஷ அகோர வாம தேவ சத்யோசாதங்களாமோத்தா வக்த்ர ஹிருதய குஹ்ய மூர் த்திகளாகச்சொல்லப்பட்டது ‡சித்ஸ்வரூபம்-ஞானஸ்வரூபம்.

தான சர்வோத்கருஷ்டமுமாய்த் தத்பதத்தை ஆன்மாக்க ளுக்குக் கொடுக்கையினாலே ஈசான மூர்த்தாவென்றது.

பிந்துநாத வருத்தியான சப்தஜாலங்களை ஜகத்திலே பூரி க்கையினாலே தத்புருஷ வக்த்ரமென்றது.

கோரமென்றது - அஞ்ஞானம், தத்விரோதியாயிருக்கிற ஞானம் அகோரம் அகோரம் ஹிருதயபரியாய மாகையால் அகோரம் ஹிருதயமென்றது.

சாவரணாத்மாக்களுக்கும் பிந்து வருத்தியாகிய விஞ்ஞானத்திகளை யுபசவிக்கையாலும், இது சூக்ஷ்ம கருத்தியமாகையினு லுபயாமமேவ குஹ்யமென்றது.

விஞ்ஞானருந்த கோசமாகிய காரணசோற் ஆன்மாக்களுக்கு முந்துண்டாயுள்ளவில் மஹேமயாதி கோசத்திரயமான சூக்ஷ்ம ஸ்தூல சரீரங்களைத் தமமுடைய இச்சாமாத்திரத்தி னாலே மநமேஸ்வர மந்திரங்களை அதிஷ்டித்து உடனே யுண்டாக்குகையினாலே சத்யோஜாத மூர்த்தியென்றது

இந்த மந்திரங்களைந்தும் ஐந்து சத்திகள்

ஹாரணி ஜநநி ரோதயித்ரி என்னும் மூன்று சத்திகளும் பரிக்கிரஹ சத்திகள்

ஆ சத்திகள் எட்டு

இதில் ஹாரிணியானது —ஆன்மாக்களுடைய தனுகரணாதி சாவத்தையும் மாயையிலே உபசம்ஹாரம் பண்ணுவித்துச் செய்தது, பக்குவமல்லரை பாசிவத்திலே யடைவிப்பிக்கையுஞ் செய்யுமாகையால், சம்ஹாரமும் அநுக்கிரஹமும் ஹாரணியினுடைய கருத்தியமாயிருக்கும்

ஜநநியானது.—ஜகத்து தற்பத்தியைப் பண்ணுகிற ஸ்வபாவமாயிருக்கும்

ரோதயித்திரியானது —ஸ்திதிகாலத்திலே ஆன்மாக்களுக்கு போக நியமனத்தையும், பாசாயத்திலே சகலர் ப்ரளயாகலா விஞ்ஞானகலர் இவர்களை மாயாதோ பாகத்திலு மாயாமத்தியதையிலும் மாயோ பரியிலும வாச நியமத்தையும் பண்ணுவிக்கும்.

தது-க்தம் — ஊயாஜாவ-ஜுஸெ ஹாஷெகூ ஜெமெணெ ஷாவ ரூவஸி க்தி.

ஆகையால் ஸ்திதியும திரோதானமும் ரோதயிநதிரியினுடைய கருத்திபமாயிருககும்

இஃதனறியும ஹிருதயாதி ஆறங்கமும மூாத்தாதிகளைப போல உபசாரமே.

அவையாவன ?—

அஸ்திதவம அஃதுனைகமையான சுபாவசததி, அது ஹிருதயம்.

ஸர்வோதகா குணமாகிற நிதயத்ருததியாகிற சத்தி சிரசு.

மாயையிற சாவளையும வஸீசரிததுககொணடு தனெனுததாருககும வஸவருததி யாகாமலிருககிற சததி சிகையுமாம.

தனனையுந தானே ரக்ஷிததுககொணடு அநயரையும ரக்ஷிககிற சகதியே கவசம்.

சாவஜகததிறகு மூலமாயிருககிற சகதி நேததிரம்

பக்தருடைய அருஞானஙகளை ஹரிககிற பரதாப சததியே அஸதரம

இவ்வா றுபசார கல்பனையொழிய சிவனுககு வாஸ்தவமாகச் சரீரமில்லை.

தது-க்தம் வாத-ெஊ — யொமீநாஞ யதீநாஞ ய்ராநிநாம ஜஂகிரணாம தயா । ய்ராநவ-ஞஜா நிதிதாய நிஷ்ஜஂ ஸகூஶ ஹெவக ॥ ஶஶஂ பாந வ-ஶ-ஷாவொஶ வாஜா தாஜிகாஃ க்ஜாக । வணதாஃ ஸஜா பிவாவஸூாஜக்தி .

[illegible]

ர்வஸ்ய ஸ்யாந் ஶுத்தோ யோதாரா ஹ்ருத்யவ்யக்தம் மஹத் || யஸ்யாத்ய ஸ்ய
த்யம் ஶக்தி ஹாரிணீ த்ருஶ்யதே பரமேஶ்வரஃ | ஜநநீ
ஜகதாம் ஜ்ஞாந ஸ்வபாவாஸ்ய ஸ்திதவ்ருத்திஃ || ஸாய
யித்ருணாம் ஸர்வஸத்வாநாம் நியமஸ்தித்வ | ஸோ
மேஷ்வபி ஸதஸ்யாபி விஷயாதி யதஸ்த்தஃ || ஸ
தாஸ்வஸ்தஸ்ய ஸ்திவ்ய ஶரீர கரணாதிகாஃ | கலாஶம்
மாஸ்த்யா சாமேந்த்ர ஶக்த்யாஸ்தித்வ ஶிவாதிகாஃ || ஹ்ருஷ்ட
ரஶ்மிஶ்ரஹிகா வக்த்ரோசந்நா ஸ்தாணு நாமதஃ | ஸக்
லாசோ ஹருஷயஞ்ஜஸ்ய ஶிர ஸ்வேவ்ரா ஞ்ஜதோ ஷ
ணஃ || வஶிக்ருதவராயீநம் யஷ்வாவோவஸ்திதா |
ஸ்வபாவஹத்மேந்த்ரேஷாம் ஸமக்ஷமவி மோவந்த ||
தேஜஃ கவச ஸாயஜ்த்ரா த்ஞாநாவ்ருவத் ஶ்ருதே | ஸ
வஜ்ஞதாயஶாபீஜம் யந்த தஸ்ஸ நிரீக்ஷணம் || ஸோ
ஸாவப்ரஸஹஸ்ரமேஹாஃ ப்ரதாவோமேதிரச்ச
தே | இதி ஶர்வஸ்யாநாதி ஸித்தஸ்ய வ்யக்திஃ.

ஸர்வ ஜகத்திற்கு மேலாயிருககிற யாதொரு குணத்தினாலே லோகங்களுக்கெல்லா மீஸ்வரனாயிருக்கிறார்; அதனாலே ஈசாநனென்று நாமமாம்.

மூர்த்தாவென்று சொல்லப்பட்டதொழிய சாக்ஷாத் அவயவமல்ல.

தத்புருஷம் — பௌஷ்கரே — புருஷே யே நரா ஜந்த்வ
வபு: பும்ஸி நாமபரிவர்த்திநா । ஸம்ஸாரஸம்ஸ்
தேஹகர்மாநுஷ்டாநாவஸ்தஸ்தேநா: .

தேவநராதி தேஹாவச்சின்னராயிருக்கிற ஆன்மாக்களிடத்திலே அந்தர்யாமியா யதிஷ்டித்துக்கொண் டிருக்கையிலே தத்புருஷனென்னு நாமமாம.

தத்புருஷம் - தஸ்ய தஸ்ய தநுவ்ருத்தஸ்ய ஸத்வஸ்ய புருஷஸ்யேதி நவா: । தத்ராணாம் ப்ரஜநாத்வாவிஸ்த
ஸ்வபாவஷ்டகத்வஜாதி . கந்த்ராவி . ஸ்வாமித்
வாயம் வஸதி ஸகல ப்ராணிநா ஸ்வஸ்ரோணஸ்திதி.

ஸ்வாமாவஹத்யோ: பஞ்சவம்ஸ்மோகஸ்த .

ஆன்மாக்களை தாமமார்த்த காமஙகளினுலே வஞ்சித்து அதோமாயையிலே கவிழ்க்கையினுலே வாமா, பரகாசஸ்வபாவராகையினுலே தேவா ; ஆனபடியினுலே வாமதேவர் என்றத

வாமாஸ்தேவஸ்ததா வாமஸ்வாமீதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

மேற்சிறப் புணர்த்துகின்ருர்

மந்திரமதனிற் பஞ்சமந்திரம் வடிவமாக - மந்திரங்களுக் குள்ளே விசேஷித்த ஈசானமுதலிய மந்திரமும் சரீரமா

க,—தந்திரஞ்சொன்னவாறிங்கென்னெனில் - சிவாகமஞ் செப்பிய தென்னெனில்,—சாற்றக்கேண்-சொல்ல நீகேள்,—முந்திய தோற்றத்தாலும் - பிரகமசிருட்டியாதலாலும்,—மந்திர மூலத்தாலும்- மந்திரங்களிற் பிரதானங்களாதலாலும், விசேஷித்து வடிவென்று செப்பியது மந்த திராணதனமித்துவம், சிவசத்திக்கும் சிவனுக்குமே நாதாகருதிவாசகங்கள் மந்திரங்களென்றெப்படிச் சொல்லப்படும, சத்தியந்தானே!—அந்தமில்சத்தியாதிக கிரைதந்து மாகுமன்றே - நித்தி யாஷடத்திரம்சத்கலாபேத ஈசானியாதி மூர்த்தியந்த சத்திபேத சிவசத்திக்கும், ஆதியெனனும் ஈசானியாதி சத்தியோ சாதாந்த சிவபேத சிவனுக்கும, மந்திர மென்பது முக்கியமாய்ச சொல்லலாகும ; மந்த் திராணதனமித்துவஞ் சாடசா திருக்கையால்,சிவம் சத்தியாகிய வாசசிய மந்திரங்களுக்கு நாமமாதலால், வாசக மந்திரங்களுக்கு மந்திரமெனபதுபசாரம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மந்திர வடிவுள்ளும யஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறந்தெடுத்தோதிபது, ஏனைய மந்திரங்கடகெல்லாம் முறபடத் தோன்றி முற்படக்கொண்ட வடிவாதல்பற்றி யெனபதாம்.

தந்திரம் ஆகமம்.

இங்ஙனங்கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம், அவற்றைச் செலுத்திநிற்குந் திரோதான சத்திக்கிரையச் செய்த உபசாரவடிவென்பார்; சத்தியாதிக்கிரைத்தலு மாகுமென இறுதிக்கட் கூறினார்.

சத்தியாதியென்பது முனபினனுகத தொக்க இருபெய ரொட்டுப் பண்புததொகை.

ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதான சத்தியெனினு மொக் கும்

உம்மை சிறப்பினகண் வநதது.

இவைநானகு செய்யுளானும் முதல்வனுககு உபசாரத்திரு மேனி இவையெனபது கூறபபடடது.

'அருவமோ' எனபதுமுதல் இதுகாறுந் திருமேனியி னியல் புகூறுமுகத்தால் 'அநாதிமுதத சித்துருவாதலைத' தெரிததுணா ரததியவாறு.

அற்றேல் அயன முதலியோரையும் அததுவாமூாத்தி மா னகளாக வைததுத தததமெல்லை யளவும அவரவர்வடிவின அத்துவநியாசஞ் செய்யுமாறும ஆகமஙகளின் விதிததலின், அவ ருருவும அரனுருவோ டொக்கும் போலுமெனின? அதற்கு வி டை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முனசொனன மந்திரங்களெல்லாம் சிவனுக்குத் திருமே னியாயிருகக அநத மந்திரங்களுககுள் ஐநது மந்திரததைத் திருமேனியெனற தெப்படி யெனறவனை நோக்கி மே லருளிச் செய்கிறூர்

மந்திரமதனிற் *பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ் சொன்னவாறிங் கெனனெனிற் சாற்றக்கேளீ - மந்திரங்கள் பலவற்றி னுள்ளும் ஐநது மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனி யெ

ன்று சாத்திரங்கள் சொல்லுகிறபடி எப்படியென்று நீ சொல்லுகிறாயாகில்? நாமுனக்குச் சொல்லக் கேட்பாயாக —முந்திய தோற்றத்தாலும் - எல்லா மந்திரங்களுக்கு முன்னே இந்த ஐந்து மந்திரங்களுந் தோற்றப்பட்ட தானமையாலும்,—மந்திர மூலத்தாலும - ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்தியோசாதம் என்னு மிவை ஐந்துமந்திரமும் மூலமாகையாலும், இஃதன்றியும்,—அந்தமிலசத்தியாதிக் கிசைதலுமாகுமன்றே - இங்ஙனம் இந்தமந்திரங்களிருக்கையினாலே முடிவில்லாத சத்திகளுக்குக் கர்த்தாவாகிய தம்பிரானுக்கு ஈசானுதி மந்திரங்களைந்தும் திருமேனியாகச் சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

இதனால் சொல்லியது மந்திரங்களெல்லாவற்றிற்கு முள்ளும் ஈசானுதி ஐந்து மந்திரமும் முந்தத் தோன்றுகையினாலும், மந்திரங்களுக்கும் மூலமாகையினாலும், பரமேஸ்வரனுக் கிந்த ஐந்து மந்திரமே திருமேனியென்று சாத்திரஞ் சொன்னதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

--o--

தந்திரம் - ஆகமங்களில்,—மந்திரமதனிற் பஞ்சமந்திரவடிவமாக - மந்திரவடிவுகளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தை வடிவமாக,— சொன்னவா றிங்கெனனெனில் - சிறந்தெடுத்தோதிய தென்னையெனில்,—சாற்றக்கேணீ - கூறுவது நீ கேட்பாயாக.—முந்திய தோற்றத்தாலு மந்திரமூலத்தாலும் - ஏனைமந்திரங்கட்கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படக் கொண்ட வடிவாதல் பற்றியும்,—அந்தமில் சத்தியாதிக்கு - அவற்றைச் செலுத்திநிற்கும் ஆதிசத்தியாகிய திரோதான சத்திக்கு,—இ

சைத்தலு மாகுமனறே - இசையச்செய்தல் வடிவென்பதாம்.

அருவமோ எனபதுமுத லிதுகாறுந திருமேனியி னியல்பு கூறு முகததான் அகாதிமுததத சிததருவாதலைத் தெரிதது ணர்த்தியவாறு.

☞ க-சூ, உ-அ-ம், முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙன மநதிரஙகளை யதிட்டித்த சத்தி, கிரு
ததிய கர்ததாககளிடத் ததிட்டதது நிற்
குமென றுணர்த்துகிறுர்.

அயன்றனை யாதியாக வரனுரு வென்பதென்னை,
பயந்திடுஞ் சத்தியாதி படைத்தலாற் படைப்புமூல,
முயன்றன ரிவரோயாகின் முனனவ னெனனைமுறறு,
நயந்திடு மவனிவர்கடு நண்ணுவ தொரோவொன்று
மே. (சுO)

(இ-ள்.) அயன்றனை யாதியாக வரனுரு வெனபதென்னை — பிரமாமுதலிய கிருததியகர்த்தாககளைச் சிவனென்று சொல்லுகிற தெப்படியெனனில்?

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பூதிதலால் — சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களைச் செய்யுஞ் சிவசததி பிரமாமுதலாயினு ரிடத்துப் பதிக தவர்களு முலகங்களெல்லாத்தையுஞ் சிருட்டியுந் திதியுஞ் சங்காரமு மவனுடைய

பிரேரகசத்தி யிவர்களுந் தொழிலைச் செய்கையால், இவர்களையு ஞ் சிவனென வெண்ணப்படும்?

அஃதெனபோலவெனனில்? ஆசாரியனை யந்தச்சிவனது சத்தி யதிட்டித்தக் கிரியையை நடத்த, அவனைச் சிவனென் றே கருதுமாறுபோ லெனவறிக

படைப்புமுல மயனரன ரிய ரோயாகின முன னவ னெனனை	சிருட்டிமுதலிய கிருததியங்களை யிவர்க ளே செய்வார்களாயின பினனைக கர்ததா வேணுமெனறு சருத வேணடுவ தில்லையென று நீ சொல்லிலெ
முறறு நயநதி ரு மவனிவாககு நணணுவ தொ ரோ வொன்று மே	பஞ்ச கிருத்தியங்களையு மநதக கர்த்தா வே செய்தறகுரிததாதலால், அநதககர்ததா வே பிரமன மால் உருததிரன ானுரன் சதா சிவனெனனு மிவர்களுக கொவ்வொரு கிருத தியங்களைப் பிரிததுககொடுகக வநதந்தக் கிருததியங்களையே யவர்கள் செய்தற்குரி தது எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்கு வாயவ்யசங்கிதை யெனவறிக. (௬௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் சர்வக்ருத்யத்திற்குஞ் சிவனே கர்த்தாவென்ப துணர்த்துகின்றது.

அயனறனையாதியாக வரனுருவென்பதென்னை - சிவனுடைய விக்ரஹங்கள பரம்மாவே யாதியாகச்சொல்ல, நீர் சதாசிவத்தை யாதியாகச் சொனன தென்னையென்னில்,— பயநதிடுஞ்

சத்தியாதி பதிதலாற்படைப்புமூலம் - ச்ருஷ்டியாதி க்ருத்திய த்திற்கு ஆதியாகிய பரமேஸ்வரனுடைய சத்தி பொருந்துத லால் ஐந்துபேரும் ஐந்து கருத்யம் பண்ணுவார்கள், ஸ்ருஷ்டி யை முதலாக வெண்ணுகையினாலே தொழின் முதனமையினா லே ப்ரம்ஹாவை முதலாக வெண்ணப்பட்டது,—முயனரனரி வரோயாகின முன்னவனென்னை - ஐந்துபேருமைந்து தொழிலை யுஞ் செய்யில் இவர்களுக்கு முன்னவனுகி லயாவஸ்திதனுகி ஹரனென்னு நாம முடையவா செய்கதெனனெனில்,—முற்று நயநதுமேவன - பரிக்கிரஹ சததியாகிய சுததமாயையை காரி யோனமுகமாக க்ஷோபம்பண்ணியும், ப்ரளயததிலே ஆனமாக களுடைய கர்மங்கள சம்ஹாரரூபமாக மாயையிலேயிருந தத னைப பலோனமுகமாககியும், திரோதானம பண்ண யோகயரை த் திரோதானம்பண்ணியும், விஞ்ஞானகலரில் அதிபக்வாசகுச ச சிதாநந தாவப சாக்ஷாதகாரதனைத தரிசிபபிததும், இவவா று பஞச க்ருத்யங்களும ஒரெவவாருகவேணு மவவாறு திருவு ள்ளதது நோக்கியிருபபர் இஙஙனம சூக்ஷமமாகிய கருததியங் களைச செய்து ஸ்தூல கருததியங்களுககு,—இவர்ககு நண்ணு வதொரோவொன்றுமே - சதாசிவர் மஹேஸ்வரர் ருத்ரர் வி ஷ்ணு ப்ரம்ஹா என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும அநுக்கிரஹ திரோதான ஸம்ஹார ஸ்திதி சிருஷ்டியென்னு மைந்து க்ருத்தி யங்களு மொவ்வொரு கர்த்தாவுக் கொவ்வொரு கருத்தியம் ஸ்வதந்திரமாகவும், நின்ற நாலு கருத்தியமும் அநுஷங்கிகமா கவும்பரமசிவனது சக்தியாலே பொருந்துமென்றிதனபொருள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

இந்த விருத்தத்தில் ப்ரம்ஹாதி காரணேஸ்வரரிடத்தி லே சிவனுடைய சத்தி பதிந்து நின்று கருத்யங்களைப் பண்ண வேணுமென்றதற்கு, சத்திகளநேகமாகில் சத்திமானு மநேகராகவேணுமாகில் அநேகேஸ்வரத்வம் வருமென்று, மேல் விருத்தத்திலே சங்கைபண்ணி சத்தியொன்றேயென்பது முதலான உத்தரங் கூறுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிரமாதி சாஞ்சன நிரஞ்சனனு மந்திரங்களை நிரஞ்சன சாம்பவ மந்திரரூபங்களாகச் செப்புவதேதென முசங்கிக்க வுத்தர முரைக்கின்றார்

அயனரனை யாதிபாக வரனுருவென்பதெனனை - விதிமுதற் பஞ்ச காரணமூர்த்தி வடிவன சிவனென்று சிவாகமஞ் செப்புவதேதெனனில்?— பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதித்தலால்-சனி ஆரணி ரோதயித்திரி என்கின்ற சிவசத்திகளதிஷ்டித்து, அவர்களைக்கொண்டு பஞ்சகிர்த்தியம் பண்ணுவித்தலாலே,— படைப்புமுல முயனறன ரிவரோயாயின் முனனவனெனனை-(எனனில்) - சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியம்பண்ணுவ திவராகிற சிவனேதுக்கு, கற்பனை வுரவ தோஷம்வருமாதலால் வேண்டுவதன்றென்று நீ சொல்லில்? அப்படிச் சொல்லவேண்டாம்.— முற்று நயந்திடுமவன - சாம்பசதாசிவன் சுத்தமாயா கிர்த்திய மஞ்சும் சாக்ஷாத்தாயும்,அசுத்தமாயை ப்ராக்ருதி கிர்த்தியமஞ்சும் அநந்த ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்தினலேயும் ப

ல்ஞுவன்.—இவர்க்கு நண்ணுவது - இவ்வனு சதாசிவ னன ந்தேசுரன ருத்திரன விஷ்ணு பிரமா இவர்களுக்குப் பொருந் துவதாகிய கருத்தியம்,—ஒரோவொன முமே - ஒவவொனறு தானே.

அவர்க்குள், அனுசதாசிவனுக்கு அனுக்கிரக கிருததிடமொ ன்றுமே, ஈசுரனெனனு மநநதேசுரனுககு சுததமாயையிற றி ரோதான கருததியம நடவாதிருநதாலும அசுதத மாயா கிாத் தியம் அஞ்சும நடக்சாலும் திரோதான கிாததியம பிரதான ம், உருததிர னெனனுஞ் சீகண்டாககுப் பரகிருதிக்குமேற் ச ஙகாரகிருததியம் நடவாதிருநதாலும ப்ரகிருதி கிருததிய மை ந்தும் நடநதாலும் சங்கார கிருததியம ப்ரதானம், குணநில ய விஷ்ணுவுககும் பிரமாணட நிலய விஷ்ணுவுககும பரகிருதி க்கு மேல் திதிகிருததியம் நடவாதிருநதாலும பரகிருதிக்குட் லேசரீர போககியபபொருட டிதிகாததியம் ப்ரதானம், குண நிலய பிரமாவுக்கும் ப்ரமாண்ட நிலய ப்ரமாவுககும் பரகிரு திககுமேல சிருஷடி கிருததியம் நடவாதிருநதாலும ப்ரகிரு ததிகுட் லேசரீர போக்கியப பொருட்சிருட்டி கிாததியம் ப் ரதானம்; ஆதலால், ஒரோ வொனறெனற தெனவறிக.

சததி மூன்றுகில், பஞ்சகிர்த்திய மெப்படி பண்ணும்? எப் படிபண்ணுவிககும்? சததிடநதானே! ஜநநிககுச் சிருட்டிகிருத் தியமொனறுமே, ஆரணிககுச் சங்கார கிருத்தியமும் அநுக்கிர ஹக்ருததியமும,ரோதயித்திரிக்குத் திதிகிருத்தியமும் திரோபா வ கிருததியமும்,என்பதனுல் விரோதமனறு. ஆரணி ரோதயித் திரி ஜநநி மூனறும் சத்திசரீர கற்பனையினுலே சிவனுக்குச் சூ க்குமதேகம்; ஈசானி பூரணி ஆர்த்தி வாமை மூர்த்தியெனனும் பஞ்சசத்தியும் அநுக்கிரகமுதல ஐஞ்சு கிர்த்தியத்தையும் அடை

விற் பண்ணுகின்ற சத்திசரீர கற்பனையினாலே சிவனுக்குத் து லசரீரம் என்பதறிக.

இருதயாதி யாறுமந்திரமும் சரீரகற்பனைக் குள்ளதன்று, சரீரமும சரீரியும் சமபந்தமான விடத்துப பிரபாவ ஸ்வரூபமா யிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் 'மண்ணினிற்கடாதி' என்பது முதன 'மந்திரம தனில்' என்பது ஈறுகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற செய்யுளின 'ஈறுமாகி மருவிமேநாதி முதத சித்துரு மனனினின றே'என்ற இரண்டாங் கூற்றை, அவவவா மதமபற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி; இனி 'தானமுதல்' என்ற மூன்று ங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அயனுருவம் அரியுருவ முதலியவற்றையும், அரனுருவோ டொத்த உருவாக வைத்து, வேதாகமங்களிற் றதகமெலலையுள வும் அததுவங்கியாசம் மந்திரங்கியாசம முதலாயின விதித்தலின; சங்காரக கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான செல் வர்போலுமென மலைபரக படைப்பாதித்தொழில் செய்யுஞ சனிமுதலிய சிவசத்திகள் ஒரேவொன்று அவாமாட்டுப்பதிந்து நின்று செலுததலான, அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களின் அவவாறு உபசரித் தோதப்பண்டன வெனபதாம்

அற்றேல் ஒருதொழிற் கிருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினாற்க்கு அரசையின்றியமையா மைபோல, அயனரிமுதலாயினாற்கு அரனருளையின்றி யமையா மை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார்,படைப்புமுல முயன்றனரி

வரேயாயின் முன்னவனென்னை, என்றும். அரசனுக்கு அமைச்சர்முதலாயினுறபோல அரனுககு அயனரி முதலாயினாரும் வேண்டப்படுவரெனபது ஏதமுகததான விளககுவார், முறறுகயககிடு மவனிவாககு நண்ணுவதொரோவொன்றுமே என்றுங் கூறினா.

உவமை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்

ஐ அழகு. அஃதாகுபெயரான அழகுடை யுருவத்தின மேனினறது. இரணடனுருபாக வைததுரைப்பார், முடிககுஞ்சொல்லொடு இயைபினமை நோககிலர்.

ஆக வரனுருவெனனு முவமைததொகை பையரவல்குல் போனினறது.

ஆகம் உடம்பு.

பயததல் படைத்தல்.

படைப்பு மூலம படைப்பாதியென்க

பயந்திடுஞ் சததியாதி பதிகளை பிரிதது வைத்துக் கூறுகின்றமையின, இவரோபென்னு மேகாரம பிரிநிலைக்கண் வநதது.

உரைத்தவித தொழில்களெனனுஞ் செய்யுள, பௌராணிகரை நோக்கி இயைபினமை மாததிர நீககி 'ஈறுமாகி மறுவிடும்' என்றதனை வலியுறுததியது

இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கி 'தானமுதல' என்றதனை வலியுறுததியது.

இவை யிரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல் அநேகேசுரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பனமை கூறவே, சத்திமா னொருவனுதல் செல்லாமையின், இது தேனுக்கஞ்சிப் பூ

ந்தவாயின் விழுந்தா லொப்ப, மறித்தும் அநேகேசுரவாதமாய் முடியும்போலுமெனின? அவவாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முனசொன்ன ஐந்து மந்திரமுமே பரமேஸவானுக்குத் திருமேனியென்று சொல்லில்? பிரம்மா முதலாகப் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனி யென்றது எப்படி யென்றவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச செய்கிறார்.

அயன றனேயாதியாக வரனுருவெனபதெனனை - பிரம்மா முதலாகப் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனியென்று சொல்லுகிறது எப்படியெனனில் ?— பயந்திடுஞசத்தியாதி பதிதலால் - விசுவததையெல்லா மூனறுகருகிற கிரியாசததி முதலான சத்திகள பொருந்துகையாலே,—படைப்புமூல முயன றனரிவரோ - சிருஷடி முதலாகிய கிருததியங்களை இவர்களே நடததுவர்கள,—ஆயின முனனவனெனனை - இவர்களே நடத்துவார்களாயின உம்முடைய கர்த்தா வேறுககென று நீசொல்லில்,—முற்றும்நயநதிடுமவனிவர்களு ககனுவதொரோவொனறுமே-சிருஷடி திதி சங்காரமெனகிற மூனறு தொழிலும் பரமேஸ்வரனேயுடையவன. இவையிற்றிலே ஒவ்வொருதொழில்களையநதப் பரமேஸ்வரன கொடுக்க, அநத வதிகாரததினாலே பிரம்ம விட்டுணுக்கள சிருஷடியுந் திதியுஞ் செய்யா நிர்ப்பர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, பிரம்மாவை சிவனுடைய திருமேனியாக முநதச் சொல்லவேண்டினது, சிவன் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமிடததுச சிருஷ்டி முத்துகையினாலே அவன் சிருஷடிகர்

த்தா வாகையிஞலென்றும், பிரம்மாவுக்கும் விட்டுணுவுக்குஞ் சிருஷ்டியுந திதியுஞ் சிவனுடைய சத்தி கொடுக்கச் செய்வாாக ளெனறும், சிவன எல்லாக கிருததியங்களையுந தானே செய் வனெனனு முறைமையு மறிவிததது.

'குறித்த தொனறு' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'நிறுததிடு நி லைநதமேனி நின மல னருளிஞலே' எனற பதத்துககு வியாக் யாணம் இவ்வளவும் வநது முடிந்தது

குறிதததொனறெனற திருவிருதத முசல் அயன்றனை யெ னற திருவிருதத முடிவாக பதிஞறு திருவிருததமும பாஞ்ச ராத்திரி சிருஷ்டி திதி சங்கார முனைரையுஞ் செய்கிறவன சங் கார காததாவல்ல, திதி கர்ததாவே யெனறு அவன சொனன தறகுப் பிரமாணம். பரபடசம அவன மதம. "உநதியிலயனை யீனறு மவனைககொண்டுலகுண்டாககி, யநதநல்லுலகழிககவர னையுமாககுவிததுத, தந்திடுஞ சகத்தினுககுத திதிகாத்தாதா னேயாகி, வநதிடுநதோற்றமீறு நிலைமையும்பண்ணுமாயன" எ னறும், மறுப்பு. "அயனறனைப்பயநதானென்ரு யரியயனசிர ஞ்சேதிப்பப, பயந்திடானறலோருணும படைத்திடானசிரத தைககிளருஞ, சயநதருமரனை ததந்தா னயனெனகைதபபேய னரே, தியங்கிடாதனாாயெல்லாஞ் சிவன்செயலெனறுநதே ர்நதே" எனறும், "அழிப்பரியேயவலெனரு யரிதனையழிககும னறங், கழிப்பததவிரமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா, ன ழிப்பரியேயவலென்றங் கறைந்ததுமழிநததனரே, வழித்திடுமர னேயாகக நோக்கமுமாக்குவானே." எனனுமதுங் கண்டுகொ ள்க.

சித் - பர - மத - உ, மறு - ரு - அ.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் 'மண்ணினில் கடாதி' என்பது முதல் 'மந்திரமதனில்' என்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும் முதற்செய்யுளின் 'ஈறுமாகிமருவிடு மொருவிமுத்தி சித்தரு மணவினின்றே' என்ற இரண்டாங் கூற்றை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி 'தான முதல்' என்ற மூன்றாங் கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அயனாற்றனையாதி-அயனுருவ மரியுருவ முதலியவற்றையும், — ஆக அரனுருவென்பதென்னை - அரனுருவோடொத்த வுருவாக வைத்து வேதாகமங்களிற் றத்த மெல்லையளவும் அத்துவநியாச, மந்திரநியாச முதலியன விதித்தலிற் சங்காரக்கடவுளோடொப்ப, அவரு முதல்வனுவான செல்வர்போலுமென மலையற்க, — பயந்திடுஞ் சத்தியாதி - படைப்பாதித் தொழில் செய்யும் சனனிமுதலிய சிவசத்திகள், — பதிதலால் - ஒரோவொன்று அவ்வாமாட்டுப் பதிந்துநின்று செலுத்துதலான் அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களி னவ்வாறு உபசரித் தோதப்பட்டன. — படைப்புமுதலிவரோ முதனறனராயின - அற்றேல், படைப்பாதித்தொழில்களை அயனரிமுதலாயினார் முதல்வனருளினியுக்தராகத் தாந்தாநினைந்தவாறே செய்வரெனின், — முன்னவனென்னை - முதல்வனென்றீரோ? — முற்றுநயந்திடுமவன் - ஐந்தொழிலுஞ் செய்யுமுதல்வன், — இவர்க்கு நண்ணுவதொரோவொன்றுமே - இவர்கட்கு ஒவ்வொரு தொழிலியற்றச் செய்தல், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினோர்போல வேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவர்களை யதிடடிகளுஞ் சததி யொன்றோ பலவோ
வெனன, அதற் குகாரணமிட்
டுணர்ததுகிறார்.

சத்திதான் பலவோவென்னிற் றொன்றே ய
நேகமாக, வைத்திடுங காரியத்தான் மந்திரி யாதிகளெ
ல்லா, முய்த்திடு மொருவனசத்தி போலர னுடைய
தாகிப், புத்திமுத் திகளையெல்லாம் புரிநதவ னினைந
தவாறும். (சுக)

(இ - ள.) சத்திதான பலவோவெனனில் — அவர்களிடத்திற் பதிந்த சததி யொன றோ பலவோ வென்னில்?

தாஞென்றே — அந்தச்சத்தி சிவனிடத்தில் விடடு நீஙகாம லககினிக குட்டணம்போலச் சமவேதமா யிருககிற சத்தி யொனறுதானே!

அநேக மாக வைத்திடுங காரியததான — சிவசததி யொன்றாயிருக்கவும் காரியபே தததா லவனது கிருபையினாலே கிரியாசத தி யொனறுதானே மூனறாகிய வாமை சேட்டை ரவுததிரியெனப் பிரிந்து பெயரைப் பெறும்.

ஒன்றுதானே பலவாகக காரியப்படுவ தெங்ஙனமெனில்?

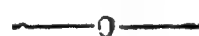
மநதிரி யாதிக்கெல்லா முய்த்திடு மொருவன்சத்தி போல் — இராசாவின தாககினுசத்தி யொனறாயிருநது மநதிரி முதலாயினாரிடத்துப் பலவாக சகத்திற் காரியப்படு மதுபோல,

அரனுடைய வாமைமுதலிய மூன்றுசத்தியும் பிரமர் தாகிப்புத்தி மு முதலாயினரை யதிட்டிப்பித்ததனவழித் ததிகளை யெல் தாய்நின்றுணமாசகடகுப் போகமோட்ச லாம புரிந்தவ ஙகளையெல்லா மவரவாசெய்த விருவினையி னினைந்தவாரும் ன பலத்துக்கிடாகக கொடாநிறபன எ-று

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்குச சுவாயமபுவத்து மிருகேந்திரத்துங் காண்க (௬௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சததிதானபலவோவெனனில் - ப்ரம்ஹாதி காரணேஸ்வர ரிடத்திலே பதிநது கருததியங்களைப் பணணும சததியெனகை யால சததி யநேகமாகவேணும, சததி யநேகமாகில். சததிமா னுமநேகமாய் அநேகேஸ்வரதவம வரும அலலது சக்தனொருவ னே! சததிபநேகையெனனில? அநயோநய விருததாத திரயாச கதிகள ஒருவனுககு சமவேதமாகிறபொழுது விகாரித்வம் வரு ம எனனில? அப்படி வாராதெனறும உததரம.—மநதிரியாதிக ளெல்லா முயததிடுமொருவன சததிபோ லரனுடையதாகி சத தியாதொனறே காரிபததா லநேகமாய் வைததிடும - ராஜாவி னுடைய அஞ்ஞாசததியானது மநத்ரிசேனாபதி கராமபாலகன் முதலான பேர்களிடததிலே யிருநது தனிததனி தொழில்க ளைப் பண்ணிவைககிறுப்போல, ஹரனுடையதாகிய சத்தி யொ னறே கருதய பேதஙகளைச் செய்யுமெனறு சொல்லப்படும அபபடிச சொல்லப்படுவதும்,— புததிமுததிகளையெலலாம பு ரிந தவினைநத வாரும் - போகமோக்ஷததைக கொடுக்கப்பட் ட ஹரனுடைய சததியானது அந்த ஹரனினைவின பேததத

னாலே க்ருத்ய பேதத்தால் பேதமாகத் தோன்றும் என்றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சத்தி யநேகமாகிற் சத்திமானு மநேகமாமெ னனுஞ் சங்கைக்கு உத்தர முரைக்கின்றார்.

(ஞானக் கிரியேச்சாசத்தி மூன்றினுட் கிரியாசத்தி ஈசானியாதி யைந்து, ஆரணியாதி மூன்று, ஆகச்சத்தி யெட்டாயிருக்கு மென்றதனால்,) சத்திதான பலவோ வெனனில் தானொன்றே - ஒருசத்திதானே,—காரியத்தால்-வியாபார பேதத்தினால்,—அநேகமாக வைத்திடும் - அநந்தமாகச் சொல்லப்படும்,—மந்திரியாதிகளெல்லாம் - மந்திரி சேனாபதி ஊர்க்காவலன் முதலோரிடத்தில்,—உய்த்திடு மொருவன சத்திபோல் - ஒன்றுயிருந்து செலுத்து மிராசாவினது ஆஞ்ஞாசத்தி யொப்ப,—அரனுடையதாகி - சிவசம்பந்தியாகி,—அவனினைந்தவாறு - அந்தச் சிவன் செலுத்தினபடி,—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்தவ நினைந்தவாறும் - போகமோட்சங்களைக் கொடுத்திருப்பதாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரசன் சத்தியொன்றே யமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினார் மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தியொன்றே

அவ்வவர் மாட்டு நின்றுசெய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் சனனி முதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்படும் சிவசத்தி யொன்றே யெனபதும், அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்துமெனபதும், அமைச்சர் முதலாயினர் எவையெவை செய்யினும் அரசனினைந்தவாறன்றி யாகாமைபோல, போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் அரனினைந்தவாறனறி யாகாமைபற்றி அறியப்படுமெனபதாம்.

தானொன்றே யரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடு மெனவிகையும்.

அரனினைந்த வாறனறி யாகாமை, தக்கனவேள்வி மார்க்கணடிவாழநாள் ஆலாலர் தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின், வருத்துக கூறுராயினர்.

அற்றேல் ஈண்டுக் கூறியவாறுல் சனனிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமெனறுயவழிச சொரூபமெனனையோவெனின? அஃதுணர்த்துதற் கனறே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்சொன்ன சத்தி ஒன்றுயிருக்குமோ பலவாயிருக்குமோ எனற மாணக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கிருர்.

சததிதான் பலவோவென்னில் - சிவனுடைய சததியானது இப்படிப் பலபேதமாயிருசகுமோவெனறு நீ சொல்லில்,— தானொனறே யநேகமாக வைத்திடுங் காரியத்தால் - பராசத்தியொன்றுமே எப்பொழுது முள்ளது. இப்படித் தானொன்று யிருநதும் பெருந்தொழிலும் பலவானது பிரபஞ்ச காரியங்களு

க்கிடாக. அதென்போலவென்னில்?—மந்திரியாதிக்கெல்லாமுய்த்திடு மொருவன் சத்திபோல - காரியப்பொழுதாலாகிய இராசசியத்திலுள்ள வதிகாரங்களுக்கு மற் றுண்டானவர்களுக்கும் இராசாவினுடைய ஆஞ்ஞாசத்தியானது நின்று முறைமைகளிலே நடத்துகிறுப்போல;—அரனுடையதாகி - அந்தப் பராசத்தியும் பரமசிவனுக்குள்ளதாகி,—புத்திமுத்திகளையெல்லாம் புரிந்து - சருவானமாக்களுக்கும் போக மோட்சங்களையும் கொடுத்து,—அவனைத்தவாரும - அந்தப் பரமசிவன திருவுள்ளத்தடைத்ததுயாதொனறு, தானுமதுவாய் நின்று பஞ்சகிருத்தியங்களைச செய்யும்.

இதனுற் சொல்லியது பரமேஸ்வரனுடைய சத்திதானே பெருந்தொழிலும் பலவாய்த தானொன்றாயிருக்கு மெனறும், அவனுடைய திருவுள்ளப்படியே ஆனமாக்களுக்குப் போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கு மெனறு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்திதான் பலவோவென்னில் - சததிக ளநேகமோவென்றிடின,—ஒருவன்சததி - அரன் சததிபொனறே,— மந்திரயாதிக்கெல்லாம் உயத்திடும்போல - அமைச்சர்படைத்லைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினோர்மாட்டு நினறு செய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல,—தானொனறே- சிவசத்தியொனறே,—அரனுடையதாகிக் காரியததாலநேகமாகவைத்திடும் - அவரவர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டால் சனனிமுதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்பட்டும் சிவசத்தியொன்றேயென்பது மதுவே கடவுளர் மாட்டுநின்று நடாத்து

மெனபதும்,—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்தவனினைந்தவா றாம் - அமைச்சர் முதலாயினார் எவை எவைசெய்யினும அரச னினைந்த வாறனறி யாகாமைபோல போகம் வீடுபேறுகளெல லாம அரனினைந்த வாறனறி யாகாமைபற்றி அறியப்படும்.

அரனினைந்தவாறனறி யாகாமை தக்கனவேள்வி மார்க்க ண்டி வாழ்நாள ஆலாலா கோற்றரவு முதலியவற்று னினிதுவி ளஙகக்கிடத்தலின விரிததுக்கூறாராயினா.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சத்திரூப முணர்த்துகிறார்.

சத்திதன் வடிவேதென்னிற் றடையிலா ஞான மாகு, முயத்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் துள வோவென்னி, லெத்திற ஞானமுள்ள ததத்திற மிச்சை செய்தி, வைத்திடு மறைபின்ஞானன மருவிடுங் கிரி யையெல்லாம். (௬௨)

(இ-ள) சத்திதன் வடிவே தென்னின	அந்தச் சத்தியினுடைய வடிவேதென்று கேடகிறாயாகில்?
தடையிலா ஞானமாகும்.	மலத்தினால் மறைப்புண்டு பின்விளங்கி னது போலன்றிப் பூரணமான ஞானமாயி ருக்கும.
உய்த்திடு மிச் சைசெய்தி யி வை ஞானத் துளவோ வெனனி ல	இப்படி யுண்டாய விச்சையுங் கிரியையு மந்தஞானசத்தியினக ணுண்டோவென்று கேட்கிறாயாகில்?

எத்திற ஞான யாதோரிடத்திலே ஞானமுண்டாகவிட
முளதத்திற த்தி லிச்சையுங் கிரியையுமதேனறிக காரி
மிசசை செய்தி யபபடுவகாண,
வைத்திடும்

மறைபின ஞா மறைப்பில்லாத ஞானசத்தியினது சா
ஞன மருவிடுங் கி மாாதகியததாலே இசசையுங கிரியையும்
ரியையெல்லாம். பொருநதி காரியபபடுவகாண. எ-று

ஓகாரம விஞ.

இதற்குச் சிநதியாகமம் (௬௨)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

———0———

மேலந்தச் சததிஸவரூப மேதெனபதற்கு உததரம்.

சததிதன வடிவே தெனனிற் றடையிலா ஞானமாகும்,—சததியினுடைய ஸ்வரூப மேதெனனில் ? ஜீவானமஞானமபோலத தடுககப்படாமல் எக்காலததும எததேசததும ஸவபபிரகாசையாயிருக்கும்,—உய்த்திடு மிசசைசெய்தி யிவைஞானத்து ளவோவெனனில்-பொருநதப்பட்ட விசசையானது குணம, சரியையானது வயாபாரம், இவைகள் ஞானத்திற்கு ணடோ வெனனில்?—எத்திறஞானமுள்ள ததிறமிசசைசெய்தி வைததலால் - ஞானமெவவளவுண்டு அதன குணமான இச்சையுங கிரியையு மவவள வுண்டெனறு சாஸ்தரசித்த மாகையினாலே,—மறைப்பில்ஞானல் மருவிடுங் கிரியையெல்லாம் - சததியானது அதிவாரிக ஸ்வரூபை யாகையினாலே சர்வ காத்ருதவ சாமாத்யத்தையும் ததகுணமான விச்சையையும் அடையாதாமாகில், ஞானுதி யிச்சாத் திரியப்பிரயகதா எனனும் கிரம ஞாயததிறு

லே அறிந்ததை யிச்சிக்கவேணும், இச்சித்ததைப் பண்ணவேணு
ம் ஆகையால் ஞானேச்சாக்கிரியை யென்றுமகிரமஞ் சொல்
ல வேணும். இதனறியும,

ஜ்ஞாநேச்சாக்ரியா நாம ஸஞாநவிஷயகம் ஸஞாநா ஞா
யஸ்வதுமியதத்தி நயாயாகு.

மூனறு பினன ஸ்வரூபமுமாய் ஏகாச்ரயமூமா யிருக்கவே
ணும. ஆகையால இச்சையாதியாக மூனறு மொன்றே யென
று சொல்லுகிறது விரோதமெனனில்? சத்யம [சதயமெனறது
அாதகாஙகிகாரம்] ஒனறை யறிநது அதையிச்சித்து அதிலேப்
ரவர்த்திக்கிறது ஜீவானமாககளுககே! சிவனுக கப்படியல்ல
வெனபது மேற்கூறுகினறது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஞானக்கிரியேச்சா ரூபி சத்தியெனறீர்! அதுவிருத்தம் தட
தது முச்சொருபமாயிராது. இருக்குமெனனில்? சததியெ
னப தெடுபட்டுப் போமென்று மனசிலெண்ணிச் சங்கைபண்
ணி, உத்தர முரைககின்றார்.

சததிதன வடிவேதென்னில்- சத்தியினது ரூபமேதென்று
கேட்கிறாயானால்?—தடையிலா ஞானமாகும் - மறைப்பில்லாத
வறிதற்றொழிலைப் பண்ணுமறிவாகும்.— உய்த்திடு மிச்சைசெய்
தி யிவைஞானத்துளவோவெனனில் - பண்ணுதற்றொழிலாகும்
சங்கற்ப முத்தியோக மிவைகள் வேற்றுத தொழிலாதலால்
ஞானசத்தியி னுண்டோவென்று நீ கேட்கில்?— எத்திறஞான
முள்ளது - இது காரண மிதுகரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசன

மென் றறிதற்றொழிலால் யாதொரு பிரகாரம் ஞானசத்தித் தொழிலாகிய ஞானமிருந்தது,—அத்திறம்-அந்தப்பிரகாரம்,— இச்சை - இஃதின்னதாகக் கடவதெனு மிச்சாசத்தித் தொழிலாகி யுத்தியோகத்திற் பின்னாகி வருஞ் சங்கற்ப ஞான விசேஷமாகவும்,—செய்தி - கிரியை,—இதைப்பண்ணு நிற்பேனென்னுங் கிரியாசத்தித் தொழிலாகிய சங்கற்பத்தின்முன்னாக வரும் உத்தியோக ஞானவிசேஷமாகவும்,—வைத்தலால்-சிவாகமம் சொல்லி நிச்சயித்ததனால்,—மறைப்பினானால் - தடையற்ற ஞான விசேஷசத்தி சங்கற்பத்தால்,— எல்லாம்-காரிய சடபதார்த்த முற்றும்,—கிரியை மருவிடும்-உற்பத்தி திதி நாச சலனத் தொழிலோடு பொருந்தும்.

சலனத்தொழிலுக் கேதுவாயிருக்கும் ஞான விசேஷ நிச்சல நித்திய சத்திய சங்கற்பங் கிரியை யென்றுச் சொல்லப்படும்.

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

—o—

உயிர்கட்கு அநுக்கிரகமாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையானறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவசத்தியின சொரூபம். அதுவே பராசத்தி யெனப்படும். அந்தஞானம் உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான வியாபரிக்குங்கால், ஒருகூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று, இச்சா ஞானக் கிரியையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்கும். ஆகலான் இச்சைகிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறன்மையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய சனனிமுதலிய வியாபாரசத்திக ளெல்லாம்

முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றுன உள் வாவனவேயாமெனபதாம.

தடை- தடுத்தல்; மறைப்பெனறதும் அது.

தடுத்தற்குச்செயயபபடுபொருள வருவித்துரைக்க.

தடையிலாஞானமெனவே, தடைசெய்யு ஞானமுமுண் டெனபது போதுதலையின, அதுவே திரோதானசத்தி யென ப்படும்

இதனுற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டுகொளக.

ஞானததளவெனபுழி, நீககப்பொருடகண வரும் இனனு ருபு விரித்துரைகக

உளவாதல் ஈண்டுத் தோனறுதனமேறறு

ஏனைடபோலத் தோனறினவல்லவெனபார், எத்திறஞா னமுளள தததிறமிச்சை செய்தியெனறுர் ஞானத்தின வியா பார விசேடஙகளே அவையெனபதாம நீடுபரா சத்திநிகழிச் சாஞான நிறைசிரியை கர என்றதூஉம் "கிரியையறி விச்சை கிள நதசத்தியேதோ-பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்" எனறதூஉ மிகசருத்தே நோகக்யெனக.

ஞானமெனபது அம்முசகெட்டுருபேற்று ஞானெலென நி னறது அம்முக கெடுதல் "பெற்றுன றுயர்த்த பெருமான" "கோளுகணையான" எனறுா போல்வனவறுள்ளுங் காணக. அத்துச்சாரியை விகாரததாற் றொக்கதெனனினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இகனிற்போநதபொருளொணை யெனின்? அது வருஞ் செ ய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சத்திக்கு வடிவேதென்ற வினை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

சத்திதனவடிவேதென்னிற் றடையிலாஞானமாகும் - அந்தப் பராசத்தியினுடைய திருமேனி யேதென்று சொல்லிற் பரிபூரணமான ஞானமேயாயிருக்கும்.—உயிர்க்கிச்சைசெய் தியிவைஞானத் துளவோவெனனில் - முன்னே பிரபஞ்சத்தை நடத்துமென்று சொல்லப்பட்ட இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் இவையிரண்டும் ஞானசத்திக் குள்ளேயோ வெனனில்?—எத்திறஞானமுளதத்திறமிச்சைசெய்திவைதாலால்-எவவளவு ஞானசத்தியினது நிறையுண்டானது அவ்வளவும இச்சாசத்தியினது நிறைவுங் கிரியாசத்தியினது நிறைவும் உண்டென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையால்,—மறைப்பில்ஞானல் மருவிடுங் கிரியையெல்லாம் - ஆனமாவி னறிவுபோல ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்படாத ஞானசத்தியினாலே கிரியாசத்திக்குள்ள தொழில்களெல்லாம் பொருந்திக் காரியப்படும்.

இதனாற் சொல்லியது பராசத்திக்கு வடிவு ஞானமென்றும், அந்த ஞானத்தினாலே இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் காரியப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

சத்திதன்வடிவேதென்னில் - சிவசத்தியின சொரூபம் யாதெனனில்,—தடையிலா ஞானமாகும்,—உயிர்கட் கறுக்கிற

கமாத்திரங்குறித்துப் பொதுவகையானறிந்து மறிவித்து நிற்ப தாகிய ஞானமொனறேயாம். அதுவே பராசததியெனபபடும். தடையிலாஞானம,—உய்த்திடும்- அந்தஞான முயிர்கட்கு மல பாகம வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைகுறிததுச் சிற ப்புவகையான வியாபரிகருங்கா லொருகூற்றுனே திரோதானச த்தி யெனநின்று இச்சாஞானககிரியையென முததிறப்பட்டு வி யாபரிக்கு மாகலான,—இசசைசெய்தி யிவைஞானததுளவோ வென்னில்-இச்சைகிரியையெனகிற இவைகள ஞானத்தினின்று தோனறுவன வுளவோவெனின?—ஞானமெததிற முள்ளது- ஞானமெவ்வா றுள்ளதோ,—அததிறமிச்சை செய்திவைததலா ன-அவவாறே யிச்சைகிரியைகளு நடததலின, அவ்விரண்டு ஞா னததின வியாபாரவிசேடங்களேயனறி வேறனமையான,—கி ரியையெல்லாம் - காரியதத லநேகமாகிய சனனிமுதலிய வி யாபாரசததிகளெல்லாம்,—மறைப்பின ஞானமருவிடும்,—மு ற்கூறபபட்ட பராசத்திருபமாகிய ஞானமொனறு னுளவாவ னவேயாம் மெனபதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அம்மூன்றினது கிருததிய முணர்த்துகிருர்.

ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் ருெருமூன் ருகி, நின்றிடு சத்தியிச்சை யுயிாககரு ணேசமாகு, நன்றெலா ஞானசத்தி யானயந் தறிவானுத, ன்றரு ட் கிரியைதன்னு லாக்குவ னகிலமெல்லாம். (கூஈ)

(இ-ள்) ஒன்று சிவனிடத்தி லவிநாபாவமாயிருக்கிற சம தா யிச்சா வேதசததி முதற்கட் பராசத்தி யொன்று ஞானக் கி ய்,அதுதானே யிச்சாஞானக் கிரியையென்று

ரியையென் றொ மூவிதப்பட்டு நிற்கும். இவை யிற்றுக்குத்
ருமூன்றாகி நின் தொழிலியாதெனனில்?
றிடுஞ் சத்தி

இச்சை யுயிர்க் அவற்று ளிச்சையாவது சிவன் சர்வான்
கரு ணேசமாகு மாக்களையு மோட்சத்தை யடைவிக்கவே
ம் ணுமென வவர்களிடத்து வைத்த கிருபை
யாகும்.

நன்றெலாஞா ஞானசத்தியாவது சிவனான்மாக்கள் செ
னசத்தி யானய ய்த விருவினைப் பலங்க ளெல்லாத்தையு ம
ந் தறிவனுதன வர்கள புசித்துத் தொலைக்கையினபொருட்
டு விருபபி யறியாநிற்பன.

அன் றருட் கிரி கிரியாசத்தியாவது அப்பொழுது காது
யைதன்னு லாக் நா தனது காருண்ணியமாகிய கிரியாசத்தி
குவ னகிலமெல் யாலே சகசிருட்டி முதலிய காரியங்களெ
லாம். ல்லாத்தையு நடத்திடுவன எ-று.

இதற்குச் சுவாயம்புவத்து மிரதத்தினத் திரயத்துங் கா
ண்க. (சுரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

ஒன்றதாயிச்சாஞானக கிரியையென் றொருமூன்றாகி நின்
றிடும் - பரமசிவனுடைய ஸ்வரூமாய் ஸ்வப்ரப் பிரகாசையான
பராசத்தி யொனறே யாயிருந்து, அதனுடைய வ்ருத்தி பேதத்தி
னாலே யிச்சாஞானக கிரியையென்று மூன்றாகத்தோன்றும்,—
சத்தியிச்சை யுயிர்க்கருணையமாகும் - இச்சாசத்தி யான்மா
க்களை யநுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்று இச்சித்த வவசரமா
ம்,—நன்றெலா ஞானசத்தியால் நயந்தறிவனுதன் - ஆன்மாக்

களபண்ணின புண்யங்களையெல்லா மென்றதனாற் பாபங்களையு மநதப் புண்யபாபாநு குணமான தநுகரண புவனபோகஙகளை யுஂ இசற்கிதுவென்று கா்ததாவானவன பகுததறிவது ஞான சததியால் —அன்றருட கிரியைதனனு லாகருவனகிலமெல்லா ம-அநாதியே கருமைபயினுலே முனசொனன தநுகரணுதி பரப ஞசஙகளை யுண்டாகருவது கிரியாசததியாலே கிரியாசததியெ னறது தனனுடைய ஸபரிசமாத்ரததிலே பிநறவிலே கிரியை யு ணடாகருகையினுலே கூறப்பட்டதனறி சசதிஸ்வயமே கிரியாவ தியென்று சொனனதலல ஆகையாற சததி யொனறேயென று இதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சததி யொனறுதானே அறிதல் பண்ணுதல் இசசித்தலென் னும் வியாபார பேததால் மூனறெனறும், அவாநதர வியா பார பேததால் அநேகமெனறும் சொனனீர்; தனமபேதத தாற் ரனமி பேதிககும், காரிய பேததாற் காரணம் பேதிசகு ம எனனும நியமததால் சததிபேதிககும. அநாதமாயிருககின ற ஞானககிரியைகள சததிககுச் சகசததுவமமாய் சகசகாரியமா ய தீபசததிககுத தாகபிரகாசம் போலிருத்தலால், ஞானுந் தியங் கிரியாநதியுமில்லை, ஞானமெனறுங் கிரியையென்று ம இரண்டு தொழிலில்லை; ஆதலால சததியொனறெனனில் ஞா னககிரியா நநதிப சாஙகரியம பிரமாதிகளாலுந தடுககபபடா ததாய் வநதது சாருமெனறு சொல்லச சாற்றுகினறூர்.

ஒனறதாயிச்சாஞானக் கிரியையென றெருமூன்றாகி நின நிடுஞ சததி - ஞானங் கிரியை யிச்சையெனனுஞ சத்தித தொ

ழில்கள் பிரிப்பாய்ப் பேதமா யிருக்குமென்று நாம பேசவில்லை, அவை மதநியதத்திற்கு மநாநதஞானமநாநதகிரியை யநாநதவிச்சை யெனுமாநாநதியமும பிரிநதுபின்னமாயிருக்கு மென்றுநாம்பே சவில்லை, தாகபிரகாசஙகள போலப பிரிபபின்றிப் பேதமா யிருக்கும பிரிப்பைகுறித தபேதமாயிருக்கும், ஆகையால அநத தொழில்களுக்குக காரணமாகுஞ சததியேகமாய இச்சாசத தியென்றும், ஞானசததியென்றும, கிரியாசததியென்றும், அந நதசததியென்றும பிரிப்பின்றி,மூன்றனைநத பேதமா யிராநிற்கு ம் சததிமானாகிய சிவனும், ஏகனுய இச்சிதாவென்றும், ஞா தாவென்றும், காததாவென்றும, அநநதனென்றும பிரிபபின்றி மூன்றனைநத பேதமாயிருப்பன அநதசசததி சததிமானகள பண்ணுந தொழில்களுக்குள்,—

இச்சை - நியாமிகை என்னுமிச்சாசததி பண்ணுநதொழி ல் நாமபேசவில்லை,—

உயிர்க்கருணைசமாகும்-இதிபபடியாம, இதிப்படியா கா து, என்பதுமுதல் நியமித்தற் சிதசிதகிருபையாம,—

நாதன -சிவன,—

ஈன்றெலாம்- கிருததியததுக கிணங்கும் பொருளெலாம் இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரியம் இது பிரயோசனமென று,—

ஞானசத்தியால் - ஞானதொழிலைப்பண்ணும் ஞானச ததியால்,—

நயநதறிவன - விரும்பிப்பார்ப்பன.

கிரியாசததித் தொழில் கிரியையாதலால், இதை நான்ப ண்ணுநிற்கின்றேனென்றுதயோகிப்பன,—

அன்று அருட்கிரியை தனனுல் - கிரியாசததியின துததர

கோடியாயிருக்குஞ் சங்கற்பயித்திரியென்னு மிச்சாசத்தி இதி படியாகக் கடவதெனனுஞ் சங்கற்பததால்;—
அகிலமெல்லாம் - சகததனைததும்,—
ஆககுவன - சிருட்டிப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பராசத்தியாவது, தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமை யாவொன்றாய், இச்சாஞானக கிரியையென வியாபார பேதத் தான மூன்றாய், அவையே மற்று மவவககாரியபேததததாற் பல திறப்படும். அமமூனறும் முறையே உயிர்கடகு மலததை நீககிச சிவத்தையளித்தறகண் ணுளதாகிய கருணையும, அதற்குச் செய் யக கடவதான உபாயஙகளை யெல்லாம அறியுமறிவும, அவற் றை யவவாறே சஙகற்பிததுச செய்யுஞ் சஙகற்பமுமா மெனப தாம்.

"உள்ளிடகெல்லாம்" என்றார்போல நன்றெலாமெனபது ஒருமைப்பனமை மயககம்.

நன்மை-உபாயம்.

அன்று அறிநதபோதே யென்க.

இவைநானகு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வரனு ருவெனறல் பற்றியும், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தாவொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதெனனும் அநேகேசுரவாதி மத ததனை ஆசங்கித்துப் மறுத்து; 'தான்முதல்'என்றது வலியுறு ததப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

பராசத்தி யொன்று இச்சாஞானக் கிரியை யொன்றும் தன்னிற் பின்னமாயிருக்குமோ என்றவனை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஒன்றதாய் - பராசத்தி யொன்றேயெப்பொழுது முள்ளதாய்த் தான் சகளீகரிக்குமிடத்து,—இச்சாஞானக் கிரியையென மூன்றாகி நின்றிடுஞ்சத்தி - இந்தப் பராசத்திதான் ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை நிமித்தமாக இச்சாசத்தி யொன்றும் ஞானசத்தியொன்றும் கிரியாசத்தியொன்றும் மூன்று சுபாவத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். அதெங்ஙனே யெனில்,—இச்சை யுயிர்க்கருணைசமாகும்-இச்சாசத்தியாலே ஆன்மாக்களுக் கனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்கிற சினேகமேயாயிருக்கும்,—நன்றெலா ஞானசத்தியால் நயந்தறிவன் நாதன் - அந்தப் பரமேஸ்வரனானவன் ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்களையெல்லாந் தனதையு முறைபிறழாமல் நன்றாக ஞானசத்தியினாலே விரும்பி யறியாநிற்பன்—அன்றருட்கிரியைதன்னா லாக்குவ னகிலமெல்லாம் - அனாதியே சுவகாருண்ணியமான கிரியாசத்தியாலே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்துக் கிடாகத் தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தை யெல்லா முண்டாக்கா நிற்பன்.

இதனாற் சொல்லியது பராசத்தி தானே இச்சாஞானக் கிரியையென்று மூன்றும். இச்சாசத்தியாலே சர்வான்மாக்களிடத்திலும் அனுக்கிரகத்தைச் செய்தும், ஞானசத்தியாலே ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களை யறிந்தும், கிரியாசத்தியாலே ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கிடாகத் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை உண்டாக்கியும்; இப்படி இந்த மூன்று சத்தியும் சிவனுக்குக் கருவியாய் நிற்குமென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

சத்தியொன்றதாய்-பராசத்தியாவது தடையிலா ஞான மென்ப பொதுமையா லொன்றாய்,—இச்சாஞானக்கிரியையென் றொருமூன்றாகிநின்றிடும் - இச்சாஞானக்கிரியையென வியாபாரபேதத்தான மூன்றுகூறு யவையே மற்று மவ்வவ்வக்காரிய பேதத்தான பலதிறப்படும்,—இச்சை யுயிர்க சருணைசமாகும்- அம்மூன்றனு ளிச்சாசத்தியாவது உயிர்கட்கு மலத்தைநீக்கிச் சிவசத்தைத்தைஅளித்தற்க ணுளதாகிய கருணையும்,—ஞானதெலாஞானசத்தியால் பந்தறிவன-ஞான சத்தியாவது அதற்குச் செய்யத்தக்கவதான வுபாயங்களையெல்லா நயப்பா னறியுமறிவும்,—அருட்கிரியை தன்னாலன றகிலமெல்லா நாதனுக்குவன - அருளின வேறல்லாத சத்தியாவது அறிந்தபோதே யவற்றை யவ்வாறே முதல்வன சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமு மாம.

இவைநான்கு செய்யுளானும் அயனற்னையாதியாக அரனுருவெனறல்பற்றியும, சத்திபலவாதல் பற்றியும், தானொருவனே முதற்கடவுள என்றல்செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தையாசங்கித்துப் பரிகரித்து; 'தான முதல்' என்றது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

———

பேற் சிவசமவாதி, உமது சிவனுக் கிச்சாஞானக் கிரியைமூன்று முண்டென்றீ ராயின, அம்மூன்று மான்மாவுக்கு முண்டாகையால், அவ்விருவருமொக்குமென்று சொல்ல; அவனை மறுத் துணர்த்துகிறார்.

சிவனு மிச்சாஞானக் கிரியையாற் சிவனையொப்ப,
ஞுவனென றிடிலநாதி மலமிவற றினைமறைக்குங,காவ
ல னிவன்செய்கனமத் தளவினிற கொடுப்பக்காண்ப
ன, பாவியாம் புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற
றுகும். (கூச)

(இ-ள) சிவனுமிச்சா ஞானக கிரியையாற் சிவனை யொப்ப ஞுவ னென்றிடில் — ஆன்மாவுக்கும் இச்சாசத்தி யுளவாதலா ற் சிவனோடு நிகர்வனென்று நீ சொல்லில்?

அநாதிமல மிவற்றினை மறைககுமம — இந்த வானமாவினுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளை அநாதியாகிய மலமறைககப்படு கையால்,

காவல னிவன செய் கனமத் தளவிற் கொடுப்பக காணபன — கர்த்தா வானமாக்கள் செய்த கன்மபலத் தகதிடாக விருவிதமான போகங்களை யே றுமற் குறையாம லகளைப் புசிப்பியாநிற்ப ன. அதற்கேதியாதெனில்?

பாவியாம் புத்திமுத்திப் பயன் கொளும் பண்பிற்றுகும் — இவன் றனக்கென வொரு சுதந்தரமில் லாதவனுகையாற றுனெய்ப் போகமோட்ச ங்களை யறிந்து கொள்ளு முறைமையில்லே யாகையாற் சிவனுக் கிவனெவ்வகே யொப்பெ னாபடி. எ-று.

இற்றுகும் எ - து. வலித்தவழி மெலிக்கும் வழியாகிய முறைமையால் இனறுகு மென்றகாம்.

இதற்குப் பார்சசிபை பெணவறிக. (கூரு)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

---o---

மேல் பரமேஸ்வரனு மான்மாவும் ‡ ஸ்வாமி பூத்யபாவ மென்பதனைத் துதல்.

‡ ஸ்வாமி பூத்யபாவம் - ஆண்டானடிமைத்திரம்.

சிவனும் இச்சாஞானக் கிரியையால் சிவனையொப்ப னுவனெனறிடில் - ஆன்மாவும் இச்சாஞானக் கிரியாவானாகையாலே சிவனுக்குச் சரியாகையால் ஸ்வதந்த்ரனுவனென்று சொல்லில்?—அநாதிமல மிவற்றினை மறைக்கும் - அநாதியே அஞ்ஞானமானது ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைத் தகைந்துகொண்டிருக்கும்,—காவலனிவனை செய்கன்மத் தளவின்றிக் கொடுப்பக் காணபன் - ரக்ஷிதாவான சிவன், இந்த ஆன்மாப்பண்ணின கர்மாநுகுணமாக ஞானத்தைப் பரகாசிப்பிக்க அந்தப் பிரகாசிக்கமான ஞானத்தினாலே விஷயஞாதாவாவன்,—பாவிபாம புத்திமுத்தி படனகொளும்பணியிருக்கும் - உண்டாவதான போக மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தத்தைச் சிவன் கொடுக்க அநுபவிக்கு முறைமையாவது, சிவன் ஸ்வதந்த்ரனுன ஸ்வாமியும், ஆன்மா ஏஸஸஹாத்திக வயாபாரனுகிய பூத்யனுமாம் எனறிதன் பொருள்.

பூத்யன் என்பதற்குப் பொருள் வேலைசெய்து கூலி பெறுவதாகையால், இவ்விடத்து ஆன்மாச் செய்கிற கன்மமே வேலையும், அந்த கன்மாநுகுணமாகச் சிவன் கொடுக்கும் பலமே கூலியுமென வறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முடிந்தபட்சம் ஞானக்கிரியேச்சாவான சகத்கர்த்தா வென்று சொன்னீர், புருடனும் ஞானக்கிரியேச்சாவா னாகலால், அவனே கர்த்தாவாகட்டும், அப்பிரத்தியட்சமா யிருக்குமீசுரன் வேண்டுவ தில்லையென்று மீமாஞ்சகன் சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகிறார்

சீவனும் இச்சாஞானக் கிரியையால் சிவனை யொப்பனாவனென்றிடில் - விசுவகர்த்தா வாவனென்னில்? விஞ்ஞானகலட பிரளயாகலாவத்தைகளிலே அநாதி மலம்,—இவற்றினை - இச்சாஞானக் கிரியைகளை,—மறைக்கும் - தன்வசமாகப் பண்ணும்,—ஆகையால் அவர் இருவரும் கர்த்தாக்களென்று, சகலன் கர்த்தாவென்னில்?—காவலன் - சிவன்,—அவன் செய் கன்மத்தளவினில் - அந்தச் சகலனானவன் பண்ணின கன்மத்துக்கீடாய்ப் ப பரிமிதமா யிச்சாஞானக் கிரியைகளை,—கொடுப்பக்காண்பன - ஏகதேசத்திற் கலைகொண்டு விளக்க, அந்தப் பராக்காயிருக்குஞ் சிற்சத்தி விர்த்திரூப விச்சாஞானக் கிரியைகளைக் கொண்டு பதார்த்தங்களையும், பிரத்தியக்ஷமாய்த் தானிருக்கும் சிற்சத்தி விர்த்திரூப இச்சாஞானக் கிரியைகளைக்கொண்டந்த இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் பார்ப்பன.— பாவியாம் புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிறரும் - வருவதாம் போகமோக்ஷ பலமடையு முறைமையானவன்

சத்தியம்! இஃதிருக்க முத்தான்மா சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்துவ வியத்துவாபி வியத்தியினாலே, சிவனோடே முற்றுபமனாகலால், அவன்போல விசுவகர்த்தா வாகட்டுமென்று சிவசமவாதி அநேகேசுரவாதி முதலோர் செப்புவார்கள்; அஃதறிவி

ணமை. சிவனதுகிருபா சங்கித்த பஞ்சகிர்த்தியத்தோ டியின்ற வர்ச்சனீய சங்கித்த பஞ்சகிருத்தியாதி காரண முதலென்னு றேலுதாரிக்கையால் விசுவகர்த்தாவன்று; சிவனே விசுவகர்த்தா.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இச்சை முதலிய மூன்றும் முதல்வனோடொப்ப உயிர்கட்கு முளவென்பது மாத்திரையேபற்றி, உயிர்களும் முதல்வனோ டொக்கும் போலுமென மலையற்க. இவை அவைபோலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமலத்தான் மறைபடுதற்குரிய தன்மையும், சகலத்திற் கன்மத்தளவின் ஏகதேசப்பட்டு நிகழ்தற்குரிய தன்மையும், அக்கன்மத்தால் வரக்கடவதாகிய போகப்பயன்போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய முத்திப் பயனும், முதல்வன் கொடுப்பவே கொள்ளு முரிமைத்தன்மையும் உடைமையான், இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலின் என்பதாம்.

பண்பு தன்மை.

பாவி வடசொல்.

புத்திபோலென்னுமுவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.

இங்ஙனமுணராதார் கன்மத்தளவிற் கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப் பயன்கோடலென்ப துணர்ந்திலர்.

இதனானே, சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், ஆகமங்களின இரயசிவன் போகசிவனஅதி காரசிவனெனச் சிவப்பனமை கூறுதலின்; தானமுதலென்று ஒரு பொருண்மேல் வைததோதுதல் அமையாதுபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கனறே வருஞசெய்யுட்கள் எழுநதனவென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

———()———

இப்படிச் சிவனுக்குண்டான இச்சாஞானகிரியை மூன்றும் ஆனமாவுக்குண்டாகையால், ஆனமாவுஞ் சிவனுக்கொப்பனென்று சமவாதி சொல்ல; அவனைமறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

சிவனுமிச்சாஞானகிரியைபார் சிவனையொப்பருவனென்றிடில் - ஆன்மாவுக்கு இச்சையுமறியுந்தொழிலும் உடையவாதலாலே இவனும் சிவனுக்கொப்பாவானென்று நீ சொல்லில்? ஆனமாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகள் சிவனுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைப்போலல்ல. அதெப்படியெனனில்?— அநாதிமலமிவற்றினைமறைக்கும் - ஆன்மா வுள்ளவனறே அநாதியாயுள்ள ஆணவமலம் இவனுடைய விச்சாஞானகிரியைகளை அக்கினியைக் காட்டமறைத்தாற்போல மறைத்துக்கொண்டு நிற்கும். இதுவனறியும்—காவலனிவனசெய் கன்மத்தளவினிற கொடுப்பகாண்பன பாவியாம்புத்தி - காத்தாவானவன ஆனமாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடாகத் தன்னுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைக்கொண்டே ஆணவமலத்தைப் போக்கி இவனுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளை எழுப்ப எல்லாத்தையும் அறிந்து பொருந்தி தனக்கு முறைமையான போகங்களைப்புசிப்பன்,—முத்திப்பயனகொளும்பண்பிற்றுகும்-மோ

டசத்திலுள்ள பிறையோசனங் கொள்ளு முறைமையு மித் தனமை

'காவலனிவனசெய் கனமத் தளவிற் கொடுப்பககாண பன' என்றது, ஆனமா சிறறறிவுடைமையால் இவனுடையிச்சா ஞானக கிரியைசகுப பேரறிவுணடாகாதெனபது கருதது

இங்ஙனம சமவாதியை மறுத்தகற்குப் பிரமாணம். சங் கற்ப நிராகரணம, "அவனிவனாகி யிவனவன செயதி, யென்று செய்வானெனுனறியமலத்தா, னெல்லாமறிகல்செல்லாதுயிர்கள, சிற்றறிவெனுமிச்சொற்றவழுக்கும" எனனுமதனுங கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது ஆனமாவுக்கு இச்சாஞானக கிரி யைக ளுணடாகனு மலத்திஞலே மறைக்கப்படுகையினுல இ வனுடைய இச்சாஞானக கிரியைகளுக்குச சிற்றறிவொழிந்து சிவனுடைய விச்சாஞானக கிரியைகளுக்குள்ள பேரறிவுண்டா காதெனறு மாகையால்; சிவனும ஆனமாவும் தனனிற் சமமல்ல வென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

இச்சாஞானக்கிரியையால் - இச்சாஞானக்கிரியை மூனறு ம்,—சிவனையொப்பனவன சிவனுமெனறிடல்-முதல்வனேடொ ப்ப வுயிர்க்கு முளவெனபது மாத்திரையேபற்றி யுயிர்களு முத ல்வனேடொக்குமபோலுமெனமலைபற்க,—அநாதிமல மிவற்றி னை மறைக்கும்-இவையவைபோலனறிக் கேவலத்தின் மூலமல த்தான மறைபடுகறதுரிய தன்மையும்,—காவலனிவன்செய் கன மத்தளவிற் கொடுப்பக்காண்பன்-சகலத்தின முதல்வனிவன செய்கனமத்தளவிறகேற்ற பயனளித்தலி னேகதேசப்பட்டு

நிகழ்தற்குரிய தன்மையும்,—பாவியாம்புத்தி - அச்சுன்மத்தான் வரககடவதாகிய போகப் பயன்போல,—முத்திப் பயனகொ ளும பண்பிற்றாகும் - சுத்ததி னதனினவேருகிய முத்திப்பய னு முதல்வனகொடுப்பபவே கொள்ளுமுரிமைததன்மையு முடை மையான, இத்தனமைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞா னகிரியைகளோ டிவற்றினவேறறுமை பெரிதாகலின எ-ம்.

இதனுனே சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கிததுப் பரிகரி த்து மேலது வலியுறுததப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ னிச்சாஞானக் கிரியா சொரூபனெனபதனை யுணர்த்தி மேற் சுத்தமாயா காரிய முணர்த்துகிருர்,

ஞானமே யானபோது சிவனென்றுமின் ஞானமோ
கஇ, லீனமில் சதாசிவனபே ரீசனுந தொழிலதேயி,
னுனமேற ஙிரியைவித்தை யொளிாசிவ னிலயபோக,
மானபே ரதிகாரத்தோ டதிகார ணத்திருமே. (சுரு)

(இ-ள)ஞானமே கர்த்தாக் கேவலஞான ரூபமாகவே யிரு யான போ ககிறு னப்பொழுது சிவதததுவமெனப் பெ து சிவம் ரும்.

இந்த ஞானசததியான தவனுடனே யிரண்டற வக்கினிக் கு வெம்மைபோலப் பிரிவறறு நிறறலாற் பிரிததுச் சத்தி தததுவமெனக் கூறிற்றிலர். அஃது சிறுபானமை பெரும்பா ன்மையாகவே ஞானமெனனவே யொழிபினுல் கிரியையான போது சத்திதத்துவ மெனபாரு முளர்.

தொழின் ஞானமொக்கி லீனமில் சதாசிவனபேர்	ஞானசத்தியுங் கிரியாசத்தியுமா மிரண்டு மொத்த வவதாரஞ் சாதாக்கிய தத்துவமெனப் பெறும்.
ஈசனுந் தொழிலேறின	ஞானங்குறைந்து கிரியையேறிய வவதார மீசுரதத்துவமெனப் பெறும்.
ஊனமேற்கிரியை வித்தை	கிரியைகுறைந்து ஞானமேறின வவதாரஞ் சுத்தவித்தை யெனப் பெயர்பெறும்.

செயலெனபது முற்றுங் கூட்டுக.

ஒளிசிவ னிலயபோக மானபே ரதிகாரத்தோ டதிகரணத்தினுமே.	ஞானப் பிரகாசமே திருமேனியாகவுடைய சிவன, இலயியெனவும் போகியெனவும் மதிகாரியெனவும், சிவன சதாசிவன் மகேசுரராக விமமூவருங் கிருத்தியங்களுக் கேற்பப் பெயர்களைப்பெறறு; அந்தந்தக கிருத்தியங்களை நடத்துவர்கள. எ-று.

அதிகரண மெனபது - வடமொழி. அஃதாவது ஒருவரைப் பரமசிவ னதிட்டித்தல்.

இலயியென்பதனுற் சிவதத்துவமுஞ் சத்தி தத்துவமுமாக விரண்டு மடங்கும்.

போகியென்பதனுற் சதாசிவ தத்துவ மடங்கும்.

அதிகாரியென்பதனுற் சுத்தவித்தையு மீசுரமு மடங்கும்.

ஆக வைந்து மூனறிலடங்குமென வறிக.

இவனைச் சத்தனெனவும் உத்யுத்தனெனவும் பிரவர்த்தகனெனவும், ஈசர் சதாசிவன் சாந்தனெனவும், ஆகமங்களிற் கூறும்; ஆண்டாண்டு வந்துழிக் காண்க.

உருத்திர னிலயபோகமெனப் பாடமோதிற் பரமனிட்டெ

யர்க் கர்த்தமன்றென வறிக. சிவனுக்கே யிலயமுதலிய கிருத்தியங்க ளுரிதென்வறிக. ஆதலா லுருத்திரனெனப்படுதல் கூடாது.

அனுசதாசிவனுக்கு மலமுண்டாதலா லீண்டில் சதாசிவனெனச் சிறப்பித்தார்.

இந்தச் சிவதத்துவத்தைப் பரமகாரணமென்றும் நித்தியமென்றும் மாமாயை யென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்

இதற்குப் பௌஷ்கரத்தும் சிந்திய விசுவசாதாக்கிய மென்னு மாகமத்தும் காண்க. (௬௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் கர்த்தாவுக்குச் சத்திபேதத்தால் மூர்த்திபேத முணர்த்துதல்

ஞானமேயானபோது சிவன்—ஞானஸ்வரூபமேயாய்நின்றபோது சிவனென்னு நாமம்,—தொழில்ஞானமொக்கி லீண்டில்சதாசிவனபேர் - ஞானக்கிரியை சமமாய் நின்றபோது சதாசிவனென்னும் பெயராம்,—ஈசுரனுக்தொழிலதேறின - கிரியை யதிசமாகில் ஈஸ்வரனென்னும் பெயராம்,—ஊனமேற் கிரியைவித்தை யுருத்திரன - கிரியைகுறையில் சுத்தவித்யாதி பதியான ருத்ரனென்னும் பெயராம்,— இலயபோகமான போதிகாரத் தோட்டிகரணத்தனுமே- லயபோகாதிகாரஸ்தானமான பரநாதம் சாதாக்யம் மஹேஸ்வரமெனனும் ஸ்தானங்களை யதிஷ்டித்துக்கொண்டு க்ருத்யங்களைப் பண்ணுவர் என்றதனபொருள்.

இவ்விடத் திச்சாசத்தியைச சொல்லாதிருந்தது ஞானக்கிரியை யுள்ளவிடத்தில் இச்சாசக்தி சித்தம். மூனறிடத்திலு மிச்சாசக்தி யுண்டாயிருக்குமென வறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

சிவசக்திகளிலயதத்வம, போகதத்வம, அதிகாரதத்வ முதலிய பேர்வருமாறுணர்த்தினமுா

ஞானமே யானபோது - சிவனது கிரியாசத்தி மகாமாயையிலே மாகாப்பிரளயத்திலே மகாமாயா காரியமெல்லாமொடுக்கி யொழிந்ததாய், ஞானத்தொழிலமாத்திரத்தைப்பண்ணி ஞானசத்தி ரூபியாயிருந்துள்ளளவில்,—சிவன - சிவதத்துவமென்றும லயதத்துவமென்றும் சுத்ததத்துவமென்றும் நிஷ்களதத்துவமென்றும போபெறறுநிற்கும,—தொழிலஞானமொக்கில் - திரும்ப மகாமாயாகாரியப பிரசவாபிமுகயோக்கிய சிர்த்தியத்திலே யுத்தியுக்தையா யிஃதிப்படியா யிஃதிப்படியாகாது இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமெனுமிச்சாஞானத்தைப்பண்ணு மிச்சாசத்தி சவிகற்ப ஞானசத்தியிற் பின்னிதை ஈானபணணு நிற்பேனென்று ஞானக்கிரியாதொழிலொத்த கிரியாசத்தித் தொழிலைபபண்ணிக் கிரியாசத்தி ரூபியாயிருந்துள்ளளவில்,— ஈனமிலசதாசிவனபேர் - ஒத்த சதாசிவதத்துவமென்றும், போகதத்துவமென்றும, உத்தியுக்தத்துவமென்றும், சகள நிஷ்களதத்துவமென்றும் பேரிபெற்று நிற்பன.—தொழிலதேறில் - திரும்ப மகாமாயாகார் யோற்பத்தியிலே பிரவிர்த்தியாய், இப்படியாகக்கடவதென்று கிரியாதொழிலேறி ஞானத்தொழில்குறைந்த சங்கற்ப விசசாதொழிலைப்பண்ணி யிச்சாசத்திரூபியாயிருந்துள்ளளவில்,— ஈசனும் - ஈசுரதத்துவமென்றும், அதிகாரதத்துவமென்றும், பிரவிர்த்திதத்துவமென்றும், சகளதத்துவமென்றும் போபெற்றுநிர்பன,—ஊனமேற்கிரியை-அந்தவிசசைக்குத்தானே ஞானமேறிக்கிரியை குறைந்தகாலையில் அந்தவிச்சாசத்திரூபியா யி

ருந்துள்ளளவில்,—வித்தை - வித்தியாதத்துவமென்றும், சுத்தவித்தியாதத்துவம் ஈசுரதத்துவம் சுத்தவித்தியாதத்துவமென்றும் பேர்பெற்று நிற்பன,—உருத்திரன்,—சிவன் - இப்படிச் சமவேதசத்தியிற் பிரிப்பின்றிப் பேதமாய்த் தோற்றும்,— இலயபோகமான போதிகாரத்தோடுகூடி அதிகரணத்தனுமே - சமவேத சத்தியெனு மிருப்புடையனுய்க்கொண்டநந்தசத்தி யிருப்புத்துவாரத்தினலே மகாமாயா பரிக்கிரகசத்தியென்று மிருப்புடையனுமே!

ஆகலால், சிவனுஞ் சிவனென்றும், இலயனென்றும், சத்தனென்றும், நிஷ்களனென்றும், சதாசிவனென்றும், போகனென்றும், உத்தியுக்தனென்றும், சகளநிஷ்களனென்றும், ஈசுரனென்றும், அதிகாரனென்றும், பிரவிர்த்தகனென்றும், சகளனென்றுமபன்னிரண்டுபேரும் முறைமையிற்பெற்றுநிற்பன சுத்தத்தன்மமாகிய மகாமாயையும் சிவதத்துவமென்பது முதல் சகளதத்துவமென்பதீருகச் சத்திபோலப் பன்னிரண்டுபேரு முறைமையிற் பெற்று நிற்குமென்பதறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டுமொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையையொழித்தொழிந்த ஞானங்கிரியைகளிரண்டும் தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்து வியாபரித்தலானும், தம்முளேறிக் குறைந்து வியாபரித்தலானும்; சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மகேசுரஞ் சுத்தவித்தையென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போக மதிகாரமென மூன்றுயடங்கு மவத்தைகளையும், அவத்தைக்கேதுவாய் அங்ஙனம், வேறுபட்ட

ஆதாரங்களையுமுடையனாய். உருத்திரனொருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பனெனபதாம்.

உருத்திரனென் விடையும்.

ஈண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனை, அவனுக்கும் உருத்திரனெனனும் பெயருண்மையின அவவிலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோதெனபதனையும் பிரிநிலையேகாரத்தையுந் தொழிலெனபதனோடுங் கூட்டுக

பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒக்கிலெனபதற்கு இவ்விரணடுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

பேரீசன் மகேசனெனனும் பொருட்டு

ஆதாரம அதிகரணமெனபன ஒருபொருட் கிளவியெனபது மேலுமுரைத்தாம; கடைப்பிடிக்க

அற்றேல், அவவிலயபோகவதிகாரஙகட்கு ஏதுவாய் நின்ற அதிகரணஙகளியாவை, அவற்றியல்பென்னையோவெனின ? அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த இச்சாஞானக் கிரியைகளை சிவதத்துவம் ஐந்தையும் பொருந்தி, இலயபோகத்தி லதிகாரமாக அதிட்டித்துக்கொண்டு, சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்குமென்ற மாணுக்களை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஞானமேயானபோதுசிவம் - ஞானசத்திபொன்றுமேயாய் நிற்கிறவவதரம் சிவதத்துவமாம். எனனவே கிரியையேயா

னவவதரம் சத்திதத்துவமாம்.—தொழில் ஞான மொக்கி லீ னமில் சதாசிவம் - இந்த ஞானக்கிரியைக ளிரண்டுந் தனவி லொத்த வவதரம குறறமில்லாத சாதாக்கிய தத்துவமாம்.— பேர்சஞநதொழிலதேறில் - ஞானங் குறைந்த கிரியையேறின வவதர மகேஸ்வரனும —ஊனமேற்கிரியைவித்தை - கிரியை குறைந்து ஞானமேறின வவதரம சுத்தவித்தை இந்தச் சிவதத்துவங்க ளைந்தும சிவனுக்குத் திருமேனியாய் நிற்கிற முறைமையருளிச்செய்கிறார்.— உருத்திரனிலயபோக மானபேரதிகாரத் தோ டதிகாரணத்தனுமே - சிவனுக்குச் சிவமுஞ சத்தியும நிட்களமாயுள்ள திருமேனி, சதாசிவம் சகள நிட்களமாயுள்ள திருமேனி, ஈஸ்வரனு முருத்திரனுமான விரண்டு மிக்கவதிகாரத்துடனே கூடியிருக்கிற கரசரணங்களோடே கூடியுள்ள சகளமான திருமேனியாம்

பேர்சஞந தொழிலதேறி னென்றது தத்துவங்களுக்குந தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லை யென்றென்க கொள்க.

இதனுற் சொல்லியது சுத்தமாயையிற் றோன்றின தத்துவங்களுக்கும் தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும பின்னமில்லை யென்றும. இந்தத் தத்துவங்கள் இச்சாஞானக் கிரியா சொரூபமாயிருக்கிற சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்குமென்னு முறைமையையும அறிவித்தது இதற்குப் பிரமாணம், தத்துவவிளக்கம். “போற்றும்பரததிற் பொதிகின்றஞானம்கிரியையொத்தத்,தோற்றுஞ்சதாசிவ முன்னதஞானங் கிரியைகுன்றிற், றேற்றிப்வித்தை யவத்தினறிவு மகேசனமையால், மாற்றுஞ்சிரபுரத் தெங்கோனெறியில் வகுத்தனரோ.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

(மேற்சூத்திரப்போதக சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டு மொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கு மிச்சையொழிந்தது,ஒழிந்த இரண்டினுள்) ஞானமேயானபோது சிவனும் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கிற சிவமெனவும்,—தொழின்ஞானமாம் - கிரியையாய் வியாபரிக்கிற சத்தியெனவும்,—ஒக்கவிரண்டினுமில் சதாசிவனும - ஞானங்கிரியையிரண்டு மொத்துவியாபரிக்கிற சதாசிவமெனவும,—தொழில்மேதிற பேரீசனும் - ஞானங்குறைந்து கிரியைமேறின மகேசுரமெனவும்,—கிரியையூனமேல் வித்தையாம-கிரியைகுறைந்து ஞானமேறிற் சுத்தவித்தையெனவும ஐவகைப்பட்டு,—இலயபோகமான பேரதிகாரத்தோடு - அவ்விலயபோகம பெரிதாகிய அதிகாரமென மூன்றுயடங்கு மவத்தைகளையும,—அதிகரணத்துருத்திரனும் - அவத்தைகளேதுவாயங்ஙன மவேறுபட்ட ஆதாரங்களையு முடையனும் உருத்திரனொருவனே அவ்வப்பெயர்பெறறு நிற்பனென்பதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

———0———

இந்தச் சுத்தத்துவங்களிந்தருஞ் சிவனுக்குத்
திருமேனியென றுணர்த்துகிறார்

வித்தையோ டீசர்சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்களைந்தும், சுத்தமாந் துவஞ்சிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகும், நித்தமென் றுரைப்பர்கால நீங்கிய நிலைமையாலே,வைத்திலா முறபிறபாடு வருவித்தார கருமத்தாலே.(௬௬)

(இ-ள்.) வித்தை சுத்தவித்தை யீசரஞ் சாதாக்கியஞ் சத்தியோ டீசர் திசிவமெனனு மிவவைந்துஞ் சுத்தமாயை

சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவநகளாகது சுத்ததத்துவஞ் சிவனறன சுதநதர வடிவமாகும் — யிற்றோற்றிய சாதலாற சிவனுக்குச் சுதநதர விக்கிரகமதாகும.

நிதகமெனறு பாபா காலநீங்கியநிலைமையாலே — அந்தச சிவதத்துவ மானது காரமின்றி மாயையைபபோல நிற்றலா லறிவாளுபாந தோரதனை நித்தியமென்று சொல்லுவாாகள.

வைததிலர் முர்பிற்பாடு — இவை சததியினது கிரியா பேரததாற் றோறறிப தாதலா லியாறிறுக் கடைவுபாறித தோற்றசு சொலலப்பட்ட திலலை

ஆறுற் சொல்லுவா னேனெனனின் :

வருவிததா கருமததாலே. — காரியப் பாடிருலே முறைபிறழாமற் கூறியதென வறிக.

சிவதத்துவததை முதற்கட் கூருது சுததவித்தையைக் கூறிய தெனனெனனின் ? தலைதடுமாறற மெனனுந தந்திர உததியாற் கூறிபதெனவறிக.

சுதந்தரமென பது-வடமொழி

அர்ம்காவது.—சுவம், தான, தநதரமென்பது-தொழில்; ஆதலாற் சுத்தமாயாகிருத்தியமெல்லாஞ் சிவசிருட்டியெனவறிக.

இதற்கு மதங்காகமம். (சுசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

---0---

மேல் மூர்த்திலக்ஷண முணர்த்துதல்.

வித்தையோ டீசர் சாதாக்கியஞ் சத்தி சிவங்களீறாநாம் சுத்தத்தத்துவம் - சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்று சொல்லப்பட்ட வைந்தும் சுத்தமாயையிற் றோன்றப்பட்ட தத்துவங்கள் —சிவன்றன் சுதந்தரவடிவதாகும் - சிவனதானே சுத்தமாயையிலே யுதிப்பித்து அதிலே அதிஷ்டிதவிஷ்டமாம் விக்கிரஹம்,—நித்தமென் றுரைப்பர் காலங்கடந்த நிலைமையாலே - காலாதீதனான சிவனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தான மானதுகொண்டும் அசுத்தமாயா காலத்தினால் அபரிச்சேத மாகையாலும் நித்தமென்று சொல்லுவார்கள்,—வைத்திலா முறைபாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே - இந்தப்பஞ்சதத்துவங்களுக்கும் சுருதியபேதமாதி முற்பிற்பாடு அல்லது, வஸ்துத முறைபாடில்லை

தது₃க்தம் தத்வப்ரகாஶே — ஶிவஶக்திஸதா₃ஶிவதாமீஶ்வரவித்₃யாக்₂யதத்வமபி பஞ்சகம் ஶுத்₃தா₄த்₄வா ஜ்ஞேய: க்ரமஶோ ப₃ந்த₄கோ நாஸ்தி.

சிவதத்துவம் சத்தித்தவமிரண்டும் சிவனுக்கும் சத்திக்கும் அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், சாதாக்கிய தத்துவம் சதாசிவதத்துவத்திற்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், ஈஸ்வரதத்வ மஹேஸ்வரனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தானமாயிருக்கும், சுத்தவித்தை ருத்ரதேவருக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும் என்றதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சத்திதத்துவத்தைச் சிவதத்துவத்து ளடக்கியிருத்தலாற் காரணசிவதத்துவமைந்துங் காரணபிந்துக காரிய சிவதத்துவமைந்துங்காரணபிந்துகினமுரா காரணபிந்துகுமிடத்துக் காரிய சிவதத்துவமைந்துஞ் சிருஷ்டமென்றுஞ் சிருச்சியமென்று மிருவிதமாம்.

சிருஷ்டமாவது சிருச்சிய சிவதத்துவமைந்தையும் பற்றிப் பரிணதி செயற்பட்ட பண்ணிவந்தாலும், தனதிடத்தில் விருத்திபரிணதி வியாத்தமன்றி யத்துறா பிரிப்பில்லா மைந்து பேதமான தனது வியாபார பேதத்திருவ அப்படிப் பிரிப்பில்லா மைந்துபேதபின்னமாகிய சிவசத்திப்பிரமுஞ் சிவபேதமாகும்.

சிருச்சிய சிவபேதத்துவமாவது 'வித்தைகள் வித்தையீசர்' என்ற விருத்தத்தாற் கூறிய மகாமாயா பரிணதிபேதப்பிரிப்புள்ள மைந்து பேதபின்ன சிவதத்துவமாகும்.

அந்தச் சிருட்டருஞ் சிருச்சிய மிரண்டனுள், சிருச்சியம் 'வித்தைகள்' என்ற விருத்தத்தால் முன் சொல்லப்பட்டபடியால், சிருட்ட சிவதத்துவமாந்திறஞ் செப்பிக் காணபிக்கின்றார்.

வித்தையோடீசர் சாதாக்கியஞ் சத்தி சிவங்களைந்துஞ் சுத்ததத்துவஞ் சிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகும்- இந்தச் சிருஷ்ட சிவதத்துவமைந்துஞ் சமவேத சத்திரூபமாதலால், சிவனுக்குச் சிறந்தசரீரமாக வுபசரிக்கப்பட்டது,—முன் சொன்ன சிர்ச்சிய சிவதத்துவம் பரிக்கிரக சத்தி ஸ்வரூபமாதலாற் பொதுச்சரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது, இந்தச்சிருஷ்ட சிவதத்துவமைந்தும்,—காலநீங்கிய நிலைமையாலே-விர்த்தி பரிணதி விவர்

த்த ரூபமில்லாமையாற் காலவரையறையைக் கடந்திருத்தலா ல் பெரியோர்,—நித்தமென றுரைப்பர் - நித்தியமென்று சொ லலுவாாகள. அதனால்,—முறபிற்பாடு வைததிலா - முனபின னெனகினறது சொல்லார். ஆகிற் சொல்லுவானேன ?—வருவி த்தார்கருமத்தாலே - சிருச்சிய சிவத்த துவத்தைப பறறிய சிவ சத்தி வியாபாரக கிரமத்தால் சொனனுாகள.

இதனுற் சிருசகிய சிவத்த துவ மகாமாயா பரிணதிரூபமா ய்ச சுத்தகாலவரையறைக குளளாதலால், அநித்தியமென றும முனபினனென றும சொல்லபபட்டது.

சிருஷடம சிருச்சிய மிரண்டுக்கும் பொதுவாகுஞ சிவத்த துவமுஞ, சத்தித்த துவமுஞ, சிவதத துவமென றும, லயதத துவமென றும, சுத்த தத்துவமென றும, நிஷகளதத துவமென றும, காரண சிவதத்துவ சத்தித்த துவப் போபெறறு, கார ணவிலய போகாதிகாரஙகள மூனறினுள ள்லயத்துககுக கற பிககப்பட டிலயத்தடஙகும.

சதாசிவதத்துவம - சதாசிவத்த்துவமென றும், போகதத துவமென றும், உததிபுதததத்துவமென றும, சகளநிஷகளத் தத்துவமென றும், காரணசதாசிவ தத துவத்துககுரைத்த பேர் பெறறுப் போகத்துககுக் கறபிககபபட்டுப போகதத்டஙகும

ஈசுரதத் துவஞ சுத்தவித்தியா தத்துவத்தோடுகூட ஈசு ரதத துவமெனறும், அதிகாரதத்துவமென றும, பிரவிாததத்த துவமெனறும், சகளதத்துவமெனறும், காரணவீசுர தத்துவ த்துககுரைதத பேர்பெற்று அதிகாரத்துக்குக் கற்பிககபபட் டதிகாரததடங்கும.

ஸ்ரீ மதஙகாதிகளிற் சத்திதத்துவம் போகத்திலும், சதா சிவதத்துவ மதிகாரத்திலுமடங்குமென்று சொல்லியது மறிக.

காரியசிவனு மிதனோடு பொருந்திச் சிவனென்பதாதியாய்ச் சகளனென்பதந்தமாய்ச் காரண சிவனுக்குரைத்த பேர்பெற்றுக் கிரமத்திற் காரணவிலய போகாதிகாரங்களுக்குக்கூறிக்கப்படும் காரணவிலயபோகாதி காரங்கட் குள்ளடங்குவன.

இம்மூன்று பொன்பதா யிருக்கின்ற காரிய இலயபோகாதிகாரங்கள் காரணாதி காரத்தட் கூறிக்கப்பட்ட தறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவ்வ வியாபாரங்கட்கு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராக வுடையனவாகு சுத்தத்தத்துவ மைந்தும், அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய வதிட்டானமும் ஆம். முன்பின்னாக நிகழும் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வியாபாரபேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிறபாடு கூறப்படுமை, இவ்வைந்தும் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாய காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின், காலம்பற்றி முற்பிறபாடு கூறுதல் செல்லாது; காலவரையறையைக் கடந்து நிற்றலால் அதுபற்றி இவை சிவனுக்கு நித்திய வதிட்டானமெனவுரைக்கப்படுமெனபதாம்.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாக நின்றதிட்டிக்கப்படும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானே யதிட்டிக்கப்படுதலின் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன.

அதிட்டானத்தை வடிவமென் றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுக ளுடையனவாய் தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திரவடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை

யாசங்கித்து நிததமென் றுரைப்பதொன்றும், நித்தமாகற்கே துக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற் கா லநீங்கியவழி இவற்றினை ரேற்றத்திற்கு முறபிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதெனபாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது கா லம்பற்றி யன்றெனபார் வைத்திலா முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலென்றுங் கூறினா.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய வ்யா பாரபேதங்களை

அந்த வ்யாபாரங்கட்குக் காரணங் கலையித்கிரியெனப் பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலி ன, ஆண்டுக் காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பா டுணமைக்கு இழுக் கின்மையு மறிக.

அற்றேல் இலயசிவன் முதலிய மூவருந் தமமுள் வேறென் னாது சுத்தசிவ னொருவனே இவ்வதிகாரங்களைப் பற்றிய வ் யாபார பேதத்தால் அங்ஙனம மூன்றவதனை பெய்துவனெ னின், விகாரியாவான போலுமெனின? அவவாசங்கை நீக்கு தற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இப்படி முன சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களை சுத்த தத்து வமென்ற தெப்படி யென்றவனை நோக்கி, மேலுமருளிச் செய்கி றா.

வித்தையோடீசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களைந்துஞ் சுத் தத்தவம் - சுத்தவித்தையு மதனோடீசுரதத்துவமும் சாதா

க்கிய தத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமுஞ் சிவதத்துவமு மெனகிற தததுவஙகள் ஐநதிலும பரமேஸ்வரனுடைய ஞானக் கிரியைக ள அதிட்டிககையிருலே யிவையிற்றுககுச் சுத்ததத்துவ மெ னறு பேராம்,—சிவனறனசுதநதர வடிவமாகும் - இவைதான சிவனுடைய விககிரகஙகளுககு சுதந்தரமான திருமேனியாயிரு ககும்,—நிததமென றுரைப்பா கால நீங்கியநிலைமையாலே- இந் தத தததுவங்கள காலஙகளிற்படாது; ஆகையாலே யிவையிற றை நிததியமென்றே ஞாதாககள சொல்லாநிறபாகள நிததிய மாயிருககிற தததுவஙகளுககு முற்பிற்பாடு வருவானேனெனன னில்?—வைததிலர் முறபிற்பாடு வருவிததார் கருமததாலே - ஆகையாலே முனனே தோனறினது முந்தினதெனறும், பின னே தோனறினது பிந்தினதெனறும சொல்லுவாரில்லை; இப்ப டிச் சொல்லபபட்டது கிருததியஙகளுக கீடாக.

இதனுற் சொல்லியது சிவதததுவங்களை சுத்ததத்துவமெ னறது சிவனுடைய ஞானககிரியைகள அதிட்டிசகையிருலென றும், காலாதீதமா யிருககையிருலே நித்தியமெனறும், இநதத் தததுவங்களுககு முறபிறப்பாடில்லை யெனறும், கிருததியஙக ளுக கீடாக முறபிறபா டானதெனறுஞ் சொல்லுவார்க ளெ னனு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

வித்தைகயோமடீசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களெந்துஞ் சுத் தத்துவஞ் சிவன்றன சுதநதிர வடிவமாகும்-அவ்வவியாபாரங் கட்கிடமா யைவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்ததத்துவ மைந்து மவ்விறைவனுக்

குச சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம்.— கருமத்தாலே வரு வித்தார் - முனைப்பினுக்குங் கடிலை ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வியாபார பேதம்பற்றி யிவற்றிற்கு முறைபிற்பாடு கூறப்படினும்,—கால நீங்கிய நிலைமையாலே-இவ்வவைந்தத் தோன்றிய பின்னாகத் தோன்றுவதாகிய காலத்ததுவமியற்றது தோற்றத்திற் கேதுவாகாமையில்,— முற்பிற்பாடு வைத்திலா - காலம்பற்றி முற்பிறபாடு கூறுதல் சொல்லாது,—நித்தமென வுரைப்பா - காலவரையறையைக் கடந்த நிறைவா லதுபற்றி யிவை சிவனு சத்தி நித்திய அதிட்டானமென றுரைக்கப்படும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிந்தச் சுதந்தரத்துவங்களை யதிட்டித்திருந்தாலு மதற்கு வேறுபாடு நிற்குமதற் குதாரணமிட்டு ணர்த்துகிறார்

ஒருவனே யிராவணுதி பாவக முற்றுற்போலத்,
தருவனிவ் வுருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானாகும்,
வருமிவ் வெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்
பு, மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்திறே டியைந்து
நிற்கும். (கூள)

(இ - ள்.) ஒருவனே யிராவணுதி பாவக முற்றுற்போல கூத்தாடி யொருவனுயிருந் திராவணன் முதலிய பலகோலங்களையுங் கட்டி நடித் தானேயாயினு மவன் றன்னுடைய தன்மை குன்றும லதுவதுவாய் நடித்தாற்போல,

தருவனிவ் வுருவமெல்லாந் தனையுந் திரியா ளருடம்	காததாவுஞ் சுத்த தத்துவங்கடோறு மிருந்தானேயாயினுந் தனது தன்மை குன்றா மலதுவதுவாய்நின றதற்கு வேறுபட்டுநிற்பன
வருவடி வெல் லாஞ்சத்தி	அவனியாதொரு வடிவு கொள்ளுகிறு னதுவதுவெல்லாஞ் சத்தியினது சொரூபமே!

அவ்விருவருங் கலந்துநிற்கு முறைமையாதெனில்?

சத்திதான ம ரமுங்காழப்பு மி ருமையும போல மனனிச சிவத்தி னேடியைந்துநி றகும	எடபடி மரமுமவயிரமு மவிருபாவமா யிருககு மப்படியே யிந்தச் சத்தியுஞ் சிவனு டனே பிறிக்கப்படாமனின்றபெற்று நிற்கும். எ - று

ஏகாரந் தேற்றம்.

உம்மை எதிரமறை.

இசறகு மதங்காகமம். (சுஎ)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

——o——

மேல் கர்த்தா அநேக மூர்த்திகளைத் தரித்தும அதேஸ்ரூப மான தன்மை பிறழானெனப் துணர்த்துதல்.

ஒருவனேயிராவணுதி பாவகமுற்றுப்போலத் தருவனிவ் வுருவமெல்லாந் தன்னையுந் திரியாளுகும் - கூத்தாடியொருவ னே இராவணுதிகளைப்போல ரூபத்தையும் அபிநயத்தையும் பிற ர்க்குக் காட்டித் தான் றன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கெடாது

கின்றதுபோல, கர்த்தாவும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்ச கிருத்தியத்திற்காக விப்படி யநேக விக்ரஹங்களை அதிஷ்டித்துக்கொண்டிருந்து கருத்தியங்களைப் பண்ணியும், அகண்டாகார சச்சிதாநந்த ஸ்வரூப மாறுபாடாகான. அஃதெவ்வாறெனனில்?—வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான மரமுங்காழ்ப்பு மிருமையும்போலமன்னி சிவத்தினோடுபைந்து நிற்கும் - இங்ஙனம வரப்பட்ட திருமேனியெல்லாம் சிற்சத்தியே' அச்சத்தியானது மரமும வயிரமும்போலப் பிரிக்கப்படாததாய்ச் சிவத்துடனே பொருந்தி நிற்குமென றிதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படிச் சடபதார்த்தங்களையெல்லாங் கனகருச் சத்தித்துவாரத்திறுெல சரீரம்போலப் பண்ணிக்கொண்டு செலுத்தியசைத்து வேற்றுமைப்படுத்திக் காரியப்படுத்தினுலும், சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்கு மசைவு வேற்றுமையில்லையென றுறைகின்றுர்

காழ்ப்பு - வயிரம்.

மரமுங் காழப்பும் என்றதில் காழ்ப்பு பிரத்தியக்ஷரூபம், மரம் பரக்ஷரூபம், அப்படிச் சிவமுஞ் சத்தியுமென றிதனபொருள்.

மற்றது வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஒருவன் கூத்திற்குரிய பலவேடங்கட்டி நடித்தானாயினுந் தன்றன்மையிற் றிரியாமைபோல, முதல்வன் ஐந்தொழிற் குரியனவாய் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதமெல்லாமெய்தியும் அவ்வேறுபாடெல்லாங் குணகுணிபாவமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின், அதுபற்றித் தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவானல்லனென்பதாம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்மையுமென்னும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின்றது.

சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித்தார்.

அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙனமெனின்? அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

கர்த்தா வொருவனாயிருக்க விப்படி திருமேனி பலவானதெப்படியென்றவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றாற்போலத் தருவனிவ்வுருவமெல்லாம் - கூத்தாடி யொருவனாயிருக்க இராவணன்முதலான பல கோலங்களையுங் கட்டி நடித்தாற்போல, இசகரூபமெல்லாங் கர்த்தாதானே கொள்ளாநிற்பன். இந்தத்திருமே

விகளதோறும் கர்த்தாவும் பலபேதப்பட்டு நிற்பனோவென னில்?—தன்மையும் திரியாருகும் - இப்படிப் பலதிருமேனிகொ ண்டு பிரபஞ்சத்தை நடத்துவச் செய்கையும் தன்னுண்மையுங் குன்றாமல் ஒருதன்மையாய் நிற்பன. அதெங்ஙனேயெனில்? வ ரும்வடி வெல்லாஞ்சத்தி - ஆகையால் சிவன் கொள்ளப்பட்ட வடிவுகளெல்லா மிவனுடைய சத்தியே! சத்தியென்றுஞ் சிவ மென்று மிரண்டா யிருக்குமோவென்னில்? சத்திதான் மரமு ங்காழ்ப்பு மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்திற்கு டிசைந்து நி ற்கும - அந்தச் சத்திதான் மரமும் வயிரமு மென்னு மிரண்டு மபோல் நிலைபெற்றுடையதாய சிவனுக்குத் திருமேனியாகவே ஒருகாலத்திலும் விட்டுநீங்காமல் நிற்கும

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார் "பொன் னிறங் கட்டியினும் பூணினு நின்றாற்போ, லந்நிற வண்ணமை மயிசையுஞ்—சென்னிறத்த, வெண்ணிறத்த ளாயிருப்ப ளெங்க ளசிவபதியு, மன்னிறத்த னாயிருப்ப னாங்கு" என்னுமதுங் க ண்டுகொள்க. * திருக்களிற்றுப்படியார்—எக - செ

இதனாற்சொல்லியது சிவன் கொள்ளப்பட்ட வடிவுக ளெல்லாம தனது சத்தியாகிய வடிவென்றும் சத்திசிவ மிரண் டும் பின்னமில்லையென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஒருவனே யிராவணுதி பாவக முற்றாற்போல - ஒருவன் கூத்துக் குரிய விராவணுதி பலவேடங் கட்டி நடித்தானாயினு ந் தனறன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல,—தருவனில் வரு

வமெல்லாம் - முதல்வனைத்தொழிற் குரியவாய் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதமெல்லா மெய்தியும்,—வரும்வடி வெல்லாம்- அவவடிவு வேறுபாடெல்லாம்,—சத்திதான மரமுங்காழ்ப்பும - சத்தியுந் தானு மரமும வயிரமுமாகி,—இருமையும் போலமன்னி - அவவிரண்டும்போல நிலைபெற்று,—சிவந்தனோ டியைந்துநிற்குஞ் சத்தி - குணகுணி பாவமா யுடனிற்குந் தன்னு சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின்,—தனையுந் திரியாகுும - அதுபற்றித் தன றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவ னல்லன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அசசிவன றனது தனமை திரியாமற் சத்தி
காரணமாய் நின்று தானுங் காரண
னென றுணாத்துகிறூா.

பொன்மைநீ லாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கி வையுறின, றனமையாய் நிறகுமாபோற சத்திதன பேதமெல்லா, நின்மலன் றுனைத்தோன்றி நிலைமையொ ன றுயேநிற்பன், முன்னருட சத்திதன்பான் முகிழ்க் குந்தான் முளையானன்றே. (௯அ)

(இ-ள) பொன பளிங்கு படிகமானது பொனமை நீலமுதலிய பன்மைநீ லாதி ஞ்சவன்னங்களையும் பொருந்தின விடத்து

வன்னம் பொரு நதிடப் பளிங்கி வரறிய றன்மை யாய நிறகுமா போல்

த தன்னிறத்தைக் காண்பியாம லந்தவன் னத்தி னிறமாய் நின்றாற்போல,

சத்திதன பே தமெல்லா நினம லன் றுேய்த சோன்றி நில மையொன றுயே நிறபன

உண்டாக்கப்பட்ட ரூபங்களெல்லாந் தனது சொரூபத்தைக் காட்டாம லந்தச் சத்தியினுடைய ரூபத்தை யதுவது வாகவே பொருந்தி நின்றானாயினுந் தனது சொரூபத்தைப் பிறழாது நிறபன.

முன்னருட ச த்திதனபான மு சிழக்குந் தானமு லையானன்றே.

சிருட்டிகாலத்திற் றன்னிடத்திலே சத்தியை யுண்டாக்குவதன்றித் தனக்கொருகாரண மில்லாதபடியாலே தானொன்றிற்றோன்றான். எ - று.

சிவன சத்தி யாதாரமாய் நில்லான, சத்தி சிவனை யாதாரமாகக்கொண்டு நிற்குமெனப தெனவறிக.

இதற்குச் சுபபிரபேதமு மதங்கமுமெனவறிக. (சுஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மே லிதுவுமது வென் றுணர்த்துகல்.

பொன்மை நீலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங் கவற்றி ன் றன்மையாய் நிற்குமாபோல்- பொன்மையாதிவனனங்களா

கிய யொருவஸ்து சுத்தஸ்படிகத்திலே சம்பந்தித்தபொழுது, அந்தஸ்படிகமும் அந்தநிறமாகவே பரப்பாகத் தோன்றினது போல,—சத்திதனபேதமெல்லா நினைமலனுக்குய தோன்றி நிலைமையொன்றுயே நிறபன - சத்திகளபேதமாகிய விகற்பங்களெல்லாம தானேயாய்க காணப்பிதநும பேதமன்றித் தானொரு தனமையாயேநிறபன அந்த சத்தி யாதோவெனின்?—முன்னருட சத்திதனபான முக்ழுகருந தானமுன்ளயான னறே - அந்தககர்த்தாவினிடத்திலே முந்லே கிருபையாகிய பராசத்தி உதித்து அநேகபேத சத்திகளாம. தானொன்றிலு முதியாதவனாகி அநாதியே சாவகாரணத்திறகும பரமகாரணனாக நினறுன எனறிதனபொருள.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

மேலிதுவுமது.

பொன்மை நீலாதிவனனம் பொருந்திடப் பளிங்கிவற்றின் றன்மையாய் நீற்குமாபோற சத்திதன பேதமெல்லாம் - இஃதேகதேச திட்டாந்தம். சிருச்சிய சிவதத்துவங்க ளாந்துமுதலான ஞேயகாரியங்கள சிவசத்தியிலே பிரதிவிம்பித்தாற் சிவ

சத்தியுஞ் சடமாய்ப் போமாதலால் விம்பப் பிரதிவிம்பத்துவ ம பரிணத சடங்களுக்கல்லாமற் சித்துக்களுக்கில்லை யென்று பவுஷ்கரத்திற் சொல்லப்பட்டது அதனால், ஞானசத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற சிவசத்திக்குஞ் சிருச்சிய சிவதத்துவ முதலான ஞேயபதார்த்தங்களுக்கும் ஞாப்பியஞாபக பாவ சம்பந்தமாத்திரம், கிரியாசத்தி ஸ்வரூபமா யிருக்கின்ற சிவசத்திக்கு மந்தச் சிருச்சிய சிவதத்துவ முதலான காரிய பதார்த்தங்களுக்குஞ் சங்கற்ப சமுத்திரேக விஷய விஷயீபாவ சம்பந்தமாத்திரம், பிரதிவிம்ப சம்யோக சமவாயாதிகள் சித்துக்குச் சடத்தனமை வருமாதலாற் சொல்லப்படாது காணுசொல்லிப விரவைடு சம்பந்தமாத்திரத்திலே சிவசத்திக்கு பிரிப்பில்லா வந்தரங்க வாநசத்திபம் இயற்கையாய், நிருபசரிதமாயும் பிரிப்புள பகிரங்கவாநசத்தியஞ் செற்கையா யுபசரிதமாயு மிருக்கு மென்றப்படியே சிவசத்திக்கு காரணசத்தியமென்று சொல்லப் பட்டவனந்தபேதமறிக,—

நின்மலன் தானாய்த்தோன்றி நிலைமையொன்றுயே நிற்பன - அநந்த சத்தி பேதபேதனு யிருந்த தந்தரங்க பேதஞ் சொரூபமாயும், பகிரங்கபேதந் தடஸ்தமாயு மிருந்ததலால்; ஏகஸ்வரூபவானுகத் தானுயிருப்பன.—

முன்னருட்சத்திதன்பால் முகிழ்க்கும் தான்முளையான்னறெ - மகாப்பிரளயமாயப் பிணசுவபாவகாலத்திலே தூலபஞ்சகிருத்தியத்திலே உதாசீனையாய், நிருவிகற்ப ஞானரூபியாய், இலய சிவனிடத்திலே யிருந்த கிரியாசத்தி, திருமபிச சூக்கும பராசத்தி வியத்தி யோக்கியதை முதலாகிய சூக்குமபஞ்ச கிருத்தியத்தைப் பண்ணுநின்று, மகாசிருஷ்டி வருமிடத்து ஸ்தூல பஞ்ச கிருத்தியம் பண்ணும்படி,—

[தன்பால் - சிவனபால்,— முன்னருடசத்தி - முந்தவந்த ஸ்தூல பராசத்திரூபியாய்,—முகிழக்கும - சிவனசெலுத்த இச்சாசத்தி சவிகற்பஞானசத்தி கிரியாசத்தியாகிய போகரூபியாய்க்கொண்டுத்தியுத்தையாம,— தானமுன்னையானவறே - சிவன சத்தியாலேவப்பட்டுத்தியுத்தனுகான, சத்தியையேவியந்த சத்தித்துவாரத்தினுலே யுத்தியுத்தனுயிருப்பன]

[பின்னுமிசனபொருள்].—தனபால்-தறபொருளறிவாகிய சுத்தசிவனிடத்தில்,—முன்னருடசத்தி - லயபோகாதி காரங்களைகடந்த புறபபொருளறிவாகிய முந்திய சுத்த சிவசத்தியானது,—முகிழக்கும - திருசயமினறித திருசகரூபியாய ஸ்புரித்தத தோற்றியறியபபடும புறப்பொருளறிவாகிய அநதச சிவசத்தியிலே;—தான - சிவன,—முன்னையானவறே - தான ஸ்புரித்ததோற்று, தானப்படி ஸ்புரித்ததோற்றியறியபபடுவானுயின புறப்பொருளாயப்போவனென்றுமாம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பொனமை நிலாதிகளைத் தனனிறமே பற்றத தானும் அத்தனமைக ளனைத்துமாய்த் தோனறி வேறறுமையினறி நிற்கும் படிகமபோல, முதல்வனுந தனது சத்தியிற் காணப்படட அப்பேதமெல்லாந் தானுகத தோனறி வேற்றுமையினறியே நிற்பன; அவன் யாண்டுஞ் சத்தியினிடமாகவே தோனறுவானனறித தானுக வேறு தோனறுனுகலா னெனபதாம.

வன்னம் படிகநிறம.

ஏகாரந தேற்றம்.

தனனெனறது இடைசசொல், கிரியைதனஞ லாக்குவ னை எனருற்போல.

ஆகவென வருவிதது ரைகக.

இவை நானகு செய்யுளானுஞ சிவபேதவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசஙகிததுப பரிகரிதது மேலது சாதிககபபடடது.

இமமுததிறகு தொணபது செய்யுளுமம 'தானமுதல்' எனற தனை வலியுறுததியவாறு

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

பரமேஸவரன சததியாலே கொள்ளப்படட திருமேனிக ளெலலாம தான பலபிரகாரமாய்நினறு நடததுகச் செய்கை தனனுணமை குனருமல ஒன்றாய்நினற தெபபடியெனறவனை நோககி ஒருதிடடாநதமிட் டருளிசசெயகிருர்

பொனனை நிலாதிவணணம் பொருநதிடப பளிங்கிவறறி னை றனமையாய் நிற்குமாபோல-பொனனையுங கறுப்புமுதலா ன பஞ்சவனனங்களுமம படிகததிலே செனறு பிரதி விமபஞ செய்ய, அநதப் படிகமானது அநதவனனஙகளைத தனனிடததி லே வலிதநக்கொணடு அதுவதுவாய் நிற்குமுறைமைபோல,— சததிதன பேதமெல்லா நினமலன ருஞய்ததோனறி - அநத ச சத்தியினுடைய வேறுபாடுகளெல்லாம நினமலனுகிய சிவ ன தானுகவே தோனறி,—நிலைமை யொனருயேநிறபன - இப் படிக கூடிநிற்கைச் செய்தேயும் தன்னுண்மை குலையாமல் ஒன் றாயே நிற்பன,—முனனருட் சத்திதனபால் முகிழ்க்கும தான முளையாணனறே - முற்படட பராசத்தி அந்த பரமேஸ்வரனி

டத்திலே தோன்றாநிற்கும்; தானந்த பராசத்தியி லிடத்திலே தோன்றும்.

இக்கூறு சொல்லியது படிகமானது பஞ்சவன்னங்களோடே கூடி யதுவதுவாய் நிற்கச் செய்தேயும் தன்னுண்மை குன்றாமல் நின்ற தன்மைபோல், சிவனுந் தனது சத்திகளுடனே கூடி அது வதுவாய் நிற்கச்செய்தேயுந் தன்னுண்மை குன்றாமல் ஒன்றாய் நிற்பனென்றும்; பராசத்தி தன்னிடத்திலே தோன்றுமென்றும், தானதில் தோன்றுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பொன்மை நீலாதியன்னம் பொருந்திட - பொன்மைநீலாதிகளாகிய தன்னிறமே பற்ற,—அவற்றின் றன்மையாய் நிற்கும் பளிங்குபோல - தானு மத்தன்மைக ளுடைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி நிற்கும் படிகம்போல்,—நின்மல சத்திகள் பேதமெல்லாம் - முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் பேதமெல்லாம்,— தானுய்த்து தோன்றி நிலைமை யொன்றாயே நிற்பன் - தானுந் தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்,— முன்னருட் சத்தியான முகிழ்க்கும் - அவனையாளுஞ் சத்தியி லிடமாகவே தோன்றுவானன்றி,— தான முளையானன்றே - தானாக வேறு தோன்றுவானல்லன்.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முதற்றிறத்து ஒன்பதுசெய்யுளுந் தானமுத லென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யைக்கியமாயிருக்கிற சிவசத்திகள் விசுவத்தினை கண்ணே பேதமாய நிற்குமுறைமை யுணர்த்துகிறார்.

சத்தியுஞ் சிவமுமாய தன்மையிவ் வுலகமெல்லா, மொத்தொவ்வா வாணும்பெண்ணு முணர்குண குணியுமாக, வைத்தன னவளால்வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கையெல்லா, மிதனையு மறியாரீட லிங்கத்தி னியல்புமோரார். (சூக)

(இ-ள) சத்தியுஞ் சிவமுமாய தன்மையிவ் வுலகமெல்லாம — இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியுஞ் சிவமுமாகிய முறைமையை யுடையது,

ஒத்தொவ்வா வாணும பெண்ணு முணர்குண குணியுமாக வைத்தனன — சிவ ஞான பெண்ணென்னும வடிவொத்தாண குறியாகிய கோசமும் பெணகுறியாகிய யோனியு மொவவாதென றறியப்பட்ட குணமுங குணியுமாகிய பதார்த்தங்களாக வைத்தனன ;

அவளால் வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லா மிதனையு மறி — ஆகலா லிந்தப் பிரபஞ்சமாகிய சராசரங்க ளாணெல்லாஞ் சிவனாகவும், பெண்ணெல்லாஞ் சத்தியாகவும் வியாபியாநிற்கு முறைமையெல்லாம, இந்தச் சத்தியினுடைய சா

யார் மார்த்தியத்ரா லுண்டாயதென் றறியார்கள். இஃதனறி

பீட லிங்கத்தி னியல்புமோரார. இலிஙகததினுடைய பீட மனோன்மனி சொரூபமாகவும், சிவலிஙகஞ் சதாசிவமூர் த்தியினுடைய சொரூபமாகவு நிறகிற முறை மையினையுந தெளியாாகள. எ - று.

ஞான சததிமயஞ் சிவலிஙகமெனவுங கிரியாசததி மய ம் பீடமெனவு முணரபபடும

இதறகுச சுபபிரபேதம வாயவய சஙகிதையு மெனவ றிக. (சுக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சத்திசிவமே ப்ரபஞசததிற்குப் பரமகாரணமென் றுணாததுதல்

சத்தியுஞ் சிவமுமாயதனமை யிவவுலகமெல்லாம் - சததி யும் சிவமும் பொருநதி நினறமையினாலே இநத லோகங்களெ ல்லா முண்டானது பொருநதிநினற முறைமை யெவவாறென னில்?—ஒததொவவா வாணும பெண்ணும-சைதனய ஸ்வரூபமா னது ஒததிருகக விகரஹங்கள் ஈஸ்வரனெனறும் ஈஸவரியென றும, புருஷரூபமும் ஸ்ரீரூபமுமாக பேதமாம ஆகில்பேதமே னெனனில்?—உணர்குணகுணியுமாக வைததனன - விக்ரஹங் களனறிச் சததராய்நினற பொழுது சக்திகுணமும சத்தன குணியுமாய் நினறு அவவாறே வஸதுக்களெல்லாங் குணகுணி களாகவே யுண்டாக்கி நிறுத்தினான்,— அவளால்வநத வாக்

கமிவ் வாழ்க்கையெல்லாம் - ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுவனபோக மிவைகளெல்லாம் அந்தச் சத்தியாலே யுண்டாக்கப்பட்டதே!—இதனையுமறியாத நிரீஸ்வரவாதிகளாயிருக்கிற பெயர்கள் அதனை யறியாமல் அந்யதாவாகச் சொல்லுவார்கள அப்படிச்சத்தி சிவங்களுண்டாக்க கண்டதில்லை, இவ்விடத்து ஸ்ரீபுருஷ சமயோகத்தினாலேதானே புத்ரிஜாதபதார்த்தங்களுண்டாக்கக் கண்டோமென்று ப்ரத்தியக்ஷவாதிகள் சொல்லில்,— அப்படி ஸ்ரீபுருஷ சமயோகத்தினாலே புண்டாகிறதும அந்தசத்திசிவங்கண்ணின்ற முறைமையினாலே அஃதெவ்வாறெனனில்?— பீடலிங்கத்தி னியல்பினோரார் - சிவனநாதரூபலிங்கமாகவும சத்தியிந்தரூபமான பீடமாகவும, யோனியும லிங்கமுமாக எப்பொழுதும் கூடியிருந்த இப்படியே யோனிலிங்க சமயந்தத்தினாலே சகல பரஜோதபதாதிகளை யுண்டாககுகிறது மறியாராக ளென்றிதன பொருள

தஸ்மாத் வாமதேவே — நாதோ லிங்கமிதி ஜ்ஞேயம்
[illegible] ஆஹ்ருதம் | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] ஆஹ்ருதம் | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] ஆஹ்ருதம் | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible].

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—o—

உலகினிற் பதார்த்தங்கள் சிலவவயவங்களொத்துஞ் சிலவவயவங்களொவ்வாமலு மிருக்கின்றவான பெண் நீட்சியுருட்சி முதலிய குணி குணம இலிங்கம் பீடம என்கின்ற சடபதார்த்தங்களிலேயும், சற்பொருளறிவு புறப்பொருளறிவு என்கின்ற சிறகுணி குணங்களிலேயும், சிவனுக்குஞ் சத்திக்கு முறைமையிலதிட்டானங் கற்பித்திருக்கையால், எல்லாஞ் சிவசிவசத்தி மடமென்று செப்புகின்றார்.

வெளிய பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இறைவ னிவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தனதுருவே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகளை வைத்தலானன்றே, பல வேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்களனைத்துங் குறியானுங் குணத்தானும் ஆண்பெண்ணென அவ்வியோனிகளுள் இருவேறு வகையாயடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழாநின்றனவாகலான், இப்படியே யீண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாஞ் சிவசத்தி மணந்தருளாகிய வாழ்வென்பதறியப்படும். அஃதெலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய பீடலிங்கவடிவமே அங்ஙனமிருவேறு வகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாகவறியச்செய்தல் சான்றென்பதாம்.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடி

வங்கவொல்லா மொத்தங் குறிகுணங்ளொவ்வாது இருவேறு வகைப் படுதல்.

ஆணெபெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன.

உணாகுணகுணியுமாகி யென்பது. அவ்வக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படு மிருவேறு வகைக்குணங்களை யுடைய குணியுமாகி யென்பதாம்

இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது ஆணென்ப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைகுணமும், பெண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம அமைதிக குணமு முடையனவாதல்.

ாண்டுக குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரும் பணிபணம் எனருற்போல

ாண்டுக கூறிப்பொருந்த வாழ்க்கையாவன? உலகமெல்லாம் அவயவபபகுப்புடையனவாதலும, முததொழிலுடையனவாதலும், கருததாவையுடையன வாதலும, சங்காரககடவுளினின்று தோனறுவன வாதலும, அவனையே முதற்கடவுளாக வுடையன வாதலும என்னுமிவை.

இதனானே, தான்முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்தும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சத்தி பலவடிவான அவதரிக்கத் தோன்றும் சிவனும் அந்தச்சத்தி தானாகவே தோன்றிநிற்ப

னென்றும் எங்கே காணப்பட்டது என்றவனை நோக்கி மேலரு ளிச்செய்கிறார்.

சத்தியுஞ் சிவமுமான தன்மை யிவ்வுலகமெல்லாம் - இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியினது வடிவும் சிவனது வடிவுமாயிருக்கிற முறைமையை யுடைத்தாயிருக்கும் அதெங்ஙனே யெனில்?—ஒத்தொவ்வா வாணும்பெண்ணு முணர்-வடிவொத்து முத்திரை யொவ்வாத வாணும் பெண்ணுமாயிருக்கிற முறைமையை யறிவாயாக. இப்படி பெண்ணு மாணுமென இரண்டாயிருக்கிற தன்மைபோல் சத்தியுஞ் சிவமு மிரண்டா யிருக்குமோவெனில்?—குண குணியுமாக வைத்தனன் - குணமுங் குணியும் பிரிபடாத தன்மைபோலச் சத்தியுஞ் சிவமும் பிரிபடாதென்று பரமேஸ்வரன் வேதாகமங்களிலே அருளிச்செய்து வைத்தான், ஆகையால் சத்தியுஞ் சிவமு மிரண்டாயிராது. பிரவஞ்சத்தை நடத்துகைக்கு சிவமே யமையாதோ சத்தியேனெனில்?—அவளாலவந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கையெல்லாம்- அந்தச் சத்தியாலே யுண்டான ஆக்கமாயிருக்கும் இந்தப்பிரபஞ்ச வயாபாரமெல்லாம்,— விதனையு முணரார்-இந்தச்சத்தி ஆன்மாக்களை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கிற வுபகாரத்தையு மறியார்கள் இப்படி யுபகரித்து நிற்கிற சத்தியே யமையாதோ, சிவமேனெனில்?—பிடலிங்கத்தி னியல்பு மோரார் - சிவத்தைவிட்டு சத்தியுந் தனித்தொரு முதலாய்நின்று காரியப்படாது, சத்தியைவிட்டுச் சிவமுந் தனித்தொரு முதலாய்நின்று காரியப்படாது. அதெனபோல வெண்ணி லாவுடையாளுஞ் சிவலிங்கமு மொன்றைவிட் டொன்று நீங்காமற் றன்னிற் கூடியிருந்து ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கிற முறைமை யறியார்கள்.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவசத்தியினுடைய வடிவாயிருக்குமென்றும், இந்தச் சிவமுஞ் சத்தியுங்

குணமுங் குணியும்போல் பிறிபடாமல் கூடிநின்று பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்துமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——c——

சத்தியுஞ் சிவமுமாயதன்மை - இறைவனிவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுளே யிருவேறுவகைப்பட்ட தன்மைகளை வைத்தலாலன்றே,—இவ்வுலகமெல்லாம் - பலவேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்களனைத்தும,—ஒத்தொவ்வா அணுமெனும் - அவ்வப்பிறப்புக் கேற்பவடிவங்களெல்லா மொத்துக் குறிகுணங்களொவ்வாது இருவேறுவகைப்பட்ட அணும்பெண்ணு மாகிய,—உணர்குண குணியுமாக வைத்தனன,—அவ்வயோனிக்கு ளவ்வக்குறிகட்கேற்பவுணரப்படு மிருவேறுவகைக் குணங்களையுடைய தம்முட்கூடிக் களித்து வாழாநின்றன வாகலான,—இவ்வாழ்க்கையெலாம் - இப்படியே ஆண்டுக்கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாம,—அவனால்வந்தவாக்கம் -சிவசத்திமணக்கத் தருலாகியவாழ்வெனப் தறியப்படும,—இத்தையுமறியார்- அச்செலாமிலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ்சத்தியுங் கொண்டருளிய முறையுமுறைவார,—பீடலிங்கத்தி னியல்பு மோரார்,—பீடிலிங்கவடிவமே யங்ஙனமிருவேறுவகைப்பட்டவைத் தக்கனைக் கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சானருகவும் அதனையுமுணரார எனபதாம்.

இதனானே தான்முதலாதல் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகருரை

இனி, இப்படிச் சிவனுருவியும் அருவியுமாகிய பதியின் இலக்கண முணர்த்தி, மேல் அவன் அருவியு மல்லனாகிய இலக்கணங் கூறுகின்றார்.

அகளமாகிய

~~~

சிவனுரு வருவுமல்லன் சித்தினோ டசித்துமல்லன்
பவமுதற் ஐறொழில்களொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்லன்
தவமுதல் யோகபோகந் தரிப்பவ னல்லன்றானே
யிவைபெற வியைந்துமொன்று மியைந்திடா வியல்பினானே. (எ0)

(இ - ள்) சிவனுரு வருவுமல்லன் — பரமபதியாகிய சிவன் முற்கூறிய வுருவமு மருவமுமன்று,

சித்தினோ டசித்துமல்லன் — சித்தாகிய வான்மவர்க்கமு மசித்தாகிய பிரபஞ்சமு மல்லன,

பவமுதற் ஐறொழில்களொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்லன் — சிருட்டி முதலிய பஞ்ச கிருத்தியங்களி லொன்றுஞ் செய்கிறவனு மன்று,

தவமுதல்யோகபோகந் தரிப்பவனல்லன — மகாமேரு பாரிசத்தி லிருந்து தவமுதலாக வுடைய யோகநிலையி லிருந்தவனும், சுப்பிரமணியனை யுண்டாக்குமாசையின் பொருட்டு நெடுங்காலம் போகத்தைப் புரிந்தவனுமன்று;

தானே யிவைபெற வியைந்தும் — அவனிவை யெல்லாத்தையு மதுவதுவாக வாண்டாண்டுப் பொருந்தி யிருந்தானேயாயினும்
~~~

ஒன்றுமியைந் திடா வியல்பினானே. — முற்கூறியவைகளொன்றுடன் கூடுவ தொன்றாகி னந்தக்காதாவுஞ் சாதிகாரியாவ தொன்றலாற கூடாவியல்பை யுடையனாய் நிரதிகாரியா யிருப்பன எ-று.

தானேயென்னு மேகாரந் தேற்றம.

இதற்கு மதங்கத்தி லறிக.

உ-ம "பெண்ணுரு வாணுரு வல்லாப் பிரமபுரந் தாமேய, வண்ணல்செய் யாதன வெல்லாமறிந்து வகைவகையாக, நண்ணிய ஞான சம்பந்தன" எனவறிக.

இச்சூத்திரத்திற் கூறியது, பிரபஞ்ச மியல்பிற் றோன்றி நின்றொடுங்குமென்னு முலோகாயதன முதலாயினார் வினாவிடையு முணர்த்திப் பரமபதியின திலக்கண முணர்த்திய தெனவறிக (௭0)

முதற்சூத்திர முடிந்தது

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முதல்விருத்தத்திலே சித்தருவென்று உபக்கிரமித்து, மத்யே அறுபத்தெட்டுவிருத்தம பராமர்சம்பண்ணி, மேலந்த பராமர்சத்திலேவந்த ரூபம அரூபம் ரூபாரூபம் குணம் கிரியை இவைகளெல்லாம் உபசாரமல்ல தியல்பல்ல, கேவல சுத்த சைதந்யமாத்திரமே சிவஸ்வரூபம்; தத்ஸந்நிதிமாத்திரத்திலே பஞ்சகிருத்யமுண்டாவதென்று உபசம்ஹாராம் பண்ணுகின்றது.

சிவனுருவல்லன் - அநந்தேஸ்வர ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வர காலருத்திர விஷ்ணு பிரம்ஹாதிமூர்த்திகளைத் தனது சமவா

ய சத்தித்துவாரா அதிஷ்டித்து நின்றுகொண்டு சிவனுரூபியும ல்லன,— அருவுமல்லன - சத்தாவஸ்தையிலே அகளாயாகிய சித்சத்தி மூர்த்திமானாக நின்றுகொண்டு சிவன்அரூபியு மல லன,—சித்திரோ டசித்துமல்லன - சித்தாகிய ஈஸ்வரசமவா ய சத்தியானது, தத்வமும அசித்தாகிய பிந்துமூர்த்தியுமாகி க கூடினவிடத்திலே, பரபாவரூபமாக பஞசமந்தர தனுவெ னறுகொண்டு, சித்சித்தாத்மகமான ரூபாரூபியுமல்லன,—ப தமுதற் றெழில்க ளொன்றும பண்ணிடு வானுமல்லன - ப்ரம் ஹாவிஷ்ணு ருத்ர மஹேஸவர சதாசிவரிடங்களிலே வேறற அ பிவியக்தியாகநின்றும அவர்களபண்ணும சருஷ்டி ஸ்திதி சம் ஹார திரோபாவ அநுக்கிரஹமாகிய சரியைகளைப் பண்ணினவ னுமலலன,—தவமுதல யோகந் தரிப்பவனல்லன - தவமாகிய அணிமா தயஷ்டாஙகயோக சாதனையை முனிகளபொருட்டுத் தானுசெய்துகாட்டிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை வேறறநின றும் அந்த ஸாத்விக குணத்தை யுடையவனுமல்லன,—போகந் தரிப் பவனல்லன - உமாமஹேஸ்வரனை வேறறநினறும் அந்த ராஜஸ குணத்தையுடையவனு மல்லன, சமஹாரத்தைபண்ணுங் காலரு த்ரனை வேறற நினறும அந்த தாமஸகுணத்தை யுடையவனு மல்லன. "அகிலகரோதீதி கர்த்தா" என்னும் வ்யுத்பத்தியால் கர்த்தா வென்பது சிவனுக்கெப்படி கூடுமெனனில்?—தானே யிவைபெறவிசைந்து மொன்று மிசைந்திடா வியல்பினனே - தனது சன்னிதிமாத்ரத்திலே தானே ஆனமாக்களுடைய போ கமோக்ஷார்த்தமான சருஷ்டியாதி பஞ்ச க்ருத்தியங்களும் பொருந்தும், தொழில் குண மிச்சை வெறுப்புவிகார மொன் று மல்லாத சுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபமே ஸ்வபாவமாக வுடை யவன் என றிதனபொருள.

[illegible]

சிவனுக்கு ஆகார தேஹகரணாதிக ளில்லாத தனக்குச் சமவாயசக்தி யென்பதற்குச் சம்மதி

[illegible]

இக்க முதற்சூத்திரம் எழுபத்திவிருத்தத்தினால் ப்ரபஞ்சம் ஆண் பெண் அலியாதி காரியரூபமாகையினாலே, இக்காரிய ரூபமானதினாலே இக்காரியத்திற்குக் கர்த்தா வொருவனுண்டென்றும், தாமத்தைக் கண்டபொழுது புகையைக் கண்டபொழுது இதற்குக் காரணமாயிருக்கிற ரக்கிநிக்கோ டேகூடின வஸ்துவுண்டென்று அறிந்ததுபோல; இதற்குக் காரணமாயிருக்கிற ஆகரேநக நஸ்ரயுக்காஸ்தியுண்டென்று அறிந்ததுபோல சித்சித்ரூபமாயிருக்கிற ப்ரபஞ்சத்தைக் கொண்டு இதற்குக் காரணமாக ஆன்மா ஆச்ரயமாயிருக்கிற மாயையிலே

ஈஸ்வர சக்திசமபந்த முண்டென்றும்; இப்படிபட்ட சத்திபாகி
ற தாமமததிற்கு தாமியாக ஈஸ்வர னுண்டென்றும், ஆன்மாக
கள் பண்ணுகிற புண்ணியபாபங்களாகிய காரணத்தினுலே
மேல்சுகதுக்கங்களாகிய காரியமுண்டாம். ஆகமத்தினுலே அந
சுகதுக்கானுபவ ஸ்தானமாகிய ஸ்வர்க்க நரகமுமுண்டென்றும
அறிவித்தது.

[illegible]

மேலுமிந்த விஸ்வமானது மாயையாகிற வுபாதானத்தி
லேநின்றும ஒருகர்த்தாவினுலே யுண்டாகக்வேண்டும், மிருத்பி
டமானது கடாதிகளாகிறதற்குக் குலாலனை அபேக்ஷிக்குமா
போல

[illegible]
[illegible]
[illegible]

புண்ணியன சிவாகரயோகி புகழ்சிவ ஞானசித்தி
நண்ணுமுதற்சூத்த நலந்தருமே ரருளா யாய்ந்து
திண்ணிய வுலகிறகேது திட்டாந்த பூர்வமாக [னே
வண்ணலா மரன கர்த்தாவென றறிந்திட வுரைசெய்தா

பெருவாழ்வுமிக்க சிவமீதிருக்கை பெறுவார்கமக் கருளதாம
பரவாதிக கிரகமேருநித்த பலராதகாக குதவியாங
கருவேர்பறித்த பெரியோர்கண்முதது கைலாமலகக நியதாம்
திருவீழியுதத சிவயோகிசெப்பு சிவஞானசித்தி யுறையே.

ஸ்ரீ மத்சிவாரணமாசாரியவாய சைவபரிபாலக
சிவாகரயோகியா பண்ணின சிவஞானசித்தியார்
முதற்சூத்திர வயாசயானம் சமாப்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

சிவனொருபொருளோடு முவமிக்கப்படா னென்று செப்புகின்றார்.

சிவனுரு வருவு மல்லன - சிவன சத்தியுருவ னென்று முதற் சாதித்தலால், மாயாசரீர வுருவனன்று, சத்தியருவனென்று முதற்சாதித்தலால், மாயாவருவனன்று,— சித்தினோடசித்துமல்லன - சிவனசத்தி யுருவனென்று சாதிதலால், ஆன்மவரு சடவரு வன்று;—பவமுதற்றொழில்களொன்றும பண்ணிடுவானுமல்லன - சங்கற்பலக்ஷணசந்நிதிமாத்திரத்தால், விகாரி விரவாமல் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்திய கர்த்தாவென்று சாதித்தலால், குலாலாதிபோற சரீர கரசரணத்தினாலே சிருட்டி முதற் கிருத்தியங்களைப பண்ணுகிறவ னன்று,—தவமுதல் யோக போகந் தரிப்பவனல்லன - ஸ்ரீகண்ட தேக தேகியாய் சனகாதிகளுக்குத் தபாபிநயம் யோகாபிநயம கவுரிகல்யாணம் இவைகளைப் பண்ணுமவனென்று சாதித்தலால் தவம் யோகம்போகங்கள் தானாய்ப்பண்ணுகிறவனன்று,—தானே-சிவன்றானே,— இவைபெறவியைந்து மொன்று மியைந்திடாவியல்பினனே - முனசொன்ன முறைமையினாலே சிருஷ்டி முதற் கிருத்தியங்கள் பண்ணபபொருந்தியும் பொருந்திடா வியற்கையனன்றே.

——

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஈண்டுக் கூறிப் போந்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொரூபலக்கண மெனப்படுந் தனதுண்மை இவற்றின் வேறும். அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படுமெனபதாம்.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

இப்படி சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வரன் இந்தக்கிருத்தியங்களைச் செய்யுமிடத்து உருபமாயிருந்து செய்வனே, அருபமாயிருந்து செய்வனே, என்ற மாணுக்கனை நோக்கி; மேலருளிச்செய்கிருர்.

சிவனரு வுருவமல்லன் - சிவன் முயற்கோடுப்போலக் காணப்படாத வருபமுமல்லன், பிரபஞ்சத்திலுண்டான வடிவுகள்போல் அதுவிதுவென்று சுட்டி யறியப்பட்ட உருபமுமல்லன்,—சித்தினே டசித்துமல்லன் - சேதனமும் அசேதனமுமான பிரபஞ்சமுமல்லன்;—பவமுதல் தொழில்களொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்லன - சிருட்டிமுதலாக வுண்டான கிருத்தியங்களெல்லாம் ஒன்றுஞ் செய்வானுமல்லன்,— தவமுத லியோகபோகந் தரிப்பவ னல்லன் - தவமுதலாக வுண்டாகப்பட்ட யோகங்களையுங் கன்மத்துக் கீடாக வுண்டாகப்பட்ட போகங்களையு மிவை யிரண்டையுந் தானேசெய்து அநுப

விக்கிறவனு மல்லன். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லா ந் தானல்லவாய் நின்ருல், இவை காரியப்படுவ தெப்படியென் னில்?—தானே யிவைபெற விசைந்துமொன்று மிசைந்திடா வியல்பினுனே - முன்சொல்லப்பட்டவை யொன்று மல்லாத சங்காரகர்த்தாத் தானே சிருட்டிமுதலானவை யெல்லாந் த னதாகக் கூடிநின்று செய்கைச் செய்தேயு மிவையொன்றுட னுங் கூடாமல் தோய்வற நிற்கிற வுண்மையை யுடையவன்.

தானே யிவைபெற விசைந்து மொன்றுமிசைந்திடா வி யல்பினுனே என்றதற்குப் பிரமாணம். சிவஞானபோதம் "ஒன் றலா வொன்று ளுளதாகி நின்றவா, றொன்றலா வொன்றில வை யீறுத-லொன்றலா, வீரேமுதலசனி லீறலா வொன்றுபவ வாறே தொழும்பாகு மங்கு" எனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம-க—ஞ, ௫-வது, வெண்பா.

இதனுற் சொல்லியது உருவும் அருவும் சித்தும் அசித்து ம் சிருட்டிமுதலான கிருத்தியங்களும் போக மோட்சங்களும் ஆன்மாக்களுக் கொழிந்த தனதில்லாத சங்காரகர்த்தா இவை யெல்லாந் தானுகி நின்று காரியப்படுத்துகச் செய்தேயும், இ வையொன்றினுந் தாக்கற நிற்பனென்னு முறைமை அறிவி த்தது.

ஆகையால் பிரபஞ்சம் சங்காரகர்த்தாவின் வசமாய் நிற் கையினுலே பிரபஞ்சத்துக்குச் சங்காரகர்த்தாவே முதலென் னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் தேவாரம் "வேதமுதல்வன் முத லாய்விளங்கும் வையமேத்தப்படா மெய்யுலகத் தவரேத்த ல்செய்யப், பூதமுதல்வன் முதலேமுதலாய்ப் பொலிந்தருத

ஞெவி மாலையென்றே கலிக்கோவை சொலவே என்றும்" திரு வாசகம் "கொள்ளேனபுரந்தரன மாலயன்வாழ்வு குடிகெடினு, கள்ளேனினதடி யாரோடல்லால்நர கம்புகினு, மெள்ளேன்றிருவரு ளாலேயிருக்கப் பெறினிறைவா, வுள்ளேனபிறதெய்வ முன்னையல்லாலெங்க ளுத்தமனே" எனறும், திருக்களிற்றுப்படியார் 'இனறிச் சமயததி னல்லதுமற் றேழையுடன, ஒன்றுசொல்விமன்றத் துன் னினறவா—றினறிங்கே, யங்கமுயிாபெறவே பாடு மடியவர்க, ளெங்குமிலைக கண்டா யிது' என்னுமதுங் கண்டுகொள்க'.

திருககளிற்றுப்படி...ர் - கூ௫-வது செ.

'ஞானமே யானபோது' எனற திருவிருத்தமுதல்' சிவனுரு வுருவுமல்லன' எனற திருவிருத்த மீருகவும் சேஷன.

'ஒருவனே டொருததி' என்ற திருவிருத்தத் துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிநதது.

முதற்சூததிர முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுரு வுருவுமல்லன - சிவபிரா னுருவு மருவுமல்லாதவ—சித்திலேனுட சித்துமல்லன-சித்து மசித்துமல்லாகவன்,—பமுகற் றொழில்களொன்றும் பண்ணிடுவானுமல்லன் - சிருட்டிமுதலிய வைந் தொழில்கள் செய்வானுமல்லாதவன்,— தவமுத யோக போகந் தரிப்பவ னல்லன் - தவமுதலியயோகவடிவு கொள்வானு மல்லாதவன்,—தானேயிவ்வபெற விறைவன்றும்-

ஈண்டுக்கூறிப்போந்தவை யனைத்து முதல்வனுக்குத் தடத்தல க்கணமாகலின்,—ஒன்றுமியைந்திடா வியல்பினானே - சொரூப லக்கண மெனப்படுந் தன்னுண்மை யிவற்றின் வேறாம். அஃதுண் மை யதிகாரத்துப் பெறப்படும்.

இதனானே முதல்வனுக்குச் சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூற ப்பட்டது.

☞ க—ரு, ௬ - அ, முற்றிந்தது.

——0——

☞ முதற் சூத்திர முற்றிற்று.

——

"அறிதலிலெழுபது"

என்ற முதற் சூத்திரம்

எழுபதும்

முடிந்தது.

பாயிர முட்பட சூத்திரம் - ௯0.

——0——

உ

சிவமயம்.

அருணந்தி சிவாசாரியர்

இயற்றிய

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்ஷம் உ-சூத்திரம்.

மறைஞானதேசிகர்

சிவாக்ரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியர்

நிரம்பவழகியர்

சுப்ரமண்யதேசிகர்

இவர்களின் உரையுடன்

சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை-சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சர்வதாரி ௵ வைகாசி மீ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷ

உ—சூத்திரத்திற்கு உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டிய பிரமாண நூல்கள்.

மறைஞானதேசிகர்.

சிவஞானபோதகம்
திருவாசகம்
சிந்தியம்
கிரணம்
சித்தாந்த சாரசங்க்ரஹம்
சித்தாந்தசாராவளி
வாதுளோத்தரம்
பாரதம்
தேவாரம்-திருஞானசம்பந்தர்
பரார்த்தம்
,, சுந்தரமூர்த்தி
மதங்கம்
தெய்வப்புலவர்குறள்
இருபாவிருபஃது
சார்புநூலார்திருவருட்பயன்
நிஶ்வாசம்
பார்கவை
சுப்ரபேதம்
ஸ்வாயம்புவம்
விஶ்வசாரோத்தரம்
வாயவய சங்கயை
தொல்காப்பியம்
காரணம்
வாதுளம்
காமிகம்
சாரதாதிலகம்
சாவசுரோத்ரசாரசங்க்ரஹம்
சிவப்பிரகாசம்
காந்தம்
வாதுளசுத்தாக்யை
சதருத்ரசங்க்யை
இரத்நத்ரயம்
தந்த்ரசாரம்
மகுடம்
சிதம்பர மஹான்மியம்
காலோத்தரம்

சிவதனமோத்தரம் சுத்தாக்யை
பௌஷ்கரம சௌந்தாயலகரி
மருகேந்தரம சாவஞாேஞத்தரம்
சுபாஷிதம ஸ்வசசந்தவைரவம்
பதிபசுபாசப பறுவல் உரை

ஆ சரு.

சிவாக்ரயோகியா.

——o——

சிவஞானபோதம்-சமஸ்கருதம்அமரசிம்ஹம
,, தமிழ கிரணம
தேவிகாலோததரம ஸவாயமபுவம
தேவாரம மருகேநதரம
சிவதாமோததரம் சாவஞாேஞததரம்
பௌஷகரம சதவபபிரகாசம - சமஸ்கிருதம்
காமிகம நிஶவாசகாரிகை
கூாமபுராணம்-சிவகிதை வாதுளம்
பாரதம ஞாேஞததரம
விஶவசாரோததரம் சிவபபிரகாசம
பூஜாஸதவம

ஆ உக.

———

ஞானப்பிரகாசர்.

——o——

பராக்யை பாரமேஶவரம்
மருகேநதரம் சிநதியம
ரௌரவவிருததி விஶவசாதாகயம்
மதஙகம மோக்ஷகாரிகை

ஆ அ.

———

நிரம்பவழகியர்.

சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
பரபக்ஷம்	தத்துவவிளக்கம்
காளத்திப்புகாதி	சமயத்தறபநிராகரணம்
திருக்கள்ற்றுப்படியார்	

ஆடி எ

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷ

உ—சூ, இ அதிகரணம்.

இவ்வதிகரணப் பகுப்புகள், சிவஞானபோதம் மெய்கண்ட தேவர் வார்த்திகத்திற் கேறபக்கூறப்பட்டன ஆதலால் உரைகளிற் விடுபட்டுள்ளவை களையும், பேசப்படுவன வற்றையும் அதற்கிணங்கச் சரிசெய்துகொள்க.

அதிகரணத்திற்கு உதாரண விருத்தத் தொகை.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷ

விஷயசூசிகை

உ—சூத்திரம்

அத்வித இலக்கணம்.

உ—சூ, க-வது, அதிகரணம்.

இலக்கம்	செய்யுள்	கருத்து	பக்கம்.
க	உலகெலா	சிவன்றன தாக்கினையா லான்மாக்களை வேறற நடத்து முறைமை (சி) உ-சூ, கசு-செ-கருத்தும், அவற்றிற்கு மதக்கோட்பாடுகளும், மறுப்பும் வகுக்கின்றது (ஞா) இக்கருத்திற்கு ஆகமங்களின்கோட்பாடு. (சிவ) சிவம்-சத்தி-பதி என் பதின்பொருள்.	எசக
உ	ஒன்றென	மாயாவாதியை மறுத்தது (நி) உ-சூ, உ-ந-வெ, கருத்து	எடுரு
ந	உருவொடு	பிரமம் ஆன்மாக்களைக் கலந்து நின்றதாயினும் வேறும் (சிவ) இவையிரண்டும் பேத அபேத பேதாபேதவாத மறுப்பு. (நி) உ-சூ, க-ச- வெ, கருத்து	எசுரு

உ—கூ, உ-வது, அதிகாரணம்.

கொடுக்க வொருவனவே
ண்டாமெனபதை மறுததல்
(ம-நி) பட்டாசாரி மறுபபு
(ஞா) மீமாஞசனமறுபபு அஉ௫

சரு நிககிரக	நிககிர காருககிரக விபரம்	அஉ௬
சசு நகைததாய	ஷை உதாரணம (சிவ) இவை சு-செ, மீமாஞசகா மறுபபு	அஙரு
சஎ செயலைகளே	மீமாஞசகன உமதுகாதமா காம பலனைக கொடுகக வேணடுவதில்லை எனடவ னை மறுததல (ம-சி-ஞா) மீமாஞசகன மறுபபு	அ௩எ
சஅ செய்கசிடு	,,	அசுக
சகூ திரவிட	,, (நி) மீமாஞசகனை மறுததது	அசுகூ
உ௦ செயதவா	செய்த கனமநதானேகொட டுப்பலததைக கொடுககு மெனறவனை மறுததல்	அ௫க
உக தானஞசெய்	காததா கனமததுக கேடாகப 'பலன கொடுப்பா(நி) இறை வனிங்கு'என ரதுமுதல்இது வரைபடடாசாரிபனமறுப்பு	அ௫கூ
உஉ உலகுல	,, (நி) மீமாம்சன மறுபபு சிவஞா னபோதம உ-சூ, சு-வெ, கருதது	அகூஉ
உ௩ ஒழுகக	ஆனமாககளுக கொழுக்கமு தலிய நறசெயல்களால்அ ரனநுககிரகஞ்செய்தல்.	அகூகூ
உசு மனமதுநினைய	சிவனை வழிபட புத்திமுத் தி யுண்டெனபது	அஎ௫

உரு யாதொரு	சிவன் முத்தி கொடுக்கவே ண்டிய நிலலை எமது புரு டோத்தமனே எனபதைக் மறுதகல (ம-நி) பாஞ்ச ராத்திரிமறுப்பு (சி-ஞா - சிவ)புறமதகதெயவஙகளை மறுதகல்	அஅ௯
உசு இஙகுநாஞ	மேலகற் குகாரண மிடடு ணாத்தல	அஅக
உஎ காணபவன	விருப்ப மில்லாத சிவன ஆ னமாசகளிடததுக கிரு பையுடையன ஆதலால சி வனைவழிபடுக	அகஉ
உஅ நாபாஞ	சிவனை வழிபடும விபரம	அகஎ
உக அரனடி	அனபுளளாா சிரடபுா,அஃ திலலார்க கஃதினமையும (சிவ) மீமாஞசகன மறுபபு (நி)'ஒழுக்கம்'எனபதுமுதல இதுவேனயுமசிவபுண்ணியமகூ-று	கூ0உ
௩0 மறைக	வேதசிவாகமஙகளின வழி நினறே ரடையும பலனும அஃதில்லாாக குறுமநரக துனபமும	கூ0௯
௩க ஆளையா	சிவசத்தி நடததுமதற் கு காரணம	கூகஅ
௩உ அரசனுஞ்	சிவ ஞானமாககளிருவினைப் பலததைதத துய்பபிக்கனு க்கிரகஞ செய்தற குகா ரணம்	கூகஅ
௩௩ அருளிஞை	இராசாவைப்போல் சிவனு ககும் பட்சபாத மிலலை	

வைத்தியனைப்போல்மலரோ
வைத்தீரப்பன (சி)வைத்திய
நாதனசிவனஎன பதற்குப்பொருள் ௯௨௪

௩௪ மருத்துவ — சிவவாககியப்படி நடப்பா
ர் நடவாதோராக ரூதார
ணம் ௯௨௯

௩௫ மண்ணுளே — ஆனமாககள கனமம் அறுப
வித்ததொலையாவிடத்
துத் தீர்ககப்படா எனப
தற் குதாரணம் (நி)‹காப
ரம்'எனறதமுதல் இருவ
ரை சிஷயனுககுசசொனனது ௯௩௫

௩௬ பூதஞ — கனமம்புசிததுச் சரீரமபோ
னபி னனுபவிப்பதன விப
ரம் (நி) பட்டாசாரி மறு
ப்பு சிவஞான போதம்
௨-சூ, அ-வெ,கருதது (௯௩அ—௯)

௩௭ உடல்விடா — ஆனமா தனமா தனமத்து
க் கீடாகஜனிககும ௯௪௫

௩அ பனனக — சரீரமெடுப்பதற் குதாரணம்
(சிவ)‹இருவினை'முதல் இதவரை-௩௬-செ-ம,‹இருவி
னையினபதன் பத்து'எனறு ௪-வது-செ,கருத்து இத
னுட்பகுப்புகளாங்காங்கு இவருரையில்வகதிருப்பதை
க் கண்டுகொளக (நி) மாயாவாதி மறுப்பு,சிவஞான
போதம் ௨-சூ, ௯-வெ, கருத்து ௯௫௦

௩௯ தன்மமோ — கனம விலக்கணங் கூறுதல் (சி) கர்
மம்=கன்மம் என்பதன் தாதுப்பொருள்(சிவ) கா
மியம்-காமியமென்பதாய் மருவிற்று(நி) உலகா

யகன் மறுப்பு கடுரு

சo இருவினையகாதி கனமமாயையிலடங்கிச் சிரு ஷ்டிகாலததிற் புததியை யடைநதுக் காரியப்படும்

(சிவ)'அரன்றனுணையி னமர்ந்துசெல்ல'என்பது முடிநதது முடிததல் இவவிரண்டு செய் யுளும்இருவினையின சொரூபம் (நி)கனமமா றிப்பிறக்குமெனறு உலகாயதனை மறுததல். இவ்விரண்டுசெய்யுள் கன்மததின காரணம் கசுச

சக சங்கமனு பட்டாசாரிய னசசுமாறுதெ ன அச்சுமாறுமெனபது. கஎக

சஉ நரர்களாய் ,, கஎரு

சங வண்டுக அச்சுமாறியுடலெடுசகு மெனப து கனமகாரணமெனபது க'அ

சச அகலியை ,, கஅஉ

சரு செப்பினுப் ,,

(சிவ)இவ-ரு-செ, மீமாஞ்சகரி லொருசாராரை மறுததத 'தானபலபேதங் காட்டு' என மேற்கூறியதைச் சாதிததல் கஅசு

சசு அவ்வவ அதை ஒருகர்ததகாரியப்படுத்து மென்பது(சி)சிவஞானபோ தம் உ-சூ,சு-வெ,கருத்து (கக-க)

சஎ மாறியிவ தூலவுடலைச் சூக்குமங் கொண டுண்டாககுவன (நி)'சங்கமம்' எனபது முதல் இதுவரை எ- செ,பட்டாசாரியனைமறுத்தல் ககக

சஅ சூக்குமங் புதத நீசொனன தூலததி ற்கு காரணம் சூக்கும வுடல் கOO

௪௯ விதிப்படி	கனமத்தாக டோகவுண்டா மெனறவனே மறுததல்	க0ாஎ
௫0 ஆலமா	ஆனமா இச்சரீர மெடுக்கச் சூக்குமமே காரணமோ வெனறதறகு மாயை மு த லொனறுக கொனறு காரணம குணடலி சா வோபாதானம	க0கச

உ—சூ, ங - வது, அதிகரணம்.

௫௧ அரன விதி	சிவன ரறுயாதிகளைக கொடுபப து சீவாகள மோக்ஷமடை ய (நி) 'சூக்குமம' எனபது முதல இதுவரை புததன. 'இருவினை' எனபதுமுதல இ துவரை செ'- சூஅ-உ-ம், கன மமல காரணகாரியம	(க0கக—உ0)
௫௨ எழுமுடல்	மாயா காரியம மலஙகளைப் போககுமெனபது (நி) ஐககியவாதி மறுப்பு	க0உச
௫௩ நித்தமா	மாயை இலககணம	(க0ங0—க)
௫௪ மாயையிற்	மாயையிற்ரேற்றிய காலமு தலிய தததுவங்களின ரேற்றமும காலததுவவி யாபாரமும	(க0ஙஅ—க)
௫௫ நியதியின	நியதிகலையின காரியப்பாடும் கலையிறறேற்றிய விததை யின் காரியப்பாடும	க0[illegible]
௫௬ விச்சையி	வித்யாதத்வத்தில் இராகத் தோனறிக காரியப்படுவ	

ளுஅ குறிகள்	பூதங்கட் கடையாளமும் அதி தேவதையும்(நி) 'எழுமுட ல்'என றதுமுதல்இதுவரை அசுத்தமாயா காரணகாரியம்	கசுஎசு
சுகூ சுத்த	தத்வ-ௗக-சுதகாதி இருவி தமெனறும சிதத சததின விவேகமும்	கசுஅ0
எ0 ஐசுத்தசுத்த	சுத்தம் மிச்ரம அசுததம் மூவ கையும் காணடம் மூவித மும்	ககஅரு
எக தத்துவரூப	த்தவசப்தம் பதிமுதலிய பொருளிடத்தணடாம்	ககௗஉ
எஉ தத்துவமெண்மூ	தத்தவ ஒபிகக முறைமை	கஉ0சு

உ—ரு, ச - வது, அதிகாரணம்.

எௗ மொயதரு	உலகாயதன முதலாயினாக்கு ம் உடசமயமாகிய பாசுபத முதலாயினார்கும் அடையு ம்தத்தவ மீதெனறு வரையறு ததல்(சிவ) புறசசமயம-எ இல் பாடாண வாதத்திற்கு ம் பேதவாதத்திற்கும் வேற் றுமை சிறிதே யாதல்பற்றி- சுசு-எனபதது (நி) இவை ரு செ, ஆனமாககள் கனமம பு சிக்கைக்குத்தத்தவ - ௗசு- உ-ம்,பலபிரகாரமாய் நிற்கும்	கஉகஉ
எச சிவஞ்சத்தி நா த	பரமசிவன நவவித திருமே னி கொள்வன	சஉௗஉ

எரு	சத்தியாய்	சத்தி யொன்றே காரியப் பாட்டாற் பலவாயிற்று	கஉசரு
எசு	சத்திதா னுத	சத்தி சிவத்திற்கும் பேத மில்லை	கஉருO
எஎ	சிவஞசததி ன	சிவசததியினது சிருஷடி	கஉருச
எஅ	தனுகரண	ததுவஞானி யிலக்கணம்	கஉசுரு
எசு	எலலா மாய்	ஆனமாககட கிபபடி ததது வஙகளைக கூட்டிக காரிய ப்படுததும தெககாரணத தாலெனனில்? கனமக்ஷ யம் பிறநது மலம்போக	கஉசுஅ

உ. சூ. ஒழிபு.

அO	ஒனறதா	ஆணவஇலககணம் (கி)'எழுமு டல்' எனற விருததத்தில் 'மா யைய கொடுமலமொழிபபன'எ னற பததிறகு உரை இதுவ ரைவநது முடிநதது	கஉஎரு
அக	மலமென	மே லைகசவாதியும பாசுபதி யும ஆணவமல மெனப தொன்றில்லை மாயையே யுள்ள தெனபதனை ம றுத தாணவ முணடென பது	கஉஅஉ
அஉ	மாயையே	மே லதற்குத்திருஷடாநதம்	கஉஅஎ
அரு	பரிதியை	,,	கஉகக
அச	போதகாரிய	,,	கஉகரு
அரு	புருடன	,,	கருOO

அகூ மும்மல	மும்மல பஞ்சகம் காரியப்பாடு	கஙாஅ
அஎ மாயையின	மாயேயம் திரோதாயியினை உணர்த்துதல்	கஙாசு
அஅ மலமாயை	பஞ்சமலங்களுடனானுமா அவத்தையுறுவது	கஙஉசு
அகூ அண்டசனு	மேலேழுவகையோனியுடைப் பட்ட நாலுவகைத் தோற்ற முறைத்தது	கஙஙo
கூo நராபயி	மேலதனிற் சிறப்புடைய மானுடர் தோற்ற முறைத்தல்	கஙஙரு
கூக வாழ்வெனு	மானுடர் சிவபூசையால் மோக்ஷமடைவர்	கஙஙஅ
கூஉ மானுட	சிவபூசாதிகள் செய்யும் மானுடரின் சிறப்பும் அஃதில்லார் இழிபும்	கஙஎங
கூங கருவினு	பாகமில்லாரைக் கருதி சிவபிரானை வழிபடுக	கஙசஎ
கூச ஒருபுல	கருவிகரணங்கள் நிலையாமையை உவமானத்தாலு ணர்த்தல்	(கஙருo—க)
கூரு அரிசனம	போகத்துண்முணர்த்தல்	கசருகூ
கூசு பிணத்தினை	சிவபிரானை வழிபட்டுப் பிழைத்தலைச் செய்யுங்கள் (ரு) 'அண்டசம்' என்பது முதல் இதுவரை—அ-உம, சிவஞானபோதம-கo—செ,கருத்து	கசருகூ

இரண்டாஞ் சூத்திரச் செய்யுளின் கருத்து முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷ

உ—சூத்திரச் செய்யுளகராதி.

	ப—செ.	
அ		
அகலிவை	கூ௮உ	௩௪
அவையடக்கு	கநந௱	அகூ
அரசனுரு	கூ௪அ	நஉ
அரனடி	கூ௱உ	உகூ
அரனவிதி	க௦உ௱	ருக
(உ—சூ, ந-அ)		
அரிசனம	கசாநகூ	கூ
அருளினு	கூஉசா	நந
அவ்வவ	கூகூக	சாகூ
ஆ		
ஆங்காரம்	கக௱எ	ருகூ
ஆணையா	கூகந	நக
இ		
இங்குகாரு	அஅகூ	உகூ
இதமகித	அககூ	கந
இம்மையின	எஅஎ	எ
இரத்தர	ககூஎ	கூகூ
இருவினைச்செய	எகூ௱	அ
இருவினையகாதி	கூகூசா	சா௦

	ப—செ.	
இருவினையினப	எஎஉ	சா
(உ—ரு, உ—அ)		
இருவினையெனவினா	எஎஅ	ந
இறைவ	அஉந	கசா
உ		
உடல்விடா	கூசாரு	நஎ
உடற்செயல்	அ௱க	க௦
உருவொடு	எகூரு	ந
உலகுடல்	அகூஉ	உஉ
உலகெலா	எசாக	க
(உ—சூ, க—அ.)		
எ		
எல்லாமாய்	கஉகூஅ	எகூ
எழுமுடல்	க௦உகூ	ருஉ
ஐ		
ஐந்துசுத்த	ககஅரு	எ௦
ஒ		
ஒருபுல	கநருக	கூசா
ஒழுக்க	அகூகூ	உந
ஓனறதா	கஉஎந	அ௱

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

(௨—சூ, ஒழிபு)

ஒனெறென	௭௫௫	௨
ஓ		
ஓசைநற்	௧௧௪௫	௯௪
க		
கருவினு	௧௩௪௭	௯௩
கா		
காணபவன	௮௯௨	௨௭
கு		
குறிகள	௧௧௭௯	௯௮
ச		
சஙகமங	௯௭௧	௪௧
சதுதிதாருத	௧௨௫௦	௭௯
சதுதியாய்	௧௨௪௩	௭௫
சா		
சாற்றிய	௧௧௫௧	௯௫
சி		
சிததமா	௧௦௯௦	௫௮
சிவஞசதுதிதன்	௧௨௫௪	௭௭
சிவஞசத்திநாத	௧௨௩௨	௭௪
சு		
சுத்த	௧௧௮௦	௯௯
சூ		
சூக்குமங்	௧௦௦௧	௪௮
செ		
செப்பினுய்	௯௮௯	௪௫
செயல்களே	௮௩௭	௧௭
செய்க்கிடு	௮௪௧	௧௮
செய்தவா	௮௫௧	௨௦
த		
தததுவமெண்மூ	௧௨௦௪	௭௨
தததுவரூப	௧௪௯௨	௭௧
தகைதாய்	௮௩௩	௧௯
தனுகரண	௧௨௯௩	௭௮
தனமமோ	௯௫௫	௩௯
தனனியல்	௭௮௨	௯
தா		
தாபரகு	௮௯௭	௨௮
தானஞசெய்	௮௫௯	௨௧
தி		
திரவிய	௮௪௯	௧௯
தூ		
தூலமா	௧௦௧௪	௫௦
ந		
நரர்களாய்	௯௭௫	௪௨
நரர்பயி	௧௩௩௪	௯௦
நறசெவி	௧௧௨௭	௯௧
நி		
நிசகிரக	௮௨௯	௧௫
நித்தமா	௧௦௩௧	௩
நியதிபின	௧௦௫௦	௫௫
ப		
பரிதியை	௧௨௯௧	௮௩
பஞ்சக	௯௫௦	௩௮

பி			மாறியிவ்	௯௯௯	௪௭
பிணைத்தினை	௪௫௯	௯௩	மானுட	௧௩௪௩	௯௨
பு			மு		
புருடனை	௧௩௰	௮௫	மும்மல	௧௩௦௮	௮௯
பூ			முந்செயல்	௮௦௯	௧௧
பூகரு	௯௩௯	௩௯	மே		
பே			மேலைக்கு	௮௩௨	௧௨
பேறிழ	௭௯௫	௯	மொ		
போ			மொய்தரு	௧௨௧௨	௭௩
போதகாரிய	௧௨௯௫	௮௪	(௨—௬, ௪—௮,)		
ம			யா		
மனோனுளே	௯௩௫	௩௫	யாதொரு	௮௮௦	௨௫
மனபுண	௧௧௭௧	௯௭	வ		
மருதநுவ	௯௨௯	௩௪	வண்டுக	௯௭௮	௪௩
மலமாயை	௧௩௨௯	௮௮	வருவகுண	௧௦௭௮	௫௭
மலமெனை	௧௨௮௨	௮௧	வா		
மனமதுநினைய	௮௭௫	௨௪	வாக்கொடு	௧௧௩௫	௯௨
மனமதுணைகசத	௧௧௧௫	௯௦	வாயாதி	௧௧௪௧	௯௩
மறைக	௯௦௮	௩௦	வாழுமெனு	௧௩௩௮	௯௧
மா			வி		
மாயை யிற்	௧௦௩௯	௫௪	விச்சையி	௧௦௯௨	௫௯
மாயையின	௧௩௧௪	௮௭	விதிப்படி	௧௦௦௭	௪௯
மாயையே	௧௨௮௭	௮௨			

செய்யுளகராதி முற்றியது.

௨

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலித் தலைச்சூத்திர மென்றுதலிற்றோ வெனின்
அச்சிவன்றன தாக்கினையா லான்மாக்க
ளாசரித்த விருவினைக டேற்பப்
பிரபஞ்சத்தைக் கணின்று நடத்து
முறைமை யுணர்த்துத
னுதலிற்று.

உலகெலா மாகிவேறா யுடனுமா யொளியாயோங்கி, யலகிலா வுயிர்கள்கன்மத் தாணையி னமர்ந்துசெல்லத், தலைவனா யிவற்றின்றன்மை தனக்கெய்த லின்றித்தானே, நிலவுசீ ரமலனாகி நின்றன னீங்காதெங்கும். (க)

(இ-ள்) உலகெலாமாகி வேறா யுடனுமா யொளியா யோங்கி யலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் — பிரபஞ்சமெல்லாந் தானேயா யவையிற் றுக்கு வேறுமாயிருப்பன. பிரபஞ்சமெல்லா மவனேயாமென்று சொல்லிப் பின்னையு மத்துடன் கூடாகிருப்பனென்ற தெப்படி யென்னில்? சடசித்துக்களுக்கு வேறாயிருக்கினும் வ்யாத்தியினாலே யநன்னியமாய்; அ

கானையி னமர்ந் துசெல்ல	வன பினருபின்னனெனனில்? சமணர் மதம் போன திரண்டு தனமைகூடா ததனுல் ஞானப்பிரகாசமா யளவிறந்த வானமாக் க டததங கனமததுக கிடாகச சிவனது கிரி யாசததி பொருடநிநடதத
தலைவனுய்	அவனருனே யெல்லாக கிருததியங்களுக குங காததனுய்
இவற்றினறன மை தனகசெய் த லின்றி	இவவானமாக்க ளுறுகு சுகதுககங்க டனகண ணிகழுதலின்றி
தானே நிலவு சீ ரமலனுகி	இவனுககு மலமில்லாதவ னுகையாற் சுத்ததனுவாகிய சிறப்பினைப் பொருநதி
நின்றன னீங காதெங்கும	அணுவுக் கணுவாய மகத்துககு மகததா ய்நிற்பிறுங தனககொரு போககுவரவின்றி யே பூரணனுய் நிறபன எ - று

ஏகாரம தேற்றம்.

இதறகுச சிவஞானபோததகுஞ் சிநதியததுமறிக. (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் சிவன தமமுடைய சமவாயசததியாலே ப்ரபஞ்சோற்பததியைப படைனுவரெனபதும, சிவஜீவர்களுடைய அபேதபாவமும, பாசத்ரயமாகிய ஆணவம் மாயை காமியங்களினுடைய லக்ஷணங்களையும, தத்வதாதவிகங்களினுடைய லக்ஷணங்களையும் கூறுகினறது.

இதற்குச் சிவஞானபோத மூலசூத்ரானுகுணமாக அந்வயம்.

இவ்விடத்தில் சிவன் வேறுயுடனுமாயலகிலாவுயிர்கள்கண மத்தாணையினுலகெலாமாகி யமர்ந்துசெல்லத் தலைவனு யிவற்றின் றன்மை தனக்கெய்தலின்றித் தானேநிலவுசீரமலனாகி யொளியாயோங்கி நீங்காதெங்கு நின்றனன்

ஸமல நிர்மலதையினாலே சிவனும உலகெலாம்-ஆன்மாக்களும் பேதமுமாய் வ்யாப்தியினாலும் சித்ரூபதையினாலும் பேதமற்றதுமாய, எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுடைய கன்மாநுகுணமாகத் தனது சமவேதசத்தியினால் மாயையை க்ஷோபிப்பித்துத் தநுகரணாதிகளை சமவாயசத்தியாறு சூதமாகவுண்டாக்கி ஸ்திதி காலமெல்லாம ப்ரபஞ்சத்திருந்து ப்ரளயகாலத்திலேயொடுங்கும்படிக்குத் தானதடங்க் காத்தாவுமாய், இவ்வாறிருக்க ப்ரபஞ்சத்துடனே பிரிவறநின்று ஆன்மாக்களுடையக் ர்த்ருத்வ போகத்ருவாதிகளும் மாயையினுடைய ஸமகோசவிகாசங்களுமாய், கார்யங்களுடைய உத்பத்தி ஸ்திதி நாசங்களுந் தனக்கின்றி, அநாதியே ஸ்வபாவமாக அழுக்குபெற்ற நிர்மலனாகி ஸ்வ ப்ரகாசனாகிக் காலதேச வஸ்துக்களினாலே அபரிச்சின்னனாகி நீக்கமற் றெங்கு நின்றனன்.

ததுக்தம் ஸ்ரீமஜ்ஞாநபோதே —க்ஷநஸ்ஸ ஸ்வநாவிதொநந்த: கர்த்தா கர்மாநுஸாரத: । கரோதி ஸம்ஸ்ருதிம் பஞ்சவிதாம் ஸ்வாஜ்ஞயா ஸமவேதயா ॥

இதற்கு மெய்கண்டதேவ சிவாசார்யர் சொன்னவுதாரணம்.— "அரகொடுசேர்த்தி யணைந்தவகைக்கற்பே, லுருக்கியுடங்கியைந்து நின்றும் - பிரிப்பின்றித், தானேயுலகாந்தமியேனுளம்புகுதல், யானேவுலகெனபவின்று"

மேற்படப்பொருள்.

வேறாய் - அநாதியே சிவனு மானமாவும் உபாதியினாலே பேதமுமாய்,—உடனாய்-ஸ்வரூப வ்யாப்தியினாலே பேதமத்து மாய்,—அலகிலாவுயிர்கள கன்மத்து - எண்ணிறந்த ஆன்மாக் களுடைய காமாநுகுணமாக,— ஆணையின - தனது சமவாயசத் தியினாலே,—உலகெலாமாகி - எல்லா லோகங்களுமாய்,—அமாகது - நிலைபெற்று நின்று,—செல்ல - லபத்தையடைய,—தலைவனாய் - கா்த்தாவாய், எல்லாலோகங்களையு முண்டாக்கி ஸ்தாபித்து அழிக்கக்கர்த்தாவென்றுகூறுது, எல்லா லோகங் களுமாய்நின்று ஒடுங்கவென்று பரபஞ்சத்தையோ கர்த்தாவா கச்சொன்னது சிவனுடைய காரியோன்முகியாயிருக்கிற சக்தி ஸம்யோகத்தினாலே பரபஞ்சங்காரியப்பட்டு நின்றுமழியும்; அதற்குச்சிவன தடஸ்தனென்பதாலே,— தானேநிலவுசீரமலனாகி-அந்த அநந்தகேஸ்வராதிகள சிவனால் அமலரானதுபோலச் சிவனுமொருத்தரால் நிர்மமலனாகாமல் அநாதியே ஸ்வபாவநிர மமலனென்றது,— ஒளியாய்-ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கை,— ஓங்கி - பிறரை பிரகாசிப்பிக்கை ஈஸ்வரனுடைய ஸமவாயசத்தி ப்ரபஞ்சாநு ஸந்தையாய் அபின்னையாயிருக்கையினாலும் ஈஸ்வர நிமித்தமாயிருந்தும சதசத்திமானங்க ளபின்னமானதை யாலே பரபஞ்சம ஈஸ்வரனை அபின்ன நிமித்தோபாதான மாகவுடையது ஈஸ்வர னிமித்தகாரணமென்றும் சுத்தாசுத்தமாயைகள உபாதாநமென்றுஞ் சொல்லியிருக்க இவ்விடத்தில் அபின்ன நிமித்தோபாதான மென்றது விரோதமென்னில்? இது விரோதமில்லை, புத்ரனுடைய தேஹத்திலே மாங்கிசாதிகளுககு மாதாவினுடைய சோணித முபாதானமும், அஸ்திச்குப்பிதாவினுடைய வீர்ய முபாதானமும் ஆதானத்திலே பிதா கர்த்தாவுமாயிருக்க உபாதானத்தையைக்கூறுமல் பிதாவை நிமித்தனென்றதுபோல ஜகத்திற்கு ஈஸ்வரனே உபாதானமென்றது

ப்ரதானமான கர்த்ருத்வத்தினாலே நிமித்தனென்றது ஜட மாகிய மாயையும் சித்தாகிய ஈஸ்வரசத்தியும் மிளிதமான படியினாலே ப்ரபஞ்ச சித்சிதாகாரமாய் நின்றதெனவறிக.

§ இவற்றின் றன்மை தனக்கெய்தலின்றி - இவ்வாறிந்தப் பிரபஞ்சத்துடனே பிரிவற நின்று ஆன்மாக்களுடைய சுதந்தர முடைத்தா யிருக்கையு மாயையுடைய சங்கோச விரிவுகளு மாயாகாரியங்களுடைய வுற்பத்தி ஸ்திதி நாசங்களுந் தனக்கின்றி,— நீங்காதெங்கு நின்றனன் - நீக்கமற வெவ்விடத்தும ஜடசித்துக்களதோறு நின்றனன்

§ இவ்வக்வய பதப்பொருள் பிரதிகளில் விட்டிருப்பதை சரிசெய்துக் கொள்க.

[illegible] ||

[illegible].

தேவாரத்திலும் "எல்லாவுலகமு மானாய்நீயே" என்றும் 'இருநிலனாய்', எ-ம, திருவாசகத்திலும் "வானாகி" எ-ம. "நினைப்பற நினைந்தே னீயலாற்பிறிது மற்றினமை" எ-ம. இவ்வாறு ஆகமபுராணங்களிலும் தேவார திருவாசகங்களிலும பகுவாகசம்மதியுண்டு

சிவனும் ஆன்மாக்களும வஸ்துபேதமுமாய் வ்யாப்தியினாலே அபேதமுமென்றதனால் சம்பந்தம் சமவாயமோ, சம்யோக சமவாயமோவெனனில்? அதுசிச்சத்தியேயாம்.

சம்யோகமெனனில்? அந்தசம்யோகம ஜந்யமோ? அஜந்யமோ?

ஜநயமாகில் அந்யகாகாமஜநயமோ உபயகாமஜநயமோ, ஸம்யோக ஜநயமோ? இருவருமசித்தமு விபுவுமாகையால் அந யதாகர்ம ஜநயமும உபயகாம ஜநயமுமகூடாது ஆகையால் சமயோக ஜநயமாயிருக்கிற சமயோகததிறகும உதபததியில் லை ஆகையால அஜநய சமயோகததிறகுந்தயவிகாரிதவம வருமெனனிலவாராது

வயாபதியானது வைஷயிக வயாப்தியெனறும ஔபச்யேஷிக வயாபதயெனறும இருவகை

அதில வைஷயிக வயாபதியானது-கடாதிசாவயவபதார்த் தாவயவஙகளையும ஆகாசம வயாபிததிருக்கை

ஔபசலேஷிக வயாபதியானது-பாலினநெயபோலவும, பழததில மதுரமபோலவும், எள்ளிலெணணெயபோலவும், அரணியிலக்கினிபோலவும இருக்கை

இவவிடத்து ஆனமாவுஞசிவனும் சைதநயமும விபுவுமாகையால வயாபய வயாபகபாவம ஔபச்லேஷிகமே இது அநாதியும் நிதயமுமாகையால் இதனாலவிகாரிதவமில்லை. இந் சமபநதத்தை சிவனெனறும சீவனெனறும பேதஞசொல்லவும் பெறாமல பிரிக்கபபடாமலு மிருக்கையினாலே, தாதாம்யமென வயவஹரிக்கபபடும இவையிற்றின விஸதாரம சித்தாநதநிரணயததிலகணடுகொளக

இநத விருததமேல் தொணணூற்றைநது விருததததிற்கு மூலஞ்சூத்திரமாகையால் இதறகுப பதபரயோஜநங கூறவேணடும். உரைவருமாறு —

எலலாமாகி- பரபஞசம வஸதுவாகி யுரபததியுளளதல்ல பராபதி எ- ம, விவாததவாத நிரசாரததமாக

வெறும்- சிவாத்வைத நிராஸாத்தமாக

உடனுமாய- சிவனுக்கும் ஜீவனுக்கும் அத்யந்த பேதத்தைச் சொல்லும் நியாய வைசேஷிகாதி நிராசாத்தமாக

ஒளியாயோங்கி- ஸ்வப்ரகாச ஸ்வரூபனென்று அறிந்தகாத்ராகுண்யனாலும் ஸாவயவமுமென்னும் பாஞ்சராத்ர பாசுபதாதி நிராஸாத்தமாக

அலகிலாவுயிர்கள- ஏகான்மவாத நிராஸாத்தமாக

கன்மத்தால்- லோகாயதமத நிராஸாத்தமாகவும், நையாயிக வைசேஷிக தோஷ நிராஸாத்தமாகவும்,—

ஆணையின- மாயாசக்தியல்லது சிவனுக்கு ஸமவாயசக்தி யில்லையென்னும் பாட்ட பாஸ்கரமத நிராஸாத்தமாக

அமர்ந்து- ஜகத்திற்கு உற்பத்தியுண்டு லயமில்லை, க்ஷணத்திலே நாசமென்று சொல்லும் பௌத்தமத நிராஸாத்தமாக

செல்லத்தகலைவனாய ஜகத்திற்கு நாசமில்லை, ஆன்மாக்களுடைய கர்மத்தினாலே கேவலந் திரியாதிகளுண்டா மொழிந்து இதையுண்டாக்குவா னொருகர்த்தாவு மில்லையென்னு மீமாம்சக மத நிராசாத்தமாக.

சேஷபத ப்ரயோஜன முதலே சொல்லப்பட்டது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

முதற் சூத்திரத்திற் சிருட்டி ஸ்திதி சங்கார கிருத்திய கர்த்தா சிவனென்றறிவித்ததனால், மேலநுக்கிரக கர்த்தாவென்றறிவிக்கப் போகின்றபடியால், இப்போது திரோபாவ கிருத்திய கர்த்தாவென்ப துரைக்கின்றார்.

சிவன் உலகெலாமாகி - சித்சித் பிரபஞ்ச மெல்லாந் தானாகி, பிரமஞானமே அஞ்ஞான கலுஷித அவிவேகத்தினால், சத்தியப் பிரபஞ்சமாயத் தோன்றி, விவேகத்தினால் சத்தியப் பிரமமொன்றுமாயே சேஷிக்கு மென்னும் விவர்த்த வேதாந்தியோ நீ? அத்துவன்றிப் பிரமஞானமே சத்தியப் பிரசஞ்சமாய்ப் பரிணமித்தது ஞானமிருக்குமென்னும் பரிணதவேதாந்தியோ நீ என்னை? நாமிருவகை வேதாந்தியுமன்று சைவசித்தாந்தியென்று சாற்றுகின்றார்,—

வேறாய் - சித்சித் பிரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் பொருளினால் வேற்றுமையாய், அதனால் நையாயிகாதிகள் போலப் பேதவாதியோ நீரென்னப் பேசுகின்றார்,—

உடனுமாய் - அசித் பிரபஞ்சத்துக் கெல்லாஞ் சிச்சித் பொருட் சொரூபத்தினாலே வேற்றுமையாய் வியாத்தியினாலே யுள்ளடக்கி வேற்றுமையற்றுப் பொருள் மாத்திர ஸ்வரூபத்தினாலேயும் வேற்றுமையற்றுத் தோற்றி, சித்சித்பிரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் வேற்றுச் சித்தானாலும் சித்ரூபப் பொருள் மாத்திரஸ்வரூபத்தினாலேயும் ஒத்தவியாத்தியினாலேயும் வேற்றுமையற்று முற்றுமொத்து,—

ஒளியாயோங்கி-வியோமவியாபித் தோத்திரத்திலுரைத்தபடி மலமுதற்பாசம் பாசவாசனை விஷயதாக்க கிரியாசா

துகக் கிரியாசத்தி யக்கினி, அதற்கனனிய வஸ்துப் பிரகாச ஞானசாதக ஞானசத்தி யக்கினிய பிரகாசப பெருககுடையனுய் —

அலகிலாவுயிர்கள - அளவிறந்த வானமாக்கள்,—

கனமததாலேயி னமாநதுசெல்ல-அவரவாபணணின நல்வினை தீவினைககேறப விதிநிஷேதப பிரபோதிகையா யிருககினற தனதாஞ்ஞா சததியினுலே நல்லபொல்லாத போககியப் பொருளகளி லமிழுநதி யதனாலுண்டான சுகதுககமோகங்களையநுபவித்துச் சமஸாரம பண்ணப்பணணி,—

தலைவனுய் - பின்ன சுவயம் அபின்ன நிமிதகோபாதான்ம் கேவலமுபாதானமென்று மாயாசடஸ்ததற்ற டரியவசிதபரிணதி படிசகுப குருதிஷடி வாதங்கட கிடககொடாத நிமித்தகாரண மாததிரக ருறிக காததாவாகி,—

அவறறினறனமை - அநத வானமாககளது சுகதுக்கமோகங்கள,—

தனககெய்தலின்றி - பிறப்பிறப் பின்றி யுட்பிரிக் துடனுய் நினறுலும் தனககநுபவிககப்படு மவைகளனறி,—

தானேநிலவுசீரமலனுகி-ஸ்வயம்பிரகாசசததி ஸ்வபாவநிமலனுய்,—

நினறனனீங்காதென்றும் - எங்கும்வியாபித் தொருகாலத்துமிடைவிடாதிருந்தான.

ஆகையால், நிருபாதிகானமசிவோபயஸ்வருப மொத்தசித்துருபமேசினமூலமன்று, பினனேதோ வொனறென்றுஞ் செப்புவதன்று, நையாயிகன் முதலோர்க்குப்போலச் சடருபமாய்ப்போம் சினமூலமென்பதும் ஏதோவொன்றெனபதுரு சித்துக்காணுமெனில்? அநவத்தைவரும். ஆதலால்,சித்துருபநதா

னே சித்ரூபனுனுலும வேகாந்திகடகுப்போலச் சின்மாத்திர மன்று பின்னேனோவொவன்றென்னும அநிர்வசநீயமு மன்று மாகில் "நத்யசங்கி பரிஸ்திதம்" என்றுசிவாகமஞ் செட்பியதுச தவியம திருசயமன்று அநிசயமு மன்றென்று சொல்லி மெல்லத் திருக்கு ரூபத்தனைக் காணபித்தற் பராக்கியை யிரு கேந்திரங்களிலே

"சித்ரூபமாத்ம நோரூபம தருக்கிரியாகுணலக்ஷிதம, ஞா கரூப ஸபதஸ்யாபி ஸ்வரூபம தருக்கிரியாநயிகா, ஙசதனயம் திருக்கிரியாரூப தத்ஸதயாத்ம நிசாவதா, சாவஜ்ஞசா தோமுக தொா ஸருபதேஸாவ தோமுகம, அநாநாதி மலோபேதஸ ஸ கலகருந ஸாவவித்த சிவ"

என்று வசன மிருக்கையால், ஞேபகாரிப திருசய திருக் குரூப திருக்கதா திரக்கு ரூபச சுவதிரசுரூப ஸவரூப சஜிநாமந் ஸாவஞருத்துவ ஸாவகாததிருத்துவ சிவத்து வ சியந்துவைக்குரூப நிருபாதிகானமசிவோபயபதிரூபஞ் சாவா பேக்ஷமாஞலும், அக்கினிக்குத தாகப பிரகாசபோ லிருவர் கரு மொன்றுகொன்று டாிசியாமலொபப விருவருசகும சுவ ரூபலக்ஷணந்தானே தடத்த லக்ஷணமன்று, அஞருத்துவ அகர் த்திருத்துவ லக்ஷணபாச சடநடஸ்தததிலும பாசோபாதிக கி ஞசிஞருத்துவ கிஞசித காததிருத்துவ போக்திருத்துவ லக்ஷ ணபசுத்துவ சடதடஸ்தததிலும், அவவிரு பதி ஸவரூபமில்லா ஞமபாய், ஆதலால் "கிஞசிஞருத்துவாதகாரணத"என்னும வ சனததிலும், கிஞசிஞருத்துவ கிஞசித காததிருத்துவ போக திருத்துவம அஞருத்துவம அகாததிருத்துவங்களை ஔ பாதிகங்களெனப அறியாது,கிஞசிஞருத்துவ கிஞசித்காத்திரு த்துவம போகதருத்துவம் அஞருத்துவ அகாத திருத்துவ மினைய போலே சரவஞருததுவம சாவகர்த திருத்துவ மிரண்

ரு மௌனபாதிகளே தடஸ்தலக்ஷணம் ஸ்வரூபலக்ஷணம்
என்று, சின்மாத்திரமே ஸ்வரூபலக்ஷணமென்று வேதாந்த வியா
வகார சோரர்களாய், பிரஷ்டசித்தாந்த வியவகாரர்களாய்,
சைவசித்தாந்தியாபாசர்களாய் இருக்குஞ் சிறுபெயர்
சொல்லியது தூரப்போய்த் துச்சமாயிற்று.

இனியிவர்கள் சிவனுக்கு மானமாயுக்கும். எனுக்கு
வெண்ணெய்க்கும் பழத்துக்கும் ரசத்துக்கும் போல ஒரபச
லேஷிக வியாப்தியிருந்தே வியாபிய வியாபக பாவம் அது
மன்றிச் சம்யோகம்; அதுவேமுத்தியென்று சொல்லியது மப்பா
டியே போயிற்று. ஆகாசாதி பதார்த்தங்களும், அநி
லுப்பத்திடத்த அமூர்த்த பதார்த்தங்களும், சமசமயத்திற் சந்
திரவியத்திலொத்து விழுந்தசக்கரைத்துளிகளொன்றோடொன்
று கட்டாதிருந்ததைப்போல கட்டாதிருக்குமாகலால், நிருபா
திகான்ம சிவங்களை சமசமயத்திற் சர்வபதார்த்தங்களிலொத்
துவிழாது விழுந்து ஒன்றோடொன்று கட்டாமலென்றென்
றிருக்கத்தமிட்டுக்கொண்டென்ன நிருட்டப்புவிடாக் கூட்டப்புமபென்று
ரொத்திருந்தனாய், அந்த ஆன்ம சிவங்களுக்குச் சம்யோக சம
வாய வியாப்பிய வியாபக பாவசம்பந்த முதற்சம்பந்தங்களி
ட்டா; சாஸ்திரசித்த சாதிசம்பந்த மொன்றுமே சாத்தாதிகமா
ய்க் கொண்டு சம்புசிட்டம் ரௌரவவிருத்திகாரருமப்படியே
சொன்னார்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முதற் சூத்திரத்தின் ஈறுமாகிமருவிநின்றென்றதன்கட் ப
டும் அவாய்நிலையை நிரப்புதற்குப் புனருற்பவமாமாறுணர்த்து

முகத்தானே ஆணவமலசிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதியுண்மை கக்கு அளவை கூறியவாசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான இயைபுடைய ஏனைத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களா துணைமைக்கு அளவையும், அவற்றுற காரியப்படுமாறும், இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்

மேற்கூறியபோந்த சிவன், புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உயிர்களிடத்து உடலுயிர் கண்ணருக்கன் அறிவொளிபோற் பிரிவருமத்துவிதமாய், அவ்வவுயிர்களின்வழி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாயும், தன்தாணையான வரும் இருவினைகட்கேற்ப அவ்வுயிர்கள் ஐந்தொழிலிற்படுச் செல்லுங்கால அவவைந்தொழிலை டாத்துவதாகிய பதிரூபமாயும், அத்தன்மைகளின் வேறாய் அவற்றோடுங் தாதான்மியமாய் எவ்விடத்துந்தானே சொயம் பிரகாசரூபமாமியல்புடையனாய் நிற்பனென்பதாம்

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன், ஒன்றினுந்தோய் விளறித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்னுண்மையிற் சிவமெனவும், உகெலாமாகி வேறாயுடனுமாய் அவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந் தன்மையிற் சத்தியெனவும், தாதான்மியத்தானிருதிறப்பட்டு பின் ஐந்தொழிற் செய்யுந்தன்மையிற் பதியெனப் பெயர்பெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகமநூற் றுணிபுணர்த்துவார் இவ்வாறு பகுத்தோதினார்

ராணமலக மென்றது உயிர்களை.

ஒளியென்றது சத்தியை

தலைவனெனினும் பதியெனினுமொக்கும்

நீங்காமை தாதான்மியம்

இச்செய்யுள் முதனூலிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் எல்லா மொனறெனறு வேதஞ்சொல்லுகச் செய்தே னீா ஒரு ஆனமாவுணடெனறு சொல்லுவானேனெனற மாயாவாதியை நோககி மறுததருளிசசெயகிறுா.

உலகெலா மாகி-அவ னவ ளதுவெனறு சுட்டப்பட்ட பிரவஞசம காக்தாத தானேயாய நிறகுமெனறு வேதஞசொன்ன தொழிநது ஆனமாவிலலைக காததா வொருவனுமே யுளவாதெனறு சொனனதல்லவாம,—வேருய - இநதபபிரபஞசத்துடனே கூடிநிறகச செயதேயு மிவைபிறறுககு வேறுமாகி,—உடனுமாய் - இபபடிவேருய் நிறகசசெய்தே பிறிததறகரிதுமாகி,—ஒளியா யோங்கி - மிகுதத பிரகாசமுமாகி எல்லாம் பரபபிரமமேயெனறுய், புணணியபாவங்கள பரப்பிரமத்துககு வேணடுவதில்லையெனறு அவனை மறுததருளிசசெய்கிறுா,—அலகிலா வுயிர்களகனமத தாணையி னமர்நதுசெலல-எணணிறநத வானமாக்கள தனனுடைய வாககிணையிலே கனமத்தக கிடாகப பொருநதிநடககு,—தலைவனுப் - தானே எல்லாதறுக்கும நாயகனுப், பரிபூரணனுயிருக்கிற வான்மாவை ஒருததன காரியப்படுததிரு னெனறதென நமபும் பட்டாசாரியனை நோககி யருளிசசெய்கிறுர்.—இவறறின் றனமை தனககெய்தலினறி - மாறிப் பிறந்துவருகிற தோற்றமு மீறும் ஆனமாககளுக கொழிநது அநதமுறைமை தனக்குப் பொருநதுவதினறி எங்கும் நீககமற நிறைந்து நிற்குமெனறு சாததிரஞ் சொல்லுகசசெய்தே தோற்றமற வுணடென்று சொல்லுவானென்ற மாயாவாதியை நோககி யருளிச்செய்கிறுர்.—தானே நிலவுசீ ரமலனுகி நிறைன னீங்காதெங்கும் - கர்த்தாத் தா

னே சிறப்புப் பொருந்தப்பட்ட மலாதீதனுமாய்த் தனக்கொரு போக்குவரத்தின்றியே எவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காமல் நிற்டன.

இந்நூற்சொல்லிய ஞானகர்த்தா இவ்வான்மாக்கள் பலவுந் தானேயாய் நிற்பனென்றும், இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினையவனுடைய வாணையில் நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———○———

(தேறக்கூறிப்போந்த சிவன் புனருற்பவஞ்செய்யுங்காலை) உலகு - உயிர்களிடத்து,— எல்லாமாகி - கலப்பிறுலுடலுயிர் போல அவ்வுயிர்களேயாய்,— வேறாய் -பொருட்டன்மையான் கண்ணருக்கன்போல அவற்றின் வேறாய்,—உடனும்ஆய்-உயிர்க்குயிராந்தன்மையாற் கண்ணொளியான்மபேதம்போல உடனுமாம்,— ஒங்கியொளியாய் - அவ்வுயிர்களின் வழிநிற்பதாகிய சத்திரூபமாகியும்,— ஆணையின் - தன்னாணையான் வரும்,— கன்மத்து - இருவினைக்கேற்ப,— அலகிலாவுயிர்கள் - எண்ணிறந்தஅவ்வுயிர்கள்,— அதாஞ்செலல் - ஐந்தொழிலிற்படுத்துச் செல்லுங்கால்,—தலைவனும்-அவ்வைந்தொழிற்கருத்தாகிய பதிரூபமாகியும்,—இவற்றின் றன்மை தனக்கெய்தலின்றி - அத்தன்மைகளின் வேறாய், - நீங்காநெறித்தும் - அவற்றோடுந் தாதான்மியமாய் எவ்விடத்தும்,— தானேநிலவுசீர் மலனுகி நின்றனன் - தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியல்புடையனாய் நிற்பனென்பதாம்.

இச்செய்யுண் முதனூலிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் மாயாவாதிகளை மறுத்துரைக்கின்றார்.

ஒன்றென மறைகளெல்லா முரைத்திட வுயிர்க ளொன்றி, நின்றனென் றன்னையுமையை நிகழ்த்துவ தெ ன்னையென்னி, லன்றவை பதியொன்றென்ன றறை யுமகரங்கடோறுஞ், சென்றிடு மகரமேபோல நின்ற னன் சிவனுஞ்சேர்ந்தே. (உ)

(இ-ள்) ஒன்றென மறைக ளெல்லா முரைத்திட வுயிர் களொன்றி நின்றனென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யெனில்:- இருக்குமுதலிய வேதங்களெல்லாம் பிரமமொன்றுமே யென்று சொல்ல நீயிவ்விடத்தானாத்மாக்கள் பலவொன்றுஞ் சிவனொருவனென்று மிரண்டாகி நின்றனென்று சொல்லுவதென்னை யெனில் ?

அன்றவை பதியொன்றென்ன றறையும்:- இப்பிரபஞ்ச கர்த்தா வொருவனென்று வேதங்கள் சொல்லியதுகாண், சீவான்மாவையும் பரமான்மாவையு மொரு பொருளென்றதன்று : அஃதெத்தன்மைத் தெனில் ?

அகரங்கடோறுஞ் சென்றிடு மகரமேபோல:- அகாரவுயிரொன்றுயிருக்கவு மெய்படிப்பல மெய்கடோறுங் கூடிநின்றதனை நடத்துமதுபோல

உயிர் நடத்தவேண்டுமோ மெய்யே நடவாதோவெனில்?

"உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே" எனவும், "மெய்ந் நிலைத்தியலா" என்னு மிலக்கணத்தா லறிக.

நின்றனன் சி வனுஞ்சேர்ந்தே — ஆன்மாத் தனக்கென்ன வொருபிரவிர்த்தி யில்லாமையா லந்த வான்மாக்களைச் சிவனிட்டித்துக்கொண்டு பிரபஞ்சகாரியத்தைச் செய்விப்பன். எ-று.

உயிரெழுத் துடலாகா உடலெழுத் துயிராகாவாதலா லிரண்டுங் கூடியே காரியப்படவேணு மெனவறிக.

உம்மை எதிரது தழீஇய வெச்சம்

இதற்குச் சித்தாந்த சாரசங்கிரகத்தும வாதுளோத்தரத்து மறிக

"அகரமுதலானை யணியாப்ப நூரானை-வினைப்பற றறுப்பாரே" என்றார் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார். "அகரமுதலெழுத்தாகி நின்றாய் சொல்லே" என்றார் சுந்தரப்பெருமானுயனுர். "அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதிபகவன் முதற்றேயுலகு" என்றார் தெய்வப் புலவர் "அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங்கு-நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" என்றார் சார்புநூலார். (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

'அலகிலாவுயிர்க ளுடனுமாய் நின்றனன்'என்பதற்கு ஏகான்மவாதி பண்ணுஞ் சங்கையை அநுவதித்துத் தூஷித்தல்.

ஒன்றென மறைகளெல்லா முரைத்திட வுயிர்களொன்றி நின்றனனென்றுபன்மை நிகழ்த்துவதென்னை யெனில் - வேதங்களிலே ஆன்மாக்க ளேகமேயென்று சொல்லுகையினுலே அநேக ஆன்மாக்களிடங்களிலுஞ் சிவ னொருவனே பிறிவறநின

றுமென்றும், ஆனமாககளை யநேகமாகக் கூறியதென்னேயோ வெனில்?—அனநவை பதிதாஞெனறென றறையும்-வேதங்கள ஒனறெனறு சொனனது ஜீவானமாககளையனறு, பினனேயே தெனனில ? ஜீவானமாககளுககுப பதியாகிய பரமானமா வையே ஒனறெனறுசொல்லும. ஆகில் ஜீவானமாவுமபரமா னமாவும பேதமாயிற்று,வேததநில் அதவைதமெனற வாகயத திற்கு விரோதமெனனில? வாராது பரஸததத்துககனருபர திஷேத முள்ளுவது, ஆகையால் ஜீவானமாவும் பரமானமா வும வஸ்துவிஞலே பேதமும வயாபதியிஞ லபேதமு மாகை யால் அசவைதமெனறது. அதெவவாறெனனில்?— அக்கரஙக டோறுஞ் செனறிமெகரமபோல நினறனன சிவனுஞசோநதே- நாற்பததொனப தககரஙகடோறுஞ் அகரஞ்செறிநது உயிரா ய நினறதுபோல, அநேக ஜீவானமாககள தோறுஞ் சிவன பி றிவறச செறிநது பரமானமாவாக நினறுன மெயயெழுதது முபபததுநாலிலும் அகாரம் ப்ராணஞுக நினறதொக்கும், உயி ரெழுததுககளிலே அகாரம பிராணஞுக நினறதெவ்வாறென னில ? அகாரம் பிரகிருதியாய் நிற்க, ஆகாராதி பதினேநதெழுத தும விகிருதியாய் நினறது. இதினுடைய லக்ஷணம் அளவை ப தினமூனறும விருததததில் ஆகம நிருபணததில வர்ணேதப ததியிலே சொனனேம; கண்டுகொளக. இது பொழிப்புரை.

மேல் அகலம வருமாறு.

அநேக ஆனமாகக ளுணடென்கிற தெதஞலே அறியப்ப டும் ; ப்ரத்யக்ஷததிஞலும அநுமானததிஞலு மல்லவோவெ னனில் ? ப்ரதயக்ஷததிஞலும் அநுமானததிஞலும் ஆகமத்தி ஞலும் அநேகாத்ம சிததம்.

அதெப்படியெனனில் “ப்ரத்யேக மஹமஸ்திய என்கிற

ப்ரத்யக்ஷ முண்டாகையினாலே ப்ரத்யக்ஷம். மேலும் ஜநநமர
ணங்களை பேதமாகக் காணுகையினாலே ஆன்மாக்க ளநேகமே.

அதன்று ஜநநமரணங்களை தேகத்திற் கொழிந்து ஆன்
மாவிற் கில்லையென்னில்? அப்படியல்ல ஆன்மாவிற்கே லிங்க
சரீரத்துடனே கூடி ஜநநமரணமுங் காணப்படுகிறது, அன்
னமயமாயிருக்கிற ஸ்தூலசரீர லிங்கசரீரத்தினுடைய சாய
மாகிய தாதவீகம, இந்த ஸ்தூலசரீரத்திற்கே அநித்யமகை லிங்
கசரீரம் ஆன்மாவுடனே ஸஹசாரியாய கர்ப்பத்திலே படுகிற
பொழுதுங் கூடப்பிறந்தும், ஸ்தூல தேகத்தை விட்டுப்போ
கிற பொழுதுங் கூடப்போய் மோக்ஷபர்யந்தமும் அநுவர்த்திக்
கையினாலே, ஆன்மாவிற்கும் லிங்கசரீரத்திற்கும் கூடவே ஜந
நமரணாதிகள் சொல்லப்படும்.

லிங்கசரீரியாயிருக்கிற ஆன்மாவிற்கு ஜநநமில்லை ஸ்தூல
சரீரத்திற்கே ஜநநமென்னில்? அந்த தேகத்திற்கு சைதந்யமி
ல்லாமற் போகவேணும்; அப்போது பிறந்த குழந்தைக்கும்
அந்த தேகத்திலே சைதந்ய முண்டாகையினாலே சைதந்யத
தோடேயே லிங்கசரீரத்திற் குற்பத்தி. ஜநமாதி பேதங்களையு
டைய இந்த லிங்க சரீரமே ஆன்மபேதத்திற்கு ஹேது.

நித்யனாயிருக்கிற ஆன்மாவிற்கு உற்பத்திநாசம் எப்படிக்
கூடுமென்னில்? ஸ்தூல சரீரோத்பத்திநாசத்திற்கு சமவாயிகார
ணமாய் ஆமோக்ஷநித்யமாயிருக்கிற லிங்கசரீரத்திற் குற்பத்
தி நாசங்களை அங்கீகரிக்கையினால் தத்வஸின்னனாயிருக்கிற
ஆன்மாவிற்கு உற்பத்திநாச மங்கீகார்த்தமே!

அப்படியல்ல, லிங்கசரீரமும் ஆமோக்ஷஸ்தாயியல்ல, அ
சத்தேயென்னில்? அத்யந்தம் ஸத்தானது ககன குசுமம்போல
வுண்டாகாது. எப்பொழுதும் சத்தானது நாசத்தையடையா

ஆ ஆகையால் லிங்கசரீரம் ஆ மோக்ஷஸ்தாயி யாகையினாலே சத்து, மோக்ஷாந்தா பாயியாகையினாலே அசத்துமானபடியா லே சதசத்தாம, ஆகையால் லிங்கசரீரத்திற குறபத்திநாசமு ணடுத்தவஸ்ரீனனமாயிருககிற வானமாவிற்கு மவவாறே. இப படி பாதி ஆனமநியதமாக லிங்கசரீரமும ஜநநமரணமும முண டாயிருக்கையினாலே ஏகானமவாதம் கல்பிக்கிறது அநிவினமே!

அதல்ல, மாயாவிலாசமான லிங்கசரீரஙகள அநேகமாகி லும் குடபகலசோதகஞ்சநாதிகயநேகஙகளிலே யிருந்தும ஆகா சமொனறே யானதுபோல, ஆனமா வொனறே அநேக சரீரஙக ளிலு மிருககுமெனனில்? இநத திருஷ்டாந்தம கூடாது குடும் பகலசாதிகளிலே யிருககிற ஆகாசம ஏகருபமாயே யிருககும, அநேக லிஙகசரீரஙகளிலேயிருககிற சைதநயமடபடியலல ஒரு

காலததிலேதானே யொருவனுக்கு போஜநேசசையும, ஒருவ னுககு வழிநடககிறததிலே யிசசையும, ஒருவனுககு நிததிரையி லே இசசையும், ஒருவனுககு அஞ்ஞானமும, ஒருவனுககு ஞான மும, ஒருவனுககு வைராககியமும, ஒருவனுககு விஷயாசக்தியு மாகக காணகையால், ஒருவனுககு ஏககாலததிலே விருதத நா நாகிருதயம கூடாதாகையால், ஆனமா அநேகமெனறு சிததம.

ஆகாசமொனறுயிருககக் கலசகுமபாதி பேதஙகளினாலே பேதமானதுபோல ஆனமா வொருததனுககே லிஙகசரீராதி பேதததினாலே பேதமெனனில்? அது கூடாது திருஷ்டாநத மாயிருக்கிற ஆகாசமொனறுகையினாலே அதனுடைய பேதம உபாதி பேதததினாலே யுணடாசசுதெனறு சொலலலாம. இவ விடதது ஆனமபேதம யுகதிகளினாலே சிததமாயிருககையினா லே பேதாசிததியை யஙகிகரிககிறது சோபையல்ல. மேலும சிருஷ்டியாதி காரியஙகளுககு ஈஸ்வரன் கர்ததா. அநத ஈஸ்வர

ன விபுவும் நித்ய த்ருப்தனு மாகையால் க்ஷித்யாதி ப்ரபஞ்ச த்தைத் தம்முடைய போகார்த்தமாக வுண்டாக்கினதல்ல.

அந்த பருதிவ்யாதிகளுக்கு ஒன்றுகொன்று போகமாக வுண்டாக்கிறுரெனனில்? அவைகள் ஜடமாகையினுல் போக்ய மாமொழிந்து போகதாவாகாது. ஈஸ்வரன சாவஞராகை யால் நிராத்தமாக உண்டாக்கார். இந்தப பாரிசேஷத்தினு லே ஈஸ்வரனுக்கும பரபஞ்சத்திற்கும அந்யமாக போகாயதந மான சரீராதிகளை யறிகிறவர்களான பசுக்கொன்று சித்தம்

ப்ரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பரமாண முண்டாயேயல்லோ இந்த பரபஞ்சம ஆனமாக்களுடைய போகார்த்த மாகவே ணும. ப்ரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பரமாணமில்லை யெனனில்? ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்பட்ட ப்ரபஞ்சத்திற்கு ப்ரமாணமே ன? அஃதன்று. பைதயோதமோக பரமதத்திலே சூர்யகிரணத் தினுலே நாநாவிதமாயிருக்கிற வெயிற்குஞ்சுகள் காண்பித்தது போல, அஞ்ஞான வசத்தினுலே தீர்க்க ப்ரமையாகக் காணபித் ததே! இவவாறு ப்ரத்யக்ஷ பரமாண மில்லாதபொழுதே ப்ர தயக்ஷத்தை ஹேதுவாயுடைய அநுமானமும் ப்ரமாணமல்ல. பரதயக்ஷாநுமானங்களுக்கு விருத்தமான ஆகமமும ப்ரமாண மல்ல.

அப்படியேன்? ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணமுண்டு அதெவ் வாறெனனில்? கோடி த்வயசமான தாமதரிசநத்தினுலே ஸ்தா ணுவோ புருஷரோவென்று சந்தேகிக்கில் இந்தசந்தேகத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்ற ஸ்தாணுபுருஷர்களை சதயமாக வறிகையி னுலே, ப்ரபஞ்ச சதபாவத்திலே ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணமுண்டா கையால், ப்ரத்யக்ஷத்தை ஹேதுவாகவுடைய அநுமானமும் உ பயசமமதமான ஆகமும் ப்ரமாணம்.

அந்த ப்ரத்யக்ஷமும் ரஜ்ஜு சர்ப்பாதிபோலும், சுத்திரஜிதப்ராந்திபோலும், மருமரீசிப்ராந்திபோலும், ப்ரபஞ்சப்ராந்தியல்லது ப்ரமாணஞானமல்ல.

அதனாலு, அந்த ரஜ்ஜுவிற்கு சர்வசாமய முண்டாகையாலும், ப்ராந்தியதிரிக்த ஸகலத்திலே யதாவத்தாக ஸாபத்தை யறிபவுண்டாகையாலும், ஆரோபயமான சாபமும் அதிஷ்டானமான ரஜ்ஜுவும் சதபரூபமாக வறியப்படுகையிருலும், ஆரோபயமான ப்ரபஞ்சமும் அதிஷ்டானமான ப்ரமஹமும் இவையிரண்டும் சித்தமே!

சுத்தி ரஜ்நமபோல ப்ராந்தியெனபதுவுங் கூடாது சுத்தியிலே ஆரோபிதமான ரஜிதத்தை ஸகலாந்தரத்திலே யதார்த்தமாகக் காணுதபொழு திதக ப்ராந்தி கூடாததுபோல, ப்ரபஞ்சத்தையும யதாவத்தாகக காணுதபொழுது ப்ரம்ஹத்திலே ப்ரபஞ்ச ப்ராந்திகூடாது.

மருமரீசிகா தருஷ்டாந்தமும் பூமியும் சூர்யமரீசியும் சத்யஜலமும் மூன்றுவஸ்து வுண்டானதுபோல, மாயையும் ஈஸ்வரசத்தியும ப்ரபஞ்சமும் சித்தி. மேலும ப்ரபஞ்ச பாவசாதகப் பிரமாணம், ப்ரமாணமோ அப்பிரமாணமோ, நீயே விசாரித்துப்பார

ப்ரபஞ்ச பாவஸாதகம் ப்ரமாண மெனனில்? அந்தப்பிரமாணம பிரபஞ்ச கோடிநிவிஷ்டமாகையால், ப்ரபஞ்சைக தேசாங்கிகாரத்தினாலே ப்ரபஞ்சம சித்தம.

ப்ரபஞ்ச பாவசாதகம அப்பிரமாணமெனனில்? ப்ரபஞ்ச பாவசாதக ப்ரமாணபாவாத் சுதாரம் பிரபஞ்சசித்திஹி ஆகையால் ஆதமா நாநாதவமும ஸத்தாகிய மாயாகாரய ப்ரபஞ்சம் வஸ்துவாதமகமுமாம். இவவிருவகைக்கும் சமமதி வசநங்கள் சிவாக்ரபாஷ்யத்திலே யெழுதினேங் கண்டுகொளக.

சிவனுக்கு ஆன்மாக்கள் பின்னமாகையால் ஞேயமாகவேனும், ஞேயமானபொழுதே பரிச்சின்னமும் விநாசமும். இதனால் சிவன் ஆன்மாக்களை யறிவானென்னில் சர்வஞ்ஞத்வ ஹானிவரும். இந்த விரண்டிறகும் அவிரோதமான வுண்மை குருமுகத்தி னறியப்படும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவனு மான்மாவுஞ் சமான சாதியா, பிரமமொன்றே! நானு சைதந்ய மியமில்லை யென்னுஞ் சுருதிகளுக் தாற்பரிய மென்னாதத்துகிறா

ஒன்றென மறைகளெல்லா முரைத்திட - வேதங்களெல்லாம் பிரம சைதன்ய மொன்றே நானுசைதன்ய மில்லையென்று சொல்ல,—உயிர்களொன்றி நின்றன னென்றுபன்மை நிகழ்த்துவ தென்னையெனில் - சிவன் ஆன்மாக்களுக்குள் முத்தரிடத்திலே யெங்குமொக்கச் சிவசத்திக் கோதனச் சிற்சத்தி விளங்குதலால் சாதிருசிய சம்பந்த சம்பந்திபாயும், பெத்தரிடத்திலே யேகதேசத்திலே சிவசத்திக் கொயவாமற் சிற்சத்தி விளங்குதலால, அநுக்கிராகி யாநுக்கிராக சம்பந்தமென்றுஞ் சாற்றப்படும், வியங்கிய வியஞ்சக பாவசம்பந்தத்தோடு வயாப்பிய வியாபக பாவசம்பந்த சம்பந்திபா யிருப்பனென்று அநேகான்ம வாதியாய் நீசொன்ன தேதென்னில்?— அன்றவை பதிகாரொன்றென றுரையும் - அந்த வேதங்கள் அநாதிசித்த பதியெனனுங் கர்த்தா வொருவனென்றும், ஆதிசித்த பதிகளும் பசுக்களு மனந்த மென்று முரைக்கும். அநாதிமுத்த பதி ஆதி முத்த பதி பசுக்களுக்குப் பின்னப பிரதேசத்திலே

விருப்பதேனோவெனின்? உதாரணம்,—அகரங்கடோறுஞ் சென்றிருக்கு மகரம்போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே - அகரங்களுக்கு மகரத்துக்குஞ் சமவாய சம்பந்தத்தினாலே தாதான்மியம்,— அநாதி முத்தபதிக்கும் ஆதிமுத்த பதி பசுக்களுக்கும் முன்சொன்னபடி சாயுச்சிய சாரூசம்பந்தத்தினாலேயும், வியாப்பிய வியாபகபாவ சம்பந்தத்தினாலேயும் தாதான்மியமில்லாமையா தேசவுவமை முற்றுவமை யன்றென்ப தறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வேதாந்தஞான மேகமேவாத்விதீயமென்பதற்குப் பரமான்மா வொருவனே யென்பது தாற்பரியமாகலான் அதுபற்றி முரணுதலின்மையான் மேலைச் செய்யுளின் வேறுமென்றதூஉம், ஒன்றாகிய அகரம் பலவெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் காணப்படுதலின் ஒருவனாகிய பரமான்மா பலவுயிர்களின் விரவிநிற்றல் யாங்ஙனமென்னு மாசங்கைக்கு இடமின்மையான், உளனு மாமென்றதூஉம், அமைவுடையன வென்பதாம்

உவமை சிறப்பின்கண் வந்தது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

வேதம் ஒன்றென்று சொல்லுகச்செய்தே நீர் பலவாகச் சொன்னதென்ன என்ற மாயாவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றென மறைகளெல்லா முரைத்திட வுயிர்களொன்றி நின்றன னென்றுபன்மை நிகழ்த்துவ தென்னையெனின் - ப

ரபிரம மொன்றுமே யுள்ளதென்று வேதங்களெல்லாஞ் சொ
ல்லுகச்செய்தே ஆன்மாக்களுடனே பொருந்தி அதுவாக நின
ருனென்று பலவாகச் சொல்லுகிறபடி எப்படியென்று நீசொ
ல்லில,—அன்றவை பதிதானொன்றென் றறையும - அநாதியே
சாதநா வொருத்தனென்றே வேதஞ்சொன்னதும தனக்கு ஒ
ப்பிலாதவ னென்றதுகாண். அப்படி வேதமொன்றென்று சொ
ல்லுவானேனென்னில் ?—அக்கரங்கடோறுஞ் சென்றிரு மகரம
போல நின்றன்ன சிவனுஞ்சேர்ந்தே - அகரமாகிய வக்கர மொ
ன்றுமே எல்லா யக்கரங்களிலுஞ் சென்று பொருந்தி யந்த வ
க்கரங்களுக கெல்லா முயிராயநின்ற தன்மைபோல, பசுபதியி
னுடைய திருவடி சாவான்மாக்களுக்கும் பிராணனாய் நிற்கிற
படியு மிந்த முறைமையென்று வேதஞ்சொல்லும.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் "ஒன்றென்ற
தொன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவா, மொன்றென்ற நீபாசத்
தோடுளைகா-ணொன்றின்று, லக்கரங்களின்று மகரவுயிரின்றேல்,
இக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு" என்றும, பண்ணையு மோசையும
போலப் பழமதுவு, மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா-மண்ண
லடுத்துவித மாதல் லருமறைக ளொன்றென்று தத்துவித
மென்றறையு மாங்கு" என்னுமதுவ கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - ரு, உ - ௩-வெ

இதனாற் சொல்லியது பதிமுத லொன்றென்றும், எல்லா
வக்கரங்களுக்கும் அகாரமுயிரான தன்மைபோல சாவான்மா
க்களுக்கும சிவனே யுயிராய் நிற்பனென்னு முறைமையு மறிவி
த்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மறைகளெல்லாம் - வேதங்களெல்லாம்,— ஒன்றென்வு ரைத்திட - ஆன்மா வொருவனென் றுரைத்திடவும்,— உயிர்க ளொன்றி நின்றனென்று-உயிர்களோடு கலந் தூடுருவி நிற்ப னென்று,—பன்மை நிகழ்த்துவ செய்யுளெல்லாம் - பன்மை கூறுவதுயாதெனின்?— அவை பதிதானொன்றென்பதையும் - வேதத்துள்ளான்மா வேகனேயென்பதும் பரமான்மா வொ ருவனேயென்பது தாற்பரியமாகலின்,—அன்று - அதுபற்றி மு ரணுதலின்மையான,மேற்செய்யுளின் வேறுபடாதாம்,— அககரமகடோருருசென்றிடும் அகரம்போல - ஒன்றேயான ம பலவெழுத்துகளில விரவிநிற்றல் காணப்படுவது போல,— சிவனொருவனே சேர்ந்து நின்றனன் -ஒருவனேயிய பரமான்மா பலவுயிர் களின் விரவிநிற்றல் யாங்கனமென்று மாசங்கைக்கிடமின் மையான உள்ளுமாமெனறதூஉ மமைவுடையனவெனப்படும்

மறைஞானதேசிகர்.

அந்தப் பிரமம், ஆன்மாக்க ளனைத்துஞ் சாருஞ்
சகலந்து நின்றதேயாயினு மந்தவான்ம ||
விறகும வேருய்நிற்கு முறைமையு
ணர்த்துசிறார்.

உருவொடு கருவியெல்லா முயிர்கொடு நின்று வேறாய, வருவது போலவீச னுயிர்களின் மருவிவாழு வன், தருமுயி ரவனேயாகா வுயிரவை தானுமாகான், வ ருபவ னிவைதானும் வேறுமாய் மன்னிநின்றே.(௨)

(இ-ள்) உருவொடு கருவியெலலா முயிரொடு நின்றுவேறாய வருவது போல — தத்துவங்களுடனே பொருந்திநிற்கிற வான்மாவானவ னிவையிற்றைக கூடிக காரியப்படுத்தி நிற்கையிலும், இவையிற்றுக்குத தாரகுதாரமுமாய் வேறுமாய் நின்றாறபோல,

ஈசனுயிர்களினே பருவிலாமுவன — சிவனு மிப்படி யானமாககளைப் பொருந்தியிருப்பான இருந்தானே யாயினும,

கருமுயிரவனேயாகா — சிவனு மந்த வான்மாவுங் கூடினவிடத்து அந்தவானமாக காத்தாவாக மாட்டாது

உயிரவை தானுமாகான — அந்தக்காத்தா வுயிர்களுடனே கூடி யிருந்தானேயாயினும், அந்த வுயிர்களுமாகான.

வருபவனிவை தானுயும வேறுமாய மன்னி நின்றே — சிவ னிப்படி யானமாக்களுக்கு வேறாயிருந்தானேயாயினும் வியாத்தியிலேலே யனனியமாய் நிலைபெறறுநிறபன. எ - று.

ஐராரம அசைநிலை
இக்கூறகு வாதுசோதகரம். (கூ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

சீவசிவர்களுடைய அதவைததிற்கு உதாரணம்

வருபவ னீசன - ஏககாலதது மெவவிடததும் ஆன்மாக்களைப் பிறிவறககூடி வருபவனுன ஈஸ்வரன,—வேறுமாய் மன்னிநின்றே - ஆனமாககளுடைய காத்ருத்வ போக்த்ருதவாதிகளுககு அந்யமாக ஆனமாக்களிலே நிலைபெற்று நின்றே, கண

ம்ராநுகுணமான சுகதுக்கபோகங்களைப் புசிப்பிப்பன,—உயிர்க ளின மருவி யிவைதானுயும வாழ்வன-முத்தான்மாக்களை வே றறக்கலந்து ஜீவஸ்வரூபந் தோன்ருமற் ரூனேயாக வாழ்வன. ஜீவான்மாக்களதான மலரீங்கிச் சிவனுவாசவென்னை ஆநாதோ வெனனில்?—கருமுயி ரவனேயாகா - சிவனுற் பிரகாசிப்பிக்க பபட்ட வறிவையுடைய வானமா சிவனே வியாபியாது அதே னபோல வெனனில்?—உருவொடு கருவியெல்லா முயிர்கொடு நின்று வேருய வருவ துயிரவைதானு மாகாபோல - தேதேறந் திரியாந்த்க் கரணங்களை ஆனமா தானுக வபிமானம பண்ணி க்கொண்டு நின்று, அதற்கு அந்யமாய வருவது அவவாறு கூடி நின்ற காலத்துமே தேேறந்திரியாதிக ளானமா வாகாததுபோ ல இவைதாருயும வேறுமாய் என்ற இரணடுமையும சிவ னை சீவான்மாக்களு மல்ல அவையிறறுக்களுக்கு அநயமுமல்ல தாநாநமிட்டமே' என்றது. இருவர் கூடிவாழ்த லினபுறுபுண ராசசி யென்றிதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

சிவனுக்குமானமாவுக்கு மிப்போது சொல்லிய சம்பந்தத் திருலே யொரு பிரகார மதத்துவைத மறிவிக்கப்பட்ட தானுலு ம,வஸதுவிருலே பேதப்படுமெனப துரைக்கின்ருர்.

உயிர - ஆனமா,— உருவொடு கருவியெல்லாங்கொடு நின் று - தூலதேக சூக்கும தேக பரதேக மிவைகளைக்கொண்டு நி ன்று, தனது சங்கறப ரூபை சனனிதி மாத்திரத்தாற் செலுத் தித தொழில்களைப் பண்ணுவித்து நின்று,— வேருய்வருவது போல - உயிர்வேறு சரீரம வெறென்று நின்ருற்போல,—ஈச னுயிர்களின மருவிவாழ்வன - ஆனமாக்களிடத்துச சம்பந்தித்

து தனது சங்கற்ப ரூப சந்நிதிமாத்திரத்தினாலே செலுத்தி நிற்பன. அமூர்த்தமாய், வியாபகமா யிருக்கின்ற ஆன்மாக்களைச் செலுத்தும் வகை யெப்படி யெனின்? சரீரத்தின் அவயவங்களை யங்கங்குப் பிரேரித்த தானமாக்களிடத்தி லறிவு தொழில்களை யுந்தச் சரீரத்தி லவயவங்களைக்கொண்டு விளக்கிக் காரியம் நிகழ்ப்பண்ணுவதே செலுத்துவதென்றபடி. ஆதலால்,—ஒருமுயிராவனேயாகா வுயிரவை தானுமாகான - செலுத்தப்படும் பொருளாகிய ஆன்மாக்களும், செலுத்தும் பொருளாகிய சிவனும் ஒருபொருளாகா,— வருமவனிவைதானுயும் வேறுமாய் மன்னிநின்றே - அந்தச்சிவன் முன்சொல்லிய வியாப்பியவியாபக சம்பந்தத்தினாலே இந்த ஆன்மாக்களாயும், வஸ்துவினாலே வேறுபட்டுத் தனித்தொருபொருளாயும் இருப்பன,—முத்தான்மாக்கள் நிரஞ்சனாகளாதலால், சிவன்போலச் சிவப்பிரேரியாகளன்று.

"வ்யோமாவிர்த கீர்யாஸ்ய
ஸ்வதயேவாபிமோக்ஷஞ்ருத"

என்று மோக்ஷபரியந்தம் சிவனுக்கு வசியனென்னும் பெயர் மிருகேந்திர வசனத்தினாலே காண்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும், உலகெலாமாகி நிற்றல் அனைவுடைத் தென்பது உடம்பின் கண்ணதாகிய உயிரியல்பினை வைத்துக் கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

ற சாரியை

அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி.

நின்று வருபவ னெனவிளையும்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாதமாகிய மூன்று மதங்களையும் பரிகரித்து, 'உலகெலாமாகி வேறா யுடனுமாய்' என்ற முதற்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இன்னும் இதனைச்சுட்டுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித்துக் கூறப்படு மென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்தில.

இனி ஒளியாயோங்குற்ற கடப்படுங் கடாவிடைகளே மேலைச் சூத்திரத்து ளிவைபற்றிக் கூறியபோந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்தில.

அஃதங்ஙனமாக, முதனூற்பொருளை முதனூலிற் கிடந்தவாறன்றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகையாப்பினு ளொன்றுபற்றிச் செய்தலன்றே வழிநூலாவது, அவ்வாறன்றி, 'அன்றவை பதிதாமெனன்றெனன் றுறையும்' எனவும், 'உருவொடு கருவியெல்லாம்' எனவும், பிறவுமாகிய சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்தவாறே கூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்று போலுமெனின்?—"முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னோரின், வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங், கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்" என்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஒரோவழி யங்ஙனங் கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபாமென விடுக்க.

இதனானே கூறியது கூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

இந்தப் பரப்பிரமத்தைப்போல் நீர் சொல்லுகிற வான்மாவைக் காணப்பட்டதில்லையே யென்ன, மேலருளிச்செய்கிறார்.

உருவொடு கருவியெல்லா முயிரொடு நின்று வேறாய் வருவது போல — ஆன்மாவானது இந்திரியங்கள் கரணங்கள் முதலான கருவிகளெல்லாங் கூடினதொரு சரீரத்தைப் பெடுத்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்யவே, இந்தச் சரீரத்துக்குள்ளேயோரச் சொல்லியழைக்க, இவையிற்றோடுள்ள வயிக்கபாவத்தினாலே யிவையிற்றை யுள்ளடக்கி யிவையிற்றுக்கு வேறாயிருக்கிறதானவந்த முறைமையொன்றுபோல,—ஈசனுயிர்களின் மருவியாழ்வன-சிவஞானமாவிதோடுள்ள வயிக்யபாவத்தினாலே ஆன்மாவை யுள்ளடக்கித் தான்பிரகாசித்து நிற்பன். ஆன்மாத் தானே அந்நிய கர்த்தாவாய் நிற்பனெனனில்?—கருமுயி ரவனேயாக்க - உண்டாக்கப்பட்ட வான்மாவும் சிவனோடே கூடியிருந்தாலொழியச் சிவனுக மாட்டான். அந்தக் கர்த்தாத்தானே ஆன்மாவாய் நிற்பனெனனில்?—உயிரவை தானுமாகி—அந்தக் கர்த்தாவும் இப்படி ஆன்மாக்களுடனே கூடியிருந்தாலும் இந்த ஆன்மாக்களாகிறதில்லன் ஆனாலிரண்டுஞ் சமமெனனில்?—வருபவ னிவைதானுமாய் வேறுமாய் மன்னிநின்றே-சிவஞானமான்மாக்களுமா யவையிற்றுக்கு வேறுமாய் வரத்தக்க சத்தியை யுடையனாய் நிற்பன். அதெனபோல, ஆன்மாச் சரீரமுமா யதற்குவேறுமாய்நின்ற தன்மைபோல.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம் "கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ள, மிட்டதொரு பேரழைக்க வென்னொன்றுங்—கொட்டி, யவனுளமா கில்லா னுளமவனா மாட்டா, தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு" "என்றும், "அரக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கறபோ, லுருக்கியுடங்கியைந்து நின்று—பிரிப்பின்றித, தானே யுலகாந் தமியேனுளம்புகுதல், யானே யுலகென்ப னின்று" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, க - ௮ - வெ.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாச் சரீரத்தை யுள்ளடக்கித் தானே பிரகாசித்து நின்றாற்போலப் பரமேஸ்வரனும் ஆன்மாக்களை யுள்ளடக்கித் தானே பிரகாசித்து நிற்பனென்றும், பரமேஸ்வரன் ஒனமாவுமா யல்லவுமாய் நிற்பனென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயநேசிசருரை வருமாறு·

———o———

உயி ருருவொடு கருவியெல்லாங் கொடுநின்று-உயிர்நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்பட்ட தனுவோ டைம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைகொண்டு டடனாயநின்று,— வேறாய்வருவதுபோல்-அவ்வாறுடனாய வழியு முயிருயிரே யுடம்புடம்பே யுயுருடம்பா மொழியா துடம் புயிராகமாட்டாததுபோல,—ஈசனுயிர்களின் மருவிவாழ்வன-முதல்வ னுயிர்களோ டபேதமாய்க்கலந்து நிற்பன்,— தானுமுயிரவையாகான தருமுயிரவனாகா-அவ்வாறுகலந்து நின்றவழியு முதல்வன முதல்வனே! உயிருயிரே! முதல்வனுயிரா யொழியான, தரப்பட்ட உயிர முதல்வனாகமாட்டாது அவ்வாறாயினும்,—இவைகாணுயும வேறுமாயும மனனின்னறே வருபவன-உயிரவவுடம்பின வேறாகியும அதுவாகிநிற்றல் காணப்படுதல் போல, முதல்வன அயனனம வேறுயு முலகெலாமாகி நிற்ற லமைவுடைத்தெனக.

இவையிரண்டு செய்யுளானும பேதவாதம பேதா பேதவாதமஅபேதவாதவமாகிய மூககூறறுமதஙகளையும பரிகரித்து, 'உலகெலாமாகி வேறு யுடனுமாய்' நின்றமுதற் கூற்றுப் பொருள் வலியுறுதகப்பட்டது.

☞ உ-சூ, க-அ, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யானமாக்களிடத்திரண்டற்று நிற்கு
ங் கர்த்தா, விருவினைப் பலன்களைக் கொ
டுக்கு முறைமை யுணர்த்துகிறார்

இருவினை யினபதுன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து,
வருவது போவதாகு மன்னிய வினைப்பயன்க, டரும
ரன் றரணியோடு தராபதி போலத்தாமே, மருவிடா
வடிவுங்கஞ்ம பலன்களு மறுமைக்கணே. (ச)

(இ - ள) இருவினை யினப துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவது போவதாகும் — இவ்வான்மா புண்ணிய பாவங்களுக்கிடாகப் பிறந்துவருவதும் இறந்துபோவதுமாகும், கன்மரூ சடமாதலால் றுளுக்குச் சரீரத்தினை யெடுக்கவற்றோ வெனில்?

மன்னிய வினைப்பலன்க டருமரன — ஆன்மாக்கண் முற்சனனத்தி லார்ச்சித்த கன்மபலத்துக் கிடாக நிலைபெற்ற விருவினைப் பயன்களை பேருமற் குறையாமற் கர்த்தா வறிந்து கொடுப்பன. அஃதெனபோலவெனனில்?

தரணியோடு தராபதி போல — விசுவத்தி லானமாக்களுக் கதிபனுயிருக்கிற விராசாவானவர்கள் செயல்களுக்கிடாக நிக்கிரக மநுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமை போல;

தாமே மருவிடா வடிவுங்கன — இப்படியொழிக் தான்மாக்களுக்கு வருகிற சகத்துக் கேதுவாகிய சரீரமு மது

மபலன்களு மறு | ற்கேதுவாகிய கனமபலங்களுந தாமேவந
மைககணணே. | து பொருநதமாட்டாது,ஆதலா லொருகாத
தாக கூட்டிக காரியபபடுததுவன. எ - று.

ஓடு இடைச்சொல்.

'இருவினை' முதல் 'பேறிழ' ஈருக நாலு மொருதொடர்.
இநாகுப பாாகசிவையெனனு மாகமம (ஈ)

சிவாகரயோகியருளா வருமாறு.

—o—

மேல மாறிப்பிறநது வருமா றுணாததுதல்.

இவவுயி ரிருவினை யினபதுனபதது பிறநதுவருவது மிற நதுபோவது மாகும-புணணிய பாபததின பலமாகிய சுகததை யும துககததையும புசிப்பதாக பூமியிலே வநது பிறப்பதும ஸ வாசகததிலே புணணியபலமே புசிபபதாகவும நரகததிலேபா பபலமே புசிபபதாகவும் இறநது போவதுமாம,—மனனிய வி னைபபயனக டருாரன - இவவாறு பொருநதிய புணணியபா ப பலஙகளை ஒறாமே கொடுபபன. எவவாறெனனில்,— தரணி போடு தராபதிப போல-பூமியானது விகாரமனறி நினறு அவ ரவர பணணின காஷுஅதிகளுககு ஏறறபலததைககொடுககிறு பபோல காமபலஙகளை யுணடாககிய பூபதியானவனஅவ்வவ ர பணணின கிருஷியாதி பலனகளை யவவவர்ககேயாகச செலு ததுமாபோல அவவவாபணணின காமபலததை அவவவரை யே புசிககபபணணுவன. காமமே பலததைககொடுககுமல்லது காமாநுகுணமாக மாயையே பலததைக கொடுககும, இதற் கொரு கர்ததா வேணெனனில்?—தானே மருவிட்டாவடிவுங் கனம பலஙகளு மறுமைக் கண்ணே - மாயை ஜடமாகை யால் தானே யுருவாகவறியாது, கனமயானது செய்தவுட

னே நாசமாகையால் அநதககனமததிலே ஒரு அதிருஷ்டத்தீ கைஜநிப்பித்து அதை ‡அதுவ நிஷடயம்பண்ணி மறுமைகககண ணே பலஙகொடுபப தாகையால கருமந தானே பலஙகொடுகக மாட்டாது, ஆகையால் ஈஸ்வரனே கருமபலத்தைக கொடுகக வேணடுமெனறு இதனபொருள.

‡ அதுவநிஷடா - வழியிலிருப்பது.

இவவுயிரெனபது சகலரெனவறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மேல்வினையால் மாறிபபிறநது வருமாறு உணாததுகின ுரா

தரணியோடு தராபதிபோல - பூமியோடு கூடிய விரா சா கிருஷிபாதிபலஙகளை யவரவா செயதியறிநது கொடுப்ப துபோல,— அரன - மாயையோடு கூடியசிவன,—மனனியவி னை பயனகள கருமம - அவனவனுக்குப பொருநதிய சுகதுகக மோகங்களைக கொடுபபன.

தரணியாகிய முககாரணமினறித தராபதி பலன கொடு ககமாட்டான தராபதியனறித தரணிபறிவினமையாற் பல ன கொடுககமாட்டாது கிருஷிதொழிலுமபபடியே அப்படி ச சிவனும மாயையும கனமமும மூனறுமபிரிதது பலனகொடாது.

இருவினை யினபதுனபத தெனறவிடதது இருவினைகளா லென விரிகக.

இன்பதுனபத்து - சுகதுகக காரண யோனிகளில் வருவ து போவது சுவாகக நரகஙகளில்.

மற்றதுவெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான் 'அலகிலா வுயிர்கள் கன்மத்தானையி னமர்ந்து செல்ல' என்ற இரண்டாஞ்சூத்திரத்தை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார்

மேற் கூறிப்போந்தவுயிர், முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த இருவினைகட்காகப் பிற்பிறவியில் வரும் இன்பத்துன்பம் நுகராநிற்பான், மேலும் வினையேறுதலின், அந்நுண் மீளமீளப் பிறந்திறத்தலும் துறக்கநிரயங்களிற் சென்று மீட்லுமுடைத்தாகலான், உடம்போடு நிலைபெறு மவ்வினைப்பயன்களை, மருத்துவனும் வேந்தனும்போல, முதல்வனே யவ்வுயிர்க்கு நுகர்த்தானையாற் கூட்டுவன், இவ்வாறன்றிச் சடமாகிய அவைதாமே மறுமைக்கண் வந்து கூடமாட்டாவென்பதாம்.

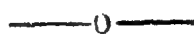
தரணமென்னும் வடமொழி கட்டளையென்னும் பொருட்டாகலான், நோயைக் கட்டுப்படுத்தலின் மருத்துவனுக்குத் தரணியெனக் காரணக்குறியாயிற்றென்பது

அறமுதல்வினைகளான் மருத்துவ னுரைத்த நூலி னென்ன முன்னா வருத்துக் கூறுவாராயினாரென்பது

இதனானே முதல்வனவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானாய பயன் இதுவென்பதுணர்த்தியமுகத்தான், இரண்டாஞ்சூத்திரத்தின்கட் பதியியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

எல்லாம் பரப்பிரமமேயென்றும் புண்ணிய பாவங்கள் பரப்பிரமத்துக்கு வேண்டுவதில்லையென்று மவனை மறுத்தருளிச் செய்கின்றார்

இருவினை யின்ப துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்துவருவ
து போவதாகும் - முற்சனனத்திற் செய்த புண்ணியபாவங்
களுக்கிடான சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கைக்கு இந்தவான்
மாக்கள் சனனமரணப்பட்டுச் சொர்க்கநரகங்களிலே போவ
தும் பூலோகத்திலே வருவது முடைத்தாயிருக்கும். இந்தச் சு
கதுக்கங்க ளிவர்களுக்கு வந்துகூடுகிறபடி யெப்படியெனில்?—
மன்னிய வினைப்பலன்கட்டுமரன்-ஆன்மாக்களுக்கநாதியிலே
பெற்றுள்ள புண்ணிய பாவங்களின் முறைமைக்கிடான சுகது
க்கங்களைப் பரமேஸ்வரன் கொடாநிற்பன் அதென்போல வெ
னில்?—தரணியோடுதராபதிபோல- இராஜாவானவன் விசு
வத்திலுள்ளவர்களவரவர்செய்த புண்ணிய பாவங்கள் தா
னே அதற்குத்தக்க பலன்களைக்கொடுக்கு மொழிந்து கர்த்தா
வேண்டுவ தில்லையென்ற பட்டாசாரியனை மறுத்து மேலருளிச்
செய்கிறார் —தாமேமருவிடாவடிவுங் கன்மபலன்களு மறுமை
க்கண்ணே - இப்படி யொழிந்து வருகிற சந்தத்துக்குண்டா
ன சரீரமும், புண்ணியபாவங்களுக்குண்டான இன்பதுன்பங்க
ளும், இவை யசேதனமானபடியினாலே தானேவந்து பொருந்தமா
ட்டாது, ஆகையால் கன்மங்களையும் ஆன்மாக்களையும் பரமேஸ்
வரனே அறிந்து கூட்டவேணும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் "உள்ளதேதோ
ற்ற வுயிரணையுமவ்வுடலி, னுள்ளதா முற்செயவினை யுள்ளடை
வே—வள்ளலவன், செய்பவர்செய்திப் பயன்விளைக்குஞ் செய்
யேபோல், செய்ப செயலணையா சென்று" என்னுமதுங் கண்டு
கொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, ரு-வெ.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக் கிடாகச்
சனன மரணப்பட்டுச் சொர்க்கநரகங்களிலே போவார்களென்

றும், மீளவும் பூமியின்கண்ணே வருவானென்றும், அந்தக் கன்மங்கள் சடமானபடியாலே ஆன்மாக்களைத் தானுகச் சென்று கூடாதென்றும், ஆன்மா தனக்கென்ன வறிவில்லாதது கொண்டு தான்செய்த கன்மங்களை யறிந்து கூட்டமாட்டாது; ஆகையால் அவ்விரண்டையும் பரமேஸ்வரனேயறிந்து கூட்டு வனென்னு முறைமையு மறிவித்தது

'உலகெலாம்' 'ஒன்றென' 'உருவொடு' 'இருவினையின்பம்' ஆகத் திருவிருத்தம் - சு, மாயாவாதி இவ்விடமறுத்து ஆன்மா வுண்டென்றும் புண்ணியபாவங்க ளுண்டென்றும் சொல்லுகின்றது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

இவ்வுயிர் - மேற்கூறிப்போந்த வுயிர்,— இருவினை - முப் பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த இருவினைகளினாக, இன்பத் துன்பத்து - இப்பிறவியின் வரும் இன்பதுன்ப நுகர்ச்சியான் மேலும் வினையேறுதலின்,— பிறந்திறந்து - அங்ஙனம் மீளமீள பிறந்திறத்தலும்,— வருவது போவதாகும் - நரகசுவர்க்கங்க ளிற் சென்று மீட்லுமுடைத்தாகலான்,— மண்ணியவினைப்பல ன்கள் - உடம்பொடு நில்பெறு மவ்வினைப் பயன்களை,— தாணுவோடு தராபதிபோல-மருந்துவனும் வேந்தனும் போல,— அரன்றரும் - முதல்வனே யவ்வுயிர்க்குத் தன்தானையாற் கூட்டுவன்,—வடிவுங்கன்மபலங்களும்-இவ்வாறன்றி யுருவுங்கன்ம பயனும் சடமாகலின்,—தாமே மறுமைக்கண்ணே மருவி டா - மறுமைக்கண்ணே வந்து கூடமாட்டா தென்பதாம்.

இதனானே முதல்வ னவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானு யபய னிருவென்ப துணர்த்து முகத்தா னிரண்டாங் கூற்றின கட்படு மியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் லோகாயத னின்பதுன்ப மென்ப தொ
ருவா தரவேண்டுவதில்லை, அவ்விரண்டுமி
யல்பாக வானமாக்களுக்கு குண்டா
மென்பதனை யுணர்த்துகிறார்

இருவினை யென்னையின்பத் துன்பங்களியல்ப தெ
ன்னி, னொருதன்மை யியல்புகளுள்ள தொருவனுக் கி
ரண்டுசெய்தி, வருவதென் மலருநீயு மருவலினை வா
சமவெம்மை, தருவதென் னீரொன்செய்து தானியல்
பாகுமன்றே. (ரு)

(இ - ள்) இருவினை யென்னை யின்பத் துன்பங்க ளியல்ப தெனனின — ஆன்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கமாகிய விருவினையுஞ் சுபாவத்திலே தானே யுண்டாம், ஒருவன் கொடுப்பனென்பானேன், அவ்விரண்டுந் தானே யுண்டாமென்று நீ சொல்லில் ?

ஒருதன்மை யியல்புகளுள்ளது — நீ யஃது இயல்பென்று சொல்லுவையாகி லஃதொருபட் டிருக்கவேணுங்காண

ஒருவனுக் கிரண்டுசெய்தி வருவதென — இப்படி யியல் பொன்றேயிருப்பதொழிந் தான்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கமென்ப இரண்டாய்வருகிற தெப்படியென்னின் ?

மலருந்தியு மருவலின வாசம வெமமை தருவதென னீரென செயது	நீரானது மலனைப் பொருந்தினபோது வாசனையுணடாம், அககினியைப பொருநதின போது வெமமை யுணடாவானேன, அம்மெனன கனமதைதசசெய் ததற் குணடாயிறறு
தானியல் பாகுமனறே.	ஆகையா லானமாககா சுடியாயிருக்கிறதா துககியாயிருககிறது மொருவன கொடுககவேணடாம், சுபாவஙகாணும எ-று (ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேல் லோகாயதன புணணியபாபஙகளெனப தொனறுமில்லை, சுகதுககஙகள ஜீகததுககு ஸவபாவமெனபதை பனிரணடு விருததததிறசொ அநுவதிதது நிராகரிததல

இருவினையெனனையிருபத தனபஙக ளிபலபதெனனில்-புணணிய பாபஙகளென றிரணடு னடெனறு சொலலுவானேன, சுகதுககஙகள ஸ்வபாவமே யெனனில,—ஒருகனமை யியல்புகளள தொருவனுககு இரணடுசெய்தி வருவதென - ஸவபாவமான தொரு பகுபபா யிருபபதனறி யொருவனுககு சுகமும துககமு மிரணடுவகையா யிருப்பதேதெனனனில,— மலருநதியு மருவலின வாசம வெமமை தருவதென னீரனசெய்து தானியப்பாகுமனறே-புஷபமானது பொருநதினபொழுது வாசனையையும் அகனிபொருநதினபோது ஊஷணததையும உணடாக்குகிற நீரானது எனனபுணணிய பாபததைபபணணிறறு,ஆகையாலெல்லார்ககும சுகதுக்கங்கள ஸ்வபாவமே எனனில்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

உலோகாயதன மத மாசங்கித்து தூஷிக்கின்றார்

இருவினையென்னை - பாவபுண்ணிய மெனப்பட்டது,—பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மொன்றுக்குமே விஷயமாகக் காணப்பட்டிராதலும் நிஷ்பிரயோசனம்,—இன்பதுன்பங்க ளிப்படியென்னில் - சரீரத்தைத் தவிர ஆன்மாவில்லை, சரீரமானமாவுக்குச் சுகதுக்கங்களைச் சுபாவமென்று நீசொல்லில்,— ஒருதன்மையிலுள்ளது-சீதத்துக்கும் ஜலத்துக்குமியற்கை,— ஒருவனுக்கிரண்டு செய்யவருவதென - ஒருபுருஷனுக்குச் சுகதுக்கானுபவமிரண்டு வருவதேது,— மருந்தீயு மருவலின் வாசமுமைமருவுதென் னீரென்செய்ததான - ஜலமென்ன கன்மத்தைப் பண்ணித் தான் புஷ்பாசனிகள் பொருந்தியவிடத்து மணஞ் சூடு கொடுப்பது. ஏது காரணம். இல்லை, - இப்படியாகு மன்றே - பொருளியற்கைதானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

இவ்வுரை - சு - செ, சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——0——

உள்ள தொன்றல்ல, பின்னை யுள்ளதேது? இந்தச் சரீரத்துக்குச் சுகதுக்கங்க ளிரண்டு மியல்பாக வுண்டாமென்ற உலகாயதன்மத மருளிச் செய்கிறார்.

இருவினை யெணையினைபத் துன்பங்க ளியல்பதென்னில்- இரண்டுவினையாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் வேண்டுவதில்லை, இந்தச் சரீரத்துக்கு உண்டாகிய சுகதுக்க மியல்புகாணுமென்று நீ சொல்லில்?—ஒருதன்மை யியல்புகளுள்ளது- இயல்பென்று சொல்லுவையாகில், அக்கினியும் உஷ்ணமும்போல வொருபடிப்பட்டிருக்கவேணும், அப்படியன்றிச் சுகதுக்கங்க ளிரண்டா யிருக்கையினா லியல்பென்றதாகாது. இதுவன்றியும்,—ஒருவனும் இரண்டுசெய்தி யுருவதென்ன - ஆனபடி ஒருவனுமிருக்கச் சுகதுக்கமென்று இரண்டாய வருகிறபடி யெப்படி,—மலருந்தீயு மருவினவாசமும்வெம்மை சருவதென நீரென்செய்தது - பூவும் அக்கினியும் பொருந்த சலத்துக்கு கந்தமு முஷ்ணமு முண்டாவானேன், அந்தச்சலம் என்ன கன்மத்தைச் செய்தது, அதையால் அந்த சலத்துக்கு இரண்டு மியல்பாக வந்ததுபோல் —தானியல் பாகுமன்றே - புண்ணியபாவங்களால் வரவேண்டுவதில்லை, சுகதுக்கங்க ளிரண்டும் இந்தச் சரீரத்திலே நிற்கிற வறிவுக்கு இயல்பாகவுள்ள முறைமை காணும்.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் அவனமெசம "இன்பொடு துன்பமெல்லா மெய்துவ கன்மத்தென்னின், னன்புனல் சந்தனத்தி னல்லுகவு மணுகவொண்ணு, மின்பொலி யழலினொடு மேவுவ கன்னத் தீமை, யென்செய்த தியம்பிடாய்நீ யிவையெலா மியல்ப தாமே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

சி,த-பர, லோகா-ம, கo-செ

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்குப் புண்ணியபாவங்களுக்கிடாகச் சுகதுக்கம் வரவேண்டுவதில்லை, சலத்திலே பூவும் அக்கினியுஞ் சென்று பொருந்த கந்தமு முஷ்ணமுமியல்பாக வுண்டானாற்போல், சுகதுக்கங்களு மியல்பாகவந்து பொ

ருநதறென்று உலகாயுதன் தன்மதஞ் சொன்னனென்று மு றைமையை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வுரை - சு - செ, சேறகசுப்படிருபபதைக் காண்க.

மறைஞானதேசிகர்.

முனசொனன லோகாயதனை மறுததுணர்த்துகிறுர்.

தன்னியல் பொழியபபூவுந் தழலும்வந தணையநீ
ரின், மன்னிய திரணடுசெய்தி வருமிரு வினையினுலு,
முன்னிய வின்பத்துன்ப முறுமுயி ருணர்விலாத,துன்
னிய வசித்தையினபத் துனபயகள்சூழ்ந்திடாவே.(சு)

(இ-ள) தனனியல் பொழியப்பூவுந் தழலும்வந தணையநீரின் மனனிய திரணடுசெய்தி — நீரானது தனக்கியல்பாகிய தடபததை யொழிந்து, மணததையும வெம்மையும பொருந்தியதற் கிரணடு குணமுணடாய தாகையால்,

வருமிரு வினையினுலு முனனிய வினபத துனபத முறுமுயிர் — ஆன்மாக்கள் செய்யப்பட்ட விருவினையினுலு மவரவருககுத தககசுகதுககபலங்களைப பொருநதும்.

உணர் விலாத துனனிய வசித் — நெருங்கின பூதங்க டனக்கென்ன வறிவி லாமையாலுஞ் சடமாதலாலு மதனை யினபு

வைரயின்பத்துன் துன்பங்கள் பொருந்தாதான் எ - று.
பங்களை சூழ்ந்தி
டாவே. (சு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதற சூத்திரம்.

தனியல் பொழியப் பூவுந்தழலும் வந்தணைய நீரில்மன னிய திரண்டுசெய்தி-நீருக்குத தனக்கு இயல்பான குளிர்ச்சி நீங்கப் பூவும் நெருப்பும் பொருந்தியிட மணமும் வெம்மையும் பொருந்தித்து. அப்படியே,— வருமிருவினையினுறு முனனிய வினைப்பயனகள - புண்ணியபாபங்களென்று சொல்லப்பட்ட விரண்டுதொழிலினுலும சுகதுக்கங்களாகிய கருமபலமானதுவ ரும —உறுமுயிர்-அந்தசுகதுக்கங்களை ஆனமாவானது பொரு ந்தும்,—உணர்விலாத துனனியவசத்தை யின்பத்துன்பங்களை சூழ்ந்திடாவே- அறிவில்லாததாய ஆனமாவிற்கு போகாயதன மாயிருக்கிற தேகத்தை சுகதுக்கங்கள் பொருந்தாது, நீரிற்பொ ருந்தின வாசனையுமுஷ்ணமும் நீருக்கின்றி அந்த நீரை ¶ஸ்வீக ரிக்கிற பேர்க்கானதுபோல தேகத்தில் பொருந்தின சுகதுக்க ங்கள் தேகிக்கல்லது தேகத்துக்கில்லை.

¶ ஸ்வீகரித்தல் - அங்கீகரித்தல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நீ சொன்ன திஷ்டாந்தத்தி லானமாவிற்குச் சுகதுக்கங் களியற்கை யன்று, செயற்கை யென்றுதானே சித்தித்ததென் றுசெப்புகின்றார்

சனிபல்பொழிய-தனதியற்கைச் சித்குணமறைய,— பூ
வந்தழலூர வந்தணைய - பொருந்த,— நீரினமனவிய திரளெழி
செயதி-மணங்கூடுனெனனுஞ் செயற்கைக்குண மிரண்டும வந
துசேர்ந்தன, அப்படி,—வரு மிருவினையிருலும-புத்தியில் பொ
ருந்திய புணணியபாவங்களிருலும,— உனனியவினபதுனப
ம - உணடாகிய செயற்கைச் சுகதுக்கங்களை,—உயிருமும - ஆ
னமா வநுபவிப்பன,— உணர்விலாத் துன்னியவசித்தை யின
பதுனபங்களை சூழ்ந்திடாவே - ஆனமாவைப்பொருந்திய சரீ
ரேந்திரியாதிகள் அறிவின்மையாதலாலந்தச் சுகதுக்கங்களை
யநுபவியாது, அசித்தைப் பொருந்தி யிராதெனறுரை பணண
லாகாது.

சுகதுக்கங்கள் புத்தித்தத்துவத்தி லுண்டாய்ப் பொருந்தி
யிருத்தல்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஒருபொருட்குத் தம்முள மாறுபட்ட விரண்டுதனமை
காரணந்தானின்றி யுளவாகாமையானும், தனனீருக்கு வாச
மும வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவானவாகலின அதுவேயீ
ணடைக்கு உவமையாய முடிதலானும், இனபத்துனபநுகர்ச்
சி சித்துக்கன்றிச் சடத்துக்குக் கூடாமையானும். அவ்வினபத்
துனபமிரண்டற்குங் காரணம் வேண்டப்படு மாகலான், இரு
வினையெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணமென்ப
தாம்.

என்னை யென்னும் வினு இன்மை குறித்து நின்றது.

அதுவெனனும பகுதிப்பொருள விகுதி அப் பண்பினமே
னிலாறது
தனஙியல்பு ஈடபம
உணாவிலாத வசிதுதெனறது "அடியளாநதானறுயது" எ
ன்றூர்போலக கொள்க (௫—௯)

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

இபபடிசசொனன உலகாயுதனை மறுததுமேலருளிச் செ
ய்கிறூா.

தனஙியல் பொழிபப பூவுந் தனலுமவந தனையாகினமன
னிய திரண்டுசெயுடி - தனனுடைய சுபாபமொழியப பூவும அ
சுகினியும பொருநத சலகநதக்கு இரண்டு குணமுணடாயது அ
துதனமைபோல,—வருமிரு வினையினுனு முனனிய வினபதுது
னப முறுமுயிா - அநாதியே யுணடாகபபடட புணணியபாவ
ங்க ளிரணடிகுனுும உளள நினைவுகளாக வாததகக சுகதுக
கயஙகளா ஆனமாப பொருநதி அநுபவிககும அப்படி நீாசொல்
லுகிற வானமாவை எஙகேயுணடென்று காணப்பட்டது இங
த உடமபு காணும சுகதுககஙகளா யனுபவிககிறது எனறு நீ
சொல்லில்—உணாவிலாத துனனிய வசிதகையினபத துனப
ங்களா சூழநதிடாவே - பிரஞ்ஞையில்லாத பூதஙகளினுடைய
காரியமுமாய சேதனமுமா யிருககிற சரீரம, நனமை தீமைக
ளை யறியாத, ஆனபடியாலே யநதச சரீரததைச் சுகதுககங்க
ள வநது பொருநதாது. ஆகையால் சேதனனுயிருககிற வான
மாவே யினப துனபங்களை யறிந்து புசிக்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் அவன்மறுப்பு" கநதமவெ
ம்மை கலநதிடும்புனல் கனமமேன்செய்த தென்றனை, சந்தன

ந்தழல் சாரசீரி தனமையுற்றிடு மாறுபோற், தந்தகன்ம மிர ண்டணைந்து தருஞ்சுகத்தொடு துக்கமுஞ்,சிந்தியாவெழு சிவனு ற்றிடும் வேறுடற்கிலே தேறிடே." எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித்-பர, லோகா-மறு, கசு-செ.

இதனுற் சொல்லியது உலகாயுதன சுகதுக்கங்க ளுடலு க் கொழிநது ஆனமாவுக் கில்லையென்ன, அவனை மறுத்து ஆன மாவே சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்குமெனனு முறைமை யறிவித் தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

---o---

இருவினையென்னை - இருவினை யெனபவே யில்லை,— இன பத்துனபஙகளியல்ப தெனவில - இனமதுனபங்க ளியல்பே யாகுமெனின,—இயல்புக கொருதனமையுளளது இயல்பினுக் கொருதனமை யுளளதனறி,— ஒருவனுக்கிரணடு செய்தி வருவ தென,— ஒருபொருட்குத தமமுண மாறுபட்ட விரணடுதன மை வருவதுயாது,—மலருநதீயுமருவலின-போதுமனலும பொ ருந்துதலான,—வாசம வெமமை- மணமும் வெப்பமும்,—நீரெ னசெய்துதருவது - தண்ணீர் யாது காரணத்தாற் றரப்பட்ட து,—தானியல்பாகுமனறே- தானேயியல்பாகுமெனின?--நீரின றனவியல்பொழிய-தணணீரககியற்கையாகிய தட்பமொழிய,-- பூவுநதழலும் வநதணைய - மலருந் தீயும் பொருந்துதலான்,— இரணடுசெய்தி மனனியது - வாசமும வெப்பமும் செயற்கையா னவாயின. ஆகலிறு துவே யீண்டைக குவமையாய்முடிதலா னும,— உனனியவினபத [illegible] முயிருறும்-கருதிப இனபதுன்ப நுகர்சசி யுயிராகிய சித [illegible] ணறி,—உணர்விலாத-உணர்வில்லா

னவாகிய,— தன்னியவசத்தைசூழ்ந்திடாவே - நெருங்கியசட
த்திர்குக்கூடாமையாலும்,—இனபதனபங்க ளிருவினையிலுனு
ம வரும் - அவவினைபததனப மிரணடிர்குக காரணமவேனட
ப்பமெமாகையால் இருவினையெனப்பமெ சஞ்சிதமே யாணடைக
குகாரணமெனப்பமெ எனபதாம. (ரு—சு)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவன மீளவு மிமமையிற் ரெழில் செய்ததனாலே
பொருடேடிப் போகங்களையு மிசசனனததி
லனுபவிககும தொழிநது, மறுமைபபயனி
ல்லை யெனபதனை யு ணாததுகிறா.

இம்மைபின் முயற்சியாலே யிருநிதி யீட்டியின்
ப, மிமமையே நுகாவாசெயதி யிலாதவர் பொருளுமி
னமி, யிமமையே யிடருழபபர் வேமிரு வினையதுண
டே, லிம்மைபின முயற்சியினறி யெயதிட வேணடுமி
ஙகே. (எ)

(இ-ள்) இம்மை யின முயற் சியாலே யி ருநிதி யீட்டி — ஆன்மாக்க ளிந்த வுலகிற் றமது முயற்சியி ற்பிரயாசப்படடுப பெருகப பொருளை யா ாசசித்து

இனப மிம்மை யே நுகர்வர் — இம்மையிலே தானே சுகத்தை யநுபவி ப்பார்கள்

செய்தி யிலா தவர் பொருளு மின றி யிம்மை யே யிடருழப்பர் — இஃதனறி மடிமைமை யுடையோர்கண் முயற்சியினமையாற் பொருளும்பெறு திம் மையிற் றனே கமககில்லாதே போயிற்றெ னறு துனபததையு முறுவார்கள்.

வேறிரு வினை யதுண்டேல் — இன்ப துன்பங்கட்குக் காரணமாகிய மடியு முயற்சியுமின்றி முற்சனனங்களி லாச் சித்த விருவினைப்பலன்கள் வேறுண்டாகில்,

இமமை யின முயற்சியின்றி யெய்திட வேணடுமிங்கே — அந்த விவ்விடத்து முயற்சியு மடியுமில் லாதிருக்கவும் பொருளுண்டாக வேணுங் காண் என்று (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல்சங்கை

இந்தத்தேகத்திலுடைய உச்சாகத்திலுலே பகுவான திரவியத்தைத் தேடி, அதிலுலே இந்தத்தேகத்திலே தானே சுகத்தையு மனுபவிப்பார்கள் ; உச்சாக மில்லாதவர்களுக்குப் பொருளுமில்லாம லிங்கேதானே துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள். இந்த உச்சாக மடிமை யென்கிற விரண்டுமல்லாமல் வேறே புண்ணியபாபங்களென் றிரண்டு முண்டாமாகில் உச்சாகமன்றியிலே யிப்பொழு திவ்விடத்துண்டாக வேணுமே

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

காரணமாகக் காணப்பட்ட பொருளைக் காரணமாக விலைத்தமையுமென்று, கற்பிப்பதே முக்கியம், காணாத காரண கற்பனை நிஷ்பிரயோசனமென் றுசங்கிக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வுரை - அ - செ, சோதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

மீளவும் இம்மையிலே தொழில்களைச் செய்து பதார்த்தங்களையுண்டாக்கி யதனாலுண்டான போகங்களை யிந்தச் சந்நதியிலே யனுபவிக்கும் தொழிலன்றி மறுமைப்பய னில்லையென்கிற உலகாயுதன் மதமே லருளிச் செய்கிறார்.

இம்மையின் முயற்சியாலே யிருநிதி யீட்டி - இந்தச் சந்நதியிலுண்டாகிய உற்சாகத்தாலே மிகுதிப்பாகத் தனங்களைச் சேகரித்து,—இன்பமிம்மையே நுகர்வர் - அந்தப் பதார்த்தங்களினாலுண்டாய போகத்தை யிந்தச் சந்நதியிலே புசியாநிற்பார்கள்,—செய்கையிலாதவர் பொருளுமின்றி யிம்மையே யிடருழப்பர் - ஒரு தொழிலுஞ் செய்யமாட்டாதவர் தனங்களு மில்லையா யிம்மையிலே துயரத்தோடே கூடி ஊதீதப்பட்டாநிற்பார்கள்,—வேறிரு வினையதனேடேல் - இதுவொழிந்து வேறே மறுசந்நதிக்காகச் சஞ்சிதத்த புண்ணியபாவங்களுண்டாமாகில்,—இம்மையின் முயற்சியன்றி யெய்திட வேண்டுமிங்கே - இந்தச் சந்நதியிலே ஒருதொழிலுஞ் செய்யாமலிருக்கச் செய்தேயுந் திரவியமுண்டாகவேணும், அப்படியுண்டாகாது அதுகொண்டே மறுமைப்பயனில்லையாகையால், இந்தச் சந்நதியிலே செய்த தொழிலாலுண்டாகிய பயனை இங்கே யனுபவிப்பன.

இதனாற் சொல்லியது, உலகாயதன் இம்மையிலே தொழில்களைச்செய்து அதனாலுண்டாகிய திரவியங்களைக் கொண்டு

இம்மைப்பயனை யனுபவிக்கிற தொழிந்து மறுமைப்பயனில்லை யென்றான என்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இவ்வுரை - அ - செ, சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவனை மறுத்துணர்த்துகிறார்.

இருவினைச் செயல்காணிம்மை யிரும்பொருளி
ன்பம்வேண்டி, வருவினை செய்யுங்காலை மடிவருமடியு
மின்றித், தருவினை யதனிலத்தந் தானறுந் துயரந்தங்
கு, மொருவினை செய்யாதோரு முடையரிவ் வுலகந்
துள்ளே. (அ)

(இ-ள்) **இருவினைச் செயல்காண** நீ முற்கூறிய மடியு முயற்சியு மிருவினையால் வருஞ் செய்திகாண், ஆன்மாக்கடமது முயற்சியா லுண்டாவதல்ல அஃதெங்ஙனமெனனில்?

இம்மை யிரும் பொருளின்பம் வேண்டி வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும் இம்மைக்கண் ஒருவன் மிகவும் பொருட்டேட வாசைப்பட் டதற்கேற்ற வினைசெய்யுங் காலத்தி லவன் முற்சன்மத்தி லாச்சித்த நல்வினைப்பய னுண்டாகாவிட்டுத் தமமுயற்சி நீங்கி மடிமைவந்து பொருந்தாநிற்கும்

மடியுமின்றித் தருவினை யதனி மடிமைவந்த காலத்து மடிமை நீங்கிய பொருள்வரவிற் கேதுவாகிய வைகளா லீட்

லத்தந் தானறு டியதனமுமொரோவழி பொருந்தும. முற்
ந் துயரந்தங்கும் சந்நத்தி லார்சசிதத சறகனமமில்லைபாகிற்
களவுமுதலியவறறுற பொருள போனவா
றே துனபமடையாநிறகும

ஒருவினை செ ஆகையா லிபபடிப்பட்டதொரு முயர்ச்
ய்யாதோரு மு சி செய்யாதிருநகவும், பூர்வத்தி லார்சசிதத்
டையரிவ வுலகத கனமபலத்தாலே பொருளையு மினபத்தையு
துளளே. முடையரா யிருபபாகள எ-று

உமமை யுயர்வு சிறபபு (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—— 0 ——

இதாருத்தரம்.

இருவினைச் செயல்காண—சுகதுககங்கள் வருவதெல்லாம் புண்ணியபாபங்களுடைய தொழிலினாலல்லது இம்முயறசி யால வாராதுகாண, அதெவவாறெனவில்?— இமமையிரும பொருளினபம வேணடி வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும மடியுமின்றித் தருவினை யவனி லத்தந் தானறுந் துயருந்தங்கும்— இமமையிலே அதிகமான பொருளைததேடி சுகத்தை யனுபவிக்கவேணடிப பொருளவரு முயாசசியைச செயயுங்காலத்து மடிமைவரும. மடிமையைத் தவிாந்து உசசாகத்தைப் பணணினும மதனுற பொருளு மில்லாமல் போனாலும போம. பொருளில்லாததனறி அபாயம் வரினுமவரும்,— ஒருவினைச செய்யாதோரு முடைய ரிவவுலகத் துளளே-பிராரத்த மல்லது வாராதெனனும் முறைமையை யறிந்த பெரியோா, அயாசிதவிருதமாக பூமியினகணணே யிருககவும் அவர்களுககு சீவனம் நடககவும் கணடோம்.

ஞானப்பிரகாசனை வருமாறு.

—o—

இம்மையின் முயற்சியாற் செய்யுங்கன்ம மோரிடத்திற் பலத்தைப் பொருந்தி யோரிடத்தி னீங்கி வியபிசரியாதாதலா லவ்வியபிசரித்த விடத்துக்கரணுத் காரணங் கற்பிக்க வேணு மென்று காண்பிக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயாமென்பதூஉ டம்பாட்டினு றெனின் மன்றேயினும் வைத்துக் கணக்காக வறியக் கிடத்தலின் அதுவேயமையும், வேறுமோர் காரணங் கோடன் மிகையா மென்றது பொருந்தாது அஃதொரோவழிப் பிற முதலுர் அவ்விருதிறத்தினும் வைத்தறியக் கிடத்தலின் நியத காரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால், அதுவே ஆணைக்குப் புலனாகாத சஞ்சிதவினை யென்று அறியப்படுமென்பதாம்

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல் கிழியீடு நேர்படப்பெற்றா முதலாயினாமாட்டுக் காணப்படும்

ஈண்டியவென்றது செல்வமை. அஃது 'உடையார்முனில்லார்போல்' என்பதனானுமறிக

இவைநான்கு செய்யுளாலும் உலோகாயதர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சஞ்சித மெனப்படு மிருவினையுண்மை, காரியவேதுவின் வைத்துச் சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், இருவினையேயமையுமாகலின் "முயற்சி திருவினையாக்கு முயற்றின்மை - யின்மை புகுத்தி விடும்" என்பதுபற்றிச் செல்லும் மனவெழுச்சிக்குப் பயனில்லை போலுமெனின் அது முன்னர்க் கூறப்பட்டது (எ—அ)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேலும் அவனை நோக்கி மறுமைப்பய னுண்டென்று மறுத்தருளிச் செய்கிறார்

இருவினைச் செயல்காண் - நீ முன்னே சொன்னவையெல்லாம் முற்சநநத்திலே செய்த புண்ணியபாவங்களினுடைய முறைமைகாண், — இம்மை யிருவினைபொருள் பெற்றவேயன்றோ - இந்த சநநத்திலே மிக்க பதார்த்தத்தினாலுண்டாகிய போகத்தை விரும்பி, — வருவினை செய்யுமதனால் மதிவருமா - இவ்விம்முண்டாகத் தக்க தொழில்களிலே நின்று உபசரித்தாலும், முற்சநநத்திற் செய்த புண்ணியபாவங்க ளுண்டாயவகத்துக் கூடுதலில்லையாகில், உபசரிக்கிற வயவாரத்திலே இதற்கு பயனில்லையாகிய மதியை யென்று கூறாநின்றாய் இதுவன்றியும், — மதியுமின்றித் தருவினை பற்றிலதாய் நின்றதுமற்றுமுண்டு - போதமும் மதியாமல் மிகுந்த விருப்பத்துடனே திரவியமுண்டாகத் தக்க தொழில்களைச் செய்தாலும் முற்சநநத்திலே இவன்செய்த புண்ணியங்களமயில்லையாகில், இவன் கையிலுள்ள திரவியங்களுமை போய், மேல்வருகிற ஆக்கமும் முண்டாகாமல், வியாகுலமே யுண்டாகாநிற்கும் — ஒருவினை செய்யாதோரு முடையரிவ்வுலகத்துள்ளே - இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட தொழில்களுக்குள் ஒருதொழில்களுஞ் செய்யாதிருந்தவர்கள் முற்சந

த்திலே செய்த புண்ணிய கன்மங்களுக் கீடாக மிகுந்த சிங்கா தனபதியா யிருப்பார்கள், பிரத்தியட்சமாக இந்தப் பூலோகந் தனக்குள்ளே

இன்னுஞ்சொல்லியது இம்மையிலுண்டான பதார்த்தங் களும் அந்தப்பதார்த்தங்களா லுண்டாகிய புசிப்புகளுஞ் சாவு மறுமையிலுள்ள புண்ணியபாவங்களுக் கீடாக வருகிறதொழிந்து, இம்மையிலுள்ள தல்லவென்று, உலகாயதனை நோக்கி மறுத்தருளிச் செய்தாரென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்பிரமண்ணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அற்றேல்-அக்காரணமாவது முயற்சியே யாமெனபது — முயற்சியாலே யிம்மையின் - முயற்சியா லிம்மைக்கண்,—இருநிதியீட்டி,—மிகுந்தபொருள்களை யீட்டுதல் செய்து,— இன்ப மிம்மையேநுகர்வர் - இன்பத்தையு மிப்பிறப்பின் கண்ணே யநுபவிப்பரென வுடன் பாட்டினும்,—செயதியிலாதவர் பொருளுமின்றி-முயற்சி யிலாதவர் பொருளீட்டலின்றி,—இம்மையேயிடருழப்பர்-இப்பிறப்பின்கட் டுன்பத்தினை யெய்துவரென எதிர்மறையினும் வைத்துக் கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலி னதுவே யமையும்,— வேறிருவினையதுண்டேல்-அதுவன்றி யிருவினையென்பதொன்றுண்டென வேறுமோர் காரணங்கொள்ளின்,—இம்மையின் முயற்சியின்றி-இப்பிறப்பின்கண் யாதொரு முயற்சியின்றியும்,—இங்கேயெய்திட வேண்டும் - இவ்விடத்துப் பொருள் கைகூடவேண்டும். அஃதின்மையா னதுபொருந்தாதெனின்,— இம்மை யிரும்பொருளின்பம் வேண்டி - இம்மைக்கட் பெரிய பொருளின்பங்கள்கருதி,—வருவினைசெய்யுங்காலை மடி

வரும் - வருகின்றவினை செய்யுமிடத்துச் சோம்பலுண்டாகலா னும்,—மடியுமின்றி - சோமபலேயன்றி,—கருவினை யதனிலத் தகதானும - தருகின்ற முயற்சிக்கண் பொருளின்றிப் போத லானும்,—நயருந்தங்கும-அதனாறானப மெய்துதலானும்,— இவவுலகத்துள்ளே-இவ்வுலகினகண,—ஒருவினை செயயாதோ ரு முடையா-ராதொரு முயறசி செய்யாதோருஞ் செல்வரா யத் தங்குதலானு மாகிய பிரமுயசியு மவவிருமிறத்தினும வை த்தறியககிடத்த வினியககாரணம வேறுளளதெனபது பெறப படுதலால்,—இருவினைசசெயலகாண் - அதுவேயாமனைடக்குப புலனாகாத சஞசிதவினையென றறியபபடு மெனபதாம

இவைநானகுசெயயுமாறு முலகாயதாமதம பற்றி யாசங் கிகதுப டரிமிததுச சஞ்சிதமெனபபடு மிருவினையுணமை கா ரிபவேதுவினைவைதுச சாதிககப பட்டது (எ—அ)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆனமா முனசநததி லார்சசிதத கனமபலததுக கிடாக விசசந்த மெடுக்குங காலத்திற பேறுமுதலிய வாறு வகையா லனுபவிததுத தொலைககு முறைமை யுணாததுகிறா.

பேபிழ வின்பமோடு பிணிமூப்புச் சாககாடென்று, மாறுமுன கருவிறபட்ட தவ்விதி யநுபவத்தா, லே விடு முனபுசெயத கனமமிங கிவற மிறகேது, தே றுநீ யினிச்செய கனம மேலுடற சேருமனறே. (கூ)

(இ-ள்.) பேறிழ சநதமுதலிய வாறு மானமாச சுககில் வினபமோ சுரோணிதத்துடனும வாயுவுடனுங் கூடிச

டபிணிமூப்புச் சாக்காடென்னு மாறுமுனகருவி றபட்டது — சூக்குமசரீரத்துடன் கருப்பாசயத்திற் றங்குமபொழுது சிவஞாலககாலத் தமைந்ததாகும.

அவவிதி யனுபவததாலேறிடு ம — இஙஙனம விதிககப்பட்டவிதி யனுபவிதநே தொலைககபபடும.

முனபுசெய்த கனமமிங கிவற்றிற்கேது — முற்சனநததி லானமாக்க ளார்சசிதத விருவினைகளு மிப்பொழு திவவிட்த் தனுப விபபதானவற்றிறகுக காரணமாம.

சேருநீ யினிச செய்மகனமமேெ லுடற் சேருமனறே — நிகழ்காலத்திற் சரீரிசெயகிற கனமங களும வருகிற சனநத்துககுக காரணமாயி ருந தநரத தேகததிற் கூடுமெனறு நீயறிவாயாக எ-று.

இருவினையெனவினையெனறும விருத்தமுத லிநான்கு மொரு தொடர்

சுப்பிரபேதத்திற் பேதித்துக் கூறிய தாகம பேதமெனவறிக.

கருவுட்பட்டனவென்று பன்மை கூறு தொருமை கூறியது, "ஒருமையிற் பனமையும் பனமையிலொருமையு மோரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே" எனபதனாற கூறியதெனவறிக.

"அட்டகவுலசத்தோடே யுயிரிதாவருந்தனறி, தொட்டவனுதாநதொகசுச் சுககிலத்துடனேதோனறிப், பட்டனை பபசததிறபட்டுக கருட்டையிற்பதிந்துமுர்றிச், சட்டகமென னத்தோனறித் தரணியிறறங்கிச்சாயும்" எனவறிக. (௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலும்.

பேறு-ஒன்றுண்டாகிறது,—இழவு-போறது,—இன்பம்-சுகம்,—பிணி-துக்கம்,—(ஒடு-இடைச்சொல்)மூப்பு-நரைதிரை,—சாக்காடு - மரணம்,— என்னுமாறு முன் கருவுட்பட்டது-இப்படிச்சொல்லப்பட்ட ஆறும் கருவிற் பதிகிறபோழ்தே முன் செய்த கருமத்தில் பக்குவமானவை பிராரப்தகமாகப் பொருந்தப்பட்டது,—அவ்விதி யனுபவத்தால் ஏறிடும்,— அந்தப்பிராரப்தத்தினுடைய சுகதுக்கானுபவத்தினாலே நுகாமையேறிடும்,—முன்செய்த கன்மமிங்கிதனுக்கேது-பூர்வத்திலே செய்த கருமங்களிங்கதேகத்திலே யனுபவிக்கிற சுகதுக்கங்களுக்கேது,—தேறு நீயினி-செய் கன்மமேலுடற் சேருமனோ-இந்ததேகத்திலே செய்கிற புண்ணியபாபங்களினாலே மேல் தேகாதிகளைப் பொருந்துமென்று தெளிவாயாக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பிராரத்தகம் புசிக்குமிடத் தாகாமிய மேறுமுறைமையும், அது சஞ்சிதத்தோடு கலந்து காலாந்தரத்திற் பலன் கொடுக்கு மென்பதும், பல மாறுமென்பதும் படித்தறிவிக்கின்றார்

பேறு - தனக்கு யோக்கிய போக்கியப் பொருளைப் பொருந்துதல்,—இழவு - நியமித்த காலாந்தரத்தி லதைப்பிரிதல்,—இன்பமோடுபிணி - சுகதுக்கம்,—மூப்பு - நரைதிரை,—சாக்காடு-மரணமென்கின்ற,—ஆறு முன் கருவுட்பட்டது-சரீரத்தடைத்தது,—அவ்விதி யனுபவத்தால் - நியமித்தவாறின

தனுபூதியால்,—ஏறிடும் - ஆகாமிய கன்மம் வந்துபொருந்து ம,—முன்புசெய்த கன்ம மிங்கிதனுக்கேறு - முன் சன்மங் களிற் பண்ணிச சஞ்சிதமாய்க் கட்டுப்பட்ட கன்மத்துட் பக்கு வ்ப்பட்டப் பிராரத்த கன்ம மிவ்வாக்குறுங் காரணம். கண்டகா ரியானுமானத்தாற் காரண மனுமிக்கப்பட்டது,—தேறுநீ - இப்படி யனுமித்துத்தெளிநீ,—இனிச்செய் கன்ம மேலு டற் சேருமன்றே - இப்போதேறு மாகாமியகன்ம மேற் சஞ்சி தத்தோடு கலந்து சில பக்குவமாயப் பிராரத்தகன்மத்தோடு கூடி மேல்வருஞ் சன்மங்களி லெடுக்குஞ் சரீரங்களிற் பேறி முவினைபமுத லாறு பலத்தோடும் பொருந்தும்,—கண்ட கார ணானுமானத்தாற் காரணகாரிய மனுமிக்கப்பட்டது

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்ப ங்கட்கு ஏதுவாகிய செல்வ வறுமைகளும், அவற்றின் வரும் உ யர்விழிவுகளும், அவற்றுறுய இன்பதுன்பங்களுமாகிய வா றுமமுன்னே தானே சூக்குமமாய்ச் கருவினுள்ளே நின்றன வன்றி, அப்போதப்போது உளவாவனவல்ல அவைபின்னர் த் தூலமாய்வந்துகூடுதல் அவற்றையனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும். அங்ஙனமனுபவித்தற்குத் துணையாகவெழுந் து, முயற்சியும் அவ்வளவிலொழியாது மற்றோருடம்பிற் படும் அ வ்வறுவகைக்கும் வித்தாய நிலைபெறும். முற்பிறவியினிகழ்ந்தமு யற்சி இப்பிறவியின் வருமவ்வாறிற்கும் ஏதுவாயினாற் போலு மதனையேமுயற்சியானுங்கடவது பிறிதில்லையென்பதாம்.

பிணியென்பது ஈண்டுத் துன்பயாதிரையே யுணரத்தி நின் றது.

"நோயுமின்பமும்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும்."

ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியினை மேற்று, அது "வினையோர்க்கெல்லா மூப்பாய்" என்பதனானும், மூத்த திருப்பதிகமென்பதனானுமுணர்க.

சாக்காடு போறலின் இழிவைச் சாக்காடென்றுபசரித்தார்.

எனைமூப்புஞ்சாக்காடுகள், பேரிழவினபம் பிணிபோலத் தாமுன் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின் மறுதலைப் பொருள்கள் உடன் கூறுமையானும், இவற்றாடங்குதலின் வேறு கூறவேண்டாமையானும், காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பினைக்கண் ஐயமறுத்தல் வேண்டாமையானும், அவற்றையுடன்வைத்தெண்ணியுரைசெய்கல் பொருந்தாமையறிக.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

முச்சுட்டவ்வுத்தையிற் பாதுபாடினைப்பற்றிய பட்டதென்று ஒருமைப்பாலாற் கூறினார்.

கூறிய வுறுதியென்பது தூலமாய் விளங்குமென்பதாயிற்று.

இது சற்காரியவாதம்.

அநுபவமென்னுங் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

முன்புசெய்தன்ம மின் இவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட்டுவமை.

ஈண்டுக்கன்மமென்றது முப்பகுதியை.

மேலே வினையென்றதுமது.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

---o---

முற்சனநத்திற் சரீரத்தா லுண்டான புண்ணிய பாவங்களைந்தச் சரீரம விடும்பொழுது அதுவும ஒக்கப்போம், அது இந்தச்சனநத்தில் வந்து பொருந்துகிற முறைமை யெப்படியென்ற வினை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

டேறிழ வினயமோடு பிணிமூப்புச் சாக்காடென்று மாறு முன கருவுடபடடது - இவன பொருடசாரவு உயிரசசார்வு என்று சொல்லப்பட்ட விரண்டையும பெறுகிறதும், இவையின்றை யிழநதவிடுகிறதும, ஒருசுகதுககத்தை யநுபவிக்கிறதும், அசரோடு வியாதிமுதலான துககங்களை யநுபவிக்கிறதும், விருததாபபியததால் வருகிற துககஙகளும், மரணமும, என்று சொலலப்படட இந்த அறுகாரியமு முறசனநததிற செய்தது; இடபொழுது மாதாவினுதரத்தி லுண்டாகிய கருபபையிலே ஆனமா வணுவாகச சென்று பதிற வவதரததிலே யிவையும் சூக்கமாகச சென்று கூடிப் பதியாநிற்கும் —அவவிதி யனுபவததா லேறிடும்-அநதமுறைமை பரமேஸவரன விதிததபடியே யநுபவிததுத தூலநதபோம். இதறகுக் காரணமேதெனனில்?— முனபுசெய்த கனமமிஙகிவர் நிறகேது-முறசனநததிலாாசசித்தபுணணியபாவம இவவிடதது இநத அநுபவததுககும் அதுவே காரணமாம. இநதவுடலிலே இப்பொழுது செய்கிற கனமம அநுபவிப்ப தெப்படியெனனில?—தேறுநீ யினிச்செய்கனம மேலுடறு சேருமனறே - இநத முறைமைபோல இப்பொழுது நீசெய்கிற கனமஙகளும் வருகிற சநநததில் எடுக்கிற தேகத்திலே கூடுமெனறு புததிபண்ணுவாயாக.

இகூறற் சொல்லியது முறசநநத்திற் செய்த புண்ணிய பாவம இநத சநநத்திற் பொருநதுகிறபடி யெப்படி யென்ற

வனுக்கு அதவந்த பொருந்தகிற முறைமையும்; அதனுள்ள சுகதுக்கங்களை இந்தவுடலிலே யநுபவிக்கச் செய்தே ஆர்சித்த புண்ணியபாவங்கள் மேலெடுக்கிற வுடலுக்கு அநுபவமாமென னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

பேறிழவு - எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பதுன்பஞ்சட் கேதுவாகிய செல்வம்வறுமைகளும்,—மூப்புச்சாக்காடு-அவற்றுன்வரும் உயாவிழிவுகளும்,—இன்பமொடு பிணி - அவற்றானாகிய இன்பதுன்பங்களும்,—என்னுமாறும்-ஆகியவாறும்,—முன்சுருவுட்பட்டது - முன்னேதானே சூக்குமமாயச் கருவினுள்ளமைந்து கிடந்தவனறி யடபோதப்போதுள்ளவாவனவல்ல,—அவவிதி யனுபவதகாலேறிடு-அவை பின்னர்த்தூலமாய் வந்தகூடுத லவற்றை யனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்,—முன்புசெய்தகன்ம மிங்கிதனுக்கேது-அங்ஙன மனுபவித்திற்குத் துணையாக எழுதத முயற்சியும் அவ்வள வினொழியாது மற்றோருடம்பிற்படும் அவ்வாறுவகைக்கும் வித்தாய்நிலைபெறும்,—இனிச்செய்கன்மமேலுடற்சேருமன்றே-முற்பிறவியி னிகழ்ந்தமுயற்சி யிப்பிறவியின் வரும் அவ்வாறிற்கு மேதுவாயிருந்தபோலு மதனைப்பே முயற்சியானுக்கடவது பிறிதில்லையேன, நீதேறு-நீதெரிவாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இக்கன்மம் பிறவாகாரணாதி யென்பதற் குதாரண பூர்வமாக வுணர்த்துகிறா

உடற்செயல் கன்மமிந்த வுடல்வந்த வாறெனன் னென்னில், விடப்படு முன்னுடம்பின் வினைபிறக்கவு

டல்வினைக்கும், தொடர்ச்சியா லொன்றுக்கொன்று தொன்றுதொட்டநாதிவித்தி, னிடத்தினின மரமர தனின வித்தும்வந் திடையுமாபோல். (க0)

(இ - ள) உடற் செயல் கன மமிந்த வுட ல்வாந்த வாறெ னவெனனில் — இவ்விருவினைகளு முடலின காரியமாக வேறுப, இனி யிவவுட லுணடாதறகுக கார ணமயாதெனறு கேடகிறுயாகில,

விடடபடு மு னறுடம்பின வி னையிந்த வுடல் வினைகசகும — முறசனமததில் விடப்பட்ட தேகததினி னறு செயததனம மிநத சநததைதை யுண டாககுமெனறு நீசொல்லில்? இதோதா சிரயமெனறுங குறறமு முடாம அஃதனறு,

தொடாசசியா லொனறுக கொனறு தொட டநாதி — இநதமுறையே கனமமு முடலுமொனறு க கொனறு காரணமாய்த தொடாநது தொ டாநது சநதாகதோறும வருகையா லிவை பிரவாகாநாதியாகும அஃதெனபோல வெ னனில்?

விதநி னிடத் தினின மரமரத தின வித்துமவந திடையு மாபோ ல். — விததினிடதது மரமுண்டாய் மரத்தின கண விததுணடா யிப்படி பொனறுககொ னறு காரணமாய் வநது தோனறுமாறு போல் எ - று

பிரவாகம எனப திடையறுமல் வரும் பெருக்கெனவறிக. பிரவாகாநாதி, அநாதியெனபதில் தலைக்குறைதத லாககி ஞர்.

இதர்குச சிநதியமும் பார்க்கியையு மெனவறிக. (கா)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

உடற்செயல் கன்மமிந்தவுடலவந்தவா றென்னெனில்-உட லினாலே புண்ணியபாபங்கள் செய்யப்பட்டது, இந்தவுடல் புண்ணியபாபங்களினாலே வந்ததென்னில்? அன்னியோன்னி யாசிரயமாகுக்து, ஆகையால் தேகோற்பத்தியாதி யுற்பத்திகளுக்குக்கா ரணமேதென்னில்?— விடப்படு முன்னுடம்பின் வினையிந்த வுடல்வினைக்குந் தொடர்ச்சியா மொன்றுக்கொன்று தொன் றுதொட்டநாதி - முன்னேவிடப்பட்ட தேகத்தினாலே பண் ணினகருமமிந்த வுடலுண்டாகிறது, இப்படியே தொன்று தொட்டு ஒன்றுக்கொன்று ¶தவந்தமாய் பிரவாகாநாதியாயு ள்ளது எவ்வாறென்னில்?—வித்தினிடத்தினின் மரமரத்தி னின்வித்தும் வந்திரையுமாபோல் - ஒருபீசமானதிலே ஒருவிரு க்ஷமுண்டாகி அந்தவிருக்ஷத்திலே அநேகவிருட்சங் காரண மாக அநேகபீசங்களுண்டாம், அவ்வாறுகருமமானது பிரவா காநாதியாய் மும்மலத்தொன்றாய் புண்ணியபாபஸ்வரூபமா ய்அதத்துவரிஷ்டமாய் இருவினைகளுக்குக்காரணமா யிருத்தலா ல் இவ்வாறுதேகங்களுங் கருமங்களுமுண்டாம, *அன்னியோ ன்னியாசிரயதோஷமில்லை.

¶ தவந்தம-இரண்டு.

* அன்னியோந்நியாச்ரயம்-தன்னையறிய அதனறிவையும் அதைஅறியத்தன்னறிவையு மபேட்சிக்கிற ஒருகுற்றம

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சரீர கன்மப் பிரபந்தம பிரவாகாநாதியென்று பேசுகி னறார்.

சரீராந்தரங் கன்மாந்தரம்,கன்மாந்தரஞ் சரீராந்தரத்து க்குக் காரணமாதலால், இதரேதராசரய தோஷமு மில்லை யென நிருத்தயம்

வெளிப பொருள்.

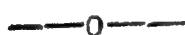
சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்ஙனம் உடலும் வினையும், வித்தும் மரமும்போலத், த ம்முட் காரண காரியமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகா நா தியாய் வருதலின்,அவற்றிற்குத் தம்முண் முறைபிற்பாடு முடியா தெனபதாம்.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்பபோலுமெ னமலையற்க, அவ்விரண்டற்கும்மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு வே றுண்மையின.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

கன்மங்களெல்லா முடலாலே யுண்டானது, இந்தவுடல் தான் ஏதாலே யுண்டானது என்றவனை நோக்கி; மேலருளிச் செய்கிருர்

உடற்செயல் கன்மமிந்த வுடல்வந்த வாறேதென்னில் - கன்மங்களெல்லா முடலிலே நின்று செய்யப்பட்டதா யிருக் தது, எனக்கு இந்த வுடம்புவந்து கூடினமுறைமை எப்படி யெனில்,—விட்டபடு முன்னுடம்பின வினையிந்த வுடல்வி ளைக்கும - முற்சந்ததில் விடப்பட்ட சரீரத்திலே நின்று செய் த கன்மம் இனிமேல் ஒருடலை யுண்டாக்கும். இப்படியே,—

தொடர்ச்சியாய் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு - ஆசையாலே ஒருதேகத்திற் செய்த கன்மம் ஒருதேகத்தை யுண்டாக்கப்பட்டு இப்படி தொண்டு தொட்டு வாராநிற்கும் அதென்போலவென வில்,—அநாதி வித்திலிட்டத்தின்ன மரம் மரத்தின விதைமயங் கிசையுமாபோல் - அநாதியே விதையினிடத்திலே மரமும அந்தமரத்திலே விதையுமவந்து தோன்றுகிறுபோல.

முன்னுடம்பு பின்னையிந்த வுடல்வினைக்கு, கன்மமென்ப தொன்றில்லையென்ற உலகாயதனை நோக்கி, கன்மமுளதென்று மறுத்து அருளிச்செய்ததெனக் கொள்க

அதாவது யோனிபேதங்களாகவும இந்திரியங்க ளேற்றக் குறைவாகவும சாதிபேதங்களாகவும இப்படி பலபேதப்பட்டு கன்மத்துக் கிடாகையால், கன்மமுண் டென்றதெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம பரபக்ஷம "ஐந்துநானகொரு மூன்றிரண்டொன்றதா யுடலங்களின், வந்திடாவுணர் விந்திரியங்களும் வன்பனையு மின்மையாம, புந்தியோடிய வன்னபோக குணங்களபூத புணர்ச்சிதான, றந்திடாதிவை பேதமாயிட வந்தவாவினை தந்தவா.

சித-பர-உல-மறு, ௯-செ.

தொடர்ச்சியாவொன்றுக் கொன்று தொண்டுதொட்டநாதி, இமையிற் செய்தது இமையிலே யனுபவிக்கிற தொழிந்து முன்புள்ள தல்லவென்றவனை நோக்கி மறுத்தருளிச்செய்ததெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் "அநாதியே லனாதிவினரெனின மலமாயைகன்ம மனுச்சிய, மநாதிகன்ம மணுக்கள் செய்ய வறிந்துகன்ம முடற்செயா, வநாதிகாரிய மாமுடற்க

ளாசேதனமபன்னை யாவறிந்,தநாதியாதி யமைக்கவேண்டு மமைப் பிறேறு மநாதியே" என்னுந்தங் கண்டுகொள்க

சித-பர-உல-மறு, ச௮-செ.

இச்சூற சொல்லியது வித்திலிட்டத்திலே மரமுண்டானாற்போலவு மீளவு மரத்திலே வித்துண்டானாற்போலவும், கன்மத்தினாலே யுடலுண்டாயு மீளவு முடலினாலே கன்மமுண்டாயும், இப்படி சரீரமுங் கன்மமும் அநாதியே தொண்டு தொட்டு தொடர்ச்சியாய் வருமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உடற்செயற்கன்மம் - தனுவினைச்செய்திபாற கன்மமுண்டாம்,— இந்தவுடல்வந்த வாறேதெனனில்-இந்தனுஉண்டாதற்குக் காரணமயாதெனில்,— விட்டபடு முன்னுடம்பினல்வினை-நீங்கப்பட்ட முற்றானுவினைகன்மம,— இந்தவுடல்விளைக்குமம-இந்தனுவைவிளைவிக்கும,— வித்திலிட்டத்தினின்மரம - வித்தினைக் கண்மரமும்,— மரத்தினவித்தும வந்திடையுமாபோல்-மரத்திலைக்கண்விததமம வந்துபொருந்து மாறுபோல,— ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ச்சியாய் - தம்முடகாரணகாரியமாய்,— தொன்றுதொட்டநாதி-தொன்றுதொட்டுப பிரவாகாநாதியாய் வருதலினவற்றிற்குத் தம்முறமுற்பிறபாடு முடியாதெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யுடலெடுத்துத் திரிகிறவனுக் காகாமி
யமேறுமா றுணர்த்துகின்றார்

முறசெயல் விதியைபிந்த முயறசியோ டனுபவி
த்தா, லிச்செயல பலிக்குமாறெ னிதமகி தங்கண்முன்

ன, ரச்செய லானுவிகரு மவைசெயின் மேலைககாகு ம், பிறசெயா தனுபவிபப தின்றுபின் ருெடருஞசெயதி. (கக)

(இ-ள.) முற்செயல் விதிவை யிகக முயற சியோ டனுபவித தா லிசசெயல் பவிககு மாறென — முற்சககியானி லார்சசித்த கனம மிந்தச சந்தத்தின முயற்சியாற பிராரததம புசித்துவிட்டா லிபபொழு திபகே யநுபவித்து விடடிறதொழிந்து மேலுமொரு சந்ததிக காகாமியமாகக கூடு முறைமையே யெயபடியென்று கேட்டிருயாகில்,

இதபசிதஙக ள — மறுமைககனு னடாம வினை யீனடதனைப புசிககு மவசரததி லியான பிறமையோ மபிமேனன பிறரினககுத தீமைசெயதாரொனறு மிகாகிதஙகள

முன்னரச்செயல் — முறசநததி விகாகிதஞ் செய்ததனு லுணடாய கனம மிபபோ தனுபவமாகும,

ஆனுவிககு மவைசெயின மேலைககாகும — இப்படிப் பிராரததம் புசிககையி லுன்டானதாகையா லிபபொழுது மதனைப புசிககிற காலதது ணடாகிற விதாகிதமும வருகிற சநததிக கேதுவாகா நிறகும

பிற்செயா தனு பவிபப தின்று — ஒருகாலததி லிவனுக காகாமிய மேறும புசிப்புணடாக மாட்டாது,

பின் ருெடருஞ செயதி — இப்படியே சநதஙகளோறுந் தொடர்ந்து தொடர்ந்து வராநிறகும எ-று.

முற்செயலெனறதுமுத லைந்துககுஞ் சிநதியாகம மெனவறிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

முற்செயல்விதியை யிந்தமுயற்சியோ டனுபவித்தா லிச்செயலியற்குமாறெனை-பூர்வத்திற்செய்த புண்ணியபாபங்களை யிந்ததேகத்தில் யத்தினத்தினாலே புசிக்கிறதேயானால், இதனால் மேல்கருமமேறுமபடி யெப்படியெனனில்?—இதமகிதங்கள-விருப்பு வெறுப்பாம,— முன்னாற்செய்யலானல்-பூர்வத்திலும் புசிக்கையில விருப்பு வெறுப்பா லாகாமிய மேறுகையால்,—இதகு மனைசெயினமேலகாகும்-இவ்விடத்து மந்தவிருப்புவெறுபபைபண்ணினால மேல்சநந்த்துக கேதுவாம,—பிற்செயா தனுபவிப்பதினறு-சிவா னுக்கிரகத்தினாலே ராகத்துவேஷ நிருமூசகனுககொழிய ஆகாமியமேறுதபடி புசிககிதகூடாது, ஆகையா லாகாமியம பொருந்த அனுபவிபபதில்லாமையால்,—பினெருடருஞ்செயகி - செய்யபபட்ட தொழிலானது புண்ணியபாவங்களால் சனம தொடர்ச்சியாய்வரும்

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

ஆகாமியம வந்தேறுமாறு கூறுகினறார்.

முற்செயல் விதியை - முற்சனனத்திற பண்ணின கன்ம பல சுகதுககங்களை,— இந்தமுயற்சியோடு - அந்தச சுகதுககங்களுககு முகற்காரணமாகிய போககிய கனம சுகதுககமாய்ப் பரிணமிததற்கு நிமித்தமாய்ச் சனகந் தாரகமாகி யந்த முற்செயலுட் டானே யிருககும் போசக கனம மிப்பிரயத்தனத்தையுணடாககி யதனோடு கூடியுண்டாகக, அந்தச் சுகதுக்கங்களை,—அனுபவித்தால் - புசித்தால்,— இச்செயல் பலிககுமாறெனை - இவ்வாகாமியம் வருதற்குக காரணமேது,—முற்செய

லெப்படி வந்தது,—இதமகிதங்களால் - எனனில்; இதமகிதங்க
ள,—முன்னர் - முன்னுக,— அச்செயலானல் - அந்தமுற்ஜன
ம கன்மமுண்டாமாறல்,—அவைசெயின மேலைக்காகும - அந
த இதமகிதங்களை யிப்போது பண்ணினும் மேலைக்காகும,மேல்
மறுசனமத்திற் சுகதுக்ககாரணமாகு மாகாமிய மெறும, இத
மகிதமும ஏவுதற்காதுகா . னுவிக்கு முற்கனமபலம பண்ணி
னறு, பினனுகாமிய மியற்றுதற காரணராயிருக்கு மிவனுக
குணடாகிறதுக காரணமேது? சத்தியம விவேகமினறி நானே
பண்ணுகிற்கினறே னெனறெங்காவ ராக பயாவேசத்தார சுத
நதர கனம கர்த்தாவாய்ப் பலன கொளபவனுகியும, தனக்குத
தானே தோற்றியிருத்தலால், ஆகாமிய மிகழமூனறுகாரணத்தா
லேறும,—பிறவியா தனுபவிபப தினறு - முறபணணுகைத பின
னுபவிப்ப தினறு,—செய்தினை தொடருமசெயதி-மனுருயா
க்குககாயங்களிற சமவாய சமபந்தியாய் வருமிக மகிதமெனகி
ற வியாபாரத்தாலதனமம், கிருஷி கனமமபோற றொழிலாதலா
ல் இஙகேகெட்ட தெங்கே போய்ப பினவநதுதான பலந்தரு',
கிருஷி கனமததொழில் கெட்டாலுமா அதனூற் பூமியிலுணடா
கும சமஸ்காரமபோல, மனுவாக்குக காயததொழிலு—மேன
கெட்டாலும் கெடும், முற்கணத்திற் றொழிலினுல் புததிததுவ
த்திற் சமவாயசமபந்தியாய் வைக்கப்பட்டுப் பலபரியநத மிருக
குஞ் சமஸ்காரமாகிய அதிருஷடமெனனும் பெயாசசூக்குமக
னமம்,— பினதொடரும்-சொாக்கநரக பூமிகளிற சூக்குமதேக
த தேரிலிருநது போமவரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்ரூன முன்புசெய்தக
ன்மம் இங்ஙிவற்றிற்கேதுவென்பதூஉம், அவற்றையனுபவித்தற

குத துணையாதன மாத்திரையே முயற்சியென்பதூஉ மொக்கு மாயினும், அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாக வருகின்ற முயற்சி மேலுடற் சேர்தற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின்? நன்று சொன்னாய், முன்வினையெனப்படு மிதமகிதமாவன? முற்பிறவியின்வழி நிகழ்முயற்சியேயன்றி வேறின்மையான், அதனையுடம்பட்டாய்க்கு அநுபவம்பற்றி இவனுக்கும் முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும் அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல் வரக்கடவதொன்று இல்லைபோலுமெனின்? அற்றன்று, அனுபவமாவது முயற்சியைப் பொட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலின் பிராரத்தவினையனுபவமுள்ளளவும் முயற்சியும் ஒருதலையானுண்டென்பது பெறப்படுதலின், அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லையென்றல் யாண்டையதென்றொழிக வென்பதாம்.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையரென்றதும் வருந்திச் செய்யவேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென்பது கருத்து.

மாங்கன் முதலியவற்றிற்கு தண்ணீர் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கோடற்குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்துகொள்க

யாவரும் பிறழாமை யுணர்தற்கன்றே பிற்செய்யாதனுபவிப்பதின்று என எதிர்மறை முகத்தான் வரைசெய்து கூறினாரென்பது.

ஆருமென்பது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவன் சிவனேயாரும் என்றாற்போல.

அற்றேல் ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற்றொன்றன்பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கண் முன்னரச்செய

லாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின? அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

இதனுடலிலே புசிக்கிற கன்மமெல்லா முன்புள்ளதாகில் மேலைக்குக் கன்மமுண்டாகிறபடி யெப்படியென்றவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

முற்செயல் விதியைப்பிந்த முயற்சிபோ டனுபவித்தால் - முற்சந்தங்களிலாரச்சித்த புண்ணியபாவங்களை யிந்த சந்ததி லுடசாந்த னுடனே புசித்தால்,—இச்செயல் பலிக்குமயாறென - இப்பொழுது இங்கே புசிக்கச்செய்பதே யுண்டான கன்மங்கள் எங்கே பலிக்குமெனனில்?—இதமகிதங்கள முன்னரச்செயலாலும் - முறசந்தத்திற சுகதுக்கங்களை புசிக்கிற வவதாரத்திலே யுண்டான பிரியாப்பிரியங்கள இந்த சந்தத்துக்குச் சுகதுக்கங்களாய வந்து பொருந்துகையினாலே,—இங்கு மவைசெயின மேலைக்காகும் - ஆகைபால் இப்பொழுதும பிருரத்தம புசிக்கச்செய்தே யுண்டாகிற இதாகிதங்கள் வருகிற சந்தத்துக்கு ஏறவாகாநிற்கும்,— பிறசெயா தநுபவிப்ப தின்று - ஒருகாலத்திலும ஆகாமிய மேறுமற் புசிப்ப துண்டாகமாட்டாது,—பின்றொடருஞ் செய்தி-ஆகைபால் கன்மங்களா தொண்டுதொட்டு வாராநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் முந்தின திருவிருத்தத்துக்கு இட்ட பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது முற்சந்தத்தி லுண்டான வாகாமியமித்த சந்தத்துக்குப் பிராரத்தமாயும் இப்படியே சஞ்சிதம்

அநாதியே யிரண்டுந் தொடர்ந்து வருமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

முற்செயல்விதியினையிங்கு முயற்சியோடனுபவித்தால் - அறிவித்ததனையுங் கூறியவாற்றான் முன்செய்த கன்மமிங்கிவற்றிற் கேதுவென்பதூஉம், அவற்றையனுபவித்தற்குத் துணையாகு மாத்திரையே முயற்சியென்பதூஉம் பெறுதுமாயினும்,—இச்செயல் பவிக்குமாறென்னை - அவ்வாறு வினைப்பயனுக் கிடாகவருகின்ற முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின்? என்று சொன்னால்,—இதமகிதங்கள் முன்னர்ச்செயலாலல - முன்வினையெனப்படும் இதமகிதமாவன? முற்பிறவியி னவ்வாறு நிகழு முயற்சியேயன்றி வேறின்மையானதனையுடம்பட்டாய்க்கு அந்நயம்பற்றி,—இங்குரைவைசெயின் மேலைக்காகும் - இங்கு மம்முயற்சி நிகழ்ந்ததாவது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும் அற்றேல் லூழ்வழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல்வரக்கடவதொன்றில்லை போலுமெனின்? அற்றன்று,—பிறசெயா தனுபவிப்ப தின்றுசெய்திடினொன்றொடரும் - அனுபவமாவது முயற்சியையொட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலின் பிராரத்தவினையனுபவமுள்ள அளவு முயற்சியு மொருதலையா னுண்டென்பது பெறப்படுதலின், அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லையென்றல் யாண்டையதென்றொழிக என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய கன்மம் புசிக்குமிடத் துதாரண பூர்வமாகத் தொகுத் தனுவதிக்கிறார்

மேலைக்கு வித்துமாகி விளைந்தவை யுணவுமாகி,
ஞாலத்து வருமாபோல நாஞ்செயும் வினைகளெல்

லா, மேலந்தான் பலமாய்ச்செயபு மிதமகி தஙகட்கெ ல்லா, மூலத்த தாகியென்றும் வந்திடு முறைமையோ டே. (கஉ)

(இ-ள்) மேலைக்கு விதது மாகி விளைந்தவை யுணவுமாகி ஞாலத்து வருமாபோல — பூமியின் கண்ணே பொருவன செய்யுந் தொழிலா லுண்டாகிய தானியமுதலியவரு ங் காலத்துக்கு வித்தும் நிகழ்காலத்திற் புசிப்புமாகியும் வருட. அது வருமாறுபோல

நாஞ்செயும் வினைகளெல்லா மேலந்தான பலமாய் — நாமு முறசநகஙகடோறுஞ் செய்த வினைகளெல்லா மிப்பொழுது புசிப்பதற்குப் பாகமாய், சிறிது சஞ்சிதாயக கட்டுப்பட்டு சந்திதகால மிருந்து மேல்வருஞ சநகங்களிற புசிக்கற்குப பாகமாயிருக்கும்.

செய்யு மிதம கிதஙகட கெல்லா மூலத்த தாகி — யாமெடுத்த தேகத்தற செய்யு மிதாகித்த தானே யாகாமியமாயேறிச சநநஙகடோறுஞ சரீர மெடுத்தறகுக காரணமாகி வருட.

என்றும் வந்திடு முறைமை யோடே. — எப்பொழுது மிந்த முறைமையைப் பொருந்தி சநநமரணங்களுக் கேதுவுமாய் வரும். எ - று.

காயா யிலையாயக கிழஙகாய் விளையும் வித்துககளு முன்டாகையாற் பொதுவாக வுணவெனறா.

ஏகார மீற்றசை.

இவற்றுட் சஞ்சிதமாவது - சநநங்கடோறு மநாதியே தொடர்ந்து தொடர்ந தாறத்துவாககளிற் கட்டுப்பட்டன அளவிறந்து கிடக்கு மிருவினைகள.

பிராரத்தமாவது - அந்தச் சஞ்சிதத்திலே பரிபக்குவத்தைக குறித்த ததற்கேற்ற தனுகரண புவனபோகங்களை யுண்டாககிப் புசிப்பிப்பது.

ஆகாமியமாவது - பிராரத்தத்துக் கிசையவெடுத்த தேகத்தி லதனபலத்தைப புசிக்கையில் விருப்பு வெறுப்புகளா லுண்டாய கனமபலத்தைக கூட்டுஞ் சிவனை யிகழ்ந்தஅபராதத்தால் வரும் புண்ணியபாவங்க ளெனவறிக.

முற்கூறிய பிராரத்தம் இச்சை அநிச்சை பரேச்சை என மூவிதமாம்.

இதி லிச்சையாவது - இராசாவின் மனைவியைத் தீண்டலால் வருஞ் சுகமுந் துக்கமும்.

அநிச்சையாவது - இடிமுதலியவற்று லிருபயனையு முறுவது.

பரேச்சையாவது - ஒருவ ரொருகாரியஞ் செய்ய வசனு லவனை யாககினை யபராதமென றிராசகரஞ்சொலல அதற்கொருவன வினைமுதலியவற்றாலுறு மிருபயனு மெனவறிக.

அஃதன்றித் திருட்டமெனவும் அதிருட்டமெனவும் திருட்டா திருட்டமெனவும் மூவிதம்.

இவற்றுள் திருட்டமாவது - இப்பொழு திவ்விடத்திற் சிந்தற்றண்டு முதலிய வெளடதங்கள் மந்திரங்களாலு மிம்மையிலே செய்த கன்மமிம்மையிற் பலிக்குமது.

அதிருட்டமாவது - இம்மையிலே செய்தகன்ம மறுமையிற் சுவர்க்கநரகங்களை யநுபவிக்கை.

திருட்டா திருட்டமாவது - இம்மையிலே அசுவமேதஞ் செய்தவ னிம்மையிற் றனே சுகத்தையடைந்து சுவர்க்கத்தையடைவது.

இஃதன்றி "குறித்தொருவரைச் செய்த தீவினை கொலை கள் சூழ்ந்த களவெலாஞ், செறித தொருவரைச் செய்த தீவினை யிமமையேவரும் திணணமே" எனவறிக.

பிரமகததி செய்கா னிம்மையிற் றுககததை யடைந்து மறுமையி னரகததினகண விழுவது.

இதனைவிரிககிற் பெருகுா எனவறிக (சஉ)

சிவாகாயோகியருளை வருமாறு.

—o—

மேலிதற் குதாரணம.

மேலைாகுவிததுமாகி விளைநத வையுணவுமாகி ஞாலதது வருமாபோல- ¶ பந சாமர கர்சூர திரதிரிணியாதி பலஙகளா னவைகள இபபொழுதபுசிப்புமாய் ‡ கதரீசஙகளா மேலைககுவிதததககளுமாய் பூமியினகண்வருமாபபோல,—நாஞ்செயு மவினைகளெல்லா மேலததான பலமாசசெயயும - நாம வாஙமநக காயஙகளிறுலே பணணபபபட்ட ஸ்தூலகருமஙகள இவவிடத்து நசிாக. அதினிடததிலே நின்று ம சூககுமருபமாக அதிருஷடமென்றொன்று சனிதது ததஙகாலஙகளிலே தறுவாதிபலஙகளைப பொருநதபபணணும. அநதச சூககுமகருமததிலே சுசூககுமமென்று ஒருகருமமுணடாய் அதுகருமபீசமென்றுபோாடபுததிகஷடமாய நின்று புணணியகருமபீசம புண்ணியத்தையும, பாபகருமபீசம பாபததையும் பணணுவிககும. கருமமானது ஸதூலம சூககமம சுசூககுமமென்று திரிவிதமாம்.

இதற்குசமமதி

+ திருமுததன-விடுபட்டவன

¶ பனசம - பலா, ஆமரம-மா, கர்ச்சூரம் - பேரிச்சு, திந்திரிணி - புளி.

‡ பீசம்-கொட்டை.

ஶிவயஜ்ஞாத்³ரெ — ஸயஜ்ஞ ஹேஷா விஜ்ருயா ஶ்ரு
த்வப்ரதீபர ஹேதஃ । ஸ்யுஜ்ஞாஸ்லஜ்க்ஷாஸ்ஸ்லலஸஜ்
க்ஷ, ஶ்ரு கொஷ ஹைவெ ரெநகயா ஐதி.

இதமகிதங்கட கெல்லாம் மூலந்தகாகியெனறும் வநதிடும் முறைமை—இதமகிதமாகிய புண்ணியபாபங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகிய முறைமையையுடைத்தாய் முதலிய ரிபந்தமும முறைபிறழாமல பொருநதிவருவது ஆகும காரணகருமமானது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஆகாமியமே, சஞ்சிதம் பிராரததமாய் வருமெனபதற்குத் திருஷடாநதம

விளைநதவை மேலைக்கு வித்துமாகி யுணவுமாகி வருமா போலெனறு பொருட்பு ணாசசி

மற்றைய வெளிபபொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உலகததின உணவினபெருட்டு விளைநத கனிமுதலாயின உணவுமாய வித்துமாதல கண்டாமனறே, அதுபோல, நாமெனனுமுனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியுஞ் செயல்வகையான் வினைக்கிடாக வருமனுபவத்தைப் பயக்கும், கருத்து வகையான இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமியவினையைப் பயக்குமெனபதாம்.

இவ்வியல்பு தொன்றுதொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடையறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமெனபார், எனறுமெனறூர்.

மூலதகசெனனுமொருமை அதகருமதநின மேனின்றது. இதமகிதஙகளெனபது என வருகினறது மது

"ஊசியொடு குயினற தூசும் பட்டும" எனறுற்போல ஈணடு ஒடு ஆறுயிறறு

இவை நானகு செய்யுளாறும், முபசிகதுப் பயன இது வெனபதுணாத நமூகதான வருவாயினமையின, வினையுண மை பெறபபடாதெனனுமவா மகமபறறி ஆசஙகிதது பரிகரித்து, வருவாயினியல்பு கூறி, மேலது வலியுறுத்தபபட்டது.

அற்றேல், அம்முயறசியினுளவாகிய இதாஙகங்களதியல்பாமாறும, அவை பினனாபபயபபடுமாறும் யாஙஙனமெனின, அது முனனாக கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

—o—

இப்படித் தொனறுதொட்டு வருமெனற கனமமெ ஒனறு யிருகக, பிராரதகமாயு மாகாமியமாயும வருமெனற தெபபடியெனற உலசாயதனை நோககி அருளிசசெயகிருர்.

மேலைக்குவிதுமாகி விளைந்தவையுணவுமாகி ஞாலத்துவருமாபோல — விசுவதகிலே விளையததகக தானியங்கள், வருகிறவருஷததுககு விதையுமாய், இநதவருஷத்துக்குப் புசிப்புக்களுமாய் வருகிற முறைமைபோல,—நாஞ்செயும் வினைகளெல்லாம் — நம்மாலே முற்சநமங்களிலே செய்யப்பட்ட கன்மங்களெல்லாம் இததன்மைத்து,— ஏலத்தானபலமாம் — இந்

ஜனனத்திலே வந்துகூடிப் புசிக்கைக்குப் பிரயோசனமுமாய்,— செய்யு மிதமகிதங்கட்கெல்லா மூலத்ததாகி - இப்படியனுபவிக்கச்செய்தே ஆர்ச்சிக்கிற பிரியாப்பிரியங்கள் வருகிற சநநத்தில் அனுபவிக்கத்தக்க சுகதுக்கங்களுக்கு ஏதுவுமாய்,— என்றும வந்திடு முறைமையோடே - எப்பொழுது மிப்படியே முறைமையாகவந்து பொருந்தாநிற்கும

மூலத்ததாகி யென்றும வந்திடு முறைமைபோடே என்றது உலகாயதன இம்மையிலே செய்தகனமம இம்மையிலே அனுபவிக்கிறதொழிந்து, இப்படித் தொன்றுதொட்டு வாராதென்றதைப பற்றியெனக கொளக

இதற்குப பிரமாணம். பரபட்சம. "செய்திடுங்கனமமெல்லாஞ் செய்தவா சமமைபபற்றி, யெய்திடு மெனனினிங்கே மாயந்திடு மேய்வதெங்கன, மெய்தருதூலாங்கெட்டுச் சூக்கமாய்ச்சேவுமெனனி, லையனே தீபமபோறு லதனுளி யாவதுண்டோ" எனனுமதுங் கணடுகொளக.

சித-பர-உல-மறு, எ-சு.

இசசொற சொல்லியது இந்தப் பூமியிலுண்டான விளைவுக ளெலலாம இந்த வருஷத்துக்குப் புசிப்புமாய், வருகிற வருஷத்துக்கு விதையுமானாறபோல, ஆனமாக்கள செய்யப்பட்ட கனமமும இந்தச சநநத்துக்குப பிராரத்தமாய், வருகிற சநநத்துக்கு ஆகாமியமுமாய் வருமெனறும், பிரியாப்பிரியஙகள் சுகதுக்கமாயும சுகதுக்கத்திலே பிரியாப்பிரிய முண்டெனனு முறைமையும் அறிவித்தது.

"இருவினையென்னை" என்ற திருவிருத்த முதல். "மேலைக்கு"என்ற திருவிருத்த மீறாகவும் உலகாயதன.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

ஞாலத்துவினைச்செய்கை - உலகத்தினுணவின்பொருட்டு விளைந்த கனிமுதலாயின,—உணவுமாகி மேலைக்குவித்துமாகி வருமாபோல,—உணவுமாய் மேலைக்கு வித்துமாதல் கண்டாமன்றே அதுபோல,—நான்செய்யும் வினைகளெல்லாம் - நாமென்னு முன்னைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியும் முறைமையோடே,—ஏலத்தானபலமாச்செயுமா,—செயலவகையாற் பொருந்த வினைக்கிடாய வருமுறைப்பவத்தைப்பயக்கும்,—என்றுமிதமகிதங்கடெல்லாம்-எக்காலமுங் கருத்துவகையா னிதமகிதமெனப்படும்,—மூலத்ததாகிவந்திடும்-ஆகாமியவினையைப் பயக்குமென்பதாம்.

இவைநான்கு செய்யுளானு முயற்சிக்குப் பயனிதுவென்ப துணர்த்து முகத்தால் வருமாயினமையின் வினையுண்மை பெறப்பட்டதென்று மவாமகாபற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வருவாயினியல்பு கூறி மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய விதமகிதங்க ளிவையென்பதூஉ
மகதுறை சிவனிருபயனையுங் கொடுப்பனெ
ன்பதூஉ முணர்த்துகிறார்.

இதமகிதங்களென்ப திகன்மன வாக்குக்காயத்
திகமுயிர்க்கு குறுநிசெய்த லகிதமற் றதுசெய்யாமை,
யிதமகிதங்களெல்லா மிறைவனே யேற்றுக்கொண்டிடு,
மிதமகிதத்தாலின்பத் துன்பங்க ளீவனன்றே.(கரு)

(இ-ள்.) இசமகி தங்களென பது — அச்சநாத்துக்குக் காரணமாகிய கன்மமி தமகிதங்களென இருவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

இகனமனவாககுக காயம — அவ்விருவிதமு மனசாலினேப்பதும், வாககாற சொல்லியதும, காயததினுற செய்வதும், தமமி லொன்றுககொனறு வேறுபாடாய வருவன.

இம்மூவிதததா லியற்றுவது தானகனம வெனப்படும. மகாதிக ளொவவொன்று தொகையான மும்மூன்று பேதமாய்வரும.

"அவைவருமாறு — பேசிய தூலபேதந் தனித்தனி நானகு பேக, மூசமுன நானகுபேத முறறுமம் மூவாறுமின்னு, மாசிலோரறியுமவேலை விரிநதிடுமநேகமாக, நாசமாநரகபேதத அயரினேக கொடுககுநாளில "

மறறச சூககுமமு மதிசூக்குமமும பதிபசுபாசப் பணுவலிற்கூறிஞ ராண்டுககாணக.

இசுமமியாக குறுதிசெய்தல் — ஆனமாகக டமதுயிாக குறுகியாகப் புண்ணியததைச செய்த லிதம.

அகிதமற றது செயயாமை — ஆனமாககட் கிதமாகிய புணணியத்தைச் செய்யா தகிதமாகிய பாவஞ்செய்த லகிதம அவைதானே பலததைக் கொடுககவற்ரேவெனின ?

இசமகி தங்களெல்லா மிறைவனே யேறறுக் கொண்டிங் கிதமகி தத்தாலின்பத் துன்பங்களீவனன்றே. — அவவிதாகிதங்க ளாகிய கனமபலங்களை பெல்லாங் காததா வறிந்துகொண் டானமாககளுக கிருவினேப் பலங்களை யேருமற் குறையாமற் றுய்ப்பிப்பன். எ-று.

ஆன்மாக்கடகுப் புண்ணியபலமே யிதமாதலா லிதமென் றார்,

பாவபலந் துக்கத்துக்குக் காரணமாதலா லகிதமென்று ரெனவறிக.

ஏகாரந் தேற்றம்

இசற்குச சுவாயம்புவதநுக் கா ணக. (சரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இதமசிதங்களைப் திகல்மனவாசகுககாயம் — இதமசித ங்களாவன, செற்றமமாரிய மனவாககுககாயக்கிருல உருவ து உசெயவாரெனவில,—இதமுயிரக குறறிசெய்த லகிதமற் றது செய்யாமை-இதமாசிறறு ஆனமாகககுகு மனசிருலே நனமையைநினைதது, வாகசிருலே நல்வசனததையுரைததும, காயததிருலே நனமைகளைசசெய்தும, அநநாதிகளைக் கொடுத் துமுறறியெய்தல. இதனறி அகிதமாவது ஆனமாககளுகுகு மனசிருலே ஒருபொல்லாபபை நினைததும, வாககிருலே நிஷ டூரஞ்சொல்லியும், காயததிருலே பீடைபண்ணியும பரதத்திரவி யங்களை யபகரிததலுமாம்.

தஉ-க்ஷம் - ஶ்ரோகாஙெஉந வ்ரவ க்ஷ்யாமி யஉ-க்ஷம் ஷ்ரு யகொஙிஹி: । வஙிஙாவகாஙஃ வ-ண்யாயவா வாயவாஙவீஙநஜிகீ.

மற்றது செய்யாமையென்றது கொண்டு டாதொருவான் மாவிற்கு வருத்தம்வந்தகாலதது அதைமாற்றத் தனக்கு சத தியுண்டாயிருக்கவும் உபேட்சைபண்ணிஞுகில் அதுவும் தா ன்பண்ணின அகிதமேயாம்.

[illegible]

இதமகிதங்களெல்லா மிறைவனே யேற்றுக்கொண்டிங் கி தமகிதத்தாலின்பத் துன்பங்களீவனன்றே - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களெல்லாவற்றையும் கர்த்தா திருவுளத்தடைத்துக்கொண்டு அந்தப் புண்ணிய பாவங்களினாலே சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பன்.

அன்றே என்பது நிச்சயமாகவென் றறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

இதமகிதங்க ளிவையென்பது மறையறிந்து சிவனே பலங் கொடுப்பனென்பது முணர்த்துகின்றார்.

இதமகிதங்க ளென்பசே தெனில்?—இகல் - ஒன்றுக் கொன்று மாறுபாடு அதற்குள்,—இதம மனவாசகக் காயத்து - மனவாக்குக் காயங்களினாலே,— உயிர்க்குறுதி செய்தல்- ஆன்மாக்களுக்கு நன்மை பண்ணுதல்,—அகித மற றதுசெய்யாமை - அகிதமாவது நன்மைசெய்யாமற் றீமை செய்வது. அவற்றுள், மனத்தினாற் செய்தல் பிரியம்கோபமுதலியன, வாக்கினாற் செய்தல் துதி நிந்தை முதலியன, காயத்தினாற் செய்தல் அடித்த லணைத்தல் முதலியன,— இதமகிதங்களெல்லாம் - இதமகிதங்களால் வரும் பாவ புண்ணியங்க ளனைத்தையும்,— இறைவனேயேற்றுக்கொண்டு - சிவனே கண்டு கொண்டு,—இதமகிதத்தால் - வரும் சனகம் தாரகம் போக்கியமெனு முத் திறவினைகளினாலே,—இன்பத் துன்பங்க ளீவனன்றே - சுக

துக்கங்களைப் போக்ய கன்மத்திலே நின்று முண்டாக்கிப் புசிக்கப் பண்ணுவனான்றே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உயிர்களுறுதியென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச் செய்தலே இதம், அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதமாகலான, அவ்விரண்டனையுமறியவல்ல முதல்வனே அவற்றைக் கைக்கொண்டு பயனளிப்பனென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லிவந்த இதமென்றதேதென்றும் அகிதமென்றதேதென்றும் கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

இதமகிதங்களென்ப திகல்மனவாக்குக் காயத்து - இவனுக்கு இதமகிதமென்று சொல்லப்பட்டது ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டு வருகிற மனத்திலுள்ள நினைவாலும், வாக்கிலுள்ள வசனத்தாலும், காயத்திலுள்ள தொழிலாலு முண்டாம் இதமாகச்செய்கிறதேது அகிதமாகச் செய்கிறதேது எனனில்? — இதமுயிர்க் குறுதிசெய்தல் - இதமென்பது ஆன்மாவுக்கு நன்மைப்பகுதி யுண்டாகத்தக்க வுறுதியான காரியங்களை யறிந்துசெய்கிறது,—அகிதமறிந்துசெய்யாமை- அகிதமென்பது ஆன்மாவுக்கு நன்மைப்பகுதி யல்லாத காரியங்களை யறிந்து ஒன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல். இதமகிதங்களா லுண்டாகிய சுகதுக்கங்களசேதனமாகையாலும் இவனுக்குத் தனக்கென்ன வறிவில்லா

தபடியாலு மிவை தனலிற்கூடாது. இவைகூடுகிறபடி யெப்படி யெனனில்?—இதமகிதங்களெல்லா மிறைவனே யேற்றுக்கொ ணடு - அநத இதாவகிதங்களெல்லாம் பரமேஸ்வரன திருவுள மபற்றிக்கொணடு,—இங கிதமகிதத்தா லினபதுனபங்களீவன னறே - பரமேஸ்வரன இநத நகருத தகக சுகததையும அகி தததுக்குத தக்க துக்கததையுங கொடாநிற்பன

இதனுற் சொலலியது மனவாக்குக காயங்களினுலே விருப்பு வெறுப்பு உணடாமெனறும, ஆனமாவுக்கு உறுதியான காரியஞ் செயகிறது விருப்பெனறும, உறுதியான காரியஞ் செய் யாமலிருக்கிறது வெறுப்பெனறும், இந்த விருப்பு வெறுப்புக்கு ணடான சுகதுக்கங்களைப பரமேஸவரன தனனுடைய திருவு ளளததினுலே கணடு ஆனமாவுக்குளள முறைமையினுலேகூட டுவன எனறுமுறைமையும அறிவிததது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இதமகிதங்களெனபது - இதமகிதங்களாகிய கனமம யாவையெனின,—இசைமனவாக்குக் காயதது - மாறுபட்டமன வாக்குக் காயங்களால்,— உயிர்க்குறுதி செய்தலிதம் - உயிர் க்குறுதியென வேதாகமங்களில் விதிததவறறைச் செய்தலேயிதம,—மற்றது செய்யாமையகிதம் - அவறறது மறுதலையைச் செய்தலே யகித மாதலால,—இதமகிதங்க ளெல்லாம - இதம கிதமாகிய அவவிரண்டினையும,—இறைவனே யேற்றுக்கொண டு - அறிபவல்ல முதல்வனே யவற்றைக கைக்கொண்டு,—இத மகிததத்தால் - அவ்விதமகிதமா யககனமததிற் கேற்ப,—இன பத்துனபங்களீவ னனறே - இனப துனபமாகிய பயனளிப்பன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பட்டாசாரியன, கருமங்தானே வந்து
கூடிவ தொழிந் துமதுகாதுகா கொடுக்க
வேண்டுவதில்லையென அவனதானே
யா னடத்துவனென றுணா
த் துகிறுா

இறைவனிய கேறபடுகலனை யிதமயி துயகளை ன்னி, னிறைபர னுயிாக்குவைத்த நேசத்தி னில்லைம யாகு, மறமலி யிதஞ்செய்வோருக கனுக்கிர கத்தைச செயவன, மறமலி யஙிதஞ்செயபி னிக்கிர கததைவை பபன. (கச)

(ள-இ) இறைவ னிங கேற பகெனலன யிகமகிதவக ளை னனின — ஆனமாககள்செய்ந விதாகிதமாகிய விரு வினைபலங்க ளுமரு காதநா கைககொ ண டுகாரணமாக வவாசளுக்குப் புசி படிக்கிறு னதனை யெனக்குச சொல்லுமெ னில்?

நிறைபர னுயி ர்க்குவைதத நே சத்தி னிலமை யாகும — எங்கும் பூரணனுய நிற்குஞ்சிவ ஞனமா ச்சனிடத்தினில வைத்த கிருபையனறித் த னக்கென வொரு பிரயோசனத்தைக் கரு திச் செய்கிறதல்லக காண்.

அறமலி யிதஞ் செய்வோருக் க னுக்கிர கததைச் செய்வன — மிகுந்த புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களு க் கதனையறிந தனுக்கிரகத்தைப பண்ணுவ ன்,

மறமலி யகித — அறமல்லாத மறமாகிய தீவினைசெய்தவர் ருக

ஞ்செய்யி னிககி களுக் கதனபலததையறிந் தவர்களுச்குத்
ர கததைவைப்ப தனபததை யுறுவிப்பன. எ-று. (கூ)
ன.

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

———o———

இறைவனிங கேற்பதெனனை யிதமகிதங்களெனனி னிறை
பரனுயிரககுவைதத நேசததி னிலலைமையாகும-கர்ததாவானவ
ன ஆனமாககளை பணணின புணணியபாபஙகளை கிரகிபபானே
னெனனில்? சாவாதந்தரியாமியாகிய பரமேஸவரன ஆனமாகக
ளினிடததில பிறிவற்றிருககிற நிலைமையினுலே யவாகளிடததி
ல கிருபாவசமாக கிரகிபபன,—

அறமலி யிதஞ்செய்வோருக கனுக்கிரகத்தைச செய்வன-
மிகுந்த தாமமாகிய யிதங்களைப பிறாககுசசெய்த போகளுககு
ககிறுபையினுலே நனமைபைபபொருந்துவன,—

மறமலியகிதஞ்செயயில் நிககிரகததைவைப்பன - மிகுநத
அதர்மமாகிய அகிதஙகளை யார்ககுஞ்செய்த போகளுக்கு துககத
ததைப் பொருததுவன.

அறமலியிதமெனறது சற்சனருககுப் பண்ணு மிகம்.

மறமலியகிதமெனறது யஞ்ஞாதிகளுககனறி ஆனமாாத்த
மாக இம்சையைப் பணணுகிறது அகிதம்.

தஉ-ஙக்ஷூம் வளக்ஷமெ — வமெஷ-ஙஉ-ஙஃவா உ-ங ஃ
வாெஜாஹிஂஸா ஜெ ாஹஸமெதெவி। ஸா நஹிஂ
ஸெதி விஜெூயா யாஹிஂஸாஸாஸவொஷிதெக்ஷி॥

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

மீமாஞ்ச ஞசஙகிகக உததரமுரைக்கினறா

இறைவனிங கேறபதெனனே-சிவனபிரானிபபதேது,—அனுக்கிரகம - இனபம,—நிககிரகம - துனபம,—வைப்பன - பணணுவன.

மறறதுவெளிபபொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

முதல்வன அவற்றையேற்றுககோடறகுக காரணம் உயிர்கள் வீடுபெறெய்தறபொருடடு வைதத கருணையேயாம

கருணையாயினும காரண மிருவேறுவகைபபட நிகழுநதமையிற பயனு மிருவேறுவகைபடச செயயுமெனபதாம.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

இஙஙனஞ சொல்லப்படட கனமங்களுக் கீடான சுகதுக்கங்கள ஆனமாவுககுத தானேவநது கூடுமதொழிநது, காததாவறிநது கூட்டவேணடுவ தில்லையெனறு சொனன படடாசாரியனை நோககி யருளிச்செய்கிறா.

இறைவனிங் கேறபதெனனே இதமகி தங்களெனனில் - பரமேஸ்வர னிவ்விடததது இநத இதாகிதங்களை யறிநது கூட்டுவது யெனனைபயனைக கருதியெனறு நீ சொல்லில்?—நிறைபர னுயிர்களுவைதத நேசத்தி னிலையதாகும் - சித தசிததுகக

ளிரண்டினுங் குறைவற நிறைந்துநிற்கிற பரமேஸ்வரன, ஆன்மாக்களினிடத்தில் வைத்த கிருபையினுடைய வுறுதியாலே, இப்படிக் கூட்டிக் கன்மங்களைப் புசிப்பித்ததாம். இப்படி யனுக்கிரகமூர்த்தியா யிருக்கிற சாத்தா, சிலர்க்கு அனுக்கிரகமும் சிலர்க்கு நிக்கிரகமுமாகச் செய்வானேனென்னில்?—அறமலி யித்ருத்தேயவோருக் கனுக்கிர கத்தைச்செய்வன் - தன்மத்தின் வழியிலே மிகவும் பிரியமாயிருந்து புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களுக்கு மிகவும் அனுக்கிரகமே செய்யாநிற்பன்,— மறமலி யக்கிருத்தெய்யி னிக்கிரகத்தை வைப்பன் - மிகுந்த கொடுமைகளாலே அப்பிரியமா யிருந்துள்ள பாவங்களைச் செய்தவர்களுக்கு நிக்கிரகங்களாகிய நரகத்திலே போடாநிற்பன்; ஆகையால் பட்சபாதமில்லை.

இக்கூறு சொல்லியது, பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடான சுகதுக்கங்களைத் தன்னுடைய திருவுள்ளத்திலே யறிந்து, அவரவர் கன்மத்துக் கீடாகக் கூட்டுவனென்று, இப்படிக் கூட்டிவிடுதல் ஆன்மாக்கள் மேல்வைத்த கிருபையினாலே அவரவர் கன்மங்களை யறிந்து புசிக்கையினாலே பட்சபாதியல்லவென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இறைவன் - முதல்வன்,—இருமகிதங்களை - ஆன்மாக்கள் செய்த விதமகித மாகிய கன்மத்தை,—இங்கேறப தென்னையெனின் - இவ்விடத்தேற்றுக் கோடற்குக் காரணம்யாதெனின்,—நிறைபர னுயிர்களுக்குவைத்த தேசத்துக் கிலமைபாகும்-முதலவ னுயிர்கள் வீடுபேறெய்தற்பொருட்டு வைத்த கருணையேயாம். கருணையாயினும் காரணமிருவேறுவகைப்பட நிகழ்த்தமை

யினை பயனு மிருவேறுவகைப்படச் சேய்ய வேண்டுதலின,—அறமலியிகஞ்செய்வோருக்கு-அறமிகுநத விதமாகிய வினைசெய்வோர்க்கு,— அனுக்கிரகசதைச செய்வன்-அநுக்கிரகததைப் புரிவன்,—மறமலி யசிசஞ்செயினை-மறமிகுநக அசிசமாகிய வினைசெய்வோாககு,—நிககிரசதனை வையபன-நிககிரதனைச் செய்வன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆன்மாககளை நிககிரகஞ்செய்வது மனுக்கிரகஞ்செய்வது மெஙஙனமெனறு வினவ, அவனைக்குறித தணர்ததுகிறா.

நிககிர கஙகடா று நேசத்தா லீசனசெயவ, சுககிர மத்தாறகுறற மடித்துதீாத் தசசம்பணணி, யிககிர மத்தினாலே யீண்டற பியறறிடென்ப, னெககிர மத்தினாலு மிறைசெய லருளேயென்றும். (கரு)

(இ - ள) நிககிரகங்கடா றுநேசததா லீசனசெய்வது — சிவஞானமாககளிடத்து வைதத கிருபையினாலே நிககிரகங்களையுஞ் செய்வன. அஃதெங்ஙனமெனனில்?

அக்கிரமத்தாற்குற்ற மடித்துதீர்த் தசசம்பண்ணி யிக்கிரமத்தினாலே யீண் — பிரமா நானே கர்த்தாவென்ன வவனைக்காவதாகிய தலையைச் சீகண்ட பரமேஸவரன றனது நகததாற் கிளளிப் போட்டும், மாயனு காசிலகவடிவை யெடுத் தகங்கரித்த வப்பொழுது சரபமாய் வந்து சிற

டற மியற்றிடெ னபன — காலடித தவனுடையவிதயத்தைப்பிளந் திவைமுதலிய பயஙகளைப பண்ணி, பின பவாகளை முறையி னிறுவி யறதசையு மியற்றுஙகளென்று புதிசொல்வன,

எககிர மதி ஞூ மினைசெய லருளே யெனறு ம — சிவ னிராகததுவேட மில்லாகபடியால் ஆனமாககடகு செயயுஞ் செயல் வெறுப்பு விருபபன றல்லதெல்லா மாதலா லவனெ நுசெய்தாலு மனுக்கிரகமெனறே கொளவாயாக. எ – று

உமமை எதிரது தழீஇய வெசசம.

ஏகாரந தேறறம.

இதறகு வாயவயசஙகிதை யெனவறிக. (கரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஈஸ்வரன சர்வானமாகக ளிடத்திலும் பிறிவற்றிருறுக்கையிலுலே அவாகளுககுப்பணணின இதாஙிதஙகளை கிரகிப்பனெனகையால், தாமஙத ஆனமாககளை யெவவாறு நிககிரகிககிருறெனனில்? தனனுடையதேகததில் சிரநதியைத தானே கீறியும் வெதுப்பியும் தீரபபதுபோல, ஆனமாககளை தணடிப்பதும வினைதீரப்பதறகாய.

நிககிரகங்கடாமு நேசததா மீசனசெயவது–பரமேஸ்வரன நிககிரகம பண்ணுவது கிருபையினுலேயே! அதெவ்வாறெனனில்?—அக்கிரமததாற் குறற மடித்துத் தீர்த் தச்சம்பண்ணி யிககிரமத்தினுலே யீண்டறமியற்றிடெனபன–கிரமஹீனங்களாகிய தொழில்களைச்செய்தோர்களை தண்டித்துப் பயமுறுத்தி முனபுசெய்ததோஷங்களை யந்த தண்டத்தினுலே யொழிக

து, மேல் இவவிடத் தினனபடி தருமத்தைப்பண்ணென் றருளு வன,—எககிரமததிருனு மிறைசெயலருளேயெனறும் - நிககி ரகம்பண்ணுவதும அநுககிரகமபண்ணுவதும கர்ததாவினுடைய செயலானதுகிருபையே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதுவுமது.

வெளிபபொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்ஙனம் அகிதஞசெய்தாரைக் கண்டித்தல் நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டேயாகலின, அதுவுங கருணையாதற் கிழுக்கில்லையெனபதாம.

தான அசை

உமமை இறநததுதழீஇயிறறு, சிறப்புமாம்.

திரோபவித்தல் சஙகரித்தலுடபட்ட செயல்களும் அருளேயெனபார், எககிரமததிருனு மிறைசெய லருளேயெனறார்.

ஏகாரந தேற்றம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்ததாவுக்குப் பாவஞ்செய்கிறவர்க ளிடத்திலே யப்பிரியமும், புண்ணியஞ் செய்கிறவர்க ளிடததிலே

பிரியமுமுண்டா யிருக்கையினால், அவ னனுக்கிரக மூர்த்தியல்ல வென்ற பட்டாசாரியனை மறுத்து அருளிச்செய்கிறார்.

நிக்கிரகங்கடோறு நேசத்தா லீசன்செய்வது - பரமேஸ்வர னிப்படி செய்கிற நிக்கிரகந்தானு மான்மாக்க ளளவிற் கிலேசமேயென் றறியாயாக அஃதெங்ஙனே யெனவில்?—அக்கிர மத்தாற் குற்ற மடித்துத்தீர்த்த தச்சம்பண்ணி - அந்த வகிதமாயிருக்கிற கன்மத்துக்கும் இதமாயிருக்கிற கன்மத்துக்கும் துக்கத்துக்குத் தக்க கிரமங்களாலே குற்றமான கன்மஞ் செய்தவர்களைக் கோபித்து மடித்தும் பயப்படப் பண்ணி யவ் வகிதமான வினைகளைப் போக்கி, மேலுமகிதமான கன்மங்களைச் செய்யாதபடி நிறுத்தி,—இக்கிர மத்தினாலே யீண்டறமி யற்றிடென்பன - ஆன்மாக்களுக்கு இந்த விதமான கிரமங்களினாலே மிகவுங் கன்மங்களைச் செய்யென்று வேதாகமங்களை யருளிச்செய்து, இவைசொன்ன முறைமையிலே நில்லுங்களென்று கற்பியா நிற்பன;—எக்கிர மத்தினாலு மிறைசெய லருளே யென்றும் - எல்லாக் கிரமங்களினாலும் பரமேஸ்வரன் செய்வது அனுக்கிரகமேயென் றறியாயாக

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்துக்குத் தக்க தண்டங்களைத் தண்டிப்பித்து அவர்கள் பாவங்களைப் போக்கியும், இந்தக் கிரமத்தினாலே தன்மங்களைச் செய்யென்று வேதாகமங்களையு மருளிச்செய்து, இவைசொன்ன முறைமையிலே நில்லுங்களென்று கற்பித்தும், இப்படி யனுக்கிரகமே பண்ணுகையால் பரமேஸ்வரனே செய்கிற நிக்கிரகமு மனுக்கிரகமே யாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஈசன - முதல்வன்,— நிக்கிரகங்கள்தானுஞ் செய்வது - அநுக்கிரகஞ்செய்தலேயன்றி யங்ஙனநிக்கிரகஞ் செய்தானாக கண்டிததலும்,— நேசத்தால் - கருணையினாலேயாம்,— அக்கிரமத்தாற்குற்றம் - அக்கிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட குற்றங்களை,— அடித்துத் தீர்த்த ச்சசாபன்னனி-கண்டித்து நீக்குதலா லச்சம் உண்டாகச்செய்து,—இக்கிரமத்திலே யீண்டற மியர்ந்திடெனபன-இம்முறையா லிதனைமறந்தினைச செய்திடல்வேண்டு மென வுணாத்துவன,— எக்கிரமத்தினாலும - எம்முறையாலும்,—இறைசெய லருளே யென்று ம - முதல்வன செய்தி கருணையாதற கிழுக்கில்லை

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற் குதாரணமி— டுணாத்துகிறர்.

தந்தைதாய் பெற்றதத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின், வந்திடா விடிலுறுக்கி வளாரினலடித்துத்தி ய, பந்தமு மிடுவரெல்லாம் பார்த்திடிற பரிவேயாகு, மிந்தநீர் முறைமையன்றே யீசனார் முனிவுமென்றும். (கசு)

(இ-ள்) தந்தை தாய் பெற் றதத்தம் புதல்வர்க டஞ் மாதாபிதாக்க டமது பிள்ளைகளைக் கோபித்து மார்திலே யடித்து விலங்குதைத்திப்படி நிக்கிரகஞ்செய்யினும், அதனை விசாரிக்கில், அந்தெல்லா மவர்கள்பேரில் வை

சொலாற்றின் வ ந்திடாவிடி லுறு க்கி வளாரினு ல டித்துத் தீயபந் த ழுமிடுவ ரெ ல்லாம பாததிடி ற் பரிவேயாகும் | தத வனுக்கிரகத்தின் பொருட்டாம். அது போல,

இந்நீர்முறை மையனறே வீச ஞா முனிவுமெ னறும். | சிவனுசெய்யு நிக்கிரகங்களு மான்மாவி னிடத்துவை வைத்த கிருபையின முறைமை காண். எ - று

பரிவே யென்னு மேகாரந் தேற்றம்.

அனறே வெனனு மேகாரம் வினு. எமமையு மாளவரோ எனபதுபோ லெனவறிக.

இதற்குககாரணுகமத்தும்வாயவபசங்கிகையிலுமறிக.(கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற்குகாரணம்.

தநதைதாய் பெறற தத்தம்புதல்வர்க டஞ்சொலாற்றின் வந்திடாவிடி லுறுக்கி வளாரினுலடித்தத தீயபந்தழுமிடுவா ரெல்லாம் பாததிடிற் பரிவேயாகும - தத்தம் புதல்வர்கள் தாங்கள்தாங்கள் சொனன நீதிமார்க்கத்தில நடவாதிருக்கில், பெற்ற தாயுந் தந்தையுமே நிஷ்டூரஞ்சொல்லி மிலாற்றினுலுமடித்துப் பொல்லாதாகிய விலங்கையுமிடுவார்கள். இதுவெல்லாம் விசாரித்துப்பார்க்கில் பிளளையானவன நீதியில்நடகது அதனு லிம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகததைப்பெறவேணு மென்னும்

பரிவிருவாரும்,— இந்தநீர் முறைமையன்றே வீசனூர்முனிவ ரெனறும்-இப்படிமாதா.பிதாக்களசெய்யுமநீ மைபோலொதத முறைமையல்லவோ பரமேஸ்வரனுடைய நிககிரகமு மென் றி தனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதவுமது

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனறோரனனவை செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோனறுங கருததுவகையான அருளேயாதல் கடைககா லறியப்படு மெனபதாம்.

நீாமுறைமை உவமைத்தொகை.

நீர்மை இயல்பு

இவை நானகுசெய்யுளானும் மீமாஞ்சசர்மதம்பற்றி ஆசங் கித்துப் பரிகரிதது, 'மனனியவினேப்பலனக டருமரன' எனறது பொருநதுமாறும அதுபற்றி அவனுககிழுக்கினமையுங கூறப்பட் டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிக் கர்த்தாச் செய்கிற வனுக் கிரகத்தை ஆன்மாக்க ளைவில்வைத்த பரிவெனறு சொல்லுவ தொழிக்து, நிக்கிரகத்

கையும் பரிவென்ற தெப்படியென்றவனை நோக்கி யருளிச்செ
ய்கிறார்.

தந்தைதாய்பெற்ற தத்தம்புதல்வர்க டஞ்சொலாற்றின
வந்திடா விடின - மாதாவும் பிதாவும் தாம்பெறப்பட்ட பிள்
ளைகள் தாங்கள்சொன்ன கிரமத்தினவழி வாராதவிடத்து,—
உறுக்கி வளாரினு லடித்தத் தீயபந்தமு மிடுவர் - கோபித்து
மாறறினுலே யடித்து மகொடிதான விலங்குகளிலே யிட்டு
வைத்து இப்படி செயவர்கள்,—எல்லாம பார்த்திடில் பரிவே
யாகும - இவையிறறை யெல்லாம் விசாரித்துப்பார்க்கில் மா
தாவும பிதாவும பிள்ளைகள மேலேவைத்த சிநேகமாயிருக்கு
ம்,—இந்நீர முறைமையனறோ வீசனுா முனிவுமென றும - ஆ
கையா லானமாக்களைத் தம்பிரானுா பாவத்துக்குத் தக்க
துக்கங்களையும புசிப்பிக்கிறதும் கோபிக்கிறது மிந்த முறைமை
போல

இதனுற் சொல்லியது மாதாபிதாங்கள் தங்கடங்கள் பிள்
ளைகளை யவரவாசெய்த குற்றத் துக்குத் தக்கதாகக் கோபித்து
ப் பயப்படப்படவணி யாக்கக் குற்றத்தைத் தீர்த் தப் புத்திசொ
லகற்பித்து மீளவும பிரியப்பட்டாப்போலப பரமேஸ்வரனும்
ஆனமாக்க ளாவில்வைத்த கோபப்பிரியமு மிதத்னமைதனெ
ன்றுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தந்தைதாய் - உலகத்துத்தந்தை தாயர்கள்,— பெற்ற
தத்தமபு தல்வர்கள-பெறப்பட்டதமமுடைய புதல்வர்கள்,—த
ஞ்சொலாற்றின வந்திடாவிடின்,— தம்முடையசொல்வழி ந
டவாவிடின,—உறுக்கிவளாரினுலடித்து - அதட்டிவளாரினுல

டித்து,—தீயபகதமுமிடுவர்-தீயவிலக்குமிடுவர்கள்.—எல்லாம் பார்ததிடின-இனறோரனனவை பார்ககுமிடதது,—பரிவேயா குமா - செயல்வகையான வெருளிபோலத் தோனறினும கருத் துவகையா னருளேயாகல் கடைககா லறி பமபடுவதுபோல,— என று மீசனுர்முனிவும-எககாலமுமு முதலவ னிககிரகமும்,— இநதகாமுறைமையனறே-இநதமுறைமைபோலு மியலபாமெ னபதாம.

இவைநானகுசெய்யுளானு மீமாம்சகர் மதமபற்றியாசங்கி த்துப பரிகரிததது 'மனனிய வினைபபலனகள தருமான' எனற துபொருநதுமாறும, அதுபறறிஉ ளுசகிமுககினையயுங கூறபப டடன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீமாஞசகனும் உமதுகாதகா கனமபலததைக்
கொடுககவேணடுவ திலலையெனன; அவ
னைக குறிக துணர்ததுகிறு

செயல்களே பலத்தைச்செய்யுந தெயவம்வேண் டாவியகெனனின, முயனுமிச் செயல்களிஙகே முழுவ து மழியுமெயகே, பயனளிப பனவழிநதே பலஙகளைப் பண்ணுஙகெடடே, வயலிடுந தழையுந்தின்னு மருந் தும்பின் பலிககுமாபோல். (கள)

(இ - ள.) செய ஆன்மாககள்செய்த யாகாதி கன்மபலங் ல்களே பல கடானே யபூர்வமாக சனித் தவர்களுக் த்தைச் செ குபபிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும். ய்யும்

தெய்வம் வேண்டா விங்கெனனில்	அவரவர்கள் செய்த கனமததுக்கிடான பலஙகளை யுமதுகர்தகாக கொடுக்கவேண்டுவதில்லை யெனறு நீசொல்லில்?
முயலுமிச செயல்களிஙகே முழுவது மழியும	ஒருவன முயறசியாற செய்யபபடுந் தண்ணீரப்பநதா முதலாயின கனமஙகளெல்லாமிவவிடததே தானே நாசமாயப போகாநிறகும்
எஙகே பயனளிபபன	அபபோ தககனமததா லுணடாய பலததை யுனகவெவவிடததே வந்து தருமெனறு சொல்லுகிறுயாகில்,
அழிநதே பலஙகளைப பண்ணும்	அககனம மிஙகேதானே யழிந் தங்கே தானே பலததைக கொடாநிறகும.
கெட்டே வயலிடு தழையுநதினு மருநதுமபின பலிககுமா போல்.	ஒருவன வீரபோகமாக விளைதற்பொருட்டு வயலிலிட்ட தழைமுதலாயினவும், ஒருவன சீவிககு மருந்தும,இஙகேதானே கெட்டுப்பின பிஙகேதானே யதறகதறகேற்ற கனம பலங்களை யுணடாககும. அதுபோல உமது கர்தகாவால் பிரயோசனம் எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்குச சர்வதோப நியாசத்துங் காமிகத்து மறிக.

இந்த விருததமுதற் 'காணபவன்'எனனும விருதத மீருகப் பதினுறுக்குங் காமிக மெனவறிக. (கள)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———०———

கருமமேபலத்தைக் கொடுக்கும் கர்த்தாவேண்டாவென்னும் பூர்வமீமாம்சகரை கர்ததாவினுலே யல்லது கருமபலம்

பொருந்தாதென்று மேலிருபததிரண்டு விருத்தத்திஞலே சா
தித்தல்.

செயல்களே பலதனைச்செய்யு தெய்வம்வேண்டாமிய
கெனனில்-ஆனமாக்கள செய்த விஜைகளே யிவவிடததுப ப
லத்தைககொடுப்பது, காததாவொருத்தன வேணடாவெனனி
ல,--முயலுமிசெயல்க ளிங்கே முழுவதுமழியுமெங்கே பயன
ளிப்பன - இவவிடததுப் பணணப்பட்ட கனமஙகளெல்லாம
ழியும் இனி யெஙகேபலதனைககொடுககும,--அழிநதேபலஙக
ளைப்பணணும்-கருமமானது நசிந்தே பலதனைககொடுககும. அ
தெவவாறெனனில்—கெட்டேவயலிடுந தனையும் இனறு மருந
தும் பினபலிக்குமாபோல்-வயலிலேமிகிததனையும வியாதி
யுடையவனுககுக கொடுததஔஷதமும, ஸ்தூலரூபஙகெட்டு
சூக்குமமாய்நினறே பயிருககுற்றபலதனையும தேகததுககு
சௌககியததையுங கொடுததாறபோலவறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மீமாமசக கனமநதானே கர்ததாவெனறு சொல்ல மறு
த்துணர்த்துகிறுர்.

செயல்களே பலத்தைசசெய்யும் - அவரவர் பணணின க
ன்மங்களே சுகதுககஙகளைக கொடுககும்,— தெய்வம் வேண
டாவிஙகெனனில் - ஒருகாததா வேணடுவதில்லை யெனறு நீ
சொல்லில,—முயலு மிச்செயல்களிங்கே முழுவது மழியும் - ப
ண்ணப்பட்டவிகதச கன்மங்களெல்லாம் மனேவாககுக காயத்
தொழில்க ளாகையாற் பண்ணின விடத்து முற்றுங் கெடும்,—
எங்கேபயனளிப்பன - சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பதெங்கே,—

வயலிடுக நீரையும் தின்று மருந்தும் கெட்டே பலிக்கும்போல் - அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும் கன்மங்களுங்கெட்டே பலத்தைக்கொடுக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவ்வுரை -௪அ - வது செய்யுளிற்காண்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கான பிரயோசனங்களைக் கர்த்தாக் கொடுக்க வேண்டுவதில்லை, அந்தக் கன்மங்கள்தானே கொடுக்குமென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் - ஆன்மாக்கள் செய்யப்பட்ட கன்மந்தானே அவரவர்க்குத் தக்க பிரயோசனங்களைக் கொடுக்கும்,—செய்யவேண்டா மிறைவனெனில் - இவனிடத்து ஒருகர்த்தா வேண்டுவதில்லையென்று நீசொல்லில்?—முயலுஞ் செயல்களிங்கே முழுவது மழியும் - அவரவர்கள் முயன்று அருமையாகச் செய்யப்பட்ட புண்ணியகன்மங்களும் பாவகன்மங்களும் எல்லாமிங்கே யழிந்துபோகாநிற்கும்.—எங்கே பயனளிப்பன - அவையாயினவை யெவ்விடத்திலே யுன்கருவந்து சுகதுக்கங்களைத் தருவன என்று நீ கேட்கில்?—அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும - அதுதான் கெட்டுக்காணும் பிரயோசனங்களைத் தருவது. அதெனபோல வெனனில்?—கெட்டே வயலிடுந் தழையும் இன்று மருந்தும் பின் பலிக்குமாபோ

ல் - கழனியிலே யிடப்பட்ட தழையும் ஒரு வியாதிக்காக்கப் புசிக்கப்பட்ட வவிழ்தமுந தான கெட்டுப்போய்ப் பினபு பிர யோசனங்களை யுண்டாக்கு முறைமைபோல்.

"இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம் "செயறரு ம்வினைகண மாய்நது சிநதையிற் சோநதுநின்று, பயனொடு பலி யாநிற்கும் பலாலமுந தழையுமெல்லாம், வயறனின் மருவிநாச ம் வநதபின பலதததைவந்தி, கியல்பொடுந தநதாற்போல வெ ன்றும் பின னியமபுகினறுன" எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பட்டா - மத - கo - செ.

இதனுற் சொல்லியது ஆனமாக்கள் செய்த கன்மத்துக கி டான பிரயோசனங்களை யநதக கனமங்கள தானே கொடுக குமாகையால், ஒருகாததாக் கொடுக்க வேணடுவதில்லையென று தன்மதங் கூறினனெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இவ்வுரை-கஅ - வது செய்யுளிற் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

செய்க்கிடுந் தழையுந்தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல, வுய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறுவிக்கும் பல த்தையென்னின், வைத்திடுஞ் சோறும்பாக்கு மருந்தி னர் வயிற்றின்மாய்ந்தான், மெய்த்திடும் பலமுனக்கு மலமலால் வேறுமுண்டோ. (கஅ)

(இ-ள்.) செய்க்கிடுந் தழை யுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல — ஒருவன் செய்யிலிட்ட தழைமுதலாயவு ம் புசித்த வெள்ளாடு முதலிய ஆற்றல் தானத்தை ப் பொருந்தின்று தனது வீரியங் கெட்டுப பின்பு பலத்தைக் கொடுத்தாற்போல,

உய்த் திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பல த்தையென்னின் — நீசெய்யும் யாகாதிகன்மங்களு மீண்டுக் கெட் டாலும் பலத்தைக் கொடுக்குமென று நீசொல்லில்?

வைத் திடுஞ் சோறும்பாக்கு மருந்தினா வயி ற் றி னமாய்ந்தா ல் — உனக்கொருவ னுகனம்போட்டு வைத்து ப் பரிந்திட்ட சோறும் பாக்கும் வெற்றிலே யுஞ் செரித்தால்,

மெய்யதாயிடும் பலமுனக்கு மல மலால் வேறுமு ண்டோ. — நீ புசித்துக்கெட்டது மலமாகக் கண்ட தே பலமொழிந்து வேறுண்டுக் கண்டதுண் டோ? ஆகலாற் கன்மங் கெட்டுப பலத்தை க் கொடாதுகாண் எ-று.

ஓகாரந் தேற்றம். (கஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

செய்க்கிடுந்தழையுந் தின்னுந் திரவியமதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தையென்னில்-வயலிலே யிட்டதழையும் வியாதியுடையவன் தின்ற மருந்தும்போலச், செய்யுங்கருமமானது அழிந்தே பலத்தைப் பொருத்துவிக்குமென்னில்?— வைத்திடுஞ் சோறும்பாக்கு மருந்தினார் வயற்

றின் மாய்ந்தால் மெய்தநிடும் பலமுனக்கு மலமலால் வேறுமு ண்டோ-இது வெளிப்பொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

அதுதன்னைதரானே யனுவதித்துத் தூஷிக்கின்றார்.

செய்கக்டுக தழையும் தினனு கிரவிய மதுவும்போல - தழையும் மருந்தாக தாஙகளபோயப பொருந்திபவிடததுச் சாரததை வைதது கெடடுச சாரததுவாரததினுலே விளைவு வியாதிசுகல் முதலிய பலஙகளைக கொடுபபதுபோல,—உய்ததிடுஞ செய்திகெட்டே யுறுவிககும பலததை யெனனில் - புணணியகனமநதானேபோய்ப் பொருநதியவிடததுச் சாரததை வைததுக்கெடடுச சாரததுவாரததினுலே சுவர்ககநரக சுகதுககபலங்களைக கொடுககுமெனனில்?—வைத்துடுஞ் சோறும பாககும் - நல்ல பாத்திர மியாளொனறு குறிததுப் பாத்திரததிற் படைதது விபஞ்சன விகததோடு கூடிய அனனமும் பாககு வெற்றிலை கற்பூர முதலிய முகவாசங்களுய,—அருநதினா வயிற்றில்மாய்நதால்-பொருந்தியசாரததை வைததுக கெட்டுச் சாரததுவாரத்திஞலே,— வைததிடும பலம் - வரும் பிரயோசனம்.—உனக்குமலமலால் வேறுமுண்டோ-சுவரககநரக சுகதுககங்கள் விளைவு,தழை யிட்டபூமியிறபோல், அவர்கள வயிரறி லுண்டாய் நீபுசிப்ப துண்டோ.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அற்றுயினும், விணைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமைகளின, ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம்போலுமென்று

ல் பொருந்தாது. செய்தவினை செய்தபொழுதே கெட்டொழி வதாகலிற பினனின்று பயனறுதல் செல்லாமையானும், கெட்டுப பயனறுதலே உலகத்துப் பொருள்களிற் கண்டாமெனி ற் கெட்டவை பயனறுமெனபது சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானு மெனபதாம

செய்ககிடு தழையுந் தினனுந்திரவியமதுவுமபோல வுய்த் திடுஞ்செயதிகெட்டே யுறுவிககும பலத்தையெனறது, அனுவா தஞ்செய்து கொணடது.

மெய்திடும் பலம மெய்வினைகண்ணதாய் வரும் பலம.

அற்றேற் கெட்டுப்பயன றருதல் சிலவற்றிலுயினுங் காண ப்படுதலின,வினையு மவவாறு கெட்டுப் பயனறுமெனபது அ மைவுடைத்தெனபாரை நோக்கி, அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளெனபது. (கஎ—கஅ)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

இப்படிசொனன பட்டாசாரியனை நோக்கி மறுத்தருளி ச்செய்கிறார்.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தினனுந் திரவிய மதுவும்போல-வய லி லிடப்பட்ட தழையும் புசிக்கப்பட்ட வவுஷதங்களு மவை யிரண்டும் நாசமாய்ப் போய் பினபு பிரயோசனத்தை யுண் டாக்கு முறைமைபோல,—உய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறு விக்கும் பலத்தையெனில் - செய்யப்பட்ட கன்மங்கள் கெ ட்டுப்போய்ப் பின்பு பிரயோசனங்களைத் தருமென்று நீசொ ல்லில்?—வைத்திடுஞ் சோறும்பாக்கு மருத்தினர் வயிற்றின்மா ய்ந்தால் - சத்காரத்துடனே ஒருத்தனை யழைத்துவக்து அவ

ஜக்கிட்ட அசனமும் பாக்கும் வெற்றிலையு மிவையிற்றைப் புசி த்தவனுடைய வுதரத்திலே செரித்துவிட்டால்,— மெய்த்திடும் பலமுனக்கு மலமலால் வேறுமுண்டோ - பிரதியக்ஷமாக வு னக்குக் காணப்பட்ட பிரயோசன மலமொழிந்த வேறுமு ண்டோ' எனனவே இவை திட்டாந்த விரோதமாகையால் நீ முனபுசெய்த கனமங் கெட்டுப்போயப் பினபு பலிக்குமென பது அததமாகாது.

இதனாற் சொல்லிபது ஆனமாக்கள் செய்த கன்மங்க ளழிந்துபோய் பின்பு பலிக்குமென்று சொலல, ஒருவனுக இட்ட அசனமானது அவனுதரத்திலே செரித்துப் பினபு மலமாய்ப் போனது கண்டோம், அதொழிந்து வேறொரு பிரயோசனமு ங் கண்டதில்லை யாகையால், இந்த வாதமாகாதெனறு அவ னைமறுதத முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

செயல்களே பலத்தைச்செய்யும் - அற்றுயினும் வினைக ளே தம்பயனைத்தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின,—தெய்வம்வே ண்டாவிங்கெனனின - ஆண்டைக்குமுதல்வன மிகைபோலு மென்றல் பொருந்தாது,—முயலுமிசசெயல்க ளிங்கேமுழுவது மழியும்-செய்தவினைசெய்தபொழுதே கெட்டொழிவதாகலின,— எங்கேபயனளிப்பன - பினனின்று பயனளித்தல் செல்லாமை யானும்,—வயலிடுந்தழையுந்தின்னு மருந்தும்-செய்யினகணிட் ட தழைகளும் தின்னப்பட்ட மருந்துகளும்,—கெட்டுப்பின்ப லிக்குமாபோல் - கெட்டுப்பின பலிக்குமாறுபோல், அழிந் தேயலன்களைப்பண்ணும். கெட்டுப்பலனறுகலே யுலகத்துப் பொருள்களிற் கண்டாமென்னில்?—செய்க்கிடுந்தழையுந் தின்

ஞாதிரவிய மதவும்போல - வயலின்கணிட்ட தழையுந் தின்னைப்பட்ட பதாரத்தஙகளும்போல,—உய்த்திடுஞ்செய்தி கெட்டே-முயற்சியாகிய வினைகெட்டே,—பலத்தை யுறுவிக்குமெனின-பலததைப்பொருந்தச் செய்யுமெனறிடின,—வைத்திடும்சோறுமபாகும்-வைததிடப்பட்ட சோறுமுதலிய வுணவுகளும் பாகடைமுதலியனவும்,—அருந்தினா வயிற்றினமாய்ந்தால்-உண்டாவயிற்றினகண் மாயப்பெற்றால,—உனககுமெய்த்திடும்பலம்-உனககு மெய்யின கண்ணதாய்வரும் பலன,— மலமலால்வேறுமுணடோ-மலமன்றி வேறில்லையாகலின, கெட்டு அவையபயனறருமெனபது சிலவற்றினனறி யாண்டுஞ் செல்லாமையாறுமெனபகரம. (கஎ—கஅ)

மறைஞானதேசிகா உரை.

இதுவுமது மறுத் துணர்த்துகிறார்.

திரவிய முவமையன்று செய்திக்கட் டிரவியங்கள்,விரவிய விடத்தேவீயந்து பலந்தரு மிம்மையம்மை,
பரவிநீ பார்நீரஙகி பாத்திரத் திட்டவெல்லாங, கரவிடுமிஙகேயெஙகே பலன்கொளக கருதினையே. (கசூ)

(இ-ள்) திரவிய முவமையனறு அவற்றினுக்குப் பலம வேறுதலிற் கன்மததுக் கநதத திரவிய முவமித்துச் சொன்னதல்ல காணும்,

செய்திக்கட் டிரவியங்கள் விரவிய விடத்தே வீய்நது பலந்தரு மிம்மையம்மை ஒருவனசெய்த தானதன்மங்க ளிம்மைக்கண் ணழிந்துபோய் மறுமைக்கட் பயன் கொடுக்குமென்று நீ சொல்லில்?

பரவிநீபார்	யாமுத்தரஞ் சொல்வாம். அதனை விசாரித்துப்பாராய்.
நீரங்கி பாத்திரத் திட்டவெல்லாங் கரவிடு மிங்கே	புண்ணியதீர்த்தக் கரையினுஞ் சற்பாத்திரதநி ஷிடத்தினுஞ் செய்ததானமுந் தனமமு மியாகாதியிற் குண்டத்தி லோமஞ்செய்வது மிங்கே காணப்பட்டுங் காணப்படாமலு மிருக்கிற திரவியங்களெல்லா மிங்கே தானே யழிந்துபோகாநிற்கும;
எங்கே பலன் கொளக கருதிஞயே.	ஆசலா னியிமமையினகண்ணேயோ மறுமையினகண்ணேயோ பலங்கொள்ள விசாரித்தாய். எ - று.

ஏகாரம் விஞ (௬௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

திரவியமுவமையன்று-நீா புசித்தவன வயிற்றில் திரவியம்பலம்மெனற துவமையல்ல,— செட்திககட் டிரவியஙகள விரவியவிடத்தே வீய்ந்துப்பலந்தரு மிமமையம்மை-இமமையிலே தன்மதினசண்ணே கொடுககுந் திரவியங்கள் பொருந்தியவிடத்தேமாய்நது மறுமையிலே பலததைததருமெனனில்,— பரவி நீ பார் நீ ரங்கிபாததிரததிட்ட வெல்லாங் கரவிடு மிங்கே யெங்கே பலனகொளககருதிஞயே-நீ விசாரிததுப்பாா,ஜலத்திலும்அக்கினியிலும் *பிரதிக்கிரஹிப்போர்கையிலுங் கொடுத்ததெல்லா மிங்கேயழியக்கண்டோம்; எஙகேபலன்பொருந்தினைத்தாயெனறிதன்பொருள்.

* பிரதிக்கிரஹிப்போர் - தானம்வாங்குவோர்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அதுவன்றியுந் திஷ்டாந்த விரோத முண்டென்றுசெப்புகின்றார்.

செய்திக்கண் - இருவினையாகிய குணப்பொருளில் செய்தகிடந்தழையுந் தின்னு மருந்துமென்று சொல்லிய,—திரவியம - குணிப்பொருள — உவமையன்று - திருஷ்டாந்தமன்று வினையென்றுசொல்ல வேண்டியதில்லை,—திரவியங்கள் - தழைமருந்து முதலியனவும், எள்ளு நெய் அன்னமுதலியவும,—விரவிய விடத்தே வீய்ந்து - தாங்கள பொருந்திய விடத்தே கெட்டு,— இம்மை அம்மை - பூமியிலும் சுவாககநரகங்களிலும,— பலந்தரும் - பிரயோசனத்தைப் பண்ணும்,—பரவிநீ பார் - பண்ணுமென்பது விசாரியாது சொன்னாய், நன்றாய் விசாரித்துப்பார்.—நீரங்கிபாத்திரத்திட்ட வெல்லாம்-நீரிலிட்ட திலதாப்பணமுதலானவும், அங்கியிலிட்ட ஆச்சியவோமாதி, பாத்திரத்திட்ட அன்னபானுதிதானம் இவைமுற்றும்,— இங்கே - இந்தலோகத்திலேதானே,—கரவிடும் - கெட்டுப்போம்,—எங்கே - எப்படி சுவாககநரகங்களிலே,— பலன கொளக கருதிஞயே - சுகமனுபவிக்கத் துணிந்தாய்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களுந் தாங்கிடந்தவிடத்தே கெட்டு ஆண்டேபயன்றருவனவாம்; வினையுவ்வாறன்றி இவ்வுடம்பிற் செய்வ தீண்டே கெட்டு மற்றொரு

டம்பிற் பயன்றருமாகலின், அவையிரண்டுந் தம்முளொரவ்வா மையானும்; அற்றேற் சோநகவிடத்திற் பயனருராது கேடு மாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின அவை மற் ரோரிடத்துப் பலிககுமெனககொண்டு அவற்ரே டுவமிககவமை யுமெனின? ஓரிடததிற் கெடடபொருள் மற்ரோரிடத்திற் பலி த்தலில்லையென்பது தீபொழுகக காய்நத கலத்தில்வாககிய நீ ர் முதலியவற்றிற் காணப்படுதலானும், வேறிடநதுப் பயனுக ற்குரியவினை தானே பயனும் வருமெனறல் கூடாதென்பதாம்.

செய்திககெனபது செய்திகசண்ணென உருபுமயக்கம்.
பரவிபபார்ததல் புடைபடவொற்றியாராய்தல்.

அற்றேல், இமமையமமையாதல்பற்றி வேறிடமென வே ண்டாம, இருமையினும் வினைசெய்தாரின வேற்றுமையினலமயி ற் செய்தார்வினை செய்தவரறிவினகண்ணே யடங்கிசசெய்கயி ன் தழைமுதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிககு மென அமையுமாகலின; திரவிய முவமையனறென மறுததல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரிகரித்தற்கெழுந் தது உருஞ்செய்யுளெனபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவுந திரவியங்களைக் கொண்டு தானஞ்செய்ய அது தானே பலிக்குமெனறவனை மறுத தருளிச் செய்கிறார்.

திரவிய முவமையன்று - தானஞ்செய்த பதார்த்தங்களை யுவமையிட்டுச் சொனனது அர்த்தமாகாது. அர்த்மாங் காணும் அதெப்படி யென்னில்?—செய்திக்கட் டிரவியங்கள் விரவிய விடத்தே யீய்ந்து பலந்தரு மிம்மையம்மை - தானமுதலான

வை செய்யுமிடத்து அந்தத் திரவியங்கடானே தான மேற்க ப்பட் டவர்களிடத்திலே சிலவழிந்து இம்மையிலே கெட்டும் அம்மையிலே பிரயோசனங்களைத தாராநிற்கும் என்று நீ சொல்லில்?— பரவிநீ பார் - நான சொல்லுகிறதனை விசாரித் துப் பாராய். நீசொன்னது திட்டாந்த விரோதம். அதெப்படி யெனனில்?—நீரங்கிப் பாததிரத திட்டவெல்லாங் கரவிடுமி ங்கே - நீரிலிட்ட திரவியங்களும நெருப்பிலிட்ட திரவியங்க ளும் பாததிரததிலிட்ட திரவியங்களும் எல்லாத் திரவியங்க ளு மிஙகே யழிந்துபோகா நிற்கும்;—எங்கே பலனகொளக க ருதினுயே - எவவிடததிலே பிரயோசனங கொளள விசா ரித்தாய். எனனவே உனககு அநதப்பயன அவ்விடததிலே தெரி யாது, ஆகையால் கர்த்தாவே யறிந்து கூட்டவேணும்.

இதனுற் சொல்லியது மீமாங்கிசன் தான விதிசொன் ன முறைமையிலே திரவியங்களைக கொண்டு தானஞ்செய்ய, அநதத் திரவிய மிம்மையிலே கெட்டு மறுமைப்பயனைக கொடுக் குமெனறு சொல்ல; அநதத் தானஞ்செய்ததுக குண்டான மறு மைப்பயன இவனுக கினனவிடமெனறு தெரியாது, ஆகையால் கர்ததா வறிநது கூட்டவேணுமெனறு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

திரவியங்கள் - ஈண்டெடுத்துக்காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களும்,—விரவியவிடததேவீய்நது-தாங்கிடத்தவிடத் தேகெட்டு,—பலன்றரும் - ஆணடே பயன்றருவனவாம்,— இம் மையம்மை-வினை யவ்வாறனறி யிவ்வுடம்பிற் செய்வதீண்டே கெட்டு மற்றொருடம்பின்பயன் றருமாகலின்,—செய்திகட்டிா

வியமுவமையன்று-அவையிரண்டுந் தம்முளொவ்வாமையானும் அற்றேல் சேர்ந்தவிடத்திற் பயனுறாத கேடுமாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின அவைமற்றோரிடத்தில் பலிக்குமெனக்கொண்டு அவற்றோடுவமிகக அமையுமெனின்?—அங்ஙிபாத்திரததிட்ட நீ சொல்லாமிங்கேகரவிடும்-ஓரிடத்தில் கெட்டபொருள மறறோரிடததில் பலிததலில்லையெனபது தீயொழுக்கககாயகத கலததில்வாகிய நீர்முதலியவற்றிற் காணப்படுதலானும்,—எஙகேபலனகொளக கருதிஞயே-வேறிடத்திற் பயஞுசற்குரிய வினை தானே பயஞுகிவருமெனறல் கூடாதெனபது,—நீபரவிப்பார்-நீபுடைபடவொற்றி யாராய்வாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனஞ்செய்தகனமந் தானே கெட்டுச் சூக்குமித்து நினறு பலததைக் கொடுக்குமெனறவனே நோககி யுணர்த்துகிறுர்.

செய்தவர் மனத்தேயெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்துபின்ன, ரெய்தவே பலங்களீனு மென்றிடி லிருஞ்சுவர்க்கம், பொய்யர்வாழ் நரகம்பூமி புகுதியிற் கிடந்துபோந்த, தையனே யழுகிதுன்சொ லிந்திர சாலமாய்த்தே. (௨0)

(இ - ள்) செய்தவர் மனத்தேயெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்துபின்ன — ஆன்மாக்கள் செய்த தானதன்ம பலங்களெல்லாம், அவரவர்கள் புத்தியிலேதானே சூக்குமரூபமா யடைந்திருந் தவரவர்க்கேற்றபலங்களைக் கொடாநிற்குமென்று நீசொல்லுவாயாகில்,

ரெய்தவே பலங்களீனு மென்றிடின

இருஞ் சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ நரகம்பூமி புகுதியிற் கிடந்தபோந்தது — புண்ணியத்தா லடையும் பெரியசுவர்க்கமும், பாவத்தாற் பொருந்து நரகமும், அவ்விரண்டிலுற் பொருந்தும பூமியுமாகிய விமமூன்றும், உனது புத்தியை யடைந்திருந்தோபுறப்பட்டது; அவையெல்லா மந்தப்புந்தியிற் கிடக்க விடமெங்கே, இதற்கேது சொல்லுவாயாக.

ஐயனே யழகிது னசொ லிந்திர சாலமாய்த்தே. — வாராய் நீயப்பனே! அழகாகச் சொல்லிய சொல்லான இந்திரசால வித்தை காட்டுவானைப் போன்றுவிட்டதுகாண. எ - று.

ஒகார மெதிர்மறை. (௨0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

செய்தவர்மனத்தே யெல்லாஞ்செய்தியுங்கிடந்து பின்னரெய்தவேபலங்களீனு மென்றிடின -கருமத்தைபபண்ணினவர்களுடையபுத்தியிலே யாதக் கருமரூபமானது இருந்துமறு சன்மத்திலே யவர்களுக்குப் பொருந்தப்பண்ணுமென்னில்,— இருஞ்சுவர்க்கம் பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புகுதியிற்கிடந்து போந்தவையனேயழகிது - பெரியபோகத்தையுடைய சுவர்க்கத்திலும், பொய்யைமெய்யென்பார்புகும் நரகிலும்,பூமியிலும், போய்வந்த நீ, உன்னுடையபுத்தியிலே அவ்விடங்களிலேபுசித்த சுகதுக்கரூபங்களும் நீபண்ணின கருமங்களுமிருந்ததாமாகி லழகியதா

யிப்பொழுதுசொல்லு; உனக்குத்தெரியாதாதலின்,— உன்சொ லிந்திரசாலமாய்த்தே-நீமுனபண்ணினகருமங்களெல்லாம் புத் தியிலேயிருநது தானேகூடிப்புசிபபனெனறது இநதிரசாலவி த்தைப்போலவாச்சுது.

ஐய்யனேயெனறது இழிபுரை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

தன்மதத்திலே வநது விழப்பண்ணித் தழுவிவிளையாடு கின்றூர்.

எல்லாச் செய்தியும் - கன்மங்க ளெல்லாம்,— செய்தவர் மனத்தே கிடநது - கனமம பண்ணினவர்களது புததிததுவ த்திலே தஙகளால் வைக்கபபட்ட சமஸ்கார ரூபமா யிருந து,— பினனரெய்தவே பலங்களினுமெனறிடில் - பிற்பாடு பொ ருநதவே சுவர்க்கநரகபூமி சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நினறுண்டாக்கு மெனில்?—சுகதுக்கமோகங்களை போசகக்ன ம நிமிததமாக முதற்காரணமாய்,போககிய கனமங்களுண்டா க்கு மெனபது மாத்திரஞ் சததியம். அதுவனறி போசக கன ம நிமிததமாய் மாயாகாரிய பூதங்களினுண்டாகும்,—இருஞ்சு வர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி இவைகள் புநதியிற்கிடந து போந்த உனசொல்-புத்தி தத்துவதது லிவைகளைக் குறித் து நிமித்தகாரணமாகிய சமஸ்காரரூப கன்மங்களில் நின்றும் பு றப்பட்டனஎனனும் உன்சொல்,— ஐயனே-அப்பனே!—அழகி து-மிகுதியும் நல்லது,— இந்திர சாலமாய்த்தே - கடைசியிற் பொய்யாய்ப்போயிற்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

வினைக்குப் பயனுவனாதுறக்க நிரய நிலமெனனுமவற்றுட் பட்ட பலவேறுவகைப் புவனபோகஙகளாமனறே! அவையினை ததம் வயலின விளைவுபோல ஆனமபோததகினகட கிடகதுள வாமெனறல் சொனமாதகிரையே யனறிப பொருளபடாதென பதாம.

ஐயனேயென்பது இழிததற்கண வநத குறிப்புமொழி.

செய்தவர்மனத்தைக கூறவே, இனம்பறறி ஏறபோர்ம னமுங் கொளளப்படும.

அற்றுகலினனறே மறுதசறகட புநதியிற்கிடந்துபோநத தெனப் பொதுவகையா னெடுததோதி விடுததது உமெனக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

———o———

முனசொல்லப்பட்ட புணணியபாவங்கள் செய்தவர்க ளிருதயத்திலே யடங்கிககிடநது, பினபு ஒருசநநததிலே பய னைக கொடுககுமெனறவனை நோககி மேல் மறுத் தருளிசசெய்கி றூா

செய்தவர்மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங்கிடந்து பின னெய்தவே பலனகளினு மெனறிடின் - புண்ணியபாவங்களை ச் செய்தவர்க ளிருதயததிலே அநதச்செய்திகளுக் குண்டா ன பயனகளெல்லா மடங்கிக்கிடந்து மற்ற சநநத்திலே யி வர்கள புசிக்கும்படி பிரயோசநங்களைக் கொடாநிற்கும் எ னறு நீ சொல்லில்?— இருஞ்சுவர்க்கம் பொய்யர்வாழ் நரக

ம் பூமி புந்தியிற் கிடந்தபோதத - மகத்தாகிய தேவலோகம், அசத்தியராயுள்ள பாவிகள் துக்கத்தை யனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிற நரகம், இந்த இன்பதுன்பங்கள் புசித்துத் தலைந்தால் மீளவும் வருகிற பூமி, இந்த மூன்றுலோகமும் இவையிற்றுக்குத் தக்க கன்மங்களு மிவாக விருதயத்திலே கிடந்து போநத்தாகவேணும். ஆகையால்,—ஐயனே யழகிதுன்சொல் இந்திர ஞாலமாயதே - என்னுடைய சுவாமியே! நன்றாயிருந்தது நீ சொன்னது, பொய்யை மெய்யாகச் சாதிக்கிற இந்திரஞாலமாய் விட்டதே

இதனாற் சொல்லியது இம்மையிலே யான்மாக்கள்செய்த கன்மங்களெல்லா மவரவர் கருத்துக்களிலே யடங்கிக்கிடந்து மறுமைப்பயனைக் கொடுக்குமாகில், அந்தப்பயன் மூன்றுலோகத்திலு முண்டா யிருக்குமாகையால், ஒருவரி விருதயத்திலே யவைகளெல்லா மடங்காதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

செய்தவா மனத்தே - வினைசெய்தவர் மனத்தின்கண்ணே,—எல்லாச்செய்தியுங்கிடந்து - எல்லாவினைகளுந்தங்கி,—பின்னரெய்தவே பலன்களீனுமென்றிடின் - பின்னர்பொருந்தவே பயன்றருமென்னின்,—இருஞ்சுவர்க்கம் - வினைக்குப்பயனுவன பெரியதுறக்கம்,—பொய்யர்வாழ்நரகம்-பொய்யர்வாழ்கின்றநிரயம்,—பூமி-நிலமென்னு மிவற்றுட்பட்ட பலவேறு வகைவபுவனங்களாமன்றே,—புந்தியிற்கிடந்த போந்தது-அவையனைத்தும் வயலின்விளைவுபோல ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்துளவாமென்றல்,—ஐயனேயுன்சொல் அழகிது-ஐயனேயுன்சொ

ல்மிகவும் அழகாம்,—இந்திரஜாலமாய்த்தே,— சொன்மாத்தி
ரையேயன்றிப் பொருளபடாதெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஒருவன் கூலிவேலைசெய்தா லதனருமையறிந்து வே
லைகொணடவன கொததளககு மாறுபோல,
கர்த்தாவுந தததங கனமததுக கீடாக
ப பலங்களை யறிந்து கொடுப்பனெ
ன றுணாததுகிறார்.

தானஞ்செய் பொருடரித்தோர் செய்தவர் தக்க
செய்தி, யூனம்பி னுறவேகாணடும் பலமுறு விபபா
ன்வேண்டு, மீனமில் செய்தியீச னிடும்பணி யினைநா
னுசெய்தா, னூனஙக ளதிகநோககி நுகாவிபபன் வினை
நோயதீர. (௨௧)

(இ-ள்.) தானஞ்செய்பொருடரித்தோர் செய்தவர் தககசெய்தி யூனம்பின னுறவேகாண்டும் பலமுறுவிப்பானவேண்டும்	ஒருவன் றானஞ்செய்த திரவியமதனை யேற்றவாக டானஞ்செய்தவர்க ளியவகையானே பொருநதப்பட்ட கனமங்களெல்லா மழிந்துபோனது. திரும்பச் சொர்ககாதிபோகஙகளைக கொடுக்கவுங கண்டோமாகையாற் றிரவியமுதலிய நானகினையுங் கூட்டிப் புசிப்பிப்பா னொருவனுகவேண்டும்,
ஈனமில் செய்தியீச னிடும்பணி	அனாதியே மலமில்லாத சர்வஞ்ஞனுதலால் வேதமுதலிய சாத்திரங்க ளினைகன்மஞ்செய்தா லின்னதாமென்று விதித்த வழியாயிருக்கும்.

இவைநாஞ் செய்தால்	அவன் விதித்த நூலின்வழியே கன்மங்களை யறிந் தியாஞ்செய்தால்,
ஞானங்களிக்கோக்கி நுகர்விப்பன வினைநோய்தீர	எப்படி வைத்தியருணவு ஞானமாககள் வியாதியை யறிந் தக்கதேற்ற வௌடதங்களைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பன, அதுபோலச் சிவனு மானமாககள் செய்த கன்மங்களினேற்றக்குறைவையறிந் தந்த ஊழுங் கிலேசந் தீருமபடி புசிப்பியாநிற்பன. எ-று.

தானஞ்செய பொருளையுந் தரித்தோரையுஞ் செய்தவனையுந் தக்க செய்திடையு மென்று தோஇபது எண்ணுமைத் தொகை.

ஏகார மிசைநிறை. (உக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

தானஞ்செய்பொருள் - தானதிரவியம்,—சரிததோர-காணம்வாங்கினவோ,—செயதவர் - தானஞ்செய்தவர்,—தக்க செய்தி - தானவேளையிலபண்ணின கிரியைகள்,—ஊனமுறவே காண்டும்-கெடவேகாணும் ஆதலால்,—பினபலமுறுவிப்பானவேண்டும்-பினபுபலத்தைப்பொருந்துகிறவன ஒருகாததாவேண்டும்,—ஊனமில்செய்தி யிசனிடுமபணி - குற்றமற்றதானதருமாதிவிதி பரமேஸ்வரனாலே சொல்லப்பட்டது,—இவைநாஞ் செய்தால்-இந்ததானாதிகளை நாஞ்செய்தால்,—ஞானங்களதிககோக்கி நுகர்விப்பன வினைநோய்தீர-ஒருதருமஞ்செய்யுமிடத்து மந்திரம் கிரியை திரவியம் மூன்று வகையாயிருக்கும். இதிலே மந்திர §லோப கிரியாலோப திரவியலோபம் வரினுந்தோஷமுண்டு இவைகள் †உக்தப்பிரகாரமன்றி அதிகமாகிலுந்தோ

ஷமுண்டு ஆதலால்கர்த்தாவானவன மிகுதிகுறையைவிசாரித்து வினையாகிய ஆனமடீடை திருவதாகப் புசிப்பிப்பான என றிதனபொருள.

§ லோபம-குறைவு, † உக்தப்பிரகாரம்-சொன்னவிதம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சத்தியம்! நீ ருமது வாக்காலும் போசக கன்மம் மாயாகாரிய முணடாதற்கு நிமித்தகாரணமெனறு சொனனீர். அதனுல் கனமமேகர்த்தா, ஈசுரனொருவன வேண்டுமென்ற விகற்பனை வேணடாமென வுததரமுரைக்கினறார்.

தானஞ்செய் பொருள் தரிதசோர் - தானத்திரவியம்வாங்கினோர்,—செய்தவர்-தானத்திரவியங் கொடுத்த பெரியவர்களிருவர்களுக்கும்,— தககசெய்தி-யோககியமாகிய வாங்குதல் கொடுதசற் கிரியைகள்,— ஊனமபினனுறவே காண்டும்-நாசமுறக் காணுகிற்கினறோம், (பினனெனபது பினனுங்கட்டுக)— பினபலமுறுவிப்பான வேண்டும - கெடுமுன பலங்கொடுப்ப தில்லாமையினுற் காலாந்தரத்தில் வினைப்பலனுகிய சுகதுக்கங்களைக் கூட்டுவா னொருவ கர்த்தா விரும்பப் படுவன. மனோ வாக்குக காயங்களினுற் பிறக்குந் தூலகன்மங் கெட்டாலும் புத்திதத்துவததிற்கெடு முற்கணம் அவைகளால் வைக்கப்பட்ட சமஸ்காரரூப சூக்கும கனமங்கள் பலபரியகத மிருக்குமவைகள் பலத்தைகொடுககுமென்று முன்சொன்ஞேமே,சத்தியம்! சூக்குமகனம மிப்படி யிருந்தாலும் அசேதன மாதலால்,அவைதந்திரமாய் பலத்தைக்கொடாது,—ஈனமில்செய்தி-புண்ணியகன்மம்,— ஈசனிடும்பணி - சிவன் பண்ணென்று கற்பித்தது. அதற்

குமாருபாடாயிருக்கும் பாவத்தைப்பண்ணுதேயென்று கற்பித்தது—இவைநாஞ்செய்தால்-இந்தககிரியைகளை நாம்பண்ணினுல்,—நானங்க ளதிகம் நோக்கி-ஏற்றக்குறைகளைப பார்த்து,—வினைநோய்தீர - அந்தமனேவாக்குக் கிரியைகளால் புதிதத்துவத்தி லுண்டாகப்பட்ட வாசனகார சூக்கும கனமனசுகதக்கருபமாய் பரிணமித்துப் புசிக்கப்பட்டுகெடுமபடி,—நுகர்விப்பன - புசிப்பிப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

அற்றேல், அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செயப்படு பொருளிற் கிடந்து,பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெனின்? செயப்படு பொருண்முதலிய வனைத்தும் நிலைபேறின்றிக் கெட்டொழிவனவேயாகலான, நிலைபேறுடையனுய்ப் பயனறரு முதற்கடவுள வேறு வேண்டப்படும். அற்றேல், முதற்கடவுள பயனறருதற்கியைபென்னையெனின்? முயற்சியாவது முன்னைவினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படு முதல்வன தேவல்வினையாகலானே அதனை நாமாக முனைந்துநின்று செய்தால்,அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய பாவபுண்ணியஙகளையறிந்து அவை தீர்தற்குரிய பயனறருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடெனபதாம்.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம்.

அற்றேல் இச்செய்தி ஈசனிடும்பணியென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்? அதுகாட்டுதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளொழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

---o---

முன்சொன்ன குற்றமணுகிய இம்மையிற்செய்த கன்ம பல மறுமையிற் றுன்னே வந்து பலியாது; பல பிரகாரத்தாலுங் காதாவே யறிந்து கூட்டவேணுமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

தானஞ்செய் பொருள் - தானங் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம்,—தரித்தோர்-தானம் பெற்றவர்கள்,—செய்தவர்-தானம் பண்ணினவர்கள்,— தக்கசெய்தி - இப்படி பொருந்தப்பட்ட முறைமைகளெல்லாம்,— ஊனமின்னு றறவேகாண்டும - இவ் விடத்திலே யழிந்துபோகக் கண்டோம். இப்படி இவர்களும் தானஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களு மழிந்துபோகையினல்,— பலமுறுவிப்பான வேண்டும - இந்தத் தானகன்மங்களுக்குத் தக்க பிரயோசனங்களை யறிந்து தருவிப்பா ஞெருகர்த்தாவேணு ம ஆனமாததா னறிவல்லோ! தானஞ்செய்த கன்மங்களுக்குத் தக்கபயனகளை யறிந்து கூட்டுவனெனனில்? இவன் பாச சம்பந்தியாகையினுலும் பரமேஸ்வரன் கற்பித்ததொழில் செய்கிறவனுகையினுலும இவனதானுக வறிந்து கூடமாட்டான்,ப ரமேஸ்வரன கூட்டிப புசிப்பிக்கவேணும். அதெங்ஙனே யெனனில்?—ஏனமில் செய்தியீச விடுமபணி - ஒரு குற்றமில்லாதவனுய் எப்பொழுது மொருதன்மையா யிருந்துள்ள பரமேஸ்வரன நமக்குக்கற்பித்த தொழில்,—இவைநாஞ் செய்தால்-அவன்கற்பித்த விந்தக்கன்மங்களை நாஞ்செய்யுமிடத்து,—ஞானங்களதிகநோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய்தீர - நாஞ்செய்த கன்மங்களினு லுண்டாகிய ஏற்றல் குறைச்சல்களைத் திருவுள்ளத் தடைத்துக் கனமமென்கிற வியாதி தீரும்படி, நம்மையுங் கன்மத்தையுங் கூட்டிப் புசிப்பியாநிற்பன்.

இதனாற் சொல்லியது தான மேற்க்கப்பட்டவர்களும் தானமிடப்பட்டவர்களும் அநதந்கத் தானஞ்செய்த திரவியங்களு மிங்கே யழிந்துபோகையினாலும்; ஆன்மாதான்செய்த கன்மத்துக்குத தககபயனை யறிந்து கூடிப் புசிக்கைக்குத் தனக்கென்ன வறிவில்லாதபடியாலும், சர்வஞ்ஞனுயுள்ள பரமேஸ்வர னறிந்து கன்மத்தையும ஆன்மாவையுங் கூட்டிப் புசிப்பிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

'இறைவனி லகு' என்ற திருவிருததமுதல் 'தானஞ்செய' என்ற திருவிருதத மீறாக எடடும் பட்டாசாரியன். இதற்குப பிரமாணம் பரபட்சம அவனமதம் "செயறரும் வினைகணமாய்ந்து சிந்தையிற் சோகதுநின்று, பயனெடு பலியாகிறகும் பலாலமுந் தனழுமெல்லாம், வயறணின மருவிநாசம் வநதபின பலத்தைவநதிட, கியல்பொடுந தந்தாற்போல வெனறுமபி லியம்புகினறன." எனறும்.

சித - பர - பட்டா - மத, கo - செ.

அவனமறுப்பு "அழிகினற தால்வினைக ளாகினறவாறெனெரு வனமங்கியானபரிசே, லொழிவின்றி யோதனமு மாவுண்ணாநாம்வினைக ளுறுகினறவாறதெனலாங், கழிகினறகாலறிவு வினைதந்திடாவினைஞர் கருமங்க ளுடியுறவோர், பழுதினறியேயுதவு மதுபண்பதாகவருள் பரமனக ளுகுமவினையே" என்றுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பட்டா - மறு, கூ - செ.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(அற்றேல், அவ்வச்செய்தி யவ்வச்செயப்படு பொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெனில்?) தானஞ்செய்

பொருள்-தானமளித்த பொருளும்,—தரித்தோர் - அதனையேற்றாரும்,—செய்தவர் - ஈந்தவரும்,—தக்கசெய்தி-தக்கசெய்தியுமாகிய அனைத்தும்,— ஊனம்பிறவேகாண்டும் - நிலைபேறின்றி கெட்டொழிவனவேயாகலான,—பலமுறு விப்பானவேண்டும்-நிலைபேறுடையனாய்ப் பயனருமுதற்கடவுள் வேறுவேண்டப்படும். அற்றேல் முதற்கடவுள பயனருதற் கியைபுயென்னையெனின்?— ஈனமில்செய்தி - குறைவில்லாதமுயற்சியாவது,—ஈசனிடும்பணி-முன்னைவினையநுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படு முதல்வனது ஏவல்வினையாகலான,—இவைநாளுஞ்செய்தால் - அதனை நாமாக முனைத்து நின்றுசெய்தால்,—வினைநோய்தீர-அதுதீர்தற்பொருட்டு அச்செயதிபாலுய பாவபுண்ணியங்களையறிந்து அவை தீர்தற்குறிய,—ஞானங்களதிகநோக்கி நுகர்விப்பன,— தக்கபயனருதலவனேயாதனுக்குக் கடப்பாடென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்கோர் புறநடை யுணர்த்துகின்றார்.

உலகுடல் கரணங்கால முறுபல நியதிசெய்தி, ப
லமிவை கொண்டுகன்மம் பண்ணுவ துண்பதானு, னி
லவிடா விவைதாஞ்சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக்
கொள்ளா, தலகிலா வறிவனாணை யணைத்திடு மருளி
னாலே. (உஉ)

(இ-ள்.) உலகுட — புவனமும், தனுவும், கரணமும், காலமும்,
ல் கரணங் — அதனா லுறுவிக்கும் விடயத்தையும், அவசி
கால முறு — டயத்தை வரையறுத்துப் புசிப்பிக்கு நியதி

பல நியதிசெய்தி பலமிவை கொண்டுகன்மம் பண்ணுவ துணபதா ஞல் — தத்துவமும், இவையிற்றின் றொழிலும், அத்தொழிலினுற் பலனும், இப்படியெண் விதமான கரணங்களைக் கொண்டு சிவ ஞானமாக்களைக் கனமஞ்செய்விப்பதுஞ் செய்த கன்மபலங்களைப் புசிப்பித்தலும்.

அஃதென்போல வெனவில்? "வினையே செய்பவன் செயப்படும்பொருளே-நிலனே காலங் கருவியென ருங்-கின்னதற்கிது பய னுகவென ஹு-மன்னமரபி னிரண்டொடுந் தொகைஇ - யாயெட்டென்ப தொழினமுதனிலையே" என்னு மிலக்கணத்தா னெருவன றெழில் செயயுமிடத் திவவாறு காணக.

வினையெனப தானமாக்கள செய்யுந தொழில்

செய்பவ ஞனமா.

செயப்படுமபொரு ளிருவினை.

நிலனெனபது அவாக ளிருக்கும்புவனம்.

காலமுககாலததையு முண்டாககுங் காலதத்துவம்.

கருவி முப்பத்தாறு ததுவம்.

இன்னதற்கெனப திருவினைப்பயன்களைப் புசிககவேண்டிய காரணம.

இதுபயனெனப திச்சுகதுக்கங்களைப் புசித்துத் கொலைத்தபின் கன்மக்ஷயம்பிறந்து மோக்ஷததையடைகையெனவறிக.

நில விடாவி மைதாஞ் சென று — இவை சடமாதலா லானமாவைச் சென்று தானே பொருந்தமாட்டாது.

வினை ந் துயிர் நிறுத்திக் கொள்ளாது — ஆன்மாவுந் தனககெனச் செயலில்லாதபடியாலே தாமிநக கன்ம மார்ச்சித்தற்குரியதல்லோவென் றறிந் தக்கனமங்களைக் கூட்டிக காரியப்படுததவு மாட்டான்.

அலகிலா வறிவனுணை யினைத் திமெருளி னலே. — என்ணிறந்த ஞானத்தையுடைய சிவன்றனதாக்கினு சத்தியாலே தனுவாதிகளையு மான்மாவையுங் கூட்டிப் போகங்களைப் புசிப்

பித்துத் தொலைப்பித்து மோட்சத்தை யடைவிப்பான. எ - று.

இதற்குப் பார்க்கியையிலு மறிக. (உஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உலகு-காசியாதி புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலே,—காலம் - சூரியோ†பராகாதி புண்ணியகாலங்களிலே,—உடல்-காயவியாபாரவசனாதிகளினாலே,—கரணம்-ஞானேந்திரியாந்தக்கரணங்களினாலே,—உறும - பொருந்தப்பட்ட,— பலநியதிசெய்தி-அநேகமாகிய அனுஷ்டானக்கிரியைகள்,—பலவினைகொண்டுகனமம்பண்ணுவனுண்பதானால் - இவை பலவயிற்றையும் புத்திபண்ணிக்கொண்டு கருமங்களைப்பண்ணி யந்தக்கருமபலங்களைப்புசிப்பதானால்,— நிலவிடா திவை தானுசென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக்கொள்ளா -இப்படிச்சொல்லிப்போந்த தேசமும் காலமும் தேகமும் கரணமும் தொழிலும் சடமாகையால் தானுசென்று பலமாய்ப்பொருந்தவறியாது ஆன்மாகிஞானுகை பூர்வஜனமங்களிலே செய்த கருமமிது அதற்குப்பலமிதுவென்றறிந்து கருமபலத்துக்குத் தேகாதிகளை மாயையிலேயுண்டாக்கி நிறுத்திக்கொள்ள வறியாதாதலால்,— அலகிலாவறிவனாணை யணைந்திடுமருளினாலே- சர்வஞ்ஞனாகிய பரமேஸ்வரனுடையகிரியாசத்தியானது,மாதாவானவள் பிள்ளைக்கு வியாதிவந்தகாலத்துக் கசப்பாதிகளையும், நின்ற காலத்திற் பால்முதலான மதுரபதார்த்தங்களையும், கிருபையுடனே கொடுக்குமாபோல; சுகதுக்கங்களைச் சேர்க்கும்.

†உபராகம் - கிரஹணம்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

கன்மத்துக்குச் சுவதந்திரம் இல்லாதிருந்தால், கன்ம கர்த்தாவாகியபுருஷனாலே பொருந்திப் புசிப்பனென்பதனை மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

உலகு - புவனம்,—உடல் - தூலசரீரம்,—கரணம் - சூக்குமசரீரம்,—காலம் - நிகழ்காலம்,—உறும்பலன - திரவியமுதலியவும் சுகதுக்கங்களுமாம,—நியதி - சுகதுக்கங்களையுமிடமுதலியவற்றையும நியமிக்கும் நியதிதத்துவம்,—செய்தி - மனோவாக்குக்காயங்களினது தொழிலாகிய தூலகன்மம்,— பலவினை கொண்டு-இவ்விடமுதலிய வெகுசாதனங்களை கொண்டு,—கன்மம் பண்ணுவதன்பகாலை-புத்தி தத்துவத்தில சமஸ்காரரூப சூக்குமகன்மத்தை யுண்டாக்குவது. திரும்ப வந்து சுகதுக்கமாய்ப் பரிணமிக்க வேண்டிய புசிப்பதாகில்,—நிலவிடா வினை தானுசென்று - சுவர்க்க நரகங்களில போகம புசிக்கு மிடத்து, இடமுதலிய வினைகள தாமேயாய் உயிரேயுறுது,— உயிரும்,—நினைந்தவை நிறுத்திக்கொள்ளாது-சங்கற்பித்தவைகளை யுண்டாக்கி அவைகளோடு கூடமாட்டாது ஆகையால்,— அலகிலா வறிவனாணை யணைந்திடு மருளினாலே - சாவனுமாகிய சிவனது கிரியாசத்தி கிருபையினாலே சிருட்டித்துப்பொருத்தும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

வினைமுதற்காரணமாகிய வுயிர், ஏனையேழு காரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வினைகளை யீட்டலும் நுகர்தலு

முடைத்தென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின்;உயிரை யின்றி யமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய அக்காரகங் களாதல் அவற்றையின்றி யறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ் வுயிராதல் தாமேகூடமாட்டாமையின், பாரிசேட வளவையா னே சுதந்திர வறிவனாகிய முதல்வனே தனதாணையாகிய திரு வருளால் அவற்றை யவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பனெ னபது பெறப்படுதலின், அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியேயா மென்பதாம்.

ஆதலாலச்செயலெல்லா மவன்பணியேயென்பது குறிப் பெச்சம்.

ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை.

இன்னதற்காக இதுபயனாகவெனனும் இரண்டுகாரகங்க ளையும் நியதியெனபதனாற் றழீஇயினார்.

பண்ணுவ துண்பதெனனு மொருமைகள் அதுதொழின்மே னின்றது.

அற்றேல் அப்பணி னூனங்க ளதிகமாமாறு யாங்ஙன மெ னின்? அதுவருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மீமாங்கிசன் கன்மமலமோ சடம், ஆன்ம வறிவல்லோ தானசெய்த கன்மத்தைத் தானறிந்து கூடிப் புசிக்கும், ஆகை யால் கர்த்தா வேண்டுவதில்லையென்று சொல்ல; கன்மத்தைச் செய்து கன்மத்தைப் புசிப்பிக்கையினாலும், ஆன்மா பாசசம்ப ந்தியா யிருக்கையினாலும், கன்மத்தை யறிந்து புசிக்கமாட்டா ன். கர்த்தாவே யறிந்து கூட்டவேணுமென் றருளிச்செய்கிறார்.

உலகுடல் கரணங்கால முறுபல நியதிசெய்தி பலவினை கொண்டுகனமம் பண்ணுவ துண்பதாலுல் - அந்தக்கன்மங்களு க்குத் தக்க புவனங்களும அந்தச் சரீரங்களும அந்தக் கரணங் களும் காலதத்துவமும பொருநதத தகக சாலவிஷையங்களு ம் கனமத்துக கிடாக வேருமல் குறைடாமல் புசிப்பிக்கிற நி யதிதத்துவமும் செய்யபபடட தொழில்களும் எனறு இபபடி பல இவையிறரையுங் கூடிநினறு ஆனமாக கனமங்களைச செய் து புசிப்பிபபதாலுல் இவை கூடுகிறபடியை விசாரிக்கில்,—நில விடா திவைதாஞ்செனறு - கன்மஞ் சடமானபடியாலே தா ஞகசசெனறு ஆனமாவைப் பொருநதமாடடாது. கனம மல மல்லோ சடம், ஆனம வறிவே ஆனமாவறிந்து இவை யிற்றைக கூடுமெனறு நீ சொல்லில?— நினைநதயிா நிறுத்திக் கொளளா - ஆனமா தனக்கெனன வறிவில்லாதபடியாலே தாஞக விவை நமககுள்ள தல்லோவென றறிநது கூடடிக் கொள்ளமாட்டாது. ஆஞலிவையிரண்டுங் கூடிக் காரியுப்படு கிற முறைமை யெப்படியெனனில்?—அலகிலா வறிவனுணை ய ணைதிடு மருளிஞலே - எணணிறநத ஞானத்தையுடைய சிவ னதாககினை யிவையிற்றைக் கூடடிக் காரியப்படுத்தும் தனது காருண்ணியத்திஞலே.

நிலவிடா திவைதாஞசெனறு நினைநதுயிர் நிறுத்திக்கொ ள்ளா வெனறது மீமாங்கிசன. இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞா னபோதம் "அவ்வினையைச செய்வதனி லவ்வினைஞா தாஞ்செ ன்றங், கவ்வினையிற் காநத பசாசம்போ—லவ்வினையைப், பே ராம லூட்டும் பிரானி லுகாரோ, லார்தாமறிந்தணைப்பாராங் கு., எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, கூ - வெ.

இதஞற் சொல்லியது கன்மஞ் சடமானபடியாலும் ஆ ன்மாத் தனக்கென்ன வோரறிவில்லாத படியாலும் இவை தா

னாக வொருசரீரத்தை யெடுக்கவுங் கன்மத்தைச் செய்யவு மா
ட்டாதாகையால் பரமேஸ்வரன் தனது காருண்ணியத்தி
லே இவையிற்றைக் கூட்டிக் காரியப் படுத்துவனென்னு முறை
மை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உலகு - வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர்,—உடல் - இடமாகி
யவுடலும்,—கரணம் - கருவிகளாகியகரணமும்,—காலம் - மு
க்காலங்களுளொன்றாகியகாலமும்,—உறுபலம்-செயப்படுபொ
ருளாகிய பொருந்தியபலமும்,—நியதி - இன்னதற்காக இதுப
யனாகவெனப்படுவைகளாகிய நியதியும்,—செய்தி - செயலாகிய
செய்தியும்,— பலவினைகொண்டு - ஆகியவேழுகாரகங்களுந்
தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு,— கன்மம்பண்ணுவ துணர்தா
னால் - வினைகளையீட்டல் நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்
க்கு மொப்பமுடிந்ததாமையின், — சென்றுநிலவிடா வினைதான் -
உயிராயினறியமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகியஅக்
காரகங்களாதல்,—நினைந்துநிறுத்திக்கொள்ளாதுயிர் - அவற்
றையின்றி யறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ்வுயிராதலுமே
கூடமாட்டாமையிற் பாரிசேடஅளவையானே,—அலகிலா அறி
வன் - அளவிட்டறிதற்கரிய சுதந்தர அறிவனாகியமுதல்வ
னே,—ஆணை அருளினாலே-தனதாணையாகிய திருவருளால்,—அ
னைத்திடும்-அவற்றையவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பனெ
ன்பது பெறப்படுதலி னவன்செயலெல்லாம் அவன்பணி
யேயாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதலா லானமாககளுக் கனுககிரகஞ் செய்தற்பொ

ருட்டு நல்வினை யாரச்சிப்ப துணாதநகிறூர்

ஒழுககமன பருளாசார முபசார முறவுசீலம், வ ழுக்கிலாத தவநதானஙகள் வநதித்நல் வணஙகலவா ய்மை, யழுககிலாத் துறவடகக மயிவொடர்ச் சித்த லாதி, யிழுக்கிலா வறயகளாறு லிரஙகுவான பணியற ஙகள். (உகூ)

(இ - ள) ஒழுக்கம் — தத்தஞ் சாதிககேற்ற வாசாரத்தட னடததல். அஃதாவது, சாததுவிக பாவத்தையுடையது.

அன்பு — சிவனிடத்து வைதத பததி

அருள — எல்லாரிடததும வைதத கிருபை

ஆசாரம் — வேதாகமஙகளிற கூறியவற்றை யனுட்டித்தல்

உபசாரம் — பெரியோரிடத் தனககியனற யாதானுமோ ருபசாரஞ் செயல்

உறவு — பெரியோ ரிடததில் வைதத மிததிரபாவம

சீலம் — ஒருநெறிப்பட்ட நல்லறிவு "ஞானமுஞ் சீலமு நல்லறிவாகும்,,

வழுக்கிலாத்தவம் — இநதிரிய விடய மிவற்றினவழி செலுத்தாது கிருச்சிர சாநதிராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டிக்கை

தானங்கள் — சற்பாத்திரத திடத்திற் பொருளைச் செலுத்துவது.

உத்தமாதி பேதத்தான் மூவிதப்படும்.

அவையாவன?" பெரியோ ரிருக்குமிடந் தேடிப்போய்த் தன க்கியன்றது கொடுத்த லுத்தமம.

சற்பாத்திரத்தைத் தன்வாய்தலி லழைப்பித்துக் கொடு த்தல் மத்திமம்.

பாத்திரவான் றனனே வந்து கிட்டிக்கேட் டிருக்கையினு மின்று நாளையென்று கண்ணழித்துப் பின்பு கொடுக்கை யதமம்.

வந்தித்தல் — பெரியோர் முதலாயினுரைத் தோத்திரஞ் செய்தல்

வணக்கம் — தான வணங்குதற் குரியாரை வணக்கஞ் செய்தல்

வாய்மை — ஒருக்காலுந் தவறுசொல்லாது சத்தியமே சொல்லுதல்

அழுக்கிலாத் துறவு — "ஏந்திழையார் தஞ்சயனத் தெய்தித்தன மெய்தொடினுங், காய்ந்துவாதத லேதுறவுகாண" எனனுந் துறவு

அடக்கம் — தவங்குல நிலைமைகல்வி முதலியவற்று லுண்டாகுஞ் செருக்கறுத்தல்

அறிவோர்ச்சித்தல் — ஆகமத்தை யோதி யதனவழி தவருது பூசித்தல

ஊதி — அக்கினி காரியங் கபிலபூசை சிவாலயசேவை முதலாயின

இழுக்கிலா வறங்க ளானவிருக்குவான் பணியறங்கள் — இவைகளெல்லாங் குற்றமற் றிருக்குமாகிற் சிவனைக்குறித்துச் செய்யிற் சிவதன்மமேயா யவன தனுக்கிரகத்துக் கேதுவாம். எ-று. (உக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஒழுக்கம்-குலதருமம் வழுவாமை,—அன்பு-மாதாபிதாக்களிடத்தில பத்தி,—அருள்-சர்வபூததயை,— ஆசாரம்-வர்ணாச்சிர+மோசிதமான சௌசாசமநஸ்நாநாதிகள்,—உபசாரம்-அதிதி‡சத்காரம்,—உறவு-ஞாதிமுதலான பந்துக்களிடத்திலே சிநேகம்,—சீலம்-சாத்விகபாவம்,— வழுக்கிலாத் தவந்தானங்கள்-நியமித்த விரதம் விடாததபசு திரவியசுத்தியும் சிரத்தையுமுடையதானங்கள்,—வந்தித்தல் வணங்கல்-பெரியோர்களிடத்திலே §நைச்சியம் பகர்தல்,—வாய்மை-சத்தியமே சொல்லுகை,—அழுக்கிலாத் துறவு-மனம்பற்றில்லாத சன்னியாசம்,—அடக்கம்-குலதன வித்தி †யாதிக்கத்தால் லங்காரமன்றி ×விநயபரனாயிருக்கை,—அறிவோடர்ச்சித்தல் - பூசா ¶விதானத்தை நன்றாகவறிந்து பூசைபண்ணுதல்,— இழுக்கிலாவறங்களானவ்-இவ்வாறு குற்றமிலாத தருமங்களைப் பண்ணினால்,—ஆதி-பரமேசுவரன்,—இரங்குவான் பணியறங்கள் - நாமிட்ட பணியாகிய தருமங்களைப்பண்ணினுனென்று கிருபைபண்ணுவானென வறிக.

+ உசிதம் - தக்கது, ‡ சத்காரம் - பூசித்தல், §நைச்சியம் - தழுவு, † ஆதிக்கம் - மேன்மை, ×விநயபரன் - வணக்கமேபிரதானமாகவுடையவன், ¶ விதானம் - விதி.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தேவதாப் பிரசாதத்தினாலே சகலமும் வருவதென்று கூறுகின்றார்.

ஒழுக்கம்-அகதந்த சாதியாசாரம் வழுவாது நடத்தல்,—அன்பு - மாதா பிதா குரு தேவதாபத்தி,—அருள் - சர்வான்மாக்களிலும் வைத்த விரக்கம்,—ஆசாரம்-வருணாச்சிரமங்களுக்கேற்ற சௌசாசமனாதிகள்,—உபசாரம் - அதிதி சமஸ்காரம்,—உறவு-ஞாதி முதலான பந்துக்களிடத்தி லே சினேகம்,—சீலம் - ஒரு நெறிபடப் பிறரையுபகரிக்குங் குணம்,—வழுக்கிலாத்தவம் - சாந்திராயண முதலிய நியம விரதம்,—தானங்கள் - சற்பாத்திரத்திற் றனதேடிய பொருளைச் செலுத்தல்,—வாழ்த்துதல் - குரு ஜனங்களை நமஸ்கரித்தல்,—வணங்கல்- பெரியோரிடத்தில் தாழ்ந்த தன்மை காண்பித்தல்,—வாய்மை - உள்ளது சொல்லுதல்,—அழுக்கிலாத் துறவு - சர்வசங்க பரித்தியாகம்,—அடக்கம் - குலங் கல்வி நிறைவாயிருந்தாலும் காயமடங்கியிருக்கல்,—அறிவோ டர்ச்சித்தல்-அவரவர் சாத்திர சூத்திரங்களின் படியவரவர் கொண்ட தேவதையைப் பூசித்தல்,—ஆதி-இவை முதலானவை,— இழுக்கிலா வறங்களானால் - குற்றமற்ற கன்மங்களாகச் சாத்திரங்கொண்டு நிச்சயிக்கப்படுமானால்,—இரங்குவானபணியறங்கள் - பரமேசுரன கற்பித்த புண்ணிய கன்மங்கள்,இவற்றிற்கு மாறாய் வருவன பாவகன்மங்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஒழுக்கமுதலிய பதினாறும் மற்றுமவைபோல்வனவுமாகிய நன்மைகள் ஒருவனுக்குளவாயின, இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி அறமாய் முடியுமென்பதாம்.

எனவே, இவ்வொழுக்க முதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்ட வொழுகுதலை.

ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லாநிலையினுஞ் சேரற்குரிய பிறர்மனை விழையாமை, வரைவின்மகளிர்விழையாமைமுதலிய.

ஆண்டகைமையே யென்றுணாததுவார், அழுக்கிலாவென விசேடித்தார.

அறிவாவது தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்தறிதல்.

"இனமலர் கையிற்கொண்டங் கிச்சித்ததெய்வம் போற்றி,, என முனவருதலின, ஈண்டுவந்திதகல் வணஙகல் ஆசசிதக லென்பன தனனின மூததார்மாட்டுச செய்வனவற்றை யெனக்கொள்க.

ஓடு எண்ணின்கண் வந்தது.

இவ்வொழுகக முதலியவெல்லாம் இயமநியமமென்னும் இருவகையுமடஙகி அறஞ்செப்வார்க் கெல்லாம் பொதுவகையான வேண்டப்படுமங்கமாகலின, இவற்றை வேறெடுத்தோதினார்.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு

—0—

இப்படி சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவ மிரண்டிலும் புண்ணியததின் முறைமை யெப்படியென்ற மாணுககனுககு, புண்ணியம் சிவபுண்ணியமென்றும் பசுபுண்ணியமென்று மிரண்டாயிருக்கும்? இநத விரண்டிலுஞ் பசுபுண்ணியத்தின முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

எப்பொழுதுமோ ரொழுங்காய் நடக்கையும், பத்தியும், இருடையும்; அனாசாரங்களன்றி யாசாரமும், நல்லோர்க ளிடத்திருக

ருக

லுபசாரமும், அயிக்கமும், சாத்துவிகமான குணமும், தவறுப டாமல் எப்பொழுது மொருதன்மையாயிருக்கிற தவசும், சாத் திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே கொடுக்கப்பட்ட தானமும், வழிபாடுசெய்கையும், சிவனடியாரை அட்டாங்க பஞ்சாங்க மாகத தண்டனை பண்ணுகையும், அசத்தியமின்றியே சத்தியஞ் சொல்லுகையும்; சற்றுங் குற்றமில்லாத துறவும், யானெனத ற் றிருக்கிற வடக்கமும, பிரஞையுடனே பூசிக்கையும் என்று சொல்லப்பட்ட விவைமுதலான குறறமில்லாத தன்மங்களை யிப்படி சொன்ன முறைமையிலே செயவனுகில், அது சர்வரிட த்திலு மனுக்கிரகஞ் செய்யபபடா நின்ற பரமேஸ்வரனாலே ய ருளிச்செய்யப்பட்ட சிவபுண்ணியமாம்

இதனாற்சொல்லியது, இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வொழு க்கமுதல் சிவபூசை யீருக விந்தவாசாரத்தை யனுட்டிக்கிறது பரமேஸ்வரனாலே யருளிச் செய்யப்பட்ட பசுபுண்ணியமா மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

ஒழுக்கம் - உலகத்தோடொட்ட வொழுகுதலுடைமையு ம்,—அன்பு - யாவரிடத்துங் காதலுடைமையும்,—அருள் - யா வரிடத்துங் கருணையுடைமையும்,—ஆசாரம் - வேதாகமங்களி ன் விதித்தவாறனுட்டித்த லுடைமையும்,—உபசாரம் - தக் கோர்மாட்டுச்செய்யு முபசரிப்புடைமையும்,— உறவு - யாவரிட த்துங் கலப்புடைமையும்,—சீலம் - நற்குணமுடைமையும்,—வ ழுக்கிலாத்தவம் - வழுவுதலில்லாத வைம்பொறியடக்கல் விரத மகாத்தல் முதலியதவமுடைமையும்,—தானங்கள் - தக்கோர்

ரிடத்து வகையோடுசெய்யுந் தானங்களுடைமையும்,—வந்தித்தல் - தன்னின்மூத்தார்மாட்டு வழிபாடுடைமையும்,— வணங்கல் - தன்னினமூத்தார் மாட்டு வணங்குதலுடைமையும்,—வாய்மை - மெய்மையுடைமையும்,—அழுக்கிலாத்துறவு - குற்றமிலாத பிறர்மனையவாமை வரைவின்மகளிர் விழையாமைமுதலிய வாண்டகைமையுடைமையும்,—அடக்கம் - தீநெறிக்கட்செல்லாதடங்குதலுடைமையும்,—அறிவு - தக்கனவிவை தகாதனவிவையெனப் பகுத்தறிதலுடைமையும,— அர்சசித்தலாதி - தன்னின்மூத்தராமாட டர்சசித்தலுடைமையுமாகிய பதினொரு ம்,'ற்றுமவைபோல்வனவுமாகிய,—இழுக்கிலாஅறங்களானும்- குற்றமில்லாத நன்மைகள ஒருவனுக்குஙவாயின,— இரங்குவான்பணி - இரங்குவானது பணியாகிய வம்முயற்சி,—அறங்கள - அறமாய்முடியுமெனபதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்றெருத்துபபோந்த சிவனை வழிபடவே, புத்தியு முத்தியு முண்டென றுணர்த்துகிறா.

மனமது நினையவாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள்சொல்ல, வினமலர் கைபிற்கொண்டங் கிச்சித்த தெய்யவம்போற்றிச், சினமுத லகற்றிவாழுஞ் செயலற மானல்யார்க்கு, முனமொரு தெய்வமெங்கு செயற்குமுன் னிலையாமன்றே. (உச)

(இ-ள்.) மனம மனதானது வேண்டியதொரு வடிவை நினைய வா தியானிக்க, வாக்கானது தோத்திரஞ்செய்க்கு வழுத்த ய, மந்திரங்களை யுசசரிக்க,காயமானது கை

மந்திரங்கள் சொல்ல வினமலர் கையிற்கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம போற்றி — யிலே பலவாகிய மலரைக்கொண்டு தான்வழிபடுந தெய்வத்தையருச்சனைசெய்து,

சினமுதலகற்றி வாழுஞ்செயலறமானல் — காமக்குரோத முதலியவற்றை விட்டு,கா டோறும வழிபடவே, அபபொழு தஃதெல்லாஞ் சிவதனமமேயாப் போகமோட்சங்களை யடைவி லடைவிப்பிககுமானால்,

யார்ககு முனமொரு தெய்வமெங்குஞ் செயற்கு முனனிலையாமனறே. — சாயதேவாகளுககு மேலாய சர்வகர்த்தாவுமாயிருக்கிற சிவனே யாதொருவர் காமிதத பலஙகளைக் கொடுப்பதற்கு முனனிற்பன. எ - று.

யாதொருவன யாதொரு தெய்வத்தை யிட்டகாமிய பலத்தைக் குறிதது வழிபடுகையால்; இச்சித்த தெய்வமெனச் சிறப்பிததா ரெனவறிக. (உச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மனமது நினைய வாக்குவழுதத மநதிரங்கள்சொல்ல வினமலர் கையிற்கொண் டங்கிச்சித்ததெய்வம் போற்றிச் சினமுதலகற்றி வாழுஞ்செயலறமானல் - காமக்குரோதம் முதலானவைகளைத் துவிர்கது,மனசிலே தியானித்து,வாக்கினலே மந்திரங்களைச் சொல்லிவாழ்த்தி,¶ சுவேதாதி புஷ்பங்களைமிச்சிரம்பண்ணுமல்† தத்தத்வர்க்கங்களையே கையிற் கொண்டு அவ்வி

டத்துத் தனக்கு இஷ்டதேவதையை பூசித்துவாழுந் தருமமி ரியைக்கு,—யார்க்கு முவமொரு தெய்வ மெங்குஞ்செயற்கு மு னவில்லாமன்றே - எல்லாத் தேவர்களுக்கு முனனேனாகிய ஒ ருவனே ருதிரனென்று வேதங்கள்சொல்லுமகாதேவனே § உ த்தேஸ்யனாக நின்று பலத்தைக் கொடுப்பன

¶சுவேதம் - வெள்ளை.

×ததத்வர்க்கம் - அந்தந்தகூட்டம்

†உத்தேஸ்ய - முககிரன.

சுவேதாதி புஷ்பங்களை மிச்சிரம்பண்ணுமலென்றதற்கு ச ம்மதி

காமிகே — ஸ்வேதபுஷ்பஞ்சதுர்வேதாநாம் ... [illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகையாலவரவாகொண்ட தெய்வம் அவரவர் செய்யுங் கன்மங்கட்கு முனனிலையாய் நின்று பலங்கொடுக்கும், கன்மந் தானாய்ப் பலங்கொடாதென்று சாற்றுகின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வொழுக்கமுதலிய நன்மைகளையுடையனாய் அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கியொழுகுவா னொருவனுக்குத் தன்

கருத்திற் கியைந்தொரு கடவுளை மனமொழிமெய்களான் வழிபட்டு வாழுஞ்செயலாகிய அறமுமுளதாயின, முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளாகிய சிவபிரானே அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலைபேற்றுக்கொண்டு பயனுதவுமெனபதாம்.

போற்றி வாழும செயலென வினையும்.

அகாறியெனபது பெயர்.

அகற்றிக்கென்று னானகனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. சினமுதலகறறுதல் கூறவே ஒழுக்க முதலியன வுடைமை பெற்றும்

மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய வங்கங்கட்கு ஈண்டுகூறியவறம் அங்கியாகலின உடனெடுத்தோதினர்.

அற்றேல், வழிபட்டார்கரு வழிப்படப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயனகொடுக்கு மெனமுற்படும் இழுக்கெனனை யெனபாரை நோக்கியெழுந்தது வருளுசெய்யுளெனபது.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

முனசொல்லப்பட்ட பசுபுணணியங்களு மனவாக்குக் காயங்களினுலே யுண்டானது, இபபொழுது சொல்லப்பட்டசிவ புண்ணியங்க ளுண்டாமபடி யெப்படியெனற மாணுக்கனுக்கு; அதுவு மனவாக்குக காயங்களினுலே யுண்டாமெனனு முறைமை யருளிசசெய்கிருர்.

மனமது நினைய - மனமானது பரமேஸ்வரனுடைய திருவடியை நினைக்க,— வாககுவழுத்த மகதிரங்கள் சொல்ல - வாயானது தோத்திரங்களைச் செய்யவு மந்திரங்களை சபிக்

கவும்,—இனமலர் கையிற்கொண் டங்கிச்சித்த தெய்வம்போ ற்றி - காயமானது பலதிருப்பள்ளித் தாமங்களைக் கரத்தினு லே யெடுத்துக்கொண்டு தாங்கள விருமபப்பட்டதொரு தெய் வத்தைப் பூசித்து,—சினமுதலகற்றிவாழுஞ் செயலற மாறு ல்-கோபமுதலான பொல்லாத தொழில்களெல்லாம் போக்கி கனமையுடனே கூடிககொண் டிருக்கிற முறைமைகளெல்லா ம் தனமமாகையினுல்,— யார்க்கு முனமொருதெயவ மெங்கு ஞ் செயற்கு மூனனிலையாமனறே - சாவாக்கும அநாதியே யொவவொரு தெய்வம எவவிடததிலு மவாகள தொழிலுக்கு முனனிலையாம்.

இக்குற சொல்லியது கோபமுதலாயுள்ள பொல்லாத தொழில்களை விட்டு மனவாக்குக காயங்களினுலே தஙகளுக குப் பிரியமான தொருதெய்வததை நினைததும வாழத்தியும் வணஙகியும் ஆராசிக்கவேணுமெனகிற பாககியததை யுடைய வர்களுககு, அவரவர் பககுவததுககுத் தககதாக ஒவவொரு தெய்வம் எவவிடததிலு மவநத முனனிலையாமெனனு முறை மையறிவிததது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சினமுதலசற்றி - அவ்வொழுககமுதலிய ஙனமைகளையு டையவு யவற்றைமறுதலைதத தீமைகளைநீககி பொழுகுவா ரொருவனுககு,—இச்சித்ததெய்வம் - தனகருத்துக் கியைந்த தொருகடவுளை,—மனமதநினைய - மனததாலினையவும்,—வா க்குவழுத்த மந்திரங்கள்சொல்ல - வாக்காற்றுதிக்கவும மந்தி ரங்கள்சொல்லவும்,—கையி னமலர்கொண்டு போற்றி - கை

களா லினமாகிய மலர்களைக்கொண் டர்ச்சித்து வணங்கியும்,— வாழுஞ்செயலறமாஞல் - வழிபட்டுவாழுஞ் செலாகிய அறமு முளதாயின,— யாதசுமுனமொரு தெய்வம்-யாவர்க்குமுன னைப் பழம்பொருட்கு முனனைப்பழம்பொருளாகிய சிவபிரா னே,— எமக்குஞ்செயற்கு முனனிலபாமனறே - அத்தெய்வத்தி னிடமாகநின்று அச்செயலையேற்றுக்கொண்டு பயனுதவுமென பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பஞ்சராத்திரி யுரைத்துசிவன முத்திகொடுக்க வே
ணடுவதில்லை, எமது புருடோத்தமனே
யெனன, மறுத் துரைத்தறறு

யாதொரு தெயவங்கொண்டீ ரத்தெயவ மாகியங்கே, மாதொரு பாகனுர்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள், வேதனைப படும்மிறக்கும் பிறக்குமேல் வினை யுஞ்செய்யு, மாதலா லிவைபிலாதா னறிந்தருள் செய வனன்றே. (உரு)

(இ-ள்) யாதொரு தெய்வங்கொண்டீர் தெய்வமாகியங்கே மாதொரு பாகனுர் தாம் வருவர் — சிந்தாமணியான தொன்றாயிருக்க, யாதொருவன காமிதத்தையெல்லாம் கொடுக்கிறது போல, சாதகனானவனந்தெந்தத் தெய்வத்தை மனதினுகன் னினைத்துக்கொண்டு வழிபட்டான,அந்தந்தத் தெய்வமாகி யவவிடத்துப் டாரவதியாரை யொருபக்கத்திலே யுடைய தம்பிரானுர் தாமே யவர்களவர்க ளகோட்பாட்டுக் கேற்ற மூர்த்தியாய் வந்திருந்து பலங்களைக் கொடாநிறபர்.

இவர் கொடுக்கவேண்டுமோ அந்தந்தத் தெய்வங்களா ளே யவர்க ளவர்களுக்கேற்ற பலத்தைக் கொடாதோவென் னில்?

மற்றத் தெய்வங்கள் — வேறே தெய்வமுண்டென்று நீ சொல்லு கிற தெய்வங்களெல்லாம

வேகனைப் படு மிறக்கும் பிறக் கு மேல் வினையுஞ் செய்யும் — பிருகுமுனி சாபத்தினாலே நாசாவதார மெடுத்ததற்பொருட்டு சரீரத்தை யெடுத்து க் கிலேசமுற்றுப் பின்புஞ் சகாத்தை யெடு த்துக் கனமபலத் தொலைத்தவாறே மரணத் தையு மடைவே பொருந்தி மேலுமொரு பு ணணியங்களையும் பண்ணுகிற்கும.

ஆதலா லவை யிலாதா னறிந்து ளை புரிவனனரே — இப்படி சனித்து மரித்து வருகையினு லே தூறறத் தனக்கொன்று மில்லாத பர மேசுவரனை யறிந்து வழிபடவே சாவான மாகளுக்கு மனுக்கிரகியா நிற்பன. எ-று.

இதற்குக காமிகமனறிச சாவசுரோத சாரசங்கிரகந்து ங் காசிகபுராணத்து மறிக (உரு)

சிவாக்ரயோகியருளாவருமாறு.

———o———

வேதத்தி லிந்திராதிபான அநேகதேவர்களை யர்ச்சிக்கச் சொல்லியிருகக இவ்விடத்து நீசிவனொருவனே உதகே ஸ்யனென்று சொல்லுவானேனென்று பண்ணுஞ் சங்கைக் கு த்தரம்.

யாதொருதெய்வங்கொண்டீர் ரத்தெய்வமாகி யங்கேமா தொரு பாகனுர்தாம்வருவர்-யாதொரு தெய்வத்தை உத்தேசி

த்துக்கொண் டர்ச்சிக்கிறீர் அந்ததெய்வத்தை சிவன்தம்முடைய சமவாயசத்தியினாலே அதிஷ்டித்துநின்று அந்தப்பூசையைக் கண்டு பலத்தைக்கொடுப்பர் அந்தபூசிக்கப்பட்டதெய்வமோ வெனனில்?— மற்றத்தெய்வங்கள வேகனைப்படு மிறக்கும் பிறக்குமேல்வினையுஞ் செய்யும் - பரமேஸ்வரனே யல்லாத தெய்வங்கள ஒவ்வொருகாலத்திலே துக்கங்களையும் அநுபவிக்கும், இறப்பதும பிறப்பதுஞ் செய்யும், பிறந்ததனமே லிருவினைகளையுஞ் செய்யும். ஆதலால்,— இவையிலாதா னறிந்தருள் செய்வனன்றே - ஆகையினாலே சுகதுக்கமும் பிறப்புமிறப்பும் புண்ணியமும் பாபமுமில்லாத பரமேஸ்வரனே இவன்செய்த பூசையை யறிந்து பலத்தைக் கொடுப்பன். அந்தபிரமேந்திராதி தேவர்களும சிவனையே யாசசிப்பார்கள். அந்தசிவனே பிரதமோதேஶ்யன.

தது³க்தம் [illegible] ஶிவகீ³தாயாம் —
ஸோஹம் தா⁴தா விதா⁴தா ச [illegible] ததா
[illegible] | [illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] | ஸுக²ம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம்
[illegible] || ஸர்வ [illegible]
[illegible] ஸர்வஸம்ஸித்³தி⁴ [illegible] |

தேவிகாலோத்தரே ச — [illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பரமேசுரன கர்ததாவென முனபடித் திப்போது பிரமா விஷ்ணு அருகதேவதை பௌளததேவதை இநதிரன சந்திரன சூரியன முதலுளளோரில, ஓரொரு காததா ஓரொருவர்ககுககுக கனம சாக்ஷியாயக கனமபலத்தைக கொடுப்பானென று சொல்லிபதேதெனன, ஏவுதற்காததா இயற்றுதற கர்ததா வென்னு முறைமையினுற் சொல்லியதென்று சொல்லுகின்றுர்.

வேதனைப் பசிம பிறககு மிறககு மேல்வினையுஞ செய்யும எனறது, பிரமாதிசளுககுத தாஙகளிருநத தானததுககு ஊர்த்துவகதியனறி யதோகதி யில்லாமையா லவர்ககு ளற்பதெய்வங்க ளொனறுபொருள்.

மற்றதுவெளிபபொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

நால்வகை யோனியுள் ஒருயோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பனயாவை, அவையெல்லாஞ் சேவர்க்கம். அவ்வாறு பிறத்தலில்ல

துயாத அதுபதிப்பொரு ளென்று மிதுவென்றே ஏனைச்செயல் களான வேறறுமையறிய வாராத வவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறிய நிற்பகாகலின, ஏனைத தேவரெல்லாம் அங்ஙனம் பிறநதிறததல் கேட்கபபடுகலானும, சிவனொருவனே வினையததனுகலினறி அவவததேவரிடமாக நினறு உயிர்கட்கு அவற்றையறிந்து கூட்டவலலுவன, ஏனைததேவா அதுசெய்ய மாட்டாரெனபது தானேபோதருமெனபதாம.

மற்று வினைமாற்று

பொதுவகையானெடுத்துக காட்டிச் சிறப்புவகையாற் கூறினாராகலிற் பால்வழுவினமையுணர்க

அர்றேல ஒருவரை வழிபட மற்றொருவர் பயனகொடுத்தல் உலகத்திற் கண்டிலமெனபாரை நோககி அது காட்டுதரகெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெனபது.

நிரம்பவழகியருரை வாருமறு.

---o---

இம்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிற தெய்வங்களைப் பூசித்தால் அந்தநந்தெய்வங்களதானே முத்தியைக்கொடுக்கும, பரமேஸ்வரன வேண்டுவதில்லை யெனற பஞ்சராத்திரியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா.

யாதொரு தெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வமாகி யங்கு மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர் - எந்தெந்த தெய்வமாகிலும உங்களுக்குப பிரியமானதொருதெய்வததைக கர்த்தாவாக கொண்டு வழிபடுகிறவர்களே அநதநதத தெய்வங்களாகி, எல்லாவிடத்திலும் பரமேஸ்வரியை யொரு கூறாகவுடைய தம்பிரானூர் தாமே யெழுந்தருளி வாராநிற்பர். முன்சொல்லப்ப

ட்ட தெய்வங்களோ வென்னில்?—மற்றத் தெய்வங்கள் வேத னைப்படு மிறக்கும் பிறக்கு மேல்வினையுஞ்செய்யும் - முனசொல் லப்பட்ட வநதத் தெய்வங்களெல்லாமு கனமத்தக இடாகச் சுகதுக்க வேதனைகளையு மனுபவித்து சநநமரணங்களையு முடை த்தாய் மேலும் புண்ணியபாவங்களையு ம பண்ணுகிறதும் அநா தியே இந்தக்குற்றங்களை யுடைய தெய்வங்கள் தங்களை வழி பட்டவர்களுடைய பக்குவா பக்குவங்களை யறிந்து சநநமரண ங்களைப் போக்கமாட்டாது —ஆதலா லிவையிலாதா னநிந்த ருள செய்வனன்றே-அப்படி யிருக்கையினாலே யிங்ஙனஞ்சொ ல்லப்பட்ட குற்றங்களெல்லாந் தனக்கிலாத பரமேஸ்வரன ஆன்மாக்களுடைய பக்குவா பக்குவங்களைத் தானே திருவுள ளத்தை—த்து அனுக்கிரகஞ் செய்யாநிற்பன.

இதனுற சொல்லியதற்குப பிரமாணம காளததிபுராணம் "இவரோ மூன்றேவ ரெல்லார்க்கு மிக்கா, ரிவரல்ல வெனறிரு க்க வேண்டாங்—கவருமே, காதலித்தொன் றேத்துகிறோ காளத்தி யாளவாரீ, ராதரித்த தெய்வமே யாம்." என்னு மது ங் கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் தங்கள் தங்கள் போ தத்துக்குப் பொருந்தினதொருதெய்வத்தை வழிபட, அந்தத் தெய்வங்கள் தானேயா யங்கங்கே பரமேஸ்வர நிற்பனென்று ம், அந்தந்தத் தெய்வங்களுக்குச் சுகதுக்கவேதனையுஞ் சநநமர ணமு முண்டா யிருக்கையாலே தங்களை வழிபட்டவர்களை ய றிந்து அனுக்கிரகிக்க மாட்டாதென்றும், பரமேஸ்வரன் தன் னை வழிபட்டவர்களை யறியே மற்றுள்ள தெய்வங்களை வழி பட்டவர்களையு மறிந்து அனுக்கிரகஞ் செய்வனென்று முறை மையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(நால்வகையோனியு ளொருயோனியினவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பனயாவை, அவையெல்லாஞ் சீவவாககம் அவவாறு பிறத்தலில்லாதது யாது, அதுபதிப்பொருளென்று மிதுவெனறே ஏனைச் செயல்களான வேறுபாடையறிய வாராத அவ்விரண்டற்கு நதம்முள்வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின)—மற்றத தெய்வங்கள்-ஏனைததேவரெல்லாம்,—வேதனைப்படும்-வேதனையுறுறு,—இறக்குமபிறக்கும-இறத்தலுமபிறததலும,—மேல்வினையுஞ் செய்யு மாதலான-வினைசெய்தலுங் கேட்கப்படுதலானும்,— இவையிலாதான-சிவனுககவையுனடெனபது யாண்டனுங கேடகப்படாமையானும்,—மாதொருபாகனுர்தாம-சிவனொருவனே வினையயத்தருகவினறி,—யாதொருதெய்வங்கொண்டீர் - நீரியாதொருதெய்வததைப் பொருளாககொளளினும,—அததெய்வமாகியாங்கே வருவர்,—அவவததேவரிடமாக நினறு,—அருளசெய்வனனறே - உயிர்சடகவற்றையறிநது கூட்டவல்லுவன.

ஏனைததேவரதுசெய்ய மாட்டாரென்பதுதானேபோதரும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்குக் காரணமிட டுணர்த்துகிருர்.

இங்குநாஞ் சிலர்ககுபபூசை யியற்றின் விவர்களோவந, தஙகுவான் றருவாரன்றே லத்தெய்வ மத்தன்மைககா,ணெஙகும்வாழ தெய்வமெல்லா மிறைவனுணை யினுனிற்ப, தஙகுநாஞ் செய்யுஞ்செய்திக் காணைவைப் பாலளிப்பன். (உசு)

(இ - ள்.) இங்குகாஞ் சிலர்க்குப் பூசையியற்றிஞ லிவர்களோவந் தங்குவான றருவா — யாஞ்சிலர்க் கிவ்விடத்துப் பூசைபண்ணிஞ லிவர்களல்லவே மறுமைக்கண் வந்து பலத்தைத் தருகிறவர்கள.

அன்றே லத்தெய்வ மத்தனைகாண் — இவர்களல்ல வாகையால் நீ சொல்லிய தெய்வமு மம்மரியாதிகாண.

எங்கும் வாழ தெய்வ மெல்லா மிறைவ ஞணையி ஞனிற்பது — எவ்விடத்து முண்டாய பிரமனமுதலிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்க ளனைவோரு ம் காத்தாவி ஞுக்கினையாகிற சத்தனைய பொருந்தித் தங்கடங்கள் கிருத்தியங்களைச் செய்திருப்பர்கள

அங்கு நா ஞ செய்யுஞ செய்திக்கு ஆணை வைப் பாலளிப்பன. — ஆகலா லிம்மைக்கணனறி மறுமைக்கண்ணும் யாஞ்செய்யும வழிபாட்டுக்கேற்ற பதங்களி லுண்டாய போகங்களைத் தனது சத்தியாலே சிவன பயனைக் கொடுப்பனகாண். எ-று.

ஓகார மெதிர்மறை. (உசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதற்குதாரணம்.

இங்குநாஞ்சிலர்க்குப் பூசையியற்றிஞலிவர்களோவந் தங்குவான்றருவார் - இந்தபூமியின்கண்ணே நாம்பிரமஞதிகளுக்குப் பூசைபண்ணிஞல், இவர்களேயோ அந்தஸ்வர்கத்திலே

பலத்தைக்கொடுக்கிறவர்கள்—,அன்றே - அல்லவே. ஆகையா ல்,—அததெய்வமத்தனைககாண்-அநததெய்வங்கள் நாம்பண் ணும பூசையாகிய போகத்தை யனுபவிப்பார்களொருபலததை ககொடுககமாட்டார்கள்,— எஙகுமவாழ தெய்வமெல்லா மி றைவனுணையினுனிறபது-எஙகெஙகே யிருநது பூசை கொளளு கதேவாகளுமதேவஸ்வாமியாகிய சிவனுடைய அதிகாரசக்தி அதிஷ்டிதரா யிருப்பார்கள்,— அங்குநாளு செய்யுஞ் செய்திக் கானை வைபபாலளிப்பன-அவாகளுககு நாமபணணும் பூசைத தொழிலுககு பலததைத தனனுடைய அதிகாரசததியை அநத தேவதைக ளிடததிலே வைததிருககையால் சிவனேகொடு ப்பன.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

எல்லாச் செய்திக்குமசிவனே பரமகாரணமெனப துரை க்கினருர்.

இங்கு - இந்தலோகததில்,—சிலாக்கு - சில பிராமணருக் குச் சிலசஙகமாககு,—காம பூசை யியற்றினுல் - அனனபான தாம்பூலாதிகள் தானமபண்ணினுல்,—இவாகளோவக் தங்கு வானருவார் - இநதபிராமணர்கள சங்கமர்களோ சுவாக்க சிவலோகங்களைததருவார்கள்,—அனறேல் - அல்லவாமென்று சொல்லில்,—அத்தெய்வ மத்தனைககாண் - அநதத தெய்வங்க ளுந்தமரியாதி காண். அஃதெப்படிச் சொனனீர், இவ்வுலகத்தி ல் ஐயன் தர்க்கை கணங்கள் பூசை கொண்டு பலங்கொடுப்ப து கண்டோம், அவ்வுலகத்தும் பிரமேந்திராதிகள் பலங் கொ ப்டபது கேட்டோம். சத்தியம்!—எங்கும் வாழ் தெய்வமெல்

லாம் - இவ்வுலகத்திற் றெய்வங்களெல்லாம்,— இறைவனுணை யின்னிறபது - சிவனது சத்தியாலேவப்பட்டுக கொண்டிருக்கும். ஆகலால்,—அவரு நாஞ் செய்யுஞ் செய்திககு - அதகத தெய்வங்களிடத்தில் நாமபண்ணும் பூசைக்கு,—ஆணையைப் பால்-தன நாளுஞாசத்தையைச் செலுத்தலின்கைவிதகால் பலஙகளை,—அளிப்பன - அததேகேயகைகபோக கொண்டு கொடுப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பசுப் பாரப்பார தநதைதாய முதலாயினுரை இமைக கண் வழிபடடோராசகு அம்மை தந்த மறுமைகட பயனருவ கடவுள் வேறெனபது எல்லாகரு மொபப முடிந்தமையின; ஈண்டுமவவாருதலையும அரோல் தமமையழிபபட்டோரகரு அவவதகேவரே எதிரேதான்றி நின்று பயனகொடுததாரென வும், ஆணைடாணடுக கேட்கபபடுதலின; அவருமேரற்கு வல்லுவர் போலுமெனமலைபர்க. அரசனுணையமைச்சா முதலாயினுர்மாட்டு நின்று பிறாகளிககுமாறுபோல, முதலவனே தனனுணையத தனனேவல்வழி நிறகும அவவகடவுளாமாட்டு வைத துப் பயனகொடுப்பன.அவவாறனறித தாமே வினைததொடக கிற்பட்டுப் பரதநதிரராய்நிற்கு மககடவுளா, பிறாககுப பய னகொடுக்குமாறு யாணடையதெனபதாம.

அற்றேல் அவ்வககடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனுயிற பசுபுண்ணிய முஞ் சிவபுண்ணியமாவன செல்லும்போலுமெனின?— பசுபு ண்ணியஞ் சிவபுண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர் கரு

த்துவகையானறிக. கொள்வோர் கருத்துவகையானன்றுகலாற் செல்லாதெனவிடுக.

நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

இவை நான்குசெய்யுளானும் ஈசனிடும்பணி நாஞ்செய்தலான நூன்வழிகமாமாறும், அவைமோசகிருசாவிசகுமாறும், பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரிந்துணர்த்தப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மீளவு முன்சொல்லப்பட்ட தெய்வங்களை வழிபட்டவர்களுக்கு, அவரவர்க்குத் தக்கபலன்களை யந்தந்தத் தெய்வங்களே தானே கொடுக்குமொழிந்து, சிவன் கொடுக்கவேண்டுவதில்லையென்று பஞ்சராத்திரி சொல்ல; அவனை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

இங்ஙனாஞ் சிலர்க்குப்பூசை யியற்றினால் - இவ்விடத்திலே மூர்த்திகரித்து இருக்கிற மூர்த்திகள் சிலரை நாமர்ச்சனை பண்ணினால்,— இவர்களோவந்த தங்குவான் றருவார் - இந்த மூர்த்திகளல்லவே யவ்விடத்திலே வந்து நம்மைச் சுவர்க்கத்திலே வைக்கிறவர்கள்;— அன்றே லத்தெய்வ மத்தனைக்காண் - அப்படியல்லவாகையால், நீ சொல்லுகிற வந்தத்தெய்வங்களும் அதிகாரியென்றறிவாயாக. அப்படி யிருக்கையினால்,— எங்குமவாழ் தெய்வமெல்லா மிறைவனாணையினாலே நிற்பது - எவ்விடத்திலும் அவரவரிடத்திலே யிருந்து பூசைகொள்ளுகிற தெய்வங்கள் சர்வமும் பரமேசுரனுடைய வாஞ்ஞையாலே காணிப்பது. அப்படி யெங்கும் பரிபூரணனாயிருக்கிற சிவனுக்கு அ

ங்கங்கே யந்தந்தத் தெய்வங்களை வைக்கவேண்டின காரண
மேதுக்கெனவில்?—அங்கு நாஞ்செய்யுஞ்செய்கைக் காளவை
ப்பா லளிப்பன - ஆகையாலே அவ்விடங்களிலே நாஞ்செய்கி
ற பூசைகளுக்கெல்லாஞ் சனனுடைய யாஞ்ஞையாலே யவைவயி
த்துக்குத் தக்க பலன்களைத் தரவேண்டுகையினால், அந்தந்தத்
தெய்வங்களை யங்கங்கேவைத்தது, அதற்கதற்குத் தக்க பலனை
ப பரமேசுரன தருவன.

இதனறை சொல்லியது, இவ்விடத்திலே யானமாயசனுக்
காகச் சகளீகரித்த தொரு திருமேனியை யாசித்ததால், இந்த
திருமேனியல்ல வவ்விடத்தல் வந்து பூசாபலத்தைத் தருவது.
இத்தனமைபோல் எவ்விடத்திலு மிருந்து பூசைகொள்ளுந்
தெய்வங்களும், பரமேசுரனுடைய வாஞ்ஞையாலே யிருத்தகை
யினால, அந்தந்தத்தெய்வங்களை வழிபட்டவர்களுக் குரிய ப
லனகளையும பரமேசுரனே யறிந்து கொடுப்பனெனனு மு
றைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிலர்ககிங்குநாம் பூசையிபற்றினுல்- பசுப் பார்ப்பார் கந
தை தாய்முதலாயினுளை இம்மைமக்கணவழி பட்டாரக்கு —இ
வர்களோவந் தங்துவான றருவாரனறேல்-அஃதின்று மறுமை
க்கண் பயனறருங் கடவுள வேறெனப தெல்லாக்கு மொப்ப
முடிந்தமையின,— அதுதெய்வமதனைக்காண் - ஈண்டுமெவ்வா
றுதலனையும் அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவ
ரோ வெதிர்தோனறினறு பயனகொடுத்தாரோனவும், ஆண்டா
ண்டு கேட்கப்படுதலின் வரு மதற்கு வல்லுவர்போலு மென

மலையற்க. அரசனாணையே யமைச்சர்முதலாயினோர் மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல,— இறைவனாணையினா லெங்கும் வாழ்தெய்வமெல்லாநிற்பது - முதல்வனே தனதாணையைத் தனேவல்வழிநிற்கும் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டு வைத்து,— ஆங்கு நாஞ்செய்யுஞ்செய்திக்கு - அவ்விடத்து நாஞ்செய்யுஞ் செய்தியுள்,— ஆவன வைப்பாலளிப்பன - தக்கபயன்கொடுப்பன. அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்தொடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரமாயிருக்குங் கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன் கொடுக்குமாறு யாங்ஙனமையுமென்பதாம்.

இவைநான்கு செய்யுளானும் மீளவிம்மைப்பணி நாஞ்செய்தலானாங்கு எதிர்மொழிமாறும், அவைநோக்கி நுகர்விக்குமாறு பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

தனக்கொரு விருப்பமில்லாத சிவன், முற்கூறிய
அறங்களில் விருப்புடையனென்று வெளி
யிலீனமாக்களிடத்தில் வைத்த கிரு
பையதென் றுணர்த்துகிறார்

காண்பவன் சிவனேயானா லவனடிக் கன்புசெய்கை, மாண்பற மரன்றன்பாத மறந்துசெய் யறங்களெல்லாம், வீண்செய லிறைவன்சொன்ன விதியறம் விருப்பொன்றில்லான், பூண்டனன் வேண்டல்செய்யும் பூசனை புரிந்துகொள்ளே. (உஎ)

(இ-ள்.) காண்பவன் சிவனே யானு லவனடிக் கன்பு செய்கை மாண்பரம — காணொரு தெய்வத்தைக் குறித்துச் செய்யும் பூசைமுதலிய வழிபாடுகளெல்லாத்தையுமறிந் ததற்கேற்ற பலங்களைச் சிவனே கொடுப்பனெனாகில், அவனது திருவடியிற் பூசைபுரிதலே பரமமான தன்மம

அரனறன் பாதமறந்துசெய் பரங்களெல்லாம் வீண்செயல் — நீயரனது சீபாதங்களைக் கூடாது பிறதோரிடத்திற செய்யுமறங்களெல்லாம பயனற்ற செயல்களாம். ஆனால் பயனுள்ள திபாதோவெனில்?

இறைவன சொன்ன விதியறம் — சிவனருளிச்செய்த நியமவிதியாகமங்களின வழி நின்றறநடத்தலே சிவதன்மம.

விருப்பொன்றில்லான — தனக்கொரு விருப்பமுஞ் சிறிதில்லாதவன

பூண்டனை வேண்டல் செய்யும் — யாதாமொருவன் யாதொரு பலத்தை யிச்சித்துச் சிவனைப் பூசைசெய்வோனாகில் அதற்குத்தக்க பலங்களைக் கொடுப்பனாகலான.

பூசனை புரிந்து கொள்ளே. — ஆகையாலந்தச் சிவனையே பூசையைவிரும்பிச் செய்வாயாக எ-று (௨௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலான்மாக்கள் பண்ணுங் கருமங்களையெல்லா மறிந்து பலத்தைக் கொடுக்கிறவன் சிவனேயாகையால் சர்வகர்மமும் சிவனையுத்தேசித்தே பண்ணுவது புத்தியென்பது உணர்த்துதல்.

காண்பவன்சிவனேயாகி லவனடிக் கன்புசெய்கைமாண்பறம் - எவ்வழிப்பட்டதேவர்களை வழிபடினுமதைக்கண்டுபல

ங்கொடுப்பவன் சிவனேயாகையால், அந்தச்சிவனுடைய பாதா
ரவிந்தங்களிலே பத்திபண்ணுகிறதே சிறப்புடையதருமம்.—அர
னருள்பாதம் மறந்துசெய்யறங்களெல்லாம் வீண்செயல் - சிவ
னேபிரதானமாகவும், பிரமாதிதேவர்கள் அங்கமாகவும், சிவாஞ
ஞையால் x சௌராதி பூசைகள் பண்ணுகிறோமென்றும் பண்
ணாமல், சிவன்பரத்துவமென்பதை மறந்து தந்தாம்பூசைப
ண்ணும்தேவதைகளையே பரத்துவமென்று விசாரித்துப்பண்ணில்; ப
ண்ணின பூசாபலம் விபரீதமாம் —இறைவன்சொன்ன விதிய
றம் விருப்பொன்றில்லான் பூண்டன்ன வேண்டல் செய்யும்—
காத்தகாயானவன் விருப்புவெறுப்பு வொன்றுமில்லாதவனாயினு
ம் தான்சொன்ன வேதாகமத்தின்படி பூசையைச் செய்வோர
பத்தியைத்தரித்தக்கொண்டு. அதனால் பத்தர்கள் வேண்டிய போக
மோக்ஷங்களைக் கொடுப்பவனாதலால்,— பூசனைபுரிந்து கொள்
ளேல்யும் சிவபூசையைச்செய்து அபிஷ்டத்தை வேண்டிக்
கொள்வாயாக

† சௌரம் - சூரியசம்பந்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அநந்தத்திரமற்ற தேவதா பூசாபலத்தையுஞ் சிவனே
கொடுப்பவனாகையால், சிவ பூசாபலந் திரமாதலால், சிவ பூ
சையே செய்யவேணுமென்று செப்புகின்றார்.

காண்பவன் - பலமுண்டாக்குபவன்,— விருப்பொன்றி
ல்லான் - விருப்பில்லானாயினும்,—பூண்டன்ன வேண்டல் செய்
யும்-அனுக்கிரக நிமித்தியம் பூசைக்குட்பட்டவனாய விருப்பஞ்
செய்யும்

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி அவை நூனங்களதிகமாதற்கட் படும் விசேடங் கூறுகின்றார்.

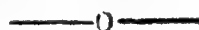
இதனையுங் கூறியவாற்றால், ஏனைக் கடவுளர்மாட்டுச்செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே, அவனை வழிபடுதலே நல்லறமாம், அவனையன்றிச் செய்வனவெல்லாம் தீவினையென்பது போதருதலாலும்; புண்ணியமாவது வேதாகமங்களின் அவ்விறைவனால் விதிக்கப்படும் விதிப்பாணையாலும், ஒன்றினும் விருப்பிலனாயினும் உயிர்கண்மாட்டுக் கருணையானே விருப்பஞ்செய்யும் அவ்விறைவன் திருவடிப்பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்றென்பதாம்.

இல்லான் பூண்டனனென்பன முற்றெச்சங்கள்.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

அற்றேல், வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனி கொண்டருளியவழியுஞ் சுதந்தரத்துவ புவனத்தினன்றி ஏனையவைக்கு இன்மையின், அவனை யிக்கண்ணோர் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறென்னின்? அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

முன்சொல்லிப் போந்த தெய்வங்களை யாசரித்தவர்களுக்கு அந்தந்தத் தெய்வங்கள் அதற்குத் தக்கபலத்தை யறிந்து கொடுக்கமாட்டாது, பரமேசுரனே யறிந்து கொடுப்பனென்னில்? அந்தத் தெய்வங்களை வழிபடுகிற தொழிந்து, பரமேசுரனை வழிபட வேண்டுவதில்லையென்று சொல்ல; அவனை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

காண்பவன் சிவனேயாகி லவனடிக் கன்புசெய்கைமாண்பறம் - எவ்விடமும் அவனுடைய வாக்கினையா யிருக்கையினால் நாஞ்செய்கிற பூசைகளெல்லா மறிகிறவன சிவனேயானால், எவ்விடத்தும அவனுடைய சீர்பாதத்தை நினைத்துப பத்திபண்ணுகிறதே மாட்சிமையுடைத்தாயிருக்கிற சிவபுண்ணியம். சிவனை மறந்து செயயப்பட்ட புணணியங்க ளெல்லாம் புணணியமல்லவோவெனனில்?—அரனறனபாத மறந்துசெய் யறங்களெல்லாம பிணசெயல் - பரமேசுரன சீர்பாதத்தை மறந்து செய்யப்பட்ட புணணியங்க ளெல்லாம பிரயோசன மற்ற தொழில். தனமத்தைச் செய்கிறதெல்லாம நனமையல்லவோ வெனனில்? தனனமிட வந்தவனுக்குச் சுகபோசனமாக விட்டது ஒரு சிவஞானிக்குப் பிசைசயிட்டது ஒவவாது ஆகையால,—இறைவன சொனன விதிபறம - பரமேசுரன வேதாகமங்களிலே நியமித்ததே தனமமென்று சொல்லப்பட்டது.—விருப்பொன றில்லான பூசைடனன - ஆகையால் தானசொனன முறைமையிலே யிந்தத் தனமங்களைச் செய்தவாகளை யிரட்சிக்க வேணுமென்று தனக்கொரு விருப்பில்லாத பரமேசுரனுந் திருவுளளமபற்றிக் கொண்டிருந்து அநுக்கிரகஞ்செய்வன.—வேணடல்செய்யும பூசனை புரிந்துகொளளே—ஆகையாலே நாமவேணுமென்ற பிரயோசனங்களைத் தாராநிற்பன, பத்தியாலே யர்ச்சனையை விரும்பிச் செய்வாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, எவவிடத்து மர்ச்சித்தவர்களுக்கு அதற்கதற்குத் தக்கபலனைப பரமேசுரனே கொடுக்கிறவனாகையால், அவனுடைய சீர்பாதத்தை நினைந்து அர்ச்சிக்கிறதே யர்ச்சனையென்றும், அல்லாதது அர்ச்சனையல்ல வென்றும், கான்விதித்தபடியே யர்ச்சித் தவர்களுக்குத்தப்பாம லதற்குற்ற

பலனைக் கொடுப்பனாகையால்; சிவனை யர்ச்சிக்கிறதே பய
னென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

காரணபவன் சிவனே பரதத்துவ - இதனையுங் கூறியவதனா
ல் ஏனைக்கடவுளர் மாட்டுச்செய்யும் வழிபாடுகளையுமேற்றுக்
கொண்டு அளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்பட்டவே,—அய
னடிச்சனபுசெயலை-அவனைவழிப்படுமே,— மாணபுரிட்ட நல்ல
கோரமாம்.—அரனார் எனபர மறந்துசெய் யாகமெல்லாம்-
அவன திருவடியை மறந்து செய்திற அறமெல்லாம்,—வினை
செயல்-வினைபந்தபோதருகலாகும்,— அறம்-புண்ணியமாய
ஆசொன்ன இறையவரும் விதி - வேதாகமங்களினையவிறைவனா
ல் விதிக்கப்படுமே விதியாகலானும்,—விருப்பொன்றிலான -ஒ
ன்றிலும்விருப்பில்லாதியும்,— பூண்டனவேவனாடல்செயும்-உ
யிர்கணமாட்டுக் கருணைபூண்டு விருப்பனுசெய்யும்,—பூசனை புரி
ந்துகொள்வோ - அவ்விறைவனதிருவடிப பூசனையே யொருக்கல
யாகச் செய்யற்பாற் றென்பதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சிவனை வழிபடுமிட முணர்த்துகின்றார்

தாபரஞ் சங்கமங்க ளென்றிரண் டுருவினின்று
மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க் கருளைவைப்ப
னீபரன் றன்னைநெஞ்சி னினைவையே நிறைந்தபூசை
யாய்ப்பரம்பொருளைநாளுமர்ச்சிநீயன்புசெய்தே.(உஅ)

(இ-ள்) தாபர ஞ் சங்கம ங்க ளென் றிரண் டுருவினி ன்று மாபரன் பூ சை கொண்டு ம ன்னுயிர்க் கருளை வைப்பன் — மகத்தாகிய சிவன் சிவலிங்கத்தி னிடத்துஞ் சிவதீக்கையினையுடைய சிவபத்தர்களிடத்துமாக விரண்டிடத்து மதிட்டித்துக் கொண்டு நின்று தியொருமைப் பாடடையுடைய வான்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகத்தைச் செய்வன.

இவ்விரண்டையும் வழிபடவேண்டுமோ, ஒன்றையே வழிபடவமையாதோ வெனின்? யாதாமொருவர்கள் தாபரத்திலே வழிபட்டுச் சங்கமத்தை வழிபடா தவமானஞ்செய்யில்; இவன் றுபரந்திறசெய்யுந் தும் பலிபாதென் றாகமங்களசொல்லுதலால், அவ்விரண்டையும் வழிபடவேண்டும்.

நீ பரன் றன் னைநெஞ்சி னினை வையேல் விறைந் தபூசை — அவ்விரண்டுமின்றி நீ பரமமான சிவனை யகவாரத்துள் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பாயாகில், அவனுக் ககுவுமசத்தாகிய பூசையாங்காண்.

ஆபரமபொ ருளைநாளுமாசி ன்றியன்புசெய்கே. — ஆதலா லிவ்விடங்க ளொன்றை நீயாராய்ந்துகொண்டு சிவனை நாடோறும பத்தியுடனே பூசிப்பாயாக எ - று.

தாபர சங்கமமெனபது வடமொழி
இருக்கிறதே சீலமாகையாற் றுபரமென்றார்.
போசகுவரவை யுடைத்தாகையாற் சங்கமமென்றார்.
இதற்குச் சிவதனமத்தி லறிக. (உஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவன் தேஹேந்திரியாதி ரஹிதனாகையால் சிவனைப்பூசை பண்ணுவதெவ்வாறென்னை? மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

தாபரஞ் சங்கமங்க ளென்றிரண் டுருவினின்று மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க் கருளைவைப்பன - சிவலிங்கமுதலாகிய அசலமூர்த்திகளிடத்தும், சிவபக்தராகிய சரமூர்த்திகளிடத்திலும் சாந்நித்தியமாகநின்று, பக்தர்கள்பண்ணும் பூசையையேற்றுக்கொண்டு, பூசைபண்ணினபேர்க்கு மனோரதவரம் கிருபைபண்ணுவார். — நீ பரன்றனை நெஞ்சினில்வைபேல் நினைந்துபூசை - அந்தச்சிவனை இருதயத்திலே தியானித்து மானசபூசை பண்ணுவாயாகில் பாஹ்யபூசைபோல ¶ நியூநாதிக்யங்களும் இரவையும் அசுசியும் சூதகாதிதோஷங்களும் காயக்லேசமுமில்லாத குறைவற்ற பூசையாம்.

தது³க்தம் ஶிவயோக³ரத்நே — ஸர்வோபசாரயுக்தஸ்ய ஸர்வாங்க³ஸ்யாபி பூஜநே । யத்ப²லம் லப⁴தே ஸம்யக் த்⁴யாநயஜ்ஞேந தல்லபே⁴த் । த்⁴யாநயஜ்ஞ: பரஶ்ஶுத்³த⁴: ஸர்வதோ³ஷவிவர்ஜித: ॥ தேந ஸம்ஸித்³தி⁴மாப்நோதி பா³ஹ்யைஸ்ஸம்பா⁴ரநாஶநை: । ஹிம்ஸாதி³தோ³ஷது³ஷ்டாஸ்து பா³ஹ்யயஜ்ஞா: ஶுசீதராஸ்ஸாமாந்யா: ॥ த்⁴யாநயஜ்ஞ: பரஶ்ரேஷ்டோ² வேதா³ர்த²ஸாரம் ப்ரசக்ஷதே.

இந்தமானசபூசை கூடாதிருக்கில்,—

ஆய்பரமபொருளோநாளுமாசகிந்யனபுசெய்தே-அந்தஞானபூசை கூடும்படிசகுவிசாரித்து சிவலிங்கத்திலிடத்தும்மஹேஸ்வரரிடத்தும் பக்தியுடனே நாடோறும்பூசைபண்ணுவாயாக.

¶ நியூநாதி - குறைநத்து.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அருவாகிய சிவனைப் பூசிக்குமவகை போதிக்கின்றார்.

தாபரம்-இலிங்கம்,— சங்கமம்-சிவபத்தர்கள்,—என்றி ரண்டுருவினின்று மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க் கருளைப் பயன்,—நேயரன்றனை நெருங்கினவையேய்-இருதயகமலத்தி லே மனசை விட்டு பொருந்திச் செய்யச் சத்திபால விளக்கப்பட்ட சிற்ச த்தியாகிய மனசிருந்து தியானம்பண்ணுமற்றியானம்பண்ணுவை யாகில்,—அதுவந்தரங்கபூசை-போகபூசையாதியாய், அது ஞா னபூசையுமாம் அதுவன்றி,—அப்பரம்பொருளை-சிவாகமவாக்கி யங்கொண்டு திரிபதார்த்த விவேசம்பண்ணி பசுபாசபதார் த்தத்தினின்றும் விலக்குவனாகத் தியான நிமித்தமறி, அது வும் நினைக்கப்பூசை அல்லாய்,—நாளுமாசச்சி நீயன்புசெய்யே- பத்தியோடுகூடி தினந்தோறுஞ் சொன்னவிதாரம் கிரியா பூசை யோக பூசை ஞானபூசைகளினுற சிவனைப்பூசை பண்ணு.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சதாசிவதத்துவத்தினை வைகுமிறைவன் புறத்தே திருக் கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமு மாகாரமாகக் கொண்டு நின்றும், அகத்தே சமிதிடமாகக் கொண்டுநின்றும்,எ ண்டிள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுவனாகலான்; அச்சதி க் தவ்விடங்களின வழிபடுகவென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—0—

இப்படி யெவ்விடத்திலும் நிறைந்துநிற்கிற பரமேசுரனைப் பூசிக்கிற முறைமை யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

தாபரஞ் சங்கமங்க ளென்றிரண் டுருவினின்று மாபரன பூசைகொண்டு மனமாயிராந கருவினைவைப்பன-அசைவற்றுநிற்கிற சிவலிங்கப் பெருமானென்றும், அசைவுடனே கூடியிருக்கிற மயேசுரனென்றும் சொல்லப்பட்ட விரண்டு வடிவிலும், மகத்தான பரமேசுரன் எழுந்தருளியிருந்து பூசைகொண்டு, அநாதியே தன்னிடத்திலே நிலைபெற்று நிற்கிற ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகத்தைச் செய்வன் இந்தப் புறப்பூசை யொழிந்து உட்பூசையுஞ் செய்படலாம அதெங்ஙனே யென்னில்—நீபரன் றன்னைநெஞ்சில் நினைவையேல் நிறைந்தபூசை - அந்தப் பரமேசுரனை யுன்னுடைய விருதயத்திலே தியானிப்பையாகில், அது அவனுக்கு மகாபூசையாம—அப்பரம பொருளை நாளு மர்ச்சித்தியன்புசெய்தே - ஆகையால் இப்படி யாராய்ந்து அறியப்பட்ட பரமேசுரனை நாடோறும் பத்தியுடனே பூசிப்பாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலு மயேசுரரிடத்திலும் பரமேசுரன் எழுந்தருளியிருந்து பத்தியுடனே பூசித்தவர்களை இரட்சிப்பனென்றும, அந்தப் பரமேசுரனைத் தங்க ளிருதயத்திலே தியானித்தவர்களை அதுதானே மகத்தான பூசையாக வங்கேநின்று இரட்சிப்பனென்று முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மாபரன - சதாசிவதத்துவத்தினகண வைகுமிறைவன்,—தாபர சஙகமங்க ளெனறிரணடுருவினறு - புறதகேதிருக கோயிலிலிருககுந திருமேனியுந திருவேடமுமாகிய விரண்டையு மாதாரமாககொணடுநினறு,—பூசைகொண்டு மனனுயிர்க்கரு ளைபபன-நிலைபெற்ற ஆனமாககளசெய்யுற பூசையைகசொண்டவருககருளசெய்வன,— நீபான்றனனைநெஞசில் நினைவையேல் - நீயவவிறைவனை யகதநேசிநதிபபையாயின,— நிறைநதபூசை - அவவிறைவ னவவகதநே யுயிரிடமாகக கொணடுநின்று அநநிறைநதபூசையைக் கொணடருளுவன ஆகலான,—ஆய்பரம்பொருளைநாளும - அங்கிறிநத பரம்பொருளை நாடோறும்,—நீயனபுசெய்தாசசி-நீ டவவிடங்களி லர்ச்சிததுவழிபடுவனபதாம.

மறைஞானதேசிகா உரை.

—∞—

முற்கூறிய வன்புளளாா சிறபபும, அனபில்லாதாா சிறப்பினமையு முணாததுகிறார்.

அரனடிக கன்பர்செயயும் பாவமு மறமதாகும்
பரனடிக் கன்பில்லாதார் புண்ணியம பாவமாகும்
வரமுடைத் தக்கன்செய்த மாவேள்வி திமையாகி
நரரிணுட்பாலன்செய்த பாதகநன்ன.மயாயத்தே.(உகூ)

(இ-ள்.) அரன பதியுள்ளவர்கள சிவனிமித்தமாகப் பிரடிக் கன்ப மகத்தி செய்ததுந் தனமமாம.
ர்செய்யும்
பாவமு மறமதா
கும்

பரனடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவமாகும்

மேலான சிவனடிக் கன்பிலாதார் யாகாதிகன்மங்களைச் செய்தாரானாலும், அதுவு மிகுந்த பாவமாய்விடும் அஃதென் போலவெனனில்?

வரமுடைத் தக்கன்செய்த மாவேள்வி தீமையாகி நரரிற் பாலன்செய்த பாதகநன்மை யாய்த்தே.

தக்கப்பிரமாவு— டலைமையாகிய தக்கன் சிவனிடத் தன்பில்லாமையால் அவன்செய்த யாகம் பாவமாயிற்று, மானுடர்களுடைய டலைமை யாகிய பிராமணகுலத்திற் றோன்றிய சிறுபிள்ளையானவன் சிவனிடத்து வைத்த நேசத்தால் செய்த பிரமகத்தியும் தன்மமானவாறுபோல். எ-று

இஃதெதிர் நிரனிறை

இதற்கு வாயுவியத்திலுங் காந்தபுராணத்து சதருத்திர சங்கிதையினும் பிரமாணங் கண்டறிக (உக)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதற்கு முன்விருத்தத்திலே அரனடிக் கன்புசெய்கை மாண்பு, அவன்றன்பாத மறந்துசெய் யறங்களெல்லாம் வீணசெயலென்றதற்கு உதாரணங் கூறுகின்றது.

அரனடிக் கன்பர்செய்யும் பாவமு மறமதாகும் பரனடிக் கன்பில்லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும் - சிவனிடத்திற்பத்தியினாலே பண்ணும்பாவமும் புண்ணியமேயாம், சிவனிடத்தில் பத்தியில்லாமற் பண்ணும் புண்ணியமும் பாவமேயாம் அதெவ்வாறெனனில்?—வரமுடைத் தக்கன்செய்த மாவேள்வி தீமையாகி நரரிற் பாலன்செய்த பாதகம் நன்மையாய்த்தே- பிரமாவினுடைய புத்திரனாகிய தக்கப்பிரசாபதிகளிலொருவனான

தக்ஷப்பிரஜாபதி, மஹாவிஷ்ணுமுதலான தேவர்களை கூட்டிப் புண்ணியங்களுக்கெல்லா மதிகமாகிய யஞ்ஞத்தை சிவனையறியப்பண்ண; அந்தயஞ்ஞமு மழிந்து † யஜமானனுக்குத் தலைபோய்,யஞ்ஞத்தி லிருந்த தேவர்களுக்கும் ¶ பராபவமும × அங்கச்சேதமும்வந்தது. மனுஷயரிலே பிரமசாரியா யுள்ள சண்டேஸ்வரநாயனார் சிவபத்தியினாலே சிவாபராதியாகிய தமமுடைய பிதாவை மழுவினாலே வெட்டப் பிதுருவதமும் பிரமஹத்தியென்கிற தோஷமும் பொருந்தாமல் அந்ததேகத்திலேயே சிவசாரூப்பியத்தைப்பெற்றார். இந்த § அந்வய + வ்யதிரேக திருஷ்டாந்தத்தினாலே சர்வகருமங்களும் சிவனையுத்தேசித்தே புத்திமான் பண்ணக்கடவன்.

† யஜமானன் - யாகஞ்செய்கிறவன்.

¶ பராபவம் - அவமானம்

× அங்கச்சேதம் - சரீரக்குறைவு.

§ அந்வயம் - உண்மை.

+ வியதிரேகம் - இன்மை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

நிரீசுரவாதிபா யிருக்கின்ற மீமாம்சக முதலோர்க்கும் சத்தமுதற்றேவதை கன்மசாக்ஷியாதலால், சிவனைத் தான கன்மசாக்ஷியாய்ப்பண்ணிக்கொண்டு, சிவனுக்கு மாறுபாடு மனசி னினையாமல்,சிவனிடத் ததிகாரம்பெற்ற விஷ்ட தேவதாசாக்ஷியாகத் தான் பண்ணிக்கொண்டு பண்ணுத கன்மம், பலங்கொடாது. அப்படிப்பண்ணின கன்மம் பாவகன்மங்களைப்பாறு வும் பலங்கொடுக்குமென்பதற் குதாரணம்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அறம்பாவங்கள் பயனறருவது கொள்வாரது வனமைமெ ன்மைபற்றியனறிச செய்வாரது வனமைமெனமைபற்றியாகல செய்வினைகளது வனமை மெனமைபற்றியாதலனறெனபதாகு, உடம்பாட்டிறு மெதிரமறையினுந தக்கனுந தண்டிசநாயனுரு மேசானருகலானும; சிவபிரானையே அர்சசிசகற்பாறறெனப தாம.

இவை மூனறு செய்யுளாறும் நானங்களிகநோக்கி றுக ர்வித்தறகட் படும விசேடஙகூறப்பட்டது.

இததுணையும மீமாஞசகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துட் பரிக ரித்து இருவினைகளதியல்பு கூறுமுகததாலும், அவை இறை ணிபாமாறு கூறுமுகததாலும், அவறறை நாஞசெய்யுமாறு கூ றுமுகத்தாறும,அவை பயனபடுமாறு கூறுமுகததாலு ம,'காமே மருவிடா வடிவுங் கனம பலஙகளு மறுமைககணே' எனறது னை வலியுறுததியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

—o—

இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போகத வுட்பூசையாகவும் புறப்பூ சையாகவும் பூசிததுப பரமேஸ்வரா சீபாதத்திலே பததியை யுடையவாகள பாவங்களைச் செய்தார்களாயினும் புணணியமா மென்றும்; பத்தியில்லாதவர்கள் புண்ணியஞ் செய்தாாகளாயி னும் பாவமாமெனறும் மே லருளிச்செய்கிறுர்.

அரனடிக் கன்பர்செய்யும் பாவமு மறமதாகும் - பரமே சுரனுடைய சீர்பாதத்திலே மிகுத்த பத்தியை யுடையவாகள

ஒவ்வொரு பாவங்களைச் செய்தார்களாமாகிலும், அதுவு மன்பாயேவிடும் — பரனடிக் கன்பிலாதார புண்ணியம் பாவமாகும் - அந்தப் பரமேசுரனுடைய சீர்பாதத்தி லேதுங்கும் பத்தியில்லாதவர்கள் புண்ணியங்களைச் செய்தார்களாயினும், அதுவு மகத்தான பாவங்க ளாகாநிற்கும் அதெப்படியெனில்?—வரமுடைத் தக்கன்செய்த மாவேள்வி தீமையாகி நாரிணிற் பாலனசெய்த பாதகம் நன்மையாய்த்தே - வரப் பிரசாதத்தையுடைய தட்சப் பிரசாபதி செய்யப்பட்ட பெரிய வேள்வியானது குற்றமாயவிட்டது மணிசரிப சிறுபிளளைசெய்த மஹாபாதகமும் புண்ணியமாய் விட்டது ஆகையால பத்தியுள்ளவர்களசெய்த பாவமும் புண்ணியமாம். பத்தியில்லாதவர்கள் செய்த புண்ணியமும் பாவ மாகாநிற்கும்.

பத்தியுள்ளவர்கள செய்த பாவமும் புண்ணியமாமென்றதற்குப பிரமாணம் தேவாரம். "கடிசேர்ந்த போதுமலராகைக்கொண்டு நல்ல, படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத்தாதைபன்டு, முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கணனூர்த்தி, யடிசேர்ந்த வண்ண மறிவார்சொலக் கேட்டுமன்றே." என்றும், திருவாசகம். "தீதிலலை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச், சாதியும் வேதியன் றாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ், சேதிபப வீசன் றிருவருளாற் றேவர்தொழப், பாதகமே சோறு பற்றி னவா தோணோக்கம்." என்னுமதுவ கண்டுகொள்க

திருக்களிற்றுப் படியார் ௪௯-செ. "பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே, தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுங்—சேதிப்பக், கண்டீசர் தாமாம் பதியளித்தாய் கண்டாயே, தண்டீசர் தஞ்செயலாற் றான்." என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவபத்தி யில்லாதவர்கள் செய்த புண்ணியமும் பாவமுமாமென்றதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகம். "சந்திரனைத் தே

ய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினி, லிந்திரனைத் தோளெரி ந்திட் டெச்சன் றலையரிந்த, சந்திரனை செலஷு மலர்கதிரோன பற்றகர்த்துச, அக்கினி திசைதிசையே தேவர்களை யோட்டிச்ச து, செந்தாா பொழில்புடைசூழ் தென்னன பெருந்துறையா னை, மந்தார மாலையே பாடுதுங்கா ணம்மானாய" எனறும, திருக்களிற்றுப்படியார். ௬௩ - செ. "விட்டிலே சென்று வி னையொழிந்து நிற்றிடுமென, நாட்டிலே நவவினைகள் செய்தி டுமென—கூட்டிலவாட, சாத்திரமே நின்றிலையேற்றந்தகனறா வேள்விசெய்த, மாத்திரமே யாங்குமுண்டாய வந்து." என்றும ஆவ கண்டுகொள்க.

இன்னும் சொல்லப்படு பரமேசுரனிடத்தில் பத்தியுள்ளவ ர்கள் செய்த பாவமும் புண்ணியமாமென்றும், பரமேசுரனிட த்தில் பத்தியில்லாதவர்கள் செய்த புண்ணியமும் பாவமாமெ ன்றும், இப்படியானது சண்டேசுரநாயனார் பூசையினும் தக்க னவேள்வியினுங் கண்டோமென்று முறைமையுமறிவித்தது

சுப்ரமண்யநேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(அறம்பாவங்களபயன றருவது கொள்வாரது வன்மைமெ ன்மைபற்றியன்றி செய்வாரது வன்மைமென்மை பற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மைமென்மை பற்றியாதல் லன்றாகலின) அ ரனடிக்கன்புசெய்யும் பாவமு மறமதாகும்-முதல்வன திருவடி க்கு அன்புடையார் செய்யும் பாவச்செய்கையும் அறமாய்முடியு ம்,— அரனடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம்பாவமாகும்-முதல்வ ன திருவடிக்கு அன்பிலார்செய்யும் புண்ணியச்செய்கையும்பா வமாய் முடியுமென்பதற்கு,— வரமுடைத்தக்கன் செய்தமா

வேள்வி தீமையாகி - வரப்பிரசாதம்பெற்ற தக்கனசெய்த நன்மை பொருந்திய பெரியயாக முனதீமையாய் முடிநததாகிய உடனபாட்டாறும்,—நரரினிற்பாலனசெய்த பாதகம் நனமையாய்தசே - மாறுடைப்பிறவியிற் சிறந்த தண்டீசநாயனார் செய்தகொலைப்பாதகமும புணணியமாய் முடிதலாகிய எதிர்மறையாறும் அவ்விருவருமே சானருகலின, சிவபிரானையே யர்ச்சிக்கற்பாறறெனபதாம.

இவைமூனறு செய்யுளாறும் நானங்களுகேநோக்கி நுகர்விககப்படும விசேடஙகூறபபட்டது.

இததனையு மீமாஞ்சகர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து இருவினைகள இயல்பு கூறுமுகததாறும், அவையிறைபணியாமாறு கூறுமுகததாறும், அவற்றைநாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகததாறும, அவை பயனபடுமாறு கூறுமுகத்தாறும், 'காமே மருவிடா வடிவும் கனமபலனகளு மறுமைக்கண்ணே' எனறதனைவலியுறுததியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

விதிவாத முணர்த்துகிறார்.

மறைகளீ சன்சொலச்சொல் வழிவரா வுயிரா
வைகளுக், சிறைகொண்மா நிரயபிட்ட பணிசெய
வோர செல்வத்தோடு, முறையுமா பதிகளும்ப ருலக
ஙகள யோனிக்கெல்லா, மிறைவனு ணையினுவினைபதது
ன்பஙக ளியைவதாகும். (௯௰)

(இ-ள்.) மறைக ளீசன்சொல் — வேதாகமங்கள் சதாசிவநாயனு ரருளிச்செய்த திருவாக்கு. இது விப்பிரலம்ப வாக்கியங்கள் போன்றதன்று. அஃதெக்காரண

த்தாலெனில்? இராகத்துவேட மில்லாமற் சருவத்தையு மறிந்தவனாதலாலே!

அச்சொல் வழியரா வுயிரை வைக்குஞ் சிறை கொண்மா நிரயம — அந்த வேதாகமமாகிய விரண்டு நூலின் வழியினின்ற நனுட்டியாத வானமாக்களை யெரிவாய் நரககுழியிலகட் கொண்டுபோய்வைக்கும்.

இட்ட பணி செய்வோர் செல்வத்தோடு முறையுமா பதிகளும் ப ருலகங்களை — அந்தச் சிவவாக்கியத்தைப் பிரமாணித்து அதனவழி வழுவாதுநின்ற றனுட்டித்தவர்கள் செய்த பிரயாசத்துக் கீடாக, சுவர்க்க முதலிய வபரபோகங்களையு மேலான செல்வத்தையுடைய பரமுத்தியையு மடைவர்கள்.

யோனிச்கெல்லா மிறைவனை யினொலினபத் தூனபங்க ளியை வதாகும். — எழுவகை யோனியிற் றோற்றிய வானமாக்களுக்கெல்லாங் காதத்தனாகிய சிவன் றன் து சத்தி சாமர்த்தியத்தான் முறைமையிற சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பிக்கும். எ-று.

சொல் - எழுவாய்.

வைக்கும் - பயனிலை.

இதற்குத் தந்திரசாரத்துஞ் சிதம்பர மகாமியத்துங் காந்தத்து மறிக (கூ0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல்வேதமார்க்கத்திலே நடந்தோரையும் நடவாதோரையும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலே சிவன்சேர்ப்பனென்னும் முறைமையுணர்த்துதல்.

மறைகளீசன்சொ லச்சொல்வழி வராவுயிர்களைக்குஞ் சிறைகொண்மாநிரயம்-வேதங்கள் சிவனுடையவாக்கியம். அந்தச்சிவனுடைய வாக்கியமானவேதத்திலே செய்யச்சொன்னதைச் செய்யாமலும், தவிரச்சொன்னதைத் தவிராமலும் நடந்தஆன்மாக்களைச்சூழு சிறைச்சாலையில் நரகங்கள்,—இட்டப்பணி செய்வோர் செல்வத்தோடு முறையுமா பதிகளும்பருவங்கள்—சிவன் வேதத்தில் அநுக்கிரகம்பண்ணினபடியே நடந்த ஆன்மாக்கள், ஐசுவரியத்துடனேபொருந்தும ஸ்தலங்கள் இந்திரலோகாதிகள். கேவலம்பாவமே பக்குவமாயின் நரகமும், புண்ணியமே பக்வமாயின் சுவர்க்கமுமடைவார்கள் புண்ணியபாபங்கள் துவந்துவமாயினர்க்கு இம்மையிலேசுகதுக்கங்களைப் புசிப்பதாக யோநிஜாதராவார்கள்,—யோநிசெல்லா மிறைவனாணையினாலினபத் துன்பங்களிசைவதாகும்-யோநிஜாதகமாகிய மத்தியலோகத்தவர்க்கும் புரியஷ்டகரூபத்தினுண்டான யாதனாசரீரத்தை யுடைய நரகஸ்தருக்கும் சூக்குமதேகத்திலே நின்றும் பூதசாரசரீரத்தையுடைய கருமதேவர்களாகிய ஸ்வர்கவாசிகளுக்கு சுகமும,நரகவாசிகளுக்கு துக்கமும, மத்தியலோக வாசிகளுக்கு சுகதுக்கங்களும, ஈஸ்வராஞ்ஞையினாலே யுண்டாம்.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வேதாகமங்கள் பரம்பரையினாலும் சாக்ஷாத்தாகவும் சிவபணி விதிவாக்கியம் ஆதலால், அதைப்பணி விதிவழி நடப்

போர்க்கும் கடவாதோர்க்கு நிக்கிரகமநுக்கிர மிதுவென்று நி கழ்த்துகினமுர்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி 'தரணிபோடு தராபதிபோல' என்ற உவமைப்பொரு ளாக தெரித்துணார்த்துகினமுரா.

மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்து வனவாகலாநும், இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக கோடலாநும, அவனேயினபத துனபங்களையெனைபது போந் தது. அதுவன்றியும், வேதாகமங்களாவன? சிவபிரான கற்பித தருளிய வாய்மொழியே. நரகமாவது அம்மொழிவழி நடவா தாரைத் தண்டிததற்பொருட்டு அவனுலமைககபபட்ட சிறை ககளமே! துறககவுலகமாவது அம்மொழிவழி நடபபோரை வாழவிததறபொருட்டு அவனுலமைககப்பட்ட கோணகரமே யாகலானும; உயிாகட்கு இனபதுனபங்கள அவனுலாகது பாலனவேயெனபதாம

இயைவதெனனுமொருமை அததொழினமேனினறது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

'ஒழுக்கம்'என்ற திருவிருத்தமுதல் 'அரனடி'என்ற திருவி ருத்த மீறுக ஏழு திருவிருத்தமுஞ் சிவபுண்ணிய மருளிச்செய் து,மேல் பரமேசுர னருளிசசெய்யப்பட்ட வேதத்தின வழி ய

ந்தவர்களுக்குச் சொற்கமென்றும், அந்தவழி வாராதவர்களுக் குநரகமென்றும் மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறுர்.

மறைகளீசன சொல-வேதாகமங்களைப் பரமேசுரனாலே யருளிச செய்யப்பட்டது,—அசசொல்வழி வாரா வுயிரைவை க்குஞ் சிறைகளாமா னிரயம - அந்த வேதஞ்சொன்ன முறை மையிலே வாராத ஆன்மாக்களை யிட்டுவைக்கிற சிறைச்சாலைக ள மகத்தான நரகங்களாயிருக்கும.—இட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத்தோடு முறையுமா பதிகளும்ப ருலகங்கள் - பரமேசுர ன அருளிசசெய்த வேதஞ்சொன்ன முறைமையி லுண்டான தன்மங்களைச் செய்கிறவர்களா யிருக்கும புண்ணியவான்கள், அவர்கள் மிகுந்த ஐஸ்வரியத்தோடேயுங் கூடியவர்க ளிருக்கி ற பதங்களோ' தெய்வலோகங்கள் முதலாயுள்ள மகாலோகங்க ள முன்சொன்ன முறைமையிலே புண்ணியபாவங்களுக் கிடா க சொற்கநரகங்களை யநுபவித்து வருகிறது ஒருவர்ககல்ல,— யோனிகளெல்லா மிறைவனாணையினு லின்பத துன்பங்களி சைவதாகும - மற்றுண்டான சர்வ யோனியிலுள்ள ஆன்மாக் களுக்குப் பரமேசுரனுடைய ஆக்கினையினாலே சுகதுக்கங்களவ நது பொருந்தாநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, பரமேசுர னருளிசசெய்த முறை மையிலே தன்மங்களைச் செய்தவர்கள் மகத்தான சொர்க்காதி பதிகளிலே யிருப்பரென்றும், அநதமுறைமை செய்யாதவர்கள் கொடிய நரகத்திலே கிடப்பர்களென்றும், சர்வ யோனியிலு ளள வான்மாக்களுக்கும் பரமேசுர னாக்கினையினாலே சுகதுக் கங்கள வநது பொருநதா நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித் தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(மேற்கூறியவாற்றா னிருவினை முதலாயின அழிவெய்துவ ன ஆகலானும், இந்நியதிகளெல்லாம் சிவபிரானேயேற்றுக் கோடலானும், அவனே யின்பதுன்பங்களீவனென்பது போதரு ம்) மறைகளெனச்சொல் - அதுவன்றியும் வேதாகமங்களாவன? சிவபிரானறைந்தருளிய மொழியே'—மாநிரயம் - பெரிய நரக மாவது,—அச்சொல்வழி வாராவயினா - அம்மொழிவழிநட வாதாரை,—வைகுருஞ்சிறைகள் - தண்டித்தற்பொருட் டவ ரூலமைக்கப்பட்ட சிறைக்களமே'—உம்பருலகங்கள - துறக்க வுலகமாவது —இட்டபணிசெய்வோர் - அம்மொழிவழிநடப் போரை,—செல்வத்தோடு முறையுமாபதிகள் - செல்வத்தோடு வாழ்வித்தற்பொருட்டு அவரூலமைக்கப்பட்ட பெரியதோர் நகரமேயாகலானும,— யோனிக்கெல்லா மின்பத்துன்பங்கள - உயிர்கட் கின்பதுன்பங்கள,—இறைவனாணையா லியைவதாரு ம் - அவனு லாகறபாலனவேயென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய சிவசத்தி நடத்துமதற் குதாரண
மிட் டுணர்த்துகிறார்.

ஆணையா லவனிமன்ன னருமறை முறைசெய்யா
னை, யாணையிற் றண்டஞ்செய்து மருஞ்சிறை யிட்டும்
வைப்ப, னாணையின் வழிசெல்வோருக் கரும்பதி செல்
வநல்கி, யாணையும் வைப்பனெங்கு மாணையே யாணை
யேகாண். (௩௧)

(இ - ள்.) ஆணையா லவனி மன்னனருமறைமுறை செய்யானை யானையிற் றண்டருசெய்து மருஞ்சிறையிட டுமைவயபன

பூமியின்கண் வாழாநின்ற ராசாவானவனரிய வேததநின வழியாசிய மனுமுதலிய மிருதிசளிற கூறப்பட்ட சாமபேதந் தான தண்டமெனனு நால்வகையினு ளதுகுணமாகவே தனதாகக்கினையாற் சிலளாத தண்டிநது காவலில்வைப்பதுஞ செய்வன்.

ஆணையின வழி செயவோருக் சருமபதி செலவ நலகி யானையுமவைப்பன

இராசா சற்பிதகவழி நடப்போருககுப் பெறுராகரிய விராசவரிசை யுண்டானதுவ கொடுதத இராசசியபாரததி னிறவியே யவனுநானதாகவிருசசதிபுங கோடாமற் செயகோனடததாநறபன.

எயகு மாணையே யாணையேகாணா.

அநத ராசாவினுடைய வாககிறுசத்திதானே யவனுடைய தேசமெலகு முனமையாகவே யவனதாணை நடக்கும. எ-று.

இராருதத சநதிரசாரமெனவறிக (௯௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலுமதறகே உதாரணம்.

ஆணையா லவநிமனன னருமறை முறைசெய்யானை யானையிற்றண்டஞ்செய்து மருஞசிறை யிடடுவைபபன-சிவனுடையஆஞஞாசததியானது பொருந்துகையால் பூபதியாயுள்ளான் வேததத்திலுடையவழியிலே வர்ணாச்ரமதருமமானது நடவாதபேளா சிவாஞ்ஞையானவேததகிலே யினனஅபாரததககு இன்

னதண்டம் இத்தனையென்னப்படிச் சிறைவைக்கவென்றுசொ
ன்னபடியே தண்டித்துச் சிறையிலும்வைப்பன.— ஆணையினவ
ழிசெய்வோருக் கருமபதி செல்வநல்கி யாணையும்வைப்பன் - சி
வாஞ்ஞையாகிய வேதமாகமத்திலே நடக்கச்சொல்லி ராசா
வானவன் கட்டளையிட்டபடியே நடப்பவருக்கு, அவர்களுக்
கு முன்னரிகாயிருந்த கிராமாதிகளையும் கொடுத்து, ஐசுவரிய
சையங்கொடுத்துத் தன்னுடைய அதிகாரசத்திடையும் வைத்
து பிரபுவாகப்பண்ணுவன் ஆகில ராசாவும் நிக்ரகாநுக்ரக
காத்தாவாகையால் ஈஸ்வரனுக்கு சர்வ நியந்திருத்துவ மில
லையெனில்? உத்தரமாக,—எங்குமாணையே யாணையேகாண-
எவ்விடங்களிலு மிருக்கு மதிகாரசத்தியெல்லாம் சிவனுடைய
ஆஞ்ஞாசத்தியாமென்றறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மேலதற் குதாரணம்

ஆணையும் வைப்பன - சிட்டர்களை அனுக்கிரகம் பண்ணு
வோம் துஷ்டர்களை நிக்கிரகம் பண்ணுவோம் என்று நினைத்தி
த்திருக்கு மாஞ்ஞாசத்தி சாமர்த்தியத்தை யுலகத்துக் கறிவி
ப்பன இப்படி இராஜாவிற்கு நிக்கிரகாநுக்கிரக கர்த்திரு
த்துவம் சொன்னால் சிவனுக்குச் சர்வ கர்த்திருத்துவம் கெடப்
படுபோம். அதுஇல்லை,— எங்கு மாணையே யாணையேகாண-
இராஜாக்கள் முதலோரிடத் திருக்கு மாஞ்ஞாசத்தியே சிவ
ன தாஞ்ஞாசத்தி.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

உலகத்து வேந்தர் ஆணையாற் கிளந்த தமது மொழிவழி நடவாதாரை ஒறுத்துச் சிறைக்களப்படவும் வைப்பர். அம் மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்துத் தங்கி முதிகாரமுஞ் செய்யவைப்பர். அமைச்சர் முதலாயினார்மாட்டு அவ்வாறு காணப்படுமாணையும் அவ்வேந்தராணையேயாம். அதுபோல முதல்வனமாட்டுங் கண்டுகொள்கவென்பதாம்.

ஈண்டு மறையென்றது மொழிமாத்திரையையுணர்த்தி நின்றது.

ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை.

இஃது ஒட்டென்னுமலங்காரம்.

அற்றேல், அரசனாணை வேறுள்வழி இறைவனாணையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி; அஃதுணர்த்துதற கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

பரமேசுரனுடைய ஆக்கினையு மிப்படி இருக்குமென்று ஒரு திட்டாந்தமிட் டருளிச்செய்கிறார்.

ஆணையா லவனிமன்ன னருமறை முறைசெய்யாரை யாணையிற் றண்டஞ்செய்து மருஞ்சிறை யிட்டுவைப்பன் - பொது வற விராச்சியம் பண்ணுகிற விராசாவானவன் தன்னுடைய வாக்கினையாலே யரிய வேதத்தின்வழி வாராதவர்களை யந்த வாக்கினையாலே தண்டித்துச் சொல்லுதற்கரிய துயரத்தைப்

பொருந்தியிருக்கிற சிறைச் சாலையிலே யிட்டுவைப்பன்,—ஆணை யின் வழிசெய்வோருக் கரும்பதி செல்வநல்கி யாணையும் வைப பன - தனனுடைய வாக்கினையின வழியிலே தப்பாமல் நடக கிறவர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய விராச்சியத்தையும் ஐஸ்வரியத் தையுங கொடுததுத் தனனுடைய வாக்கினைகளுங காததராக வைப்பன,—எங்கு மாணையே யாணையேகாண-இந் நமுறைமை போல, எவ்விடததும் சததிபமே பரமேசுரனுடைய வாககினை யென றறிவாயாக.

இநனூற் சொல்லியது உலகியல்பு வேத நூலொழுககமா கையால், இராசாவானவ னநத நூலின வழியிலே வநதவாக ளுக்கு வேணட முததகக பாககியங்களைக கொடுததும், அநத நூ லின வழி வாராதவர்களை யருஞ்சிறையிலே யிட்டுவைததுத தண்டிககிற முறைமைபோல; பரமேசுரனுடைய வாக்கினையு மிததனமைததெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அவனிமனனன - உலகததுவேநதர்,— ஆணையாலருட்றை முறைசெய்யாமை - ஆணையார்கிளநதநமது மொழிவழிநடவா தாரை,—ஆணையிற்றண்டஞசெய்து மருஞ்சிறையிட்டும் வைப்ப ன்-ஆணையிறெுத்து அரியசிறைககளபபடவும் வைப்பா.—ஆ ணையினவழி செல்வோர்கரு - அம்மொழிவழி நடப்போமா,— அரும்பதிசெல்வநல்கி - அரியபதியுஞசெல்வமுமீநது வாழ்வித து,—ஆணையுமவைப்பன - தனகிழதிகாரமுஞ் செய்யவைப்ப ன்,—எங்குமாணையே யாணையேகாண்-அமைச்சர்முதலாயினூா மாட் டவ்வாறுகாணபபடு மாணையு மவவேநதர தாணையேயா ம்; அதுபோல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவஞானமாக்க ளிருவினைப்பலத்தைத் துய்ப்பி
த் தனுக்கிரகஞ்செய்யு மதற் குதாரணமி
ட் டுணர்த்துகிறார்.

அரசனுஞ் செய்வதீச னருள்வழி யரும்பாவங்
க, டரையுளோர் செய்யிற்றீய தண்டலின் வைத்துத்த
ண்டத், துரைசெய்து தீர்ப்பன்பின்பு சொல்வழி நடப்
பர்துயோர், நிரையமுஞ் சேரார்தந் நிரையமுந் நீர்மை
யீதாம். (கஉ.)

(இ-ள்.) அரசனுஞ் செய்வதீச னருள் வழி — இராசாவானவ ஞானமாக்கள் செய்த க ன்மபலத்துக் கீடாக நிக்கிரகஞ்செய்வது ம நுக்கிரகஞ்செய்வதுஞ் சிவனதாக்கினை ஆயி னிரைத்த தானமாக்களை யுறுவிப்பது மநுக் கிரகமாமோவெனில்?

அரும்பாவங்க டரையுளோர்செய்யில் — பூமியினக ஞானமாக்கள் பரதார கமன முதலிய பாவங்களைப் பிறரறியச் செய்யின,

தீய தண்டலின் வைத்து — இன்னபாவஞ் செய்தவர்களுக் கின்ன வ பராதமென்னு மனுநூல் விதிப்படி யறிந்தத ற் கேற்ற தண்டத்தைக் கொண்டு விடுவன.

தண்டத் துரைசெய்துதீர்ப்பன — சிலர்செய்த பாவத்துக் காக்கினையிட் ட தனு லதனை யிம்மைக்க ணனுபவிப்பித்துத் தீர்ப்பன்.

பின்பு சொல்வழிநடப்பர் — இராசாவாற் புத்தி கற்பிக்கப்பட்ட பின் னும் பாதகத்தைச் செய்தா லின்னமுந் த

ண்டிப்பனெனப் பயந்தவர்கள்,வேதாகமங்களில் விதித்தபடியே நடப்பர்கள்.

ஆயோர்கிளை யமுஞ சேரார

ஆதலாற் சுதந்தரும்ப் பாவங்களைச் செய்யாது நடக்கவே நரகத்திற் றுக்கமுறார்கள்.

அந்த நியாய மிந்நியாயமேதா ம.

சிவனு மிந்த வானமாக்களை நரகவாதனைப்படுத்தித் துயருறுவிப்பது கருணையானாற் போல, இந்த ராசாவு மிந்தயானமாக்களைத் துயருறுவிப்பது மதந்தனைந்து எ-று

அரசனுமென்ற வும்மையாற் புண்ணியவான்களாயிருக்கிறவர்கள் செய்த தீவினையையறிந்த தாசாரியன் பரிகாரஞ்செய்து தீராநிற்பன.

இராசாவுங் குருக்களுமாக விவ்விருவரு மறியாமற் செய்த பாவத்தை யியமதர்மராசன் போக்குவது மவன்றருள் வழியென்றறிக.

இதற்குச் சிவதர்மோத்தர மெனவறிக. (௩௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற் குதாரணம்

அரசனுஞ் செய்வதீச னருளாவழி யரும்பாவங்கள் தனை யுளோர்செய்யில் - ராசாவானவன் செய்கிறதும் சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரணையால். அதெவ்வாறெனனில்? தங்களாற்றீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு அரிதாகிய பாவங்களை பூமியிலே யுள்ளபேர்கள்செய்தால்,—தீயதண்டலின்வைத்துத் தண்டத்தினைசெய்து தீர்ப்பன-தண்டிக்கச்சொன்ன வுரையின்படியே பொல்லாததாகிய வருத்தத்தைச்செய்து அவர்கள் பண்ணின

பாபத்தைத்தீர்ப்பன,—பினபு சொல்வழிநடப்பர் தூயோர்-சுத்தரானவர்கள் முனநாமின்னபடி அபராதத்தைச் செய்து இனனதண்டப்படடோமே, மேலேவேதாகமங்கள் சொனன படியே நடககவேணுமெனறு நடபபாாகள் — நிரையமுஞ் சேரார் - முனபணணின பாபம ராசதண்டததினாலே போ கையினாலும், மேல் பாபததைப்பண்ணாம லிருககையினாலும், அவாகள நரகததைசசேராாகள பாபமபணணினபேர்க்கு நரகாறுபவமெனறு முனசொனனீரே யெனனில்?— அநதநிரைய முனனீரையீதாம்-அநதநரகததில் தணடமு மிநத ராசதணடம்போ லாகையால.

இநதராசதணடம் படடவாகளுக்கு நரகயாதனையில்லை. அதெவவாறெனனில்? ஆதியிலேகர்ததாவானவன பூமியினகண் தான அருளினவேதநீதி வழுவினோாககு மூனறுவகையாக பிராயச்சிததங கற்பிததார்

வர்ணாசிரமதர்மததிலே நடககிறபேர்கு ¶ பிரமாதாத் பாபம்வநதால் குருவினாலே பிராயச்சிததாதி யநுஷடானத தினாலே சுததி.

தூர் ஆனமாக்களா யிருககிறபோகள் பண்ணினபாபததிற்கு ராசதணடததிலே சுததி

ராசாவினாலறியப்படாத பாபத்துக்கு யமதண்டத்தினாலே சுத்தி.

¶ பிரமாதாத - அபுததிபூாவமாக

ததுக்தம் ஸ்வயமேவஹி ராஜானோ யே ஸாஸதி காாதகாாஹ் ஸாஸிதா யாந்தி தே ஸ்வாகம் ஸுக்ருதின:॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அஃதேதிரு வென்னை சிவன் காஞ்ஞாசத்தி யவை ... ஞ்ஞாசத்தியை விடாது செலுத்திநிற்றலாலென்று செப்புந் னருள்

தண்டத்துறை - தண்டிக்கு மிடத்துக் குற்றவாற்றை, மனுசாத்திராதிவசனமுமாம —நிரயமும நீரமையீதாம - கருத்திலுந் தண்டிக்கு முறைமையு மிராசதண்டனைபோல, இராசதண்டனைப பட்டார்க்கு நரகமில்லாமையால.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—※—

அரசதண்டம வைத்து நரகதண்டம வாராமற் பாதுகாத்தற்பொருட்டாகலானும், நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற் பொருட்டாகலானும், அவ்வரசனுமையும முதல்வனுமையினவழித் தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்றென்பதாம.

பாவஞ்செய்யிற் றண்டலின வைத்தத தண்டத்துறை செய்து நீப்பன. நிரயமுனனீரமையீதாமெனவே, புணணியஞ் செய்யின அதற்குரிய வரிசையின வைத்துத நீப்பன; அதனைத்துறக்கமுனனீரமை யீதாமெனபதூஉம் பெறரும.

நிரயமுமெனனுமும்மை சிறப்பு

தண்டத்துறைசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ் செய்யின இத்துணையினன்றி இன்னுங் கொடிதாகச் செயவலென அத்தண்டத்தைச் சொல்லி அச்சுறுத்தல்.

சரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசாற் கொள்க.

மோனையெதுகைக்கேற்பத் தண்டமாகிய துரையைச்செய்தென்றுரைமையும

துரை மருதிப்பாடு, அது "என்னுடைய துரைமாண்டவா பாடி" என்பதனாலுமறிக.

முன்னீர்மை ஏறுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை.

ஈர்மையுடையதனை ஈர்மையென றுபசரித்தார்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானுந் தராட்டிபோலத் தருமாறு பெரிதுங் கூறப்பட்டது

அற்றேல், பாவமாத்திரையேயன்றிப் புண்ணியத்தையுந் தீர்க்கு மாறுவகையென்னை? அது முன்னர்க் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட விராசாவினுடைய வாக்கினைபோல பரமேசுரனுடைய வாக்கினையுமென்றது எப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, மேலருளிச்செய்கிறார்.

அரசனுஞ் செய்வதீச னருள்வழி - இராச்சியம்பண்ணுகிற இராசா செய்கிற வாக்கினையும் பரமேசுரன் கற்பித்த முறைமையாயிருக்கும். அதெங்ஙனமெனனில்?— அரும்பாவங்கள் தனையுளோர் செய்யில் - அனுபவிக்கைக்கு அரிதாயிருக்கத்தக்க மிகுத்த பாவங்களைப் பூமியிலுள்ள வானமாக்கள் செய்தார்களாகில்,—தீய தண்டலின் வைத்து - பொறுக்கவொண்ணாத கொடிய தண்டங்களைப் பண்ணி,—தண்டத் துறைசெய்து

தீர்ப்பன் - செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டனைகளைச் சொல்லிக் கற்பித்து விதனமும் படுத்திப் பின்புந்தக்க குற்றங்களையுந் தீராநிற்பன் — பின்பு சொல்வழி நடப்பர் ஆயோர் - பின்பு சுத்தரானவர்கள் இனிமேலுங் குற்றஞ்செய்தால் விதனம் வருமென்று அறிந்து கற்பித்த முறைமையிலே நடவாநிற்பார்கள்;— நிரையமுறு சேரார் - அவர்கள் பூமியிலே பிரத்தியட்சமாயிருக்கிற விந்தச் சிறையிலும் பொருந்தார்கள்.— அந்த நிரையமு நீர்மையீதாம் - பரமேசுரனருளிச்செய்த வேதாகமத்தின் வழியிலே வாராதவர்களை யிடப்படுகிற அந்தகாரமும் இந்த முறைமையினை யொக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, இராசாவானவன் இராச்சியத்திலுள்ளவர்கள் குற்றஞ்செய்தால் அந்தந்த குற்றங்களுக்குத் தக்க தண்டங்களைத் தண்டித்துப் புத்தி கற்பித்தால் புத்தியுள்ளவர்கள் அந்த முறைமையிலே நடந்துவருவார்கள். அதுபோலப் பரமேசுரனும் ஆன்மாக்கள் செய்த பாவங்களுக்குத் தக்க இயம தண்டங்களையும் பண்ணுவித்துப் பின்பேயும் அனுக்கிரகிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—()—

தனையுளோ ரருமபாவங்கள் செய்யின்-இவ்வுலகத்துள்ளா ரரிய பாதகங்கள் செய்தால்,— நீயதண்டலினைவைத்து-அரசனானவன் நியாயமாகிய தண்டனைசெய்து,—தண்டத்தினைசெய்தும் தீர்ப்பன்-மேலும் பாவஞ்செய்யி னித்துணையினன்றி யின்னுங்கொடிதாகச் செய்வலென்று தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி யச்சுறுத்தியொழிப்பன்.—ஆயோர் பின்புசொல்வழி நட

ப்பர் நிரயமுஞ்சேரார்-அறிவுடையார் பின்பு விதிவழிநடந்து நிரயத்தினுமழுந்தார்,—அந்தநிரய முன்னீராமையீதாம்-அந்தநரகதண்டமும் ராசதண்டம்போலாம. இங்ஙனம் ராசதண்டம் வைத்து நரகதண்டம வராமற் பாதுகாத்தற்பொருட்டு நரகதண்டத்தை யறிவுறுத்தற்பொருட்டு மாகலான,— அரசனுஞ்செய்வதீச னருளவழி-அவ்வரசனுமீனயு முதலவனுமே வழித்தாவதனறிச சுதந்திரமனறெனபதாம.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் தராபதிபோலத் தருமாறு தெரிததுக கூறப்படடது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இராசாவைப்போலச் சிவனுக்கும பட்சபாத
மில்லையென றுணர்த்துகிருர்.

அருளினு லுரைத்தநூலின் வழிவரா ததன்மஞ
செய்யி, னிருளுலா நிரையத்துன்பத் திட்டிரும் பாவ
ங்தீர்ப்பன், பொருளுலாஞ் சுவாககமாதி போகத்தாற்
புணியந்தீர்ப்பன்,மருளுலா மலங்கடீர்க்கு மருந்திவை
வயித்தியநாதன். (கூ௩)

(இ-ள்.) அருளினு லுரைத்தநூலின வழிவரா ததன மஞசெய்யின — ஆன்மாக்கள் சநநமரணக் கடலைவிட்டுக் கரையேற்றுகையின பொருட்டுத் தனது கருணையினுற் றிருவுளஞ்செய்த வேதாகமங்கள்வழி நடவாமற் பாவத்தைச்செய்யின,

இருளுலா நிரையத் துன்பத் — இருள்பொருந்திய நரகவேதனையிற் கிடந்து துயருறு மகத்தாகிய பாவங்களைப்புசி

இட்டிரும் பாவ ப்பித்துத் தொலேர்தவாறே, யதனைத் தீர்ப்பன. *(margin: இட்டிரும் பாவந்தீர்ப்பன)*

அந்த நூலி லரங்கூறிய முறையினடக்குமவாகளேப போகத்துக கேதுவாகிய பொருள்க ளனைத்தையுமுடைய சொககமுதலிய போகங்களேப புசிப்பித்துத் தொலேபபியாநிற்பன இவவிரணடு காசததாற் பயனியாதெனில்? *(margin: பொருளுலாஞ் சுவர்க்கமாதி போகத்தாற் புணியர்தீர்ப்பன)*

வயித்தியநாதனுகிய சிவன மலமாயாதியாகிய வியாதியை யானமாககளுககுப படசபாதமினறியே போககாநிறபன எ-று. *(margin: மருளுலா மலங்கடர்க்கு மருந்தினை வயித்தியநாதன.)*

வயித்தியநாதன - எழுவாய்.

தீர்ப்பன - பயனிலே.

இதற்குக காரணுகமும் வாயவயசங்கிதையு மெனவறிக.

"விண்ணுளார நரா மற்றை விலஙகுமோ, பண்ணும பாவ பலததைக கொடுப்பவ, திணணமே யமன ரேசிகன றிததிடும், பணணிற் பாவ விதஞ்சிவ பததரும்" "பிணககா தனலேயும் பெறறவா தமமிடைக, கணககி லாவாயுங களவாக டம்மையும், வணகரு வானமனனன மறறையர் தங்களே, யிணகருவா னரசதது ளிபமனே" எனவறிக. (௩௩)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

———o———

மேல் வைத்யனே யுகாரணமாகக் கூறுதல்.

அருளினுலுரைத்தநூலின்வழிவரா ததனமஞ்செய்யின்-பரமேசுரன் ஆன்மாக்களுக்கு தருமார்த்த காமமோக்ஷமாகிய அ

துர்விதபுருஷார்த்த சித்தியின்பொருட்டுக் கருணையினாலே யருளிச்செய்த வேதத்தின்வழிநடவாமல் அசர்மத்தைச்செய்யில்,—இருளுலா நிரையத்துன்பத்திட்டிரும்பாவந்தீர்ப்பன-அந்தகாரம்பொருந்தியிருக்கிற நரகத்திலேயிடும் பெரியதாகிய பாபத்தையொழிப்பன,—பொருளுலாஞ்சுவர்க்கமாதி போகத்தாற புண்ணியந்தீர்ப்பன-எல்லாப்பொருளுமுண்டாகிய சுவர்க்காதிலோகங்களில் போகத்தினாலே புண்ணியத்தையொழிப்பன,—மருளுலாமலங்கள் மருந்திவை-† துச்சமாயிருக்கிற விஷயசுகத்திலே பரமசுகபுத்தியாக மயக்கத்தைப்பண்ணுவதாயிருக்கிற கருமங்களாகிய மலங்களையொழிக்குமருந்து இந்தஸ்வாகநரசங்கள — வைத்தியநாதன்-சிவன்

ஸ்வாகநரகமாகிற ஔஷதத்தைக் கொடுத்துக் கருமங்களாகிய வியாதிகளைத்தீர்க்கும் வைத்தியநாதனென்றது-தேகத்தில்வியாதியைப் போக்குகிறவனுக்கு வைத்தியனென்ற பேராகையால், தேகத்துக்குக்காரணமாகிய கருமத்தைப் போக்குகையால் வைத்தியருக்கும் ஸ்வாமியெனப்படு பொருண்டு வைத்தியநாதன் என்றது.

† துச்சம் - நிஷ்பலம்.

கஉ-கூ௦-ஸம்ஸாரவைத்ய ஹேய-ஜ்ஞம் ஸம-ஹெஷஜ்ஞி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

பின்னு முதாகரிக்கின்றார்.

அருளினுலுரைத்த நூல் - வேதாகமங்கள்,—இருளுலாநிரயம் - அந்தகாரம் பொருந்திய நரகம்,—மருளுலாமலம் - மய

க்கம்பொருந்திய பாவபுண்ணியங்கள்,— மருந்து - நரகசுவர்க்கம்,—சிவனருளே,—வைத்தியன் - பாசநீக்கனை
மற்றதுவெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

வேதாகம நூல்வழி சிவஞானபாவம், நூல்வழி நின்று அருள்வழி சிவயோகமெய்து விடம் இராஜகிரியாரு நோயாளராய, அவரருள் பதமுறுமைபெபொருட்டு சிவயோகமுறிய வைத்தியன் இனபசறுனடங்கள் கிய மருந்தை நூசாவிப்ப னெனபதாம

இஃது ஏகதேச உருவகம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

ஆன்மாக்களுக்குப் பரமேசுரன் இங்ஙனஞ் சொல்லிப் போந்த பாவகன்மத்தைப் போக்கும் ஒழிந்து, புண்ணியகன்மத்தைப் போக்கவேண்டுவ திலையென்று சொல்ல; அவனே லோகிப் பக்குவான்மாக்களுக்குப் புண்ணியகன்மமு மாகாது ஆகையால் அதுவும் போக்குகிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

அருளினுலுரைத்த நூலின் வழிவாராததனமஞ்செய்யினிருளுலா நிரயபத்துன்பத் திட்டிரும் பாவந்தீர்ப்பன - பரமேசுரன் தனது காருண்ணியத்தினுலே யருளிச்செய்த வேதாகமத்தின் வழியிலே வாராமல் தன்ம மல்லாதவையிற்றைச் செய்கிறவர்களை, மயக்கம்பொருந்தி இருக்கப்படாநின்ற நரகவே

ஞானையிலே யிட்டுப் பெரிய பாவங்களைப் போக்குவன்—பொரு ளொலாஞ சுவாக்கமாதி போகத்தாற் புண்ணியந்தீர்ப்பன - மிகுந்த பதார்த்தங்களை யுடைத்தா யிருக்கப்படாநின்ற சுவர்க்க முதலான போகங்களைப் புசிப்பித்தே புண்ணியங்களையும் போக்காநிற்பன,— மருளுலா மலஞ்சுடாசகு மருந்தினை வயித்திய நாதன - அஞ்ஞானமே பொருந்தி யிருக்கப்படாநின்ற மலங்களைச் சுவாலக நரகமெனகிற அவுஷதங்களைக் கொண்டு போக்குவன, ஒருத்தராலுந் தீர்த்தற்கரிதாகிய பிறவிப் பிணியைப் போக்குகைக்கு வயித்திய நாதனாகிய பரமேசுரன.

இங்ஙனம் சொல்லியது, பரமேசுர னருளிச்செய்த வேதாகமத்தின் வழி வாராத பாவிகளை நரகத்திலே யிட்டுத் தண்டிப்பித்துப் பாவங்களைப் போக்குவனென்றும், புண்ணியஞ்செய்தவர்களை சுவர்க்காதி போகங்களிலே வைப்பித்துச் சுகத்தை யநுபவிப்பித்துப் புண்ணியங்களைப் போக்குவனென்றும், இந்தப் புண்ணியபாவமெனகிற விரண்டு விஷயத்தாலும் அஞ்ஞானமே பொருந்தி யிருக்கப்பட்ட மலங்களைப் போக்குவனென முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(வேதாகமநூல்வழி நில்லாமைபாவம். நூல்வழிநின்றும் அருளவழி நில்லாமைபுண்ணியம. அவவிரண்டுநோயாகலான),— அருளினாலுரைத்த நூலின வழிவாராது-உயிர்கட்குக் கருணையாலளித்தருளிய வேதாகமநூல்வழி யொழுகாது,— அதனைஞ் செய்யின - பாவஞ்செய்யின்,—இருளுலா நிரயத்துன்பத் திட்டு - இருணிறைந்த நரகத்துன்பத்தினைக் கழுத்துவித்து,—இரும்பாவந்தீர்ப்பன் - பெரிய பாவத்தினைத் தீர்ப்பன்,—பொரு

ளூலாஞ்சுவர்க்கமாதி போகத்தால் - பொருள்கள்தங்கிய சுவர்க்காதிபோகததால்,—புண்ணியநதீர்ப்பன - புண்ணியத்தினைத்தீர்ப்பன,—வயித்தியநாதன - சிவபிரானாகிய வைத்தியன்,— மருளூலாமலங்கள - மருட்சியுண்டாதற் கேதுவாகிய மலநோய்களை,— நீக்குமருநநிவை - போக்கு மருநதுக ளிவ்வினபதனைபங்களா மெனபகாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவவாக்கியத்தினவழி நடப்பாாக்கும் நடவாதோர்க்கும் உதாரண முணாததுகிறா

மருத்துவ னுரைத்தநூலின் வழிவரிற் பிணிகள் வாரா, வருத்திடும் பிணிகடப்பிற் றப்பிய வழியுஞ்செயத், திருத்துவன் மருந்துசெய்யா துறும்பிணி சென்றுநீர்ப்ப, றுரைததநூற சிவனுமினபோ யுறுங்கன்ம முடிக்கிரோப்பன். (௩௪)

(இ-ள்.) மருத்துவ னுரைத்த நூலின வழிவரிற் பிணிகளவாரா — தனவநதரி சஙகிதைமுதலிய வாகடத்தின வழி நடக்கு மவாகருப் பிணிகளவநது பொருந்தாவாம

வருத்திடும் பிணிகடப்பில் — அந் நூலினவழி நடவாமல் அபத்தியமாய் நடககிறவாகளை யநத வியாதி வருததாநிற்கும.

தப்பிய வழியுஞ்செய்யத திரு — அந்தவயித்தியன் சொன்னபடி நடவாத பத்தியமாக வொன்றைச்செய்யி னதற்கே

த்துவன் ற்ற வெளடதங் கொடுத்துந் தீர்ப்பன்.

மருந்துசெய் மருநது பண்ணுமன மாதிரங்களாலுங்
யா தறும்பிணி தானபோயு மாீளப போகவிட்டும போக்
சென றுந தீரபப ருவன:

அஃதெனபோல வெனனில் ? பேயமுதம்பியவர்முற் றய
ருறுவார்க கிருநதவிடததிற் றிருநறு கொடுத்தூத தீர்க்குமா
றுபோல

உரைதக தூற் அதுபோலச சிவ னருளிச்செய்த தியவி
சிவறுமினனே யு யாகமஙகளின வழி நடக்குமவாகள செய்
றங்கனமெழு— க கனமததைப புஜபபிக்குப பிணிணை மேலா
டித்தீாபபவ ய போகததை யடைவிபபன.

அதினவழி நடவாமற் றபபிஙபேருக கக்கனமம் போகை
யினபொருட்டு ஆசாரிய ரிடமாகப் பரிகாரததைச்செய்துக க
னமததைப புசிபபித்துத தொலைப்பிப்பன. எ-று

செய்யவெனபது - செடதெனது திரிநதுநினறது.

தீருதல் - தீர்தல்

உறுமபிணி சென றுந தீரப்பன எனபசர் ககாலததூ மரு
ந்திறகு வசமாகாப் பிணிகளை நாளிடைவிட்டுத தீரபபன. இ
பபடிப பிராயசசித்ததசா னிங்காதனவதனை யனுபவிககப்ப
ணணித் தீாப்பன சிவனெனபாருமுளா.

சென றுமெனறு மும்மை எதிாமறை

இசறகுச சிவஞனமோததரததும பௌஷ்கரததுங் கா
ண்க. (௩௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மருத்துவனுரைத்தநூலின வழிவரிற் பிணிகள்வாரா-தக்வ
த்தரிபகவான பணணின வைத்திய சாத்திரப்படி நடக்த

பேருக்கு வியாதிபொருந்ாது.— வருத்திடும்பிணிகடப்பில் - அந்தசாத்திரப்படிதப்ப நடக்கில் பிணிகள்வந்து வருத்தத்தைப்பண்ணும்,—தப்பியவழியுஞ் செய்யாத திருத்தி மனமருந்துசெய்யா துறும்பிணிசென்றுதீர்ப்பன - வைத்தியசாத்திரஞ் சொன்னபடி தப்பினவழியால் வியாதிவந்தகாலத்து அச்சப்பிணியுற்றவன்பாற்சென்று மருந்தைச்செய்துகொடுத்துந் தீர்ப்பன் தானசெல்லாது மருந்துறுப்பியுந்தீர்ப்பன —உரைத்தநூற் சிவனுபிணிநோயுறுங்களுமூட்டித்தீர்ப்பன் - வேதாகமத்தையருளிச்செய்த சிவனு பாச வேதமாகமத்தின்படி நடவாதுற்ற கருமவியாதிகளுக்கு நரகாதிபோக துக்கங்களாகிய ஔஷதத்தைக் கொடுத்துத்தீர்ப்பன

வைத்தியனை வியாதியாளரிடத்திலே சென்றுசெல்லாமலுந்தீர்ப்பனென்றாற்குப் புமியிற்றாசாவிறுலும் மறைவுமசுகதுக்கங்களைக்கொடுத்து புண்ணியபாபங்களை யொழிக்கிறதுக்குச் செல்லாமற்றீர்ப்பது சென்றுதீர்ப்பனென்பது, ஆசாரியமூர்த்தியாய் வெளிவந்தருளி யெல்லாருமறியவும் ஏககாலத்திலேயொழித்து மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பனென்பது கருத்து

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

வைத்தியனென்றேதிருலென்ன வொப்புரைக்கன்றூர்

மருத்துவ னுரைத்த நூல் - வைத்தியசாத்திரம் —தப்பிற் பிணிவருத்திடுமென்று மாறுக உறுங்கன்மம மூட்டித் தீர்ப்பன- பிராயச்சித்தம பண்ணுதவிடத் தேறின கன்மத்தைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பன்.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

வாகட நூல்வழி யொழுகாது தப்பியவழியொழுக, அங்ஙன் மானமிகத்தானும் வௌதிகத்தானும் வரும் பிணிகளை அதற்குத் தக்கமருந்துகளைத் திருத்தியும், தப்பியவழியொழுகாதிருப்பவும் கைவிகத்தான வரும் பிணிகளை அவற்றிற்குத் தக்க உபாயங்களிலே செலுத்தியும், தீர்த்திடுவன மருத்துவன். இவ்வாறே, சிவபிரானும் உயிர்கட்கு வரும் இருவினையைய பலதிறத்தானு மூட்டித் தீர்ப்பனென்பதாம்.

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரிந்துணர்த்தியவாறு.

தப்பியவழியுமெனறவும்மை இழிவுசிறப்பினகண் வந்தது.

திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம.

நன்மருந்தெனபதூஉம் பாடம.

சென்றும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

சென்றுமெனபுழி விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது; "குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும" என்முற்போல.

அவற்றிற்குத்தக்க வுபாயங்களிலேயெனபது அவாய்நிலையான் வந்தது.

அவ்வுபாயங்களாவன, தானம் பூசை யோமமுதலாயின.

செய்யாதென்னு மெதிர்மறை செப்வெனெச்சத்திரிபு.

அற்றாயினும, துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமெனபாரை நோக்கி; அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

———

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

———o———

மேலும் வயித்தியன சொன்ன நூலினவழி வந்தவர்களு க்கு வியாதி வாராதெனறும, அநத நூலினவழி வாராதவர் களுசகு வியாதி வருமெனறும, நடககிற தனமைபோல, ப ரமேசுர னருளிசசெய்த வேதாகமததின வழிசெய்தவாசளு ககும் செயயாதவர்களுககு முனசொனன முறைமைபோல வெனறு தோனற அருளிச் செயகிறா.

மருததுவ னுரைதத நூலின வழியரிற் பிணிகள வாரா - வாகட சாததிரததினபடியிலே வயித்தியனசொனன முறை மையிலே செய்தவாசளுசகு வியாதிக ளுணடாகாது.—வருந திடும பிணிகடப்பிற் றபபிய வழியுஞசெய்யத் திருத்துவன-அந தச் சாததிரததினபடிககுத தவறுவநத விடததும் ஔஷதரு செய்யு முறையையுந திருநதச்சொல்லிவைத்தனன — மருநது செய்யா தறுமபிணி செனறு தீர்ப்பன-ஔஷதஙகளுககு மட டுப்படாத வியாதிகளையும அதுககுததகக வுபாயங்களினாலே செனறு தீராநிறபன.— உரைததநூற் சிவனுமனனே யுறுங்க ணம மூட்டித தீாப்பன - வேசாகமஙகளை யருளிச் செய்யப்ப ட்ட பரமேசுரனும இநத முறைமையிலே பொருநதத்தகக சு கதுககங்களைப் புசிப்பித்தத தொலைப்பியா நிறபன.

இதற்குடபிரமாணம் சிவஞானபோதம் உ-சூ, எ-வெ. "நெ ல்லிற் குமியு நிகழ்செமபி னிற்களிம்புஞ், சொல்லிற் புதிதனறு தொன்மையே—வல்லி, மலகனம மனறுளவாம் வள்ளலார் பொனவா, ளலர்சோகஞ் செய்க மலததாம்", என்னுமதுங் க ண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது வயித்தியன கற்பித்த சாத்திர த்தின் கிரமததிலே வந்தவர்களுக்கு வியாதி வாராதென்

றும், அந்தச் சாத்திரத்தின் வழியிலே வாராதவர்கள் வியாதியினாலே வருத்தப்படுவாரென்றும், அந்தச் சாத்திரத்தின் வழி தவறினாலும் ஔஷதமுண்டென்று முறைமையுங் கற்பித்தானென்றும், ஔஷதங்களுக்கு மட்டுப்படாத வியாதிகளைத் தானே சென்று தீர்ப்பனென்றும், இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைபோல், பரமேசுரனும் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களையுள்ள முறைமையிலே கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உரைத்த நூலின் வழியினால் - வாகட நூலின் வழியொழுகிடில்,—பிணிகளையாற்ற - பிணிகளையகற்றுவன்,—தப்பில் - தப்பிய வழியொழுகில்,— வருத்திப் பிணிகள் - அவ்வான்மாக்களைத் தானும் பொருந்த நாளும் வாராப்பிணிகளை,—செய்யமருந்து திருத்துவன - அதற்குத்தக்க செய்வதாகிய மருந்தாலே திருத்தியும்,— தப்பியவழிப்புகுந்தொழுகாது - தப்பியவழியொழுகாதிருப்பவும்,— உறுபிணி - தைவத்தானவரும் பிணிகளை,— சென்றுதீர்ப்பன்மருத்துவன் - அவற்றிற்குத்தக்க வுபாயங்களாகிய தானம் பூசை யோம முதலானவைகளிற் செலுத்தியுந் தீர்த்திடுவன் மருத்துவன் — இவனே - இவ்வாறே,— உரைத்த நூற்சிவனும்,— வேதாகமங்களினுரைத்த வண்ணஞ் சிவபிரானும்,—உறுகன்ம மூட்டித்தீர்ப்பன் - உயிர்களுக்கு வருமிருவினைப் பயனிறுத்தாலு மூட்டித்தீர்ப்பன்.

மறைஞானதேசிகர்உரை.

ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைக்கு மதற்கேற்றவினைசெய்யா

விடத்துத் தீர்க்கப்படாவெனபதற்
குக்காரணமிட்டுணாத்துகின்றார்.

மன்றுளே சிலவியாதி மருந்துவ னருத்தியோ
டுந், தின்னமா யறுத்துக்கீறித் தகித்திடுஞ் சிலநோ
யெல்லாம், கன்னிய கட்டுப் பாலுங் கலந்துடன் கொடு
த்துத் தீர்ப்பன், அன்னணம் மெய்பதத்துப்ப மருந்தியே வி
னையறுப்பன. (௫௩)

(இ-ள்) மன்று ளே சிலவி யாதி மரு ந்துவ னருத்தி யோடுந் தின்ன மா யறுத்துக்கீ றித் தீர்த்திடும் — பரிகாரியானவன் மனுஷர்களுடைய வியாதியையறிந்து சஸ்திரங்கொண்டு வியாதியறுத்துஞ் சுட்டும் வெதுப்பியுந் தீர்க்கிறவன். அதுவும் அவனுக் கஷ்டமாயிருக்கவு நற்றுணையவ்வியாதியைப் போக்கிறவனென்றறிய உனக்கு நன்றாகக் கொடுக்கவுங் கண்டோம்.

சிலநோ யெல்லாங் கன்னிய கட்டுப் பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பன — அவன் றன்னே சிலவியாதியின் குணமறிந் தெல்லோருங் கருதுங் கருப்புக்கட்டியோடும் பாலோடும் மருந்தைக்கலந்து கொடுத்து வியாதியைத் தீர்க்கிறவன்.

ஆகலால் அவனிடத்தில் விருப்பு வெறுப்புக் காணப்படவில்லை, அவனிடத்திற் பட்சபாதமில்லாமையால்

அன்னணமுமி னப்பதனப மருந்தியே வினையறுப்பன. — அதுதனைப்போல வெமது சிவனுமான மாகங்களமதத்துக் கேற்க விருவினைப்பலன்களையும் புசிப்பித்துத் தொலைப்பன. எ-று.

அண்ணலு மெனறவும்மை - எதிரது தழீஇய வெச்சம்.

இதற்கு மிருகேந்திரமும் வாயவ்ய சங்கிதையு மெனவு ரிக. (ரு௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதற்குதாரணம்

மண்ணுளே சிலவியாதி மருத்துவனருததியோடுத திண் மைமாவறுததுததீப்ததுத் தீர்தத்துச் சிலநோயெல்லாம - பூ மியினகணணிலே வைததியனுனவன வியாதி தீரவேணுமெ னறும் பிரிபத்தாலே கூசசமற அறுததும காய்கோல்போட்டு ஞ சிலவியாதிகளை நீககுவன —கன்ணியகட்டிபபாலுங் கலந் துடனகொடுததுத தீப்பன-இச்சையாய் கருதபபட்ட கருப் புககட்டி பாலுடனே கலநதுகொடுத்துச சிலவியாதிகளை நீக குவன இவவாறே,—அண்ணலுந துனபவினப மருததியேவி னையறுப்பன-ஸ்வாமியும் சுகதுககஙகளை புசிப்பித்தேவினையொ ழிப்பன.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இனபத துனப மூட்டி யிருவினை தொலைததற் குதார ணம்.

வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வக்நோய்கட்கேற்ப மருததுவன்செய்யு மிருவேறுவ கையும் மருந்தாதல் உலகததுக காணப்படுதலின், அவ்வாறே

மூதல்வ னுகர்விக்கு மின்பத்துனபமிரண்டும் மருந்தாக வுணர்ந்துகொள்க வெனபதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தரணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———○———

பரமேசுரன் ஆனமாக்களசெய்த கனமத்தை சுகதுக்கமாகிய ஔஷதங்களை கொண்டு போகருகிறபடியென்ற மானுக்களை நோக்கி, ஒருதிட்டாநதமிட்டு அருளிச்செய்கிறுா.

மன்னுளே சிலவியாதி மருந்துவ னருததியோடுந் திண்ணமா யறுத்துககீறித தீர்த்திடும் - விசுவத்திலே சிலவியாதியை யானையுடனே வயித்தியனுனவன் செய்து கைகணடபடியே நிச்சயமாக வறுததுங கீறியும் பரிகாரஞ்செய்துதிராநிறபன — சிலநோயெல்லாங் கண்ணிய கட்டிப்பாலுங் கலநதுடனகொடுத்துத திர்ப்பன - சிலவியாதிகளுக்கெல்லாங் கருகப்பட்ட கருப்புககட்டியுப பாலுங் கலநதுகொடுத்துத் திராநிற்பன. அத்தனமைபோல,— அணணலுந் துன்பமினப மருததியே வினையறுப்பன - பரமேசுரனு மப்படியே ஆனமாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக் கிடாக சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பித்துக் கனமங்களைத் தொலைப்பிப்பன.

இதனுற்சொல்லியது, பிரவஞ்சத்திலே வயித்தியனுனவன் வியாதிகளைத் திர்ககுமிடத்து விப்புரிதிமுதலான வியாதிகளையறுத்துக்கீறிப் பரிகரித்தும், பித்தமுதலான வியாதிகளைக் கருப்புக்கட்டியும் பாலுங் கலந்துகொடுத்துப் பரிகரித்தும் செய்கிறமுறைமைபோல; பரமேசுரனும் ஆன்மாக்கள் செய்த புண்

ணியபாவத்துக்குத்தக்க சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்மங்களைப் போக்குவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

'தாபரம்' 'அரனடி' 'மறைகள்' 'ஆணையால்' 'அரசனும்' 'அருளினால்' 'மருந்துவன' 'மண்ணுளே' ஆக எட்டுத் திருவிருத்தமும் சிஷ்யன.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மருத்துவன - மருத்துவனுவான,— மண்ணுளே சிலவியாதி - இவ்வுலகத்துள்ளார்க்குண்டாகிய சிலவியாதிகளை,—அருத்தியோடுந் தின்னமாய் - ஆதரவோடுமுறுதிபாய்,— அறுத்துக்கீறித்தீர்த்திடும - அறுத்துக்கீறித் தீர்த்திடவுஞ்செய்வன,—சிலநோயெல்லாம்-சிலவியாதிகளை,— கன்னிபகட்டிப்பாலும் - கருகிய சர்க்கரையும்பாலும்,—கலந்துடன கொடுத்துத்தீர்ப்பன-கலந்துக் கொடுத்துத் தீர்ப்பன,—அன்னதுமின்ப துன்ப மருந்தியே - அவ்வாறே முதல்வனு மின்பதுன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்வித்து,—வினையறுப்பன-இருவினையாகிய நோயைத் தீர்ப்பன.

இவை மூன்றுபாட்டானுந் தரணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படிக் கன்மம் புசித்துச் சீரம்போனு லாண் டனுபவிப்ப தேதென்று வினவ; மே லுணர்த்துகிருர்.

பூதனு சரீரம்போனாற் புரியட்ட ரூபந்தானே,யா
தனு சரீரமாகி யின்பத்துன் பங்களெல்லா, நாதனு ரா
ணையுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந்துய்த்துத், தீதிலா வனு
வாயோனி சேர்ந்திடுஞ் சீவனெல்லாம். (கூசு)

(இ-ள்.) பூதனு சரீரம்போனால்	இருவினைக்கீடாக வெடுத்த பஞ்சபூதமய மான தூலவுடல்விட்டு நீங்கினால், ஆங் கனுப விக்குஞ் சரீரம் யாதெனில்?
புரியட்ட ரூபந்தானே	கலைமுதலிய வசாதாரணமாகிய தத்துவ ங்கண் முப்பதும், ஆன்மாக்கடோறுந் தனி த்தனியாய்ச் சிருட்டிதொடங்கிச் சங்காரம ளவு மது தானேயின் றங்கவுள்ள சூக்குமங் களைக ளை யநுபவித்தற்கு
யாதனு சரீரமாகி இன்பத்துன் பங்களெல்லா நாதனு ராணையுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந் துய்த்து	சிவன தாணையான சத்தியானது செலுத்த, ஆன்மாக்கள் புண்ணியகன்மத்துக் கீடாக பூதசாரமென்னுந் தனுவை யெடுத்துச் சுவர்க்கபலன்களைப் புசித்தும், பாவபலத்து க் கீடாகிய பூதமென்னுந் தனுவை யெடுத்து நரகமுதலிய வாதைகளைப் புசித்தது தொ லைந்தவாறே
தீதிலா வனுவா யோனிசேர்ந்திடுஞ் சீவனெல்லாம்.	குற்றமில்லாத வான்மா புரியட்டதேகி யாய்ச் சுக்கில சோணிதங்களுடன் கூடி ப பூதபரிணாமமாகிய சரீரத்தைக் கன்மானு குணமாகக் கர்த்தாவின தாக்கினையா லந்த ப்புரியட்டகமே யோனிகடோறு மதற்கதற் கேற்ற சரீரத்தை யெடாநிற்கும். எ-று.

தான் - அசை.

ஏகார மீற்றசை.

உய்க்கல் - செலுத்தல்.

இதற்குக் காரணாகமதநுஞ் சிவதருமோத்தரத்து மறிக.

"புரியட் டகமே புரிந்தங்கங் குண்ண-வுரியவுட றனைவிளைக்கும்" எனவும், "அருந்துயரக் குழியிலுழவா ராகமே பாவததாகும், பொருநதிய பூததாலே யிமைதநிடும் போதுதன னுட, புரிநதவிண் புகுவாராகம புணணியத தாலேயாகும்,பொருநதிய பூதசாரத தொருகணப் போதுதனனில்." "புண்ணிய பாவத்தாலே பூததின பரிணாமதநா, மண்ணிடை மனிதராக மற்றைய வடிவமெல்லாம" எனவறிக. (௩கூ)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

———o———

மேலிநத ஸ்தூலதேகமவிட்டால் ஸ்வர்க்கநரகத்துக்கு தேகமுணடாம்படியும், காபததிலேபதியும்படிபடியு முணர்த்துதல்.

பூகருசரீரம்போனற் புரிபட்டரூபநதானே யாதனுசரீரம்-இந்தஸ்தூலதேகம்விட்டால் சூக்குமமாகிய பஞ்சதனமாத்திரையும் மநோபுதநி யகஙகாரமாகிய புரியஷ்டகததிலேதானே நரகானுபவததுககு யாதனுசரீரம்உணடாம, ஸ்வர்க்கானுபவத்துககு பூதசாரமாகிப் பிரகாசரூபமாகிய சரீரமுண்டாம,—இன்பத்துனபங்களெல்லா நாதனுராணையுக்க நரகொடு சுவர்ககததுப்தற-நரகததிலும் சுவர்ககத்திலும் துன்பத்தையு மின்பத்தையும கர்ததாவினுடைய சத்தியினலே பொருநதப் பட்டுப்புசிதது,—தீதிலாவணுவா யோனிசேர்நநிடுஞ் சீவனெல்லாம்-பரமாணுவெனனுந் தனமையும் மத்தியமபரமாணுவெனனுந் தன்மையுமாகிய குற்றமன்றியில் சூக்குமரூபியாய், பூமியிலே கருமத்துக்கீடான கர்ப்பத்தையடையும்.

ஆன்மாக்கள் தேவதேகமுண்டாமென்று மூலத்திற்சொல்லாதிருக்கவும் சொன்னது, ஸ்வர்க்கநரகத் திலனுபவஞ்சொல்லுகையால் நரகத்துக்குபாதாஞசரீரம் சொல்லப்படுகையால், சுவர்க்கத்துக்கு தேவசரீரமழைத்துககூட்டிப் பொருளுணரதல்.

யாதநாசரீரம்பூதசரீரமெனபதற்கும, பூதபரிணமம் மனுஷ்யசரீரமெனபதறகும, பூதசரீரம் தேவசரீரமெனபதற்கும்சம்மதி

[illegible]

இவ்விடத்து பூதபரிணம மெனறது தேகமானது பால்யாத் யவஸதாந்தரங்களை யடைகையிருலே தேகத்துக்குச் சொன்னது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

கன்மபலத்தையனுபவிக்கு முறைமையை யறிவிக்கின்றார்.

பூதனு சரீரம் போனுல் -பஞ்சபூத பரிணம சமுத்பூதமாய தூலசரிரம் விட்டால்,—புரியட்ட தேகந்தானே - சூக்கும சரீரந்தானே,— ஈசதனுராவையுய்க்க - சிவாஞ்ஞை செலுத்

து,—யாதனு சரீரமாக - பூதோத்பூத நரக சரீரத்தைத் தான், பூதசாரசமுத்பூத சுவர்க்க சரீரத்தைத் தான் பொரு ந்த, அவற்றோடு பொருந்தி,— சீவனெல்லாம் - சகலான்மா க்களும்,—இனபத்துனபங்களெல்லாம் - சுகதுக்கங்களைத்து ம்,—நரகொடு சுவர்க்கநுய்த்து - நரக சுவர்க்கங்களி னனுப வித்து, பின னந்த யாதனு சரீரம் விட்டு,—தீதிலா வணுவா யோனிசேர்ந்திடும் - குற்றமற்ற சூக்கும தேகியாய்ப் பூலோ கததிற் பூதபரிணம சமுதபூத தூல தேகத்தில் வந்து பொரு நதும்.

இப்படியன்றி, யாதனு சரீரமாக வென்கின்ற பாடங் கொள்ளாமல், யாதனு சரீரமாகி யென்று பாடங் கொண்டா ற் பொருளிசையா தெனபதறிக. புரியஷ்ட தேகந்தானே யாதனு சரீரமாக வெனபதற்கு, சுத்த மாயையில் அசுத்த மாயை தோனறு மெனனுஞ் சைவ பவுராணிக மதானுசாரியா யிருக்கு மாசாரியர் கருததுக்கு யாதனு சரீரமாய்ப் பரிணமிக் க வென்று பொருள் கொள்க. சுதத சைவ சித்தாந்தியாகிய வாசாரியர் கருத்துககு யாதனு சரீரத்தைப் பொருதத வென றுபொருள் கொள்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

இனி, அன்னலருத்துமவ்வின்பத்துன்பங்களை உயிருத் துமுறைமை எவ்வாறெனபார்க்கு; இன்பத்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறநது வருவதுபோவதாமாறு கூறுகின்றார்.

இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழித் தானுமுடன்கழிதலின்றி, தி லைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமவுடம்பினினுடும், அவ்வினைப்பயபு

ன்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான, உயிர்களவ்வுடம்போடு நாதனுராணை செலுத்தச சென்று நற க்கநிரயத் தினபத்துனபங்களை நுகர்ந்து, பின்பு அவ்வினைச் சேடமனுபவித்தற்பொருட்டுச் சூக்குமஉடம்போடு நிலததிற் சென்று கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படுமெனபதாம்.

ஆகியெனபது காரியகாரணப் பொருள்பற்றி வருஞ செய வெனெச்சத்திரிபு

பொன்விலங்குபோறலின நறக்கவுடம்பையும் யாதனு சரீரமென்றார்.

நிலவுலகத்துக்கு வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடு மெனவே, நறகககிரயங்களிற் செல்லுமபோதும் யாதனுசரீர த்தைப்பற்றியே சொல்லுமெனபது பெற்றும்.

இங்ஙனம் பூதனுசரீரம் போனவழி யாதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும், யாதனுசரீரம் போனவழிப் பூதனுசரீரதனைப் ப ற்றுதற்கும், காலமிடையீடில்லைபோலுமெனின, அஃதுணாத்து தற்கனறே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு

—o—

பரிபூரணமாயிருககிற வான்மாவுக்கு ஒருவன் சுகதுக்கங் களைப் புசிப்பித்துக் கனமங்களைப் போக்கினுனெனற தென னென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

பூதனு சரீரம்போனல் - ஆன்மாவுக்கு இந்தப் பூமியிலுள் ள புசிப்புத் தொலைந்து பூதங்களினுடைய காரியமாய்வருகிற தேகம்போனல்,—புரியட்ட தேகத்தானே யாதனு சரீமாகி-சூ க்குமசரீரந் தானே அநுபவிக்கைக்-கொருதேகமாகி,—இன்பத்

துன்பங்களெல்லா மாதலா லாணையுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கத் துய்த்து-சுகதுக்கங்களெல்லாம் பரமேசுரனுடைய வாக்கினை செலுத்த நரகத்திலுஞ் சொர்க்கத்திலு மனுபவித்து,—தீதிலா வணுவா யோனிசேரந்திடுஞ் சீவனெல்லாம்-அங்குள்ளது தொலைந்தால் மீளவுங் கன்மசேஷம் புசிக்கத்தக்கதாகக் குற்றமற்ற சூக்குமரூபியாய் பின்பு கன்மங்களுக் கிடான யோனி † வேரங்களிலே ஆன்மாக்களெல்லாம் வந்து பதியாநிற்கும்.

† வேரம் - சரீரம்.

புரியட்ட ரூபந்தானே யாதலா சரீரமாகிஎன்றது இப்படி கன்மத்துக் கிடாகச் சுற்றிக்கொண்டு வருமென்றதற்குப் பிரமாணம் தத்துவவிளக்கம் "பற்றியசத்தப் பரிசமுருவ மிரதகந்த, மற்றமனம்புத்தி யாங்காரமெனறிவை வலவினையாற், சுற்றியமைந்த புரியட்டகமென்று சொல்லுவர்வான, பெற்றியமைந்த பிரமபுரந்தொழப் பெற்றவரோ." என்றும், சிவஞானபோதம். உ-சூ, அ-வெ. "கண்ட நனவை கனவுணர்விற் றான மறந்து, விண்படா தந்தூடு வினையினாற் — கண்செவிகெட், டுளதே தோற்ற முளமணுவாய்ச் சென்றுமனந், தள்ள விழுங் கருவிற் றான" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனால் சொல்லியது, ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டுச் சூக்குமதேகத்தோடும் போய்ச் சொர்க்க நரகங்களிலுள்ள விஷயதுன்பங்களையு மனுபவித்து; மீளவுங் கன்மத்துக் கிடாக வொரு சரீரத்தை யெடுக்கும் என்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பூதனாசரீரம்போனால் - இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழி,—புரியட்டரூபந்தானே - தானுமுடன் கழிதலின்றி நிலைபெற்று

ளதாகிய சூக்குமஉடம்பினின்றும்,—யாதனுசரீரமாகி - அவ்வி னைப்பயன்களை யனுபவித்தற்குரிய வெவவேறுடம்புகளுளவாத லான்,—சீவனெல்லாம் - உயிாகளெல்லாம்,—நாதனுராணையுய்கக - அவ்வுடம்போடு நாதனுராணை செலுததசசெனறு,—சுவர்க்கநரகொடு மினபததுனபங்க ளெலலாம் துய்தது-தறகக நிரையத தினபத்துனபங்களை நுகாநறு,—தீதிலாவணுவாய்-பினபவவினைச்சேட மனுபவித்தறபொருட்டுக குற்றமிலலாத சூககுமவுடம்போடு நிலததிறசெனறு,—யோநிசேர்நதிடும்-கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும.

மறைஞானதேசிகர்உரை

இந்த வானமா தனமாதனமத்துக் கிடாக
சனிக்கு முறைமை யுணர்ததுகிறார்.

உடல்விடா யோனிபறறி யுதிப்பினு முதிக்கு மொன்றிற, படர்வுறு துறும்பாவத்தாற பாடாணம் போறகிடந்து, கடனதாங காலஞ்செனறுற் கடுநர கத னில்வீழ்நதங, கிடருறு முருவயகன்மத் தளவினி லெ டுககுமன்றே. (கஎ)

(இ-ள்.) உடல்விடா யோனி பற்றி யுதிப் பினு முதிககும் — இநதப் பூதத்தா லுண்டாகிய தூலவுடலை விட்டு, சாணளப்பான புழுப்போல வந்த வான்மா வககணமே வேறொருடலைக் கனமத்துக் கிடாகப் பூமியிற் பற்றினும் பற்றும். அன்றிக் கனமபரிபாகமில்லாவிடத்து

ஒன்றிற் படர் வுறு துறும்பாவ — சூக்குமதேகத்தட னொருவினையுமுறுமற் பாவமிகுதியால் வேறொரு யோனியையும்

த்தாற் பாடா 'ணம் போற்கிட ந்து — சென்று பொருந்தாம லதிகப்பட்டுப் பந் டாணம்போலச் சிறிதுகாலங் கிடந்து;

கடனதாங் கா லஞ்செனரற் க டோர கதனில்வீழ் ந்தங் கிடருறும் — இப்படிக் கிடந் தந்தக்காலந் தொலைக்க வாறே பாவபலம் பாகம்வந்தால், அககண த்தினிற்றனே கொடிய நரகத்தில் வீழ்ந் த திலுள்ள துயரத்தைத் துய்க்கும்.

உருவங் கனம த் தளவினி லெடு க்குமனறே. — ஆகலாற் பழம்புடைவையைப் போட்டு நவமான வத்திரத்தை யெடுக்குமாறுபோல; மீளவுங் கன்மததுக கிடாகப் பூதபரிணாம தேகததை யெடாநிற்கும். எ-று.

"புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்-பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்-கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்-வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் - செல்லாஅநின்ற வித் தாவர சங்கமத்து-ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந் திளைத்தே னெம்பெருமான" எனவறிக. திருவாசகம் சிவபுராணம்.

உம்மை எண்.

இதற்குச் சிவதன்மோத்தரம் சுப்ரபேதமுங்காண்க. (கஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

உடல்விடா யோகிபற்றி யுதிக்கினும் உதிக்கும் – இந்த ஸ்தூலதேகம் விட்டவுடனே கருவிற்பதிந்து பிறக்கினும் பிறக்கும்;— ஒன்றிற்படர்வுறு துறும்பாவத்தால் – பூமியில் ஜனிக்

க்வும் ஸ்வர்க்கரகத்திற் செல்லவுமொண்ணுத பாபமானதுபக் குவமாயின்,—பாடாணம்போற் கிடந்தகடனதாங் காலஞ்செ ன்ருற் கடுகர கதினில்வீழுகதங் கிடருறும் - புரியஷ்டகரூபி யாய் பாஷாணம்போல ஸ்பரிசவேதனேயே யொழிக்து ஒரு ணர்வுமில்லாமல்கிடக் திருககவேண்டுங்காலங் கிடகது இறுதி யில் கொடியகரகத்தில் வீழ்கது துக்கத்தை யனுபவிககும். துக்காநுபவகாலக துலேகதளவிலே,— உருவங்கனமத களவினி லெடுக்குமனறே - பக்குவமானவினேக் கிடானதேகததையெடு க்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சூக்கும தேகத்தோடுங் கூடிய வுடல்விட் டுடனுட னெடு க்கு மெனறும், தூல சரீரத்துக் கேற்ற கனமம் பரிபககுவ மில் லாதிருகதாற் சூககும சரீரதடுெகாடுங் கூடி யறிவினறி யாகாச த்தைப்பற்றி யகதரானமாவா யிருக்து கனம பரிபாசத்திற் கா லாந்தரததி லுடலுறு மெனறு முரைககினருர்.

வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவ்வவ்விணேகளது வனமைமெனமைகட்கேற்பப் பூதனு சரீரம் போயவாறே யாதனுசரீரத்தையெடாது, மற்றுமோர் பூதனுசரீரததை யெடுத்தலுமுண்டு. யாதனுசரீரம் போயவா றே பூதனுசரீரமெடாது, மற்றுமோர் யாதனுசரீரத்தை யெடு த்தலுமுண்டு. இவையெல்லாம் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு; இடைவிட்டுநிகழ்தலுமுண்டெனபதாம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனுமவ் வாறுதல் பெறப்படும்.

அற்றேல் இறந்தவுயிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின்? உடம்பு முதலியனவு மிறந்தவைதானே மீளத்தோனறுமெனல் வேண்டும்; அஃதின்மையின, அதுவுமில்லையெனக் கிரீடாப்பிர மவாதி முதலியோர் கூறுங் கூற்றை யாசங்கித்து உவமை முகத்தாற் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

இப்படி தூலதேகத்தை விட்டுச் சூக்கும தேகத்தோடும் போய்ச் சொர்க்கநரகங்களி லுள்ள பயனகளை யநுபவித்துத் தொலைந்தால், மீளவு மொருதேகத்தை யெடுக்கும் தொழிந்து; இந்தத் தேகம் விட்டவுடனே வேறே யொருதேகத்தை யெடுக்கிறது முண்டோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

உடல்விடா யோனிபற்றி யுதிப்பினு முதிக்கும்-இந்தத்தேகம் விட்டவுடனே சொர்க்க நரகங்களிற் போகாமல் கன்மத்துக் கீடாக மீண்டு மொருயோனியிலே வந்து சனிக்கிலுஞ் சனிக்கும்.அதுவன்றியும்,—ஒன்றிற் படர்வுறு துறும்பாவத்தாற் பாடாணம் போற்கிடந்து - ஒருயோனியிலுஞ் சென்று பொருந்தாமல் மிகுத்த பாவத்தினாலே கல்லுப்போலே கிடந்து,—கடனதாங் காலஞ்சென்றால்-இந்தப் பாவத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட

காலங்களெல்லாம் அநுபவித்துத் தொலைந்தால்,—கடுநரகத்தி ல்வீழ்ந்து - கொடிய நரகங்களிலே விழுந்து,—அங்கிடருறும்- அதிலேயிருந்த துயரத்தை யநுபவியாநிற்கும்.—உருவங்கனம த்தளவினி லெடுக்குமன்றே - அப்படி அநுபவிக்கிற கன்மந் தொலைந்தவாறே மீண்டுங் கன்மத்துக் கிடான தொருதேகத் தை யெடுத்துக் கொள்ளாநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்ட வுடனே யோனியிலே சென்று பதிந்து ஒருதேகத்தை யெடுக்கி னுமெடுக்குமென்றும், ஒரு யோனியிலே சென்று பதியாமல் க ல்லுப்போலே எண்ணிறந்த காலங் கிடந்து அது தொலைந்தா ல் கொடிய நரகத்திலே விழுந்து துயரத்தை யநுபவிக்குமெ ன்றும், அது தொலைந்தால் கன்மத்துக் கிடாகத் துயரத்தைப் பொருந்தின தொரு தேகத்தை யெடுக்குமென்னு முறைமையு ம றிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

கன்மத்தளவினில் - அவ்வவ்வவினைகளது வன்மைமென் மை கடகேறப,—உருவமெடுக்குமென்றே - பூதனுசரீரம் போ யவாறே யாதனுசரீரத்தை யெடாது மற்றுமோர் பூதனுசரீர த்தை யெடுத்தலுமுண்டு. யாதனுசரீரம் போயவாறே பூதனு சரீரமெடாது மற்றுமோர் யாதனுசரீரத்தை யெடுத்தலுமு ண்டு.—உடல்விடா இயோனிபற்றி - இவ்வுடம்பினை விட்டு ம ற்றொரு டம்புக் சேதுவாகிய மற்றொரு யோனியிற்றங்கி,—உதி ப்பினுமுதிக்கும்-உதித்தல் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு,— ஒன்றிற்படருறு-ஒருயோனியிற்றங்காது,— உறும்பாவத்தா

ல்-பொருந்தியபாவத்தால்,—பாடாணம்போற்கிடந்து-பாடா
ணம்போற் சிறிதுகாலந்தங்கி,— கடனதாங்காலஞ்சென்றால் -
அக்காலஞ்செல்லுங்கால்,—கடுநரகதனில்வீழ்ந்து - கொடியநர
கத்தினகண்வீழ்ந்து,— அங்கிடருறும் - அவ்விடத் துன்புறுத
லாகிய இடைவிடடு நிகழ்தலுமுண்டு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அசசரீரயக ளெடுக்குமிடத் துதாரணமிட் டுணர்த்துகிறார்.

பன்னக மண்டசங்கள பரகாயங் தன்னிறபாய
வோர், துன்னுதோன முட்டையாக்கை துறந்துசெல்
வதுவேபோல, வுன்னிய வுயிர்களே வுடல்விட்டு வா
னிறுடு, மன்னிடு நனவுமாயிக் கனவினை மருவுமா
போல். (௩அ)

(இ-ள்.) பன்னக — பஞ்சபூத பரிணாம சரீரத்தை விட்டுசூ
மண்ட சங் — க்ஷுமதேகத்தோடே போகிற தெப்படியெ
கள பரகா — னில்? பாம்பானது தோலை யுரித்துப்போ
யங் தன்னிற்பா — ட்டும் அண்டசங்கண்முட்டையைவிட்டுப்புற
ய்வோா துன்னு — ப்படுவிததும் பரகாயப் பிரவேசம் பண்ணு
தோன் முட்டை — வோர்களந்தக கூட்டைவிட்டு வேறொரு ச
யாக்கை துறந்து — ரீரத்திற் பிரவேசிக்கு மாறுபோலவும் போ
செல் வதுவே — கிறத்துக் குவமிததது.
போல

உன்னிய வுயி — ஆன்மா வொன்றைவிட் டொன்றைப்பற்
ர்களே வுடல்வி — று மிடத் தக்கவுறிவுடனே போமோ மயங்
ட்டு வானிறுடு — கிப்போமோ வென்னில்? தூலவுடலாகிய பூ
மன்னிடு நனவு — தபரிணாம வுடலைவிட்டுப் பூதசாரமான சூ

மாறிக் கனவின் குமவுடலைப் பொருந்திப் போகாநிற்பர்கள். மருவுமாபோல்.

அப்போது சாக்கிராவத்தை சற்றுந தெரியாமற் கனவைப் பொருநதிநிற்கு முறைமைபோல். எ-று.

இதற்குக காரணுகமம். (௩-அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஆனமா ஸ்தூலதேகததைவிட்டு சூக்குமதேகத்துடனே தேகாந்தரத்தை யடையுமபடி யுணாததுதல்.

பன்னகமண்டசங்கள பரகாயநதனனிற்பாய்வோர் தனனுதோன முட்டையாகதைதுறநது செல்வதுவேபோல-ஆனமா ஸ்தூலதேகததைவிட்டு சூககுமதேகியாய்ப்போமாறு பாம்புதோலுரித்துப்போட்டுப் போனுற்போலவும் பட்சியானது முட்டையினினறும்புறப்பட்டுமபோனுற்போலவும் யோகசிததாக்கள் தங்கள்தேகததைவிடடு அகநியதேகததிற் செல்லுமாபோலும்,—தனனியவுயிாகள தூலவுடல்விட்டு வானினூடு மனனிடனவுமாறிக் கனைவிணமருவுமாபோல் - தேகஙகளிலே பொருந்தியிருக்கிற ஆன்மாக்களானவைகள ஸ்தூலதேகததை விட்டு சூக்குமதேகததோடே ஆகாசததேபொருந்தும்; சாக்கிராவஸ்தையொழிநத ஸ்வப்னுவஸ்தையிலே வநதபோது ஸ்தூலதேகானு பவமின்றி சூககும தேகானுபவமேயாய் சாககிராவஸ்தையில் நினைவில்லாததுபோல வென்றிதன்பொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

தூலதேகம்விட்டுச் சூக்குமதேகத்தோடு போய்த் அனயதேகாந்தரத்தைப் பொருநதற் குவமையுரைக்கின்றார்.

பன்னகம் - பாம்பு,—அண்டசங்கள் - பக்ஷிகள்,—பர காயந்தனிற் பாய்வோர் - வேறொருவர் சரீரத்திற் பிரவேசிக்கும் யோகிகள், இவர்கட்குப் பொருந்திய தோல் முதலிய மூன்றும் நிரனிறையாகக்கொள்க.

மற்றது வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

முன்னைத் தோன்முதலியவற்றை விட்டுச் சென்று மற்றொன்றனைப் பற்றும் பாம்புமுதலியனபோல, உயிர்களும் முன்னுடம்புவிட்டு வானெறிச் சென்று மற்றோருடம்பினிலெய்து மகனவுநனவு மாதிக்கனவுநனவைத் தலைப்படுமாறுபோல றிவுவேறுபட்டெனபகாம்

சென்றெனபது சொல்லெச்சம்

அறிவுவேறுபட்டெனபது அவாயநிலையான வந்தது

நனவுகனவெனபன அருபெயா.

பன்னகமுதலிய மூவருந் தானவேறுதலினறியுந் தன்னுடலும் இடமும் அசசும அறிவும வேறுதற்கும, முறையே யுவமையாயின

இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவதுபோவதாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவவாறு 'இருவினையெனனே' எனபது முதல் 'பன்னகமண்டசம்'எனபதீறுகக கிடந்த முப்பத்துநானகு செய்யுளும், 'இருவினையினபத்துனபத்து' எனறு மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய பொருள்களை; அவ்வமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க.

நிரம்பவழகியருளை வாருமாறு.

———o———

பரப்பிரமந்தானே குடாகாசம்போல நின்று காரியப்படு மதொழிந்து, மாறிப்பிறந்துவருகிற ஒருவானமாய்ப் பொ ன்ற மாயாவாதியை நோக்கி, அருளிச்செய்கிறார்

பன்னக மண்டசங்கள் பரகாயந் தன்னிற்பாய்வோர் தா னுந்தோல் முட்டை பாசமை துறந்துசெல் வதுவேபோல-பா ம்பு தோலுரித்துப் போமாறுபோலவும முட்டையாலே சூழ ப்பட்ட பறவையானது பறந்து போமாறுபோலவும் பரகா யப்பிரவேசம் பண்ணுகிறவர்கள் தேகத்தைவிட்டுப் போகு முறைமைபோலவும்,—தானியவுயிரக லேவுடல்விட்டயானி னூடு மனனிற்ப-எண்ணிறந்த வானமாக்களும் தூலதேகத்தை விட்டு போட்டு சூக்கும தேகத்துடனே ஆகாயத்தின் கண்ணே பொ ருந்தி அங்கே போகாநிற்கும் அதனைப்போல வென்னில்— நனவுமாறிக் கனவின் மருவுமாபோல்-கனவுகாண்கிறவன் ந னவை மறந்தாற்போல அறிவு மாறுகிறபடியு மிதனைத்த

பன்னகமென்றது தூலவுடல்விட்டு சூக்குமத்துடனே போகிறதுக்குவமை. அண்டசமென்றது சூக்குமதேகம் வி- ட்டுத் தூலதேகத்துடனே பொருந்துகிறதற்குவமை. பரகாயந்த ன்னிற்பாய்வோ ரென்றது பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்து மீளு மாறுபோல, நினைவு மாத்திரத்திலே சூக்கும தேகத்தோடே சென்று தூலதேகத்தைப் பொருந்துகிறபடி. நனவுமாறிக் க னவின் மருவுமாபோல் ஒருடலிற் செய்த காரிய மற்றொரு டலிற் றெரியாததுக் குவமை.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம். உ-சூ, க-வெ. 'அரவுதன் றோலுரிவு மக்கனவும் வேறு, பரகாயம் போய்வரும

ப்பன்பு — பரவிற, குடாகாச வாகாசக கூத்தாட்டா மென
ப, கடாகாசமே போமா றது" என்றும், சங்கற்ப நிராகரண
ம் "உடல்விட்ச கடத்துட படுவெளி போலெலில்-விட்டெ
ன பெறவுடற படுடெனை படமற்-றிகலற வொருவ னிவவகை
ளெிட-யர்ரமு முதங் யடைாநிட வேண்டு - மறிநதோர முத
திரைடநதோ ராயிற - பிறிநதோ ருபிரபல பேதத கனரே"
என்றமைறு மாயாயாகி நிராகரணத்திற கண்டுகொளக

இதனுற சொலலியது, பரப்பிரமத்தானே குடாகாச வா
காசமாகிறாலே யினறு காரியபபடும தொழிந்து, ஆனமாவென
ப தொன்றிலலை யெனன, பல பிரகாரததாலும் ஆனமா வுண
டென்று முறைமை யறிவிததது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஞனறு நோல் - நெருங்கிய முன்னை நதோலாகிய வுடலி
னை விட்டுப புதுதொருதோலினைப் பற்றியும்,— பனனகமபோ
ல - நாகமவேறுகாக பாமபுபோலவும,— முட்டை-முட்டை
யாகிய முன்னையிடததினை விட்டும்,— அணடசங்கள்போல-கா
மவேறுகாக பறவைகள போலவும்,— யாக்கைதுறந்து செ
லவது - பா ோபாகிய முன்னையசினை விட்டுச் சென்றும,— ப
ரகாயநகவனிற பாயவோரபோல - தாமவேறுகாக பரகாய
நகனனிற பாயவோரபோலவும,— உலனிட உயிர்கள - கருதியவு
யிாகள,— தூலவுடல்விட்டு வானிறுமம - தூலஉடலாகிய முன
னையுடமபுவிட்டு வானேறிச்சென்றும்,— மனனிடும - மற்றொ
ருடமபினிலைபெறும,— நனவுமாறிக கனவினைமருவுமாபோல் -
நனவுணாவுமாறிக கனவுணாவைத தலைப்படுமாறுபோல வறி
வுவேறுபட டென்பதாம.

இவைமூன்று செய்யுளானு மிவ்வுயிர்பிறந்திறந்து வருவது போவதாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு 'இருவினை' என்பது முதல் 'பனைக் கடசம்' என்பதீறாகக் கிடந்த - ௩௭ - செய்யுளும், 'இருவினையின்பத்துன்ப க்கு' என்று மேற்செய்யுளிற் கூறியபொருள்களை யவ்வம் மைப்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து விரித்து வகுத்துக்கூறி ன வெனக்கொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இயம்பின கன்மவிருத்தியை யுணர்த்தி யக்கன்
மவிலக்கண முணர்த் துகின்றார்

தன்மமோ டதன்மமாகித் தானிரு பயனுந்தந்து
நன்மைதீ மையிற்றுய்ப்பி னாடிக்கா ணா
முன்னமே யான்மாவினைத் தாமுமலத் தொன்றதாகிக்
கன்மமுமூலங்காட்டிக் காமிய மலமாய்நிற்கும். (௩௧)

(இ-ள்) **தன்மமோடதன்மமாகித்** — ஆன்மாக்கள் சந்தியந்தோறு மானசிகத் துவரப்பட்டனவாகிய கன்மங்கள் புண்ணியகன்மமென்றும் பாவகன்மமென்று மிருவிதமாய், அவ்விரண்டினது பிரயோசனங்களையு முண்டாக்கி,

தானிருபயனுந் தந்து —

நன்மை தீமையிற் றுய்ப்பினாடிக்காண — பெறுமவாகிய நன்மை தீமையினும், இவை யிடமாகவந்த தாந்தா மனுபவிக்கப்பட்ட சுகதுக்கங்களினும், பாவபுண்ணியமுண்டென்றிம்மைக்கண்ணே குறித்தறியப்படும்.

முன்னமே யான்மாவினை — அநாதியே யான்மாக்களுக் குண்டாகிய மலத்திரயங்களிற் றொன்றாகி,

ன மும்மலத்தொ
னற தாகி

கன்மமு மூல
நகாட்டிக காமி
ய மலமாயநிற்கு
ம.

மனோவாக்குக் காயங்களா லியற்றப்படு
கைபாற கன்மமென்ப பெயா பெற்றிருக்கிற
பலங்களைப் புசித்துத் தொலைக்கு மளவு
தான கெடாமற சரீர மெடுத்தற்குக் கா
ணமா யநாதிபாய்க் காமியமெனனும் பெ
ரைபெற்றுக் காததாவி னுக்கினையாற் புசி
க்கப்படாநிற்கும் எ-று.

௦டு - உடனிகழ்ச்சி.

ஏகாரந தேற்றம

கன்மசம்பந்த மாதலாற் காமியமென்று

இதற்குக் காரணத்தகு சுவாயம்புவசுத மறிக (௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

இவ்வாறு கருமானுகுணமாக ஈஸ்வரனே தேகாதிகளையு
ண்டாக்கி ஸ்வர்க்கநரகங்களைப் புசிப்பிப்பனெனபதும், ஆன்மா
ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு போமுறைமையும், காயத்திற்பத்தியுமு
றைமையும் உரைத்து, மேல்சிஷனுக்குக் கருமத்தினுடைய லக்ஷ
ணமிரண்டு விருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது.

தன்மமோடதன்மமாகி - கர்மமானது சத்தியமாகிய ஆ
ன்மஞானமும் அசத்தியமாகிய மாயாகாரியமும் கூடினவிடத்
திலே உண்டானதாகையால், புண்ணியபாபஸ்வரூபமாகி; பிர
ளயகாலத்திலே ¶ சமஸ்காரா ‡வஸ்தையாய் மாயையிலேயிரு
ந்து சிருஷ்டிகாலத்திலே ஆன்மாக்களுக்கு தநுவாதியுண்டா
வதற்கு உபயோகமாவதாம்.

¶ சமஸ்காரம் - மறைந்திருத்தல்.

‡ அவஸ்தை - தசை.

[illegible]

இந்தகர்மமென்பது ஒன்றுவேண்டாம் ஈஸ்வரப் † பிரசாதத்தினலேதான, §ப்ராகிருதபுத்திதர்மபோவாதியிருலேதான, சுகதுக்கபோக முண்டாமெனபவரை பூர்வபக்ஷம்பண்ணி சித்தாந்தங்கூறுவாம். போக கர்த்ருத்துவமானது எல்லார்க்கும் சரியாயிருக்கையிலே சிலர் ஸ்வர்க்கானுபவிகளாகவும், சிலர் நரகயாதநா நுபவிகளாகவும் உண்டாகையினாலே, இதற்கு ஏதுவாகவொருகர்மம்வேணடும்.

† பிரசாதம் - அநுக்கிரகம்.

§ ப்ராகிருதம் - ப்ரகிருதியிலுண்டானது.

[illegible]

இதனறியும், கருஷ்யாதி பண்ணுகிற பேர்களுடைய கருஷ்யாதிக்கிரியைகள் சமமாயிருக்கையிலும் ஒருத்தனுக்கு அதிகபலமும் ஒருத்தனுக் கற்பபலமுமாயிருப்பதற்கும் ¶ பூர்வதனக்ரமமே காரணம்.

¶ பூர்வதனம் - முன்னிருக்கிறது.

[illegible]

ஈஸ்வரப்ரசாதமே காரணமென்னில்? ஈஸ்வரனுக்கு ¶வைஷம்ய நைர்க்ருண்யகுண மில்லாதிருக்கையால் ஈஸ்வரனுங் கர்மாநுகுணமாகவே ஸ்வர்க்கநரக சுகதுக்கங்களை புஜிப்பிப்பான். பராக்ருத புண்ணியகர்மாதியே காரணமெனனில்? பராக்ருதங்களுக்குப் புஜிக்கப்படுவதாய் நிற்பதன்றி ‡புஜிப்பிக்கிறதாகாதல் கூடாது. ப்ரக்ருதிஜந்யமாக புண்ணியதர்ம ரூபமாயிருக்கிற காமம், †பாவரூபமாக போக்கியம், கர்மரூபமாக போசகமெனனில்? ஒருவஸ்துவிலே போக்கியத்துவமும் போஜகத்துவமும் கூடாது §ஸ்வாத்மனி க்ரியாவிரோதம். அது எந்தசமர்த்தனான கூத்தாடியாகிலும் தன்தோளிலே தானேயிருந்து கூத்தாடப்போகாததுபோல,—

¶ வைஷம்ய நைர்க்ருஸ்யம் - பக்ஷப்பிரதிபக்ஷம.

† பாவரூபம் - கனமரூபம.

§ ஸ்வாத்மனி - தனனிடத்தில்.

𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇 — 𑌨𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇[illegible] [illegible] 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌤𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 [illegible] । [illegible] 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] 𑌇𑌤𑌿 .

தானிருப [illegible] - [illegible] சுகதுக்கங்களாகிய பலத்தைப்பொருத்துவதற்கு ஹேதுவா ய,—

[illegible] - [illegible] செய்யுமிடத்து [illegible] ய் நிற்கும்,—

[illegible] [illegible] நீதி ||

[illegible] - இவ்வாறு [illegible]
[illegible] ,—

[illegible] மலத்தி [illegible] ,—

மூல [illegible] கார [illegible] ய வியாபாரமாகிய காரிய [illegible] ல் காரணமலமென்று பெயராய் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காணமிகமல [illegible] மெனும் [illegible] வழியாகவே [illegible] ,

[illegible] .

காணமிகமெனும் உபபத்தி

தத்ருதீயம் — விஶ்வஸாமொசீர — கர்மவஶாவா ராஜந்யஸாதத் ருஷ்டம் ஸங்க்ஷுவதஃ । ஜநகம்பாரகம் ஸொமஸ்யம் ஸாக்ஷாஜாதி த்ரவ்யாயநதி.

செயற்கரிவை நசிக்க சூக்ஷ்மரூபமாக உண்டாகையால் அதிருஷ்டமென்றும், அசுத்தமாயாபோகத்துக்கு ஹேதுவாகையால மலமென்றும் பெயராய்நிற்கும்.

ஆத்தியாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிக மென்னும்தாபத்திரிய துக்கத்துக்கு ஏதுவாய்நிற்கும்.

ஆத்தியாத்மிகமாவது ¶ சரீரமென்றும் மானசமென்று மிருவகைத்தாம்.

இதில் சரீரமாவது குல்மம் வாதம் அதிசாரம் ஜ்வரம் சூலை இத்தியாதிகள்

மனுஷியராலே மிருகங்களினாலே பிசாசங்களினாலே பசுக்களினாலே பட்சிகளினாலே சோரராலே ராக்ஷசராலே வருந்துக்கம்.

மானசமாவது சோகம் § அசூயை அவமானம் † ஈரிஷை மாச்சரியம் இவைகளாலுண்டான துக்கம்.

ஆதிபௌதிகமாவது குளிர் உஷ்ணம் காற்று மழை மின் இடி இத்தியாதிகளினாலே வரும் துக்கம்.

ஆதிதைவிகமாவது கர்ப்பம் ஜனனம் நரை திரை அஞ்ஞானம் மரணம் நரகம் இவைகளினால் வருந் துக்கம்.

¶ சரீரம் - சரீரத்திலுண்டானது.

§ அசூயை - குணத்திலேகுற்றங்கூறல்.

† ஈரிஷை - பொறாமை

தத்ர த்ருதீயம் கிரணே — ஸூக்ஷ்மாத் ஸாயிஸங்க்ஷஸூயிமெதிக ஸேவ்ய । த்ரவ்யாநாஸ்வ ஸா நேத்ராதி தே

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

கன்ம சுவரூபங்காண்பிக்கின்றார்.

கன்மமோடதன்மமாகி-பாவபுண்ணியமென் றிருவிதமாய், திரும்பச் சனகம் தாரகம் போக்கியமென்று திரிவிதமாய், திரும்பத் திருஷ்டபோக்கியம் அதிருஷ்டபோக்கியம் அநியத போக்கியமென்று மூவிதமாய், திரும்பச் சஞ்சிதம் பிராரத்தம் ஆகாமியமென்று மூவிதமாய், பின்னுமனந்தவிதமாயிருக்கு

ம,—கன்மம் - கன்மமானது,—தானிரு பயனுந்தந்து - தான்றானே முதற்காரணமாயும், நிமித்த காரணனாகிய சிவனுக்குத் துணைக்காரணமாகிய நிமித்த காரணமுமாய், சுகதுக்கவியுவைட்சுகித்த தானபிரத்தியக்ஷமில்லாத பொருளாகையால்,—நன்மை தீமையினுமின்பதுன்பினும் நாடிக்காண-பேறிழவு சுகதுக்கமென்கின்ற காரியாறு மானத்தா லனுமித்தறிய,— முன்னமேயானமாயின்றான மும்மலத்தொன்றாகி - அநாதியே ஆணவமலமாயையும் கான்மியமென்கின்ற திரிமலத்தொன்றாய்,—மூலகாட்டி - தானு மவைகளைப்போ லநாதியென்பதைத் தோற்றுவித்து,—கான்மிய மலமாய் நிற்கும.

கன்மமென்கின்ற மலம கான்மிய மலம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதனுணையுங் கூறியவாறுமுற் போதத்தனம்மெனப்படுவது, சத்தசத்தாற செய்யப்படுவின அறமபாவமெனவிருவகைத்தாய், இருவகைக்குமுரியயபன் றருதலாற செயப்படுபொருளாகியத்னைக்கு முதற்காரணமுமென்பது காட்டிக் கான்மியமலமெனப்பட்டு, பத்தமுறுத்ததலொப்புமையான மும்மலத்துளொன்றென உடனவைத்தெண்ணப்பட்டு; காரணவேதுவானுங் காரியவேதுவானும அறுமித்தறியுமாறு நிற்குமெனபதாம்.

மூலகன்மமும காரியமாய்ப் பரிணமித்தனறிய பயன்றராமையின் ஏனையபோல வேறுவைத் தெண்ணப்படாதாயிற்று.

உம்மை சிறப்பு.

கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சொல்லுகிற வான்மா கன்மத்துக்கீடாக மாறி
ப்பிறந்து வருமென்று சொல்ல, அந்தக் கன்மமுண்டென்றுன
க்கே காணப்பட்டதென்ற உலகாயுதனை நோக்கி யருளிச்செய்
கிறார்.

தன்மமோ டதன்மமாகி - சநநங்கள் தோறு மாரப்பித்த
வாக்கைக இதாகிதங்களாகி,—நானிரு பயனுமுந்த - முற்
சநநத்திற் செய்த இதாகிதங்களே தான் இந்த சநநத்துக்கு
சுகதுக்கங்களையு முண்டாக்குவதாய், மீளவு மிந்தச் சுகது
க்கங்களைப் புசிக்கிறவிடத்திலே,— நன்மைதீமையின் மிளப்பத்து
வைந்து கோடிக்கான-பிரியாப் பிரியங்களினுடைய அனுகூலமுண்டா
கிய சுகதுக்கங்களாலும் இந்த முறைமையிலே கன்மமென்ப
தொன்றுண்டென்று அருளிச்செய்யத்தக்கவர்களுக்கு அறியப்ப
டுவதுமாய்,—முன்னமே ஆன்மாவினுடைய மும்மலத் தொன்ற
தாகி - அநாதியே யான்மாவுக்குண்டாகிய மலத்திரயங்க
ளிலே யொன்றாய்,— கன்மமு மூலங்காட்டுக காமிய மலமா
யிருக்கும் - ஆணவமலம்போல் அந்தக் கன்மமலமும் அநாதி
யென்னும் படியுந் தோற்றுவித்து காமியமலமென்று பேரையு
முடைத்தாயிருக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாவுக் கநாதியே பொருந்தி
நிற்கத்தக்க விதாகிதங்களாயும், அது புசிக்கிறவிடத்திலே மி
ளப் பிரியாப் பிரியங்களாயும் வருகையினால் கன்மமென்ப தொ
ன்றுண்டென்றும், ஆணவம்போ லநாதியென்றும், ஆணவமா
யைகாமியமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று மலங்களிலே யொ
ன்றாய் நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கன்மமும் - இதுதுணையுங்கூறியவாற்றாற் போந்த கன்ம மெனப்படுவது,—முன்னமே யான்மாவினான் - முற்பிறவியி ற் சத்தத்தாற் செய்யப்படுதலின்,—தன்மமோ டதன்மமாகி - அறம்பாவமென்னு மிருவகைத்தாய்,— தானிருபயனுநல்கு - இருவகைக்குமுரியபயன் றருதலான்,—மூலங்காட்டிக் காமியமல மாய் - செய்யப்படுபொருளாகிய தனக்கு முதற்காரணமுண்டெ ன்பது காட்டிக் காமிய மலமெனப்பட்டு,—மும்மலத்தொன்ற தாகி - பந்தமுறுத்த லொப்புமையான மும்மலத்துளொன்றென வுடன்வைத்தெண்ணப்பட்டு,— நன்மைதீமையினும் இன்பத்து ன்பினும் - நன்மைதீமையாகிய காரணத்தானும் இன்பத்துன பமாகிய காரியவேதுவானும்,— நாடிக்காணநிற்கும் - அனுமித் தறியுமாறு நிற்குமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அநாதியாகிய கன்மஞ் சங்காரகாலத்தின் மா
யையை யடைந்திருந்து, சிருட்டிகாலத்தி
ற் புத்தியை யடைந்து, காரியப்படு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

இருவினை யநாதியாதி யியற்றலா னுகர்வாலந்
தம், வருமலஞ் சார்ந்துமாயா வுருவுகண் மருவியார்
த்துத், தருசெயன் முறைமையாலே தான்பல பேதங்
காட்டி, யருவதாய் நின்றரன்ற னாணையி னமர்ந்துசெ
ல்லும். (௪0)

(இ - ள்.) இருவினை யநாதி — இந்த விரண்டுவினையு மாணவத்தைப்போல வநாதியென்று சொல்லப்படும்

ஆதி யிவ யற்றலால் — ஆன்மாக்களுடைய வியாபாரத்தா லுண்டாகையா லாதியென்று சொல்லப்படும்

நுகர்வா லந்தம் வரும — ஆன்மாக்க ளநேக ஜன்மங்களி லார்ச்சித்தாகளா யாயினு மதுவரு பக்குவமாகவே யதனைப் புசித்துத் தொலைக்கையால் நாசத்தை யடையும்

மலஞ்சார்ந்து — சங்காரகாலத்தின் மாயையைப் பொருந்தியது.

அஃதெங்காரணத்தா லெனில்? யாதொருவன் விதைகைக் காசசிக் கட்டிவைக்கு மாறுபோலச் சிவனுஞ் சிருட்டிகாலத்துக் கவுக்ரோற் பத்தி நிமித்தமாக மாயையிற் பாகம்பண்ணிவைப்பது

மாயா வுருவு கள மருவியார்த்து — சிருட்டிகாலத் தான்மாக்க ளொடுக்கு மாயாதேகத்தைச் சூக்குமமாய்ப் பொருந்தி, திரிகாலத்திற் புத்தியிடமாக நின்றான்மாக்களுக்குச் சீவித்து,

தருசெயன் முறைமையாலே — இப்படிச் சங்காரகாலத் தொடுங்கியுஞ் சிருட்டிகாலத்துந் திரிகாலத்துஞ் சீவித்தும் வருகிற முறைமையினாலே,

தானபல பேதங்காட்டி — ஆன்மாக்கள் போசம் புசிக்கை நிமித்தந் தூலஞ் சூக்கும மதிசூக்குமமெனக் கன்மரூபிகமாகப் பொருந்தி,

அருவதாய் நின்று — சூக்குமமாய்க் காணப்படா திருந்தலாலருபமாய் நின்று,

அரன்றனாணையி னமர்ந்துசெ — அந்தக் கர்த்தாவினுடைய வாக்கினைத் தியைப் பொருந்தி யவரவர்கள் கன்மபலத்

ல்லும் ... ஆக் கிடோகச் சங்காரத்தைப் பொருந்தினிற்கும எ-று.

மலமெனபது மாயாமலத்தை ஈண்டுத தலைக்குறைதந லெனவறிக

சுரர் நரர் மிருகாதியாகிய சாதிபேதம்.

ஆனைக்கு நாக்குக குறுகியிருக்கிற விந்திரியபேதம்.

பாம்புககுக கட்செவியாயிருத்தலும, கோட்டானுக்கு கொளியு மிருளாதலும், கூன் விரிவா யியல்பாயிருக்கவுந தெரியாதிருத்தலும் விடயபேதம

சாசகபபுள் வானததி னீரையே யபேட்சித்த திருக்கையும், மயிலின மேகோதயததாற் பிரியம் வருகையும, கோழி குடையைக கிளறிச் சீவிக்கையும், வண்டுகள் குநருக தாமரைபபூவின்ரதத்தை சீவிக்கை.

இபபடிக கனம வைசித்திரிபமுணடாகையாற் முன பலபேதங காட்டி யெனச சிறப்பித்தார.

இதற்குக கிரணத்து மிருகேந்திரத்துஞ் சிவதருமோததரத்துஞ் சித்தாந்தசாராவளியிலு மறிக. (சுO)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மே லநாதியாயுங் கருமத்துக்க கந்த முண்டெனபதையுணர்த்துதல.

இருவினையநாதி - புண்ணியபாப ஸ்வரூபமானகருமம் தொனறுதொட்டு வருகையினாலே பிரவாகாநாதி,— இயற்றலாதி-மநோவாக்குக்காய வியாபாரங்களினாலே ஜநிக்கையினால் ஆதியாம். ஆதியநாதியிரண்டு மொனறுக்குச்சொல்லுகிறது விருத்ததருமமென்னில்? ‡ சமுதாயாத்மகா அநாதியும் † பி

ரத்தியேகபரியாவசாநேந ஆதியுமெனகையால் விரோதமில்லை,—நுகர்வாலந்தம் வரும்-சுகதுக்கபோகங்களினாலே புண்ணியபாவங்கள நசிக்கும்,—மலஞ்சாரந்து - ஆணவமல தருமமாகிய மோகாதிகளினாலே வாதிப்பதாய்,—மாயாவுருவுடனே மருவியாரந்தத தருசெயல்முறைமையாலே தானபலபேதங்காட்டி - ஆன்மாக்கள் மாயாதேகத்தைப்பொருந்தி யாவொன்றென்று அபிமானித்துச்செய்யுந் தொழில்களுடைய முறைமையினாலே அநேகபேதமாய், அவ்வாறே விசித்திரபலங்களுமாய்,—அருவதாய் நின்றரன்றன் ஆணையினமர்ந்து செல்லும்-பிராளயகாலத்திலே அதிருஷ்டமாய மாயையிலே பொருந்திநின்று சிருஷ்டிகாலத்திலே சிவனுடைய சத்திப்ரேரணையினாலே அவயவமான ஆன்மாக்கள் தோறும் பலமதாய நடக்குமென்றின பொருள்.

‡ சமுதாயாத்மகா - கூட்டமாக

† பிரத்யேகபரியாவசாநேந - தனித்தனிமுடிவதிருல்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கன்மமானது மலமாயைகள போலக் கூடத்தே நித்திய வநாதியோ, மாயாகாரிமபோலப் பிரவாகாநித்திய வநாதியோ வென்று வினவ, பிரவாகாநாதியென்று பேசுகின்றார்.

இருவினையநாதி - சமுதாயத்தினாலே முற்கோடி பிற்கோடி காணப்படாத படியினாலே,—கன்மம் அநாதி ஆதி இயற்றலாய் நுகர்வாலந்தம் வரும - தனித்தனி பண்ணப்படுகிறபடியினாலும், புசிக்கப்பட்டுச சில நாசமாதலாலும், விஞ்ஞானகைவல்லிய மடைபவனைக் குறித்தும் முத்தி யடைபவனுக்கு

றிதலும் முற்றும் நாசமாதலானும், முற்கோடி பிற்கோடி காணலாலாதியுமாம் அநந்தமுமாம் ஆகலாற் பிரவாகாநாதி,— அநந்தக்கனமம மலஞ்சாரந்து - ஆணவமலத்தோடும் பொருந்தி,—மாயாவுருவுகண மருவி யாரந்து-மாயாசரீரங்களை யுண்டாக்கி யவைகளோடு பொருந்தி யநந்தத் துவாரத்திநு லானமாககளை கட்டி,—கருசெயல் முறைமையாலே - மனவாககுக காயஙகளா லியற்றப்பட்ட வியாபாரக கிரமத்திநுலே,—தான பல பேதங காட்டி - தா னருவாயிருநதாலுந தனறு காணப்பட்ட மறுறி காரண பேதததிறுலேயுந தனது சுதாதிகாரிய பேததநிலேயுந் தனது வைசித்திரியநதைக காணபித்து,—அருவசாயநின்று - புத்தியி லதிஷ்ட வாசனையாயிருநது பலததுககுபபோமபோது சடமாதலால் சுவதந்திரியப பிரவிருததி இல்லாமையால்;—அரன றனுணையி லமர்ந்து செல்லும - சிவாருடைய செலுததப புததியோடு நடககும

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவவினைதான நாசோர்பததி பணணப்பட்டுச் சநதானமாய வருதலாற் காரியப்பிரபஞசமபோல் ஆதியநதமுடைத் தாயும், பிரவாகாநாதியாய், ஏனை யிருமலங்களின காரியஙகளோடு கூடி உயிரைப் பந்தித்நத தனது காரியவேறுபாட்டிற் கேற்ப அவவுயிர்க்குப் பலவேறுவகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்துச் சூக்குமமாய் நினறு; இறைவனுணையின டக்குமெனபதாம்.

அரன் றனுணையினமர்ந்து செல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

இவை இரண்டு செய்யுளானும அவவிருவினையின சொரூப
ம் இதுவென்பது கூறபபட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

——0——

இப்படிச சொல்லுகிற வானமா கனமதனுடைய பீடாக மா
றிப் பிறந்துவருமென்று சொல்ல, அந்தக கனமமுண்டென்று
எங்கே காணபபட்டதென்ற உலகாயுதனை நோக்கி யருளிச்செ
ய்கிறார்

இம்மையிலே செய்த கன்மம மறுமையிலே யநுபவிக்கு
அழிந்துபோகக கண்டிருக்கச்செய்தே ஈனோர் மூலமாய் நின்றதென்
று சொல்லவேண்டிய தில்லையென்ற உலகாயுதனை நோக்கியரு
ளிச்செய்கிறார்

இருவினை யநாதி-இந்தப் புண்ணியபாவங்கள் பிரவாகரூபமா
ய் அநாதியாயுள்ளனவன்றோ யநாதியேயுள்ளனவாய்,— ஆதியிலுண்டாலா-
இந்தப் புண்ணிய பாவங்களை ஆன்மாக்கள செய்கையினாலே
தோற்றபபட்டதென்று சொல்லலாம். தோற்றினால் அழியா
தோவெனனில்?— நுகர்வால் வந்தமையால் - புசிக்கத் தொலை
கையினாலே முடிவுமுண்டென்று சொல்லப்படும்,—மலகுசார
ந்து - மலங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கிற ஆணவமலத்தைப்
பொருந்தி ஆனால் காரியப்படும்படி யெவ்வெனனில்?— மாயா
வுருவுகளை மருவியார்த்து - மாயையி லுண்டான தநுகரண பு
வனபோகங்களையும ஆன்மாக்களையுங் கூட்டிப் பிணிப்பதா
ய், தானொன்றாயிருந்து பலபிரகாரமா யிருக்கிறது எப்படி
யெனனில்?—தருசெயல் முறைமையாலே தானபல பேதங்
காட்டி-ஆன்மாக்கள்தோறும பொருந்திவருகிற முறைமையா

லோகாரனென்றுயிருந்தும வெகுவிதங்களான முறைமையையு டைத்தாயிருப்பது இருக்கச்செய்தேயும்,—அருவதாய் நின்ற ஞானமையினமாகத்தெச்ஞாலும்-தனக்கென்ன வொரு சொரூபமுமாருந்தத்துவங்களிற் பொருந்திநின்று பரமேசுரனுடைய ஆக்கினையை விட்டு, ஏறக்குறையப்போகாமல் நின்று காரியப்படும்.

இருவினை யநாதியென்றது, இவ்வுயிர்செய்த கன்மமிம்மையிலே பற்றி விடாதே தொடர்ந்து முன்புள்ள தொன்றல்லதே யாயினோக்கு, முன்புள்ளதென்றும் இது அநாதியென்றது மெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் உலோகா - மறு, கஅ-செ.
“அநாதிபேசமை வினைதானிமல் மாயைகாம மனுசசிவன் காதிகனம் பணுக்களெனப் பிரிந்துகன்ம முடறுசெயா, வநாதுசாரிய மாமுடறுக ளசேனையமான யாவுதிக, சநாதியாதி யாகைக்கவேறு பமைபட்டுருடு மநாதியே” என்றுரைத்தவாறு கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, கன்மமில்லையென்றவனை நோக்கி இக்கன்மமுண்டென்றும், இப்படியுள்ள கன்மம் புதிதல்ல வநாதியென்றும், ஆணவமலத்தைச் சார்ந்து நிற்குமென்றும், மாயையினுண்டாகிய தனுகரண புவனபோகங்களையு மாதாமாகக் கொண்டு சம்பந்தஞ் செய்வித்துக்கொண்டு நிற்குமென்றும், வெகுவிதமான யோனி பேதங்களுமா யருவமுமாய பரமேசுரனுடைய ஆக்கினையினாலே நின்று காரியப்படுமென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

கன்மமோ’ ‘இருவினை’ என்ற திருவிருத்தமிரண்டும் கன்மமலத்தின் காரணம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இருவினை நுகர்வாலிய பாரமில - அவ்விருவினைதான நுகர்
சோற்பத்தி பண்ணப்பட்டிச் சந்தானமாய்வருதலான,—ஆதிய
ந்தமவரும - காரிய-பிரவஞ்சமபோல ... முறை—நாயு
ம,—அநாதிமலஞ்சார்ந்து மாயவுருவுக்கவமருவி-பிரவாகாநாதி
யாய வினையிருமலமவெளின காரியாகமாகிகூடி,—...
ருசெயன முறைமையாமேல-உயிராயபபந்தித்து தவத்துகாரியமே
மு பாடடிரதேறப,— ... -அவ்வுயிக்குப்ப
லவேறவகைப்பட்ட யோனிபேதங்கோறுஞ் சென்று,—அருவசா
யநினறு - சூக்குமருபமாகநின்று,— அ...ருயிமைமாகது
செல்லும்-இனறயருவாயி ணடயலுவெனபாம்

இவையெல்லாம்சொல்லுவான் பிருவினையின் சொருபமிதுவெ
னபது கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

வேற் பட்டாசாரிய னைசுமாறுவென, கனமத்து
திடாக வாசுமாறுமென அனாரக நகிறா

சங்கமந் தாவரங்க டத்தங்கள் மதத்துக்கிடா
வங்குறு யோனிமாறு மச்சமா ருதியகெணரி
விங்குமா றுடரியறறும புண்ணியர் நிபவீட
மங்குவான்சுரர்களாயோநராகளாயருந்துவாரோ. (சக)

(இ-ள்) சங்கம திட்பன டப்பனவாதிகளாயுள்ள வெண
க தாவரங் பத்நதாலகு நூராயிர யோனிபேதங்களெ
க டத்தங் ல்லா மவ்விடத் தவ்விடத்துத் தோன்றின

கன்மத்துக்கீடா வங்குரு யோனி மாறு மசுமாறு இங்கெனின்

சரீரங்கள் அழியும், அழிந்தாலும் பின்பு தேவர்களும் பொழுது மாடுமாடாம்படியே மனுடர் மனுடராம்படியே முன்பு போலேதானே யோனி மாறுமற் பிறக்கும் தொழிந்து மாறிடப்பிறவாதென்று நீ சொல்லில்?

இங்குமாறு டரியற்றும் புண்ணியத் தினபலி ட்ட மவர்களான சுரர்களாமே போ நரர்களா யருந்து வாரே.

யாதானொருவ ரிவ்விடத்தாற்செய்த கன்மபலத்தின் மிகுதியை யநுபவிக்கத் தேவர்களாயப் புசிப்பார்களோ மனுடராயப் புசிப்பார்களோ சொல்லாய் எ-று.

ஒகாரம் வினா

இதற்குக் காரணகாரத்தி னெனவறிக (௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் தத்துவாதி நரமிருக பசுபட்சி ஸ்தாவராதிகள் கர்மத்துக்கீடாக அந்தந்த யோனிகளிலே பிறப்பதன்றி, கராதிசாதிகள் கைவல்ய பக்ஷமாகிய வைகுண்டத்திலும் மாறுமென்பதை யெழுவிருத்தத்திலே நிராகரித்தல்.

சங்கமஸ்தாவரங்க டத்தங் கன்மத்துக்கீடா வங்குருவி யோனிமாறு மசசுமாறு இங்கென்னில்—சஞ்சரிக்கப்பட்ட தேவ நர பசு மிருக பட்சியாதிகளும், ஸ்தாவரமாகிய சிலவிருட்சகுமலதாதிகளும், தாங்கள்தாங்கள் பண்ணின புண்ணியபாபங்களுக்கு கீடாக அந்தந்ததேகங்கள் மாறிப்பிறப்பதன்றி யிவ்விடத்து ஒருவர்க்கமானது ஒருவர்க்கத்தில் மாறிப் பிறவாதெனவி

ன்?—இங்கு நானுடரியாரும் புண்ணியத் தினப்பகீட்ட மக்கு
ளான சுரர்களாயோ நாரகராயிருந்தவரோ-இவ்விடத்து ம
னுஷ்யர்பணனும்பணனியத்தால் நேடப்பட்ட இன்பமானது,
அவ்விடத்து ஸ்வர்க்கத்தில் சுகமேன தேவர்களாய்ப்புசிப்பார்க
ளோ மனுஷ்யராயிருந்தே புசிப்பார்களோ?

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

மேற் சுத்தவவாதி மதத்திலே, சரயிருக பசு கூடு தாப
ரரதிகள், கன்மத்துக்கீடாக வந்தந்த யோனியிலே மாறிப்
பிறப்பதன்று மனுஷ்யர் முதலிய சாதிகள் மோக்ஷத்தானமாகி
ய வைகுண்டத்திலும் மாறுமென்பதையே மு திருவிருத்தத்தி
னாலே பிரகாசிக்கின்றார்

பௌராணிகமதவெளிப்பொருளாசலால் 'அகலிகை கல்லு
தானாள்' என்ற திருவிருத்தமட்டாயப் பொருளுரைத்துணர்ந்
துகொள்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

வினைக்கீடாக அவ்வவ்வுயிர் அவ்வயோனியின மாறிப்பிறத
லன்றி, அசசுமாறி புறவெரு நயோனியிற பிறத்தலில்லையென
பார்க்குக்கன்மறுகாசசிபாமாறு யாங்ஙனமெனபதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

இப்படிக் கன்மத்துக் கீடாக யோனிமாறுது,தாபரங்கள்
தாபரமாயுஞ் சங்கமங்கள் சங்கமமாயும் சனிக்குமென்ற பட்
டாசாரியனை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

சங்கமந் தாபரங்க டத்தங் கன்மத்துக்கீடா யங்குரு யோனிமாறும் - சரிக்கப்பட்ட யோனிகள் முதலானவை, கன்மத்துக் கீடாகச் சரியாமல் நிற்கிற தாபரங்களாயும், அந்தத் தாபரந்தான சங்கமமாகியு மாறிப்பிறக்கும் — அசுமாறுதிலகென்னில் - தெய்வசரீர மானுடசரீர மாகாது, மானுடசரீரந் தெய்வசரீர மாகாது, என்று நீ சொல்லில்?— இங்குமானுடரியற்றும் புண்ணியத் தின்பவிட்டம்-இந்தவுலகத்தில் மானுடராலே செய்யப்பட்ட புண்ணியத்தா லுண்டான சுகத்தின மிகுதியை,—அங்குவான சுரர்களாயோ நரர்களா யருந்துவாரோ - அவ்விடத்துத் தெய்வலோகத்தி லுண்டாகிய போகத்தைத் தேவர்களாயிருந்து புசிப்பார்களோ? என்னவே மானுட சரீரமாயிருந்து புசியார்கள், தெய்வசரீரமா யிருந்து புசிப்பார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, பட்டாசாரியன தெய்வயோனி மானுடயோனி யாகாதென்றும், மானுடயோனி தாபரங்க ளாகாதென்றும், அந்தந்த யோனி அந்தந்த யோனியாகவே சனிக்குமதொழிந்து அசுமாறுதென்று சொல்ல, அவனை மறுத்து அசுமாறிப் பிறக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தத்தங்கன்மத்துக்கீடா-தத்தமவினைக்கீடாக,—சங்கமந் தாபரங்கள் - சராசரமாகிய அவ்வவ்வுயிர்கள்,—அங்குறுயோனிமாறும் - அவ்வவ்யோனியின் மாறிப்பிறத்தலன்றி,—அசுமாறுதிலகென்னில்-அசுமாறி மற்றொருயோனியிற் பிறத்தலில்லையென்றிடின்'—இங்குமானுடரியற்றும் - இவ்வுலகத்து மக்,

டரிற்செய்யும்,—புண்ணியத் தினைப்பட்டோர்-புண்ணியத்தின பயனாகிய வினைப்பயிருதியை,—அங்குவான சுரர்களாயோ நரர்களாயிருந்துவாரோ - மேலுலகத்தின வாழ்க்கையைத் தேவர்களாயனுபவித்தலையன்றி நரர்களாயனுபவித்தலில்லை.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இதுவுமது

நரர்களாய்த் துய்ப்பரோ வானிரையாபதி சுரருலோகம், சுரர்களாய்த் துய்ப்பரோ சொன்னவச் சழியுமாகும், சுரர்களாய்ப் பலக்கயித்துத் தாமிவருந் தோன்றும்போது, நரர்களாய்ப் பிறப்பாருலத்தமராய நவைணிடாரோ. (௪௨)

(இ-ள்.) நரர்களாய்த் துய்ப்பரோ வானிரையாபதி சுரருலோகம — தேவலோகத்திலுள்ள பிரயோசனங்களை மனிதராகவாயிருந்து புசிப்பாகவொன்னிலது பூலோகமாகவேயல்லோ.

சுரர்களாய்த் துய்ப்பரோ சொன்னவச் சழியுமாகும — மானுடருடைய தேகத்தைவிட்டுத் தேவர்களாயனுபவிக்கிற போகங்களைப் புசிப்பரோவென்னில்? நீ சொல்லுகிற வசனங்களெல்லாம் பழிக்குப்போகுங்காண்.

சுரர்களாய்ப் பலக்கயித்துத் தாமிவருந் தோன்றும்போது — தேவர்களாயிருந்து பிரயோசனங்களைப் புசித்தவாக ளிவ்விடத்திலே வந்து தோன்றும்பொழுது,

நரகர்களாய்ப் பூமியின்கண் மானுடராய்ப் பிறக்கும்
பிராரப்த ஞானமுற்று ஒழிந்து தேவர்களாய்ப் பிறப்பார்களோ
தம்மை நன் பிறவாளர்கள் என்று
வினவிடாரோ

இந்தப்பிரகரணத்தால் பார்த்துக்கொள்க. (௪௨)

சிவாநுபவயோகியருணர வருமாறு.

———o———

(நரகர்களாய் அநுபவமுற்றொழிந்தவர் நவமேவினாரோ) ஸ்வர்க்கத்திலேயும் மநுஷ்யர்களாயிருந்து புசிப்பார்களோவெனில்? தேவலோகமாம் மநுஷ்யலோகமாம் தேவர்களாய்ப் புசிப்பரெனில்? நியதியாகிய ஒன்று சொன்ன அசத்தியவாதமாம் ஆகையால் தேவலோகத்திலே தேவர்களாயே புசித்து பூமியின்கண்ணே பிறகு ஒருமனுஷராய்ப் பிறப்பாரில்லை பூமியின்மேல் தேவர்களாகப்போருந்தார்கள் அதுகாண்—யாறெனவெனில்?

ஞானப்பிரகாசருணர வருமாறு.

———o———

வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருணர வருமாறு.

———o———

கனமநுஷசரிக்கண் இம்மைமறுமைகளது இயல்பறியவல்லார்க்கு, அசைவமாறுதலுண்மை இனிது விளங்குமெனபதாம்.

அற்றேல், நராவடிவுமுதலாயின சுரர்வடிவுமுதலியனவாய் வேறுபடும்வழியும், அவ்வவ்வாகாரம் மாறுதலில்லையெனக்

கொள்வார்க்கு அதுபற்றியிழுக்கென்னவென்பாரை நோக்கி, வேறுமெடுத்துக்காட்டுகிறமெழுந்து வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

பூலோகத்திலே மானுடராயிருந்து பண்ணின புண்ணியம் தெய்வலோகத்திலே தேவராயிருந்து புசிக்கையால், அச்சுமாறுமென்றவனை நோக்கி, அச்சுமாறிப் பிறக்குமென்றருளிச்செய்கிறார்

நாகஞ்சார்ந்து துய்ப்பரெனில் நராயிற் சுரர்லோகம் - தெய்வலோகத்திலுள்ள போகங்களை மானுடராயிருந்து புசிப்பாரென்று நீ சொல்லில் மானுடரிருக்கிற பூலோகமுந் தெய்வலோகமாம்,— சுரராய்த் துய்ப்பரெனில் மெய்ம்மை வைச்சுதியுமாகுமே-தெய்வலோகத்தில் மானுடசரீரமாயிருந்து அநுபவியார்கள் தெய்வசரீரமாயிருந்து அநுபவிப்பார்களென்று நீ சொல்லில்? அச்சுமாறுமென்றதுபோய் ஒரச்சு ஒரச்சாக மாறிப்பிறக்குமொழிப்படியிருக்கையாலே —சுரர்களாய்ப் பண்ணகப்பெய்த்த நாம்புசித்த தோன்றும்போது-தெய்வலோகத்திலே தேவர்களாயிருந்து அவருடைய போகங்களைப் புசித்து அவர்கள் பூமியிலுள்ளே வந்து சனிக்கும்போது,— நராகளாய்ப் பிறப்பார் ஞாலத்தமரராய் நண்ணிடாரோ - கணமத்துக் கேடாக மானுடராய் வந்து சனிப்பார்கள், பூமியிலே தேவர்களாய்வந்து பிறவார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, பூலோகத்திலே மானுடராயிருந்து மிகுத்த புண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் அந்தச்சரீர மொழிந்தால் தெய்வலோகத்திலே தெய்வசரீரமா யிருந்து அங்குள்

ள போகங்களைப் புசித்து, அதுதொலைந்தவாறே மீளவும் பூலோகத்திலே வந்து மானுடசரீரத்தைப் பெறுகையினாலே லச்சுமாறு தென்றவனை நோக்கி யச்சுமாறுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சுரருலோகநராகளாய்த் துய்ப்பரெனின் - மேலுலகத்து மானுடவடிவாக வனுபவிப்பரெனின்;—நராபதி - மண்ணுலகேயாம் —சுராகளாய்த் துய்ப்பரெனின் - தேவர்களாயனுபவிப்பரெனின்,— சொன்னவச்சுழியுமாகும் - சொல்லிய அச்சுமாறு முண்டாம் — சுராகளாய்ப் பலன்களைத்துய்த்து - தேவர்களாய்ப் பலனுகர்ந்து தொலைந்தவழி,— காமியகருமத்தோன்றும்போது - காமியம் புவியுலகிலுதிக்கும்போது,— நரர்களாய்ப் பிறப்பர் - நரவடிவாய்ப் பிறப்பதன்றி,— அமரராய்த்துறந்து - தேவராயிவ்வுலகத்திலுதிக்க,— நண்ணிடாரே - பொருந்திடார் என்பது கண்டு நுகர்ச்சிக்கேற்ற முறைமைகளியல்பு அறிபவல்லாரக்கச்சுமாறுக்குமறை யிலிது விளங்குமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சுமாறி யுடலெடுப்பதற்குக் காரணங்களை யென்றுணர்த்துகின்றது

வண்டுக ளாகிமாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர்சந்
துப், பண்டைய வுருவந்தானே வேட்டுவ னாய்ப்பிறக்

கும், கண்டுகொள் யோனியெல்லாங் கன்மத்தான் மா
றுமென்றே, கொண்டன சமயமெல்லா மிச்சொனீ
கொண்டதெனவேறு. (சங)

(இ-ள்.) வண்டு மயிர்க்குட்டிப் புழுப பழைய வடிவு த
களாகி மா னினையே விட்டு வண்டுகொள் புருவ மாறுகிற
று மயிர்க குடம்,
குட்டி

மற்றோர் சந் வேறேயொரு புழுவை வேட்டுவாளி யெ
தப் பண்டைய டுத்துவந்து கூட்டிலடைக்க வந்தானே வெ
வுருவந் தானே ட்டுவனுருவுங் கண்டோம
வேட்டுவ னுய்ப
பிறக்கும்

கண்டு கொள் பிராமணனுய்ப பிறந்து தாய் பிராமண
யோனியெல்லா னுயுப் பிறப்பிக்க கன்மத்துக் கீடாக மற்ற
ங் கன்மத்தான் யோனிபேதங்களெல்லா மாறி மாறிப்பிறக்
மாறும் குமென்றே யறிவாயாக

என்றே கொ அதலால் மற்றச் சமயங்களெல்லாங் க
ண்டன சமயமெ ன்மத்துக் கீடாக மாறிப்பிறக்கு வருமென
ல்லா மிச்சொனீ று கொண்டிருக்க நீ மாறிப்பிறவாதென்ற
கொண்ட தென தென்னன்றான எ - று.
றே.

ஓகார மிசைநிறை
என - விறு
இசுறகுப பராநதசுநின்றிக. (சங)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வண்டுகொள்கிமாறி மயிர்க்குட்டி மற்றோர் சகதப் பண்
டைய வுருவந்தானே வேட்டுவனுய்ப் பிறக்குங் கண்டுகொள்-ம்

விற்குட்டிப்புழுவானது அங்கசசரீரம்மாதி வண்டுகளாம். மற்று
ம் பசசைப்புழுவானது முன்னிருந்தவுருவந்தானே குளவியா
ம் இதை பரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்துக்கொள். —யோனியெல்
லாம் கன்மத்தால் மாறுமென்றே கொண்டனைசமயமெல்லாமி
ச்சொல்லிக்கொண்டதெங்ஙனே-கருமத்தால் யோனிகள் மாறிப்பிற
க்குமென்று எல்லாசசமயத்தாருஞ் சொல்ல மாறிப்பிறவாதெ
ன் மிந்தச்சொல்லை நீ யாதானையின் மேல் கூறுங்கொண்டாய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இம்மையிலும் வண்டுமுதலியன அசுசமாறுதல் கண்கூடா
யறிபட்கிடத்தலானும், இஃதெல்லாச சமய நூல்கட்கு மொப்ப
முடிந்ததாகலானும், அக்கா—சியளவையோடும் உரையளவை
யோடும் முரணிக்கூறுவார் கூற்றுப் போலியெனப்படும்.

அதற்குயிரும், வண்டுமுதலியனவற்றின் அவயவசசே பிறி
தொன்றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி, அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவ
தன்றாகலான், அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையா
தெனபாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெனபது

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

—o—

முன்சொன்ன வுயர்திணையிலுள்ள மானுடயோனி தெய்
வயோனியாயும், தெய்வயோனி மானுடயோனியாயும், கன்மத்

துக் கிடாக விப்படி அச்சுமாறிப் பிறக்கிறதுமன்றி,அஃறிணையி லுள்ள புழுக்கள் வண்டுகளாயும் வேட்டுவாளியாயும் அச்சுமா றுமென்று மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

வண்டுக ளாகிமாறு மயிர்க்குட்டி - மயிர்க்குட்டி புழுவி ன பழையவடிவுதானே மாறி வண்டுகளாய்ப் போகாநிற்கு ம் —மற்றொருசந்து பண்டைய வுருவந்தானே வேட்டுவ னு ய்ப்பிறக்கும்-வேறொரு புழுவின் பழையவடிவுதானே வே ட்டுவாளியாகப் பிறவாநிற்கும்;— கண்டுகொள் யோனியெல் லாம் கன்மத்தால் மாயும் - கன்மானுக் கிடாக எண்பது நான்கு நூறாயிரம் யோனிகளும் ஒரு யோனியாக அச்சுமா றிப் பிறக்குமென்று மறிவாயாக — என்றே கொண்டன சமய மெல்லாம் - இப்படி யச்சுமாறிப் பிறக்கும் என்றே எல்லாச்ச மயங்களும் சொல்லாநின்ற பொருளாயிருக்க,— இச்சொனி கொண்டே யங்கே - அச்சாரமாகவுள்ள நீ கொண்டிருக்கிற வி தத வதத்தை எதிலே கண்டு சொல்லுகிறாய்.

இதனைச் சொல்லியது, கன்மத்துக் கிடாக மயிர்க்குட்டி ப் புழு அச்சுமாறி வண்டானதுபோலும், பச்சைப் புழு வச்சுமா றி வேட்டுவாளியானதுபோலும், அச்சுமாறிப் பிறக்குமென்றும், அச் சுமாறுமென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி யருளிச்செய்தாரென் னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மயிர்க்குட்டி வண்டுகளாகிமாறும்- இம்மையினு மயிர்க்கு ட்டி வண்டுகளாகிமாறும்,— மற்றொருச்சந்துபண்டைய வுருவந் தானே வேட்டுவனாய்ப்பிறக்கும்-புழுத்தனபழபவடிவமே வேட்

வேனுகவு மச்சுமாறுதல்,—கண்டுகொள்-கண்கூடா யறிபச்சிட தலானும,—சுமைத்தானமேபாவிடெல்லா மாறுமென்றே-க ைமதறிறகேற்ப யோனி மாறுதலுமுனடெனவே,—சமயமெல் லாமகொணடன - எல்லாசசமயநூாகட்கு மொப்பமுடிந்த தாகலானும,—இசசொனி யெங்கேசொனட்டூ-நீயககாட்சியள வையோடு முரைபளவையோடு முரணிகூறுங்கூறுப போலி யெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—••—

இதுவுமது

அகலிகை கல்லதானு ளரிபல பிறவியானன், பக லவன் குலத்திறறேனமிப் பாரொலா முழுதுமாண்டு, நிகரிலா வரசனுகுந சிலம்பிநி டுலகம்போறறச், சகம தி லெலிதானனமேறு மாவலி யாயத்துத்தானே (கூஅ)

(இ - ள்) அகலிகை கல்லதானுள் — கௌதமா பாரி யகலியாதேவிமைத தே வேந்திரன காமுற்றுத தீண்டவதுகண்டவா சாபததா லவயாகல்லானுள்

அரிபல பிறவியானன — மாயனுமசசியங் கூாமம் வராக நாரசிங்கம் வாமனன இராமன பரசுராமன பலபததிராமன கிருட்டிணன எனப்பிருகுசாபததாற றசாவதாரததை யெடுக்கப்பட்டான.

பகலவன குலத்திற்றேனறிப் பாரொலா முழுதுமாண்டு நிகரி — சிலநதிப்பூச்சி சூரிய வமிசத்திற் செங்கட்சோழநாயனுராய்ப் பூமிமுழுது மாண்டொப்பில்லாத ராசாவானது.

லா வரசனுருகு
இலமெ

நீ டுலகமபோ பெரி வுலகமாகிய திருமறைக்காட்டிற் றிரச சகமதிலெ திருவிளக்குத் தூண்டின புண்ணியபலத்தா லிரா ணனகே லனைக் எலி மாவலியா யெல்லாருந் தோத் மாவலி யாய்த் திருச்செய்யப் பிறந்தது எ - று

தத்தானே

மாவலியாயினானே பென ரஃதினை யுயாதினை வாயபா டாகக் கூறுவா

“ஊக்பாடு வாப்பி னொறிழினை பறரெனறு - மயக்கமவ வெனறேமதி” எனபதனு லதனை யறிக

ஏகார மீற்றசை.

தானை

ஓகாரந் தேற்றம்

இதற்கு காமிகாகமம், காந்தபுராண மெனவறிக.

“நிறைமறைக் காடுதன்னி னீண்டெரி தீபந்தன்னைக், கறைநிறத் தெலிதன்மூக்காற் சுட்டிடக் கனன்றுதூண்ட, நிறைகடன் மண்ணும்விண்ணு நீண்டவா னுலகமெல்லாங், குறைவறக் கொடுப்பர்போலுங் குறுக்கைவீரட்டனாரே” (௪௪)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற்குகாரணம்

(அகலிகைகல்லதானுள் .அயிருனே) அகலிகைகல்லாயிருந்தாள். மகாவிஷ்ணு மீன ஆமை கேழல் நாரசிம்மம் வாமனர் முதலாகிய பலதேகங்களுமெடுத்தார். பூர்வத்திலே இலக்ஷுமியி

ருக்கவர் சூரியவம்சத்திலே சோழராஜாவாகஜநித்து பூமியெ லலாமாண்டார் இக்கதநியும், பூர்வம எலியாயிருந்தவன ஒரு புண்ணியவிசேஷத்திருலே மகாபலியென்னும நாமத்தைபு டைய வசுரனுகி மூன்றுலோகத்தையு மாண்டான

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

வெளிப்படை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

அச்சு அழிந்தே மாறுதலும் அகலியை முதலியோர்மாட் டுக் கேட்கப்படுதலான, யாங்ஙனமெவ்வாறே தெளியப்படுமென பதாம

அகலியை முதலியோர்க்கு அஙஙன மாறியதனு சாபவரு ளகளானுயதனறிக கன்ம மாத்திரையான் மருகலான, அ துவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடல் பொருந்தாதெனபா ரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளெனபது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——※——

முன்சொன்ன சேதனங்கள் அசேதனங்களாக மாறிப்பி றக்கும தன்றியு மசேதனங்களு மாறிப்பிறக்குமென றருளிச் செய்கிறார்.

அகலியை கல்லகானுள்-சேதனவாக்கத்தி லுண்டாகியவ கலிகையெனபா ளொருத்தி யசேதனவர்க்கத்தி லுண்டாகிய

கல்லாய்ச் சனிறநாள.— அரிபல பிறவியானை-புருஷோத்த மனை பிருகுவென்பா ரொருமுனி சாப [illegible] மசமுத லான பத்துச் சந்நங்களையுமெடுத்தான — [illegible] த்தோன்றிய பாரெலா முழுதுமாண்டு [illegible] லமடி - ஒரு சிறுமியானது [illegible] மூவலக்ஷத்திலே பிறகுமு பூமியாக [illegible] ராசசியமபண்ணி, ஒப்பிலாத [illegible]யாயிருந்தாள் [illegible] றியுமா,—நீ [illegible] யிருவனே-பெரிய பூமியிலு [illegible] விக்க, இந்தப்பூமியினிடத்தே [illegible] [illegible]

இ[illegible] சொல்லியது, அ[illegible] [illegible] புருஷோத்த [illegible] பியிராசசியமபண்ணி [illegible] [illegible] றையறிபி[illegible]

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அசலினை - அகலியாயானவள்,—[illegible] மறுனியவிட்ட சாபவசத்தால் கல்லாகவச்சமுந்தமாறுகவு ம,—அரி - மாயோனானவன்,—[illegible] வலி— சாபவசத்தால் [illegible] ச்சமுந்தே மாறுந்லும,—சிலந்தி-சிலம்பிபூச்சியானது,—பக லவன் குலத்திற்றோன்றி-சூரியவமிசத்திலுதித்து,— பாரெலா முழுதுமாண்டு-பூமிமுழுதும ஆண்டு,—நிகரிலாவரசருமாமு தல்வனருளா லொப்பிலாத வரசனாக வச்சமுந்தேமாறுதலும்,

ம்,—எலிதான்-எலியானது,— சகமதில் இவ்வுலகத்தில்,—நீடு லகமபோறற - இவவுலகததாா போற்ற,—மாவெலியாயதனை ரே - முதல்வனருளான மா வெலிச்சகரயாத்தியாய் அசசழி நதே மாறுதலும கேடகப்படுதலான யாணடுமவ்வாறே தெளி யபபடுமெனபதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லவனேநோகக முடிந்தது முடிநதலென
னுங கநதிரவுததியா லுணாததுகிறுா.

செபபிறுய மாறவேறு சிலர்விதி யாலேகன்மா
ல், வைபபுறும் யோனியெல்லா மாறிவந திடாவிங
கெனனி, னெபபடி யாறுருசெய்திக மிறைகரி யாவ
னேயாமே, முறபட மொழிந்தேவெல்லா முதல்வன்ற
ன் விதியேயாகும. (சரு)

(இ-ள) செபபிறுய் மாற வேறு சில ர்விதி யாலே — சிலவான்மாககள் கனமவசததாலே நர ரானவாக ளிச்சனனத்து மநதரராயே பிறக்குமாறுபோல, சிலவான்மாககன் மாறுமற் சில சனனஙசளுக்குத் தோனறுவது கொணடே யெல்லா யோனிகளுக்கான மாறுமெனறு நீ சவழு வுணாததினை காணென்று நீர் சொலலுகிறீராகில்?

கன்மால் வைப்புறும யோனியெல்லா மாறிவ நதிடா விஙகெனனின — கனமததுக கிடாக வுண்டாகப் பட்ட வெல்லாயோனியு மாறிப்பிறககுமோ. மாறிப்பிறவாதுகாணு மெனனில்?

எப்படி யானு அப்படி நீ சில மாறுமலும் வருமெனறது ம் நமககுச சிறிதொப்புககாண

நீ சேர மாறு தெனறுற்போல நாஞு சேர மாறுமெனறு சொலலவில்லை

செயதிசகிறை கனமபலனுகளுக்குப் பரமேசுரா சாடசி கரியாவனென பூதருவனெனறு முனனே சொனனேன றே முறபடமொ ழிசதேன

எலலா முதல் ஆகையாலே காததாவிறுடைய நியமசதி வனறன வித்யே ருலே யிசதச சகதசெல்லா மாகாநிறகும யாகும எ-று.

இதறகுக் காரணகமதது மத்யகதறனு சிவதருமோத்தர த்து மெனவறிக. (சடு)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

———o———

செப்பிறைய்மாரவேறு சிலாவிதியாலே - அச்சுமாறும் படி சிலர்சாபரதிரூது வரததினுலும வந்ரரைச் சொனனி ரல்லது,— கனமாலவைப்புறு மியோகிக்கில்லா மாறிவநதி டாவிஙகெனவில் - கருமததிறுலே அசசுகள யோகிமாறி யிவ்விடதது வகதிடாவெனனில்,—எப்படியாறுரு செய்திககி றை கரியாவனெனறே முற்படமொழிசதே னெல்லாமுதல்வ ன்றன விதியேயாகும் - எல்லாவகையினுலு ஆனமாககள செ ய்யும் கருமங்களுககுக் காத்தாவானவன சாட்சியெனறு முத லேதெளியச்சொனனோம். மேழ்ச்சொனன கோபப்பிரசாதத்தி னு அருமாறிவந்தது அநதகர்த்தாவாலாகையால் எல்லாவுரு

களும் கருமத்தக்கிடாக முதல்வனுடையவிதியினாலே மாறிப் பிறக்குமென றறிவாயாக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அகலிகைமுதலோா சாபததாலுருமாறினது, சுபாவத்தினால் அல்லவென்னை வுததர முரைசகின்றுற்.

சிலர் விதியாலேமாற - சாபானுக்கிரகம்வல்ல சில பெயர் சாபததினாலும் வரத்தினாலு மாறி யோனிகள பேதிகக,—வேறுசெப்பினுப்-கனமததினுன மாறுமெனறு சொனனீர்,—கனமால் வைபபுறு மியோனியெல் ாம மாறிவநதி—ா விஙகென வில் - கனம நிமித்தமா யுணடாகுஞ சரீரஙகளனைத்தும பேதித்து வாராவெனறு நீ சொலலில்,—எப்படியானுஞ் செய்திக்கு - சாபத்தினாலே மாறுதலுககுங் கனமததினாலே மாறுதலுககும,—இறைசரியாவனெனறே முற்பட மொழிநதேன - ஈசுவரன சாட்சியென்று முன்னமேசொனனேம. ஈசுவரானுஞையினாற் கனம வேதுவாகச் சபிககும் பேர் சபிததலால் வரங்கொடுக்கும் பெயர் வரங்கொடுததலால்,—எல்லாம - யோனிமாறுதல் முதலீ‍த்தும்,— முதல்வனறன விதியேயாகும்-கனமானு சார விசுர சங்கற்ப காரியமாமே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மறைகளீசன் சொல் எனபது முதலாக மேற்கூறிப்போந்தமையின, வினைப்பயனெனப் பட்டனவெல்லாம் முதல்வனுடைய சாபவருள்களே யாகலின், விசேடமின்மையான், ஓரிடத்திற் கண்டது யாண்டு மொக்குமென்பதாம.

விதியெனறது ஈண்டுச் சாபவருள்கண் மேற்று.

இவை யைந்தசெய்யுளானும் மீமாஞ்சகரி லொருசாரார் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப பரிகரித்து, 'தானபல பேதஙகாட்டி' என மேற்கூறியது சாதிககபபடடது.

அற்றேல், நோககிறறை நோககி நிற்குமுயிா, மற்றோர் சினைப் பற்றுதல் யாஙஙனஞ் செல்லுமெனபாரை நோககி யெழுந்தது வருஞசெய்யுளெனபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மீளவும படடாசாரியன ஒருயோனி மற்றொரு யோனியாக மாறிப் பிறவாதென்று சொல்ல, அவனை நோககிப பரமேசுரனாலே யோனிகளெல்லா மாறிப் பிறககுமெனறு மேலுமருளிச்செய்கிறா

செப்பினும் மாறவேறு சிலர்விதி யாலே - வேதாகமஙகள்சொனன முறைமையனறியே வேறே சிலர் நியமிககபபடட நியமஙகளாலே யோனி மாறுதெனறு முனனேசொனனாய். அதுவனறியும,— கனமால் வைப்புறு மியோனியெல்லா மாறி வர திடாவிஙகெனனில் - கனமஙகளுக் கிடாகக் கற்பிககதத க்க யோனிகளெல்லா மாறிப்பிறந்து வாராதெனறு நீசொல்லில்,—எப்படி யானுஞ்செய்திக் கிறைகரி யாவனென்றே முற்பட மொழிநதேன - எல்லாப் பிரகாரஙகளாலுங் கனமஙகளுக்குப் பரமேசுரன் சாட்சிபூத வானெனறு முன்னேசொானனேன்,— எல்லா முதல்வனறன விதியேயாகும் - ஆகையால் சர்வமும் பரமேசுரனுடைய நியமததிலே ஆகாநிற்கும்.

இகனூற் சொல்லியது, யோனிகளெல்லா மாறிப்பிறந்து வாராதெனறு சொனன பட்டாசாரியனை நோக்கி; பரமேசு

ரனுடைய வாக்கினையாலே கன்மத்துக் கீடாக மாறிப்பிறந்து வருமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

வேறுமாற - மறைகளின்சொல் லென்பது முதலாக மேற் கூறிப்போந்தமையி னச்சமழிந்தே மாறுதல்,—சிலர் விதியாலேசெய்பின்னுய - சிலர் சாபவருள்களா லுபதனறி,—கன்மால் வைப்புறும் யோனியெல்லா மாறிவந் திடாவிதவெனின்—கன்மமாமுகிலாக கேதுவா யோனிகளி லுயிர்கசுழிந்து மாறுந வின்றெனச் சொல்லில்?—எப்படி யானும்-எவ்வகையானும்,—செடதிக கிறைகரி யாவனென்றே - உயிர்களசெய்யுங் கன்மங் கட்கு முதல்வன் சானறெனபது,— முற்பட மொழிந்தேன - முனபே யறியக்கூறினமையின்,— எல்லா முதல்வனறன விதியே யாகும்-வினைப்பய னெனப்பட்டனவெல்லா முதல்வனுடைய சாப அருள்களேயாகலின், விசேடமின்மையா னொரிடத்திற் கண்டது யாண்டுமொக்கும்.

இவை - ௫ - செய்யுளானு மீமாஞ்சகரில் ஒருசாரார் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, 'தானபல பேதங்காட்டி' என மேற்கூறியது சாதிக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

இங்ஙன மெய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிகூறி, மேற் கன்மமு மாணமாவுந் தம்மிற் பொருந்திக் கா-
ரியப்படாது, ஒரு கருத்தா காரியப்படுத்து
துவனென றுணர்த்துகின்றார்.

அவ்வவ யோனிதோறு மவ்வவ வுலகந்தோறு
ஞ், செவ்விதி னமிந்துகன்மஞ் சேர்ந்திடா சீவனசே
ரா, விவ்வகை தம்மிற்சேர்வு மிறைசெய லாறுசெ
ய்த, வெவ்வுரு வுந்தன்கனமான் மாறறுவ னிறைவன்
றுனே. (௩௬)

(இ-ள்) **அவ்வவ யோனிதோறும்** — நரர் மிருக பக்ஷி முதலிய யோனிக டோறும்.

அவ்வவ வுலகந்தோறும் — பூலோக முதலிய வுலகங்கடோறும்.

செவ்விதி னமிந்துகன்மஞ் சேர்ந்திடா சீவன சேரா — கன்மஞ் சடமாதலால் தானே யோனிக டோறு மந்தந்த புவனங்கடோறுஞ் சாருக செல்லமாட்டாது ஆன்மாவு மஞ்ஞா னமாதலா லறிந்தேற வழியைப் பெற்று தா னுள்ள போகங்களைப் புசிக்கமாட்டான்.

இவ்வகை தம்மிற்சேர்வு மிறைசெயல் — இந்தக் கன்மத்தையு மான்மாவையுங் கூ ட்டிக் காரியப்படுத்துவது பரமசிவனது செயல்.

ஆறுசெய்த வெவ்வுருவுந் தன்கனமான மாறறுவ னிறைவனாகுமே. — காகநாதி காருகமே யறிந்து செய்யத்த க்க சாத்தியமுறைமை யறியா தெல்லா ருபங்களிலு மான்மாக்கள் செய்த கன்மங்க ளுக்கிடாக மாறிப்பிறப்பிப்பன. எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்குப் பாக்கியையிநு மகங்கத்திலு மறிக. (௩௬)

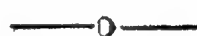
சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

அவ்வவ யோனிதோறு மவ்வவ வுலகந்தோறுஞ் செவ்வி தினறிந்து கன்மந் சேர்த்திடா சீவனைசேரா - கர்மபலம புசிப்பதான தேகங்களையும போகங்களையும நன்குஅறிந்து கர்மமா னது சடமாகையால் ஆன்மாவுக்குப பொருந்தவறியாது. ஆன் மாவும கிஞ்சிஞ்ஞனாகையால் தானுகப பொருந்தவறியான,— இவ்வகை தம்மிற்சேரவு மினைசெய லாற்றச்செய்த வெவ்வரு வுந்தனக்குணமால மாற்றவ ன்றையனருமேனா-கன்மபலத்துக்கீ டான தேகங்களையும லோகங்களையு மெல்லாதனையுங் கூட்டுவி றது கர்த்தாவினுடைய கிரியாசத்தியாகையா லவ்வவா செய்த கன்மத்துக்கீடா யெல்லா வுருக்களையு மாறிப்பிறக்குமாறு க ர்த்தாவே செய்வன

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன் செயலாற் சீவன் கன்மமிரண்டும் பொருந்தி யுறு மாறுதல் முதல பலத்துக் குபயோகங்களாமென றுரைக்கின் றார

அவ்வவ வுலகந்தோறும்-பூலோகமுதலிய புவனங்கடோ றும,—அவ்வவ யோனிதோறும - அந்தந்தப் புவனத் துதிக்கு ந தேகங்கடோறும,— செவ்விதி னறிந்து-மாறுபாடின்றிப் பு த்திபண்ணி,—கன்மம், அறிவின்மையால்,—சீவனைச் சேர்த்தி டா-சீவனைப்பொருந்தா,—(சேர்த்திடா வென்று பாடமோதிற் கன்மந் தானே போகம் புசிப்பவனுக்கும், சீவனைப் பொருந்தா து, சீவன் சிற்றறிவாகையா லவைகளை யறிந்து),—சேரா-பொ

ருந்தா,—இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும்-(சேர்த்திட்டா னென்றபாட்டத்தால்) இந்தமுறைமை யொன்றுக்கொன்று சிவசரீரங்கள் பொருந்துதலுஞ் சிவகன்மங்கள் பொருந்துதலும் சரீரகன்மங்கள் காரியகாரணமாய்ப் பொருந்துதலும்,— இறைசெயலானல் - சிவன் செலுத்துவதனாலாம்,—செய்த வெவ்வுருவும்-பண்ணப்பட்ட வடிவங்களெல்லாம்,—தங்கன்மால் - அவரவர் பண்ணின கன்மத்தாகவேயாக,—இயற்றுவ னிறைவனருளே-சிவனருளே பண்ணுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்களுக்குச் சேர்ந்து வான் இறைவனேயென்பது மேற் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின், அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையுடையான், இறைவன் செய்தவற்றை இறைவன் மாற்றுந்தகைமை ஆசங்கையென்னையென்பதாம்.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்

இன்ன மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல் இவ்வாறு அசத்துமாறித் தோன்றுமாயிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காம் போலுமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

மீளவும் முன்சொன்ன பட்டாசாரியன் யோனிகளெல்லா ம்க்கைமத்துக் கிடக்க மாதிப்பிறக்கு மொழிந்த வொருகத்தை

வேண்டுவதில்லையென்ன; அவனே போக்கி கர்த்தாவேணுமென் றருளிச்செய்கிறார்.

அவ்வவ யோனிதோறு மவ்வவ வுலகந்தோறுஞ் செவ்வி தி னறிந்துகன்மஞ் சேர்ந்திட - என்னின்ற திருக்கிற அநேகத் த யோனிகடோறும் அதற் கேற்குத்தக்க வுலகங்கடோ றும் கன்மஞ் சடமாகையாலே, இன்னு னின்னகன்மஞ் செய் தானென்றும், இவனுக்கு இன்ன யோனியென்றும், இன்னவுல கத்திலே யிருப்பனென்றும், இன்னகாலங் கூடவேணுமென்று ம், முறைபிறழாமற் றானே யறிந்து கூடமாட்டாது — சீவன் சேரா - ஆன்மாவுங் கூட்டக் கூடுமென்றொழிந்து தானுக் இவை யிறைை யறிந்து கூடமாட்டாது.— இவ்வகை நமிழ்ச்சோவு மி றைசெயலாலே - இந்தக் கன்மங்களும் ஆன்மாக்களும் தன்னி ற பொருந்திக் காரியப்படுகிற முறைமையும் பரமேசுரனுடைய செயலான படியாலே,— செய்த வெவ்வுருவுந் தனக்கனமான மாறறுவ னிறைவன்றனே - ஆகையாலே எல்லா ரூபங்களிலும் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கிடாக மாறிப் பிறப்பிப்பன் பரமேசுரன்றானே

செய்த வெவ்வுருவுந் தனக்கனமான மாறறுவ னிறைவன் றனே என்றதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௨-சூ. ௩-வெ. "அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தானுஞ்சென்ற னு, கவ்வினையிற் காத்த பசாசம்போ—லவ்வினையைப், போக மூட்டும் பிரானி னீசராரோ, லாதார மறிந்தனைப்பா ராங் கு" என்றும், இருபாவிருபஃது. ௬௫-செ "வாக்கு மனமும் போக்குளத் தனுவுஞ்-சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு-ந ல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து-முறைபிறழாமற் குறைவுநிறை வொன்றுய்க் - காலமுந் தேசமு மாலற வகுத்து - நின்றுநின்ற ருத்தவி னடி வகாருதியே." என்னுமதனா லறிந்துகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, கன்மஞ் சடமானபடியாலும் ஆன்மாத் தனக்கென வோரறிவில்லாத படியாலும்; இவையிரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிறது பரமேசுரனென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கன்ம மவ்வவ் யோனிதோறு மவ்வவ் வுலகத்தோறுஞ் செலுத்தி யறிந்து சேர்ந்திடா - வினை சடமாதலின் அவ்வவ் வினைக்கிடான தனுக்களையும் புவனங்களையும் நேராக வறிந்து சென்றடையமாட்டா — சீவன்சேரா - உயிர்கள் சேதனமாயினுந் தமக்கென வறிவின்மையா னவையே யவற்றைப் பயனை யறிந் தெடுத்துக்கொண்டு நுகரமாட்டா.— இவ்வகை தம்மிற் சேரவும் - ஆதலின் மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி யுயிர்களுக்குச் சேர்த்துவான,— இறைசெயலானும்-இறைவனே யென்பது மேற் பாரிசேட வளவையாற் பெறப்பட்டமையின், அஃதுயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையால்;— இறைவனருளே செய்த வெவ்வுருவும் - இறைவன் செய்த வசனை,—தன் கன்மான மாற்றுவன - வினைக்கேற்ப விறைவன் மாற்றுந்தறுகணுசலகை யென்னையென்பதாம்.

இதனானே யேது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமதுகர்த்தாத் தலவுருவை யுண்டாக்குமிடத்தே
ந்த வுபாதானத்தி லின்று முண்டாக்குவனே

ன்று வினவ; அதற்குச் சூக்குமவுடலென் றுணர்த்துகின்றார்.

மாயியிவ் வுருவமெல்லாம் வருவதெங் கேநின்
றெனனிற, கூறிய சூக்குமந்தா முருவெனிற் குறி
யொன்றென்னில், வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங்
கிலியுமாகுந, தேறுநீ யொருவனாலிச் செயலெலாஞ்
சிவனாலாகும். (சஎ)

(இ-ள்.) மாறியிய வுருவமெல்லாம் வருவதெங்கே நின்றெனில — அந்தந்த யோனிகளினு முலகங்களினு மசசம் யோனியு மாறிப்பிறந்து வருவதற்குக் காரணமியாதென்று கேட்கிறாயாகில,

கூறிய சூக்குமந்தா முருவெனில் — அந்தத் தூலவுடல்களெல்லாங் கலைமுதலிய முப்பத்தொரு தத்துவத்தா லுண்டாகின்ற சூக்குமதேகத்தி னின்று முதிக்குமென்று நீ சொல்லில்?

குறி யொன்றெனில் — அந்த மாயாகாரியத்தி னின்று முண்டாகிய யோனிபேதங்களெல்லா மொன்றல்லவோ வென்று நீ சொல்லில்? அஃதன்று.

வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங்கிலியுமாகும் — பொன்னொன் றொன்றா யிருக்கவு மதிற் றோற்றிய வீரசங்கிலிமுதலிய வாபரணத்தின பெயரையு மடையாளங்களையுந் தனித்தனி பெற்றாற்போல; இந்தச் சூக்குமதேகமுந் தானொன்றாயே நின்று நரர் மிருகமுதலிய பெயரையுந் தனித்தனி யடையாளங்களையும் பெற்றுநிற்கும். அது தானாகத் தோன்றலைத்றேயெனில்?

தேறுநீ யொருவனால்	ஒருகம்மியனு லுண்டானதென்று விசாரித் தறிவாயாக அதுபோல
இச் செயலெலாஞ் சிவனாலாகும்.	இதைப் பிரபஞ்ச காரியங்களெல்லா மொருகர்த்தாவானவ னுபாதானத்தி னின்று முண்டாககாநிற்பன. எ-று.

இதற்கு நிசுவாச மெனவறிக. (௬௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மாறிவரு வுருவமெல்லாம வருவதெங்கே நின்றெனனில்-இந்த ஸ்தூலதேகமானது கருமத்துக்கிடாக அநேகவிதமாய் மாறிவருகிறது எதிலே யுண்டாமெனனில்?—கூறிய சூக்குமத் தா முருவெனில-ஸ்தூலதேகம் விட்டு சூக்குமதேகத்தோடே ஆன்மா போககுவரவு செய்யுமென்று முன்சொன்ன சூக்கும தேகத்திலே யுண்டாம்,— குறி பொனறெனனில - காரணமொன்றுகையால் ¶ காரணகுணு ஹி காரியகுணு நாதபந்தே யென்னும்நியாயத்தினலே அதி லுண்டாகபபட்ட காரியங்களெல்லாம் ஒருபடித்தாயிருப்பதன்றி வெவ்வே றடையாளங்க ளாகாதெனனில?—வேறொரு குறியாமாரம வீரசங்கிலியும் ஒருவனலாகும - பொன்னெனறுயிருககச செய்வா னொருவனால வைரமணி சங்கிலி கடகம் குடாதியென்று வெவ்வே றடையாளமும் பேருமுடையதாம். அதுபோல,—தேறுநீ யிச்செயலெலாஞ் சிவனலாகும்-சூக்குமதேகத்திலே நின்றும வேறுவேறு அடையாளங்க ளாகிய ஸ்தூலதேக முண்டாகிறது சிவனலே யென்று நீதெளி.

¶ காரணகுணு ஹி காரியகுணு நாத்பந்தே - காரணத்தின் குணங்கள் காரியத்தின் குணங்களை யுண்டாக்கும்.

காரணகுணம் காரியத்திலே யுண்டாமென்பது காரண மாகிய மாயாவிகாராதிகள் காரியமாகிய சர்வதேகங்களிலு முண்டென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

உருமாறுத லொத்ததுகொண்டு மாறி வருவதற்கு முதற் காரண மேதென்ன, சைவ பௌராணிக மதானுசாரியாக ளா யிருக்கின்ற வாசாரியாகள் மதத்தினு லுத்தர முரைக்கின்றார்.

மாறியிவ் வுருவமெல்லாம் வருவதெதனாலென்றெனில்-இ ந்தச் சுரா நரா பசு மிருக பக்ஷி ரூபமாயிருக்குந் தூலதேகங்க ளை மாறிமாறி வருவதற்கு முதற்காரண மேதென்று நீ கேட்கின் றாயானால்,—கூறிய சூக்குமத்தா லுருவெனில்?—சொல்லிய சூக்குமதேகத்திலே நின்றும தூலதேக முண்டாமென்று நீர் சொல்லில்,— குறியொன்றெனில் - சூக்குமதேகத்தில் வை சித்திரிய மில்லாமையாற் றூலதேகங்களிலும் வைசித்திரிய மி ல்லாதே போமென்று நீர் சொல்லில்? பொற்பொருளாகிய வொரு முதற்காரணத்தி னின்று,—வேறொரு குறியாமாரமணி ரசன கிலியும ஒருவனு லாகும்-வேறொரு குறிபாம் பதக்கமும் வீரசங்கிலியுஞ் சரப்பளியு மொருவனு லுண்டாகும,—தேறுநீ- தெளிந்தறி,—இச்செயலெல்லாம் - இத்தக்காரிய வைசித்திரியமும் ஒருவனாலாகும. எவனால் ?—சிவனால்,—ஆகும-உண்டாகும.

ஒப்பற்ற பரமேசுரனால்,—ஆகும்-உண்டாம், என்றுமாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

செய்வான தாற்றலான ஒருபொன் வெவ்வே றணிகலங்க ளாய்ப் பரிணமிக்கு மாறுபோல, இறைவன தாற்றலான் ஒரு

சூக்குமவுடம்பு வெவ்வே றச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத் தோன்றுந்தன்மையான, ஆண்டுச் சற்காரிய வாதத்திற் கிழுக்கில்லை யென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி யும்முடைய கர்த்தாவாலே மாறிப்பிறக்குமென்ற வடிவுகளெல்லா மெவ்விடத்திலே நின்று தோன்றுமென்று நீ கேட்கில்? சூக்குமதேகத்திலே நின்று மிந்தத் தூலசரீரங்களெல்லாந் தோன்றுமென் றருளிச்செய்கிறார்.

மாறிய வுருவமெல்லா மருவதெங்கேநின்றெனில் — ஆன்மாக்கள் மாறிப்பிறக்கைக்கு இந்தத் தேகங்களெல்லா மெங்கேநின்று வருமென்று நீ கேட்கில்?—கூறிய சூக்குமந்தா மூன்று - வேதாகமங்கள் சூக்குமமா யிருக்குமென்று சொல்லப்பட்ட மாயையிலே நின்று மிந்தத் தேகங்களெல்லா முண்டாகா நிற்கும்,—என்னில்-என்று நீ சொல்லில்,— குறியொன் றெனில்-அந்த மாயையிலே நின்றும் இந்தத் தேகங்களெல்லா முண்டாகில் எல்லா வடையாளங்களு மொத்திருக்கவேணுமென்று நீ சொல்லில்,— வேறொரு குறிடாமாமே வீரசங்கிலியு மாகும - வேறே வேறே ஒவ்வொரு குறிகளாகத் தோற்றப்பட்ட ஆரம் வீரசங்கிலி முதலான ஆபரணங்களெல்லாம் பொன்னிலே நின்று முண்டானாற்போல, மாயையிலே நின்று மென்னென்றந்த வடிவுகளெல்லாந் தோன்றாநிற்கும். இப்படிப் பொன்னிலேநின்றும பணிக ளுண்டானாற்போல மாயையிலே நின்றும்பலவடிவுகளு முண்டாமிடத்துக் கர்த்தா வேண்டுவதில்லை யென்னில்?—தேறுநீ யொருவனுலிச் செயலெலாஞ் சிவனுலாகும்-பொன்னிலே நின்று மிந்தப் பணிகளையெல்லா மொருவ

ளுண்டாக்கின தன்மைபோல் மாயையிலே நின்று மிக்க வடிவு களெல்லா மொருகர்த்தா வுண்டாக்கவேணுமென்று புத்திபண் ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, சூக்குமமாயிருக்கிற மாயையிலே நின்று தூலமாயிருக்கிற வடிவுக ளுண்டாமென்றும், உண்டா மிடத்துத் தானே யுண்டாகாது பொன்னிலே நின்றும் பலப ணிகள் பணிசெயலினு லுண்டான முறைமைபோலக் கர்த் தாவாலே மாயையிலே நின்றும் பலவடிவுகளு முண்டாமென் று முறைமை யறிவித்தது.

'சங்கமம்' 'நராகளாய்' 'வண்டுகள்' 'அகலிகை' 'செப்பிரு ய்' 'அவ்வவபோனி' 'மாறிபிவ்வுரு' ஆகத்திருவிருத்தம் ஏழும் ப ட்டாசாரிடன.

இவையிற்றுக்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமறுப்பு. சிது-பர-படடா-மறு, கூ செ. "அழிகின்றதாய்வினைக ளாகி னறவாறெனெரு வதமங்கி யானபரிசே, யொழிவின்றி போ தனமு மாவுண்டுநாம்வினைக ளூறுகின்ற வாறெதெனலாங், க ழிகின்றதாலறிவு வினைதந்திடாவினைஞர் கருமங்களுடியுரவோ ர், பழுதின்றியேயுதவு மதுபண்பதாகவருள் பரமனக ளுரும் வினையே." எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

இவ்வுருவமெல்லா மாறிவருவது-அற்றே லிவ்வாறச்சுமச் றித் தோனறுவது,— எங்கே நின்றெனில் - யாங்ஙன நின் றெனின்,— உருவெளிற் கூறிய சூக்குமத்தாம்-தூலவுடம்பாழி னங்ஙனங் கூறிப்போக்கதன் மூலமாகிய சூக்குமஉடம்பி லுண் டாம்,—குறியொன் றென்னின் - காரணமொனறுகக் காரியம்

பலவாத லமையாதெனின்,—ஒருவனால் வேறொரு குறியாம்-செய்வான தாற்றலா னொருபோன,—ஆரம் வீரசங் கிலியுமா கும்-ஆரம் வீரசங்கிலிமுதலிய வெவ்வே றணிகலங்களாய்ப் ப ரிணமிக்குமாறுபோல,— சிவனு லியற்செயலொலா மாகும் - இ றைவனதாற்றலா னொரு சூக்குமவுடம்பு வெவ்வே றாக்கங்களா ய்ப் பரிணமித்தற் கோனாக வுண்மையின,— நீ கூறு-உனை கே சற்காரிய வாதத்திற் கிழுக்கில்லையெனப்படுகின்ற நீ தெளிவாயா க எனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் புத்த, நீசொல்லிய தூலவுருவிற்குக் கா
ரணம யாதென்று வினவ, சூக்குமமென
றுணர்த்துகிறா

சூக்குமங் கெடடுந் தூலந் தோன்றிடா சூக்கும
த்தி, னுக்கியோ ருடல்கிடப்ப தின்றுட லாக்குந்த
ன்மைக், கோகிய சத்தியுண்டா யுடம்பருங் காலமுற
று, நீக்கிட மாம்பின்வேறோர் நீணமர நிகழ்த்துமா
போல். (௬௮)

(இ-ள்) சூக்கும மாயாகாரியமாகிய சூக்குமதேகங் கெ
க் கெடடுத் ட்டுத் தூலமாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சங்க
ளாக தோ ன்றாது.

ன்றிடா

ஆனால் சூக்குமதேகத்திலே பலவுடல்களையும் பண்ணிவை
த்திருக்குமோ, அதற்குக் காரணம் யாதெனில்?

சூக்குமத்தி [illegible]

சூக்ஷியோர ருடைக்கடாப திரைற உடலாக்குந் தன்மைக சோக்கிய சத்தியுண்டாயுடாரும

யினை தேஹருடம்புக் கிடப்பதின்று;

அந்தத் தேகாதிகளை யுண்டாக்கிறதற்கு சமிஷ்டதில் யோக்கியமாயிருக்கிற கிரியாசக்திக்கு ஞாபகமாயிருக்கிற மாயையை யதிட்டித்துக்கொண்டு ஸ்தூலவுடல்களை யுண்டாக்கா நிற்கும்.

காலமூறாறு நீக்கி மரம்பின வேரோர் நீளைம ரங்கமுந்துமா போல.

யாதாமொரு மரத்துக்கு இறுதியான காலமவந்த காலத்து அதனை வெட்டிவிட்டு அந்த ஸ்தூலங் கெட்டாலும் அதற்குக் காரணமாகிய வேருண்டாயிருக்கையால், அதனின்றும் பெரியமரமான துண்டாகு முறைமைபோல். ஆதலால் அந்தச்சூக்ஷ்ம சக்தியான்மகமா யிருந்து தானே வியத்தியானமகமாய் விளங்கா நிற்குங்காண் எ-று

இதனாற் சூக்ஷ்ம கிரணாகமத்து மிருகேந்திரத்து மறிக. (௪௮)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

——0——

மேலேகூறியிருந்தகம் மாணவகனுடைய ¶பிரசங்கத்துக்கு உத்தரம

¶ பிரசங்கம் - கேள்வி

சூக்குமங் கெடுமேல் ஸ்தூலந்தோன்றிடா - வித்திலே மரமுண்டானபோது வித்தழிந்தாற்போல ஸ்தூலதேக முண்டாம்போது சூக்குமதேகம் கெடாது.—சூக்குமத்தி னுக்கியோரு டலிடப்ப திரைறு-மண்மேல் வாசனையைப்போல சூக்குமதேகத்திலே [illegible] பண்ணினவைத் திரும்ப [illegible]—

உடலாக்குந்தன்மைக் கேற்கிய சத்தியுண்டா யுடறும் – உடலானதை யாக்கும் பரிசெப்படியெனவிற்? பரமேசுவரனுடைய வலியதொரு சத்தியுண்டாகவே யதினாலே சூக்குமதேகத்தி லிருந்தும ஸ்தூலதேக முண்டாம் அதெவ்வாறெனவில்?—காலமுற்று நீக்கிட மரம்பின்வேரோர் நீண்மா நிகழ்ந்தமாபோல் – வடவிருட்சமானது கெடுங்காலஞ் சென்றுபட்டும் அதன் வேராகிய விழுதிலே விருட்ச முண்டாவதுபோல.

விதையினாலே விருட்சமாகிறதுபோல பரிணாம வாதமுமல்ல, பிரளயத்திலே பிருதிவியாதி பூதங்களும் சூக்குமரூபமாக மாயையிலே யிருந்து சிருஷ்டிகாலத்திலே அவைகளவைகளே ஸ்தூலரூபமாமெனும் பாஞ்சராத்திராதி மதமுமல்ல, வேறொரு கக்ஷேமரமுண்டானது சூக்குமதேகத்திலேயே ஸ்தூலரூபங்களெல்லா மீசுவரசத்தியினாலே யுண்டாமென்று கூறப்பட்டது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பால் தயிரானதுபோலச் சூக்குமதேகந் தூலதேகமாய்ப் பரிணமித்துக் கெடுமோவென்ன, கெடாதென றுணர்த்துகின்றார்

சூக்குமங் கெடுத்துலகு தோன்றிடா–சூக்கும சரீரமுற்றுங் கெடுத்துத் தூலசரீரமாகாது.—சூக்குமத்தி னுக்கியோருடல் கிடப்பதின்று–தாய் சரீரத்திற் பிள்ளை சரீரம்போலச் சூக்குமசரீரத்துடனே தூலசரீரம பரிணமித்திருக் கின்றதுமில்லை.—உடலாக்குந் தன்மைக் கேற்கிய சத்தியுண்டா யுடறும்–தூலசரீரமாக்குதற் கருகமாகிய சாமர்த்தியம் சூக்குமசரீரத்துக்கு [illegible] சூக்குமசரீரந் [illegible] யுண்டாக்கும்.—[illegible]

முற்றும் - காலந்தோறும்,—நீக்கிட மரம்-விருக்ஷத்தைச் சே
திக்க,—பினவேர்-அந்தவிருக்ஷமூலம்,— ஓர் நீண்மரம் நிகழ்த்
துமாபோல்-மற்றொரு நீண்டமரத்தை யுண்டாக்குவது போல.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்
லாம் வருவது, ஆரம் வீசங்கிலியானாற்போல ஒன்று பிறி
தொன்றாவது மன்று. வித்து மரமானாற்போல ஒன்று கெட்டு
ஒன்று தோன்றுவதுமன்று. மஞ்சிகைக்குழு கல்லுகளைப்போல ஒன்றி
னகத்தொன்று கட்டந்து தோன்றுவதுமன்று. மற்றென்னையெ
னின்? மரவேரின் மற்றொரு மரம்போலச் சூக்குமவுடம்பிற்றூ
லவுடம்புகள் சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவன வென்பதாம்.

சற்காரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

யோக்கியம் ஏக்கியமென மரீஇயிற்று.

திராம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

புத்தன் சூக்குமத்தினின்றும் ஒருவடிவு தோன்றுமி
டத்து அந்தச் சூக்குமங் கெட்டுப்போய்த் தூலந்தோன்றும், நீ
ணவும் பலவடிவுகளும் அந்தச் சூக்குமத்திலே தோன்றுமென
கிறதெப்படியென்று சொல்ல,அவனை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந்தோன்றிட - சூக்குமமாகிய
மாயை கெட்டுத் தூலமாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சந் தோன்று
து. அந்தச் சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந்தோன்றும லத்தச் சூக்கு

மத்திலே யோருடல் பண்ணிக் கிடக்குமோ என்று நீசொல்வி
ல்?—சூக்குமத்தி லொக்கியோ ருடல்கிடப்ப தின்று-அந்த மாயை
யிலே யொருடம்பாய்ப் பண்ணிக் கிடப்பதுமில்லை ஆனா லதுண்
டாகிறபடி யெப்படி யெனவில்?—உடலாகுந்தன்மை நோக்
கிய சத்தியுண்டா யுடனும்-தேகங்களை யுண்டாக்கு முறைமை
க்கு அந்த மாயையினது ஒக்கப்பட்ட சத்தியுண்டாயிருந்து, தே
காதிப் பிரபஞ்சங்களை யுண்டாக்காநிற்கும் அதெனபோலவெ
னில்?—காலமுற்று நீக்கிட மரம் - ஒருமரத்துக்குப் பக்குவ
ம் வந்ததனை வெட்டிப்போட்ட வளவில்,—பின் வேறோர் நீ
ண்மர நிகழ்த்துமாபோல் - அதுக்குக் காரணமாகிய வேர்கிட
க்கையாலே அந்தவேர் தானிடத்திலே நின்று மீண்டு மொரு
நீண்டமரத்தை யுண்டாக்குகிற முறைமைபோல, மாயையிலே
நின்றுத் தேகாதிய பிரபஞ்சங்கள உண்டாக்குகிறபடியும் இத்
தன்மைத்து.

சூக்குமங்கெட்டுத் தூலந் தோன்றுமென்று புத்தன் சொ
ன்ன விதற்குப்பிரமாணம் சித்-பர-அவனாமதம்,௯-செ "தோ
ற்றிய பொருள்களெல்லா நாசமா மென்றுசொல்லு மாற்றமு
ன னுலாதகல்மறறை மிருத்தனை வழக்கிலென்னை,போற்றிய
பொருள்கள்கட்குப் போனது போல்முளைக்கது, வேற்றுமைப்
பட்டதெனை மிருத்தனை பிலவழக்கே."

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந்தோன்றிடா தென்று அவனை
மறுத்ததற்குப் பிரமாணம். ஷை மறுப்பு, கச-செ. "அங்குரம்
வித்தின்கேட்டிற் றோன்றுமதுபோல வினைத்தருவுங் கெட்டே
வழி யாகுமெனனி, லங்கவற்றுக் காக்கக்கே டறைந்தாயெல்
லைமெனித்தமெனு முனைமறந்தா யருந்துமாறுயிர்,இங்குமுளை
யிவமரமா யெழுந்திண்டிச்செல்லா திறந்தே யெழுக்கப்படி
ல்லாதென்னில், மங்கிடாதே பலதருண விருத்தவைவப் வ

கும்வடிவு நீங்கிநின்ற மாயுங்காணே." என்னுமதுங் கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றுமென்றும், சூக்குமத்தின் குளளே தூலம ஒருவடிவாயிராதென்றும, ஒருமரத்தை வெட்டிப்போட்ட வக்க மரத்தின் வேரிலிருந்து மீளவு மொருமரத்தை யுண்டாக்கினாற்போல மாயையிலே நின்று தேகாதிப் பிரபஞ்ச முண்டாமென்னு முறைமையும, அறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பி னின்று மித்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது ஆரம வீரசங்கிலி யானாற்போல வொன்று பிறி தொன்றாவது மன்று) சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந்தோன்றிடா- வித்துமரமானாற்போல ஒன்றுகெட்டு ஒன்று தோன்றுவது மன்று,—சூக்குமத்தி லாக்கியோ ருடல்கிடப்ப தின்று-மதிக்கெ ழுகலைகள்போல வொன்றிலக் கொன்று கிடந்து தோன்றுவது மன்று. மற்றென்னையெனின்,— மரங் காலமுற்று நீக்கிட-மரமானது அதற்குரிய காலநீங்க,— பின வேரோர் நீணமர மெழுந் த்துமாபோல்-பின்மர வேரின மற்றொரு நீண்மர முண்டாதல் போல,—உடலாக்குந் தன்மைக்கு - சூக்குமவுடம்பிற் றூலவு- ம் புண்டாதற்கு,— ஒக்கிய சத்தியுடை யுடலாரும்-யோக்கிய மான சத்திருபமா யிருந்து தோன்றுவன வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவன் சூக்குமதேகத்தி னின்றுந் தூலவுரு

வாத வரவேண்டுமோ, கன்மத்துக்கீடாக வுண்டாமெனன; மறுததனாதுகிறார்.

விதிப்படி சூக்குமத்தே யுருவாரும் வினையாலங்கே
யுதித்திடா வுருவமாக வுருவரு மரங்களவித்திற
கதித்தெழு மாரும்வித்துங் கழியும்பி னழியுஞ்சூக்க
மதிக்கெழுகலைகளபோலவருவதுபோவதாமே. (௫௯)

(இ-ள்.) விதிப்படி சூக்குமததே யுருவரும் — காததாவின தாக்கினையாற் சூக்குமதேகத்தி லினைறுக் தூலவுருத் தோனறும.

வினையா லங்கே யுதித்திடா வுருவமாக — கனமத்துக் கீடாகச் சூக்குமதேகத்தி லினறு தூலதேகங்க டாமே யுண்டாகமாட்டாது.

உருவரு மரங்கள்வித்திற் கதித்தெழும — சூக்குமமாகிய வித்திலே தூலமான மாங்களுண்டானதுபோலச் சூக்குமத்தி லினறுக் தூலதேகமுண்டாம்.

மாருமவித்து கழியுமபின் னழியுஞ் சூக்கம் — மாரும்வித்து மொருகாலத்திற் சோவழியக் கண்டோ! அதுபோல மரம் தோனறினவிடத்து வித்தழிந்த போறுறபோலத் தூலதேக மழியுமபொழுது சூக்குமஞ் சேர வழிந்து போங்காணுமெனனில்? அஃதனறு.

மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாமே. — சந்திரனுக்குப பூரணகலை, பதினறிற காரணமாகிய வொருகலை யெப்பொழுது மழியாமலிற்க, மற்றகாரியகலைக ளொவ்வோரிடங்களிலே யொடுக்கினறு பிறபு கூடுகிற முறைமைபோல; காரணமாகிய மாயைய ழியாமலிற்கவே, காரியமான சூக்குமதேக

மாகிய தத்துவங்களோடுங்கூடும். இங்ஙனே
யொழிந்த தூலதேகங்களைப் போலவழியா
தாகையால், காரிய காரணங்களுக் கழிவின்றி
யிருக்கவே, காரியப்பட்ட தேகங்களு மிவை
யிரண்டு முண்டாகாநிற்கும். எ-று. (௪௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிரவு மதற்கே புறனடை

விதிப்படி சூக்குமத்தே யுருவரும் வினையால் - கர்த்தாவி னுடைய அநுக்ஞைப்படியிலே சூக்குமதேகத்திலே கருமத்துக் கிடாக ஸ்தூலதேகமுண்டாம்.— இங்கே யுக்திதிடா வுருவமா க-இவ்விடத்து சூக்குமதேக மில்லாமல் ஸ்தூலதேக முண்டா காது,— உருவரும் - சூக்குமதேகத்திலே ஸ்தூலதேகமுண்டா ய் வரும் எவ்வாறெனின்?— மரங்கள் வித்திற கத்தெழுட்- சூக்குமமாகிய விதைகளிலே ஸ்தூலமாக மரங்களுண்டானது போல,— மரமும்வித்துஞ் சழியுமபினு ழியுஞ் சூக்கம்-வித்த ழிந்து மரமாய் மரமு மழிபகண்டதுபோல, சூக்குமங் கெ ட்டு ஸ்தூலமாகி ஸ்தூல மழியுங்காலத்து ஸ்தூலசூக்குமமிரண் டு மழியுமெனின்? சூக்குமத்திலே ஸ்தூலந் தோன்றுகிற மாத் திரத்துக்கே வித்தும மரமு முவமையல்லது முற்றுவமையல் ல. அதற் குவமைபேதெனின்?— மதிச்செழு கலைகளபோல வருவது போவதாமே - சந்திரனுடைய பிரதான கலையானது காணவும் படாம லழிடாபலு மிருக்க, அக்கினியிலே ஓமம்பண்ண ப்பட்ட அக்கினியுடைய சூக்குமாம்சமானது சூரியகிரணத்து வாரா † சம்பிருத்தமாய் ஷோடசகலையாக விருத்தியாகுத் போல ; ஆன்மாக்கள் பண்ணப்பட்ட தர்மாதர்ம ஐக்கியமான

அநிருஷ்டம் சூக்குமபேதத்திலே சம்பிருக்தமாக, இதனால் சூக்குமதேகத்திலே யிருந்தும் ஸ்தூலதேக முண்டாம. அந்த சந்திரனுடைய கலைகளை யொவ்வொருகலையாகப் பதினைந்தையும் பதினைந்து தேவர்களாயப் புசிக்க, அந்தக் கலையெல்லாம் க்ஷயித்துப்பிரதாநகலை யொன்றுமே நின்றாற்போல, ஆன்மாக்களும் தருமாதருமங்களையுடைய பலங்களெல்லாவற்றையும் புசிக்கவே ஸ்தூலதேகம்போய் சூக்குமதேகி யானதென றிதன பொருள்

† சமபிருக்தம - சேர்ந்தது

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேலு மதற்கோர் புறனடை.

விதிப்படி சூக்குமத்தே யுருவரும் வினையால் - கன்மானு சாரமாய்ச் சிவசங்கற்பத்தினபடி சூக்குமதேகத்தி லின்றாக தூலசரீர முண்டாம் — உதித்திடா வுருவமாக - சூக்கும சரீர மதானே திரிந்து தூலசரீரமாகாது.— இங்கே யுருவரும் மரங்கள் வித்திற் கதித்தெழும் - இவ்விடத்து வடிவுற்ற விருட்சங்கள் வித்தி லுண்டாம். அந்த,—மரமும் வித்தும் கழியும்,— (அப்படிச்) சூக்குமம் பிணமழியும் - சூக்குமதேக முருக்குலைந்து கெட்டுப்போம் ஆனாலப்படி யன்று,—மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவதாமே - சூக்குமசரீரத்தி லினறும் தூலசரீரங்கள் ஒருகலையாய்ச் சேர்ந்து சந்திரனிடத்தே தினந்தோறுதிக்கும் மறைவுள்ள கலைகள்போல உண்டாய்த் தாமே கெடும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மரந்தோன்றுதல் வித்தையின்றி யமையாதவாறுபோல, அத்தூலவுடம்பு தோன்றுதற்குத் தனக்கொரு முதலில்வழிக் கூடாதெனனும் அருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறியப் படுமென்பதாம்.

சூக்கும வுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு.

உண்டுதோன்று மாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாமெனவு முடன்கூறினார்.

அற்றேல், தூலவடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும் பூதமே யமையும் சூக்குமவடிவு எற்றுக்கெனின்? அறியாது கூறினாய்.

சற்காரியவாதத்திற் றூலப்பொருட்குக் காரணஞ் சூக்குமமே யாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச்சூக்குமவுடம்பாவது ஸூக்கும பூதமெனப்படும் தன்மாத்திரையானியன்ற வடிவாக லின் அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெரும்பூத வடிவெனப்படுமெனவும், தெற்றென வுணர்ந்துகொள்க.

உருவருமரங்கள் வித்திற் கரந்தெழுமென்பதுமது, வித்துக்காட்டுவதை; மரமும்வித்துங் கழியுமென்பதுமது. அழியுஞ் சூக்குமமெனவிலென்று உணர்ந்துகொள்க. சூக்கம் பரமாத்தசன்னைவு.

இவை மூன்றுசெய்யுளானுஞ் சூக்குமவுடம்பு மூலகாரணமாமாறுணர்த்தி நான்பலபேசுங்காட்டுதல் பற்றிச சற்காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் யாதில்லை போலுமாலெனின்? அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

இப்படித் தோன்றுமிடத்துச் சூக்குமத்திலே நின்றும் தூலங் கன்மத்துக் கீடாகத் தானேதோன்றும் கர்த்தா வேண்டுவதில்லையென்றும், சூக்குமமுந் தூலமுஞ் சேரக்கெடுமென்றும் புத்தன் சொல்லும் அவனை மறுத்து மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

இப்படி சூக்குமத்தே உருவரும் வினையால் - மாயையிலே நின்றுங் கன்மத்துக்கீடாகப் பரமேசுரன் நியமித்தபடியே வடிவுகளெல்லா முண்டாம்,— இக்கே புதித்திடா [illegible] மாய் நிற்கும் - சூக்குமமாயிருக்கிற [illegible]

தூலமாயிருக்கிற தேகாதிப்பிரவஞ்சந் தோன்றாது: தூலத்திலே நின்றும் தூலமுண்டாகவேணும். அப்படிச் சொல்லுகிறது அர்த்தமல்ல. சூக்குமத்திலே நின்றுந் தூலந் தோன்றவேணும். அதெப்படியெனில்?—மரங்களவித்திற் கிடந்தெழும - வித்திலே நின்று மரங்களானது ஓங்கி யெழுகிற முறைமைபோல், சூக்குமத்திலே நின்றுந் தூலமுண்டாகாநிற்கும்; அப்படித் தோன்றில் இரண்டுஞ் சேரவழியும் அதெனபோல,—மரமும் வித்துங் கழியும் பின்னை யழியுஞ் சூக்கம - மரமும் விதையுஞ் சேர வழிந்துபோகையாலே ஸ்தூலமழிந்து போமபொழுது ஸூக்ஷுமமுஞ் சேரவழிந்து போங்காலும் ஸ்தூலமழியுமொழிந்து ஸூக்ஷுமம் அழியாது. அதெனபோலவெனவில்?—மதிகளெழு கலைகளைபோல; வருவதுபோவதாமே - சந்திரனுக்குக் காரணமாகிய கலையொப்தொருகலை யெப்பொழுது மழியாமல் நிற்க, காரியகலைகள் ஒவ்வொரு விடங்களிலே யொடுங்கிக் கூடுகிறமுறைமைபோலக் காரணமாகிய மாயை நிற்கவே காரியமான ஸூக்ஷுமதேகமென்று சொல்லப்பட்ட தத்துவங்க ளொடுங்கிக் கூடும், இக்கலையொழிந்த ஸ்தூலதேகங்களைபோல வழியாது ஆகையால் காரணகாரியங்களுக்கு அழிவின்றியே யிருக்கவே காரியப்பட்ட தேகங்களு நிலையிற்றலே யுண்டாகாநிற்கும்.

இதனுற் சொல்லியது, ஸூக்ஷுமமாகிய மாயையிலே நின்றுஸ்தூலமாகிய தேகாதிப்பிரவஞ்சம் பரமேசுரனுலே கன்மத்துக் கீடாகத் தோன்றுமென்றும், உருவத்திலே நின்று முருவந்தோன்றாமல் அருவத்திலே நின்று முருவந் தோன்றுமென்றும். அதுக்குவமை சந்திரனுக்கு ஒருகலை காரணமாய் நிற்க மற்றுள்ள கலைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஸ்தூலமாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருகிற தன்மைபோலும் என்னு முறைமையும்; அறிவிக்கிறது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

உருவரு மரங்கள்-உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள்,—வித்திற் கதித்தெழும் - தனக்கு முதலாகிய வித்தினின்றே தோன்றி யெழுதல்போல,— வினையால் விதிப்படி-வினைக்கேற்ப விரைவருவினையால்,— உரு - இத்தூலவுடம்புகள்,— சூக்குமத்தே வரும்-தனக்கு முதலாகிய ஸூக்ஷுமவுடம்பினின்றுத் தோன்றும்,—மரமும்வித்துங் கழியும் - மரமழிந்தவழி யதற்கு முதலாகியவித்து முடனழியக்காண்டலின்,—பின்னழியுஞ் ஸூக்ஷுமமெனின்-அதுபோலத் தூலவுடம்பு கெட்டவழி யதற்கு முதலாகிய ஸூக்ஷுமவுடம்பு மழியும்போலுமெனின்? அற்றன்று. ஸூக்ஷுமத்தின் றூலந்தோன்றுதன் மாத்திரைக் கொருபுடை யொப்புமையல்லது முற்றுவமை யன்மையான,— மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போலதாமே-சந்திரனுக்குளவாகிய கலை பதினாறிற் காரணமாகிய வொருகலை யழியாதிருக்க மற்றக்கலைக டோன்றுதலு மொடுங்குதலு மாகுதலின், இங்கே வுருவமாக வுத்திட்டா,—மரந் தோன்றுதல் வித்தையின்றி யமையாதவாறுபோல வத்தூலவுடம்பு தோன்றுதலுந் தனக்கொரு முதலில்வழிக் கூடாதென்னு மருத்தாபத்தியா னஃதுண்டென்ப தறியப்படுமென்பதாம், ஸூக்ஷுமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு.

இவை மூன்றுசெய்யுளானுஞ் ஸூக்ஷுமவுடம்பு முதற்காரண மாமாறுணாத்திக் தானபல பேதங்காட்டுதல் பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்கின்மை கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆன்மாக்க ளிச்சரீரத்தை யெடுக்குமிடத்து ஸூக்ஷுமமே காரணமோ, அஃதன்றிக் காரணம் பல

உளதோவென்று வினவுமாயைமுதலெ
ன்றுக்கொன்று காரணமா யிருக்கு
மெனபதூஉங் குண்டலி சரு
வோபாதானமென்பதூஉ
முணர்த்துகின்றார்

தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதலதற்கு, மூ
லமா னதற்குமூல மோகினி யதன்முதற்றே, மேலதா
ம் விந்துசத்தி சிவமிவை மிசையாமெல்லாஞ், சாலவி
ன் றாகுமாணமாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது. (௯௦)

(இ-ள்) தூலமா முருவினுக் குச் சூக்கும மூலம். — பஞ்சபூத பரிணாமமான தூலசரீரத்திற் குப் புரியட்டதேகமான சூக்குமசரீரமே மூலம்.

அதற்கு மூல மான — அக்கூக்குமதேகத்துக்குக் காரணம் மூலப்பிரகிருதி.

அதற்கு மூல மோகினி — அப்பிரகிருதிக்குக்காரண மாயை.

அதன முதற் றே மேலதாம விந்து — அசுத்தமாயைக்கு மேலாய பரமமான வுபதானமாயிருக்குங் குண்டலி.

சத்தி சிவமி வை மிசையாம் — இதைக் குண்டலிக்கு மேலாஞ் சத்தி. இவையிற்றுக் கெல்லா மேலாய்ப் பரமகாரணமா யழியாமனிற்குஞ் சிவம்.

எல்லாஞ் சா லவின் றாகுமா ணமாச் சிவத்தி னைச் சார்ந்த போது. — ஆன்மா யாதொரு போது சகலவுபாதி வாச்சிதமான பிரமத்தைப் பொருந்தினபோது, இதைப் பேதங்களெல்லா தோற்றமில்லையாம். எ-று.

சால-சாலவுறு தவகளிகள் கழியிகல். என்பதனு லறிக
இதற்குச் சித்தியாகமத் தறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஸ்தூலமா முருவினுக்கு ஸூக்ஷுமமூ லமதற்குமூலமான தற்கு மூலமோஹினி-ஸ்தூலதேகத்திற்கு முதற்காரணம் ஸூக்ஷுமதேகமாகிய புரியஷ்டகம் அந்த புரியஷ்டகத்திற்கு முதற்காரணம் மோஹினியென்னும் பிரகிருதி அந்தப் பிரகிருதிக்கு முதற்காரணம் மோஹினியெனும் சுத்தமாயை—அதனை முதற்றனே மலசாம விந்துசத்தி சிவமிவை யிணையாம—அந்த அசுத்தமாயைக்கு மேலான பிந்துவாகிய சத்தித்தத்துவமும் சிவமாகிய சத்தத்துவமும் வாக்குருபமாக ப்ரதம பக்ஷமான தேகமாம— இவ்வாறு சாலவின ருருமானமாக சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது—இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட உபாதிகளெல்லாம் ஆன்மா சிவசாயுஜ்யத்தை யடைந்தபோது அந்த வானமாவுக் கில்லையா மென் றிதனபொருள்.

சிவனே யென்றது சிவத்தையென்று சப்ம்ஸகமாக வுரைத்தது நிர்க்குணப் பிரமத்தை யெனவறிக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

காரண பரம்பரை யந்தச் சைவ பௌராணிக மதானுசாரி யாசாரியர்கள் மதத்திலுந் தானே காண்பிக்கின்றார்.

ஸ்தூலமா முருவினுக்குச் சூக்குமமூதல்-ஸ்தூலதேகத்திற்குச் சூக்குமதேகம் முதற்காரணம் — அதற்குமூல மான்-அந்த

சூக்குமதேகத்திற்கு முதற்காரணம் பிரகிருதி. (தன்மாத்திரை ஐந்து, மனம் புத்தி அங்காரமுமாக எட்டெனும் வசனத்தாற் சூக்குமப் பிரகிருதி முதற்காரணம். எட்டுக்கொத்தென்று கொள்ளுமிடத்துப் பூதக்கொத்து, தன்மாத்திரைக் கொத்து, கன்மேந்திரியக் கொத்து, ஞானேந்திரியக் கொத்து, அந்தக்கரணக்கொத்து, குணக்கொத்து, பிரகிருதிக்கொத்து, கலாதிஐந்துமொருகொத்து, ஆக எட்டும் புரிகிற சூக்குமதேகத்தில் அட்டகம். புரியட்டகமென்று கொள்ளுமிடத்துப் பிரகிருதிமாயை இரண்டும் முதற்காரணமெனவறிக)— அதற்கு மூலமோகினி - அந்தப் பிரகிருதிக்கு முதற்காரணம் அசுத்தமாயை,—அதன்முதற்கும் மேலாம் விந்து-அந்த அசுத்தமாயைக்கு முதற்காரணம் உபரியனாயும் சுத்தமாயை,—சத்தி சிவாதிவை மிசையாம் - அந்தச் சுத்தமாயையைச் செலுத்தும் பராசத்தியும் பராசத்தியைச் செலுத்தும் பரசிவமும் மேலாய் விரியும்,—எல்லாம் - இப்போது சொல்லிய பிரபஞ்ச பிரபஞ்சமெல்லாம்,—ஞானமாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது - தனது சொரூபமாகிய சிவத்துவாபி வியத்தியைப் பெற்றபோது,—காலமின் றுகும் - பந்திப்பிக்கும் முறைமையை விட்டுருக்கும்.

மதங்க பாரமேசுரத்தில் சிவத்துவம் பெற்ற முத்தான்மாவைக் குறித்துச் சிவன் பிரேரகரல்லர், சிவனைக் குறித்து அவனும் பிரேரியனல்லனென்று பேசப்பட்டது.

"பச்சார்த்தத்தே சிவத்வேஞை, காரணத்வேந காரணம்;
நதம்பிரதிகதாசித்ஸ்யாத், ஸோபிகார்யத்வ கோசராத்;
அதீத. பரிபூர்ணச்ச ஸவதந்திரஸ் ஸசவதேமுக."

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணஞ் சூக்குமவுடம்பு, அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி, அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி, அதுவே பரம முதற்காரணமென்பபிற. ஏனைக் குண்டலி விசுத்தியோவெனின்? அது சுத்தமாய், இவையனைத்திற்குமவி யாபகமாய் நிற்கும் இவ்விருவகைப்பிரபஞ்சமும் ஆன்மாக்கள் சிவத்தினைச் சார்தற்கேதுவாகிய பக்குவகாலஞ் சார்தற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத் துளவாயனவென்பதாம்.

அதன்முதற்றென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தாயென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய் மோகினியின்மேனின்றது.

அதன்முதற்றென்னாறுவதிக்து மேலதாமெனப் பரம முதற்காரணமாகக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறன்றி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத்துரைப்பார்க்கு, றகரவிரட்டித்தல் பொருந்தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஒவ்வாமையுமுணர்க.

சிவமென்றது முன்னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு
சாலவாகுமென வினையும்.
சாலுதல் அமைதல்.
சார்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பொருள்கொண்டது.
இதனானே மேலதனைக்கணிகமுமாசங்கை நீக்கி வருஞ்செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது

'இருவினையினபம்' என்னுஞ் செய்யுண்முதல், இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் 'அலகிலாவுயிர்கள்கன்மத்தானையினணுகத் செல்ல' என்றவிரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச்சந்திரனுக்குக் காரணகாரியம் பலவாயிருக்கிறதன்மைபோல மாயாகாரணகாரியமும் பலவாயிருக்குமோ வென்றயைநோக்கி, அப்படிப் பலவாயிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார்.

தூலமாமுருவினுக்குச்சூக்குமம்முதல - தூலகாரியமான தூலதேகத்துக்குப் புரியட்டகமான சூக்குமதேகம் காரணமாயிருக்கும் — அதற்குமூலமான் - அந்தப்புரியட்டகதேகத்துக்குக் காரணமாயிருக்கு மூலப்பிரகிருதி — அதற்குமூலமோகனி - அந்தப்பிரகிருதிமாயைக்குக் காரணமாயிருக்கும் அதோ மாயை,—அதற்குமுற்றுமேலதாம் விந்துசத்தி - அந்தஅசுத்தமாயைக்கு முதன்மையாய் அதற்கு மேற்பட்டதுமா யிருக்கும் விந்துவென்றுசொல்லப்பட்ட சத்தித்துவம் — சிவமிவைமிசையாம் - இவையிற்றுக்கெல்லாம் சிவதத்துவமேலாயிருக்கும். இவைபாசமானவை ஒருக்காலும் விட்டுநீங்காவோ வெனில்?—எல்லாஞ்சொல்லின் முத்தமாமாச சிவஞானச் சாதகபோது - ஆன்மாவுக் கிருவினையொப்புமலபரிபாகமும் உண்டான வக்காலத்து ஆசாரியனாலே யுண்மையைப் பெற்று அந்தச்சிவத்துடனே யானபொழுது, இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் விட்டுநீங்கி நேராக வில்லையாய்விடும்.

இதனாற்சொல்லியது தூலசரீரத்துக்குக் காரணஞ்சூக்குமசரீரமென்றும், சூக்குமசரீரத்துக்குக் காரண மவ்வியத்தமென்றும், அவ்வியத்தத்துக்குக்காரணம் காரணமாயையென்றும், அந்தமாயைக்கு முதன்மையுமாய் மேலுமாயிருக்கும் விந்து சத்தியென்றும், இவையெல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கும் சிவதத்துவமென்றும், இவையெல்லாம் நேராகவில்லையாய்ப்போம் ஆ

ன்மா அநந்தச் சிவத்தைப் பொருந்தினுல் என்னுமுறைமையுமறி வித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆலமாமுருவினுக்கு முதலருக்குமம் - தூலவுடம்பினுக்கு முதற்காரணசூக்குமவுடம்பு,— அதற்குமூலமான - அதற்கு முதற்காரண மூலப்பகுதி,— அதற்குமூலமோகினி,— அதற்கு முதற்காரணமோகினி,— அதன் முதற்குமேலதாம்,— மூலப்பகுதிக்கு முதலாகியமாயையே பரமமுதற காரணமெனப்படும்,— விந்துசத்திசிவமின்மை யினையாம - குண்டலிசத்தியோ வெனின் அந்தசுத்தமா யையை யனந்ததிறகும வியாபகமாயிருக்கும்.—எல்லாம்-இவ்விருவகைப்பிரபஞ்சமும்,— ஆன்மாசத்துவத்தினைச்சார்ந்தபோது சாலவின்முருகும - ஆன்மாசசிவத்தினைச்சார்ந்த கேதுவாகியபசுருவகால மறைத்தற்பொருட்டு இப்பெ த்தகாலத்துவாயன

இத்தன்மை மேலதனச ணிகமுமாசங்கைநீக்கி வருஞ்செய யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ்செய்யப்பட்டது

'இருவினையினபம்'என்னுஞ் செய்யுண்முதலிது காறுமமு தற்செய்யுளின 'அலகலாவுயிாகள கனமதநாணையினமாந்து செலல்' என்ற இரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தப்பட்டது

☞ உ-சு, உ-அ, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—oOo—

இப்படிச் சிவன றறுவாதிகளைக் கூட்டிப் போகத் தை யான்மாக்களுக்குப் புசிப்பிக்கைக்குக் கா

ரணம்யாதெனன்? அவனுக்கொருபிரயோ
சனநிமித்தமன்று, ஆன்மாக்களோமோ
க்ஷமடைவிப்பிக்கையேகாரண
மென்றுணர்த்துகின்றார்.

அரன்விதி யருளதென்றே யறைந்தன னதுமுன்னே
துரைதரு கருந்துறக்கந் தனுகரணாதி யெல்லாம்
வருவது செய்தநாதி மலங்களிம் மருந்தாறீர்த்துப
பரகதி யதுவுந்தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டும். (௫௧)

(இ-ள்.) அரன்விதி யருளதென்றே யறைந்தன னதுமுன்னே — முதற்சூத்திரத்திற் சிவஞானமாகக்களைக் குறித்துச் செய்யுஞ் செயல்களெல்லாம் 'நிக்கிரகங்கடானு நேசத்தால் ஈசன்செய்வன' என்றும் 'மன்னுயிர்களுயவிபாதி மருத்துவன்' எனவுவமித்து முன்னேயுணர்த்தனன்.

துரைதரு கருந்துறக்கந் தனுகரணாதி யெல்லாம் வருவதுஞ் செய்து — அரிதாகிய சொர்க்கமுதலிய மூவிடத்துக்குரிய தனுகரண புவனபோகங்களை யெல்லாமுண்டாகும்படிக் கற்பித்து,

அநாதி மலங்களிம மருந்தாறீர்த்து — அநாதியாய் வருகிற மலமாயாதியாகிய வியாதிடைய போகருகல் பொருட்டௌடதமாகிய சுவர்க்கநரகங்களிலுண்டான போகங்களைப் புசிப்பித்துத் தீர்த்து,

பரகதி யதுவுந்தந்து — மேலான சிவானந்தானுபூதியைக் கொடுத்து,

பாதபங்கயமுஞ் சூட்டும். — தனது காருண்ணியத்தாற் சீர்பாதகமலங்களை யிடைவிடாமற் பொருந்தியிருக்கும்படி சூட்டாநிற்கும். எ-று.

உம்மை - எண்
இசற்குக கிரணுகமம். (ருக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல்காததா தநுகரணுங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்து,மல பரிபாகத்தில அநுக்ரகமபண்ணி, மோக்ஷத்தைக் கொடுத்த லையுணாத்துதல.

அரனவிப்யருரெனறே முனனேயுரைத்தனன - சிருஷ்டியாதி கருத்தியஙகளை அரனுடைவாய்பணணுகிறது அருளினு லேயென்று முனனேசொனனோம — அதுவுநதவிர கருத்து ராககந தநுகரணுதிபெல்லாம வருவதற்குச்சேய அநாதிமலங்க ளும மருநதாறறிக்கும பரசத்தியதுவுநதது பாக்கியமுஞ் சூட்டும - அநதஅநாயதமம பூமியிலுமநரகத்திலும சுவாக்க ததிலும காமாநுகுணமாகப பொருநதுகிற ஆனமாககளுக்கு தேகததையும மனசுமுதலாகிய கரணஙகளையும புவனஙகளை யும போகஙகளையும இவையெல்லாங கூடியதாகப பணணி, அ நாதிமலமாகிய ஆணவம மாயை காமமகமெனறும ஆனமவி யாத்திகளை சுகதுககஙகளாகிய ஒளஷதத்தையும புசிப்பித்துப் போககி, முனனடைநத அதிகாமாககததையொழித்து, ஊர் தவமாயிருக்கிற ஞானமாாககததைப பிரகாசிப்பித்து, சாவக ஷ்ப்பாதமெனனு முறைமையாலே சிவன தனது சாயுசசியத்தையு ங்கொடுப்பா.

பாதபங்கயமெனறது ரூபகம.

பரமானநதாமிருதமாகியமதுவை ஜீவாத்மாவாகிய †ப்ர மரம் புசிக்கப்பண்ணுவரென றிதனபொருள †பரமரம்-வணடு.

மாயாகாாயமாகிய தநுகரணுதியால் காரண மாகிய

கர்மங்களுக்கு நாசமெவ்வாறென்னில்? காஷ்டத் தக்கினி, காஷ்டத்தை தகிக்குமாப்போல வெனவறிக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---0---

சுத்தமாயையி லசுத்தமாயை தோன்றுமென்றுஞ் சூக்கு மதேகத்திற் றூலதேகந் தோன்றுமென்றுஞ் சொல்லுஞ் சைவ பௌராணிக மதானுசாரிகளா யிருக்கின்ற வாசாரியாமத மனுவாதித்து, சுத்த சைவசித்தாந்தாசிரியர் சொல்லு மதானுசாரமாய்; சுத்தமாயை நித்தியமென்றும, முடிவி லஷ்டசமென்னுந் திருவிருத்தத்தாற் றூலதேகஞ் சாதாரணத்தனுவ புவனமாகிய முற்றகாரணத்தி னின்றுஞ் சூக்குமதேசத்தை நிமித்தகாரணமாகப் பண்ணிக்கொண் டுண்டாமென்று முதாகரித்தற் குபக்கிரமிக்கின்றார்.

அரனவிதி - பதிபஞ்சகிருத்தியம்,—அருளா லென்றே முன்னேயுரைத்தனம - அந்தச் சிவனது பஞ்சகிருத்தியம நிக்கிரக ரூபமாயிருக்கின்றது மனுக்கிரகந்தானே யென்று முன்பதி பரீக்ஷையிற் சொன்னோம, அப்படியே,— அதுவும் - அந்த வருளுந் தொழிலும்,—தரை நரகந் துறக்கந் தனுகரணாதி யெல்லாம் - தங்களது கலப்பிறுமேல் மட்டரிபாகத்தைப் பண்ணுஞ் சூக்கும தேகந் தூலதேக முதலிய மாயாகாரியங்களை,— வருவதுஞ்செய்து - மாயையினின்று முற்பத்திபண்ணி,—இம்மருந்தால - இந்தமாயாகாரியமாகிய ஔடதத்தால்,—அநாதி மலங்களதீர்த்து - மலமாயா கன்மங்களைப்போக்கி,—பரகதி யதவுந் தந்து - பரகதிலே போசித்து,—பாதபங்கயமுஞ் சூடும் - சிவத்துவாபி வியத்தியையுஞ் செய்யும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

இனி, இருபத்திரண்டுசெய்யுளான் முன்னுறக் கூறியனக ட்டபிம முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்துகின்றார்.

எல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சாலவினையுதலாகி ய வதுவும், இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளி னின்று இறைவன் செய்யுஞ் செயதியொன்றும், அது கருமரியவ யென்றும், தொகுத்தும் வகுத்தும் மேலே கூறியபோந்தாமா கலின், அத்தனுக்கிரகருத்திகள் மலகன்மங்களாகிய நோக்குருக் கராக அவலூமைக்கப்பட்டன அவற்றால் அநேகோய்த்தாக்கவ ழிப் பரஞானத்தை விளக்கிச் சிவானந்தப்பெருமபேறுய அவ் வாற்றாகப்படுமென்பதாம்.

சதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழிமதம

முன்னேயுரைத்தன ன்னறதனுல் அமர்ந்துசெல்க்க க

ஊஉனுகறசட்டப்படியியல்பெல்லாம் ஈண்டே கூறறபாலனவாயி னும், ஒவ்வொரியைப்புபற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்குவைத்த நோக்க ப்பட்டன; அவையெல்லம் ஈண்டுபத்துரைத்துக்கொண்டினாக வென்பதூஉமாயிற்று.

மாயாகாரியமெல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்தற்பொருட்டா மாறு யாங்ஙனமெனனுஉ ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு, அ நாதிமலங்களிரண்டுநீர்த்தப் பரகதியதுவுதசந்து யாக பங்கயமுஞ சூட்டுமென்னுர்.

மலந்தீர்க்கு முகத்தால் அவை யங்ஙனமாமென ரவாமுயி ற்று.

"இலனென்றுதீயவை செய்யற்க" என்றாற்போல அனவீ று ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது.

மேல் இன்பத்துன்பமருத்தியே வினையறுபயனென்றவா றியா, ஈண்டு மாயாகாரியங்களை மருந்தென்றன மலவாம் போலுமெனின்? ஆகாது; நோய் நீக்குதற்கு ஏதுவாயினவெல்லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின்.

அது "உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென — றப்பானாற் கூற்றே மருந்து" என்பதனானறிக.

இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

இருவினை பேற்கூறிப்போக நுகர்ச்சிக்குமம் மான் மோகினி விந்துவெல்லாம், மருந்துண்டுக்கு மருந்துபோல, மலபரிபாகத்தியற்றிய அப்பதைக்கு உபகாரகவிருத்தியாதல் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி யுயிருடைய காத்திராச சரீரங்களையும் ஆன்மாக்களையும் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிறது என்ன பயனைக் கருதிச் செய்கிறானென்றும், அப்படிக் கூட்டிக் காரியப்பட்டு வருகிற ஆன்மாக்களுக்குத்தான் பயனென்னென்ற புத்தியை நோக்கி, மேலும் அருளிச்செய்கிறார்.

அவனிகி யருளென்றே யறைந்தனன் றிருமுனே-பரமேசுரன் செய்யப்பட்ட கிருத்தியங்களெல்லாம் அவனுடைய காருண்ணியமென்றே முன்னறச் சூத்திரங்களிலே சொன்னோம். இனி யான்மாக்களுக்கு அந்தக்கர்த்தாவால் பயனேதென்னின்?—தனு நரகருக்குத் தனுகரணாதியெல்லாம் வருவதுஞ் செய்து-பூமி நரகு பெறுதற்குரிய சுவர்க்கம் சரீரத்துவம் புவனம் போகம் இவையெல்லாம் உண்டாம்படியுங் கத்

பித்து,—அநாதி மலங்க ளிம்மருக்காற்றீத்து-அநாதியே யுள்
ளவனே யுள்ள மலமாயா கன்மங்களை நரக சுவர்க்கமுதலாக
ச்சொல்லப்பட்ட இரக ஔஷதங்களாலே போக்கி, இப்படி
கன்மங்களைப் பூமியிலேயிருந்து ஆர்ஜித்தும் நரகசுவர்க்கங்
களிலேபோ யனுபவித்தும் தொலைந்து கன்மமொப்பு வந்தவ
வசரத்து,— பாசுதி யதுவுந்தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டும்-
மேலான மோட்சத்தையும் திருவுளமையறி சிரபாதமாகிய
தாமரைமலர்களையும் காட்டித்தரும்.

இந்நூற் சொல்லியது, பரமேசுரன் செய்கிற திருநடங்
களெல்லாம் ஆயுதமையிய காருண்ணியமென்றும், சொர்க்கநரக
முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஔஷதங்களாலே ஆன்மாக்களு
க்கு அநாதியேயுள்ள மலமாயாகன்மங்களைப் போக்கித் தனது
திருவடியையுங் கொடுப்பனென்று முறைமையுமறிவித்தது.

சூத்திரம் 'விதிப்படி' 'தூலமாமுரு' 'அரனவிதி' ஆகத்
திருவிருத்தம் நான்கு புக்கன.

'இருவினை' என்ற திருவிருத்தமுதல் 'அரனவிதி' என்ற தி
ருவிருத்த மீறாகத் திருவிருத்தம நாற்பத்தெட்டும் கன்மமலத்தி
ன காரணகாரிய மருளிச்செய்ததெனக் கொள்க.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அதுவும் - எல்லாஞ் சிவதத்தினைச் சார்ந்தபோது சால
வினமுந்லாகிய அதுவும்,— அரனவிதி-இலயம போகம அதி
காரம் என்னும் அவத்தைகளினின்ற இறைவனசெய்யுஞ் செய்
தியென்றும்,— அருளென்று-அது கருணையேயென்றும்,—அ
ரைந்தனன் முனனே-தொகுத்தும் வகுத்தும் மேலே கூறிப்
போந்தா மாதலின,—தரைகா சருந்துறக்கத் தனுகரணதியெல்

லாம்-பூமி நரக மரிய துறக்கம் முதலியவற்றிற்சென றப்பயனை யனுப்பவித்தற் கேதுவாகிய தனுகரணாதிகளை,—வருவதனைச்செய்து - உண்டாகச்செய்து,— அநாதிமலங்கள் - அநாதிமல கனமங்களாகிய நோய்களை,—இம்மருந்தாற்றீர்த்து - இத்தனுகரணாதிகளாகிய மருந்துகளினாலே தீர்த்து,— பரகதி யதுவுந்தந்து - பரஞானத்தைவிளக்கி,—பாதபங்கயமுஞ் சூடும - திருவடித்தாமரை சூட்டுதலாலாகிய சிவானந்தப்பெருமையையு மவனாற்றரப்படும்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தூல சூக்கும மான போகி வி விந்து வெல்லாம், மருத்துவனுக்கு மருந்துபோல மலவயித்தியனாகிய வரனுக்குப் பரிக்கிரக விபூதியாதல் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் கூறிய மாயாகாரிய மான்ம போசத்தை
மறைக்கும் தொழிந்த மலங்களைப் போக்கவற
றேவென றைக்கவாதிகூற, இத னுவா
தி யசுத்தமாயினு மஃதில்லாவிட்டு
து மோட்சத்துக் கேதுவின
றென றுதாரணபூர்வமா
க வுணர்த்துகிறார்.

எழுமுடல் கரணமாதி யிவைமல மலமலத்தாற்,
கழுவுவ தென்றுசொன்ன காரண மென்னையென்னி
ற், செழுநவ வறுவைசாணி யுவர்செறி வித்தழுக்கை,
முழுவதுங் கழிப்பன்மாயை கொடுமல மொழிப்பன்மு
ன்னோன். (௫௨)

(இ-ள்.) எழுமுடல் கரணமாதியிவை	மாயையினக ணுண்டாகிய தனுவாதிக ளெல்லா மலசம்பந்தமாதலான மலமெனப பெறும்.
மலம்	
மலமலததாற கழுவுவனென றுசொனன காரணமெனனை யெனனில்	ஆணமாவுக சிகந மாயாமலததைக் கூட்டி மூலமலததைப போககுவனெனறு நீர் சொனனதெனனெனில்?
செழுநவ வறுவைசானி யுவர் செறிவித தழுககை முழுவதுவககழிப்பன	மேனமைபொருநதிய புதுமையினையுடைய புடைவையை, கோவினது மலமாயிருககிற சாணக முவர் காரமுதலியவாருற காருவாக னவைகளிற சேர்நது நினமலமாக் காநிற்பன. அதுதனமைபோல,
மாயை கொடுமல மொழிப்பன முனனேர்.ன.	மலினமாயிருக்கிற வானமாவைச சிவனுங கலாதியாகிய மலினததைக கூட்டிதத னது கிரியாசததியால் அதனைப் போககாநிற்பன. எ-று.

இதற்குக் கிரணுகமம். (நிஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலுதாரணம்.

எழுமுடல்கரணமாதி யிவைமல மலமலத்தாற் கழுவுவனென்றுசொனன காரணமெனனையென்னில் - உண்டாகப்புட்டதேகமும் மனஇந்திரியாதிகளு மிதகளெல்லாம் அஞ்ஞான

ம. அஞ்ஞானத்தை அஞ்ஞானங்கொண்டே போக்குவனென்று எதுபோலெனனின்?— செழுந்தவராகியவை சாணியுவா செறிவித்த அழுக்கை முழுவதுங் கழிப்பன மாயைகொடு மலமொழிப்பன் முன்னோன்- இவ்விடத்தாக + காருவானவன் அழுகியகோடிப் புடைவையிலே சாணியு முவாமண்ணுந் தோய்த்து மிகவுங் கறுத்துப்போகச்செய்பவனேனினும், முன்னேயிருந்த அழுக்கையுங் கூடவிடுவித்து மிகவும் வெண்மையாக்குவன் அப்படிப்போலக் கர்த்தாவானவன் மாயாகாரியங்கொண்டே ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவனென்றிதன்பொருள்.

+ காரு - வண்ணான்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

மாயாகாரியத்தால் மலத்தைப் போக்குமெனப்பட்டதெ ன்னை வடுக்குமென றுரைக்கின்றார்

எழுமுடல் கரணமாதி யிவை மலம் - மாயையினுண்டாகிய சரீரகரணாதிகளெல்லாம் அழுக்கு—மலமலத்தால் கழுவுவனென்று சொன்னதாராலென்னையெனின் - ஆணவமலமாகிய அழுக்கை மாயாமலமாகிய அழுக்கினாற் போக்குவனென்பது எங்ஙனேயெனின்?—செழுந்தவராகியவை சாணியுவா செறிவித்து - அழுகிய கோடிப்புடைவையிற் சாணியுவாமண் முதலியவற்றைப் பிசறி,—அழுக்கைமுழுவதுங் கழிப்பன- புடைவையின் முன்னிருக்க தோஷத்தோடாகந்துக தோஷமுற்றுங் காருவானவனீக்குவன்,அப்படி,—மாயைகொடு-மாயாமலத்தினால்,— முன்னோன் - சிவன்,— மலம்-ஆணவமலத்தை,—ஒழிப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அழுக்கைக்கொண்டு அழுக்கை நீக்கவேண்டுதலின், மாயேயமலமே ஏனை மலங்கட்கு மருந்தாகக் கூறப்பட்டனவென்பதாம்.

மலம் அழுக்கு என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

இதனுண்மை மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி நீர் முன்சொல்லப்பட்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மபோதத்தை மறைக்கும் தொழிந்து, மலங்களெல்லாம் போக்குமென்று நீர் சொன்னதெப்படியென்ற ஐக்கவாதியை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

எழுமுடல கரணாதி யிவைமலம்-உண்டாகப்பட்ட தனு கரண புவனபோகமென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லா மாயாமலம்,—மலமலத்தாற கழுவு வென்றுசொன்ன காரணமென்னையெனனில் - இந்த மாயாமலத்தைக் கொண்டு ஆணவமலத்தைப் போக்குவனென்று நீர் சொன்னபடி யெப்படி யெனனில்?—செழுநவ வறுவைசாணி யுவர் செறிவித்து அழுக்கை முழுவதுங் கழிப்பன - வாப்பமும் புதுமையும் பொருந்தியிருக்கப்பட்டின்ற புடைவையை சாணத்தையும் உவரையுங் கூட்டி யதனுடைய வழுக்குக்களெல்லாததையும் ஒருதன போக்காநிற்பன அத்தன்மைபோல்,—மாயைகொடு மலமொழிப்பன் முன்னோன் - பரமேசுரன் மாயையிலே யுண்டான தனு கரண புவன போகங்களைக் கொண்டு, ஆணவமலத்தினது விருத்திகளைப் போக்காநிற்பன.

இதனாற் சொல்லியது, மாயையும் மலம், ஆணவமு மலம். ஆனால் ஒரு மலத்தைக்கொண்டு ஒருமலத்தைப் போக்குவனென்றதெப்படியென்ன? புடைவையி லுண்டான வழுக்கை சாணத்தையு முவரையுங் கூட்டி யதனுடைய வழுக்குக ளெல்லாத்தையும் ஒருத்தன் போக்குந் தன்மைபோல, பரமேசுரனு மாயாமலத்தைக்கொண்டு ஆணவமலத்தைப் போக்குவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

எழுமுடல் கரணமாதி யிவைமலம் - எழுகின்ற தனுகரண முதலியனவு மலமாம்,— பலமலத்தாற் கழுவுவனென்று சொன்னகாரணமென்னை யெனின் - மலத்தைமலத்தா னீக்குவனென்று சொன்ன காரணமியாதெனில்?— செழுநவுறுவை - செழிப் கோடிவஸ்திரத்தில்,— சாணியுவர்செறிவித்து - சாணமுவர்மண்முதலிய வழுக்கைக்கொண்டு,— அழுக்கை முழுவதுங்கழிப்பன் - அழுக்கை முழுவதுங் கெடுக்குஞ்செய்யும் வண்ணான்போல,— முனிவோனுமாயையொடு மலமொழிப்பன் - முதல்வன் மாயையமலத்தினை மருந்தாகக்கொண்டு வினைமலங் களைந்திடப்பனென்பதாம்

இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங்கூறிய கன்மத்தான, மாயாதனுவிற் போகம் புசிப்பிப்பனென்றீர், அஃதொசரும மாயவி லக்கணம் யாதென? மேலுணர்த்துகிறார்.

நித்தமா யருவாயேக நிலையதா யகிலத்துக்கோர், வித்துமா யசித்தாயெங்கும் வியாபியாய விமலனுக்கோர், சத்தியாய்ப் புவனபோகந் தனுகரணமுமுயிர்க்காய, வைத்ததோர் மலமாயமாயை மயக்கமுஞ் செய்யுமன்றே. (ருக)

(இ-ள்) நித்தமாய	பிரபஞ்ச சங்காரத்தில் இலீனமுற்றான மீளவு மிதனையுண்டாக்குமதற்கோ ருபாதானமில்லையாதலாலே யிதற்கநித்தியத்துவங் கூடாதபடியினாலே நாசமில்லாததாய்,
அருவாய்	ஆன்மாக்களைச் செய்த கன்மத்துக்கீடாகப்பிரவிருத்தியிற்றோன்றிய பதார்த்தங்களைப் புசிக்கும்படி யிச்சையைப்படைத்திருக்கவுந்தான் றோன்றாததாய்,
ஏகநிலையதாய்	அநேகமென்கிறதிற் பிரமாண மில்லாதபடியா லொன்றாதாய்,
அகிலத்துக்கோர் வித்துமாய்	சகலசகத்துக்குங்காரணமாய்,
அசித்தாய்	காரியஞ் சடமாயிருக்கையினாலே தானுஞ்சடமாய்,
எங்கும் வியாபியாய்	எவ்விடத்துங் காரியங் காணப்படுகையினாலே வியாபகமாய்,
விமலனுக்கோர் சத்தியாய்	நின்மலனான சிவனுக்குப் பரிக்கிரக சத்தியொன்றாய்,
புவனபோகந் தனுகரணமுமுயிர்க்காய்	ஆன்மாக்களுக்கு மாயேயமான தனுவாதிகளை யுண்டாக்குவதாய்,

வைத்ததோர் மலமாய மாயைமயக்க முஞ் செய்யுமன்றே.	ஆணவ மாயை கன்மமென மூவகைப்பட்ட மலங்களில் ஒன்றெனறுசொல்லுமதாய், மாயையான தானமாககளை மயககததை யுஞ்செய்யாநிற்கும—எ-று.

எல்லாசகததையு மயசகததைப பணணுகையான மாயையெனறா (௺௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மாயாலக்ஷண முணாததுகல்

நிதநமாய் - காரிய காரண மிரணடிம அநிததியமெனனும் பௌதகமசு §நிராசாாததமாக,—அருவாய்-ரூபமாயிருக்கிற பரமாணுவேகாரணமெனறுமதையாயிகமதநிராசாாததமாக,—ஏகநிலையதாய்-வேதாநதைக தேசியைபபோல் பிரதிபுருஷ நிய தமாக மாயையுண டெனபதனறி சகலராகிய ஆனமாககளுககுச சாதாரணமாக மாயையொன்றேயெனறது,—அகிலதது ககோா விததுமாய் - பிரபஞசம சூனயோபாதாந மெனனும் மாததியமிகமதமபோலனறிச சாகோபசாகாதிகளையுடைய விருக்ஷததுககு சூக்குமமாகய விததுப்போல ஸ்தூலமாகிய பிர பஞசததுககு சூககுமமாகிய மாயையுணடெனறது,—அசிததாய் - சிற்சத்தியே ஜகதுபாதாந காரணமெனனும் அததைவ தவாதி நிராசாாததமாக் ஜடமெனறது,—எங்குமவியாபியாய் - ஸ்வகாரியமாகிய முபபதகொரு தத்துவஙகளிலும் தத்கா ரியமாகிய தாததுவிகஙகளிலும வியாபிதது நிற்பதாய்,—விம லனுககோா சததியாய் - நினமல சிவனுககொரு பரிககிரக சததி யாய்,—புவனபோகக தனுகரணமு முயிர்க்காய்-ஆனமாக்களு

க்குக் கருமானுரூபமாகத் தநுகரணபுவனபோகங்களுண்டாவதற்கு உபாதாநகாரணமாய்,—வைதத்தோர்மலமாய் - ஆணவமாயைகான்மிகமென றெண்ணப்பட்ட மூன்றுமலமதத்திகளுள்ளேயொருமலமாய்,—மயக்கமுஞ்செய்யுமன்றோ - மாயை ஆனபாக களைப்பொய்யைமெய்யென்றுமஃடி மயக்கநிலைப்பண்ணி அநாதியேயுள்ளதாகிய இந்த மாயையென றிகனபொருள்.

§ நிராசார்த்தகம் - தளனுநல்

தநூ—க்ஷ்ம வொக்ஷ்ரெ - யி்ெத்ரகாவ்யாவிநீயநெ—ர—ெவ கஃ—ரஸ்யாஸியா । வாயஜ்ரணிஷ வாழ்ய—ஷாம் வகவாநாம் ஃ—நீஷ்ரரஃ ॥ வஜூஸெய ஷ்ந்ெஃஷ வஷ்ஃ கஃ—ெணாெணாரஷஃ—ெவ । ெஷ்ஷாம்ஃகாரணம் ஊயாவ—ெக்ஷவ—ெவாதீகவஷ்—தீ—॥கவாதீக்ஷ்தி வய—ஜூஃவிஹதீ வ—ரஸ்ரம் । விஹுக்ஷநவாஃஷ்யாஜீம்ஜவம்யவண—ஃவவாதிகஷ்॥

ஸ்ரீஜ்ஃகுஷாயஹ—ெவ - ஊயாதஷ்ம் ஜஷீ்ஜஃயீநாஷ்ஷ்யாதீகஷ் । விெஹுக ஃகமும்வ—ெக்ஷஃநாஷ்ஷ் ஷ்யஜீஷ்ரஷ்॥

ஸ்ரீஜ்ஃகு—ெமம்ெஷ்ரவி - தெஷக ஃஸியம்ஜீஜம் ஜஷ தஸிதஜ ஷஜீஃஷ । வஷகாய—ஃயிகாரஷ ஸம்ெரஜ யிஷ்ரவ்யநஷ்ரஷ ॥ கத—ஃந—ஃய ெதெயந ஜஷூ ெஜ—ணெஷ்ஷ த—நா । ெதெநாவாஷாந ஃவஷ்ஷிநவ டஷஜ— ஹிவி—ஃநா ॥ தஃெவதந ெஃவஷ்யாக்காரஷ

[illegible Grantha verse]

குணத்திரய சாமியாவஸ்தா ரூபமாயிருக்கிற அவ்யக்த மென்றும் பிரதானகாரணமென்னப்பொருந்தும் மாயையென்று மன்றிவ [illegible] குணங்களானது மூலகாரணமாகாது.
† தார்க்கிகர்களிலே குண சாமியாவஸ்தையல்லாமல் பரி ணக்காக பிரகிருதியில்லையென்று சொல்லுவார்கள், அது பிரமா ணிக்கல்ல குண சாமியாவஸ்தைக்கு பரப்ப பிரகிருதியெ ன்பதே சித்தாந்தம் ஆகையால் அதுமூலகாரணமல்ல

† தார்க்கிகர்-வேறு சித்தாந்தம். சாமியம்-சமானம்.

[illegible Grantha verse]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதனால் அசுத்தமாயையினிலக்கணமேதெனவிசைக்கின்றார்.

நித்தமாட — காரிய காரணங்களிரண்டுமே அநித்தியமெனனும் பௌத்தர்க்குப்போல அநித்தியமின்றி,—அருவாய்-உருவாகிய பரமாணுவே காரணமெனனுமையாயிகர்க்குப்போ லுருவமன்

றி,—ஏகநிலையதாய்-மாயை யனந்த மென்றும் சத்தெனறுஞ் சொல்லும் வேதாந்தைத்தேசிகரும் சுத்த வேதாந்திகட்கும் போல முறைமையி னநேகமின்றி சதசனறி,—அகிலந்தங்கோர் விதமாய்-சூனியோபாதானம் சூனியம் பிரபஞ்சமெனனும் பக்ஷத்தைச்சதேசிகருப்போலச் சூனியமின்றி,—அசித்தாய்-சித்பிரமோபாதானத்தினின்றும் சடசித் தாபத்தியாமென்று பரிணாமவேதாந்திகரும் நாராயணபிரசாதத்தினின்றுஞ் சடசித்துண்டாமென்னும் பாஞ்சராத்திரிகரும்போலச் சித்தன்றி,—எங்கும் வியாபிதாய்-கணுத்தொற்றிப் பூதவகாரணமென்னு மூலாகாயத்னுக்குப்போல அவ்வியாபியன்றி,—சிவனுக்கோரசத்தியாய்-சிவனுக்குச் சமவேத சிற்சத்தியொன்று பரிக்கிரக சத்தியிரண்டு ஆக மூன்றினுளொன்று பரிக்கிரக சடசத்தியாய்,—புவனபோகந் தனுகரணமு முயிர்க்காய் வைத்தகோசாமலமாய்-பிறபோக்கியப்பொருள்களையும் தூலசரீரத்துக்குச்சரீரங்களையு மிலக்கணையா லவைகளாலுண்டாகிய சிறப்பினையுங் கொடுத்த மாயாமலமாய்,—மாயை மயக்கமுஞ்செய்யுமன்றே-மாயையானது அந்தச்சிறப்பினைப்பற்றி நானசுகி நான துக்கியென்றுவரும் விபரீதஞானத்தையு முயிர்க்குப்பண்ணுந்தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனி, அம்மாயைமாயேயங்களது இயல்பாவது என்னையென்பார்க்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான்றொடங்குகின்றார்.

உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படும் மாயையாவது, நித்த மாதன் முதலிய இலக்கணங்களை யுடைய தென்பதாம்.

மாயையின் சொரூபங்கூறுவார், புவனபோகந் தனுகரண முமுயிர்க்காயென்றும், அதுவும் மாத்தமிகர் மதம்பற்றிச் சூனி

யத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் வித்துமாயெ
ன்றும், அதுவுங் கணிகவாதிகள் மதம்பற்றிச் சார்பினிற் செல்
லாமைப்பொருட்டு நித்தமாயென்றும், அதுவும் உலோகாயதர்
மதம்பற்றிப் பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென்
றும், அதுவும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிப் பரமாணு
களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எங்கும் வியாபியாயென்றும்,
அதுவுஞ் சாங்கியர் மதம்பற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்
பொருட்டு ஏகநிலையதாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியர் மதம்ப
ற்றிப் பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்
தியாயென்றும், அதுவுஞ் சிவாத்துவிதர் மதம்பற்றிச் சிற்சத்தி
யிற்செல்லாமைப்பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயா
வாதி மதம்பற்றி அநிர்வசனத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டுவை
த்தோர் மலமாயென்றும், இத்தன்மைத்தாகிய மாயை, ஆண
வமலம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருளொருசாரா
ரை மறுத்தற்பொருட்டு, மயக்கமுஞ் செய்யுமென்றுங் கூறினார்.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைக்கப்பட்டன.

ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை.

மயக்கமென்னும்மை, அது தனியியல்பன்மை யுணர்
த்தி நின்றது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட மாயையினுடைய இலக்கணம் எ
ப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி; மாயையினிலக்கண மருளிச்
செய்கிறார்

(அசுத்தமாயையானது) நித்தமாய்-அழியாததாய், —அரு
வாய் - ஒருவர்க்குந் தோன்றாததாய்,—ஏகநிலையதாய் - ஒன்று

விருக்கிற நிலைமையினையுடைத்தாய்,—அகிலத்துக்கோர் வித்து மாய் - பிரபஞ்சத்துக்கொரு காரணமுமாய்,—அசித்தாய் - அசேதனமுமாய்,—எங்கும்வியாபியாய் - எவ்விடத்திலும வியாபகத்தையுமுடைத்தாய்,—விமலனுக்கோர் சத்தியாய்-மலரகிதனாயிருக்கிற பரமேசுரனுக்கு தானொருசத்தியுமாய்,— புவனபோகதனுகரணமு முயிர்களுக்கா -ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவுங்கரணமும் புவனமும போகங்களுமாய்,—வைத்ததோர்மலமாய்-மூன்றுமலங்களிலே வைத்தெண்ணப்பட்டதொருமலமுமாய்,—மாயைமயக்கமுஞ் செய்யுமன்றே - மாயையானது ஆன்மாக்களுக்குப் பொய்யைமெய்யாகவும் மயக்கத்தையுஞ்செய்யும்

நித்தமாய் எ-து தன் காரியமாயுள்ள முப்பத்தொன்று மழியுமிடத்துந் தன் காரணத்துக்கு அழிவில்லையென்றதெனக்கொள்க.

அருவாய். எ-து. காரணத்திலொழிந்த காரியப்படுமிடத்திலுந் தோன்றுதென்றதெனக்கொள்க

அசித்தாய். எ-து இதனாலே ஆன்மபோதத்தைச் சேர்ந்தசாமாயினும் சடமென்றதெனக்கொள்க.

எங்கும வியாபியாய். எ - து தன்னுடைய காரியமாயுள்ள முப்பத்தொன்றுக்கும எவ்வளவு வியாத்தமுடையது,அவ்வளவுந் தனக்கு வியாத்தமுடையதென்றதெனக்கொள்க.

புவனம் எ-து உலோகங்கள்

போகம் எ-து. அன்னமுதலானவையிற்றை.

தனு. எ-து. உடல்.

கரணம். எ-து. அந்தக்கரணமும் புறக்கரணமும்.

வைத்ததோர் மலமாய். எ-து. எண்ணப்பட்ட மலங்களிலொன்றுயென்றதெனக் கொள்க.

இதனாற்சொல்லியது, அசுத்தமாயை நித்தியமென்றும்,

அருவமென்றும், ஒன்றாயிருக்குமென்றும், பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமென்றும், சடமென்றும், எங்கும் வியாபக முடைய தென்றும், பரமேசுரனுக்குச் சத்தியாயிருக்குமென்றும், ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரண புவனபோகங்களுமா யிருக்குமென்றும், மூன்று மலங்களிலே ஒன்றாயிருக்குமென்றும், ஆன்மாக்களுக்கு பொய்யை மெய்யாக மயக்கத்தையுஞ் செய்யுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மாயை - உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படு மாயையானது,—நித்தமாய் - நித்தமாகியும்,—அருவாய் - அருவாகியும்,—ஏகநிலையதாய் - ஒன்றாகியும்,—அகிலத்துக்கோர்வித்துமாய் - உலகமுண்டாதற் கோர்வித்தாகியும்,—அசித்தாய - சடமாகியும்,—எங்கு மேவியாபியாய் - எவ்விடத்தும் வியாபகமாகியும்,—விமலனுக்கோர் சத்தியாய் - முதல்வனுக்கோர் பரிக்கிரகசத்தியாகியும்,—புவனபோக தனுகரணமுமுயிர்க்காய் வைத்ததோர் மலமாய் - புவனமும் போகமும் தனுவும் கரணமுமாக வுயிர்களின்பொருட்டு விரிந்ததோர் மலமுமாகியும்,—மயக்கமுஞ்செய்யுமன்றே - மயக்கத்தினையும் செய்தலாகிய இலக்கணங்களையுடையது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த மாயையிற்றோற்றிய காலமுதலிய தத்துவங்களினது தோற்றமும், காலதத்துவத்தினது வியாபாரமு முணர்த்துகிறார்.

மாயையிற் காலமோடு நியதியின் கலாதிதோன்
று, மாயவக காலமூன்று யாகசியு மளித்தும்போககிக,
காயமோடுலதுக்கெல்லாங்காலசங்கைபிலைபபணணி,நா
யகனுணையாலேநடத்,திடுஞசகத்தையெலலாம். (௫௪)

(இ-ள) மாயை யிற கால மோடு நிய தியின கலாதி தோனறும — வாயுவானது சமுத்திரத்தி லொருபிரதேச சத்தை விகாரப்படுத்துமாறுபோல, அனேக தேவநாயகனா கிரியாசத்தியா லநாதியாகிய மாயையி னொருபிரதேசத்தை விகாரப்படுத்தி,அதினி னறும காலதத்துவத்துட னியதியு மக னயின கலையினையு முண்டாக்குவா னினை யவா தாமாக வுண்டாகுவரோ வெனனின? காத்தாவினதாகக்கினையாலெனவறிக

ஆயவக்காலமூனறும் — அககாலம செல்காலம வருகால நிகழ காலமென மூனறுட.

அவைவருமாறு —யாதொருகாலததி லியாதொரு கிரியை யைசசெயது முடிக்கப்படும், அஃகிறநதகாலம.

யாதொருகால மியாதொருவனு லொனறைச செய்யவே ண்டுமென று விருமபுதல், வருகாலம.

யாதாமொருவனு லியாதாமொரு கனமக தொடஙகப்ப ட் டதுமுடிவினறி யிருக்குமது, நிகழுகாலமெனவறிக.

ஆகசியு மளித்துமபோககி — பிருதிவிமுதல நாதமீறன தத்துவங்களைத் தோற்றுவித்தும் அவையிற்றிலுண்டான வா னமாககளை நிறுத்துவித்தும அவையிற்றைத் தோற்றின முறைமையி னொடுக்கிவித்தும இங்ஙன மூவிதமாகச் செய்தும்,

காயமோடுலகுக்கெல்லாங்கா — ஆனமாக்கள் தனுகரணாதிகளை யெடுத்துச் சாதாரண வசாதாரணமாகிய புவனத்தை

ல சங்கையினைப் பண்ணி

டாகிய போகங்களைப் புசித்தற்குத் துடிலவ நிமேஷமுதலிய காலங்களை யுண்டாக்கி அங்கங்குள்ள வானமாகக நெடுங்காலம் புரியாநின்றே மெனனைப்பண்ணி; அக்காலஞ் சடமாகலாற முனைப்பட்டதைக்கொடுக்கவறாதேயெனின்?

நாயகனுடைய யாலே நடத்துமென்று சகத்தை யெல்லாம

சிவன் றனதாகிய சத்தியாலே பிரபஞ்சமெல்லாத்தையு மிப்படி நடத்தாநிற்பன்.

அசுத்தமாயையிற்றோற்றிய காலமானது சுத்தமாயா புவனவாசிகளுக்குச் சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களையு மதிலுண்டாகும் போகங்களையுஞ் செய்வதெங்ஙனமெனில்? சுத்தமாயையிலுண்டாகிய சுத்தகாலந்தானே யந்தப் புவனவாசிகளுக்குச் சிருட்டி போக முதலியவற்றையுண்டாக்கிப் புரியாநிற்கும்.

இதற்கு மதங்கத்திற் சுப்பிரபேதத்தும் பௌஷ்கரத்து மறிக. (௫௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் நாலுவிருத்தத்தால் மாயையிற் கலாதிதத்துவங்கள் தோன்றும் படியும், தத்கிரியைகளுங் கூறுகின்றது.

அசுத்த மாயையினாலே அநந்தேஶ்வர சத்திக்ருத க்ஷோபத்தினாலே முதல் காரியமாயையுண்டாம். மேல்-*போகாவதி பரிச்சேதகமாய் பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானாத்மகமாயிருக்கிற காலந்தோன்றி, சிருஷ்டிகாலமென்றும் ஸ்திதிகாலமென்றும்

சம்ஹாரகாலமென்றும் திரிவிதமாய், சாதாரணமாகவும் அசா
தாரணமாகவும் பிரதிபுருஷநியதமாய், தத்தத சரீரோற்பத்தி
யாதிகளுக் கேதுவாய், சர்வலோகநாயகராகிய ஈச்வரசத்தி
யான ஜநநிரோதயித்ரி ஆரிணியெனும் சதுர்தசநியதா திஷ்
டானத்தினாலே ஜகதுற்பத்தியாதிகளைப் பண்ணும்.

* போகாவதிபரிச்சேதகம் - போகமுடிவை யளவிடுகை.

இதற்குக் காலவாதி காலமானது ஏகமுமாய் விபுவுமாய்
பிரவாஹநாதி காரியங்களுக்கெல்லாம் ஏதுவாயிருக்கையால் நி
த்யமாயிருக்கிற காலத்துக்கு உற்பத்தியாதிக ளெப்படியென்னி
ல்? பூர்வாபர ¶ ப்ரதீதியுண்டாகையினாலே காலமநேகமும்
அநித்யமுமாம்.

¶ பிரதீதி - அறிவு

அந்த பூர்வாபர ப்ரதீதியானது ஸூரியகதியாதி யுபாதியி
னாலே வருவதல்லது, காலத்துக்கு பேதம் வாஸ்தவமல்லவெ
ன்னில்? அந்த வுபாதியினாலே தானே காலவ்யவஹாரம் வரு
மாகில், காலமே யில்லாதேபோகத் திரியும்.

காலமொன்றேயாகில், இன்னகாலத்திலே யின்னதாம் இ
ன்னகாலத்திலே யின்னதாகாதென்றும், அந்தவ்யவஹிதிநேசமுங்
கூடாது. இதன்றியும், நிகடிகாதிகளுக்குச்சூரிய கதியாதி யு
பாதியல்லது ‡ லவ × த்ருடி யாதிகளுக்கு இல்லையாகையால் கா
லபேத † மௌபாதிகமல்ல, ஸ்வபாவிகமென்று சித்தம்.

‡ லவம் - கணமெட்டுக்கொண்டது, × த்ருடி - நொடிப்
பொழுது, † ஔபாதிகம் - உபாதியாலுண்டானது.

கடாதி பதார்த்தங்களிலே பூதபவிஷ்யத்வியவகாரமொ
ழிந்து வர்த்தமான வியவகாரமில்லாதிருக்கையால் வர்த்த
மானகாலமே யில்லையென்னில்? கடநிருமாணத்திலே யிருத்

பிண்டாவஸ்தை பூதகாலமாம் * ஜலாஹரணயோக்கியகால
ம் பவிஷ்யத்காலமாம். சகரத்திலே கபாலாதியவஸ்தையாயி
ருக்கிறகாலம் வர்த்தமானகாலம் ஆகையால் காலத்திரயமு மு
ண்டு ஆகையால் ஜடமுமநேகமுமான தற்கு நித்தியத்வங்கூடா
து நித்தியமில்லாத வஸ்துவுக்கு விபுத்வங் கூடாது ஆகையால்
காலமநேகம் அநித்யமென்பது சித்தம்.

* ஜலாஹரண - ஜலங்கொண்டுவருகை

ஆக இந்தக்கால முற்பத்தியாதிகளுக்கு ஏதுவாமென்னில்.
இந்தகாலோற்பத்திக்குக் காலமுண்டோ இல்லையோ? காலமு
ண்டென்னில்? — அநவஸ்தையாம். இல்லையென்னில்? காலமேயு
ண்டாகாது என்னில்? இந்தக் காலம் ¶ஸ்வயவியதிரிக்தத் தந்து
வத்தாந்துவிகங்களுக்கு ஏதுவல்லாது தன்னுடைய உற்பத்திக்கு
த்தானே ஏதுவல்ல. காலாதீதரான ஈஸ்வரன் சுவேச்சையி
னாலே காலத்தையபேக்ஷியாமலே காலத்தை +யுற்பாதிப்பார்?

— அநவஸ்தை - முடிவின்மை, ¶ ஸ்வயவியதிரிக்த - த
னக்குவேறான, + உற்பாதித்தல் - உண்டாக்குதல்

இந்தக் காலம் அசுத்தமாயா ஜந்யமாகையினாலே சுத்தமா
யாகாரியோற்பத்தியாதிகளுக்குக் காலமேதென்னில்? சுத்தமா
யையிலுமிவ்வாறு சுத்தகாலமுண்டு.

ஆகில் காலோபசங்காரத்துக்குக் காலமேதென்னில்? இ
ந்தக் காலாபேக்ஷை சதாசிவாதிகள் பண்ணுங் கிருத்தியங்களு
க்கே. காலாதீதரான சத்தர் காலத்தையபேக்ஷியாமல் ஸ்வேச்
சையினாலே பஞ்சகிருத்தியங்களையும் பண்ணுவார்.

இன்னும் இந்தக்காலமானது ஒன்றுக்கு பூதகாலமும் ஒன்
றுக்கு வர்த்தமானகாலமும் ஒன்றுக்கு பவிஷ்யத் காலமுமாயி
ருக்கையினாலே பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானகாலமாக ஒருபடித்
தாயிராதாகையால், பதார்த்த†வச்சேதககாலம் திரிவிதமெ

ன்பது கூடாதென்னில்? காலமும் திக்கும் ப்ரதிவஸ்து நிய
தமாயிருக்குமாகையால், முதலே ப்ரதிவஸ்து நியதகால
மென்று சொல்லுகையினாலே நீசொன்ன தூஷணங்கூடாது.
நித்தியகாலாநுவாதித்தவாத ஆத்மா நித்தியனே? காலம
நித்தியமாகில் ஆத்மாவுக்கு நித்தியத்துவமெப்படியென்னில்?
காலாநவச்சிந்நத்வமே. நித்தியத்துவமெப்படி கூடுமென்னில்?
காலாநவச்சின்னத்வமே நித்யத்வமாகையால், பூர்வோக்த தூ
ஷணமில்லை † அவச்சேதகம் - அளவிடுகிறது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காலத்திரயத்தையும் ஜநநி ஹாரணி ரோகயித்ரியென்னு மீஸ்வரசத்தித்திரயமு மதிஷ்டித்தருளின்று ஸௌக்ஷ்மாதிக்ருத்தியங்களைப் பண்ணுமென்றதற்குச் சம்மதி.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

சுத்தகாலப் பிரளயாந்தரத்திலும் சத்தா சூக்குமமாயை யுடைய பஞ்சகிருத்தியத்தைப் பண்ணுமென்பதற்குச் சமாதி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பின் நித்தியகலாதி தோன்றாது தோன்றியென்பது †சாகாங் க்ஷாபத மாகையால், சேஷம் மேல்விருத்தத்திலே கூறுகின்றது.

† சாகாங்க்ஷாபதம் - வினையோடு கூடினபதம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மாயையினின்றும் தத்துவங்களின் தோற்றமும் தொழிலுமுரைக்கின்றார்.

மாயையிற்காலமோடு நியதியின் கலாதிதோன்றும் - சுத்தமாயையிற் சிவன் சிருஷ்டித்த காதபகத்தின் பின் பந்தமாயனந்தேசுரசத்தி கலக்கிய மாயையினின்றும் காலதத்துவம் நியதித்தத்துவம் கலாதத்துவம் பிறக்கும் (ஆதியென்றதனாற் புருடதத்துவமுமுண்டாம்.) முன் மானதப் பிரத்தியக்ஷப் பிரஸ்தாபத்திலே தத்துவங்களின் வியாபாரக்கிரமம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது; இப்போ துற்பத்திக்கிரமமாசாரியர் தாமே யுரைக்கின

ரூர்.—ஆயவக்காலம் - சூக்குமதேகத்துள்ளசாதாரணமாயிரு
க்கும் காலதத்துவம், (புறம்பிற்சாதாரண காலதத்துவத்தினை
ஆவிர்த்தித்து துடி முதலிய கலைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு போ
க்கியப் பொருளிற போகத்தினை பொருட்டியினோச செலுத்திம
காப்பிரளய பரியந்தமிருக்கும் புறம்பிற சாதாரண காலம்)—
மூன்றுயாக்கியுமளித்துமபோக்கி-போக்கவந்தி பரிச்சேதகமாய்த்
துடி லவம் காட்டாதி காரியகலாபேதத்தினாலே செல்காலம
வருகாலமிரண்டின மத்தியத்தி னிகழ்காலமாயும், சரீர முதலி
ய தாத்துவிகப் பொருள்களின் தோற்றல் நிற்றல் நிமித்
தமாய் நிற்கும் காலதத்துவத் தோற்றத்திலும் காலம் வேண்டி
லன. அவத்தைவருமாதலால தத்துவத்தோற்றத்திற காலநிமித்
தமன்று திதியை நியமிக்கும் காலதத்துவம் போலச் சங்காரத்
தை நியமிக்கும் கலையித்திரி பெண்கின்ற சங்கார சத்தியே தத்
துவத்தோற்றத்தில் நிமித்தியமாய்,—காமமோடுலக்குக்கெல்லா
ம-தனுகரண புவனபோகங்கட்கு,--காலசங்கையினைப்பண்ணி-
ஏகமுதற் பரார்த்த பரியந்த கால வெண்ணிக்கையையுண்டாக
கி,—நாயகனாணையாலே-சிவாஞ்ஞையினாலேவைப்பட்ட காலதே
வதையினாலே யதிஷ்டிக்கப்பட்டு,—நடத்திடுஞ் சகத்தையெல்
லாம-சடசித்துக்க ளனைத்தையு முற்பத்தி யோக்கியத்தை யுற்
பத்தி பண்ணிச் செலுத்தும.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அத்தனைமைத்தாகிய மாயையினின்றுங் காலமுதலிய தத்
வங்களுளவாம. அவற்றுட் காலமாவது முதல்வனாணையான்
முத்திறப்பட்டுத் தனக்குக் கீழுள்ள காரியப்பிரபஞ்சமனைத்தை

யுங் கால வரையறையிற் படுத்திக் கன்மத்தை வரைசெய்து நிற்குமென்பதாம்.

என்னும்மை முன்னருஞ்சென் றிடையுட.

நாயகனாணையாலே யென்பதனைத் தத்துவார்த்தகாண்டமுழுதி முய்த்துரைக்க.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—ப—

அசுத்தமாயாகாரண மருளிச்செய்து, காரியமான தத்துவங்களினது தோற்றமு மவைகாரியப்படு முறைமையு மருளிச்செய்கிறார்.

மாயையிற் காலமோடு நியதிபின் கலாதி தோன்றும் - அதோமாயையிலே காலமும் அதன்பின்பு நியதியும் அதன்பின்பு கலையும் தோன்றும்,— ஆயவக் காலமூன்றாய் - இப்படியான காலத்தத்துவந்தான் செல்காலம் வருகாலம் நிகழ்காலம் என மூன்றாய,— ஆகியுமளித்துமே போக்கி - இறந்தகாலத்தை நிலையுமாய வருகிறகாலத்திற் புதுமையும் நிகழ்காலத்திற் பலத்தையும் உண்டாக்கி,— காயமோ டுலகுக்கெல்லாங் காலசங்கையின்பான் - தேகாதி பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாங் காலவெல்லைகளையுமுண்டாக்கி, இது தானுகப் பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்துமோ வெனவில்?— நாயகனாணையாலே நடத்திடுஞ் சகத்தையெல்லாம் - பரமேசுரனுடைய வாக்கினாலே இப்படிக் காலதத்துவம் பிரபஞ்சத்தையெல்லாம் நடத்தும்

நாயகனாணையாலே நடத்திடுஞ் சகத்தையெல்லாம் - கிரியாசத்தி சத்தித்துவத்தை யெழுப்ப, சத்தித்துவங் காலத்தையெழுப்ப, காலம் ஆன்மாவுக்குள்ள கன்மத்தைக் கூட்டுமென வுணர்க.

இதனாற் சொல்லியது அசுத்தமாயையிலே காலமு நியதியுங் கலையுந் தோன்றுமென்றும், சத்தி தத்துவத்தாலே காலத் தத்துவங் காரியப்படுகிற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மாயையில் - அதற்கனன்மயாகிய மாயையினின்றும்,—காலமோடு - காலதத்துவத்தோடு,—நியதி - நியதித்தத்துவமும்,—பின்கலாதிதோன்றும் - பின்கலைமுதலியனவு முறையேதோன்றுவனவாம்.—ஆம் அக்காலம் - அவ்வாறுளதாகிய காலதத்துவமாவது,—நாயகனாணையாலே மூன்றாய் - முதல்வனாணையால் முத்திறப்பட்டு,—ஆக்கியுமளித்தும்போகக் காயமோடுலகுஞ் செல்லா - தோற்ற நிலை யிறுதியென்னு முத்தொழிலுடைய வினைசமுகத்துள்ள காரியப்பிரபஞ்சத்தினையும்,—காலசங்கையிற் பண்ணி - காலவரையறையிற்படுத்தி,—சகத்தையெல்லா நடாத்தும் - இவ்வு[illegible]த்திற் கன்மத்தைவரைசெய்து நிற்குமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிறுத்த முறையானே நியதிகலையின் காரியப்பாடுங் கலையிற்றோற்றிய வித்தையினது காரியப்பாடு முணர்த்துகிறார்.

நியதியின் றோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணிநிற்கு, மபாவிலாக் கலையினறோன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தினை, செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்குங் கிம்

தேவித்தை, புயர்கலை யதனிறஞேனைமி யவிவினை யுதிக்கப்பண்ணும். (௫௫)

(இ-ள்.) நியதியினறேனறி கனமநிச்சயம் பணணிநிற்கும்

அந்தக காலததுககுப்பின வியதிததத்துவந தோனறிப் பசுபாத மில்லாத விராசாவானவன துட்ட நிக்கிரகமுஞ சிட்ட பரிபாலனமுஞ செய்து உலகத்து ளான மாககளை நியமித்து நிறகிறதென வரையறுத்து நிறுத்துமாபோல; சிவனும் மானமாககள் செய்த கனமததுககிடாக வேறறக்குறைதலினறிப் யகலாந்தக காலஙகளிற போகங்களைப புசிககுமபடி யறுதியிடாநிற்கும்.

அயாவிலாக கலையினறேனறி யாணவ மொதுககிச சிதநிலசெயலபுரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்குஞசிறிதே

நியதிககுப் பின மயககமில்லாத கலாதத்துவந தோனறி, யானமாவுககநாதியாய் வருகிற வாணவமல சததியை யலாகளைவாகள செய்த கனமததுககிடாகச சிறிதுநீககி, ஞானமான தன்மைகளை விடயததுககுப புலப்படாமல் வந்த மாததிரமே நீககுமபடி சிவனது ஞானகிரியாசத்தி பணணிவிககும்.

வித்தை யுயர் கலை யதனிறஞேனறி யறிவினை யுதிககப்பணணும்.

வித்தியாததத்துவமானது சிறிது பிரகாசத்தினையுடைய கலையிற றேனறி, ஆனமாபுததியிடமாக விடயஙகளைக கிருககுமிடததுச சிவசததிப பிரேரகததினாலே வித்தியாததத்துவம் காரணமாய்நின் றறிவை விளககப்பணணும் எ-று.

குருபாத்திரத்தை யககினியிற் காய்ச்சினவிடத் தாசகுப்பததைக கியோககியமாகுறபோல, ஆனமாவுங் கலையைப்

பொருந்தினபோது சுகதுக்கபோகமே ரூபமாகவருகிற பலங்க ளைப் புசிக்கச் சத்தரூவனுதலானு மயர்விலாத கலையெனச் சி தபயித்தார.

இதற்குப்பௌஷ்கரத்து மிருகேந்திரத்துங்காண்க.(ருரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

நியதியினருென்றிக கனம நிச்சயம்பண்ணிநிற்கும்-காலத் துவத்துக்குப்பின்பு மாயையிலேநின்றும நியதித்தத்துவமான துதோன்றிக கர்ம +நியமனத்தைப்பண்ணி ஒருவர்பண்ணின காமபலத்தை ஒருவாபுசியாதபடியும, விஷய சௌந்தரியத் திலேல அதிகப்ரவிருத்திகள வாராதபடியும, பிராப்தமான பாபபலபோகம அநிஷ்டமெனறு விடாதபடியும், பரிபகு வமான காமபலத்தை முனபினருக புசிககவொட்டாமலும், ஈசுரசத்திப்பிரேரணையிருல் ராசாஞையானதுபோல ; நிய மனஞசெய்து புசிப்பிக்கும.

\+ நியமனம - ஏற்பாடு.

ஈஸ்வரசத்தியே நியமனத்தைப்பண்ணுதோ! நியதி தத்து வமெனறொன்றை அங்கீகரிபபது கற்பநாகௌரவமெனனில்? ஈ ஸ்வரசத்தி நினமலையாகையினாலே நியதி *வியவதாரமனறித் தானே பண்ணுமபொழுது அதுமுதலியையேபண்ணும.

* வியவகாரம்-மனாவு

காமந்தானே தத்தந கர்த்தாக்களுக்கு நியமமாகபலத்தை கொடாதோ வெனனில்? காமமானது க்ருஷியாதிகளைப்போ லத் தொழிலாகையினுல் நியாமகம்பண்ணமாட்டாது.ஆகில் ஒ ருவர்பண்ணின கருஷியாதிபலங்களை ராஜாவுமிருக்கையிலே ஒ ருவர் புசிக்ககாண்கிறோமே யென்னில்?டஞ்ஞத்திலே *ரு

த்விக்குகள் பண்ணின கருமபலத்தை யஜமானன்புசிக்குமா போல, ஏவினவன தொழிலசெய்தவனுடையபலத்தைப் புசிப்பன

× ருத்விக்கு - யாகஞ்செய்துவைக்கின்றவன

அவ்வாறு ஏவினவனும ஏவலசெய்தவனுமன்றி, ஒருவன தான ஒன்று பண்ணின க்ருஷியாதிபலத்தை ஒருவன புசிக்கக்காண பானேனென்னில்? அதுவும் ஜன்மாந்தர சம்பந்தமில்லாது வாராது ஆகையால ஈச்வரசத்தியுங காலமும கர்மமுமன்றி நியதித்தத்துவமென்பது ஆன்மாக்களுடைய போக +நியாமகமாக வுண்டாகவேணும —

+ நியாமகம - ஏற்பாடு

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — [illegible]

க்ரியாஶக்திரேவாஸ்ய க்ரியாதிகா ॥ ஸத்த்வம் ந ஶாஶ்வதம்
கிந்து நியதிவ்யவதாநத꞉ । தத்ஸம்பந்தாச்சிவேச்ச
ரதுரேவ வேஷ்டியதிப்ரதி ॥ நகலா ஸ்வ ஸ்வம் பு
ஸ்த்வம் ஸாமர்த்யாதிமேதி । கலாஸ்யாத் கார்யஸித்
த்யாதிரகலா நியாமகம் ॥ கலைர்யாதி கார்யகலா
கார்யாத்ரம் தஸ்மாத்தேயத் । தஸ்கலா கர்த்ரீ ந
வ்யாப்தம் த்ருஶ்யதே க்ஷிதிர்ஹ்வர꞉ ॥ வாதிபத்ம்வி ராகா
ஜா த்ருஷ்டா ஞானாவித்ஷ்டாஸாத꞉ । தேச ப்ரயோஜ்ய க
ர்மேணா ஹாஜேத் கார்யம் ஸம꞉ ॥ கார்ய கர்த்தா
ரக்ஷாத வாகஸ்ய ப்ரகாஶயதே । யதாயத்ய கர்
தாயாமோ யஜாநஸமாவஸ꞉ ॥ தஸாதேத்வ்ருத்
கர்த்ராஸ்தா நப்ராகத்ரிஷ்ணம் । பக்ஷபா
தவிநிர்ஸுக்தா ராஜாஜ்ஞா யத்ரவிஹ்யதே ॥ தத்ரவஸ்
ஜேதஸ்கதர்மாவ்யாப்தம் தஸ்கார்யஜம்ஸம꞉ । கிந்து
த்ருஷ்டாந்திகம் கலா விஹ்யதே பலவத்தரம் ॥ ஸம் தத்
நஸாலேண ஸாஜேத தே ஜநீஸ்வரா꞉ । தஸ்மா
ஞ்ஞியதி தஸ்மாத் பஞ்சஸாம் லோகமியாஜகிதி ॥

அயர்விலாக்கலை பின்னொன்றிச சிறிதேயாணவ மொதுக்கிச் செதுதின செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - சோம்புதலற்ற கலாதத்துவம் பிறகுண்டாய், ஆணவத்தைச்சிறிது நீக்கி ஆன்மஞானவியாபாரசத்தியை விளங்கப்பண்ணும்.

சித்ரூபமாயிருக்கிற ஆன்மாவை கலாதத்வம் பிரகாசிப்பிக்கவேணுமோவெனவில்? ஆன்மாக்களநாதியே ஆணவத்தி

ருமே ஞானக்கிரியை தடுக்கப்பட்டிருக்கையால் அந்த ஆணவத்
தைக் கலையினாலே சிறிது நீக்கவேணும். நீக்காதிருக்கில் விஷய
+கிராஹ்யமில்லாமல் கேவலாவஸ்தையிலே யாத்மாக்களில்லை
யென்பதுபோலேயாம். ×சூந்யாகாரமாய் விடும்.

+ கிராஹ்யம் - கிரகிக்கிறது, ×சூந்யாகாரம் - சூந்ய
மொப்பகதம்

ஆகில் ஆணவமுழுதும் நீக்கப்படாதோவென்னில், அந்தக்
கலையினாலே நீக்கப்படாது. ஆன்மாக்களுடைய காம துருணா,
கேவலாவஸ்தையிலே யிருக்கிற ஆன்மாவை, பாசிமூடின குளத்
திலே கல்லுவிட்டெறிந்தபொழுது அந்தக் கல்லு விழுந்தவிடம்
பாசிநீங்குவதுபோல, இந்தக் கலையினாலே ஏகதேசமாய் ஆணவத்
தைநீக்கி ஈஸ்வரன் ஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்ப

கலையைச் சிருஷ்டித்துக்கொண்டு ஆணவத்தைக் குறைத்தல்
வேணுமோ? ஈஸ்வரன் தம்முடைய சத்தியினாலே பாசத்தை நீக்க
லாகாதோவென்னில், ஈஸ்வரசத்தி ஸந்நிசத்தமா ...
¶ஸாவானநாங்கவிடம் அகற்றுவதரியாகமாகம் சுத்தா
னகேவலரா யிருக்கையிலே பராசத்தி ஸமீபமாயிருந்தும் இ
ல்லாததுகொண்டு குருவானவன் நித்திரைப் பண்ணுகிற சிஷ்ய
னைத் தாமப்பரிசியாமல் தண்டியாலே தட்டியெழுப்பினாப்போல,
ஈஸ்வரன் பரிக்கிரகசத்தியாகிற கலாதித்துவத்தாலே காணச்
சிறிது அஞ்ஞானத்தை நீக்குவார். இந்தக் காரியத்துக்கு உபகார
மாயிருக்கிற ஆன்மாவை விவசரீரமாய் ‡ஆவரிக்கையாலே இது
வே புமான்களுக்கு முதற்பந்தம்.

¶சாவானமகா - முழுதும், ‡ ஆவரித்தல் - மறைத்தல்.

தஸ்மாத் கௌஷிகம் - உஷாது ஸவ்யாத்ரநாஷ்சா
ஜைவதத்வப்ரபாதநঃ । ஜைவதத்வஸ்ய ஜாகா

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ இதி.

விதனைச் யுயாகலேயதனிற்ஞானறி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும் - வித்தியாதத்துவமானது ஆன்மாக்களுடைய போகார்த்தமாகத் தனக்குமேலான கலாதத்துவத்திலே தோன்றி, ஆன்மாக்களுக்கு விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும்.

விஷயதரிசனத்துக்கு ஆன்மஞானமே யமையாதோவெனின்: ஆன்மஞானமானது சகத்தைசத்திய மாகையால் சிவா† பிமுகமாயொழிந்த விஷயாபிமுகமாகாது வித்தியா× கலுஷிதமாகு மல்லது ஆன்மசிற்சத்தி விஷயாபிமுகமாகா தாகையால் இதனாலே * ஞேதவ காத்திருத்த முடைத்தாய், புத்திஸ்வரூபமாயிருக்கிற ÷கிராஹ்யபத்தை யுடைய

ஆன்மாவுக்கு விஷயதரிசனத்திலே யாதொன்று¶ கரணம் அ
துவித்தை.

† அபிமுகம் - எதிர்நோக்கினது, × கலுஷிதம் - கலக்கப்
பட்டது, ✻ஜடத்வம் - அறியுந்தன்மை, — கிராஹ்யம் - விஷ
யம், ¶ கரணம்-உதவி.

விஷயதரிசனத்திலே புத்தி கரணமாகாதோவெனனில்;
புத்தியு மானமாவிலே கிரகிக்கப்படுகையால் கடகுடாதியம்போ
லசடமே, புத்தி ஆன்மாவுக்கு கிராஹ்யமாகையிலுலே சக்ஷு
கரணமாக ரூபங்களைகிரகிக்குமாடபோல, இந்தபுத்தியையும் கி
ரகிக்கிறதுக்கு வித்தைகரணம் அசுரேவந-ரசேம சாரதிநா ×ப
ந்தாநவகச்சதி எனகிற நியாயமாக, கிரமத்திலே சக்ஷுராதி
த்துவாரா கரிசிக்கப்பட்டுப புத்தியிலுலே விஷயமானது நிச்ச
யிக்கப்பட்டுள்ளவில், வித்தையிருலே புருஷருனவன அந்
த விஷயத்தை கிரகிப்பன.

×பந்தாநங்கச்சதி-வழிநடக்கிறுன

இந்தவிஷயத்தை கிரஹிக்கிறதுக்கு புத்தி ஞானமென
கையால், புத்தியேகரணமாகப போருமெனவில்? உள்ளது. ச
க்ஷுராதியிந்திரியங்களைபபோ லன்றி புத்தியாதி கரணாந்த திர
வங்களும மனதுசமசயத்தையும், அகங்கார மபிமானத்தையு
ம, புத்திநிச்சயத்தையும் பண்ணுகையால், பகார்த்ததரிசனத்தி
லே சூரியாவலோகனம்போல, விஷயதரிசனத்திலே யிவைகள்
வித்தைக்குச் சஹகாரியாயிருக்கும். ஆகையாற் கலையானது ஆண
வத்தைச் சிறிதநீக்கிஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பிக்க, இத்தவி
த்தை ஞானத்தை தக்கலுஷிதம்-ண்ணி விஷயதரிசனத்தைப் பண்
ணுவிக்கும். இத்தவித்தை ஆன்மாக்களுக்கு இரண்டாம்பந்தம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நியதிமூலவி பதினொ ரொழிந் நிச்சயிக்கினருர்

நியதி யென்றேறன்றி-யென்பு மாயையினின்றும் நியதிதத்துவமுண்டாய்,— கன்ம நிச்சயம்பண்ணி நிற்கும்-தனது கன்மபலமாகிய சுகதுக்கங்களைப் பிறிதொரு சம்பந்தி பிறர் புசியாமற் பிறரவைகளைத் தனது சம்பந்தியாயிருக்கின்றவான்மாப் புசியாமல் வரையறைபண்ணி நிற்கும்,—அயர்விலாக கலையென்றேறன்றி யாணவமொதுக்கிச் சித்தின் செயல்புரிகிரியா சத்தி சிறிதெரிவிக்கும் - என்பு பிரகாசமான கலாதத்துவம் மாயையினுண்டாய் ஒரு பிரதேசத்திலே மலசத்தி வியாபாரத்தை மறைத்து ஆன்மாவினது புறப்பொருளறிவாகிய ஞானக்கிரியாசத்திவியாபாரங்களைக்கிரியாதிகமாய்ச் சிறிது விளக்கித்திரும்பித் தற்பொருளறிவாகிய சத்திமத் கர்த்தாவைப் பொருந்திக் கர்த்திருகாரகமென்று பேர் பெற்று நிற்கும்.— வித்

தை யுடர் கலை யதனிற்றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும் - பின்பு வித்தியா தத்துவங் கலா தத்துவத்தி லுண்டாய்க் கலையினாலொரு பிரகாரம் விளக்கப்பட்ட ஞான சத்தி வியாபாரத்தை மலவாசனைபோக்கி விளக்கிப் புறப்பொருளறிவாகிய சத்தி கரணத்தைப்பொருந்திக் கரண காரக மென்று பெயர் பெற்று நிற்கும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

நியதி தத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக மாயையினின்று தோன்றி, அவரவர் செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும். அதன்பின் அம்மாயையினின்றே கலை தோன்றி ஆணவத்தை யேகதேசத்தினீக்கி, ஆன்மாவின் கிரியாசத்தியை விளக்கி வினைக்கீடாக வரும் போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும். அக்கலையினின்றும் வித்தை தோன்றி அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதன்கட்செலுத்தி நிற்குமென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் நியதிதத்துவமுங் கலையுங் காரியப்படுகிற முறைமையும், கலையிலேவித்தைதோன்றிக் காரியப்படுகிற முறைமையு மருளிச்செய்கிறார்.

நியதியின்றோன்றிக்கன்ம நிச்சயம்பண்ணி நிற்கும்-நியதித்தவமானது காலத்தின் பின்புதோன்றி ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மத்தினளவானன்றி யேறக்குறையப் போகாதபடி யநுபவி

ட்டு நிற்றதும்,—அயர்விலாக்கலேபினறேறனறி யாணவமொது க்கி - மயக்கமில்லாத கலையானது நியதிக்குப்பின்பு தோன றி, ஆணவமலத்தைச் சற்றேநீக்கி,—சித்திவசெயல்புரிகிரியாச த்தி தெரிவிக்கும் - ஆன்மாவினுடைய சேட்டையையுண்டாக்கி ற கிரியாசத்தியைத் தோற்றுவிக்கும்·—சிறிதேவித்தை யுயாக லேயதனிற்றேன்றி யறிவினையுதிக்கப்பண்ணும் - வித்தையென றதத்துவமானது மேலானகலேயின்—றதுலேதோன்றி ஆன்மா வுக்கு அறிவையுண்டாக்கா நிற்கும்.

இந்தத்தத்துவங்கள் தாருக்ககாரியப்படவற்றோ வென வில்? கிரியாசத்தி சதிநத்துவத்தையெழுப்ப, சத்தித்தத்துவம் நியதியையுங் கலையையுமெழுப்ப, இந்தத்தத்துவங்கள் ஆன்மா வுக்குள்ள கன்மத்தை நியதிநிச்சயித்தும, கலே யாணவ மலத் தைச் சிறிதேநீக்கி ஆன்மாவைத்தொழிற்படுத்தும் ஞானசத்து சுத்தவித்தையையெழுப்ப, சுத்தவித்தை வித்தையையெழுப்ப, வித்தை யான்மாவுக்கு அறிவையுண்டாக்குமெனக்கொள்க

இதனாற்சொல்லியது வித்தியாதத்துவத்தில் நியதியுங்கலே யும், இக்கலேயிலே தோன்றினவித்தையும், இந்தமூன்றுதத்துவ முங்காரியப்படுகிற முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு·

—o—

நியதிபினறேன்றி - நியதித்தத்துவம் அக்காலத்தினபினனு க மாயையினின்றுகதோன்றி,—கனமநிச்சயம்பண்ணி நிற்கும- முதல்வனுணையா லவரவாசெய்த கனம மவரவரே றுக்குமாறு நியமிக்கும்.—பின் அயர்விலாகலேதோன்றி - அதனபினனும் மாயையினினறே யயர்ச்சியில்லாதகலேதோன்றி,— ஆணவஞ்சி

றிதேயொதுக்கி-ஆணவத்தையேகதேசத்தினீக்கி,—சித்தின்செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - ஆன்மாவினது கிரியாசத்தியை விளக்கி முதல்வனாணையால் வினைக்கீடாக வரும் போகத்திற் செலுத்திநிற்கும்.—உயர்கலையதனில் வித்தைதோன்றி - உயர்ந்த அக்கலையினின்றும் வித்தியாதத்துவந்தோன்றி,—அறிவினைச் சிறிதே யுதிக்கப்பண்ணும் - அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை யேகதேசத்தில்விளக்கி முதல்வனாணையானதனைக்கட்செலுத்திநிற்கும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த வித்தியா தத்துவத்தி னிராக தத்துவந்
தோன்றிக் காரியப்படு முறைமையும், புரு
டதத்துவத்தினையு முணர்த்துகின்றார்.

விச்சையி னிராகந்தோன்றி வினைவழி போகத்
தின்க, ணிச்சையைப் பண்ணிநிற்குந் தொழிலது விச
சைமுன்றும், வைச்சபோ கிச்சாஞானக் கிரியைமுன்
மருவியான்மா, நிச்சயம் புருடனென்பப் பொதுமையி னி
ற்குமன்றே. (௫௬)

(இ-ள்.) விச்சையி னிராகந் தோன்றி வினைவழி போகத்தின்க ணிச்சையைப் பண்ணிநிற்கும் — வித்தியா தத்துவத்திலே யராகதத்துவந் தோன்றி, ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மத்துக்கீடாகப் பிரகிருதியினின்றும் பிறக்கத்தக்க சுகானுபவங்களை மேலுமேலும் புசிக்கையின்பொருட்டிச்சையைப் பண்ணிநிற்கும்.

தொழிலறிவி ச்சைசமூனறும் வைசசபோது — ஆன்மா விச்சைபாகிய விராகத்தினையு ஞானமாகிய வித்தைதனையும கிரியையாகிய கலையினையும் பொருந்தினபோது,

இச்சாஞானக கிரியைமுனமரு வியானமாநிச்ச யமபுருடனாகிப் பொதுமையி னி றகுமனறே — ஆனமா விச்சாஞானக கிரியைகளாகிய கஞ்சுகதேநிரயஙகளையும பொருநதி, இநதிரியாதி விடயபோகஙகளைப் புசிககைககு நிச்சயத்தையுடையனாய்? புருடதத்துவமென பதொரு மலமுணடானபடியாலே புருடனெனனும் பெயரைப் பெறறுப் பொதுவாயிருக்கும். எ-று

வழிநூலாா கஞ்சுகத்திரயஙகூடினதே புருடதததுவ மென கூறியிருககச, சா புமாயாகிய சிவப்பிரகாசததில் "ஐவகையா லுறுபயனக ளுகரவருஙகால மதபுருட தததுவமென றணைநதிடுவ ரறிந்தோா" எனறுரைத்திட டெனனைபோ வெனின? மதஙகாகமததின மூனறென கூறுதலைபால அவவாசிரியரு மோதிரூா சிவப்பிரகாசம - பொது - உகூ - செ.

பௌஷகர முதலியவறறினானெனெ கூறுதலையால் ஆகமபேதமென வறிக.

இசறகுப பௌஷகரத்துமகவத்துமறிக (௫௬)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

மேலராக தத்துவலக்ஷணமும புருஷதததுவலக்ஷணமு ங் கூறுதல்.

விச்சையிவராகந்தோனறி வினைவழி போகததினகணிச் சையப்பண்ணியிருக்கும் - கலாவிதலைகளினாலே ஞாதிருத்வகர்த் திருத்வத்தை யுடைய ஆனமாவுககு விஷயப் ‡ பிரவிருத்

தி யர்த்தமாக, வித்தியாதத்துவத்திலே நின்றும் ராகதத் துவந்தோன்றி கனமாநுகுணமாக விஷயேச்சையைப்பண் ணும்.

‡ பிரவிருத்தியாதகம் - பிரவிருத்தியின் பொருட்டு

ராகதத்துவமென்னென்றுதோன்றி விஷயேச்சையைப்ப ண்ணவேணுமோ! ஆன்மா இச்சா ஞானக்கிரியாவானுகையா லந்த விச்சைதானேபோருமெனனில்? சாக்கிரத்திலே யந்த இ ச்சாஞான க்கிரியைகளிருக்கையிலும் † அநாசக்தனான புருஷ னுக்கு போகமில்லாமலிருக்கையினாலும் சக்தனான புருஷனுக்கு அசுத்தமாயிருக்கிற போகங்களைப்புசிக்கையிலே அமைவுபெரு மலிருக்கையினாலும் இந்தராகதத்துவமுண்டாகி போகநாவுக் கு உபகாரத்தைப்பண்ணும்.

† அநாசக்தன - விருப்பில்லாதவன்

காலமானது பூர்வவிஷியத வர்த்தமான மாகிய துன்னுடைய விருத்திகளினாலே புசித்தபோகத்தை விடவு ம், ஒருபோகத்திலேநின்று புசிக்கவும், ஒருபோகத்தை ¶ யு த்பாதிக்கவும், நிமித்தமாய்நிற்க, நியதியானது காமபலத்தி லே நியமனம் பண்ணி, காமமானது ஒருவாபலம ஒருவ ருக்குவராமல் அவாகளவாகளே புசிக்கிறதுக்கு சஹகாரியாய்நி ற்க, கலையினாலும வித்தையினாலும போகோன்முகமான புரு ஷனுக்கு ராகமானது சடிதிப்பிரவிருத்தியை யுண்டாகப்பண் ணும். ராகமில்லாதவன புசியானுகையாலே புத்தியிலே அவை ராக்கியமெனகிறராகமிருக்கிறதேபோரும், கலாஜந்யமாக வொ ருராகத்தை யங்கீகரிப்பது கற்பனாகௌரவமெனனில்? வித் தையினாலும் ராகத்தினாலும் கலங்கியிருக்கிற ஆன்மசிற்சத்தி யானது இச்சைவடிவாய் புத்திதருமமான ராகத்துடனேகூ டிப்பிரகிவிஷயம் § பின்னராகமாய் அசாதாரணமாயிருக்கும்.

¶ உத்பாதித்தல் - உண்டாக்கல், § பின்ன - வேறு.

முன்சொன்ன ராகத்துவமானது சாதாரணமாய் புத்திரர் ராகத்துக்கு அந்யமுமாய் கிராகியருயிருக்கிறஆனமாவுக்கு பந்தமாயிருக்கும்

சத்தாதி சாவவிஷயங்களும் நிரிகுணாத்மகமாயிருக்கையினாலே சத்தத்துருஆசிரயனாயிருக்கிறபுருஷனுக்கு அந்தக்கவிஷய செளந்தரியத்தினாலேயே பிரவிருத்தியரும். மூலராகம்வேண்டாமென்னில்? விஷயசெளந்தரியமே ராகத்துக்குக் காரணமாகில் + விரகதனேயில்லையாம்.

+ விரகன - விருப்பில்லாதவன

ஆகில் ஆனமநிஷ்டமறிய சதா ராகமிருக்கில் புகந்போகத்திலும இச்சைகைப்பணணேயே யிருக்குமாகையால் * வீதராகனேயில்லையாமனனிலி அகத்ராயமானது † வாசநாதமாவெனறும § பிரதயக்காதமாவெனறு மிரணடுவிதமாயிருக்கும.

* வீதராகன - ஆசையற்றவன, † வாசநாதமா - அப்பியாசரூபம், § பிரதயக - அறிவு

வாசனாத்துமாவானது ஆனமஞான சம்பந்தியாயிருக்கும்.

பிரதயக்காத்மா × புத்திகதமாயிருந்து விஷய ‡ சங்கியாயிருக்கு ஆனவதாமமாகிய மோகாதிசப்தகங்களினுடைய + பரிபாகத்திலே விஷய வைராக்கியமவந்து விஷயத்தியாகமபண்ணவே பரதபக காதமாவாகிய ராகமபோம அதெவ்வாறெனில் சக்ஷுசுவிருத்தம ரூபவதபதாரத்தமில்லாதபொழுது அப்ரயோசனமாவதுபோல, இந்த புத்திகதராகம போகவே விஷயசௌந்தரியமுளவாகியும் ரூபவத பதார்த்த முண்டாயிருக்கையிலும் சக்ஷுசு இல்லாதபொழுது கிரகிக்கப்படாததுபோல விஷயகிரஹணங் கூடாது.

× புத்திகம் - புத்தியை யடைந்தது, ‡ சங்கி - பற்றினது, + பரிபாகம் - பக்குவகாலம், † ரூபயத்து - ரூபமுள்ள.

அப்பொழுது நிராகனானவன் அந்தவாசநாதமாவான ராகமுற்பொழுது நிராகவனென்ன வொன்றுதோ வென னில்? ¶புபுக்ஷுவுமல்லாமல் முமுக்ஷுவுமல்லாமல் முமுக்ஷுவெ னக்ஷ அவ்வவதைகளையுடையவனில்லாதபோது ஆக்ஷ ராகமு டையனகயிருந்தே அவனும் × சராகனென்பனனில்? அந்த வா சநாதமாயாசி ராகம் மோக்ஷத்தே இச்சையைப்பண்ணி யிருந்தே சத்தி § நிபாதமுண்டாக † சாம்சித்தாக்கு ளுபுவ ரயாகயிருந்து 1 வைநயிகாக்கு நிலைக்குயிருந்தும் சிவடாவ யிருந்தும் ராகம் நிச்சேஷமாய்ப் போம், அப்பொழுது நி ராசனானவன் சிவராகமான துணையுடையவனாக சா கிரகக் காரணமான ஆணவமலத்தை நீக்கிச் சச்சிதானந்த சி வசாக்ஷாத்காரத்தைப் பரானுவிக்கும்.

¶புபுக்ஷு - போகத்துக் கிச்சையுள்ளவன், × சராகன் - ராகத்தோடு கூடினவன், § நிபாதம் - விழுகை, † சாம்சித்தர் - ஜன்மாந்தர சித்திபெற்றவர், 1 வைநயிகர் - சாஸ்த்ர அப்யாசிகள்

ததுக்தம் வாயவீயே - [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || ஸ்லோ ௨௦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶிவானந்தாய ஸர்வாய தேவாய ஸர்வஸாக்ஷியாவஹ இதி.

கலையும் வித்தையு மராகமுஞ் சடமாயிருக்கக் கலையா னவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஆன்மாவுக்கு ஞானக்கிரியைகளைப் பிர காசிப்பிக்குமென்றும், வித்தை விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவி க்குமென்றும், ராகம் விஷயேச்சையைப் பண்ணுவிக்குமென்றும் சொன்னது + அநுசிதமெனனில், அதுஅப்படியன்று. ¶ஜகத் †அஜ கல்லக்ஷணையாகச் சொன்னது ஈசுவரனுடைய சத்தியானது சர்வ தத்துவங்களிலும் ஸ்திரீரூபமாகவும் புருஷரூபமாகவும் மூர்த் தீகரித்து அதிஷ்டித்து நின்று செய்யுமாகலால், மஞ்சா டிமோ சக்தி என்றதுபோலத் தத்துவங்களிற் கிருத்தியங்களைப் ப ண்ணுமென்பது.—

+ அநுசிதம் - தகாதது, ¶ஜகத் - விட்டது, †அஜகத்-வி டாதது

ததுக்தம் ஸர்வஜ்ஞானோத்தரே - கலாகலேஶா லக்ஷ
ஸங்காஶம் கலாவலஜஸந்நிபம் தத்ராதோ ஹதோவா
ந்த்ராகோ ஜவாகுஸும ஸந்நிப꞉ ॥ ராஜஸ꞉ ஸத்வ
தமஸா நாம த்ரயோ ஸ்ப்ரக்ஷஜா நய꞉ । ஜம்ப்ராதோவக
ஸங்காஶம் க்ஷ்வக்ஷ்மாதீகாப்ரம் ஸம் ॥ தஸ்ய ஸம்ஸ்ய வஸ்திதா
விஷ்ட்யா வ்யாபிநீ விஶ்வரூபிணீ । விஶ்வகாரீ விஶ்வவே
த்ரீ ஸாரஸஸ்யாவபாதிநீ ॥ ஸம்பூர்ணா யாரு உக்ராஞ்ஶ்ரீ
ஸ்யா நமோவாய தக்ஷிணா । ஶாஸ்த்ரஸ்து ஹாவ நிஶ்வாஸா
ஷ்ணஷ்யா கேஶவஸ்யயா ॥ ஶ்வேத விஷ்ணுபாதுணம் க்ரு

[illegible]

சத்தியென்றது ஸ்ரீரூபமல்லது புருஷரூபமோ வெனின்? ஆமென்றதற்குச் சம்மதி —

[illegible]

தொழிலாறி விச்சைமூன்றும் வைச்சபோது முன விச்சா ஞானகிரியை மருவி-இவ்வாறு கிரியையும ஞானமு மிச்சையும் விளங்க வைத்தபோது முன தனக்குள்ள இச்சாஞானக் கிரியைகளை பிரகாசிக்கை யுள்ளவளாகிப் போகத்தைப் புசிப்பன.

[illegible]

ஆன்மா ஞானஸ்வரூப னென்பது கூடும், கிரியையாவது ×ஜீருஞ்சந ✻ப்ரசாரணப் ÷பிரமணாதிகளன்றோ! இது அசரீரியானவான்மாவுக்குக் கூடாது. இச்சையு மாகாதருமமொழித்து ஆன்மதருமமல்லவெனனில்? சத்தியம். ஆன்மா ஞானஸ்வரூபியாகையால் ஞாத்வம் ஸ்வபாவம். இவ்விடத்து கிரியையென்றது கர்த்திருத்வ ஞாத்வ மெவ்வளவுண்டு கர்த்திருத்வ மவ்வள வுண்டாகையால், கர்த்திருத்வ முண்டானபொழுதே இச்சை§ அர்த்தாத் சித்தம். இந்த இச்சாஞானக் கிரி

யைகள் ஆன்மஸ்வரூபமல்ல. ஸ்வரூபமாகிய சிற்சத்தியினுடைய காரியமென்று முதலே சொன்னோம், இவைகளுக்கு மனோ புத்தி யகங்காரமான கரணங்க ளபிவியஞ்சகங்க இக்கரு சசம்மதி முதலே யெழுதின பௌஷ்கர வசனத்திலே கண்டு கொள்க

× அருருசனம் - மூடாருதல், ✻ பரசாரணம - ... ல, —பிரமணம - ... § ... - ..., ✻ அபிவியஞ்சகம - பிரகாசிக்கிறது

கலாதிகத்துவங்கள் பிராக கிரியைகளாகையால் ஏக காலத்திலே †சமுதாயமாக ஒருவியாபாரத்தைப் பண்ணும் ... வாறு கூடுமென்னின் இதற்குத்தரமாக —

† சமுதாயிதம - கூட்டம

ஆன்மா நிச்சயபுருடனுடைய பொதுமையினாலன்றே ... எண்ணெயுந் திரியு மக்கினியுங் கூடின சமுதாயத்திலே தீபம்போல, கலாதியுப பிரகிருதியி லவிதயையுங் கூடின சமுதாயக்தி லே புருஷதத்துவமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டதை, ... அதனால் விஞ்ஞானகலாகத் ... யாகலாசகு மில்லாத புருஷனென்கிற நாமத்தை புருஷதத் துவ சம்யோகத்தினாலே பெறும் பொதுமையில் நிறபண

तद्रूपं पुंस्त्वं ... शुद्ध ... | ... ||

இதற்ஸ்லோகமே பூதபஞ்சக சம்யோகத்தினால் தேகமுண்டாகிறதற்கு சம்மதி.

பொதுமை யென்றது சாதாரணம். சாதாரணமாவது பிரதிவிஷய மிச்சையன்றி புத்தியாதி காலாக்கினி ருத்திர பூர்வ பரியந்தமுண்டான போகங்களைப் புசிக்கக்

சமர்த்தனாய் நிற்பது

ஆகில் கலாதியே புருஷ தத்துவத்துக்கு காரணமாகி விடும் பிரகிருதியிலவித்தியா சம்பந்தம் வேண்டாமெனவில்? பிராகிருதாவித்தியாசம்பந்த மில்லாதபொழுது பிரளயாகல ருக்கு மிசிராத்துவ வாதத்திலேயாய பிராகிருதபோகத்தைப் புசிக்கமாட்டான், ஆகையால் பிராகிருதாவித்தியாசம்பந்தமும் வேணும்.

ஆன்மாவுக்கே புருஷனென்றும் நாமமிருக்கப் புருஷதத்துவமென்று வேறே யொன்றில்லையெனில்? தத்துவம் முப்பத்தாறு என்கிற சங்கையுங் கூடாது வித்தியாகலா சோதனையிலே புருஷதத்துவ சோதனையு மில்லையாம் கஞ்சுகஸ்தானமாக விந்த புருஷதத்துவமொன்றுண்டு ஆன்மாவை யாவரித்துப் பரிச்சேதித்துக் கொண்டு சஞ்சரியாதபொழுது விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ¶யாதாயாதம் கூடாது, ஆகையால் புருஷதத்துவம் அவசியமங்கீகாரியம் இது பஞ்சகஞ்சுக மாகாமல் ஆன்மாவையே யாவரித்துக்கொண்டிருக்க, இதிலே யிருக்குமென்ற புவனங்களும் கடைசனைபாக பிரகிருதி மஸ்தகத்திலே யிருக்குமென்கையால்; புருஷதத்துவமென்றொன்றில்லை, ஆன்மாவுக்கே +அவசரநாமமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் கீழ்ச்சொன்ன யுக்தியினாலது கூடாது. பஞ்சகஞ்சுகமென்றிருக்கப் பிராகிருதாவித்தையைக் கூட்டிக் ஷட்கஞ்சுகமாமெனில்? அந்தப் பிராகிருதாவித்தை தாத்துவிகமாய குணமொழிந்து தத்துவமல்லவாகையால், பஞ்சகஞ்சுகமே யிந்தப் பும்ஸ்தத்துவமலம். காலாக்கினிருத்திர புவனபரியந்தம் வியாபித்திருக்கையினால் தீக்ஷையினாலே காலாக்கினி ருத்திர புவனசோதனையிலே போகவேணுமெனவில்? அப்படியல்ல, இந்த பும்ஸ்தத்துவத்தை பிரகிருதிக்கு மேலே எண்ணப்படுகையினாலே காலாக்கினி ருத்திர புவனமாதியாக பிரகிருதி பரியந்தம் புவனசோத

ஜைகளிலே ஸ்தூலரூபமானது நிவிருத்தியாய் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர புவனமாகிய கலாதத்துவ சோதனையிலே நிசசேஷமாகப் போம். அப்பொழுது ஆன்மாவுக்கு புருஷனென்கிற நாமமில்லையாம் ருத்திராணுவாம. ¶போககுவாதது, +ஓசமயம.

[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இராக தத்துவ சமுற்பத்தி வியாபாரம் விளம்புகின்றார்:

விச்சையி லிராகக்தோன்றி - கலாதத்துவத்திலே நின்று
ந் தானே வித்தியா தத்துவத்தோ டொத்த தேககாலத்தி லி
ராக தத்துவமுண்டாய்,— வினைவழி - கன்மத்தை முன்னிட்
டு,—போகத்தினை யிச்சையைப் பண்ணி நிற்கும் - போகவி
யப் பொருள்களிலே சிறப்பு விருப்பத்தைப் புத்திக்கே ராக
ம் பண்ணுமாதலால், பொதுவிருப்பமாகிய விச்சாசத்தி வியா
பாரத்தை விளக்கிய கரண காரகமென்று பெயர்பெற்றுநிற்கு
ம்.—தொழி லறி விச்சை மூன்றும்-கிரியைமுதலாகிய மூன்று
வியாபாரங்களையுங் கலைமுதலிய மூன்று தத்துவமும்,—வச்ச
யோது - விளக்கினவிடத்து,— இச்சாஞானக் கிரியை முன்ற
ருவி-காலமுதல் விராகமுடிவாகிய பஞ்சகஞ்சுகமுய அவித்தை
அஸ்மித இராகம் துவேஷம் அபிநிவேச மென்கின்ற புமஸத்து
வ மலசித்த மலப்பெயர்ப் பஞ்சக்கிலேசியாய்,— ஆன்மா நிச்
சயபுருடனாகிப் பொதுமையி னிற்பன்னறே - போக்தாவாய்
ப் போக்கான முகனுட்ப் புருடதத்துவமென்று பெயர்பெற்று
நிற்பன

முன்சொன்ன கால நியதி தத்துவங்களின்று வியா
பார மிராகதத்துவ வியாபாரத்தின் பின்னென்பதிக. அவவி
ரண்டும் பிரதானமாதலால் கர்த்திரு காரகமென றுபசரிக்கப்
படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வித்தையி னின்றும் அராகந் தோன்றி இச்சாசத்தி
யை விளக்கி அப்போகத்திற் செலுத்திநிற்கும். இவ்வாறு க
லைமுதலிய மூன்றுந் தொழின்முதலிய மூன்றனையும் விளக்கிய
வழி, கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலுஞ் செய்யுமுதத்

தான் உபகரிப்பனவாய காலநியதிகளு முளப்படப் பஞ்சகஞ்
சுக முடைய வுயிர், அவ்விச்சைமுதலிய மூன்றனையு மேகதேச
த்தின மருவிப் பொதுவகையாற புருடதத்துவமெனப் பெய
ர்பெற்று அபபோகத்தி லுன்முகமாய் நிற்குமெனபதாம.

சிறப்புவகையாற புருடதத்துவமென நிற்றல் மூலப்பகு
தியிற் றோன்று மயவிச்சைமுதலிய பஞ்சக்கிலேசமு முடைத்
தாய வழியே யென்பார், ஈண்டுப பொதுமையி னிற்பனென
ன்றார்.

போகத்துன்முகமாகிய உயிரே புருடதத்துவமென நிற்
பதன்றி வேறில்லையென்ப துணர்த்துவார், நிச்சயம புருடனாகி
யென்றார்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

மேல் வித்தையிலே யிராகதத்துவந் தோன்றிக் காரியப்ப
டுகிற முறைமையும் புருடதத்துவங் காரியப்படுகிற முறைமையு
மருளிச்செய்கிறார்

விச்சையி லராகந்தோன்றி - அராகதத்துவமானது வி
த்தையிலே தோன்றி,— வினைவழி போகத்தினக ளிச்சையை
ப பண்ணிநிற்கும - கன்மங்களுக்கீடாக ஆன்மாக்கள் புசிக்கு
ம்படி பெற்றதிலே நின்றும பெருந்துக்கு இச்சையை யுண்
டாக்காநிற்கும்.—தொழிலறி விச்சைமூன்றும வைச்சபோது-
இச்சாஞானக் கிரியைகள் மூன்றையும் ஆன்மாக்களிடத்திலே
பரமேசுரன சத்திகள கூட்டிவைத்தபோது,— இச்சாஞான
க்கிரியைமுன்மருவி யான்மா நிச்சயம் புருடனாகிப் பொதுமை
யி னிற்குமன்றே - இக்கவான்மாத் தனக்குள்ள விச்சாசத்தி

யையும் ஞானசத்தியையும் கிரியாசத்தியையும் கனக குடம்பா
கப் பொருந்தி, கன்மத்தைக் கூடாக விடயங்களை யறுத்திட்டு
ப் புசிக்கத்தக்கதாக வருகிற வஸ்தரம புருடனென்றும் புருட
தத்துவமென்றும் பேருமாய்ப் பொதுமையிலே நிரூபண

இச்சாஞானக்கிரியை மூன்று மருவியான்மா நிச்சயம் புரு
டனாகிப் பொதுமையில் நிரூபணமாமே - காலம் நியதிகலை மூன
றுங் கிரியை வித்தை ஞானம் அராகம் இச்சை ஆகையால் புரு
ச ஞசுகனென்றும் இச்சாஞானக் கிரியா சொரூபனென்றும்
புருடனென்றும் புருட தத்துவமென்றும் பெயர் இதற்குப் பி
ரமாணம் தத்துவவிளக்கம் "இவைகளைத்தத்துவ மருவி
யுமெஞ்சா வகைப்பிணிப்புண, போகத்திற்பிணைய புரு
டனென்று மத்த துவமென்று, முயாகவரோதுவ போதுவக
லையின துறபவிகருவ, குணகருமலய பருதியதாமெனறு கூ
றுவரோ" எனறுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனுற சொல்லியது, ஈசுர தத்துவத்திருவே அராகத
த்துவங் காரியப்பட்டு முறைமையும் இச்சாஞானக் கிரியைகள் மூ
ன்றுங் கூடின சமூகமே புருடதத்துவமென்று முறைமையுமறி
வித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

விச்சையிலராகந்தோற்றி - அவ்விச்சையினின்று மராகத
த்துவந் தோன்றி,— இச்சையை வினைவழி போகத்தினகட் ப
ண்ணிநிற்கும் - ஆன்மாவினது இச்சாசத்தியை விளக்கி முதல்
வனாணையால் வினைக்கீடாகப் போகத்திற் செலுத்திநிற்கும்,—
தொழிலறி விச்சைமூன்றும் வைச்சபோது-இவ்வாறு கலைமுத

லிய மூன்றுந் தொழிலை முதலிய மூன்றனையும் விளக்கிய வழி,— அனமா - கன்மத்தை வரையறுத்து நுகர்விக்கவுஞ் செய்யுமு கத்தா னுபகரிப்பனவாய் காலநியதிகளு மாப்படப் பஞ்சகஞ் சுகமுடைய வுயிர,— இச்சாஞானக்கிரியைமுன மருவி - அவவி சைமுதலிய மூன்றனையு மேகதேசத்தின மருவி,— பொது மையி னிச்சடம் புருடனெனச் சிறப்பனனரே - பொதுவகையா னிச்சடமாகிய புருடதத்துவமெனப் பெயர்பெற்று முதல்வனுக்கு போகத்தி லுமுமுமாய் நிற்குமெனபதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பிரகிருதி குணங்களின் தோற்றமுங் கா
ரியப்பாடு முணர்த்துகின்றார்.

வருங்குண வடிவாய மூலப் பிரகிருதி கலையிற்றோ
ன்றித், தருங்குண மூன்றுமொன்றி னொன்றுமூன்றாய் மு
ம்மூன்றாகு, மருங்குண ரூபமாகி யிசைந்திடு மெனாகு
மானமாய, பெருங்குண வடிவாயபோக சாதனம்
பெத்தமாமே. (நஎ)

(இ-ள்) வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதிக் கலையிற் றோன்றி — கலையிற் றோன்றிய மூலப் பிரகிருதியானது அரும்பினிடத்தே பட்ட மணமானது விளங்காமலடங்கி நின்றாற்போல, இந்தப் பிரகிருதியுந் தன்னிடத் துண்டாகிய குணங்களைச் சற்றும் விளங்காமலிருக்கும்.

தருங்குண மூன்றும — அந்தப் பிரகிருதியி னின்றும் புத்திக்கு உபாதானமாகிய சாத்துவிக இராசத தாமதமென்னுங் குணத்தத்துவம் விளங்கித்தோன்றும்.

ஒன்றிற் மூன்றாய் — சாத்துவிகமுதலிய வொவ்வொரு குணங்களிலே மும்மூன்றுப் பிரிவாகிறது.

அவையாவன—சாத்துவிகத்திற் பிரகாசமுஞ் சுகமுந் தைரியமுமாக வம்மூன்று குணத்தையு முடைத்தாயிருக்கும்.

இராசதத்திற் பிரவிருத்தி துக்கம் சௌரியம் இந்த மூன்று குணத்தையு முடைத்தாயிருக்கும்.

தாமசத்திற் அனவிமர் மோகம் ஆலசியம் இந்த மூன்று குணங்களையு முடைத்தாயிருக்கும்.

மும்மூன்றதம் — இப்படி யொவ்வொன்றிலே மும்மூன்றாக வொன்பதாயப் பிரிவாகிறது.

இருகுணரூப மாகி யிசைந்து மெங்கும் — இந்த முக்குணமும் பிரகிருதிமுதற் பூமியீறான தத்துவங்கடோறுஞ் சாமானிய குணங்களானதனாலே மொன்றொன்றுபு மிரண்டு குறைந்து மிகமாய வியாபித்திருக்கும்.

அவ்வாறாய்ப் பெருகுண வடிவாய்ப் போகசாதனம் பெறுதிருமே. — ஆகலா லிந்த குணங்களே வடிவாக வுடைய வானமாக குணங்களோரோர்குறைந்தலா லுண்டான பிரயோசனங்களாகிய சாத்துவிகத்தான மோட்சமு மிராசதத்தால் சுவர்க்கமுந் தாமதத்தா னரகமுமாக விம்மூவிதமுமுண்டாகிய போகங்களைப் புசிப்பதற்குப் பந்தமாகாநிற்கும் எ-று.

குணமளவுபடாமையா லிருகுணமெனச் சிறப்பித்தார்.

விகாதியின்றி யிருத்தலாற் பிரகிருதி யென்றார்.

முக்குணங்களும் விளங்காதிருத்தலால் அவ்வியத்தமென்றார்.

ஏனையவும் வந்தவழிக் காண்க

இதற்கு மிருகேந்திரத்தும் பௌஷ்கரத்தும் பிரகரணத்துங் காண்க.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் குணரூபமாகிய பிரகிருதியின் தோற்றங் கூறுகின்றது

கலையில் மூலப்பிரகிருதி வருவதுகாயடிவாயத் தோன்றித் திரும்புணமூன்றும் - சர்வருத்திராதிபதியாகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனுடைய சத்தியினாலே க்ஷோபிக்கப்பட்ட கலையிலே, மேலுண்டாங் குணதத்துவத்திற்குக் காரணரூபமான மூலப்பிரகிருதி கலையிலுமதூலமாகத் தோன்றி, மஹானென்றும் அவ்யக்தமென்றும் பெயராய், சாத்விக ராஜஸ தாமசமென்னும் மூன்றுகுணங்களையும்பெறும்.

தத்ரோக்தம் பௌஷ்கரே - தத்வாத்யோர்த்வஸம்யஸாக்ஷ க்ஷோபாவிஷ்டேந தாம்ரதம் | மூலாத்க்ஷிதி வ்யக்தம் ஜாதம் யந்தாஹமேவஸ: || தஸ்ய வ்யக்திர் வ்யாக்ஷோபாத் ஸ்ரீகண்டேந ஸமீரிதா.

இதற்கு பாஞ்சராத்ரகரியும் *சேசுவரசாங்கியனும்பண்ணும் சங்கையு மதற்குத்தரமும.

* சேச்வரசாங்கியன் - ஈசுவரருண்டென்றுசொல்லுஞ் சாங்கியமதஸ்தன்.

குணங்களுடைய சாம்யாவஸ்தையை ப்ரகிருதியென்று சொல்லப்படும். குணங்களுக்கு ப்ரகிருதிகாரணமென்னில்? குணங்களுக்குத்தான் காரணமென்று அங்கீகரிக்கிறது எப்படியென

உத்தரம். †குணசாம்யாவஸ்தையே ப்ரக்ருதியென்பது சைவஸித்தாந்தமல்ல. அதெவ்வாறெனின்? குணங்களசேதனமும் மிச்ரமுமாகையால் காரியங்களாகையாலே காரணத்தையுடையதென்று அங்கீகரிக்கவேணும், அந்தக் காரணமாயது பரக்ருதி.

† குணசாம்யாவஸ்தை - முக்குணமு மொத்தநிலை

மேலும் பிரகுசங்கை. ஞானபிரகாசமும் க்ரியையும் சாத்விகராஜசங்களென்கிற குணங்களுடைய ஸ்வரூபமாகையால், ப்ரகிருதியும் ஞானக்ரியா ப்ரகாச ஸ்வரூபியாயிருக்கையால் குணஸ்வரூபமே பரக்ருதி, அந்யமல்ல

மாயைகலைவித்தைகளுமிவ்வாறே ஞானக்ரியா பிரகாசஸ்வரூபமாகையாலவைகளும் குணவிபரீதங்களல்ல, குணாத்மகமேயெனின்? மாயாதிபரக்ருதியந்தங்களானவைகளுக்கு ஞானக்கிரியா பிரகாசத்வம ஸ்வபாவசித்தமே! காரணகுணஹி காரியகுணானாரபந்தே என்னும் நியாயத்தினாலே, காரணமாகிய மாயையினுடைய ஞானக்ரியாபிரகாசத்வம் தத்காரியமாகிய கலையிலேயுண்டாம் தத்காரியமாகிய கலாதிபரக்ருதிக்குமவ்வாறேயுண்டாய் தத்காரியமாகிய சாத்விகாதிகுணங்களுக்குமவ்வாறேயுண்டானதே! ஆகையால் மாயைகலைபிரகிருதிகளுக்கு ஞானக்ரியாபிரகாசத்வம ஸ்வபாவசித்தம். சாத்விகாதிகுணங்களுக்கும் தத்காரியமாகையினாலே ஞானக்கிரியா பிரகாசமுண்டானதே!

மேலுந்நிரீஸ்வரசாங்கியன சங்கையுமுத்தரமும். ராஜசகுணத்தினாலே பிரபஞ்சோற்பத்தியும், சாத்விககுணத்தினாலே ஸ்திதியும், தாமசகுணத்தினாலே உபசங்காரமுமுண்டாம் இதற்கு ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை பிரகிருதியிலே சிருஷ்டியாதிகளை பண்ணுவாரென்று சொல்லுவானேனெனின்? உத்தரம்.

குணங்களசேதனமு மசேதனமுமாகையினாலே காரியமே! காரியத்தைக் காரணத்திலே யுண்டாக்குகிறதற்கு சேதநாபே க்ஷைவேணும் இந்தக்குணங்கள் §தன்மாத்திரங்களிலே ஜநமா கின்றபடியுமென்னவில்? அவைகளுக்கு காரியரூபமாகையால் அவற்றிற்கொருகாரணத்தைப் பேக்ஷிக்கவேணும். ஆகையால் அந்தவஸ்துவைநம அகண்டியுட ஜடமானதெல்லாமசேதபோ ணையனைத்திற்கும் ×பிரவாகத்தகமாகாகிருக்கையால் சகலத்திலே நின்றும் பிரகிருதியை யுற்பாதிக்க பிரகிருதியிலே நின்றும் குண முதலான குண்டு மிருக்குடியாகிக் யுண்டாகிறது ஸ்ரீக வடபுறமே புலயனே காகரா மாயாக திபங்களெல்லாம மா ம வந்தபூரமாக விருப்பதுபோல, பிரகிருதிகாரியங்களெல்லா ம பிரகிருதிபந்த பூதங்களாகியிருக்கும். மாயையென்ற சடத் தாம் பாம் கே பாகம் கிய கலாவிருபூரமாக பிரகிருதியிப கர் கத்துவங்களெல்லா மிருக்கு அப்படியே பிரகிருதிய சோபாக்கமாகப் குவிதாபூதயாகவே புகத்திபாகி பருந்திவியத் மான தத்துவங்களெல்லா மிருக்கும்

§ தன்மாத்திரம் - மேற்குணம், × பிரவாகத்தகம் - நடசத் திறது

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

இவ்வாறு சர்வஞ்ஞரா யபரிமிதபராக்கிரமராயுள்ள ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரனுடைய சதுர்ஸ்பரிசமாதத்திரத்திலே பிரகிருதியிலே சாத்விக ராஜச தாமசங்களென்று மூன்றுகுணங்களுண்டாக, அவைகளை பிரம விஷ்ணு காலருத்திரர் அதிஷ்டித்து நின்று சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரத்தைப்பண்ணுவார்கள்.

[illegible]

இந்தகுணங்கள் சாத்விகம் ஸ்படிகப்பிரகாசமாகவும், ரா

ஜசம் ¶பத்மராகப்பிரகாசமாகவும், தாமஸம் இந்த்ரநீலப்பிரகாச மாகவுமிருக்கும். பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களு மிக்குணங்களையதிஷ்டித்துக்கொண்டு இவ்வாறு ரூபமாகநின்று இக்குணங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டாய சிருஷ்டியாதிகிருத்தியங்களைப் பண்ணுவார்கள்.

¶ பத்மராகம் - செம்பு

[illegible]

இத்தன்மையாகு மிக்குணங்களும் புருஷர்களைத் தத்தத்தனமாறு குணமாகப்பொருந்தப்பண்ணுவிக்கும் கிரியையாவன: சாத்துவிகத்துணமானது சித்தஸ்திரத்தையும் மனோ *காருஷ்டியத்தையும் †நிபுணதையையும் §மிருதுபாவத்தையும் லகுபோஜனத்தையும் பேரிழவிலும் சந்தோஷத்தையும் காட்டமில்லாமல் நிரிவித்தகரண மொத்திருக்கையும் சுசித்வத்தையும் சுகிருதோ ×த்தியோகத்தையும் பொறுமையையும் கிரகணதாரணசக்தியையும் பெற்றகொண்டே அமையுமொழிருக்கையையும், மோக்ஷேச்சையையும் பாகட்டுத்திரிய நிக்கிரகத்தையும் அந்தரிந்திரிய நிக்கிரகத்தையும் சாவபூததயையும் பண்ணுவிக்கும்.

* காருட்டியம் - உறுதி, † நிபுணதை - சாமாத்தியம், § மிருதுபாவம் - மிருதுத்தனமை, × உத்தியோகம் - முயற்சி.

[illegible]

[illegible]

ராஜசகுணமானது க்ரூரத்தனத்தையுங் குரூரசேஷ்டையையும் லௌகிக காமோபசாரங்களையும் யாவுமென்னால் யானேசெய்தேனென்னு மபிமானத்தையும் வஞ்சனையையுந் திருட்டுத்தனத்தையும் தயாஹீனத்தையும் போகேச்சையையும் டம்பா ‡ஹங்காரத்தையும் பண்ணுவிக்கும் ‡ ஹங்காரம்-கனை.

[illegible]

தாமசகுணமானது எதிலும் திருப்தி பிறவாமலிருக்கையும் உச்சாஹாரத்தையும் ¶ஈனவிருத்தியுங் கோட்சொல்லுகையும் நிஷித்தாஹார பக்ஷணத்தையும் அதிகநித்திரையையுங் கர்வத்தையுஞ் சோம்பலையும் பிறருடைய ஸ்ரேயசுக்குவிக்கினம்பண்ணுகையும் அறிவு ஹீனத்தையும் பண்ணுவிக்கும் —

¶ ஈனவிர்த்தி - ஈனஜீவனம்

[illegible]

ஒன்றிற்குள்ளே மூன்றும் மூன்றிலே மூன்றும் - ஒருகுணமிரண்டுகுணத்தையுமடக்கித் தானமேலிட்டுநின்றபொழுது அவ்விரண்டு குணங்களோடுங்கூடி பிரதானகுணத்துடனேகூட மூன்றுகுணமாம். இ

ப்படியே மூன்றுகுணமும் ஒன்பதுகுணமாம். அவையாவன? சாத்விகம் ராஜச தாமசங்களை அடக்கித் தானமேலிட்டிருந்தபொழுது †லகுதையென்றும் பிரகாசமென்றும் இரண்டுகுணந் தோன்றும். ராஜசம் சாத்விகதாமசங்களையடக்கித் தானமேலிட்டிருந்தபொழுது + உபஷ்டம்பகமென்றும் சலனமென்றுமிரண்டு குணந்தோன்றும். தாமசஞ்சாத்விகராஜசங்களையடக்கித் தானமேலிட்டிருந்தபொழுது ×குருவென்றும் †வர்ணகமென்று மிரண்டுகுணந் தோன்றும். இப்படி ஆறுகுணந்தோன்றி பிரதானகுணங்களுடனே கூட ஒன்பதுமாம்.

இதிலுபஷ்டம்பகத்துக்குப் பரியாயநாமம் அடர்ச்சி.

சலனத்துக்குப் பரியாயமவியாவிருத்தி.

குருவுக்குப்பரியாயம் கௌரவம்.

வர்ணகத்துக்குப்பரியாயம் அநியமம்.

இவ்வாறிந்த குணங்களொன்பதும் புத்திதத்துவத்துடனேகூடி பதார்த்ததரிசனங்களிலே சக்ஷுசக்குதீபமுபகாரியாவதுபோல ஆன்மாக்களுக்கு விஷயதரிசனத்திலே யுபகாரிகளாம்.—

† லகுதை - லேசாயிருக்கை, × உபஷ்டம்பகம் - பிடிப்பு, × குரு - கனம், † வர்ணகம - அநியமம.

[illegible] ஸத்வம் லகு ப்ரகாஶகமிஷ்டமுபஷ்டம்பகம் சலஞ்ச ரஜ: ॥ குரு வரணகமேவ தம: ப்ரதீபவச்சார்த்ததோ வ்ருத்தி:।

இந்தக்குணரூபமாகி யிச்சாசத்தியெனுமாரன்மா,— கீழ்ச் சொன்னகுணங்களுடைய சம்பந்தத்தினாலே ஆன்மாவானவன்

புண்ணியபாபாதருணமான ரூபங்களைப்பொருந்தி எல்லாவிஷ யங்களையும புசிப்பன —

பெருநகுணவடிவாய்ப்போக சாதனமபெந்நமாமே ஸ்ரீபஞ் சாசத்பாவமான குணங்களோடே சமபிருசததமான புத்தியா திசூக்ஷமஸ்தூலசரீரமெனகிற போகவேதுயாளது ஆனமாவிற கு ஸ்தூலபககமாமென றிரனபொருள.

பஞ்சாசது - ஐமபது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

பிரகிருதி ததததுவோற்பததிமைப் பேசுசினமுா

வருங்குண வடிவாய் மூலப்பிரகிருதி கலைபிர ரேறாநி-கண திடத்தி லபிவிபததபா யுண்டாகு மனபிவியதத குண ரூபமா ய்க கலாசததுவத்தி லுணடாய,— தருநகுணம - குணதத்து வததைக யுணடாகு மநதநகுணம,— மூனமுய் - சாத்துவிக ராசத தாமத மெனறு மூனறு பிரகாரமாய், திறமை,— ஒ னறிறமுன மூனறுய் முமமூனமுகும - சாததுவிகததிற சாத்து விகம், சாத்துவிகததி லிராசதம, சத்துவிகததிற முமதய, இமமுறைமையி லொனபதாகி,— இருங்குண ரூ மாகி வினைக ஜிமெங்கு மானமா - எவவி—த நம போசகியப பொருளை ளிற் பிரவிர்த்தி மானுகிய வான மாய பெரிதாகிய குணவடிவா கிப் போக்கியப் பொருள்களோடு பொருந்தும். அப்படி,— பெருங்குண வடிவாய்ப் போகசாதனப் பேதமாமே - கலை முதற் பூதாந்தமான போகோபாயங்களிலுற் கட்டப்படும. சாத்துவிககுண வியாபாரம் பிரகாச முதலியன, இராசசி

குண வியாபாரம் பிரவிர்த்தி முதலியன, தாமதகுண வியாபாரம் நியமமென்கிற நிவிர்த்திமுதலியன.

இவைகளை ஸ்ரீமன் மதங்கமுதலிய வாகமங்களிற் கேட்டறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அதனின் மூலப்பகுதி கலையினின்றும் அவ்வியத்தகுண வடிவாய்த் தோன்றித் தனக்கின்றும் விருத்தியாய்க் கரப்படுகிற குணதத்துவம் சாத்துவிகமுதலிய மூவகையாய் அவற்றுள் ஒவ்வொன்று முந்திப்பட்டு ஒன்பது வகையாம். போதகர்க்குச் சாதனமாயதனைகட் டோன்றும் புத்திமுதலிய தத்துவங்களுக்குக் குணவடிவையாய் உயிரைப் பந்திக்கும். அதனுட் போகத்துக்குமிடங் கொடுக்கணும் உயிருமக்குணரூபமாய் நிற்குமென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

குணசொரூபமாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதி கலையிலேதோன்றி ஒன்பதுகுணமாமென்று மேலருளிச்செய்கிறார்.

வருமுக்குணவடிவாய் மூலப்பிரகிருதி கலையிற்றோன்றி - கன்மத்துக்கிடாக சுகதுக்கங்களை யுண்டாக்கப்பட்ட குணங்களை வடிவாகவுடைய மூலப்பிரகிருதியென்று சொல்லப்பட்ட காரியமாயைகலையிலேதோன்றி, — தருக்குணமூன்றும் - அந்த மூலப்பிரகிருதியிலே சாத்துவித இராசத தாமதமென்றுசொ

ல்லப்பட்ட மூன்றுகுண முண்டாம்;—ஒன்றிற் றுன்மூன்றாய்மு
ம்மூன்றாகும் - சாத்துவிகத்திலே இராசதம் சாத்துவிகத்தில்
தாமசம் இராசதத்தில் தாமதம் இராசதத்தில் சாத்துவிகம் தா
மதத்தில் இராசதம் தாமதத்தில் சாத்துவிகம் இப்படி இவை
யோரொன்று மும்மூன்றாய் ஒன்பதாகு மு—ஆகா நிற்கு
ம.—திருவருணையாகி பிசைத்தில் செங்கதமாமாமா - இதப
பெரிடகுலவர்க்க சொரூபமாகக்கொண்டு ஆன்மாவெள்வாயி
டவசலிரப பொருடநாந்ர்பண,—பெருநவ வடிவாயப்போக
சாதனமுதெதகாரி - இப்பதப்பெருமையுடையருணங்கோ
வடிவாகக லானமிபோகசாதனமான தேகேத்திரியம அந்தக
கரணங்களிலே பொருந்திநிற்கிறதுதானே ஆன்மாவுக்குப்பெ
ததுமா.

இதனாற்சொல்லியது கலையிலே மூலப்பிரகிருதிதோன்றி
இந்த மூலப்பிரகிருதியிலே முக்குணங்களுந்தோன்றி இந்தமுக்
குணங்கள் ஒன்பதாகப்பேதித்துக் காரியப்படுமென்றவாறு? ஆன்
மாவெல்லாம்—தத்துவசொரூபமாய்நின்று போகங்களைப்பொ
சிக்கிறவிதம் பெத்தத்தலையடாமென்று முறைமையுமறிந்
தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———)———

மூலப்பிரகிருதி கலையினின்று வருவதனை வடிவாய்த்தோன்றி -
அதனையின் மூலப்பகுதி கலையினின்று அவ்வியத்தக்கு வடிவா
ய்த்தோன்றி,—குணதத்துவமூன்றுப - தனக்கண்ணின்றும் விபத்த
மாய்த்தரப்படுங் குணதத்துவஞ் சாத்துவிகமுதலிய மூவகை
யாய்—ஒன்றிற்றுன்மூன்றாய மும்மூன்றாகும் - அவற்றுளோர
வ்வொன்று மூத்திறப்பட் டொன்பதுவகையாம்.—போகசாத்

ணம் - போகத்திற்குச் சாதனமாயதனைக் கட்டினாலும் சத்தி முதலிய பக்தத்துவங்களும்,—இருங்குணமுடமாகி இவைகளும் - பெரியகுணவடிவமேயாய் உயிரையப்பற்றிக் குற்,—எங்குமானமாப் பெருங்குணவடிவாய்ப் பெசுதமாமே - அதனாற் போகநுகருமிடமெங்கும் உயிர்க்குச் சுணனமாய் நிற்குமென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் சித்தம் புத்தியிவற்றின் காரியமுங் காரியப்பாடு முணர்த்துகிறார்

சித்தமா மவ்வியத்திற் சிந்தனை யதுவுஞ்செய்யும், புத்தியவ் வியத்தினிற்றோன்றிய புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து, வத்துநிச் சயமும்பண்ணி வருஞ்சுக துக்க மோகம், பித்தினின் மயங்கிஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும். (௫அ)

(இ-ள்) சித்தமா மவ்வியத்திற் சிந்தனை யதுவுஞ்செய்யும் — பிரகிருதியினின்றுஞ் சித்தந் தோன்றி யாதாமொரு விடயங்களைச் சிந்திப்பதுஞ் செய்திருக்கும்

புத்தியவ்வியத்திற் றோன்றிய புண்ணிய பாவஞ்சார்ந்து — அவ்வியத்தத்தினின்று புத்தித்தத்துவந்தோன்றி யவாக்களவாகளை செய்த புண்ணியபாவங்களுக்கிடாகப் பின்சென்று பொருந்தி,

வத்து நிச்சயமும்பண்ணி — சித்தத்தாற் சிந்தித்த பொருள்களை யொவ்வொருவிடயமாக வுள்ளபடியே யறுதியிட்டறிந்து

வருஞ்சுகதுக்கமோகப் பிரதிபிம்ப மயங்கி — முக்குணங்களாலுண்டாகாநின்ற சுகதுக்கமோகரூபமாகிய பிராகிருதியிலே யகப்பட்டுக்கொண்டு,

ஞானகிரியையும் பேணிநின்று — ஆன்மாவினுடைய ஞானகிரியைகளைப் பொருந்திச் சீவியாநிற்கும் எ-று

ற்கும்.

மோகமாவது - சுகாதிசயம், துக்காதிசயம் இஃதன்றிய நமிகுதியாகவரும்

மூர்ச்சையாய் வந்ததெல்லாம் மோகமெனப் பெறும் அஃதியாதெனில்? ஆணவமலத்தால் அறிவை மடக்கப்பட்டு மயக்கமாம்.

புத்தியாவது ராசதமுந் தாமதமுங் குறைந்து சாத்துவிக மேலிட்ட வஸ்துவென்றறிக.

இந்தப் புத்திதானே போதத்துக்கு நிமித்தகம்

வித்தையின்றிப் பிரயோசனமில்லையெனில்; ராசாவானவன் படைக்குப் போம்பொழுது யானை யொருகாரணமாயிருக்கவும் மதனைகை யிருப்புவகையு மொருகாரணமாய்க் காரியப்படுமாறுபோல; புத்திபோதத்துக்குக் காரணமாகவும் மற்றுக் கரணம் வித்தியாதத்துவம் விபஞ்சகமானபடியினாலே வித்தியாதத்துவமே யான்மாவுக்குப் பரமமான கரணமெனவறிக.

இதற்குச் சுப்பிரபேத மிருகேந்திர பௌஷ்கரத்துமறிக.

புத்திகாரியமாகிய பாவப் பிரத்தியபேதங்களை யீண்டுரைக்கிற்பெருகும்.

பதிபசுபாசப் பனுவலுக்கிட்ட காண்டிகையிற் கூறினம், ஆண்டுக்காண்க. (௫௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——௭——

மேலெட்டு விருத்தத்தினாலே பிரகிருதியிலே ஆன்மதத்துவமிருப்பதினாலுண்டாந் தோன்றுமுறைமை கூறுதல்

ஏகமாமவ்வியத்தத்தைச் சித்தனை யதனுற்செய்யும். அவ்வியத்தமானது குணரூபமாய நிறைந்தனதியுடைத் தத்துவரூபமாக போசக்கினையும் பண்ணியிருக்க,—

புத்தி யவ்வியத்தத்திற்றோன்றிப் - புத்தியானது குணத்திரய ¶ விபாகத்தைக் கொண்டு மேல் தாமசத்தையும் ராஜசத்தையுமடக்கி சௌம்ய + சத்துவோத்கடமாக விஷயங்களை நிச்சயிப்பதாக வுண்டாம். அது பாவரூபமும் வியவசாய ரூபமுமாக இருவகைப்படாம்.

¶ விபாகம் - பிரிவு, + சத்துவோத்கடம் - சத்துவகுணமேலிட்டது.

பாவமானது விஷய * விகாரங்களைப் பண்ணுகிறதாகும்.
* விகாரம் - உருத்திரிவு

வியவசாயமானது விஷய நிச்சயத்தைப் பண்ணும்

பாவானமாவானது கிராஹகரூபிருக்கிற ஆன்மஞான சம்பாதிப்பாய் நிர்விகற்பமாயிருக்கும் × பலாதத்திரிஷிகுறிலே பண்ணப்பட்ட தர்மாதர்ம முதலான கர்மாக்களினிடங்களானவைகள் உடனே பலத்தைக் கொடாமற் பாத்திலே பலத்தைக்கொடாகையால் அந்தச் செய்த கருமநசித்ததினாலொரு அபூர்வம் ஜநித்து பண்ணியத்தம் ‡ சம்ஸ்காரமானதாய் ¶ அனுவர்த்திக்கும், ஆகையாலது ஆன்மாவினிடத்திலிராது. இருக்குமெனில்? ஆன்மா ஜடமாய்விடுவன. கிருஷிபாதி பண்ணின பேர்களுக்குக் கிரியாஸம்ஸ்காரமான † கிருஷ்ட க்ஷேத்

ராதிகளிலும் பல போகத்தாவிடத்திலு மன்றி பலவத்தா
ம். § சசயாதிகளிலே * வர்த்தித்த பலத்தைப் பண்ணுவது
போல் ‖ பிரயாகடாகாதிக கிரியா சமஸ்காரங்களுமெந்த புவ
னத்திலே பலவத்தாம அந்த புவனத்திலே பிறந்து தத்காலத்தி
லே பலத்தை ஜநிப்பிக்கும். அநேக கருமவாசனையானது பாவா
ணம புத்திநிஷ்டமாம். தத்துருமமாக தத்தத்சாலங்களிலே
பிரவிருத்தியைப் பண்ணுவிக்கும் —

× பலாத்தி - பலத்தை விருப்பினவன, † சம்ஸ்காரம் வாசனாசொரூபம், ¶ அநுவாதத்திதல் - தொடர்ந்தல, † கிருஷ்டம்-உழப்பட்ட, § சசயம்-பயிர், * வர்த்தித்தல்-இருத்தல், ‖ பிரயா-தண்ணீர்பப்தல்

[illegible]

ஶ்ருதே || காரணம்தி யத்ர ஸம்ஸ்கார க்ரியா ஸா
ஷ்டமானாதிபி꞉ | ஶுபை꞉ க்ருத கர்மாணி தவ ப்ராப
காரணம்தி பாவாநாமிதி ||

புண்ணிய பாவஞ் சாதனத்தால்-புண்ணியமென்றது தர்மம், அஃது ஞானத்திற்கு † உபலக்ஷணம். பாவமென்றது அதர்மம் அஃது அஞ்ஞானத்திற்கு உபலக்ஷணம்.

† உபலக்ஷணம்-ஞாபகம்.

எட்டையும்-தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐஸ்வரியம் அதர்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அனைஸ்வரியமென்னும் பாவாஷ்டகங்களையும் விருத்தியா யுடையதா யிருக்கும். அவைவருமாறு.

சாத்துவிக குண ¶ ஆதிக்கியத்தால் தர்ம ஞான வைராக்கிய மென்றும் உண்டாம்.

¶ ஆதிக்கியம் - அதிகம்.

ராஜச குணாதிக்கியத்தால் ராகப்பிரவாதத்தியான ஐஸ்வரியமுண்டாம்.

தாமத குணாதிக்கியத்தால் அதர்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அனைஸ்வரியம் இந்த நாலுமுண்டாம்.

ததுக்தம் தத்த்வத்ரயே - தர்மஜ்ஞானம் வைரா
க்யமைஶ்வர்யம் பாவிதம் த்ரய꞉ | த்ரயோ த்ரயஶ்ச
சத்வாரோ ஸாத்த்விகா பரிகீர்திதா꞉ || ராகஸ்த
ராஜஸஸ்த்விஷ்டா தாமஸா꞉ பரிகீர்திதாஇதி |

இவையிற்றைப் பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய பலமா வன:—தர்மத்தினாலே ஸ்வர்க்கம், ஞானத்தினாலே பந்தமுத்தி, வைராக்கியத்தினாலே பிரகிருதி லயம், ஐஸ்வரியத்தினாலே ய

சேஷ்டசித்தி, அதர்மத்திலே + திரியக்யோநி சநநம், அஞ்ஞானத்திலே மோக்ஷப்பிராப்தி, அவைராக்கியத்திலே பந்தம், அநைஸ்வரியத்திலே அபீஷ்டவிகாதம்

+திரி. கரு - பசு-ஸுத்ராதிகம்.

[illegible]

இவையிற்றின் பேதக்ரமமான இடமென்றும் நிடமமென்று மெய்ஞ்ஞானவிதமாம் இவையிற்றின் ஸ்வரூபங்களை-அ-கூ, உக-செ 'சகடாரக்கய புரொருஷக' வென்னும் விருத்தத்தில் வியாக்கியானமான அஷ்டாங்கயோகத்திலே விஸ்தரித்துக் கூறுவார்.

ஞானமான் ஐந்துவிதமாம் இதனுடைய ஸ்வரூபத்தை உ - கூ, எகூ - செ 'மெய்யுற்ற பூதமாத' என்னும் விருத்தத்தில் வியாக்கியானத்தில் பாவாதமுத்தியில் விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்

வைராக்கிய ஸ்வரூபம் - அ - கூ, உ - செ. 'உரைதரும்ப் ப சுவாககட' என்கிறவிருத்தத்தில் வியாக்கியானத்தில் சதுர்நிபாதத்திலே விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்

ஐஸ்வரிய பேதமாவது அணிமா மகிமா லகிமா கரிமா ஈசத்வம் வசித்துவம் பிராப்தி பிராகாமியம் என்று எட்டுவிதமாம்.

இதில் அணிமாவாவது பரமாணுவிலும் சூக்ஷுமமான தேகத்தை யுடைத்தாயிருக்கை.

லகிமாவாவது சீக்கிரவேகியாய்ச் சேற்றிலும் சலத்திலும் அடி அமிழ்ந்தாமல் செல்லுந் தேகத்தை யுடைத்தாகை.

மகிமாவாவது மேருகிரிபாதிகளினுமே வியாபியாய்ப் பிரமலோக பரியந்தமுமாம் தேகத்தை யுடைத்தாயிருக்கை.

இந்த மூன்றும் தேகசித்தியான ஐஸ்வரியங்கள்.

இனி அந்தக்கரண சித்தியாகிய ஐஸ்வரியங்க ளேதாவன?

பிராப்தியாவது மனதிலே நினைத்த பதார்த்தங்களெல்லாம் முன்னே வந்திருக்கை.

பிராகாமியமாவது திவ்விய ரூபமான ஸ்திரீக ளனேகரை மனச்சங்கற்பத்திலு முண்டாக்கி யெல்லாருடனும் ஏககாலத்திலே +தாதிருக்கு ரூபங்களைக் கொண்டு கூடியிருக்கை.

+தாதிருக்கு - அப்படிக்கொத்த.

ஈசத்துவமாவது பிரமாதிகளான சரீரத்திலும் தன்னுடைய ஆக்கினையைச் செலுத்துகை

வசித்துவமாவது சர்வஜனங்களையும் பிரகிருதியையும் வசீகரணம் பண்ணிக்கொண்டு சிருஷ்டியும் பண்ணுகை

கரிமாவாவது பர்வதத்திலும் பாரமாய் மகாவாயுவினாலும் அசைக்கப்போகாம லிருக்கை

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இந்த ஐஸ்வரியமானது பூர்வாகத்துக்கு மேலாகப் பிசாசலோகமுந்தாக *உதக்ரோதக்கும் ¶ த்விகுணமாய அறுபத்துநாலு குணமாம் அவையாவன?

* உதக்ரோதக்கும் - மேன்மேலும், ¶ த்விகுணம் - இரட்டிப்பு

பிசாசலோகவாசிகளான ருத்திர பிசாசகணங்களுக்குப் பிருதிவி புவனங்களை வியாபித்த அணிமாதி எட்டு குணங்களுண்டு

மனுஷ்டரிலே சிவபூஜா காரணமிருக்கையினாலே ரௌத்திர பிசாசகணபதத்தை யடைந்த போகர்களுக்கும் இவ்வாறேயுமாம்.

ரக்ஷோலோகவாசிகளுக்குப் பார்த்திவ வாப்பியமிரண்டு புவனங்களையும் வியாபித்த த்விகுணமான ஐஸ்வரியமுண்டு.

யக்ஷலோகவாசிகளுக்குப் ×பார்த்திவ வாப்பிய தைஜசமான மூன்று தத்துவங்களுடைய புவனங்களையும் வியாபித்த திரிகுணமான ஐஸ்வரியமுண்டு. ×பார்த்திவ வாப்யம் = ப்ருதிவி அப்பு.

கந்தர்வலோக வாசிகளுக்குப் பார்த்திவ வாப்பிய தைஜச

வாயவ்வியமான நாலுதத்வ புவனங்களையும் வியாபித்த ச
தாசகுணமான ஐஸ்வரியமுண்டு.

இந்திரபோக வாசிகளுக்குப் பாஞ்சபௌதிகமான புவனங்களையும் வியாபித்த பஞ்சகுணமான ஐஸ்வரியமுண்டு.

சோமபோக வாசிகளுக்கு முற்சொன்ன பாஞ்சபௌதிகமாயுள்ள தத்வமுமாக ஆறு புவனங்களையும் வியாபித்த ஷட்குணமான ஐஸ்வரியமுண்டு.

பிராஜாபத்ய போகவாசிகளுக்கு முற்சொன்ன பாஞ்சபௌதிகமும் மனமும் அகங்காரதத்வமுமாக சப்த புவனங்களையும் வியாபித்த சப்தகுணமான ஐஸ்வரியமுண்டு.

பிரமபோக வாசிகளுக்கு முற்சொன்ன பாஞ்சபௌதிகமான அகங்காரமும் புத்திதத்வ புவனமுங் கூட எட்டுப் புவனங்களையும் வியாபித்த அஷ்டகுண ஐஸ்வரியமுண்டு.

இப்படிக் கிரமமாய் வித்தியா தாரதம்மியங்களினால் லக்ஷணங்கள் போகங்களை யடைந்த போகிகளுக்கு மிவ்வாறே ஐஸ்வரிய விசேஷங்களுண்டாம்.

[illegible]

[illegible]

மனுஷ்யர் பூஜைபண்ணின × தாரகம் யதைவிஞ்ஞெ பி சாசாதி போகங்களை யடைவதாக சொல்வதற்குச சம்மதி.

× தாரகமயிடத்தை - பேறாததாடசி

[illegible]

[illegible]

அதர்மபேதம் பதினாயவை? நிஷித்த இம்சை - பரஸ்திரீயாபாரம் - அசத்தியஞ் சொல்லுகை குருபத்தினி கமனம் - தனக்கு அபகாரம் பண்ணினவனுக்கு காலம் திருமபப் பிரத்தியபகாரம் பண்ணுகை - கோபம் - நிந்தபகநாதி லோபம் - அசுசி - அசந்தோஷம் - §மச்சரதை - இவையிற்றுகளிலே பிரவிர்த்திபண்ணுகை.

§மச்சரதை-கோபம்.

[illegible]

இவ்வாறு அதர்மத்திலே பிரவிர்த்தி பண்ணினவனை ஈசுவரராஞ்ஞையினாலே அஞ்ஞானத்திலே பிரவர்த்திப்பன். அந்த அஞ்ஞான பஞ்சவிதமாம். அவையாவன? * தமசு மோகம் மகாமோகம் † தாமிசிரம் + அந்ததாமிசிரம்

* தமசு-இருள், † தாமிசிரம்-அந்தகாரம், + அந்ததாமிச்ரம்-காடாந்தகாரம்

[illegible]

இதிலே சமசாவது அநாதமாவாகிற தேகாதிகளை ஆன்மாவென்று புத்திபண்ணுகை

அதுதான தாதுபூத ஸமயோகமே ஆனமாவெனறு சொல்லுகிறதொனறு

ஆகாசங் கூட அஞ்சுபூதமும ஆனமாவெனகிற தொனறு

ஞானேந்திரியஙக ளஞ்சுமே ஆனமாவெனகிற தொனறு

பஞ்சதனமாத்திரையே ஆனமாவெனகிற தொனறு.

மனசே ஆனமாவெனகிற தொனறு

அஹங்காரமே ஆனமாவெனகிற தொனறு

புத்தியே ஆனமாவெனகிற தொனறு

குணத்தயமே ஆனமாவெனகிற தொனறு

அவ்வியக்த தத்தோபாகமாகிய சித்தமே ஆனமாவெனகிற தொனறு

புருஷதத்துவமே ஆனமாவெனகிற தொனறு

இவ்வாறுபத்து.

மோக்ஷ மெட்டுவிதமா யிருக்கும். அணிமாதி சித்தியே பரமப்ரயோசன மெனகிறது, எட்டினுளும எட்டுவித மெனறு சொல்லப்பட்டது

மஹாமோக்ஷமாவது சததாதி அஞ்சு விஷயங்களும் ‡அதிமாநுஷ கிருதயமாக தாமிரவருணிக ளுண்டாய, அஞ்சுஞ்சித்தியினால் கேவலமாக பரிபக்கும சபதாதிகளை கிரஹிக்கையிலும்; இவ்வாறு பூலோகத்திலே தாமிரவருணி சிகந்த அஞ்சும இந்த பத்துமே பரமபிரயோசன மெனகை

‡ அதிமானுஷம்-மனுஷனுக்கு மேற்பட்டது

தாமிசரமாவது திவ்வியாதிவ்விய பேதமாகிய சப்தாதி தசசித்தியின பொருட்டும அணிமாதி யஷடசித்தியினபொ

ருட்டும் பண்ணும் சாதன ¶ வைகல்யம் வந்தகாலத்திலும் சி
த்தியாய், இவைகளுக்கு நாசம்வந்த காலத்திலும் இந்தப் பதி
னெட்டிலும் வருந தாபம் யாதொன்றுண்டு, அது தாமிச்ரமெ
ன்று சொல்லப்படும்.

¶ வைகல்யம் - குறைவு.

அந்த தாமிசரமாவது திவ்வியா திவ்விய பேதத்திலே ச
ப்தாதிகளை பதமும அணிமாதி சித்திக ளெட்டும பெற்று அதி
லே அதியக் × தாமிஸிரவிசேஷம பண்ணுதல்.

ஆக அஞ்ஞானபேதம் அறுபத்துநாலு.

× அபிநிவேசம் - மனப்பற்று

தத்ராஷ்டஸு தமோ [illegible] அநாத்மஸ்வாத்ம [illegible]
[illegible] ப்ரகீர்திதஃ । [illegible]
[illegible] மோஹ [illegible]ஃ ॥ [illegible]
[illegible]ஃ । அணிமாத்யேஷ்வஷ்டஸு [illegible]
[illegible]ஃ ॥ திவ்யாதிவ்யவிபேதேந ஸப்தாத்யேஷு தஸ
ஸ்வபி । [illegible] ப்ர
கீர்திதஃ ॥ ஸப்தாதீநாஞ்ச பஞ்சாநாம் திவ்யாதிவ்யவிபே
ததஃ । அணிமாத்யஷ்டகைஸ்வர்யாதி வைகல்யாத் [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ப்ரகீர்திதஃ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] உச்யதே ॥ [illegible]
[illegible] ।

அவைராக்கியமாவது வைராக்கியகுண பிரதியோகியான ×அதுஷ்டியாதி நாறுகுணங்களையுமுடையதாய் ¶குச்சிதகார்த்தங்களிலும் †குச்சைவாரணம் இச்சையைப்பண்ணுவிக்கும்.

× அதுஷ்டி - தாகம், ¶குச்சிதம் - நிந்திக்கப்பட்டது, † குச்சை - நிந்தை

[illegible] ॥

அஸந்தோஷமாவது ஸந்தோஷத்தை +பிரதியோகியான எட்டுகுணங்களையு முடையதாய் [illegible] மாம.

+ பிரதியோகி - எதிர

[illegible] ॥

வதந்நிச்சயமும்பண்ணா - சரீராகாரமா பரிச்சேதிப்ப +கோசரமான படாதது சுகம் இது - §ஹேயம் - இது ¶உபாதேயம் - இது †உபேக்ஷ்யம் - என்றுநிச்சயிக்க,—

+ கோசரம் - விஷயம், § ஹேயம் - தள்ளத்தக்கது, ¶ உபாதேயம் - கூட்டத்தக்கது, † உபேக்ஷ்யம் - உபேக்ஷிக்கத்தக்கது.

வருஞ்சகத்துக்கமோகப் பிரதிபிம்பங்கள் இந்தசரீராத்திரக்கத்துவரா வருகிற சதம் திவளினால் உண்டான சுகதுக்கமோகங்களாகிற பிரவிருத்திலேயுழன்று.—

ஞானக்கிரியையும் பேணிநிற்கும் - ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைக ளதிஷ்டான பூதமாயிருக்குமெனத் திரண்டபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---

* சித்தத்துவம் புத்தித்தத்துவ மிரண்டினது முற்பத்தி வியாபாரங்களை உரைக்கின்றார்.

சித்தமாமவ்வியத்தத்தி னிருக்கின்ற யதுவுஞ்செய்யும் - குணத்துயாத்திரத்திலே பிரகிருதி மனசின் கவளதாவிசேஷமாகிய சித்தமாய, வித்தையினால் மூன்றுதத்துவாதகா லதிருஷ்டமாயிருக்கின்ற போக்கியப்பொருள்களின் சொரூபத்துக்கு மனத்துக்குத்தர சங்கற்பிக்கும்பொருட்டுக்கொடுக்கும் மனசு சங்கற்பித்து அங்காரத்தைக்கொண்டபிமானிப்பித்துப் புத்தியைக் கொண்டு நிச்சயப்படவுணர்விக்கும் அதலாற் பிரகிருதி குணத்துவாரத்தினாற் சித்தமாயப் பரிணமித்து ஒருபொருளைத்தாக்கி சிந்திக்கும் மனசு அங்காரத்தினாலுண்டாகியதாலும் அங்காரத்தின் பிராணத்துக்கும் புத்தியினது நிச்சயத்துக்கும் முன்னவேயும் இனதாகவே ஈன்றென்று சங்கற்பிக்கும் — புத்தி யவ்வியத்தத்திற்றோன்றி - புத்தித்தத்துவம் பிரகிருதியினுண்டான குணத்துவத்தினுண்டாய், — புண்ணியபாவசாந்த - பாவபுண்ணியத்துக்கேற்ப, — வந்த நிச்சயமும் பண்ணி - மாலைச் சந்தனம் மகளிர் பாப்பு முதலாகிய தேவியமுதலிய பொருள்களை யகங்காரவிருத்திக்குப் பின்னாயுண்டு, — வருஞ்சுகதுக்கமோகப பிகதினிமயகளி - அந்தப்போக்கியப் பொருள்களுக்கேற்ப வுண்டாஞ் சுகதுக்க மோகரூபத்தினாலே பரிணமித்து, — ஞானக்கிரியையும் பேணிநிற்கும் - வித்தியா தத்துவத்

திருவருள் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்தியினது ஞானரூபயோகக் கிரியானுபவத்துக்கு விஷயமா யனுபவிக்கப்பட் டிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

முக்குணத்தத்துவத்திற்குக் காரணமென்ச் சிந்திக்கப்பட்ட மூலப்பகுதி, அக்குணத்தத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி, விபரீதவுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையுந் தோற்றுவிக்கும். அதனைப் பகுதித்தத்துவம் அக்குணத்தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றி, அவ்வுயிர்கள் செய்த புண்ணியபாவங்களின்பாற் சார்பட்டிருப்பர், அவ்வினைக்கிடாகவந்த விடயத்தை இஃதினையதென்று நிச்சயித்தலும், நிச்சயித்தபின் சுகதுக்கமேகவடிவாயப் பரிணமித்தலும், பரிணமித்தவழி உயிரினறிவுதோய்க்கூடு விடயமாதலுமுடைத்தாய் நிற்குமென்பதாம்.

சித்தமாவிடத்தக்கு சிந்தனையதுவுஞ்செய்யு மென்பதினைச் சித்தத்தினைமேல்வைத் துரைப்பாருமுளர்.

*"சிந்தைதன்னையயா வந்தக்கருமனமொழிய வரும்பொருளே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பின்னதாயதனைக் கடைக்குஞ் சித்தத்தை எண்பிக்க கூறுதற்கோரிடையின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறோதாமையானும், சிவாகமங்களோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென மொழிக *சிவப்பிரகாசம் பொது-௩௪-செ

எண்பிச் சிந்தனையென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் விபரீதவுணர்வினைமேற்றாயிற்று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

கண்மமென்றாற்போல வியத்தமென்பது அம்முதலெட் டிருபெற்று வியத்திலென நின்றது.

அகரஞ் சுட்டுப்பொருட்டு.
சார்ந்து சாரப்பட்டு.
பேணி பேணப்பட்டு.
பித்தம்போல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங் களைப் பித்தென்றார்
மயக்குதல் ஈண்டுப் பற்றி அழுந்தல,

நிரம்பவழகிய தேசிகருரை.

அசுத்தமாயையில் வித்தியாதத்துவங்கள்தோன்றிக் காரியப்பட்ட முறைமை யருளிச் செய்து, மேல் ஆன்மதத்துவத்திற் சித்தமும் புத்தியுந் தோன்றிக் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

சித்தமா மவ்வியத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ்செய்யும் - அவ்வியத்தமே பொருந்தியெழுந்த வியத்தகாரணமான சித்தமாய்ச்சிந்திப்பதுஞ் செய்கின்றது,— புத்தி யவ்வியத்தத்திற்றோன்றி - அந்த அவ்வியத்தத்திலே புத்திதத்துவந் தோன்றி,— புணர் பாவகஞ் சார்ந்து - இரண்டுக்கு மிடையே பொருந்தி,— யந்து நிச்சயமும்பண்ணி - ஆன்மாக்களுக்குத் தக்கதாகப் புசிக்கத்தக்க விடயங்களை யறுதியிட்டுப் புசிப்பைச் செய்து,— வருஞ்சுகதுக்க மோகப்பித்தினில் மயங்கி - ஆன்மாவுக்குண்டாகப்பட்ட வினைப்பயனைப் போகிப்பான் பிறப்பிலே மயக்கத்தையுமுடைத்தாய்,— ஞானசத்தியையும் பேணிநிற்கும் - கிரியையென்று சொல்லுங் கலைக்கும் ஞானமென்றுசொல்லும் வித்தைக்கு நடுவேநின்று கலைகொடுத்த விடயங்களைத் தானே கவர்ந்துகொண்டு வித்தையினிடத்திலே சேர்த்து, இவையிற்றையாசரித்துக்கொண்டு நிற்கும் புத்திதத்துவம்.

இதனாற்சொல்லியது அவ்வியத்தசத்தே சித்தமும்புத்தி யுத்தேதானறிந்த முறைமையும் அவை காரியப்படு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சித்தமாமவ்வியத்தம் - குணத்திரயத்துக்குக் காரண மென்றுசித்திகட்டப்பட்டதாதலாற்குசி,— தத்துவாதியுஞ்செய்யு ம,—அசகுணத்தத்துவத்தைத் தோற்றுவிக்குமெனறி வயிச வுணர்வை யுடைத்தாகி அவ்வகைமையினையுறாவய ணினைபா ற்றிறம் விகுரு,— புத்தியவியத்திரிகோற்றி - அகங்காரமு புத்திக்குத்தமகுறைகத்துயத்தலினாலுசகாலத்தி — புண ணியபாவஞ்சாரத - அவ்வியிகடுசெய்த புண்ணிய பாவஞ்சா தனைபாற் சாரப்பித்தல்,— வருமவைகழிக்க முடிதலால்-அ வவிருவினைசகிடாகவந்த விடத்தை யிற்றிரசதெனை நிகழ த்தலும்,—சுகதுக்கபோகப்பித்தினிஹமடவகி,—நிசயித்தவின னாச சுகதுக்கபோகவடிவாய்ப் பரிணமித்தலும்,— ஞானசத்தி யையும் பேணிநிற்குமு - பரிணமித்தவழி யுயிரறிவு தொழிற் கட்கு விடயமாதலும் முதலியவற்றினைடா துடைத்தாகிநிற்கும்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேலாங்காரத்தினது தோற்றமு மதனகாரி
யமு மதுகட்டுப்பாகுபாடுமுணர்த்துகின்றா

ஆங்காரம் புத்திபின்க ளுதித்ததகா தைக்குவித்
தா, யீவகார்த்தா னென்றெடொப்பா சொன்றியா, னெ

ன்னதென்றே, நீயகாதே நிற்குந்தானு மூன்றதாய் நி
கழுமென்பர், பாயகார்பூ தாதிவைகா ரியந்தைச தந்
தானன்றே. (௫௧)

(இ-ள்.) ஆங்கா ரம புத்தியி னைக ஹுதித்த தகந்தைக்கு வி த்தாய் — புத்தியிற் றோன்றிய வாங்கார தத்துவ நானென்னு மகந்தைக்குக் காரணமாய்,

ஈங்கு ஆர்தா னெவனென்று டொப்பா ரெவரியா னென்னவென்றே நீயகாதே நிற்கும் — அகங்காரிடஞ்செய்து முடிக்குமபோ திவ் விடத்தி லுள்ளவர்களு ளென்னை யொழிய யாவனொரு விசாரிச்ச செய்து முடிக்கப் போ கிறானென்றும், யானே யியல்வே யிருத்தாரி டத்தி லில்லை மெங்கேயென்றும், பெண் பிள்ளை மற்றுமுடாரனவை யென்னுதென் றும பிமானமும, நானக்கித் துக்கநானே க டத்தை யறிந்தேனெ இதுமுதலிய வகரெனெ ஹைம பிரதிபவேதுவைப பண்ணி, ஆன்மா க்கள் யெப்போதும விடாதீங்காமலிற்கும்.

தானு மூன்ற தாய் நிகழுமெ ன்பா — அந்த வாங்காரந்தானுஞ் சாத்துவிக பி ராசத தாமதபேதத்தால மூன்றாய்ப் பிரியு மென்பார்கள அவையாதெனவில்?

பாயகார்பூதா திவைகா ரியந் தைசதந்தான ன்றே. — தாமதகுண மிகுதியையுடைய யொருசுதிப் பூ தாதி யாங்காரமெனவும், இராசதமிகுதியா லவைகாரி யாங்காரமெனவும், சாத்துவித மிகுதியாற் றைசதவாங்காரமெனறும் சொ ல்லுவார்கள. எ-று.

தைசதமென்றது பூதாதியென்றது தலைதடுமாற்ற மென் னுந் தந்திரவுத்தி யெனவறிக.

தானுமென்றவும்மையாற் சிவமெனவுஞ் சங்கிரமமெனவுஞ் சர்வரூபமெனவு மோதப்படுமெனவறிக.

இதற்குப் பார்க்கியையிலும் பௌஷ்கரத்து மதங்கத்து மறிக (௫௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல்புத்தியிலே அகங்காரத்தோற்றுவதனாறுதல்.

ஆவசரம புத்தியினாலுண்டான தத்துவத்தகங்காரம் யீங் காரதானென்றோடொப்பாரெனறி யானென்னுமென்றோ நிவகாரேந்ருஷ - புத்தித்தத்துவத்திலேயிருந்து மகத்தத்துவ மான அகங்காரத்தோனறி யானென்றனகிறதுதாகு ரூப மாயபிரதிபுருஷ நியதமாய சூல தனவிதபாதிகளிலேயெ னக்குச சம ஞரெனறும யானெனறுமெனனதெனறு மபிமா னத்தைப்பண்ணிக்கொணடு மோக்ஷ கிடைக்கா ஆன்மாவை நீங் காதேநிற்பதுமாய், சரீரத்துவ பிராணாதி வாயுக்களை சேஷ்டி ப்பதுமாயிருக்குர.

[illegible] ॥

[illegible] ॥

முன்சொன்ன புத்திதத்துவமல்லாமல் அகங்காரத்து

மென்றொன்றைச்சொல்லுவாயேயெனனில்? புத்தியானது ஞா னருத்தமாவாய் இதுஇவ்வாறென்று பதார்த்தங்களை பிரத்தி யேகம் பேதமாகப் பரிச்சேதம்பண்ணுவது.

அகங்காரமானது அவனவன் நான்நானென்பதாகவே யே கரூபமாயிருக்கும். இதன்றியு மகங்காரம் கிரியாரூபமாக பாஹ்ய விஷயங்களை கிரஹிப்பதாயிருக்கும். புத்தியானது †நிரூப கமாயிருக்குமாகையால் இரண்டுமொன்றென்று சொல்லப்போ காது.

† நிரூபகம் - நிச்சயிப்பது.

ஆகில் சர்வப்ராணிகளுக்கு சாதாரணமாக அஹங்கார மென்பது ஒன்றேயமையாதோ? பிரத்யக்ஷியதமேல், அகங் காரமென்கிற சப்தமொன்றேயாகையாலல்லவெனில்?

சர்வபதார்த்தங்களிலு மிதுவிதுவென்கிற ஞானமொன் றாகையாலும் அந்தப்பதார்த்தங்களெல்லா மொன்றாகாமல் பிர த்தியக்ஷபேதமாகக் காணுகையினாலும் மற்றும் தேகங்களிலே கும்பங்களிலே கும்பந்தோறும் ஞானமுண்டாயிருக்கவும் எல் லாக்கும்பமுமொன்றாகக் காணப்படவில்லையே! அப்படியே அ ஹங்காரம் பிரத்யாத்ம நியதமாகையினாலே ஒருவன்நானபோ கிறேனென்றும் ஒருவன்நானபார்க்கிறேனென்றும் புத்தியுண் டாகையிருப்பே ப்ரத்யேகமாகவேணும். அல்லவிராவிடேயார்க்கும் போகிறேனென்றாவது பார்க்கிறேனென்றாவது ஒருபுத்தியாக வேணும். அப்படியாகாமலிருக்கையால் பிரத்யாத்ம . நியத மேயாயிருக்கவேணும். இது சர்வஜனங்களினாலு மறியப்படும்.

இன்னு மகங்காரமொன்றேயாமாகில் ஒருவன்நானதேவ தத்தனென்கிறபொழுது மற்றொருதேவதத்தனாமல்லாதவனு ம் நான்தேவதத்தனாமென்று சொல்லவேணும். அப்படியா காமலிருக்கையினாலே அஹங்காரம் பிரத்யாத்மநியதமே.

[illegible]

தானுமூன்றதாய் நிகழுமென்பர் - அகங்காரந்தான் மூன்றுபேதமாமென்று பெரியோர்கள்சொல்லுவார்கள்,—

பாவகார தைசத வைகாரியம் பூதாதிதானென்றே - இயல்புடைய சாத்விககுணத்தியைந்ததால் தைஜசமென்றும் - ராஜசகுணத்தியைந்ததால் வைகாரிகமென்றும் தாமசகுணத்தியைந்ததால் பூதாதியென்றும் மூன்றுபேதமாம்.

ததுக்தம் ஶ்ரீமத்ரௌரவே - ஸாத்த்விகோ ய உதீர்ணஸ்து ராஜஸஸ்தைஜஸ: । வைகாரிகோ த்விதீயஸ்து தாமஸோ பூதாதிகோ பவேத் ॥ ஸாத்த்விகாதஹங்காராத் ஸாத்த்விகஸ்தைஜஸ உச்யதே । வைகாரிகோ ராஜஸோ(அ)ஹங்காராத் தாமஸோ பூதாதிஸம்ஜ்ஞித: ॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆங்காரத் தோற்றந் தொழில்களை யறிவிக்கின்றார்

ஆங்காரம் புத்தியினைகளுதித்து - ஆங்காரதத்துவஞ் சாத்துவிககுணத்திக்கமா யிருக்கின்ற புத்தியினின்று பிரகாசகுணத்திக்கமாயுற்பவித்து,— அகங்கைக்குவ்நாட் - வியவகாரபரா மரிச புத்திபோதத்துக்கு வேறாகிய ஆன்மபராமரிசபோதகாரணமாய்,—ஈங்கார்தானென்றொப்பா ரென்றியானென் னதென்றே நீங்காதே நிற்கும் - (இந லோகஞ்சொல்லும் வியாபாரம்—போகத்துக்குப் போகமாகிய வியாபாரம்) வித்தியாதத்துவம்பொருந்து மிந்திரியங்களிலுலேவாத நிருவிகற்ப ஞானுலோசிகமாய் மனச்சங்கற்பிகமாய்ச் சந்தித்தமாயிருக்கின்ற வஸ்துவில் நானிச்சயம் பண்ணுவேனென்னும் நிரு

மிப்பேனைனாகும் சர்வசங்கம்ப ஞானக்கிரியா வியாபாரத்தை
ப் பண்ணிநிற்கும்.—தானும் - அகங்காரமும், மனோ
கூடிய ஞானேந்திரிய காரணக்கொத்து, கன்மேந்திரிய கார
ணக்கொத்து, தன்மாத்திரா காரணக்கொத்து என்று,—மூ
ன்றதாய் நிகழுமென்பர் - கிரமத்திலே கொத்துக்கள்.—டா
ங்கார பூதாதி வைகாரிக தைசதரென்றே - அங்கிரமத்
திலே தாமத மிராசதஞ் சாத்துவிகமென்று பெயர்பெற்று
நிற்கும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அப்புத்தித்தத்துவத்தின்றும் அகங்காரத்தத்துவந் தோ
ன்றி, என்றொடொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்குக் கா
ரணமாய், வாயிற்காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்ற
னை இஃதின்னதென்று புத்திதத்துவ நிச்சயிக்குமபடியாக யா
னென்றெனதென்று மதனைச்செருப்பட்டெழுந்து ஆன்மா
வோடும் வேற்றுமையின்றிநிற்கும். அதுவுங் குணவேற்றுமை
பற்றிப் பூதாதிமுதலிய வேறுபாட்டான் மூன்றாய்படுமென்
பதாம்.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று.

நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கல்போல வினைமுதற்கா
ரகமென்று உபசரிக்கப்படுமென்பதாயிற்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

அத்தக்கரணங்களில் சித்தமும்புத்தியுந்தோன்றிக் காரிய
கக

ப்படுகிறமுறைமையருளிச்செய்து, மேலாங்காரந்தோன்றுமு
றைமையுங் காரியப்படுமுறைமையு மருளிச்செய்கிறார்.

அகங்காரம் புத்தியினகண் ணுதித்த தைசதைச்சகு வித்தாய்-
அகங்காரமானது [illegible] புத்திதத்துவத்திலே தோன்றியதென்
று [illegible] கருதுவதாய்,—நானென்றுமேனென்று டொடபாரெ
[illegible] சகிதுமானவர்களில் எனக்கொப்பாரியாவர்களையா
[illegible] ரென்றும்,—[illegible] யானென்று [illegible] பிறரென
[illegible] பிறரென்று,—[illegible] கும-ஆன
[illegible] நிற்கும்— [illegible] நிகழு
[illegible] றுவிகாரசவிாவகுமென்று
[illegible] ருவார்கள்,— [illegible] வைகாரிக்
[illegible] புத்தியைப் பொருந்தியிருக்
[illegible] ர [illegible] வைகரியாங்காரமெ
[illegible] சொல்லப்படும்.

இ [illegible] மமை [illegible] யுடை
[illegible] புத்திதத்துவத்திலே தோன்றினமுறை
மையுங் காரியப்படுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

புத்தியினகணுகாரமுதித்தது - அப்புத்திதத்துவத்தின்
ணின் ஆங்காரதத்துவந்தோன்றி,—நானானென்றெடு
ப்பாரென்று - இவ்விடத்து யாவரானென்றெடுப்பவர்
ஒருவருமில்லையென,— அகங்கைசகுவித்தாய் - அகங்கைப்படுத்
தற்குக்காரணமாய்,—பானென்கெனநீக்காதெகிற்கும் - வா
யிற்காட்சிக்கு விடயமாய்த்தோன்றியபொருளின் மனமெ
ன்னு புத்திதத்துவநிச்சயிக்கும்படியாக யானென்று மெனதெ

ன்றும் அகன்கனொருப்பட்டெழுந்த தன்மாவோடு முதல்வரு
ணையான வேற்றுமையின்றி நிற்கும்,—தானும் - அதுவும்,—பா
ங்கார்பூதாதி-குணவேற்றுமைபற்றி டகுபயினையுடைய பூதாதி
யாங்காரமும்,—வைகாரிகம - வைகாரிகாங்காரமும,— தைச
தந்தாமெனனும் - தைசதாங்காரமுமெனனும் வேறுபாடசத்தோ
ல்,—மூனறதாய்நிசழுமெனபா - முதல்வருணையான முத்திற
படமுமெனபகாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன மனதநின ருேறாமூவ காரியபயாபிம் இநதிரி
யஙக ளிருவகைத தோறறமுமு ளாதததிறா

மனமது தைசதத்தின வந்தொரு பொருளைமுந்
தி, நினைவதுஞ் செய்துமையை நிலைமையி னிறகுபாக
கே, யினைமயி சோத்திராதி கனமயிந் திரியமெலலா,
முனமுனா செயதனவகா ரியங்கரு மெயயாமுன்
னே. (௬0)

(இ-ள) மனமது தைசதததின வந்தொரு பொருளைமுந்தி நினைவதுஞ்செய்தலையுடைய நிலைமையி லிற்கும் — தொகுத்தச் சொல்லி சாத்துவிகத்தையே பொருந்திய தைசசவாங்காரத்தினின் மனது தோனறி டொவவொரு விடயங்களிலே முறபட்ட பொருந்தி யுயிரறிவேலன்னறையப் படாநிற்கும்.

இச்சமனது சமமெனவு மசயமெனவு மிருவிதமாம்.
"சமமான துள்ளே நினறு சங்கற்ப விகற்பங்களைப் பண்

அசலமாவது புறம்பே யிந்திரியத் துவாரங்களினாலே பு றப்பட்டு நின் றருத்தத்தோடே யிந்திரியங்களைச் சம்பந்தம் பண்ணிநிற்கு மெனவறிக.

ஆனமா விந்திரியங்களுடனே கூடிநிற்பினு மனதொருவி டயத்திலே பொருந்தாத காலத் திந்திரியங்கள் சேட்டிக்க மா ட்டாவாதலான் மனதே பிரதானமாயிற் றெனவறிக.

ஆங்கே யினம லி சோத்திராதி	அந்த தைசதவாங்காரத்தில் பொருந் திய ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிக ளைந்துந் தோன்றுநிற்கும்
கன மயிந்திரி யமெல்லா முன முறைசெய்க வை காரியத் தருமெ னபாமுன்னோர்.	அறிவாலுயர்ந்தோர் முன்னே யிராசதத் திற ஞெனறினதெனறு சொல்லப்பட்டவை கரி யாங்காரத்தி னின்று வாக்காதிகளாகி ய கன்மேந்திரியங்க ளைந்துந் தோன்றுமெ னறு சொல்லுவார்கள். எ-று.

இதற்குச் சுப்பிரபேத மிருகேந்திரதந்தும் பௌஷ்கரந்து மறிக (கூ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மே லைங்காரங்களிலே தத்துவங்கள் தோன்றுமா றுண ர்த்துதல்.

மனமது தைசதத்தினவந் தொரு பொருளைமுந்தி நினைவ துஞ்செய் திங்கைய நிலைமையி லிற்கும்-மனசானது தைசதா ங்காரத்திலே தோன்றி புத்தி யகங்காரங்களுக்கு முன்னே தா னொருவஸ்துவைப் பற்றி *சங்கற்ப* விகற்பம் பண்ணிக்கொ ண்டு சம்சயரூபமாகி நிற்கும். புத்தி யகங்காரங்களென்ற இர ண்டுதத்துவ மிருக்க மனதென் றொரு தத்துவத்தைச் சொல்

ஞ்வரனென்னில்? சங்கற்ப விகற்பமானது புத்தியினாலு
ம் அகங்காரத்தினாலு மாகாது. புத்தி §நிச்சயாத்மகமாகையினா
லும் அகங்காரம் கிரகமோகையினாலும் இந்தச் சங்கற்பரூப
மான ஞானம் †மானதமே! கண்ணினாலே காணப்பட்ட பதா
ர்த்தங்களைப்பற்றி புத்தி +கோசரமாகப் பண்ணுகிறது யாதொ
ன்று அது மனசு. பற்றின விஷயத்தையே புத்தி நிச்சயிப்பதா
கிறதற்காகப் பண்ணுமாகில், மனசு கடத்தைப் பற்றினபொழு
து புத்தி படத்தை நிச்சயம் பண்ணவேணும். மற்றும் — சாஸ
்திரமத்தாயிருக்கிற தேகத்திலே கோசபாதத்துக்கு ஆத்த
மென்றிந்த பலகாலும் பட்டுப்பட்டிருக்கிற தேகத்தைக் க
ண்—விடத்திலே இதுவும் கோசத்த ¶ வாச்சியமென்கிறதுக்
கு ஏதுவாயாதொன்று ஸ்மரிக்கிறது அது மனசு

* சங்கற்பம் - நினைவு, * விகற்பம - பேதம், § நிச்சயாத்மகம்-நிச்சயிப்பது, † மானதம்-மனதினாலுண்டானது, + கோசரம்-விஷயம், — சாஸ்திரமத - அலங்காரம் முதலானவையுள்ளது, ¶ வாச்சியம - பொருள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] ।
[illegible] த்யாதிகஜதி.

சிலபேர்கள் ஒவ்வொன்றாக பதார்த்தங்களை கிரமத்திலே பற்றி அறிகையினாலே மனசு அணுவே! மாத்திரமாகில் ஏககாலத்திலே யெல்லாவற்றையும் பற்றியறியவேணு மென்பார்கள்: அது அப்படியல்ல. காமங் குணமாகக் கிரமத்திலே ஞானமுண்டாம், சித்ரூபமாகிய ஆன்மாவுக்கும் கிரமத்திலே ஞானமுண்டா மென்பதென்னைபோலவெனில்? அஞ்ஞானத்தினாலே† அப்ருதமா கையினாலும் சாமக்கிரியுமில்லாமையினாலும் மனசு அணுவேயென்னில்? அபிவியஞ்சகமானதை கிரஹிக்கும். அதெப்படியெனில்? கண்ணாலே வியாப்தமான மாத்திரமே கிரஹிக்கும். அதெவ்வாறெனில்? தீபமானது பதார்த்தங்களை —பிரகாசிக்குமான பொழுது அதனுடைய பிரகாசமெவ்வளவு +வியாபித்த மவளவுமே கிரஹிக்கப்படும். ¶ஆதித்யப்பிரகாசத்திலே யப்படியல்லவே! மறைக்கப்படாதிருக்கையினாலே பதார்த்தங்களுங் கிரஹிக்கப்படும். அப்படியே மனசும் மறைந்திருக்கையினாலே மறைந்த பதார்த்தங்களையுங் கிரஹிக்கும் மறைந்திருந்து மறைந்த பதார்த்தங்களை கிரஹிக்குமென்னில்? தீபத்தை கிரஹிக்கையினாலே மனசு அணுவேயென்னில்? அப்படியன்று மறைந்திருக்கிற சூரியப்பிரகாசத்திலே அல்பமும் கிரஹிக்கப்படுகையினாலும், அல்பமாகிய தீபப்பிரகாசத்தினாலே மறைந்து கிரஹிக்கப்படாமலிருக்கையினாலும் மனசு மறைந்தும் பிரதிபுருஷ நியதம்.

‡அபிருதம் - மறைக்கப்பட்டவை, —அபிவியஞ்சகம்-தெரிவிக்கிறது, +வியாப்தம்-வியாபிக்கப்பட்ட, ¶ஆதித்தியன் - சூரியன்.

[illegible]
[illegible] விராஜநாஸ் ॥ [illegible]

[illegible] ||

ஆகிய பலத்தை அனுபவிக்கிறதற்கு புத்தியுடையவனாயிருக்கிற கூ-
டி அர்த்த நிச்சயத்தைப் படைத்தவனாயிருந்து பிறருடைய சொ-
ல்லுக்காக ; கிரமத்திலே பலனைப் பற்றவும் அதிகாரியாயிருக்க-
வும் புத்தியின் சம்பந்தமுடையவனாயிருக்கிறான் என்பதனால் ஜீவ-
ர்கள் இவையிரண்டுமே அதிகாரியாயிருக்கின்றனர் ; மனசான-
து முதற்பற்றி சங்கற்பமாயா யிருக்கையினாலும் அகங்கார-
மானது அபிமானமாகக் கிடக்கையினாலும் புத்தி நிச்சயமாகை-
யினாலும் கிரமத்திலே பொருந்தும் பதங்களே பலன்களாம். சித்-
தமானது ஞானமானது × சத்துவிருத்தியாயிருக்கையினாலே புத்-
தியும் † சர்வ விஷயங்களையும் [illegible]
லி அதப்படியல்ல. அந்த புத்தியானது ஜடமான யிருந்தே பு-
த்திமுதலான காரணங்களிலே [illegible] ஆயா-
த்திச் சிருப்பது ஆகையால் மனசானது காகாக்ஷிபோல § அ-
கதர்பகிஸ் ¶ ஸஞ்சாரமானமாய்ச் சக்ஷுராதீந்திரியக தவா-
ங்களிலே பாஹ்யவிஷயங்களைப் பற்றி * அந்தஸ் ஸங்கற்பத்-
தையும் பண்ணிநிற்கும். அந்த மனசுபற்றினத்தையே அகங்கார்ங்

கிரகிக்கும். அகங்காரம் கிரகிச் சத்தையே புத்தி நிச்சயிக்கும்.—

× அநுவிருத்தி - தொடர்ச்சி, † சாவவிக்ஷபிண்ட-பெல்லாப் பட்டறிவது, § சுகசர் படிஸ்-உடலாம் வெளியட, ¶ அநுசாரமானம்-அநுசரித்தது, * அந்தஸ்ஸங்ககர்ப்பம - உள்ளீடு

[illegible]

இதி.

அநந்தரமேயினமலி சோத்திராதி - மனசுக்குக் காரணமான அந்த வைகரங் காரத்திலேயே ஞானேந்திரியங்களாகிய சுரோத்திராதி ஐவக்கும் சக்ஷுர் ஜிஹ்வாக்கிராணங்க ளாகத்த தோன்றும்.

தது3க்தம் தத்த்வத்ரயே — வைகாரிகாஹங்காராஜ்ஜ்ஞாநேந்த்3ரியாணி ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுஷீ ச | ஜிஹ்வா க்4ராணம் ச பஞ்சைதே ஸம்ப்ரவிஶந்தி தாநி ச || ப்ரத்யக்ஷ விஷயேஷ்வேவ தேஷாம் ஶக்திர்நியாமிகா | ஶ்ரோத்ராதீநாமாகாஶாதி பஞ்சகாநி தாநி ஸாத்த்விகாநி ||

ஶ்ருதப்ரகாஶிகா — ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா நாஸா ச இந்த்3ரியாணி | ப்ரகாஶாத்மகஸத்த்வகார்யத்வாத் ஜ்ஞாநஸாத4நாநீதி.

ச்ரோத்ராதி பஞ்சேந்திரியங்களுக்குச் சைசகாங் காரத்திலே கோணமுமொனையாதேனை? ஆகாசத்திலே புண்டான சப்தத்தை யறிவிக்கிற ச்ரோத்திரம ஆகாசாத்மகமே! அதுபோல் அந்தந்த களுமப்படியே ஆகையினால் பஞ்சபூதங்களிலும் பஞ்சேந்திரியங்களுமுண்டாகி பஞ்சவிஷயங்களையு மறிவிக்குமெனைப் போரும் எனவில்? பூதங்களிலே பஞ்சேந்திரியங்களுமுண்டாகில் பஞ்சேந்திரியங்களும கடாதிகளைப் போல ‡மூர்த்திமத்தாம. அவ்வாறாகில் ஒவ்வொரு இந்திரியம × அநேயந்திரியங்களிலே கிரஹிக்கவேணும. மூர்த்திமத்தானவையால் +பிரதயேக மவஸ்தானமும வேணுமே. ¶மூர்த்தியந்தரத்திலே யாவரிக்கப்படுகையினாலே மூர்த்திமானாகி யிருக்கிற வஸ்துவுக்கு கிரஹணம வாராமல் §ஸ்படிகாதகசிதமாயிருக்கிற வஸ்துவை சக்ஷுஸ்ஸிரஹியாதே போகவேணும். சக்ஷுஸானது ஸ்படிகத்துக்குள்ளே யிருக்கிற பதார்த்தத்தை கிரஹிக்கும் பொழுது அவ்விடத்திலே பிரவேசமான மாத்திரத்திலே தேஜஸுக்கு ஜலம் விருத்தத்திரவிய மானகையால் சாந்தமாய்ப் போய் பதார்த்தக்கிரஹணங் கூடாதாகவேணும். தேஜோபூதத்திலே * ஊர்ப

ங்கமாய் மூர்த்தமாகில் காணப்படாது. அதனால் அஹங்காரத்
திலே †உற்பவித்து அமூர்த்தமுமா யிருக்குமென்னையிருலே ய
ப்பொழுது சுவருக்குள்ளே யிருக்கிற பதார்த்தத்தையுங் கிரஹி
க்கவேணுமென்னி[ல்] அது அப்படியல்ல. — குட்டியமாகிறது
‖ஸ்வச்சத் திரவியமானதினா[ல்] [illegible] தயாய் ☞கந்தையைத்
தகை கையிருலே கிரஹியாது காணப்படுமா[illegible] வஸ் [illegible] குடமா
னையிக்கிற இந்திரியங் [illegible] [illegible]தியாக வேணுமென்று
சொன்னது [illegible] [illegible] [illegible] திரவியமல்லா திருக்கிற
ஞ்கடகத்தைக் கிரியையும் [illegible] [illegible] [illegible]
கையிருலே+வியங்க[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இல்ல
இதனால் [illegible] [illegible] [illegible] நனையக்கி
ராஹி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காணவிட்கா
மசாங்காரத்தி[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பிராகாசியமான
அக்கிருதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சாதகாரத்
தே○ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தத்துக்குத் தேசா
ருப முன்னடையாதிருக்[illegible] [illegible] [illegible] கிரியாசக்தியையும
கிரஹிக்கையா[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
னதிருக்கிலது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
னகக்கு ()பிராபக்தமான வஸ்துவை யொழிய கிரஹியாதானா
ல]குட்டியாதி விஷயமானதற்குள்ளே யிருக்கிறதைக் கிரஹியாதெ
னகிறது ^அதுக்க [illegible]. இப்படியே இந்திரிய [illegible]
பிராப்தமான வஸ்துவையே கிரஹிக்கும் —

†மூர்த்தி[illegible]-உருவுள்ளது, ×அகப-வேறு, +பிரத்தியக்ஷ
வஸ்காரம-கண்கூடாயிருப்பு, ¶மாத்தியகரம-வேறுமொத்
தி, §ஸ்படிகாகாரிகம-ஸ்படிகத்தால் மறைக்கப்பட்டது, *உ
த்பக்கம்-உண்டானது, †உற்பவித்து-உண்டாய், ÷குட்டியம்-
சுவர், ‖ஸ்வச்சத்திரவியம்-நிர்மலவஸ்து, ☞சதி-கடை, ஞ்க
டகதம்-குடத்தை யடைத்தது, +வியங்கியம்-அறிவிக்கத் தக்

கது, ✢ வியஞ்சகம்-அறிவிக்கிறது, ● ரூபைகக் கிராஹி - ரூபமொன்றை, ○ சாக்ஷாத்-கேரிட, 0 பிராப்கம்-கிடைத்தது, 1 குட்டியாதி வியவதாகம்-சுவாமுதலான மறைவு, ⅄ அநுக்தஸித்தம்-சொல்லாமலேயாயிட்டது

[illegible]

கன்மேந்திரியங்களெல்லா முறைமுறைசெய்த வைகாரிய
த்தாருமென்பர் முன்னோர் - கர்மேந்திரியங்களான சொன்ன
*வைகாரி காங்காரத்திலே தோன்றுமென்று பெரியோர்கள்
சொல்லுவார்கள்.

தோன்றுமென்கிற மாத்திரமன்றி தோன்றுமென்று பெ
ரியோர்கள் சொல்லுவார்களென்றதனால் இதற்கு சம்மத யு
க்திரங்கள் பலவாகப் பெரியோர்கள் பண்ணியிருக்கையால
வை யு விரிந்த நூலிலே கண்டுகொள்கவென்று கருத்து

*வைகரிகம்-விகாரத்தால்.

தைஜஸாத்-வாணீபாணீஹஸ்தபாயூபாதஸ்ச வக்ஷீ
ரஜ்ஞாநஷ்வாஃ । கஞ்ஞாநயாஷ்ஞோ ஹஞ்யாஷ்டி
வைகாரிகாத்தி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அகங்காரத்தி னின்று மனமுதலிய பதினொரு தத்துவங்
தோன்றுமென்று சொல்வாராய், மனத்தோடு ஞானேந்திரியங்
கன்மேந்திரியத் தோற்ற முரைக்கின்றார்.

மனத்தை தைசதத்தின் வந்த-மனதத்துவ சாத்துவிகா
ங்காரத்தி லுண்டாய்,— ஒருபொருளைப் பற்றி நினைவது செய்
தங்கைய நினைவாயி நிற்கும் - வித்தியா தத்துவத்தோடு சேர
த்த ஞானேந்திரிய மொன்றினால் விளங்கிய சித்சத்தியிற் ச
ஷித்த நிர்விகற்ப ஞானவிஷயப் பொருள்களிலே பொருபொ
ருளைச் சித்தமாய்ப் பொருந்தித் தக்கி யிதின்னதாக வேண்டு
மென்ற சங்கற்பித் ததிற் சந்தேசித்த நிற்கும் —ஆங்கேயத்த
ச் சாத்துவி காங்காரத்திலே தானே;— இனமல் சேந்திர

தி-வர்க்கமிருக்க ஞானேந்திரிய மைந்துந்தோன்றிச் சித்சத்தி வித்தியாதத்துவத்தோடு கூடி யிராகதத்துவங் கலக்க மனச சங்கற்பத்துக்கு முன்பொருளைப் பாகக்கும்.—சுவை விந்திரிய மெல்லாம்-கன்மேந்திரியங்க ளைந்தையும்,— முன்முனா செய் த வைகரிக தருமெனபர் முன்னோா - முக்கச்சொல்லிய வி ராசதாயாரர முண்டாகுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லு வார்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அம்மூன்றனுள், தைசத வகங்காரத்தி லின்றும் மனந் தோன்றி எதிர்ப்பட்டதொரு விடயத்தை இஃதியாதாசற் பா ற்றெனச் சிந்தனரூபமாய் நின்று சிந்தித்தும், பின் னதனை யையு ற்று நிச்சயித்தற் கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைத்தும் நிற கும், மனத்தின் பின்னதாக ஞானேந்திரியங்களும் அத் தைச தவகங்காரத்தி னின்றே தோன்றும். ஏனை வைகரி யகங்கார த்தி னின்றுவை கன்மேந்திரிய மைந்துந் தோன்றுமென்பதாம்

சோத்திராதி தோன்றுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித் துரைக்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் மனமும் ஞான விந்திரியங்களும் தைசதவாகங்காரத் திலே தோன்றிக் காரியப்படுகிற முறைமையும் வைகரியாங்கார த்திலே கன்ம விந்திரியங்கள் தோன்றுகிற முறைமையு மருளிச் செய்கிறார்.

மனமானது தைசதத்தின் வந்தொருபொருளைமுந்தி நினைவ தஞ்செய்து அங்கைய நிலைமையு நிற்கும் - முன்சொன்ன தைசதக வாங்காரத்திலே மனமானது தோன்றி இந்திரியங்களை விட யங்களைப் புசிக்க வருமவர்க்கு அவையிரண்டுக்குங் காணமுற் பட்டுச் சென்று பொருந்தி நினைப்பதுஞ் சென்று பொருந்தி நினை ப்பதுஞ் செய்து ஐயப்பட்டு நிற்கும்.— அங்கே யினமலி சோத் திராதி - அவ்விடத்தில் கூட்ட மிகுதிருக்கிற ஞானேந்திரியங் களான சோத்திராதிக ளோடுந் தோன்றும்.— வினமலிந் தி ரியங்க ளெய்வா முனைமுனா செய்த வைகாரிகத்தருளினையர் மு னேதோன்றா - வினைமலிந்திரி யங்களான வாக்காதிக ளோந்தும் முன சொல்லப்பட்ட வைகரி யாங்காரத்திலே தோன்றுமென்று சொல்லுவார்கள் அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, உட்கரணங்களில் மனமுஞ் சோ த்திராதியுந் தைசதாங்காரத்திலே தோன்றிக் காரியப்படுமென றும், வைகரி யாங்காரத்திலே புறக்காணமென்று சொல்லப்ப ட்ட வாக்காதி தோன்றுமென்று முறைமையுணர்த்தியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தைசதத்தின - அம்மூன்றனுள் தைசதாங்காரத்தி னின் றும்,—மனமது வந்து - மனமானது தோன்றி,— ஒருபொரு ளை முந்தி நினைவதுஞ் செய்து - எதிர்ப்பட்ட தொருவிடயத் தை யிஃது யாதாகற்பாற்றென சித்தரூபமாய் நின்று சிந்தித்து ம்,— அங்கைய நிலைமையி னிற்கும் - பின்னைத்தன்க ணையுற்று நி ச்சயித்தற் கண்ணதாகிய வேட்கையை முதல்வனுணையின் வி

ளைத்தநீர்கும — இனமலி சோதிராதி - மனத்தின பினரு கவிளமிருகக ஞானேந்திரியஙகளும்,— ஆயகே கோளுமு- அக்கைசகாரகாரதிதி வினரே முதல்வரு னயாற் ரேனுமு ம், —முலமுறைசெய்ய வைசாரிகம-மூனற கரிய வைகா ரிசாகவ்பாதிதி னறும்,— கனம விந்திரியமெலாம - கன மேந்திரியமைந்தும்,— கருமெமபா முனமேரா - முதலவரு னையாற் ரேனுமெமபா முனமேரா

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—————

மேலிற்கமுறையானே ஞானேந்திரியம் மத்தவிடயம் முறைநடிக்கிறா

நறவெரிதுவகஏககனைரு நாசியாந் திரையுநல் லோர, புத்தியாந் திரியமெனறு புகலுபவ ரிவைதன க்குச், சத்தாதி பரிசருப மிரதகந் தங்களாநதும, வைத் தவாரிடயமாக வடையினின மருவுமனறே. (கக)

(இ-ள்) சாலெசவிதயமெசு ககரவாசாநினயு சுவோர புத்தியந்திரியனரு புசாரனா — செவியாதி சோத்திராதி துவக்கு சக்ஷு சிஙகுவை கிராணமாக வைநதினையும் புத்தியிந்திரியமென்று சொல்லாநிற்பார்கள்.

இவைதனககு — இநதப் புத்தியிந்திரியங்களாந்தக்கும் விடயமாவன?

சத்த பரிசரூபவிரதகந்த — நன்றான சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரதம் கந்தமிவையைந்தையும் விடயமாகக் கற்பியா நி

ங்களைத் துடவை ற்பாகள்
தத னர் விடய
மாக

அடைவின்ன — ஆகாசாதியான பூதஙக ளைத்தும அடை
மருவுமனறே. — வே சோத்திரமான தேகத்தி லாகாச மிட
மாக நின்று சத்தத்தை யறியாநிற்கும.

துவக்கானது தேகத்தில் வாயுவிடமாக நின்று பரிசத்
தை யறியாநிற்கும.

கண்ணானது சரீரத்திலே யக்கினியிடமாக நின்று ரூபத்
தைக் காணும.

நாக்கானது சரீரத்தி லப்புவிடமாக நின்று ரசத்தை ய
றியாநிற்கும்.

நாசியானது சரீரத்திலே பிருதிவி யிடமாக நின்று சுகந்த
த்தைக் கிரகிக்கும; ஆக விக்கிரமுறையே பொருந்தாநிற்கும.எ-று.
தூலசூக்குமமாகிய விரண்டு சத்தத்தையும் புத்தி விகாத
மாகிய செவிடனறியிலே கலல செவி விடயமாகக் கேட்கையா
ல் நற்செவியெனச் சிறப்பித்தார்.
ஏனையவு மிவ்வாறு காண்க
இதற்குப் பார்க்கியை யாகமத் தறிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேல் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷய சம்பந்தங் கூறுகி
ன்றது.

நற்செவி துவக்குக்கண் நாசி யைந்தினையும் புத்தியிந்
திரியமென்று வைத்தனர்-சுரோத்திரம்துவக்கு சட்சு சிஹ்வா
க்கிராண மஞ்சும் ஞானேந்திரியமென்று ஸ்தாபித்தனர்;—

இவைதனக்குச் சத்த ஸ்பரிச ரூப ரசகந்தங்களாகும் விடயமாக வடைவே மருமென்று நல்லோர் புகன்றனர்-இஞ் ஞானேந்திரியங்களான சுரோத்திராதிகளைந்துக்கும் அடவை விஷயமாகச் சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களாகும் பொருந்துமென்று பெரியோர்கள் சொன்னார்கள்

பெரியோருணர்த்தனவொன்றது முன்னோர் விரியாக வுரைத்தசை யியவிடத்து ¶நாஸ் சூசித்துக் கூறினனென வபதுகருத்தாகையால் இதன் விஸ்தாரம் வருமாறு—

¶ சூசித்தல் - சுருக்கிச்சொல்லல்.

சுரோத்திரமாவது *கர்ண சஷ்குலிய வச்சிந்நாகாசமிடமாக நின்று சத்தத்தைக் கேட்பது.

தவக்கானது ×தேகசர்ம சூக்ஷ்மபூதவாயு விடமாகநின்று தன்னைப்பொருந்தின பதார்த்தங்களுடைய சீதோஷ்ண ¶அனுஷ்ணாசீத கடின மிருதுக்களை கிரஹிக்கிறது

சக்ஷுவானது †நேத்ர கோளகையில் சூக்ஷ்மபூததேஜஸி விடமாக நின்று ‡ரூபவத் பதார்த்தங்களைப் போய் க்ரஹிக்கிறது.

ஜிஹ்வையானது §ரசனையில் சூக்ஷ்மபூத அப்புவிடமாக நின்று தன்னைப்பொருந்தின மதுராதி ஷட்ரசங்களையும் கிரகிக்கிறது.

கிராணமானது நாசிகையில் சூக்ஷ்மபூத பிருதுவியை ஆச்ரயித்து நின்று வாயுவசத்தினாலே வந்தடைந்த சுகந்த துர்க்கந்தங்களை கிரஹிக்கிறது.

*கர்ணசஷ்குலிய வச்சிந்ந-காதுக்குட்பட்ட, ×தேகசர்மம் - சரீரத்தோல், ¶அனுஷ்ணாசீத - மிதமான சீதோஷ்ணம், †நேத்ரகோளகை-கண்குழிவு, ‡ரூபவத் - ரூபமுள்ள, §ரசனை-நா.

[illegible]

தேஹாவயவங்களான + கரண சக்ஷுராதியான தயங்கியமா
க § தத்தத் தவயவ நிஷ்டமாக ச்ரோத்திராதியாக வேறே அ
நேக தத்வமுண்டென்று சொல்லவேண்டியதில்லையென்னில்? அ
நுஷ்டானத அந்த அவயவங்களிருந்தும் * அந்த மூக பதிராதி
களுக்கு ரூபாவாணை யிருமேல அந்த மூக பதிராதிகளெல்லாம × தத்
தத்போஜகாதிருஷ்டா ‡ பாவத்தினாலே சப்தாதிக்கிரஹண
சக்திகள ¶ பிரதிபந்தகமானதையால் கூடுமென்னில்? அப்
பொழுது † திமிர ● ஆகிய ○ தில்லாவாப ர்யாயமாக நா
சட்யாதிக்கிரஹண சக்திகளென்றும் நாம் ச்ரோத்திராதி தத்
துவமென்றும் சப்தபேதமாகச் சொல்லுகிற தொழிய அர்த்த
பேதமில்லை ஆகையால் நீயும் பரமார்த்த சிவப்பிரகாசக
‖ மாறுசாரேண ச்ரோத்திராதி தத்துவமென்ற வியவஹரிப்
பதேச்சதயம்

+ கரணசக்ஷுராதி பரிந்ததியாக - கண்முதலானதுக
ளுக்கேயாக, § தத்தத் தவயவ நிஷ்டமாக - அந்தந்த அவயவத்திலி
ருப்பதாக, * அந்த மூக பதிராதிகள் - குருட ஊமையர் செவிட
ரமுதலானவர், × தத்தத்போஜகம் - அதையதை புசிப்பிக்கிற,
‡ அபாவம் - இல்லாததால், வெளியிடல், ¶ பிரதிபந்தகம் - கட்டுப்பட்

டது; †திரமிட - தமிழன், ● ஆந்திர-தெலுங்கன், ○ இல-எள்ளு, 0 பிரணீத - சொல்லப்பட்ட, 1 அநுசாரேண-வழியாய், ^ சத்யம-உண்மை.

சப்தத்தை சுரோத்திரம் போய் கிரஹிக்குமோ! தன்னிடத்தில் வந்தடைந்த சப்தத்தை சுரோத்திரம் கிரஹிக்குமோ! என ஒருவன் கேட்க, அதற்கு நையாயிகன் சப்தம் திக்குகளிலே யிருந்து *வீசி §தரங்க நியாயமாக ‡பேரியாதி தேசஜாதமான சப்தம் ¶ஸ்வஜாதீயமாயிருக்கிற உத்தரோத்தர சத்தங்களை உற்பாதித்து பூர்வாபூர்வசப்தங்கள் நசிக்க, அந்தியசப்தமானது சுரோத்திரத்தை சம்பந்தித்த பொழுது அந்த சப்தத்தை சுரோத்திரம் கிரஹிக்கும். ×உதகப் பிரதேசத்தில் சப்தமும் இவ்வாறே +கதம்பமுகுள நியாயமாக †அந்திய சப்தமானது சுரோத்திர சம்பந்தமானபொழுது கிரஹிக்குமென்பன.

* வீசி-பெரிய அலை, § தரங்க சின்னஅலை, ‡பேரியாதேசம்-பேரிகை முதலானவிடம், ¶ஸ்வஜாதீயம-ஓரினம, ×உதகப் பிரதேசம்-உதகவிடம், +கதம்பமுகுளம்-கடப்பைமொக்கு, †அந்தியம-கடைசி

இது *அயுக்தம். பூர்வாபூர்வ சப்த முத்தரோத்தர சத்தத்தை ஜநிப்பிக்குமாகில், பேரியாதி சப்தத்துக்கு இவ்வளவென்று ×அவதியில்லையாம் ஆகையால் †தநுர்முக்தபாணம் போல ‡வேகசந்தானத்திலே தன்னை வந்தடைந்த சப்தத்தை சுரோத்திரம் கிரஹிக்கும். சுரோத்திரமானது சப்தோற்பத்திப் பிரதேசத்திலே போய் கிரஹிப்பதபொழுது இன்னதிக்கிலே இன்னதினுடைய சப்தமென தெப்படி யறியுமெனவின்?

*அயுக்தம்-தகாதது, ×அவதி-முடிவு, †தநுர்முக்தபாணம்-வில்லினின்று விடப்பட்ட பாணம், ‡வேகசந்தானம் - வேக பரம்பரை

பூர்வத்திலே *அநுரூபமான பெரியாதி சப்தஜாதியங்க ளொன்று நிச்சயிக்கப்பட்டும் சக்ஷுசும் இவ்வாறு தன்னை வந்தடைந்த பதார்த்தத்தைக் கிரஹிக்குமோ? போய்க் கிரஹிக்குமோ வென்னில்? வந்தடைந்த பதார்த்தத்தைக் கிரஹிக்குமென்பது கூடாது. அதெவ்வாறெனில்? கூடாதியானது சக்ஷுவைச ந்து பொருந்தாது. அக்னியும் ×சஸ்திரமும் நேத்திரத்தைப் பொருந்தல் பாதைவரும். ஆகையால் ¶அவ்யவஹித வஸ்துக்களை †நயனத்திறுடைய பிரகாசங்களானவை பதார்த்தங்களை வியாபித்தே கிரஹிக்கும். நின்ற துவக்கு ஜிம்ஹ்வா கிராணங்களாகிற மூன்று இந்திரியங்களுந் தன்னைப் பொருந்தின ‡உசித விஷயங்களையே கிரஹிக்கும். சக்ஷுசு இந்திரியங்களைப் போல கோளகமாத்திரமே வியாபகமல்லவெனில்? அது கூடாது பெரியதாயிருக்கிற பர்வதாதி வஸ்துக்களை கிரஹிக்கையிலேலே கோளகமல்ல ஆகில் சர்வவியாபியே விஷயப் பிரதேசத்திலே போய் கிரஹிக்க வேணுமென்னவேண்டா! §விருக்ஷாக்ரத்தையும் சந்திரனையும் ஏககாலத்திலே கிரஹிக்கையிலே யென்னில்? அதுவுங் கூடாது விருக்ஷாக்கிரத்தையுஞ் சந்திரனையும் ஏககால-திலே கிரஹிக்கவில்லை. ஏககாலம்போலே தோன்றுகிறது [illegible] யிதழ்நூறை ஊசியினாலே குத்தினபொழுது காலக்கிரமந் தெரியாமல் ஒருக்காலே குத்தினதென்பதுபோல *சாகாக்கிரத்தையுஞ் சந்திரனையும் ஒருக்காலே கண்டோமென்பது. ஆகையால் 2கோளகைக்கு அயமாய் ¶பிரதிவிஷயம் வியாபித்து கிரஹிப்பதாயுள்ளது சக்ஷுசு.

×சஸ்திரம்-ஆயுதம், ¶அவ்யவஹிதம்-கிட்டினது, †நயனம்-நேத்ரம், ‡உசிதம்-யோக்யம், §விருக்ஷாக்கிரம்-மரத்தினுனி, *சாகா-கிளை, 2கோளகை-குவளை, ¶பிரதிவிஷயம்-விஷயக்கேரம்.

௩௦. த்ஸ்ஹஸ்ரு ஜஊவெஹவஷிக்ஷி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஞானேந்திரியம் பார்க்கும் பொருளைப் பகர்கின்றார்.

கட்டில் கூப்பிட்ட தென்றவிடத்துச் சகலகூத்தினிலே கட்டிலிருக்கும் புருடனென்பதுபோலச் செவிமுதலிய வற்றிலிருக்கும் இந்திரியங்கள் செவிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டன.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவ்விருவகை யிந்திரியங்களுள் ஞானேந்திரியங்க ளாவன? சோத்திரமுதலிய வைந்துமாம் அவற்றிற்கு விடயமாவன? முறையே சத்தமுதலிய பூதகுண மைந்துமாமென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் ஞானேந்திரியங்கள் கூறியபடி முறைமை யருளிச் செய்கிறார்.

நற்செவி துவக்குக் கண் ணு நாசி யைந்தினையுங் கேல்லோர் புத்தி யிந்திரியமென்று புகன்றனர் - நன்றன சோத்திரத் துவக்கு சட்சு சிங்குவை யாக்கிராண மென்று சொல்லப்பட்ட வைகளையும் ஞானேந்திரியமென்று சொல்லாநிற்பர் அறிவா லுயர்ந்த பெரியோர்கள்.— இவைதனக்கு - இந்த விந்திரியங்க

லைந்துங்கும்,— சத்த பரிச ரூப விரத கந்தங்க ளைந்துமவை த்தனர் விடயமாக வடைவினே மருவுமன்றே - சத்த பரிசரூப விரதகந்தங்களென்று சொல்லப்பட்டவைகளையும் விஷயமாக வடைவிலே பொருந்துமென்று சொல்லாநிற்பார்களாசிரியோர் கள.

இதனாற்சொல்லியது, ஸ்ரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்கள் சத்தா திகளை விஷயமாக வடைவே பொருந்துகின்றது காரியப்பிரம மென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

கல்வியோர்-அறிவிற்சிறந்தோர்,— புத்தீந்திரியம் - ஞானே ந்திரியங்களாவன?— நற்செவி துவக்கு நாவன்று நாசி யைந்தி னையுமென்று புகன்றனர் - நன்மையாகிய சோத்திரமுந் துவக் கும் சக்ஷுவுஞ் சிங்குவையு மாக்கிராணமு மாகிய வைந்து மென்று மொழிந்தனர்,— அவைதமக்கு விடயமாகு-அவைதிற் கு விடயமாவன?— அடைவினே-முறையே— சத்த பரிச ரூப விரசகந்தங்க ளைந்தும - சத்தமு மூறுபாகிய பரிசமு முருவமு மிரதமுங் கந்தமுமாகிய பூதகுணமைந்தும,— மருவு மென்றே வைத்தனர் - பொருந்துமென வைத்தனரென்பதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேவிருத்தமுறைபாலே கன்மேந்திரியமுமத
னது தொழிலு முணர்த்துகின்றார்

வாக்கொடு பாதம்பாணி பாயுவோ டுபத்தமை
ந்து, கீக்கினர் முன்னோர்கன்மேந் திரியங்க ளென்றிவை

ந்தே, யாக்கிய வசனகமன தானமும் விசர்க்கா னந்த, மூக்கமா மைந்துமைந்தின் றொழிலென வோதி னரே (௬௨)

(இ-ள்) வாக்கு மொழி பாதம் பாணி பாயுவோ டுபத்த மைந்துங் கன்மேந்திரியங்க ளென நிற்கும். அறிவாலுயர்ந்தோர் வாக்குப் பாதம் பாணி பாயு உபத்தமெனக் கூறிய வைந்தினை யுங் கன்மேந்திரியங்க ளென்று பிரித்தனர். இவற்றினுக்குந் தொழிலிடாதெனில்?

அக்கட வசன கமன தானமும் விசர்க்கானந்த மூக்கமா மைந்தின் றொழிலென வோதினரே. அவையிற்றின் றொழிலோத திடமாக வுண்டாக்கிய வாக்கானது வசனத்தையும் பாதமானது கமனத்தையும் பாணியானது தானத்தையும் பாயுவானது விசர்க்கத்தையும் உபத்தமானது ஆனந்தத்தையும் அடைவே யிவையிற்றின் றொழிலென்று சொன்னார்கள் எ-று.

ஆன்மாவினிடத்திலே கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியும் சமவேதமாயிருக்கையிலே, சத்தியாதாரத்துக்கு அபிவ்யஞ்சகங்களாகையால் ஞானேந்திரியங் கன்மேந்திரியமெனப் பெயராயிற்று.

இதற்குப் பார்க்கிலேயிலும் பௌஷ்கரத்து மறிக. (௬௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் கர்மேந்திரியங்களுடைய வியாபாரங் கூறுதல்.

வாக்கொடு பாதம்பாணி பாயுவோ டுபத்தமைந்தும் நீக்
கினர் முனைவ கன்மேந்திரியங்க ளெனநினைந்தே-இந்த ஐந்து
விஷயக் கிராகங்களல்லாமல் தொழில் செய்வதனையாலேபெ
ரியோர்கள் விசாரித்து கன்மேந்திரியமென்று பிரித்தார்கள் —
ஆக்கிய வசனதானமும் விசாகமாகக மூத்ரமே
லாந்து நாதிறமெழிலென வேதிருந்தோ - இடம்பொருந்தி
ன வசனகமனதான 1விசர்க்க ஆநந்தங்க ளாகையுமடையே மு
ன்சொன்ன கன்மேந்திரியங் களுடைய கிரியையென்று சொ
ன்னார்கள் அவை வருமாறு

1விசர்க்கம்-விடுதல்

வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபஸ்தங்கள் அடைவே சுரோத்தி
ரமானது சப்தத்தைக் கேட்கில் வாக்கு ஆகாசவிடமாய் நி
ன்று வசனிக்கும் தவக்கானது பரிசத்தைப் பரிசிக்கில் பாதம் வா
யுவினிடமாய் நின்று கமனத்தைப் பண்ணும் சக்ஷுவானது ரூ
பத்தைக் கிரகிக்கில் பாணியானது தேயுவினிடமாய் நின்று இடுத
லேற்றலைச் செய்யும் ஜிஹ்வையானது ரசத்தைக் கிரகிக்கில்
பாயுவானது அப்புவினிடமாய் நின்று விசர்க்கத்தைப் பண்
ணும் கிராணமானது கந்தத்தைக் கிரகிக்கில் உபஸ்தமானது பி
ருதிவியினிடமாய் நின்று ஆனந்தத்தைப் பண்ணும் ஞானேந்தி
ரியங்களெல்லாம் கன்மேந்திரியங்களுக்கு சகாயமாயிருக்கும் க
ன்மேந்திரியங்களெல்லாம் ஞானேந்திரியங்களுக்கு சகாயங்களல்
ல. இவ்வாறு ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களுமான
மானிவை—ம ஞானக் கிரியாசத்தி வியாபாரத்துக்கு அபிவிய
ஞ்சகங்களாம்.

* [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

முற்சொல்லப்பட்டமாகையினாலே வைகரியாதி வாக்கான நாதோ
ற்பன்னமென்று சொல்லியிருக்கையினாலே இவ்விடத்து வாக்கென்
று சொன்னது சொல்லுக்கு உற்பத்திக்காரணமென்னில்? அப்ப
டியல்ல. அந்த வைகரி வாக்குக்கு அபிவியஞ்சகஸ்தானம்.

அதெப்படியென்னில்? அநாதிசித்தமான அக்ஷரங்களைக்
கையினாலே யெழுதினபொழுது அந்தக்கையினாலே உற்பத்தியா
னதல்ல அக்ஷரங்கள் அநாதிசித்தமானமையினாலே ‡லேகனசக்தி
யை அந்த அக்ஷரங்களினுடைய †சாங்கேதிகத்துக்கு அபிவ்ய
ஞ்சகம். அக்ஷரத்துக்கு அபிவ்யஞ்சகமென்றுமல் அக்ஷரசாங்
கேதிகத்துக்கு அபிவ்யஞ்சகமென்றது, சாங்கேதிக§லிபி தேச
பாஷாபேதங்களினாலே அநேகவிதமானமையினால் அக்ஷரமல்
ல அக்ஷரமென்பது அர்த்த¶ஸ்போடகம் ஆகில் வியஞ்சனமா
த்திரமாயிற் சத்தங்களே யாகாதோவென்னில்? அது *அவ்விய
க்த சத்தம். அது தொனிரூபமொழிய அர்த்தஸ்போடகமல்ல.
ஆகையாலந்த வைகரிவாக்குக்கு அபிவ்யஞ்சகஸ்தானமாக இ
ந்தக் கன்மேந்திரிய வாக்கு சித்தமே. ஆகையால் வாக்குற்ப
த்திக்கு சப்தத்தன்மாத்திர விபஞ்சகமே காரணமல்ல, விந்து
வே காரணம்

‡லேகனம்-எழுதுதல், †சாங்கேதிகம்-கட்டிப்பாடு, §லி

பி-எழுத்து, ¶ஸ்போடகம் - தெரிவிக்கிறது, *அவயவியத்தம்-பிரிகது தெரியாதது

சூ-ங்கு வெள ஷிஷ - நவா, முவ, நா, தெ ஷாம் து ஜக யக | யது ஜகம் ந து ம ஸ-வ-லீஸாகதெயாவி-ஜா | தெஷாட யகுகாரணம் விஓவயவிநு-மா-மெ-வ ருதிகஜதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

கன்மேந்திரிய வியாபாரத்தை விளம்புகின்றார்

முன்சொன்ன முறைமைகளிலிருந்து மிந்திரியங்களே வாக்காதியாகச் சொல்லப்பட்டன மனசசங்கற்பத்தாற் செலுத்தப்பட்டு ஞானேந்திரியம ஞானசத்தியை விளக்கினபோது கன்மேந்திரிய மகங்காரத்தோடு சேர்ந்து கிரியாசத்தியை விளக்க, கிரியாசத்தி சமரம் தத்தோ டகங்காரங்களமடி, உதானுதி வாயுச சேட்டையைப் பண்ண, வசனுதித்தொழில் வரும்.

மற்றதுவெளிடபொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஏனைக் கன்மேந்திரியங்களாவன? வாக்குமுதலிய வைந்துமாம். இவை தொழில் செய்யுங் கருவிகளாகலின் ஞானேந்திரியங்களின் வேறாக வைத்துக் காணப்படும். இவற்றின் றொழிலாவன? முறையே வசனமுதலிய வைந்துமாமெனபதாம்.

அற்றேல், ஊனமாகின ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரியமாக்கரணங் கலதிலெனனும் முத்திரத்தள் ஒன்றேயமையுமாகலின், ஏனைய மிகைபாமபோலுமெனின? அஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் புறக்கரணத்தில் வாக்காதியின தொழில்க ளருளிச்செய்கிறார்

வாக்கொடு பாதம்பாணி பாயுவோ பெத்தமைந்தும் நீக்கினோமுன்னே கன்மேந்திரியங்களென்றிந்த - வாக்கொடு கர சரண பாயு ருபத்தமென்று சொல்லப்பட்ட வைந்தையும் ஞானேந்திரியங்களைப்போல இவையிற்றுக்கு அறிவில்லாதது கொண்டு கன்மேந்திரியங்களென்று அறிந்து முன்னே பெரியோர்கள் சொல்லி வைத்தார்கள்,— ஆக்கிய வசனமாதானமும் விசர்க்கமானந்த மூச்சகமானைந்து மைந்தின றொழிலென வோதினோம் - இவையிற்றினுடைய பூணாக்கப்பட்ட வசனமாதான விசாக்க ஆனந்தமென்று சொல்லப்பட்ட உற்சாகத்தையுடைய வைந்தும் அந்தக் கன்மேந்திரியங்களைந்தின றொழிலென்று ஓதியனோர்கள் பெரியோர்க ளருளிச்செய்தார்கள்.

இதனாற்சொல்லியது, கன்மேந்திரியங்களின றொழில்களை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

கன்மேந்திரியங்கள் - ஏனைக் கன்மேந்திரியங்க ளாவன,— வாக்கொடு பாதம்பாணி பாயுவோ பெத்தமைந்துமென - வர்

க்கும் பாதமும் பாணியும் பாயுவும் உபஸ்தமுமென,— மு
ன்னே கூறினாத நீக்கினர் - முன்பேயிவை தொழில்செய்யுங் க
ருவியாகலின் ஞானேந்திரியங்களின் வேறாக வைத்தனர்,— இ
வைக்கின தொழில் - இவைகளின் தொழிலாவன?— ஆகிய
வசனகமன தானமும் விசாகதானந்த மைந்தும - ஆகிய மு
றையே வசனமும கமனமும தானமும விசர்க்கமு மானந்த
முமாகிய வைந்தும,— ஊர்கமாமென யோகிருரே - வலிபா
மென மொழிந்தன ரென்பதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

புறக்கருவியு முட்கருவியு மானவாறு பகுத்
தென னுணர்த்துகின்றார்.

வாயாதி சோத்திராதி புறத்துவாழ் கருவியாகும்,
மோயாதமனாதிகாயத் துணைருவுட்கருவியாகு.மாயவா
ர்கட் கராகமாதி யவரயிவிலுட் கருவியென்பா, மாயா
டன் வபிறப்பறுற றுடக்குண்டு வாழுமாமம.(சுக)

(இ-ள்.) வாயா — இங்ஙனங் கூறிய விருவகையும புறமேயே
தி சுரோத — நின்று காரியத்தைச் சாதிக்கையாற் புறக்
திராதி புற — கருவிகளாகும.
த்துவாழ கருவி
யாகும

ஓயாத மனாதி — சரீரத்தை விட்டு நீங்காதிருக்கிற மனது
காயத் துணைருமு — முதலிய வந்தக்கரணங்க ளுணகு மந்தருமு
ட் கருவியாகும் — ட்கரணமாகும.

ஆய்வார் கட் — விசாரித்தப்பார்க்கில் விராகமுதலிய வை
கராகமாதி யவ — ந்து மனாதிகளுக்கு முட்கருவியாய் நிற்குமென

ற்றினுட் கருவி ஆறு சொல்லுவர்கள
யென்பர

மாயாடன வ	ஆகையா லான்மாவானவன் மாயாகாரி
யிற்றிவர்ருற் று	யமாகிய கலைமுதற பூமியீருக விவையிற்றி
டகருவுடு வாழு	னடுவே நின்று குசகுடநேசத்தாற் பந்தி
மானமா	க்கப்பட்டு ருவினைப் பயன்களை யநுபவியா
	நிற்கும் எ-று. (௬௩)

இதற்குச் சிந்திய விசுவநா கிரணைத்து மறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேலந்தக்கரண பகிஷ்கரண சமபந்தங் கூறுதல்.

வாயாதி சோத்திராதி புறத்தவாழ் கருவியாகும்-வாக்காதி ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களையத்தும் பகிஷ்கரணம் — ஓயாத மாறுதி காயத்துணரு முட்கரணமாகும் - ஒழிபாம லுள்ளுதல் செய்யும் மனசுமுதலாகிய நான்கும் அந்தக்கரணங்களாம். — ஆய்வாரகட கிராகமாதி யவற்றினுட்கருவியென்பர்-இந்நாலல்ல விதானால்வென்று ஆன்மஸ்வரூபத்தைக் விசாரித்தப்பார்க்கும் அவர்க்கு ராகம் வித்தை கலைமுன்றும் மனசாதியிலும் அந்தரங்கமான கரணங்களாம் — மாயாடான வயிற்றிவர்ருற் றுடகருவுடு வாழுமானமா - மாயையினிடத்திலுண்டாகிய இந்தத் தத்துவங்களினாலே பந்திக்கப்பட்டு ஆன்மாவானவன் மாயாமண்டல மத்யஸ்தனுகி அசத்தியமான போகத்தைச் சத்தியமென்றெண்ணிப் புசிப்பனென் றிதனபொருள்.

கருவிகரணமென்ப திரண்டும் பரியாயநாமம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—ா—

அந்தரங்க பகிரங்க மறிவிச்சினமுரா

மனுதி-மனம் புத்தியகங்காரஞ் சித்தம்;— இராகமாதி-காலநியதிகள். ஒரு பிரகாரத்தரார சாத்திருகாரக மாகுவர், கரணகாரகாரகிய கருவியென்று சொல்லப்பட்டா தாதலால் க லவத்தை பிராசம

மறந்து வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—ு—

அவவிந்துவகை யிந்திரியங்களும் ஒன்றனை விடயிக்க லுற வாக்கு உடம்பின் புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவி கள் மனமுதலாயின அவ்விந்திரியங்களாற் றரப்பட்ட விடயத்தை உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்கு முட்கருவிகளா ஏனைக் கலாதிகளாவன? அவ்வந்தக் கரணங்களான விடயிக்கப் பட்டு வருக பவனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியைகட்குப் பொருந்தவனவாய் உள்ள அந்தக் கரணங்களாம் இவை தம முள் வேறறுமையாகலின இம்முத்திறக்கருவிகளும் ஒருங்கேயா ன வேண்டப்பட்டு உயிரைப் பந்தித்து நிற்குமெனபதாம

மாயாளெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழி மர பபற்றி உருவகஞ் செய்தற்பொருட் டெனினுமாம.

ஓபாமை மனத்தக்கடை

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிகத உடகரணம் புறக்கரண முதலான கருவிகளிற

லே மாடையினிடத்திலே ஆன்மாக் கட்டுப்பட்டு நின்று புசிக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

வாயாதி சோத்திராதி புறத்தவாம் கருவியாகும் - வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபஸ்தமென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தும் சோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்குவை யாக்கிராணம் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தும் ஆக இவைபத்தும் புறக்கருவிகளாகும் — உபாதி மருந்தி காயத்துணரு முட்கருவியாகும் - முன்னே சொன்ன இந்திரியங்களைப் போல விட்டுப் பற்றாமல் ஆன்மாவைப் பிரியாம நிற்கிற அந்தக்கரணங்கள் நாலும் தேகத்துக்குள்ளே நின்று அறிகிற உட்கரணமாகும் — ஆயவராக— ராகமாதி யவற்றினுட் கருவியெனபர் - தற்போதமற்று தம்பிரானுடைய திருவருளினாலே விசாரிப்பார்க்கு இராகமும் வித்தையுங் கலையு நியதியுங் காலமும் அவையிற்றுக்கு உட்கருவியாகுமென்று நாதாக்கள் சொல்லுவார்கள்,— மாயாடன் வயிற்றியற்றுற றுடக்கு மடு வாழு மான்மா - மோகினியென்கிற பெட்டையுடைய மாயாசத்தியினுதரத்திலே கிடந்து இவையிற்றாலே பந்திக்கப்பட்டு அநுபவியாநிற்கும் ஆன்மா.

இதற்றுச்சொல்லியது ஞானேந்திரியமுங் கன்மேந்திரியமும் புறக்கரணமென்றும், அவையிற்றுக்கு உட்கரணம் அந்தக்கரணமென்றும், அவையிற்றுக்கு உட்கரணம் அராகாதியென்றும், இவையிற்றுக் குட்கரணமுபாதான மாயையென்றும், இந்த மாயையிடமாக ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக் கீடானதைப் புசிக்குமென்னுமுறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

வாயாதி சோத்திராதி - கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்க

ளாகிய விருவகை யிந்திரியங்களும்,—புறத்தவாழ் கருவியாகு ம்-ஒன்றனை விடயிக்க லுருவாரக்கு அவவுடம்பின புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும புறககருவிகளாகும் — ஒபாத மனுதி-ஒழிவில்லாத மனமுதலாயின,— காயத்தவரு முட்கருவியாகும்-அவ்விந்திரியங்களாற் றரப்பட்ட விடயத்தை யுடம்பினக த்தே நின்று விடயிக்கு முட்கருவிகளாகும் — அராகமாதி-ஏனை கலாதிகளாவன?—ஆய்வார்கட் கவர்றிறுட கருவியெனப ர்-ஆராய்கின்றவர்க்கு அயவந்தக கரணஙகளான விடயிக்கப் பட்டு வநதபயனை யானமாவி விச்சாஞானக கிரியைகட்குப் பொருந்தவனவா யுள்ள அந்தக்கரணஙகளாம் இவை தமமுள்வேற்றுமையாதலான,—மாயாள் தனவயிற்றிவருல்-மாயையினிடத் துணடாகிய விமமூ்திறக் கருவிகளு மொருநலையான வேண்டப்பட்டு,—ஆனமாத தொடககுண்டு வாழும- உயிரைப் பக்கித்து நிற்குமெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

பூதாதியிற்றோன்றிய தன மாத்திரைகளைந்து மவற்றின் காரியமும் புரியப்பட்டகமு மிதெனப துணர்த்துகிறா.

ஓசைநற் பரிசரூப விரதகந் தஙகளென்று, பேசு மாத் திரைகளைந்தும் பிறக்கும்பூ தாதிகத்தி, னேசவிந் திரியஙகட்கு நிகழுறி விதனு்கொண்டு, மாசைசேர் மறைதிதன்மாத் திரைபுரி யட்டகந்தான். (கூசு)

(இ-ள்.) ஓசைந பூதாதியாங்காரததினின்றும் சத்தம் பரிற் பரிசரூப சம்ரூப மிரதக் கந்தமென்றுசொல்லிய த

விரதக் கன்மாத்திரைகளைந் துந்தோன்றும்.
தங்களென்றுபே
சுமாத்திரைகளை
ந்தும் பிரகரும்
பூதாதித்தனி
னேசவிந்திரிய
ங்கடகுநிகழறிவி
தனுரகாணம்ம

இந்தச் சத்தாதிகாரத்தா லானமாத்திரைகளி டத்தி னேசத்தையுடைய ஞானேந்திரியங்க ளைந்துக்கும் விளங்கத்தக்க வறிவுண்டாம். ஆகலால் அஃதில்லாவிடத் தறிவில்லையெ ன்றுங் காண்டோம். அதற்குக் காரணமியா தெனின்?

ஆசைசேர் ம
னாதி தன்மாத்தி
ரை புரியட்டக
ந்தான்.

ஆசையே வடிவாகநிற்கு மனது புத்தி யாங்காரம் இங்ஙனம் கூறிய தன்மாத்திரை களைந்து மானமாகக்களுக் கிவையெட்டும் புரிய ட்டக சரீரம் எ-று.

ஈண்டெட்டென்று கூறியிருக்கப் 'பூதனாசரீரம்போனால்' என்னும் விருத்தத்தில் முப்பதென்றுகூறிய அதுமாறுகொ ளக்கூறுங் குற்றமெனின்? அஃதன்று அம்முப்பது மவ்வெட் டினுளடங்கும். அஃதெங்ஙனமெனில்? பூதம்-௫, தன்மாத் திரை-௫, ஞானேந்திரியம்-௫, கன்மேந்திரியம்-௫, அந்தக்கரண ம்-௪, குணம்-௩, அதற்குக் காரணமாகிய பிரகிருதி-௧, கலாதி-௫, இவ்வெட்டுக்கொத்து மவ்வெட்டினுளடங்குகையாற் குற்ற மில்லையென்றறிக. "போராறுக்கமஞானமுடன் சத்தாதி பூதா தி, சாற்றுமன மூன்றுசத்துவமும்—மேற்றருண, மொன்றுடன மானகலாதியைந்து முப்பானிவையு, மென்றபுரியட்டக மென றெண்".

இதனுள் முப்பதுங்காண்க. (௬௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களென்னும் காரணதன்மாத்திரைகளைந்தும பூதாதியகங்காரத்திலே தோன்றும. ஞானேந்திரியங்களைந்துக்கு மிந்த பஞ்சதன்மாத்திரைகளிலே உற்பத்தியான ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களினுடைய குணமாகிய சத்தாதிகள் விஷயமாம. இச்சாரூபமாகிய மனசும அகங்காரமும் புத்தியு மிந்தக் காரணபஞ்சதன்மாத்திரைகளும புரியஷ்டகசரீரமாம. இது சகலாகமு

[illegible]

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தன்மாத்திராசமுற்பத்தியைச் சாற்றுகின்றார்.

ஓசை நற்பரிச ரூப விரத கந்தங்களென்று பேசுமாத்திரைகளைந்தும் பிறக்கும் பூதாதிகத்தில்-தீவிரதராதி பேத பின்னை சத்த குணமொன்றுமுடையது சத்ததன்மாத்திரை, சத்த பரிசகுண மிரண்டுமுடையது பரிசதன்மாத்திரை, சத்த பரிச ரூபகுண மூன்றுமுடையது ரூபதன்மாத்திரை, சத்த பரிச ரூப,

ரசகுண நான்குமுடையது இரசதன்மாத்திரை, சத்த பரிச ரூ பரச கந்த குண மைந்து முடையது கந்ததன்மாத்திரையென் று சொல்லப்படும் பஞ்சதன்மாத்திரைகள் தாமதாங்காரத் திலுண்டாம் —

சேர்விந்திரியங்கட்கு நிசமுறிவிசஞர்காண்டிம் - பற்றுற்ற இருவகை யிந்திரியங்களுக்கும் பஞ்சபூதஞ்சேர்ந்து கூடிய ப ஞ்சதன்மாத்திரைகளால் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளை விளக் குமதிவென றபரிக்கப்படும் சாமாந்திய முற்பத்தியாம். அ வை யாதெனறு —

சத்த தன்மாத்திரையு மாகாசமுங்கூடித் தேசிற தோரா த்திபோல முன்சொன்னமுறையிற் சுரோத்திரேந்திரியத்துக்கும் வாக்கிந் திரியத்துக்கு மிடமாயிருக்கும் பரிசதன்மாத்திரையும் வாயுவு ங்கூடித் தொக்கேந்திரியத்துக்கும் பாதேந்திரியத்துக்கு முன சொல்லிய முறைமையி லிடமாயிருக்கும். ரூபதன்மாத்தி ரையு மக்கினியுங்கூடி நேத்திரேந்திரியத்துக்கும் பாணீந்திரிய த்துக்கு முன சொன்ன முறைமையிலிடமாயிருக்கும் இரச த ன் மாத்திரையு மப்புவுங்கூடி ஜிஃவேந்திரியத்துக்கும் பாயு வேந்திரியத்துக்கு முன சொன்ன முறைமையிலிடமாயிருக்கு ம் கந்த தன்மாத்திரையும் பிருதிவியுங் கூடி ஆக்கிராணேந்திரி யத்துக்கு மு தஸ்தேந்திரியத்துக்கு முன சொன்ன முறைமையி லிடமாயிருக்கும் —

ஆசைசேர் மனதி தன்மாத்திரை புரிபட்டகந்தான் - இச் சை பொருந்திய மனம் புத்தி யகங்காரந் தன மாத்திரை யை கந்தான புரிட்டகம.

ஞசகு'ாதேகம் திருமபப் புரி சூக்கும தேகத்திலே அஷ் டகம எட்டுக்கொத்தென்று பஞ்சப் பூசகொத்து, தன் மாத்திரைக்கொத்து, கன்மேந்திரியக் கொத்து, ஞானேந்திரி

யக்கொத்து, அந்தக்கரணக் கொத்து, குணக்கொத்து, பிரகிருதிகொத்து, கலாதிகொத்து இவைகளைத் தன்மாத்திரை அந்தக்கரணங்களாகிய வெட்டினோடகசி முப்பது தத்துவம் புரியட்டகம முன்னுங் காண்பித்தோம மு சொல்லிய முறைமையில குணமுடைத திரவியங்களாய்ப் பூதகாரணங்களாய்ப் பிரத்தியக்ஷங்களா யிருக்கின்ற தன்மாத்திரைகளைப் பஞ்சேந்திரியவிஷயப் பிரத்தியக்ஷகாரிய பூதகுணங்களாகச் சிறிதளா சிறிது தத்துவங்கட்டளை முதலியவற்றுட சொல்லிய தறியாமையா லெனவறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

அவ்விருவகை யிந்திரியங்களுந தோன்றியபின ஏனைப்பூதாதி யகங்காரத்தினின்றுந சத்தமுதலிய தன்மாத்திரை யைந்துந் தோன்றி, அவ்விந்திரியங்கள தத்தம விடயங்களை விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ்செய்வித்து உடனிற்கும. இத்தன மாத்திரைகளோ தம அந்தக்கரணங்கள மூன்று மாகிய எட்டுங் கூடிய புரியட்டக வுடம்பாமென றறிகவென்பதாம்.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை.

விடயவடிவாகிய சத்தாதிகட்குத் தன்மாத்திரை வடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதார்க்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மற்றுத்தன்மாத்திரை புரியட்டகமென்பதூஉ முடன்கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

———o———

மேல் பூதாதி யாங்காரத்திலே தன்மாத்திரைகளைந்துக்

தோன்றுகிற முறைமையுங் காரியப்படு முறைமையும் அருளிச் செய்கிறார்.

ஓசைநற்பரிசரூப விரதகந்தங்களென்று பேசுமாத்திரைக ளைந்தும் பிறக்கும்பூதாதிகத்தின், - பூதாதி யாங்காரத்திலே சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைக ளைந்துந் தோன்றும் —தேசவிந்திரியங்கட்கு நிகழ்வு விசனுற்சாண்டும் - இந்தச் சத்தாதிக ளைந்துங் காரணருவ அன்மாக்களுக்கு புசிப்பிலே சிந்தைக்கு யுண்டாக்குகிற ஞானேந்திரியங்க ளைந்துக்கும் விஷயத்தைக் கறிவுண்டாம். இப்படிப் பண்ணிய இந்தச் சத்தாதிகள் ஞானேந்திரியத்தேகமுமாம். அதெங்ஙனே யெனில்?—ஆசையோ மருத்தன்மாத்திரைபுரி யட்டகமான - இச்சைபொருந்தி இருக்கப்பட்டதின்ற மனமும் புத்தியும் ஆங்காரமும் தன்மாத்திரைக ளைந்தும் ஆன்மாக்களுக்கு புரியட்டக தேகமுமாம்.

இதனாற் சொல்லியது பூதாதி யாங்காரத்திலே பூதாதிகள் தோன்றுமென்றும், இவையிற் றிறமே ஞானேந்திரியங்களுக்கு அறிவுண்டாமென்றும், இவைதான் புரியட்டக தேகமுமாமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பூதாதிகத்தின் - அவ்விருவகை யிந்திரியங்களும் தோன்றியபின் ஏனைப்பூதாதி யகங்காரத்தி னின்றும்,—ஓசைநற்பரிசரூபவிரதகந்தங்களென்று பேசுமாத்திரைகளைந்தும் பிறக்கும்- சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் ரதமும் கந்தமு மென்கிற தன்மாத்திரைகளைந்துந் தோன்றி,—ஞானேந்திரியங்

கட்கு நிகழறிவிதனுற்காண்டும் - நேசமாகிய அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை விடயிக்குமா றாக்கருசெய்வித்து முதல்வனுணைடா னுடலிற்கும்,—தன்மாத்திரை யாவைசேர்மனுதி - இதசனமாத்திரைகளைந்தும் இச்சாரூபமாகிய அந்தக்கரண மூன்றுமாகிய வெட்டும் கூடி,—புரியட்டகந்தான - புரியட்டக வுடம்பாமெனவறிக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பூதங்கடோற்றமு மதனதுகுணங்களு
மதனிற்கு முறையையு முணாத்தபிரா.

சாற்றிய பஞ்சதன்மாத் திரைகளிற சத்தமுன்னுத்,
தோற்றும்வான் வளிதீநீர்மண் டிடக்கியே யொன்றுக்
கொன்றவ, கேற்றமா மோசையாதி யிருபகுண பிசைந்
துநிற்கு,மாறறவே விடயபூத மங்காயபி பாவத்தாமே.
(௬௫)

(இ-ள்) **சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளின** — இங்ஙனஞ்சொல்லிய தன்மாத்திரைகளைந்தினும

சத்தமுன்னுத் தோற்றும்வான் வளிதீநீர்மண் — முதற்கட்சத்தத்திலாகாசமும், பரிசத்தில் வாயுவும், ரூபத்திலக்கினியும, இரதத்திலப்பும் கந்தத்திற் பூமியும் இப்படியே தோன்றும்.

அடக்கியே யொன்றுக் கொ — ஆகாச முதலாக வோசை முதலாயுள்ள குணங்களொன்றுக்கொன் றோரொரு

ன்றங் கேற்றமா குணங்களேற்றமாகப் பதினைந்தும் பொரு
மோசையாதி யி ந்தாநிற்கும்.
ருகுண மிசைக
தநிற்கும்.

அவை வருமாறு:—ஆகாசத்துக்குச் சத்தமொன்றுமே கு
ணம், இந்தச் சத்தம் பிரதித்தொனி வனுருவமகமன்று.

வாயுவுக்குச் சத்தஞ் சாதாரணகுணம், பரிச மசாதார
ண குணம்.

அக்கினிக்குச் சத்தமும் பரிசமுஞ் சாதாரணகுணம், ரூப
மசாதாரணகுணம்.

அப்புவுக்குச் சத்தம் பரிசம் ரூபஞ் சாதாரணகுணம், இர
த மசாதாரணகுணம்

பூமிக்குச் சத்தம் பரிசம் ரூப மிரதம் சாதாரணகுணம், க
ந்தம் அசாதாரண குணமாகும்.

ஆகாசமொன்றுக்குமே சத்தம், மற்ற நாலு பூதங்கட்குஞ்
சத்தமில்லையெனின்? இனி வைசேடிகரு சொல்லில் ஆகாசத்
துக்கு எதிரொலியும், வாயுவுக்குச் சச சசவான வொலியும்,
அப்புவுக்குச் சலசலாதியான வொலியும், தேயுவுக்கு தமதம
மான வொலியும், பிருதிவிக்குக் கடகடாதியான வொலியும்,
இப்படி யைந்துக்குஞ் சத்தங் கேட்கப்படுகையாற் பஞ்சபூதங்
கட்குஞ் சத்த முண்டென வறிக.

ஆற்றவே விட யபூத மங்காங்கி பாவத்தாமே.

சூக்குமமாய்த் தோற்றப்பட்ட விடயங்
களுந் தூலமாகிய பூதங்களின் முறைமை
யை விசாரிக்குமிடத்துத் தேகமுந் தேயு
ம்போலச் சாவானமாக்களுக்கு மிந்தப் பத்
துக்கூடியே காரியப்படும் எ-று.

இதிற் றன்மாத்திரை கடம்போலவும் பூதமதிற் பூதமண் போலவுமென் றுவமித்துங் கூறுவர்.

இதற்குப் பௌட்கரத்துங் காமிகத்து மதங்கத்துமறிக. ௬௫

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலாகாசாதி பூதங்கடோன்றுமாறு மவற்றின் குணங்களுங் கூறுதல்.

சாற்றிய பஞ்சதன் மாத்திரைகளிற் சத்தமுன்னுந் தோற்றும் வான வளி தீ நீர் மண் - முன் பூதாதியகங்காரத்திலே தோன்றுமென்ற பஞ்சதன்மாத்திரையாகிய சத்தாதிகளிலே ஆகாசம் வாயு தேஜசு அப்பு பிருதிவி யடைந்து தோன்றும்.—

தொடக்கியேயொன்றற்கொன்றங் கேற்றமா மோசையாதி யிருங்குணமிசைந் தநிற்கும் - ஒன்றற்கொன்று தொடக்கியேயென்றது, முதற் சூத்திரத்திலே 'வான வளியாதி பூத தருவது' என்றதற்கு அவிரோதமாக ஒன்றையொன்று தவந்தித்துத் தோன்றுமென்று சொன்னது; ஆகாசாதியான அஞ்சு பூதங்களும், சப்தாதிகளான அஞ்சு குணங்களையும் உத்தரோத்தரமாக ஒவ்வொருகுண மதிகமாக உடைத்தாயிருக்கும்.

அவை வருமாறு.—

பஞ்சதன்மாத்திரைகளிலே பூதங்கள்தோன்றும். தன்மாத்திரையென்றது பூதோற்பத்திக்கே காரணமொழிந்து வேறு வியாபாரமில்லையென்றது.

இதிலே முதற்சொன்ன * உற்பூதசப்த தன்மாத்திரையிலே ஆகாசந்தோன்றி † ப்ரதித்வானி சப்தத்தைக் குணமாயுடைத்தாய் அதிருச்யரூபமாய் வாயுவாதி நாலு பூதங்களுக்கும் ‡ அவகாசத்தைக் கொடுக்கிறதுமாயிருக்கும். இதினுடைய கு

ணமானசப்தம் சுரோத்திரேந்திரியத்தினாலே § கிராஹ்யமாயி ருக்கும்.

* உற்பூதம்-காணப்படுவது. † ப்ரதித்வாநி-பெரியவோசை, ‡ அவகாசம்-இடம். § கிராஹியம்-அறியத்தக்கது.

— அநுற்பூதசத்த உற்பூத ஸ்பரிசாத்மகமாயிருக்கிற ஸ்பரிசதன்மாத்திரையிலே ஆகாசத்தை த்வந்தித்து வாயுத்தோன்றி சகசக சப்தத்தையும் அநுஷ்ண சீத ஸ்பரிச + குண விசேஷத்தையும் உடைத்தாய், ஆகாசமுள்ளளவும் சஞ்சரிப்பதுமாயிருக்கும். இதனுடைய குணமான ஸ்பரிசம் துவக்கு இந்திரியத்தினாலே கிராகியமாயிருக்கும்.

— அநுற்பூதம் -காணப்படாதது.

+ குணவிசேஷம் - குணமேன்மை.

அநுற்பூத சத்த ஸ்பரிச உற்பூத ரூபாத்மகமாயிருக்கிற ரூபதன்மாத்திரையிலே வாயுவை + த்வந்தித்துதேஜசு தோன்றி தகதக சப்தத்தையும் உஷ்ணஸ்பரிசத்தையும் ரூபகுணத்தையும் ¶ தாஹக † பாசகாதி சக்திடையும் உடைத்தாயிருக்கும் இதினுடைய குணமாகிய ரூபம் சக்ஷுரிந்திரியத்தினாலே கிராகியமாயிருக்கும்.

+ த்வந்தித்தல் - சேருதல். ¶ தாஹக-கொளுத்துகிற. † பாசக-சமைக்கிற.

அநுற்பூத சத்தஸ்பரிசரூப உற்பூத ரசாத்மகமாயிருக்கிற ரசதன்மாத்திரையிலே தேஜஸை த்வந்தித்து அப்புத்தோன்றி சலசல சத்த சீதஸ்பரிசரூபத்தையும் மதுரரச குணவிசேஷத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும். இதினுடை யகுணமாகிய ரசம் ரசனேந்திரியத்தினாலே கிராகியமாயிருக்கும்.

அமூர்த்த சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச உற்பூத கந்தாத்மகமாயி ருக்கிற கந்ததன்மாத்திரையிலே அப்புவை த்யாகித்து பிருதிவிதோன்றி கடகடசத்த அநுஷ்ணாசீத ஸ்பரிச மதுராதி ஷட் ரசகலையுத கந்தவிசேஷ குணங்களையுமுடைத்தாய் * தாரகமாயிருக்கும். இதினுடைய குணமான கந்தம் ஆக்கிராணேந்திரியத்தினாலே கிராகியமாயிருக்கும்.

இவ்வாறு பஞ்சபூதங்களுந் தோன்றும்,

சப்தம் ஆகாசத்துக்கே குணம், மற்ற நாலு பூதங்களுக்குமல்ல.

வாயுவாதிகளுக்கும் ஸ்பரிசாதி யொவ்வொன்றே குணம் என்று வைசேஷிகா சொல்லுகிற ஹேதுவானது பிரத்தியட்சமாக பிருதிவியாதியிலே சப்தத்தைக் காண்கையினாலு மிவ்வாறு ஆகமத்திலே சொல்லியிருக்கையினாலும் பிரத்தியட்சாமே † பாதித விஷயமாகையினாலே ‡ காலாத்யயாபதிஷ்ட ஏது வாபாசன

* தாரகம்-தரிக்கிறது. † பாதிதம்- பாதிக்கப்பட்டது.
‡ காலாத்யயாபதிஷ்டம் - வேறு பிரமாணத்தினாலே பாதிக்கப்பட்ட சாத்தியமுள்ள ஏது.

[illegible]

[illegible]

இவ்வாறு பஞ்சதன்மாத்திரையிலே பஞ்ச பூதங்களுந் தோன்றிற்றென்ன வேண்டுவதில்லை, ஆகாசத்திலே வாயுவும், வாயுவிலே அக்கினியும், அக்கினியிலே அப்புவும், அப்பிலே பிருதிவியும் தோன்றிற்றென்றே சொல்லவேணும்; வாயுவாதிகளிலே சப்தாதி குணங்களிருக்கையினாலே காரணகுணமே காரியத்திலே யுண்டாகவேணுமென்னும் நியாயத்தினாலேயென்னில்? ஆகாசத்திலே ஐந்துகுணமு முண்டென்று சொல்லவேண்டிவரும் அதில்லையாகையால பஞ்சதன்மாத்திரையே பஞ்சபூதங்களுக்குக் காரணம்.

[illegible]

யீயஊ-ரா தியடியஷமா-ரநாக் | காரணம் மணவைகே ரம்
தியக்ஷாகாயெ-ஷே நவஸதஃ || வெ ராதீ வஞுடணை
க்ஷவம்ஸ ராக் தயாவஸ ரஷ்டீ க ஜோயஷ் | தநா தூ வ
ஞ காஜாதம் தம்தா்ம்ய ராஊஷ்வஞுகஷீதி.

ஆன்மாவிலே ஆகாசந்தோன்றி ஆகாசத்திலே வாயுவாதி பூதங்களு மொன்றிலே யொன்றுயதோன்றுமென்ற வேத ஸ்ருதிகளு, இவ்விடத்து பஞ்சதன்மாத்திரையிலே தோன்று மென்றது விரோதமெனில் ? காரியத்திலேயுண்டான குணத் தைக் காரணத்திலே யுண்டென்று அநுமிக்கவேணும்.

ததுக்தம் - யத்₃ருஶா யாத்₃ருஶம் யாவத் கார்யம் தத் காரணம் தமிதி.

ஆகையால் கந்தாதி ஐந்துகுணமும் ஆகாசத்துக்கு உண் ண்டாகவேணும் உண்டாயில் பிருதிவிக்கும் ஆகாசத்துக்கும் விசேஷமேயில்லையாம். ஆகாசமானபாவிலே தோன்றுமென னில்? ஆன்மாவும ஆகாசம்போல சடமும் விகாரியுமாம் ஆகை யால் முன் சொன்ன ஆன்மசப்தத்துக்கு லக்ஷணையாக * ஆ ன்மா வச்சேதகமாயிருக்கிற அகங்காரமே அர்த்தம் அது அ ன்றியும் † நிமித்த பஞ்சமிகாணும ஆகாசாதி யொன்றிலேயொ ன்று தோன்றுமென்றது, ஆகாசமுதலாக ஒன்றினபின்னொன் றுண்டாங் கிரமத்திலும் பஞ்சீகரணத்திலுமே ஆகையா ல் சுருதிக்கு விரோதமில்லை

* ஆத்மசத்தி னஞ்சாவது வேற்றுமை ஆத்மா வச்சேதம்- ஆத்துமாவின தாமம். † நிமித்த பஞ்சமி- நிமித்தார்த்தத்தி ல்வந்த.

பஞ்சீகரணக்கிரமமாவது ஒரு பூத ஸ்வரூபத்தை யிரண் டாக்கி யொரு பாதி யந்த பூதமாகவே யிருக்க, நின்றபாதி

காலாகி நின்ற நாலு பூதங்களிலும் அக்யோக்யம் வியாபித்திருப்பது.

இது ஒன்றுக்கொன்று துடக்கியென்றதற்குப் பொருள்.

இது சாதாரண மஹா பூதங்கள்.

லோகாயதனும் பௌத்தனும் பூதசதுஷ்டயமேயல்லாது ஆகாசமென்பதொன்றில்லை, நீர் சொல்லுகிறது அசத்து என்பார்கள், அவர்கள் சொல்லுகிறதற்கு முதநூலும் சம்மதியுமாக கூறுவாம்.

பூதங்கள் பிருதிவி யப்பு தேஜோ வாயுவென்கிற நாலு பூதமொழிந்து ஆகாசமென்றொரு பூதமில்லை, உண்டென்கிறது ப்ரத்தியட்சமு மல்ல அநுமானமு மில்லை எனில்? இதற்குப் பிரத்தியட்ச மநுமான மாகமமே மூன்றுலு மாகாசமுண்டென்று சித்தாந்தங் கூறுகின்றது

பிராணிகளுடைய போகவரத்து யாதொன்றுண்டானாலுண்டாம். அதற்கு ஏதுவாக ஆகாசமென்கிற பஞ்சபூதம்வேணும். இதனுடைய சப்தங் குணமாகையினாலே * தீவராதி † சப்தங்களுக்கு குணியாக ஒன்றுவேணும். அதற்கு ப்ருதிவியாதி நாலு பூதங்களும குணிகளாகாதபடியினாலே பாரிசேஷத்தினாலே சப்தத்தைக் குணமாகவுடையது ஆகாசமென்றொரு பூதமுண்டு. நாலு பூதங்களுடைய அபாவமே ஆகாசமென்னில்? அப்பொழுது கடாபாவம படமாகவேணும், ஆகாசம் சத்தகுணமாகையினாலே திரவியம் அபாவமாகாது.

* தீவரம்-உரத்த. † சதககுணகம்-சதத்தை குணமாகவுடையது.

தஹ-ஷுகூ வெளஷெடு - வகூவாமெ-ஃவ நஹ-ஞ-தா ஹி ஹ-ஞ தஉவெ ஹ்ஹவிவஂவஉஃ | ஜஊ ஜகூதிவ ஹா வாமொஷா ய

[illegible]

மேல் நியாயவைசேஷிகா ஆகாசம் நித்தியம், இதற்கு உற்பத்திநாசஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை. ரூபத்திரவியத்துக்கு நாசமொழிய அரூபமாயிருப்பதற்கு நாசமெவ்வாறு, பூதசதுஷ்டயங்களினுடைய உற்பத்தி ஸ்திதிநாசங்களாகிய காலத்திரயிய வியாபியாயிருக்கிற ஆகாசத்துக்கு உற்பத்திநாச மெவ்வாறு கூடுமெனவில்? சைவ வைதிக வைஷ்ணவ சாங்கியாதி யாகமங்களிலே ஆகாசத்துச்கு உற்பத்தி நாசஞ்சொல்லி யிருக்கையினாலே ஆகாசத்துக்கு உற்பத்திநாசங்கள சாவதந்திர சித்தாந்த சித்தம்.

ஆகில் கந்தாதிகள குணங்கள், பிருதவ்யாதிகள் குணிகள். குணிகளுக்கு குணமெப்படிக் காரணமாமெனவில்? ஜடவஸ்துக்கள் குணத்துக்கு ஆசிரயமாகக் குணியென்றுனறில்லை. ஜடவஸ்துக்கள எல்லாம் குணமே! அது சைதந்யத்துடனே கூடினபொழுது சைதந்யம் குணியும், ஜடம் குணமுமாக அறியப்படும். ஜகத்தெல்லாம் குணாத்மகமே! ஆத்மாக்களோ குணிகள். அதெங்ஙனென்னில்? விச்வம் சாந்தாத்மகமென்றும் கோராத்மகமென்றும் மூடாத்மகமென்றும் ஜடமாகிய

குணமும் சித்தாகிய வாத்மாவும் சம்பந்தித்த ‡பிரபாவத்தை
ச்சொல்லுகையினாலும் அப்படியே ராஜசகுணம் ஆத்மாவினு
டைய கருமாதிப் பிரவிருத்தியைக்கும், தாமசகுணம். *அநியம பரி
யாயமான அதனமதத்தைக்கும், சாத்விககுணம் ஞானப்பிரகாசத்
தைக்கும் ஏதுவாக சம்பாதிக்கையாலும்; பிரவிருத்தியினாலே
மோஹமும், அநியமத்தினாலே துக்கமும், ஞானத்தினாலே சுக
மும் அநுபவிக்கிறவன அதமாவானகையாலும், ஆதலாலே குணி;
ஜடங்கள் குணங்களொழிய குணிகளல்ல ஆகிலும ஜடங்களுக்
கு குணகுணி விபவஹாரங்கள ஆகமங்களிலே சொல்லியிருக்கு
தே யெனனின்? மாயாசாத்தி பரிணாம ×விசித்திரங்களினாலே
† பூர்வோதித்த தத்துவங் குணியென்றும, அதனிடத்திலே யு
ணடானதற்கு குணமென்றும், தக்பேக்ஷையாக முன்சொன
னதுக்கே குணியென்றும் விபவகாரமாகையால்; குணந் தனக்
கே பூர்வாபேக்ஷையாக குணமென்றும், அபராபேக்ஷையாக
குணியென்றும வியவகரிக்கபடடும ஆகலால் ஜடங்களெல்லாம
குணமென்பதே § பாரமார்த்திகம் —

‡ பிரபாவம்-மேன்மை, * அநியம்-அநாசாரம், ×விசித்
திரம்-ஆச்சரியம், †பூர்வோதித-முனசொல்லப்பட்ட, உண்டா
ன, § பாரமார்த்திகம-உண்மை.

தத்ருக்தம் பௌஷ்கரே - ஸத்வாதீநாம் குணத்வேந
க்ருதோ வ்யவஹாரோ குணி ஸாஸ்த்ரதா । நகுணீ கஸ்சிதந்
யோஸ்தி ஜடேஷ்வதேஷ்வபி குணஸாஹ்யயஃ॥ குணா வாசா ந்த
ஹேதுத்வே குணிஸம்ஜ்ஞா ப்ரஸ்ருதஸ்மதாஃ । விஸ்வகுணா
த்மகம் ஸர்வம் தேஷாம் உக்தம் தத்த்வஞ்சஃ॥ தயோர் வ்

ஸ்ரீநியத்³ரூபகார்யாஸு பௌதிகேஷு | ஜோ ஜாடா²ஸ்வ ஸ²ப்³த³ஸ்வாதி³விநாஸ²காரணமயத: || வைஸ்²வாத்³ய ஸ்வப்நிஸ்²ரஸ்த்³ய ஸ்²ரவணஸ்ய ஸ்²ரவணோ ஸ்²ரணீ ஜக்தி.

ஆற்றலேயுடையபூத மஹகாங்கியாவதாமே - அசாதாரணமான பஞ்சபூதங்களிலேயுண்டான காரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு அங்கமும், ஆன்மா அங்கியுமாய் நிற்கும். அவைவருமாறு —

அசாதாரண பிருதுவியிலே எலும்பு நரம்பு மயிர் தோல் நகம் பல் முதலான கடினங்களெல்லா முண்டாம்.

அப்பிலே மூத்திரம் ரத்தம் சிலேஷ்மம் வேர்வை சுக்லம் முதலான §திரவரூபமெல்லா முண்டாம்.

தேஜசிலே இருதயத்தில் உஷ்ணம் அன்னபானாதிகளைப் பாகம்பண்ணுதை நயனத்தில் உஷ்ணம் தேகத்தில் காந்தி வைத்தியம் தாபம் இத்தியாதி உஷ்ணகுணரூப முண்டாம்.

வாயுவிலே பிராணாபானோதான வியான சமான நாக கூர்ம கிரிகர தேவதத்த தனஞ்செயனென்னும் தசவாயுக்களு முண்டாகி அகங்கார விருத்தியை அனுசரித்து தேகத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கும். இந்த வாயுக்களுடைய கிரியாவிஸ்தாரம் யோகபாத விருத்தத்தில் வியாக்கியானத்திலே கூறுவாம்.

ஆகாசம் இடைபிங்கலை,சுஷுமுனை முதலான சமஸ்த நாடிகளிலும் ஹிருதயாதி ஸ்தானங்களிலும் ×ஆசயாதி த்வாரங்களிலும் அகங்கா ¶ரானுஷங்கமாயிருக்கிற பிராணாதி வாயுக்களுக்கும் †அவகாசப் பிரதமாயிருக்கும்.

இது அசாதாரண பூதகாரியங்கள்.

§ திரவரூபம்-பெருகுகிறது. × ஆசயம்-முகம்.

¶ அனுஷங்கம்-சம்பந்தம்,

† அவகாசப் பிரதம்-இடங்கொடுப்பது.

[illegible]

முற்கூறுசூத்திரத்திலே விந்துமோகினி இந்த விரண்டுபோ
தங் காரணங்களிலே காரியோற்பத்தியாகுங்குக் கர்த்தா
வாக சதாசிவனையும் அநந்தேசுரனையுஞ் சொல்லியிருக்க, இ
வ்விடத்து முக்காரணங்களை பற்றாகப் பஞ்சபூதங்களைப
ஞ்சதன்மாத்திரையிலே தோன்றுமென்றும், பஞ்சதன்மாத்தி
ரைகள் பூதாதியகங்காரத்திலே தோன்றுமென்றும், கன்மே
ந்திரியங்களைந்தும் வைகாரிகாங்காரத்திலே தோன்றுமென்று
ம், ஞானேந்திரியங்களைந்தும் மனசும் தைஜசாங்காரத்திலே
தோன்றுமென்றும், அகங்காரம் புத்தியிலே தோன்றுமென்று
ம், புத்தியும் சித்தமும் அவ்யக்தத்திலே தோன்றுமென்றும்,
அவ்யக்தங் கலையிலே தோன்றுமென்றும், கலைமுதலைந்தும் அ
சுத்தமாயையிலே தோன்றுமென்றும், இவ்வைந்தினுடைய சமு
தாயத்திலே புருஷதத்வமாமென்றும், சுத்தமாயையிலே நாதந்
தோன்றி நாதமுதலா யொன்றிலேயொன்று தோன்றுமென்று
ம், சொன்னதென்னையோ வெனின்? ஒருவித்திலே மரமான

து பலகொம்பு மிலையும் பூவுங் காயுமுண்டானதை அவஸ்தா பேதத்தால் விதையிலே முளையுண்டாய் முளையிலே மரமுண்டாய் மரத்திலே கொம்புண்டாய் கொம்பிலே பலவிலையும் பூவுமுண்டாய்ப் பூவிலே காயுமுண்டாச்சுதென்று சொன்னது போலவே சர்வத்துக்கு முபாதானத் துவயமே முதற் காரணமாக வுண்டானது.

அந்தக்காரணமானது தன் காரியத்தை நீங்காமலே நிற்கும். இந்தக் காரணத்திலே காரியங்கள் தோன்றுமபடியும் நீங்காம னிற்கும்படியு மெங்ஙனெனனில்? ஆகாசம நிர்விகாரமாய் நிற்க அதனிடத்திலே வாயு சமுத்திரத்தைக் கலக்கத் திரையும் குமிழியும் நுரையுந் திவலையு முண்டானதுபோல, உபாதானத் துவயத்தையும் சிவனது சத்திசேஷ்டாபம்பண்ணத் தநுகரண புவனாதிகளெல்லா முண்டாம். அந்த வாயு ஆகாசத்திலே யசைவற வொடுங்கிநிற்கவே திரை நுரை குமிழி திவலைகளெல்லா மொடுங்குவதுபோல ஈஸ்வரசத்தி ¶ பராங்முகமாகவே தநுவாதியாகிய பிரபஞ்சமும் தத் காரணங்களிலே யொடுங்கும். திரைமுதலானவைகளுடைய ரூபமும் பெயரும் வேற்றுமையாயும் சலமேயானதுபோல மாயாகாரியங்களு மாயையும் நின்றது இவ்வாறெனவறிக.

¶ பராங்முகம் எதிர் நோக்காதது.

தது—க்ஷ்ம — ஓபாவஶாயுஜாவ ாவா தமெஹா ஜுவஸிரு ரஓவிணீ । காயஹாஹாவாதஹஜாவஷீநா வாஜுாவஶா தமெஜவஷீதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

பூதங்களின துற்பததி புகல்கின்றார்.

சாற்றிய பஞ்சதனமாததிரைகளிற் சத்தமுன்று - சத்தத னமாத்திரைக் கிரமததிலே,—வானவளி தீநீர மண்தோற்றும்- உணடாம்,—தடக்கியே ஒன்றுக்கொன்றங் கேற்றமாமோசை யாதி யிருங்குண மிசைந்துநிற்கும் - ஆகாச மாதியாகததொட் டொவ்வொன்றுக்கொவ்வொன றவிடததிகமாஞ சத்த பரி சரூபரச கநதகுணங்கள பொருந்தியிருக்கும. அவைவருமாறு.- ஆகாசததுக்குச சத்தகுணம், வாயுவுக்குச் சத்தஸ்பரிசகுண ம், தேயுவுக்குச் சததஸபரிச ரூபகுணம, அப்புவுக்கு சததஸ் பரிச ரூபரசகுணம், பிருதிவிக்குச சதத ஸ்பரிச ரூப ரசகநதகு ணம் —ஆற்றவே விடயபூத மங்காயங் பாவத்தாமே-(சத்தா தி விடயகுணங்கட் காதாரமாகையால் ஆகுபெயா. விடயமெ னறது பூதகாரணசத்தாதி தனமாததிரைகளை, ஞானேந்திரிய விஷயமாகிய சத்தாதிபூத குணஙகளையன்று) சடமும் கட த்தினது பூச்சுப்போலத தனமாததிரையும் பூதமு மங்காயங் பாவமாயிருக்கும்.

பூதஙகள் முறைமையிற் சூக்குமம் ஆந்தரம் வாகியமெ ன்று மூனறுபிரகாரமாம.

இவற்றுள், சூக்குமம சூக்கும தேகததிருந்து இந்திரிய வா தாரமாம்.

ஆந்தரம் தூலதேகத்திருந்து சரீரத்தை வளர்த் துள்ளிட ங் கொடுததல் முதலிய தொழிலையியற்றும்.

வாகியம் அண்டபுவன போககியப்பொருளாதாரமா யிட ங்கொடுத்தல் முதலிய தொழிலையியற்றும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அச்சத்தமுதலிய தன்மாத்திரைகளினின்று நின்ற முறை யே ஆகாயமுதலிய தூலபூதமைந்துந் தோன்றி, அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமாகிய சத்தமுத லிய குணங்கள் வியத்திரூபமாக உடையனவாய் நிற்கும் இவ் வைம்பெரும் பூதங்கள் தன்மாத்திரையோடு கூடிநின்று இந்தி ரியங்களின் தொழிற்பாட்டை யாக்குதற்கு இவற்றின் சாரிபபூ தங்களாகிய தாத்துவிகங்க ளறுபதும் அவ்வாங்கு முறைமைய வாய் உடலிற்கு ஆமென்பதாம்.

ஆற்றுதல் வல்லுதல்.

விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென்னுந் துணையாய் நின் றது.

இவை பதினான்கு செய்யுளானும் தத்துவங்க ளொன்றி னொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் தொழிற்பாடும் பய னுந் தாத்துவிகங்கள் இயல்புங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சத்தாதிகளிலே பூதாதிகள் தோன்றுமென்றும், இந் தப் பூதங்களுக்கு ஆகாசமுதலாக ஒவ்வொன்றற்கு ஒவ்வொ ரு குணமேறியிருக்குமென்றும், இந்த விஷயங்களும் பூதங்களு க் தேகமுந் தேகியுமா யிருக்குமென்றும் அருளிச்செய்கிறார்.

சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளில் - சொல்லப்பட்ட சத் தாதிகளிலும்,—சத்தமுன்னாத் தோற்றும்வான்வளி தீநீர் மண் - முன்சொன்ன சத்தத்திலே ஆகாசமும் பரிசத்திலேவா

யுவும் உருபத்திலே தேயுவும் இரதத்திலே அப்புவும் கந்தத்திலே பிருதிவியும் ஆக ஐந்துந் தோன்றும்,—தடக்கியேயொன்றுக்கொன்றவ்வு கேற்றமாமோசையாதி யிருங்குணமிசைந்துநிற்கும் - சத்தமுதலான பெரிய குணங்களிந்தும் ஆகாசமுதலான பூதங்களிந்திலும் ஒன்றுக்கொன்றங் கேற்றமாய்த் தொங்கித்துக்கொண்டு பொருந்தியிருக்கும். இப்படிச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விட்டு நீங்காமல் நிற்கும். அதெப்படியெனில்?—ஆற்றவேவிடயபூத மங்காங்கிபாவத்தாமே - வலியையுடைய விஷயங்களும் பூதங்களுந் தேகமுந் தேகியுமாயிருக்கிற முறைமைபோல, விஷயங்கள் தேகியும் பூதங்கள் தேகமுமாம்.

இதனுற சொல்லியது சத்தாதியைந்திலும் ஆகாசமுதலான பூதங்களிந்துந் தோன்றுமென்றும், இந்தப் பூதங்களுக்கு ஆகாசமுதலாக ஒவ்வொரு குணமேறி யிருக்குமென்றும், இந்த விஷயங்களும் பூதங்களுந் தேகமுந் தேகியுமா யிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சத்தமுன்னுஞ் சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளின் - அச்சத்தத்தைமுன்னாகக்கூறுகின்ற தன்மாத்திரைகளைந்தினின்று,—வான்வளி தீநீர்மண் தோற்றம்- முறையே ஆகாயமும் வாயுவும்தேயுவும் அப்புவும் பிருதிவியுமாகிய தூலபூதம் ஐந்துந் தோன்றி,—தடக்கியே யொன்றுக்கொன்றங் கேற்றமாய்- அவற்றுடன்பிரிப்பின்றி முறையே யொன்றுக்கொன்றவ்விடத் தேற்றமாகிய,—ஓசையாதியிருங்குண மியைந்துநிற்கும்-சத்தமுதலிய வேற்றமாகிய குணங்கள் முதல்வ னாணையால் வியத்திருப்மாக

வுடையனவாய் நிற்கும்,—விடயபூதமாத்திரமே - இவ்வைம்பெரும்பூதம் தன்மாத்திரையோடு கூடிநின்று இந்திரியங்களின் னொழிற்பாட்டை யாக்குதற்கு,—அங்காங்கிபாவத்தாலே.-இவற்றின் காரியபூதங்களாகிய தாத்துவிகங்களுடனும் அங்காங்கிமுறைமையவா யுடனிற்கும்.

இவை-௧௬-செய்யுளானுந் தத்துவங்க டோன்றியொடுங்குந் தோன்று முறைமையும் பயனுந் தாத்துவிகங்க ளியல்புங் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

இந்தப்பூதங் காரியப்படு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

இந்தர மாகிவானொன் றிடங்கொடுத் திடுஞ்சலித்தே, பரந்திவை திரட்டுங்காற்றீச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணும், நிரந்தரங் குளிர்ந்துநின்று பதஞ்செய்யு நீர்மண்டானும், முரந்தருங் கடினமாகித் தரித்திடு முணர்ந்துகொள்ளே. (௬௭)

(இ-ள்.) இந்தர மாகிவானொன் றிடங்கொடுத்திடும் — ஆகாயந் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட பூதங்களுக்கும் வெளிகொடுத்திருப்பதே யிதற்குச் சுபாவம்.

சலித்தே பரந்திவை திரட்டுங்கால் — வாயுவானது போக்குவரவை யுடைத்தா யெங்கும் பரந்தவைகளையுந் திரட்டா நிற்கும்.

தீச் சுட்டொ — வெம்மையே சுபாவமாகிய வக்கினியான

னறு விதகல் ப து சுட டொன்றுவித்தலைச்செய்யும்.
ண்ணும்

நிரகசரங் கு குளிர்ச்சித் தன்மையே சுபாவமாய நீரா
னிர்ந்து நின்று னது திரவியங்களைப் பதஞ்செய்யும்.
பதஞ்செயுநீர்

மண்டாறு மு பூமியானது சிலகெனறு கடினத்தையு
ரங்காநங் கடின முடைததா யெல்லாதலையுந் தரியாநிற்கும்
மாசித தரிதது
டும்

உணர்ந்துகொ இப்படியிருக்கும் பூதங்களின் வியாபா
ளேர ரத்தை யறிவாயாக எ-று

உம்மை முற்றும்மை
இதற்குக் காமிகம் (கூக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மூனறு விருத்தம் மகா பூதங்களுடைய வுடையா
ளும் வாணமும் கூறுகின்றது

இரநதரமாகி வானருவிடங்கொடுத்திடும் - ஆகாசமான
து வெளியாய் நாலு பூதங்களுக்கு மிடங்கொடுத்திருக்கும்,—
சலித்துப்பரந்தவை திரட்டுங்கால் - வாயுவானது சலனத்தை
யுடைத்தாய் ஓரிடத்திற் கூடியிருந்த திரண ‡ பர்ஷதிகளை
ப்பிரிதலும் பிரிந்துகிடந்தவைகளைக் கூட்டியுஞ் செய்யும்,—தீச்
சுடடொனறுவிததல பண்ணும் - அக்னியானது பஞ்சலோகங்
களை யுருக்கி யொன்றுதலைப் பண்ணும்.—நிரந்தரங்குளிர்ந்தின்
று பதஞ்செயுநீர் - அப்புவானது சைத்திய சுவபாவமாய் மண்
ணுதிகளை யிளகப்பண்ணும்,—மண்டாறுரைக்தரும் கடினமாகித்

தரித்திடுமெனணர்ந்துகொள்ளே - பிருதிவியானது கடினமுமாய் தாரகமுமாய் இருக்கும்; இவ்வாறறிவாயாக வென்றிதன் பொருள்

‡ பர்ணம் - இலை

இது சாதாரண பூதங்களுடைய செயல்.

அசாதாரண பூதங்களுடைய செயலு மிவ்வாறே தேகத்திலே தரிசிக்கப்படும.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆதாரமாகிய வாகாசமுதலிய பூதங்களாறதிரகுக் தொழில், ஆகிருதி, வண்ணம், பிரமாக்கரம, அடையாளம், தேவதை முதலியவற்றை முறைமையில் மூன்று திருவிருத்தத்தாலுரைக்கின்றார

இதன் உரையை - ௬௮ - ஞ் செய்யுளிற் காண்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும் அவற்றுள் பூதங்களினை வைத்துப் புறப்பூதங்களிற்படும் விசேடங் கூறுகின்றார்

ஆகாயமுதலிய வைம்பெரும் பூதங்கள் முறையே வெளியாதல் இடங்கொடுத்தன்முதலிய குணமுந் தொழிலு முடையனவெனபதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

---o---

மேல் பூதங்கள் காரியப்படுகிற முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

இரந்தரமாகிவான்று விடங்கொடுத்திடும் - பூதங்கள் சீவிக்கும்படி ஆகாசமானது எல்லாப் பூதங்களுக்குமிடங்கொடுத்து வெளியாயிருக்கும்,—சலித்துப் பரந்தவை திரட்டுங்கால் - வாயுவானது சலிப்பையுடைத்தாய்ப்பரந் தெல்லாவற்றையுந்திரட்டி நிற்கும்,—தீசுட் டொன்றுவித்தல் பண்ணும் - அக்கினியானது சுடுந்தன்மையை வெப்பமாக்கிச் சுட்டொன்றுவிக்கும்;— நிரந்தரங்குளிர்ந்துநின்று பதஞ்செயுநீர் - அப்புவானது எல்லாக்காலத்திலுங் குளிர்ந்துநின்று சர்வத்தையு நெகிழ்ச்சியாக்கும்,—மண்டானு முரந்தருங் கடினமாகித் தரித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே - பிருதிவியானது இக்கனவையுடைய கடினமாகி எல்லாத்தையுந் தரித்துநிற்கும்; இப்படி யிவையிற்றை யறிவாயாக.

இதனாற்சொல்லியது பூதங்கள் காரியப்படு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

---o---

வான்றான்-ஆகாயமானது —இரந்தரமாகி யிடங்கொடுத்திடும் - வெளியாகி யிடங்கொடுத்தலாகிய குணந்தொழிலையுடையது,—கால் - வாயுவானது,—சலித்துப் பரந்தவைதிரட்டும்- சலித்துப் பரந்தவற்றைத் திரட்டுதலாகிய குணந்தொழிலையுடையது,—தீ- தேயுவானது,—சுட்டொன்றுவித்தல்பண்ணும்- சுட் டொன்றுவித்தலாகிய குணந்தொழிலையுடையது,—நீர் -

அப்புவானது,—நிரந்தரங்குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செய்யும் - இடைவிடாது குளிர்ந்து பதஞ்செய்தலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,—மண்டாணும் - பிருதிவியானது, —உரந்தரும் - வலிதருதற்கேதுவாகிய,— கடினமாகித் தரித்திடும் - கடினமாய்த் தரித்தலாகிய குணதொழிலையுடையது,— உணர்ந்துகொளளே - இவற்றினை யறிவாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப் பூதங்கட்கு வடிவு நிறமு மககரங்களிற்கு முறைமையு முணாத்துகின்றார்.

மண்புன லனலகால்வானபால் வடிவுநாற் கோண மாகுந, தணபிறை மூனறுகோணந் தருமறு கோணம் வட்டம், வணபொனமை வெணமைசெம்மை கறுப பொடு தூமவணண, மெண்டரு மெழுததுததானும் லவரய வவ்வுமாமே. (கஎ)

(இ-ள்.) மணபுன லனல் காலவானபால் வடிவு — பிருதவி முதலிய வைநதுசகும வடிவான?

நாற்கோண மாகும் — நாற்கோணமாகும்

தணபிறை மூனறுகோணந் தருமறு கோணம் வட்டம் — பிருதிவி தத்துவஞ் சதுரமாயும், அப்புத தத்துவங் குளிர்ச்சியை யுடைய வர்த்தசநதிரவடிவாயும், தேயு முககோணமாயும், வாயுவானது தருதிப்பாட்டினையுடைய வறுகோணமாயும், ஆகாசம் வட்டமாயு மிப்படியே வடிவை யுடைத்தாயிருக்கும்.

வண் பொன் மை வெண்மை செம்மை கரும் பொடு தூமவண்ணம் — இவையிற்றுக்கு முறையே வன்னமாவன? வளைப்பத்தையுடைய பொன்மையும் வெண்மையுஞ் செம்மையுங் கருமையுங் கபிலவண்ணங்கள் நிற மடைவேயாம.

எண்டரு மெழுத்துத் தானும லவரய வவ்வு மாமே. — இவையிற்றுக் கடைவே யக்கரங்களாவன? ல-வ-ர-ய-அ-ஆக விவ்வைகந்துமென வலியாக எ-று.

" தம்பெயர் மொழியின முதலுமயக்கமு-மிம்முறைமாறியுமியலுமென்ப" எனனு மிலக்கணத்தால், லகாரமொழிக்கு முதலானவாறறிக.

இதற்குக் காரணம் வாதுளம் சுப்பிரபேதத்துமறிக

இதற்குக காரணம மேல் 'குறிகள்' எனகிற கவியிலே (சுஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் பஞ்சபூதங்களுக்கு படையாளமும் நிறமு மக்ஷரமு முணர்த்துகல்.

பிருதவியானது வெண்மை பொன்மை செம்மை கருமை புகைநிறம் இநத வைநது வர்ணத்தையுமுடைததாய் சாற்சதிரமாய் லகார பீஜாக்ஷரத்தையு முடைத்தாயிருக்கும்.

[illegible] ।

அப்புவானது வெண்மையாய்ப் பிறைபோன்று வகார பீஜாக்ஷரத்தையு முடைத்தாயிருக்கும்.

அக்னியானது செம்மையாய் மூன்றுகோணமுமாய் † ரேப பீஜாக்ஷரத்தையு முடைத்தாயிருக்கும்.

† ரேபம்-ரகாரம்.

வாயுவானது கறுத்த நிறமாய் அறுகோணமாய் யகார பீஜாக்ஷரத்தையு முடைத்தா யிருக்கும்.

இதற்கு நியாய வைசேஷிகா.

வாயுர்-ரூபரஹித꞉ ஸ்பர்சவத்த்வாத் ஆகாசவத்.

என்று வாயு ரூபமல்ல, காணப்படாதாகையினாலே ஆகாசம்போல அருபமே. இதற்கு நீர் சொல்லக்கூடாது என்பார்கள் அன்னது

வாயு꞉ ப்ரத்யக்ஷ꞉ உஷ்ணசீத வத்த்ரவ்யத்வே ஸதி ஸ்பர்சவத்வாத் கடவத்.

என்கிற அநுமானத்தினாலே வாயு பிரத்யட்ச பெரியதுமாய் ஸ்பரிசத்தையு முடைத்தாகையினாலே கடம்போலே ரூபவத்தே! ரூபமாகில் நம்முடைய கண்களினாலே காணவேணுமென்னில்? பிசாசாதி ரூபங்கள் நம்முடைய கண்களினாலே காணப்படாததுகொண்டு அசித்தமல்லாததுபோல, வாயுவும் நம்முடைய கண்களினாலே காணப்படாததுகொண்டு ரூபமல்லாதல்ல. அது உத்பூத ஸ்பரிசமும அநுத்பூதரூபமாயிருக்கும். அந்த ரூபம யோகிஸ்வரர்களாலே காணப்படுவதாயிருக்கும்.

ஆகாசமானது புகைபோன்று வட்டமாய் அகார பீசாக்ஷரத்தையு முடைத்தாயிருக்கும்.

ஆகாசம் அரூபமாகையால் நிறஞ்சொல்லுவது † அநுசிதம்.

† அநுசிதம் - தகாது.

இதன்றியும், மிருகேந்திரம் சர்வ ஞானோத்தராதி யாகமங்களிலே ஆகாசம ஸ்படிகம்போலுமென்று சொல்லியிருக்கையில் தூம வர்ணமென்கிறது ஆகமவிரோதமென்னில்? உத்தரம்.

ஆகாசம் † சுவச்சமாகியும் கறுப்பாகியும் வாயு சம்யோகத்தினாலே § ஜபாகுசும சம்யோகத்தினாலே ரக்த ஸ்படிகமென்றதுபோல ஆகாசந் தனக்கு தூமவர்ணமென்று சொல்லப் பெறுமாகையால், ஆகமாந்தரங்களிலே தூமவர்ணமுங் கூறப்பட்டது. ஆகையால் விரோதமில்லையென்றிதன்பொருள்.

† சுவச்சம் - நிர்மலம்

§ ஜபாகுசுமம் - செம்பரத்தைப் புஷ்பம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதன் உரை-கூஅ-செய்யுளிற் கண்டுகொள்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவை நிலமுதலாகக்கொண்ட முறையே நாற்கோணமுதலிய ஐவகை வடிவும் பொன்மைமுதலிய ஐவகை நிறங்களும் லகாரமுதலிய ஐவகைப் பீசங்களுமாகிய இவையுமுடையனவென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் பூதங்களினது வடிவும் நிறமும் இந்தப் பூதங்களுக்கு அக்கரங்கள் நின்ற முறைமையு மருளிச்செய்கிறார்.

மண்புனலனல்கால் வான பால் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்தகவும்,—வடிவு நாற்கோணமாகுந் தண்பிறைமூன்றுகோணந் தகுமறுகோணம் வட்டம - நிரைநிரை நாற்கோணமாயும், குளிர்ந்த ஆத்த சந்திரனைப்போன்றும், திரிகோணமாயும், தகுதியையுடைத்தா யிருக்கப்பட்ட சட்கோணமாயும், விருத்தமாயும்,—வண்பொன்மை வெண்மைசெம்மை கறுப்பொடு தூமவண்ணம - இதுவும் நிரைநிரை. இவையிற்றுக்கு நிறம் வரைப்பதனையுடைய பொன்மையும் வெள்ளையும் சிவப்பும் கறுப்பும் தூமமுமாம்,—எண்டருமெழுத்துத்தானும் லவரயவ வவுமாமே - இவையிற்றுக்குச் சொல்லப்பட்ட அக்கரங்கள் லவரயஅ

இக்கூற் சொல்லிய பூதங்களினுடைய வடிவு நிறம் இவையிற்றுக்குள்ள அக்கரங்களின் முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மண்வடிவு நாற்கோணமாகும் - பிருதிவிக்கு வடிவு நாற்கோணமாகும்,—வண்ணம்வண் பொன்மையாகும் - அதற்கு நிறம் வளவிய பொன்மையாகும்,—எழுத்து லவ்வுமாகும் - அதற்கு பீஜம் லகாரமாம்,—புனல்வடிவு தண்பிறையாகும் - அப்புக்கு வடிவு தண்ணிய பிறைபோலு மிருகோணமாம்,—வண்ணம் வெண்மையாகும் - அதற்கு நிறம் வெண்மையாம், — எழுத்து வவ்வுமாகும் - அதற்கு பீஜம் வகாரம்,—அனல்வடிவு மூன்றுகோணமாம் - தேயுவுக்கு வடிவு முக்கோணமாம்,—வண்ணஞ் செம்மையாகும் - அதற்கு நிறம் செம்மையாம்,—எழுத்து ரவ்வுமாகும் - அதற்குப் பீஜம் ரகாரமாம்,—கால்வடிவு தகும் அறுகோணமாகும் - வாயுவுக்குவடிவு தக்க அறுகோணமாம்,—

வண்ணங்கறுப்பாம் - அதற்கு நிறங் கறுப்பாம்,—எழுத்து யவ்வுமாகும் - அதற்குப் பீஜம் யகாரமாம்,—வானபால்வடிவு வட்டமாகும் - ஆகாயத்திற்குப் பரவியவடிவு வட்டமாம்,—வண்ணந் தூமமாகும் - அதற்கு நிறம் புகையாம்,—என்றுமெழுத்து ஹகாரமுமவ்வுமாமே - எனக்கூறப்பட்டதாகிய பீஜம் ஹகாரமாகுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்பூதங்கட் கடையாளமு மதிதேவதையு முணர்த்துகின்றார்.

குலிசம்வச் சிரத்தினோடு கோகனந் தருசுவத்தி,
யறுபுள்ளி யமுதவிந்து வட்டமே யயனமாலாதி, செ
வ்விபுக ழீசனோடு சதாசிவம் பூததெய்வம், செறிதரு க
லையைநீயுங் கிளத்துவா னெண்ணமாம். (கூ—அ)

(இ-ள்) குலிசம் வச்சிரத்தினோடு கோகனந் தருசுவத்தி யறுபுள்ளி யமுதவிந்து — இவையிற்றுக் கடையே வச்சிராயுதத்துடன் தாமரைப்பூவு மிருதலை மொழியாகிய சுவத்திகமு மறுபுள்ளியும் அமிர்தவிந்துவாகிய வட்டமு மடையாளங்களாம்.

அதிதெய்வம் அயனமாலாதி செவ்விபுக ழீசனோடு சதாசிவம் பூத தெய்வம் — இவையிற்றுக்கு முறையே பிரமன் மால் உருத்திரன் ஈசுரன் சதாசிவனிவ ரைவரு மிந்தப் பூதங்கட்கு அதிட்டாதாவா யிருப்பர்கள்.

செறிதரு கலையைக் கிளத்துவிக்கிழ — மந்திர முதலிய வத்துவாவைத் தன்னிடத்தி லடக்கிநிற்கு முறைமையினையுடை

த்துவ ரிக்த கீர் ய பஞ்ச கலைகளுக்கு மிக்க வதிதேவதைக
ளை. ளென்றே யறியாதுபாகந்தோர் சொல்லாநி
ற்பார்கள். எ-று.

உம்மை - எண்.

ஈண்டுக் கலையைக் கூறின தொப்பின முதற்கதென்றுணர்த்த க்திரவுத்தியாற் கூறினதெனவறிக.

இதற்குச் சித்தியாகமத்தரு சாரதாதிலகத்து மெனவறிக.

பூதங்கட் கதிதேவதையாகிய மற்ற விருவரை யொழிய ங்களுக்குக் காரணத்துக்கு மறி-டு யில்லையோவெனின்? ஞா னேந்திரியத்துக்குச் சவண யாயு ரியன வருணன் பிரகஸ்ப தியகவான் ஆ-டு, கன்மேந்திரியத்துக்குச் சரஸ்வதி இந்திர ன் மால் மித்ரராதிதேவதை பிரசாபதி கிரியாசத்தியு ஆ-டு, அந்தக்கரணங்கட்கு நாலாரு சூத்திரத்திற்காணக.

அஃதன்றியும் மதங்கத்தும் சுப்பிரபேதத்தும் சோமன க்ஷேத்திரஞ்ஞன் உருத்திரன் ஈசனென மனமுதலிய நாலு க்கும் கூறினகாணக.

ஏனையவும் விரிக்கிற் பெருகுமெனவறிக. (கூஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பிருதுவியாதி தத்துவங்களுக்கு × லாஞ்சனமுந்தே வதையு முரைத்தல்.

பிருதுவியானது ‡ வச்சிராயுத லாஞ்சனமும் பிரமாவை யதிதேவதையுமாக வுடைத்தாயிருக்கும்.

அப்பு† பத்மலாஞ்சனமும் விஷ்ணுவைத் தேவதையுமாக வுடைத்தாயிருக்கும்.

தேய்வு ¶ சுவஸ்திகலாஞ்சனமும் ருத்திரனைத் தேவதையாக வுடைத்தாயிருக்கும்.

வாயுவானது அறுபுள்ளி லாஞ்சனமும் மகேசுவரனைத் தேவதையுமாக வுடைத்தாயிருக்கும்.

ஆகாயமானது அமிர்தபிந்து லாஞ்சனமும் சதாசிவனைத் தேவதையுமாக வுடைத்தாயிருக்கும்.

இதன் அடைவே நிவிர்த்தியாதி ஐந்து கலைகளுக்குஞ் சொல்லப்பட்டனவென வறிகவென்பது பொருள்.

× லாஞ்சனம் - அடையாளம். ‡ வச்சிராயுதம் - வஜ்ரம் போன்றது. † பத்மம் - தாமரை. ¶ சுவஸ்திகம் - இருதலை மேற்றிரிபோன்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாந்தியாதீதாதி பஞ்ச கலைகளுக்கும் பஞ்சபூதங்களுக்கும் போலான்றும் முறையினை யறிக.

பதவுரை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

வச்சிரமுதலிய அடையாளமைந்தும் அயன்முதலாகிய வதிதெய்வமைந்துமாகிய இவையும் அப்பூதங்களை முறையே யுடையனவாம். இவை நிவிர்த்தி முதலிய கலைகட்கு மிவ்வாறே கூறப்படுமென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளாலும் புறப்பூதங்கள் இயல்பே யெடுத்துக்கொண்டு வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

ஏனை யகப்பூதங்கள் இயல்பு ‘நேசவிந்திரியங்கட்கு நிகழ்தியிதனாற் காணும்’ எனவும், அகப்புறப் பூதங்கள் இயல்பு ‘ஆசைநேசா மனுவிதனமாத்துணை புரிட்டகந்தான்’ எனவுஞ் சூக்கும பூதமாகிய தன்மாத்திரைகள் கோதியவாறுபற்றி அறியக் கிடந்தன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேலிட்ட பூதங்களினுடைய அடையாளங்களையும் அதிதேவதைகளையு மருளிச்செய்கிறார்

குறிகளவச்சிரத்தோடு கோணத்துச்சுவத்தி யறுபுள்ளியம் பிந்து - இவையிற்றுக்குக் குறிகள் பிருதிவி முதலாக வச்சிரமும் தாமரைப்பூவும் சுவத்திகமும் அறுபுள்ளியும் அமுதவிந்துவுமாம் இவையிற்றுக்கு அதிதேவதைகளாரென்னில்?—அதிதெய்வமயனமாலாதி செறிபுரத்தோடு சதாசிவம் பூததெய்வம் - பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் செறிந்தபுரமுடைய மகேசுவரன் சதாசிவன் இவர்கள் இந்தப் பூதங்களுக்கு அதிதேவதைகள் இந்தப் பூதங்களுக் கொழிந்தப் பஞ்சகலைக்கு மிப்படியென றருளிச்செய்கிறார் —நெறிச்சுருகலையந்திரக் குநிகழ்த்துவரிந்தநீர்மை - இந்தப்பூதங்களுக் காதாரமாய் நிற்கு முறைமையுடைய பஞ்சகலைகளுக்கும், இவையெல்லாம் நிற்குமுறைமை யிப்படியென்று சொல்லாநிற்பர்கள் அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது பூதங்களினுடைய வடையாளங்களும், இவையிற்றுக்கு அதிதேவதைகள் பிரமா விட்டுணு உருத்

திரன் ஈஸ்வரன் சதாசிவனென்றும், இவையெல்லாம் பஞ்சகலைகளுக்கும் ஒக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

எழுமுடல் என்ற திருவிருத்தமுதல் குறிகள வச்சிரத்திஞேடு என்ற திருவிருத்தமீறாகப் பதினேழு திருவிருத்தமும் அசுத்தமாயா காரணகாரியங்களுமா; அதிற் காரிய முப்பத்தொன்றும காரியப்படி முறைமையுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

வச்சிரத்திஞேடு கோகனதஞ்சுவத்தி யறுபுள்ளியமுதலிந்து குறிகள - முற்கூறிய பிருதிவிமுதலியவற்றிற்கு முறையேவச்சிரத்தோடு கோகனதமுஞ் சுவத்திகமும் அறுபுள்ளியுடனமுதவிந்துவுங் குறியாய்,—அயனமாலாதி செறிபுகழீசனேடு சதாசிவம அதிதெய்வம - அவற்றிற்கு முறையே யயனுமாலுமாதியாகிய ருத்திரனு மிக்கபுகழ்தங்கிய மகேசனேடு சதாசிவமுமதிதெய்வங்களாம.—நெறிதருகலைநிற்கு ம - முந்தியகலைமுதலிய அத்துவாவைத் தனனிடத்திலே யடக்கி நிற்கும,—பஞ்சகலைகடகுமா - இந்நீமை பூததெய்வங்களுத்துவா,—இம்முறையே பூதங்கட்கதிதெய்வமாகிய ஐவருமேஅதிதெய்வமாகமொழிவர்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தத்துவமுப்பத்தாறையுஞ்
சுத்தாதி யிருவிதமெனபதனுஞ் சித்தசத்தினது
விவேகமு முணர்த்துகிறார்.

சுத்தத் துவங்களென்று முன்னமே சொன்னவைந்து, மித்தகை மையினியம்பு மிவைமுப்பத்தொ

ன்றுமாகத், தத்துவ முப்பத்தாறுஞ் சைதன் னியங் களைந்து, சித்தசித் தான்மாவொன்று முப்பது மசித் தேசெப்பில். (கக)

(இ-ள்.) சுத்த தத்துவங்களொன்றுமுன்னமே சொன்னவைந்தும் 'விதனையோ டசர்'என்னும் விருத்தத்தில் முற்கூறிய சுத்த தத்துவமைந்தும்,

இத் தனைமையினியம்புமிவை முப்பத் தொன்றும் இக்தச் சூத்திரத்தின் மாயை முதற் பிருதிவியீறாகக் கூறிய முப்பத்தொரு தத்துவமும்

ஆகத் தத்துவ முப்பத்தாறும் நாதமுதலாந்து மாயைமுதல் முப்பத்தொன்றுமாக முப்பத்தாறும்பொருந்தும். இவனை முஷ்தனுக கூறியவற்றுள்

சைதன னியங்களைந்து அவையிற்றைப பிரிதகறியுமிடத்துச் சைதனனியமாகிய சுதத தததுவங்களைந்து,

சித்தசித் தான்மாவொன்று சிதசித்து அசிதசித்தெனறு பிரித்துணரப் படாநின்ற வானமாவை யுபசாரத்தாற் றத்துவமாக வெண்ணப்பட்டதொன்று,

முப்பது மசித தேசெப்பில். நின்ற முப்பது தததுவங்களையும் விசாரித்துச்சொல்லில் அசிதமென றறிவாயாக. எ-று. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேலெரு விருத்தத்திலே தத்துவங்களுடைய தொகை புணர்த்துதல்.

சுத்தத்தத்துவங்களொன்று முன்னமே சொன்னவைகளும்- முன்னே சுத்தமாயையிலே தோன்றுமென்று சொன்ன வைந்து தத்துவமும்,—இந்தக்கைமையினியபும் மிவைமுப்பத்தொன்றும் - அசுத்த மாயையிலே தோன்றுமென்று சொன்ன முப்பத்தொரு தத்துவமும்,—ஆகத்தத்துவ முப்பத்தாறும்-ஆகத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும்.—சைதன்னியங்கலந்துசித்தசித்தானமாவொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில் - சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறுதத்துவங்களிற் சுத்தமாயையிற் றோன்று மஞ்சு தத்துவமும் சாட்சாத் சிற்சத்தியினாலே அதிஷ்டிதமாகையால் சைதன்யமென்று சொல்லப்படும். புருஷதத்துவமானது சடமாயிருந்தும் ஆன்மாவுக்குக் கஞ்சுகம்போல நீங்காமல் நிற்பதாகையால் சித்சித்தாத்மகமென்று சொல்லப்படும் புருடதத்துவமொன்று, நின்ற முப்பதுதத்துவங்களும் சடமாமென்றிதனபொருள். (௬௬)

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படித் தத்துவங்களை முறைமை சொல்லித் தொகுக்கின்றார்

சைதன்னியங்கலந்தும - சிருஷ்ட சிவதத்துவமைந்துஞ் சிவசத்தி ரூபமாதலாற் சாக்ஷாத் சைதன்னியம், சிருச்சிய சிவதத்துவ மைந்தும் மாயாரூப மாய சைதன்ய வியஞ்சகோபகாரத்தினாலுபசார சைதன்யம் —சித் தசித்த தான்மாவொன்றும் - புருஷதத்துவமொன்றுங் கலாதி பஞ்ச கஞ்சுகாவித்தியாதி பஞ்சக்லேசகலுஷிதமாதலாவிபற்கையாற் சித்தாயிருந்தாலுஞ் செயற்கையாற் சித்தசித்து.—முப்பது மசித்தே செப்பில் - சொல்லுமிடத்துக் கலாதி சிறித சைதன்யவியஞ்

சகமாதலாற் சித்தசித்தென்று செப்பப்பட்டாலும் மோசமோ
சமோதகமாதலா லியற்கையாற் கலாதி முப்பது மசித்தே
மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவைபற்றி மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்த
த்தத்துவங்களோடு ஏனைக் கூறிய தத்துவ முப்பத்தொன்
று முளப்பட்ட தொகையான முப்பத்தாறு தத்துவமாமிவ
ற்றுள், முன்னைய வைந்தும் சுட்டமாயிருந்த சிற்சத்திக்குச் சுத்
தாவடிவாயவிர் சைதன்னியமெனப்படும். ஏனை முப்பத்தொ
ன்றனுள் புருடதத்துவஞ் சார்ந்ததனை வனையமாயாசத்திகளைக்
தெனப்படும். அஃதொழிந்த முப்பதும அசித்தெனவே பவி
மென்பதாம்.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்நூலின் முடிபு

இதனுள் மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொ
கையும் அவற்ற னியல்புங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

முன்னே முதற் சூத்திரத்திலே சொன்ன சிவதத்துவங்க
ளுக்கும், இப்பொழுது சொன்ன வித்தியா தத்துவம ஆன்மதத்
துவங்களுக்கும் தொகை யருளிச்செய்கிறார்.

சுத்ததத்துவங்களொன்று முன்னமேசொன்னவைந்தும் -
சுத்தமாயையில் தோன்றுமென்று முன்னே சொல்லப்பட்ட

சிவ தத்துவங்க ளைந்தும்,—இத்தகைமையினியம்பு மிவைமுப் பததொனறும் - இந்த வசுத்தமாயையில் தோன்றுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்ததத்துவங்கள் முப்பதொனறும்,—ஆக தத்துவம முப்பததாறும்-ஆகயிரண்டுவகையிலுந தத்துவமுப்ப ததாறும். இவையிற்றினுண்மை சொல்லுமிடத்து,—சைதனனி யாகுகளைந்தும - சுத்தமாயையில் தததுவங்களைந்தஞ் சேதன மாயிருக்கும்.—சித்தசித்த நானமாவொன்று - சித்துடனேகூடி யறிவாயும அசித்துடனேகூடி யறியாமலுமாய் நிற்கிற ஆனமா வென்றுங் காரெனனறு மிரண்டற நிற்கையினாலே ஆன்மாவென கிற பெயரையுடைய புருடதத்துவமொனறும,—முப்பது மசித் தேசெடயில் - அசுத்தமாயையில் தோற்றமாகையினாலே முப்ப து தததுவமும் அசேதனமென்று சொல்லப்படடும.

இதனாற் சொல்லியது சுத்ததத்துவ மைநதுஞ் சேதன மெனறும், அசுத்த தததுவமுப்பதும அசேதனமெனறும், ஆன மாவும் புருடதத்துவமும் தன்னிற் பினனமற்றிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

முன்னமேசொனன - இயைபுபற்றி மேலைச் சூத்திரத்துட னே கூறிப்போநத,—சுததததததுவங்களைன் றைந்து - சுத்ததத் துவங்க ளைநதுடன்,—இத்தகைமையி னியம்புமிவை முப்பத் தொன்றுமாக - ஈண்டுக் கூறிய தத்துவம் முப்பதொன்றுமு ளப்பட,—முப்பத்தாறு தத்துவமாம் - தொகையான் முப்பத் தாறு தத்துவமாம்.—செப்பின் - சொல்லுமிடத்து,—ஐந் தனை தனவியங்கள் - இவற்றுள் முன்னையவைந்துஞ் சடமாயினும்

சிற்சத்திக்குச் சுதந்தரவடிவாகலின் சைதன்னிய மெனப்ப டும்.—ஆன்மா வொன்றுஞ் சித்தசித்து - ஏனை முப்பத்தொன் றனை புருடதத்துவமொன்றுஞ் சார்ந்தசன வண்ணமாய்ச் சி ததசித்தெனப்படும்,—முப்பதும சித்தே - அஃதொழிந்த மு ப்பது மசித்தெனப்படும்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொ கையும அவற்ற தியல்புங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவை சுத்தம் மிசரம அசுத்தமென மூவகை
யெனபதூஉம், காணட மூவிதமெனபதூஉ
முணாத்துகிருர்.

ஐந்துசுத் தத்தின்கீழே ழசுத்தாசுத் தம்மசுத்தந்,
தந்திடும் புமான்கீழெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சிவாகது,
வந்திடும் பிரேரகாண்ட மற்றது போககாண்ட, மந்
தமி லணுககளுக்குப போக்கியங காண்டமாமே.(எ0)

(இ-ள.) ஐந்து சு சிவதத்துவமுதலிய வைந்து மவ்விடங்க த்தத்தின் ளிற் புவனங்களைச் சேர்ந்த வானமாக்கட் குச் சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வகிருத்தியங்களை விளக்குதற்குச் சாதனங்களாகையால் ஐந்தையுஞ் சுத்தமெ ன்று சொல்லப்படும்.

கீழேழசுத்தா சுத்த மாயைக்குக்கீழ் மாயைமுதலிய சுத்தம் வேழுஞ் சுத்தமாயு மசுத்தமாயுமிருக்கும். -அஃ தெக்காரணத்தாலெனின்? ஆன்மாவுக்குச் சிறிதறி வை விளக்குதற்குச் சாதகமாகையாற் சுத்தமென்றூர்.

சூக்குமரூபத் துவாரத்தாலே யானமாக்கட்குக் குணரூபமாகிய சுக துக்க மோகங்களை யுண்டாக்குவதற்குச் சாதனமாகையால் அசுத்தமென்றார்; ஆதலாற் சுத்தாசுத்த மாயிற்று.

அசுத்தத்தத்தி டும் புமானிமெழு மொன்றாய தத் துவம — பிரகிருதிக்குக் கீழாகிய விருபத்துநாலுஞ் சிறிதறிவையும் விளக்கச் சிறிது காத்திருந்து துவத்தையுஞ் சுகாதிகளையு முண்டாக்குகையால் அசுத்தமாயிற்று

சுத்தாதி மூன்றாந் தத்துவாவிற்கு மேனிறுத்த முறையே பெயருரைத்தருளினார்.

சிவர்க்கு வந்த டும் பிரேரகாண் டம — சுத்தமாயையிற் சிவனதொழிற்கு நிருமே ஸிகேத்துவாக யந்தாய்ச் சிவனுக்குள்ளாகா யிருக்குமாதலாற் பிரேரகாண்டமெனப்பெறும்.

அஃதெச்சாரணந்தாலெனின்? சுத்தத்தத்துவங்களி லிருப்பார்கள் நிமுளராசெய்த கன்மத்துக்கிசைய நாலுவாக்காலுமவர்களவாக அறிவை விளக்கும்படி யாதெனில்? நாதத்தத்துவ மூலாதாரத்தை யதிட்டித்துக்கொண்டு சூக்குமையினையும், விந்துதத்துவ நாபியை யதிட்டித்துக்கொண்டு பைசந்தியையும், சாதாக்கிய மிதயத்தை யதிட்டித்துக்கொண்டு மத்திமையையும்.

வைகரியிருவிதமாம். அஃதாவது? தனசெவிக்குக் கேட்குமதாயும், பிறர்செவிக்குக் கேட்குமதாயும்.

இவ்விரண்டினத்தை யீசுரதத்துவங் கண்டத்தைப் பொருந்திப் பிரேரிக்கும்.

மற்றதனைச் சுத்தவித்தை முகத்தைப் பொருந்திப் பிரேரிக்கும் எனவறிக.

இக்கருத்தைப்பற்றிச் சார்புநூலாரும் "இத்தகைமை யி றையருளா லுயிரறியு மறிவுக் கிடாக வாடாதே யீரிரண்டி லு ளாதத, விதைமுத் லெவரால் விளங்கு ஞானம்" எனறனர்.

சிவப்பிரகாசம் - பொது - உள, செய்யுள.

மற்றது போ கசாணடம — மிச்சிராசுதுவாவாகிய வேமு தத்துவத்திற் பொருநதப்படட வானமாக்கட்குப் போக தனைக கொடுததுப் புசிடபிககையாற் போ ககாண்டமெனப பெயராயிறறு. போகசயிசுதிரு காண்ட மெனபாரு முளர்.

அநதமிலணுக் களுககுப் போக கியவ காண்டமா மே. — அசுததாத்துவாவாகிய விருபத்து நாலு மளவிறநத வானமாககட்குப் போககிய மாகிய வததுககளைப புசிப்பிக்கப் படுதலா ற் போககியகாணடமெனப பெயராயிற்று எ-று.

அநதமி லணுககட கெனபதனை யிருபாலுங் கூட்டுக.

பிரோரகம்-ஏவுதல், போகம்-போசனம்பண்ணுமது, போ க்கியம் - புசிககப்படும் வத்துககள, இவை வடமொழி.

இதர்குச சிந்தியாகமத்தினறிக.

பஞ்சராததிரி பிரகிருதி மடடமையாதோ! முப்பத்தாறுத த்துவம வேண்டுமோவெனன? காலநியதியினறிய போகங்களை ப் புசிக்கப்படாதாகையாலும, அதனைப் புசிக்குமிடத்தப் புசிப் பதொன்றில்லாதபோது கனமபலம் புசிககப்படா தாதலால் அதனைப் புசித்தேதொலைநதாலொழிநது முத்தி கூடாதுகாண்; ஆதலாற் றததுவ முப்பததாறுஞ் சைவாகமத்திலொழிய மற் றச் சாத்திரங்களி லில்லையெனவறிக. (எய)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் தத்துவ முப்பத்தாறில் சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமென்னு மூன்று வகையும் பிரேரக போகஜயித்ரு போக்ய காண்டமென்பது முணர்த்துதல்.

ஐந்துசுத்தத்தினை யேழுசுத்தாசுத்தம் மசுத்தந் தந்திடும் புமானதி யெண்மூன்றாய தத்துவஞ் சீவர்க்கு வந்திடும் - சுத்த தத்துவ மைந்துக்குங் கீழாக சுத்த மாயாகாரிய தேகாதிகளையுடைய அநந்தேசுரராலே, அசுத்தமாயையிலே மாயை காலம் நியதி கலை வித்தை ராகம் புருடனென்னு மேழுதத்துவமுந் தோன்றி; சுத்த மாயாதத்துவங்களினாலே பிரேரிக்கப்படுகையால் சுத்தாசுத்தமென்று பெயராம். புருஷதத்துவத்துக் கீழாக விதினாலே வியாபிக்கப்பட்டதா யிருபத்துநாலு தத்துவங்களுண்டாம். இவ்வாறிந்த முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஜீவானமாவுக் குண்டாம்.—

பிரேரகாண்ட மருவுபோக சயித்திரியத்தோடந்தமிலணுக்களுக்குப் போக்கியங் காண்டமாகும் - இந்த மூன்றுவகையும் சகலான்மாக்களுக்குச் சுத்த தத்துவ மஞ்சும் பிரேரகாண்டமாம், சுத்தாசுத்த தத்துவமேழும் போகஜயித்ரு காண்டமாம் போகசயித்ருவாவது புசிப்பிக்கிறது. ஆன்ம தத்துவ மிருபத்தினாலும் போக்யகாண்டமாம்.

பிரேரகமாவது ஒரு மரப்பொம்மைக்குக் கயிறுகளைக்கட்டிச் சூத்திரிக ளூட்டுமாப்போல் அசுத்த மாயாதத்துவங்களை சுத்தமாயா தத்துவங்களினாலே துடக்கிச் சிவனுடைய சத்தியானது சேஷ்டிப்பிக்கிறது.

போகஜயித்ரு காண்டமாவது ஆன்மாவுக்குச் சகாயமாய் நின்று போகத்தை யுண்டாக்குவது:

போக்கியமாவது புசிக்கப்படுவதாயிருப்பதுவே.

இவ்வாறு சகலர்க்குக் கண்டுகொள்க வென நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தத்துவங்களினது ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகின்றார்

ஐந்து சுத்தம் - சிவதத்துவ மைந்துந் தங்களிடத்திருப்போர்க்கும், இங்கு மியோகிகட்குமொரு பிரகாரம சாவஞ்ஞத்துவ சர்வ கர்த்திருப சிவதத்துவ விளக்கமாதலால் பவித்திரம,—சுத்தத்தின் கீழேழு - கலாதி பிரகிருதி அந்தம வித்தியாதத்துவ மேழுங் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சித கர்த்திருத்துவ மோக விளக்கமாதலால,—சுத்தாசுத்தம் - பவித்திராபவித்திரம். (வித்தியாதத்துவத்தில் மாயையைக் கூட்டிப் பிரகிருதியைவிட்டுரைப்பாருமுளர், அப்படிச் சொல்லில் காரண தத்துவ காரியதத்துவ சாங்கரியம் வரும.)— அசுத்தந் தாதிமை புமான கீழெண்மூன்றுப தத்துவம் - புருஷதத்துவம பொருந்திய பிரகிருதி தத்துவத்துக்குக் கீழ் ஆன்மதத்துவ மிருபத்திநாலுங் கிஞ்சித் சிற்போதகமானாலும் வெகு மோகமாதலால் அசுத்தம். மூவாகத்துட் சிவதத்துவ மைந்தும,—சீவர்க்கு- ஆனமாவுக்கு,—பிரேரகாண்டம் வந்திடும - பிரணவ கலாபஞ்சக வாக்குபஞ்சக ஸ்வரூபமாயிருந்து, அசுத்த தத்துவங்களை முறைமையிற் செலுத்துங் கொத்தாகப் பொருந்தும். (வித்தியாதத்துவமேழும் ஆன்ம தத்துவ மிருப்பதினாலும்),—மருவு போகசயித்திரியத்தோடந்தயிலணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டமாமே - நாசமில் லானமாக்களுக்கு முறையிற் பொருந்தும் போகசயித்திருவென்று சொல்லப்பட்ட புசிப்பின்

றை கொத்து, அதனோடு போக்கியமென்று சொல்லப்பட்ட புசிக்கப்படுகின்ற கொத்தென்றுந் தானேயாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

இத்தத்துவ முப்பத்தாறனுள், முன்னைந்தும் நடுவணேழும் பின்னிருபத்து நான்கும் முறையே சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தமெனவும், பிரேரகாண்டம் போகசயித்திருகாண்டம் போக்கியகாண்டமெனவும் காரணக் குறிபெற்று, முத்திறப்படு மென்பதாம்.

முன்னைய வைந்துஞ் சுத்தமாதல் மேற்கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டனுவதித்தொழிந்தார்.

போகசயித்திருவென்னும் வடசொல்லின் ருகாரமும் அதனோடென்பதனுள் அன்சாரியையும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

அற்று பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இவை காரணக் குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——0——

மேலுந் தத்துவ முப்பத்தாறு மூன்று காண்டமாயிருக்குமென றருளிச்செய்கிறார்.

ஐந்துசுத்ததின் கீழேழுசுத்தாசுத்தம் - சிவ தத்துவங்களென்று சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களைந்துக்கும் சுத்தத்தத்துவங்களென்றுபெயர். இதற்குக் கீழாகச் சொல்லப்பட்ட வித்தியாதத்துவங்களேழும், அசுத்தாசுத்த தத்துவமென்றுசொல்

லப்படும்,—அசுத்தந்தந்திடும் புமான்கீழென்மூன்றாய தத்து
வும் - இந்தத் தத்துவங்களேழுக்குக்கீழாக மூலப்பிரகிருதியி
லேநின்றுந் தோன்றுநின்ற ஆன்மதத்துவ மிருபத்தநாலும் அ
சுத்த தத்துவமென்று சொல்லப்படும் இவைதா னெதுகார
ணமாகத் தோன்றினதெனனில்?—சிவர்க்கு வந்திடும் - ஆன்
மாக்கள கன்மம் புசிக்கை காரணமாகத் தோன்றினதாம்,—
பிரேரகாண்டமருவு போகசயித்திரியத்தோ டநுயிலனுங்களு
க்குப் போக்கியகாண்டமாமே - இப்படி எண்ணிறந்த வான்மா
க்களுக்கும் பொருந்தப்பட்ட விந்த சுத்தத்தத்துவம் வித்தி
யா தத்துவங்களைப் பிரேரிக்கையால் பிரேரகாண்டமென்றும்,
சுத்த தத்துவங்களாலே பிரேரிக்கப்படுகையாலும் அசுத்தமா
யையிற் றோற்றமாகையாலும் சுத்தாசுத்தமென்று சொல்லப்ப
டுகிற வேழுகளும் போக சயித்திரிய காண்டமென்றும்,பிரகிருதி
யிற் றோற்றமானதினாலுஞ் சகலர்க்குத் தனுகரண போகமா
கையினாலும் அசுத்த தத்துவமென்று சொல்லப்படுகிற விருபத்
துநாலுக்கும் போக்கிய காண்டமென்றும் பேராம்

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்கள் கன்மத்தைப் புசி
க்கைக்குத் தத்துவ முப்பத்தாறுமாய்,பிரேரகாண்டமென்றும்
போக சயித்திரிய காண்டமென்றும் போக்கிய காண்டமென்
றும் மூன்று வகைப்பட்டிருக்குமென்னு முறைமை யறிவித்
தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஈந்து சுத்தந்து - இந்தத்தத்துவ முப்பத்தாறனுள் முன்னை
ந்துஞ் சுத்தமெனவும்,—அதன்கீழே ழசுத்தாசுத்தம் - அதன்

ஜீழாக நடுவணையு மிச்சிரமெனவும்,—புமான்கீழ் என்றூன்றுய்த் தங்கிடுதேதத்துவ மசுத்தம் - புருடதத்துவத்தின் கீழாயுப்பின் விருபத்தினுன்காகத் கரப்படுந் தத்துவம் அசுத்தமெனவும்,—சிவர்க்கு வந்திடும் பிரேரகாண்டம் - உயிர்க ளனுப்வித்தற் கேதுவாக முறையே பிரேரகாண்டமும்,—மருவுபோக சயித்திரத்தோடு - பொருந்தினற போக சயித்திரகாண்டத்தோடு,—அந்தமி லணுக்களுக்கு - எல்லையிலாத வுயிர்கட்கு,—போக்கியகாண்டமாமே,—போக்கிய காண்டமெனவும் காரணக்குறிபெற்று முத்திறப்படும்.

இதனானே யம்முப்பத்தாறு தத்துவமு மூவினமாதல் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத் தத்துவசதகம் பதி முதலிய பொருளிடத்து முனைடென் றுணாததுகிறுர்.

தத்துவ ரூபமாகுந் தருமரு வுருவமெல்லாந், தத்துவந் தூலசூக்க பரங்களு மாகிநிற்குந், தத்துவந் தனனிற்சாரு மணுக்கள்சா தாகியத்திற, றத்துவஞ் சத்தஞ்சாருஞ் சகலமுந் தத்துவங்காண். (எக)

(இ-ள்.) தத்துவ ரூபமாகுந் — சிவன தாக்கினைபாற் றரப்படாநின்றவருவமாகிய சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்துவும்,
தருமரு வுருவமெல்லாம் — உருவமாகிய ஈசுரன முதலாயினவெல்லாந் தத்துவமெனப் பெயர்பெறும்.
தத்துவந்தூல சூக்க பரங்களு — தத்துவங்கட்குக் காரணமாகிய பிரகிருதிமாயை அசுத்தமாயை சுத்தமாயை மூன்

மாகிநிற்கும். று மடையே தூலமெனவுஞ் சூக்குமமெனவும் பரமெனவும் பெயர்பெற்று நிற்கும்.

இவற்றுட் றூலமாவது- புருடனுக்குப புததியாகிய போக்கியதனைய யுண்டாக்குவது முக்குணமே வடிவாயிருக்கிற பிரகிருதியெனவறிக.

சூக்குமமாவது - ஆன்மாக்கள் போகம் புரிக்கிறதற்கேதுவாய் பிரிக்கப்படாத கலாதி தத்துவங்களுக்கும் பிரகிருதிக்குக் கீழுள்ள புவனத்திலிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும், அதற்குமேலுள்ள வானமாக்களுக்குங் காரணமாயிருக்கிற மாயையெனவறிக.

பரமாவது -விததேசர் முதலாயினோர்க்குத் தனுவை யுண்டாக்குதற்குக் காரணமாய் மந்திரங்களுக்கும் பிறப்பிடமாய் நித்தியமுமாயிருக்குங் குண்டலியெனவறிக.

தத்துவத் தனிற் சாரும் — சிவமுதலிய தத்துவங்களும் பிரளயகாலமளவு மழியாதிருத்தலாலதற்குத் தத்துவசத்தம் பொருந்தும்

அணுக்கள் சாதாகியத்திற் றத்துவ சத்தஞ் சாரும். — மந்திரங்களிடத்துஞ் சதாசிவமூர்த்தியிடத்தும் தத்துவ சத்தம் பொருந்தும்.

சகலமுந் தத்துவங்காண். — நிட்களமாகிய சிவமும், சகள நிட்களமாகிய சதாசிவமூர்த்தியும், சகளமாகிய மகேசுரமூர்த்தியும், ஆன்மவர்க்கங்களும், பாசங்களுமாக விவையெல்லா மழியாம லுண்மையான வத்துவாயிருக்கையாற் றத்துவசத்தஞ் சொல்லப்பெறும் எ-று.

இதற்கு வாதுள சுத்தாக்கிலையிலு மதங்கத்து மிரத்தினத்திரயத்துமறிக. (எக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதுவுந் தத்துவங்களுடைய லக்ஷணம் உணர்த்துதல்.

தத்துவரூபமாகுந் தருமுருவருவ மெல்லாம - உண்டாககப் பட்ட ரூபங்களு மருபஙகளுந் தத்துவஙகளினுடைய ஸ்வரூப மாம் அவையாவன? பிருதுவியாதி நாலுபூதங்களும் ரூபங்க ள், ஆகாசாதி தத்துவங்க ளெல்லா மருபம், அருபமெனறது § அஸ்மதாதி பாகியேநதிரியா கோசமாயிருககையால் —

§ அஸ்மதாதி பாகியேநதிரியா கோசரம - நாமமுதலான வர்களுக்கு பாகியேநதிரியததுக்கு விஷய மாகாதது

தததுவந் தூலருககு பரமங்களுமாகிநிற்கும - புவநாதார மாகிய சாதாரண தததுவங்களெல்லாம ஸதூலமாகவும் பிரதி யாக நியதமாகிய தததுவஙகள சூக்குமமாகவும் நிற்கும் † சித் சமகலிதமல்லாமல் ஜடத்துககு சேஷ்டையில்லா தாகையா லிந்த தத்துவாபிமானிகளாய்த தததுவ நாமஙகளுமா யிருக் கிற தேவதைகள பரமாகியு நிற்கும —

† சமகலிதம - கூழப்பட்டது.

தத்துவங்கனனிற்சாரு மனுககள - இந்த தத்துவங்களி லே ஆனமாக்கள தஙகள தஙகள கனமததுக் கேற்கப் பொரு ந்தி ஜீவிப்பார்கள —

சாதாககியத்திற தததுவ சதக்ஞசாரும- ஆனமாக்களுக் குப் பொருநதும் தததுவம சாதாக்கிய மாமே. மேல் சததி சிவதததுவங்க ளிரண்டும * பிராப்பியமொழிய + சோததிய மல்லவோ வென்னில்?—

* பிராப்பியம் - அடையத்தக்கது + சோத்யம - சோ திக்கத் தக்கது.

சகலமுங் கத்துவங்காண்-நாதாதி ப்ருதவியந்த முப்பதாறு தத்துவமும ஆனமாககளுககு போகாதகமாம். மல பரிபாகாறு குணமாக ஈஸ்வர னுணடாககுகையால் சகலமும் சோததிய தததுவமே!

தததுவ மெனறதற்குப் பொருள நிதயமாகவேணும், தோற்றமு மீறுமுடைய விவை யிற்றுககளுககுத ததுவமெனற தெவவா றென்னில்? பஞசபூத லயததுடனே தேவாகளுககு நாசமுணடா யிருசகவும் † மாதயரை யபேக்ஷிதது ¶ அமாதயமெனறு பேரானறபோல, சாதவிகமாகிய சரீராதிகளைப்போல உடனே § நாசவததனறி பிரளய பரியந்தமும் நிற்பதாகையால் சாத்விகததை யபேக்ஷிதது இநத முப்பததாறுகளுந் தத்துவமெனறு பேரானது.

[illegible] கூவதஇதி.

[illegible]

† மாதயம - மரணமடைகிற மனிதர், ¶ அமாத்யர் -தேவர்கள், § நாசவதது -நாசமுளளது.

தத்வாபிமான தேவதைகளுககு மநத தத்வ நாமங்களே யென்பதறகுச் சம்மதி

[illegible]

சாதாரண தத்வங்கள் ஸ்தூலமும் அசாதாரண தத்வங்கள் சூக்ஷ்மமுமென்பதற்குச் சம்மதி.

𑌪𑍌𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇 - 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌿। 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿॥ 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇
𑌨 𑌪𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 .

பிருதிவிக்கு அபிமானதேவதை பூதேவி, அப்புவுக்கு வருணன், தேஜஸுக்கு அக்னிபகவான், வாயுவுக்கு வாயுபகவான், ஆகாசத்துக்கு வியோமரூபியாயிருக்கிற ஈசுரன், ஸ்ரோத்ரத்துக்குத் திக்குரூபி, துவக்குக்கு வாயு, சக்ஷுசுக்கு சூரியன், சிஹ்வைக்கு வருணன், கிராணத்துக்கு அசுவினி தேவதைகள், வாக்குக்கு அக்னி, பாதத்துக்கு இந்திரன், பாணிக்கு உபேந்திரன், பாயுவுக்கு மிருத்யு, உபஸ்தத்துக்குப் பிரமா, மனசுக்குச் சந்திரன், அகங்காரத்துக்கு ருத்ரன், புத்தி தத்துவத்துக்கு புத்திநாம சத்தி, குணதத்துவத்துக்கு பிரம விஷ்ணு மகேஸ்வரர்கள், ராகதத்துவத்துக்கும் புருஷதத்துவத்துக்கும் மாரக பகவான், வித்தியாதத்துவத்துக்கு வித்தியாதேவி, காலதத்வத்துக்கு காலேஸ்வரி, காலதத்துவத்துக்குக் நியதி தத்துவத்துக்கும் காலருத்ரன், மாயா தத்வத்துக்கு மாயாதேவி, சுத்தவித்யா தத்வத்துக்கு சுத்தவித்தியாதேவி, ஈஸ்வர தத்வத்துக்கு அநந்தேஸ்வரன், சாதாக்கிய தத்வத்துக்கு சதாசிவன், விந்துநாத தத்வங்களுக்கு சத்தியும் சத்தராகிய சிவனும்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 - 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌮𑍍। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌶𑌾𑌨𑍍
𑌸𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇

स्थितिर्वा वर्तिर्वा प्रतसंभवः । सत्या ता
य्यवर्त्यसंकाशं अशेषस्मित निस्वनम् ॥ तत्रापि
सम्भावनाभिरभिसम्भ्राषकावृतः । पक्षपातमप्र
तीकाशो ज्वाज्व्लिप्ते नवेतजवा ॥ ११ । अध्यायो स
पेदनृ प्रयावृता उरणंयत्नः । नीम जीवेत सं
काशं विज्ञानजनवाविप्रवम् । तत्रापि सम्भावना
वायवः कृत्स्नवर्णाजलावहः ॥ १७ अध्याये स
पेडुर्दा स्वत्वकेवलं प्रक्षिप्तम् । अप्रत्य
दिमिर्यं शोक्षुष्यानदीभावम् । तत्रापि
सम्भावनास्थितिर्वा पेरुदादीर्थ स्वोर्भ्रमः । दिक्षा
ताक्षप्रवेदितार्नवर्णमेतार्पमेतारता प्रता
वः ॥ यातायामप्रेक्षि

अध्याये स्वेत्कुपदाकारस्य पृष्ठेय ।
देवावाकवणोऽहं विद्नाथ दुरासदम् ॥ क्रि
वियत्तविजयो महाकाशे वोरात्रयत्नं
कें । प्रयावयत्नेदिवेरेष स्वार्णक्षकसाद्यव्र
तः ॥ सूक्ष्मस्यापि संकाशं संज्ञापारसाप्र
त्यम् । तस्याविदा स्विता यानुबादिनी विमार
णिं ॥ अध्यायोऽत्र सवेदनृ दूरकावारणा स
जक्यम् । उदृत्तीवेदाग्रत्न पश्यकार्यं ॥
तज्जणोन्नवनादेया पृष्ठसत्य त्वरामास्मि ।

[illegible]

[illegible]

மேல் பிந்துநாதங்க ளிரண்டிற்கும் சத்தியும் சிவமுமென் பது சித்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

காரணப்பொருள் காரியப்பொரு ளிரண்டினுந் தத்துவச் சொல் நடக்குமென்று சாற்றுகின்றார்.

அருவக் தருமுருவம் - காரியப்பொருள்;—

அருவம் - காரணப்பொருள்;—

எல்லாம் - இவைகளெல்லாம்;—

தத்துவ ரூபமாகும் - ஸ்ரீமன் மதங்காதிகளிற் சொன்ன படி தத்துவ லக்ஷணத்தையுடையவாம்,—

தத்துவந் தூல சூக்கு பரங்களுமாகி நிற்கும் - அவற்றுள் பாசதத்துவந் தூலம், பசு தத்துவஞ் சூக்குமம்.

மகாமாயா பாசதத்துவந்தனைக் குறித்துப் பசு தத்துவம் தூலம்.

பரமலவாசனை மணப்புற்ற சின்மாத்திர பசுதத்துவத்தைக் குறித்து மகாமாயா பாசதத்துவம் தூலம்.

பதிதத்துவம பரம்

மலம் பசுதத்துவத்துட்படுத்திப் பசுதத்துவமென்று பகரப்படும்.

கன்மம பாசதத்துவத்துட்படுத்திப் பாசதத்துவமென்று பகரப்படும.

திரோதான சத்தியு மப்படிப படுத்தி யப்படிப் பகரப்படும்.

அனுக்கிரக சத்தி பதிதத்துவத்துட் படுத்திப் பதிதத்துவமென்று பகரப்படும்

இந்நான்கும் சுவதந்திரத் தத்துவங்களாய்ச் சொல்லப்படாது. பின்னைத் தத்துவங்களும் காரணகாரிய ரூபங்களாயிருக்கும்.

அவற்றுள், நிமித்தகாரண ரூபபதியாகிய வனுதிமுத்த அநாதிமுத்த சிவதத்துவ விருமுப்பேத தத்துவத்துக்குள் அதிகார சிவதத்துவம் தூலம், போக சிவதத்துவம் சூக்குமம், இலய சிவதத்துவம பரம்.

முதற்காரணமாகிய மகாமாயா தத்துவத்திலுந் தூல சூக்கும பரங்களப்படியே அதிகார முதலி லயாந்த பேதகாரியப்

பிரகுதிப் பிரவிர்த்தி நிவர்த்தி, பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திக்குறிக ளாலறிக.

திரும்ப முதற்காரணை மூன்றாவன, பிரகிருதி தத்துவம் தூலம், மாயாதத்துவம் சூக்குமம், மாமாயாதத்துவம் பரம்.

காரிய தத்துவங்களுக்குள், ஆன்ம தத்துவந் தூலம், வித்தியாதத்துவஞ் சூக்குமம், சிவதத்துவம் பரம்.

பசு தத்துவங்களுக்குள், சகல பசு தத்துவம் தூலம், பிரளயாகலா பசு தத்துவஞ் சூக்குமம், விஞ்ஞான கலா பசு தத்துவம பரம்.

பதிதத்துவம் மூன்றினுள், அபர முத்த பதி தத்துவந் தூலம், ஆதி முத்த பதி தத்துவம சூக்குமம, அநாதி முத்த பதி தத்துவம் பரம்.

அந்தரங்க விசாரத்தினு லாதி முத்த பதிதத்துவமும் பரம் ஆகலால், அபரமுத்த பதி தத்துவத்துக்குள், மாதிரமகேஸ்வர தத்துவம தூலம், அனுசதாசிவ தத்துவம சூக்குமம, அநாதிமுத்த ஆதிமுத்த பதிதத்துவ மிரண்டும பரம்.

சரீரம் மூன்றினுள், பவுதிக சரீரம் தூலம், அசுத்தபுரியட்டகசரீரம் சூக்குமம், சுத்தபுரியஷ்டகசரீரம் பரம் —

தத்துவாதனவிற்சாரு மணுக்கள் சாதாக்கியத்திற் றத்துவஞ் சத்தஞ்சாரும் - தத்துவ முதலிய ஷடத்துவாவைப் பொருந்தும் சதாசிவ தத்துவத்திலிருக்கு மீசாஞதி மந்திரங்களும் தத்துவமெனறு பெயர் பெறும்.

சகலமுந் தத்துவங்காண் - இப்படி எல்லாப் பொருளும் தத்துவ தாத்துவிகங்களா யிருப்பது காண்பாயாக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அருவு முருவு மருவுருவுமாயுள்ள காரியப்பிரபஞ்ச மனைத்து
ம் இத்தத்துவ வடிவேயாம் இம்முப்பத்தாறுந் தூலதத்துவ
ஞ் சூக்கும தத்துவம் அதிசூக்கும தத்துவமென ஓரோவொன்
று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்புஞ் சிறப்புமாய்
நிற்கும். இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும் அனு
பக்க சம்புபக்கத் ததிதெய்வங்களும் அவ்வத் தத்துவப்பெயர்
பெறுமாகலான், எல்லாப் பொருளையுந் தத்துவங்களின் வைத்
துக் காண்கவென்பதாம்.

எனவே, இத்தத்துவ முப்பத்தாறு முணர்ந்தானுக்கு எல்
லாப்பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுளிற் கூறிய பொருளைத் தத்துஞ் சிவாகமங்களின்
விரித்துணர்ந்துகொள்க.

இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவா றெல்லாமுரை
ப்ப.

இதனானே தத்துவங்களொருகலையா னுணரற்பாலனவெ
ன்பது கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொல்லப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறுமே சகலமு மெ
ன்றருளிச் செய்கிறார்.

தத்துவரூபமாகும் அருமுருவருவமெல்லாம் - பிரபஞ்சத்
திலுண்டாகப்பட்ட ரூபா ரூபங்களெல்லாந் தத்துவரூபமாயி

ருக்கும்,—தத்துவத் தூலசூக்க பரங்களு மாகிநிற்கும் - தத்து வந்தான தூலாசாரமும் சூக்கமும் இவையிற்றின மேலான பரமுமாயிருக்கும்,—தத்துவத்தனிற்சாரு மணுக்கள் - மூவகைப்பட்ட வானமாக்களுந் தத்துவங்களிலே பொருந்தி நிற்கும்,—சாதாக்கியத்திற் றத்துவசதஞ்சாரும - இந்த வானமாக்களுக்குச் சாதாக்கியத்திலே பிரேரகப்படுகிற புருடதத்துவம் பொருந்துனால் ஆன்மாவுக்கும் புருடனென்று பேராம்,—சகலமுந்தத்துவங்காண - அரூபம் உரூபம் அருபாரூபம் ஆனவையெல்லாம் தத்துவமென்றே சொல்லப்படும்.

இதனாற் சொல்லியது தத்துவம உரூபம் அரூபம் தூலசூக்க பரமாயிருக்குமென்றும், ஆன்மாக்கள புருடதத்துவத்தைப்பொருந்தினால புருடனென்று ஆன்மாவுக்குப் பெயருண்டாமென்றும், ஆகையால் சருவமும் தத்துவமென்னு முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

சருமருவுருவமெல்லாந்-தரப்பட்ட அருவு முருவும் அருவுருவுமாயுள்ள காரியப பிரபஞ்சமனைத்தும்,—தத்துவ ரூபமாகும் - இத்தத்துவ வடிவேயாம,—தத்துவந் தூலசூக்க பரங்களுமாகிநிற்கும் - இம்முப்பத்தாறுந் தூலதத்துவஞ் சூக்கும தத்துவம் அதிசூக்கும தத்துவமுமென வொரோவொன்று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் சிறப்பும் பொதுச் சிறப்புமாய் நிற்கும்,—தத்துவத் தன்னிற்சாரும் - இத்தன்மையவாய தத்துவங்களையதிட்டிக்கும்,—அணுக்கள் சாதாக்கியத்தில்-அணுபக்க சர்ப்புக்கத் தத்தெய்வங்களும்,—தத்துவஞ் சத்தஞ்சாரும் - அவ்வ

த்தத்துவப் பெயர்பெறு மாகலான்,—சகலமுந தத்துவங்கா ண் - எல்லாப்பொருளையும் தத்துவங்களின் வைத்துக்காண்க.

எனவே இத்தத்துவ முப்பத்தாறு முணர்ந்தானுக் கெல் லாப்பொருளு மினிது விளங்கு மென்பதாயிற்று.

இதனானே தத்துவங்க ளொருதலைபான உணரற்பாலன வெனபது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றத்துவங்க ளொடுங்கு முறைமை யுணாத்துகிருர்.

தத்துவ மெண்மூன் றுஞ்சென் றுன்மதத் துவத் தொடுங்கும், வித்தைபி லொடுங்குமாறுஞ் சிவத்தினி லொடுங்குமூன்று, நித்ததத் துவமிம்மூன்று மென்ப ர்க ளிரண்டுநின்ற, சுத்தமாஞ் சிவத்தொடுங்குந் தோ ற்றமு மிதுபோலாகும். (எஉ)

(இ-ள்.) தத்துவ — ஆனம தத்துவமெனறு சொல்லபபட்ட
மெண் மூன — விருபத்துநாலுங் காரணமாகிய பிரகிருதி
றுஞ் சென — யிலே யொடுங்கும்.
ருனமதத்துவத்
தொடுங்கும்

அஃதாவது? கந்தத்திலே பிருதிவியும், இரசத்திலே யப்பு வும், ரூபத்திலே யக்கினியும், பரிசத்திலே வாயுவும், சத்தத்தி லேயாகாசமும், இந்த தனமாத்திரைகள் தாமதாங்காரத்து ம், வாக்காதிக ளைந்தும் ராசதாங்காரத்திலும்,சோத்திராதிக ளைந்து மனமுஞ் சாத்துவி தாங்காரத்திலும், இம்மூன்றையு மக

ங்காரம் புத்தியினும், புத்தியுஞ் சித்தமுங் குணவடிவானவைக ளவ்வியத்தத்திலே யொடுங்கும்.

வித்தையிலொடுங்குமாறும	வித்தியாதத்துவமென்று சொல்லப்பட்ட வாறுதத்துவமு மாயையி லொடுங்கும்.

அஃதாவது—அராகம் வித்தையிலும், அநகவித்தை கலையிலும், அககலையுங காலமு நியதியு மாயையிலு மொடுங்கும்.

சிவதத்துவத்திலொடுங்குமூன்று	சுத்தவித்தை யீசுரஞ் சாதாக்கியமாக மூன்றுதத்துவமுஞ் சிவதத்துவ மென்னும் பெயரையுடைய விந்துவிலே யொடுங்கும்.
நித்த தத்துவமிம்மூன்று மென்பர்கள்	இந்தமூன்றுஞ் சிவனுக்குக் காரியப்பட்டா லதிட்டிக்கப்பட்டிருக்கிற விக்கிரகங்களாகையா லிதனையு நித்தியமென்று சொல்லுவர்கள்.
இரண்டு நின்ற சுத்தமாஞ் சிவந் தொடுங்கும்	பாரிசேடத்தால் விந்து நாதங்க ளிரண்டுஞ் சுத்தமுமாய் நித்தியமுமா யதிபாமலிருக்கிற குண்டலியிலே யொடுங்கும்.
தோற்றமு மிதுபோலாகும்.	இப்படிச் சங்காரப்பட்டிருந்த பின்னையுஞ் சிருட்டிகாலத்திற குடிலையினின்று மொடுங்கின முறைமையே நாதமுதற் பிருதிவி யீறாகத் தோன்றாநிற்கும். எ-று.

சிறிதாகமங்களிற் சுத்ததத்துவமென்ற வைந்து மொன்றி லொன்றாகத் தோன்றுமென்று சொல்லுமெனவறிக.

இதற்குச் சிந்தியத்தும் பௌஷ்கரத்து மறிக. (எஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் தத்துவங்களொடுங்கு முறைமை தொகுத்துணர்த்துகிருர்.

தத்துவமென்மூன்றுஞ்சென ருன்மதத் துவதத்தொடுங்கும - பிருதிவியாதி சித்தமீருன ஆன்மதத்துவ மிருபத்திநுலும் தனக்குக் காரணமான பிரகிருதியிலே முனசோனறின வகைவிலே யொடுங்கும்,— வித்தையி லொடுங்குமாறு - புருஷதத்துவம் தத்துவபஞ்சக சமுதாயமாகையால் அந்த அஞ்சுதத்துவங்களுடைய வொடுக்கமே அதற்கு வொடுக்கமானபடியிலுலே தனித்துச் சொல்ல வேண்டுவதில்லையானது கொண்டு ராகமுதலாக காரியமாயை யீருக ஆறுதத்துவங்களும் ஆணவமலத்தை நீக்கி ஆன்மஞானத்தை பிரகாசிப்பிக்கும் கலாவித்தைகளை ஜநிப்பிக்கையிலுலே உபசாரமலத்தை நடத்தும ஈஸ்வரசத்திக்கும் மலமென்று பேரானதுபோல, ஆன்மாவினுடைய வித்தியா பகவாசபமா யிருக்கிற ஞானப்பிரகாசத்துக்குக் காரணமாயிருக்கையிலுலே உபகாரலட்சணையாக வித்தையென்று பேரையுடைய அசுத்தமாயையிலேயொடுங்கும்,— சிவத்திலி லொடுங்குமூனறு - சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாக்கியமெனனும் மூனறுதத்துவமுஞ் சிவதத்துவத்திலே யொடுங்கும்,—நித்த தத்துவமிம்மூனறு மென்பர்கள் - வைஷ்ணவர் ¶ அப்பிராகிருதலோகம் நித்தியம், அதிலே யிருக்கிற பகவானுடைய விக்ரஹமும் நித்தியம், சாயுச்சிய மோட்சமானது அந்த பகவானைப்போல வநந்தகல்யாணகுண சகிதராய் மஹாலட்சுமி § வியதிரிக்தமான சர்வபோகங்களும் விஷ்ணு † துல்யமாக வுண்டாயிருப்பதே யென்பதுபோல; சைவ யேகதேசிகளு

ம் சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாக்கியமெனகிற மூனறுதததுவமும நிததியம், இநதத தததுவேஸ்வரராகிய ருத்திர மகேஸ்வர சதாசிவனெனகிற மூனறுமூர்ததிகளுந நித்தியம, சாயுச்சியமுந அவர்களைப்போல ×ஷாட்குண்ய பரிபூரணராய்த துல்லியராக விருப்பதே யெனபர்கள. அது சித்தாந்தமல்ல.— நினறவிரணடு சுததமாஞ சிவததொடுங்கும் - முனனொடுக்கஞ் சொல்லாமலிருந்த சததிசிவ தததுவங்களிரணடும சுத்தமாயை யெனனுமசாட்சாத சிவாதிஷ்டித மாயையால் சிவமென்னும் பெயருடைய பரவிநதுவிலே யொடுங்கும.— தோற்றமுமி துபோலாகும - பிரளயாகநத சிஷ்டியு மிவவாறே யாமென றிதனபொருள.

¶அப்பிராகிருதம் - பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாதது, §வ்யதிரிக்ததம-வேறுபட்ட, †துல்லியம்-ஒப்பு, ×ஷாட்குணணியம்-அறுகுணம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

சைவபௌராணிக மதானுசாரியர் மதத்திலுஞ் சுத்தமாயையில் அசுததமாயை யொடுங்குமெனறு சொனனதலலாமல், மறறவை சுதத சைவசித்தாநதிகட்கு மொததிருக்கும் தத்துவங்களின தொடுக்கஞ சாற்றுகின்றார்.

தத்துவமெனமூனறுஞ்செனறுனமதத் துவத்தொடுங்கும்-ஆன்மதத்துவ மிருபததினனைகும புருஷதத்துவத்தோடு புணாக்த பிரகிருதியெனு மானமததுவததிற் பிரளயமாம்,—

வித்தையி லொடுங்குமாறு-கலாதி புருஷ தத்துவாந்தமான்மதத்துவ மாறு மாயையிற் பிரளயமாம்,-

சிவத்தினி லொடுங்குமென்று- சுத்தவித்தை யீசுர சாதாக்கிய மென்கின்ற தத்துவமூன்றுஞ் சுத்தமாயையிற் பிரளயமாம்;—

நித்தத்துவமிம்மூன்று மென்பர்க-ளிரண்டு நின்ற சுத்தமாஞ் சிவத்தொடுங்கு-மேற்றமு மிதுபோலாகும்-

சைவபௌராணிக மதானுசாரிபர் மதத்துப்பொருள் முதலுரைப்பாம.

பிரகிருதி அசுத்தமாயை சுத்தமாயை நித்தியமென்று சாங்கியன்முதலோர்கள் சொல்லுவார்கள்; அது நமது மதமன்று.

இரண்டும - பிரகிருதியும் அசுத்தமாயையும் முறைமையிற சுத்தமாயையிற பிரளயமாம்.

உற்பத்தியு மொடுக்கம்போல விந்துவின மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம வந்திடுமென்று முன்சொன்னபடியாம்.

சுத்த சைவசித்தாந் தாசாரியா மதத்துப் பொருளினியுரைப்பாம்.

சுத்தவித்தை யீசுரஞ் சாத்தாகிய மென்கின்ற தத்துவமூன்றும் நித்தியமென்று சைவருட் சிலபெயர சாற்றுவார்கள அது நமது மதமன்று.

பின இம்மூன்றும் இரண்டும்-சத்தித்தத்துவம் காரிய சிவதத்துவம் ஆகவைந்தும் காரணசுத்த சிவதத்துவமென்று சொல்லப்பட்ட சுத்தமாயையிற் பிரளயமாம்.

உற்பத்தியு மொடுக்கம்போல

“ஞானமே யானபோது” சிவனென்பது முதல் முன்சொன்னபடியாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களி லொடுங்கும்வழி, நிலமுதன மூலப்பகுதியீறாகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுஞ் சீகண்ட ருத்திரனோ லொடுங்கும், மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுதத்துவமும் வித்தையீசராகிய அனந்தரா லொடுங்கும். அவற்றின்மேலுள்ள சுத்தத்துவமுதலிய மூன்றுதத்துவமும் இலயத்தினின்ற சிவனோடொடுங்கும். ஏனைச் சத்திதத்துவஞ் சிவதத்துவ மிரண்டுஞ் சுத்தசிவனோடொடுங்கும். இவை புகுந்தவமாயினும் அவ்வவை யவ்வவராலாம். இவருட் சுத்தசிவனொருவனே நித்தியன், ஏனைமூவரையு மவ்வாறு நித்தியரெனபாருமுளர்; அஃதுபசாரமேயெனபதாம்.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்கும் தம்முள் வேற்றுமை அவ்வியத்தமாதலும வியத்தமாதலும மாத்திரையேயன்றி ஏனையபோலப பரிணாம விசேடமின்மையின்; அதுபற்றி அவையிரண்டனையு மொன்றாக வைத்தெண்ணினூர்.

ஏதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்துரைக்க.

ஆன்மாவுக் கதிதெய்வமாகிய தத்துவம் ஆனமதத்துவமென உருத்திரனுக்குப் பெயராயிற்று

ஈண்டான்மாவென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் சகலவர்க்கத்தின மேனின்றது.

தத்துவமெனபது பொதுச்சொல்.

ஆனமதத்துவம்வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவ்வக்காரணக்கடவுளர் பெயர் இடைப்புறறி அவ்வத்தத்துவங்க

ளுக்கு மாயினை யென்பதுணர்த்துவார், அவளை யவ்வப்பெயரா ற கூறினார்.

இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான புகுந்தவாசிரியர், அதற் குத் தோற்றுவாயாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி 'ஐந்துசுத்தத்தின' என மூவகைப்படுத்தோதிய செய்யுளின பின்னாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

இதனானே அந்தத்தத்துவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் காரணக்கடவுளர் இவரென்பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும மூன்றுங் கூற்றிற் படுமுறைமை யெல்லாந் தொகுத்துக் கூறியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்சொன்ன தத்துவ முப்பத்தாறும் ஒடுங்குமுறை யருளிச்செய்கிறார்.

தத்துவ மெண்மூன்றுஞ்சென் றான்மதத் துவத்தொடுங் கும் - பிருதிவிமுதல சித்தமீறான தத்துவ மிருபத்துநாலும ஆன்மதத்துவமென்று சொல்லப்பட்ட பிரகிருதித்தத்துவத்திலே சென்றொடுங்கும் — வித்தையிலொடுங்குமாறும் - புருடதத்துவமொழிந்த வித்தியாதத்துவ மாறும் அசுத்தமாயையிலே யொடுங்கும் —சிவத்தினி லொடுங்குமூன்று - சுத்தவித்தை யீசுரம் சாதாக்கியம் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுதத்துவங்களுஞ் சிவமென்று சொல்லப்பட்ட விந்துவிலே யொடுங்கும். —நித்த தத்துவமிம்மூன்று மென்பர்கள் - இந்தமூன்று தத்துவங்களும் சுத்தமாயையிற் றோன்றின வாகையாற் சுத்தமாயா காரணகாரியங்களுக்குப் பின்னமற்றிருக்கையினாலே நி

த்தியதத்துவமென்றே பெரியோர்கள் சொல்லாநிற்பர்கள்.—இரண்டுமறநின்ற சுத்தமாஞ் சிவத்தொடுங்கும்-இவ்விடத்துச் சேவித்த விந்துநாதங்கள் இரண்டும் சுத்தமான குடிலையிலேயொடுங்கும்.—தோற்றமு மிதுபோலாகும்-தோன்றுகிற முறைமையிதுவா இப்படி தோன்றாநிற்கும்.

இதனாற்சொல்லியது, தத்துவ முப்பத்தாறும் தோன்றின கிரமத்திலே யொடுங்குமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களி லொடுங்கும்வழி) தத்துவ மெண்மூன்றுஞ்சென்று-நிலமுதன மூலப்பகுதி யீறாகிய விருபத்துநானகு தத்துவங்களும்,—சென்று ஆன்மதத்துவத் தொடுங்கும்-சகலவர்க்கத் தானமாககட்கு அதிதெய்வமாகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரனாலொடுங்கும்,—ஆறும்-மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுதத்துவமும்,—வித்தையிலொடுங்கும்-வித்தை யீசராகிய அனந்தராலொடுங்கும்,—மூன்றும்-அவற்றின மேலுள்ள சுத்தத்துவமுதலிய மூன்றுதத்துவமும்,—சிவத்தினி லொடுங்கும்-இலயத்தினின்ற சிவனாலொடுங்கும,—நின்றவிரண்டும் - ஏனைச் சத்திதத்துவஞ் சிவதத்துவ மிரண்டும்,—சுத்தமாஞ் சிவத்தொடுங்கும் - சுத்தசிவனாலொடுங்கும்,— தோற்றமு மிதுபோலாகும்-இவை புணருற்பவம் ஆங்காறும அவ்வவை அவ்வவரால் ஆம்.—இம்மூன்று நித்தத்துவமெனபர்கள்-இவருள சுத்தசிவ னொருவனே நித்தியன்,ஏனை மூவரையு மவ்வாறு நித்தியர் என்பாருமுளர்; அஃது உபசாரமென்பதாம்.

இதனானே யத்தத்துவங்களைத் தோற்றி யொடுக்குங் காரணக்கடவுளியல்பொனப்தவகுத்துக் கூறப்பட்டது.

☞ உ-சூ, ௩-அதி, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

புறச்சமயமாகிய வுலோகாயதன முதலாயினோர்க்கு
முட்சமயமாகிய பாசுபத முதலாயினோர்க்கு
மடையுந் தத்துவ மீதென்று வரையறுத்
துணர்த்துகிறார்.

மொயதரு பூதமாதி மோகினி யந்தமாகப், பொய்தரு சமயமெல்லாம் புகருநின் றிடும்புகன்று, மெய்தரு சைவமாதி யிருமூன்று மவித்தையாதி, யெய்துதத் துவங்களோடு மொன்றுமின் றெம்மிறைகளே. (எ௩)

(இ-ள்) மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யந்தமாகப் பொய்தரு சமயமெல்லாம் புக்குநின்றிடும் புகன்று — செறிதலைப்பொருந்திய பூதங்கண் முதலாக மோகினி யெனனும் பெயரையுடைய மாயை யீறாகப் பொய்பொருந்தப்பட்ட புறச்சமயங்களெல்லாம், அவரவர்கள் கொண்ட கோட்பாட்டையே பரதத்துவமெனக் கருதி, இவையொழிப வேறில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு;அந்தச சமயங்களிலே நின்றனுட்டித்தவர்களுக் கந்தந்த முத்தியை யடைவிக்கும்.

மெய்தரு சைவமாதி யிருமூன்றுமவித்தையா — சத்தியமா யுள்ள பொருளையுடைய சைவம், பாசுபதம், வாமம், வைரவம், மாவிரதம், காளாமுகம் எனக்கூறிய வுட்சமயமா

திரியெய்துகத்து வங்களையும் ஒன்றுமின்றெம்மிறைகளே — றும்; சுத்தவித்தை முதலிய தத்துவங்களைப் பொருந்தியிருப்பர்கள்.

இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த சமயங்களைடபோ லன்றி பெமது சித்தாந்தத்தினின் றனுட்டித்தவர்கள் முப்பத்தாறு தத்துவத்துக்கு மேற்பட்டிருக்குஞ் சிவமாகையா லிது சிறப்புடைத்து. எ-று.

வியாழபகவான் சொல்லிய வுலோகாயத சாத்திரஞ் சொல்லும்படி, பிருதிவிமுதல் நாலுபூதங்கள் கூட்டரவா லுண்டானவுடலே யான்மாவென்னு ஞானத்தினாலே மேலான வாயுபதத்தை யடைவது மோட்சமெனபர்கள்.

சோதிடாகள், அநதநாலுபூதத்துடனாகாச தத்துவமு முண்டென்றும், புருடனு மனுதியே காரிய காரணங்களினாலே பிரவாக மாயிருக்கிற சங்சார பந்தங்களு மனுதி. சரீரத்தினுடைய துக்கநிவிர்த்தியினுலும், விசிட்டமான கன்மத்தினாலே நல்ல சரீரத்தையெடுத் தநத தேகாநததிலே தாரகாபதத்தை யடைகிறதுதானே மோட்சமெனபர்கள்.

கௌள யாமளாதி சாத்திரிகள், இங்சை மைதுனாதிய புருடனைக் குய்தத பிரயோசனமெனப் புத்திபண்ணி, ஐந்தபூதமுஞ் சத்தியமெனக் கருதி, அதுவே யான்மாவெனக் கருதிய ஞானத்தினாலே யாகாசத்தில் பைசாச பதத்தை யடைவர்கள்.

சிலர், அக்னி சூரியன் இந்திரன் முதலாயினுரையே வழிபட் டவர்கள் பதத்தை யடைந் தவர்களைப்போல விருக்கின்றதுதானே மோட்சமென்பர்கள்.

இவர்களெல்லாரும் பூததத்துவ வாசிகளென வறிக.

மனுமுதலிய பதினொல்வரும் பண்ணின மிருதிவழிநின் றனு ட்டித்தவர்கள், பூதாண்ட காரணமான தனமாத்திரைதானே பிரமமெனனு ஞானமுண்டாகையா லவர்க டனமாத்திரையை யடைகிறதே மோட்சம.

சைமினிபகவான சொனன கனமமீமாஞ்சகர், ஆனமா நித்தியமென்றுஞ் சுருதிவிகிதமாயிருககிற கனமத்தினாலே ஸ்வ ர்ககாதி போகங்களைப புசித்திருப்பர். அவாகள நித்திய நைமி த்திக கனமானுட்டானததாலே பரகதி யுண்டெனகையாற் றனமாத்திரை யடைகிறதே முத்தி.

இந்திரிய சைதனனியவாதிகள், சரீரத்துககு வேறாயிருக் கிற விந்திரியமே யானமாவெனனும ஞானத்தினாலே யந்த விந் திரியத்தை யடைகிறதே முத்தி

சிலர், அந்த விந்திரியத்துககுக காரணமான மனந்தானே யான்மாவெனனு ஞானத்தா லந்த மனதை யடைகிறதே மோ ட்சமென்பர்கள்.

சிலர், வித்தை மிருதி ராகம் துவேஷம் அபிநிவேஷம என று சொல்லப்பட்ட பஞ்சககிலேச தாதிகமான சித்தந்தானே சைதனனியங்களி விருபாதியமாகி, நானெனகிற பிரத்தியட்சப ஞானத்தினாலே சித்தத்தையறிந்து நீங்குகிறதே மோட்சம.

அகங்கார சைதனனியவாதி, அகங்கார வியாபாரமாயி ருக்கிற பிராணுதிபான வாயுககளை யானமாவெனனு ஞானத்தி னாலே யதனையறிந்து அதததநவத்தை யடைவதே மோட்சம்.

நியாயவைசேஷிகஞ் சொனன அக்ஷபாதர் கணாத ரிவர் கள், பிரமாணுதி பதினாறு பதார்த்த விவேக ஞானத்தினாலு மகங்கார தத்துவத்தை யறிந்தடைகிறதே மோட்சம்.

சுத்தாசொனன பௌத்தம், புத்தியினுடைய வியாபா சொரூபமும் புத்தி நிச்சயமாயிருக்கிற ஞானத்தை ஜலப்பிர

வாகம்போல நித்தியமாக வனுபவிக்கப்படானின்ற ஞானசத்தி, சுகதுக்கபதிரிச மின்றியே சுகத்திற் சந்ததியே யான்மாவெனறிகையால், இருபத்து மூன்றாந் தத்துவமாகிய புத்தி தத்துவமே பிரதானமெனக் கருதியிருக்கிற ஞானசத்தி நசிக்கவே மோட்சம்.

அருகசாத்திரஞ் சொன்ன அருகதேவன், ஆதிசுத்தனாயிருப்பனென்றும், சீவனென்பதொரு பதார்த்த மநாதிபாகவுடைய மோகம் அநசராயம் கோத்திரம் நாமம் ஆயுஷ்யம் வேதநீயம் சரிசருவர்ணியம் ஞானாவர்ணியம் என்று சொல்லப்பட்ட பேதங்களெட்டினுங் கூடியிருக்குமென்றும்; இந்தத் தோடங்கள் சாரசின சிலாசபஞ்சியான தபசுகளாற் போகப் போனவனிவ்வட்டத்தெப்படியிருப்பனெனில்? இருட்புக் கூடத்தேகுள்ளே சுரைச்சுருக்கை யிருந்தபோது நீருக்குள்ளே யமிழ்ந்தும், அஃதில்லாதபோது மிசைக்குமாறுபோல அப்பொழுது கருத்தைப்போலப் பந்தங்களை விடப்படுவன இவ்வனேகாந்திகவாதியாகையால் இப்பொருள்களுண்டோ வில்லையோவென்று கேட்டால், உண்டெனவு மில்லையெனவு மாமென்று சொல்லப்படாதென்றும், உண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாது இல்லையென்றுஞ் சொல்லப்படாது உண்டென்று மில்லையென்றுஞ் சொல்லப்படாதெனவுமாம் என்றுசொல்லும். இப்படியே சித்தபங்கியாகிற வத்திரத்தையு முடையனுய்க் குணத்துவத்தக்குமே யுண்டான போகமனுக்கில்லாதபடியாலே குணத்துவத்தை யடைகிறதே மோட்சம்.

உலோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகதமாகிய மூன்றும் வேதத்துக்குப் புறம்பாகையான முதற்கண் வைத்தார்

மீமாஞ்சகம் நியாயவைசேடிகம் சாங்கியம் பாதஞ்சலம்

பாஞ்சராத்திரம் வேதாந்தம் இவ்வாறும் வேதசம்பந்த மா தலாற் பின்னர்க் கூறினார்.

பதஞ்சலிபகவான் சொன்ன பாதஞ்சல சாத்திரம், பிரகிருதியும் பிராகிருதமும் ஆன்மாக்களும் பந்தமோட்சமா யிருக்கும், இந்த ஞானத்தாலு மாதிபோகமும யோகபரிபாகமு மென்று மிருபத்தாறுந் தத்துவமாக வீசுரனொருவனுளன. இவனுக் கான்மாக்களிற் காட்டில் நின்மலமான சித்தமென்று பெயரை யுடைத்தாய், கேவலஞ் சாத்துவிகமான விக்கிரகத்தை யுடையராய், ஆன்மாக்களுக்கு ஞானோபதேசகரா யிருக்குமென் றறிகையே முத்தியாதலால், புருடதத்துவப் பிராப்தியே பின்னர்க் கூறினாரென வறிக

வாசுதேவர் சொன்ன பஞ்சராத்திரம், குணதத்துவத்துக்குமே லிருபத்தஞ்சாந் தத்துவம வாசுதேவனென்ப தொரு தார்த்தமே பரதத்துவம், அந்தப் பரதத்துவத்தினின்றுஞ் சிருட்டினை அநிருத்தன மகாதத்துவசன இளங்கிணேயன என்று நாலு கூடடமாக ஜகத்தையுண்டாக்கிற நிமித்தமாகப் பிறக்கும. இந்த நால்வராலுஞ் ஜடமாயு மஜடமாயும் வருகிற வித்துக்களெல்லாஞ் சிருட்டிப்படும். அந்தப் பிரகிருதியைச் சித்தாச்சுமசித்தச்சும வேறுகவறிந்த தந்தச் சாத்திரத்தின்வழி தீக்கையைப்பெற்று நாராயணனைப் பூசைபண்ணி யந்தச் சொரூபத்திலே லயிக்கிறது மோட்சம்.

கபிலர் சொன்ன சாங்கிய சாத்திரம், பிரகிருதி நித்தியம் அவ்வியாபகஞ் ஜடரூபமா யெல்லாத்துக்குங் காரணமாய்ச் சத்துவாதி குணங்களின சாம்யமான அவத்தா ரூபத்தமாயிருக்கும் பிரகிருதியிற்காட்டி லன்னியராய் நித்தியராய் வியாபகராய் மூர்த்தரா யறிவானன்றி யறிவுமாத்திரமாயிருப்பார்கள். ஆன்மாக்களிவர்களை யிருபத்தஞ்சாந் தத்துவமென் றறிந்த

விவேகஞானத்தா லவனிடத்துண்டாய வவற்றைப் பெற்ற மோட்சமென்றும், ஆனமாவைக் காட்டி லன்னியமாக வீசுரனென ன்றொருவனில்லையென்றும், சபிலர் பிராகிருதசத்தாற் காரிய த்தினிடத்திலே சொன்ன பரமகாரண புத்தியைப் பண்ணுகை யாலும், இவர்களுக்குக் குணதத்துவத்துக்கு மேலுண்டான தத்துவமில்லாதபடியாலும் புருடதத்துவப் பிராப்தி.

வேதாந்திகள், பரமப்ரகிருதியாகிய பிரமமே பரமார்த்த மாகவுள்ளது, இந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே நின்றுஞ் சீவாத்மா க்களும் பிரபஞ்சமுந் தோன்றும். மற்றுண்டானதெல்லா மசத் தியம், அஃதெனபோலவென்னில்? சுத்திகையினிடத் திரசத புத்தி பண்ணுமாறுபோல ஜகத்துக் குபாதான மாயையென பது தான் பிரமத்தைப்போலச் சத்தியமுமன்று, சசவிஷா ணம்போல வசத்தியமுமன்று, இம்மாயைக் காட்டில் இலக்கண மான பிரமசொரூபத்தை வேதாந்த ஞானத்தினாலே யறிகை யாற் புருடதத்துவப் பிராப்தியை யடைவதே மோட்சம்.

வேதவியாசர் சொன்ன இதிகாச பாரத பௌராணியர் கள், இந்தப் புராணத்தி லிருபத்தஞ்சாந் தத்துவமாக வான் மாவையும், இருபத்தாறாக வுருத்திரனை, இருபத்தேழாந் தத்து வஞ் சிவனென்றுசொல்லி, இப்படியே பதார்த்த விவேகம்பண் ணியறிகிறதே முத்தி. இவர்களுக்கும் புருடதத்துவப் பிராப்தி. இச் சைவ பௌராணிகர், பிரகிருதி முதலிய தத்துவ சமூகங் களைப் பிரகிருதி புருடராலே யதிட்டிதமாக வறிந்து, அதற் கு மேற்பட்ட வீஸ்வரனைச் சாலோகாதியான கணேசுரபதப் பிராப்தியை யராகதத்துவத்தி லடைந்திருக்கிறதே மோட்சமெ ன்பர்கள்.

பாசுபத சாத்திரம், ஆன்மாக்கள் பலராய், வியாபகரூப மாய், நித்திய ரூபமாய், காரியகாரண யோகத்தாலே பிறந்த

ஞானத்தையுடையராய், ஒருவர்க்கொருவர் பின்னமாயிருப்ப ர்கள். இவர்களுக்கு மாயாமலமன்றி யாணவமலமில்லை. இந்த மாயா மலத்தாலுங் கன்ம பாசத்தாலுங் கட்டுப்பட்டதனாலே யிருவினைகளையும் அனுபவித்து வைராக்கியம்பிறந்து,இந்தச்சமய சாத்திரம் பிரசாபத்திய முதலிய பதினாறுள் ளொன்றின்வழி தீக்கையைப்பெற்ற வானமாக்களிடத்திலே சிவனுடைய ஞா னமானது சங்கிரமிக்கும். அஃதெனபோல வெனனில்? யாதா மொரு புடைவையிலே யோலைப் பூமுதலியவற்றைப் போட்டு வைத்துவிடத் தந்தவாசனை யதிலே பற்றினாற்போலச் சிவனிட த்துண்டாய ஞானமுங் குணமுமுண்டாம். இவனிடத்திலே கொடுத்தா லவனென்ன செய்வானெனனில்? புத்திரனிடத்தி லே குடும்ப பாரத்தை வைத்துத் தானசனனியாசம் பண்ணு மாறுபோலச் சிவனுந் தனனுடைய வதிகாரஞ் செய்கிறத்திலே யுபாதிபிறந் திருப்பன். இந்த ஞானத்தினாலே மாயையைப் பொருந்தி யிருப்பர்கள்.

மாவிரத சாத்திரம், ஆன்மாக்களை முன்போலக் கொ ண்டு ஆணவங் கன்ம மாயை யிம்மூன்றையுங் கொண்டு ஆன்மா க்களுக்குச் சங்காரதிசையில் ஞானசத்தி யுள்ளதாய்க் கிரியாச த்தி யில்லையென் றினி வைராக்கியம்பிறந்து,இந்தச் சமயசாத்தி ரமாகிய லயாருண முதலிய வொன்பதி லொன்றின்வழி தீக்கித்த ராய்; அதன்வழிநின றனுட்டித்தவாறே சித்தாகிய சிவனிடத்தி ன மலத்தையுடைய வானமாத் தோயமுறவென்னு மதியுண்டா கையால் வித்தியாதத்துவத்தைப் பொருந்தி யிருப்பர்கள்.

காபாலசாத்திரம், முற்கூறினபடியே யான்மாவிலக்கண மும் பந்த விலக்கணமு முண்டெனறும், அந்தக் காபாலர்க் குப் பஞ்சருசாத்தமுதலிய சாத்திரங்கள் பதினாறு ளொன்றி ன்வழி தீக்ஷைபெற் றதன்வழிநின றனுட்டித்தவர்கள், இருவ

னைப் பேயானது பிடித்தவிடத் தெப்படி யவன் வசமின்றி யா வேசத்தின் வசமாக விருத்தாற்போல, இந்த வானமாவிடத் தே சிவனுக்குண்டான சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களு மப்படி யாவேசிக்கு மறிவை யுடைத்தாகையான, மாயையி னதோபுட த்தைப் பொருந்தியிருப்பாகள்.

சுத்த வாமதந்திரம், இந்தச் சத்திதத்துவத்தில் நிவர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி இந்நாலு புவனத்தடையே, சதா சிவ நாதனுருடைய வதோமுகத்திலே, கிழக்கு முதலாகக் காரு டந் தட்சிணம வாமம் பூததந்திரானுட டாதாவாகச் சத்திதத் துவ நிர்வயமாதலால் சாதாக்கிய தத்துவத்தி லிருப்பர்களென வறிக.

சிவனதுமேலான முகத்திற் றோற்றிட சித்தாந்த மிருபத் தெட்டுத் திவவியாகமங்கள, இம்முப்பத்தாறு தத்துவத்தையு மங்கிகரிக்கையால்;எமதுகாத்தா விவாகளைபபோ லனறித தத் துவா தீதமெனவறிக.

இதனை யாகமங்களிற் பேதித்துக் கூறும். அஃதாகமபே தத்தால் வந்ததெனவறிக. (௭௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேலு நாலுபூதங்களுடைய கூட்டமாதியாக அந்யசமயி கள்நிற்குந் தத்வங்களை யுரைத்ததல்.

மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யந்தமாகப் பொய்தரு சம யமெல்லாம் புகனறுநினறு புகலும்-நாலுபூதக கூட்டங்களா தியாக மோகினியாகிய அசுத்தமாயா தத்துவங்களுக்குள்ளே அந்தத்திலே யுண்டான புருஷதத்துவ பரியந்த மளவுக வில் லளவே தத்துவமென்றும், இந்தத் தத்துவங்களி லதிஷ்டாத

தேவதையை பரதத்துவமென்றுஞ் சொல்லி, அதற்கேற்ற சாஸ்திரமார்க்கத்திலே நின்று; தேகாந்தத்திலே யந்தந்த தத்வங்களை யடைவார்கள். அந்தந்த தத்துவங்களை யடைந்தபேர் காலாந்தரத்திலே திரும்ப ஜநிக்கையினாலே, அந்தமுத்தி பொய்யே ஆகையால்; பொய்தரு சமயமென்றது.

மோகினியுகத மென்றதற்கு அசுத்தமாயாந்தமாக முப்பத்தொரு தத்துவமு மெனனப்போதும், புருஷதத்வ மட்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை யென்னில்? புருஷதத்துவத்துக்கு மேல் சததிநிபாததைை யுடைத்தாய், அதனாற் சிவதீட்சையைப் பெற்று சர்வஞ்ஞதுவாதி † யபிவியத்திபான பேருக்கே பிராப்யமெனனும் ஆகமவசனத்தால் அசுத்தமாயாந்தமெனபது விருத்தம்.

† அபிவியத்தி-பிரகாசம்.

[illegible]

ஆகையால் புருஷதத்துவ மந்தமென்னுமல் மோகினி யந்தமாகவென்று மூலபாடத்திலே சொன்னது, மோகினிகாரிய

ங்களுக்குள் அந்தமான புருஷதத்துவ பரியந்தமென்று அருடை யராகக் கூறியது.

பொய்தரு சமயிகளடையும் பதமு மதற்கேதுவான ஞா னபேதங்களுமாவன? புததிப பிரகாச பேதததினாலே யுண்டா ம் ஞானம் பததுவிதம். அவர்களுககு † பிராப்ய ஸ்தானமு ம்பததுவிதம். அவையாவன?

† ப்ராப்யம் - அடைதல்.

சார்வாகர்-பிருதிவி யப்பு தேஜோவாயு வித்து நாலுபூத மே யுடையதெனறும், இநத நாலுபூததினுடைய சம்யோகத தினாலே தேகமுணடாம், அநதத் தேகத்திலே போரறிவுண்டா ம்; அந்ததேகமே ஆனமா எனபகாதி ஞானத்தினாலே தேகாந தத்திலே பூததகை யடைவாகள்.

ஜ்யோதிஷர் - ஆகாசங கூட ஐந்துபூதமே யுளளதென றும் ஞானததால் தேகாநததிலே நட்சததிர பததகை ய டைவர்கள்.

கௌளயாமளரும் வாமதக்ஷிண மார்க்கராகிய சாகத கா பாலிக காளாமுகரும் ஈஸ்வரனுணடெனறும்,வேத ¶விருததா சாரத்தினாலே பௌதிக ராகிய பிசாசபதத்தை யடைவார்கள்.

¶விருததாசாரம் - பெரியோர்நடைக்கு விரோதநடை.

*பௌராணிக ஸ்மார்த்தர்-பூதாண்டத்துக்குக காரண மான பஞ்சதனமாத்திரையே பிரமமெனனும் ஞானத்தினாலே தேகாநதத்திலே தன்மாத்திரையி லுள்ள புவனத்தை யடை வர்கள்.

*பௌராணிகர் - புராணத்தை முக்கியமாகக் கொண் டவர்.

இந்திரியாத்மவாதிகள் - ஞானேந்திரியமே ஆன்மாவென்

னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அந்த இந்திரிய பதத்தை யடையவாகள்.

நயாயவாதிகள்-மனசு பரிபகதமே தத்துவமென்னும் ஞானத்தால் தேகாநததகிலே மநஸ்ததததுவ புவனததை யடைவாகள.

வைசேஷிகர்-அகங்காரமே ஆனமாவெனனும் ஞானததால் தேகாநததகிலே அகஙகாரபுவனததை யடைவர்கள்

பௌத்தர்-ஞானவிருததிபாகிய புததியே ஆனமாவென்னும் ஞானததால் தேகாநததகிலே புததிததுவ புவனததை யடைவர்கள.

ஆருகசர்-குணனமக ஞானத்தினாலே தேகாந்தத்திலே குணத்துவததை யடைவாகள.

பாஞ்சராத்திரிகள்-பிரகிருதிக்கு மேல் பரமபதத்திலே அரியிருப்பா, அவருடைய சர்வகுண சாமமிபததை நித்தியமாகப் பெறறு அவருடைய சநநிதானத்திலே யிருப்பதே மோக்ஷமெனனும் ஞானத்தால் தேகாந்ததகிலே பிரகிருதி தத்துவததை யடைவாகள.

சாஙகியர்-பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி புருஷன பிரகிருதியை நீங்கிநிறபதே மோக்ஷமெனனும் ஞானத்தால் தேகாநததகிலே புருஷதத்துவததை யடைவர்கள்.

மாயாவாதிசளும-பிரதானததிலே ¶ஆககிரமிக்கப்பட்டிருக்கிற தனனை அந்த ○பிரதானத்தக கயமான புருஷனுனென றறிகிறதே மோக்ஷமெனனும் ஞானததால் தேகாந்தத்திலே அந்த புருஷதத்துவததை யடைவர்கள்.

¶ஆக்கிரமித்தல் - அடக்கிக்கொள்ளுதல், ○பிரதானம்-பிரகிருதி.

கர்மயோகிகளும்-அப்படியே! இவர்களுக் குண்டான ஞான ஹேதுவு மெட்டுவிதமாம். அவையாவன?.

ஆதியாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகமெனப் பட்ட தாபதத்திரயத்தையு மறிந்து நீங்கினவிடத்தி லுண்டாம் ஞான மொன்று.

இஷ்டமா யிருக்கிறவர்களுடைய உபதேசத்தினாலே யுண்டாம ஞானமொன்று.

தானே பூர்வஜன்ம வாசனாரூபமான சாஸ்திரத்தை ஆலோசனைப் பண்ணுகையினாலே யுண்டாம் ஞானமொன்று.

தத்கம் மதப்பிரவிருத்திகளா யிருக்கிற குருபதேசத்தினாலே யுண்டாம ஞானமொன்று.

†குருமுகேநாசாஸ்திரார்த ¶த்தியயா வசத்தினாலே யுண்டாம் ஞானமொன்று.

தான ஜப தீர்த்த யாத்திரா தேவதா பக்திபாதி சத்கருமங்களினாலே சித்த சுத்தித்துவாரா உண்டாம் ஞானமொன்று.

இந்த வெட்டுவிதத்தினாலும ஞானம் சித்திக்குமெனகிறது.

முன்சொன்ன தசவிதமுத்தி ஸ்தானத்தி லவர்களுக்கும் சரி.—

†குருமுகேந- குருமுகமாக, ¶அத்யயனம் - அப்பியசித்தல்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விஸிஷ்டே || ஸூவிஸி விபக்ஷாவிவிக்தௌ ஸ்வ
விஷய: | அஸாதாரண்யதோ ஸம்வேத்யா ஸ்வவிஷயவாஸனா
ஸதஜஸி.

மெய்தருஞ் சைவமாதி யிருமூன்றும் விந்தையாதி யெய்
து தத்துவங்களையும் - (இதற்குப் பொருள் கோள்) அறிவிருமூ
ன்றும் வித்தையாதியும் பெய்துகத்துவங்கள் மெய்தருஞ் சை
வமெய்தும் - புருடதத்துவந்தொடங்கி ராகமுதலான வாறுக
த்துவங்களையும், சுத்த வித்யாதத்துவ முதலாகப் பொருந்து
ம் அஞ்சுதத்துவங்களையும், சதப்போக்ஷத்தைப்பெறுஞ் சைவ
ர் உண்டென்று சாதித்துநின்று, தேகாந்தத்திலே பக்குவத்து
க்கிடாக அபரமுத்தி ஸ்தானமான வித்தத்துவங்களைப் பொ
ருந்துவர்கள்

×தீவரசத்தி நிபாதராய் குருவினாலே நாசசித்ர குண
ரசிதமுமாய் ஆகாரமுமன்றியிலே ஏகீதசோதிரியங்களினாலு
ம கிரஹிக்கப்படாததுமாய் — அநுமாநாகம்யமுமாய் சர்வ
தத்துவாதீதமுமா யிருப்பது யாதொன்று, அதிலே + யோசி
க்கப்பட்டவன பரமுத்தனென்று சைவாகமசித்தம்.

×தீவர-வேகம், —அநுமாநாகம்யம் - அநுமானத்தினால் அறியப்படாதது, +யோசிக்கப்பட்டவன - கூட்டப்பட்டவன

ததுக்தம் ஸ்ரீமவகாசிகாயாம் - ஸத்ராமேவ த - ஸ்ரா
ஸமிவே கஷ்ரமேஹ்ரா நவஜிதே | ஸிவமேவ யோ
ஜிதோக்த ஸாஸ்வ ஸ்வயஜதி.

சிவதத்துவம் சிவனுக்கே தத்துவமொழிய ஆன்மாக்களு
க்கு பிராப்பியமொழியச் சோதியமான தத்துவமல்லவெ
ன்னில்?—

ஒன்றுமினறெம்மிறைக்கே-எம்முடைய பதியாகிய சிவ னுக்கு ஒருதத்துவங்களுமில்லை; அவன் தத்துவாதீதனென நித னைபொருள்.

சைவமாதி யிருமூன்றும விந்தையாதி என்ற பதத்துக்கு, சைவம் பாசுபதம் வாமம் காளாமுகம் பைரவம் மகாவிரதம் என்றிந்தவாறு சமயங்களும், சுத்தமாயைக்கு மேல் சுத்தவித் தையாகியாக வைந்துதத்துவத்தையு மடைவார்களொன்ன வா கா,தோவெனனில்? ஆகாது. அப்படிச்சொல்லில் சிவாகமவிருத தம. அதெவ்வாறெனனில் ? வாமமாகிய சாகதரும, தட்சிண மாகிய காளாமுகரும,பிசாசபதத்தை யடைவொன்றும; பாசு பதிகள் அசுத்தமாயா தத்துவத்தை யடைவொன்றும் ஆகம வசன மிருக்கையால்

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

மறுசமயிகள முத்திததானங்களை வகுத் துரைக்கின்றார்.

மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யகதமாக-கூட்டமாயிரு க்கின்ற பிருதிவி முதலிய பூதங்கள் முதலாகக் காரிய லக்ஷணை யிருமேல மோகினியென்று சொல்லப்பட்ட புருஷதத்துவ முடி வாக; பொய்தரு சமயங்கட்கு புருஷதத்துவத்துக்கு மேற் பி ரவேசமில்லாமையால், மாயைமட்டென்றால் மாறுபடும் — பொய்தருஞ் சமயமெல்லாம் புக்குநிற்பிடம்-உலோகாயத மத முதல் விவர்த்த வேதாந்த மீறுகு முத்திப்போலி, புறச்சமய

மெல்லாம் பிரவேசித்திருக்கும்.—புகன்ற மெய்தருஞ் சைவமா
தி யிருமூன்றும்-சிவனே தெய்வமென்று கொள்ளலாற் சத்திய
மாகுஞ் சைவம் பாசுபதம் மகாவிரதம் வாமம் காளாமுகம் வ
யிரவமென்கின்ற வுட்சமயங்களும், அதிற் பேதங்களும்,—வித்
தையாதி பெய்த தத்துவங்களையும் - சுத்தவித்தைமுத லிரா
க தத்துவாந்தம் மத்தியதீபமாதலால், இருபத்தெட்டுச் சுத்
தவித்தையாதி சிவாந்தமாயிருக்கின்ற தத்துவங்களில்; மகா
விரதி முதலாய்ப் பொருந்துவார்கள் — ஒன்றுமின்றெம்மிறை
க்கே - எமது கர்த்தாவினது சைவசித்தாந்த மார்க்கத்துக்கு.

"சகளே நிஷ்களே சைவ ஸர்வதா வஸமாந்தா
ஸாயுஜ்யமிதி தத்ப்ரோக்தம ஸாரூப்ய மாத்ருதல்பதா"

என்று சிந்திய விசுவ சாரோக்கிய வசனமிருக்கையால், ச
களா சகளாகள நிஷ்கள நிஷ்களாதீத சிவமான ஸ்வரூப மொ
ன்றுமே மோக்ஷமல்லாமல், சட்தத்துவங்களினது சம்பந்த
மொன்றுமில்லையாமே! இப்படி முற்பிறப்புச சிவசாமிப்பமாகி
ல்,சிவ னிலய போக வதிகாராவஸ்தைகளை யடையும்போது வ
ராஜ்ஜிக்கப் படாதாகையால்,முத்தசிவாணமாவு மடைய வேண்டு
மாதலால், பஞ்சகிருத்தியம பண்ணவேண்டும பண்ணுவனென்
றூற் பண்ணுனென்றும் வெகுவசன விரோதம்.சத்தியநாதனே;
நீசாற்றியது;விரோதமில்லாமல் விளம்புவோங்கேள். முத்தான
ம சிவனிடத்திற் கிரமத்திற் கர்த்திரு சத்தியில்லையெனறால்.

"சித்வ்யக்த்யா சர்வகாத்ர்த்வம் சித்தாநா மீச்வரோயதா
அநயதாகர்த்ருதாநஸ்யா தீஸ்வரஸ்யாபிஸித்தவத்"

இதி மோக்ஷகாரிகா வசநத்தினாலே, கர்த்திருத்துவஞ் சி
வனுக்குமில்லையாய்,ஸ்வரூபாங்கக் குறைவருமாதலாற் கர்த்தி
ரு சத்தியுண்டு. அது சர்வகர்த்திரு சத்தி யல்லவென்னில்? சிவ
னது கர்த்திரு சத்தியுஞ் சர்வகர்த்திரு சத்தியல்லவாமென்று

சர்வகிர்த்திய மில்லாதே போம். ஆகையால், முத்த சிவான்
மாவிடத்திலுஞ் சாவகர்த்திரு சத்தியுண்டு. அப்படி நீருண்டெ
ன்று சொல்லில்? சிவனு லேவப்படா னென்றுகொண்டு, சிவ
னுக்குச் சர்வகாத்திருத்தவ பங்கம்வரும்· 'முத்தானுனபாதி'
எனனும் வசனவிரோதமும் வரும். அதில்லை, ஏவயோக்கியனே
யேயாதிருந்தாற் சர்வகாத்திருத்தவ பங்கம்.மலமில்லாமையா
ல் ஏவயோக்கிய னல்லாமையால்,அது வில்லை. ஏவயோக்கியமல்
லானே யேவினுற் சிருட்டி முதற கிருத்திய மவனைக் குறித்து வ
ருமென்றதனுற் சிவனுக்குச சர்வஞ்ஞத்துவ பங்கம் வரும்.அத
னுற்சர்வகர்த்ருத்வ பங்குமுந்தானே வரும "முத்தானுனபாதி"
எனபதற்கும பொருள்,அபரமுத்தர்களை ரக்ஷிப்பனென்று பொ
ருளாதலால, வசனவிரோதமுமில்லை ஆகையால்,முத்தசிவான
மாவுக்குஞ் சாவகாத்திருத்தவ சத்தியுண்டு சிவனுக்குப்போல
வுண்டாகிலும் வியத்தமாகாதெனனில? முத்தனுக்கும் பெத்த
னுக்கும் விசேஷமில்லாதே போம சத்தி நிரமசமாதலால் ஞா
னபாகத்தி லபிவியத்தியும்,கிரியாபாகத்தி லனபிவியத்தி யென்
று சொல்லவும படாது. ஆகிலும், முனசொன்ன விருவருக்கும்
விசேடமில்லையாமாதலால்,அபிவிடத்தி சர்வகர்த்திரு சத்தி சி
வனிடத்திற்போல, முத்த சிவானமாவினிடத் துண்டு. சர்வக
ர்த்திரு சத்திக் கபிவியத்தியும, சர்வகிருத்தியத்திற் பண்ணுதலா
கிய விழுதல. ஆதலால்விடத்தமானாலும்,வியத்தமல்லாததுபோ
லப் பணணுமற சும்மா விருக்குமெனபதடாது பண்ணுமென்று
ல் பினனசங்கற்பமில்லாமையால், அநேகேஸ்வர வாதம் வருவ
துமின்று. பின்னைப் பண்ணப்படுமென்றால, சிவத்துவாபிவிய
த்தி லக்ஷண ஸ்வப்பிரயோசனஞ் சித்தித்துப் போதலால், தன
க்குப்பிரயோசனத்தின பொருட்டுப் பிரவிர்த்திமானுகான். எ
க்காலத்து மினைப்பற்றிருக்கும் சிவ னெங்கும வியாபித்து, எக்

காலமு மிடைவிடாமற் பிறர் பிரயோசனம்பண்ணி வருதலா ல்; பிறர் பிரயோசனத்தின் பொருட்டுப் பிரவிர்த்தி மாறுகா ன். சர்வ கர்த்திரு சத்திக் கபிவியத்தியுஞ் சர்வகிருத்தியத்திலு ஞ் சங்கற்பமென்கின்ற விழுதலென்று முனசாற்றினும். இ ரும்பவது சிவசங்கரபத்தி னின்றுங் குறைத்துச் சுருக்கப்ப டாதாகையால், சிவனுக்குக் கிருபாசம்சித்த பஞ்சகிருத்தியம் முத்த சிவானமாவுக்குப பிரிந்த பின்னகிருத்திய பலமின்றிப் பி னைபலர்ச்சநிய சஞ்சித்த பஞ்சகிர்த்தியமாகையால்,விரோத வேற்றுமைக ளின்று. இதற்குச் சிந்திய விசுவசாதாககிய முத லாகமங்களில வசனங் கேட்டறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி ஏழுசெய்யுளான நாலாயகூற்றைத் தெரித்துணர்த் துகின்றார்.

சாருவாகமுதல் ஐக்கியவாத சைவமீறாகிய புறப்புறச்சம யமும புறச்சமயமும அகப்புறச்சமயமு மெனனும் முககூற்றுச் சமயத் தெய்வஙகளெல்லாம,பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்தவ மீறாக, ஒவவொரு தததுவங்களி னிலைபெறும. சிவாகமங்களுட் கூறப்படும்“ஏகனேக விருளகரும மாயையிரண்டு”என்னு மா று பொருட்கும், உண்மைத்தன்மை விளககுகின்ற சைவமென ப்படுந தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய் நின்ற அதிகா ர போக லயசிவபேதங்கள்; சுத்தவித்தை முதலிய ஐந்துதத்து வங்களுள் ஒவ்வொன்றி னிலைபெறும். சித்தாந்தசைவத் தெய் வமாகிய சுத்தசிவம், இம்முப்பத்தாறையுங் கடந்து நிற்குமென் பதாம்.

அமலனுதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அவ்வத்தெய்வங்க ளிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச்சமய த்தார்கட்கு முத்திததான மென்பதூஉம் இகனாற் பெறுதும்.

அவவவற்றின மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவவச்சமயத்தா ர்க் குணாச்சிசெல்லாமையின, அவ்வத்தத்துவத்தி னளவின்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமை யறிக.

சமயதெய்வங்களைச் சமயமென றுபசரித்தார்.

இருமூன்றுமெனறதுமது.

ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசை வனை நீககுதற்கு மெய்தரு சைவமென்றும், ஆதியிருமூனறெ னறும், விசேடித்தார.

பாடாணவாத சைவமுதற் சுத்தசைவமீறாகக்கிடந்த வே றுனள், பாடாணவாததத்திறகு அ பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி, அவையிரண்டனையு மொன்றாகவை த்து இருமூன்றெனத் தொகைகூறியவாறு.

இவவாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு மு ரணுமெனவுணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி தத்துவங்கள், புறச்சமயத்தர்க்கு இத்தனை உட்சு மையதாக் கித்தனையென றருளிச்செய்கிறார.

மெய்தரு பூதமாதி மோகினி யந்தமாகப் பொய்தரு சம யமெல்லாம் புக்குநினறிடும் புகனறு - ஆன்மாக்களைக் கன்மத் துக் கீடாகச் செறிக்துநிற்கிற பூதங்கள் முதலாக அசுத்தமா யை யீறாக, அசத்தியத்தைச் சத்தியமாகச் சாதிக்கிற புறச்சம

யங்களெல்லாம், இவையொழியவில்லை யென்றே சொல்லி, இ
வையிற்றிலே பொருந்திநிற்கும்.— மெய்தரு சைவமாதி யிருமூ
ன்றும் வித்தையாதி யெய்து தத்துவங்களையும் - சிவனே தெ
ய்வமென்னுஞ் சத்தியத்தை யுடைத்தான சைவமுதலான வுட்
சமயங்க ளாறும், சுத்தவித்தை முதலான சுத்த தத்துவங்க
ளெங்கையும் பொருந்தும்.—ஒன்றுமின்றெம்மிறைக்கே-அவன்த
த்துவாதீதனாகையாலே, இவையொன்றுமில்லை எம்முடைய க
ர்த்தாவுக்கு.

இதனாற்சொல்லியது, புறச்சமயங் கொள்ளப்பட்ட த
த்துவ முப்பத்தொன்று மென்றும், உட்சமயங் கொள்ளப்ப
ட்ட தத்துவ முப்பத்தாறு மென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

“சுத்தத்தத்துவம்” “ஐந்துசுத்தம்” “தத்துவரூபம்” “தத்
துவமென்ன” “மொய்தரும்” இவையஞ்சு திருவிருத்தமும் ஆன
மாக்கள் செய்த கன்மத்தைப் புசிக்கைக்குத் தத்துவ முப்பத்
தாறும் பலபிரகாரமாக நிற்குமென்று சொல்லியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

பொய்தரு சமயமெல்லாம - சாருவாகன்முதல் ஐக்கியவா
த சைவமீறாகிய புறப்புறச்சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்
சமயமுமென்று முக்கூற்றுச் சமயத் தெய்வங்க ளெல்லாம,—
மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யந்தமாக - நெருங்கிய பூதமுத
ல் அசுத்தமாயாதத்துவ மீறாக,—புக்குநின்றிடும் - ஒவ்வொரு த
த்துவங்களி னிலைபெறும்.—புகன்ற மெய்தரு சைவமாதி யிரு
மூன்று-சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் “ஏகனேனக னிருள்கரும
மாயை யிரண்டு”என்னுமாறு பொருட்கு முன்மைத்தன்மை வி
ளங்குகின்ற சைவமெனப்படும் தலையாகிய அறுவகைச்சமயத்

தெய்வமாய்நின்ற அதிகாரபோக லயசிவபேதங்கள்,— வித்தை யாதியெய்து தத்துவங்களேயும் - சுத்தவித்தை முதலிய ஐந்து தத்துவங்களி லுவவொன்றி னிலைபெறும்.— எமயிறைக் கொன்றுமின்றே - சித்தாந்த சைவதெய்வமாகிய சுத்தசிவ மிம்முப்பத்தாறையுங் கடந்து நிற்குமெனபதாம்.

இதனானே யமலனுக்கிலக தெரிந்துணாத்தியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

தத்துவாதீதனாகிய பரமசிவன் றனது காருண்ணியத்தாற் றானே நவவிதமான திருமேனியைக் கொள்வ னென்ப துணாத்துகின்றா

சிவஞ்சத்தி நாதம்விந்துச் சதாசிவன் றிகழுமீச, னுவந்தரு ளுருத்திரன்றன் மாலய னொன்றினொன்று ப, பவந்தரு மருவனாலிய குருவநா லுபயமொன்று ய், நவந்தருபேதமேக நாதனேநடிப்பனென்பர். (எச)

(இ-ள்) (சிவஞ்சத்தி நாதம்விந்து—ஏகநாதனேநடிப்பன) நிரதிகாரியான சிவன்றானே நிட்களம சகளம நிட்களசகள மென வானமாகக வறிவுகளுப் புலப்படுகையினபொருட்டொ னபது விதமான திருமேனியை யொன்றி லொன்றாகக் கொண்டு, பஞ்சகிருத்தியமாகிய பரமானந்த தாண்டவத்தை நடிப்பன. எ-று.

அநாதிமலமுத்தன் றனது சிற்சத்தி சன்னிதிமாத்திரத் திலே சிவத்தையும், இந்தச் சிவத்தி லாயிரத்தொன்றிலே சத்தி யையும், அந்தச் சத்தியி லாயிரத்தொன்றிலே நாதத்தையும், அந்த நாதத்தி லாயிரத்தொன்றிலே விந்துவையுந் தோற்றுவி

ப்பன. அந்த விந்துவிற் பத்திலொன்றிலே சாதாக்கிய மூர்த்தி தோற்றுவிப்பன. அந்தச சதாசிவமூர்த்தியிற் பத்திலொன்றிலே யீஸ்வரமூர்த்தியைத் தோற்றுவிப்பன. அந்த வீஸ்வர மூர்த்தியி லாயிரத்தொன்றிலே யுருத்திரமூர்த்தியையும், அந்த வீஸ்வரனுடைய கோடியிலொரு கூற்றிலே மாயனையும், அந்த வீஸ்வரத்திற கோடியிலொரு கூற்றிலே பிரமாவையும்; இப்படியே யொன்பதினமராகிய சாதிகாரியர்களை யடைவேயுண்டாக்குவன.

இங்ஙனங் கூறிய திருமேனிபைப் பிரித்தறியுமிடத் தருவநான குருவநானகு உபயரூபமொன்று

இப்படி மூவிதமாகத திருமேனி கொண்டதனு லானமாக்கடகுப் பிரயோசன மியாதெனில்? சிவமுதலிய நிட்களரூப நாலுஞ் சிவயோகிகள தியானித்தற் பொருட்டெனவறிக. அந்த நிட்களமான திருமேனியை லிங்க பீடமாகப்பண்ணிப் பூசை செய்யப்படாதபடியாலே நிட்களமுமாயிற்று. பரமமான நிட்களாத்தாசருக் கலையில்லாதபடியாலே நிட்களமெனறுர்.

அவயவங்களுடனே கூடியிருக்கையாற் சகளமெனறுர்.

பரமாகிய நிட்களமு மபரமாகிய சகளமுங்கூடி மிசிரமாயிருக்கையாற சகள நிட்களமெனறுர்.

ஒரு பொருளுக கிரண்டு தனமையுணடாகி லிதரோதராசிரய மென்னுங் குற்ற முண்டாமென்னில்? அஃசனறு. மரம்போலச சகளம், அதினிழற்போல நிட்களம், அநத மரத்தண்டாகிய பூச் சகளம், அதனை விட்டு நீங்காதிருக்கிற மணம்போல நிட்களம்; இவைபோற் சகளமு மகளமுங் கூடிற் குற்றமில்லையெனவறிக.

இத்தச் சகள நிட்களந் தானே போதாதோ! சகள முண்டாகவேண்டுமோ வென்னில்? அது தாமிராதியான லோகத்தி

னும், காட்டமுதலிய வற்றானும், திருமேனிகொண்டு பூசைசெய்து, உச்சவாதிக் கெழுந்தருளி, அங்கங்கே யான்மாக்களையனுக்கிரகஞ் செய்தற்பொருட்டுச் சகளமாயிற்று. நிட்களத்தினிடத்திற் சகளமின்மையானும் சகளத்தினிடத்து நிட்களமின்மையானும் ஒன்றுக்கொன்றேயுளதாகையால், அந்தச் சகளநிட்களத்தினிடத்திலவ் விரண்டு முண்டாகையால், அதுவே சிறப்புடைத்தெனக் கருதித் தேவாகம முதலாயினோர் சிவலிங்கத்தையே தாபித்துப் பூசைசெய்தமையை யாகமத்தோதினார்; ஆண்டு விரிவிற்காண்க.

ஏகநாதன - எழுவாய், நடிப்பன-பயனிலை.

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் மகுடாகமம் காலோத்தரத்து மறிக (௭௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சகத்தோத்தியுக்தப் பிரவர்த்தகனென்று கர்த்தாவை திரிவிதமாகச் சொன்னதை, உபாதாநோபாதி பேதங்களினாலே யொன்பது பேதமாமென்னு முறைமை கூறுதல்.

சிவமென்றுஞ் சத்தியென்று நாதமென்றும் விந்துவென்றும் சதாசிவமென்றும் விளங்கப்பட்ட ரூபத்தையுடைய மகேஸ்வரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமாவென நிவர்களொன்றிலேயொன்றாகத் தோன்றி, சிவம் சத்தி நாதம் விந்து நாலும் அரூபமும், மகேஸ்வரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இவர்கள் நாலும் ரூபமும், சதாசிவன ரூபாரூபமும், ஆக வொன்பது பேதத்தையும் சகத்தேகநாயகனாகிய சிவனொருத்தனே தனக்கு ரூபாதிக ளில்லாதிருக்கவும், இந்த ரூபங்களை யதிஷ்டித்துக்கொண்

ரூபவான்போல நடனம் பண்ணுவரொன்று பெரியோர்கள் சொல்லுவாகள்.

ஒன்ருக நின்றே பஞ்சகிருதகியங்களைப் பண்ணுத ஒன்பது பேதமாகுரொன்பது கற்பளு கௌரவமென்னில்? ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் இநத மூன்றுவகைக்கு, சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுததம் என்னும் அததுவந் திரயஙகளுக்கும், பிநது மோகினி மகாவென்னறு முபாதாநத் திரயங்களு முண்டாகையால்; அநத பேதங்களிலுலே பேதமாகக் கூறபபட்டது

ஆகி லரூபமென்ப தொன்ருயிருக்கையிலே நாலுபேத மெவவாறெனனில்? காலமுந் திககும் ஆகாசமும் அரூபமாயிருக்கத் தத் காரிய பேதஙகளிலுலே பேதமானதுபோல, கிருததியபேதங்களிலுலே பிநநமாகக கூறப்பட்டது. ஆகிலு மரூபத்தில் * தாரகம்மியதையுணடு.

* தாரதமமியம் - ஏற்றக்குறைவு

ஆகில் அநத கிருத்தியபேதங்களுந தாரதம்மியங்களுமெவ்வாறெனனில்? பரமசிவத்தி லாயிரததொரு † அம்சமாக பராசத்தியானது ‡ ஆவிர்ப்பவித்து × அநுக்கிரகபரையா யிருக்கும் அந்தப் பராசததி சுததமாயையிலே பதிநதபொழுது சாநதியாதீத கலையுண்டாம்; ஆகையா லந்தச் சாநதியா தீதத்தைப் பராசக்தி பரியாயமாகச சொல்லுவார்கள். அந்தப்பராசத்தியி லாயிரத்திலொரு அம்சமாக சத்தாவஸ்தரான சிவனுக்கு இச்சாஞான ஸ்வரூபிணியான ¶ அவிநாபாவ சத்தியுண்டாம். அந்தச் சத்தி சுத்தமாயையை க்ஷோபித்தபொழுது அந்தச்சத்தியில்§ சகச்ராம்சமாக நாதமூர்த்தி யுண்டாம். நாதத்திலே நின்றும் சகஸ்ராம்சமாக விந்து மூர்த்தியுண்டாம். நாதவிந்து மூர்த்திகளைச் சிவனுஞ் சத்தியு மநுப்பிரவிஷ்டரா யதிஷ்

டித்து நின்று சூக்குமமான சத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களை யுண் டாக்குவர்கள். மூர்த்தி மூர்த்திமானகளுடைய அபேதோப சாரத்தினாலே சிவனுக்கு நாதனென்றும், சத்திக்கு விந்துவெ னறும் பேரானது. அந்தச் சத்தியிற் பத்திலொரு அமசமாக சாதாக்கிய முண்டாம. சிவ னந்த மூர்த்தியை அநுப்பிரவிஷ் டராய் நின்று, சுத்தாத்துவ கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர். அந் தச் சாதாக்கியத்திற் பத்திலொரு அம்சமாக மகேஸ்வரனுதோ ன்றி, அசுத்தமாயா கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவா. அவரிடத்தி லாயிரத்திலொரு அம்சமாக ருத்திரதேவர் தோன்றித் கலையி லே நின்றும் மூலபிரகிருதியை * யுதிப்பித்து, அதிலே நின்று ம் குணத்திரயாதியான சூக்கும சிருட்டிகளைப்பண்ணி, மகே ஸ்வராருடைய கோடியம்சமாகத் தோன்றின பிரமாவையும் விஷ்ணுவையும் அசுத்தாத்துவ சிருட்டி ஸ்திதிகளிலே ‡ நியோ கித்துத் தாம் காலருத்திரனை யதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்று, அசுத்தாத்துவப் பிரவியத்தையும் பண்ணுவா.

† அம்சம் - பங்கு, ‡ ஆவிர்ப்பவித்து-உண்டாய், × அநுக் கிரகபரா - அநுக்கிரகத்தை முக்கியமாகவுடையது, ¶ அவிகா பாவம்-நீங்காமை, § சகச்ரம்-ஆயிரம், * உதிப்பித்தல்-உண்டா க்குதல், ‡ நியோகித்தல் - ஏவுதல்.

தத்த்வம் வாதூலே - தத்வீநம் க்ரியாஜ்ஞயம் தி
க்ஷமஸகலாகலே | ஸகலேஷு த்யாஜ்ஞயம் க்ரியம்
தத்விசேஷதஃ || நிக்ஷலேஷு ததூலேஹது ஹாகலம்
ததயாஹலெவச | ஸகலம் நிக்ஷலம்சைவ நவயாக்
தித்தாஃ க்ராச || ஸிவதத்வஸமவ்ராம்ஸாச ஸாம
த்ராதீதாவதூலேஸவாஃ | ஸாமத்ராதீதாவரா ஸக்தி

[illegible]

[illegible]

இது ஒன்பது பேதமுமொன்றிலேயொன்று தோன்றின தற்குச் சம்மதி.

தத்தக் கிருத்தியங்களுக்குச் சம்மதி பூர்வத்திலே சொன்னோம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவபேத மணுபேதமெனப் பிரமாதி நவபேதமிருபேதமாம்; அதில் அணுபேதஞ் சத்திலோக முதற் புவனாதிபதியாய் வாஸ்தவபேத தேகியாயிருக்கும். சிவபேத மணுபேதத்தை யதிஷ்டித்துக் காற்பனிகபேத தேகியாயிருக்கும் அதிற் சிவபேதத்தைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.

சிவம்-அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவம்,—

சத்தி-அதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்தி,—

நாதம்-பரநாதம்,—

விந்து-பரவிந்து,—

பரநாதமென்பது, உன்மனைகலாதி சாந்தியதீத கலாந்தகர்றிய சிவகலா சத்தியையும், சமனாதி அபரவிந்து நிவிர்த்தியந்த

காரியசத்தி கலாசத்தியையும், சமாகாராத்மகமாயுள்ள காரண சாந்தியதீத கலாரூப மகாமாயை.

பரவிந்து என்பது, உன்மனை கலாதி காரியப் பிரபஞ்சமொரு பிரதேசத்துடனா யொடுங்கின மகாமாயையின தோரிடம்.

ஆகையால், மகாமாயையின்து பரநாதப் பிரதேசத்தை யதிஷ்டிக்கும் அனந்தேசுரர் விந்துக பரசிவம்; நவபேத விருத்தத்தில் நாதமென்று சொல்லப்பட்டது.

பரவிந்துவை யதிஷ்டிக்கும் அனந்தேசுரர் விந்துக பராசத்தி, விந்துவென்று சொல்லப்பட்டது.

மகாமாயா காரிய பரநாத பரவிந்துக்கள், மகாமாயா காரிய அபரநாத அபர விந்துக்கள் காணப்பிக்கப் பட்டன்றன.

உன்மனை -பராபரநாதம், சமனை- பராற்பரவிந்து.

வியாபினி,வியோமரூபை, அநந்தை,அநாதை, அநாசிருதை யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப ஆத்த ரூப சிவகலைகளும், ஆத்தரூப மாத்திர பஞ்ச சிவகலா புவனங்களும், பரசிவ தத்துவமென்கின்ற பரநாதம்.

சூக்குமை, அதிசூக்குமை, அமிர்தை, அமிர்தாமிர்தை, வியாபினி யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்தரூப அர்த்த ரூப சத்திகலைகளும், அர்த்த ரூப மாத்திர சத்திகலா புவனங்களும், பராசத்தி தத்துவ மென்கின்ற பரவிந்து.

இவைகள், யோகினியினுடையவும் மகாவிராட் புருடனுடையவும் பிரமரந்திரத்திற்கு மேல், முறைமையில் சத்த ரூப மாத்திரங்களாகவும், சத்த ரூப ஆத்த ரூபங்களாகவும் அறியப்படும்.

பிரம ரந்திரத்துக்குள் இந்திகை, தீபிகை, ரோசிகை,மோசிகை, ஊர்த்துவகை யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப

அர்த்த ரூப சிவகலைகளும்; அர்த்த ரூப மாத்திர சிவகலா புவனங்களும், அபர சிவ தத்துவமெனகின்ற நாத, நாதாந்த, அபர நாதமாக அறியப்படும்.

நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை யெனகின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப அர்த்த ரூப சத்தி கலைகளும், அர்த்த ரூபமாத்திர சத்தி கலா புவனங்களும், அபர சத்தி தத்துவ மெனகின்ற அபரவிந்துவாக அறியப்படும்.

உன்மனாதி யபரவிந்து, அந்தம் கிரமத்திற் பரசிவ பராசத்தித் தானமாக ஊகித்தறிக.

சத்த ரூப அர்த்தரூப பஞ்ச பஞ்சகலைகள், அர்த்த ரூபமாத்திர பஞ்ச பஞ்ச கலா புவனங்கள் பகுப்பாயிருக்கும்.

ஆத்த சந்திரன நிரோதி யிரண்டும் அபரவிந்துவி லடங்கும்.

மகார உகார ஔகாரங்கள், கிரமத்திற் சாதாக்கிய தத்துவ ஈஸ்வர தத்துவ சுத்த வித்தியா தத்துவ மெனகின்ற அபர விந்து கோடிகளுளாகும்.

அபரநாத அபரவிந்து அபரநாதங்கள் சதாசிவ ஈஸ்வர வித்தியாதிபதி ருத்திராதிஷ்டானங்களாகவும் அறியப்படும்.

கீழ் கீழ் நிவிர்த்தியாதி கலாரூபமாக வியாபித்த ஓங்காராதி நாதாந்தம் பிரமாதி பஞ்சதேவதா ஸ்தானமுமாம —

சதாசிவன றிகழு மீச னுவந்தரு ளுருத்திரனருண மாலயனுமறினனுன்ருய்ப் பவதரும் - சனமிகும்'

அணுவியபதத்திற் சனம முபசாரமா யாரோபித்துச் சம்புபக்ஷத்துக்குக் கற்பிக்கப்படும். இங்குச் சிவாதி பிரமாந்த நவ பேதத்துள்,—

அருவ நாலும் - காரண மகாமாயாவஸ்தா சாக்ஷாத் திஷ்டான மாதலால், சிவாதி நான்கும் நிஷ்களம்.

உருவம் நாலும்-காரியாதிஷ்டான மாதலால், ஈசன முதலிய நானகும சகளம்.—

உபயமொனறும்-சதாசிவம காரணததைத தொட்டு உனமனுதி சாதாககியாகத காரியாதிஷ்டான மாகையால், சகளநிஷ்களம் —

நவந்தருபேத மேகநாதனே நடிப்பனெனபா - சபேத மெனகினற நவபேதததை பொருபொருளாகிய சிவன, தானே அதிஷ்டேய பேதததை யொட்டி அபிநயிததுத நடஙகருபனையிருவே காண்பிபபன.

அணுபேதமெனகினற நடபேதத்தை அணுப்பிரமாதி அணுபரசிவாநத அநேகேசுராகள சுவருபத்திருற காணபிபபா.

சிவம சததி நாதம் விநது எனபதும, சாநதி முதல காற்கலை யெனபதும, ஒரு பொருளுணாததிருப்ப தனாக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அங்ஙன மொனறுமினறி திருமெமபிறையவன் ஒன்றிரு ன்றாகத தோனறி, ஒவ்வொரு தத்துவங்களி னினறுகொணடு, தததம தொழில்களைச செய்யுஞ சிவமுதல் ஐவருமாகிய முத்திறத தொனபது வாகததினும் வேறறுமையினறி நினறு, அவ்வத தொழில்களைச செய்வனெனபதாம்.

ஏகாரம் தேற்றம.

மேல் ஒருவனே யிராவணுதி பாவகமுற்றாற் போல என்றதனை ஈணடு மறிவுறுத்துவார், நடிப்பனெனறார்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இவ்வொன்பது பேதத்துடன் சத்தி விந்துவென்று மிரண்டும் சத்தி பேதமாயினும், ஏனை மஞ்ஞமணி முதலிய பேதம் போலன்றி ஒன்றிலொன்றாகப் பவந்தரு முறையிற் காரணமாயிடை நிற்றல்பற்றிச் சிவபேதத்துடன் வைத்தெண்ணி நவந்தருபேதமெனப்பட்டன.

நவந்தருபேத மேகநாதனே நடிப்பனென்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவாகையாற் கூறியதென்பது.

அவை முறையே சிவதத்துவத்துக்கு நாதத்துக்குமுரிய சத்தி பேதமே யாமென்பது வருஞ்செயுளிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சுத்தமாயையிலே பரமேஸ்வரன் கொள்ளப்பட்ட திருமேனிகள், ஒன்றிலே யொன்றாகத் தோன்று முறைமை யருளிச் செய்கிறார்.

சிவனுஞ்சத்தி நாதமும் விந்து சதாசிவன் றிகழுமீச னுவந்தருளுருத்திரனும் மாலயன் றொன்றிலொன்றாய்ப் பவந்தரும் - சிவனுஞ் சத்தியும் நாதமும் விந்துவும் சதாசிவனும் விளங்கப்பட்ட ஈஸ்வரனும் கிருபையுடைய உருத்திரனும் மாலும் அயனும் என்னுமிவர்கள், ஒன்றிலேயொன்றாகத் தோன்றிநிற்பார்கள் — அருவநாலிங் குருவநா லுபயமொன்றும் - இந்தத் திருமேனிகள்தான், இவ்விடத்து நிஷ்களம் நாலும், சகளம் நாலும், சகளநிஷ்களமொன்றுமாயிருக்கும். இப்படிப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட திருமேனிகளுக்குப் பரமேஸ்வரனும் பலபேதங்களுமாயிருப்பனோவெனில்? — நவந்தருபேத மேகநாதனே நடிப்பனென்பர் - இந்த ஒன்பது திருமேனியும் பரமேஸ்வரனொருவனேகொண்டு நடியாநிற்பன.

இதனாற் சொல்லியது, சுத்தமாயையிலே சிவன் கொள்ளப்பட்ட திருமேனிகள், சிவமுதலாகப் பிரமா வீறாக ஒன்பதுபேதமா யிருக்குமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஏகநாதனே - அங்ஙன மொன்றுமின்றி நிற்குமெம்மிறைவன்,—சிவஞ்சத்தி நாதமவிந்து சதாசிவன் றிகழுமீசன் உவந்தருளுருத்திரன்றன் மாலயனென்றின்னொன்றாய்ப் பவந்தரும்-சிவமென்றுஞ் சத்தியென்று நாதமென்றும விந்துவென்றுஞ் சதாசிவமென்றும் விளங்குகின்ற மகேஸ்வரனென்றும உவந்தருளுகின்ற உருத்திரனென்றும் மாலென்றும் அயனென்றும இவைகள், ஒன்றினொன்றாகத் தோன்றி, ஒவ்வொரு தத்துவங்களி லின்றுகொண்டு தத்தந்தொழில்களைச் செய்யும,—அருவநாலு - அருவமாகிய சிவம சத்தி நாதம விந்துவாகிய நான்கு திருமேனியும்,—உருவநாலு - உருவமாகிய மகேச னுருத்திரன் மாலயனாகிய நான்கு திருமேனியும்,—உபயமொன்றாய் - சதாசிவமாகிய அருவுருவத் திருமேனி யொன்றுமாகிய,—நவந்தருபேத நடிப்பனென்பர் - முதிரத் தொன்பத வாகத்திலும் வேற்றுமையின்றி நின்று, அவ்வத்தொழில்களைச் செய்வன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவனைப்போலே சத்தியொன்றாயிருக்கக் காரி
யப்பாட்டாற் சத்தியினது பேதம் பல
வென்றுணர்த்துகிறார்.

சத்தியாய் விந்துச்சத்தி யாய்மனோன் மணிதா
னாகி, யொத்துறு மகேசையாகி யுமைதிரு வாணியா

இ, வைத்துறுஞ் சிவாதிக்கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொரு த்தியாகு, மெத்திற நின்றானீச னத்திற மவளுநிற் பள். (எரு)

(இ-ள்) சத்தியாய் விந்துச் சத்தியாய் மனோன்மனி தானுகி யொத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி வைத்துறு ஞ் சிவாதிக்கு — முற்கூறிய சிவத்துக்குச் சத்தியும், நாதத்துக்கு விந்துச்சத்தியும், சதாசிவத்துக்கு மனோன்மனியும், ஈசுரத்துக்கு விந்துவினுயிரத்திற் றோன்றிய மகேசையும், உருத்திரனுக்கு மனோன்மனியி லாயிரத்தி லொன்றிற் றோன்றிய கௌரியும், மாயனுக்குத் திருவும், பிரமனுக்குச் சரஸ்வதியுமாகி, தனித்தனியே சத்திகள் பொருந்தாநிற்கும்.

இங்ஙன வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகும் — இப்படிச் சிவன் முதலிய வெழுவர்க்கும், ஒருத்தி தானே பலவா யதிட்டித்துக் கொண்டுநிற்கும். இந்தச் சத்திகளுஞ் சத்தனுக்கும் பேதமோவெனனில்?

எத்திறநின்றானீச னத்திற மவளுநிற்பள். — சிவ னிலயி யானபோது இலயசத்தி யெனவும், போகியானபோது போகசத்தி யெனவும், அதிகாரியானபோது அதிகாரசத்தியெனவும், இப்படிப் பெயருற்றுநிற்கும். ஏனையவு மிவ்வாறுகாண்க. எ-று.

சிவாதிக்கு வைத்துறுமெனவும், ஈசனெத்திறநின்றானவ ளுமத்திற நிற்பளெனவ பொருளுரைக்க.

இதற்கு வாதுளோத்தரத்துஞ் சுப்பிரபேதத்துஞ் சத்தா க்கியினு மறிக. (எசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சத்திபேத முணர்த்துதல்

சத்தியாய் - சத்தர்க்கு ஞானசத்தியாய் விந்து க்ஷோபத்தைப் பண்ணி,— விந்துசத்தி யாய்-சிவன நாதா †திஷ்டாதாவானபொழுது விந்து ¶அதிஷ்டாத்திரியான சத்தியாய்,—மனோன்மனி தானுகி - சதாசிவர்க்கு மனோன்மனி சத்தியாய்,—மகேசையாகி - மகேஸ்வரருக்கு மகேஸ்வரி யென்னுஞ் சத்தியாய்,—உமை-உருத்திரதேவர்க்கு உமையென்னுஞ் சத்தியாய்,—திரு-விஷ்ணுவுக்கு லக்ஷ்மியென்னுஞ் சத்தியாய்,—வாணியாகி - பிரமாவுக்கு சரஸ்வதியென்னுஞ் சத்தியாய்,—ஒத்தனும்-இப்படியே யந்தந்தக் கிருத்தியங்களுக்கும் விகாரங்களுக்கும் பொருந்தின ரூபத்தையும் கிருத்தியத்தையு முடைத்தாய்ப பொருந்தும்,— வைத்தனுஞ் சிவாதிகளின்னை வருஞ்சத்தி பொருத்தியாகும்-காரணேஸ்வரரிடங்களிலே தனது அதிகாரசத்தியை வைத்துத் தானு மவ்விடத்து அபிவியத்தியாய் நிற்குஞ் சிவனே யாதியான வேறு பேதங்களுக்கு முன்சொன்னவாறு வரப்பட்ட சத்தியொன்றே! அதெவவாறென்னில்?—எத்திற நின்றுன்ச னத்திற மவளுநிற்பள்-சிவனுக்கு அவிநாபூதை யாகையால் சிவனெவ்வாறு மூர்த்திகளை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்றுன்,அவ்வாறே யந்தந்த மூர்த்திகளுடைய சத்திகளையும் அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்றுந் தானொன்றேயென் றிதன்பொருள்.

†அதிஷ்டாதா-அதிஷ்டிக்கிறவன், ¶அதிஷ்டாத்திரி-அதிஷ்டிக்கிறவள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவபேதமுணர்த்தி, அணுசத்தி பேதமானது கொடுக்குஞ் சத்திபேத முணர்த்துகின்றார்.

சத்தியாய்-அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவத்திற்கு அதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்தியாய்,—விந்துச சத்தியாய்-நாதரூபியாயிருக்கின்ற அனதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவத்திற்கு அனதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்தியாய்,—மனோன்மனி நாமகி-சதாசிவத்திற்கு மனோன்மனி தேவியாய்,—ஒத்துறு மகேசையாகி-மகேஸ்வரனுக்கு இணங்கிய மகேஸ்வரி தேவியாகி,—உமை திருவாணியாகி-உருத்திரனுக்கு குமாதேவியாகி, மாலுக்கு மகாலக்ஷ்மி தேவியாகி, பிரமாவுக்குச் சரஸ்வதிதேவியாகி,—வைத்தது ரு சிவாதிக்கிங்ஙன வருஞ்சத்தி ஒருத்தியாகும்-சிவமுதல் நவபேதத்துக்கு மிவ்விட்டது நவபேதமாய்த்தோற்றும் சத்தியொன்றாகும்,—எத்திற னின்றனீச னத்திற மவளுநிற்பள் - சிவன் கற்பித நவபேதமா யாதொரு பிரகாரமிருந்தான், சத்தியுங் கற்பித நவபேதமாய் அந்தப் பிரகாரமிருக்கும்.

சத்திபேத மேழென்று சொல்லியிருக்கச் சிவபேத நவபேதமென்றது விரோதம். சிவபேத நவபேதமென்று சொல்லியிருக்கச் சத்திபேத மேழுபேதமென்றது விரோதம். இப்படியாகில், விரோத பரிகாரமெப்படி? ஒருபிரகாரஞ் சொல்லுவோங் கேள்.

அகாசிருகை முதல் சிவகலா சாதிய வியாபினி யீறாகும் பஞ்சகலா புஞ்ச வடிவுற்றுச் சிவகலா சாதிய உன்மனா கோக்கத்தாக்கும் பரநாதமென்றும், சத்திகலா சாதிய வியாபினி முதற் சூக்குமை யீறாகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சத்தி

கலா சாதிய சமநாநோக்கம் தாக்கும் பரவிந்தவென்றும், ஊர்த்தமைமுதல் இந்திகை யீறாகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சிவகலா சாதீய வியாபிநி நோக்கம் தாக்கும் அபரநாதமென்றும், சாந்தி யதீதைமுதல நிவிர்த்தி யீறாகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சத்திகலா சாதீய சூக்குமை நோக்கம் தாக்கும் அபரவிந்து என்றும் இருக்கும்.

பராபர சிவதத்துவம் பராபர சத்தி தத்துவ வர்க்கம் நான்கினபேர் மாறியும் மாறாதும் தனித்தனி யிருக்கும் சாந்தியதீதகலை; அக்கலை மணப்புற்று அதனைப்பெற்று அப்பெயர்பெறும் உமைகலை யாகும் பரசிவ மூர்த்தியாம் சிவகலையு மதிலடங்கும்.

அப்படி நான்கினு மிருக்கும் வித்தை பிரதிட்டை நிவிர்த்தியுள் ளடங்கும் சாந்திகலை, அக்கலை மணப்புற்று அத்தனைபெற்று அப்பெயர்பெறுஞ் சமாநகலையாகும் மநோகத சிவமூர்த்தியாஞ் சத்திகலையு மதிலடங்கும்.

ஆக நாலிரண்டெட்டுச் சடசிவகலை சடசத்திகலை; சற்காரிய காப்ப மகாமாயையினின்று காதந்துவிசப் பிரளயத்துள் எண்கலை பிரியாப பிரிவுற்றிருந்த பொறித்த துபசரிக்கும், பிரியாப்பிரிவுச சிற்சிவகலை சிற்சத்திகலை சங்காரிய காப்ப வஸ்துக்களாம்,

பரசிவம் பராசத்தி அனுக்கிரக விந்துக பரசிவனெனும் பரநாதம பரவிந்து இவை நான்கும், தனித்தனி சிவபேதம் சத்திபேதம் இருபேதமுற்றிருநாலு பேதமாயிருத்தலால், சிவபேதம் நானகோடி சதாசிவமுதற் பிரமாவீறுகுஞ் சிவபேத மைந்தாங் கூட்டிச் சிவபேதம் நவபேதம்.

அச்சத்திபேதம் நானகோடி மனோன்மனிமுதற் சரஸ்வதியீறாகும் சத்திபேத மைந்துங் கூட்டிச் சத்திபேதம் நவபேதமென்னுங் கருத்திற் கருதி, 'நவந்தருபேதமேக நாதனே நடிப்

டனே' எனவும், 'எத்திற நின்றானீச னத்திற மவளுநிற்பள்' எ
னவும்; ஆசாரியர் சொல்லியதேதென வொருசொற் றோஷமு
மில்லை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய சிவபேத மேழற்குமுரிய சத்திபேதமும், மு
றையே சத்திமுதல் வாணியிறுத வெழுவகைப்படும். எம்மிறைவ
னாகிய பரமசிவன் சிவபேத மேழினு நின்று நடாத்துமாறெல்
லாம் அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும் பராசத்தியும், இச்
சத்திபேத மேழினும் அவனுக்குத் துணையாய்நின்று நடாத்து
மென்பதாம்.

அற்றேல், மேலைச் சூத்திரத்தின் 'வரும்வடி வெல்லாஞ் ச
த்தி' எனக்கூறி, யீண்டுச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவை
த்து, 'எத்திற நின்றானீச னத்திற மவளுநிற்பள்' என்றல் மலை
வுபோலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு; அஃதுணர்த்துதற்
கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

மேலிசைந்த மூர்த்திகளுக்குச் சத்திக ளருளிச்செய்கிறார்

சத்தியாய் விந்துச்சத்தியாய் மனோன்மனி தானாகி யொ
த்தறு மகேசையாகி யுமை திருவாணியாகி வைத்தனும்- சிவ
த்துக்குச் சத்தியும், நாதத்துக்கு விந்துச்சத்தியும், சதாசிவத்து
க்கு மனோன்மனிசத்தியும், மகேஸ்வரனுக்கு மகேஸ்வரசத்தியு

ம், உருத்திரனுக்கு உமாசத்தியும், விட்டுணுவுக் கிலக்குமியும், பிரமாவுக்குச் சரஸ்வதியும், ஆகவொன்றிலே யொன்று வேறா றென்று சொல்லப்படும். இப்படிச் சத்திகள் பலவாயிருக்குமோவெனனில்?— சிவாதிக்கிங்ஙன வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகும் - சிவமுதலான மூர்த்திகளுக்கு இப்படியே வருகிற சத்திகளெல்லாம் அந்தப் பராசத்தி யொன்றுமேயா யிருக்கும்,—எத்திற நின்றானீச னத்திற மவளுநிற்பள் - ஆகையால் பரமேஸ்வரன் எப்படியே நின்றான, அப்படியே அந்தப் பரமேஸ்வரியும் அதற்குப் பொருந்திநிற்பள்.

சிவம் ஐம்பதுபேதமாயுஞ் சத்தி யேழுபேதமாயும் நின்றது, ஐம்பதுபேதத்திற் சொன்ன சத்தி, சிவத்துக்குச் சத்தியாயும்; நாதத்துக்கு விந்துசத்தியாயும், சதாசிவமுதலான வருக்கும் மனோன்மனிமுதலான சத்திகள் அஞ்சமாய் நிற்குமதுங் கண்டுகொள்க.

இனிச்சொல்லியது, பரமேஸ்வரன் கொண்ட கொண்ட மூர்த்தங்களுக்கெல்லாம் பரமேஸ்வரியும் அந்தந்த மூர்த்தங்களுக்குப் பொருந்தின சத்தியாய் நிற்பளென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவாதிக்கு - மேற்கூறிய சிவபேத மேழிற்கும்,—இங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகும் - இவ்விடத்துக் குரிய சத்திபேதமூஞ் சிவசத்தியொன்றே.— சத்தியாய் விந்துசத்தி மனோன்மனி தானாகி யொத்துறு மகேசையாகி யுமை திருவாணியாகி வைத்துறும் - முறையே சிவத்திற்குச் சத்தியாகியும், சதாசி

வத்திற்கு மனோன்மனி சத்தியாகியும், மகேசனுக்குப் பொருந்திய மகேசை சத்தியாகியும், உருத்திரனுக்கு உமைசத்தியாகியும், மாலுக்குத் திருசத்தியாகியும், அயனுக்கு வாணிசத்தியாகியும், எழுவகைப்படும்,— ஏகனாகநின்ற நிலையில் - எம்பிறைவனாகிய பரமசிவனை விவேகமேயின்றி நின்று நடாத்துமாறெல்லாம்,—அவனது மாதிரநிற்பள்-அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும் பராசத்தியும் பிசத்தியேக மேயின்றும அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங்கூறிய சத்திசிவங்களுக்கும பேதமில்லையென வுணர்த்துகிறார்.

சத்திதா னாதிமாதி தானாகுஞ் சிவமுமந்தச்
சத்திதா னாதியாகத் தரும்வடி வனவெல்லாஞ், சத்தியுஞ்
சிவமுமாகுஞ் சத்திதான் சத்தனுக்குச், சத்தியாஞ்
சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே. (௭௧)

(இ-ள்.) சத்திதானாதிமாதி தானாகும் — சிவனுடைய பிரிவற்று நிற்கிற சமவாய சத்திதானே, நாதமுதலான திருமேனிகளெல்லாம், அதற்கதற்கேற்ற வடிவைப் பொருந்தாநிற்கும.

சிவமுமக்கச் சத்திதானாதியாகும் — அதுவுஞ் சிவமும் அச்சத்தி நாதமென்று சொல்லப்பட்ட சத்தியினது பேதமே எல்லாதனையும் பொருந்திநிற்கும்.

தரும்வடிவனவெல்லாஞ் ச — ஆகையாற் பிரபஞ்சமென்று சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களெல்லாஞ் சத்திமயமுஞ் சி

த்தியுஞ் சிவமுமாகும் வமயமுமாகவே காணப்பட்டிருக்கும்.

சத்திதான் சத்தனுக்குச் சத்தியாம் சத்தியினுடைய விகற்பங்களெல்லாஞ் சிவமே பொருந்துமோ வெனவில்? அந்தச் சத்திதானே சத்தனாகிய சிவனுக்குச் சத்தியாகையாற் றனக்கொரு முதன்மையில்லை

சத்தனவேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே. சத்தனாகிய சிவன யாதொன்றையுண்டாக்குகவென்று நினைவானாக அதைத்தான், அப்பொழுதந்தச் சத்திதானே யவைகளையெல்லா மதுவாக வுண்டாக்கா நிற்கும். எ-று.

இந்த வாதத்தோடொத்தது சவுந்தரியலகிரியெனுந் தோத்திரத்திலுமறிக (௭௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல் பிரபஞ்சத்திலே சத்தி சிவ நிற்குமுறைமையுணர்த்துதல்.

சத்திதானாதமாதி தானாகும- சத்தியானது நாதாதி பிருதிவியந்த தத்துவங்களெல்லாவற்றுப்பிரவிஷ்டையா யிருக்கும்,—சிவமுமந்தச் சத்திதானாதியாகும் - சிவமுமந்தச் சத்தியாதியாக சாவஸ்தைகளையும் அதிஷ்டித்திருக்கும். ஆகையால்;—தருவடிவானவெல்லாஞ் சத்தியுஞ் சிவமுமாகும - அவாகளா லுண்டாக்கப்பட்ட வெல்லா வுருவங்களுஞ் சத்தி சிவாத்மகமாம —சத்திதான் சத்தனுக்குச் சத்தியாஞ் சத்தனவேண்டிற்றெல்லாமாஞ் சத்திதானே-சத்தியானது சத்தாவஸ்தரான சிவனுக்கும் பலமுமாம்; ஞானமுமிச்சையுங் கிரியையுமாமென் றிதனபொருள்.

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

சத்தியாதி யெண்பேதங்களுக்குப் பரசிவமூலம், நாதாதி யெழுபேதங்களுக்குப் பராசத்தி மூலமெனப்து பகர்கின்றார்.

சத்தன - பரசிவம்,—சத்தி - பராசத்தி,—வேண்டிறறெல்லாம்-நாதாதி பேதமனைத்தும.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

மரமும காழ்ப்புமபோல ஒப்பவியைந்து நிற்றலின், எல்லாத்திருமேனியுஞ் சத்திசிவ மிரணடற்கும் பொதுவடிவே யாமாயினும, சத்தனுககுச சத்தி தேவியுமா மாகலான, அதற்குரியவடிவு விசேடங் குணவிசேடம பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேத மென ஞுயினவெனபதாம்.

ஆகலா னதற்குரிய வடிவு விசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென ஞுயினவெனபது குறிப்பெச்சம்.

சத்தனுககோர் சத்திபாமெனறது,வல்லவனுக்கு வல்லமையாய் நிற்குமெனச் சிவசத்திகட்கு நாயகநாயகி பாவங்கூறியவாறு.

நாயகநாயகி பாவமாதலை வலியுறுத்துவார், சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினார்

வேண்டிற்றெல்லாமென்றது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்.

இவை மூன்று செய்யுளுந் தாதான்மியமாய் நீங்காது நிற்றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், மேல் ஒன்றிரெண்டுமாய்ப் பலவாகுமெனப்பட்ட
சத்தி சிவங்களை ஈண்டுத் தலைவனாகத் தலைவியுமாய்த் தம்முட் பு
ணருமென்பது முறையன்று போலுமென்பாரை நோக்கி, அத
னை யுணர்த்துதற் கெழுந்த வருசெய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

சிவசத்திகள் நாதமுதலான தத்துவங்க ளெல்லாந் தா
னேயாய் நிற்குமென்றும், சிவனுட திருவுளத்திலே நிகழ்த
தெல்லாஞ் சத்திதானேயாய் நின்று நடத்துமுறைமையு மருளி
ச்செய்கிறார்.

சத்திதானுந்தமாதி தானுநும-நாதமுதலான தத்துவங்களெ
ல்லாம் அந்தப் பராசத்தி தானேயாய்ப் பொருந்தி நிற்கும்,—
சிவமுமகத்ச சத்திதானுகியாகும் - சிவமு மகத்ச் சத்தியினு
டைய வியாபாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய்,விட்டு நீங்காம
ல்நிற்கும். அப்படியிருக்கையினாலே,—தருவடிவானவெல்லா
ஞ் சத்தியும் சிவமுமாகும் - பிரபஞ்சத்தி லுண்டாகப்பட்ட ரூ
பங்களெல்லாம் பரமேஸ்வரனும் பரமேஸ்வரியுமா யிருக்கும்.
முன்னே நாதமுதலான தத்துவங்களெல்லாம் சத்தியாகியே
நிற்குமென்று சொல்லி, இப்பொழுது சிவமுஞ் சத்தியுமாயிருக்
குமென்பா னேனெனனில்?—சத்திதான் சத்தனுக்குச் சத்தி
யாம் - அந்தச் சத்தி தானுகச் சிவனுடைய கிருத்தியங்களுக்
கெல்லாம் தானேயாய் நிற்கும். ஆகையால்,—சத்தன் வேண்டி
த்தெல்லாமாஞ் சத்திதானே - சிவன் யாதொன்று திருவுள
த்தடைத்தான,அந்தத்திருவுள்ளத்தடைத்தவதுதானே சத்தி
க்குச் செயலாம்.

இதனுற் சொல்லியது, நாதமுதல் பிருதிவி யீறாகவுண்டா
ன தத்துவங்களெல்லாம் சத்திதானேயாய் நிற்குமென்றும், அ

ந்தச் சத்திக்கு முதல் சிவமேயென்றும், உண்டாகப்பட்ட வடிவுகளெல்லாம் சிவசத்திகளென்றும், சிவனுடைய திருவுள்ளத்தில் நிகழ்ந்ததே சத்தியினுடைய கிருத்தியமெல்லாமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்திதா னேகமாகிநாதாதியாகும் - நாதமுதற் பிருதிவியீறான தத்துவங்களெல்லாங் கூடிநிற்கும்.—சிவமு மந்தச்சத்திதானு மாகும் -சிவமு மந்தச் சத்திமுதலியவற்றை யடுத்து நிற்குமாகலான்,மரமும் காழ்ப்பும்போல வொப்ப இசைந்து நிற்றலின்,—சத்திதான நருவ வடிவானவெல்லாம் சத்தியும் சிவமுமாகும்-சத்தியாற்றப்படுமெல்லாத திருமேனியும் சத்திசிவமிரண்டற்கும் பொதுவடிவே யாயினும்,—சத்தனுக்குச் சத்தன் வேண்டிற்றெல்லாமாஞ் சத்திதானே - சத்தனுக்குத் தானவேண்டியவாறெல்லாம் ஆகும் சத்தியே,—ஓர் சத்தியாம்-ஒப்பற்ற தேவியுமாமாகலான,அதற்குரிய வடிவுவிசேடமு குணவிசேடம் பற்றி சிவபேதமுஞ் சத்திபேதமென நின்றனவென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் தாதான்மியமாய் நீங்காது நிற்றலைத் தெரிவித்துக் கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தச் சிவசத்தியினது சிருஷ்டி யுணர்த்துகிறார்.

சிவஞ்சத்தி தன்னையீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தையீன்று,முவந்திரு வரும்புணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்

லாமென்றும், பவன்பிரம சாரியாகும் பான்மொழி க
ளனியாகும், தவந்தரு ஞானதபோதனக்குத் தன்மைதா
ன் றெரியுமன்றே. (எஎ)

(இ-ள்) சிவஞான அப்பிரமேய முதலிய இலக்கணத்தையு
டைய சிவன், தனது காருண்ணியத்தால்
ஒன்றும் திருமேனிகொண்ட சிவன் ஆயிரத்தொன்
றில் பராசத்தியும், அந்தச் சத்தியாயிரத்
தொருகூற்றில் ஆதிசத்தியும், அந்தச் சத்தியாயிரத்தொன்றில்
இச்சாசத்தியும், அந்தச் சத்தியாயிரத்தொன்றில் ஞானசத்
தியும், அந்தச் சத்தியாயிரத்தொன்றில் கிரியாசத்தியும், இப்
படிப் பஞ்ச சத்திகளையுந் தோற்றுவிப்பன்
இது சிவசிருஷ்டி யெனவறிக.

சத்தி சிருஷ்டி.

சதாசிவனா ... நிட்களமான பஞ்ச சத்திகளிடத்திலும்
... யென்றும் சர்வான்மாக்களுக்கு நியானபூசை நிமித்
தமாகவந்த பராசத்தியிற் டகிலொன்றி
ற் சாதாக்கியத்தையும், ஆதிசத்தியிற் பத்திலொன்றிலே மூர்
த்தி சாதாக்கியத்தையும், இச்சாசத்திப் பத்திலொன்றிலே மூர்
த்தி சாதாக்கியத்தையும், ஞானசத்திப் பத்திலொன்றிலே கர்த்
திரு சாதாக்கியத்தையும், கிரியாசத்தியிற் பத்திலொன்றிலே
கன்ம சாதாக்கியத்தையும், இங்ஙனமடைவே பஞ்ச சாதாக்கி
யத்தையுந் தோற்றுவியா நிற்பன்.

கர்த்திரு சாதாக்கிய முதலான நாலு சாதாக்கியமு மிலி
ங்காகாரமாயே யிருக்கும். மற்றக் கன்ம சாதாக்கிய மொன
றுமே சிவலிங்கமும் பீடமுமாயிருக்கும். ஆதலா லான்மாக்
கள் சிவபூசாதி கன்மங்களை இந்தக் கன்மசாதாக்கியத்தி லிட
த்திலே தானே செய்வார்கள்.

இந்தச் சிவலிங்கத்திற்றானே பூசிக்கவேணுமோ வெனி
ன்? தண்டில முதலியவற்றிற் சிவனைப் பூசிக்க வந்தப் பூசை
யிலுண்டான நூனுதிக மிகுந்த குற்றமாய் விடும். சிவலிங்கத்
திற செய்தபூசை சமபூரண மல்லாவிட்டது மந்திரங்கள் திர
விய மில்லாவிட்டதாகு சமபூரணமாய் விடும் ஆதலாற், சிவ
லிங்கத்திலிட்டத்திற் செய்யும பூசையே சிறப்பென முகமதத்திற்
கூறியதென வறிக.

உலக திருவரு ம் புணர்ந்திங்கு லகுயி ரெல்லாமீ னறும் — இலிங்கமயமாயிருக்கிறது லிங்கமும், பீடமயமாயிருக்கிறது யோனியுமாகியவிருவருமா, தமமிற் பிரியாமல ஆன்மாக்களை யீடேற்றுகையின பொருட்டுக் கூட்டி வைக்கதவமாயா காரியமாகிய தனுவாதிகளை யான்மாக்களுக் குண்டாக்கி; இங்ஙனஞ் சததியுடனே கூடிப் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தானே யாயினும,—

பவன் பிரம சாரியாகும் — பவனுகிய சிவனெப்பொழுது நித்திய பிரமசாரியாயே யிருப்பன —

பானமொழி கன்னியாகும் — அந்தச் சத்தி யெப்பொழுதுங் கன்னிகையாகவே யிருப்பள —

தவந்தரு ஞானத்தோர்க கிதன்மை தான் றெரியுமன்றே. — முற்சனனத்தி லார்ச்சித்த தபோபலத்தான ஞானத்தைப்பெற்ற ஞானிகளுக் கித்த முறைமை தெரியாநிற்கும். எ-று.

உலகென்பது - புவனாதிகளை.

உயிரெல்லா மென்றது முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையுஞ் சிருஷ்டித்ததென வறிக.

இது பலபெயரும் பல வேறுவாயுங் கொண்டது.

இதற்கு வாதுளோத்தரத்தும் வாதுள சுத்தாக்கியினு மறிக.

"மின்னிடை யுமைவான்" எனனும் திருவாசகம் திருப்பொற்சுண்ணத்தில் - ௧௩ - வது செய்யுளில் "மகடூஉத் தனையுடைக் கேள்வன் மகனாகப்பன் றமையனெம்மையன் றாள்கள்பாடி" எனவும், "சிறந்திடைக் கொல்கு நுடங்குறு திருவயிற் றுள்ளொருத்தி, பெற்றெடுக்குந் திறற பிள்ளைகண் மூவரம் மூவனையுங், கறந்திடச் சொன்ன பொருளெலாருமுன்றைவயிற்றை டைக்கால், செற்றிடச் சொன்ன பிள்ளைக்கிளையபமையுந் தேவியுமே" எனவும் இக்கருத்தைப்பற்றி வந்தவாறு காண்க "பயிலாளை யொளிசசை" எனப்படும், "மகேசனை மனைவியைப் பெற்ற, தாயிலாளைத் தழுவுமொருவியே" எனவும் அறிக (௭௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல்விதவுமது.

சிவசத்தி தன்னையீன்றும் - பரமசிவன் ஆன்மாக்களுக்குச் சாயத் தத்துவங்களையும் புவனங்களையு முண்டாக்குவதாகவும், யோகிகளுக்கு உபகாரார்த்தமாகவும், சுயமேவ கருணையை நினைத்துப் பராயாதி பஞ்ச சத்திகளையும் கிரமத்திலே தோன்றப்பண்ணுவன,—சத்திதான சிவதசையீன்றும் - அந்தப் பஞ்சசத்திகளு முத்தியுக்தராகிற சதாசிவாக்கு சிவசாதாக்கியாதிகளைத் தங்கள் தங்களிடத்திலே தோற்றுவிக்கும்,—உவந்திருவருட்புணரந்தங் குலகுபிலெல்லாமீன்றும் - அந்தச்சத்திகளுடைய அம்சமான பஞ்சசாதாக்கியங்களிலும் சிவன் பிரிவறப் புணர்ந்து நின்று எல்லாப் புவனங்களையும், புவனவர்த்திகளான ஆன்மாக்களுடைய தநுகரணங்களையு முண்டாக்குவ

ர்,—பவன்பிரமசாரியாகும் - இந்த உற்பத்திகளைப் பண்ணுவி க்கையால் பவனென்னும் நாமத்தையுடைய * வாகீசராகிய சிவன விகாரமின்றிச் † சந்ததம் பரப்பிரம ‡ வாச்சியமான பரமசிவ பாவனையைப் பண்ணிக்கொண்டிருப்பர் —பானமொ ழிகளையியாகும் - வாக்கு ரூபையான சத்தியும் || சங்கவர்ஜி தையாகிப் போயிருக்கும் —தவந்தரு ஞானத்தோராக இருந்தனமை தானெரியுமனமே - பூர்வசன்மத்தத் தவப்பலத்தினாலே கு ரு அநுக்கிரகத்தைப் பெற்று,ஞானநிஷ்டரான பெரியோர்களு க்கு இந்தத் தன்மை ¶ அநுபவாரூடமாமென்றிந்த பொருள்.

* வாகீச-வாக்குக்கு அதிபதி, † சந்ததம்-எப்போதும், ‡ வாச்யம் - அர்த்தம், || சங்கவர்ஜிதை - விஷயப்பற்றில்லா தது. ¶ அநுபவாரூடம் - அநுபவத்தை யேறினது.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முன்சொன்ன முறைமையிற் பேசப் பிரசவம் பேசுகின் றார்.

சிவஞ்சத்தி தனையீன்றுஞ் சத்தான்சிவத்தையீன்றும் - சுத்த சிவசோதி மத்தியசோதி யிதுகள் இருக்க சிவத்தினின் றுத் தோற்றிய அதிக்கிராந்த வித்தை பரசிவம், அதிக்கிராந்த

விந்துக பராசத்தியைத் தோற்றுவித்தும், அந்த அநுக்கிராந்த விந்துக பராசத்தி அனுக்கிராந்த விந்துக பரசிவமென்னும் அபரநாதத்தைத் தோற்றுவித்தும், அந்த அபரநாதம் அனுக்கிராந்த விந்துக பராசத்தியென்னும் அபரவிந்துவைத் தோற்றுவித்தும், அந்த அபரவிந்துவாகிய பராசத்தி ஆதிசத்திமுதல் நாலுசத்திகளைத் தோற்றுவித்து நந்நான்கொடு பஞ்சசத்திகளிற் பஞ்ச சாதாக்கியங்களையும் பஞ்ச மூர்த்திகளையும் தோற்றுவித்தும், பஞ்ச சாதாக்கியங்களையும், பஞ்ச மூர்த்திகளையும் தோற்றுவித்தும், பஞ்ச சாதாக்கிய பஞ்சமூர்த்தி மூர்த்திகலைப் பிரபஞ்சப் பிரமங்களையும் விட்டு சமஷ்டி சதாசிவமாய்த் தோற்றுவித்தும், சதாசிவன் மனோன்மணியைத் தோற்றுவித்தும், மனோன்மணி மகேசுவரனைத் தோற்றுவித்தும், மகேஸ்வரன் மகேஸ்வரியைத் தோற்றுவித்தும், மகேஸ்வரி உருத்திரனைத் தோற்றுவித்தும், உருத்திரன் உமையைத் தோற்றுவித்தும், உமை மாலைத் தோற்றுவித்தும், மால் மகாலட்சுமியைத் தோற்றுவித்தும், மகாலட்சுமி பிரமாவைத் தோற்றுவித்தும், பிரமா சரஸ்வதியைத் தோற்றுவித்தும்;

இப்படிச் சிவபேதம் சத்திபேதமாகும் சிவஞ் சத்தியிருவரும் மகாமாயோபாதி புவனோபாதி மணந்து, பரவாகீஸ்வரி பரவாகீஸ்வரர்களாயும், அநந்தேஸ்வரத் துவாரத்திலே மாயோபாதி புவனோபாதி மணந்து, அபரவாகீஸ்வரி அபரவாகீஸ்வரர்களாயும், கேவல மாயாதேகோபாதி மணந்து மாதாபிதாக்களாயும்,—

உலந்து இருவரும் புணர்ந்து - மருவிமணந்து, அங்கு சுத்தமார்க்கத்தில்,—

இங்கு - அசுத்தமார்க்கத்தில்,—

உலகுவி செல்லாநின்றும் - அனுகாரண புவனபோகங்கள், அணு கேவலபேதம் அணு சகலசத்திபேதமாம். முத்தான்ம சிவ

ன், முத்தான்ம சத்தி, சிவமூர்த்தி, சத்திமூர்த்தி, ஈசான ஈசாலி, முதற்கிரம சதாசிவ மனோன்மனி முதல் நிரஞ்சனப் பிரமாசரஸ்வதி யீறாகவும், சாஞ்சனப பிரமாதி ஸதம்ப பரியந்தமாகவும், எண்ணிறந்த ஆன்ம வர்க்கமனைத்தும் தோற்றுவித்தும்,—

பவன் பிரமசாரியாகும் பானமொழி கன்னியாகும் - சம்புபக்ஷ சுரோயபேத, சத்திபக்ஷ நவசத்திபேதத் தோற்றமொடுக்கங் கிரியாசத்தி பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி வைசித்திரியமாத்திரமாதலாலும், உவாந்த புவனமென்பது-உத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்து என்று பொருள் போதுதலாலும், சிவன் நித்தியப் பிரமசாரி, சத்தி நித்திய கன்னிகையாம் —

இத்தன்மை - இந்தரகசியம் தான்,—

தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கு - சமாதிகொடுக்குஞ் சாக்ஷாத்காரவான்களுக்கு,—

தெரியுமன்றே - காணப்படுந் தானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சத்தியுஞ் சிவமுஞ் செய்யு மிச்செயல்களெல்லாம் நம்மனோர் பொருட்டாக நடிக்குங் கூட்டம் நாடகமாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லை யென்பதாம்.

உம்மை - சிறப்பு.

"பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களெல்லாம்" என்பதுமுதலாக மேலைச் சூத்திரத்தின் விரித்துக் கூறியவற்றை, ஈண்டுருவகஞ் செய்யு முகத்தாற் றொகுத்துணர்த்தி இவற்றின்றன்மைதனைக் கெய்தவிளையாடலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சிவசத்திகளுட் னொன்றிலே யொன்றாகத் தோன்றுமோவெனனில்? அப்படித் தோற்றஞ் சொன்னாலும் சிவனுக்குஞ் சத்திக்கும் ஒருக்காலுந் தோற்றமில்லையென றருளிச்செய்கிறார்.

சிவஞ்சத்தி தனையீன்றும் - சிவன சத்தியைத் தோற்றுவித்தும்,—சத்திதான சிவத்தையீன்றும்-அந்தச் சத்திதான சிவத்தைத் தோற்றுவித்தும்,—உவந்திருவரும் புணர்ந்தங் குலகுயிரெல்லாமீன்றும்-அவர்க ளிருவரும் பிரியப்பட்டுக் கூடினவிடத்திலே பிரபஞ்சத்தையும் ஆன்மாக்களையும் தோற்றுவித்தும்,—பவன்பிரமசாரியாகும்-இப்படிச் சத்தியுடனேகூடிப் பிரபஞ்சத்தை யெல்லாம் பெற்றானே யாயினும், பரமேஸ்வரன் எப்போதும் பிரமசாரியாயே யிராநிற்பன —பான்மொழிக் கன்னியாகும் - பால்போன்ற மொழியையுடைய பரமேஸ்வரியும் எப்போதுங் கன்னிகையாயே யிராநிற்பள். இந்தவுலகங்களையெல்லா முண்டாக்கியும் இப்படி யிருக்குமுறைமை யறிகிறவர்களில்லையோ வென்னில்?—தவந்தருஞானத்தோர்க் கித்தன்மைதா ன்றெரியுமன்றே-முற்சனனங்களிலேசெய்த தபோபலத்தாலே ஞானத்தைப் பெற்றவர்களுக்கே இந்த முறைமை தெரிவது

இதனாற் சொல்லியது சிவசத்திக ளிரண்டும் ஒன்றிலே யொன்றாகத் தோன்றியும், இவர்கள் தங்களிற் கூடிப் பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாக்கியும், பரமேஸ்வரன் பிரமசாரியாயும் பரமேஸ்வரி கன்னிகையாயு மிருப்பார்களென்றும்; இந்த முறைமை ஞானவான்களுக் கொழியத் தெரியாதென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

'சிவஞ் சத்தி' 'சத்தியாய்' 'சத்திதான்' 'சிவஞ்சத்தி' ஆக நாலு திருவிருத்தமும் சுத்தமாயையிலே சிவசத்திகள் திருமேனிகொண்டு பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்து நடத்தி நிற்கிற முறைமையைச் சொல்லியது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவஞ்சத்தி தனையீன்றும் - சிவதத்துவத்தினின்றுஞ் சத்திதத்துவந் தோன்றியும்,—சத்திதான் சிவத்தையீன்றும் - சத்திதத்துவத்தினின்றுஞ் சாதாக்கிய தத்துவந் தோன்றியும்,—உவகைதிருவரு புணர்ச்சியிற் றுலகுயிரெல்லா மீன்றும் - உவப்புத் திருவுருவகூடி - இவ்விடத்து சடப்பிரபஞ்ச சேதனப்பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றையுந் தோன்றச் செய்து,—பவன்பிரமசாரியாகும் பான்மொழி கன்னியாகும் - இத்தகைமுதல்வ அனைத்துருவாகியோடிமையவனவல்லவாகலின், பவன்பிரமசாரியாதலும் பான்மொழிகன்னியாதலும் பாற்பட்டவுண்மை,—தவத்தருஞானத்தோர்க்கு - முற்றவ விசேடத்தால் முதல்வனருட் பெற்ற ஞானியர்க்கு,—இத்தன்மைத்தாமென் றறியுமவரே - சத்தியுஞ் சிவமுஞ்செய்யு மிச்செயல்களெல்லாம் நமக்கென்றோ பொருட்டாக நடித்துக் காட்டும் நாடகமாத்திரையே! பிறிதில்லையென்பது விளங்குமென்பதாம்.

'பந்தமும் வீடுமாய பசுபதார்த்தங்களெல்லாம்' என்பது முதலாக மேலேச் சூத்திரத்தில் விரித்துக் கூறியவற்றை யீண்டுருவகஞ் செய்து முகத்தாற் றொகுத்துணர்த்தி; இவற்றின் றன்மை தனைத் தெய்தலின்முதலே தெரித்துக் கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

———

தத்துவஞானியி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

தனுகரண புவனபோகந் தற்பரம் பந்தம்விடெ
ன், றனுவினொ டெல்லாமாகி யடைந்திடுந் தத்துவ
ங்கள், இனிதறிந் திவைநிவிர்த்தி முதற்கலை யிடத்தேநீ
க்கி, நனிபர முணர்ந்தோனந்தத் தத்துவ ஞானியா
வான். (எஅ)

(இ-ள்.) **தனுகரண புவன போகந் தற்பரம பந்தம் விடென் றனுவினொடெல்லாமாகி யடைந்திடுந் தத்துவங்கள்** ஆணவாதிகளுக்குத் தனுகரண புவனமாகிய விவைகளே மாயாபந்தத்துக்குக் காரண மென்றும், அதற்கு மேலான சுத்தமாயையே யான்மாக்களுக்கு மோட்சத்துக்குக் காரண மென்றும், இப்படி யான்மாக்களுக்குப் பலவாகத் தத்துவ முதலியவைகள் பொருந்தாநிற்கும்.

இனிதறிந்து இதற் கசுத்தமாயா பந்தமென்றும், இதலே சுத்தமாயா பந்தமென்றும், இரண்டினையு நன்றாக வறிந்து;

இவை நிவிர்த் திமுதற் கலை யிடத்தேநீக்கி மந்திர முதலிய வைகளையு மாசாரியனாலே நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளி லவைகளிருக்கும் வியாத்தி வியாபகங்களையு மறிந்து தீக்கையிலுஞ் சோதிக்கப்பட்டு,

நனிபர முணர்ந்தோ னந்தத் அந்த ஞானசாரியராலே மேலான சிவனுடைய சம்பிரதஞானத்தை யறிந்தவனே த

தத்துவஞானி யாவான். தத்துவஞானியாவான். இஃதன்றி பிராகவசத்தாலும வாசனுபவத்தாலு மதனைவழிநின்றவன தத்துவஞானியல்ல எ-று.

இதற்குச் சாவஞ்ஞானோத்தராகமத்து சிருதிய விசுவத்து மதிக (எ௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் தத்துவஞானியாவானது லக்ஷண முணர்த்துதல்.

தனுகரண புவனபோகந் தராபரம பந்தம்விடென றனுவிரேது டெல்லாமாகி யடைந்திருந்த தத்துவங்கள்-ஆன்மாக்களுக்குக் கனமான குணமான தனுவாகவும் அந்தாப்பக்ஷ கரணங்களாகவும் × வாசஸ்தானமாகவும் போகவஸ்துக்களாகவும் பிருதிவியாதி சாதாக்கிய தத்துவபரியந்தம் பொருந்தும். இந்தச் சாதாக்கிய தத்துவத்துக்குமேல் விரண்டு சுத்தவும்மும் விஞ்ஞானந்தமய கோசமாகையால் பரமமான பந்தமும் அந்த நிவிருத்தியே பரமமான மோக்ஷமுமாம்.—இவிருநிக இவை நிவிர்த்திமுதற கலையிடத்தேங்கி நணிபரமுணர்ந்தோனைத் தத்துவ ஞானியாவான-இந்தத் தத்துவங்க ளுபபதத்தாறினுடைய ஸ்வரூப சுபாவங்களை நன்றாக வறிந்து, நிவர்த்தியாதிகளிலே யடங்கிய தத்துவங்க ளையுங் கலைகளையுங்கூட நீக்கிச் சாக்தி யதீதத்துக்கு மேலாய் ஆனந்த ஸ்வரூபமாகிய பரசிவத்தை அகண்டமாக தரிசித்தவன ஷடத்துவாந்தத்தில் பரதத்துவ ஞானியானவன. அவனே ஜநநமரண மில்லாதவனென்றிதன பொருள்.

வாசஸ்தானம் -இருப்பிடம், புவனம்.

தநுகரணபுவநபோகாந் தத்பரம் பந்தமுக்தீ
அநுபிரகிலமேதத் தத்த்வதாத்த்விகாந் ஸம்யகுத்தேஸ லக்ஷணபரீக்ஷாபிர்விஜ்ஞாய ஸித்ஸ்வரூபோ
பவதி ஸிவமவேத்ய ப்ரஜ்ஞாநாஜ்ஞாநி ॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——ஏ——

தவாதரு ஞானத்தோர்க் கிதுதன்மைதான் தெரியுமென்றதனால், ஞானவா னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

தநு - ஸ்தூலதேகம்,— கரணம் - சூக்குமதேகம்,— புவனம்-உலகம்,— போகம்-சந்தனம் மாலை மகளிர் முதலிய போக்கியப்பொருள் இவைகள் அசுத்தமாயாகாரியம்.— தற்பரம்-அதற்கு மேலாகிய தனுகரண புவனபோகமா யிருக்கின்ற சுத்தமாயாகாரியம் நிராவிரைபே,— பந்தம - அசுத்தமாயா காரியம்,— வீடு-அபரமுத்தித் தானமாதலால் சுத்தமாயாகாரியம்,—என்று-இவைகளெல்லாம,—அணுவினோ டெல்லாமாகிய வடைந்திடுங் தத்துவங்கள் - ஆன்மாவினோடு பொருந்துந் தத்துவ தாத்துவிகங்களை இவைகளை,—இனிதறிந்து - உத்தேசலக்ஷண பரீக்ஷைகளினாலே நன்குணர்ந்து, இது பரோக்ஷஞானம் ஆதலால் அபரோக்ஷஞானம் வரும்பொருட்டு ஆறத்துவாவாகப் பகுத்த முறைமையின்,—நிவிர்த்தி முதற்கலையிடத்தே நீக்கி-நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியதீதை யென்கின்ற கலைகளிடத்துத் தள்ளி,—தனிபர முணர்த்தோன் - தான் சின்மாத்திரமாய்ச் சேவித்து நின்று சிவனையுஞ் சின்மாத்திரமாகச் சிந்தித்துத் தற்பர சிவபரங்களை யைக்கியம்பண்ணித் தியானம்பண்ணினவன்,—அத்தத் தத்துவ ஞானியாவ

ன் - முறைமையிற் சமாதி ஞானவானாய்ப் பின் அபரோக்ஷ சா
க்ஷாத்கார சிவசிவ ரகசிய ஞானவானுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

நிருகரனை புவனபோகங்களும், அவை மூலமாயுள்ள பெ
த்தமுத்திகளும், அப்பெந்த முத்திகளிற்படிம பேதங்களைத்
தும், மேற்கூறியபோகத் தத்துவங்களாறுமியவென்றும், அ
த்தத்துவங்கள உயிர்களோடியையவன வன்றி முதல்வனோடி
யைவனவல்லவென்றும், நால்களாறும பொருந்துமாற்றானே
தெளியவுணர்ந்து, தத்துவங்களைக் கழியுமுறைமையினவை
த்துக் கழித்து, அவற்றிற்கு மேலாய் நிறைந்து கொண்டு நின்றவனை ஐயந்தி
ரிபின்றி யுணரப்பெற்றோ னியாவனவன்; பலவ பிரமசாரியு
ம் பானமொழி கலவியுமாமெனவும ஆய்வுணைமை யறிவுடை—ய
னுவனெனபதாம்

தவத்தரு ஞானத்தோராக நிதநனைமாரன ரெரியுமென்று
தனைத் தெரிந்துணர்ந்து மேலதனை யவியுறுத்தியவாறு.

தர்பரமென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரி
யமென்பதனானு மறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

முன்னே சொல்லிப்போந்த தத்துவங்களெல்லாம் ஆன்
மாக்களுக்குக் கருகரணமுத லெல்லாமாகப் பொருந்தி நிற்கு
மென்றாய்ந்து இவையிற்றி னுண்மையை யறிந்து நீக்கிச் சிவநி

சனப் பட்டவர்களே ஞானவானக ளென்றும், அருளிச்செய்கிறார்.

தனுகரண புவனபோகந் தற்பரம் பந்தம்வீடென றனுவினோ டெல்லாமாகி யடைந்திடும் - சரீரமுங் கரணங்களும் உலோகமும் புசிக்கத்தக்க பொருள்களுமாகிய அசுத்தமாயையும், அதற்குமேலான மாயையுங் கன்மத்தாற்சுத்தக் கட்டுப்பாடுகளும் சாலோக்கியாதியான பதமுத்திகளும் என்று ஆன்மாவுக்கு இப்படிப் பலவாகப் பொருந்தாநிற்கும் — தத்துவங்க ளினிதறிந்து - இத்தத் தத்துவங்களி னுண்மையை நன்றாக விசாரித்துப்பார்த்துப் பொய்யென் றறிந்து,— இவை நிவிர்த்தியாதிக் கலையிடத்தேநீக்கி - இந்தத் தத்துவ ரூபத்தாரையும் நிவிர்த்திமுதலான பஞ்சகலைகளுடனே நீக்கி,— நனிபர முணர்ந்தோனந்தத் தத்துவ ஞானியாவான் - மிக்கசிவனை யறிந்தவன் அந்த உண்மை ஞானியாவான்.

இதனாற்சொல்லியது, ஆன்மாக்களுக்குச் சர்வவ்யாபாரமுமாய்ப் பொருந்திநிற்கிற தத்துவமென்றும், அவையிற்றி னுண்மையை யறிந்து அவையிற்றைப் பஞ்சகலைகளுடனே நீக்கிச் சிவனுடைய வுண்மையைத் தரிசித்தவனே சிவஞானி யாவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தனுகரண புவனபோகந் தற்பரம் பந்தம்வீடென்று - தனுகரண புவனபோகங்களும் அவை மூலமாயுள்ள பெத்தமுத்திகளும்,— எல்லாமாகி யடைந்திடுந் தத்துவங்களென்று - அப்பெத்தமுத்திகளிற் படும் பேதங்க ளனைத்தும் மேற் கூறிப் போந்த தத்துவங்களாயின வென்றும்,— இவை அனுவினோ

டினிகறிந்து - அத்தத்துவங்க ளுயிர்களோ டியையவனவன்றி மூகஸ்வனே டியையவன வல்லவென றும், நூல்களானும் பொருந் தமாற்றானும தெளியவுணர்ந்து,— நிவிர்த்திமுதல் கலேயிடத் தே நீக்கி - அததததுவங்களே நிவிர்ததிமுதலாகக கழியுமுறை மையின வைத்துககழித்து,— நவிபர முணர்ந்தோன - அவற்றி ற்கு மேலாய் நிற்பொனறினை பையகதிரிபின்றி யுணரப்பெற் றோன யாவன அவன,—அ௩கத தத்துவ ஞானியாவான-பவ ன பிரமசாரியும பாணமொழி கனனிபு மாமெனனும் அவவுணமை யறிவுடையவனுவன.

தவகதரு ஞானதபோதர்க ஸித்தனமைதான றெரியுமெனப தனைத் தெரிததுணாத தி மேலதனை வலியுாாததியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆன்மாககட் கிப்படித தத்துவஙகளாக கூடடிக் கா ரியப்படுததும செககாரணததா லெனிலப கன மகூயம் பிறகது மலம்போவது காரண மென றுணாத்துகிறார.

எல்லாமாய்க் தந்துவாக ளியைந்ததே னனுவுக் கென்னிற, றெல்லாய கன்மமெல்லாந துய்பபித்துத் துடைக்கறகும்பின், னில்லாமன் முற்றுவித்து நீக்கவு கூடிநின்ற, பொல்லாத வாணவதனைப போக்கவும் புகுந்ததனறே. (எக)

(இ-ள்.) எல்லா மாய்த தத் துவங்க ளி யைக்ததே னனு வுக்கென்னில் ஆன்மாக்கட் கிப்படித் தத்துவங்களைச் சிவன வெகுவிதமாகப் பொருததிய தேத காரணத்தாலெனனில்?

தொல்லாய கன்மமெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும் — எடுக்குஞ் சனனங்கடோறும் பழையதாய் வருகிற பிராரத்த கன்மமாக சொல்லாத்தையுமானமாக எதனைப் புசித்துந் தொலையாவிட்டது சனனமாறுதாதலால் அதனைப் புசித்துத் தொலைக்கைக்கு காரணமாகவும்,

பிணவில்லாமன் முறறுவித்து நீக்கவும் — சஞ்சிதகனம் பெருசக்கு முடவினைகட பொருந்திநில்லாசபடி நீக்கையினாலே சோதித்துப் போகக்குகை காரணமாகவும்,

கூடிநின்ற பொல்லாத வாவைத்கைப்போக்கவும் புகுந்ததன்றே. — தாமிரத்துக்குக் காளிதஞ் சகசமாயிருக்குமாறுபோல ஆனமாக்கடகுச் சகசமாயக் கூடிநிற்கும் பொல்லாதெனக் கூறியவாணவத்தைப் போசக்குகை காரணமாகவுமாதலால், சத்துவங்களாக கூடடிச் சிவன காரியப்படுத்துவன. எ-று.

உம்மை எண்ணுமமை.

இதவுஞ சர்வஞானோத்தரம். (எக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேல் ஆன்மாக்களுக்கு தநுகரணாதி பொருந்தவேண்டிய காரண முணர்த்துதல்.

எல்லாமாய்த தத்துவங்க ளியைந்ததே னறுவுக்கென்னில்—தத்துவங்க ளானவைகள தநுகரண புவனபோகங்களாய் ஆன்மாக்களுக்குக் கூடவேணடிய தேனென்னில்?—தொல்லாய கன்மமெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும்—ஆனமாக்களுக்குப்பிரவாக காரியாக வருகிற கர்மபலங்களைப் புசிப்பித்துத் தொ

லைக்கவும்,—பின்னில்லாமை முற்றவிதது நீக்கவும்-மேலைத்தக் கனமம் பொருந்தி நில்லாதவாறு இருவினை பொபபாகிய பக்கு வததைப்பணணிசசஞ்சிதமாகிய சர்வகாமததையுமழிக்கவும்,— கூடிநின்ற பொல்லாத வாணவத்தைப் போககவும புகுந்ததன் றே-செ புககுக களிப்புபோல ஆனமாவுடனே கூடிநிறகிற அ ஞ்ஞானததை யொழிககவும், தறுகரணுதிகள் பொருநதினதெ ன றிதன பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

தநுகரணுதிக ளுயிரொடு சாரக காரண மேதென்னக கா ரணங் காணபிக்கினுர்.

எல்லாமாய்த கத்துவங்க ளிவைபுகுககென னனுவுககென னில் - தத்துவங்களெல்லாம மாயையினுண்டா யுயிரை வந்து பொருநதிய தேதுககெனனில்?— தொல்லாய கனமமெல்லாந துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும- மலபரி பககுவததைப் பண்ணி ச் சத்தி பதிவிததத தீக்ஷைசெய்விததுச் சஞ்சித கன்மமெல் லாம் புசிப்பித்துத் தளருதற்கும்,— பினனில்லாமை முற்றுவி த்து நீககவும் - பிராரத்கம புசிக்குமிடத்துத் தியானபூசைமு தல் அனுஷ்டானங்களால் ஆகாமியஞ் சேவிதது நில்லாமற் கெடுத்துப் போக்கவும்,—கூடிநின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுநதவனறே - சிவத்துவ விரோதியாகிய மூலம லத்தை முடிக்கவும் அடுத்ததன்றே.

தநுகரணுதிகள் மலபரிபாகத்துக்குக் காரணமாகில் விஞ் ஞானகலர்க்குத் தநுகரணுதி யில்லாமையால் மலபரிபாகம் வ ரக் காரணமில்லை. சத்தியம் நீசாற்றியது; சகலராய் முன்னிரு

க்கபோத நிருகாருதிகளால் மலத்தினை வைத்த வாசனையால் மலபரிபாகம் வரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனஞ் சுத்ததத்துவங்கள் அணுவின்றொடெல்லாமாகி உடைந்ததும், இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற்பொருட்டும், அதனாற் பருவமெய்திய வழி மேலைச் சுவித்தாகாதவாறு திகளை யாணவமாறை முதிர்வித்துப் பற்றாறை கழிக்கற்பொருட்டும், அவை கழியுமாகதகால் எல்லா வந்தங்கட்கு மூலமாகிய வாணவமலசத்தைப் போக்குதற்பொருட்டுமா மென்பதாம்.

எனவே, சுத்ததத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலங்கள் மங்கள அணுவுக்கேயன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான, அந்தத்துவங்களும் அணுவின்றொடன்றிச் சிவத்தோடியைபிலவாயினவென அத்தனைக் குற்றங்களை நீக்கியவாறுமாயிற்று.

அணுவுக்கேயென்றும் பிரிநிலை யேகாரமுகத் தொண்மையெனறு மகரவைகார விகுதியும விகாரத்தாற் றொக்கன.

இவை ஏழுசெய்யுளானும் காலாங்கூர்திற படும் முத்திறப்பொருளும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிங்குத் தத்துவங்கள் ஆன்மாவைப் பொருந்தினதியே து கன்னமென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எல்லாமாய்த் தத்துவங்க ளிசைந்ததே னணுவுக்கெனனில்-ஆன்மாவுக்குத் தத்துவங்களிப்படி வெகுவிதமாகப் பொருந்தினது ஏது காரணமென்று நீகேட்கில்;— தொல்லாய கன்மமெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும்- பழையதாய் வருகிற பிராரத்த கன்மங்களையெல்லாம் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிக்கைக்கும்,—பின்னில்லாமல் முற்றுவித்து நீக்கவும் - சஞ்சித கன்மம் பின்பு மில்லாமல் முகிவித்துப் போகவும்;—கூடிநின்றபொல்லாத வாணவத்தைப் போக்கவு மருந்தகன்றே - ஆன்மாவுக்கு அநாதியே சகசமாய் விடாமல் நீங்காமல் நிற்கிற அஞ்ஞானமான வாணவமலத்தை நீக்குவது நிமித்தமாகவும் பரமேஸ்வரனுடைய வாக்கினையாலே இந்தத் தத்துவங்க ளியல்வகைத்து பொருந்தாநின்றது.

இதனாற்சொல்லியது, இந்தத் தத்துவங்கள் ஆன்மாவுக்கு பலபிரகாரமாக வந்த கூடின கன்மத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கைக்கும், சகசமாய்நின்ற வாணவமலத்தைப் போக்கவுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தத்துவங்க ளணுவுக்கு எல்லாமா யிசைந்ததெனனில் - அங்ஙனந் தத்துவங்க ளணுவின்கு டெல்லாமாகி யடைந்தது யாதன்பொருட்டெனவில்?— தொல்லாய கன்மமெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும்-பழைய இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற்பொருட்டும்,—பின்னில்லாமை முற்றுவித்து நீக்கவும்-அதனாற் பருவமெய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாதவாறு நீக்கை யா ணவத்தை முதிர்வித்து பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும்,—

கூடிநின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுதந்தன றே - அவைகழியு முகத்தால் விரவிநின்று எல்லா அநர்த்தங் கட்கு மூலமாகிய வாணவமலத்தைப் போக்குதற் பொருட்டு மாம.

இவை ஏழு செய்யுளாலு காலாங்கூற்றிற்படு முதநிரப் பொருளும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

உ-சூ, ச-அதி, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

அவ் வாணவ விலக்கண மிஃதென வுணர்த்துகிறார்.

ஒன்றதா யநேகசத்தி யுடையதா யுடனாயாதி, ய ன்றதா யானமாவின்ற னறிவொடு தொழிலையார்த்து, நின்றுபோத் திருத்துவத்தை நிகழ்த்திச்செம் பினிற் களிம்பேய்ந், தென்றுமனு ஞானங்காட்டு மாணவ மி யைந்துநின்றே.

(இ-ள்.) ஒனறதா ய் — ஆணவமலஞ் சடமுமா யநேகமுமாகிற கட படாதிகளைப்போல வநித்தியமாய்விடு மாகையாற் பலவினறி யொன்று யிருப்ப தாய், அஃதொன்றாய் அநேக வானமாக்களை யெப்படி மறைக்கு மெனனில்?

அநேக சத்தி யுடையதாய் — அநேககோடி காரியத்தை யுடைத்தாயெ ன்றது, "அநேக மறைப்பன வாயிரகோடி விருத்திகளே" என வறிக. மல பரிபாகம் வந்த முத்தான்மாக்கட்கு மறைக்குந் தனது சத்திநீங்கிப் பெ த்தான்மாக்களையே மறைப்பதாய்,

உடனாய் — விட்டுநீங்காததாய்,

ஒழிவின்றதாய் — ஆன்மாக்கட் கொருகாலத்தில் வந்து கூடினதன்றி யநாதி சமவாயமாய்,

ஆணமாயின்று ஒறிவாடு செறி ப்பிலையாதது நின்று — இந்தப் பூதவிருளானது பிரபஞ்சத்திற் பதார்த்தங்களையுங் காணும்படி மறைத்துத் தன்னையே காட்டாநிற்கும். இந்தவாணவமும் அதுபோலத் தன்னையுங் காட்டாமல் வேறொருபொருளையுங் காட்டாமலான்மாக்களின் ஞானக் கிரியைகளை மறைத்துநின்று,

போதநிந்தது வதைமை நிமழுத்தி — புசிக்கத் தக்கவைகளில் விருப்பத்தை வைத்து, அஃதாவது மாயாபோக மனுபவமாய்ப் பொல்லாதிருக்கினு மதனைப் பாராக் கவொட்டாமல் அதிக மோகமா கதிற்செல்லுகை

செம்பினிற் களிம்பெய்ந்து — செம்பினிற் களிம்பையொத்து அநாதியே சகசமாய்

எனுமருளானதுகாட்டு மாலைவுமிடைந்து நின்றே. — ஆணவமான தான்மாக்களைப் பொருந்தி நின்றெப்பொழுது மஞ்ஞானத்தை விளக்குமதே சுபாவம். எ-று.

இதற்கு மிருகேந்திரத்து மதங்கத்துங் காண்க.

இந்த மலஞ் சகலரென்னப்பட்ட வான்மாக்கட்குச் சகலாவத்தையி லாகமுதலிய கருவிகளுடனே கூடிநின்றவிடத்து மோகமுதலிய வெழுவகையினையுஞ் செய்விக்கும்.

மோகமாவது - சிவத்திரவிய மபகாரமுதலான ததிபாதகமென் றாசாரியரு லறிந்தாலும், அந்தவுணர்ச்சி சிறிதும் விளங்காம லறிவை மயக்கி யதியாதகாதியைச் செய்விப்பது.

மதிமாவது - யாதாமொருவனை முன்மோகித்துப் புணர்ந்தபோது மடவாளைப்பார்த் திவள தேவர்களை மடவாரிற் சிறந்தாள், இவளைப பெறும்பேறுபோ லப்பே றெமக் கில்லையென்று மதிப்பது.

அராகமாவது - அவளைப் பெறுதபோது மிகவும் வருந்தியழும்படிக காசையைச் செய்விப்பது.

விஷாதமாவது - தான வாஞ்சித்துப் புணர்ந்த மாதர் பிரிந்தபொழுது மிகவு மனோதுககஞ் செய்வது.

சோஷமாவது - சுற்றத்தைவிட டெப்படி நீங்குவோம். யாமரிதாற் றும்மபத்தை யாரதான முயருவாரென றநதம னோதுககதகாலே யுடம் புலருமபடி செய்விப்பது.

வைசித்திரியமாவது- சிவ னமகருள்ள விருவினைப் பலங்களுக கிடாகத தெய்வீகமுகலிய மூவிதததால் வருவிப்பனென றுமுணாவை யழிப்பித் தவனென்னைக் கெடுத்தா னெடுத்தான, நானுமென்னை வணங்கினாை வாழவித்தே னெனபிப்பது.

அரிசமாவது - புததிர மித்திராதிகளைக் கண்டுகளித் தினியெமக் கொனறுங் குறைவில்லை யென்பிகதை.

இபபடி யாணவ காரிபத்தையறிக. (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மாயை கனம மிரண்டனறியில் ஆன்மாவுக்கு உபாதியாக ஆணவமென றொன்றுசொனனது எவ்வாறுடைய தெனனின ? மேலாறு விருத்தத்திலுலே யகத ஆணவமல லட்சணபரிகைஷகளை சங்கை யுத்தரங்களுடனே கூறுகின்றது.

ஆணவமொன்றகா யநேகசத்தியுடையதா யிசைந்த ஆதியன்றதா புடனுய்ச் செம்பிற் களிம்பெய்க் தான்மாவின்றனதி

வொடுதொழிலை யார்த்துநின்று பொத்தருத்துவத்தை நிகழ்த்தி யென்று மஞ்ஞானங்காட்டும்; எனமாறிக்கொள்க. ஆணவமானது ஒன்றேயாய் தத்தத்பரிபாக காலங்களிலே விட்டு நீங்குவதான அநேக சத்தியுடையதுமாய்ச் சர்வாணமாககளிடத்திலும் சமயுக்தமான தெககாலத தெனனில்? ஆதியல்ல-அதுவுமான்மாவைப்போல அநாதியாகையாற் செம்பு மதிற் களிம்பும்போலவாய்க் களிம்பு * ஸ்வர்ணத்தையை மறைத்தாற்போல அநாதியே ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைத் தடுப்பதாய், ஆன்மாக்களுக்கு அநாதி சமயுக்தமாய்க் கேவலாவஸ்தையிலே ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகளை † நிபிடாந்தகாரத்தில் விழித்த கணபோல விருக்குமபடிக்குத் தடுத்துநின்று, சகலாவஸ்தையில் மாயாபோகத்தைப் புசிக்கிறவனுக்கையும் பண்ணுமாகையால், முதலியல்லாத கேவல சகலாவஸ்தா காலங்களெல்லா மஞ்ஞானத்தையே பண்ணுமென திரனபொருள்.

* ஸ்வர்ணத்தை - பொன்னுயிருக்கை. † நிபிடாந்தகாரம- மிகுந்த இருட்டு.

[illegible]

இந்த ஆணவ முண்டென்கிறத்திலே பிரமாணமானது பி ரத் யக்ஷமோ, அநுமானமோ ஆகமமோ? ‡ அதீந்திரியமாகை யினாலே பிரத்தியக்ஷமல்ல. பிரசித்தமான அக்கினியையும் தூம த்தையும் பாகசாலாதிகளிலே கண்டு, பர்வதத்திலே × வியாப் பிய லிங்கமாயிருக்கிற தூமத்தைக் கண்டு சாத்தியமாயிருக்கிற அக்னியை நிச்சயிக்குமாப்போல ஆணவ ¶ சகசரிதமாக வொ ருவியாப்பிய ஏதுவைக் காணாதபடியாலே, அநுமானமுங்கூடா து.

‡ அதீந்திரியம் - இந்திரியத்துக்கெட்டாதது. × வியாப்பி யலிங்கம் - வியாப்தியுள்ளஏது ; வியாப்தியாவது-சாத்திய சம்பந்தம், புகைக்கு அக்னிசம் பந்தம்போல. ¶ சகசரிதம் - கூட இருப்பது.

பிரத்தியக்ஷானுமான விருத்தமாயிருக்கிற ஆகமமுங்கூடா தென்னில்? அநுமானமும், அநுமான சகசரிதமாயிருக்கிற ஆகமமு முண்டு. அவையாவன? ஆன்மாவானவன ஒன்றினாலேமறைக்கப் பட்ட சர்வஞ்ஞத்துவத்தை யுடையவன, கிஞ்சிஞ்ஞனாகையினா லே. யாதோரான்மா வொன்றாலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்ஞ த்துவ மில்லாமலிருக்கிறான அவன கிஞ்சிஞ்ஞனல்ல; சிவனைப் போல. ஆன்மாக்களுடைய சர்வஞ்ஞத்துவத்திலே பிரமாணமு ண்டானாலன்றோ ஒன்றினாலே மறைக்கப்பட்டவனென்றுசொ ல்லவேண்டு மென்னில்? ஆன்மாக்களுடைய ஞானசத்தியானது சர்வத்தையு மறியும் ஞானசத்தியாகையினாலே, ஈஸ்வரசத்தி போல இந்த அநுமானத்தினாலே ஆன்மாக்களுக்குஆணவத்தினா லே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்ஞதை யுண்டெனபதற்கு வாதிவ சனம். கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கு இந்த ஆணவம் ஏதுவல்ல. கிஞ்சிஞ்ஞ தைக்கு விஷய நியமனம் பண்ணுகிற காரணமே ஏதுவென்னில்? ஆன்மஞானம் சர்வகோசர மாகவேண்டும். அதில்லாதபடியினா லே நாமுன்னே சொன்ன வாணவமே கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கு ஏது.

இந்த ஏதுவேண்டா, ஈஸ்வரனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் ஸ்வபாவமானாற்போல, ஆன்மாக்களுக்குக் கிஞ்சிஞ்ஞதையே ஸ்வபாவமென்னில்? மோக்ஷத்திலே சர்வஞ்ஞனெனகிறது கூடாதேபோம். மோக்ஷத்திலும் சர்வஞ்ஞதையில்லையெனனில்? பந்தமுத்திகளில் பேதமின்றியிலேபோய் சுருதி விரோதமுமாம. ஆகையால் ஆன்மாக்களுக்கு சர்வஞ்ஞத்துவம் சுவபாவமல்ல ஆணவமல † நிரோதத்தினாலேயென்று சித்தம்.

† நிரோதம் - தகைவு.

[illegible]

ஆன்மாக்களுடைய ஞானக்கிரியா §நிரோதத்துக்குக் கருமமேபோதும். ஆணவமென்றொன்றை யங்கீகரிக்க வேண்டுவதில்லையென்னில்? அந்தக் கருமம அசுத்தகாத்துவாவில் புத்திநிஷ்டமாகையினாலும், பிரளயத்திலும் அதோமாயையிலே யிருப்பதாகையினாலும், மாயாகாரியமாகவு மனோவாக்கு காய வியாபார சன்னியமாய்ச் சுத்தாத்துவ வாசிகளை சம்பந்திக்க மாட்டாதாகையினாலும், சர்வான்மாக்களுக்கும் ¶ ஆவாரகமல்ல. கருமமே ஆவாரகமும் போகாதி யேதுவுமாமாகில் அநேகத்துவத் துவாரா ஆன்மாக்களுடைய ஞானக்கிரியைக்கு ÷ சககாரியொழிய ஆவாரகமல்ல.

§ நிரோதம் - தகைவு. ¶ ஆவாரகம்-மறைக்கிறது. ÷ சககாரி - துணை.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மலத்தின திலக்கணம் வாசிககின்றூா.

ஒன்றாதாய்- ஏகமாய் அனேகமாய் அசேதனமுமாகில், அநி த்தியமுமாய் மகாப்பிரளயத்திற் சகலான்மாககளுக்கும் முத்தராகவே வேண்டும.—அநேக சத்திபுடையதாய் - மலமேகமாதலால், மலந்தானே மறைத்து நீங்குமெனனில்? ஒருவனே முத்தனுங்காலத் தெல்லாரு முத்தராக வேண்டுமாதலால். அவரவா மறைத்து முறைமையிற் பரிபக்குவம் வர நீங்கும் அநந்த சாமர்த்திய முள்ளதாய்,—உடனு யாதியன்றதாய் - சகசநித்தியமாய்,—ஆணமாவினற லறிவொடு தொழிலையார்த்து நின்று - ஆவாரகசத்தியிஞு லான்மாவினது சாவஞ்ஞத்துவ சர்வ சர்த்திருத்துவரூப சிவதத்துவத்தை மறைத்திருந்து,—போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி - அதோக்கியாமிகா சத்தியினுலே போக்கியா சத்திபைப்பண்ணி,—செம்பினிற் களிம்பேய்ந்தென்று மஞ்ஞானங் காட்டு மாணவ மிசைந்து நின்றே - தாமிரத்திற் காளிதம்போல மூல மலம் பொருந்தி நின்றேயெக்காலமும் மதியாமையைப் பண்ணும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

அறநேல் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாது? அதனைப் போக்குமாறு யாங்ஙனம்? எனபாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார்.

பாணனிறந்த சத்திகளான் எண்ணிறந்த வுயிர்களினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல் அநாதியே விரவிநிற்பதொன்றாய்க் கேவலத்தில் ஆவாரக சத்தியானுஞ் சகலத்தில் அதோநியாமிகா சத்தியானும் அஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய் நிற்பது; மேற்கூறிப்போந்த ஆணவமல மெனபதாம்.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற் றன்மை.

இதனானே மலத்தின சொரூபங் கூறப்பட்டது.

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

'எழுமுடல் கரணமாதி' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'மாயை கொடுமலமொழிப்பன முனனோன' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம் இவவளவும்வந்து முடிந்தது.

மாயையென்றது சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யிரண்டுமெனக் கொள்க.

முனனோனென்றது பரமேஸ்வரன் என்னுமதுங் கண்டு கொள்க.

*இதுவரை முன்-௭௧-செய்யுளின்முடிவு விடப்பட்டதால் இங்கு தலைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.

முனசொன்ன ஆணவமலத்தி னிலக்கணம் எப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றதாய் - ஏகமாயிருப்பதாய்,— அநேகசத்தி யுடைய தாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய்,—உடனாய் - சகச மாய்,—ஆதியனாதாய் - ஆநாதியே யுள்ளதாய்,—ஆன்மாவின றிவொடுதொழிலை யார்ந்துநின்று - ஆன்மாவினுடைய ஞானக் கிரியைகளை அகனியைக் காட்ட மறைத்தாற்போலச் சற்றுந் தோன்றாமல் மறைந்துநின்று,—போத் திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி - புசிப்பிலே இருத்திலை மிகவுமுண்டாக்கி,—செம்பினிற் களிம்பேய்ந்து - செம்பிற் காளிதத்தைப்போல ஆநாதியேயுள்ளதாய்,—என்று மஞ்ஞானங்காட்டும் - எடபொழுது மஞ்ஞானத்தை விளைப்பிக்கும்,—ஆணவ மியைந்துநின்றே - ஆணவமல மானது சர்வான்மாக்களையும் பொருந்திநின்று இங்ஙனஞ் செய்யும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆணவமலத்தின் காரண மொன்றென்றும் காரியம் வெகுவிதமென்றும் ஆன்மாக்கள் ஞானக்கிரியைகளை மறைக்குமென்றும் புசிப்பிலே இருத்தியையுண்டாக்குமென்றும் செம்பிற் காளிதம்போல அநாதியே யுள்ளதென்றும் எப்பொழுது மறியாமையை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நிற்குமெனவு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அநேக சத்தி யுடையதாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளான்,— ஆன்மாவினுடனாய்-எண்ணிறந்த வுயிர்களினுஞ்சேர்ந்து,—செம்பிற்களிம்பேய்ந்து-செம்பிற்களிம்புபோல,—ஆதியன்றதாய்-அ

காரியே,—இவைக்கு நின்றே ஒன்றதாய்-விரவிநிற்பதொன்று ய்,—தனனறிவொடு தொழிலையாத்து நின்று-கேவலத்தி ஞானமாவினறிவோடு தொழில்களை மறைத்தலாகிய ஆவாரக சத்தியானும்,—போத்திருத்துவத்தை நிகழத்தி-சகலத்திற் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற் றன்மையாகிய அரோகியாமிக சத்தியானும்,—என்று மஞ்ஞானங்காட்டும்-என்று மஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய் நிற்பது,—ஆணவம்- மேற்கூறிப்போந்த ஆணவமலமென்பதாம்.

இதனுனே மலத்தின சொரூபங் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலேககவரதியும் பாசுபதியு மாணவ மலமெனப
தொன்றில்லை, மாயையே யுள்ளதென்ன,
அதனைக்குறித் துணர்த்துகிருர்.

மலமென வேறென்றில்லை மாயாகாரியமதென்னி, லிலகுயிர்க இச்சாஞானக் கிரியைக ளெழுப்புமாயை, விலகிடு மலமிவற்றை வேறுமன் றதுவேறுகி, யுலகுடல்கரணமாதி யுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே.அக

(இ-ள்.) மலமெனவேறென்றில்லை	ஆணவமல மென்றுசொல்ல வேறென்றில்லை காணும்.
மாயாகாரியமதென்னில்	நீ சொல்லுகிற மாயையினுடைய காரியத்தைக் காணுமென்னில்?
இலகுயிர்க்கிச்சா ஞானக கிரியைகளெழுப்புமாயை	ஆன்மாக்கட்கு விளங்காநின்ற ஞானக்கிரியைகளை மாயைதானே யுண்டாக்கி யதனை விளக்கும்.

விலகிடு மலயி வற்றை	இந்த ஞானக்கிரியைகளை யாணவமல சத்தி தடுக்கும்.
வேறுமன்று	இந்த வாணவ மலந்தா னான்மாக்கட்கு வேறன்றிச் சகசமாயே யிருக்கும்.
அதுவேறுகி	அந்த மாயையான தாணவ மலத்துக்குப் பின்னமாய்,
உலகுடல் காணமாதி யுதித்திடு முணர்ந்து கொளளே.	அந்த மாயைதா னிந்தப்பிரபஞ்சமுமா யான்மாக்கட்குத் தனுகரண புவனபோகங்களுமாய்த் தோன்றுகிற்கும். இந்த வாணவ மாயையாகிய விவையிற்றின் பகுதியை யிப்படியென்றே யறிவாயாக. எ-று.

இவை காலுக்கு மதங்கமெனவறிக.

இதற்குக காரண மேற்கவியிற காண்க (அக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் மாயாகாரியமே ஆன்மா வாரகமென்பதை மறுத்துணர்த்துதல்.

மலமென வேறொன்றில்லை மாயாகாரியம தென்னில் - ஆணவ மலமென றொன்றில்லை, மாயா காரியமாகிய அவைராக்கியமான ராகமே ஆன்மஞானவாரகமென்னில்? உள்ளது. ராகமானது நின்மலனாயிருக்கிற ஆன்மாவை யாவரிக்கமாட்டாது. ஆவரிக்குமென்னில்? முத்தான்மாக்களையும் ஆவரிக்க வேணும். முத்தான்மாக்களுஞ் சிவனும் ஏகப்பிரகாரமாகையால், சிவனையும் ஆவரிக்குமென்று சொல்லவேணும். அப்படி முத்தர்களுஞ் சிவனு மொருக்காலும் ¶ போக லகதராகக் கண்டதில்லை. இதன்றியும் பிரகிருதி சன்யமாகிய புத்தி தர்மமானது

ராகமாகையால், அநித்தியம். அநித்திய வஸ்துவானது நித்தியவஸ்துவான சிற்சக்தியை யாவரிக்கமாட்டாது.

¶ போகஸக்தர் - போகத்தில் பற்றினவர்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇 - 𑌰𑌾𑌗𑍋𑌽𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿-
𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌗𑍋𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁-
𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 | 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇-
𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 || 𑌨𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌵𑌾-
𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 | 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂-
𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌗𑍋𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 || 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 | 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌕𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌿.

ஆகில் புத்திகதராகமல்ல, மாயாகாரியமாகிய ராகாதியே யென்னில்? மேலதுவுங் கூடாது,—

இலகுயி ரிச்சாஞானக் கிரியைக ளெழுப்புமாயை விலகிடு மலமியற்றை வேறுமன்று-ஆன்மாக்களுடைய விளங்கப்பட்ட இச்சாஞானக் கிரியைகளை, மாயாகாரியமானது ஆணவமலத்தைச் சிறிதுநீக்கி விஷயோன்முகத்தைப் பண்ணுவிக்கும். ஆணவமலமானது, இச்சாஞானக் கிரியைகளைப் பிரகாசிக்க வொட்டாமல் வேறறநின்று தடுக்கும்.—

அது வேறுகி யுலகுடல்கரணமாகி யுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே - அந்த மாயாகாரியமானது ஆன்மாக்களுக்கு அந்நியத்தும் × பின்னமாக வசிக்கிற வுலோகங்களும் தநுதேகங்களும் † அக்தர் *பாகிய கரணங்களுமாக சிருட்டிகாலத்திலே யுதித்துப் பிரளயகாலத்திலே லயத்தை யடைவதாகையால், மறு

யாகாரியம் ஆன்மஞானத் வாரகமல்ல; ஆணவமலமே ஆன்மஞா
னுவாரகமென் றறிந்து கொள்வாயாக வெனறிதன்பொருள்.

× பின்னமாகவசிக்கிற - வேறாய் வாசஞ்செய்கிற. † அந்
தர் - உள், ⁎ பாகியம் - வெளி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மாயாகாரிய விசேஷமே மலம், வேறில்லை யென்னும் பாசு
பதி முதலோரையும்;பிரகிருதி காரிய விசேஷமே மலம' வேறி
ல்லை யெனனும் சாங்கியன முதலோரையு மறுத்துரைக்கின்றார்.

மலமென வேறொன்றில்லை மாயாகாரியம தெனவில் இவ
குயிர்க்கிச்சாஞானக் கிரியைகளெழும்புமாயை - சித்ருபப் பி
ரகாசனுகிய ஆனமாவின இச்சாஞானக் கிரியைகளை மாயை கா
ரியத் துவாரத்தினுலே விளக்கும்,—விலகிடு மலமிவற்றை - மா
யாகாரிய கலாதியில்லாதபோது பிரளயகலாவத்தையி லிச்சா
ஞானக் கிரியைகளைச் சிற்றறிவு மில்லாதபடி மறைக்கும்,—வே
றுமன்று - அநத மலம் அறிவோடு வேறின்றி முத்திபரியந்தம்
பிரிவின்றி நிற்கும்.—அது வேறாகி - அந்த மாயாகாரியம் பிரிந்
து கூடும் பக்கமாகி,—உலகுடல் கரணமாகி யுதித்திடும்- புவன
தூலதேக சூக்குமதேக முதலிய பொருளா யுற்பவிக்கும்,— உ
ணர்ந்துகொள்ளே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயிரோ டொற்றித்து நின்று அறிவிச்சை செயல்களை ம
றைப்பதாகிய மலத்துக்கும் வேறுகின்று அவற்றை விளக்குவ

தாகிய மாயைக்குந் தம்முள வேற்றுமை பெரிதாகலான், அஃதறியாது மாயையே மலமென்பார் மதம் போலியென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

மேல் ஐக்கவாதி ஆணவ மலமென்ப தொன்றில்லை, மாயையே யுள்ளதென்று சொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

மலமென வேறொன்றில்லை மாயாகாரியமதென்னில் - அசுத்தமாயையிலுண்டான காரியங்களானமபேதத்தை மறைக்குமதொழிந்து இதற்கு வேறாக நீர் சொல்லுகிற வாணவ மலமென்ப தொன்றில்லையென்று நீ சொல்லில்?—இலகுயிர்க்கிச்சாஞானக் கிரியைகளெழுப்பு மாயை - விளங்காநின்ற வான்மாக்களுக்கு இவர்களுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளை மாயை தோற்றுவிக்கும். ஆகையால் மாயை மறையாது,—விலக்கிடு மலமிவற்றை -இந்த இச்சாஞானக் கிரியைகளை ஆணவமலந் தடுக்கும்,—வேறுமன்று - இந்த வாணவ மலந்தான் ஆன்மாக்களுக்குச் சகசமாயிருக்கும். மலம்போல் மாயை சகசமல்லவோ வெனனில்?—அதுவேறாகி-அந்தமாயையானது சகலத்திற் கூடியும் கேவலத்திற் பிரிந்தும் நிற்கையால் வேறுமாய். இதுவன்றியும்,—உலகுடல்கரணமாகி யுதித்திடு முணர்ந்துகொள்ளே - பிரபஞ்சமுமாய் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரண புவன போகங்களுமாய்த் தோன்றும் மலத்தின் மறைப்பைப் போக்குகிறது மாயை யென்றறிவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது ஐக்கவாதி ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயையேயுள்ளது என்று சொல்ல, அவனை மறுத்து

ஆணவ மலமென்ப தொன்றுண்டென்றும், ஆன்மாக்களுக்கு அ
நாதியே சகசமாய் ஆன்மபேதத்தை மறைக்குமென்றும் மாயா
காரிய மக்தமறப்பை நீக்குமதொழிந்து மறையாதென்று முறை
மையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—c—

மலமென வேறொன்றில்லை - மலமென் றொருபொருள் வே
றில்லை,—மாயாகாரியமதெனவில் - மாயாகாரியமே மறைக்கற்
றொழிலைச் செய்யுமெனின்? அற்றன்று —இலகுயிர்க்கு-விளங்கா
நின்றவுயிர்கட்கு,—இச்சாஞானக் கிரியைக ளெழுப்புமாயை -
இச்சை யறிவுசெயல்களை வேறுநின்று விளக்குவதாகிய மாயை
களும்,—வேறுமனறிவற்றை விலகிடும்மலம் -உயிரோ டொற்றி
த்துநின்றிச்சையறிவு செயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்திற்கும்
தம்முள வேற்றுமை டெரிதாகலின், அஃதறியாது,—உலகுடல் க
ரணமாகி-உலகு முடலுங் கரணமுமாகி,—அதுவேறாகியுதித்திடு
ம்-உயிர்களு வேறாகியுதிக்கு மாயையே மலமெனபார் மதம்போ
லியெனபதனை,—உணர்ந்து கொள்ளே - அறிவாயாக வென்ப
தாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலசற்குத் திருட்டாந்த முணர்த்துகின்றார்.

மாயையே யான்மஞானக் கிரியையை மறைத்துவி
ற்கும், தூயவிப் பருத்திதன்னைத் தொடர்மூமின் மறை
த்தாற்போலப், போய்முகி லகலச்சோதி புரிந்திடு ம

துவேபோலக், காயமு மகலஞானத் தொழில்பிர காச
மாகும். (அக)

(இ-ள்.) மாயை யே யானம ஞானக்கிரி யையை மறைத் துநிற்கும் — அந்த மாயைதானே யான்மாவினது ஞா னக்கிரியைகளை மறைத்து நிற்கும். அஃதெ வ்வாறெனனில்?

தூயவிப் பருதி தனைத்தொட ரமுகின மறைத் தாற்போல — களங்காதி குற்றமற்ற வாதித்தனுடைய கிரணங்களை யெப்படிக காளமேகமானது அந்தப் பிரகாசத்தைச் சற்றுந் தோனறும ன மறைக்கு மாறுபோல.

போய்முகிலக லச்சோதி புரிந்தி டுமதுவேபோல — உடனே தானேயந்த மேகத்தை யொ ருவாயுவானது வந்தடித்தவாறே யாதித்த னுடைய பிரகாசமானது விளங்குமாற்போ ல,

காயமு மகல ஞானத் தொழி ல்பிரகாசமாமே. — மாயாகாரியமாகிய சரீரத்துட னெவ் வளவு கூடியிருந்தா னவ்வளவு மறைபடுமே! யதனை யெப்பொழுது விட்டு நீங்குமோ வப் பொழு திவனுடைய ஞானக்கிரியைகள் பிர காசியா நிற்கும். எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம். (அக)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

—o—

மேல் மாயையானது தன்னுடைய ‡ ஆவரண சத்தியினு லே ஞானஞானத்தை யாவரித்துத் தனது காரியமாயிருக்கிற

× விக்ஷேபசத்தியினாலே விஷயோன்முகத்தைப் பண்ணுவிக்குமாகையால் மாயையே ஆன்மஞானாவாரகமொழிந்து ஆணவம வேண்டாமெனபவனை அறிவித்தல்.
‡ ஆவரணம்-மறைதல் × விக்ஷேபம்-தள்ளுதல், தோற்றுதல்.

தூயபருதிச சுடர்தனை முகில்மறைத்தாற்போல ஆன்மஞானக் கிரியையை மாயையே மறைத்து நிற்கும் முகில்போயகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவேபோலக் காயமு மகலஞானத்தொளி பிரகாசமாமே-சூத்திரமான † ஆதித்தனுடைய பிரகாசத்தை மேகமானது மறைத்தாற்போல, ஆன்மாக்களுடைய ஞானக்கிரியைகளுக்குக் காரணமாகிய மாயைதானே ஆவரண சத்தியினாலே மறைத்து நிற்கும் மேகமானது நீங்கினவளவில் சூரியகிரணம் பிரகாசித்தாற்போல மாயாமேகம் நீங்கவே, ஆன்மாக்களுடைய ஞானப்பிரகாசமானது விளங்குமென்றதன்பொருள்.

† ஆதித்தன் - சூரியன்

இது பூர்வபடசம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பின திருஷ்டாந்தபூர்வமாய்ச்சொல்லிதிரஸ்கரிக்கின்றார்.
தொழில் - கிரியை
மற்றவை வெளிப்பொருள்.

இது பூர்வபட்சம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வுரை-அகூ-செய்யுளிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவு மான்மபோதத்தை மாயை மறைக்குமென்றும், ஒரு திட்டாந்தமிட்டு ஐக்கியவாதி சொல்லுகிற முறைமையு மருளிச் செய்கின்றார்.

மாயையே யான்மஞானக் கிரியையை மறைத்துநிற்கும் - அந்தமாயைதானே யான்மாவினுடைய விச்சாஞானக்கிரியை களை மறைத்துநிற்கும் அதெனைப்போலவெனின்?—அபவப்பருதிதனைச் சுடர்முகில் மறைத்தாற்போல - சுத்தமாயிருக்கப் பட்ட வாதித்தனது பிரகாசத்தை மேக மறைத்தாற்போல இது அவனைப்பெத்தத் தன்மை யேல்தனுடைய முத்தித்தன்மை சொல்லுகின்றான்.—போய்முகில் கலசசோதி புரிந்திடுமதுவே போல - அந்த மேகமகன்றுபோக ஆதித்த கிரணங்கள் பிரகாசித்தாற்போல,—காயமுங்கல ஞானத்தொழிற்பிரகாசமாமே- தேகமுநீங்கவே அநாதியிலுள்ள ஞானம் பிரகாசியா நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஐக்கியவாதி ஆதித்த கிரணத்தை மேக மறைத்தாற்போல வான்மபோதத்தை மாயை மறைக்குமது பெத்தமென்றும், அதுவிட்டு நீங்குகிறதே முத்தியென்றும், தன்மதஞ் சொன்னதென்ற முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வுரை - ௮௩-வது செய்யுளிற் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

பரிதியை முகின்மறைப்பப் பாயொளி பதுங்கி
னாற்போ,லுருவுயிர் மறைக்கின்ஞானக் கிரியைக ளொ
ளிக்குமாகுங், கருதிடு மிச்சாஞானக் காரியங் காயம்
பெற்றான், மருவிடு முயிர்க்குக்காயம் வந்திடா விடின்
மறைபடுமே. (௮௩)

(இ-ள்) பரிதியை முகினமறைப்பப் பாயொளி பதுங்கினாற்போ லுருவுயிர் மறைக்கின ஞானக கிரியைக ளொளிக்குமாகும் — சூரியனை மேகமானது மறைத்தாற்போல சூக்குமதூலசரீரங்களானவை ஆன்மஞானத்தை மறைக்குமாகில், ஆன்மஞானக் கிரியைகள் பிரகாசியாமல் அப்பிரகாசமாய் விடும்.

கருதிடு மிச்சாஞானக் காரியங் காயம் பெற்றான மருவிடும் — சூக்கும தூல சரீரமுண்டானாற் சிற்சத்தி காரியமாக வறிப்படி மிச்சாஞானக்கிரியைகள் பிரகாசமாய் விடயங்களிலே பொருந்தும்.

உயிர்க்குக் காயம் வந்திடாவிடின மறைபடுமே. — மாயாகாரிய மாகத் தனுவுண்டாகாதாகில் விடயதரிசனங் கூடாதென றிதனபொருள்.

மாயாதேகமுண்டாகில் ஆன்மாக்களுடைய விச்சாஞான க்கிரியைகள் பிரகாசிக்கும்; மாயாதேக மில்லையாகில் இச்சாஞானக் கிரியைகள் பிரகாசியாவெனறு மன்னுவய வெதிரேகங்களினுல, மாயை யானமாக்களுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளைத் தடுப்பதல்ல.

இந்தப் பாட்டு மேற்பாடத்தி லில்லாததனாலே சிவாக்கிரவுடையா ருரைபார்த் தெழுதினது. (௮௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சித்தாந்தம்.

பருதியை முகிலைமறைப்பப் டாயொளி பதங்கிளுற்போ லுருவுயிர் மறைக்கில்ஞானக் கிரியைகளொளிப்பதாகும் - சூரியனை மேகமானது மறைத்ததுபோலச் சூக்ஷும ஸ்தூல சரீரங்களானவை ஆன்மஞானத்தை மறைக்குமாகில் ஆன்மஞானக்கிரியைகள் பிரகாசியாமல் அப்பிரகாசமாய்விடும்.—இச்சாஞானக காரியங் காயம்பெற்றுன மருவிடும்- சூக்ஷும ஸ்தூல சரீரமுண்டாகுல் சிற்சத்தி காரியமாகப்படு மிச்சாஞாக கிரியைகள பிரகாசமாய் விஷயங்களிலே பொருந்தும்—உயிர்க்குக் காயம வந்திடாவிடின மறைப்பே - மாயாகாரியமாகிய தநுவுண்டாகாதாகில் விஷயதரிசனங் கூடாதென நிதனபொருள.

மாயாதேக முண்டாகில் ஆன்மாக்களுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகள் பிரகாசிக்கும். மாயாதேக மில்லையாகில் இச்சாஞானக் கிரியைகள பிரகாசியாதெனனும் அநுவய வியதிரேகங்களிருலே மாயை ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைத் தடுப்பதல்ல.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இனிச சித்தாநதம் வருமாறு.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மாயை உடலாதல் கரணமாய் வேறுநின்றே உயிரை மறை

த்தலைமையுமெனபது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் பரிதி முகி லுவமையினைத் தறியப்படு மென்றது பொருந்தாது. மேகம்போல மாயை மறைக்குமாயின், மறைத்தலானாகிய காரியம்,பரிதியிற்போல உயிரின்கணிகழுதல் வேணடும்; அஃதின்மையி லலையெனபது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும வைத்து அறியபபடுதலான, அவ்வுவமை யீனடைக் கேலாதெனபதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஐக்கவாதிமதத்தை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

பருகிலை முகில்மறைப்பப் பாயொளி யொதுங்கினாற்போல் - ஆதித்தனை மேக மறைக்கவிட்டு விளங்காநின்ற கிரணங்களொதுங்கினாற்போல,—உருவுயிர் மறைக்கில் ஞானக் கிரியைகளொளிக்குமாகும்- ஆன்மாவைத் தேகமறைத்தபோது இவனுடைய விச்சாஞானக கிரியைகளு மறையாநிற்குமென்று நீசொல்லில்?—கருதிடுமிச்சாஞானக் காரியங்காயம்பெற்றால் மருவிடுமியிர் கரு-ஒனறைச்சுட்டி யறியப்பட்ட இச்சையும் ஞானமுங் கிரியையு மானமாத் தேகத்துடனே கூடினபோ துண்டாகாநிற்கும்.—காயம்வந்திடாவிடில் மறைப்பே - ஆன்மா தேகத்தோடேகூடி நில்லாதபோது இச்சாஞானக் கிரியைகள் தோன்றாமல் மறையும்.

இதனாற் சொல்லியது; ஆதித்தனை மேகம் மறைத்தாற்போல வானமாக்களுக்குஞ் சரீரம்பொருந்தினால், ஆன்மபோதத்தை மறைக்குமெனறது அத்தமாகாதென்றும்; மாயாதேகம் பொருந்தினு லான்மாவி னிச்சாஞானக்கிரியைகள் சிவிக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தூய அப்பருதிதன்னைச் சுடர்முகில் மறைத்தாற்போல - தூயதாகிய பருதியை மின்னலையுடைய மேகம் வேறுநின்று மறைத்தாற்போல,—மாயையே யான்மஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும் - மாயையே யுலகுடல் காரணமாய் வேறுநின்று ஆன்மாவினிச்சாஞானக் கிரியைகளை மறைத்த லமையுமென வுடம்பாட்டானும்,—முகில்போ யகலச் சோதி புரிதருமதுவே போல் - அம்மேகம் நீங்கப் பருதிவெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறுபோல,—காயமுமகல ஞானத்தொழில் பிரகாசமாமே - காயமாகிய மாயை நீங்க ஆன்மாவி னிச்சாஞானக்கிரியை பிரகாசித்த லமையுமென எதிர்மறையானும், இவ்வுவமையினமைத் தறியப்படு மென்றது பொருந்தாது.—பருதியை முகின்மறைப்பப் பாயொளி பதுங்கினாற்போல்-பருதியை மேகம்மறைப்பப் பரவிய வொளிமழுங்கினாற்போல,—உயிருரு மறைக்கின ஞானக் கிரியைக ளொழிக்குமாறும் - உயிரை யுருவாகிய மாயை மறைப்ப ஆன்மாவி னிச்சாஞானக் கிரியைகள் ஒழிதலாகிய வுடம்பாட்டானும்,—கருதிடிச்சாஞானக் காரியம் காயம்பெறாருல்- கருதுகின்ற ஆன்மாவி னிச்சாஞானக் கிரியைகள் மாயாதநுவைப்பெற்றால்,—மருவிடு முயிர்க்குக்காயம் வகதிடாவிடின மறைப்பே - விளங்கு மானமாவிற்கு மாயாதனு விலறெனை மறைதலாகிய வெதிர்மறையானும் வைத்தறியப்படுதலான; அவ்வுவமையீண்டைக் கேலாதெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதனுமது.

போதகா ரியமறைத்து நின்றது புகன்மலங்கா,
ணோதலாங் குணமுமாக வுயிரினு ளிரவலாலே, காத
லா லவித்தைசிந்தத் தருங்கலை யாதிமாயை, யாதலா
லிரண்டுஞ்சோதி யிருளென வேறுமன்றே. (௮௪)

(இ-ள்.) போதகாரிய மறைத்து நின்றது புகன் மலங்காண — இந்த விரண்டுங் கூடியிருக்கையினாலே சரீரமுண்டாம். அஃதுண்டாகவே யகண்டமான மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகளை மறைந்து நிற்கிற தந்த வாணவ மலங்காண.

ஓதலாங் குணமுமாக வுயிரினுள் ளிரவலாலே — அந்த மறைப்பான வாணவ மானமாவுக்கு சகசமாய் நிற்கையால், அவனுக்கிதனு ணங்காரு மென்றுசொல்லில் அந்தகுணமாகில் அக்னிக்கு வெம்மைபோலவுஞ் ஜலத்துக்குத் தட்பம்போலவும் பிரிக்கப்படா திருக்கவேணுமே. அஃதன்றிக் குணமாகிற் குணியுமழியு மாகையால் இதுகுணமன்று.

காதலா லவித்தைசிந்தத் தருங்கலை யாதிமாயை — மாயையானது தனது காரியமாகிய கலை முதலியவற்றால் ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நீக்கிப் போகங்களைப் புசிப்பிக்கக் கண்டோமே!

ஆதலாலிரண்டுஞ் சோதியிருளென வேறுமன்றே — ஆகையா லிந்தமாயை யான்மாக்கட்குத் தீபம்போலவு மலமந்தகாரம்போலவு நிற்கிற திரண்டுஞ் சுபாவமாயிருக்கையால் பேதமாக வங்கீகரிக்கப் பட்டது. எ-று.

உம்மை முற்றும்மை. (௮௪)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

—o—

மேலிதுவு மதற்கே புறகடை.

போதகாரிய மறைத்துநின்றது புகனமலந்தான் - ஸ்வரூபஞான காரியமாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகளைத் தடுத்துநின்றது நாமுன்னே சொல்லப்பட்ட வாணவ மலமாகும்;—இதுலாங் குணமுமாக வுயிரினுள் விரவலாமோ - அநாதியே ஆன்மாக்களுக்கு விட்டுப் பற்றனாதியே பொருந்தி யிருக்கையால், சாத்துவிகாதி குணங்கள் காமாதி குணமாக வொருத்தனையொருகுண பொருந்தின காலத்து லவனுக்கு தக்கயமாயிருக்கவும், அது அவனுடைய குணமென்று சொல்லுவதுபோல; இந்தவாணவத்தையு மான்மாவுக்குக் குணமென்று உபசாரமாகவுஞ் சொல்லலாம் —சாதலாலவித்தைசிந்த மாயைகலையாதி கருமாதலாவிரண்டிருசோதியிருளென வேறுமன்றே - ஈஸ்வரனுடைய இச‡ சானுவிசாயின் யாக மாயையானது ஆன்மா வாரகமாகிய வாணவமலங்கும்படிக்குக் கலாதி தத்துவங்களைத் தனிடத்திலே யுதிப்பிக்கு மாகையினாலே, ஆன்ம ஞானுவாரகமான வாணவமு மாயையு மிருளும் வெளியும்போலே பேதமோ யாகையால், ஆவரண நிவர்த்தி யாத்தமாகக் கலாதிகளை யுதிப்பிக்கிற மாயையு மாவரண நிவர்த்தி பண்ணுவதே யொழிந்து ஆவரணமாகாது. அதெப்படியெனில்? காரணத்தினுடைய குணங்களே காரியத்தி லுண்டாம; தீபத்துக்குக் காரணமான அக்னி அந்தகாரமாகாததுபோல ஆகில் மாயையே சிற்சத்தி அபிவியஞ்சமாகப்போகும்,கலாதி சிருட்டியேனெனில்? மிருத்பிண்டமானது கடரூபமாயே சலாகரணக் கிரியைகளைப் பண்ணுமாப்போலவும், தந்துவானது படரூபமாயே+ சீதநிவாரணம் பண்ணுவதுபோலவும், மாயையுங் கலாதிரூபமாய்ச் சைதந்ய அபிவியத்தையைப்பண்ணும். ஆகையால் மாயையும் மாயாகாரியமான சூக்குமஸ் தூலசரீரமும் சைதந்ய ¶ நிரோதகமல்ல ; ஆணவமே சைதந்ய நிரோதகமென்று சித்தம்.

‡ அறுவிதாயிநீ - அறுசரிக்கிறது. + சேதநிவாரணம் - குளிரைப்போக்குதல். ¶ நிரோதகம்-மறைக்கிறது.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மலம் அனுமானத்தா லறியப்படுமென்ப தரைக்கின்றார்.

போதகாரியம் - அறிதற்றொழில்

இச்சை கிரியையிலடங்குமாறுபோலக் கிரியை ஞானத்தி லடங்கும.

மலந் திரவியமாகனும் பிரிப்பின்றி நிற்றலால் குணமாக உபசரிக்கப்படும்.

ஆதலால், அஞ்ஞானந்தானே மலமென்னும்வேதாந்தியும் சைவரிலொருவரும் தள்ளப்பட்டனர்.

மலந்திரவியம் இது பிரதிஞ்ஞை.

அநேகசத்திமத்தாதலால் இது ஏது.

மல முண்டெனபதற்குப் பிரமாண முண்டோ? பிரத்திய

ட்சமன்று. ஆதலால் உண்டில்லையென்று சந்தேகமிருத்தலால் ஆகமசித்தமாளுலும் அனுமானமே பிரமாணம்.

ஆன்மா மலவசீகிருத சத்திமான் இது பிரதிஞ்ஞை.

சிவனபோல் சர்வஞ்ஞனுயிருந்தாலும கிஞ்சிஞ்ஞனுக் காணப்படுதலால் இது ஏது.

யாவனொருவன மலவசீகிருத சததிமானல்லன அவன கிஞ்சிஞ்ஞனல்லன சிவன்போல இது திருட்டாந்தம.

இது கேவல வெதிரேகி அனுமானமாதலால்;—

அவித்தை சித்தத் தருங்கலைபாதி மாயை - மாயைபாணது மலமொரு பிரதேசத்திற் சிதறக கலைமுதலிய தத்துவங்களைத தோற்றுவிக்கும்

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அல்லதூஉம், மலத்தானுகிய அஞ்ஞானம் முகிலானுகிய மறைவுபோலன்றி உயிரோடு வியாபகமாய் விரவிக குணமபோலத்தோன்றி நிற்பதொன் முதலானும், தொழிற்பாடின்கண் ஒளியிருள்போல மாயையோடு இகலி நிற்பதாகலானும்; அப்பெற்றித்தாகிய வாணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத தடுக்கவல்லதெனத் தெற்றென வுணர்கவென்பதாம்.

குணமுமென்னு மும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவைநான்கு செய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதி முதலியோர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவ மலத்தின துண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆகையால் மாயை மறையாது, மலமே மறைக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

போதகாரிய மறைத்து நின்றது புகல்மலங்காண் - ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகளை மறைத்துக்கொண்டு நின்றது நீ யில்லையென்று சொன்ன வாணவமலங்காண். அந்த மலத்தை,— ஓதலாகுங் குணமுமாக வுயிரினுள விரவலாலே - செம்பிற் களிம்பு போலச் சகசமாய் நிற்றலாலே, ஆன்மாவுக்கு ஆணவமலத்தைக் குணமென்றுஞ் சொல்லலாம். மலத்துக்குச் சுபாவ மானமபோதத்தை மறைக்கிறது, மாயைக்குச் சுபாவ மறைப்பை நீக்குகிறது, அப்படியிருக்கையால்,— காதலா லவித்தை சிந்தத் தரு ங் கலையாதி மாயை - ஆன்மாக்கள் கன்மத்தைப் புசிக்கைக்குண்டான ஆதரவுக்கிடாக, ஆணவமலத்தா லுண்டாகிய வறியாமையை நீக்கும்படி, கலை முதல் பிருதிவி யீறான தத்துவங்களை மாயை தன்னிடத்திலே நின்று தோற்றுவியா நிற்கும்.— ஆதலாலிரண்டுஞ் சோதி யிருளென வேறுமன்றே - ஆகையா லிவ்விரண்டு மலமும் ஒளியு மிருளும்போல ஒன்றுக்கொன்று மாறு பட்டு நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாவும் ஆணவமும் வேறற நிற்கையாலே, இதை யான்மாவுக்குக் குணமாகவுஞ் சொல்லலா மென்றும், இந்த மலத்தின் மறைப்பை மாயாகாரியங்கள் நீக்கு மென்றும், இந்த மலமு மாயையு மிருளு மொளியும்போல மாறு பட்டு நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயிரினுள்விரவலாலே குணமுமாக வோதலாம் - அல்ல

தூஉ மலசத்தாகிய அஞ்ஞானம் முகிலாகிய மறைவுபோல வறிவுயிரொடு வியாபகமாய் விரவிக்குணம்போலத் தோன்றி நிற்பதொன்றாகலானும்,—மாயை காதலா லவித்தைதெளிந்து - மாயையானது விருபபத்தோடு ஆணவமாகிய இருள்கெட,—கருங்கலையாதியாதலால் - தீபம்போலத் தரப்பட்ட கலைமுதலிய தத்துவங்களுடையதாதலால்,—இரண்டுஞ் சோதியிருளென வேறுமன்றே - தொழிற்பாட்டினைக் ணிரண்டு மொளியிருள போல மாயைபோ டிகலிநிற்பதாகலானும்,—புகைமலம போக்காரியமறைத்து நின்றதுகாண் - சொல்லுநின்ற அப்பெற்றித்தாகிய ஆணவமலமே யுயிருணர்வின காரியப்பாடடைத்தடுக்க வல்லதெனத் தெற்றென வுணர்கவென்பதாம்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐக்கியவாதி பாசுபதி முதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து; ஆணவமலத்தின் உண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

புருடன்றன் குணமவித்தை யெனிற்சடம் புருடனாகுங், குருடன்றன் கண்ணின்குற்றங் கண்ணின்றன் குணமோகூறாய், மருடன்றன் குணமதாகி மலமசித்தாகிநிற்குந், தெருடன்றன் குணமதாகிச் சித்தெனநிற்குஞ்சீவன். (அரு)

(இ-ள்) புருடன் அத்தமல மான்மாவுக்குக் குணமென்று றன குண கீ சொல்லின்?

மவித்தை

யெனில்

சடம் புருடனு குண தத்துவத்தை யங்கீகரிக்கில் ஆன் மாச் சடமாய்விடுவன். இதனை யோகநிர் ததாறுக வொன்றைப் புசிக்கைக்குக் கருத்தா வு மாகமாட்டான

குருடனை னுற்றன ஒருவன் சாதியந்தகனு யிருக்கிற குற்ற கண்ணிற்குற்றங் மெல்லாருடைய கண்ணுக்கு மது சுபாவமா கணனின றன கு ன குணமல்லவே! அதுபோல விதமறைபபு ணமோகூறுய் மானமாககளுககுக குணமா யிருப்பதல்ல வே! சொல்லாய். இந்தவான்மாவுக்கு மா ணவத்தின் குணம் வெவ்வேறு யிருக்குங்காண், அஃதெங்ஙன மெனனில்?

மருடனை றன ஆணவமலத் துக கெப்போது மறியாமை குணமதாகி மல பே குணமாகையா லசேதனமாகி யெப் மசிததாக நிறகு பொழுது நிறகும சித்தாகில் விபுவுமா யா ம் னமாவைப்போனறுவிடு மாதலா லது கூ டாதென வறிக.

தெருடன் றன ஆனமாவுக கியாதாமொன்றையு மறிகிற குணம தாகச சி தே குணமாகையாற் சேதனமாயே யிருப த தென நிறகுஞ பன காண். எ-று. (அறு)
சிவன்.

ஓகார மெதிர்மறை.

"உயிர்க்குக் குணமன றுயிர்ச்சத்திபோல-வுயிர்கமெகாடேங் காதே நிற்குமோ" எனவறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

ஆன்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தைக் குணமென்று உபசாரமா

ய்ச் சொல்லுவா னென்பானேன்? அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணமே என்பவனை நிராகரித்தல்.

புருடன்றன் குணமவிச்சை யெனிற்சடம் புருடனாகான் - ஆணவமலம் ஞானத்தைத் தடுக்குமென்ன வேண்டா, ஆன்ம குணமே அஞ்ஞான மெனனில்? அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணமாகில், ஆன்மா ஜடமாம். அப்படியாகில் போக மோக்ஷம் ஆருக்கு? ஆகையால் ஆன்மா ஜடனாகான். சைதன்ய ஸ்வரூபனேயாகில், பதி சர்வஞ்ஞனே! பாசஞ் ஜடமே! அஞ்ஞானம் திரவியமல்லாமல் குணமே! ஆகையால் * பரிசேஷாத் அஞ்ஞானம் ஆன்மாவுக்கே குணமெனனில்?—

குருடன்றன் கண்ணின்குற்றங் கண்ணின்றன் குணமோ கூறாய் - புருஷனுடைய கண்ணின் காசகாமலாதி தோஷம் கண்ணுக்குக் குணமோ சொல்லு கண்ணுக்குக் குணமானது காணகிறது, காணாமல் மறைக்கிறது காசகாமலாதி. அதுபோல ஆன்மாவுக்கு ஞானேச்சாப் பிரயத்தினம் குணம், அதை மறைக்கிறது ஆணவமலமே!—

மருடன்றன் குணமதாகி மலமசித்தாகி நிற்கும் பொருடன்றன் குணமதாகிச் சித்தெனநிற்குஞ் சீவன.- அஞ்ஞானந் தனக்குக் குணமாய் ஆணவ மலமானது ஜடத்திரவியமாய், ஆன்ம ஞானத்தைத் தடுத்து நிற்கும். ஞானேச்சாப் பிரயத்தினங்கள் குணமா யதனால் ஆன்மா சித்தென்று பேராய் நிற்குமென்றது பொருள்.

இதனால் ஆணவ மலமென் றொன்றுவேண்டா! அஞ்ஞானமான்மகுண மென்பதற்கு விகற்பம். அந்த அஞ்ஞானமென்றது † ஞானவிரோதியோ, ‡ ஞானாபாவமோ, || அந்யதாஞானமோ, ¶ ஞானநிரோதகமோ?

ஞான விரோதியெனனில் ஞானமே யில்லையாம். ஞானமுண்டென்னில் அஞ்ஞானமே யில்லையாம். தேசஸ் § திமிரங்கள்

போல ஞானாபாவமென்னில் அபாவமாகிய வஸ்து ஒரு கிரியை யும செய்யமாட்டாது. கடாபாவம்போல ஆகுதம்.

அந்த அபாவந்தான் * பிராகபாவமோ. † பிரதி த்து வம்சாபாவமோ, ‡ அதயந்தா பாவமோ, ¶ அக்யோக்யா பா வமோ?

பிராகபாவமென்னில்? பூர்வம் ஞானமில்லாமல் காலாந்த ரத்திலே ஞானமுண்டாகவேணும். பிரதி தவம்சா பாவமெனனி ல்? முனனுககு ஞானமுண்டாயிருநது மேல்ஞானமில்லாமற்போ கவேணும் அதயநதா பாவமெனனில்? ஆனமாவுககு ஒருக காலும ஞானமில்லாமல் கடகுட்யம் போலேயாம். அநயோ ந்யா பாவமெனனில் § பிரதயோகிக் கிரகணமில்லாத படியி னாலே யுசதி ஹீனம் அந்யதா ஞானமெனனில் தோஷமில்லா மல் விபரீதஞான முண்டாகாது, ஆகுதம்.

அதுதான் + ஆகந்துகமோ ÷ ஸ்வாபாவிகமோ?

ஆகந்துகமாகில், நிததிய சைதநயததை பாதிககமாட்டா து. ஸ்வாபாவிகமெனனில், ஒருககாலும் ஆனமாககளுககு ய தார்தத ஞானமில்லாமற்போம்.

கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென் றறியும் அந்யதா ஞானமானது ஸ்வபாவ ருஜுஞானததை பாதிககமாட்டாது. ஞானநிரோத கமெனனில் நாம் சொனன ஆணவமெனறு சித்தம். இநதமல ம் திரவியமே! அநேகசத்தி யுடைத்தாகையினாலே அணியை ப்போலே இநதமலம் குண குணியாய் நிற்குமெனறதற்கு குண ம்ஏவை? மோகம் மதம் ராகம் ● விஷாதம் தாபம் ○ சோ ஷம் × வைசித்திரியம் இவையேழும்.

* பரிசேஷாத் - பரிசேஷாநுமானத்தால், † ஞானவிரோ தி - ஞானத்துக்கு எதிர். ‡ ஞானாபாவம் - ஞானமில்லாமை. ‖ அந்நியதாஞானம் - வேறுவிதஞானம். ¶ ஞானநிரோதகம்-

ஞானத்தைமறைக்கிறது. § திமிரம் - இருள். * ப்ராகபாவம - காரியம் பிறக்கிறத்துக்கு முன்னபாவம். † ப்ரதித்வம சாபாவம் - காரியமழிந்தபின னபாவம். ‡ அத்யந்தா பாவம்- த்ரிகாலத்துமின்மை. ¶ அந்யோந்யாபாவம - அபேதம். § ப்ரத்யோகி-அபாவத்துக்கு எதிர்வஸ்து. + ஆகந்துகம் - நடுவே வந்தது. ÷ ஸ்வாபிகம் - எப்போதுமிருக்கிறது. ● விஷாதம் - வியசநம். ○ சோஷம் - சோஷித்தல். × வைசித்திரியம்-ஆச்சரியம் அநேகபேதம்.

[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஜடமாகிய மலஞ் சித்தாகிய புருடனுக்குக் குணமென்று சொல்லிற் புருஷனும் ஜடமாவனென்று செப்புகின்றார்.

அவித்தையென்பது - அஞ்ஞானமல்ல — கண்ணிற் குற்றம் - காருமை, படலகுணம்.—மருள் - அஞ்ஞானம்.—தெருள் - ஞானம்

மறைவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயிரினறிவு விரவிநிற்பதனை உயிரின் குண விசேடமென்றல் பொருந்துமுடைத்தெனின்? அறியாது கூறினாய். ஒருபொருளினகட் குணத்தோடொப்பக் குற்றமும் உடனவிரவி நிற்கப் பெறுமென்பது குருட்டுக்கண்ணிற் காணப்படுதலின், விரவிநிற்றலேபற்றிக் குற்றமுங் குணமாதல் செல்லாமையானும், அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள் ஜடமாவதன்றிச் சித்தாகாமையானும், உயிர் அறிதற்றொழிலுடைய சித்தேயாகலானும், உயிரினகட் குற்றமாய்க் காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டென்பதாம்.

இதனால், அறியாமை உயிர்க்குக் குணமெனனும் பாடாணவாதிகள் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து; மலத்தினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

———o———

மீளவும் ஐக்கியவாதி, இந்த அறியாமை ஆன்மாவுக்குள்ள தொனுமென்று சொல்ல; அவனை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

புருடனறன் குணமவித்தை யெனிற்சடம் புருடனுகும் - ஆன்மாவுக்குக குணம் அறியாமையென்று நீசொல்லில்? ஆன்மாவுஞ் ஜடமாய்ப் புசிக்கைக்குங் கர்த்தனுகான். ஆன்மாவுக்கு அறியாமை யுளதாயிருக்கவில்லை யென்ற தெப்படி யெனில்?—குருடனறன கண்ணின்குற்றங் கண்ணினறன குணமோகுமாய் - அந்தகனது நயனத்திறுடைய படலம் நயனத்துக்குள தன்மையல்லவோ அப்படி பாயினும் அந்த மறைப்பு ஆன்மாவுக்கல்லவோ குணமாயிருப்பது சொல்லாய். ஆனமாவுக்குள்ள குணம அறியாமையல்லகாண. அதெப்படி யென்னில்?—மருடனறன குணமதாகி மலமசித தாகிநிற்கும் - எப்பொழுதுந் தனக்கறியாமையே குணமாகிய ஆணவமல மசேதனமாகியே நிற்கும் —தெருடனறன குணமதாகச சிததெனநிற்குஞ் சிவன - அறிவே தனக்குக் குணமாகிய வான்மா எப்பொழுதுஞ் சேதனமாயே நிற்கும்.

இதனுற் சொல்லியது ஐக்கியவாதி ஆனமாவுக்குக் குணமறியாமையென்று சொல்ல,அவனை மறுதது அறியாமை யாணவமலத்துக் குள்ளதென்றும், அறிவு ஆன்மாவுக குள்ளதென்று மருளிசசெய்த முறைமை யறிவித்தது.

'மலமே' 'மாயையே' 'பருதியை' 'போதகாரியம்' 'புருடன்றன' ஆக இவையைந்தும் ஐக்கியவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் அவன மதம் " உலகத்- தாயவுயிர்க்கு மாயையினருளா- லிருவினைத் தகைய் யுருவினைத் தரு மால்-கருமுகி லடர விரிதருகதிர்போன்- றறிவாருயிரிற் பிரியா

தேயும்" என்றும், அவன்மறுப்பு "பொறிபுலனொழிந் துறைவற நிறைந்து - காட்சியுதனிக்கு மூட்சியினமுனனாக் - கொடுந்தோ ராழி விடுத்தவராநாடிக் - கொளவோர்காணு தளசிபீஙண் டுழித் - தந்தவர்கண் டாங்கு" எனவுமதுங்கண்டுகொள்க.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அவித்தை புருடன்றன் குணமெனில் - உயிரினுள் விரவிநிற்பதாகிய அவித்தையினை உயிரின் குணவிசேடமென்றால் பொருந்தமுண்டாமோ, வெனின்?—புருடன் சடமாகும் - சித்தாகிய புருடன் ஜடமாமெனப்பட்டு வழுவாமாதலின், அறியாது கூறினாய்.—குருடன்றன் கண்ணின்குற்றம் கண்ணின்றன் குணமோ கூறாய் - ஒருபொருளின்கண் குணந்தோடொப்பக் குற்றமுமுடன் விரவிநிற்கப் பெறுமென்பது குருட்டுக்கண்ணிற் காணப்படுதலின், விரவிநிற்றலேபற்றிக் குற்றமுங்குணமாதல் செல்லாமையாலும்,—மலமருடன்றன் குணமதாகி யசித்தாகி நிற்குமஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள் ஜடமாவதன்றிச் சித்தாகாமையாலும்,—சிவன் றெருடன்றன் குணமதாகிச் சித்தெனநிற்கும்-உயிரறிவிற்றொழிலையுடைய சித்தே யாகலாலும், உயிரின்கண் குற்றமாய்க் காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டென்பதாம்.

இதனானே அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும் பாட்டா ணவாதிகள் மதம்பற்றி டரிசித்து, மலத்தினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வாறு மும்மலங்களின் முறையுணர்த்தி, மேற்

பஞ்சமலங்களுக்கு மிரண்டு விருத்தத்தா
லவையிற்றின் காரியப்பாடு தொகுத்
துணர்த்துகிறார்.

மும்மல நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடுமிப்
போன,மம்மர்செய் தணுவினுண்மை வடிவினை மறை
த்திருக்கும், பொய்மைசெய போகபந்தம் போத்திரு
த் துவஙகள்பண்ணு, மிம்மல மூன்றிறேடு மிருமல மி
சைபபாமின்னும். (அ௬)

(இ-ள) மும்மல நெல்லினுக முளை யொடு தவிடுமிப் போல் — நெல்லுக்குண்டாகிய முளைபோல வாண வமும், தவிடுபோல மாயையும், உமிபோலக் காமியமும், ஆகிய மூன்று மலஙகளு மடை வேபொருந்தி நிற்கும்.

மம்மர்செய் தணுவினுண்மை வடிவினை மறைத திருக்கும் — அவையிற்று ளாணவமலமான தான்மாக் கட்கு மயக்கத்தைச்செய் தவர்களுடைய ஞானக்கிரியைகள் விளங்கிக் காரியப்படாத படி மறைத்து நிற்கும்.

இது மாயையைப்போலனறி யசுசியான பதார்த்தத்தை யசுசியெனக் கருதாமல் அதனைச் சுசியெனக்கருதியும், அதிலே மோகிப்பித் ததில் விழவிடுத்ததகை.

பொய்மைசெய் போகபந்தம் — மாயையானது பொய்மையுண்டாக்குகிற போகத்தைப்பண்ணுவதாகும்.

அசத்தியத்தை மெய்யெனப்பண்ணி, மாயையானது கன் னுடைய பிள்ளைகளாகிய தனுவாதிகளாகியவையிற்றி னிடத் திலுண்டாகிய குணதோடங்களைக் காட்டாமல், அசுசியை யசு சியெனறுது மறைத்துநின்று மிளுக்கியும்; இப்படி யிவைகள் தோன்றுமன் மயக்குகை.

போத்திருத்துவங்கள் பண்ணும் — கன்மமலமானது ஆன்மாக்க ளிருவினையா லியற்றுஞ் சுகதுக்கமாகிய போகங்களைப் புசிப்பித்துத் திருத்திகளைப் பண்ணுநிற்கும்.

இம்மல மூன்றிேனாடு மிருமல மிசைப்பாயினும் — இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த மும்மலங்களுடனே மேலுமிரண்டு மலங்களைச் சொல்லப் புகாநின்றேம். எ-று.

உம்மை யெதிரதுதழீஇய வெச்சம்.

இதற்குச் சுவாயம்புவத்தும் பார்க்கியையினு மறிக. (அசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இழ்ச்சொன்ன வாணவ மாயை கனம மிந்த மூன்று மலங்களும ஆன்மாவை யடைந்து நிற்கு மியல்புணாதுதல்.

மும்மல நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடுமிப்போல் - ஆணவ மாயை கனமமெனனு மூனறு மலமும் ஆன்மாவுககு அரிசிககுத் தவிடு முமியு முளையும்போலப் பிரகா * சாச்சாதனமும ஆவாரகமும் உற்பத்தி ஏதுவுமாய் நிற்கும்.—அணுவினுணமை வடிவினைமறைத்து நின்று மம்மர்செய்து போததிருத்துவத்தைப் பணணும் - முனசொனன மலத்திரயங்களுக குளளே யாணவமலமானது ஆன்மாவினுடைய ஞானேச்சாக் கிரியாரூபங்களைத் தடுத்துநின்று † மமத்துவா கங்காரங்களைப் பண்ணி விஷயங்களைப் புசிக்கிறவனாகப்பண்ணும் —பொய்மெய்செய் - மாயாமலமானது பொய்யாகிய தேகாதிகளை மெய்யென்னும்படி மயக்கறிவைப் பண்ணும்.—போகபந்தம்-கன்மமானது விஷயபோகங்களிலே துவந்துவத்தைப்பண்ணும். சகலாகித்து மூனறு மலமு மிவ்வாறு செய்துநிற்கும்.—இம்மலமூனறி

ணொடு மிருமல மிசைப்பனின்னும் - இக்க மூன்று மலங்களையுஞ் செலுத்துவ தாதலால் உபசாரத் மலமெனறு நாமதகையுடைய திரோதாயியையும் மகாமாயையுமாக விரண்டு மலத்தையு மேற் கூறுவாமென றிதனபொருள.

*ஆச்சாதனம் - மறைவு. † மமத்துவாகங்காரம்-எனது யானெனபது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கனம மாயை மலஙகள நிரைநிறை நிற்கும் முறைமையும், அப்படியே செய்யும் பிரதான கிருதஙியஙகளையும், சேஷபாசங்களையும் செப்புகினறேமெனறு செப்புகினறார்.

மம்மர் - மயககம்,—உண்மைவடிவு - சாவஞ்ஞத்துவ சர்வகர்ததிருத்துவ ரூப மெயத்துவம். மாயையும் கனமமும் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சித்காததிருத்துவப் பிரதமாஞலும் நிரதிசய சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகாததிருததுவ விரோதிகளெனபது சாற்றப்பட்டது, கனமகாரியம்.—போகம்- போகவேதனை விடயசகதககமோகம, மாயாகாரியம்.— பந்தம் - கலாதி, மலகாரியம்.— போததிருத்துவம - போகக கிரியாகர்த் திருததுவம, போகாசத்தி கர்த்திருததுவமுமாம்.

மற்றவை வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலே கன்மமோடதனமமாகியெனக் கூறப்பட்ட கன்மமலமும் அதனபின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட

மாயாமலமும் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆணவமலமு மாகியவிம்மூன்று மலங்களும், நெல்லுக்கு முளை தவிடுமிபோல் உயிரைப் பற்றி நின்று முறையே போகமும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம். இம்மலங்கண் மூன்றனோடுங் கூடி நின்று பந்திப்பன வேறுமிருமலங்களுளவென்பதாம்.

இது நிரனிறை.

கன்மமலம் போகம் பண்ணுதலாவது, நெல்லின்கண்ணுளதாகிய முளைத்தற் சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறுபோல, உயிரினிடத்தே சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல்.

மாயாமலம் பந்தம் பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடுபோல, அச்சுகதுக்கங்களையூட்டுதற்குத் துணைக்காரணமாய தன்காரியமாகிய தநுகரணமுதலியவற்றையும் உயிரையும் பிணித்து நிற்றல்.

ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல, அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயவற்றை முறுகுவித்து நின்று; அச்சுகதுக்கங்களை உயிர் நுகருமாறு நிலைபெறுத்துதலெனக்கொள்க.

"பந்தம்போகம்போனிறுத்தலும்-வந்தமாயை வினைமலத்து" என்றார் ஞானாமிர்த நூலுடையாரும்

முளை ஆகுபெயர்.

முளைதவிடுமிகள் பந்தத்திற்கும் காரணமாதல் மாத்திரைக்கும் உவமையாயின.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்சொன்ன மூன்று மலங்களும் அநாதியென்றும், அன்

மபோதத்தை மறைக்குமென்று மாணாக்கனை நோக்கித் தோன்
ற வருளிச்செய்கிறார்.

மும்மலநெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடுமிப்போல் மம்மர்
செய் தனுவிறைன்மை வடிவினை மறைத்துநின்று - மூன்றுமலங்
களுடனெல்லுக்குண்டான முளையுந் தவிடு முமியும்போல மயக்க
த்தையுஞ்செய்து,ஞானமாவுங் குணமையான சொரூபத்தை யொ
ருசாரமாக தோன்றாமல மறைத்துநின்று,—பொய்மைசெய்போ
கபந்தம் போத்திருத்தவங்களைப்பண்ணும் - பொய்யை மெய்யெ
ன்று மயக்குகிற போதத்தையும் அதனுடன கட்டுப்பட்டு நிற்கிற
புசிப்டையு மதைப புசிப்பிலே இருத்துகிறவையு முண்டாக்காநிற்
கும் இவையடனறியும்,—இம்மல மூன்றினோடு மிருமலமிசைய
பணின்றும் - இந்த மூனறுமலத்துடனே மேலும் இரண்டுமல
ங்கூட்டிச சொல்லப் புகாநின்றேன.

இதனாற் சொல்லியது,ஆணவம் மாயை காமியமென்னு மூ
ன்று மலங்களுடமடக்கத்தைச செய்து ஆன்மரூபத்தை மறை
க்குமென்று, இந்தமூன்று மலத்துடனே மேலுமிரண்டு மலங்
கூட்டிச சொல்லுகிறேமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மும்மலம் - மேலே தன்மமோடதன்மமெனக் கூறப்ப
ட்ட கன்மமலமும், அதனபின்னர் நித்தமா யருவாயெனக் கூ
றப்பட்ட மாயாமலமும், ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆணவமலமுமா
கிய மூன்று மலங்களும்,—நெல்லினுக்கு முளையோடு தவிடுமிப்
போல் - நெல்லுக்கு முளையோடு தவி டுமியும்போல்,—தனுவி
றைன்மைவடிவினை - உயிரின்சொரூபத்தை,— மம்மர்செய்து ம

மறைத்துநின்று - மயக்கத்திற் கேதுவாகப் பகதித்து நின்று,— பொய்மைசெய் போகபந்த போத்திருத்துவங்களை பண்ணும்- முறையே பொய்மைசெய்யாநின்ற போகமும் பந்தமும் போத் திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம்.—இம்மலமூன்றினோ டினனு மிருமல மிசைப்பன் - இம்மலங்கள் மூன்றினோடுங் கூடினன்று பகதிப்பன வேறுமலங்க ளுளவென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றொகுத்துப் போந்த மாயேய மலத்தையுந் திரோதாயியினையு முணர்த்துகிறார்.

மாயையின் காரியத்தை மாயேய மலமதென்று, மேயுமும்மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்றவேவுந், தூயவன் றனதோர்சத்தி திரோதான கரியதென்று, மாய்வரிம் மலங்களைந்து மணுககளை யணைந்துநிற்கும். (௮௭)

(இ-ள்.) மாயையின காரியத்தை மாயேய மலமதெனறும் — மாயையின காரியமாகிய கலைமுதலிய தத்துவ சமுகங்களை மாயேய மலமெனனும் பெயரைப் பொருந்தககூறியும்,

ஏயு மும்மலங் க டத்தந்தொழிலினை யியற்ற வேவுந் தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரிய — ஆன்மாக்களிடத்திற் பொருந்தி நின் றுணவமுதலிய மூனறு மலங்களுந் தத்தந் தொழிலினைச் செய்யும்படி செலுத்தப்பட்ட சுத தனுன சிவனுடையசத்தி யானமாவினுடை யவுஞ் சிவனுடையவுந் தரிசனத்தை யா கவொட்டாமன் மறைக்கையால், இதற்கு

தென்றுமாய்வர் த்திரோதாயி மலமென்றும், பெரியோர்கள சொல்லுவர்கள்.

இம்மலங்களை இந்தப் பஞ்சமலங்களு மான்மாக்களைப ந்து மனுக்களை பொருந்தினின்று தத்தம தொழில்களைச் செ யணைந்துநிற்கும். ய்து நிற்கும். எ-று.

சிவசத்தியைப் பதிபதார்த்தமாகக் கூறியிருக்கப் பாசமெ னறேறுதிய தெனனெனின ? அநதச் சத்தியினுண்மையை விசா ரிக்கிற் சிவனுடனே சமவேதமாயிருக்கிறது பதிபதார்த்தமேயா யினும் அச்சத்தி பாசத்தைப் பினசென்று பரிபகுவம்பண்ணி ச்செலுத்துகையாற் பாசமெனறுபசாரமாகக்காரணப்பெயரா க்கிக கூறபபட்டது.

“திரோதகருசிற்சத்தி சிறியார்க் கிவறாருல் விரோதஞ்செய் தார்கரும்பின் வீம்” “ஈசனது சதமிமல மூனறினையு மேவுதலா ற்-பாசமெனுமபேரதறகுப் பாங்கு.” “சினமருவுதிரோதாயி கருணையாகித் திருநதிய சததினிபாதஞ்சேருமனறே” எனவறிக.

இதற்குச் சுவாயம்புவம் பார்க்கியை மிருகேநதிரத்து ம றிக.

“சதிநருகாழி மன் கட்டுமெப்பாசங்கள் மூன்றவைதான” “விருததிகளேபினைந் தளதேபினைநதவப்பாச - மோதவரோ” யோதியவிவ்வினை-யொடுங்கியதே” எனவறிக. (அஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மாபையின் காரியத்தை மாயேய மலமதென்றும் - அதத் தமாயா காரியமாகிய பிரவிருத்திப் பிரகாச * யதார்த்த ஞா

ங்களைச் செலுத்தும் சம்பந்தத்தை யுடைத்தாகையால் மகா மாயை யொருமலமெனறும்,—

ஏயுமும்மலங்க டத்தந்தொழிலினை யியற்றவேயுந் தூயவன்றனதோர்சத்தி திரோதாயி கரியதென்றும் - ஆன்மாக்களைப்பொருந்தின ஆணவமாயைகாமியமென்கிற மூன்று மலங்களும் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளைப் புரியும்படிக்கு அதிஷ்டித்து நிற்பதாகையால் நின்மல சிவ ஸமவேத திரோதான சத்தியை யொருமலமெனறும்,—

ஆய்வர்-விசாரிப்பர்கள்.

விசாரிப்பதாவது ஆசிசத்தி மலமல்லாமலிருக்கவும் கிராதருடைய ஆசாரியனைக் கிராதாசாரிய னென்றதுபோல மலத்தையதிஷ்டித்து நிற்கையால மலமென்று குறிக்கலாமென்பது.—

ததுக்தம் ஸ்ரீமத்ரௌரவே - தாஸாம் மாஹேஶ்வரீ ஶக்தி ஸர்வாநுக்ராஹிகா ஶிவா: | [illegible] தர்மாநுவர்த்தநாதேவ பாஶ இத்யுபசர்யதே || இதி.

இம்மலங்களைத்து மணுக்களை யடைந்துநிற்கும்-இந்த மலங்களைந்தும் சகலராகிய ஆன்மாக்களைப் பொருந்தி நிற்குமென்றிதன்பொருள்.

* அயதார்த்தம் - பொய்.

ததுக்தம் காமிகே - [illegible] | [illegible] ஶக்தி [illegible] ரோதிகா || [illegible] | இதி.

ததாந்யத்ர - [illegible]

ஜமக! கிமொயா நகஸீலக்கூ வாஸமெஸ நாகபஹ்ப
ஞுகபிகி.

சிவப்பிரகாசத்திலும், பொது-உ0-வது, செ. "மோகமிக வுயிர்க்டொறு முடனாய்நிற்கு மூலவாணவமொன்று முயக்கிகின்று, பாகமிக வுதவுதிரோ தாயியொன்றுடகர்மாயை யொன்றுபடர் கன்மமொன்று, தேகமுறு கரணமொடு புவனபோகச் செயலாரு மாமாயைத் திரட்சியொன்றென மூகமல மைந்தெனபர்."

ஆகில் ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கிறதற்கு நீர்சொன்ன திரோதான சத்தியே போதும், ஆணவமல மென்ப தொன்று வேண்டா! ஜடமானது சித்தாயிருக்கிற ஆன்மாவை யெப்படித்தடுக்கும். இதன்றியும் வியாபகமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஆவரணமும் கூடாதென்னில்? ஆன்மாவுக்கும் ஆணவமலத்துக்கும் அநாதி சம்போகமானதையால், அந்த மலத்தினுடைய சத்தியானது ஞானத்துக்கு பிரதிபந்தமாயிருக்கும். இதன்றியும் அசடமானது ஜடத்தினாலே பாதிக்கப் படுகிறதொழிய அஜடத்தினாலே பாதிக்கப்படாது ஈஸ்வரனெப்படி யான்மாக்களுக்குப்பாதகமல்ல, அப்படியே ஈஸ்வர சமவேதையான ஆதிசத்தியும் ஆன்மாவுக்கு பாதகமல்ல. ஆகையால் சித்தானது ஜடத்தினாலே பாதிக்கப்படாதபொழுது பின்னை யெதினாலே பாதிக்கப்படும்.

ஜடம் அஜடமென் றிரண்டுவஸ்துவல்லோ வுள்ளது, அஜடமாயிருக்கிற ஆன்மாவை அஜடமாயிருக்கிற ஆன்மாந்தரம் பாதிக்குமென்னில்? அப்பொழுது பாதகமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு நாசம்வரும். அதேனென்னில்? ஆன்மாவுக்கு யாதொன்று பாதகமாம், அதினுடைய நாசமே முத்தி; அந்தப் பாதகநாமல்லாதபொழுது முத்தியேயில்லை. ஆகையால் ஆன்ம சித்சத்

தி யாதகம் ஜடமாகிய ஆணவ சத்தியேயென்று அங்கிகரிகக வேண்டும்.

ஆகில் ஆனமாவுக்கும் ஆணவ மலத்துக்கும் அநாதிசம்பந் தம் சொல்லப்பட்டது, ஆணவ மலத்தினாலே ஆனமசததி ஆவ ரிககப்பட்டுதோ, அப்பிரகாசமாகப் பண்ணப்பட்டதோ! ஆன மாவும் ஆனமசிற்சததியும் அபின்னரூப மானபடியால் ஆனமசி ற்சததி ஆவரிககப்பட்டதெனப் போகாது.

விபுவாகையால் அப்பிரகாசம் பணணுமெனனில்? பிரகா சத்துககு அப்பிரகாச மாகிறபொழுது நாசமேயாம.

ஆகையா லிரண்டுங் கூடாது.

பின்னை யாணவமலம் ஆனம சிற்சத்தியை யேதுபண்ணித் தெனனில்?சிற்சத்தி விபுவாகையினாலே ஆவரணமுங் கூடாது, நித்தியப் பிரகாசமாகையினாலே அப்பிரகாசமுங்கூடாது; அக் னிசத்தியானது மணி மந்திர அவுஷதங்களினாலே தடுககப்பட் டுப் பிரகாசமாக ஜ்வலியாநிற்கவும், ×ஸ்போடகாதி கிரியைக ளைப் பண்ணமாட்டாததுபோல, ஆனம சிற்சத்தியும் ஆணவம ல சத்தியினாலே தடுக்கப்பட்டு நிததியப் பிரகாசியாயிருந்தும் ஸவநிஷ்டையா யிருப்பதொழிய இச்சாஞானக்கிரியைகளாகிற காரியப் பிரவிர்த்தியைப் பண்ணமாட்டாமலிற்கும். ஆகையா லாணவமல சத்தியானதே ஆனம சிற்சத்தியை இச்சாஞானக் கிரியா காரியப் பிரவர்த்திகளைப்பண்ணாமல் தடுககும்.

இதற்குமேற் சங்கை.

திருக்கிரியாரூபம், ஆனம சிற்சத்தியென்று முந்நேசொ ல்லப்பட்டது. அது அறியப்படுகிறதும் பண்ணப்படுகிறதுமில் லாதபொழு தில்லை. இந்த ஞாதிரு கர்த்திருத்துவ ரூபத்துக்கு அனவியமாகக் காரியமேயில்லை. ஆகையால் சிற்சத்திக்குகாரி யத்தில் பிரவிர்த்தியாராமல் ஆணவமலம் தடுக்குமென்றது எ

ப்படிக்கூடும். காரியமென்றுசொன்ன ஞானக்கிரியைகள் வ்யதி ரிக்தமாகச்சிற்சத்தியென்பதொன்றில்லை யெனின்? ஞானக்கிரியா சத்திகளே ஆன்ம ஸ்வரூப சிற்சத்தி யல்ல. சுவரூபசிற்சத்தியும் ஞானக்கிரியா சத்தியும் பிரிவற்றதற்குப் பிரிதல்சொல்லும் உபாயமாவது, ஞானக்கிரியையாவது பிரகவிஷயம். விஷயம் பிரதிபோகம் இது உந்த ஸ்வரூப சிற்சத்தியினுடைய காரியம்.

யாதொன்று பரமார்த்தமாத்திரம் ஸ்வரூபமாயிருக்குது. அது ஆன்ம ஸ்வரூப சிற்சத்தி. அந்த சிற்சத்தி அவிருத்தமாகவே ஞானக்கிரியைகள் ஜநித்து அந்தக காரியமாகிய ஞானக்கிரியைகள் ஆணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது. ஆகையால்விஷயம் பிரதிஞானக கிரியைக ளுண்டாகாமலிருக்குது. இதனால் சிற்சத்தி காரியமாகிய இச்சாஞானக் கிரியைகளை யாணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது.

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — ஸர்வஸம்பந்தஸம்ப்ருத்யா ஜ்ஞா
க்ஷாவிநாநபேக்ஷதே । ஆத்மஸ்த்தா நபேக்ஷா ஸ்வாத்
மாபேக்ஷ்யதே ஹேதுநா ॥ ஜநாக்ஷ்யாத்ம ஸம்பந்
தாத்மாவ்ருத்தாவிதாத்மநோ: । ஸர்வாவிஷிநோதஸ்
தா ப்ரதிபந்த்ரா ஸர்வாத்மந: ॥ ஜ்ஞாநம் ஸம்பந்தே
ஸம்பத்யதே நாஸம்பந்த: । ஸஜாதீயஸம்பந்தாஸ்த
தோபாதநாஸ்ரோயத: ॥ ஜ்ஞாநம் ஸமாவே
ஸ்வாப்த்யம் தஸ்மிந்ஸமப்யதே । ஸர்வம் ச ஸர்வம்
ஸமவித்யம் ஸர்வ விஷ்ணுஸ்தத: ॥ ஆத்மா நாத்மா ஸ்வா
க்ஷாப்த்யா விநாஷாஸ் ஸாமாந்யாத்மந: । தஜ்ஞாநஸ்தே
நாமவ்யாஸ் ஸம்பந்தஸம்ப்ராப்தாத்மந: । ஸம்பந்தேஷ்வா

[illegible]

[illegible]

ஆணவ மலமானது ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளையே தடுக்கும். ஸ்வரூபஞானமானது * ஸ்வநிஷ்டமாயிருக்குமென்று சொன்னீர், தடைபற்று ஸ்வநிஷ்டமாயிருந்த சித்துக்கு † ஸ்வசம் வேதகம் ‡ ஸ்வசம் வேத்யமாகிய ஸ்வரூபானுசந்தானம்வேணும். அதுகாணாமலிருக்கையால் ஸ்வரூப ஞானத்தையே யாணவமல மாவரித்ததெனவேணு மெனனின்? அது அப்படியல்ல.

× ஸ்போடகம்-கொப்பளம், * ஸ்வநிஷ்டம்-தனனிடத்திலிருக்கிறது. † ஸ்வசம்வேதகம் - தன்னைத்தானறிகை. ‡ஸ்வசம்வேத்யம்-தன்னாலேதானறியப்படுகை.

ஆன்மா நித்தியமும் விபுவுமாகிய சிற்சத்தி ஸ்வரூபனுகிலும் சட்சு ப்ரகாச ஸ்வரூபமாயிருந்தும் § சௌராதிப் பிரகாசத்தினாலே பதார்த்த தரிசனம் பண்ணுவதுபோல, ஆன்மாவும் விஷயதரிசனங்களிலே மாயாகாரியமாகிய கலாதிகளை ¶ யபேக்ஷித்தும் + ஸ்வரூபானுசந்தானத்திலே சிவனுடைய பராசத்தி யோகத்தை யபேக்ஷித்து முண்டாமதல்ல துண்டாகாது. ஆகையால் பராசத்தி யோகமில்லாதபடியாலே ஸ்வரூபானுசந்தானமுங் கூடாமல், மாயாகாரியமாகிய கலாதி யோகமில்லாதபடியாலே விஷயானுபவ மில்லாமல் ஸ்வநிஷ்டனுமாக,

இருட்டிலே விழித்த கண்ணுக்குப் பிரகாசமுங் கெடாமல் விஷயக கிரஹணமு மில்லாம லிருக்கிறதுபோல விருப்பன.

§ சௌராதி - சூரியன முதலான. ¶ அபேடசித்த - பற்றி + சொரூபாநு சந்தானம் - சொரூபத்தியானம.

தஉக்தம் ஸ்ரீமத்ரௌரவே - நித்யவ்யாபக விஜ்ஞாந ரிபவ்யக்தி ரோதகம் | பாசஜாலம் ஸமாஸேந பாஸ்

ஸப்ரஸவம் ப்ருக்ருதம் || இதி.

சாவ விஷயிகமாயிருக்கிற ஆன்மாவினுடைய ஞான கிரியைகளைத் தடுத்துக்கொண்டு நின்ற வாணவமானது, நெல்லினுடைய நுனிக்கமுத்து அங்குரத்தைக் கெடுக்கொடுத்து சற்று விட்டு நீங்கினாற்போல; கலாதியோகத்தினாலே ஏகப்பிரதேசத்திலே யாணவம நீங்குகிறபொழுது ஞானக் கிரியாபலம் அப்பிரகாசமாம். அற்பபலமானதுகொண்டு ஆன்மாவை யணுவென்றது இத்த அணுத்வ — ஸம்பாதக மாகையால் மலத்துக்கு ஆணவமென்று பெயர்

— சம்பாதகம் - உண்டாக்கிறது

தஉக்தம் ஸ்ரீமத்ரௌரவே - அணவோ நாம ஸம்ஸ்தா பாஸம்பந்தாம் பரிசக்திகம் | தச்சைதந்யாவாரகத்வாத் ஸ்யாதாணவமலம் தத: இதி.

கலாதியினாலே பந்திக்கப்படுகையினாலே சகலரென்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இருமல முண்டென்ப திசைக்கின்றார்.

மாயையினகாரியத்தை - மாயாகாரியக் கூட்டத்தை,—மா
யேய மலமதெனறும் - மாயேயமலமதெனறு பேர்பெற்ற மல
மொனறெனறும்,—ஏயு மும்மலங்க டத்தகதொழிலினை யியற்ற
வேவுந் தூயவனறனதோசத்தி திரோதானகரியமெனவும்,—
பாசங்களைத் தததங் கிருக்கியங்களிற் செலுத்துந் திரோதா
னசத்தியெனறு பேர்பெற்ற சிவனது சத்தியாகிய மலமொன
றெனறும்,—ஆய்வர் - விசாரிப்பார்கள்.—மாயாகாரியக் கூட்ட
த்தை மாயையினடக்கி மகாமாயையைக் கூட்டிப் பஞ்சமல
மெனறும் வெகுவசனமுண்டு; அது வறிக.— இம்மலங்களைத
அம்அணுக்களை - ஆனமாக்களை,—அணைந்து நிற்கும்-பொருந்
தியிருக்கும்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வேறுமிருமல மெனப்படுவன, அச்சகத்துக்க விளைவுகட்கெ
ல்லாம் இடமாய் நினறு, வியாபகமாகிய வான்மாவின் அறிவி
ச்சை செயல்களை ஏகதேசப் படுத்துவதென மேற்கூறிப்போந்த
மாயாகாரியமும், அவ்வமலங்களை யவ்வத்தொழிலிற் படுத்திப்
பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியுமாம். அவற்றுள், மாயாகாரிய
ம் மாயையி லடங்குமாயினும், பந்தித்தற்கட்படும் வேற்றுமை
பற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத் தெண்ணப்படும். அம்மல
ங்கட் கனுகூலமாய் நின்றுசெய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியின
டங்குமாயினும், தொழில் வேற்றுமைபற்றி உபசாரத்தாற் றி

ரோதாயியென வேறுவைத் தெண்ணப்படும், இவ்வாறிவ்வை ந்து மலமும் உயிர்தோறுநின்று செய்யும் பந்தவேறுபாடு கண் டுகொள்க வென்பதாம்.

திரோதான கரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதெ ன்னும் பொருட்டாய வடசொல்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த மூன்று மலமுமொழிய மற்றையிரண்டுமலமு மருளி ச்செய்கிறார்.

மாயையின் காரியத்தை மாயீய மலமென்றும் - அசுத்த மாயையின்காரியத்தை மாயீயமலமென்றும், அக்காரியப்படுத் துகிறது,—ஏயும்மலங்கள் தத்தந் தொழிலினை யியற்றவேவுந் தூயவன்றனதோர்சத்தி திரோதானகரியதென்றுமாய்வர்-ஆன மாயையாதியேபொருந்தியிருக்கிற மூன்றுமலங்களின்காரியமா ன ஆணவத்துக்குள்ள அஞ்ஞானத்தையும், மாயைக்குள்ளபொ ய்யைமெய்யெனலையும், கன்மத்துக்குள்ள புண்ணியபாவத்தை யும், ஆகவிப்படியே அந்தந்ததொழில்களைச்செய்யும்படி செலு த்துகிற சுத்தனான பரமேசுரனுடைய சத்திகளில் ஒருசத்தி யை திரோதாயியென்றும், திருவருளினாலே ஆராய்ந்து சொ ல்லுவர்கள் அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள்.—இம்மலங்களைத் து மணுக்களையணைந்து நிற்கும் - முன்சொன்ன மூன்று மலங்க ளும் இந்தவிரண்டு மலங்களும் ஆகப்பஞ்சமலங்களு மான்மாக் களை யநாதியே பொருந்தியிருக்கும்.

இதனாற்சொல்லியது அசுத்தமாயையின்காரியத்தை காரி யமாயீயமல மென்றும், எல்லாமலங்களையுங் காரியப்படுத்து

கையினாலே சிவனுடையசத்தியிலே ஒருசத்தியை மலமென்று ம் சொல்லுவர்க ளெனறும், இந்த ஐந்துமலங்களு மான்மாவை ப்பொருந்திநிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(வேறுமிருமலமெனப்படுவன) மாயையின்காரியத்தைமா யேயமலமெனறும்- அச் சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லா மிடமா ய்நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவி னறிவிச்சையைசெயல்களை யே கதேசப்படுத்துவதென மேற்கூறிப்போந்தமாயாகாரியமும்,— ஏயுமும்மலங்கள் தத்தம்தொழிலினை யியற்றவேவும்-பொருந்தி ய அவ்வமலங்களை யவ்வத்தொழிலிற்படுத்திப் பாகம்வருவிக்கு ம்,—திரோதானகரியதா யுயவனறனதோர் சத்தியென்றுமாய் வர் - மறைத்தலைச்செய்வதாகிய சிவசத்தியுமாமெனறு கூறுவர். அவற்றுள் மாயாகாரிய மாயையி னடங்குமாயினும் பந்திக்கற் கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண் ணப்படும் அம்மலங்கட் கனுகூலமாய் நின்றுஞ்செய்யுஞ் சிவச த்தி பராசத்தியி னடங்குமாயினும் தொழில்வேற்றுமை பற்றி யுபசாரத்தாற்றிரோதமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும்.— இம்மலங்களைத்தம் அணுக்களையணைத்து நிற்கும் - இவ்வா றிவ் வைந்து மலமு முயிர்தோறுநின்று செய்யும்,அந்த வேறுபாடு க ண்டு கொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனஞ்சொல்லிய பஞ்சமலங்களுடனுன்
மாபொருந்திச் சகலாவத்தை யுறுமா
றுணர்த்துகிறார்.

மலமாயை கன்ம மாயேயந்திரோ தாயிமன்னிச்,
சலமாரும் பிறபிறப்பிற் றங்கியித் தனைகீழ்மேலும் நி
லையாத கொள்ளிவட்டங் கறங்கெனநிமிடத்தின்க,ணல
மாரு மிறைவனாணை யாலுயிர் நடக்குமன்றே. (அஅ)

(இ-ள்.) மலமாயை கன்ம மாயேயதிரோதாயிமன்னி — ஆன்மாவை யனுசமபந்தமாகிய வாணவ மலமும், ஆன்மாக்களறிவை யியக்குமாயையும், ஆன்மாக்கடொழிலைசெய்கையிலுண்டாய கன்மமும், மாயையின் காரியமாகிய மாயேயமலமும், ஆன்மாக்களறிவை மயக்குந் திரோதாயியும், ஆகப் பஞ்சமலத்தையும் பொருந்திநின்று;

சலமாரும்பிறப்பிற் றங்கியித்தனை கீழ்மேனு நிலையாத கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத்தின்க ணலமாரு மிறைவனாணையா லுயிர் நடக்குமன்றே. — போக்குவரவையுடைத்தா யிருக்கப்பட்ட நின்ற சனன மரணங்களையடைந் திந்தப் பூமிமுதலிய மூன்று லோகத்தினக ணின்றுழன்று, அஃதெனபோலவெனிற் றனகொரு நிலைமையின்றி யிருக்குங் கொள்ளி வட்டங் காற்றாடி யொரு நிமிடத்திலநேகம்பிரகாரஞ் சுழலாநிற்கும். அதுபோலவான்மாவுநன்மை பொருந்திய கர்த்தாவினுடைய திருவாணையாற் கன்மானுகுணமாக மேல்கீழ் நடுவிற் பொருந்தாநிற்கும்.

இதற்குச் சிந்தியத்தறிக. (அஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்சொல்லிப்போந்த மலங்களைத் தொகுத் துணர்த்தல்.

மலமாயைகன்ம மாமாயைத்திரோதாயி மனனி யுயிர்சல மாரும்—ஆணவமலம் அசுத்தமாயை கன்மம் சுத்தமாயை திரோதானசத்தி இவ்வைந்து மலமும் பந்திக்கையினாலே விபுவாய்ப் போக்கு வரத் தில்லாம லிருக்கிற ஆன்மா வேகதேசத்தையடைந்து போக்கு வரவுண்டாம். போக்குவர வுண்டாகவே,— இறைவ னாணையால் பிறப் பிறப்பிற் றங்கி யித்தனை கீழ மேலும நிலையாக கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத்தினகணி யல் பாரும் நடக்குமென்றே - சிவாஞ்ஞையினாலே கன்மாநுகுணமாக சனன மரணங்களைப் பொருந்திப் புண்ணிய பாபத் துவய பரிபாகத்தினாலே பூமியிலும், கேவல பாபத்தினாலே நரகத்திலும், கேவல புண்ணியத்தினாலே சுவர்க்கத்திலும் பொருந்தி; சுகதுக்கங்களையும் சுகத்தையும் துக்கத்தையும் புசிக்கும். புசிக்குமிடத்து பஞ்சேந்திரியங்களிலும் கொள்ளிவட்டம் போலும் காலிதழுகாற்றுடி போலும் நிமிஷத்திலே எல்லாவிந்திரியங்களிலும் ஒக்கநிறைந்து நிறைந்து போலச் சுழன்று செல்லுமென் றிதன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி யான்மா பஞ்சமலத்தோடு பொருந்திச் சம்சாரத்திற் பிரமிப்பனென்று பேசுகின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிப்போந்த பிறப்பிறப்புக்களெல்லாவற்றிற்குங் காரணம் இவ்வைவகை மலங்களுமாமெனபதாம்.

மன்னி யலமாறுமென்பது மழைபெய்து குளநிறைந்த தெண்ணீர்போலக் காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது.

அலமரும் அசமாறுமென நீட்டும்வழிநீட்டல்.

இறைவனாணையா லுயிர்கட்குமென ஈண்டுங் கூறியது அவ்வவமலங்களை நீக்கும் வாயிலுணர்த்துதற்பொருட்டு.

அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், மலங்களிந்தனையவென்பதூஉம், அவை பந்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவமலத்தானாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது.

—o—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—

முன்சொல்லிப்போந்த பஞ்சமலங்களுடனே ஆன்மா கூடி சனனமரணப்பட்டுத் திரிகிறமுறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

மலமாயை கன்மம் மாயேயந் திரோதாயிமன்னி - ஆணவமாயை கன்மமாயேயந்திரோதாயியென்று - சொல்லப்பட்ட பஞ்சமலமாய்ப்பொருந்தி,—சலமாரும் பிறப்பிறப்பிற் றங்கியித்தளைசேர்ம்மேலும் - சலிப்பை யுடைத்தாயிருக்கப்படாநின்ற சனனமரணங்களை யடைந்து இக்கப்பூமியிலும் பாதாளத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும்.—நில்லாத கொள்ளிவட்டங் கறங்கென - நிலையில்லாத கொள்ளிவட்ட மென்ன காற்றாடி யென்ன,—நிமிடத்தின்

கண் - இமைத்து விழிக்கிறமாத்திரத்திலே, — மலமாருமி றைவ ஞானையா லுயிர்கடக்கும் - சனனமரணப்பொருந்தி யிருக்க ப்படாநின்ற கருத்தாவினுடைய வாக்கினையாலே யான்மாக்கள் செல்லாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சித்தாந்தவிண்ணப்பம்-உக-செ. "மல ங்களைகார்சுழலவன றயிரிற்பொருமத்துறவே என்றும்" இரு நசௌளணம்-அ-செ. "றெங்கோலை போல்வதோர் காயப் பிறப்போ டிறப்பென்னும்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆணவா பஞ்சமலங்களையும் பொரு ந்தி சனனமரணப்பட்டுப் பூலோகத்திலும் பாதாள லோகத் திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் கர்த்தாவினுடைய வாக்கினையா லே கொள்ளிவட்டம்போலவும் காற்றுடிபோலவும் இமைத்து விழிக்கிற மாத்திரத்திலே சுத்திவருமென்று முறைமையு மறி வித்தது.

'மும்மல' 'மாயையின்' 'மலமாயை' இம்மூன்றும் பஞ்சம லத்தின தொகை சொல்லியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயிர் - ஆன்மாவின் கண்,—மலமாயை கன்ம மாயேயத் திரோ தாயிமனனி-ஆணவமலம் மாயாமலம் கன்மமலம் மா யேயமலம் திரோதானமலமுமாகிய விவ் வைவகை மலன்களும் காரணமாகி யில்பெறுதலால்,—இறைவனாணையாற்சலமாறும்- முதல்வ னாணையினாலே போக்குவரவுடைத்தாதற் கேதுவாக,—பிறப்பிறப்பிற்றங்கி - மேற்கூறிப் போக்கு பிறப்பிறப்பிற் ப ட்டு,—இத்தரை மேற்மேலும் - இவ்வுலக நிலையங்களிற் சென்

று,—நிலையாத கொள்ளிவட்டங்கறங்கென - நிலையுதலிலவாகிய கொள்ளி வட்டமும் காற்றாடியும் போல,—நிமிடததினகணல மாரு நடக்குமனறே - நிமிடத்திற் சுழன்று செல்லும்.

இவை மூன்று செய்யுளாலு மலங்க வித்துணைய வெனப தாம் அவை பதத்கு மாறங் கூறுமுகத தாவரண மலததாலாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேலெழுவகை யோனியுட்பட்ட நால்
வகையின ரோற்றக தொகுத
துணாத்துகிருர்.

அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்பீசஞ் சராயுசத்தோ,
டெண்டரு நாலெண்பத்து நானகுறா ருயிரத்தா,யுணடு
பல் யோனியெல்லா மொழித்து மானுடத்துதித்தல், க
ண்டிடிற் கடலைக்கையா னீந்தினன் காரியங்காண் (அகூ)

(இ-ள்.) அண்டசம் முட்டையிற் ரோற்றுவன

அஃதாவது பரவை பாம்பு கமடம் முதலை மச்சிய முதலான.

சுவேதசம் வேர்வையிற்ரோற்றுவன

அஃதாவது கிருமி கிடம் பதங்க முதலாயின.

உற்பீசம் நீரு நிலனும் வித்துடன் கூடிப் பூமியைப் பிளக்து தோற்றுவன

அஃதாவது புல்லு சிறுபூடு தாவரமுதலாயின.

சராயுசத்தோ பையிற்ரோற்றுவன

அஃதாவது நரர் மிருக பசுமுதலாயின

எண்டரு நா லெணபத்து நா னகு நூறாயிரத் தா யுண்டு பல் யோனி — அண்டசமுதலான நால்வகையினு மூண்டாகப்பட்ட வெண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாகிய பேதங்களைப்பொருந்தி யெழுவகை யோனியையு மடைந்து

எல்லா மொழித்து — முதற்கட் டாபர யோனியிலுண்டாய் வருவினைகளையும் புசித்துத் தொலைந்தவாறே யதனைவிட்டுக் கிருமியோனியை யெடுத் தாண்டுள்ள துபவித் ததனையும் விட்டுப் பறவையுருவையெடுத் ததனையும் விட்டு மிருகயோனியை யெடுத் ததனையும்விட்டுப் பசுயோனியெடுத் ததனையும்விட டிப்படி யெல்லாப்பிறப்பிலும் பிறந்திளைத்து.

மானுடத் துதித்தல் கணடிடில் — காலாந்தர வசத்தினாலே புண்ணியமேலீட்டினாலே மானுடப்பிறப்பிற் றோற்றி மோட்சத்தை யடையக் கருதுமதனை விசாரிக்கில், அஃதெத்தன்மைக் கொக்குமெனில்?

கடலைக கையா லீந்தினன காரியங்காண் — இலக்கயோசனை யகலத்தையுடைய லவணசமுத்திரத்தைக் கையாணீந்திக் கரையேறினவன் காரியத்துக் கொக்கும். எ-று.

இதற்குச் சப்பிரபேதஞ் சிவதருமோத்தரத்து மெனவறிக.

“தோற்றியிடு மண்டசங்கள் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரமென்றெடுத்தே” எனச் சார்புநூலினுமறிக. (அ௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல்மனுஷ்ய தேகம் வருமருமை யுணர்த்துதல்.

முட்டையிலே தோற்றுவனவும் கசிவிலே தோற்றுவன
வும் வித்திலே தோற்றுவனவும் பையிலே தோற்றுவனவு மா
கத்தொகை யெண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதமுண்
டு இவ்வாறுள்ள யோனிகளுக்குள்ளே இதரயோனிக ளெல்லா
ற்றையும் போகத்தினாலேயும் பிராயச்சித்தாதிகளாலேயு நீக்கி
மனுஷ்ய சன்மத்தில்வரு மருமை விசாரித்துப் பார்க்கில்,சமுத்
திரத்தை கைநீந்தாக நீந்திக் கரையேறினதை யொக்குமெ
னவறிக வென றிதனபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சூக்குமதேகத்திற் றூல தேக முண்டாமென்று சொல்
லுஞ் சைவ பௌராணிக மதானுசாரியர்கள் மதம் பூர்வபக்ஷமா
க மறுத்து, சாதாரண புவன விகாரத்திற் சூக்குமதேக நிமி
த்தமாக வுண்டாந் தூலதேகமென்னுஞ் சுத்தசைவ சித்தாந்
தாசாரியர் மதம் உத்தர பக்ஷமாக வங்கீகரிக்கின்றார்.

அண்டசம் - முட்டையிலுண்டாகும் பக்ஷிமுதலியன,—சு
வேதசம் - வேர்வையி லுண்டாகும் பின்பினிமுதலியன,—உற்
பீசம் - விரைகளை மேற்பிளந் துண்டாகும் மர முதலியன,—
சராயுசம் - கருப்பையிலுண்டாகும் மானுடர்முதலியன,—நீந்
தினனகாரியங்காண் - கடந்தவன் செய்திபோல்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

நால்வகைத்தோற்றத் தெழுவகைப்பிறப்பி னெண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதத்தினையும் விரித்த பேதங்கள் அளவினறியுள்ளன. அவற்றுள் மானுடப்பிறவியே அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயிலெனபதாம்.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிந்த மானுட சனனத்திலே சனிக்கிற வருமை யருளிச்செய்கிறார்.

அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்பீசஞ் சராயுசத்தோடு-முட்டையிலே தோற்றுவன வேர்வையிலே தோற்றுவன வித்திலே தோற்றுவன பையிலே தோற்றுவன ஆகக்கூட்டி,—என்றுநாலு-இப்படிஎண்ணப்பட்டநாலுவகையாலும்,—எண்பத்துநான்கு நூறாயிரத்தா யுள்ள பல்யோனி - அண்டச மிருபத்தொரு சுவேதசம்பத்து உற்பீசம்பதசொன்பது சராயுச முப்பது ஆக எண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாய் வெகுவித மாயிருக்கத்தக்க யோனிக ளெல்லாம் ஆன்மாக்கள் கன்மத்தாற் கிடாகவுண்டாயிருக்கும்,—எல்லாமொழிந்து - மானுடயோனி ஒழிந்த மற்றுள்ள யோனிகளையெல்லா நீக்கி,—மானுடத் துதித்தல்- மானுடசனனத்திலே சனிக்கிறது,—கண்டிடிற் கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியங்காண் - விசாரித்துப்பார்க்கில் சமுத்திரத்தைக் கையாலேநீந்தினவன் காரியத்துக்கொக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது நால்வகைத் தோற்றத்திலுமுண்டான எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிக்குள்ளும் மானு

டயோனியிலே வந்துதோன்றின வருமையை பார்க்கில் சமுத்திரதகைக் கைநீச்சாக நீந்திக கரையேறினவனுக் கொக்குமெ னனுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு·

அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்பிசஞ் சராயுசத்தோடு-முட்டை வேர்வை வித்து பையுடனே,—எண்டரு நாலெண்பதது நானகு நூறுயிரத்தா யுண்டு-நால்வகைத் தோற்றத் தெழுவகைப்பிறப்பி னெண்பத்து நான்கு நூறுயிரம யோனிபேதத்தினினுறும் விரிகக பேதங்க ளளவினறி யுள்ளன,—பல்யோனி யெல்லாமொழித்து - அவற்றுட் பலவகைப்பட்ட யோனி பேதங்களொழிகது,—மானுடத் துதித்தல் கண்டிடில் - அவ வலமரலே நீககுதற் கேதுவாகிய மானுடப்பிறவி யெய்கப் பெற்றிடின,—கடலைக் கையானீநதினன் காரியங்காண் - சமுதகிரதைக கையானீநதிக கரையேறினவன் காரிபத்தோடொகக்கும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலதனிற சிறப்புவிதி யுணர்த்துகிறுர்.

காரபமி றேயந்தன்னி னுன்மறை பயிலாநாட்டில், விரவுத லொழிந்துதோன்றன் மிக்கபுண் ணியந்தானுகும், தனையினிற் கீழைவிட்டுத் தவஞ்செயசா திபினில்வந்து, பரசம யங்கட்கெல்லாப் பாக்கியம் பண்ணுறுதே. (கூ0)

(இ-ள்) காரபமி கவதிலை புடைத்தாயிருக்கிற பாரதக றேயக் தன் ண்டத்தி லிந்திரத்தீவுமுதலியவெட்டு மிலே

விஞ்ஞான்ம றை பயிலாநாட்டில் விரவுத லொழிந்த தோனறனமிகக புண்ணியந்தா ஞரும

தனையினிற் இழைவிடுதுதவ ஞசெய் சாதியில் வந்து பரசமயங்கட்கெல் லாப் பாக்கியம் பண்ணுளுதே.

ச்சர் சஞ்சரிக்கும் தேசமாகையால் அந்தப் பூமியினகண் வந்துதோன்றுமல், வேதாகம புராணங்கள் யாகாதிகள்வழங்கும்பூமி குமரித்தீவாதலின் அதிற்சனிக்கப்பெறின் அவர்கள் மிகுந்த புண்ணியபலத்தால் வந்தவர்களெனவறிக. இதனிலுஞ்சிறப் பியாதோ வெனில்?

இந்தப் பூமியினகண்வந்த அதோசாதியிற் பிறவாம லுத்தமமான பிராமணர்முத ஞலுவருணத்திற் சனனதனையெடுத்து, சதகனமதனதை யனுட்டிததற குரித்தல்லாத உலோகாயதன முதலிய பரசமயங்களிற புகாம லிருக்கில் அவர்களே புண்ணியவானகள். எ-று.

ஏகார மீற்றசை

இதற்குச் சுப்பிரபேதத்துஞ் சிவதருமோத்தரத்து மறிக.

(கஎ)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

—o—

மேற் பரசமயங்களிற் செல்லாமற் சைவநெறியில் வருவ தருமையெனப தணர்த்துதல்.

மனுஷயசனமதநில வகது மலையிலும் வாநத்திலும் குறவ ரிருளரைப்போ லாகாமல், பிராமணாதி நாலு சாதியர்களும் நிறைந்திருக்கும் தேசத்திற் பிறப்பதுபுண்ணியம். அதிலும் வேதோக்தாசாரம் நடவாத மிலேச்ச தேசமொழிந்து புண்ணிய தேசத்தில் ஜனிப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதிலும் பூமியிலே ஈனசாதியாக ஜனியாமல் பிராமணாதி சமயத்தில் வருவது

* அதியுக்தமான புண்ணியம். அதிலும் பரசமயங்களிலே போகாமல் சிவனைப் பரதத்துவமென் றறிந் தடையும் சைவ சமயமாவதற்குப் புண்ணிய மிவ்வளவென்று சொல்லப்போகா தென் றிதனைபொருள.

* அதியுக்தம்-மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மனுடர் சன்மிக்கும் பூமியில்வந்து பிறந்தாலும் வேதாகம மார்க்கமில்லாத தேசத்துப் பிறவாது உள்ளதேசத்து உற்பவிப்பது மிருகத அறம். அதிலும் தாழ்ந்த ஜாதியைவிட்டு வேதாதி மார்க்கிகளாய்ப் பிறந்து பாஷண்ட மதங்களிற் பரிசயம் பண்ணாத புண்ணியம் பண்ணுதல் அரிதென்று பாஷிக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மானுடப் பிறவியினும் உத்தம சமயத்துக் குரித்தாய் உத்தம நாட்டிற் பிறக்கு முத்தம ஜாதியே அதற்கு வாயிலெனப தாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

முன் சொல்லப்பட்ட மானுடசன்ன மெடுத்தாலுந் தவஞ்செய் சாதியிலேவந்து தோன்றுதற்கு அரிதென்று முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

நேர்பயில் தேசந்தன்னில் - மானுடர்நெருங்கின தேசத்தி ல்,—நான்மறைப் பயிலாநாட்டில் விரவுதலொழிந்து தோன் றல் மிகசபுண்ணியத்தாலுகும் - வேதாகம புராண சாத்திரங் கள் வழங்காத நாட்டிலே சென்று பொருந்தாமல், இவை வழ ங்குகிற தேசங்களிலே வந்து ஜனிக்கிறது மிகுந்த புண்ணியங்க ளாலே யுண்டாகாநிற்கும். இதுவன்றியும்,—தாழ்வாயினீற் றிழை விட்டுத் தவஞ்செய்சாதியினில் வந்து-இந்தப் பூமியிலே அகோர ஜாதியில் செல்லாமல் தவத்தைக் குறித்தான நல்ல ஜாதியிலே வந்து தோன்றி; இப்படி வந்து தோன்றினாலும்,—பரசமயங்க ட்கெல்லாம் பாககியம் பண்ணொணாதே- சிவனைக் கர்த்தாவாக க்கொள்ளாத புறச்சமயங்களிலே செல்லாத சிவபுண்ணியம் பண்ணுதற்கு அரிதாம்.

இதனாற் சொல்லியது, வேதாகம புராண சாத்திரங்கள் வழங்குகிற தேசத்திலேவந்துபிறக்குகைக்கும், அகோரஜாதியை விட்டுத தவஞ்செய் ஜாதியிலேவந்துபிறக்குகைக்கும், அப்படிப் பிறக்க விடத்தும் சிவனே தெய்வமென றறியாத பரசமயங் களிலே செல்லாதிருக்குகைக்கும், சிவபுண்ணியம பண்ணுதற்கு அரிதென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நேர்பயில் தேசந்தன்னில் - அம்மானுடப் பிறவியினுமானு டர் வாழ்கின்ற விவ்வுலகத்துள்,—நான்மறை பயிலாநாட்டில் விரவுதலொழிந்து தோன்றல் - வேதாகம வழக்கு மிக்குடைய வுத்தமநாட்டில் தோன்றுதல்,—மிக்கபுண்ணியத்தாலுகும் - மிகுந்த புண்ணியத்தாலுண்டாம்,—தாழ்வாயினீற் றிழைவிட்டு,

தவஞ்செய் சாதியினில்வந்து- அவ்வுத்தம நாட்டில் தோன்றி யிழிகுலத்தில் தோன்றாது உத்தம குலத்திற் றோன்று தல் செய்தும்,—பரசமயங்கட் கெல்லாப் பாக்கியம டைவொ ணுதே - அவ்வுத்தம குலத்திற் றோன்றினும் புறச்சமயங்களி ற் செல்லா தலமரவொழிதற்கு வாயிலாகிய வுத்தமசமயத்திற் புரிந்தாதலாகிய நன்மை யொருவனுக் குண்டாத லரிதெனவு தாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதனினுஞ் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

வாழ்வெனு மையல்விட்டு வறுமையாஞ் சிறு மைதப்பித், தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ்சாரு, மூழ்பெற லரிதுசால வுயர்சிவ ஞானத் தாலே, போழிள மதியினனைப் போற்றுவா ரருள பெற்றோ. (கூக)

(இ-ள்.) வாழ்வெனு மையல்விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பித் தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ்சாரு மூழ்பெற லரிது 'தல சுக்குமமாகிய விருவகைச் சரீரங்க ளிற் செல்லாமற் றனமிகுதியா லுண்டாகிய மயக்கத்தையும் விட்டு, தாரித்திரமாகிய சிறுமைச் சமுத்திரத்திலும் வீழாமற் சாத்துவிதத்தா லுண்டாகிய வெண்வகைப் பத்தியுடனே பொருந்திச் சன்மார்க்கதபோபலத்தா லுண்டானதாய சன்மார்க்கப் பிரமாணமான சைவ சமயத்தின்கண் வந்து பொருந்தி நிற்கப் பெறுவது மரிது.

சால வுயர்சிவ ஞானத்தாலே போழிளமதியி னானைப் போற்று வா ரருள்பெற்ரோ.

அச்சமயத்தின்கண் வந்தவரோ மிகவுமே லான ஞானத்திலே யர்த்தசந்திரனையுடைய சிவன தருளைப்பெற் றனவரதமு மவனை யனுசந்தானம் பண்ணி யிருப்பர்கள் எ-று.

இதற்குச் சிந்திய விசுவ மெனவறிக. (கூ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மே லிதவும் சிவனையே வழிபடுமவர்கள் மோக்ஷத்தை யடைவாகளென ப துணர்த்துதல்.

வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பி வாழ்வெனு மையல்விட்டு-தரித்திரமானது மிகவுங் கஷ்டமென்று மிகநச் சிறுமையிருலே ஐஸ்வரிய மதிகமென்று அபேக்ஷித்தும் ஐஸ்வரியம்வந்த காலத்து அந்த ஐஸ்வரிய + பரவசனுயிருந்தானுகில் அதினு ‡லஞ்ஞானுக்கிராந்தமா யிருக்கிற ஞானத்தை யுடையனுவன. அஞ்ஞானத்தினுலே ஞானம் † திரோகித மாகிறபொழுது சாதவிக ராஜசகுணங்கள் கீழ்ப்பட்டுத் தாமச மேலிட்டுக காமமோகிதனுய்ப பதிவ்ருதா ஸ்திரீ ளிடங்களிலும் அபிலாஷையுடையவனுய் பரஸ்திரீ பரத் திரவ்யாதி ¶ லோலுபாதிய தருமப்பிரவர்த்தனு யதினுலே நரகத்தை யடைவன். ஆகையால் தரித்திரம் வந்தகாலத்து சிறுமையென்று துக்கப்பட்டு ஐஸ்வரியத்தை யபேட்சியாமல்,ஐஸ்வரியம் வந்தகாலத்திலும் அதி லத்யந் × தாபி நிவேசம் பண்ணும லிருக்கவேணும்.—

+ பரவசன் - ஒன்றுக்கு வசப்பட்டவன். ‡ அஞ்ஞானுக்கிராந்த - அஞ்ஞானமேலிட்ட. † திரோகிதம் - மறைக்கப்பட்

ட்டது. ¶ லோலுப - ஆசையுள்ள. × அபிநிவேசம் - மனது நன்ருய்ப் பற்றுதல்.

தத்த்வம் பராபரம் - ஶைவே ஸ்வயஸ்யாதிகம் கஷ்டம்
ஸ்வயம் ஸந்த்யேதவாஞ்சி | தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பரஸ்மிந்
ஸ்வேச்சயா ஸ்ரீகண்ட்ய ஸாமாந்யவிஶேஷணே: || ரஜஸ்ஸ்வ க்ஷீர ஸ்காரா
த்ருஷ்டா ஶைவஸ்ய ஷ்டபுத்ர: | தஸ்ய ஸதீஷ்டம் ஸ்வர்க்க
மோக்ஷாதிகம் ஸாம்ஸாரிகம் ஸ்ருதி ||

தாம்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ்சாருமூழ் பெறலரிது சால வுயர்சிவஞானத்தாலே போமினமறியிருளைப் போற்றுவா ரருள்பெற்ருரே-சிவன § ஸ்வதந்த்ரன † நாம்பரதந்த்ரர், • சிவனைகொடுக்க நாம்புசிப்பவர், சிவனுக்குஞ் சிவபக்தர்களுக்கும் நாமடிமையென்னு மியல்புடனே சைவசமயத்தில் சார்வதற்குப் புண்ணியம் பெறுகிறது மெத்தவரிது. சிவஞானத்தாலே சிவனை வழிபடுமவர்கள் சிவனருளாலே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவர்களென் றிதனபொருள்.

§ ஸ்வதந்த்ரன் - சுவாதீனன். † பரதந்த்ரர்-பராதீனர்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வேதவிரோத மதங்களைத் தபபி வேதாதிக்கருகமாய் வந்து பிறந்தாலும் வேதசார சைவசமயஞ்சாருதலரிதென்று சாற்றி, சார்ந்தவர்களுக்குட் சிவசமாதிஞான பூசையினுலே சிவனைப் பூசிப்போர் சதர்த்த சிவதீக்ஷாவான்களென்று சாற்றுகின்றூர்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயர்ந்த சாதியினும் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பே யதற்கு வாயி லாம். அவ்வுயர்ந்த குடியிற் பிறந்து சைவத்திறனெய்திச் சித் தாந்த நெறியுணர்ந்து சிவபிரானை வழிபடப் பெறுவா ராயின், அவர் மலந்தானாகிய வவ் வலமரலை நீங்கி வீடுபேறெய்து வரெனபதாம்.

வாழ்வாவன ? குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகார மென்னு மிவை.

மையல் செருக்கு.

வாழ்வெனு மையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவு ம், காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளாலும் அம்மலபந்தத்தைப் போக் குதற்குரிய வாயில் இவையெனபது கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முற் சனனங்களிலே சிவபுண்ணியங்களைப் பண்ணிவந்து சைவசமயங்களிலே வருகைக்கு அறிகுன் றருளிச்செய்கிறார்

வாழ்வெனு மையல்விட்டு - ஐஸ்வரியமென்கிற மயக்கத் தைவிட்டு,—வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பி - ஒன்றுமற் றிருக்கிற தாரித்திரமென்கிற வியாதிக்குப் பிழைத்து,—தாழ்வெனுந் த ன்மையோடு-பத்தியென்றசொல்லப்பட்ட வுண்மையுடனே,— சைவமாஞ் சமயஞ்சாருமூழ்பெறலரிது - சைவசமயமென்று சொல்லப்பட்ட சமயத்திலே வந்து பொருந்தத்தக்க சிவபுண்

ணியத்தின் முறைமை யாவர்க்கும் பெறுதற் கரிது ஆனாலந்த வுண்மையைப் பெறுவ தெப்படி யெனனில்?—சால வுயர்சிவ ஞானத்தாலே போழிளமதியினானைப் போற்றுவா ரருள் பெற்றோர் - அதிலே மிகவு மேலான சிவஞானத்தாலே திரு விளம்பிறையைச்சாத்தி எழுந்தருளியிருக்கிற பரமேசுவரனை வழிபடுகிறவர்கள் அவனருளைப் பெற்றவர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது வாழ்வெனகிற மயக்கத்தையும் வறுமையென்னுஞ் சிறுமையையும் விட்டுப் பதியுடனே கூடிச் சைவசமயத்திலே வந்து பொருந்ததக்க சிவபுண்ணியத்தைப பண்ணுகைக்கு அரிதெனறும், மேலான சிவஞானத்தாலே பரமேசுவரனை வழிபடுகிறவர்களே அவனுடைய திருவருளைப் பெற்றவர்களெனனு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

வாழ்வெனு மையல்விட்டு - குலமினமை கல்வி செல்வ மதிகாரமெனனு மிவைகளினு லுண்டாகிய செருககொழிந்து,—வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பி - இவைகட் கெதிர்மறையாலுளவாகிய சிறுமைகளினின்று நீங்கி யுயர்ந்தஜாதியினு முயர்ந்த குடிப்பிறப்பெய்தற்கு வாயிலா மவ்வுயர்ந்த குடியிற்பிறந்து,—தாழ்வெனுந் தனமைபோடும் - மெய்யனபோடும், — சைவமாஞ்சமயஞ் சாரும் ஊழ்பெறல் - சைவசமயத்தி னெய்தும் புண்ணியப் பேறு,—சாலவரிது - மிகவுமரிதாம்—உயர்சிவ ஞானத்தாலே - அதினுமுயர்ந்த சித்தாந்த நெறியுணர்ந்து,—போழிள மதியினானை - பிளவுபட்ட விளம்பிறையணிந்த சிவபிரானை,—போற்றுவார் - வழிப்படப்பெறுவா ருளராயின,—அருள்பெற்றோரே-அ

வர் மலத்தாலாகிய அவ் வலமரலை நீங்கி வீடுபேறு எய்துவரெ
னபது.

இவை மூன்று செய்யுளாலும் அம் மலபந்தத்தைப் போக்
கற்குரியவாயி விலையென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றன்மத்தாற சரீரமெடுக்குஞ்சிறப்பும், இதற்
றோன்றியும் பயன கொள்ளாதார் சிறப்
பினமையு முணர்த்துகின்றா.

மாறுடப் பிறவிதாறும் வருத்தது மனவாக்காய
மானிடத்தைத்தமாடு மரணபணிக் காகவன்றே, வானி
டத் தவருமணமேல் வந்தரன் றனையர்ச்சிபப, றுனெ
டுத் துழலுமம ரொன்றைய முணராரந்தோ. (௬௨)

(இ-ள) மாறுடப் பிறவிதாறும் வருத்தது மனவாக்காய மானிடத்தைத்தமாடு மரணபணிக் காகவன்றே — சிவஞானமாக்கட்குப் பெறுதற்கரிய மானுடவாக்கையைக் கன்மமலத்தால் எடுப்பித்த தேதுகாரணத்தாலென்னில்? திரிவித கரணங்களாற் பசுவினது ஈண்டாகாநின்ற பஞ்சகவ்வியாதிகளை யாட்டிக்கொள்ளுஞ் சிவன றனைவழிபடற் பொருட்டன்றே! அஃதேதுக்காரணத்தாலென்னில்?

வானிடத்தவருமண்மேல்வந்தரன் றனையர்ச்சிப்பர் — சுவர்க்கபோகம் பூமியாதலால் விண்ணின்றிக் கன்ம பூமியின்கணிழிந்துவந்து பிரம்மா பிரமபுரத்தினும், மால் திருமாற்பேற்றினும், இந்திரன் கண்ணார்கோயிலினும், இப்படி மற்றுமுள்ள சுரர்களாதிகளெல்லாங் கன்மகாண்டத்தின் வழிநின்று சிவனைப் பூசியாநிற்பர்கள்.

உளனெடுத்தழு ரைமைறான ரையுமுணராரர் தோ. வயலிற் பயிரிட்டவன் போகத்தை யாண்டு புசியாமல் வேறொரு தலத்திற்புசிக்கு மாறுபோலத் தேவர்களு மிங்ஙனம பூமியில் வந்து வழிபட்டுத் தங்களுக்குவேண்டும் பலன்களைப் பெறக்கண்டிருந்தும் ஐயோ! இத் தவானமாக்க ணல்லசரீரத்தை யெடுத்து விருதாவிலே திரிந்து காலங்கழிக்குமறிவில்லாதவர்கள், ஒன்றையு மறிகிறாக ளில்லை.

அந்தோ வென்ப திரக்கக் குறிப்பு.

இதற்குக் காலோதகரதமறிக (கஉ)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

—o—

மேல் மனுஷ்யதேகத்தில் வந்தும் சிவனைப் பூசைபண்ணு தவன சனமமாநிஷபலமெனப உணர்த்துதல்.

மனுஷ்ய ஜனமத்தைக யுண்டாக்கினது, பசுவினிடத்தில் பால் தயிர் நெய் * கோசல † கோமய மென்னுமைஞ்சையுமுவந்தாடியருளி யவ்வாருட்டினபெயாக் சஞ்சு மலத்தையு நீக்குமானை மனசினாலே நினைக்கவும் வாசகினாலே தோத்திரம்பண்ணவு மகைகளிலே பூசைபண்ணவும் கால்களினாலே பிரதட்சணம் பண்ணவும சிரசினாலே வணங்கவும் செவியினாலே சிவனுடைய புகழைக் கேட்கவும் கண்ணினாலே யவருடையதிருமேனியைச் சேவிக்கவும் என்பது மறியார்கள்.—தேவலோகத்திலுள்ளான பிரமாதிகளும் பூமியினகண்ணே வந்து சிவனைப்பூசிப்பார்களாகையால் இந்தமனுஷ்ய தேகங் கிடைத்தற் கரிது. இந்தத்தேகத்திலே யிருக்கையிலே சிவபூசையைப்பண்ணி மோட்சத்தைப் பெறுகிறுக்கில் பின்னைமோட்சங் கிடைப்ப தரிதென்பதை விசாரிக்கிறார்களில்லையென் றிதனபொருள்.

*கோசலம்-பசுமூத்ரம், +கோமயம்-பசுமலம், சாணி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

மானுடசன்ம மெடுத்தும் சிவனைப் பூசைபண்ணுதிருந்தால் நிஷ்பலமெனறு நிகழ்த்துகினறூர்.

வெளிப்பொருள்.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

அவ வலாரலே நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்படுமரன் பணி ஏனைப்பிறவிகளிற் கூடாமையாற் பிறவிவிசேடம வேணடப்படும்; அவ வரனபணி பயனபடுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையால் தேயவிசேடம் வேண்டப்படும், இவவுணமை ஏனையோரறியமாட்டாமையிற் சாதிவிசேடம் குடிப்பிறப்பு விசேடம வேணடப்படுமென்பதாம்.

இதனுனே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது. வாககாயமெனனுந் தொகைசசொல் வடநூனமுடிபு.

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் மானுடசனனத்தைஎடுத்தது மனவாக்குக்காயங்களினுலே சிவனை வழிபடுதற்கென றருளிச்செய்கிறூர்.

மானுடப்பிறவிதானும் வகுத்தது - மானுடமான சனனத்தைக் கற்பித்தது,—மனவாக்காய மானிடத் தஞ்சமாமரன் பணிக்காகவன்றே - பசுவினிடத்தி லுண்டாகப்பட்ட பஞ்ச

கௌவ்வியங்களையு மாடியருளுகிற பரமேசுரனுக்குத் திருப்
பணிசெய்ய வென்றல்லவோ மனவாக்குக் காயங்க ளுண்டான
து,—வானிடத்தவரு மண்ணில்வந் தரன்றனை யர்ச்சிப்பர்-தெ
ய்வலோகத்திலுள்ள பிரமாவிஷ்ணுஇந்திரன் முதலாயுள்ள தே
வர்களும் பூமியிலேவந்து பரமேசுரனைப் பூசியா நிற்பர்கள்,—
ஊனெடுத் துழலுமூம ரொன்றையு முணராரதோ- தோலிரத்
த மிறைச்சிமுதலான தேகத்தை யெடுத்துக் கன்மத்துக்கீடாக
சனன மரணங்களிலே சுழன்று திரிகிற மூகராயுள்ளவர்க ளி
வை யொன்றையு மறிகிறார்களில்லையே! அய்யோ !

இதனாற் சொல்லியது, தெய்வலோகத்திலே யுள்ளதேவர்களும்
பூமியிலேவந்து சிவனையர்ச்சியா நிற்க, இந்தப் பூமியிலே வந்து
மானுட சன்மத்தை எடுத்து மனவாக்குக் காயங்களினாலே
சிவனை வழிபட்டுப் பிழைத்துப் போகமாட்டாமல், இவையிற
றையறியாமல் பிழைபட்டுப் போகிறார்களே மூகரா யுள்ள
வர்க ளென்னு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மனவாக்காயம் - சிவனைமனத்தானினைத்தும், வாக்கால்வ
ழுத்தியும், மந்திரஞ் சொல்லியும், காயத்தாற்பணிந்துஞ் செ
ய்யப்படும்,—ஆனிடத் தைந்துமாடுமரன்பணிக்காகவன்றோ- ப
ஞ்ச கௌவ்வியத்தினை யாடியருள்கின்ற வரன்பணி யேனைப் பி
றவிகளிற் கூடாமையால்,—மானுடப் பிறவிதானும் வகுத்தது-
பிறவிவிசேடமாகிய மானுடப்பிறவி வேண்டப்பட்டது.— வா
னிடத்தவரும - மேலுலகத்துள்ள மாயோன் முதலிய தேவர்க
ளும்,—மண்மேல்வந்தரன் றனையர்ச்சிப்பர் - அவ்வரன்பணிபய

ன்படுதல் ஏனையுகைத்திற் கைகூடாமையால் தேசவிசேடமாகி ய விமமண்ணுலகத்தில் வந்து அரன்றனை யர்ச்சிப்பர்—ஊனெடு த்துழலுமமர் அகதோ ஒனைரையுமுணரார் - இவ்வுலகத் திச் சரீரம் பெற்றும் இவவுண்மை யேனையோரறிய மாட்டாமையா ற் சாதிவிசேடம் குடிப்பிறப்புவிசேடம் வேண்டப்படும்.
இதனானே யவை வாயிலாதற குரிமைகூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யருமைப்பட் டாக்கை யெடுத்
தாலு மதற்கு நிலையில்லையென்
றுணாத்துகிறுர்.

கருவினு ளழிவதாயுங் கழிந்திடா வழிவதாயும், பரிணமித் தழிவதாயும் பாலனு யழிவதாயுந், தருண னு யழிவதாயுந் தானரைத் தழிவதாயு, முருவமே யழி வெய்தாறு முள்ளபோ தேயாருய்ய. (கூசு)

(இ-ள்.) கருவினு ளழிவதாயும் — கருப்பாசயத்தி லழிவதாயும், அதுமூவிதமாம்:சிராவசம்,பாதம்,அவப்பிரசவம்என்பது' நாலுமாதத்திலழிவது சிராவம்,ஐந்திலுமாறிலுமழிவது பாதம், அதற்கு மேற்பட்ட மாதத்திலழிவதுஅவப்பிரசவம்.

கழிந்திடாவழிவதாயும். — பத்தாமாதத்திற் பிறந்தவுடனே மரிப்பதாயும்.

பரிணமித்தழிவதாயும் — மூன்று வயதிருந் தவத்தாததாந்தை யடைந்தழிவதாயும்,

பாலனுயழிவதாயும் — அதற்குமேல் பதினாறு வயதி[illegible]யும்,

தருணனாயழி வதாயும	அதற்குமேலே நாற்பதினளவுந் தருணாவ த்தையின் மரிப்பதாயும்,
காணனாத் த ழிவதாயும்	அதற்கு மேற்பட்ட விருத்தாவத்தையின மரிப்பதாயும்,
உருவவேயழி வேயாரூ துள ளபோதே பாரு யய	இப்படிக கருப்பாசயக் கொடுகதுச் சரீ ர நிலையின்றி முடிய வழியக் காண்கையாற் றேகமுள்ள போதே நிலையாமையை யறிந்து சிவ தன்மங்களைச் செய்து மோட்சத்தை ய டை. எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரத்து மறிக. (கங)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மே லாக்கை நிலையல்ல வாதலாற் சடிதியிற் சிவனை வழி பட வேண்டுமென்ப துணர்த்துதல்.

மாதாவினுடைய கர்ப்பத்திலே யிருக்கையிலே கருவழிந்து போவதாயும் உதரத்திலும் பூமியிலே விழுந்தவுடனே சாவதுமுண்டு, சிறிதுகாலிருந்து வளர்ந்து சாவதுமுண்டு, வித்யாப்யாச வயசாய் சாவதுமுண்டு, * உன்மத்த பஞ்சவிம்சதி வயசிற் சாவதுமுண்டு, நரை திரைவந்து சாவதுமுண்டு, ஆதலால் மனுஷ்யர்க்கு நூறுவயசுண்டென்று சொன்னதற் குள்ளே இன்னகாலம் சாவென்பதைத் தெரியாதென்றறிந்து; காசரணு திருடமா யிருந்துள்ளபொழுதே சிவனைப் பூஜித்தும் வைகலைச் செய்யென்றிதன்பொருள்.

* உன்மத்த - யௌவனத்தில் மனோவிகாரமுள்ள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சரீரம் நிலையன்றென்று சாற்றுகின்றார்.

கழிந்திடா தழிவதாயும - ஜனனிக்கு மவதரத்தில் செத்துப் பிறக்கின்றதாயும்,—உ[illegible]வமேயழிவையானால் - சரீரமப்படிச் சாவதானால் —உள்ளபோதேபாருய்ய - சரீரமிருக்குங் காலத்திலே பிழைக்கும் வகை தேடு.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மானுடயாக்கை அத்துணைப் பெறுணாதகாயினும் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென அறியவாராது நீர்க்குமிழிபோல் எப்பொழுது மழிதன் மாலைத்தாகலின், இவ்வாக்கை நிலையாமை யிளமை நிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கே அவற்றாகிய மையலை விடுதல் கூடுமென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவு மிகக மானுட சனனந்தானும் நிலைநிற்பதொன்றல்ல, சரீரம்விட்டுப் போவதற்கு முன்னே சடுதியிலே பரமேஸ்வரனை வழிபடவேணுமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

கருவினுளழிவதாயும் - மாதாவினுடைய கர்ப்பத்துக்குள்ளேதா னழிவதாயும்,—கழிந்திடா வழிவதாயும் - ஜனித்தமாத்திரத்திலே மரிப்பதாயும்,—பரிணமித்தழிவதாயும் - சிறிது வள

ரந்த மரிப்பதாயும்,—பாலனுயழிவதாயும்-வாலாவத்தையிலே மரிப்பதாயும்,—தருணனுயழிவதாயும் - தருணவதசையிலே மரிப்பதாயும்,—தானரைத்தழிவதாயும் - விருத்தருய் மரிப்பதாயும்,—உருவமே யழிவேயாகுல் - இப்படி முடிய மரணமேயாகுல்,—உள்ளபோதே பாருய்ய-ஆகையாலிந்தச சரீரமவிட்டு போகாமலிருக்கிறபொழுதே பிழைக்கத்தக்க உபாயங்களை விசாரியார்.

இதனுற் சொல்லியது மாதாவினுடைய வுதரத்திலேயிருக்கிற வவதாரத்திலும் பிறந்தவவதாரத்திலும் பால தருண விருத்தாவதசையிலும் எப்பொழுதும் இந்தச சரீரம் பொய்யாயழிந்தபோம் ஆகையினுல் இந்தசசரீரமிருக்கையிலே பரமேஸ்வரனை வழிபட்டுப் பிழைக்கவேணுமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(மானுடயாக்கை யதனைப்பெருமைத்தாயினும்,) கருவினுளழிவதாயும்-மாதாவினுடைய கருப்பத்திற்குனே யழிவதாயும்,—கழிந்திடாதழிவதாயும்-பிறக்குடனே யழிவதாயும்,—பரிணமித்தழிவதாயும் - பிறந்து சிறிது கால மிருந்து அழிவதாயும்,—பாலனுயழிவதாயும் - பாலனு யழிவதாயும்,— தருணனுயழிவதாயும்-தருணனுயழிவதாயும்,—நரைத்தழிவதாயும் - நரையுண்டாகி விருத்தத்தசையி லழிவதாயும்,—உருவமேயழிவேயாகுல் - இதனைப்போது நிற்குமெனறு அறிபவாராது நிற்குமிழிபோ லெப்பொழுதும் அழிதன் மாலைத்தாகலின,— உள்ளபோதே பாருய்ய - இவ்யாக்கை நிலைபாமை இளமை நிலையாமைகளை யுணரவல்லார்க்கே யவற்குனுகிய மையலை விடுதல் கூடுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் கருவி காரணமின்றாநிலையல்லவென்பதற் குதாரணமிட்டுணர்த்துகிறார்.

ஒருபுல னுகரும்போதங் கொன்றிலை யொன்றி
ன்பாலும், வருபயன் மாறிமாறி வந்திடு மெல்லாமா
று, மொருபொழு துணரினுண்டா மல்லதிவ் வல்லல்
வாழ்க்கை, மருளகன வதுவும்போல மாயும்பின் மாயு
மன்றே. (கஎ)

(இ - ள்) ஒருபுல னுகருமபோ தங் கொன திலை யொனறின பாலும் — ஆன்மா வோரிந்திரியத்திலேநின றதற் கேற்ற விடயங்களைப் பொருந்திப் புசிக் கும்—தற நின்ற விந்திரியங்க ளொன்றினு மிவனுக் கொருபிரயோசனமு மில்லை. ஆ கி லிதனாற் பிரயோசன மில்லையோ வெ னனில் ?

வருபயன் மா றிமாறி வந்திடும் — இப்படி வருகிற பிரயோசனங்க டானுஞ் சதசஞ் சோதிரமிடமாக நின்று விடயத் தைக் கிரகித் ததனைவிட் டேனையவு மிவ்வா று பொருந்திச் சீவியாநிற்கும்.

எல்லா மாறு மொரு பொழுது — நித்திரை யவத்தைத்தி லிவைக ளெல்லாஞ் சேரச் சீவியாதொழிந்து நிற்கும்.

உணரினுண் டாம் — விழித்த வவத்தைத்தி லிவைபெல்லா முண் டாய் மீளவுங் காரியப்படா நிற்கும்.

அல்லதிவ் வல் லல் வாழ்க்கை — (அல்லது மிவ்வாழ்க்கை யல்லலெனப் பத மாறியும்மை கொடுத்துக்கொள்க.) அஃதாவ து, அதீதமன்றியிலே தானவாழ்க்காணுகிறு

மிருதவாழ்க்கை துக்கவாழ்க்கையேயாம். அப்படித் தான்வா ழும் வாழ்வுதானு நிலைகருகின்றதோ! அல்ல

மருளகன் வரு மயக்கத்தைப் பொருந்திய கனவுபோல வும்போல மாயும் தன்னுடைய அனுபவிசாரித்துப்பார்க்கில் அந்தக பின் மாயுமன்றே கனவு மழிந்து பொய்யாய்ப் போகிறதா யிருக்குமென்று கருதி யாதொருவன் சிவ னை வழிபடுகிறு னவனே பரமான பதத்தையடைவன். எ-று.

இதற்குச் சிந்தியாகமம் (கஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

பஞ்சேந்திரியங்களிலே ஒன்றிலே ஆன்மாபொருந்திப் புசி க்குமிடத்து நின்ற காலுமில்லை. இப்படி எல்லா விந்திரியங் களிலு மாறிப் புசிக்கும் சமுதாயத்திலே ஐந்து இந்திரியங்களு ம் சீவிப்பதில்லையாம். இவ்வாறு அல்லலையுடைய விந்த தேகே ந்திரியமெல்லா மயக்கத்தைப் பொருந்தின கனவுபோலக் கெ டுகிறது பொய்யல்லவே! உள்ளபொழுதே மோக்ஷத்தைப் பெற முபாயம் விசாரிக்கி லுண்டாமல்லது பயனில்லையென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

ஒருபுலனுகரும்போதங் கொன்றில - சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்களுக்குள் ஒரிந்திரியத்தால் ஒரு விஷயத்தை புசிப

க் குஞ்சாலத்தை யேனு சித்திரியம யேனுரிந்திரியத்திருற் புசி
க்கப்படாது,—ஞெயறியப்பாலும் வருடியன - நிரிந்திரியத்தி னிட
மாகச் சத்தாதிவிஷயங்களி லொன்றைப் பொருந்தியிட்டது
விருப்பு வெறுப்புக்களினால் வருஞ் சுகதுக்க போகங்கள்,—மா
றிமாறிவருகிற்ம-சேய்வதில் எல்லாமாநுபவ,—இயமம் பல்வா
மூழ்கை-இந்தச் சமுசாரம்,—உளரில்-விசாரிக்கில்,—ஒருபொ
ழுதுமுண்டாம ஒருபோது இல்லது,—மருள்கன வருவதம்போ
ல-உருவெளி சொப்பனங்கள்போல,—மாயும்-கெடும் பின்
பு,—மாயுமனறே-அசத்தியம்போலத் தோற்றி அநித்தியமாம்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அயவாசகமாயின கன்ணதாகிய வறிவுர், விடயங்களை ஒ
வ்வொன்றாயறியதனறி ஒருங்கேயறியமாட்டாது ஒருவிட
யத்தின கண்ணும விட்டுவிட்டறிவதனறி இடையீடின்றி யறி
யமாட்டாது. அதுவும உறக்கம மூர்ச்சை முதலியவற்றிராற்றி
துமில்லைடாய்விடும். அஃதனறி இவ்வாக்கையின பொருட்டு
எனாகிய செல்வத் தழுவியுட முறையே மயக்கப்பொருளாய க
னாப்போருளும்போலத் தோன்றிப்பொழுதே மாய்வதுயாம்
இடையே மாய்வதமா மாகலான இயலறிவுந்லையாமை செல
வநிலையாமைகளை உணரவல்லாருக்கு அவரறுங்கிய வையங்க
விடுதல்கூடுமெயபாதம்.

உணரினுண்டா மெனபதனை இறுதிக்கண் வைத் துரைக்க.

பயன அறிதற்பயன.

அல்லதெனபது அனறியெனனும் வாய்பாட்டு வினையெச்
சக்குறிப்பு.

மருள்போல அனேமாயும்-கனவுபோலப் பினும் மாயுமெனறுரைத்துக்கொள்க
மருளும கனவும் அருபெயர்.
வாழ்க்கை யெனபுழியும பினெனபுழியும் இரந்ததூரழி இயவெசசவுமமை விகாரததாற் றொககன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மிளவு மிக்தச் சரீரததாலுணடான படனகளெல்லாம் பொய்யாய்ப போமெனறு ஒருகிட—ரகசமிட டருளிசசெயகிறா.

ஒருபுல ஆருமபோ சகொளறில் மொளறினடாலும — ஆன்மா வோரிந்திரியத்திலே நினறு அதற்கேறற விஷயத்தைப புசிககுமபொழுது மினற விந்திரியஙகளொனறிலும இவனுக்கு ஒருபிரயோசனமு மிலலே — வருபயனமாறிட்றி வருகிற — இபபடி வருகிற பிரயோசனஙகளதான ஒனறுகவொனறு மாறிவாரா நிறகும.—எல்லாமாறு மொருபொழுத-ஒருவவத்ததிலே இவ வைத்தைப்பட்டபொழுது எல்லாப பிரயோசனங்களுஞ் சேர மாறிப் பொயபாய்ப போகாநிறகும — உணரிலுணடாம - இவன நனவைவிட்டு நனவிலே வநதபொழுது இநதப் பிரயோசனஙகளெலலா மிளவு முணடாகா நிற்கும,—அல்ல இவவல்லவாடகை-இபபடியுணடான துக்கஙகளை விளக்கிற இநத தேகவாதனையாலுள்ள பிரயோசனங்கள் தானும நிலைநிற்பதில்லை. அதெங்ஙனே யெனனின்?—மருள் கனவதுவுமபோலமாயுமபின - மயகக்ததைப பொருந்தின கனவுகண்டவன விழித்துவிடத்து அவைபெல்லாம பொய்யான முறைமைபோல, இவையிற்றினுண்மை யறிந்தபோதே இபபடிச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் சேர வழிந்துபோகா நிற்கு

ம்,—மாயமன்றே - நானசொல்லுகிறவிது பொய்யல்ல, உண்மையேயாம்.

இங்ஙன சொல்லியது ஆனமா வோரிந்திரியத்தாலே ஒரு விஷயத்தைப் புசிக்கும்பொழுது நின்ற விசந்திரியங்களால் இவனுக் கொரு பிரயோசனங்களு மில்லையென்றும், இப்படி வருகிற பிரயோசனங்கட்காறு மாறி மாறி வருமென்றும, இவனைத்தைப்பட்ட பொழுது எல்லாப பிரயோசனங்களுஞ் சேர மாறி மாறிப்போமென்றும, இவனுணைதகவி—த்து எல்லா விஷயங்களு மீளவு மடாமென்றும், துகையா விகாங்ஞ் சொல்லப்பட்ட துகதத்தைப் பொருந்தின வாட்சைமின் முறைமை கனவிற் காரியதலை நனவிலே பார்த்தவிடத்துப் பொயயான தன்மைபோலப் பொய்யேயாமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு·

ஒருபுலன் - அவவாக்கையின கண்ணதாகிய அறிவும்,—றுகரும்போ தங்கொன்றிலே - அநுபவிக்குங்கால் விடயங்களை யொவ்வொன்று மறிவதன்றி யொருங்கே யறியமாட்டாது.—ஒன்றினபாலும் - ஒருவிடயத்தின கண்ணு‍்,—வருபயன் மாறி மாறிவந்திடும் - வரப்பட்டதை விட்டுவிட்டு அறிவதன்றி யின்டயீடின்றி யறியமாட்டாது.—ஒருபொழு தெல்லாமாறும - அது முறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிது மில்லையாய்விடும்.—அல்லதிவ வல்லல்வாழ்க்கை - அசேதனமின்றி யிவ்வியாக்கையின பொருட் டுளதாகிய செல்லத்துனியும்,— மருள்கனவதுவுப்போல - முறையே மயக்கப்பொருளும் கனாப்பொருளும்போ

ல,—மாயுமினமாயுமனறே - தோனறியபொழுதே மாய்வது மினடயே மாய்வதுமா மாகலான,—உணரிலுணடாம் - இவவறிவு நிலையாமை செல்வ நிலையாமைகளை யுணரவல்லார்க் கவற்றூருசிய வையலை விடுதல் கூடுமெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

போகதுடனை முணாதநதினறது

அரிசனம் பூசிமாலை யணிந்துபொன் றுடைசாத்திப், பரிசன முனபுசெல்லப பாரகா பரிககககொட்ட, வருசினனமூததவொாஙகல் வந்திட வுணர்வுமானடு, பெரியவர் பேச்சுமினறிக் கிடததலாற பிணததோ டொபபா. (சுறு)

(இ-ள) (அரிசனம் பூசி மாலையணிகதபொனறுடை . பிணத்தோடொபபா)

தொங்கல் - சேறுடி.

"வெளிபபடை யெல்லாங் கிளத்தல் வெண்டா - வெளிப்படாச் சொல்லே கிளத்தல் வேண்டும்." எனபதனு லிதுவெளிப்படை.

இதற்குச் சுபாஷிதத்தில் முகரிதாகில், வாககிய பாரம்பரமென்னுஞ் சுலோகத்திற் காணக. (சுரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ராஜபோகம் அஞ்ஞானவேதுவென்பதை யுணர்த்துகிறது.

மகுடபூஷிதமுடையமர்ந்லயமுகியதாய வத்திராபரணங்களை யுந்தரித்துத் தனக்குச் சாதியிலேபெரியவர்களும் வயசிலேபெ ரியவர்களும் சேவித்துப் பின்செல்லத் தான சிவிகையாதிக ளிலேயிருந்து வாத்திய கோஷங்களுடனே சத்திரசாமரங் கொ டி சூழவர வறிவற்றுப் பேசுமின்றிய பெரியோர்களுடை ய வசனமுமின்றிக் கிடக்கையாற் பிணமுமறிவற்ற ராசாவும் சமானமென்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இராசபோக மஞ்ஞான காரணமென் றுரைக்கின்றார்.
வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அதிகாரஞ்செய்து செருக்குறுவார்க்குச் செத்தாரின் வேறல்ல வென்பது முண்மை நீக்குமுகிலமுச்சிபற்றி யறிவில்லார்க்கு அகனு ளுகிய மையலை விடுதல் கூடுமெனபதாம்.

உணர்வுண்டாமென்றதனை நம்பிக் தந்துரைக்க.

பெரியவரெனறது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி.

பெருமை அதிகாரித்தானுயது.

இவைமூன்றுசெய்யுளானும் வாழ்வெனுமையல்விடுதற்கு உ பாயங் கூறினவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

---o---

முன் சொல்லப்பட்ட பொய்யை மெய்யென்று மயங்குகிற பேதைகளானமாக்கள உயிர்போனவுடலுக்கொப்பானவர்களென்று அருளிச்செய்கிறார்.

அரிசனம்பூசி மாலையணிந்து பொன்னாடைசாத்தி - மஞ்சள்பூசிப் பூமாலைசூடி ஆபரணம்பூண்டு புடவையுடுத்து,—பரிசனம்பின்புசெல்ல - பரிஜனங்கள் பின்னே சேவித்துச் செல்ல,—பாரகர்பரிக்கவென்றது- சிவிகையார் சுமந்துகொண்டு,—கொட்ட - பலவாத்தியங்களுங் கொட்ட,—வருசின்னமூத-வங்கிச பரம்பரைவருகிற விருதுகளைச் சொல்லி சின்னமுதலானவைகளை யூத,— தொகைகல்வந்திட-சேருடிமுதலானவை நிறுற்ற,—உணர்வுமாண்டு - ஒரு பிறஞானமுமற்று,—பெரியவர் பேச்சுமானடு கிடத்தலாற் பிணங்களொப்பா - இவையிற்றாலே பெரியோரானவர்கள் நினைத்தபடியே வார்த்தை சொல்லாமற் கிடக்கையாலே பிணங்களை யொப்பர்.

இக்கூற்றுச் சொல்லியது,பிரபஞ்ச வியாபாரமொழிந்த ஒரு கர்த்தாவுண்டு புண்ணியபாவ முண்டென்று பகுத்தறிதற்றக்க பிரஞ்ஞையில்லாதவர்களைப் பிணங்களோக் கொப்பார்களென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

---o---

அரிசனம்பூசி - சந்தனமுதலிய வாசனைத் திரவியங்களைப்பூசியும்,—மாலையணிந்து - வாசத்தோடுகூடிய பூமாலையணிந்தும்,— பொன்னாடைசாத்தி - பீதாம்பரம் போர்த்தும்,—பரி

சனம் பின்பு செல்ல-தன்பரிவாரங்கள் பின்னேவரவும்,—பா
ரகர் டரிக்க-சிவிகையார சுமக்கவும்,—கொட்ட-வாத்தியங்க
ள முழக்கவும்,—வரிசின்னமூத-வரிபொருந்திய சின்னங்களூ
தவும்,—தொங்கல்வக்திட-சத்திரசாமரங்கள் சூழவரவும்,—
அறிவுமாண்டு பெரியவர் பேச்சுமின்றிக் கிடந்தலால்-அறிவற்ற
திகாரஞ்செய்து செருக்குறுவ ராதலால்,—பிணத்தோ டொ
ப்பார்-செத்தாரின வேறல்லரென்பது.—உணர்வுடைமை-இ
க்கிழச்சிபற்றி யறியவல்லார்க்கு அதனுளாகிய மையலை விடு
தல் கூடாதென்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் வாழ்வெனு மையல் விடுதற்
குபாயம் கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஆசையா லிரணுற டவனில்லை, நீங்கள் சிவனையே
வழிபட்டுப் பிழைப்புங்களென் றுபதேச
முணர்த்துகின்றார்.

பிணத்தினை யொத்துவாழ்வோர் பின்னடைப் பிண
ங்கள்போல, வுணக்கியேயுழல்வீ ருங்க ளுடலுயி ருணர்
வுமெல்லாம், கணத்திடைத் தோன்றிமாயுங் காயமென்
றறிந்தொருககால், வணக்குறீ ரரனேயென்றும் வான
வர் வணங்கவைப்பன். (௬௬)

(இ-ள்) (பிணத்தினை...வைப்பன்.) இப்படிப் பிணத்துக்
கொத்துவாழ்கிறவர்கள் பின்னே நடையாடுபிணம்போலவுயிரு
டனே சரீரத்தைப் போற்றிக்கொண்டு திரிகிறவர்களே வாருங்
கள், உங்கட் கொன்று சொல்லுவாம். உங்களுடைய சரீரமு

மதற் காதாரமாகிய வானமாவு மிவைக ளெல்லாங் கனமாறு
ருணமாக "நீரகுமிழி பூணகட்டி யற்றே நிலையிலா - வா
னைசகருச செய்த வரன". எனபதனுல் இப்படியாயிருக்குமெ
ன்று, நீஙகள் சிவதீக்ஷையு மந்திரமு மின்றி பொருககாலாறு
ஆறு சிவனை யாராதனை செய்வீராகில், அப்பொழு தவ னுங்
களைத் தனனுடைய புரமாகிய சிவலோகத்திலே வைத்துத் தே
வர்களெல்லாரும் வணங்கும்படி சுற்பிப்பனகாண்; ஆதலா லவ
னையே வழிபடுக.

இதற்குச் சுவச்சக்க வைரவத்துங் காலோத்தரத்தும
திக. (௧௧)

இரண்டாஞ் சூத்திரமுற்றிற்று.

பதியிலக்கண முற்றிற்று.

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

—o—

மேல் ராஜசேவை பண்ணுவதிற் பயனில்லை, சிவனையே வ
ழிபடவேண்டு மெனப துணர்த்துதல்.

பிணத்துக்குச் சரியாக வாழுகிற விராசாக்களை சேவித்
துத்தேகத்தையும் மனதையும் சோஷிப்பித் தழுங்கிற சுடைப்பி
ணங்களாகிய வறிவினரே! உங்கள் தேகமும் பிராணவாயுவும்
கரணமும் க்ஷணமாத்திரத்திலே நசித்துப் போமெனபதைத்
தறிந்து சிவனை யொருககால் வணங்கவே, தேவாகளுங்களை வ
ணங்கும்படி பதத்திலே சிவன வைப்பன்; ஆகையால் சிவனை
யே வழிபடுங்கோளென்று இதனபொருள்

ஸ்ரீமத் தசிவர்ஞுஸ்ரமா சாரியுூவரிய சைவபரிபாலக்
சிவாகரயோகி செய்தருளின

சிவஞானசித்தியார் இரண்டாம்சூத்திர
வியாக்கியானம் சமாப்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இராசசேவகரு மிம்மரியாதியென நிசைக்கின்றார்

பிணத்தினை யொத்தவாழ்வோர் பின - முன் சொன்னபி
ணத்தைக்கொத்த பிரபுக்கள் பிறகே,—கடைப்பிணங்கள் போ
ல - செல்லும் பிரேதங்களொப்ப,— உடல் - தூலசரீரம்,— உ
ணர்வுயிர் எல்லாம - கருவிக்கிருப்பாகிய கண் செவி நாக்கு
மூக்கு முதலியனான யிவைகளெல்லாம்,— உணக்கியே யுழற்றி
ர் - வாட்டியே திரிவீர், இதுகொண்டொருபய னுமில்லை.—கண
த்திடைத் தோற்றிமாயுவ காயமென் றறிகசொருககால் - நிமி
டத்திலுண்டாய் மடியுஞ் சரீரமென்று சிந்தித்தொருபோதாகி
லும்,— வைச்சுரத்திறநினை - சிவனை வந்திக்கக்கடவீர். சிவலோக
க்கொரித்து,— என்றும் வானவர் வணங்கவைப்பன - எக்கா
லத்தும தேவர்கள வந்திக்கத்தாபிப்பன.

இந்த விருத்தத்திற்குக் கணத்திடைத்தோன்றிநின்று க
ழியுமென்றறிந்து என்றும பாடபேதமுண்டு.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவபிரானை வழிப்பட்டுப்பெறும் இரவாச்செல்வத்தை
நோக்கக் கணத்தி லழிதன்மாலைத்தாகிய உடம்பின்பொருட்
டு வருத்தியீட்டப்படுஞ் சிறுசெல்வஞ் செல்வமன்றெனப் துணர
வல்லார்க்கு, இச்சிறுசெல்வத்தை வேண்டி அவ்வதிகாரச் செ
ருக்குடையார் பின்சென்று தின்றேக்கறுஞ் சிறுமையி னீங்குத
ல் கூடுமென்பதாம்.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணக்கியென வியையும்.

இதனுளே வறுமையாஞ்சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங் கூறியவாறு.

ஒன்றதாய் என்பது முதல் இதனையு மொழிபு கூறியதெனக்கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி பிரஞ்ஞையு மற்று அசத்தியத்தைப் பொருளென றிருக்கிறவர்களை வழிப்பட்டவர்களுக்கு ஒருபயனு மில்லையாகையால பரமேஸ்வரனை வழிபடுகிறதே பயனென்றறிந்து வழிபடுங்கோளென்று அருளிச்செய்கிறார்.

பிணத்தினை யொத்து வாழ்வோர்பின் - இப்படிப் பிணத்தைப்போல வொன்றுமறியாமலவாழ்கிறது தானே பொருளாகத் திரிகிறவர்களைப்பிறகே.—நடைப்பிணங்கள்போல வுணக்கிப் புழல்கீர - நடந்து திரிகிற சவங்கள் போலச் சரீரத்தை வாட்டிக் கொண்டு திரிகிறவர்களே,—உங்களுட லுயிருணர்வுமெல்லாங் கணத்திடைத் தோன்றிமாயுங் காயமென்றறிந்து - உங்கள சரீரங்களும் பிராணவாயுவு முங்களுடைய வறிவுகளுஞ் சர்வமுங் க்ஷணமாத்திரையிலே யாவது மழிவது மாகாநிற்கும், சரீரத்தினுடைய தன்மை யிப்படியாயிருக்குமென்று ஆராய்ந்தறிந்து?—ஒருக்கால் வணக்குறீரனே யென்றும் வானவர் வணங்கவைப்பன - ஆகையாலே ஒருகணப்பொழுதாகிலும் பரமேஸ்வரனை வழிபாடு செய்கிறீராமாகில் லகவரகமு முங்களை யரிபிரமர் இந்திரன்முதலாயுள்ளவர்கள் வழிபடும்படி கற்பிப்பன் பரமேஸ்வரன

அண்டசமென்ற திருவிருத்தமுதல் பினைத்தினை என்றதி
ருவிருத்தமீறாக எடுக்குமப்பிரமாணம் சிவஞானபோதம் உ-ம
சூ, ௧௦-செ. "எங்குமுளனென்றாளவை பொன்றனற்றானிட
னவி, லெங்குமுளன வெற்றவனு- மங்க, னவையாவனற்றி
லதைப் பொன்னொளிபோலீச, னவையுடமை யாளாநா மா
வகு,, எனுமதனு கண்டுகொள்க.

இவ்வாற்றாற் சொல்லியது, ஒன்றுமறியாமல் வாழுகிறவர்களை
வழிப்பட்டால் ஒருபிரயோசனமுமில்லை யென்றறிந்து பரமே
ஸ்வரனை வழிப்பட்டால் மிருகபாசங்களிலே வைப்பன,
ஆகையால் பரமேஸ்வரனை யறிந்து வழிபடுவகோனென்னு மு
றைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ரனையொருக்கால் வணங்குறீர் - சிவனையொருக்கால் வ
ழிபடசெய்கின்றிலீர்! செய்யப்பெறின்,—வானவர் வணங்க
வென்றும வைப்பன - தேவர்களும வணங்கும்படியான் மிறவா
ச்செல்வத்தினை யளிப்பனாதலின்,—கணைத்திடைத் தோன்றிமா
யுங் காரடனென்றும,—அதனை நோக்கக் கணத்தன்கட்டோன்றி
யழிதன்மாலைத்தாகிய உடம்பின்பொருட்டு,—உங்களுடலுயி
ருணர்வுமெல்லாம-உங்களின் உடலுயிர் வுணர்வுமுதலிய வெல்
லாவற்றையும்,—உலக்கவேயுழல்கின்றீர்-வருத்தமுறும்படி
யுழல்வீட்டப்படும சிறுசெல்வம் செல்வமன்றெனப் பூணாவ
லோரிக்கு,— பிணத்தினை யொத்துவாழ்வோர் பின்னடைப்பி
ணங்களபோலாம்-இச்சிறுசெல்வத்தினை வேண்டிப் பிணத்தினை

பொதுவாரும் அதிகாரச் செருக்குடையார் பின்சென்று டபிணங்காபோல் நின்று ஏகசருது சிறுமையி னிதுதல்க னயகாம

இத்துணை வறுமையுஞ் சிறுமைத்தப்புதற் குபாயம் யாவாறு.

ஒன்றாதாமென்பதமுத லித்துணைப் மொழிப் கூறிட்டு கொள்க.

☞ உ—ரு, ஒழிபு முற்றிற்று.

——o——

☞ இரண்டாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று.

—o—

“பின்னெருணைனூர்ந்து”

என்ற இரண்டாஞ் சூத்திரம்

தொண்ணூற்று

முடிந்தது.

———

பாயிர முட்பட செய்யுள் - ௨௮௯.

இவ்விரண்டு சூத்திரமும் பதிப்பிக்கப்பெற்றன மற்றைய தேசிகர் முதலியோர் கூறியவை முன்னுரையிற் கூறியவாறு காண்க ஊனம தெளிக.